

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

شاهنامه

مہزوی مالمدانی کوردستان

میرشاه خانی بیدی

وادی بیدی
مانوسا حیدر

ده‌زگای چاپ و بلاگردنموهی ناراس

خواهشی نيمتياز، شهوكت شيخ يمزدين
سهرنووسرا بهدراڻ نه حمده حبيب

ناسنامه

ناوی کتیب: شهرفنامه
نوسهر: مهشهرهفخانی بدلیسی
وهرگیت: ماموستا ههژار
نوووسیار: ماجد مهردوخ ریحانی
بلاوکراره: ناراس- ژماره: ۴۱۰
پیتچین و رازاننموه: ناری عهبدی
ههلهگری: نهفشین بههاریزهه، ناراز عهبدی
رووسیرگ: ههמידرپهزا زهپی
نوووسینی رووسیرگ: سههید شهفوری
سهریرشتی چاپ: شوان ماجد
چاپی ستههههه: ۲۰۰۶

ناونیشان: گههههکی خانزاه، ههولیر، کوردستان

ئاومرۇك

سەردىي

لاپەرە

يازده.....	دەسپىتك
پازده.....	پىتەشكى وەرگىتې، مەن و شەرەفنامە
شازده.....	گىزى گىزاو.....
جەقده.....	بەرەنە مەر
تۆزده.....	پاستى پروداو.....
بىست.....	كول و زووخار.....
بىست و يەك.....	چەمى دىندان.....
بىست و دور.....	لە هېچى نەبىر.....
بىست و دور.....	دوژمان و پەسەنمان.....
بىست و پىتەج.....	مەر خۇم بە خۇم كىرد.....
بىست و جەمۇت.....	نەمە گناسى.....
بىست و نۇ.....	شەرەفنامە نازانامەيە.....
سى و چوار.....	نەم نازايە چۆن تىچووه؟
سى و شەش.....	چارەنوس.....
سى و شەش.....	بە گەفى گەرم سارد بووينمە.....
سى و ھەشت.....	ماكى ناسۇر.....
چل و يەك.....	شەرەفنامە ھونەرنامەيە.....
چل و دور.....	چۆتم وەرگىتراو.....
چل و دور.....	تۆزەبۇرىك

پوتانین.....	چل و چوار.....
نوانی که زوریان خز به میژوی کوردوه ماندوو کوردوه و بز شهره‌فنامه کوردیه‌که به هریان	
پین‌گیان‌دوم.....	چل و پینج.....
حوسین حوزنی موکریانی.....	چل و پینج.....
نمین زه‌کی‌یه‌گ.....	چل و شه‌ش.....
محمدمد علی عمونی.....	چل و حموت.....
مه‌لاجه‌میل رۆژیمانی.....	چل وهشت.....
بیروبروی نمر زانایانی، شهره‌فنامه کوردیه‌که‌یان سبر له چاپ- دیوه و هه‌لیان‌سنگاندوه و	
نرخیان بریوه.....	چل و نۆ.....
مه‌سهرود محهمد.....	چل و نۆ.....
عولاندین سه‌جادی.....	په‌نجا و یه‌ک.....
هین.....	په‌نجا و سی.....
که‌مال مه‌زه‌هر.....	شیت.....
پیشه‌کی عمونی به سمر شهره‌فنامه فارسیه‌که‌ی چاپی میسره‌وه.....	شیت و یه‌ک.....
ئه‌مه‌گداری.....	شیت و چوار.....
پیشه‌کی زینۆف.....	شیت و حموت.....
لیدوانتیک به دانسته (محمدمد علی عمونی).....	حه‌فتا و حموت.....
کورد و کوردستان (یه‌حیا خه‌شاب).....	هه‌شتا و حموت.....
شهره‌فنامه له کوردناسیی سوؤتتا (که‌مال مه‌زه‌هر).....	سه‌ت و بیست و پینج.....

شهرهفتنامه.....

- ۱.....
۲. سرهتا
۹. من و نهم کتیبه.....
۱۳..... پینشدهستییهک
۲۰..... لیکزلینموهیهک دهریاره یه گهزی کورد و چزنیهتی ژیانیان

روویپیری یه کهم:

فرمانروایانی دینهومر و شارهزورور (۵ بئند)

- ۳۱..... بئندی یه کهم: فرمانروایانی دیاربهکر و جزیر
۳۵..... بئندی دووهم: فرمانروایانی دینهومر و شارهزورور (حسمنویه)
۴۴..... بئندی سیتهم: فرمانروایانی فزلهویه (لوری گهوه)
۵۸..... بئندی چوارهم: فرمانروایانی لوری پچووک
۸۷..... بئندی ییتجهم: پادشایانی میسر و شام (نمیوسی)

روویپیری دووهم: (۵ بئند)

- ۱۳۱..... بئندی یه کهم: فرمانروایانی نمردهلان
۱۴۳..... بئندی دووهم: فرمانروایانی ههکاری (شمنیق)
۱۶۱..... بئندی سیتهم: فرمانروایانی نامیدی (بادینانی)
۱۷۱..... بئندی چوارهم: فرمانروایانی جزیره (۳ لک)
۱۷۶..... لکی یه کهم: فرمانروایانی عهزیزان
۲۰۴..... لکی دووهم: فرمانروایانی گزیکیل

- ۲۰۹..... لکی سیټهم: فرمانروایانی فنیك
- ۲۱۰..... بهندی پیتنجم: فرمانروایانی حسمنکيف (ملکان)

روویځیری سیټهم: (۳ بهش ، ۲۵ باند)

بهشی به کم: (۹ باند)

- ۲۲۳..... بهندی به کم: فرمانروایانی چه مشكزهك (۳ دسته)
- ۲۳۰..... دسته ی به کم: فرمانروایانی مجمنکورد
- ۲۳۲..... دسته ی دوهم: فرمانروایانی پرتلك
- ۲۳۳..... دسته ی سیټهم: فرمانروایانی سرقمان
- ۲۳۶..... بهندی دوهم: فرمانروایانی مرداسی (۳ دسته)
- ۲۳۹..... دسته ی به کم: فرمانروایانی نه گیل (بلقزانی)
- ۲۴۴..... دسته ی دوهم: فرمانروایانی پالمو
- ۲۵۰..... دسته ی سیټهم: فرمانروایانی چرموك
- ۲۵۲..... بهندی سیټهم: فرمانروایانی ساسون (هزق)
- ۲۶۸..... بهندی چوارم: فرمانروایانی خیزان (۳ دسته)
- ۲۶۹..... دسته ی به کم: فرمانروایانی خیزان و هزی نمر ناویدان
- ۲۷۶..... دسته ی دوهم: فرمانروایانی مهكس
- ۲۷۸..... دسته ی سیټهم: فرمانروایانی نساپارد
- ۲۸۰..... بهندی پیتنجم: فرمانروایانی کلیس
- ۲۹۰..... بهندی ششم: فرمانروایانی شیروان (۳ لك)
- ۲۹۰..... لکی به کم: فرمانروایانی كفرا
- ۲۹۷..... لکی دوهم: فرمانروایانی كرنی
- ۲۹۸..... لکی سیټهم: فرمانروایانی نثرون

- ۲۹۹..... بهمنی حموتقم: فرمانچه‌ه‌وایانی زهرقی (۴ دهسته)
- ۳۰۱..... دسته‌ی یه‌کقم: فرمانچه‌ه‌وایانی ده‌ریزی
- ۳۰۴..... دسته‌ی دووهم: فرمانچه‌ه‌وایانی گردکان
- ۳۰۷..... دسته‌ی سیتهم: فرمانچه‌ه‌وایانی عیثاق
- ۳۱۱..... دسته‌ی چوارم: فرمانچه‌ه‌وایانی تمرجیل
- ۳۱۵..... بهمنی هشتم: فرمانچه‌ه‌وایانی سویدی
- ۳۲۶..... بهمنی نۆهم: فرمانچه‌ه‌وایانی سلیمانی (۲ لك)
- ۳۳۰..... لکی یه‌کقم: فرمانچه‌ه‌وایانی قوئب و باتمان
- ۳۳۳..... لکی دووهم: فرمانچه‌ه‌وایانی میافارقین
- ۳۳۶..... بهشی دووهم له پرویهری سیتهم: (۱۲ بهند)
- ۳۳۶..... بهمنی یه‌کقم: فرمانچه‌ه‌وایانی سۆزان
- ۳۵۷..... بهمنی دووهم: فرمانچه‌ه‌وایانی بابان
- ۳۶۶..... بهمنی سیتهم: فرمانچه‌ه‌وایانی موکری
- ۳۷۷..... بهمنی چوارم: فرمانچه‌ه‌وایانی برادۆست (۲ دهسته)
- ۳۷۹..... دسته‌ی یه‌کقم: فرمانچه‌ه‌وایانی سۆما
- ۳۸۱..... دسته‌ی دووهم: فرمانچه‌ه‌وایانی تمرگمهر و قه‌لای داود
- ۳۸۵..... بهمنی یینجه‌م: فرمانچه‌ه‌وایانی مه‌حموودی
- ۳۹۵..... بهمنی ششم: فرمانچه‌ه‌وایانی دونبولی
- بهمنی حموتقم، هشتم و نۆیم: زه‌رزا، نه‌ستۆنی، داسنی ؟ (داکوئووه)
- ۴۱۰..... بهمنی دهیم: فرمانچه‌ه‌وایانی که‌له‌هر (۳ لك)
- ۴۱۳..... لکی یه‌کقم: فرمانچه‌ه‌وایانی پلنگان
- ۴۱۵..... لکی دووهم: فرمانچه‌ه‌وایانی ده‌رته‌نگ
- ۴۱۷..... لکی سیتهم: فرمانچه‌ه‌وایانی ماهیده‌شت
- ۴۱۹..... بهمنی یازدهم: فرمانچه‌ه‌وایانی بانه

- ۴۲۱..... بهمنی دوازدهم: فرمانروایانی گهلباخی (گهلوآخی).
- ۴۲۷..... بهشی سیتهم له روویه‌ری سیتهم: فرمانروایانی کوردی نیران (۴ دسته).
- ۴۲۹..... دسته‌ی یه‌کم: فرمانروایانی سیاممنسووری.
- ۴۳۳..... دسته‌ی دووهم: فرمانروایانی چکنی.
- ۴۳۵..... دسته‌ی سیتهم: فرمانروایانی زنگنه.
- ۴۳۶..... دسته‌ی چوارم: فرمانروایانی یازوکی.

روویه‌ری چوارم: (۴ بی)

- ۴۴۳..... فرمانروایانی بدلیس.
- ۴۴۳..... سه‌هتا: بنیات و ناوی شار و قه‌لای بدلیس.
- ۴۷۰..... بی یه‌کم: هۆزی رۆژه‌کی.
- ۴۷۵..... بی دووهم: بنه‌چه‌کی فرمانروایانی بدلیس.
- ۴۸۱..... بی سیتهم: فرمانروایانی بدلیس.
- ۵۱۱..... بی چوارم: ماله میرانی بدلیس چۆنیان بدلیس له دست داوه؟

کۆتایی

- ۵۴۶..... ژیننامه‌ی نووسر (مورشره‌فخان).
- ۵۵۸..... نامه‌ی زیا شه‌ره‌فخان.

ده سيك

نهم ڪٽيٽيه سينهم چاڀي وهرگيٽپراهي ميٽرووي له ميٽرسيهي ڪوردان (شهرهفنامه) به قهلهمي سنهگن وهرنگيئي ماموستا ههٽاره؛ كه به شيوازيكي تازه و بهم چمنده نالوگڙهوه، پيشڪهشي خوٽنهران ده ڪري:

۱- خالبهندي: راسته له ماوهي نهم ده- دوازه سالهدا، چاڀهمني به زماني ڪوردي شوڪور زور گهشي ڪردوه و پهره ساندهوه؛ بهلام به داخموه هيشتا له باري خالبهنديهوه، ڪٽيٽب و نووسراوهي ڪوردي زور لاوازه. به دهگهمن ڪٽيٽيڪي وا دستت بگري لم بارهوه ڪارتيكي له سر ڪراين و بز باشت و زووتر تيگهيشتنى خوٽنهر، هولتيكي دهگل درابن.

تاقمٽيڪ له خال (.) بهو لاهه، هيچ نيشانهيڪ دانانين؛ بهم بونهويه دهينهن برئي چاران تاقه رستميهڪ دوو- سن مانا ههلهده گري و جاروبارش ماناي مهبست به هيچ جوڙي خو نانويستن و به تمواوي سر له خوٽنهر دهشيوتين.

دستميهڪيش به نيشتيا و به بن ياسا بزي دادهنين؛ دهي جا وهره و خوٽنهره هزار سر دهرکه چي نووسراوه و واته و مهبست له ڪام شوٽن ههشاردراوه؟

تو بلتي نهم ڪٽيٽيه بايهخدارهش بهم بونهوه بن تا نهوروکه - وهڪوو شياوه- نهناسراوه؟
لهم چاڀهدا ڪٽيٽيهکه مان لهسررا بيت چنيوه و به شيويهڪي جههجوڙتر و جوانتر دهرمانهانيوه.
بز خالبهنديش تا نهم راده پيتم ڪراوه و ليم زانيوه، نيشانهڪاني { . و ، و ؛ و : و ... و - و -
- و « () و [] و ! و ؟ و / و ۽ } م له جيتگاي خوٽيان داناهه؛ بهو هيوايه خوٽنهره هيٽوا،
سانتر بهرواته سر ماناي ورد و زماني رازاوه و ويژهي تاييمتي وهرگيٽپراهه كه و باقي بهرهههڪاني نهم ڪٽيٽيهوه.

۲- شهرهفخان له سالي ۱۰۰۵هـ ڪوچي مانگيدا ميٽرووهڪهي دوايي هيٽاوه. ڪهوابوو ديساره له

بمشی نهمیرانی نمرده لانی، تا سمره تای سمرده می هه لۆخانی نهمر باس ده کا و نیتر بهولاره تر ناچن.
مامۆستا مهلا جه میلی پۆژیسه یانی - له پهراویتزی وهرگیتراوه عمره بیه که می شمره فنا سه می
بهلیسی دا - درێزه ی بهم باسه داوه و به کورتی تا برانه وه ی نهماره تیانی هیناوه. مامۆستا هه ژاریش
ههر له پهراویتزا، نهو به شه می کردۆته کوردی و دایناوه.

دهوری بیست سالتیک له وه دوا، مامۆستا پینچ میژوری تایبه تی به بهره و هۆزی نمرده لانی هانی
و میژوره که می همستوره خانسی کرده بناغه ی کاره که و نهوانی خوسره وه گی نمرده لانی و سمایلی
مهلا محهمه دو نایه توللا مهردۆخ و مهلا شریفی قازی و مهلا جه میلی - یهک به یهک - بهرام بهر
کرد و هینا به سهر زمانی کوردی و نهوی ورده کاری بن لی ده کار کرد و کردیه کتیبکی سه ره خۆا به
ناوی: میژوری نمرده لان.

ناشکرایه نیتساکه له سه ره نه می نهم کتیبه دا، نهو پهراویتزه لاوازه و جیگای پینشوی ناگریتسه وه.
کهوا بوو له م چاپه دا ده سمان لی هه لگرت.

۳- له کۆتایی دوو چاپی پینشوی شمره فنا سه می به کوردی - وه کسو پاشگر - «فه ره ههنگی له می
شمره فنا سه» و دوو نامیلکه می: «به سهر چلی ژینا سه می هه ژاری وهرگیترا» و «له شویتین چوینیک» - که
له سه ره ناچه می بارزان و نهمر بارزانی نو سه راه - دان سه را بوو. سه ورۆ، که کتیبخانه می کورد خاوه نی
هه نه بانه بۆرینه و چیشتی مسجیور و دهیان کتیب و په رتووکی تایبه تی بهو پیاوه گه وره یه، نهم سه
وتاره - وهک دیاره - چاوکه ن له چاری روویاری و گه ره کن له حان سه ی شاری. به م بۆنمه وه سه
به شه شمان له م چاپه دا نه هینا.

له بهرام بهر کرد نه وه و پیندا چوونه وه ی نهم وهرگیتراوه ده گم ل میژوره فارسیه که می شمره فنا خاندان،
چه مند خالیکم بهر چاو کهوت که به کورتی نه مانه یه:

۱- سه رده کانه - به تایبه تی له روویه ری سه ته م بهو لاره - نالۆزابوون و یه کیان نه ده گرتسه وه. له
په رسته که شدا نهم نا ته مایه سه زه ق دیار بوو. زیاد له وه، له چه مند شویتیک - تاک و ته را - سه روکه هه له می
وهک ژماره ی مندالان و سه له کان و جیگۆرکێ کردنی شویتنی رووداوه کان، روویان دا بوو. له م چاپه دا
نهوانه چوونه ته وه سه ر ده قی خۆیان.

۱- میژوری نمرده لان سه جارن - له ههولیر و له تاران - له چاپ دراوه.

۶- وهك دهزانين، ماموستا هزار قهت پروای به وهرگترپانی رسته به رسته نمبووه و له ههموو تیاچه کانیدا، بمرگی بن گمردی زمانی پاراوی خوی، دهبمر مانا و مهبستی وهرگترپاوه کانی کردووه. جا دیاره لم شیوه وهرگترپاندا، گرینگ کاکلی مانایه و تویکل زور بایه خی نیسه. لسم کاره شدا بمر بۆنموه، بری جارن وادیاره خیریلین له ماکی فارسیه که نهختن دوروکه ویتسهوه؟ به لأم که دهگاته ناکام، پوختهی مانا پر به پری خوی دیتسهوه. جا که واپوو، نهگمر کهسن ویستی نم پاچه کوردیه دتر به دتر و رسته به رسته له گمل فارسیه کهیدا به راهبردانن، شوین بۆ قامک له سمر دانان فراوانه؟ به لأم نهگمر پوختهی مانا مان مهبست بن، بن شک کارتیکی بن قسمیه.

۳- مەر شهرفخان له ناخر و نۆخری چمرخی دیه می کۆچیدا میترووی شهرفنامه ی نووسیوه. راسته دورانی سەفەوی سەردەمی کزیوونی ویزه و زمان و فەرهنگی فارسیه؟ به لأم نمو مەیره زانایه بۆ خۆی نووسەرتیکی توانا و وێژەواتیکی هەلکەوتە و کتێبه‌کەمی باشترین ویتنه ی پەخشانی فارسی نمو سەردەمانه یه. لسم لاشهوه، ههموو شاعرانی گهروه و ناسراوی فارس، وهك: حافیز، سەعدی، مەولەوی، فەردەوسی، خاقانی، نیرامی و عەتتار و سەنایی، پیشتر له چمرخی نمو ژیاون و ههموو شیعر و بمره میتکیان له کتیبخانهی شهرفخان، شوینی تایبەتی خۆی بووه. سمرانسەری شهرفنامه به شیعی بریز و زور جوانی نمو کهله شاعرانه رازاوهتهوه. ماموستا نهك خۆی له مەجمعه نەبواردوو و چاوی له وهرگترپانان نهقووچاندوو، بهکبمیه کی نمو شیعرانه ی - همر له سەر گیتشی خۆی - کردوونهته کوردی و بهراستی بهکجار جوانیشی خولقاندوون.

بۆ وینه له باسی شمپی میرسەیفەددینی سۆزان و حوسین بهگی کوردی داسنی - نۆکەری چاو له دەستی سولتان سوله‌مان‌خانی خوینمژ - که مەری سۆزان به مەردی و نەبەردی، جار له دووی جار دوژمنانی راده‌مالتی و نیشتمانی له تورکان و بەردهستانیان دەسپرتسهوه، سولتانی بن‌فەر و قوشقی، راک و قینی دلنی بیسی، به‌سەر حوسین بهگی داموادا نەمرۆتتن و فەرمان نه‌دا به هزار نه‌شکه‌نجه و نازار، له‌کۆل دنیای نه‌که‌نموه. شهرفخان بۆ نهوه نم دەرسه‌مان له‌بیر نه‌چیتسهوه و نه‌بینه نۆکەری دوژمنی بیگانه و دلخۆش به‌خۆفروشی نەبین، نم سن به‌یته فارسیه‌مان بۆ دینیتسهوه که ده‌لن:

کسی کو با کسی بد سازگردد	بدو روزی همان بد سازگردد
به چشم خویش دیدم بر گذرگاه	که زد بر جان موری مرغکی راه
هنوز از صید منقارش نپرداخت	که مرغی دیگر آمد کار او ساخت

ماموستا همزار - که قسه که می زور به دلّه و تمواو قسه می دلی خویه - به کوردی ناوه های

ده خه ماینتیموه:

کهمسی هاوکاری زورداران بوو پیشمی دهسی زوردار به بیسور دای له پیشمی
که تازی راوی پین نه کراو شه کهت بوو له لای راوکمر له ژیر داردا سه کهت بوو
کمریک هاوخویتی خوی بیتته سر دار نمدوره خیتی، خوی لیتن - به شوریاو

زیاد له ممش له چند شوتیان که باری قسه که می خوش دیوه، خوی شیعی - بز شاده - لی زیاد
کردوه. وهک له می که قسه می حمسنه گ نارتکی گوره می هوزی عیتاق دهکا - که پیاویتیکی پاره زور و
نانه خور بووه و به چکوسی و بیسی ناوی ژیان می حیق کردوه - نم سن به می می بز داناه:

کین زور چننوک و بیسه، به رژی بیسه زینه

زیر باخنه قولینچکان، وهک مشک می سر خه زینه

نمو رژی ده چیه بن گل، همزار گری له سر دل

مشکان له می مشک می وشکت بازباز و گزگم زینه

کوت کرده وه به بن هوز، ویستت نه خوی ده بیخو!

نمو بازه سلیمه زینه، نمو گازه دلیمه زینه

به کورتی، نمو شهره نامه مور شهره فخان نویسیو می می، میژوویتیکی یه کجار به نرخی له
میژوینمی؛ به زمانتیکی بوخت و پاراو. به لام نوی ماموستا همزار سا بله من - وه ریگیتراوه، پیش
همو شتن شاکارتکی زمان و ویژه وانیه؛ تزی له وشه و رسته می رسمن و جوانی کوردی.

به هیوایه که نم کتبه هیژایه باشر له پیشوو بناسری و زووتر جیگای یه کجار به سرز و
تایبمی خوی له کتبخانه می کوردیدا بگریته وه، چاپی سیته می به خرتنرانی هیژا پیشکش نه کمین.
دوایین قسه، درودی سن برانوه میه بز گیانی پاک می نمو دوو زانا دلسوزی گه له که مان:
شهره فخان می بدلیسی و ماموستا همزار.

ماجد مردوخ ریحانی

سنه. خرمانی ۱۳۸۴ (۲۰۰۵.ز.)

پیشه‌کی و مرگیز

من و شهره‌فنامه

منالیک بووم؛ ته‌منم له چارده به‌هاری تینه‌پیراندیوو؛ له خوتنده‌واریشدا هیتز و پیتزیکسی تمواوم نستاندیوو؛ که بز به‌کم‌جار - له سمر ده‌لاقمی دیوه‌خانی قمره‌نیاغای مامه‌ش - کتیبیتکم به‌رچاو کموت، به درشتی له پستی نووسرابوو: شهره‌فنامه. چمند پیریکم لسی هه‌لدایموه و شمودیو نه‌مدیوم کرد، همر نمونه‌دی تیگه‌یستم که تاریخه و نیتسر چیتسر بز نه‌برایموه سمر یه‌ک.

سال هاتن و سال چرون. ده‌ساوده‌م لهو و له‌م ده‌بیستمه که شهره‌ف‌خان له سمر فلان پروداو ناوای فرمووه و شهره‌ف‌نامه وای باسی فیساره‌کسی کردوو. تازه زانیم نمو شهره‌ف‌نامه‌ی که من هیچم لی‌نمزانیوو، میژووی کورد و کوردستانه و کوردیکی گه‌لپه‌روهر و خاوه‌ن هونهر به فارسی نووسیویه و وه‌ریش گه‌راوته‌وه سمر زور زمانان و دوو جاریش له لایمن دوو کوردی زانا و دل‌سۆزموه کراوه به عاره‌بی. واتا نمو میژووه هیژایه‌ی کورده، همر به زوانی کوردی نمو، به ههموو زمانیک ده‌ست ده‌که‌وی!

گیژی گیزاو

هه‌مه و جهنگه‌ی به‌هاری سالی هه‌زار و نۆسه‌د و شینست و نۆ - که نزیکه‌ی نۆ سالی به سهر شوژسه معزن و پیروژه‌که‌ی کوردستاندا له عیراق راده‌برد و پالمانی نهمه‌وی کورد و پۆله‌ی هه‌ره دلسۆزی کوردستان (مه‌لا مسته‌فای بارزانی) سهر کردایه‌تی ده‌کرد و پیتی به پیتی دوۆمن‌سووتینی نه‌یار په‌تینی، پۆژ به پۆژ و کات به‌کات له هه‌لکشان و تیشک داندا بوو - منی هه‌زاریش بۆ یه‌که‌مه‌جار له ژیانمدا، به‌ختم هینابووی و ده‌ژیر سینهری بالی نمو قاره‌مانه‌ پین و قه‌ده‌م پیروژه خرابووم و له پیزی پیتشمه‌رگه‌ی کوردستاندا ریگه درابووم و به‌و ریگه‌دانه سهرفراز کرابووم و به پیتی وزه و توانای هه‌زارانه‌ی خۆم، له ریگه‌ی نێژکه‌ی شوژش و چاپه‌مه‌نیه‌کانی خه‌باتی کوردستانه‌وه، ده‌سته‌چیه‌لی خۆم وه‌به‌ر ده‌دا و ده‌سته‌واره‌ی هه‌زارانه‌م ده‌خسته سهر نمو بلێسه به ودمه و به ده‌ست و داوین باوه‌شینم ده‌کرد.

رۆژێک له پۆژه‌کانی مانگی بانه‌مه‌ردا، له جه‌نگه و گه‌رمه‌ی جه‌نگ و شه‌ردا، له لانزاریکمه‌وه، له به‌ر په‌سارتیکمه‌وه، له لێره‌واره‌تیکمه‌وه، پالم دابوو به کۆته‌دارتیکمه‌وه و له ناقاریتیکمه‌وه له دیسه‌می سه‌ر مێرگ و چیمه‌نی نه‌خشین و په‌نگینه‌ی کوردستانی خه‌مگینم ده‌روانی؟ چی بیه‌ینم؟

شینکه‌ی ده‌شت و ده‌ر و گۆ و گیای که‌ژ و چیا، له به‌رتک و شینه‌ دووکه‌لی بۆمه‌بای ناپالمی دوۆمنانی کوردستان له سه‌رتیکمه‌وه، له هه‌ر ده‌رتیکمه‌وه لیک هه‌لا بوون. هه‌لاوی سووتمانی بۆمه‌بارانی به‌دکاران، له هه‌ر سات و کاتیکدا هه‌زاران و هه‌زاران په‌لک و لاسکی شک و ناسکی تور و خاوی چنور و به‌ره‌زا و مه‌ندێ و بیژا و هه‌لاله و به‌ییوون و خاوی به دیسه‌من لاو و به بۆن و به‌رامه‌ خۆشی هه‌لده‌په‌رووزاند. چه‌روچاوی ساوا و تازه له خه‌م په‌خساو و ژن و پیساو و کیژ و لاوی شوخ و شه‌نگی کوردی هه‌لده‌که‌رووزاند. کۆلیت و کۆخته‌ی وه‌رزێران و جووتێران، به وێران کراوی و که‌س تیندا نه‌ماوی و مووچه و کیلگه‌ی کێلده‌راو و داچینه‌راوی برسی و رووت و هه‌زاران، به تیکلده‌راوی و لیکلده‌راوی و لانه‌ی هه‌له‌ه‌شای مه‌ل و بالداران - له بن به‌جک و له سهر داران - به شه‌په‌تی و شیواوی، ده‌گه‌ل پۆل پۆلی لۆرک و خه‌شخاش و میتلاقه و سه‌رتیسی گۆل گۆل داوه‌ستای پاره‌ستار له باه‌مانا و باگردا، به‌ده‌م گه‌ری ناگری کوردستان داگره‌وه - له دووره‌وه - هه‌روا سوور ده‌چوونه‌وه و به‌ره‌و توونی نه‌مان و نه‌بوون

لەو دیمەنە بە سامانە، بە دەم رامان و دامانەوه وا تاسا بووم، بە گێژ و وێری وەنەوزم دەدا و لە خەفتان خەرتووچکە دەبیسردمەوه؛ بەلام هەر زۆر زوو تینی ناگری بێ نامان و نالە و زالەمی لەشپەزاسانی کورد و گرمەمی بۆمبا و زرمەمی گوللەمی داگیرکەرانی کوردستان، وشیاریان دەکردمەوه و خاوی و خەویان لە بێر دەبرد مەوه و دەرگای هەراوی خەمیلاتم بەرودا دەکرایەوهو هەر نەوه نەوه بەرودا دەمایەوه لە بەر خۆمەوه پیش بەخۆمەوه و پتیسیر دادپم و چاوی کز و سیس و فرمیسکاویم بەرودا عاسمانی پر لە فزۆکە و دوو کەلایە هەلبێم و بە قولی گریانەوه لە ژێر لیوانەوه بە وتمیەکی هەناسە ساردانەوه بلیتم: خویا دەبەر بەشت مەرم! تاکەمی هەلی دەگری؟ نێمە بۆچی دەبێ هەروا چارەپەش و کۆلۆ بێس و خۆشەیک بۆ کورد لە نارادا نەبێ و کوردستانی نیشتمانمان هەر پیتخۆستی بینگانه بێ و بۆ خۆشمان -کە خاوەن مایسین و گەلنکی تەمەن شەش هەزار سالیس- لە ژێر چەکەمی زۆرداراندا بنالیس و ناوا ژیا تاتال بێس و ناواری چیا و چۆل و شیو و دۆل و شکێر و ئەشکەوت و بێن بەرد و نزاران بێس و دوچاری ژان و نیش و کۆل و کەسەر و دەرد و نازاران بێس و هێمان پێمان پەوا نەبیسین و بیانی بێ بەزەمی بیانوو مان پێیگرن و خانوو مان پێ دەست لێ هەلگرن و بە بێن بەرد و شاخ و هەردان بساچینن؟ کەچی بیانەوی لە وەندیشمان بکەن و لەوەندەشمان دەریسێنن و ئەو تۆزە دار و دەوهنەشمان لە چنگ دەرتین!

بەرودا نەماو

هەروا بە دەم وردە خەمیلات و نزامەوه بەرودا پۆزگاری کەونارا و لە مێژوینەم گەرامەوه و پوو بە بناوانی مالبەوانی پالەوانانی ئەم کوردستانە پێنا چووم و پێ هەلاچومەوه، تا تووشی هەوارگەمی چۆل و کۆنە ناوگی بێ تیس و پەر لە خۆلەمیشی بادینان هاتم و لە گەل کۆرە کۆرەمی کۆرەمازاندای پوو سەرپوو بوومەوه و بە تاسەوه ماچ و مووچیکمان کرد و پتیکۆه سەرنێکمان لە کارلگەمی بارەگای نەردەشێری شوانکارە دا و بە لارەملی کەرتۆشیکمان برد.

لەو گەران و سووڕانەوه دا تووشم هات بە تووشی دەبەبە و شکۆزی کەمیانه کانهوه. گەلنیک خاوەن

تەخت و بەختی ەك كاوس و كاقيباد و كاخوسرەوم ھاتتە بەر چاۋ، كە تانجى خونكارى لە سەر سەر و لە سەر تەختى سەرورەى، بە دلتىيى پالىان بە پالپشتى گەمھەرىمىندەوھە دابوو. لە بەر بارەگەى نەوانەدا روستەمى كوردى مازندەرانى بۆ برەو پىدائى زەند و پارەند و نەوتىستا - ەوك چىاي نەلبورز - ھەلوئىستابوو؛ مەچەك و زەندى ھەلكراوى و چاكى مەردانەى بەلادا كراوى، زراوى پۆلەى ناودراويان دەبرد و دلئى بەرديان دەكرە ناو. كەللەى دىوى سەرزىوى بە لاتىلاگى سەرىمەوھە نابوو، گىو و گۆدەرز و بىژەن و برزو، دەوريان لى دابوو. بە نىيازى سازادى بەخشى، بىسوھ نەخشى سەر پشتى پەخشى بەناوبانگ و بانگى لە دوژمنانى نىشتمانى دەكرد: نەگەر مەردن خۆ دەرخەن با خۆئىتتان بەخۆمەوھە.

بارامى چوئىنەى سەركرەم بە سەر كەردەو؛ كەللەى لە كەللەى خوسرەو پەروئىزى سوارى شوئەئىز دەدا و دەبىخستە ناو ھەمئىزى سەردارى رۆمەوھە.

تەيسەفونى ساسانەم بە ناوھدانى ھاتە بەر چاۋ و ھىندىك چاۋم پىندا گىئەرا و لەوتىرا بەر و بوخچەى نىوھخالىم لە كۆلى خەيالىم شەتەك دا و ديسان بەرەو پىنشورم پىن ھەلچومەوھە و پووسەپروى ھەگباتانى پاتەختى كوردەكانى ماد بوومەوھە و لەوتىوھە لە تەك لاوانى كوردى پالەوان و تىسرنەمناز و نىزەباز و چاپك سوار و بەكاردا، لەوتىوھە چوئىنە سەر نەئىمەوا و تەواو كەوتەمە ناو تەپ و تۆزى ھەرا و كىشەى دوو ھۆزى گەورەى ماد و بانىپالەوھە و لە پالەوھە دنەى كوردە كوردانەم دەدا: كورپىنە! نەكەن بىدۆئىن.

مەن كە لەو خەيالاتەمدا تەمى خەمەم لى پەوئىبوو، لە خۆشى ئەو رابەردوھە پەر لە شانازىيە، ھەموو كۆل و كەسەرم لە بىسەر چووبوونەوھە؛ لەپە و نەكاوتىك كۆلتىگى گىيانى فەرھادى كەلەپ - زۆر بە تاو و گورپ - لە چىاي بىستورنەوھە دەنگى دايمەوھە و گورچەكەى دلئى خەيالاوسى پىن زىرنەگايەوھە. گەرمژن و خەرمژنى بەردى بەردەستى فەرھادى مەرد رابىمەراندم و تىگەياندم كە: خەيال پلاو دادىك نادا؛ نان ئەو نانە ئەمەرز لە خوانە. بەرەو خۆتى ئىستەا بگەرئىوھە بزائە چىت بەسەر ھاتوھە و ئىستەا بەسەرت بەهە كوتىوھە؟

پاستی پروودا

پاست به سمر شزیی پاستی پروودادا، بمره و دوا گمراهموه. لسوزهوی هموه لیسن دسته سوارانی داگیرکمرانی کوردستان، نؤغریان لی بریسموه و بمره برچیان داموه. زۆر به سمرسامیموه ده مروانی که چۆن به برووسکهی شیریان و بارانی تیریان، سوولادی خوینی گهشمان له لمشمان هه لئیشت و به سینلادی زۆرداری و گزیکاری، بزیک و ترووسکهی مان و ژیانی نم کورده بی زیانه - وهک پهنگر و پیتهی کوانووه کهی - ههتا ههتا به کوژایموه و تازه بپرای بپرای نه گه شایموه! دهسته دهسته کیژه کوردی گمردن زهردی پرووسور و مهسته چاوم به بمرچاودا تییمیرین که له پاش کوژانی برا و باویان، پاوایان کردبوون و گرابوون و بهدیل برابوون؛ زنجیر له مل کراو و به زنجیره تیک خراو، له شار و بازارپاندا به دست کپیار و فرۆشیارانوه دستاوده مستیان ده کرد.

ههر تمزه کهی ملهوپ و مهنده بۆر و خاوهن زینر و زۆر بوابیه، کیژۆلهی کوردی چاوشین و قۆزپرسی هه لپواردهی به دیارده هه لئیتنا و بۆ خۆی ده بردن.

به بارستایی چیا بمرزه کانمان جهنده کهی لاوانی خوینی گهرمی کوردی سمرعرز و نازا بوو که به تاوانی شمینی سمریمستی و له سمر ههستی نیشتمانپرستی، پهل پهل کرابوون و وهسهر یهک نرابوون له گیشه درابوون.

ههر له بناوانی دهجکه و گه گهواتسه کسه خێکدانسهوی دواوانه کهی هه کاسم هه مروهی بهرۆندک و نمرینی گهش و نالی بیوهژنی بابان و تیران و بی مال و حالی پیاوانه ماوی زگه سووتای کور کورژاوی کیژفرۆشراو، پهنگابوون و سوور هه لگمرا بوون. ههر په لکه گولالمیه کهی تورت و نالی شو هه موو لاپال و نوالانه، به لگه کال و منالانی کوردی له خویندا گه وزیوی خویشی له ژیان نه دیو بوون.

چهند سولتان و شاهه نشای تیران و توورن به فیزهوه خویمان له بمر چاوم پانا، که له خۆلی له هه و خوینی گهشی کورده کوردان خشتیان پیژاوه و داموده زگای زۆرداری و به دکاری خویمان پس داناره. کوردیان به کورد به گوشت داوه و شموی له بمر مردن به بمر ماوه، به بی سل کردن ده میان تیناوه و توونیا به تیان به خوینمان شکاوه و ورگیان به گوشت و پیتشه مان هه لساوه.

نوقمی بیبری شو بیسه پر له ناسۆزانه بووم و ژیانی پر ژانی رابردووم و لیکدانسهوه و بمراره و دی

بەرییوار و نادیارى پۆژگارى داها تووم لى بېونە تارمايى و وەك شىرتىكى سىنەمايى، بە بەر لىتايى چاوى تەر و سورمدا رادەبرد و ھەنسىك و ھەناسەى بە تەوژم و پىر لە تاسە، ملىيان بە مىلى يەكەمە نابو؛ بەرىنگيان لى گرتبووم و پەلپيان پى گرتبووم و بۆ سەرکەوتن و دەرکەوتن مەليان دەکرد و لەز و پەلميان بوو.

کۆن و زووخاو

بىر لەو رابردووە پىکۆتەر ھەبەرە و کۆتەندە بەرە، زۆر بەدەرد و ژان بوو. خۆيىن بە فىسپۆ چوون و تۆلە نەستاندەنەمەش زۆر لە سەر دل گران بوو بەلام ناسۆرى ھەرەگەمە و جەرگبىر، بى سەر و شوين چوونەکەمان بوو. ھەياران! چەند داخىكى گەرم و داغە، لەو ھەموو پۆژگارە پىر لە نازارەدا کە كوردى زۆر لىنكرائى تىدا ژياو و بە شوين ئەو ھەموو پەت پەتتەندا کە بە سەريان ھىناو، نووسەرتىكى وامان لى پەيدا نەبوو کە دەماری كوردایەتى بىزوى و تەزوتىكى كوردە نامووسى بە لەشدا بى و لە سەر بەسەرھاتى ئەو گەلە کلۆلەى خۆى شتىك بەخاتە سەر کاغەز و لە مەر باب و باپىرە لىقەمماوہ کانیموہ کەمىك بنووسى و دەمىك بدوى. ھەبوو و نەبوو، تەنيا و تەنيا شەرەفخانىك لە دەور و زەمانىكا ھەلکەموتوو و وىکەموتوو و لىرە و لەوى چى لە نووسراوى دۆژمەن و بىنگانان چاو پىکەموتوو و چى -بە پەرز و بلاوى- لە پىرەپىارى سەردەمى خۆى و لە چىرۆلوانى دىوہ خانى بىستوو، تىكى خستوون و پىكى خستوون و بە پىتى توانا و بەش بە ھالى خۆى ھىچ درىمى نەکردوو. با نىرە و نىوہ چلش بسووى، بناخە و ھىمىكى توندى دلپەسندى بۆ دارپۆتووين و کەلەپوورتىكى باش و لەبارى لەو بارەو بۆ بە جى ھىتووين. بەلام ھزار ھەمىف و مەخابن! ئەمەى ئەمىش پىتى رەوا دىوین و بۆى نووسىوین، بە زمانىکە کە ھازمانەکانى تىناگەن. برىا بە كوردى بوايە! خۆزىا كوردىش تىتى بگەبىشتايە! کاشكى وابوايە! چەند خۆش دەبوو ئەگەر ئاوا نەبوايە!

چپه‌ی دنده‌دان

که‌چی له پر هه‌ستم کرد وه‌ک پهری هومیده‌واری بسم‌دوینێ و به‌ گویتما بسرکینێ که: به‌سیمی! ناخ و داخ و خۆزیا و بریا مالی کمی شاره‌دان نه‌کردۆتموه. پیاوی پیاو ده‌بن به‌ هه‌وای شاقه‌لی که‌وای خۆی تیکمۆ و له‌ پێی پێک هینانی ناوات و نیاز و ئاره‌زوویدا، هه‌رگیز تهره‌مۆ و به‌ دل پتمۆ چاکی مه‌ردانه‌ی بکا به‌ لادا و به‌ زه‌بری مه‌چه‌ک و باهۆی لێ بران، ملی دێره‌لوکه‌ی ناهومیدی با‌دا و گێژه‌لوکه‌ی ده‌ستموستانی و بێ دهره‌تانی له‌ به‌رخز رادا و کۆسپ و له‌مپه‌ر و به‌رگر و به‌ره‌ه‌لستان له‌ سه‌ر رینگه‌ لادا. شه‌ره‌فنامه‌ نه‌گه‌ر به‌ فارسی نووسراوه‌ و ده‌ستی کوردانی پێ ناگا و خزم و هۆزه‌ هه‌زاره‌که‌تی تیناگا، تۆ که‌ فارسی و کوردی به‌ نه‌ندازه‌ی خۆت ده‌زانی و ده‌توانی -به‌ پێی توانا- کارێک بکه‌ی و بۆ نه‌و دهرده‌ چاریک بدۆزیه‌وه، هه‌سته و که‌مه‌ری کۆشش و مانده‌و بوون به‌سته و هه‌تا ماوی و له‌ به‌ر چاوی و ماوه‌ت هه‌یه، ده‌ست به‌کار به‌ و خۆت له‌و خه‌مه‌شت پرگه‌ر که‌ و بیه‌که‌ به‌ کوردی. با نه‌گه‌ر مردی له‌ بیه‌ر بیه‌رش بچیه‌وه؛ با نه‌و کاره‌ی که‌ ده‌یکه‌ی -له‌ مه‌ر میژوه‌وه- که‌س به‌ هیه‌چی نه‌گری؛ با له‌ لای نووسه‌رانی دوا‌روژی کوردوه‌و نه‌رخیکه‌ی پێ نه‌دری؛ با په‌میون و نووسینه‌کانت کال و کرچیش بن؛ با توێل و هه‌یلی دێر و پیه‌ته‌کانیشت هه‌له‌گرچا و بێ ته‌ممو و په‌ر له‌ لۆج و چرچیش بن؛ هه‌ر نه‌مه‌نده‌ بۆ تۆ زۆره‌ که‌ کوردیه‌که‌ی نه‌مه‌رۆ ده‌خه‌یه‌ سه‌ر کاغه‌ز و به‌شیک له‌ زوانه‌ جوان و شیرینه‌که‌ت له‌ پارێزی دز و چه‌ته‌ی داگیرکه‌ر ده‌پارێزی و هه‌ر چۆنیک بیه‌ت، له‌ سووچینه‌که‌وه‌ که‌لینیکه‌ی پێ ده‌بیتته‌وه‌ و هه‌رگیز به‌ یه‌که‌جاری نابووچیتته‌وه‌.

له‌وانه‌یه‌ نووسه‌رانی باشی کوردی له‌مه‌ویاش -که‌ نه‌م نووسراوه‌ی تۆیان دیتته‌ به‌ر چاو- بزه‌یان به‌ نه‌خوینده‌واری و کۆله‌واری تۆ بیه‌تی و به‌زه‌یان به‌ نه‌داری و هه‌زاری ناسه‌واری کورده‌واریدا بیه‌تموه‌ و له‌ سۆنگه‌ی تۆوه‌ نیه‌تیای نووسینه‌یان بکرتته‌وه‌ و بۆ نه‌وه‌ ده‌ریخه‌ن که‌ ده‌توانن زۆر له‌ تۆ چاکتر شه‌و نه‌رکه‌ پێک بیه‌تن، شان بده‌نمه‌ر و سه‌رویه‌رتکی وا به‌ نووسین و ناخافه‌تیمان بده‌ن که‌ به‌ شانازیه‌وه‌ خۆ بیه‌تین و له‌ با‌تی نه‌م گوشه‌مه‌یه‌ت مه‌یره‌ و لۆک به‌خه‌نه‌ سه‌ر خوان و له‌ جیا‌تی نه‌م چهند مۆره‌ خوار و بۆره‌، کۆشک و ته‌لاری جوان و له‌بار و سه‌په‌کار، هه‌له‌خه‌نه‌وه‌.

تۆ سه‌ر پێی ته‌شبه‌ه‌ که‌ خۆش که‌، نه‌وسا ریس و کر و نه‌خشی ره‌نگه‌گه‌س و به‌وتنه‌، با له‌ سه‌ر

دهستړه نگیڼ و شیرینکاران یې. تُو بهو کالمو پیتاوه به بدن داپیتچراووت، رچمیهک بشکینه، راوی پلنگ و شکاری شیران، کاری چاپلکسواران یې. خوای گموره فرمویوه: له توانا بهدر ناخهینه سر کس. پیتشینانی کوردیش گوتویانه: سموره گوتی له دار کموتسه خوار دوو منم کم کرد! پرسیان: تُو خوت نیو من نابی، نو دوو مهنه له کوئی هیتنا؟ وتی: کاکي خُوَم هر کس به مهنی خوی.

له هیچی نه بوو

مرخی خُوَم لی خُوَش کرد و بریارم دا که له سر بزریای خُوَزیا و بریا لاجم و بهرانهر به وزه و توانای خُوَم، ده گُوَ نو کاره دژواره راجم؛ به لام «ناسمان دوور و زوی سهختا» منی پیتشمرگی هه لوه دای چیا و چُوَل و بی دهرهتان و کلُوَل، هر چوار لام لی ته تراوه و رتگی شار و باژر انم لی بهریمست کراوه، شمره فنا مه له کوئی بیتنم و وهیخو رتیم و هریگتیم و کام کتیب وهک سرچاوه بده مه بهرچاو و بُو برارورد کردنی راست و خواران، له کام نوسخه و کام نووسراو بنه تپیم؟ به گیژ و وری و به دلپیری به دوری خُوَما خولم ده خوارد و رامدمسپارد. تمنانهت رتینگ و رتیبوارشم هه لنسه دهبوردن؛ بهرینگم یی ده گرتن و وهبر پرسیارانم ده دان؛ تا له پرتکا خوای گموره «کلای بُو بهروو کرد» و منی ده گمل کاک صالح مه محمودی بارزانیدا پرویه پروو کرد. نو برا بمنرخ و هیژایه له و چُوَل و ده شته، لیم بوو به فریشته و شمره فنا مه ی فارسی و عمره بیه کانی مسحه مه دعلی عمونی و مه لا جه میل رُوَسمیانی بُو هیتام و بهو دیاریه نایابهی، لهو کوسپه رزگاری کردم و لهو دهرده گرانمش چاری کردم. منیش یی سی و دوو کردن لیتی وه خُوَ کموتس و له پیتداچونموه ی شمره فنا مه دا، به سر شتی هیتنده سمیر و سه مه ره و سر سوو ریتنمردا کموتس، که هر گیز به بیسری بیسیرشما رانه برد بوون.

دوژمنان و ره سه نمان

سه عدی شیرازی ده لی: کابرایهک له خه ودا شهیتانی زُوَر به جوانی دیت. لیتی برسی: تُو له پرووکاری گهرماوان وینته به تاکه چاو تیکه و شاخ و کلکیش لیتی رواوه. نیستا نهو شوخ و شنگی و

نازداريەت لە كوێ هیناوه؟! لە وەرما پیتی گوت: من فریشتەم و فریشتەش هەموویان جوانن؛ بەڵا، بنوسە کە لە دەست دوژمنان دایە؛ هەر چاکە ئەوەندەشیان پیتو هینشتووم! کوردیش دەلتین: پیاو کەستیکی بەزی، خەونی گولەیی پیتو دەبینی.

ئێمە کورد بۆ خۆمان مێژووی خۆمان نەنووسیوه. زانا و مێژوونوسە کوردهکانیش هەر بە بەژن و بالای داگیرکەرانی کوردستانیان هەلگوتروه و هەرگیز چاویان خۆیانی نەدیوه. بێگانە داگیرکەرەکانیش چاویان دە خوار دەنمان بریوه و خەونی ناخۆش و پیسیان پیتو دیوین. نەگەر جار و بارەیک -بۆ بەرژوهندی خۆیان- تاك و تەرا لێرە و لەوی، بە دەگمەن بادیان کردووین، بە جوتین و نەفرینەوه بۆمان هاتوون و فریان پیتا داوین و هەر بە جارێک بەریادیان کردووین.

کۆمەڵێک کوردی بازوگانی هۆزی «باجن» لە لای بۆتانەوه چوونەتە تایف و لە سەر دەستی پیتەمبەر موسولمان بوون. لەو پۆژووه «باجن» کراون بە جنی نوسەبیین و هەموو نەتەوهی کورد لە سایە ئێمە نۆ موسولمانانەوه - لەو تیرە جنۆکانەن کە سەریۆشیان لە سەر لادراوه!

سولەیمان شای جوولەکان، بە دێو و درنجاندا کەنیزەکی بۆ بە دیاری هاتوون. لە پێگەدا نەو داوین پیسە نەگرسانە، دەستیان دەگەڵ تێکەڵ کردوون و زگیان پەنەماندوون و بێژوویان تینا گۆراوه و سەمان لەو کەنیزە بێ شەرمانە تۆراوه؛ نەگەرچی عیبری زمانیش بسووه بە عەرەبی فەرموویه: «اکردوهن فی الجبال» و اتا: بەرهەڵدای کێوانیان کەن با کوردیان لێ بکەوتتەوه. ئێشتر بەو پێوەندی، هەرچی کورده و پۆلەمی کوردستانە، زۆلە و لە دێوانە و لەسواوه هەلوەدای کێوانە!

رۆژێک کوردی کورپی مسۆردین و چەلێک جووجەلەمی سەعەسەمەین و هەلێک -بە هەوا- هەوازیسین و تاوتێک باوکمان موزیقای بەچکە بارانەمیە و دەمێک لە هێلکەمی رەبیعی بەکرهه سەرمان دەرتناوه و چاخیک مامانی مەتالەکانی موزەر، ناوکی بریوین و سەردەمێک ژنەگەمی دەواری نزارنشین، فرچکی پێ مژووین. تەننات بوێژ و زانایەکی عەرەب لە مەر مێژووی کوردەوه سوتندی خۆی کردۆتە بەلگە و فەرموویه:

بە خوا سوتینم کورد نە فارسن بێچوولەمی عەمری کورپی حارسن

مامۆستا فیردەوسی خاوەنی شانامە -خوا خێری بنووسی- گوایه بەزە پیماندا هاتۆتەوه، لە

ناو کهلپ و پمنجهی زه‌هاکی خوینمژ و ناپاکی دهره‌تیاوین و به‌رهو چیا راوی ناوین و له سایه‌ی
 سه‌ری نمو چیا رژد و هه‌له‌موواتانومه ماوین و به‌بئ‌ترس حاواوینومه. که‌چی له‌پس و نه‌کاو- باو
 ده‌خوا و با ده‌داتومه سه‌رمان و به‌سه‌ر و پوترپاکماندا دیتته خوار و گه‌زاره‌مان لئ ده‌کیتشی و کارتی‌کمان
 پئ ده‌کا با به‌ده‌واری شری نه‌کردووه. به‌بئی نومه میوانسمان بسووی و که‌سمان لئ بناسی، به
 خانوپه‌لاسی خوانمناسی بئ‌نمژ و به‌گه‌رمان ناو ده‌با!

نه‌بوو موسلیمی خوراسانی زژر به‌هاسانی هه‌موو نیسپه‌راتزیه‌تی نیسلامی نه‌وسای، به‌زۆری
 باسک و باهۆی پتموی خۆی له‌چنگ به‌ره‌ی نه‌معو‌ی ده‌رتاوه و وه‌ک هیلکه‌ی پاکراوی خۆی له‌سه‌ر،
 له‌به‌رده‌می عه‌بباسیانی داناوه و ده‌ستمه‌زه‌ر له‌به‌رده‌ستیان راومه‌ستاوه! که‌چی له‌پاداشی نمو
 پیاوه‌تیه‌دا، به‌گزی و دزی کوژراوه و نه‌بووه‌ولامه‌ی شاعیری ده‌رباری مه‌نسوری لئ هان‌دراوه که‌له
 دوا‌ی کوژرانی فری باویتی و پیتی بلئ: «باوک و باپیره‌ کورده‌کانیشت وه‌ک خۆت غه‌ددار و بئ نه‌مه‌گ
 بوون».

گه‌مه‌ی له‌هه‌مووان خۆشتر نه‌میه‌: تو‌عو‌زخانی تو‌رکستانی، بو‌غدوزناوی کورده‌ستانی ناره‌ده
 لای پیته‌مه‌به‌ر. بو‌غدوز نه‌ه‌نده‌ ناشیرین و ره‌زاگران بوو پیته‌مه‌به‌ر بیزی له‌چه‌رچه‌ی هه‌له‌قرچاوی
 هه‌ستا و له‌داخانی تووک و نه‌فرینی له‌هه‌موو کوردی سه‌رزه‌میین کرد!

ناخ‌یا به‌روانین نمو نووسه‌ره‌ ساویلکانه‌ی له‌دوژمه‌نایه‌تی کوردان و بز دراوی گیرفانیان، نمو
 چیره‌که‌یان هه‌له‌به‌ستوو و نه‌م بوختانه‌ گه‌وره‌یان به‌پیته‌مه‌به‌ر کورده‌وه و ده‌ناو روپه‌ری میژوویان
 ناخنیوه، نه‌ه‌نده‌یان به‌میشک و دلا تی‌نه‌په‌ریوه که‌نمو هه‌ویره‌ چهنه‌ند شاو هه‌له‌ده‌گری و لیکیان
 نه‌داوه‌تموه که‌گوناھتیکی چهنه‌ده‌گه‌وره‌ ملیان ده‌گری و چۆن له‌سه‌ری ده‌رده‌چن؟ نه‌میانزانیوه که‌
 پیته‌مه‌به‌ری خوا ده‌یزانی بنیاده‌می دژیویش ده‌سکاری خواجه و نه‌گه‌ر کرێک له‌بار و رێک نه‌هات، له
 کرگاره‌ویه؟ له‌لایه‌کی‌تری‌شه‌وه نه‌گه‌ر خوانه‌خواسته‌ باوه‌ر بوو درۆیه‌ بکه‌مین، وای لئ دیتسه‌وه نه‌گه‌ر
 نمو بو‌غدوزه‌ کورده‌ به‌ده‌خته، لاوتکی لوس و پوس و له‌بار و به‌رچاو و چاونه‌رم و بئ شرم بوایه،
 ده‌بوایه‌ به‌کوژتیک نزای باشه‌ره‌ بگه‌ر پیته‌مه‌وه کورده‌ستان! حاشا که‌پیته‌مه‌به‌ری خوا ناکاری و ناله‌باری
 بووی و نه‌م درۆ پووچ و به‌ریاده‌ له‌ده‌می نه‌وانه‌ زیاده‌ که‌بۆ لاکمی مررداری دنیا، رێکیان خستوه‌وه.

هەر خۆم به خۆم کرد

زۆر سەیر و سەمەرمیە نمو هەموو هۆزان و زۆرزانه کوردانه - که به درێژای مێژووی ئیسلامەتی هاتوون و ڕابردوون و بە عەرەبی و تورکی و فارسی نمو هەموو کتێبانهیان نووسیون و لە سەر یەکیان هەلجێبون و نامەخانە دنیایان لێ ناخنیون و ناویانگیان سەرزەوی تەنبووەتەوه و ئیستاش زۆریان لە بێر نەچوونەوه و شوێنەماریان کوێر نەبوونەوه، پیاوانی وەک ئیبنونەمسیرەکان و کسری خەلەکان و ئەبولفیدا و هەزار نەوێندە وەک ئەوانسان لێ هەلکەوتووه - هەرگیز لە بەرامبەر نمو هەموو درۆ و دەلەسە و بوختان و پێندا هەلخوشانەدا، گنجیان نەپەریوەتە توێل و توێزکالتیکیش شلووی و لێل نەبوون و دەمیان بووه بە تەلەمی تەقیو و خوستیان لە خۆ بریوه و بێسپاری بێسپاری لە رووی دژمان بێژ و فێهاوێژان هەلنەگەراونەوه و جارتک لە جاران بە دەمیان دا نەداونەوه. لە ناو نمو هەموو بلیسەت و هەلکەوتووانەدا یەکتیکیان بە خۆیدا رانەپەرمیوه و لە وەرایی نمو نەزانانەدا نەیفەرمیوه: بابە ئێشە هیچ نەبی وەرن و ناوتنەمیک بێتن و دە سەر و سەکوێتی ئێتە و تەسرح و دیداری خۆتان رāmیتن، تا بۆتان دەرکووی ناخۆ کامسان لە کامسان لاو و بەدەوتر و ڕێک و لەمبارتیرین و کێتەهان لە کێتەهان بۆژ و دزیوتر و خێج و خوارتیرین؟! کەمی خودا بەردارە نمو برا کورده بێچارە و بێ تیرین و هاودینەتان لە تیرەمی بنیادەم هەلداوتیرین و بنە و بنەچەکەمی بە جنۆکە و خێو و درنج و دیوان دەسپێرن؟!

مێژوونووسانی کورد تاریخی داگیرکەرانیان نووسیوه و لە مەڕ خۆیانەوه مەتەقیان لە خۆ بریوه. کوردتیک و بێگانەمیتیکیش - که نەوهی لەوانەوه دیووه - گوتوویه: بێ دەنگی نیشانەمی پێ رازی بوونە و نەگەر هیچ پاکانەمی خۆیان ناگەن دیارە هەرچی دەریارەیان نووسراوه، بە راستی دەزانن و نەوانیش لە خەلکی تری باشتر تی دەگەن.

کۆلکەمەلای کەمزان و بەستەزمانی کوردانیش نمو فەرمایشتە جوانەیان لە ناو کتێبی پەڕمەردی پێوازیادا خۆتێندۆتەوه و هەر چونکە ناوی کتێبە، ناشی درۆی تێدای. لە گوێ ساگردانی زستان لە مەزگەوتان دەسەر و مێشکی کوردی نەخۆتێندەوار و ساویلکەمیان پەستاتووه و هێندەیان بۆ دووپاتە و هەزارپاتە کردوونەوه کە خۆیان لە بێر خۆیان بردوونەوه و بێزیان لە پەسەنیان و قێزیان لە نەتمەوه کەمیان هاتۆتەوه.

مامۆستای به نرخ و هیژا مامۆستا شیخ عومەر وه جدی، کاتی له جامع‌الاهری قاهیره مامۆستای ره‌واقی کورده‌کان بوو (پایزی سالی ۱۹۵۸) - له ڕنگی چوونه مۆسکۆدا - چومه دیدنی و له ناو گهرمه‌ی وتووێژی کوردانه‌مان ناخکی هه‌لکیتشا و فرموی: «هه‌ژارا ده‌ردی گه‌لی کورد دوو سه‌ریه‌؟ ټیمه‌ ده‌ریه‌ی خۆمان هه‌چمان نه‌نوسیه‌؟ دوژمنان له هه‌مرو باره‌که‌وه هه‌مو شتی پینداوستی خۆیان نوسیه‌وه. شتی شتیش که نووسرا و به‌رگی تێگیرا و بوو به کتیب، نه‌گهر هه‌زار درزی شاخداریشی تینا بێ تازه ده‌بێ به راست و هه‌ر گوته‌: لعل! ده‌لێن به‌چین کتیب بۆ بێنێن؟ نیتسه‌ قسه‌ت بێ نامینی و قسه‌ی دوو له کتیب له لای کسه‌ خۆ ناوتینی.»

جا هه‌ر نه‌م ناوه‌یه بۆته هۆ که زۆری زۆری ئه‌م کوردانه‌ی بونه‌ خاوه‌ن زۆر و به‌ پایه‌ و مایه‌ گه‌یشتره‌ن، خۆیان له دایک و بابه‌ جنۆکه و دێوه‌که‌یان دزیوه‌توه و شان و شه‌په‌لیکیان له هاره‌سه‌نی کوردی په‌سه‌کی و بۆره‌ییاگ ته‌که‌اندوه و ته‌کیونه‌وه و ته‌کیان داوه به ته‌کی عاره‌به‌ی بنیچه‌ پاک و خاندان و جوان چاک و به هه‌زار درۆ و ده‌هۆ، سه‌مه‌تای که‌مونا‌رایان به‌ یه‌کتیک له‌وانه‌وه لکاندوه.

خالسی هۆزێکی له مێژینه‌ی کوردن و زۆریه‌یان نیتسه‌ش یه‌زیدین. میسری بۆتان - که به‌ شووریه‌ی زانیوه سه‌ر به وان بێ - فرمویه‌: نه‌وه‌ی خالیدی کۆری وه‌لیم. به‌ داخه‌وه نه‌شه‌یزانیوه که خالیدی کۆری وه‌لید هه‌چ زار و زیچی لێ نه‌که‌وتونه‌وه!

هه‌رکێ هه‌باس ناویکی له تیره‌یدا گومان برده‌ی - به‌ بێ ئه‌وه لیکێ دایه‌توه که دنیا چ باسه‌ - خۆی کردوه به عه‌باسی و نه‌وه‌ی له پێشودا بزنه‌وان بووه و مه‌زنایه‌تی ده‌ست که‌وتوه، فرمویه ټیمه‌ له مه‌روانه‌یه‌کانین!

ئه‌م نه‌خۆشی و خۆ لێ‌گه‌زێان و خۆگه‌زێنه‌، ئه‌مه‌نده گران و هه‌مووانی بوو، ته‌نانه‌ت جاروباره هه‌زه‌ په‌سه‌کیه‌کانیشی وه‌به‌ر خۆی داوه و نه‌شه‌یانوێراوه لاسای به‌گه‌زاده و گه‌وره‌ماله‌کان به‌که‌نه‌وه؛ هه‌ولیان داوه تا سه‌نگی خۆیان له‌و کۆنه عاره‌بانه‌ بدۆزنه‌وه و به‌ باپه‌ر و باره‌په‌یاری خۆیان بگۆزنه‌وه. وه‌ک هۆزی سوێده‌یه‌کان؛ که گوايه‌ باپه‌سه‌گه‌وره‌ی خوالیه‌خۆشه‌بوویان کۆیله‌یه‌کی په‌شی مه‌دینه‌نه‌شین بووه!

له سه‌رتاسه‌ری شه‌ره‌نامه‌ بروه‌نی - جگه‌ له شه‌ره‌فخان و دوو سێ بنه‌ماله‌ی خزه‌یان نه‌بێ - که

خویان داوخته پال ساسانی و بمرمه کیان- هه موو میسه کوردتیک، عاره بیتیکی به نارمزوی خوی هه لباردوه و ره گمز و بنیجه می خوی پی هه لپه ساردوه. جا نه گمر باییره له درۆ تاشراوه که می، کۆنه میسر و گزیریش نه بو بی، هیچ نه بی دهرۆزه کمر و گۆشه گیرتیک هه بره بووه.

ئه هه گ ناسی

وهک ده میزانن لهو ساوه که نیسلا مه تی له ناو کورداندا بوته باو و بلاو بوته مه و زۆر و زه بهنده نووسهر و زانای بهرز و بهر تیزمان له پمیدا بوون، گه لیک نووسراوه له مه پ و یژه و میژوی گه لانیان نووسیوه؟ به لام هه رگیز یهک له وانه گه ل و هۆزه که می خوی به سه ر نه کردۆته مه و خۆم و که می خوی له بیسه نه بووه و ده می بۆ ده نگ و باس و پروواری کوورد و کوردستان نه چوه. که چی زیاده له هه مان و سه ره پای هه موو ده مان، له چه رخی یازده مه می کۆچیدا دوو که سمان له هه لکه وتوون که به زمیانه به گه له لیقه مو ماوه که می خویاندا هاتۆته مه و نان و لان و باوه شی گه رمی کوردانیان له بیسه خۆ نه بردۆته مه؟ به نووسین و هاوار و دادتیک، کوردیان یاد کردۆته مه. نهو دوو که سه ش شه ره فخان و نه سه مدی خانی بوون. سه یه و سه مه ره ش نه مه یه له پاش نهو دوو دلسۆزانه، دیسان نهو دهر گانه داخراوه ته مه و نزیکه می چواره ده سال به گه لۆد پاری ماوه ته مه. جاله جالوکه له ده وری ته میوه و به شه داری ژهنگی هانیوه و جارتیک حاجی کۆیه هاواریکی بۆ کردوه و کهس ناواری وی نه داوه و که شه ویش سهردوه، که می تر تا نه م دواییانه به لایه وه نه چوه. له م دواییانه شه ا حوسین حوسنی و نه میسن زه که می بۆیان ره خسیوه و هه ره که به پیی توانا تیکۆشیوه که ناسه واری له ناو چوه مان کۆکاته مه؟ ده نا که می تر ده خۆی پانه دیوه سه ری له بداته مه و سه ره و به ره ی پی بداته مه.

گه لۆ! لهو پۆژگاره دا چۆن سه وه به تاییه تی نهو دوو که سه -زیاده له هه موو کوردتیک- کوردایه تیانه بزوتوه؟ ده رباره می خانی له بهر کۆله که می سه م و زینه مو کوردیانه که منا بیسه و به واری خۆم لهو باره وه خسته ته پوه. شه ره فخانیش -که هه ره له پۆژی هاتنه دنیا مه، به ژه که می زانسته فرچه ک دراره و به لاری له مالی شای ئیتراندا په روه ده کراه و شان به شانی شازادان پیی خوتنه دراوه و هه توان په ئیتراره - هه موو هه نره تیکه ده وره داوه و بهر ته اتی و له باری بار هاتوه.

وهك خۇشى بۆمان دەگپتەتە: له باس و خواسى رابردووان و له هونەرى مێژووناسیندا، زۆر سەركەوتوو و ئەوەندە هۆگرى ئەو بابەتە خۆتەندەواریه بووه كه هەموو كات و ساتى تەنیاى خۆى دەگمەل بەسەرھاتى رابردوواندا رابردوو و رەستوو به له تارىخ نووسین و مێژوو ناسیندا، جینگەمبەكى بەرز داگیركا و ناوتك دەركا. له هەر دەركىكى داوه و لىتى نۆزپوه، دیتوو به له پىشش ئەودا چەند كەسێكى زۆر كارامەى تى خزیوه و هیچ مەودایەكى واى بەدى نەكردوو كه هەر خۆى تاكەسواری مەیدانەكە بێ و بە ئارەزوو نەسپى هونەرى تیدا تاودا. تا لەمپر و نەكاودا فریشتەى بەختى ئاوپتێكى بەختىرى لى داوەتەوه و گەلە ئازا و نەبەز و مەرد و پەندەكەى خۆى وەبیسەر هێناوەتەوه. ئەوسا دیتوو به دەتوانى بە تىرتك چەند نیشانە پىتێكى:

۱- مێژووى كوردستان كەس دەستى بۆ نەبردوو؟ نەگەر ئەو بىسنووسى، دەستى خۆى پىشش خستوو و لەو كارەدا بە داھىنەرتك ناو دەر دەكا.

۲- ناوى ئاودارزانى كورد له ناو نەچى؟ وێرپاى ئەوانىش ناوى باب و باپىرانى -كە مىسرانى بتلین- بە زىسندوو بىسپنەوه و كورپانى دواپۆزىش باسى شان و شكۆى ئەو گەمبەرە مالهە بخۆتەنەوه.

۳- بۆ خۆى -هەر وهك له ژياندا مىسر و خوونكارە- بەو كارە له دواپۆزىشدا بە پاىەدارى له ناو كوردەواریدا دەمىنى و له سەر پووچەرى پەنگىنى نووسراوەكە بۆ بە سەر بەرزى دەنووتنى و كوردە پۆشنىسەرەكانى دواى خۆى له هونەر و كردەوهى خۆى تى دەگەمبەنى و هەرگىز كە مایەسى ناھىتى.

چونكە تىر و تەسەلش بووه، ئارەزووى نەكردوو له باتى نووسینەكەى بەخشىتێكى له دیوانى توركانەوه پى بگا. هەر رەستوو به كوردەكەى خۆى و نووسەرى هاوچەرخى له هونەر مەندىبەكەى تى بگا و ئىتەر چاوى له چىشەر نەبووه؛ دەستى داوەتى و له راستىشا دادى داوه و هەر چۆتێك خۆى نىازى لى گرتوو، واى هێناوەتەوه. مێژووى كوردى نووسىوه و مردووى بۆ زىسندوو كوردىسەوه و كارێكى واى كوردوو كه تازە نەمىسەوه. سوپاس بۆ مىسرەفەخانى گەمبەرە كه گەراى ژيانەوهى له ناو تۆتەكانى پەرى شەرفنامەدا بۆ هەلگرتىن و ئىستەوا خەرىكەى سەر هەلدەبەنەوه و ببووژىنەوه و بە ئاشكرا و بە شانازى ئەو مىسەر ژىر و سەرفرازە ياد كەبەنەوه و هەتا دىنادىنايه له بىرخۆمانى

شانازی کورد لهم سهد سالهی دواییدا بیتنه بهرچاو و به دل لیتی دهنوه و بهسری کهنوه و پروان و بزانتن نم نهنوه دل پهنوه، چیه و چونه و چس کردوه و کردهوی ههتا کوی چروه؟ ههروا له رابردوونکی زور نریکدا - که یان خومان له بیسرمانه یا خو باب و کال و نهنک و باپیرانمان دیویانه، نان له بهیت و سرگورزشته و چیرۆکاندا بیستومانه - نم کورده نازا و پیاوه - لهسر نمو هه موو بیتکسی و لینک بلاری خوشی را - له میدانی نهرسانا، چهندی هونسر نواندوه و چهند لهشکری بهزاندهوه و چون دوزمنی بزاندوه.

نهگهر پیاو بو خزی کورد نهبی یان ده ماری کورد باش نهناسی، له باسی نازایهتی شم گه له دا سهری ده ماسی و لای وایه بهشیتکن له چیرۆک و نهفسانه و شتی وا پرووی نه داوه.

دوازه سواری سهریوان، باپیرناغا و هه مزاغای مهنگور، شیخ عونمیدولای نه هری، سما بلاغای سمکو، قهدهم خیری بهختیاری، هۆزی بچووکي سویتسی، به گزادهی بانه، جافران، کۆمهالی ژنی کافی مه هاباد - که ده گۆ ده ولتهی نیرانی ده ولته مند و له میژینه راجوون - چیان بهسر هیناوه؟ شیخ سه عیدی پیران، پالمانانی ناگری داغ و چیا ی ساسون، تمنانهت هیتزی کهم دهستی هه مهنود - که دژی نیسپارتوری عوسمانی راپهریون - چون پهد پهنیتکیان بهو ده ولته زه به لاهه کردوه و چهندیان خوین و مال تی چوه تا بهردهست کراون؟

شیخ مه محمودی هه فید بهو لهشکره کهم و پرووت و نه داره بهوه - که ههر به کهی له دینه کهوه و ههر چه کهی له جیه کهوه بیتکهوه نابوو - وه های تمنگه به نیسنگلیس و پادشایهتی عراقی دهستنده خۆری نیسنگلیس هه لچنی که زۆری لهشکری عراق و نیسنگلیس و سیک و گورگهی لی دهنگ دراو، هه موو چهکی تازه بیهتی شو پۆزه لی ده کار کرا، هیشتا نهگهر کوردی بیته ز و نیشتمان فروش نه بو نایه، بزیا ن چاره نه ده کرا و پیتی نه ده چاران.

زور جاری وا هه بوو ههر تاک و تهرای کورد، له چنگ پهل هاوۆزی داگیر کهران و دهست دریتزی زورداران، وه تهنگ ها تووه و کیردی گه بیشتوته نیسکان و له ناچارای خۆی له سهر خۆی وه دهنگ ها تووه و دهستی له خۆی شوشتوه و پتگی چیا داگرتوه و ده گۆ ده ولته تک راجووه و کاری وای له دهست ها تووه که به لهشکرینکی بیتگانه ناکری. خه لیل خۆشمو، عه لیکی به تی، شیخ عه تا، هه مه تالی بانه، خوله پیزه و هه زارانی دیکه وای، که ناویانگیان ههر ماوین و به پالمانانی گهل ناسراوین

و هموموان له چیرۆکه‌کانی گوێ ناگردانی زستاندا، زۆر لێمو تاکمسوارانمی میدانمان بۆ باس
کراوه و به تاسمهوه له گۆشمی دڵ و میتشکماندا جێمان بۆ کردوونمهوه و له بیس خۆمان نهربدوونمهوه.

نه‌میرنیزامی گه‌رووسی کاربه‌دستیتکی نێران بروه و له کوردستان بوه. له نامهیه‌که‌دا بۆ
گه‌ره‌تر له خۆی نویسوه، ده‌لی: «هم‌زاغای مهن‌گه‌ر و دوو برزای - که بۆ نازایه‌تی له دنیا‌دا
وینهمیان نه‌بووه - به ده‌ستی سه‌ریازه‌کانی نێران کوژران». هه‌ر که‌شیش تۆزێ شاره‌زای نه‌و پووداوه بێ
باش ده‌زانی که ده‌ولتی نێران له شه‌ر‌دا پێیان نه‌وێراوه و به به‌ئینی درۆ و به سویند و په‌یسمانی
نامه‌ردانه فریو دراوین و بانگه‌یتشتن کراوین و له ناو خه‌یره‌تا له نه‌کاو به‌ر گولله دراوین.

نیحسان نووری پاشا له نووسراوه فارسیه‌که‌ی خۆیدا بۆمان ده‌گێرته‌مهوه، ده‌لی: «له شوپشه‌که‌ی
ناگری داغ‌دا، تورکان هه‌ر کورده‌تیکیان به دیل بگرتایه سه‌ریان ده‌به‌ی و له گوێ پێرد و ده‌م پێگایان
به‌سه‌ر دارینه‌مه‌وه ده‌کرد تا کورده‌کانی پێ چاو‌ترسین بکه‌ن. شوپشه‌گێرانی ناگری داغ - هه‌ر ده‌سته‌یه‌که
نۆزه‌ی ده‌رچوون و ده‌گۆر پاجوونی تورکانی ده‌هات - به‌ر له هه‌موو کارتیک ریشی خۆیان لووس ده‌تاشی و
سه‌میلیان قیت با ده‌دا و تاوتیکی باش به‌ خۆدا ده‌هاتن؛ ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر کیژه کورد سه‌ری به‌راومان
به سه‌ر دارانه‌مه‌و به‌یسن، با جوان و له‌بار و به‌رچاو به‌یسن و هه‌زمان لێ بکه‌ن و به‌یزمان لێ نه‌که‌ن».

جا ده‌شزانین که نه‌سته‌یه‌ هه‌ر هه‌تنده به‌ دیسه‌من و جوانن تا خۆره‌تاو خۆی ده‌رده‌خا؛ هه‌ر
نازایه‌تیه‌که‌ی له درێزایی میژووی که‌م و نوێدا، مرۆ له خۆی نیشان داوه، هه‌مه‌به‌ر به‌ میترخاسی و
گه‌رناسی بارزانیان، چه‌له‌کایه‌که‌ له راست چیایه‌که‌ و تنۆکه ناوتیکه له حانده‌ریایه‌که‌. به‌روام وایه‌ نه‌گه‌ر
نازایه‌تی و نه‌ترسان له بیچه‌م و ته‌مرزی پیاوتیکنا به‌هاتایه‌ته سه‌ر دنیا‌یه، توشی هه‌ر بارزانییه‌که‌ بوا‌یه،
به سه‌رکه‌زی که‌نۆشی بۆ ده‌کرد و به لاره‌مه‌لی سوژده‌ی بۆ ده‌برد.

هه‌ر له‌م سێ یه‌که‌ چه‌رخه‌ی بیسته‌مه‌دا و له‌م پۆژگا‌ره‌ دژوار و هه‌سته‌مه‌دا - که به سه‌ر کوردا
ته‌په‌ریوه - هه‌زاران مه‌ردی و نه‌مه‌رد له‌ هۆزه سه‌ریه‌رز و په‌یسه‌رزه‌ ره‌خسیوه که ناوی پاله‌وانانی
نه‌فسانه‌یی‌ش له ناو سیایی ناوی به‌کاران سه‌ریه‌ته‌مه‌وه. نه‌م هۆزه که‌م ژماره‌ و باوه‌رداره، زۆر جاران له
سه‌ر کورد و کوردستانی نه‌یشتمانجیان ده‌گۆر له‌شکری زۆری زۆرداران پاجوون و به‌ پزانی خه‌رتنی پاک‌ی
خۆیان، نا‌هه‌رووی پزایی گه‌لی کوردیان که‌په‌وته‌مه‌وه و به مه‌جه‌که‌ و باهۆی لێ سو‌ردن و باوه‌ر به‌خۆیی،
ده‌ست و زه‌ندی گه‌لێک له زۆردارانێان له بن‌دا به‌په‌وته‌مه‌وه. هه‌تا دنیا دنیا‌یه و هه‌تا کوردستان کورده‌ی

تېدايه، ناوی شیخ عبدوسه لام و شیخ نوحممدی بارزانی له سمر تته له ی ریزنامه ی میترخاسان و گهرناسانی همره سمریمرزی دنیا دا به پیتی زتیرین و به زیری و بمرزی جیتگی بۆ دیاری ده کیری و به رهنیو هیتی سه بمرزانی بارزان ناویان ده بری.

پیشینه گوتویانه: شاگردی هونرممندی نیشانه ی هونرممندی ماموستایه. نمو شیخانیه ی بارزان که نمو فترگه نابرووممندیان بۆ هونرممندی داممزراندوه، شاگردی وهک مستهفا بارزانیان پمروهراندوه و پینگمیاندهوه؛ که سهرتهای کوردایهتی و نازایهتی چون دست بی ده کیری و نمو پتنگه پر پیچه چون پیی تی ده بری و نامانجی پاک و ناکاری چاک چهندی دهرد و چهوسان و به جمرگی و نه بزمین گهره که و چقاس پشوو له سمر خویی و شه که تی بی ده وی تا سمر ده گری و سمر ده کموی.

وابزانم تمنیا ناوی مستهفا بارزانی بمس بی بۆ به لگهی نازایهتی کورد. وهک مه ولانای پۆمی

فهرموویه:

به لگهی بۆ پۆزی روون تیشکی هتاو بۆ په سندی گول به سه بۆنی گولاو

بی گومان به هاتنه ناوی ناوی بارزانی، باوهری هه موو دوو دل و گومانداریکیش له سمر نازایهتی بی وینه ی کورد - ده گاته سمر چله پزیه ی بی گومانی و هه موو دلخورتیه که له باره وه له ناو دلان بار ده کا.

نهوانه ی نه مرۆ له سمر دنیا ده ژین و نهوانه ش که له دوارۆژدا ده خرینه ناو ممدانی ژیانوه، کیمان دست ده که وی که نه ناوه ی سمر گوئی نه که وتبی یان نه که وی و نمو پساوه نه ناسی و به چه رۆکی نمو نازا پایه به رزه ناشنا نه بی؟

نیشتمانی کورد - به بی هیچ ماندوو بوون و وهستان، هه ولیان داوه و خوینیان پڑاوه و کۆلیان نه داوه و کۆله ی دوژمنیان کوتاوه؛ تا به زه بری باوهری به هیژ و دلی پشمویان، دل و ده زگای کوردستان خوازان له رزی و درزی برد و کوپانی نیستا و چه نه کانی دوارۆژ که دین و میثووی شوپشه خویناویه کانی بارزانی ده خویننمه و به وردی شی ده که نه وه و به لیزانی شیو و وردی ده ده نه وه و به زیه کی ده گهل پروداوه کانی شوپشه کانی دیکه ی دنیا دا به راوه ردی ده که نه وه، چون هه بووه و چون پووی داوه، وای تیده گمن. به تاییه تی که ده رباره ی شوپشه مهنزه که ی نیران سالانی ۱۹۶۱-۱۹۷۰ ده دوتن؛

که ده سالی رېمق بارزانی و پینشمه رگه کانی کوردستان - بۆ نازادی ناوازی نهمبەردی و زهبر و زهنگی نهم گه له جهنگاوره به باومره، له ناو چالی فراموشیموه - به موزدهی بزگاری و خوشیییموه - سەری هه لدایموه و دهنکی زهنگی پینشمگی کاروانی خۆپانانی پالەوانانی کورد، له درێژایی و پانایی نهم زه مینه خڕ و پان و بهرسنەدا زینسنگایه وه و له ناو هه موو دۆ و مینشکینکدا دهنگی دایموه؛ نیتسر کهی گومان و سۆ ده مینتی و کتی هه یه باومر بیه نهمینتی که نهم گه لی کورده، نه گمر وه ک گه لانی نازاد و سه ریمستی دیکه هه ر له سه ره تاهه خاوه نی خاکی خۆی بویه و به راشکاوی و به بی له مپه ر و بهرگر به خۆدا بهاتایه، هیچ هیتیک له دنیا دا ده گه لی ده رنه دبهرد و هیچ خاوه ن زۆر و خوونکارنیک باشاری نه ده کرد.

به بیسی کیندا دههات له پۆژ و پۆژگاریندا که کوردستانی نیشتمانی کورد له شمش لایانموه له لایمن داگیرکهرانموه چوارمیخه کیشرابی و زۆرداراننی خاوه ن زۆر و کوردخۆر چۆکیان له سه رسنگی دادابی و زمانی هاوار و نالمشی بهسترا بی و کرکری هه ناسه دانیشیان لی گری دابی، مه لا مستهفا ناوتیک پیاوئیکی هه ژار و بی چهک و جبه خانه و بی خانه و لانه، له مو مه لبه مند به چووک و بهر ده لانه ی کوردستانموه - که ناوی مه لبه مندی بارزانه - به بی پیمروا له پرووی داگیرکهرانی کوردستان هه لگه رپیتیموه و راپه ری و به شتیکی زۆر کهم و باومر زۆر، له کوردی هه ژار و پرووت و برسی و بی ده رستانی ره گه ل کوی و به کۆنه قه سه لی و سی تیره ژهنگاری و چفت و شینکمی پاوی و خه نجه مری روزه و تیخه له ی برشاویموه، ده گۆ ده وله تیک رابهن که خاوه نی زۆر و زۆری زۆر و سوپای رنیک و پینک و تازهبابهت و له بار و پر چهک و ته ميار و خاوه نی تانک و زینتۆش و فرۆکه ی بۆمباهاوئۆ و ختوی سه تان توپی پینچ به پینچ و لووله دریز و چیا دابیژ بی و ته نیا سنگی پروتی لای خوین گه رمی نیشتمان په رستی کورد، قه لخاننی گولله و باپرووت بی و برسی و تینو - له نه شکوت و بن بهرد و سه ر هه ردا نموه - مه ردا نه هتیرش پینتی و سه ره پای له شکری بیگانەش، چه مند جار نه وه نده ی خۆی، کوردی ناموس فرۆش و بیه ژۆش، پینتی لی گرتی و خۆی به داگیرکهری ولات، به کری دابی و کوردی هاوخویننی خۆی بۆ بکوژی؛ که چی نهم هه موو نه یاره بشکینتی و بیانر هتینتی و له نه نجامدا سه ر به دوژمنی ره گه ز په رست و دوستانی دوژمنانی بجه مینتی و واز نهمینتی تا خه لکی هه موو دنیا مافسی ره وا بۆ گه لی کورد ده سه لمینتی.

نېمه لېتره دا زۆر به سەرچلې، باسی تۆزئك له نازايەتی بارزانی و پېشمەرگەکانی کوردستانمان -تەنیا بۆ نموونە يەك له نازايەتی كورد- هێنايموه؛ تا بۆمان دەرگەوی کە هەرچی لەمەو بەر له مەر نازايەتی كوردمەو گوتراوه و نووسراوه، هېشتا زۆر ناتەواوه و كەميتەك له زۆر و شەميتەك له چاوخۆر. نەگيسنا بارزانی و شۆرشەکانی، پيتوستيان به زۆر شۆرشنامەي زۆر گموره هميه و له توانادا نيه له پېتەشەكەي وادا سەرويمەري لێك دەينەوه و گموره گموي نەو زری پرگري و پتەوه، به وردی له بەر يەك هەلەوشپينين و به وهستايي لێكي دەينەوه و تێكي خەينەوه. نەگەر مەرگ مەودا بەدا، لەمەولا منيش -وەك زۆر كەسێ تر- نەوهندي بۆم بلوي له كتيبتیكي سەربەخۆدا لیتەوه دەدوتم.

نەو نازايە چۆن تێچوو

هەر دێتکی له سووچینکەوه كەموسكەيەك ترووسكەي كوردایەتی وی كەوتبێ، بیسر لەو مەتەلۆكە دەكاتمەوه و به بیسری خۆی لێکی دەداتمەوه و دیاره ئەو پرسیاره، به سەر زۆر دەم و زارانمەويه و مالم حەقە، پرسینکی زۆریش بەرێ و جیبیه: هۆی دوا كەوتن و بەرنەكەوتنمان چیه؟ یان كییه؟

وەك من به بیسری خۆم بۆی چووم، كوردەكە هەر وەك لە هەموو كەس نازاتر و بێ باكتسره، له هەموو كەمیش راست و دلپاكسره و هەتا بلێی خۆش ساوەر و بێ گەر و گزییه. جا ئەم رەوشته پەسندانەي لێ بوون به سندان و له سەر دلی خەبوون و گەستوویانە و بەستوویانە و خستوویانە!

نایینی پاك و بێ گەردی نیسلامەتی -كە له سەرەتاهه پەینا بووه- تیشکی برایەتی و یەكسانی، وه چیاکانی كوردستانیش كەوتوو. تاریكایی ناگرەبەستی له سەر رەواندویسن و چاگان و پاكانی نیسلامی پیتشو تیبیان گەیانندویسن كە موسولمان هەموو پیتكەوه بران و رەش و بۆز و سپی و مۆز و زەرد و كەوهیەك له نارادا نیه و هەموو رەگەز و تیسره و هۆز و نەتەویەك -له بەرانبەر بارەگای خودای بەرز- یەكجۆرن و یەكسەرن. نەژادپەرستی ستەسكارانە، كاری بەدكارانە و هەوینی بێ تاكاری و پەستیه. كەس له كەس زلتەر نیه. هەموو موسولمانیتك -خاوەنی هەر رەنگیتك و خیتوی هەر زمانیتك بێ- له بەرەرمۆچكەي خۆرتاوی نیسلامەتی دا، به سانایی دەحاوتتەوه و هیچ بێهتیز و پیتزك، هەرگیز له بۆتە دەستەلاتداراندا ناتاوتتەوه. پلەي له پیتشی و گمورەي، به نەندازەي تاكاری

باش و له خواترسانه .

كوردیش -كه چوونه ته ژنر سنبیری نالای پیسرژی شم ناینه پاکموه- دیتوویانه وهك بیستوویانه وایه و موسولمان هه مووی پینکموه برایه و هه موو بز په کتر پشت و پهنان و نه گمر جاران که میکی بڼ کس بوون -وا له سایه ناینی تازه وه- بوونه ته زږد و کس زږیان لڼ ناکا. نایسن و رهوشی نویان به لاره زږد له پښووشی پیشینی پرنازاری ناگریمرستییه که، لمبار و چاکتر بووه و له سایه نمو فرمانه ناسمانیهدا- که قورنانه- ماوهیه کی زږد باش حسانونه. به لاه هه زار داخ و سخابن! که نم جهژنه پیسرزه زږی نه خایاندووه و لمشکری خم و په ژاره دووباره سمری لڼ داونهوه و به سمریستی نه ماونهوه. دهسه لاتداره راست و دروسته کانی نیسلام، بمرجه ره له ناسوی ژیان ناوابوون و که نعمان چوون، خونکار و زږداری به ناو موسولمان و به هه ناو دوروهوژدان -وهك گورگی که پنه که به شان- خویان ناو ناوه شوان و له فرمانه کانی خوا همرچی بزبان نه لواوه، پاش گویان داوه و دمستیان کردووه به په گمزیمرستی و ملیان ناوه له نتموه هه لواوردن و بڼه یز خواردن.

لمو نیچیر هه لږاردنه دا، کاتی کوردیان به دیارده هه لئاوه و ده که ژ و چپای پږد و هه له مووتی کوردستانیان هه لږوانیوه و گه لی کوردیشیان زږد له خویان به نازاتر ناسیوه، همرگیز ده خویان رانهدیوه روویروو به شیری رووتموه هه لمان کمنی و په لامارمان بدن و بمردهسمان بکمن. زانای زږد وریا و گزیزانیان، بیریان لیکردوتموه و زانیویانه نمو بمروداره گرتداره، به مان هه لئاکمنی و نه گمر دهسکی بیور و هوره و پوازی له خو، بز نمتاشن و له ناو خویا کرمی پښ هه لئا هینن، زږیان پښ ناشکی و شکاندنی زږد دژواره. نه گمر ده کری کاریکی واپکمن همر کورده که کورده که میان بز بکاته پاروچمووه و بیخاته ده میانه موه. راوی کمو به کمو بکمن و همر که ویکلی له داو کموت بیخون و نه گمر کموگره کش له راو کموت، هاسان ده خوری. جا بز نمو مبهسته ههستان به ناوی برایتی و هاوانایینی و هاواسایمتیوه، خویان ده ناو هه لکتیشاوین و بښ ههست و خشپه چوونه ته بڼ کلشیمه مانوه و چنگورکیان خستوته ریشمانوه. هه لای بڼ نان و پیسی نهمزانیان به زیت و زیتو کریوه و دهستی گه لی به مستهمانیان بڼ بریوه؛ میتشک و دلیان وا له پرورپوچ ناخویین همر به جارتک تاساوین و تعزیوین و بیگانه ش له بڼ سنبیری میزهر و پرچ و پیشی خومانوه داوی راویان بز تنیوین و تهپکه و فاقه میان بز ناویسنوه؛ هیچ به خومان نهمزانیوه تا تیکه موتووین و پیوه بووین و له فره و په لهمازه کموتووین.

به زمانی لووس و بزهی ژهره‌راوی و سویتند و په‌یسانی درۆزنانه، فریویان داوین و نیت‌مش -که راست و دلپاک پ‌سکاوین- باوهرمان کردوه و گوتومانه: برای هاونا‌ی‌سین دل‌سۆزمانه وهك خۆمانه و هرچی بوومانه خستومانته بهره‌می برای میوان و بز خۆمان به برس‌یایه‌تی سرمان ناوه‌تموه. برای ده‌سپ‌یش -له باتی چاکه- له بن دوو گردی فیت‌لبازیموه، وازی به ناوه‌زمان کردوه و مرخی له دل و میتشکمان خۆش کردوه و له بی‌سری نته‌وایمتی و گه‌له‌رستی دایته‌کاندوین و ته‌کانی پینداوین، تا له راست‌مرئی ژیا‌نی کلاکردووین و به دهر‌دینکی بردووین کهس نه‌زانی ماوین یان مردوین. نموسا هر به هالاری ده‌می گهرمی، وا کولاوین و تولاوینموه، که تۆزکالینکیش به چیسری نه‌ماوینموه و هر به لیوان خوراوین.

چاره‌نووس

به درۆزایی هه‌زار و نه‌وه‌نده ساله، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری کورد، وا تی گمیه‌نراوه که هرچی به سهری دی، هر رۆژی به‌ری له چاره‌ی نووسراوه و کۆشش و ماندوو بوونی بی به‌هره‌یه و زۆر ده‌میتکه هه‌موو شت براه‌تموه و هرگیز مانای نمو فهرانه‌ی خوی بز لی نه‌دراوه‌تموه که فهرموویه: به تینکۆشان نسبی، مرۆ هیچی ده‌سگیر ناب.

به گه‌هی گهرم ساره‌ بووینموه

مندالی کورد هر له رۆژی چاوکردنیموه به دوو‌پشکی هه‌وگرگی و ماری سهریان و شاگری بی‌تامانی دوا‌ی نه‌مانی فرچک ده‌گرگی و رینگی هه‌موو خۆشی و شادی و ناواتی دنیای لی به‌ریست ده‌کری و بینچاره چاری خۆی هر له‌وه‌نده‌دا به‌دی ده‌کا، پرچ و ریش به‌رداته‌وه و هانا بز پیسری بی پسر به‌ری و بگری و بکروژ‌تیموه و نه‌رکی ژیا‌نی له بی‌سر به‌چیتیموه. هه‌موو ته‌معنی هر نامۆزگاری ده‌کری که پساو ده‌بی به به‌شی بی‌به‌شی رازی بی و پرووت و نه‌داری سهر دنیا له‌ولا ده‌وله‌مهنده و نه‌خۆشی و له‌مش به‌باری به‌هره‌ی خودایه و دهرمان و بریشک چیان له ده‌س نایه و چاری دهرد و ژان، له نوشته‌ی مه‌لا و خاکی سهر گۆزی چاک و پسرانه‌ومیه و هرچی دم ده ده‌می مه‌لا بنی، هاواری دین و دنیایه‌تی و هر

کس نهچو بیته ژیر سایه ی پسرکمه، شعیان ریبمر و کویتخایمتی.

به هزار و نهونده بهند و باوی بن شر و بلاو، برستیان لی بریوین و به همدای داهو، چاریان دادوریوین و به دلتیایی شیشاونه گیانمان و هرچی هست و نستمانه، به خو پسر پی رایانداوه و تمنانت هونمر و پهمن و میژوی پسر له شانازیشمان لیتمزراوه و به پروت و قوتی کموتویونه دهشتهوه و به پالمهستو خزاندویانینه چیاوه و نموسا تیرمان پین پیکنیون و گوتویانه: نیتوهی برای موسولمانان پروت و بیژیون! وهرن به خیری نیمانی خومان- به خوتوتان کهین! له سرمانه پیوانه و موسولمانانه به سرتان کهینهوه؛ نموهی له خوتانسانموره پیگه میشتوه، هزار یه کیکتان دهدهینهوه؛ با له برسان نهمرن. به لام دهی نیتوهش نهمه گتان له چاودایی و به کاری نیتسه بچارین. پیای ناچاریش همموو شتیکی بۆ پهاویه. کموایه له پتی نان و ژیاندا کوشتن و خو به کوشت دانیش ری تیده چی. داگیر کرمانی کوردستان به درتژیایی میژوو کوردیان خستوته پیتش خویان و به گز دوژمنیاندا کردوه. هر کوردیکی له تاوی گیانی خوی لعوانه هه لنگه رابیتسموه کوردی هاوپه گمزی خویان ناردوته سمر و لاساریان پین له سمر رنگه لابردوه.

کورد که خاوهنی مالی خوی نه بووه، به دمسنده خوری و نهمر و نهمزی، به خیر کراوه و واش تیگه مزراوه که خزم و کس دادی پیانو نادهن و دهر و دراوسی، نتموی و نهمستن و دهستی ههنگویاری به خمییه زاری خزمانهوه، دهیگمزن و دار و بوردی دهر و بمرت پیت دوژمنه. هر خهلیفه و پاتشای موسولمان - که نمیش کورد نیسه - له پوژی تمنگانمدا جینگهی هانا و هاوارانه و له قیامتیشا فریارمس هر خویمتی. نمو هزار و سهدان ساله، ناوا گوش کراوین و هاوکاری و کورده ناموسیمان له بیسر براوه و بیسر و پروای نهمتهوه خوازی و کهلکی کومه لایمتی و به هرهی دهستی گه لمان لی وه لا نزوه و تمنانت زمانه زکما که کی خوشمان له بهرچا خراوه و به شات و شوتی درونه خشیتان، پهچه لاک و بنیچه و نمژاده کی بووشمانه، له بهرمان بیژراوه و سرومیری همموو کار و کردموه یک - که هر له میژنموره فیرمان کراوه و بۆمان به که له پور ماوه تموه - همموو هر نمویه: نم لا ده کهین، نمولا ده کهین، به بلوژی داگیر کر سه ما ده کهین!

خوشمویستی نیشتمان و خزمایمتی و هاوخوتنی خومان له دست داوه و که سمان نازانین چ

بووين و چۆن بووين و چيمان به سرهات و چۆن چووين؟ له هه موو رهوتاندا به رهوتيك فيريسن؟
 نوميش سوتيسكه ييه. له ميتزويي خۆمان هه ره نوهنده دهزانين كه باهه لبايمان نۆكه ره و دهسند هخۆزي
 بيتگانه ي داگير كمر بووه و ههتا مردووه پارووي به خورتني هاوخورتني خۆي ته پر كرده و ره گسي
 خۆناسين و سه ره خۆزي تندا مردووه و ههستي به سووكايه تي نه كرده و.

پياوي سووك دهردى سووكى ناكيشنى زامسى نه سدامى مردوو نائيشنى

كەسى واشمان نه بووه چش له بهرماوي بيتگانه بكا و هه له پرستي به گه له پرستي به گۆرپتسه و
 دهنگ هه لئيشنى و له و خمه ره بيتسپانمه يه مان راهپرئيشنى و تۆزتيكمان له دهردى خۆمان تيبگه يه ني.
 خۆتنده وارمان - كه شاده مارمانن - له فيرگه ي داگير كمراندا زمان و نه دهه بيتاي بيتگانه يان
 پي خۆتندراوه و پر سه نى و پيگموتوويي و پايمه رزي خۆيان و نرمي گه لاني ژي رده ستميان فير كرده وون و
 زمان و دل و دهست و قه له ميان بۆ خۆشمويستي ناغا و خيژان و خزمي راهيئندراوه و دادراوه و نه و
 بيتيان سپيتره و نه خۆتنده واره ساويلكه و به سته زمانه كه يان بۆ بهر دهست و بي ههست بكمه ن و نه و له
 گۆشته براشته كه مان بنه و ئي و نه مانيش ئيسكه هه له كرو زاونيك و تيكه بهر ماوتيكيان بهر به كموي.

ماگى ناسۆر

نه گهر ميرشمره فخان و سه يداي خاني، تاواني يهك نه گرتن و لتيك دووريمان ده خه نه سه ره ملي
 مله و پي و لاساري و ده مار نه ستووريمان - ده بي ليم ببوون - به سه واي دلسي من، سه ره و مرده كراني
 هه زار ساله مان ده و چاله ي خستويين و نه و ي پي كرده و سين كه كرده و سه و چا و به ستن و گزيكاري
 به دكار و ناله باران بهر دهردى بردويين.

نه و نه ده ي سه ري و دري شاخ و داخ و چيا و كه ژه رژد و دژواره كانمان و زۆري و خوري
 ره و به ره كانمان، بوونه ته له ميه ره و بهر گري يتيك گه يشتن و تيك گه يشتمان، سه ده نه و نه ده و بهر گه
 سه ده هزار نه و نه ده، به مندويوي پر له ته فره و ژه راوي براياني ده مگرم و ده سپر و ناشناياني به ديسه ن
 جوان و بن شه، نه و به نه ده يان بيتاوين و له و به مند و داوه دا شه ته ك دراوين و تا ئيستاش هه ره به ديلس
 و هه ژاري و خاكه ساري ماوين سه و.

گاوا، مامۆستاکی سولتان مراد دهیفرموو: «کورد نهوتهی همیه - له وتهی شاده و نیماندا نهی- په کتریان نه گرتوه!» نابێ نیشیزانییێ که خهتی خوار دهبن سهری گای پیسر دایه و نهنگوستی سولتان و کلکی باب و بایسرانی سولتانیشی تیندابوو. نهو سولتان سه لیمه ی گوتویه: «میش، کیشمیان دهناو کموی، پیاو دهتوانی تیر بهموی!» دهیزانی که ولی خمز و کیسه لیره ی ههلمساو، مامۆستا مهلا نیدریسی بۆ تار دهگا و لینی دهپارێتموه که ترکتیک بکه به میری میرانی کوردستان؛ نهوسا کوردهکان قزلباشانت بۆ له کوردستان دهردهکهن! پهنگه مهلا لهو کاتهدا که فلوریه کانی خشتیته ناو گیرفانی کومهله خهزه کموه، فرموویتی: «بهریکی من شیرین بار بی، با بهشی کورد زههری مار بی!»

نهو مهلا تیریهی دهههتوو کوردی هاوچهرتی به پیاوتکی پیسروو و پایه بهزبان زانیوه، نهگه به شیری کزیلمی پهروهده نهگرابو ههروا تۆزکالێک ده ماری کوردایهتی تیندایا، کورده کانی تینده گهیاوند که ئیوه عهجه م له کوردستان دهردهکهن! مهبنه نوکمر و نانخۆزی عوسمانی و وهرن خاوهنی نیشتمانی خۆمان یسن. نهگه خان بۆ خان و بهگ بۆ بهگ سهمر ناچه میتنی، با من کهیخودا و پش سپتان بسم و به کارتان رابگم؛ مامۆستایهکی بهناویانگی کوردستان، له دهوکوانیکی تورک و پێگانه باشتره! بهلام وای نه کردوه تا بزانیسن دهیانکرد یان ههه گرتهمیان له تورکی دهوکوان دهگرت؟!

چیرۆکی سهیر و سهمههه وای کهرم خانی زنده؛ نهو پادشا زل و بهدمسته لاتهی تیران، لای وابوو چونکه کورده، پتی ناگهوی نای شایهتی پتیه بی! به خۆی گوتوه: وکیل الرعایا (دههراستی ماسکینان)!

مهلا ی خهتی، ههمه کاره ی میری رهواندز بووه و له لای سهرووی خونکاری کوردستان پوینشتوه؛ بهلام نانی میر نانیکی خۆمالیه و به دهسی مهلا خۆش نایه؛ نهو فتری جیره ی خانهدانی پێگانمیه. به فتوایهک دهولتیکی کوردی سهیرهخۆی سهروهوژێر کرد و تا خۆی نه کردوه به نانخۆزی داگیرکهه، تۆقره نهگرت!

هیچ دور نهوێسن، ههه له پوژگاری خۆمانیا و له نیوهی دووهه می چهرخی بیستم دا، گه لێک

خویندهواری به ناو کورد و کوردی زمان، له قهواره‌ی کوردستانی نیشتمانیان بوونه پواز و بسق نه‌مانی کورده‌کانی نازادیه‌خواز و بۆ سپینه‌وه‌ی ناوی پیسرۆزی کوردستان، به دلّ و به گیان تینده‌کۆشان!

به چاوی خۆمان دیمان، له جهنگی شۆرشه خویناویه‌که‌ی بارزانیدا، که هه‌زاران لاری کوردی هه‌زار و نه‌خوینده‌وار و ده‌ریه‌ده‌ر - گیان له سهر دست و ده‌ست له سهر خه‌نجهر - ده‌گۆ داگیرکه‌ری ره‌گه‌زیه‌رست و بیه‌بزه‌یی را ده‌چوون، نه‌و خوینده‌وارانه‌مان له پیتش له‌شکری دوژمنانه‌وه چه‌ک به شانمه‌ ده‌هاتن و گوندی کوردستانی نیشتمانیان ده‌سووتاند و کوردیان ده‌کوشت و جوتیر و وه‌رزیری بینچاره‌یان ده‌رووتانده‌وه و مالتی کوردیان تالان ده‌کرد و منالی ساوایان ده‌خسته سهر گه‌ری ناگری سوور و له دووره‌وه فرۆکه‌ی دوژمنیان شاره‌زا ده‌کرد که چۆن بۆمبامان به سهردا بباریتن و چۆن هه‌ست و نستممان بباریتن... بۆچی؟ چونکه نه‌و خه‌زانه‌ی نه‌وانی له ناودا په‌روه‌ده بووه، نه‌یانزانویه جگه‌ له ژیره‌دستی و بینگانه‌پهرستی، ره‌وشتیکی هه‌یه! له فیره‌گه‌ش ههر نه‌و به‌ند و بالۆره فیره‌ بوون. نه‌گهر له‌م لاولاش، له مهر نازادی و سه‌ره‌ستی گه‌لمه‌ه چه‌یه‌کیان وه به‌ر دلّ و گوئی که‌موته‌وه، ته‌واو جینگه‌ی خۆی نه‌کردۆته‌وه و هه‌ینده‌ی ره‌گ دانه‌کوته‌وه که تازه هه‌له‌نه‌کیشرتیه‌وه. له سه‌ره‌تای شۆرشه‌ی گه‌وره‌ی کوردستاندا - که لایان وابوو سه‌یرانیکه ده‌کریت و قه‌یرانیکه به چه‌ند پۆژنک به سهر ده‌جه‌یت - هاتنه‌ ناوه‌وه که ناو ده‌رکمن و پلاو به‌خۆن؟ به‌لام کاتی زانیان ریگیای نه‌م پیاوه‌تیه هه‌له‌مووت و دژواره و زۆر هه‌ستم و پر نازاره، گورج که‌موته‌وه سهر هه‌وا‌ی ته‌لار و ژیا‌نی ناوشار و وه‌ک پیسرۆنه‌که، به‌ ده‌دی پار چوون و دایانه‌وه سهر شۆپ و ریگی باب و باپیران؛ که ژیا‌نی نۆکه‌ری و دوور له ده‌رده‌سه‌ریه. له کوردهواری خۆمان ده‌لین: «خویه‌کی بگه‌ری به‌ شیره‌ی، به‌ری ناوه‌ی به‌ پیسه‌ی».

من به به‌ر‌وای خۆم نه‌م ناوه‌ی به‌ نۆکه‌ری فیره‌بوونه‌مان و نه‌م خۆ به‌ که‌م زانیسه‌مان، ماسکی هه‌موو ده‌رد و به‌لایه‌که‌مانه. هه‌رگا بیسه‌ی زۆریه‌ی کورد بگاته نه‌و قۆناغه که به‌روای وای شه‌ویش وه‌ک خه‌لکی‌تر وایه و مافسی ژیا‌نی بیه‌ ره‌وايه و شه‌نده له مهنده که‌متر نیسه و کۆیله‌می کردن شه‌رم و شه‌وه‌یه، هه‌رگه‌ز نه‌ خاینی خوینده‌وار و نه‌ جاشی نه‌خوینده‌وارمان لی په‌میدا ده‌یه‌ و نه‌مش وه‌ک مه‌لای خه‌تی، له خه‌ت ده‌رده‌چی.

جارتیک هه‌مه‌داغا ناوتیکی موکوریانی، به‌ نۆکه‌رتیکی پیسه‌ و زوره‌انی خۆی ده‌لی: ریشه‌ت سپیه‌

و پټم شمرمه له پاشخانه بمرماوی من بخوی؛ له دیوه خان دانیسه یا له گهل منا سینیت بؤ بیتن. مام خدري نؤکمر ده لئ: ناغا شازده تمنه که رؤنت پتشمکش ده کم ژيانی چمند سالم مه گؤره. دنا ناچارم بار ده کم و دهچ له پاشخانهی ناغایه کی دیکه ده ژیم. تازه به سدری پیسری دستم پی له بمرماو خواردن هلناگیری!

وای ده زانم نم چیسرؤکه، چیسرؤکی هه منو کوردیکه. تا بیسری نؤکمری و بمرماو خواردن نه گؤری، نابیته دیوه خان نشین و تا ده ش گؤری، زؤر کاریکی چمتوونه. هر که گؤری ژيانی بمرمو باشی ده گؤری. مامؤستای نمرمان جهنابی مه لای کؤیه زانیوییه ده لئ چی که فرموییه:

نهوری پتگی له کورده کان گسؤری لسمعنه تی خوی له نه لحد و گؤری

شهره فنا مه هونره فنا مه یه

نمو کسانه ی شاره زای نه ده بی فارسی کؤن و نوین و ده یخویننموه و لئی ده دوتن، بؤیان دهرده کموی که نه ده بیاتی فارسی له نیراندا، له پؤژگاری فرمانه هوایه تی سه فمویه کاندا - که میسر شهره فنا خانی تیدا ژیاوه - پهنگینکی تاییه تی به خویموه گرتووه و بهرگینکی زؤر فش و فؤل و ناقولای ده بسر خوی کردهوه. وشه و پستی ناپتویستی پهق و تهقی دهروشانه و ناوناخن و شره بزگوری بیتکاره و ناهه مواری تی خزاوه. فارسه کان خویان نمو پؤژگاره به قمرانی که نه هتی نه ده به که بیان ده ژمیرن و لایان وایه لو ماوهیدا له گهشه کردن و مستاوه و بگره سیسیش هه لکه پراوه. نه گمر نمو نووسراوه فارسینه ی لو چاخهدا نووسران، ده گهل فارسیه که ی شهره فنا مه دا، له بهر یه کیان راگریسن، گوسان نامیتن که شهره فنا خان سرتقی هه موو نووسرانی فارسی زمانی نمو زه مانه بووه و بؤ کمره سته ی شهره فنا مه که ی، هیناویه بوخته ی فارسی نهوسای گولبؤیر کردهوه و چهپکی سرسموه ته ی نه ده بیاتی فارسی نمو سرده مه ی نشانی خه لکی دنیا داوه. وهک گوتیشمان، ویستوییه له میژوونووسینیشدا کارتک بکا که گرز له هه موو میژوونووسیتکی هاوچهرخی بیاتموه و کس ده خوی رانه بییتی، ده مه لاسکه ی بکاتموه. واتا به تیرتک، دوو نشانه ی ههنگاوتووه: میژووی کوردی کؤ کرده تموه و لینگه مرواریه کی ناپاییش له نه ده بی فارسیدا هونؤتموه.

نەم شیرینکاریە ئەر شاسوارە خۆنکارە، منی ھەژاری دنەدا کە لە ھەرگێڕانی نووسراوە بەدەنگ و ناوھەیدا، بەردێک بەگرمە دوو چیشکەوہ:

رووداوی مێژوویی - ڕەک لە شەرفنامەدا ھەبە - بە زمانی کوردی بگێرەموہ. ھەولیش بەدەم بە پێی توانا، ئەدەبی ئەمڕۆی کوردی تێدا جێ کەموہ. جا ئەگەر نەشم پێتکا، بۆ ھەژارتکی ڕەک من ھەر مایە شاناژیبە؛ خۆ ھیچ نەبێ، بەلە کلۆزیکەم بە دیاری ھێناوہ.

عەزیزم ئەھلی مێسری بوون بە کڕیارت بە گیان و دل
کەچی کوردی، لەشی ڕەک داوہمووی دینتێتە بازاژارت

چۆنم ھەرگێڕاوە

ھەرگێڕانی خەیاڵم بە دەستوہ بوو؛ مامۆستاھەکی پایەبەرز لێی پرسیم: فلانە وشە فارسیت چۆن بە کوردی جێ کردۆتەوہ؟ گوتم: ئەزەنی! من نیازم وا نیە فارسی فێری کورد بکەم، تەنیا و تەنیا بێر و بڕوای خەیاڵم بۆ کورد دەگێرەموہ. لە ھەرگێڕانی شەرفنامەدا، ھەر ئەو ڕەچەبەم ڕەچاوە کردوہ. پوختە ڕووداوە مێژووییە کەم بە کوردی بۆ کورد گێڕاوەتەوہ. لەو جێیانەدا کە شەرفخان - بۆ سەریت خۆش کردنی بەندەگان و پازاندنەوہی کۆچی شەڕ و پێداھەلگوتنی مێر و مەزنەگان - ئەدیبانە بە فارسی دەستی خۆی وەشانووہ و خۆی پاناوہ، من لە جیاتی ئەو، کوردانە مەلم لێ ناوہ و ئەوئەدی شیرم بڕیویہ، شەگلم لەخۆ داوہ، کوردییەکی ئەدەبی، یان ئەدەبیکی کوردی بەخەمە بەرچاوی ھاومانانم. ھەلبەستە فارسی و عەرەبی و تورکیەکانیشم کردوون بە شیعری کوردی و زۆریە زۆریشیانم ھەر لە سەر کێشی پێشوو ھۆندوونەوہ و ھەر لە بیجمی خۆیاندا ھەلم خستوونەوہ.

تۆزە بۆ ڕەک

خۆیندەواری ژیر و خۆین شیرین! دنیای ئێستامان نیوہی دووھەمی چەرخێ بیستەمە و بنیادەم لە سەریشتی مانگ، پالی داوہتەوہ و بای بالی دەدا کە ئەستێرەکانی کاکێشانیش بەخاتە ژێر بەل و بیانکاتە لانە و مال و بەھرەیان لێ ھەرگێ. زۆر دەمیکە جن و دێو و دێوھەزەمە و خێو - لە بەر

تیشکی کارهبا- به شماره کهوتون و له دنیا ناواره بوون. کیتی قافیش -که قهقازه- نوهندی کارگرمی سؤقیاتی تی خزاوه، جینگه لاپرسمنانی نهمسانی کونی لی نهماوه. چوار چمرخ له مومسر زۆر کس لای وابوه که نهو جۆره نادیارینه دمس به کار و دهمسه لاتدارن؛ به لام شه مرۆ باسی نهو پیرهمفۆک و شموه و نالانه، گالته چاری منال و کسور و کالانه و کس به په میان ناپیتوی و کس له مهربان ناخیتوی.

له وتا زانستی تازه بابهت وه کار کهوتوه، تووک و نزی دهرۆش و پیریش له کار کهوتوه و بمریوار و نادیری له نارادا نهماوه و هرچی همیه، همیه و له بمرچاوه و چارونوقانن و پرتمیرت و ورتانن سر له زانا ناشیتین.

میرشهره فخان که نهو رۆژه به دهمس پاکی دهستی بۆ بردوون و دهسکاری نه کردوون و وهک بیستویه گتیراویتموه -دیاره هیچ به دلشی نه بوون؛ به لگشم نهمیه تا لهو مهبهستانهوه دواوه، پینمی «خوا بۆ خوی دهیزانی» پیته ناوه- هر خوشی له پیته کیه به نرخ و خوشه کهیدا دهمی داوین و لیتمان پاراوهتموه که هه لهی بۆ هه لگرینهوه. ناچار به هاواریهوه چروم و هیتدیک جنۆکه و متۆکه و بوغدووزی خوینتال و شتی له ناوهز به دورم لی دورم خستمهوه و کیتشامنه ناو پیته کیه کهی خۆممهوه و له ههتیمه داوین. به هومیتیم گیانی پاکی نهو میره نازداره لهو بۆاره ههزارانهیم گمش و شابین و لیم نه پهنجابین.

خۆم زۆر به به ختممهوه دهزانم که هه چهمندی له دهستم هاتوه درتیم نه کردوه و هه نهمه نهمه لهدستهاتوه. هه که شیش هه چهمندی بۆی ده لوی بیکا، کارمان زۆر ده چته پیتش.

له کاره مدا سرکهوتوم، یان به سهر سهردا کهوتوم، نهو خۆم نایزانم! خۆبندهراری ژیر و به بیه دهیزانن. هه هیتنهم له دست دی له بهران بیاریمهوه که به چاوینکی بی لایین و به هیتنی، به وردی له کردمه کهم پروانن. به لام دیسان دوویاتهی ده که مهوه که زۆر وشه کوردیم خستۆته سهر کاغز؛ نیتسر کاکل و به هرهی تریان هه بی یان نه بی، خۆم به کرده په شیمان نازانم.

هیدالرحمن «هه ژار»

بی خۆلان- چۆمان (۱۹۷۰/۷/۲۰)

پاکنوس کردنی نهم پیته کیهی سهرمهوه سمعات چواری بهیانی رۆژی شه شه منه ۱۹۷۳/۴/۵ دوابی هات.

پێژانیین

فەرموودیه که دهلی: چاکه‌ی خه‌لکت له چاوده‌ نه‌ی، چاکه‌ی خوداشت له بیسر نابێ. بۆ به‌رهم هاتنی نهم شه‌رفنامه کوردیه چاکه‌ی زۆر کهم له سه‌ره که له سه‌ر خۆمه‌ به‌ پێویست ده‌زانم سوپاسیان بکه‌م.

زۆر سوپاس بۆ باوکی هه‌زارانی کورد (کاک مسته‌فا بارزانی) که نه‌گهر سایه‌ی پسرۆزی نهم به سه‌روه نه‌با، هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی خزمه‌ت به‌ زمانه‌که‌م بکه‌م و هه‌لی نووسینم بۆ نه‌ده‌ره‌خسا.

سوپاس بۆ مامۆستا یان: محمه‌ده‌علی عه‌ونی و یه‌حیا خه‌شاپ و یه‌فگیسنا فاسیلیفا که به‌ پێشه‌کیه‌ به‌ نرخه‌کانیان به‌هه‌ریان به‌ میژووی کورد گه‌یانده‌وه‌؛ منیش له‌ وه‌رگه‌رتانی شه‌رفنامه‌دا زۆرم سوود لی وهرگرتون.

سوپاس بۆ مه‌لاجه‌میل به‌ندی رۆژبه‌یانی که بۆ شه‌رفنامه‌ سه‌ره‌به‌یه‌که‌ی خۆی، زۆر به‌ وردی له‌ نووسراوه‌کانی حوسین حوزنی و نه‌مه‌ینزه‌کی به‌گ و گه‌لیک کتێبه‌ی تریش ورد بۆتموه‌ و گولبه‌زیری کوردون و هه‌رچی شه‌رفنامه‌ی پێ ته‌واو ده‌ی کردونه‌ ناواخنی نووسراوه‌که‌ی و به‌سو کاره‌ی ڕنگه‌ی دووری بۆ نزیک کردوومه‌وه‌ و نه‌گهر نهم نه‌با، من نه‌مه‌ده‌توانی نهم کاره‌ گرانه‌ بکه‌م.

سوپاس بۆ شاعیری گه‌وره‌ی کورد کاک هه‌ینن مه‌هابادی که زۆر به‌ پشهوورێزی سه‌ره‌له‌به‌ری نووسراوه‌که‌ی پشکنی و زۆری هه‌له‌ و په‌له‌ بۆ هه‌لگه‌رتمه‌وه‌ و به‌ نامۆگاری زانایانه‌ی گه‌لیکی به‌هه‌ره‌ پێگه‌یاندم.

سوپاس بۆ مامۆستا یان مه‌سه‌وود محمه‌د و عه‌لانه‌دین سه‌جادی و دکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر که له‌ سۆنگه‌ی هه‌لسه‌نگاندنیدا خۆیان به‌ خۆیندنه‌وه‌ی مانوو کرد و بیسروزی خۆیان له‌سه‌ر ده‌رپێ.

سوپاس بۆ چیرۆک‌نووسی به‌نرخه‌ی کورد کاک محمه‌د سه‌لوود(سه‌م) که بۆ دۆزسه‌وه‌ و به‌رنامه‌ سه‌ر یه‌کی به‌نه‌ماله‌ی میسرانی سۆزان، زۆری خۆ مانوو کرد و سوپاس بۆ مامۆستا نووره‌دین به‌هانه‌دین نه‌نامه‌ی دادگای ته‌میزی عه‌راق که له‌وباره‌وه‌ درێه‌یه‌که‌ کرد و به‌ شاره‌زایی ڕێنووونی کردین.

سوپاس بۆ هه‌نرمه‌ندی بی‌پێنه‌ی کورد، کاک به‌دیع باباجان که بۆ کلێشه‌ و وێنه‌ به‌نرخه‌کانی نهمه‌رپی ئه‌رکی خسته‌ سه‌رشان؛ خوا به‌ گه‌لی کوردی بێتی.

سوپاس بۆ کۆپی زانیاری کورد، که له‌ سه‌ر ئه‌رکی خۆی چاپی کرد.

هه‌زار

نمونه‌ای که زوربان خۇ به میژووی کوردومه ماندوو کردوو و بۇ شهره‌نامه کوردیه‌که

به‌هره‌یان پین گه‌پاندوووم:

میژوونوووسی کورد، حوسین حوزنی موکوریانی

له سمیده‌کانی پنجه‌که و شقریغه که دور گوندن ده‌که‌ونه
تزیك بۇکان. سالی ۱۳۱۱ی کۆچی له شاری ساپلاغ
(مه‌اباد) له گهره‌کی حاجی حسینیان هانتوته دنیاوه.

له ته‌مینی لاییدا ناوارهی ولاتان بویه. هه‌مور
کوردستانی به‌ره‌ستی نیران و عوسانی نموسا گه‌پاوه و
به مۆزه‌هلکینی به‌پین چوو. سالی ۱۹۱۵ له جه‌له‌ب
چاپخانه‌یتیکی گه‌چکی پینکوه ناوه؛ بۇ پلاوگه‌پنجه‌پوهی
نه‌ده‌ب و میژووی کوردی ترخان کردوو.

شیخ عومر وه‌جندی مامۆستای ره‌واقی شه‌کراد له
نه‌زهر بۇ مامۆستا گبو موکوریانی نووسیوه، ده‌لێ: له
مسحه‌مه‌دعلی عمونیم بیستوه گوتیه: «چاپخانه‌ی

حوزنیم له جه‌له‌ب دیتوه که نه‌ده‌ب و میژووی کوردی پین چاپ ده‌کرد. خه‌یالم بویه بجه‌م سوئره‌ک و
سر له خزمان بده‌م؛ به‌لام حوزنی نه‌ه‌ندی کار تیتکردم وازم له سه‌فه‌ر هینا و گه‌راموه میسر و
بریارم دا منیش چاو له‌و پیاوه بگه‌م و سه‌ پیتی توانا- خۆم بۇ خزمه‌تی میژووی کورد ترخان بگه‌م.»
حوزنی سالی ۱۹۲۵ هانتوته په‌واندز و چاپخانه‌ی زاری کرمانجی دامه‌زاندوو. سالی ۱۹۴۳
له په‌واندز دور خراوته‌وه و تا مره‌وه له به‌مضا ژیاوه.

هیندیک له‌و کتیبانه‌ی که حوزنی له سر میژووی کوردی نووسیون شه‌مانه‌ن: میزگیه‌ی دۆن،
خونجه‌ی به‌هارستان، پتیکه‌رتن، ناویتیکی باشوه، سیرانی سۆزان، کوردستانی موکوریان، ناو‌دارانی
کورد، به‌ کورتی هه‌لکهرتی دتیریکی، لاپه‌ریه‌یک له دتیریکی کوردستانی موکوری، ناو‌دارانی کورد،
گه‌لیتکی تریشی نووسیون و بلاو نه‌کرانوه. هه‌روه‌ها له سر روپه‌په‌ری گه‌لیتک گۆفار و په‌ژۆنامه و به
گه‌لیتک نامیلکه‌ی هیتا، خزمه‌تی زۆری به‌ نه‌ده‌ب و میژووی کورد کردوو.

حوزنی له ۲۰ی نیلویولی سالی ۱۹۴۷دا له شاری به‌مضا مره‌وه و ته‌رمه‌که‌ی پاگویتزراوته
هولیتز و نیستا گۆزی له‌و پینشهرگه‌ دلسۆزه له شاری میژووی هه‌ولیتزه.

میژووناسی کورد، نهمینزهمکی بهگ

سالی ۱۸۸۰ ز له شاری سلیمانی له گهرهکی گۆیژه هاتۆته دنیاوه. به زمانی فارسی و عهرهیی و تورکی خویندووپی و له فیزگهی نههرکانی حهریی تورکیا دههچوو و بووه به نهفسهر. گهلینک کاروباری دیوانی تورکیا و عهراقی به دهستهوه بووه و زۆر جازان وهزیر و نوێنهر بووه.

خولاسهی تاریخی کورد و کوردستانی له دوو بهرگدا نووسیوه. بهرگی یهکهه سالی ۱۹۳۱ چاپ کراوه و سالی ۱۹۶۱ له چاپ دراوه تهوه، بهرگی دووههم سالی ۱۹۳۷ چاپ کراوه. مشاهیرالاکردی نووسیوه، تاریخی سلیمانی و فهرماترهوایانی - که سالی ۱۹۳۹ چاپ کراوه - بهرهمی قهلهمی نهوه.

سالی ۱۹۴۸ له ۹ی ته موزدا له شاری بهغدا مردوو و تهرمه کهی براوتهوه شاری سلیمانی و

له گۆپستانی کردی سهیوان نیژراوه.

زانیای دانشمندی کورد، مه‌مه‌دعه‌لی عمونی

سالی ۱۸۹۷ز له کوردستانی بمردهستی تورکیا، له شاری سوزیه‌ک، لیوای دیاربه‌کر هاتۆته دنیاوه. پله‌ی یه‌که‌م و دووه‌می خویندنی له تورکیا تموار کردوه و بز فیر سوونی زانستی نائینی و عمره‌بی هاتۆته میسر و له قاهیره، له نهمهر خویندوویه و کارنامه‌ی به‌رزی ساندووه.

زمانی فارسی و فرانسیشی زۆر باش زانیوه. ده‌گه‌ل ماله به‌درخانیه‌کاندا له دامه‌زاندنی کۆمه‌لی خۆبیوندنا به‌شار بووه. له‌بهر کوردایه‌تی کردنی، تورک نه‌یانه‌نیشتووه

بگه‌ریتموه نیشتمانی خۆی و ههر له میسر ماوه‌تموه و له دیوانی شاهیدا به‌ وه‌رگه‌تیری زمانه‌ رۆژه‌ه‌لاتیه‌کان دامه‌زراوه.

شهره‌نامه‌ی فارسی له چاپ داوه‌تموه و پینشه‌کی و په‌راویزی زۆر هینزای له سهر نووسیوه. هه‌روه‌ها شهره‌نامه‌ی کردۆته عمره‌بی و له پاش مهرگی نمو - سالی ۱۹۵۸ - وه‌زاره‌تی ته‌ریسه‌ی میسر له چاپی داوه.

مه‌سه‌له‌ی کورد (القضية الكردية) یه‌ بله‌ج شینرکۆ - عمره‌بییه‌که‌ی - نه‌نووسیویه. خولاسه‌ی تاریخی کورد و کوردستان و تاریخی دوه‌ل و نه‌مه‌راتی کوردی مامۆستا نه‌میسن زه‌کی به‌گی کردوون به‌ عمره‌بی و به‌ په‌راویزی زۆر بایه‌خدارێ پازاندوونموه. جزمی دووه‌می مشاهیرالاکرادی نه‌میسن زه‌کی به‌گی له چاپ داوه‌تموه. گه‌لینک نووسراوی زۆر به‌ نرخێ له سهر کورد و کوردستان هه‌یه‌ که‌ تا نینستا بلاو نه‌کراونموه.

سالی ۱۹۵۲ له ۱۱ ته‌موزدا مردووه و له قاهیره، له ته‌کیه‌ی شیخ مفاوری له جه‌بل مه‌ه‌قته‌م، له نزیک گۆزی «عمر ابن الفارض» نینزراوه.

۱- ژینامه‌ی مه‌مه‌دعه‌لی عمونیم نه‌ مامۆستا نه‌جسه‌دین عمونی - برای - وه‌رگرتووه. هه‌زار

میژووژانی هیژا، ۴۴ جهمیل بهندی روزیه یانی

سالی ۱۹۱۲ له گوندی فورقان له ولاتی کمرکوک هاتۆته دنیاوه. له مهدرهسهی شائینی خوتندروه. له کوردی و تورکی و عمرهیی و فارسیدا زۆر شارهزایه و به هر چوار زمانان زۆر نووسهری چاکه. شهرفنامهی بدلیسی کردۆته عمرهیی و گهلیک پراویزی جوان و به کهلکی لی ناوه و سالی ۱۹۵۳ له بهمندا چاپ کراوه. هر وهه تاریخی سلیمانی و فرمانهروایانی - که مامۆستا نه میسن زهکی به کوردی نووسیوه - مهلاجه میل کردویهته عمرهیی و سالی ۱۹۵۱ چاپ کراوه. گهلیک نووسراوی تریشی له زۆر بابتهوه همیه و بلاو نه کراونهوه.

هو میند واپه نمو زانا هیژایه زۆرتر خزمهت به زمان و نه ده بیاتی نهموه بیکهسه که ی خۆی بکا و لهو ریگهیهدا ماندوو بوون و وهستان نهمانی.

۱- ژینامه مامۆستا رۆژبهمانیم له دوکتور صارف خهزنه داربوه پتگه بشت. همزار

به داخهوه له سهرهتای سالی ۲۰۰۲ی زایینی، له شاری بهمندا، به شیتو میتنکی دیندانه، چرای ژینانی به دهستی بهعسیه کان کوژایهوه. ماجد

داستانیک ده گپرتیموه و دلژ و میشکی خۆینەر بژ خۆی نه کیشی. مەبەسم هەلەدان و پێشدا هەلەگوتن نیه! بەلکو راستی ئەوەی خۆیندو مەتەوه دە گپرتەوه.

یەك له نرخه زله كانی دیکه‌ی نووسینه‌که نه‌مه‌یه که وا نسونه‌یتکی نه‌وتۆ ده‌خاته پیش چاوی خۆینەری کورد، ناشنا بێ به هه‌موو شوێن و مه‌لبه‌نده‌کانی کوردستان و له «نیقلیمه‌تی ته‌سک» خۆی پرژگار کردبێ.

ئەوانە‌ده‌ی له‌و کتێبم هاته پیش چاو و به‌ سه‌رنجی ته‌واوه‌وه ده‌سخۆیندوه؛ له‌ یه‌ك چینگادا نه‌مدی نه‌فس کورتی وه‌یا بریسی بێده‌سه‌لاتانه وه‌یا هه‌لاتن له‌ مانای مەبەس یا هه‌ر که‌م و کوریه‌ك له‌وانه‌ی ده‌بن به‌ هۆی داله‌نگاندنی به‌ره‌مه‌سی نه‌ده‌بی و هونه‌ری. نه‌گه‌ر له‌ گۆیه‌ی گرنگی و درێژی کتێبه‌که‌ درێژه بده‌م به‌م به‌خه‌نیم، ماوه‌یتکی زۆر و ماندوو بوونیتکی بێسه‌نورم پسی ده‌ری. بۆیه به‌ کورتی و ساده‌گی نه‌لێم ئەم شێوه نووسینه‌ی مامۆستا هه‌زار داهاتیتکی تازه و نرخدار ده‌خاته کۆپی نه‌ده‌بی و هونه‌ری کوردیه‌وه.

مامۆستا محەممەد

١٩٧١/٦/١٥

مامۆستا مەسعود مەحمەد کۆپی چەنابی مەلا (مەلامەحمەدی کۆبە) و یادگاری هەره‌ بێنرخ‌ی خانەدانی جەلیزادەیه. سالی ١٩١٩ له شاری کۆبە هاتۆته دنیاوه. لای باوکی خۆیندوو‌یه و له مه‌کتەبی ده‌وله‌تیش له‌ حقووق ده‌رچوه. له‌ کار و فەرمانی میریدا نایب و وه‌زیر بووه و نه‌ندامی ته‌رخانی «مجلس‌الخدمه»ش بووه.

نیستا نه‌ندامی ته‌رخانی «کۆپی زانیاری کورد» و خزمه‌ت به‌ وێژه و

زمانی کوردی ده‌کا. چاکترین کتێبی که له‌ سه‌ر حاجی قادری کۆبی نووسرابێ ئەو نووسیه‌یه و دوو پاژی گه‌وره‌یه و له‌ سه‌ر ته‌رکی کۆپی زانیاری کورد له‌ به‌غدا له‌ چاپ دراوه .

١- مامۆستا مەسعود مەحمەد سالی ٢٠٠٢ی زایینی، له‌ سلێمانی کۆچی دوا‌یی کردوه و له‌ کۆبە نێژراوه. ماحد

شهرننامه

شهرننامه که کتیبکی میژووی کورده و شهرنخانسی بدلیسی به ناوی خزیومه له ۱۰۰۵ی کۆچیدا به زمانی فارسی دایناوه، نم کتیبه بهرانبر به میژووی کورد نرجینکی کموری ههیه. نالیم میژووی رهچهلک و بناغه بهلکو نهلیم میژووی نهمارت و عشرت و بهره و تیره ی کورد؛ لهم پرووه وه کو چۆن بهکم کتیبه له راستیشدا هه بهکه مه.

نم کتیبه له لایمن گهلی کسموه وهرگیزاوته سر غمیری زمانی فارسی؛ به تایهتی عمره ی وهکو مامۆستا جه میل بملی و مامۆستا مسحه مسمهعلی عمونی و ههروهها بووه به سرچاومه کی زۆر بهرز له میژووی کورد؛ له لایمن نمو کسانوه که باسیان له کورده وه کرده؛ نمو کسانهش پۆزههلاتی ناسهکان بپوین یا غمیری نهوان.

مایوه سر زمانی کوردی. کتیبه که میژووی کورده؛ کهچی زمانی کوردی لهو میژووی خزی بیهش بووه؛ نم چاره و لهم پۆزه؛ نمو کتیبه که تا نیشه هه به فارسی قسه ی لینه نهکرا له لایمن مامۆستا عهبلولهحمان ههژاره وه خرایه سر نمو زمانه که میژووه که هی نهوه. واته نمو هینای خسته سر زمانی کوردی. لهم پرووه سن چاوم پهی کومت: له گهلی «نص» فارسیه کهدا براردم کرد. له نهنجاما وام بۆ دهرکومت نهگه کوردیه که وهرگیزراوی فارسیه که نموایه، نه مواتی بلیم داپشتن و بهیتری نم؛ گهلی بههیزتره له فارسیه که؛ چونکه جگه لهوه که به تهاوی نمو معنا و مفهوما نه که له نسله فارسیه کهدا ههمن عبارته کوردیه که هه موی داوه به دستوره، هیزوینکی نهدهیشی بهرانبر به نسلی زمانه کوردیه که هاتۆته ناووه. هاتۆته ناووه به صرچی که شکلی معنا فارسیه که هیچ تیک نهچووین له باری پنگای وهرگیزانسه. نم کتیبه پنگای وهرگیزانی مهنای گرتوه نهوهن ترجمه می حرفی؛ بهلکو له هه موه لاهکنا ج له ههژاره کاندای و ج له پهخشانه کاندای - به تهاوی حهقی خزی دراوتهن. کهواپوه به لای مهنه راسته نم وهرگیزانی شهرننامه ی فارسیه به کوردی وهرگیزانیکه پ به پیتسی و هیچ کهم و کوردیه کی تیدا نابینم، بهلکو نه توانم بلیم کتیبخانه ی کوردی بهم کتیبی شهرننامه کوردیه سامانکی زلوی دست نهکوی.

هه لاله مدین سه جادی

۱۹۷۱/۶/۱۰

سالی ۱۹۱۵ هاتۆته دنیاوه. له مهلامتی خویندوه و گهلیک نووسراوی هیزای به کوردی بلاو کردۆتوه. له میژوودا، شۆشه کانی کورد و میژووی نهدهی کوردی نووسوه و کتیبه نهدهیه کانی تری وهک پرشتمی سرواری و گشت له کوردستان و گهلیکی تریان زۆر بهناویانگن. نیشتا له کۆری زانیاری کورد، نهنامای کارابه و خرمهت به ویتۆی کورد دهکا.

۱- مامۆستا عهلامه مدین سه جادی سالی ۱۹۸۴ی زابینی، له شاری بعضدا کۆچی دوایی کردوه و هه مر لهویش نیتراوه. ماجد

بەرھەمی ئیکۆلینەوی مامۇستا ھیمن مەھابادی

ھەژار و شەرھنامە

تەرەسالی وام نەدیبوو. ھەموری رەش و چلکن بەریسنگی عاسمانیان بەرنەدەدا. تەم لە ھەمران نەدەرەوی و باران ھەئە نەدەبەرسنگاند. رۆژ نەبوو چەند رەھیلە توند نەھیتن و شەو نەبوو چەند رێژنەیی بە خورەم نەبارن. شریخ و ھۆری ھەمران نەدەپساوہ و بە بێ نینویر، بیریسکەیی دەدان. لەنگیزە و باسریشک و قور و چلپاو و جلیتاو، بەرستیان لە کەژ دەبرن. کەویە بەفر و رونو ھەرەسیان دەھیتنا. زەوی دەجسی و پتیوان جەمگیان دەدا.

لەو بەھارە تەر و توشەدا و لەو رۆژە گەرژ و

مۆنانەدا، لە بناری کێوہ ھەمرەزەکانی کوردستان، لە بنکەبەکی پینشەرگە، توشی یەک ھاتینەوہ. من و ھەژار لە مندالیەوہ ھاواژ یووین؟ ویکرا پەرەوازە و گەورە بیووین. ھەرەتی لاوہتیمان پینکەوہ لە ناو چارەدیواری قورماوی و پەر لە جۆلاتەنەیی حوجرەیی کۆنە مەزگەوتاندا رابواردبوو. نیتستاش وا بە ھەری پیری، پاش بیست و نەوہندە ساڵ لینگ دوروی و ھەلبەران و تامەرزویی، یەکتەرمان دەدیتەوہ. نەھاتی و لیتەومان ھەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیسر و زۆرھان کردبوو. نەو نەستورر بیوو من لاواژ؟ نەو لە ھەر درگ و گەد و گیپالی پشوری لێ برابوو، من لەبەر کزی و بیھیتزی ھەر لاکەیی ھەرم دەھات. دیسان ھەرمان گەمیشتەوہ یەک و بووینەوہ یەک ماژ؟ مانی چی؟ دوو لیتەیی شەر و پەتور، ھەر و ھەریسینی پەرپلاو و ھەلوہشاو، ھەر یەکە تەختە شکاونیک و بە ھەردووکان چەرایەک و چادانیک و دوو بیالەیی رووکینش و ناوخرەوہیەکی گلینە و ناوی بینە و دەستان بشۆ. ژوورە کەمان بە وشکە بەرد داندرابوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون؟ لە ھەموو لایە کەوہ زگیان

دابوو. هیچ دیوتیکی سواغ نه کرابوو؛ ساگیره‌وی نه‌بوو. نالوداره‌کانی کمر‌واری سوون و چه‌کمر‌یمان ده‌رکردبوو. هه‌لاشه‌کمی داچوژابوو؛ بۆساردتیکی پیسی لیده‌هات. هینده‌تەنگ و تەسک بوو به چیره‌چیر جیمان ده‌بۆوه. هینده‌تاریک بوو به نیوه‌رۆ چرای ده‌ویست. هینده‌نه‌وی سوو تیندا هه‌لنه‌ده‌هاتینه‌وه.

قسه‌ی خۆمان بێ زۆریش تیرۆپر نه‌بووسن؛ ده‌گه‌ل پیتشمه‌رگه‌ جوان و جه‌ئله‌کان له‌ سه‌ر خوانینک کۆ ده‌بووینه‌وه و ژه‌مه‌نانمان یه‌ک بوو. زیده‌ پارووی چه‌ور و نه‌رمی پیسی چلینس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرابوو. گوزهرانمان پتیکه‌وه‌ مینخۆش بوو؛ ترش و شیرن تیکه‌لار بوو. یادی رۆژانی رابردومان ده‌کردوه و دوا‌رۆژمان به‌راورد ده‌کرد. نه‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌ سه‌ر دل و مێشکنا تیده‌په‌ری که‌ وه‌ک ده‌رویشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گریاین و پتیده‌که‌نین. گریانمان به‌ پتیکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلین زۆر زۆر بێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گریاین. شوگار شەق ده‌بوو، له‌ بیداری بیتار ده‌بووم باوتیشک ده‌میان گمزتیک بێ داده‌چه‌قاندم به‌ وه‌نوز و ورده‌ویژینگانه‌وه ده‌ بیره‌خمو راده‌چووم و ده‌ لیتفه‌ شه‌رکه‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخوتیک بشکینم و شه‌که‌تی و کفتیم نه‌میتنی؟ نه‌و تازه‌ وه‌خۆ ده‌که‌وت، چوارمێرده‌کی له‌ سه‌ر ته‌خته‌ بیتبه‌خته‌کمی به‌ پانه‌وه‌ داده‌نیشت؛ کاغەز و قه‌له‌می له‌ سه‌ر گۆشی داده‌نا؛ که‌وله‌ تیسکه‌که‌می به‌ خۆی داده‌دا و ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولی که‌ سینه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ر دیوار، نه‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌ بیسه‌ دینامه‌وه که‌ دایکم به‌ ساوایی لیتی ترساندبووم.

دیاره‌ من لێم نه‌ده‌پرسی چ ده‌کمی. نه‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م؛ به‌لام ده‌صدی شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌رمی له‌ ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌ به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌ تیرامان چاره‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازتینان به‌ سه‌ردا ده‌کردن هه‌ر له‌ بن لێوانیشه‌وه‌ پرته‌ و بۆله‌ی ده‌هات و ورته‌ورتی بوو. جار له‌ دوی جاریش چیره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات. به‌وه‌دا ده‌مزانی خه‌ریکی و مرگێرانی شه‌ره‌فنامه‌یه‌؛ که‌ وه‌ختی خۆی به‌ فارسی له‌ سه‌ر مێژووی کورد نووسراوه‌ و به‌ چه‌ند زمانتیکیش ته‌رجومه‌ کراوه‌؛ به‌لام وادیاره‌ هیچ کوردتیک به‌ پتییستی نه‌زانیه‌ -یان ده‌خۆی رانه‌دیوه‌- بیکاته‌ کوردی؛ چونکه‌:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی بیان بلێسن فارسی شه‌ره‌فنامه‌ زۆر سه‌خت و گرانه‌ و نه‌مه‌رۆ له‌ ناو فارسی‌زمانیشدا هه‌موو خوتنده‌وارتیک تێی ناگا. بۆ نه‌وه‌ نه‌م راستیه‌ روون که‌ینه‌وه‌ ده‌بێ تۆزێک به‌ره‌و

پاش وه گمپتسن و سووکه ناوړتک له نترانی زهمانی سغفوی بدمینموه.

سغفویه کان زږله کوردی تازه توری له ری دهرچسوی دویره گ بسون و به ملهپوری و گهلزوی ده زیان. له ژیر پردی نایسن و به ناوی وسین و همباسوه شپریان به خه لک ده فرۆشت و له کوشتار و تالان و برې به ولاره نماینده زمانی دنیا چ باسه. گولله توپنیکیان به سمد کتیبی باش نمده گزپیموه. هونری جوان و شتیری پر مانا و پخوان، له لای نموان شیر و مه تال و تیسروکومان بوو. نه گمر کاریان بکومتبا نووسینیش نووسرتیکی وایان دهریست که به پاروه بمرماوتک و چنگه دراوتک کلکمسووتیمیان له بمر بکا و کتچیان بؤ بکاته گا و به کمر بلې شتر و کویر به چاوتیژ دانسی و دز و بیویژدانان به خدری زینده قهله ممداد بکا. نووسری هونرممعد و کارامه و پروابه خو شمریان له خویمان ده کرد و پتیمان زږر شوریمی بوو ناوړویان به ناوړو داگمن و ویژدان به گیرفان بفرۆشن؛ به ناچاری خزینسه گۆشه و کمنارانموه و هملوهدای شاران بوون و هینتیک له هیند سمری همداییموه و گهلنیکش بسی ناوونیشان توایموه. خویری و توپیش - که بپوونه گوشتی سمرچمپر - به بلویری خاومن زپ و زږران کموتنه سوما و سمر و گویتلاکی نمدیمی فارسیان له بمر پتدا پلیشوه و خمی لی شتوا و لبعمر یهک هملوشا و پهتینرا و نسکوی برد و نه گمر سغفوی گزپیان گوم نمبووا، له سردن نمده گمپایموه؛ له پاش نموانیش همتا درهنگ همر خوئی به سمر پیوه نه گرتموه.

شمره فخان لمو پوژگار ه ننگوست له چاره دا چاوی کردوتموه و له ناو تمپ و توژ و گیزه لوکهی سغفویا به خوذا هاتموه. له مالی شادا نمو فارسیه دزیو و بن شپری پی خویندراوه؛ به لام نمو کابرا بلیمت و هملکموتموه - زږر به ده خورا دیوی - باسکی لی هملمالیوه و لمو گیزاوه خوئی پمراندوتموه و هیناویه نمدیبیاته بیزه لته کمی نمو پوژوی به با کردوه و له کمی داوه و بمر دبزیری کردوه و به دانسته سپی کردوه و توپنکی فهی داوه و کاکلنکی پاک و خاوین و تیرگۆشتی لی هملبژاردوه و له سمر پمپی شمره فخانمی داناوه و به نمونمی پخوانی و جوانی پتیشکمش به فارسی دؤستانی نمو زهمانی کردوه؛ به لام له راستیا نمو کاکله جوان و بمرچاوش چونکه بمری داری نمو دپمه کاریمه هینده رمق و چیسره ددان ده شکتیی. جا من همر چمند ده مزانی هزار فارسی ده زانی و زږر باشیشی ده زانی؛ به لام له دلی خو ممدای پیم وانمبوو ده توانی نمو گابمرده له سمر شان دانسی و لمو کمل و بمندمنه پوژ و کوپه سمرکوی.

وەرگێرانی نمو کتیبه رەق و زله، پشوری درێژ و جیکلکانەمی گوشاد و له کار نموهستان و رهنجی
 فەرهای دەوی؛ پیاری دەوی به درێژایی سال و مانگ، سێسهری له سەر هه‌لنه‌گرێ و هه‌تا نوو که‌لاوه
 هه‌راوه له هه‌موو لاره سهرنه‌گرێ، کاری به کاری کەس نه‌دایه‌. هه‌ژاری وا شل و شه‌ویق و په‌رژ و
 بلاو، له لایه‌که‌وه به بنکه رابگا، له لایه‌که‌وه ده‌سته‌چیلەمی گری شۆرش بۆ نینزگه کۆ بکاتمه‌وه و له
 لایه‌کی‌تری‌شه‌وه که‌ره‌سته‌می رۆژنامه و شه‌وانمه ناماده بکا؛ سهره‌رای هه‌مووانیش وەرگێرانی
 شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانی‌ش سه‌ریار بێ و نه‌ویش راپه‌رینی؟ هه‌یه‌وه‌وا چی به سەر چیه‌وه؟ سه‌روم و ابسو
 هه‌وابه‌که له که‌لمه‌ی داوه و که‌رمیکه له سه‌ری‌دا ده‌جووتی‌تومه و هه‌ر سه‌رتیکه و لیتی وهره‌ز ده‌بی و وازی
 لی دیتی.

به‌هار پیس بوو. باران و مستانه‌وه. هه‌موو روه‌سین. تاو خۆی نواند. تم و مژ بوونه هالاو و ده‌گه‌مژ
 به‌فری پار چوونه‌وه. گز و گو‌مبه‌ت که‌رما شالاوی هینا و جه‌رجانه‌موه ژبانسه‌وه و دوژمنانی
 که‌وردستانی‌ش ده‌گه‌مژ تینی که‌رما بوژانسه‌وه؛ وه‌ک ژه‌نگه سه‌وره هه‌رووژان و ده سه‌روچاوی
 نیشتمانپه‌روه‌رانی که‌رد هالان. رۆژانه له به‌ر گری فه‌زکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و ته‌ق و ته‌ق و
 شه‌وانه له به‌ر هاشه‌های ماران - که به درزی دیوار و کون و که‌لتینی باندا، بۆ رایی مشک و نانی
 وشک سه‌ریان به ژوره‌که‌ماندا ده‌کرد - نۆقه‌مان لی هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لی تۆرا و له هیلانه‌که‌ی
 ته‌ره‌به‌وه. به‌ر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی که‌ردی سه‌ری به کوئی گه‌یشته، چاری ناچار لیک هه‌لبه‌سرایین و
 هه‌ر یه‌که بۆ لایه‌ک بازره بووین و وێرایی که‌وده‌ری ده‌گه‌مژ به‌فران هه‌لنده‌کشاین.

سال پاییزیکی درنگ بوو. سیخوار له به‌ر په‌ساران هه‌لی نابوو. ناوڕ خۆشه‌ویسته ببوو. له ده‌وری
 ناوڕگی پر له پۆلوی داره‌به‌روه‌و، دیسان ژبانی دوو براله ده‌قی جارانی گرتمه‌وه.

نیمی وا سوێر قسه، هیشتا له چنه‌چهنی چاک و خۆشی نمه‌ستا بسوین و هه‌ژده‌ر - هه‌ژده‌ر
 قسه‌مان له ده‌م ده‌رده‌به‌ری، هه‌ستا و له سه‌ر لاقه‌وه له کۆنه ته‌وه‌راتیکه‌ی نووی و خسته‌یه نامی‌زسه‌وه و
 گوتی: ده‌ها بیخۆینه‌وه! به‌لان که‌ردنت نازا نه‌بی نه‌گه‌ر به چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و نۆبالم به
 ملت نه‌گه‌ر هه‌ر رهنه‌یه‌کت به بیه‌ردا دی، چاوی لی بپۆشی و پشم نه‌لێی. نه‌گه‌ر دۆستی به‌سگریمه‌ و
 نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی. نه‌گه‌ر جه‌رووک و په‌وکت وه به‌رچاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی، تووک له مندا‌لت نه‌یه.
 منیش به بێ فوو له دۆ کردن، خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی که‌وردیم زۆر به وردی خۆینه‌وه‌وه و ده‌گه‌مژ

ماکه کمیدا له بمر یه کم رانان و چۆنم هاته بهرچاو ناوای ده گتیرمهوه:

پیاو هق بلی، دهریاری میژووی کورد همرچی شهرفخان به دل نیازی لینگرتووه و دهستی بس بردوو و خستوویمه سمر کاغمز، نووک و بمدی همر له سیر ههتا پیوازی زۆر به دهسپاکی راگویتراو، و بمرگه عهجه میه که می لی دارناوه و جوان و قازاخ شۆزاه و جل و بمرگی زۆر نایابی کوردی ده بمر کراوه و به خشل و زێر و سسله و بپله و خرننگه و نۆییهی کوردانه پاراوهتموه و نه گهر ده بیینی ههزار قورعان دهخۆی که نمو کتیبه همرگیز به بۆره خزمایهتیش نهچۆتموه سمر فارسی و همر زکماک کوردی و به کوردی رسکاوه.

همر کهس بزانی ترجمه مه کردن دهی چۆن بی، تینه گاه که ههزار نمو کوردیه چۆن فیر بسوه! بهلام بۆ من که له گهپ و گهمه سمر سمرانگوتلکانموه ده گهلی گهراوم و ده زانم چۆن ژیاوه و له کوئی ژیاوه له چهند سمرچاوهی ههلینجاهوه، هیچ شتیکی سه ممره نیه و به لای منموه باری خۆیهتی. به بروای هه موو کوردی زانیکی له راستی نزیک و له شه ره گه ره که دوور، ته نانه ت به بروای زۆره می پۆژه هه لاتناسانی پۆژاوا بیهی، له ناو زاراوهی سۆزانیدا شتیهی موکوریان له هه مووان پاک و ره وانتر ماوه و شه وراویتی ده می بیگانه ی زۆر که مثر تیخزاهه. له ناو موکوریانی شدا ناوچه ی بۆکان له مو باره وه سه رتۆیه. ههزار موکوریانییه و سمر به ناوچه ی بۆکانه و مندالی نمو ناوه هیشتا سمریان له هیلکه نه جوو لاهتموه له کوردیدا ببلن و زمانیان ههتا بلیی رهوانه. بابی ههزار زانا و کوردیه مرست بوو! هه موو کوردستان گهرا بوو! کرمانجی و سۆزانی زۆر باش ده زانی و له نده می کوردی و فارسی و عهرمی و تورکیدا ده ستیکی بالای هه بوون. ههزار له سمر کۆشی نمو بابه زمانی گرتسوه و قسه ی خۆش فیر بووه و دل و میشکی به شتیر و چیرۆکی کوردی راهاتووه. له دی گه ره بسوه. ده گه گه مندالان به کوردیه بی گهرد و ساکاره داوه. ده گه گه کیژۆلانا له بوهر له بوهری چیاوه باللۆره میان بسۆ یه کتر هه لداوه. شه ره جنیۆ و فرینک دادان و تموس و پلار و توانجی پیریتۆزانی بیستووه. شه وانه به لایه لایه می دایکه کوردی موکوریانی ده خمو راهسووه! به میانی به ورینگه روورینگگی دل ته زتی کیژه کوردی مه شکمه ژین وه ناگا هاتووه. له مزگه متهی لادی، به میت و لاوک و حه میران و گه لۆ و شه مو و نیوه شه مو و درکانه و نازیزه و پایزه و سوارۆ، گوتیچکه میان ناوداوه. به میر مندالی له خانه قای شتیخی بوهرانی خۆتندووه! که ده تگوت که شتی نوجه و هه موو توخم و تۆزکی لی کۆ ببۆوه. همر شیه و

زاراوه بیهکت بویتایه ده بمرده ستا بوو. له پمړیز و خیرۆکی پیران و زانایانی وهك: سمید رهشید و سمیفی قازی و شیخ محمه مد و مامزستای فغوزی، دمكمنی كردوه و گولنی ههكگرتونهوه. كه پیتش گمیشتووه، دۆست و هاوونشین شاعیران و نووسران و كوردیزانانی وهك: مهلا مارف و خاله مین و قزلبجی و حقیقی و جموهیری و كاكه رهحمانی موهتمدی بووه كه لمو باو خوشتر بوون و هر یه كه میان له ئهدهی كورده وارینا ده ریایهك بوون. له بمر دست و له ژیر چاوه دتیری پیتشوا قنازی محمه مدی ئه دیب پموره دا فیری رۆژنامنوسی بووه و شیعری به كۆماری كوردستان و شۆپشه كهی ههكگوتوه و نازنای شاعیری میلی پین دراوه. له ژبانی ناوارمیشدا به دهردی خۆی گوتهنی: به شهمی زه مانه فیری شتیه لیک جیاوازه كانی كرمانجی كراوه. له ژبانی پیتشمه رگمیدا شارهزای شاره زوور و شاریاژتیر و گهرمیان و بیتوین و همولیر و كۆ و خۆشناو و سورچی و باله كایهتی و ناودهشت و كه لیک شونینی تریش بووه و هر پیرتکی كوردی زان و زیندووی دمست كه موتوه، زۆر به وردی دۆزیوه و هرچی له ده میانوه دهرچووه، قۆزیوه تهموه و نمو هه موهی كۆ كردۆتوه و به كاوه خۆ له بیتوگی داوین و بنزیلی جودا كردۆتوه و ساغ و پتهوی هه لباردوه و به میشك و دلی خۆی سپاردوه. شیدی بۆ سمیره كه هه ژار كوردیزانیتکی هه لبارده بێ؟

هه ژار بۆ تهمونی نمو كره له بار و سفتهی خۆی، شتیهی موكوریانی كردۆته تهخت و بۆ نهخش و وینه كانی وشه ی رهنگین و خۆهنگ و جوانی، هه موو زاراوه كانی تیه داوه و تا بۆی كراوه خۆی له رایه ل و پۆی وشه ی نامۆ و بیتگانه و كوردی داناشاروی ناقتولا و ناره سمنی تازه پیتدا كه موتوو پاراستوه. سمیر له وه دا به ده ئی شهره فخان و هه ژار لیکیان گتپاوه تهموه. له رۆژگارێكدا كه هه ژار شهره فنامه ی كردوه به كوردی، زمان و ئه دهی كوردی له بمر بێ سمره و بمره یی و بمره لایی خهریكه به مهره دی زمان و ئه دهی فارسی زه ماننی سه فموی بچێ. له سایه ی نهرانانی خۆیه سنده وه نا ئۆزی و شتیاویه کی زۆری تێ كه موتوه و مەترسیه کی گه وه هه ره شه ی لێده كا.

بێ گومان هه ژاریش هه ستی به مەترسیه كردوه و لام وایه مەبەستی هه ره گه موهی له وه رگتپانی شهره فنامه بووژاندنوهی زمانی كوردی بووه و ده یه مۆی له مردنی پیا رتێ. جا چونكه مه میدانیتکی فرت و فره وان و پان و بمرینیشی بۆ ههكگوتوه، توانیوه به كه یفی خۆی قه له می تیندا باژۆی و خزمه تیتکی هه ژا به زمان و ئه دهی كوردی بكا. هه یج به دووریشی نازانم كه هه نسدێك له موه

کسانه‌ی چمند ساله ده‌گمل نمو خم لئ شتیوانه‌ی زمانه‌که‌دا راهاتوون، نویسنه‌ی هه‌ژاریان به دل نه‌بئ. نه‌وانه‌ی له ده‌باغ‌خانهدا کار ده‌کمن به بۆنی گولاو ده‌پشمن و سه‌ره‌گێژه ده‌گرن و تا فیتیر ده‌بین ماوه‌یه‌کی ده‌وی.

من لئو بره‌وانه‌ی دام که شه‌ره‌فناسه‌ی هه‌ژار ده‌بئ بکرتته به‌ردی بناغه بۆ کوردی نه‌ده‌بئ و زمانه‌ی یه‌که‌گرتووومان. هیوادارم هه‌موو کوردیه‌کی کوردیه‌خواز و دل‌سۆز که‌لکی لئ وهرگرت. هه‌ژاریش هه‌ر به‌مهنده‌وه نه‌وستئ و درێژه به‌ خزمه‌ت کردنی زمانه‌که‌مان بدا و درێخه‌ نه‌کا؟

هه‌ین

۱۹۷۱

من لئو بره‌وانه‌ی دام که شه‌ره‌فناسه‌ی هه‌ژار ده‌بئ بکرتته به‌ردی بناغه
بو کوردی نه‌ده‌بئ و زمانه‌ی یه‌که‌گرتووومان هه‌سێر دارم هه‌ر که‌دیه‌کی
کوردیه‌خواز و دل‌سۆز که‌لکی لئ وهرگرت، هه‌ژاریش هه‌ر به‌مهنده‌وه
نه‌وستئ و درێژه به‌ خزمه‌ت کردنی زمانه‌که‌مان بدا و درێخه‌ نه‌کا

هه‌ین موکریان - ۱۹۷۱ شه‌ رۆژ چوار سالی

مه‌ننه‌ رۆژه

شاعیره‌ی به‌ناویانگی کورد محمد امین شیخ الاسلامی (هه‌ین) سالی ۱۹۲۲ له گوندی لاجین نزیک به‌ شاری مه‌هاباد له مه‌لبه‌ندی موکریان هاتۆته دنیاوه. له کۆمه‌ڵه‌ی «ژ.ک» دا نه‌ندامیه‌کی به‌کار بووه و له لایهن کۆماری کوردستانه‌وه نازناری «شاعیره‌ی هیللی» پێشداوه. شاعیره‌یه‌کی بئ هاون و کوردی زانیه‌کی که‌م و نه‌یه. شێعر و نویسنه‌ی یه‌که‌جار زۆره‌ به‌لام که‌می بلاو کراوه‌ته‌وه.^۱

۱- مامۆستا هه‌ین نه‌روژه مانگی سالی ۱۳۶۵ی کۆچی-حه‌تای (۱۹۸۶ ز) له رۆژن کۆچی دوایه‌ی کوردوه‌وه له زیاره‌خانه‌ی به‌باغ‌سولتانی مه‌هاباد نێژاره. ماجد

بیروپای دوکتور کهمال مزه‌هر

له لاسر داواي ماموستا هزاره
خوي که لينا له دست نووسه شهرو
نامه که کردو به قلم به لوروس له که ل چاپس
پرووسو عمره سي له و لينا به او و دم
کرد به له نه نامه ده رکوت که ترجمه که
زور بر بل و پيله و نه مينه له هيچ شويکه
بیا و ازم به چاو سا که دست

کهمال مزه‌هر
۱۹۷۱/۶/۱۹

لەسەر داوای ماموستا هزاره - خوی - گهلینک له دستنووسی شەرفنامە که - کردوویەتی به کوردی -
له گهل چاپی پرووسی و عمره سی نەو کتیبەدا بەراوردم کرد. له نەنجامدا دەرکوت که ترجمە که زور
پینک و پینک و نەمینە و نە هیچ شۆتینکدا جیاوازیم بەرچاو نە کەوت.

کهمال مزه‌هر

۱۹۷۱/۶/۱۹

دوکتور کهمال مزه‌هر، سالی ۱۹۳۶ز له شاری سلیمانی هاتۆته دنیاو
دوا پلهی خویندنی له یه کیهتی سۆفیهتی تمواو کردووه و کارنامە
دوکتۆری له تاریخی کورددا وەرگرتووه. نەندامی کارای کۆری زانیاری
کوردە و سکرتری گشتی کۆریشه.

پيشه‌کيه عمره‌بیه‌کهای محله‌دهلی عهونی به سدر شه‌رفنامه فارسیه‌کهای چاپی میسروده

ری خوش‌گردنیک

نومانی ویژدان بکمنه پيشاندمر و به وردی له رابردوی گهلی کورد بکۆلنموه، زور باش تیده‌گهن که نمر گهله له همور رۆزگاریتکا - پيش نیسلام و دواي نیسلامیش- میژووی پیره له شانازی و له ناکاری چاک و مردراندنا، دستي همره بالای همبووه.

له پتمو کردنی بناغهی نیسلامتی و بمرز کرده‌نموی کۆشکی رۆشنییری عمره‌بیه‌کهای درتهی کردن- بهشداری کردووه. له هر ده‌ریکموه و له هر سمریکموه بۆ هر هونهرتیکی ناو نیسلامتی بگهرتی، دستي به کاری کوردی تیندا کموتۆته کار و پیری کردووه له نه‌خش و نیگاری همه‌هه جوره. به‌لام میژوونوسانی نهم رۆژه‌لآته هر له سمره‌تاوه و به تایبستی له سه‌ده‌کانی، نهم دوایه‌دا بیسی گهلپهرستی خۆیان کردۆته رووگه و هر نعدیینیک سمر به کام ره‌گمز بسوی هر بله یاری خۆی هه‌لگوتووه و هرگیز به پیوستیان نهمانیوه ناوړ له هاردین و هاوسا کورده‌کهمیان بده‌نموه و هاوارتیکیان بۆ بکهن.

پسر و زانا ژیر و هۆزانه‌کانی کوردانیش گه‌لنیک کتیب و نووسراویان به عمره‌بیه و فارسی و تورکی و فهرنسی و ننگلیسیش نووسیوه و به خه‌لکیان هه‌لگوتووه و هرگیز به بیسیاندا تینه‌په‌ریوه که بیسر له خۆیان و له زمانه‌کهای خۆیان بکمنه‌وه و ناوړنیک له ره‌گمز و هۆزی خۆیان بده‌نموه. نیشتر له سۆنگه‌ی نهم که متمرخه‌میه‌دا، هرچی کورد بۆ نیسلامی کرد و هر شانازیکی له میژوودا گومانی ده‌برد، له بیسر کورد و بیگانسه‌ش چوونموه و زمانی شیرین و په‌وانی کوردیش له زۆریه‌ی شاره‌گه‌وره‌کانی کوردستان وه‌ک مووسل و دیاربه‌کر و سنه و ماردین رووی له کزی و کمنه‌فتی ناوهر زمانی بیگانهمیان به جۆرتک تی خزاوه نهمگر ریبوارتیکی نه‌شاره‌زا و ناوشیار سمریان لی‌بدا، وا نهمانی نهم شارانه فریان به سمر کوردستانموه نه‌ماوه. ده‌گمّل نهمشا که زۆریه‌ی ههره‌زۆری دانیشتوانی نهم شاره‌گه‌ورانه خوین و زمان و ری و شویتیان کوردانه‌ی پاکه، به‌لام وای لی‌په‌تاوه وه‌خته زمانی عمره‌بیه و تورکی و فارسی زمانه‌کهمیان لی‌دایه‌ۆشی.

له زۆر جیگه هەر به دهشتهکی و پوهاندان ده‌لێن کورد و شارستانییه‌کان به کورد نازانن! جا من که نه‌وانه‌م ده‌دیت دلم کورکاندی که به شوێن جوغرافیا و میژووی کورد و کوردستاندا هه‌لو‌دا بم و کهل و قوژینی کتیبخانه‌کانی قاهیره و ناستانه بیشکم و نه‌و ده‌سنووسانه‌ی له‌ سه‌ر کورده‌وه ده‌دوین و توژی هه‌له‌نده‌وانه‌یه‌یان لێ نیشتوه، بیانته‌کتیم و بیانزوینم و بیاننوینم.

رۆژێک که بۆ نه‌و مه‌به‌سته ده‌ه‌روانه‌ی کشف‌الطنون، ناوی هیندیک تاریخانم هاته به‌رچاوا؛ وه‌ک مفرج‌الکوروب فسی اخبار بني ایوب و تاریخی شه‌ره‌فخانی بدلیسی و الروضتین فسی اخبار الدولتین (النوریة و الابویة) و سیره‌ الصلاحیه و چند کتیبیکێ تریش که له‌و مه‌به‌ستانه‌ دواون و له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستا به‌ عه‌ره‌یی و فارسی نووساون.

له‌ پاشان ناشنایه‌کم پیتی گوتم: شه‌ره‌فنامه‌ سالی ۱۸۶۰ ز. و اتا ۷۰ ساڵ له‌مه‌وه‌ر له‌ روه‌سیا به‌ فارسی چاپ کراوه و کراوته فه‌رانیش و له‌و ساوه‌ له‌ ناو پۆژه‌هه‌لاتناساندا وه‌ پهره‌ که‌وتوه و هه‌ر که‌س خۆی به‌ تاریخ و جوغرافیای پۆژه‌هه‌لاتی ناوه‌راسته‌وه خه‌ریک بکا، زۆری پتووستی به‌و کتیبه‌ هه‌یه؛ چونکه شه‌ره‌فنامه‌ هه‌ر چند تاریخی کورده، به‌لام بۆته فه‌ره‌ه‌نگیکێ که‌وه‌ی میژووی و جوغرافی بۆ نه‌و دوو مه‌به‌نده‌ که‌ گه‌لێک پووداوی گرینگی به‌ خۆیه‌وه‌ دیوه‌. وه‌ک: لیشاوی ته‌تار و تو‌رکمانی وێرانکار و رووخانی ده‌ور و دوکانی عه‌بباسیان و سه‌ره‌له‌دانی گه‌لێک ده‌وله‌تۆکه‌ و زده‌پاشایان که‌ له‌ بن به‌الی ته‌تار و سه‌له‌جوقیانه‌وه‌ ده‌رکه‌وتبوون وه‌ک شاق‌قۆیس‌نلوه‌کان و قه‌ره‌قۆیس‌نلوه‌کان.

هاوینی سالی ۱۹۲۲ پتیم که‌وته‌ هه‌له‌ب و ده‌گه‌ل دۆستیکێ زانا و کورده‌پرستماندا له‌و مه‌به‌ستانه‌وه‌ ده‌واين؛ شه‌ره‌فنامه‌ وه‌ بیره‌هاتوه‌ و پتیم گوتم: ده‌لێن له‌ روه‌سیه‌ چاپ کراوه. که‌چی نو‌وش مرکزینی پتدام که‌ نو‌سخه‌یه‌کی ده‌سنووس له‌ هه‌له‌ب هه‌یه و له‌ کتیبخانه‌ی مه‌درسه‌ی عوسمانی دایه. نیشتر به‌ بێ خۆگرتن چووم کتیبه‌که‌م خوازمه‌وه‌ و ده‌ستم کرد به‌ نو‌وسینه‌وه‌ی به‌شه‌ زۆره‌که‌ی که‌ باسی کورد و کورده‌ستان ده‌کا و به‌شه‌ که‌مه‌که‌شم به‌جێ هینشت که‌ دانهر له‌ سه‌ر عوسمانیان و پادشایانی نیرانه‌وه‌ نو‌وسیه‌وه‌ و ناوی کۆتایی لێناوه‌.

بۆم ده‌رکه‌وت که‌ شه‌ره‌فنامه‌ له‌و کتیبه‌ بێ‌هاوتا و هه‌ره‌ باشانه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای نیشلامه‌وه‌ ده‌ریاره‌ی کورد و ده‌وله‌ت و میسر و مه‌زنه‌کانیانه‌وه‌ نووسراوه‌ و تا سالی ۱۰۰۵ ی کۆچی هینتاوه‌.

ناخر و نۆخری سال بوو که گه‌راموره بز میسر؛ مامۆستای زانا شیخ فموره‌جوللا زه‌کی کوردیم یتیم‌یاند که چیم به دیاری هیناوه. چونکه ده‌شزانی شو پیسوه چاکه له چاپ کردنی کتیبه بمرخه‌گان زۆر خیرایه، پروم لیتنا که شمره‌فناسه‌ش به چاپ بگیمین.

له وهراما درکاندی که خۆشی زۆر له میژه خهریکی شو کاره‌یه و نوسخه چاپکراوه‌کهی پروسیه و ده‌سنووسیکهی سورهییا (شریا) به‌درخانیشی په‌یدا کردوه و نیازی وایه له چاپی بدا؛ نیشتر به هم‌وو لایه‌ک لیتی وه‌خۆ کموتین.

پیتدا‌چوونه‌وه و له بهر یه‌ک پانان

شو سێ نوسخه‌یه‌مان له به‌رده‌ستا بوو. مامۆستای زاناش جمنابی شیخ مسحیم‌دین سه‌بری کوردی^۱ -که زۆری سهر له فارسی دره‌ده‌چی و له نه‌ده‌بیاتی کمون و تازمه‌یدا زۆر شاره‌زایه- پیاوانه‌ هاته یاریده‌مان و ملمان نا له به‌راورد کردن و له بهر یه‌ک پانانی ههر سێک نوسخه و نه‌گهر زیاده‌کمان له ده‌ست‌نوسه‌کاندا دست نه‌کوت نه‌مان‌خسته سهر چاپکراوه‌کهی پروسیا. شیخ فموره‌ج زه‌کی جگه له‌وه که چاپکردنی کردبووه نه‌رکی خۆی، راست کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی چاپخانه‌شی وه‌ستۆ گرت. منیش چونکه شاره‌زاییم له جوغرافیای میژوویی ناسیای تورکیا و به‌ تایبتمی ولایاته شه‌رقیه‌کمه‌یدا هه‌بوون کارم شوه بوو ناوه‌گان به‌رمه‌وه سهر یه‌ک و نه‌گهر هه‌له‌یه‌کی یتیم‌ی پانان که‌مه‌وه.

سالتیکی ره‌به‌ق به‌و ناوایه به‌ پیتدا‌چوونه‌وه و له بهر یه‌ک پانان و لیکۆلینه‌وه و پشکنینه‌وه خهریکه بووین. هه‌موو سه‌ری هه‌وتووون له مالی شیخ فموره‌جوللا کۆ ده‌بووینه‌وه و هه‌رکمه‌سه کردنه‌وه‌ی خۆی راده‌نا.

نوسخه چاپکراوه‌کهی پروسیه‌مان دانا به‌ ماک. ههر چی له ده‌سنووسه‌کاندا زیادی بوو، لاشمان و‌ابوو زۆر پتیرسته‌ هه‌بن، خه‌ستمانه ناو ناوه‌رۆکه‌وه و نه‌وه‌ی زۆریش گرینگ نه‌بوون له‌ کناره‌دا چێشان کردنه‌وه و راشمانگمیانده که شو نوسخانه له کورتیدا جیا‌وازیان هه‌یه.

شه‌ره‌ف‌خان له پیتشه‌کیه‌که‌دا نالی باسی گه‌لباخ‌ی ده‌که‌م، به‌لام که نیتمه له ده‌ست‌نوسه‌کاندا چاومان پێ کموته، وامان به‌ باش زانی ره‌گه‌لی خه‌مین و چاپی کمین.

۱- بارکی زکریا محی‌الدینه؛ که دست‌ی راستی جمال عبدالناصر بووه. هه‌زار

ئەمەلگارى

كورد ھەمىشە دەبىي چاكەى مسيز ف. فيليانوف، زرنوفى لە چار دابىي و نمو پوژھەلاتناسە پياوچاكە لە بيسر نەكا كە بۆ يەكەمجار لە سالى ۱۸۶۰ز دا شەرفنامەى چاپ كىردوو و لە پوژاوا بىلوى كىردۆتەو. خواليتخوشبوى نەمر پيشەكەكى زۆر ھىزاي بە فەرانسى لە سەر شەرفنامە نووسيوە. ئيشەش بە ناوى ئەمەلگارىەو وەرىدەگىرپن و تەنيا ئەوە نەبى كە بەسەرھاتى شەرفخاننى دووسارە گىراوئەتەو لە كوژتايى كىتپەكەدا ھەيە، ھەرچى نووسيوە دەسرخەينە بەرچاوى خويندەواران، تا ھەموو كەس بىزانن كە نمو زانا پاىبەرزە و پوژھەلاتناسانى پوژاوايسى ھاوكارى، بۆ پەيدا كىردنى نوسخەكانى دەسنوسى شەرفنامە چەندىان ھەول داو و چەند پاتەختى خۆرھەلات و خۆرنشپنپان پشكىيوە و لە پىگەى زىندوو كىردنەمىدا چەندىان دەرد و نازار ديوە.

بە ناواتەوم زانا و نووسەرە ورسا و درياكانى پوژھەلاتيش تىبگەن، كە زىندوو كىردنەوى ناسەوارى باب و بايىرى ھاوئىشتمانە كوردەكانىم بەھرى زۆرى ھەيە؛ بە تايىبەتى پوو نەكەمە نەندامانى كوژمەلى «يانەى سەركەوتن» لە بەغدا، كە شنگلتيك لە خۆ بەدن و بۆ پاراستنى ناسەوارى گەلى كوردى چارمەش كوژشتيتك بەكن.

زۆر بە داخەو تاوئىستا زانا و نووسەرەكانى كورد لە ناخافتنن و نامەنوسى و كىتپ داناندا زمانى زگماكى خويان وەلا ناو و زمانى نمو گەلانەيان بە دەمەو گرتووە كە تەناتە مافى ژيانيش بە گەلە كلۆلەكى ئىمان پەوا ناپىن!

خۆزى چاپ كىردنى ئەم كىتپە گيانى كوردابەتى لەو كوردە زلانەدا زىندوو بەكرەپەتەو و دنەى دابان كە شەرفنامە بەكن بە كوردى و بيشخەنە سەر سەر زمانانە كە پوژشپسيرانى كورد لىنى تىدەگەن.

نارەزوومە كوژمەلى بەرپىزى ناوپراو نمو پيشەكە فەرانسىيە بەكنە ناوتىنى تىكۆشان و بە ھەموو تروانا ھەول بەدن ئەدەبىياتى كورد زىندوو كەنەو و زمانەكە لە ناو خويندەواراندا پەره پى بەدن و لە گفتوگۆ و نووسين و چاپەمەنيەكانياندا ھەر زمانى كوردى دەكار بيشن. خەبات بەكن كە زاراوە لىتك جياوازەكانى باكوور و باشوور و پوژاوا تا لوپستان بەگەينەنەو يەك و نمو دەسنوسانەى كە لە سەر

كورد و كوردستانهوه ده‌دوتن و له پوژوه‌لآت و خوژنشیندا خزیرونه‌ته گوژشه‌ی بی‌کمییه‌وه، بیان‌دۆزنه‌وه و توژیان به‌کیتن و به‌هریان لی هه‌لکرتن.

نیمه‌ش به‌ش به‌حالی خوژمان نه‌گمر بزانیس زانایانی کوردی عمره‌بی‌زان و عمره‌به‌کانی دۆستی کورد یاریده‌یه‌کمان ده‌هن، ناماده‌مین نه‌م کتیبه‌ نایابه‌ بکه‌ینه‌ عمره‌بی تا فارسی‌نمزانیس بزانی چس تیدایه.

خۆ نه‌گمر نه‌ندامانی به‌پرتزی «یانه‌ی سه‌رکه‌وتن» خوژیان بیانموی بیکه‌ن به‌ عمره‌بی نیمه‌ که‌ له‌ پینداچوونه‌وه و له‌به‌ریه‌ک پانان و دۆزینموی ناوی راستی جوغرافی و تاریخیدا نهمونمان همیه‌ و له‌ کل‌ ده‌رهاتوین، ناماده‌مین به‌ پنی توانا ههموو جوژه‌ کۆمه‌گیتکی زانستی و نه‌ده‌بی به‌و برایانه‌ بکه‌ین.

داخم ناچی: ناوی سه‌دوچه‌فتاوسی کتیبمان له‌ میسروره‌یا به‌درخانموه‌ بۆ هاتبوو که‌ له‌ سه‌ر کورد و کوردستانموه‌ دواون و جینگه‌ و سالی چاپکردنیشیان دیاری کرابوو؛ ههمروه‌ها دوو پتپستیشمان ساز کردبوو؛ له‌ دوامین کاتا نه‌مانتوانی بیخه‌ینه‌ پال نه‌م چاپه‌ فارسیه‌وه.

زۆر سویاسی میسروره‌یا به‌درخان نه‌که‌مین و ههمروه‌ها چاکه‌ی جه‌لا‌ده‌ت به‌درخانی برایشمان له‌ سه‌ره‌ که‌ هاوینی سالی ۱۹۲۶ بۆ ماوه‌یه‌ک یاریده‌ی داين.^۱

سه‌مه‌ده‌ه‌لی هه‌ونی

۱- شه‌رفنامه‌ به‌ فارسی، سالی ۱۹۳۰ز له‌ میسر له‌ چاپ دراوه‌ته‌وه. هه‌ژار

پيشه‌گی زيرنوف، که سالی ۱۸۶۰ ز له سەر يه‌کهم چاپي شهره‌نامه

— به فهرانسه — نووسيوه

شهره‌نامه کتیبتيکه همر له رۆژگارانی کموناروه تا سالی ههزار و پینجی کۆچی دهرباره‌ی هۆز و بنه‌ماله‌کانی کورد ددهوی. دانهره‌کمی شهره‌فخان کوری شه‌مه‌دین میری ولاتی بدلیسه. بدلیس - له‌گه‌ل بچوو‌کیشیدا - له هه‌موو مەزەنشینه‌کانی کوردستان گرینگتر و له‌رۆتەر.

«لیره‌دا باسی ژبانی شهره‌فخان و باب و باپیرانی ده‌کا. جا چونکه نینه له دوایدا همر نهمینوسین لاهان داوه. م. ع.»

به‌لام زۆر دژواره بزانیس که‌ی ده‌ستی پسی کردووه؟ نه‌که‌ر له پیشه‌کبه‌کمی ورد بینه‌وه وا دهرنه‌که‌وی زۆر له میژسال بوه به ناواتی نووسینه‌وه بوه. چونکه زۆری سەر له تاریخ دهرچوووه و لیش بره‌وه تاریختیک بنووسن که‌سی تر بیی تی نه‌بردیی و کاری تیندا نه‌کردیی؛ به‌لام له سەر کار و فرمانی زۆری هۆی بۆی نه‌کراوه نهر ناواته پیتک بینن. له دوایدا که توشی نارامی و سانه‌وه بووه، تاریخی گه‌لی کوردی هۆی به سەر رووپه‌ریه‌وه چه‌سپاندووه. منیش و مسیۆ و لکۆ لاهان وایه دواي نهمه سولتان مراد شهره‌فی هیناوه‌تموه سەر جیگه‌ی باب و باپیرانی، نهمسا نووسینی کتیبه‌که ده‌ستی پین کراوه. که‌رسته‌ی شهره‌نامه‌ی له به‌لگه‌ی هه‌مه‌ جۆرە رۆژه‌لاتی و له گێترانه‌وی ده‌ماوده‌می پیرانی باوه‌رپیتکراو و له بیسه‌هه‌ری هۆیه‌وه پیتک هیناوه.

نرخ‌ی زانستی نهم میژوووه کوردیه جیگه‌ی گومان و کیشه‌ نیه. ده‌گه‌ل نهمه‌شا که سینه‌د سالی به سمرات تیه‌ریه‌وه، هینان له رۆژه‌لاتنا کارتیکی دیکه‌ی وا نه‌کراوه که به سەنگی شهره‌نامه بیتهمه. له راستیدا جگه له شهره‌نامه، دهرباره‌ی کوردان چه‌ند بزگور و تیتۆتلیک لیر و له‌وی و چه‌ند پارچه‌یه‌کی که‌م نهمی - که که‌وتۆته ناو کتیبانه‌وه - چه‌ترمان ده‌س ناکه‌وی؛ نهم چه‌ند پارچه‌نهم سا زۆریش بن، به‌لام شتیکی وا ناده‌نه ده‌ست که پيساو وه‌ده‌نگ نهمه‌شینی و به‌وانه ناگه‌ینه دامه‌زرانی تاریختیک بۆ گه‌لی کوردا؛ که گه‌لیتک لکی لێ ده‌بنه‌وه و همر لکه‌ی میژووی سهره‌هۆی هۆی هه‌یه.

شهره‌ف جگه له‌و رووداوانه‌ی له تاریخی عه‌ره‌ب و فارس و تورکه‌وه کۆی کردۆتسه‌وه، به‌شینیکی زۆری له به‌سه‌ره‌هاتی تازه و گرینگ‌ی وا خستۆته سەر که زۆر به‌کارن؛ هۆزه‌کانی به‌ریتیکی و ته‌که‌وکی

بردۆتموه سمر يەك و بەم كارەى والایەكى زۆرى لە تارىخى گەلانى ناسیادا پەي كوردۆتموه و لىترەدا زۆرى چاكە كردوو.

لە مەري جوغرافیا و سروشتى گەلان و چلۆنايه تيان، زانیويه كامى چاك و پاكە، هەلبەسزاردوو و لە تارىخەكمینا جیتی كوردۆتموه و بەوه نرخی نەدەبى نووسراوهكەى زۆر بالا بردوو.

ئەم پەرخانەى دەتوانین لە شەرەفى بگريین دوانى سەرەكین:

یەكیان پى و شوینی كتیب دانانە و ئەمى تر تەرزى دەرژتیهتى.

هەرچى پرووداوى مێژوویى كورده، دەبوايه بكرایه به دوو بەشموه و بەشیتکیان زۆر لەمى تر جیاواز بوايه:

ئەم لایەنە كە زۆر سەرنج پادەكیشى ئەم مەبەستانەیه كە لە پینشدا نەموسراون و لە كوردانەوه مێژووی راپردوانى بیستوه و هیندیكیشى بز خۆى به چار دیتوویه. كتیبه كە لەم بارهوه سەرچاومیه كە هەرگیز لیل نابى و وشكاری دانایه. بەلام ئەوانەى لە كتیبه تریسوه وەرگرتوه له گێترانەوهى پرووداوه كاندا زۆرى هۆش نەداوتى و خۆى لە هەله نەپارازتوه.

هیندیك جارن گێترانەوهى پرووداوه كانى لى ئالۆزاوه و ناوى به هەلمى نووسین و توشى بێتەرە و بەرەبى واهاتوه كە ناكرى دلمان ناوى لى بخوائوه. لە مەري تەرزى نووسینه كەشى ئەگەر ئەم شێره زۆرانە و ئەم چەند وشە هەلمسار و گرانه كە مانە نەبى - كە پۆژه لاتیبه كان حەزى لى دەكەن و بە لای نێمەشموه باش نییه - به گشتى نووسینه كەى پەوان و هاسانە؛ چەند پرووداویكى لە راستى به دووریشى تیندا بەرچاوه دهكوى.

لە چاپ كردنا نیشانهى پرسیارم (؟) لە سەر ئەم وشانە دانا كە لیتیان دوو دل بوم. لە دواى

كتیبه كەمە به درێژى لەوانهوه دەدویم و دەيكەم به نووسراوى خۆم

دەگەل ئەمەشا نابى پەخنه كانم به گرینگ بگریین، چونكه ئەك هەر شەرەفخان، بگره هەموو نووسەرانی پۆژه لاتی، گوێ بەمە نادەن كە دەبى پیاو لە لىكۆلینەوهى زانیاریدا باش ورد بیتسهوه.

پۆژه لاتیبه كان زۆرەمیان لە پووی بیسرهوهى خۆیانەوه تارىخ دەنووسهوه و لایان وایه وا باشتره.

تەرزى نووسینه كەشى دەكرى بز پیاویكى وەك شەرەفخان چاویۆشى لى بكرى؟ چونكه زۆرەمى

ژيانى لە فەرمانى دیران و لە هەرا و شەر و شۆردا بەخت كردوه.

له ولاتی پوژوهه لاتا شهره نامه زور کم بلاو بۆتوه. هۆیه کمشی زور هاسانه: گملي کورد له ناسیادا دهورینکی گرینگی نهبوو و تاریخه کمشی بۆ خملکی پوژوهه لات زور به کار نههاتوه. دیسان سهرمړای نموه له فرهنگي هونهر و کتیبانا -که حاجی خلیفه ی کاتب چهلیمی نووسیوه- ناوی شهره نامه جیگمیه کی باشی بۆ تهرخان کراوه. (پروانه: کشف الحنون، چاپی فلورجل، ژماره: ۲۱۴۵-۲۱۴۴).

نمو نووسهره گه زوری کتیبی جیهان نومی له جوغرافیا دا نووسیوه، همر وه هاسا زهینسه له ابدین، که کتیبی ریاض السیاحتی دانواه، همر دووکیان دهرباره ی کوردان زور شتیان له شهره نامه وهرگرتوه. دوو جاریش له ناسیادا شهره نامه کراوه ته تورکی؛ یه کیان سامی ناویک بۆ میرینکی کوردی وهرگتراوه؛ که ناوی مستهفا بهگ سووه. (پروانه: مۆولی. پیترستی دهسنوسه عهرمی و فارسیه میژووویه کان؛ که له کتیبخانه ی کۆمهالی ناسیایی پادشایی بریتانیا و ئیرلنده).

حاجی خلیفه به ناوی تاریخی شهره نامه ی بلیمسی ناوی بردوووه. له نهرووپادا بۆ یه کم جار دتیرلو باسی لیتوه کردوووه و له دوو وتاردا له مهر کتیبخانه پوژوهه لاتیه کمیوه لیتی دواوه: جارتیک «تاریخی شهره نامه ی بلیمسی» پی دهلی و جارتیک به «تاریخی کوردان» ی ناو دهبا. (پروانه: مایسترخت). همر دوو وتاریشی بی زیاد و کم له فرهنگه کمی حاجی خلیفه وه وهرگتراون و وا دیاره سیر جان مالکۆلم له پیش هه مرو نهرووپاییه کنا نوسخه ی شهره نامه ی وه گیر کموتوهوه. نمویش مهنزی هۆزی محیتری کورد داویته؛ له سهری نووسیوه: کوردین کوپونیک هی فۆن شهره ف نمو نوسخه یه لای مه کۆی ناسیایی پادشایی بریتانیا ی مهنز و ئیرلنده یه (پروانه: پیترستی). زۆریش سهره که تاریخی فرمانپه وایی نرده لاتیشی له دواوه په گمیل خراوه که له سالی ۱۲۲۵ ی کۆچی (۱۸۱۰ زایینی) دا نووسراوه. (پروانه: کمتله لۆگی مۆولی و ماریلو).

مالکۆلم له تاریخه فارسیه کمیدا که سالی ۱۸۱۵ بلاوی کردۆتوه، زور جار باسی شهره نامه دهکا و تمنانه ت چمند کورته رووداوتیکیشی لی نه گترپته وه؛ به لام زور به گرینگی نهگرتوه و به دریزی

له ناوهرۆکی نهداوه.^۱

تا سالی ۱۸۲۶ ئوموروپا ئرخى شەرفنامەى نەزانىبوو؛ چونگە سەرنجى رۆشنىبەرانى رانەگىشاپوو. مەن لىرەدا دە خۆز رادەبىنەم نەم راستىيە بىخەمە روو گە لە ساىيەى زانايانى رووسەو نەم ديارىيە هەيزايە پىشكەش بە زانست كراوه (پروانە: دورن. مەكۆى ناسياىى. بەشى دووهەم).

مىيۆ فراش يەكەم كەستىك بووه كە لە سالی ۱۸۲۶دا بانگاوازي بۆ نەو تارىخە كوردیە كرد و كورته لىتكۆلینەو و شى كوردنەو یەكی لە سەر نووسى و لە كۆتايىدا بە ناواى خواست كە نەم تارىخە كرىنگە ناسياىيە تەرجەمە بكرىت. دەلى: «وەرگىترانى نەو ناسەوارە بە ئرخە دەبىتسە پەنجەرەيەك، تارىخى ناسيامان بۆ رۆش دەكاتەو.»

هەر لە هەمان سالىدا مىيۆ و لكو يادداشتىكى لە سەر مىيۆوى فارس بلاو كردهو و ناوى شەرفنامەشى لە سەر نووسى و بېرىكىشى باسى شەرفخان كرد (رۆژنامەى ناسيا، بەشى ۸، سالی ۱۸۲۶، روپەر ۲۹۱، ۲۹۸).

دواى ئەوەش بە ماوهيەك مىيۆ شارموا - كە لە سان پتەرسبورگ مامۆستاي زمانەكانى رۆژەهلات بوو- لە سەر نامۆزگارى مىيۆ فراش فرايەين دەستىدا تەرجەمە كوردى شەرفنامە (پروانە: فراش ژىانى شىخ سەفسى شەردەوتلى). ئەگەر نەخۆشى رىگەى لى نەبەستايە، نەو رۆژەهلاتناسە هەيزايە كردهو یەكی وای دەخستە روو كە سەرنجى زانايان رابگىش.

لەم رۆژانەى دوايدا كە لە ساىيەى تىكۆشانى زانايان و دنياگەرمانەو لىتكۆلینەو لە زمان و تارىخ و جوغرافياى كوردستان زۆر لە برەو دا، شەرفنامە بۆ نەو مەبەستە تايبەتيانە زۆر بەكەلكە و ئەوانەى بەهەرى لى دەبىن رۆژ بە رۆژ روو لە زيادىن.

۱- نەو نووسەر نىنگلىسيە بە شەرفنامە دەلى: مىيۆوى كوردان" بە دانەرش دەلى: شەرفەدىن. ناوى مىيۆوى كوردان لە ئوموروپا و ناسيا بە سەر كىتەبەكەدا براره. مىيۆ رىخ (لە روپەر ۱۲ چاپەكەى مىسردا وا نووسراوه. بەلام رەنگە: رىچ بى. هەزار كە پاش مالىكۆلم بە دە سال هاتۆتە كوردستان هەر وای ناو دەبا.

«پروانە باسى مانەرى لە كوردستان و دىيەنى نەيمەرى كۆن، چاپى لەندن، سالی ۱۸۳۶، ز: بەشى هەول، روپەر ۱۰۹، ۲۴۷، ۳۰۲ و ۳۸۰.»

ناتوانىن بلىيىن ناوى شەرفەدىن هەلمە؛ چونگە شەرفخان هەر خۆى بە شەرف باس كردهو. هەموو شەرف نارۆك دىنيكى دەگە. مۆلى لە پىترستى مالىكۆلما هەر دەلى: شەرفەدىن و لە پىترستى سانۆتەرسبۆزگىشدا هەر واپە.

مسیز کاترمر له تاریخی مغول و فارس، چاپی پاریس، روویپر ۳۱۹-۳۲۹، چمند پارچه‌یه‌کی له شعرفنامه خوازتۆتۆمه. نه‌گمر له پیترستی دستنوسه‌کانی رۆژه‌ه‌لات، له کتیبخانه‌ی قه‌یسمر له سانیترسبۆرگ، هی سالی ۱۸۵۲، روویپر ۲۹۵ بروانی، وتاریکی سهریه‌خۆ بۆ ئهم تاریخه‌ تهرخان کراوه. دوکتۆر هاینریش ئالفردید بارب^۱ له ناکادیمی زانستی پادشاهی فیمن بهشی فلسه‌فسی - میژووی^۲ - که دهرباره‌ی فلسه‌فه‌ی تاریخه‌وه‌ی نووسیوه و باسی تورکیا و فارس نه‌کا- له دوو وتاراندای پوخته‌ی شعرفنامه‌ی سمر له سمر جیکردۆتۆمه و لیسه‌وه‌ داوه. همر وه‌ها نمو نووسره وتاریکی سیه‌مه‌ی له سمر پینج بنه‌ماله‌ی کورد نووسیوه که ده‌توانین بلینسن بهشی به‌که‌می پسی تهاو کردوه.

مسیز مورلیش له پیترستی شعرفنامه‌دا، ناوی نمو هۆز و مه‌زنانه‌ی به‌ هه‌له‌ نووسراون له سمر دوو ترجمه‌مه‌ تورکیه‌که‌وه که له مووزه‌ی بریتانیادان راستی کردونه‌وه.

مسیز لیرسن له باسی کورداندای کورته‌ وتاریکی له سمر تاریخی کورد هه‌یه و چمند رووداوتیکی سمیر نه‌گه‌پتۆمه که له شعرفنامه‌ی وه‌رگرتوه؛ که له دوايسنا مسیژ کۆتیک راستی نه‌وه‌ی گوت و نووسراوه‌که‌ی بلاو کردوه تا به‌تالایی پرکاتمه‌ و پیتاویستیک پیک بیتن.

بیرم لی کردوه، تیگه‌یشتم چاپ کردنی شعرفنامه‌ جگه‌ له‌وه که به‌هره‌ی فره‌ی هه‌یه، بۆ زانستی میژووی دهرباره‌ی کورد زۆر زۆر پیوسته. بریارم دا نوسخه‌ فارسیه‌که‌ به‌ ترجمه‌مه‌وه بلاو به‌که‌مه‌وه و چمند کمناره و لیدوانی فلسه‌فسی و میژووی و جوغرافیش به‌خه‌مه‌ سمر نمو به‌شه‌ی که من دهری ده‌خه‌م و جگه‌ له‌ کۆتایه‌که‌ سهرله‌به‌ری شعرفنامه‌که‌ ده‌بی و نه‌مه‌ش که من چاپی ده‌که‌م بۆ میژووی کورد زۆر گرینگه؛ چونکه‌ باسی همر هۆزه‌ی به‌ جیا تێدایه‌ و به‌ باسی به‌سهره‌هاتی دانهر دوا‌یی پین ده‌هینم و کۆتایه‌که‌ش ده‌که‌وتیه‌ سمر به‌رگی دووه‌م. جا وا من له چمند وشه‌یه‌کدا پوونی نه‌که‌مه‌وه که بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ماکه‌ فارسیه‌که‌ چم کردوه:

1- HEINRICH ALFRED BARB

2- Sitzungsberichte der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften. Phil-Hist. Klasse. Wien ۱۸۵۲.

له چوار دهنوسم روانيووه:

۱- دهنوسى كتيبخانهى قيسمر له سانپترسبورگ، كه سالى ۱۰۰۷ كۆچى، پاش دانانى كتيبكه، به دوو سال نووسراوتهوه و دانهرىشى چاوى پيتدا خشاندهوه.^۱

۲- دهنوسى مسيژ خانيكوف: نم زانا رۆژه لاتنسه سالى ۱۸۵۴ له فارس كۆنولى گشتى رووسيه بووه. نم نوسخهى له ديلمه كان- لاي سلماس- كپروه. دوو دهنوسى ديكهشى له كتيبخانهى يه حياخان، خانى فرمانرېواى نازمراييجان و مرگرتوه^۲ له بمر يه كى راگرتوون و هينه كى خۆى له بمر چا كردوون.

مسيژ خانيكوف - كه هممو كس ده زانى له رينگى زانستدا چند پياوه- هتا له چاپ كردن بووه، دهنوسه كى خۆى له لا دانام.

دهنوسى خانيكوف نژدهى مانگى شابانى سالى ۱۲۵۲ى كۆچى (۱۸۳۷.ن)، كابرېكه به ناوى مه محمودرېزا كورې سابر عملى كمره لايى به فرمانى رهوشن نه فمندی له گوندى ديلمه كان، له بمر دهنوسيتكى شرفه خانهوه نووسيوته وه؛ كه ميژووى ده گه ريتمهوه سر سالى ۱۰۰۷ كۆچى و له كۆتاييدا ناواى نووسيوه: «دانمرى همزار و نووسمى بيتكاره و چاو له به زهيمى خواى گوره، شمرف كورې شه مسه دين رۆژه كى كيسرايى، له كۆتايى مانگى موهرمه سالى ۱۰۰۷ كۆچى پينغه مبر - درودى خواى له سر- له شارى بدليسى خوا له به لايانى پياريتي، له نووسينهوه و راست كردنهوه و بزار كردنى بووموه. به يارنده و كۆمه كى خواى به خشنده، كزترين كۆيله و له بمر د و دار بيتكارتر مسحه مه درېزا كورې كمره لايى سابر عملى، له گوندى ديلمه كان له رۆژى سئ شه مه نريك چيشتمنگاو، ۱۹ى مانگى شابانى به ريتي، نووسينهوى نمو كتيبى تمواو كرد.»

له دهنوسه كه دا زور جار جى مۆرى رهوشن نه فمندی ده بينري. موره كمشى به فارسى لىسى هلكه مندراوه: تجلى الله ناگاه آيد اما بر دل آگاه آيد (خوا له پسر خۆى دهر ده خا به لام دلى وشياري گره كه) له ناومراستيشا ناوى رهوشن و سالى ۱۲۵۱ بهرچاو ده كموي.

۱- نم گهته پاسته؛ له برانموى دهنوسه كه دا نووسراوه: له برانموى مانگى شمشه كانى سالى همزار و حوتى كۆچى پينغه مبر درودى خواى له سر، له شارى بدليسى خوا له گزى شميتانى پياريتي، به دستى دانمرى كتيب، خوا همر پايه دار و بالاده ستى بكا، راست كردنهوه، بزارى نم كتيبى كۆتايى هات.

دەسنووسی خانیکۆف ۲۵ پەرچیمووه مووی که سێک نووسیویه ته مووزۆر پەرمانوود تیریشی لیلئەنزیکن.

۳- دەسنووسی مووزە ی ناسیا، زانکۆی قەیسەر له سان پتەرسبۆرگ، ژماره ۷۵۶، له سەر شوێنی پیتشوی رۆسۆ. ئەم دەسنووسه ۶۰۵ پەرچیه و خهته که ی ناخۆشه؛ به لām باش ده خوێنێرتێتموه. به دیاری بۆ مستیو رۆسۆ هاتوه. کابرای خاوهنی له رووپهڕی یه که ما نووسیویه: «له باداخانی حاکی ساوجیلاغموه، نزیك گۆلی وان» به لām نه تاریخی نووسیهموهی له سهره و نه ناوی نووسەر. هەر دەسنووسه که ش چوار خهتی له دواوه نه ماوه. ئەم نوسخه ی رۆسۆیه دراوه به مسیۆ ولکو. ئه موش وتاره که ی له سەر نووسیوه و له رۆژنامه ی ناسیایدا بلای کردۆتهوه.

۴- دەسنووسی مووزە ی ناسیا، ژماره ۵۷۶ که بارۆن بود له فارسوه هیناویه و تمنیا سەد لاپه رچیه و به: «که ایوان کیوان با وجود علومکان» که له پیتشه کیه فارسیه که دایه دست یێ ده کا و به: «سیحان بگ و سلطان احمد بگ» - که باسی سویدییه کانه - ده برتێتموه.

دەسنووسه که به خهتیکی زۆر جوانه و دیاره کۆنه و ناگاداریشی لێ نه کراوه. له سهره تا و برانموه شدا چەند نووسراویکی له بابهت خوا و دینموه و سەر خراوه. بهندیکی زۆر تازه شی له سەر میژووی نهمرده لāن له دواوه ره گمەل خراوه و پینکموه ده بهرگ گیراوه. دوو که مایمیسی زل له مو دەسنووسه دا ههیه. یه کیان به رستی «محمدی خان الشهیر» دست یێ ده کا؛ تا ده گاته ئەم وشانه: «و شایسته رفعت آن کس است». «بروانه یه که م چاپی شهرفنامه، روپهڕ ۱۲۹-۱۵۹ به شی یه که م». دوهمه: به دوو وشه ی «آثار شجاعتش» دست یێ نه کا؛ تا ده گاته: «و پنج پسر داشت». «بروانه چاپه فارسیه که ی رووسییه، به شی یه که م، روپهڕ ۱۸۹-۱۹۷». شتی تیریشی تیندا نه دۆزرتێتموه و پهره کانیش هه موو له جیگه ی خۆیان نین.

به لای منموه لهو چوار دەستووساته ههز دواتیان ته ماون: نوسخه ی مسیۆ خانیکۆف و نوسخه ی ناسیا، ژماره ۵۷۶؛ که چی ئهوانیش بهو پیتیه که شهرفخان له پیتشه کیه که دا هیناویه، هەر دوو کیان چوار بهندیان که مه که باسی زه رزا و ئه مستونی و داسنی و ته رزایه. من ده لیم ده بی دانه ر خۆی باسی نه کردین. نیتسر یان چی له وانموه نه زانیوه، یان زه مانه ساوه ی نه داوه، وازی لێ هینان. ناوه کانی نووسیون بۆ نه وه له هه لیتیکی باشته ردا بگه رتێتموه سه رریان و نه وه هه له مش نه ره خساوه که بۆیان بابدا تموه. ئەم بیره له هه موو شتیکی پتیری ری تی ده چی؛ چونکه شهرفخان به گشتی گوئی به وه

نداده به ناوه‌کافی پیشه‌کینه‌کمیدا بیتوه بهک له دواى بهک به سهریان کاتموه.

نمو رتک و پتیکه‌ی که نیتستا تیا ده‌بیرنئ بزیمیه که من خۆم پتیرسته‌کم ته‌کووز و لمبار کردووه. ده‌سنووسه‌کمی مووزی ناسیا ژماره ۵۷۶ له بهشی دووه‌می (رووسه‌ی سه‌ههم)دا که ده‌بوایه له نیتوان فهرمانه‌وایانی ماهیدمشت و بانهدا باسی تهرزا بکا تهرزاش له هه‌موو ده‌سنووسه‌کافی کهوتووه؛ به‌لام لیتوانتیکى سهره‌خۆی دهریاره‌ی گه‌لباخى تیدایه. «پروانه‌نوسخه‌ی سیرجان مالکۆلم پتیرستی مۆزلی رووسه‌ی ۱۴۹».

نمو بار سووران و ناڵ و گۆزانه منی هیتاوه‌ته سهر نمو بیره که دانهر خۆی ده‌ستیکى تیداووه و بزى تمواو نه‌کراوه؛ به‌لام ههر بزى خۆم وا بیسر ده‌که‌مموه. پیاو تمواو دللى ناو ناخواتموه تا گه‌لینک نوسخه‌ی ده‌سنووسى شه‌ره‌فنامه‌ی ده‌س نه‌که‌مۆن.

من که ههر چوار نوسخه‌م به‌رچاو کهوتووه، ناچارم ههر چی لمو چوارانه‌دا لیتک جیاوازن له داوی بهشی دووه‌می کتیبه‌که‌دا بیانخه‌مه به‌ر چاوان و له‌وه به‌مولاو‌مش نمو وتاران‌ه‌ی دهرساره‌ی نمو ده‌سنووسانه‌وه ده‌نوسۆرین، نرخی هه‌مووانیان دیاری ده‌کا.

بژ له به‌ر رانان و له چاپ دانى نمو کتیبه، ده‌سنووسه‌کمی کتیبخانه‌ی قه‌یسرم به‌لاوه‌ پى‌باشتر بوو؛ چونکه شه‌ره‌ف‌خان به‌ ده‌ستی خۆی چاکی کردووه. کارگێری کتیبخانه‌که پیاو هه‌ق بلی-زۆر به‌ رووی خۆشوهه پتیکه‌ی دام، که‌لک لمو ده‌سنووسه‌ وه‌رگرم. جا چونکه پى و شویتى کتیبخانه‌ و‌ابوو، نه‌ده‌بوایه کتیبی لى ده‌رکه‌وتته‌ دهر، ناچار بسووم ههر له‌وتیدا ده‌گه‌ل نوسخه‌ ده‌سنووسه‌کمی خانیکۆف‌دا له به‌ر یه‌کیان راگرم و گه‌ل‌ه‌ی چاپه‌که‌شم ههر له به‌رانبه‌ر نمو‌دا راده‌نا. ههر که‌موکوپیه‌کیش که له نوسخه‌کمی کتیبخانه‌دا هه‌بوون له به‌ر نه‌وه‌کمی خانیکۆف چاکم کرد. نیتسر گومانم نه‌ما که کتیبه‌کمی من زۆر له ده‌سنووسه‌کمی ناو مووزی ناسیا باشتر دهرچوو. خۆ به‌ تابه‌تى که سهر له به‌ر دوو جارانیشى پیتا چوووه‌وه. جا داومه‌ چاپ بکری. مه‌گیسن چۆنه‌کایش رووی ده‌نا هه‌یج ده‌سکاریشم له خۆممه‌هه تیدا نه‌کردووه.^۱

نه‌گهر جارویاره -ته‌ویش زۆر کم- به‌ تالاییه‌کم پیر کردۆتموه، بۆم روانیوه‌ته نووسراوی نه‌وانه‌ی

۱- لێزده به‌ چهند دتیتک باسی ته‌ری نووسین و درۆشمی سهر پیته‌کافی کتیبه‌ فارسیه‌که ده‌کا. جا چونکه له کوردیه‌که‌دا کارمان پى نامینئ، ناچار بووم دهرچاویشت. هه‌ژار

شهره‌فخان خۆی به‌هری له کتیبیان وەرگرتوو. وهك: نیبنو خه‌له‌كان و عه‌به‌بوورنه‌زاق و هه‌ی‌تریش. چونکه من -وهك گوتم- راست کردنهمی هه‌له و به‌لگه له سه‌ر هه‌ینانه‌موه‌یان هه‌له‌گرم بۆ دوایه و به‌ دور و درێژی له سه‌ری ده‌ڕۆم.

به‌ر له‌وه له‌و پێشه‌که‌یم به‌مه‌وه که وسته‌م خۆینه‌هواران به‌زانن به‌ چاپ و به‌لاو کردنهمی چۆن شه‌یه‌که‌م به‌چاو کردوو، به‌ پێوسته‌م زانی بۆ شه‌اره‌زا کردن، ناوی نه‌و شه‌ره‌فنامه ده‌سنوسانه به‌نوسه‌م که وهك من نه‌یزانم له نه‌وروپا ده‌س ده‌که‌من.

جگه له چوار نوسه‌هی که من کتیبه‌که‌م له به‌ر چاپ کردوو له وه‌رووسیه هه‌ن، سه‌ی ده‌سنوسیه‌ش له نه‌مسا لای دوکتۆر بارب هه‌یه. سه‌یرجان مالکۆلم له له‌نده‌ن نوسه‌یه‌کی هه‌یه که نه‌ستا له پال کۆما کتیبی کۆمه‌لی ناسایی پادشایی بریتانیا و نه‌یرلنده‌ دایه. «به‌روانه که‌ته‌لۆگی مۆرلی روویه‌ر ۵۱». له پاریس ده‌سنوسیه‌ک هه‌یه و به‌شیکه له کۆمه‌له کتیبیه‌ک، به‌ خه‌تیکی زۆر جوانیش نووسراوه‌تموه. «به‌روانه: ولکۆ وتاره‌کانی رۆژنامه‌ی نه‌زمانک سالی ۱۸۲۶، به‌شی ۸، روویه‌ر ۲۹۱، وتاری تاریخی مهنول و فارس، کاترمر، روویه‌ر ۳۰۱».

لێم پوهنه له مووزهی بریتانیاشدا نوسه‌هی مسته‌ریه‌ج هه‌یه -که له کوردستان ده‌ستی که‌وتوو- چونکه هه‌موو ده‌سنوسه‌کانی دران به‌و مووزه‌یه. «به‌روانه چه‌یرۆکی مانهمی ریه‌ج له کوردستاندا، به‌شی یه‌که‌م، روویه‌ر ۲۴۷ و که‌ناره‌ی بارب روویه‌ر ۵».

هه‌ر وهك باسیشمان کرد، دو ته‌رجه‌مه‌ی ته‌رکی له شه‌ره‌فنامه هان له مووزهی بریتانیادا. مسیه‌و ریه‌ج کورته باسته‌کی له سه‌ر نووسیه‌ن. «به‌روانه که‌ته‌لۆگی مورلی- ۱۴۵ و که‌ناره ژماره ۳».

ه. شه‌یه‌مه‌لۆف زه‌ه‌رۆف

سان په‌ترسه‌یزوگ، مانگی یه‌که‌م، سالی ۱۸۶۰ میلادی

ئىدىئانىك بە دانىستە

دەريارھى كوردە و كوردستان

كوردستان يان كوردھوارى، ولاتىكى گەورە و ھەراو و بەرىنە و بەشى ھەرە زۆرى دەبەر توركىسە كەوتتوۋە. بەشتىكى زۆر گەورەشى خراوتە سەر ئىزان و ھىندىكىشى لاي زووروى عىسراقى لى پىك ھاتوۋە و ھەر بە ناۋى دانىشتوۋە كانىمە ناۋ دەبىرى كە ھەموو كوردن.

توركان بۆ مەبەستى سىياسى خۇيان ناۋى كوردستانىيان لە جورغرافىا و دەفتەرى دىواندا سېرپوتەو. نەم ولاتەمى لە توركىيا ناۋى كوردستان بوو و ھەروھا نەمى كوردستانى ئىزانى ئىستا، ھەموو شار و مەلبەندە كانى كوردنشىن ناگرتتەو و سنوورە كانى نەتموایەتى كوردستان دانانگرن.

دىارى كوردنى سنوورە كانى نەتموایەتى كوردستانى گەورە زۆر دژوارە كە بە وردى دىارى بىكرىن.

چونكە:

۱- ھەر زۆر لە زوومە لە لایەن دەسلەتدارانەمە ژمارەبەكى يەكجار زۆر لە توركمان و فارس و ەمرەب كۆچىيان پى كراو و دە كوردستان خزىنراو و تىكەلار بە كورد كراون.

۲- زۆر كورد لە كوردستان ناوارە بوون و دەگەل بىنگانەى دراوستىدا پەگەزىيان لىك ھالاۋە.

۳- دەولەتە نىسلامە گەورەكان، زۆرىيان نال و گۆپى ئىدارى و سىياسى كوردوۋە و كوردىيان لىك ھەلاۋاردوۋە و شوتىنەوار و سنوورى نەتموایەتى گەلانىيان دەسكارى كوردوۋە.

۴- ھۆى ھەرە گرىنگىش نەومە خوتىندھوارى كورد ھەستى نەتموایەتى خۇيان بەرانبەر بە پى و شوتىنى تازەى زانىبارى پەرومەردە نەكوردوۋە و لە نووسىن و بلاۋكردنەمەى بىر و باۋەردا زمانى خۇيان دە كار نەھىتاۋە و بەم ھۆيمە زمانى نىستمانىيان ۋەختە لە شارە گەورەكاندا لە نار بەچى و زمانى كوردى ھەر لە چىيا و چۆلان ماۋە و خەلكى گوندان و كۆچەرمان ھىشتوتوۋىانەتەو.

ھەر چۆنىك بىت، نىمە دەتوانىن لە پووى نەم مەلبەندەنەمە كە زۆرىەى كورد لەواندا بە زمانى كوردى داخىتون، سنوورى نەتموایەتى مېژوۋى كوردستان نىشان بەدەيسن؛ نىشر بە كوردى دەنووسن يان نا، كارمان بەو نىە.

کوردستان له شیمالموه دهگاته چپای نارارات؛ که نمو چپایه له مپهریکی جوغرافیسی و سیاسی نیتوان نیتران و پروس و تورکیه و سنووری نیشتمانی ره گمزایه متی کورد و فارس و نغزمنه. له جنوویه دهگاته جهبله همهرین؛ که له نیتوان عیراقی عمره ب (بهغدا و بهسره) و عیراقی کورد یان کوردستانی عیراق (ولایه متی مووسلی پیتشو) دایه.

رؤژه لاته که می لهو سمری لوپرستانه دهست پینده کا و برؤزاوای دهگاته ولایه متی مه لاتیسه له تورکیا.

بهو پیتیه هممو ویلایاتی شمرقی تورکیای ناسیا - جگه له ویلایاتی سمرابزون و بهشیک له ویلایه متی نمره پۆم - کورده و له ناو سنووری کوردستانا هه لکه موتووه. همروه ها بهشی جنوویسی نیتسای ولایه متی تموریز و هممو نهیالمتی کوردستان و لوپرستان له نیتران ده کومنه سمر کوردستانی ممرنموه.

زۆریه می همره زۆری خه لکی شاره کان و دانیشتووی چپاکان و پهمهنده گانی ناو نمو سنووره پانه، به خوین و زمان و پئی و شوین کوردن. زمانی تورکی و فارسی و عاره می که له شاره گموره گانی کوردستانا ده پیرین، فیتی نیتران و تورکیه و عراقه که کوردستانیان به سمر دا بهمش کراوه.

سنووری کوردستان

پوخته می سنووری کوردستان ناوایه:

له شیمالموه: کۆماری نمرمنستانی بمرده ستی پروس.

له رۆژه لاتموه: نازه ریایجانی نیتران و عیراقی عه جهم و مه لبندی فارس.

له جنووییه: خۆزستانی نیتران و عیراقی عمره ب و چۆلی شام (لیوای دتیرزدر)

له خۆرنشیموه: چه می فرات و برتک له ویلایاتی شمرقی له ننداؤل.

زهوی و ههوای کوردستان

له هممو لایه کومه چپای زۆر سمره مرز دوری کوردستانیان داوه، تنیا له بهشه جنووییه که می نه بی که

زۆرى بانو ھەن و كانياوى به تەوژمى تېدان و دەشت و مەزراى زۆرىشى ھەبە كە بە شاوى چەم و كانياوھەكان پارا دەبن. بەشى جەنوبى و جەنوبى شەرقى - كە چەمى دەجلە و فوئات و پروبارەكانى زىى گەورە و چووك و چەمى خاپورىيان پېئا پادەبەئى- لە ھەموو شوئەكانى تىرى كوردستان بە پىست و پىژموترن.

چىاى ھەرە بەرزى كوردستان لەو بەرە شىمالەو ھەلكەوتووە؛ پەرمەتى لە لىتەرى چە و بەمەرەدەر و شىو و دۆلى زۆر بە پىست و سوودى لە دەورەبە و بە ھاوین و بە زستان ھەر ناوھەدانە و سەر لە شار و گوندە. كىتوھەكانى نىوانى نىران و توركيا پروت و قاقە و كران. نە لىتەروارە و نە لەمەرە و نە بەمردى رەقى ناگەپتەن پىنك ھاتوون و كەلپە و گەبەمردى وا پەشتى گرتوون كە لە وزەى ھىچ لەشكەرتەكانا نىبە لىيانەو ناوا بىن. زۆرىمى چۆماوھەكان ھەك فوئات و ھەردوك لكى و دەجلە و زۆر لە پروبارەكانى لەو كىتوھە پۆد و سەختانەو سەرچاوە ھەلەدەگرن. نەم چەمانە ھەموو بەرەو جەنوب پادەخوشتەن. جگە لە چەمى قەتور كە لكى چەمى كوپە و دەپۆتتە ناو دەراى قەزۆتەنەو.

گەلەك پووبار و جۆبارى تىرىشى ھەن؛ ھىندىكەيان دەپۆتتە دەرياچەمى وانەو و بەرىكەيان پوو دەكەنە گۆلى رومى؛ كە لە ولاتى عەجەمە و دەكەوتتە پۆزەھەلاتى گۆلى وانەو.

كوردى ھەنھەران

نۆمە لە سنوورى كوردستان دواین و گوتمان نەو مەلەبەندە پان و ھەراومەبە كە زۆرىمى خەلكەكەمى كوردن؛ بەلام گەلەك ھۆز و تىرەمى كوردى تىرىش لە دەروەمى كوردستان دەژىن. بۆ نەمرونە لە شىمالى سوورىە لە نىوان نەسكەندەروونە و ھەلەبدا لە ناومرۆكى دەشتى خەسەب، كوردنىكى بەكجار زۆر ھەبە كە ژمارەيان نەزىك بە سەد ھەزار كەسە. لە پۆزەھەلاتى ھەلەمەبەش چەمەند گوندەكەمى بەكجار چە كورد ھەبە.

لە زۆر جىگەمى ناوادۆلىش لە دەشتەكانى قوونبە و بانوى سىواس و جورم و دەشتى نەدەنە گەلەك ھۆزى كوردى تىدەبە.

لە وىلاياتى جەنوبى قەفقازىش كورد ھەر بەكجار زۆرە و ناگاداران بە نىو مەلەبەندە دادەنەن.

زۆرىمى زۆرى ھۆزەكانى لاي خوراسان و سەجستان لە پۆزھەلاتى نىيران، كوردى تىمواو عميارن و تمنانەت ئەفغانستان و بەلوچستانىش زۆر و زۆرىە كوردى پەروەنديان تىدايە.

ژمارەى كورد

لە مەز ژمارەى سەرجهمى كورد بە تايبەتى دانىشتوانى كوردستان، زۆر قسەى تىك پەريو و لىك دور و دۆى يەكتەر ھەن! چونكە نەو دەولەتانەى كە دەستيان بە سەر كوردستاندا گرتووە تاوئىستا ھەرگىز سەرژماريەكى بە راست و دروستيان لە كوردستاندا نەكردووە و تا توانيويانە كەميان نيشان داوہ. سۆ نموونە خوالىخۆشبوو شەمسەدين سامى نەرناتوتى لە قاموسالاعلامى توركيەكەيدا فەرمويە «ژمارەى كورد نزيكەى دور ميلیۆن و نيوە.»

«دائرةالمعارف اسلامى» بە زمانى فەرەنسى دەنووسى: ژمارەى ھەموو كوردان لە پيش جەنگى سالى ۱۹۱۴دا سى ميلیۆن بووہ.

گومان لەوہا نىە چەندەى زەوى لە عاسمانەوہ دوروہ نەو فەرمايشانەش نەوئەندە لە راستيەوہ دوروہ! چونكە دنياگەرەن و نەوانەى لەولاوہ ھاتوون و لە سەر كورد و كوردستانيان نووسيوہ، كاتى ديتويانە خەلكى شارە گەورەكانى كوردستان زمانى توركى و فارسى و عەرەبى پەگەل كوردى دەخەن، وايان زانيوہ كورد نىسن و داگىرگەرانى كوردستانىش ميوانە بيتگانەكەيان بە نارەزووى خۆيان تىنگەياندووە كە چۆنمان لە سەر بنووسى و تا نىستاش دەستيان لەم گەندەل فيلانە ھەر بەرنەداوہ.

بيانى نەشارمزا وايانزانيوہ كە تەنيا ھەر خەلكى ساو چيا و گوندى و پەوئەندەكان كوردن و چيترا نيتەر شارستان و بەندەرنىشەكانى كورديان نەھاتۆتە بەر چاو - كە نەوانە كەلەپوروى سى مەدەنييەتى گەشەدارى پۆزھەلاتى كەوناراي ناشوورى و ميبى و كەميانيان بۆ ماوئەتەوہ و ھيمي ھەرە گرینگى دواپۆزى كوردن - ژمارەى كورديان كەم نووسيوہ و سنوور و كەوشەنى كوردستانيان بە نارەزووى خۆيان ھەلغەرجانئەوہ؛ بەلام ھەرچى گوتويانە و دەيلين دەگەل پەوداوى پاستى تارىخى و زانستى پەسەن ناسين و بەلگەىترى نەتەموايەتيدا عاسمان و پىسمان.

بەلگە لە ميژينە و كەوناراكانى كوردى و لىكۆلنەوہى وردى ميژووى و پىنداگەرەن و لىپوانىنى

شهر کوردستانه بفرهوانه که له نه‌تقرمه‌وه تا خوراسانی دا‌کرتوره و گه‌لی کوردی تیشدا ده‌ژی، بزمان درده‌خا که ژماره‌مان به لوری لورستان و کله‌وری کرماشان و هه‌مه‌دانمه‌ه هیچ‌نمبێ خۆ له شمش ملیۆن ده‌دا. نه‌گهر نمو لاپره‌سمن و بیانیانه‌ی کوردستانیش به زیاده‌وه دانین، ههر ملیۆنیک ده‌بن. به‌و پینیه ژماره‌ی کورده‌کانی کوردستان و هه‌نده‌ران به لانی که‌مه‌وه له حموت ملیۆنی نزیك ده‌کاتمه‌وه. نه‌مش سیاییه‌که‌یه‌تی:

له نیران	۱۵۰۰۰۰
له پروسیه	۲۵۰۰۰۰
له هه‌موو تورکیه	۴۵۰۰۰۰
له عراق	۵۰۰۰۰۰
له هه‌موو سوریه	۲۵۰۰۰۰
هه‌مووی حموت ملیۆن ^۱	۷۰۰۰۰۰

په‌گه‌ز و زمان

زانایان دهرباره‌ی په‌گه‌زی کورد پینک نه‌هاتوون؛ ههر وه‌ک بۆ هه‌موو شتیکی‌تری سهر به‌ گه‌لی کوردیش یه‌کتریان نه‌گرتوه‌! هیندی‌ک له په‌سمن‌ناسان لایان وایه کورد له هه‌وزه ناریه‌کانمه‌وه که‌وتمه‌وه‌وه ههر له به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌وه له کاره‌ژکیا (وان و بدلیس) دانیشتوه و بۆ پارازتی نازادی و سه‌ره‌خۆیی خۆی -که داخواز و پیشه‌ی هه‌میشه‌ی شو گه‌له چیانشینه‌ بووه- پالی به‌و که‌ژه سه‌رکه‌شانه‌وه داوه؛ که به سه‌ر ناشورستانی که‌ونیدا پوانیوه.

به‌لگه‌ی به هیز بۆ نه‌م مه‌به‌سته نووسراوه‌که‌ی ~~په‌گه‌ز و زمان~~ میژووژانی پیشینی یۆنانه که باسی پاشه‌کسه کردنی ده‌هه‌زار شه‌رکه‌ری یۆنانی ده‌کا که سالی ۴۰۱ پیشی عیسا له نیرانه‌وه به‌روو شیمال هاتوون و پووین کردۆته لای دهریای په‌ش و له پێگه‌ی نیتوان چیاکانی په‌واندز تا ده‌گاته دهرسیم و شه‌رزنجان به ناو گه‌لیکی زۆر نازا و نه‌ترسا تیه‌په‌ریون که ناویان کاره‌ژخ بووه. بێگومان کاره‌ژخ

۱- نه‌م ژماره‌بانه نه‌گه‌رمه‌وه بۆ ۶۵ سالی پیش. نمو نیشتا نا راده‌یه‌ک پێشنه، ژماره‌ی کوردی هه‌واکه: دهری یینج ملیۆن. ماچه

كورد و یۆنانی گۆزبویانه. بوم پینه و بوو به نزیكهی سن همزار سال گهلی كورد لسمو نیشتماندا دهژی و رهوش و ناكاری نمو كۆنه باپیرانهی بز ماوه تهمه.

هیندیگی تر له زانا یان لایان وایه كورد تمنیا همر نمو كوردۆكیانه نمبون، لهوانیش و له یۆنایش له میژینه ترن؛ چونكه لیتكۆلینهوی زانستی تازه بابته ده ریخستوه كه له سه ره تای تاریخهوه لسمو چیا بهمراندا كه به سمر ناشوور و میدیا یاندا دهروانی، كه لیتك به ناوی گۆتۆ تیاندا زیاره و گۆتۆش به مانا پالمهوان و شهركه ره. ناشۆریه كان كۆتۆیان به كاردۆ یان كاردۆ گوتوه. استرابوون جوغرافی زانی پینشووش همر نمو ناوهی ده كمل باسی كارداسیدا هیناوه. نه گمر وهك گومانی لسی ده كری كاردۆکی توورانیس بووی، همر له سه ره تای تاریخهوه تیکه لاری ناریه كانی دهووری می بووه و بووه به لیتك لسمو ناریه همره كهوناریانهی كه ناسمواری شارستانیان زۆر له ناسمواری شارستانی می پۆژناوای ناسیای وهك شارستانی می ناشۆری و همیسی و سۆزی و عیلامی و بابلی پتر بووه.

گۆتۆ

وا دهمده كموئ له پۆژگاری دهسه لاتی ناشۆراندا چۆره سه ریسته کی سیاسی پتكموه نایی؛ به لام له پاش تیکچوونی نمینوا، ده كمل میدیه كاندا بوونه یهك. نمو میدیا نه می باپیرانی نمو كورد شهركه ره و نازاپه بوون و دهستیان گمیشته جهنوییش و فارس و خۆزستانیان دمست به سمر راگرتوه. چونكه نمو شارستانی می له كرماشان و همداندا همبووه، تمواو لسمو شارستانی ته دهكا كه گۆتۆ له شیمالدا له كاردۆكیای دامزرانموه و همر وهك شارستانی ته كمی میدیا و ناشۆریانیس دهچی.

ناسمواری كهونارا وا نیشان دهدا كه وشمی گۆدهرز وانا گموری گۆتۆ. هۆزی كه له سه ره خۆیان به تۆره می نمو گۆدهرزه دهمزانن. همره ها گۆزانیس (كوردی عهراق و نیشران) لایان وایه به په سمن دهچنمه سمر گۆدهرزی كورپی گیو كه گیویش كورپتی ههموه ناوی په حام بووه و به همنی كسانی ناردووه نوره ملیسی پی ویران كردوه و جیره كمی به دیل گرتوون و نمو په حامیه كه عه ره بان به به خترنمیری ناو دهبن. نمو په حامه دواپی له سه ره ختی پادشایی پۆنیشتهوه و نموه و نهموه

دسه لاتداره کانی به گوزان ناویانگیان ریښتووه. له نریک قهسری شیرینموه له سمر هیئتدیک بهمدی بیسترون هملکه مندراوه: گیوی کوری گودهرز راستموه همبووه. «پروانه گوفزاری کومه لی ناسیایی ۹-»
 «۱۱۶»

جا به همرتك باران دا، گملی كورد به هر چوار لكیموه (كرمانج و كوزان و لوړ و كه لوړ) لمو گه له ناریه هره له میټوینانمیه كه شارستانیته می زور گه شه داریان له بانوی نیران و دهوروبه می داممزاننوو و به سمر همموو هژوه هاونمژاده ناریه کانی پیتشووی خویاندا زال بوون. پاته ختیان نه کباتانی لای کرماشان بووه و له سمرچاوی دهجله و فورانه موه تا خه لیجی فارس کموتوته ژیر قهله مهربان. له سمرانسری نمو نیمه پراتزوریه دا زمانی کوردی زمانی کشتی بووه و ناوی په هلموی لیتراوه كه وانا زمانی پالمانان و نه ممش هر مانای گوت و كاردو ده کرتیموه. کوردی شانامهش هر به مانا نازیه و چونكه به درټوایی میټوو له همموو كس نازتر و کیانبا تر بوون نمو ناویان به سمر دا پراوه.

زمانی په هلموی ماگمی نم كورده میی نیستایه كه بوته زاراووی کرمانجی و گوزانی و لوړی و كه لوړی. لوړیش لمانی تر له په هلموی نریكتره؛ چونكه لوړ كه متر تخوونی كلدان و ناشوران بوون. كه لوړی و نموچار گوزانی و له پاشان کرمانجی زوزیان ناشوری و كلدانی تیكله بووه؛ چونكه هاوسای په كتر بوون.

بژ بوون كورده مووی نم مېمېسته دژواره، پوخته می نووسراوه می خواوینی جوغرافیای مهلمت مېرون ده خیمه بهرچاو، كه نریكمی سده په كه له مومیر له سمر وشمی «نیران، یران» و لك شمرفی دمیلمین و «نیریانه، ناریانه» و لك پوژواویسه كان نمیسدرکیتن، دپروا و باسی گسوزانی زمانی خواوین شارستانیته کانی گوره ده كا.

دهلی: پیتشینه كان ناری و نسقوسی (تهتم) و سوران و نیرانیشیان لیک هملداوارده؛ كه له دیواره کانی نیسته خر ناوی ناریانه نووسراوه. یوزانه کانش هر نمویمان ده گوت؛ نه لبت هیئتدیک له زاناکانی یونان تمنا به پوژوه لاتی نیران وانا به خوراسان و نه فغانیان ده گوت ولاتی ناریانه. به لام باوکی تاریخ - كه هیردوژته - له سمر نمونه سووره كه پوژوه لات و خورنشین نیران هم مووی

مهلبمندی نارینه‌یه و خه‌لکی میدیاش بی‌گرممان نارین.

کۆتترین زمانی نارینه زه‌ند و په‌له‌وانه. زه‌ند یان زه‌ندناویستا، زمانی پیرۆزی مه‌جوسان بووه و زمانی نایینی کمونی نیرانیانه و ده‌گه‌ل زمانی سانسکریتیدا - که زمانی پیرۆزی هیندۆکانه - خزمایه‌تی همیه و زۆر وشه‌ی نمو دوو زمانه له ریشه‌دا یه‌کتر ده‌گره‌وه.

زمانی په‌له‌وی واتا زمانی پالمان و شه‌رکه‌ران، خۆیا ده‌کا له عیراکی عه‌جم و میدیای گه‌وره و په‌رت(فارس)دا زۆر به‌ بره‌و بووی و له کۆشک و دیوانی پادشایانی بنیچه‌ی سیرۆس (کوور)دا، همر زمانی په‌له‌وی ده‌ کار هیتراوه.

نه‌گه‌رچی په‌له‌وی گه‌لیک وشه‌ی کلدان و ناشۆرانیشی تێخزاوه، به‌لام همر له زوه‌وه کتیبی نایینی مه‌جوسان له زه‌نده‌وه کراوه به‌ په‌له‌وی.

نووسینی ده‌وه‌ی ساسانیانیش به‌ زمانی په‌له‌وی همر ماوه‌ته‌وه. نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که له زمانی ساسانیانیشدا همر زمانی دیوان بووه. به‌لام له نیشوانی سالانی ۲۱۱. ز تا ۶۳۲. ز او دیاره خۆیان له زمانی په‌له‌وی نه‌بان کردووه و له بره‌ویان خسترووه. له‌و ساوه‌ پوویان کردۆته چیاکانی پارس و به‌ فرمانی پادشا زمانی فارسی کراوه به‌ جێنیشینی زه‌نده و په‌له‌وی؛ چونکه له همردوکیان هاسان و ره‌واتتر بووه.

کاتی که عه‌ره‌ب له سده‌ی حه‌وته‌مدا ده‌ستیان به‌سمر نیراندا گرت و ده‌وله‌تی فارسیان له‌ناو برد، زمانه فارسیه‌گه‌ش له بره‌و گه‌وت و نه‌و وچانه تا سالانی ۹۷۷. ز. خایاند. تا ده‌یله‌مه‌یه‌کان لی پهران که زمانی کۆنی خۆیان تازه‌ گه‌مه‌وه و بره‌و به‌ زمانی نه‌ته‌واپه‌تی به‌ده‌مه‌وه؛ فارسیه‌که‌یان هه‌لبژارد؛ که له خۆیان نزیکتر و له کۆنه‌کان هاساتتر بوو. به‌لام فارسیش زۆر گۆزایه‌بوو؛ گه‌لیک وشه‌ی عه‌ره‌بی تێخزابوو. بو‌یژوان و نووسه‌ران تیکه‌وتن له زه‌ند و له په‌له‌وی (که‌وردی که‌ون) و له فارسیه تیکه‌لاره‌که‌یان، زاراوه‌ی تیکی هاسان و ده‌وله‌مه‌ند و په‌وانیان پتیکه‌وه نا و ناریان نا فارسی تازه؛ که نیشتا له ولاتی عه‌جه‌مدا باوه. فارسیه‌که‌ونه‌که‌ش له سایه‌ی شانامه‌ی فی‌رده‌وسی و له سۆنگه‌ی کتیبی نایینی ناگه‌رستان مایه‌وه و له ناو نه‌چوو. «په‌روانه: وتاری په‌نجا و پینجه‌م له مه‌ر ناسیاوه، ته‌رجه‌مه عه‌ره‌به‌که‌ی مه‌لتیرون؛ رووبه‌ر ۱۲۱».

له پوختهی نهم باسانموه بۆمان دهرده كهوى كه گهلى كورد په كتيكه له گهلانى نيرانى همره كهوزو شارستانىمته كى زور گمشه دارى له بانوى نيرانى مه زندا دامه زرانوو و همر له «سه ند» وه روزه لاتى به ده ستموه بووه و بهر وه خورنشينيش هاتووه و تا ده جله و فسرپاتى داگر تىووه. زمانه كورد په كمشى - كه په هلهوى (زمانى پالوانان) بووه - له هه مورو نيمه پراتۆريه تى پيشووى نيراندا (نموى نه سكه ندهرى مه ككونى تىكى داوه) زمانى هه موراوى بووه. له پاشان كه ورده پاشا هاتوونه ته سركار و له ميژووى فارس به رۆزگارى نيشكانيان ناو ده برى، نهمانيش سهرتك له سهر سردارى هه مورو نيران دست و په نجهيان ليك نهم كردوو و ده گز به كتر راجوون؛ تا له نه نجهامدا پادشاهى مه لبه ندى فارس (شيراز) هه مورو ورده پاشاكاني دهر دست كردوو و نيمه پراتۆريه تى دووه مى له نيراندا دامه زرانوو و ناوى ناوه ساسانى. وشه فارس لهو ساوه ده گهل نيراندا شان به شان هاتووه و به هه مورو نيرانى كهون و نويان وتوو و بهو بۆنموه به نيمه پراتۆريه كوردى و په هلهوى كه شيان همر گوئوه فارسى.

گهلى فارس له گهل نهوشا كه له شارستانىهت و دهسه لاتناريدا زور خاوه ربه كه، به لام له چاو گهلى كوردى برى، تازه كار و كورد زور له ميژتروه شارستانىمته په كمشى له نيراندا دامه زرانوو.

نهم نووسراوانهى بۆ نهم پيشه كيه و بۆ كه ناره و ليدوان دهرسارهى شهرفناموه ليم روانيسوون نه مانن.

- ۱- مسالك الابصار ۲- التعريف بالمصطلح الشريف ۳- صبح الاعشى ۴- معجم البلدان
- ۵- مراد الاطلاع ۶- قاموس الاعلام التركى ۷- نغسا كلويدىيائى نينگليس ۸- دائرة المعارف اسلامى به فرانسى و چهند كتيبتىكى تاريخى و جوغرافى توركى و فارسى ديكمش و هينديكيش يادداشت و گهرانى كوردانهى خزمالى.

مه مه دهه لى هه لى

وهرگيهرى توركى و فارسى له ديوانى خاوهن شكز: پادشاهى ميسر

كورد و كوردستان^۱

به‌شی یه‌كه‌م: په‌گه‌زی كورد

(۱)

نوسه‌رانی موسولمانی پیشوو، له‌ سه‌ر په‌گه‌زی كوردان پینك نه‌هاتوون؛ هیندیک ده‌لین له‌ سه‌ره‌بانن و تمنامت له‌مه‌شدا یه‌كده‌نگ نینا دستمیه‌ك بنه‌چه‌كه‌میان به‌ ره‌بیه‌می كوری وانلی داد‌مینن. كۆمه‌لینك ده‌بانده‌نه پال موزه‌ری كوری نزار و گوایه‌ نه‌تموه‌ی كوردی كوری سوردی پۆله‌ی سه‌سه‌سه‌من و له‌ هۆزی هه‌وازنن. برینكیشیان فرمورویانه‌ وه‌چه‌ی په‌بیه‌مه‌ و موزه‌رن. به‌لام تینكرا لایان وایه‌ سه‌ر له‌ میژوو زۆر دووره‌وه، به‌ هۆی زۆر سه‌ر و شوپوه‌ه - كه‌ له‌ نینوان كورده‌كان و سه‌ره‌بی سه‌ره‌ی غه‌سه‌ساندا پوری داوه‌- یا خود به‌ شوین چایه‌ران و له‌وه‌ر و پووش و پاوانان، هه‌له‌وه‌دای بیابانان بوون و له‌ ناو چیا گیرساونه‌وه‌ و نه‌وه‌ له‌ گه‌ل ته‌ره‌بوونه‌میان و تینكهل بوونیان به‌ نامۆیان، پۆته‌ مایه‌ی له‌بیره‌چوونی زمانه‌ عاره‌بیه‌كه‌میان و خویشیان زۆر به‌ زل ده‌زانن بۆیه‌ فیزی عه‌جه‌می بوون.

میژوونووسی موسولمانی وه‌هاش هه‌بووه‌ كوردی كردۆته‌ تزه‌سه‌می چند و شه‌میتان و گوتوویه‌: «شه‌میتانیک له‌ شه‌میتانیه‌ی كه‌ به‌ جه‌سه‌د به‌ناوایانگه‌ و كۆیله‌ی مالی سوله‌یمان بوو، له‌ سوله‌یمان هه‌له‌گه‌راوه‌ و ده‌ری كرد و په‌لاماری كه‌نیزه‌ حیزه‌كانی دا و جندۆكه‌ی تیندا گوراندن و كاتێ خودا سوله‌یمانی سه‌ر خسته‌وه‌، فرمووێ: نه‌وه‌ داوین ته‌رانه‌ ناواری شاخ و كێوان كه‌ن. كوردی نیتستا له‌وه‌

۱- مامۆستا محمه‌ده‌هه‌لی عه‌ونی شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگه‌راوه‌ته‌ سه‌ر زمانه‌ی سه‌ره‌بی و له‌ ساڵی ۱۹۵۸. ز له‌ سه‌ر نه‌ركی وه‌زاره‌تی په‌روه‌ژین و فیزکردنی میسه‌ر له‌ چاپ دراوه‌ و له‌ لایه‌ن میژوونووسی میسه‌ری مامۆستا په‌ه‌جا خه‌شابه‌وه‌ نه‌م پینشه‌كه‌ی بز نووسراوه‌.

کژدانه کهوتونموه بیژی شهیتانی نازاوهن.»

(۲)

خاوه نه کهی شمره فنامه - که له سهدی یازدهی کۆچیدا کتیبه کهی خۆی نووسیوه - و تهی هیندیك نووسهرانی راگویتوووه که ره گمزی گهلی کوردیان به خه لکی نیران زانیوه و گوئیوانه: «کورد نیرانین؛ بژ مژی پاریزی خۆیان له چنگ زه حاکی مار به شان، داویانه ته کهژ و رازان و ره وه زیان کردۆته زیند و زار و زیچیان خستۆتموه و ناوی کوردیان لسی نراوه و که ژۆر بیوون و له کهژ جییان نمبۆتموه، به ره یه پنده شان خزیون.^۱ خۆشی لای وایه وشه ی کورد و اتا نازا. بژ به لکه ی ئه نازا یه نیمه س ناوی روسته می کور زال و بارام چوبینه و فهراهادی دلدا دهی شیرین و خیره دین پاشای وه زیری ئورخانی عوسمانی دیتی. بدلیسی میرانی جزیر ده باتموه سهر خالییدی کورپی وه لید و خانه دانی بدلیسیانیش به نه وهی کیسرا داده ن.»

(۳)

مینۆرسکی له لای وایه کورد گه لیککی نیرانیه و له ولاتانی فارس و سهوقاز و تورکیا و عراق نیشته جین. زمان و میژوویشیان ده گمژ گه لانی بانی نیراندا لیک جیاواز نابیتموه و نه گهر بیچم و دیسه نیشیان له یه که نه کا گرینگ نه.

ژۆر وینده چی ره گمزی کورد، له نالی رۆژه لاتموه (خۆرنشینی نیران)، به ره و رۆژئاوا (کوردستانی ناوهندی) کۆچابن و به ره له وانیش گه لانی تر له و خۆرنشیندا ژیا بن و به ناوی کاردۆ ناسرابن و ده گمژ کورده نیرانیه کان لیک درابن.

سیپرۆدانجن له خۆیتندنه وهی ناسه واری ناشوو ریاندا ناوی «کار-دا-کا» یه دیتوووه و لای وایه

۱- *سراج الذهب للمسعودی*، بهرگی ۱، روهبر ۳۰۷ و ۳۰۸، چاپی میسر، به حیا خه شاب.

به پشی فرما بشتی مسعودی، کورد بهر و پشت نه تله سن! هه ژار

۲- مینۆرسکی له *دائرة المعارف السیاسیه دهلی*: «هه مورو سالیك له نیران له رۆژی ۳۱ اغطوسدا بژ بیسه وهری نهمانی زه حاکی جیژنیک ده گه پتی که «جیژنی کورد یه پین ده لیتن.»

مهلبه‌ندیك بووه دراوستی گهلی سۆ بووه. درایقهر ده‌لی: سۆ جمنووی گۆلی وانه. شهرفخان ده‌لی: قه‌لای سۆ له نزیك شاری بدلیسه و له پاش نموش به ههزار ساڵ تگلات پلیسر هیرش ده‌باته سمر گهلی کورتی له چپای نازۆ. درایقهر نازۆ به همزۆی نیستا (ساسۆن) ده‌زانێ. به‌لام «کورتی»یه‌که تهاو دیار نیه! هیرۆدۆت له سده‌ی پینجی پینش میلاد شو ناوه نابا؛ به‌لام گوتویه: «مه‌لبه‌ندی سیزده له نیمه‌پراتۆری شه‌کیمی خراوته سمر نهرمه‌نستان و ناوی بوخته‌بوخه. که هیندیك رۆژه‌لاتناسان لایان وایه بوختان، بوه‌تانه.

گه‌زمه‌فۆن ۴۰۱-۴۰۰ به‌ر له میلاد ناوی گه‌لی کوردۆک دینێ که له خاوه‌ری (کنستریس، بوختان) ده‌ژی. ههر نم ناوه رۆر جاری دیش لهو شوینانه‌ی کورتونه لای رۆژناوای ده‌جله و چپای جودی، ده‌یسی و میژووناسان به کوردۆنیان ناسیوه. نارامیه‌کان شو ناوچه‌یان ناو لیتاوه همزۆی کاردۆ شاری جزیری نیستاشیان گازارتای کاردۆ پێ وتوه.

شاری جزیر له پینشودا نهرمه‌نیه‌کان ناوی کوردۆزیان لێ تابه‌و؛ عمره‌ب کردیان به بقردی. یاقوت له زمان نیبونمه‌سیرهه پینان ده‌لی: به‌قردا پاژی جزیری نیبوعومره. دواي نیسلام بقرداشیان نه‌هیشتوه و له کتیه عمره‌یه‌کاندا جزیره‌ی نیبوعومره (بوه‌تانه) نووسراوه. مینۆرسکی لهو سمر باسه ده‌روا و ده‌لی: «کاردۆی (نیشتمانی له میژینه‌ی گه‌لی کاردۆ) نیشتمانی نیستای کورده و ده‌بی شه‌ش به‌سه‌لینین که وشه‌ی کاردۆی ههر کورده و له سهره‌تای چهرخی بیسته‌می نیستاهه هممو کس لهو باوه‌رمیه. کورد و خه‌لدیش ههر یه‌ک ناون.

ریسک ده‌لی: «ناوی خه‌لدی و کورد و کوردیای لیک جیا نیسن.» ده‌راره‌ی زمانه‌که‌شیان تۆزینموی پینچۆرانی رۆر به وردی خویندۆتموه و ده‌لی: «کورد بوته ناو بۆ گه‌لیکی ره‌گه‌ز نیرانی دوتۆوه؛ یان گه‌لیکه که هاوسای نیرانیان بووه؛ که عمره‌ب هاتوونه نیران، یسانی ده‌گه‌م‌ل نیرانیاندا تیکه‌ل بوون و هوکما‌تیشیان له سمر کردوون.»

(۴)

سیندی سمیت له باره‌ی زمان و میژووهه پینشه‌که‌کی هیتۆی هه‌یه تیا ده‌لی: «له مهر زمانی کوردوه له رۆژگاری تازه‌دا بیسی زانایان گۆراوه و به ریشاۆی زمانی فارسی نازان و لایان وایه

زمانیکی سهره‌خۆیه و کموناریه و گۆزانی به سردا هاتوو و ناسک و په‌وانتر بووه و کوردی لمر فارسیمش گۆنتره که شوینه‌واری دارابه.^۱ زمانی کورد شمشهد سال بهر له میلادیش همر زمانیکی سهره‌خۆ و خۆژی بووه و لمر چاخموه که میدیه‌کان هاتوو نه ولاتی میدی و نیرانی هاتوو نه نیران، گه‌لی کوردیش له کوردستان داممزاوه».

سیدی ستیس - که پسرپیژی زمانه کموناراکانه - له لای وایه کوردی و فارسی لیسک جیان و فریان به یه‌کموه نیه و لاشی وایه که پاش سالی ۶۵۰ی پیش میلاد، کورد هاتوو نه کوردستان و به‌لگشی نهو ناسمواری ناشوواریانه که بهر لمره ناوی کوردیان تیدا نیه.

(۵)

سافراستیان له دائره‌المعارفی بریتانی بهرگی سالی ۱۹۴۴ ده‌لی: «بهر له نیسلام هیچ وه‌ختی کورد سمری بژ کس نه‌چه‌ماندوو و له دورانی نه‌کمییدا تمواو بوونه ئاری نمرژاد و نوسا وه‌کو ستاریه‌کان شهرکیریان بژ ده‌ولت ده‌نارد و پارێزگاری ناگردانی زهردهشتیانیش همر خۆیان بوون.

(۶)

نهمین زه‌کی بژ نهو باسه دووهر دهروا و ده‌لی: «کوردستان یه‌کم نیشتمانی دووم بنجینه‌ی مرۆفه و گه‌لان به هۆی کارسات و په‌ودای کۆن له‌ویوه ناواره بوون و له هه‌ندهران نیشه‌جی بوون. همر له سهره‌تای میژوویدا چپای زاگۆرس نیشتمانی گه‌له‌کانی لولو و گۆتی و خالیدی (کالیدی) و سویارو (هۆدی) بووه. له باشووری پۆژه‌ه‌لاتی نهو مه‌لبه‌ندهش عیلام ژیاون. جگه له گه‌لی عیلامی، نهو گه‌لانه بنه‌چه‌کمی همره کمونی گه‌لی کوردن».

له‌مهر «میدی» چهرخی نۆه‌می پیش میلاد نهو لای وایه: «میدی‌کان هیند و نه‌وروویسن و له ولاتی «باختریانه» پۆژه‌ه‌لاتی دهریای قه‌وقازیا به‌رمو پۆزوی باکووری بانوی نیران واتا: ولاتی میدیا بزوتوون و نهمه زۆر راسته که ده‌لێن: میدی نهو هۆزه کوردانه‌ن له پۆژه‌ه‌لاتی ولاتی ناشوویره‌کاندا نیشه‌جین. میدی به په‌گمژ نارین و زمانیان له زمانه‌کانی هیند و نه‌وروویس به‌شیکه و همر زمانی کوردی کۆنهمان نهو بنجینه‌ی نهمه بووه و ههر وه‌ک گه‌لی په‌رتی و فارسی که تیکه‌ل بوون، په‌رتی په‌رت و به‌لاو بوونه، میدیه‌کانیش که کموتوو نه ناو فارسه‌وه به مه‌رده‌ی نهوان چوو نه».

۱- Early History of Assyria.

نهمین زهکی پلاری ده سیدنی سسیسی ده گری که گوتویسه: «بهر له سالی ۶۵۰ ی پیش میلاد، ناوی کوردان له شوتنوماری ناشووریان دیاری نیسه.» بهلگهی تۆژینوموی «هۆل» که له میژوی رۆژههاتی نزیکدا درکاندوییه: «سیههه خونکاری ناشووری که ناداد (تیسراری) بووه، ۸۱۲ ی پیش میلاد په لاهاری هۆزه کانی کوردی لای باکووری داوه.» بووه دا باش ده رده کموی که گهلی کورد له ۶۵۰ یه که زۆر کۆنتره».

پاشان دهلی: «خوا کورده کان قهوقازی بن و له پاش کۆچ و کۆچباری زۆر له چهرخه نۆیهه و ههشتهه می پێش میلادا بووینه ناری وهک هیندیکه خاومرناس ده لێن- خوا ههر ناری ههسل بووین و راست هیند و نهروویایی بن- وهک زۆر میژوونوس دهینوسن- نهوی بیگومان سۆیه بیسروپروای نهوانیه که په گمز و په سنی کورد زۆر به کمونارا دهزانن و لایان وایه زۆر به په گه. ده گهل هیمان پیتیستان به زۆر بهلگهی تریش ههیه که بزمانی روون که نهوه. ده گهل شهوش من لام وایه شهوی ده لێن کوردان له چهرخه ههوتسه می بهر له میلاد هاتونه کوردستانهوه، به سهرحوون و تیی نه گهیون.»

جا بز بهلگهی نهه داوایهش ناوا دهلی: «نهو نهوه لیکه جیاپانهی که له گهلی کورد نهراون نایگهینتی که چهند گهلی جیاواز بووین. نالوگۆزی باری ژیان پیتشچوون و گهشه کردنی ناو گۆرانی به شوتندا دی. بهلگهش سههه سپایههه که گوتوییه: گۆرانی ناو و ناتۆره له ناو ههموو گه لان زۆره؛ بز نهوونه: کاسی وهر گهرا بز: کاسای، کۆسی، کاششو، کۆشی و ههروهه لولو کردیانه: لولویوم، لوللومی و نوللو.»

نهو ناوی له کورد نهراون و هیندیکه به روالهت لیکه جیان، رۆژهه لاتناس لایان وایه له بنچینهدا ههر یهک ناون. جا یان به ههموو کورد گوتراون یان ناوی تیسره و هۆزانن که کوردیان لی پیتکهاتوه و نیتشاش ههر هۆزه سهر به خۆ ناریکی تایبهتی ههیه. له رۆژگاری کمونارادا ناوی کورد بههه چهشه نه بووگه:

لای سۆمهههه کان: گۆتی، جۆتی، جوودی.

لای ناشووریه کان: گۆتی، کوئی، کورتی، کارتی، کاردۆ، گارداکا، کاردان، کارکتان، کارداک.

لای نیتیرانهه کان: کورتیوی، سیرتی، کوردراها.

بهشی دووههم

کوردستان له سهرهتای ئیسلاموه ههتا جهنگی یهکهمی چیهانی

(۱)

هر لمو ساوه که عمره بان خاکی فارس و پژمانیان گرت، میژووی کوردیش لسهوه دهچوو میژووی کهونی بز بهروانی و بز زمانه کهی کهونارا پیشکتنی. هر له سایه ی کتیبی میژووی نیسلامی، میژووی کوردیش شی کراوه و پروون و رهوان باسی کراوه!

کوردان زۆر شانازی ده کمن که ههوا ئیکی بیعه مبه ر ناوی ئابانی کورد بووه. کوپی گابان - که میسون ئه بو یه سیر^۱ بووه - له لای کورد زۆر خۆشویسته. گابان وه ک سه لمان فارسی - که فارس خۆی پی راده نین - زۆر له پیغه مبه ر نزیك و فمرووده کانی له به ر بوون. له چه ره کانی سه ره تای ده ولتی خاوه ری نیسلام، نیوی کورد له زۆر شو ئناندا دیتته به ر چاو. سالی ۲۲۴ ک (۸۳۹ ز) به سه ر کرده ی سه رداریان جه عفری کوپی فه ره جس له لای مووسل شو رشیکیان دژی مو عته سم عبیاسی هه لگی سه راند و والی مووسلیان وه ده ر نا و خه لیغه چاری ناچار بوو له مشکرتکی یه که جار زۆری به سه ر کرده ی ئیباخ ناو نارده سه ریان و جه عفر کوژرا و کورده کان قه لچه کران و ساک له سافیش تالان کران.

سالی ۲۵۲ ک (۸۶۶ ز) که فسار ده گز والی مووسل راچوو، کورد هاوکاری مساور بوون. شو رشی زنج و سه فقاری - که دژی به غدا ده جنگیسن - کورد یاری ده ی شو رشیان کرد. یه عقووی له یسی سه فقاری له پا داشتی نازایه تی، نه هوازی دا به سه محمه د کوپی عوبه ییدوللا کوپی هه زار مهرد؛ به لام سه محمه د دیه ویست هر بز خۆی هه مه کاره بی. ئه بووه یجا کوچه مه ددان تازه بیوه والی مووسل، هاواریان بز هینا و گو تیان: سه محمه د کوپی بیلال و کورده کانی هه زه بانی ده وری نه یه مویان داوه و هر کورده کان پینج هه زارن. ئه بووه یجا له مه عروه - که له سه ر چۆمی خازره - چوه جه سته میان و له شهردا له به ر کورد شکا و هاتمه مووسل و دووباره خۆی بز شه ر ساز کرده و^۲

۱- کورد و کوردستانی نه مین زه کی که نه ویش له ته فسیری روح السعانی نالوسی راگو تیزتروه. یه هیا خه شاب

۲- ئیبنه نسیه ر، ره وده اوه کانی سالی ۲۲۴.

به لشکر تکی زوره و چوره سمریان. محمدهد کموته تمنگانه و داوای شمر ویستانی کرد و بدینتی دا کوره‌کانی خوی ده گرز دانی و خویشی بدا به دستموه. که چورو کورانی بنیسری، کورده‌کانی خوی تیگمیانده که بچنه نازربایجان و خورزگار کمن. نمبووهیجا که نینگیمشت محمدهد فریوی داوه، خوی گمیانندی و دهوری گرتن. دهوره درا و که زانیان دهره‌تان نه‌ما، هاتنه بمر دالدهی دوزمن و نمبووهیجاش عافوی کردن و منداژ و مالی کوردانی - که بردبون - وی دانموه. له پاشان کوردی همیدی و کورده‌کانی چپای داسن هاتنه پمنای نمبووهیجا و شمر و ناژاره داکوژا^۱.

وهك نیسن مسکویه ۳۳۷ ک (۹۴۳ ز) ده‌تی: حوسین حممدانی هیرشی کرده سمر نازربایجان و ده‌گزل مغزنی هوزی کوردی همزه‌بانی پیمانی دوستایمتی بمت و مه‌لمندی سه‌لماشی گرت. وه‌کو تاریخی بیهستی و چمند میژوونوسی دیش ده‌لین: غمزنمویه‌کان بهشی زوری لشکره‌کمان همر کورد بون. له راستیشدا کورد همیشه به نازا و بویر و شمر کمر به ناویانگ بون. بدلیسی همتا تاریخی ۱۰۰۵ باسی بنه‌مالی کوردان ده‌کا.

(۲)

بهشی پرژناوای مه‌لمندی ناو چپا (اقلیم الجبال) به کوردستان ناو براوه. ^۲ مستوفی ده‌تی: له دهوری نیوهی سه‌دهی شمش کوزچی، سولتان سننجمری سه‌لجوقی ۵۱۱ ک (۵۵۵ ز) نمو ناو چپایمی له کرماشان جیا کردهوه و ناوی کوردستانی لن نا و سولمه‌مانشای برازای خوی له سمر دانا. باج و پیتاکی کوردستان نمو پرژگاره دوو ملیقون دیناری زتی بوو.^۳

«سروج و النهب» می مسعودی، ۳۳۲ ک (۹۴۳ ز) ناوی چمند هوزی کورد دینتی:

شاهجان: له لای دینه‌وهر و هممه‌دان.

ماجوردان: له کمنگاومر.

۱- لوسترانگ، بلدان الخلافة الشرقية، ترجمه‌می پشیر فرنیس و گورگیس عواد، ل ۱۸.

۲- مینزورسکی، دائرة المعارف الاسلامیة، خلاصه تاریخ کوردستان ۳۷۶، ۳۷۵. بلدان الخلافة الشرقية، ۲۱۶، ۲۱۷. په‌چیا خمشاب

۳- همر نمو سمرجاوهی پیتشور، ل ۲۲۷-۲۲۸.

همزه‌بانی و برات: له نازره‌بایجان.

شادنجان، لازیا، مادنجان، مازدهنکان، باریسان، جه‌لالی، جه‌بارقی، جاوانی^۱، موسته‌کانی:

نموانه له ناو چیا ده‌ژین.

ده‌بابلا: له شام ده‌ژین

کوردی مەسیحیەکانیش وەک تیرەری یەعقووبی (جورقان) له لای مووسڵ و چپای جودین. هەر مەسعوودی لە کتێبی *التنبیه والارشاد*، رۆبەر ۸۸-۹۱ دەهۆزی بازنجانی کورد ناو دەبا. نیسته‌خەری (۹۱۵/۴۴۰) له لایەرە ۱۱۵ی کتێبە کەمیدا ناوی نەر هۆزانه دیتن: ناشاویرا، بوزیکان، کیکان. دەمشتی: له لای مەرعیش ده‌ژین. له لایەرە ۲۸۲ شەها هیندیک مەلەبندی کوردنشین ناوونوس دەکا^۲ وەکو: فارس، سەجستان، خوراسان (گوندیکە لای ئەسەدئاباد) نیسفهان - جگە لەموه کە باژێریکی گەرمیە و بە شاری کوردان ناسراوه^۳ - ناوی تیرەیه‌کی کوردی سەر بە هۆزی بازنجانه. نیاز له ناو چیا: السجبال، ماهی کوفه و ماهی بمره و ماه‌سەبدان (ماسەبدان) و هەمەدان و شاره‌زور و دەور و بەری داراباد و سەمغان و زیمکان و نازریایجان و نەرمەستان بووه و له دوین یان توین - کە پیشور ناوی دیبل بووه و له سەر چەمی پەس هەلکەوتووه - کوردان خانووی بە سەرد و خشتی کالیان لێ ساز دلوه. مەقدەسی دەلی: «کوردەکانی سەر چەمی پەس بەشی زۆرەمان مەسیحین». هەر وه‌ها نەرانیش کوردی و یەک له دەروازە بەرزەهه به دەروازە کورد دەناسرا. مسکوویه دەلی: «حاکمی نەران سالی ۳۳۲ک (۱۰۴۲ز) - کە رۆوس پەلاماریان دابوو - هیمادی له کوردەکان خواست.»

بیلقان و باب‌الابواب (دەریەند) و جزیره و شام و سفور (سەرەمدان) کوردیان لێیه.

نیسته‌خەری باسی پینج مەلەبندی کوردنشین دەکا که له فارس دان^۴ و هەر کۆمه‌له کوردیک لەو

۱- بز باسی جاوانی پروانه ناسیلکمی دکتور مستفا جواد: «جاوان، القبلية المنسية الكردية» که ماموستا هەژار

کردیته کوردی به ناوی «هۆزی لاسیر کروری گاوان» و کۆزی زانیاری کورد له سالی ۱۹۷۱ز له‌چاپی داون. ماجد

۲- *البيهری*، ل ۲۷۵ نیسته‌خەری، ل ۱۲۵. یه‌حیا خەشەب

۳- نەر شوێنانهی که کوردی لێ بوون «پەم»یان پێ ده‌گوتن. *دائرة المعارف اسلامي*، وئاری مینزۆسکی، *مفاتیح‌العلوم*

خوارزمی، بەندی حەوتەم. یه‌حیا خەشەب

مه‌لبنده پاته‌خت و سرداری خویان همه و بیتاکی خوی دده‌نی و نمیش دهبانپارتیزی. شو پینج مه‌لبندهش بریتین له:

۱- جیلویه: له نیتوان نیسفه‌هان و خوزستاندا.

۲- لموه‌لیجان: له نیتوان شیراز و خه‌لیجی فارسدا.

۳- دیوان: له ناوچه‌ی سابور (شاپور).

۴- کاریان: له لای کرمان.

۵- شه‌ریار: له لای نیسفه‌هانه و بازنجایش پی‌ ده‌لین؛ له بمر شو هۆزه کورده‌ی که بو

ناون و هیتندیکیان راگویتزاونه نیسفه‌هان.

له پاشان همر نیسته‌خری باسی سوس‌ تیره‌ی کورد ده‌کا که له فارس دان و ناوی شوانه‌ی له

دیوانی صدقاتدا درتئاوه؛ شوانیش شه‌مانن:

کرمانی، رامانی، موده‌سهر، محممد بن به‌شمر و بقیلی. مه‌قدسی ده‌لنی: ثعلبی،

بوندامه‌هری، محممد بن نیسحاق، سه‌باهی، نیسحاقی، شه‌دورکانی، شه‌هراکی، شه‌مادانی،

زه‌بادی، شه‌هره‌وی، بوندا‌ده‌کی، خوسره‌وی، زه‌نجی، سه‌فهری، شه‌هیاری، میهرکی، مویارکی،

نیشتامه‌هری، شاهونی، فوراتی، سلمونی، سیری، نازادختی، به‌رازدوختی، موتلملیبی، مه‌مالی،

شاهکانی، کجتی، جه‌لیلی.

شو هۆزانه هه‌موویان کۆچمر و ده‌وارنشین بوون و ژماره‌یان پینج سه‌ده‌هزار خیزان بوو. جگه

له‌وانه‌ش نیسته‌خری له کورده‌کانی ناو فارس ناوی هۆزی لوپیش دینن. ابن‌البلیخی ۵۰۰ هـ (۱۱۰۷ز)

ده‌لنی: «کابرایه‌ک به‌ ناوی عدله‌ک لمو کورده‌انه بیوه نیسلام؛ نیشتاش وه‌چه‌ی له ولاتی فارسدا ماون؛

به‌لام کورده‌کانی دیکه که له ولاتی فارس ده‌ژیان، له کوشه‌نی نیسفه‌هان بوون و عضدالدوله

رایگویتزتوون». ابن‌البلیخی^۱ به‌ تایه‌تی له ممر کوردی شوانکاره‌وه دده‌وی و ده‌لنی: «هیتزیکسی زئد

گه‌ره بوون و له ده‌ورانی بویه‌هیه‌کان به‌ناویانگ بوون.»

رامانی - کهوا نیسته‌خری باسیان ده‌کا- لکی هۆزی شوانکاره بوون. شه‌رفنامه هه‌یج باسی

۱- فارسنامه، ل ۱۶۸.

شوانکاره ناکا! نه مه بزمانی دهرده‌خا کورده‌کانی ناوچه‌ی فارس ده‌گمَل کوردی کوردستان (شول، لور) لیک جیاوازن. به‌لام زۆزان (هاوینموار) - که به گشتی به کوردستانیان گوتسوه - هیشتا زۆر پروون نهمبۆتموه.

یاقوت له معجم دا^۱ ده‌لی: «زۆزان ولاتیکی جوانه و له نیوانی چیاکانی نهرمنستان و نه‌خلات و نازریایجان و دیاره‌گر و مووسل هه‌لکموتوه. دانیشتوه‌کانی نهرمنن و که‌لنک هۆزه کوردیشی لێن.

یاقوت له زمان نهمسیره‌وه رایگوزیتوه: «زۆزان مه‌لبندی هه‌راوه و له پۆژه‌هلانی ده‌جلموه تا جزیره‌ی عومره و سنوره‌کی له دوو پۆژه‌پرنی مووسله‌وه دهمس پنده‌کا و نه‌خلاتیشت وه به‌ر خۆ ده‌دا و له سه‌لماسی نازریایجان کۆتایی دیت؛ هه‌مووش به‌ ده‌ست کورده‌کانی به‌شنامه‌یه و به‌ختیمویه. قه‌لای برقه و قه‌لای به‌شیر له ده‌ست به‌شنامه‌یه‌کاندایه و قه‌لاکانی جورزه‌قیل و ناتیل و عه‌لوس و بازی سوور، هی به‌ختیانه و جورزه‌قیل پایته‌ختیانه و جی و رینی هه‌ره سه‌ختیانه. قه‌لای نه‌للی و نه‌روه‌خ و باخۆخه و به‌رخۆ و کینکۆر و نیره و خه‌وشه‌ب هی خاوه‌نه‌کانی مووسلن.

قلقشندی له صبح‌لاعی^۲ دا ده‌لی: «مسالك الابصار^۳ ده‌لی: «نه‌گه‌رچی کورد زۆر په‌گه‌زبان کورتونه ناو، به‌لام رهمنه‌ی سه‌ره‌خۆن و هه‌راسای عه‌راق و عه‌ره‌بن و زۆر نه‌چوونه‌ته ناو فارس. کورد له شام و یه‌مه‌نیش هه‌ن و له زۆر شوینی‌تریش ده‌ژین و ئاپۆه‌یان زۆر له ده‌وری خاکی عه‌جهم و عه‌راقه». له سه‌ر ولاتی کیتواتیش ناوا ده‌لی: «نیاز له کیتوات نمو که‌ژانه‌ن که له‌مه‌په‌رن. هۆزه‌کانیان هه‌ره‌چی باشم نه‌ناسیی ناوم نه‌برد و له‌وانیشدا ناوی پادشا و نه‌میره‌کانم باس کردوون. له چیاکانی هه‌مه‌دان را ده‌ست پنده‌که‌مین و به‌ شاره‌زور و هه‌ولێردا دیتنه ده‌رویه‌ری مووسل و له جزیره دیتنه سه‌ر ده‌جله و نمو به‌ر ده‌جله‌ی به‌ره‌و فو‌رات گوئی نادیه‌نی - چونکه لامان گه‌نگ نه‌ - نیشتر جگه له کورده‌کانی جزیره و کوردی گونده‌کانی ماردین چیتسر نه‌ه.»^۴

۱- معجم‌البلدان، ب ۴، ل ۴۱۵، چاپی میسر.

۲- صبح‌لاعی، پاژی ۴، ل ۲۷۳-۲۷۹. یه‌جیا خه‌شاب

۳- هی «فضل‌الله العمري» یه‌ه. یه‌جیا خه‌شاب

۴- نه‌م نه‌خه‌ کیشانی «قلقشندی» ده‌لی بۆ تیله‌گراف کردن نووسراوه‌ا هه‌ژار

- ۸- ناوچه‌ی کرکار، هۆزی حسنانی (خۆشناوی) لێیه و نمو هۆزه‌ش بوونه سێ تیسره: عیسا شه‌هابدینی، تلی و جاک.
- ۹- دهره‌بنی (قراولی)، جینگی هۆزی قریاوییه؛ پاسانی دهره‌بندیان همیه و خینوی دهره‌بند دۆستی سولتانی میسه.
- ۱۰- کره‌سین و دقوق‌الناقه^۱، نیوان کمرکوک و تاوغه. به‌فه‌ره‌وددی مینۆرسکی شوینی هۆزی تیسره‌کارینه.
- ۱۱- ناو دوو چپای سه‌ر به‌هه‌ولیه. نمو کوردی لێن که دۆست و ناشانی میسه‌بوون و ته‌مه‌رشیان نه‌ره‌نجاندن.
- ۱۲- مازنجان، بیسه‌وه، نه‌جه، ناوچه‌ی سوران: مازنجانی - که سه‌ر به‌هۆزی هه‌میدین - له‌و ناوه‌دان.
- ۱۳- ناوچه‌ی سوران، شه‌قلاره و خه‌فتیان شه‌بوو عه‌لی (خه‌فتیانی چروک) به‌ده‌شت دهره‌بندیشه‌وه - که له‌و به‌مینن- هۆزی سۆزانی تێدایه.^۲
- ۱۴- مه‌لازگرد و پستاق شوینی هۆزی زرزاریه^۳ و ده‌لێن عه‌جه‌م بوون، بوونه کورد.
- ۱۵- جۆله‌میرگی، جۆله‌میرگی لێ نیشه‌جین. ده‌لێن عه‌ره‌ب بوون بوونه کورد؛ پادشاکمیان له‌ لای کوردان زۆر به‌پێژه و باج ده‌ستینی و پیتی ده‌لێن خێوی جۆله‌میرگی.
- ۱۶- سه‌رگه‌وه‌ر: کورده‌کانی وی ده‌گه‌ل کوردی جۆله‌میرگی هاوپه‌یمانن.
- ۱۷- کوار لای پۆژاوی جۆله‌میرگی و هاوکه‌وشه‌ن و نمو کورده‌انی له‌وی ده‌ژین هه‌ر به‌کوارێ ناو دهره‌ژین.

- ۱- بلدان الخلفه‌ الشریه: ل ۲۲۸-۲۲۹. په‌حیا خه‌شاب
- ۲- بلدان الخلفه‌ الشریه: ل ۲۲۸-۲۲۹. په‌حیا خه‌شاب
- ۳- شه‌قلاره، هه‌ردیان، وێهه‌ن دهره‌بنده‌که گه‌لی عه‌لی په‌گ و ده‌شته‌کشی ده‌شتی حه‌ریر بن. هه‌ژار
- ۴- مه‌لازگرد، پۆست.
- ۵- له‌ سه‌له‌له‌دا ده‌لی: زرزاری به‌زمانی عه‌جه‌می بێچه‌وه‌گه‌رگه. خلاصه‌ التاریخ الکورد، ل ۲۸۵، په‌راوێزی عه‌لی عه‌مرنی.

۱۸- ناوچهی دینار: کوردی دیناری لئی دهژین.

۱۹- عیمادیه و قهلائی هرور جینگه کوردی همکاریه.

۲۰- قمرانیه و کههف داوود، مهلبندی هۆزی تنبکی و بستیکیه. ^۱ دیسان همر ختیوی مسالک باسی بوختی و سندی و راسنی و دونبولی دهکا و دهلیّ دونبولیهکان خه لک بیتیان دهلین زازا (ظاها) و به خۆ دهلین دملی (دونبولی).

خواهنی کتینی /التشقیف ناوی بیست و پینج مهلبند و هۆزی کوردانی نووسیه که پۆزی خۆی له دهفتیری دیوانی میسری راگوئیزتون. ^۲

مینزرسکی له وتاریک که دهبارهی کوردهکانی لای پۆژههلاتی نیرانی نووسیه، دهی دهخا که له مهلبندی قمرهباغ له قهفقاژی، بیست و چوار هۆزه کورد همیه و دوو هۆزی گل و زهنگهشم له خوراسانیدا دهژیان و هۆزی جیگان له گورجستان نیشتهجی بوون.

ابن خلدون له میژوههکهی خۆیدا دهلیّ: «دوو هۆزی کورد له ولاتی جزایر دهژین، ناویان لایسن و بادینه.»

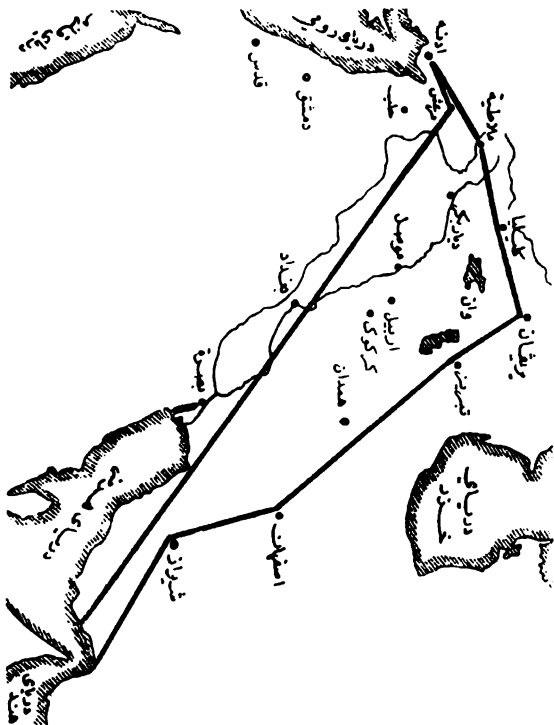
(۳)

شهرهفنامهی بدلیسی ۱۰۰۵ ک. (۱۵۹۶ ز.) وای راگمیاندوه که کورد له باری کۆمه لایستی و زاراوه دهبنه چوار بهش: کرمانج و لور و کهلهور و گۆران. دهشلی سنووری کوردستان به خهتی راست له ستر خهلیجی فارسوه تا برانموی مهلاتیا و معرعهش دهچی. نالی باکووری نهم خهته ولاتانی فارس و عراقی عهجم و نازریایسجان و نهرمنستانی گچکه و نهرمنستانی گهورهیه. باشووریش عراقی عمرهه و ناوچهکانی مووسل و دیاریه کره.

پادشایان و میرانی نازای کوردستان به ناوی هۆزیان ناسراون. وهک: ههکاری و سۆزی و بابانی و نهردهلان. هیندیکیشیان ناویان و تپای شار و قهلاکانیان هاتون. وهک: میرانی، حمسنکیف و بدلیس و جزیر و حمزۆ و شهگیل و هیشریش.

۱- دائرة المعارف الاسلامیة مینزرسکی. پهیا خهشاب

۲- خلاصه تاریخ کرد و کرهستان، ل ۳۸۰.

نخشه‌ی کوردستان له زمانه‌ی شهرفخانداندا

فرمانرہواکانی کوردان، له لای بدلیسی چوار دستمن:

- ۱- سربہ خزان کہ میژوونوس ناویان به پادشا نووسیون.
- ۲- نہوی تمواو سربست نہبون، به لام دراویان له سکه داوه و له خودبه ناویان وه خویندبون.
- ۳- فرمانرہوای کوردستانی.
- ۴- فرمانرہوایانی بدلیس.

دستہی یه که م:

دولتہکانی مروانی، حسنموی، لوری مزمن، فضولی، لوری بچوک، نہیویہکانا که پادشای میسر و شامی بون. دهشلی شادی کوپی مروان باپیری سه لاهدینی کوردی رهوندی دوین بسو له سر شمری سه لیبانیس زۆر دواوه.

دستہی دووه م:

رسمنی نمرده لانیہکان دہاتوه سر نهحمادی کوپی مروان و له بابہ نمرده لان دہوی و دہلی زۆر له ناو گۆرانان ژیاوه و له پاشان شاره زووری گرت و ناوی یه کئی له شاهانی ساسانیسی له ختر ناوه. حمدوللا مستوفی ختوی تاریخ گزیده دہلی: «همیشه کورد حوکمی شاره زووریان ده کردا زۆرانبازی زۆرداران بوو. کئی له گشتان زۆردارتر با، شاره زووری بز خزی دہبرد.»

نمرده لانی له ناو عوسمانی و سهفوی دابہس ببون. شہرہخان له کتیبہ کمیدا بز سهفویان ہمر ناوی قزلباش دہلی^۱. سورخابی نہوی نمرده لان ببسوه دۆستی شاتمامسی سهفوی (۹۳۰- ۱۵۲۴/۹۸۴-۱۵۷۶) و به تکای شو له براکمی خۆش بسوا که دژی شو ببسوه دۆستی سولتان سولہیمان قانونی (۹۲۶-۱۵۱۹/۹۷۴-۲۰-۱۵۶۶). نمرده لان ببسوه مہدیانی شمر و ہمرای نیشوان نیشانی و عوسمانی. تا له نمنجامدا هەلۆخان چووہ ژیر نالای سولتان مرادی عوسمانی و دہگەل

۱- قزلباش پاشماوی شو دیلانه ہون کہ تہیسورلنگ به شیخ حمیدی نەسپاردن! بز نہوی ہناسرتنہوہ کلاری سورہیان له سر ہوو. له دوارژدا قزلباشی تورک و فارس ہونہ سوپای ہمرہ بہمیزی سهفوی.

قرلباشانیشدا تینکی نهدا و نابعم چهنشه خز پارتیزیه، تا سالی ۱۰۰۵ک (۱۵۹۶ز) -که شهره‌فخان له شهره‌فنامه بۆتموه- نمو هر فرمانر هوا بووه.

له باسی هه‌کارانی‌شدا نیتۆی فرمانیتکم به خمتی نیگوری دیوه. چمنگیزیه‌کان بۆ هه‌کارانیان نووسیه و ناوچه‌کیان بۆ پشتاویشت بهو بنه‌ماله به‌خشیوه؛ کهچی هرگیز ته‌می تورک و گه‌ری فارس لهو ناوچه‌دا نهره‌بووه.

ده‌سته‌ی سه‌هه‌م:

له پاش میرانی هه‌کاری، باسی فرمانر هواپانی کوردستان (چه‌مشکزه‌ک) ده‌کا که معزنه‌کانی مسجدنکورد و پهرتک و سوقمان له‌وانن. له مهر میرانی مهرداسی و نه‌گیل و پاله و چهرموگ و ساسزن و خیزان و مه‌کس و نیسپایرد و کلیس ده‌دوی. سوتیدانی‌ش ده‌باتموه سهر به‌رمه‌کیان.

ده‌سته‌ی چواره‌م:

باسی ژیننامه و رابردوی میره‌کانی بدلیس ده‌کا که خانه‌دانه‌کی خۆنی و هه‌میشه‌ش لهو کتیبیدا ده‌ری ده‌خا که بی‌ خۆیتندن و بی‌ فترگه، هه‌چ گه‌لێک به‌ ناروات ناگا. بۆ نه‌یووویان به‌ شانازی باسی نمو فترگانه ده‌کا که له پاشیان به‌جیماوه. کاتی باسی بدلیس ده‌کا له به‌ر خۆیتنهری راده‌نی که باپسری فترگه و ته‌کیه‌ی بنیات ناوه و بۆ خزی پینج فترگه‌ی ساز داوه و هه‌موویانی سالی ۹۹۹ک (۹۱-۱۵۹۰ز) سهرگرتوه و ده‌لی هه‌موو پر له‌ فقه‌ی و مه‌لای چاکن و ناوی مه‌لاکانیش دیتن.

باسی خوسره‌و پاشای تورکیش ده‌کا که چاکه‌ی ده‌گه‌ن کردوه و له پاش چهل و نه‌مه‌نده سال دره‌مه‌ده‌ری، هیتاویه‌تموه ناو نیسلام!

ناوی قه‌لای نه‌خللات ده‌با که شاتۆماسپ رووخاندی و سولتان سوله‌یمان له‌ باتی چاکردنهری خراپتیری به‌ سهر هیتا!

ره‌سنی خۆی ده‌باتموه سهر کيسراییان و ژیننامه‌ی خۆشی نووسیه‌وه که له‌ مالی شاتۆماسپ په‌ره‌ریوه و له‌ ده‌ورانی شانیسماعیل ده‌مه‌راستی کورده‌کان بووه و خه‌لک نیتیری پی بردوه و شایان لی دردنۆگ کردوه و هه‌لیداشتۆته نه‌خه‌ه‌وان و سولتان مراد هیتاویه‌تموه بدلیس و له‌ شه‌ری تفلیس و

گورجیان، شهرکمری عوسمانی بووه و له پاداشتی نازایهتی، شاری موشیان پین به خشیوه و له سالی ۱۰۰۵ دا کوری له جینی خۆی داناو.

که نایینی کورد باس ده کا دهلی: که میان یهزیدین و زۆریه ی زۆریان شافهین و له خۆنسلن زۆر زیه کن و مه لای زۆر زانایان همیه؛ به لام بێ ناو و ناویانگن!

بدلیسی دهلی: چونکه کورد نه هاتونه ژیر فرمانی تاکه فرمانداریکومه بویه له یه کتر نامۆن و خۆنی یه کتری ده پێژن و گوئی ناده نه هینمایهتی و پیکویتیکی و له سمر زۆر کم، زوو هه لده چن!^۱
نه مین زه کیش همر لای وایه چونکه کورد نابن به یه ک و تیکرا دژی تورک و فارس ناخهبتن، داگیرکرانی کوردستان دهرفتی خۆیان لێ هینان و دهوله توکه سمره خۆکانیان کم که مه لێ تیکدان و همر به کورد کوردیان کوشتوه.^۲

کورد به نازا به ناویانگن: «نه گمر تووپه بن له شیر توندترن نه گمر راپهرن له برووسکه سروک ترن»^۳ بۆ پێزگرتن، ناو له کورد نراوه «قوریشی عه جه م»^۴.

۱- نووسەر زۆری ناوهرۆکی شهره فنامه خستۆته نم پێشه گیهره! ناچار بروم هه لمقرچاندن.

۲- خلاصه تاریخ کوردستان، ل ۱۴۹.

۳- صبح لاعشی، ب ۴، ل ۳۷۹.

۴- شفا و اللیل، ل ۳. پروانه کتیبی تنسر، یحیی الخشاب، ل ۵۲.

به‌شى سېھەم كورد لەم پۇرگاردەدا

(۱)

بروپايتكى و نئونخۇشى شەرەفخان و سۇلتان مرادى سېھەمىن، تا ماوەيەك كورد و توركى بە نارخەمياى راگرتن؛ بەلام كورد -پاش وچايتكى كەم- وە كار كەوتن، كە ژئىرەستەى توركان نەبن و بۇ خۇيان سەرىخەز بۇين. نئونيان دەگەل ئىران و ھاوسا فەلەكانيان خۇش كرد و بەدرخان بەگى بۇتانی - كە سەرەك ھۆزى پۇندز و ھەكارى بوو- سالى ۱۸۳۲. ز. لە پۇرگارى سولتان مەحمودى دووھەمدا، دۇى توركىا راپەرى و شۇپشەكەى ھەتا سالى ۱۸۷۴ -كە پۇرگارى دەسلەتى سولتان عەبدولەمىزخان بوو- دانەمرکا و لە ئەنجامدا تورك گەلنىك ولاتى كوردیان بەرخۇ دا و والى توركىان لە سەر دانان. دوامىش سولتان عەبدولەمەمىد بۇ ئەوئى كورد و فەلەكان لە يەكتر بكا بە دوژمن، سالى ۱۸۹۰. ز. تىپى سوارەى ھەمىدەى لە سوارەى كوردان يىك ھىتا و كردنە قولمەچۇماغ و ھەر كەس لە پووى ياساى توركان وەرگەراپمە، بوو كوردانە تەنئى دەكرا و لە ئەنجامدا ھەر سوارەى ھەمىدەى كورد بوونە ھۆى بەدبەختى كورد و كۆسپى پىنگەى سەرىخەزى كوردستان بوون و نەرمەنىشان كوردە دوژمنى خوتنى كورد.

كە عەبدولەمەمىد لە ۱۹۰۹. ز. دەرکرا، تىپى سوارەى كوردەكانىش لە ناوبرا. لەوئەدا كوردى پۇشنىبەر كەوتنە دئەدانى كوردان كە بۇ نازادى بكوژن. دەرۇشمى ئەوساى توركىا -كە نازادى و براپەتى و يەكسانى ھەموو گەلانى ژئىر بەمىداغى عوسمانى بوو- دەرھەتى دا بە كوردەكان كە برىكاريان بە ھەر دوو كۆزى نوئىنەران وەدەنگ بىن و داواى مافى كوردان بكن.

جگە لەمەش لە ناستانە و بەغدا و مووسل و تەنانەت لە قاھىرەشدا كۆمەلە كورد و كۇفارىان بۇ داواى ماف وەكار كەوتن؛ بەلام توركان زۆر بە توندى لىيان دان و خپيان كردن. ھىندىك لە كۆمەلى كوردان كە لەم چەرخى بىستەمەدا لە ناستانەدا يىك ھاتوون ئەمانە بوون:

۱- كۆمەلى عەزمى قەوى.

۲- کۆمەلە تەعالی و تەرەققی کورد.

۳- کۆمەلە خۆپنندەواری کورد. نەم کۆمەلە فیزگەمیتکی بۆ کوردی خۆپنندن کردەوه و مناسالی کورد لە قۆناغی بەراییدا لێتیا دەخویند؛ بەلام حوکمی نیتەحاد و تەرەققی نوێی که نیازی وابوو که لاسی ژێردەستی بەکاتە تورک، کۆمەلە کەمی هەلەوشاند و فیزگەکەشی لێ داخستن!

۴- لە ۱۹۱۰ کۆمەلە هیقی دامەزرا و تا سالی ۱۹۱۴ هەر مایەوه و دواي شەڕیش هەلپداپەوه؛ بەلام کاتی نەتاتورک هاتە سەر کار، له کار کەوت.

۵- کۆمەلە نێستقلالی کورد. کۆمەلە «تەشکیلات اجتماعی» بۆ کوردستان، لکی نێستقلالی کورد بوو.

۶- کۆمەلە میللمەتی کورد.

بەوهه باش دەر دەکەوی که کوردهکان زۆر تامەزۆی ژیانی نازاد و سەرمەخۆن. لە دواي نەوهی که مایه کەن حوکمی تەواویان گرتە دەست، نەم کۆمەلە نە هەلەوشان. بەلام نەم دەر و نازارەي کورد لە تورکیا تووشی بوون، پێگە نەبەست که کوردهکان لە هەندەران لە پێسی زمان و ژیاوری کەنونارایان چالاکانە خۆ بنوینن و خەبات بکەن. لە دەرەوه کۆمەلە پەکیان گرت و داوايان کرد که نەوانیش وه که لێکی خاوهنی مێژۆی کەنونا را و خێوی داب و پێشووینی نەتەوهی، پێز بگێرین و لە خەلکی تر هەلناوین. کۆمەلە خۆیوون (نێستقلال) لە دەری تورکیا پێک هات و هەموو کوردستانی داگرت و کورد بە گشتی پەستدیان کرد. لە بەغداپەش یانەي سەرکەوتن دامەزرا.

گۆفاره کەن، نەوانەي که زۆر گرینگ بوون:

۱- کوردستان، لە تورکیادا دەرەچوو. پاشان لە پێش شەڕی گەوره گوتنراپەوه بۆ قاهیره و بە کوردی و تورکی دەرەچوو؛ نیو مانگیش بوو.

۲- کوردستان لە ورمی بوو؛ مۆدەهەرە مەسیحیە کەن دەریان دەکرد.

۳- پزۆی کورد سالی ۱۹۱۲ کۆمەلە هیقی دەری خست. لە ژمارەي یەک و دوویدا، وێنەي دوو قارەمانی کورد: سەلاحەدینی نەمیوی و کەریم خان زەند - که کوردهکان بە میسری زۆر بە هێزیانی حەساو دەکەن و لە سالی ۱۷۵۰. ز. پ. تا ۱۷۹۴ شای نێران بووه - چاپ کرابوو.

۴- لە پاشان هەر نەم کۆفاره بەرگ و ناوی پێشوو ی گۆزا و کرابوو بە هەتاهوی کورد.

- ۵- ژيان، دواى كوتايى شېرى گموره، له ميسر و له نستهنبول و له كوردستانى دهر دهچوو.
- ۶- پيشكومتز، له شارى سوليمانى بوو.
- ۷- بانگى كوردستان، زوانى حالى حكومتمتى شيخ محممود بوو؛ حموتانمش بوو.
- ۸- بانگى حمق.
- ۹- نومتيى نيستلال.
- ۱۰- ژيانموره، حموتانه بوو. همتا سالى ۱۹۳۱ همر دهر دهچوو.^۱

(۲)

كوردستان به هممو مانا و لمو باروه كه جيتى كورده، له مابيني سى دولتمتى نيران و عهراق و توركيادا بهش كراوه.

كوردى نيران به تاييمتى له كرماشان و كوردستان (نمستانتيكه بسو ناوهوه) و بهشى باشوورى نازربايجان و كيراتى لاي ورمى و خوى و داوئنهكانى باشوورى ناراراتينا نيشتهجين. چهنه كومهله كوردى ديكهش له خوراسان و فارس و بروجرد (لورستان) هميه.

له توركييا كورده له نيسوان سورك و نيراندا هلكموتوون و له دهورى زيبارى وان دراوسى مسيحيهكانن. له لاي سمرى چهمى دهجله و فزواتموره، كورد له باكوورى نموختمن كه فيشخابور (نزىك جزير) دهگملى سومميسات ليك دهدا؛ كه كموتوته باكوورى بريجيكموه. له پوژناواى فوژراتيش همن. له بهدليس و نمرزنجان و ديارهكر و نمرزهرمى و دامينهكانى پوژناواى ناراراتين، همره زلذن. بهرانهر به سمرژمارى سالى ۱۹۳۹ كوردى عهراق نپوهليوون و له سوليمانى نيشتهجين و زلديسى دانيشتروانى همولير و كمركوكى كوردن.^۲

مينوژسكى له دائرهالمعارف اسلامى دهلى كوردى نيران نزيكى پينچسده هزارن. نمريش له پروى نمو ژمارهى ههلكرتوهه كه پروسيا سالى ۱۹۲۵ بژ كوردى توركيياى دانا و دهلى كوردان له

۱- خلاصهالتاريخ كرد و كردستان، ل ۳۷۰ و دواى وي. پهچيا خمشاب

۲- نينسكلترپيى برتشانى، كوردستان. پهچيا خمشاب

موسولن. پوڙي سي مانگ، تورڪ و نينگليز له سر ناگريس پينگ هاتن.

ماده ۷ کاني ۷ و ۱۶ ي پيماني ناگريسه كه بهم جوړويه:

ماده ۷: له هر شونتيك هر ممتريسيهك روو بگاته هاوپيمانان، ده توان شو شوتنه بگرن!

ماده ۱۶: مزلگه كاني سويای تورڪ و حيجاز و عمسير و يه مسن و سوويا (ميزوپوتاميا):

بين النهرين - هرچهندي هن- دهرينه دست نزيكترين سر له شكري هاوپيمانان.

نوسا به پتي شو دو ماده، له دووهي نوامبري شو سالهدا، نينگليز سيتر وليام مارشالي

نارده سر موسولن كه بيگري.

سر كرده له شكري توركان (نيحسان پاشا) له سر ماناي وشي (ميزوپوتاميا) كرده كيشه و

ديگوت موسولن ناگريتهوه. كه پرسى به ناستانه كرده، رايان سيارد كه شارچولدا و بيذا به سويای

نينگليز و فرمانبراني پشايش - به ناوي سر به عوسمانى - كارويارى خويان بكنن.

همشي مانگي نوامبري، نينگليز هاتنه ناو موسلموه و نالاي خويان لن هه لكرد و نالاي

توركانيان لن داگرت. پاشان نينگليز هه صوو ولاته كهي گرت و سر كرده له شكري نينگليز، شيخ

مه محمودي گموري كوردي له سر سوليماني دانا و كرده نو نيمري دهسه لاني سويای خوي.

نينگليز پيلاني دانا بوو كه له نتوان موسولن و خه ليحي فارسدا دهوله تيكى عمره ب پينگ بي؟

واتا عراقى نيستاك له ژير دهستي نينگليز دابى و ناويكى واشى لن بنى كه نه لين موسته عمره ب

و هكي ديش موسته عمره بي. نينتابى بو دوزيموه! نا بهم جوړه ويلايه تيك و پارچه بهك له دولتي

عوسمانى ژير كم تووى بي هيز، دابرا و بريار درا كوونكي شريف حوسيني - كه پيشو والسى مه كي

بوو - بكنه پادشاي شو پاژه.

وهزارتي هيند له لمندن نارديه لاي حاكم عمسكمرى نينگليز كه له خه ملكى ولاته كه پرسيار

بكا ناخو دولتي عمره ب تازه نيجاد پمسنده كه من؟ نه ميسرى عمره بيان دهوي؟ كييسان بو نه ميسر

گمراهه؟

نه فسمره پاسپتراهه كه له نمنجامدا وهرامى پرسياره كاني وا دايموه:

۱- هه‌م‌وو خه‌لکه که حمز ده‌کمن نینگلیز چاوه‌د‌تیریان بکا تا بۆ خۆیان یه‌که‌جاری له‌ خه‌م

ده‌ره‌خسن!

۲- مەسیحیە‌کان- کلدانیش و کاتۆلیکیش- راسته‌وخۆ نینگلیسیان ده‌وی.

۳- کوردی یه‌زیی سنجاری نایانه‌وی فرمانده‌ریان موسولمان بی.

۴- کورده‌کانیش -که نیوه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که‌ن- هوکمتی عمره‌بیان ناوی.

(۴)

له‌ پروسیا شو‌رشی باشه‌وتک پرویدا. هیزی روس له‌م پۆژه‌لاتی ناو‌نجیه‌ خۆی کیشاوه‌ و له‌ مه‌یداندا هه‌ر نینگلیس و فه‌رانسی مان. کلیمه‌نسۆی سه‌ره‌له‌وه‌زیری فه‌رانسه‌ خه‌مونی به‌م پۆژه‌وه‌ ده‌دیت که پۆژه‌لاتی عمره‌بی وه‌گیر فه‌رانسا بکه‌وی و ناواتی کۆنیا‌ن بیته‌ دی. سه‌ره‌له‌وه‌زیری نینگلیسان (لوید جورج) سالی ۱۹۱۶ له‌ گفتوگۆی سایکس پیکۆ ملی دابوو که موسول بۆ فه‌رانسه‌ بی و نیازی وابوو که فه‌رانسیان بکاته‌ هیزیکی له‌ مه‌په‌ر له‌ نیوان روس و نینگلیسا. به‌لام که روس کشانه‌وه‌، نینگلیس په‌شیمان بوونه‌وه‌ و داوا‌یا‌ن کرد که موسول پشکی خۆیان بی و ئه‌ستاندیشیان! سه‌ره‌له‌وه‌زیری فه‌رانسه‌ له‌ پاش دۆراندنی موسول، تازه‌ به‌ برینی خۆی زانی و دره‌نگ تینگه‌بشت که موسول نرخی چه‌نده‌ و چه‌ندی به‌هه‌ره‌ و بیته‌ پتوه‌یه‌.

وتووێژ ده‌ریاره‌ی نه‌وت ده‌ست پیکرا. کلیمه‌نسۆ پتک هاته‌که‌ی سان ریمۆی په‌سه‌ند کرد و پۆی بیستی یه‌نایری سالی ۱۹۲۰ خۆی له‌ حکومه‌ت کیشاوه‌. به‌لام له‌ دوا‌یسی که نینگلیس به‌شیکیان له‌ نه‌وتی موسول بۆ فه‌رانسه‌ نیشان کرد، پتک هاته‌نامه‌ که له‌ بیستی ئاپریلی ۱۹۲۰ نیمزا کرا و پۆی پاشین به‌ریار درا ولاتی سووریا و لوینان قه‌له‌مه‌وه‌ی فه‌رانسه‌ بی و بریتانیاش له‌ عه‌راق و فه‌لمه‌ستیندا ده‌ستیان به‌وا. (به‌ره‌نامه‌ی کۆمه‌لی گه‌لان، به‌رگه‌ی ۴، ماده‌ی ۲۲).

پهیمانی سیفر

نهم پهیمانه له دهی نابی ۱۹۲۰د بمترا و شاهنشاهی عوسمانیانی ههلوهشانده و پهیمانی سازپیمزی چمپاند و سرپمرستی «انتداب» ولاتانی له عوسمانی داپریایوی کرده یاسا. له سۆنگهی نهم پهیمانمه کموشمنی تورک و عراقیش دیاری کرا. واتا میزوپوتامیا ناوچهی مووسلیشی گرتمه. مادهی ۶۲ و ۶۴ لهو پهیمانه که دهیریاری ماضی کورد دهوا، رای دهگمیاند که کورد گهلیکن سرپهخۆ و نه تورکن و نه عمرهبن و مافیان همیه له نیشتمانی خۆیاندا سرپهست بژین. ناوهروکی نهم دوو مادهیه بعم چۆره:

مادهی ۶۲: له پۆزی وهکار خستنی پهیمانمه ههتا شمش مانگ، سنی نهندام سر به سنی دهولتی فهرانسان و بریتانیا و نییتالیا له نهمسته مبول کۆ دهبنومه و نهمو لیژنهمیه حرکمی زاتی بزی کوردستان دیاری دهکا و کوردستانیش نهمو شوتهمیه که له نیشوان پۆزه لاتی فوواتی لای سنووری باشووری نهمرمنستان و باکووری کموشمنهکانی تورکیا و سووریا و عراقه و کوردیان تیندا نیشته جییه. مادهی ۶۴: نهگمر لهو ولاتانهدا که له مادهی ۶۲د دهست نیشان کراون، تا مهورای سالتیک له دهرچوونی نهمو پهیمانمه پروو بکاته کۆپی کۆمهلی گهلان و دهری بسخا که زۆری زۆری دانیشتووانی نهمو ناوچانه دهیانموی له تورکیا جیا بنممه و نهگمر کۆمهلی گه لانی لای وابسو که نهمو کوردانه شیایوی نهمو سرپهخۆ بوونمن و نهگمر کۆمهلی گهلان رای سپارد که نهمو مافیان بدریتی، وا تورکیا له نیشتاوه بهلین دهدا نهمو سپاردهیه پیتک بیتی و لهو ناوچانه واز له ههموو مافیکی خۆی بیتی. نهم وازهیتانهمشی له ناو بیتی هاوپهیمانانی سرهکی و تورکیا، وتوویزی له سر ده کری و پیتک دین.

جا نهگمر له وهختی خۆیدا تورک نهمو کارهی نهمجام دا، نهموسا هیزی هاوپهیمانه سرههکیهکان به شتیکی رهوای دهزانن که نهم دهولته کورده سرپهخۆیه، کوردهکانی نیشتهجی مهلبندی مووسل رهگمژ خۆی خا (نهگمر خۆیان ناواتیان بی). واتا: نینگلیس لهو ناوهدا پارووی ههرهچهوری رفاند و سنی چیشکهی به بهردیک پیتکا:

۱- گهله کهمایهتیهکانی تورکیا و عمرستانی سرپه تۆسکی ناگادار کرد که همر کامیتک

ناواتی بن له ناغای هه‌لگه‌په‌تموه، په‌نا و پارێزگاری هه‌یه.

۲- نه‌گه‌ر عه‌راق ناهه‌رمانی نینگلیس بکا، زۆر هه‌سانه‌ ناوچه‌ی مووسلی لێ دابه‌سپه‌ت که به‌یه‌تتیه‌رین شه‌رتیه‌که له عه‌راقدا.

۳- گوێی توڕکیای له شه‌ر دۆراو باش ناو بده‌ که به‌ ته‌مای مووسل نه‌بێ و تازه به‌ هه‌ی خۆی نه‌زانی.

(۵)

به‌روانامه‌ی نیشه‌مانی

هه‌و په‌یه‌مانان مه‌سته‌فا که‌مال پاشایان کرده‌ گه‌ش په‌شکن (مه‌فتش عام) له سه‌ر شه‌و هه‌تیه‌ چه‌ که‌ده‌ی له سه‌یواس و شه‌ره‌زه‌پۆم بوون، که نه‌هه‌تی له خه‌ت ده‌رچن. هه‌روه‌ها هوکمی عه‌وسمانیه‌ش که‌ده‌بووه‌ واله‌ی شه‌ره‌زه‌پۆم.

شه‌ری گه‌وره‌ که‌تایی هه‌ت. نیه‌مه‌راتۆری توڕکیا که‌وت که‌وت که‌را. خاوه‌ر و خۆرنه‌شینه‌که‌ی له‌ بن چه‌که‌می به‌ریتانی و فه‌رانسه‌ و ئه‌تالیادا په‌تخه‌وست که‌را. یه‌زانی له‌ نیه‌مه‌یردا بوون. چه‌نیه‌ن ده‌رگه‌ له‌ توڕکیا ده‌رپه‌وه‌ یه‌زانیه‌کان و ئه‌تالیایا. هه‌روا له‌تۆنه‌ی سه‌وتنه‌خۆزان بوو به‌ره‌و نه‌سته‌مه‌به‌ل ده‌هه‌تان و په‌ته‌ختی نیه‌مه‌راتۆری له‌ ده‌گه‌رکه‌ر جه‌می ده‌هه‌ت. یه‌که‌ داوای تاوانی ده‌که‌ر: یه‌که‌ وامه‌ی که‌زنی لێ ده‌ویست. هه‌رکه‌سه‌ بۆ خۆی ده‌که‌تسا و له‌ به‌ر یه‌کیان ده‌که‌تساوه‌. مه‌سته‌فا که‌مال که‌ ده‌یدی زه‌ینه‌ی له‌ ده‌ست نه‌یاراندا ده‌ناله‌تینی و ده‌وه‌مان ده‌مه‌یان ته‌تئاوه‌، زۆری له‌ لا شوهره‌یه‌ی بوو که‌ ده‌ده‌ستی په‌نگانه‌ بێ. له‌ نه‌سته‌مه‌به‌ل هه‌لگه‌په‌راوه‌ و زۆر به‌ توندی به‌ گۆ هه‌و په‌یه‌ماناندا چه‌را!

۱۱ یه‌یله‌یه‌ی ۱۹۱۹ مه‌سته‌فا که‌مالی یاخه‌، شه‌رکه‌ی مه‌یری له‌ناره‌نا و نیشه‌مانه‌به‌رستی توڕکی له‌ ده‌وری خۆی که‌ز کرده‌وه‌. په‌زۆی ۲۷ ته‌مه‌وز له‌ شه‌ره‌زه‌پۆم هه‌یزیه‌ و ته‌مه‌نی نوێ نه‌جاده‌، یه‌که‌م که‌زنگه‌ری په‌نگ هه‌تئا و په‌زۆی ۱۳ سپه‌تامبه‌ری ۱۹۱۹ شه‌ که‌زنگه‌ریه‌که‌ی دی به‌مه‌سترا و به‌روانامه‌ی نیشه‌مانی په‌سه‌ند که‌را. ماده‌ی یه‌که‌م له‌ به‌روانامه‌که‌ ده‌لی:

نه‌گه‌ر چه‌ره‌مان ناچار بوو شه‌ر پارچه‌نی که‌ زۆریه‌ی دانیشه‌وه‌کانی عه‌ره‌بن و ده‌ په‌تشنا سه‌ر به‌

تورکیا بون و له کانی ناگریسه کهی ۳۰ نؤکتؤبری ۱۹۱۸دا کهوتیونسه بهردستی دوژمن، با به نازادی دمنگ بدن و چاره‌نویسی خویان دیار کمن. به‌لام نمو پارچه‌کانی تر -خوا کهوتبسه بمر خهتی ناگریسه‌موه، یان سمر خهت بن - که زؤریه زؤریان عوسمانی و موسولمانان و له دین و ره‌گمز و دؤز و نامانج و ناکاردا یه‌کن و له مافسی نهمه‌وایه‌تی و دابی کؤمه‌لایه‌تیدا لینک نزیکن و پرتزی یه‌کتریان لمبره و به تمواری تیکه‌لاؤن- به هیچ جؤرتیک له نیشتمان دانسا برتین و بؤ هیچ هؤیه‌کی قانونی یان ممنتیقی گوئی شل ناکمین.

دانعری کتیبی موسول لای وایه بهشی دووه‌می نهم ماده بؤ دوو شت بوو:

۱- ناوچهی کلیکیا که له سمر پتیک هاتنه‌کهی تورک و فمرانسه له ۲۰ نؤکتؤبری ۱۹۲۱دا دراهه به تورکیا.

۲- ناوچهی موسول که نینگلیز خؤی لی ساز دابوو له دست تورکانی دهرتین.

نمو دهمی که هاویهمانان تورکیایان په‌لپهل ده‌کرد، کؤمه‌له‌ی مستعفا که‌مال هملو‌شانی پارله‌مان و نالوگؤپی وه‌زیران و هملبؤاردنی نویی ده‌خواست.

له ۲۸ جینوهری ۱۹۲۰دا مه‌جلیسی تازه کؤ بؤوه و قؤلی له سمر پروانامه‌ی حیزب کیتشا. بمر بؤنموه نینگلیس ناستانه‌ی گرت و پمرله‌مانه‌که‌ی هملو‌شانده. مستعفا که‌مال نه‌سجاره کؤپی نیشتمانی گموره‌ی له نهمقره کؤ کرده‌وه و پؤزی ۲۳ی شاپریلی ۱۹۲۰ کؤپ بریاری پتیک هینانی پروانامه‌که‌ی راگمیاند.

(۶)

وه‌حیده‌دین ناخر سولتانی عوسمانی ناماده بوو هرچی نینگلیس و فمرانسه ده‌یانموئی بؤیان بکا. مستعفا که‌مال وانمبوو. ملی بؤ پیمانی سیقر نه‌دا و ده‌گمل پروسیا پتیک کموت و ۱۶ی مارس ۱۹۲۱ پیمانی دؤستایه‌تیا بستم. نیتالیاشی تاق کرده‌وه و به دانسی چمند سرپیشکی (امتیا)، تازالیای لی و مرگرتموه. ده‌گمل فمرانسمش پتیک کموتن که له نؤکتؤبری ۱۹۲۱دا کلیکیای بؤ به‌جن بیتن. واشی کرد که هاویهمانان له ۱۰ی ئابی ۱۹۲۱ رایان‌گمیاند شهری نیتوان تورک و یؤنان بستمیه بمر دوو ده‌وله‌ته.

له سهره‌تاکانی سالی ۱۹۲۲دا نهمقره نوینمیری ناردن که بؤ ناشتی و نیتوان خوشبوون ده‌گمل

ئینگلیس و تورکو کەن. وەزیری هەندەرائی بریتانیا و فرانسە و ئیتالیاش لە پاریس کۆ بوونەوه کە لە کێشە تورک و یۆنان بکۆشەوه و لەو دەسکاریەش ورد ببەوه کە تورکیا داوای دەکرد لە پەیمانە سێفەر بکری.

۹ی سێتامبەری ۱۹۲۲ مستەفا کەمال لەشکری یۆنانی لە نەزمیسەر دەرکرد. لویس جوریج کە هەولێ دەدا هاوێهیمان و بالکانیەکان لە دژی تورک هان بەدا، چی بۆ نەکرا؛ پوانکاریە گوتی فرانسە بە گۆ تورکیادا ناچی.

نەم پرووداوانە بوونە هۆ کە لە ۱۱ی ئۆکتۆبری ۱۹۲۲دا ناگریسی مۆدانیا بیتە گۆژی و هەر لەوێش مستەفا کەمال لە زمانی نیشتمانیهکان وای پایگمیاندا:

۱- بروانامە نیشتمانی بۆ تورکیا مانسی هەرە بەرە ژێرە.

۲- هەر هەردێکمان لە دەست چوووە گەرە کە بیستینێهوه.

۳- بێرس بە خەلکی تەراقیبای رۆژاوا بێشی بکری.

۴- سەرشکیەکان (امتیازات) گەرە کە هەلەشینەوه.

۵- دانیش بەوه‌دا بندری کە تورکیا خێوی هەموو زەمینەکانی خۆیتە. بەمه‌دا وا دەردەگەوت کە تورکیا رازی نایە هیچ زەمینێ لێ جوی وە کەن.

رۆژی ۱۶ی نوامبەری ۱۹۲۲ سولتان محەممەد وەحیدەدین وە دەر نرا و مستەفا کەمال هاتە سەر حوکم و هاوێهیمانان پیتی رازی بوون و لەوه‌شا زۆریان قازانج کرد. چونکە نەمانی خەلافەتی نیسلام هەر وە ک بۆ مستەفا کەمال باش بوو بۆ هاوێهیمانان باشتر بوو.

(۷)

کۆنگرە ی لۆزان

لەو کۆنگرە لە سەر مووسل، بوو بە هەرای عیسمەت ئینۆنسو و لۆرد کرۆزن. عیسمەت دەبگوت: کوردی مووسل تورکی موسولمانان! بەلگەشی ئەوه دێناوه چەند نوێنەریان لە پارلەمانی تورکیان! لۆرد کرۆزن پەخنی لە هەلبژاردنە کە دەگرت و دەبگوت: دەولەت بۆ خۆی ناوی داوین و لەو کوردانە شی وا

هميه له گفتوگو بەشمار نابي؟ چونکو له تورکی تی ناگا.

هەر چۆنیک بوو له ۲۶ی تەممووزی ۱۹۲۳دا پەیمانی لوزان بەسترا و شەر بە یەكجاری كۆتا بوو. هەر كێشەى نێوان دانانی عێراق و تورکیا ماپوو كە نایا مەلبەندی مووسڵ عێراقە، یان بەشى تورکیا دەبێ؟ بریار وابوو نەگەر خۆبەخۆ پێك نەین، كۆمەڵەى كەلان دەمراست بێ و كێشەكە بپڕیشتەوه.

دەربارەى مافى كوردانى پەیمانی سێفر هەلقرا و له پەیمانی نوێ لوزاندا باسى نەستقلال هەر نەما و تەنیا كرا بە بەزمى هاویمیمانان بەرانبەر بو كەم هیزانەى كە له بەردەستى توركان دان. مادەى ۳۸ و ۳۹ی پەیمانی لوزان ناوایە.

۳۸: تورکیا دەستبەر دەبێ كە گیان و ژیان و نازادى دانیشتوانى ولاتەكەى بپاریزێ و كوى نەداتە شێتى زان و پەچەلاك و جۆرى زمان و ناییان.

۳۹: تورك یاسای وا دانانی كە بازرگانى نازاد و ناییندارى و یەكترگرتنى سیاسى و نووسین و دوان بە زمانى زگماك بەرمەست كا.

(۸)

كۆنگرەى قوستەنتەنبیه

نەو كۆنگرە ۱۹ى مارسى ۱۹۲۴ دەربارەى مووسڵ گێراپوو. فەتخى بەگ نوێنەرى تورك و سەرۆكی پارلەمان گوتى: هاوینشتمانانى نێمە بە چاویك تەشاشا دەكرێن! نێمە بۆ پەگەز و نایین هیچ جیاوازیەك دانانیین! كورد و تورك -كە هاوینشتمانى یەكدیـن- نایانەرى بۆ خاترى چەند هەزار ناشۆرى، نیشتمانیان پارچە بكرى. كوردەكانى ناوچەى مووسڵ نوێنەریان لە كۆردا هەیه! قسەى پێشوروى عیسەمت نیشۆنۆى جۆنەوه! نوێنەرى بریتانیا (پرسی كۆكس) پرسى شو نوێنەرە كوردانە كێن؟ تودكە كە رێزى لى گرتن: نابێ زاده نوری ئەفەندى، سولەیمان فەهەمى ئەفەندى، مەحمەد نوری ئەفەندى، نەفتچى زاده، نازم بەگ، فەتاح بەگ.

كابرای نیشنگلیس بە ژێنامەى نەو كوردانەدا ھااتە خوازێ كە كێن و چن. لێگوتى: نۆزى ئەفەندى

نایب‌زاده لاتینکی مالی نایبه و دهمتی بابی خوی بریوه؛ گویا ده‌چن له تورکیا کاسبی بکا. له‌وه‌تا بابی زانیویه که بۆته نوینمر له لاتان، کورپی خوی خوتیری کردووه. سوله‌یسان نه‌فهنسی له مووسل باج نه‌ستین بوو؛ درای به ملدا هات و هه‌لات و له پارله‌مانی نێوه‌دا خۆی حه‌شار دا. نوری نه‌فهنسی فرمانبه‌ریکی عیراق بوو؛ له بی‌تاکاریسان دهرکرا و خرایه بهر چاره‌دێری و هه‌لات؛ نازچه‌گ نه‌فتچی‌زاده له پارله‌مانی عوسمانی نوینمیری ناوچه‌ی که‌رکوک بوو؛ له عیراقیش له کۆپی دامه‌زرینمیری بوو به نه‌ندام. سالی ۱۹۲۱ کردیان به کارگیری حیلله، نه‌یوست؛ ویستی کارگیری که‌رکوک بی، بزیان نه‌کرد. لهو رقانه دژی عیراق ده‌جوولوه و عیراق نیازی وابوو بیگری؛ هه‌لات و له سوله‌یسانیموه چووه تورکیا.

فه‌تاح‌به‌گیش - که ژن برای شیخ مه‌حموده - له نه‌سته‌مه‌بل کاری شیخ مه‌حمودێ ده‌کا که دیه‌وی نێوه‌راستی دارده‌ست بگری و هیچ لایه‌کی نه‌ره‌نجین!

پاشان گوتی: نوینمیری‌تی نمو کوردانه له پارله‌مانی تورکی‌دا، پی‌نچه‌مانه‌ی په‌یماننامه‌که‌ی لێزانه. مرچ نه‌ویه که هیچ لایه‌ک کارێک نه‌کا باری که‌وشنه‌ی بی بگۆری. مووسل نیستا سهر به حوکماتی عیراقه و بوونی وان له پارله‌مانی تورکی‌دا ره‌وا نیه.

کۆنگره‌ی قوسته‌منتینیه سهری نه‌گرت و کار که‌وته کۆمه‌لی گه‌لان و لیژنه‌یه‌ک ده‌ست نیشان کرا که لهو کێشه‌یه‌وه‌کۆلی. قسه‌که هاته سهر نه‌وه که نایا کورد له ره‌گه‌زدا تورکن بیان نێرانین، بیان عمه‌ه‌بن؟! لیژنه له ۱۶ی ئه‌یلولی ۱۹۲۵دا کرده‌نامه‌ی خۆی پی‌شکه‌ش کرد که به‌و جۆره‌ بوو:

«نه‌گهر قازانجی خه‌لکه‌که له بهر چاوپێ، به لای لیژنه‌وه‌وا باشه مه‌ل‌به‌ندی مووسل به‌ش بگری. به‌لگه‌ی گرینگ به تابه‌تی له مه‌ر نابووری و جوغرافیسی و ناره‌زووی دانیشه‌توانه‌وه‌وا و ده‌رده‌خمن که ههر هه‌ردێک له باشووری خه‌تی بروکسل دا هه‌یه، هی عیراق بی؛ به دوو مرچ:

۱- نه‌م هه‌ردانه بیست و پینج ساڵ له ژێر انتداب به‌مین.

۲- چاگه ده‌گه‌ل کوردان بگری؛ فرمانبه‌ریان له دادگا و فێرگه هه‌بن و لهو شوێنه‌نه‌ش زمانی

کوردی په‌سی بی.

به‌لام نه‌گهر مرچی یه‌که‌مین پێک نه‌یه، مه‌ترسی سیاسی هه‌یه و چونکه تورکیا له باری سیاسی و هێمنایه‌تیموه له عیراق حالی باشته‌ره، لیژنه لهو باوه‌ره‌دایه مووسل به‌ری به تورکیا. خۆ

نه گمر معرجی دووهه میس پینک نه هیتیری، نهوا زۆریه نمو کوردانه حوکمی تورکیان له هین عمرهه
پین باشتهه.

هر چۆنیک پین عیراق ده پین دیاله ی هر بز بستی؟ چونکه له مهر ناودتیریموه زۆری پیتوستی

پین همیه

(۹)

شۆرشێ شێخ سعید

هر لهو سهروهه نانهدا که تورکیا تینی گیرابوو، شۆرشیکێ کورد هه لگرسا. هیندیک نووسهر لایان
وايه بۆیه روویدا مستهفا که مال بریاری کۆنگره ی لۆزانی به هیچ گرت و ههر له سالی ۱۹۲۴ هوه
زمانی کوردی یاساغ کرد و کورده کانی له جینی خۆیان ده گوازتموه. کورده کان به سهرکرده یی کۆلۆنیال
(خالیدبهگ) ی سهرکۆماری هۆزی جهران، بز بهریمه کانی تورکان خۆیان ساز کرد و زۆر نهفسهر و
پۆشنیبری کورد بز خهبات کۆ بوونهوه. بریاردرا پۆزی ۲۶ ی مارس ۱۹۲۵ نمو شۆرشه دهست پین
بکری؛ به لām رینکوت وای هینا که بهر له پۆزی دانراو تهقه قهوما. هیندیک پیاوی شێخ سعید - که
سهرۆکی تهریقهی نهقشه بهندی بوو- ده گمڵ په لیک عمسکهری تورک به شه ر هاتن؛ سوپای تورک
شۆرشه که ی له ناو برد و شێخ سعید و هاوکاره کانی گرتن و تینکرا دانی به مه حکمه مه.

مه حکمه مه ی نیستلال پۆزی ۲۷ مایز فرمانی خنکانی شێخ و دوکتۆر فوشاد و چل و شهش
شۆرشگتیری راگهیاند و مانگی نابی سالی ۱۹۲۵ له دار دران. سهرۆکی مه حکمه مه گوتی نهوانه ی نم
شۆرشیمان کرد مافسی نهتموایه تیان دهویست. دوا ی نهوه زۆر گهوره ی کوردان له بزتان و ساسۆن و
بایمیدی راگوتیزان و ناردیانه شوینی ناسازگار له که ناروی نانا دۆل. به لām نیستاش کورد و تورک کتم
پین نمو سهریمه خۆیه دا و پیک ده کهون!

هۆیه کانی نمو شۆرشه لای مینۆرسکی نهمانن:

۱- کۆماری تورکیا دینی له دهولت جیا کرد هوه.

۲- ژبانهمه ی نهتموایه تی کورد و ناوانی سهریمه خۆ بوونیان.

۳- پیلانی میریتکی عوسمانی که له هه‌له‌ب ده‌ژیا.

۴- فروفیتلی نینگلیزه‌کان.

هیندیک پۆژنامە تورکیاش نووسیان که فەرمانبەرانی تورک له دیارە کر چەمەند ناھەو کومپانیاکانی نینگلیسیان وه دەست کەوتووہ که بۆ وه‌زارەتی جەنگی کوردستان نووسراون. نینگلیسر له پاش ئەو شۆرشە -له کۆری کۆمەڵی گەلان- گەلی له تورکیا دە‌کرد که مەسیحیان بازار دە‌دا و گوێ نادانە پەیماننامە سیفر و لوزان.

تورکیش بەریرەجیان دە‌دان و گازیان له نینگلیز دە‌کرد که گەرمان تێدە‌هالیتنی و نیازی وایە شائاتی داگیرکەرانی بە سەر‌مەدا بە‌پیتنی و دە‌شیان گوت که هەر نینگلیس دەرە شیخ مەحمودێ دە‌دەن کوردی مووسلیان لی هان دا، دژی تورکیا راپەرن.^۱

سەر‌هەنجام کۆمەڵی گەلان ۱۶ دیسامبری ۱۹۲۵ خەتی بروکسلی پەسەند کرد و مووسل وه سەر عیراق خرا و دوو مەزجیشی بۆ دانرا:

۱- ۲۵ سالی عیراق له ژیر «انتداب» (سەر‌مەرشتی نینگلین) دا بی.

۲- حکومەتی بریتانی بە‌لین بە کۆمەڵی گەلان بە‌دات که بەرژووەندی کوردە‌کان دە‌پارتی! عیراق بەو هەردووک مەرجه رازی بوو. هیندیک نازاد‌پەخواری عیراق له ۲۵ سالی «انتداب» دلخۆش نەبون! نینگلیز هەر‌هەمی لی کردن که مووسل دە‌دا بە تورکان.

۵ ژووییە ۱۹۲۶ پەیماننامە نیوان عیراق و نینگلیس و تورک بەسترا و تورک دانیان بەو دانا که مووسل سەر بە عیراق بی و تۆزیک خەتی بروکسل دسکاری بکری و هەتا ۲۵ سالی تیش دە‌یک داهاتی ئەو کۆمپانیانە عیراق بۆ تورک بی:

۱- شیخ مەحمود سەرۆکتیکی کورد بوو له پاش شۆرش شیخ سعید له تورکیاوه رای کرد و هاتە عیراق بۆ لای نینگلیز و له سەر شاری سولەیمانی کردیان بە وه‌کیلی خۆیان.
ماموستا بە‌حیا خەشاب، له رۆبەر ۳۰ پێشە‌کیه‌که‌یدا دە‌لی: سالی ۱۹۱۸ سولەیمانی درا بە شیخ مەحمود، له رۆبەر ۱۳۹ دا دە‌لی: سالی ۱۹۲۴ کرۆژن گوتی: فەتاح‌جەگ، شیخ مەحمود ناروویەتە ئەستە‌مبۆل! له رۆبەر ۱۴۲ دا دە‌لی: پاش شۆرش شیخ سعید -که سالی ۱۹۲۵ بوو- شیخ مەحمود له تورکیاوه رای کردوو. دە‌بوابە ئەوەندی له بێر بوابە که ئەم هەله زلانی بە بارتیکلا پێشە بکردابە! چونکه بە گەس داناپۆشرین. هەژار

- ۱- کۆمپانیای نموتی تورکی به پیتی مادهی ۱۰ نیمیازی ۱۴ مایوی ۱۹۲۵.
- ۲- کۆمپانیا، یان کسانتیک بهره له نموت دسیتن به پیتی مادهی ۱۶ نیمیازه که.
- ۳- لۆدیژی کۆمپانیاکانی نموت، به پیتی مادهی سی و سیهمی نیمیازه گۆرینه که.

(۱۰)

کۆر و بریتانیا

له دووهمی ماری سالی ۱۹۲۶دا له مەر مافی کوردانمۆ نینگلیس کردنامهی «انتدایی» دا به کۆمەڵی گەلان و تیا دەلی: «کوردیکی زۆر له وەزارەتەکانی دارایی و ساوەخۆ و داد و لە مەلەبەندە کوردنشین و مەلەبەندەکانی تری عێراق داسمزاوین و دەست بە کارن؛ له حکومەتی ناوەندی شیدا بەشیان هەیە له ۲۰ ئەندامی سەنایە دوویان کوردن؛ له ۸۸ نوێنەری پارلەمانیش ۱۴ کوردن؛ دوو وەزیری کوردیش هەیە؛ له ناو سوپا و پۆلیشیدا کورد مشیە. مەلەبەندە کوردنشینەکان ۲۵ فێرگی لێ هەیە؛ پێنجیان لەوان هی فەلانن و له شازدە فێرگی بیستەکش دەرسی کوردی دەخوێندرێ؛ زۆریە مامۆستاگان کوردن. مامۆستای کورد له زۆر فێرگی نە کوردیش هەن.»

جگە لەمۆش نینگلیز کاریکی وایان کرد که ناوێرۆکی دەفتر و نامە پەسەمی به کوردی بن. بەر له شەرێ، زمانی کوردی یێتیاو بوو؛ نێستاکیێنێ که کوردی نووسی بۆتە ساو، له پیاویتی فرمانبەراێ نینگلیسه؛ تا وێستا له لیوای مووسل کوردی خوێندن پەیدا نەبوو. بەلام له ناوچەیی هەولێر و سولهیمانی وا خەریکه پەره دهگری.

جیا له نینگلیس کاربەدەستانی عەرەبیش له عێراقدا هەولیان دەدا که مایەتی کورد له لایان گەشه بکا و زمانەکی ده کار بیتی و فرمان و خوێندنی هەبی. تەنانەت حاکمانی عەرەب کوردیان بۆ ئەرە هان دەدا که له ناو دەولەتە کەدا ئەوانیش دەولەتێکه بن.

سەرەک وەزیرانی عێراق له ۲۱ی جینووری ۱۹۲۶ له وتاریکیێنێ راپیگنێاند: «له سەرەک دەولەتی عێراقه که ماف بنا به کوردان و فرمانبەریان له خۆیان بی و زمانی کوردیش پەسەمی بی. ئەم وتاره بۆ هەموو وەزارەتێه چوو که گشت پەیرهوی لێ بکن:

له ناههنگیکه که بۆ نیمزای پهیمانی تازه گیرابوو، مهلیک فعیسل له مهر کوردانهوه گوتی: «یهک له نه‌رکی عیراقتی راست، دندهانی برای کوردی عیراقتی که په‌گه‌زی بیارتیزوی و بیته ژیر نالای عیراقتی».

هەر لهو جییه‌ش مه‌ندوب سامی بریتانی له وتاری خوتیدا گوتی: «نه‌رکی گرینگسی سرشانی حکومه‌تی عیراقتی وا کاریک بکا که کورده‌کان دلسارد نه‌بن و شانازی به کورده‌ایه‌تی خویان بکهن. بئنگومانیشم که عیراقتی نم سیاسته به‌رنادا».

که‌وابوو نه‌وه نینگلیز و حاکیانی عیراقتی بوون که به‌پاریاندا کورد له ناو عیراقتیدا پیناس و زمانی خویان بی، به‌رانه‌م به‌و باره نوته. نایف به‌گ^۱ - که سه‌ره‌ک هۆزیک کورد بوو - به‌پنججا هه‌زار که‌مه‌وه له تورکیا باری کرد و هاته عیراقتی.

نازادی پیناس و زمان - که عیراقتی به کوردی به‌خشی^۱ - نازاده‌ی‌خواری کورده‌کانی تورکیاشی وا وه‌کار خست که بارکهن و بیته عیراقتی.

نه‌گه‌ر بییری دامه‌مزرانی ده‌وله‌تی سه‌ره‌خۆی کوردی، دایه سیس بوون، سه‌بووری کوردان به‌وه بوو که له‌م ده‌وله‌ته عه‌ره‌به، په‌گه‌ز و زوانیان بی ترسه و مافی په‌وای نه‌مه‌ویی خویان هه‌مه. به‌لام نینگلیز که نیسته‌لالی کوردی باس ده‌کرد یان له تورکانی داده‌به‌ین، هه‌ر بۆیه بوو که مووسل له تورک به‌بێ و ده‌گه‌ل نه‌وه‌ش که زۆریه‌ی دانیشه‌تووه‌کانی عه‌ره‌ب نیسن، بیخاته سه‌ر عیراقتیه‌وه. مووسلشی بۆ نه‌وته‌که‌ی بوو. سیاستی بریتانی له مهر تورک و کورد و که‌مایه‌تیسه‌کانی دیکه و بۆ هه‌مه‌وو شو‌تینیکه عیراقتی بناعه‌ی نه سه‌ر نه‌وت بوو.

کۆمپانیایا‌کانی نه‌وت له کیشه و هه‌رای مووسلدا زه‌ه‌رچالاک بوون. له سالانی ۱۹۱۸-۱۹۲۰دا سه‌یر نارنۆلده ویلسون به‌ریکاری مه‌ندوبی سامی عیراقتی بوو. کاتێ که‌مه‌وشه‌نی نیتوان تورکیا و عیراقتی دیاری کرا، نه‌وه ده‌گه‌ل سه‌رکردایه‌تی هاو‌په‌یمانه‌ن ده‌س به‌ کار بوو. سالی ۱۹۲۶ که نینگلیس بوون به‌ خاوه‌نی نه‌وتی مووسل، سه‌یر نارنۆلده بوو به‌ کارگه‌رتی گه‌شتی نه‌وتی نیرانی و نینگلیسی، له‌و شو‌تانه‌ی که نه‌وتی نیران و عیراقتی لێیه.

۱- نیازی نایفی باشایه که سه‌رۆکی هۆزی کۆچه‌ر بوو، مالی هاتبه‌وه سووریا. پنججا هه‌زاره‌که‌ش خۆی نه‌ه. هه‌زار

عسراق چوه سمر كوردان و شۆرشه كەمى له ناو بردن. ۷ى ئابى ئومى سالى مهلامستەفا چوه نىزان و زۆر له چه كندارى هۆزه كەش ده گەلى چوون. عسراق داواى له نىزان كرد كه بارزانى بداتموه. نىزان گوتى: ئەمن دەستم پێتەياناگا؛ چونكه له بەردەستى پروسە. كه داواى له پروسيا كرد گوتى: ناتوانم ببيگرم چونكه له عمرزى نىزانە!

راستىشت دەوى، كوردستان هەميشه بۆ كاربه دەست و حاكمانى نىزان بەلايه. له پۆزگارى ناسرەدين شا بعم لاره، پىاوى دەولەت له لای كوردان زۆر خوشتانن. فرمانبەرانى حكومەت له جياتى وەى دلى كوردان به خۆ خۆش كەن هەر له خۆيان درەزنگ دەكەن.

پاش هاتنى پروس بۆ نىزان و پال پیتومنانى پەزاشا، پروس لى پەران دەولەتێك له نازربايجان به سەرۆكى جەعفەر پيشومرى دامەزرتن. پيشومرى به هاريكاري كوردهكان به شەر ده گۆر هيزه كەسى حكومەتى تاران چووا گفتيشى به كوردهكان دا كه له ناو نازربايجاندا دەولەتێكى سەر به خۆيان بو پێك بێنن. سالى ۱۹۴۶ كه جەعفەر به ناوات گەيشتا كورد داواى بەشى خۆيان كرد و كورد به سەرۆكايەتى قازى محەمەد پێك هات و پاته ختيشى مههاباد (سابلاخ) بوو. كه پروس له نىزان دەر كەوتن، و لاكى نازربايجان ديسان دراوه به تاران و حوكمى جەعفەر پيشومرى و قازى محەمەد له بەين چوون. هيزه كەنى مهلامستەفا بارزانىش حكومەتى نىزان پەك له دوو رێگەى بۆ دانان: يان چەك دانين و له نىزان بن، يان مهلامستەفا و سەد كورد به پەنا بەر بپيئتموه و ئەوانى تر بەگمپيئتموه بۆ عسراق. ئەگەر بعم مەرجانەش نەكەن، نىزان هەمووانيان دەر دەگا.

له ئەپرېلى ۱۹۴۷دا مهلامستەفا هاتموه عسراق و خۆى تەسليم كرد.

۱- وا دياره ماموستا به حيا خەشاپ ئەم باسەى ئەوار ده بنج و بناوان نەكردوه و له نىزان شېخ ئەحمەد و مهلامستەفا لى ئالوزاره. راستيه كەى ئەمەيه: دواى ئەوه كه بارزانى و دەولەتى نىزان پێك نەهاتن، لەشكرى نىزانى گەلێك له هۆزه كوردهكانى بەردەستى خۆشيان وه پيئش خۆ دا و هاتنه سەر بارزانيان. له دەشتى سنۆ و نەفەدەدا ده گەل بارزانيان ده گۆر پەك راجوون و گەلێك شەرى خوشتاوى له نىزاندا پووينا. گەلێك زيان به گيان و مالى لەشكرى نىزان و كوردهكانى هاركاريان گەيشت. زستانى زۆر سەخت بوو بەفرى زۆر و برسایەتى بەستى له بارزانيان بەى. به تايبەتى پيسر و ژن و مندالى رود، زۆر پەريشان و بى سەروەيره بچوون. بارزانى به دەم شەروە خۆيان گەيانە سنووى عسراق، بۆ ئەوه كه مالى و مەنقال و پەكگومەتى بارزانيهكان له بەين نەچن. شېخ ئەحمەدى بارزانى و چەمەند كەسپك له شەركران ده گەل ئەو خيزان و مالا ئەدا خۆيان تەسليمى حكومەتى عسراق كرد. حكومەتى عسراق ←

سالی ۱۹۵۵ رفیق حیللی - که له کورده پۆشپیره کانی عیراقه - گوتی: «کورده مافسی

نومیان همیه دهولمتی سمریه خۆیان بی.»

گومان نیه ئینگلیز که باسی نازادی کوردیان ده کرد، بۆیه بوو نومیان دەس کەوی. پوو سییش

بۆیه کوردیان دهویست که بگمە نهوتی نازوبایسجان. که وابوو شوپشی سالی ۱۹۴۵ ی بارزانی و

→ شیخ نهحمەد و چەند کەسێکی له خزمانی، له بمرای زیندانی کرد.

مال و مندڵ و وردی بارزانیانیش خرا نه ناو زنجیره و نەمر نەوی دهۆیان و زۆر به شهزەیی پایان دەوارد. ماوهێکی
زۆر هەر وا مانهوه تا له نەنجاما پێگەیان دان پهنهوه ولاتی بارزان. بەلام هەلاستەفا و پێنجەسەد کەس له پیاوانی
به کار و به گوردی بارزانی خۆیان تسلیم نه کرد و له ۴/۶/۲۸ هاتنهوه له سنووری عیراق چەند شهڕێکیان ده گەڵ
عیراق کرد و له ۵/۵/۱۸ سنووری عیراقیان به جی هێشت و به پێگە توریادا گەڕانهوه و له چەند جێیه کەدا
ده گەڵ تورکان تووشی یەک هاتن و به شهڕ خۆیان پزگار کردن. هاتنهوه ناو کوردستانی ئێران و دهیانەویست به رهو
پوو سیا بچن. ئێرانیەکان له هەموو جێگه و شوێنێکدا لەشکریان له سهڕ پێگه دانابوو که شاید پێشیان پێ به گون و
وانه کەن هەلاستەفا بگانه پوو سیا. بارزانی لهو پێگه دوور و بهر له مەترسەیدا - که زۆر کەس سهڕی لێ سوو ساوه -
گەڵێک جار تووشی لەشکری ئێران هاتن و شهڕی زۆر خۆتاریان له ئێراندا قوما و به نازیستی خۆیان پزگار کرد و
ترانیان له چۆمی نازاز بهرنهوه. له نازوبایسانی سۆفیتی برونه پناهەندی دهولمتی روس. له پاش ماوهێک له
نازوبایسجانیان راگوێرتن و برده پناهه تۆزه کەستان. هەلاستەفا له تۆزه کەستانهوه چووو مۆسکۆ. هەر له سالی ۱۹۴۷ را
تا سالی ۱۹۵۸ هەلاستەفا و هەوالاتی بارزانی له پوو سیا ژیان و له پاش شوپشی ۱۴ ی ته موزی عیراق، هاتنهوه بۆ
نێشتانی خۆیان.

سالی ۱۹۶۱ پارتی دیسوکراتی کوردستان - که به سهڕکایەتی بارزانی بوو - له سهڕ داوای مافسی نهتەویستە گەلی
کورد، ده گەڵ عەبدوڵکەریم قاسەدا ئێرانی زۆر خۆش نەبوو کەوتیوه گەله و گازنده کردن. له ۱۱ ی نابی سالی
۱۹۶۱ ده عەبدوڵکەریم قاسم لەشکری نارده سهڕ کوردستان و شهڕی هەلگیرساند. هەر له ۱۶ ی ئەم مانگەشدا له
خوت و خانقە فرۆگەکی نارده سهڕ بارزان و بۆمهبارانی کرد.

له بهرانههر ئەم ئەمستەریاتیەدا هەلاستەفا - له سهڕ نەهر و فهرومانی شیخ نهحمەد - بۆ مافسی رهوای پارێزگاری له
زۆلم و زۆلی، پاپهپی و به گۆ سوپای عیراقدا هاتوه. ئەو شوپشه هەتا ۱۱ ی نازاری سالی ۱۹۷۰ دهوامی کرد و لهو
ساوه ده گەڵ حکوومهتی بهمسی پێک هات که حوکمی زانی (تۆتۆتۆمی) بەدن به کوردستان. نیشتر داوایی بهو شهڕ و
کوشتاره هینا. ئێستا که سال ۱۹۷۲، کوردهکان چارەمۆری وهن حکوومهتی عیراق به لێنه کانی پێک بهێنن و حوکمی
زانی بەدا به کورد و جارتیکیتر شهڕ و خوین پۆتن نه بینن. ههژار

شیاری باسه: ئێستا که من ئەو پهڕاوێزه چاپ ده کەم و ده خێش ۱۲ ی مانگی نۆی سالی ۱۹۷۳ یه له قەیرانی حوکمی
زانی له کوردستانی عیراقدا ۶ مانگ ماوه. به هۆمێدم کوردی ههژار ئەم ناوایمان بێته جێ و حوکمی زانیان بۆ
بچمەیی! پنا به خوا. ههژار

شۆپشی قازی محەممەدیش ئەگەرچی بۆ سەر بە خۆیی کوردستان بوون، ئەو هیچە توندەیان نەبوو کە دەولەتی لە سەر گێتێ بێ. هەرگا ئەو هیچە قایمە بۆ کوردەکانیش هەلکەوی، ئەو ناواتە کە بە سەرچلی لێی دواین بزێیان پێتک دی. حەزم دەکرد مامۆستا محەممەد عەلی عەونی - کە سەرەفنامەی بە عەرەبی وەرگێتێراوە و بەو کوردەوی پۆشنییری نیسلامەتی بە تێکراییی و پۆشنییری کوردەکانی بە تاییەتی دەولەمەند کرد - نێستا لە سەر دنیا بواوە و بەری ماندوو بوونی زۆری بە چاپکراوی بدیایە. خوای لێ خۆش بێ و بچیتە بەهەشت.

زۆر سوپاس بۆ شیخ عومەر وەجدی، شیخی رەواقی کوردان لە نەزەر کە زۆری خۆ بۆ چاپ کردنی ئەم کتێبە ماندوو کرد و پێتپێشی بۆ دروست کرد.

پەڕییا خەشەب

ئاپریل ١٩٥٨

ژیر چاپدا درجوو . بمر لموهش به چمند مانگنیک کاربدمستی زانستی دمزگای گه لانی پۆژه لاتی نریک و ناوه راستی نه کادیمیای زانستی نازه ریایسجانی سؤفتیتی (م. شهمسی) سهبارت بمر نامهمی تهرخانی کردبوو بۆ لیکۆلینموه له شمرهفنامه، به ناوی شمرهفنامهی شمرهفخانسی بلیسی وهک سرچاوهی میژووی گهلی کوردوه^۱ که بمرهمی کاری برتوجانی چمند سالیکی بوو نازناوی دوکتوری پیترا.

نم دوو شارهزایه به شیوهیهکی زانیاری قوول، نرخی شمرهفنامه و گهلیک پووی نه زانراوی خزی و دانهره که میان بۆ یه کهم جار به جوژنکی پتیکوینیک خستۆته بمردهمی پۆژه لاتناسانی ولاته که میان و دروه، که وا بزاسم کورته باستیگیان له پیتشه کی یه کهم چاپی کوردی شمرهفنامه دا کارنکی له جی و پیتیهسته.

بهرگی یه کهمی شمرهفنامه به پووسی، ۶۱۹ لاپه رهیه^۲، که تمنها ۴۱۲ لاپه ره ی بریتیه له وهرگترانی نووسینه کهی شمرهفخان؛ نهوی تری بریتیه له پیتشه کی و پاشکو و کورته باستیکی کتیبه که به نینگلیزی، که له لایمن نافرتهی زانای سؤفتیتی (ی. فاسیلینا) وه ناماده کراون.

ی. فاسیلینا له پهنجا و پینچ لاپه ره ی پیتشه کهیمدا وه ستایانه شمرهفنامهی هه لسه نگاندوه و نرخی زانستی دیاری کردوه و گهلیک زانیاری نوئی لیم بارهیموه بلاو کردۆتموه که زۆریه همره زۆریان لای خویندهواری کورد نه زانراو بوون. لیم پیتشه کهیمدا زانای سؤفتیتی به دریزی باسی میژووی لیکۆلینموهی شمرهفنامه و دهنووسه کۆنه کانی و نمو کتیبخانانهی نیسته تیااندا هه لگیسراون و گهلیک باسی تری لیم باهه تموه تۆمار کردوه.

وهک فاسیلینا نووسیوتیتی، هیزیتلۆ به زمانی فهرنسی سالی ۱۷۷۶ له لاپه ره ی ۸۳۶ و ۸۴۱ ی کتیبه کهیمدا (کتیبخانای پۆژه لات یا فهرهنگی گشتی) بۆ یه کهم جار باسی شمرهفنامه ی به جیهانی

۱- فاسیلینا ده مینکه دستی به گزپینی بهرگی دووهمی شمرهفنامه کردوه که نیاز وایه نهویش لیم چهندانه دا بخریته ژیر چاپهوه.

۲- نم نامه به زمانی نازیری نووسراوه و کورته کهی به پووسی چاپ کراوه.

۳- هزار و ستمده دانه له بهرگی یه کهمی شمرهفنامه به پووسی به شیوهیهکی جران و بهرچاوه، چاپ کرله و ده مینکه له بازاراندا نهماوه.

زانباری رۆژنواو گمیاندوه^۱. هیزیتلۆ له ڕینگه‌ی یه‌کتیک له نووسراوه‌کانی گه‌رۆکی به‌ناویانگی تورکی سده‌ی حه‌ده‌هه‌م (کاتب چه‌لمبی) یه‌مه به شمره‌فنا‌مه‌ی زانیوه «به‌روانه ل ۱۴ ی پیتشه‌کیه‌کی ی. فاسیلینا». دوا‌ی شه‌وه یه‌که‌م شه‌ورو‌یایی که دهنووسی شمره‌فنا‌مه‌ی ده‌ستکه‌وتوه جۆن مالکۆلم^۲ بووه که ته‌نانه‌ت له پووی زانستیشه‌وه که‌لکی لێ وه‌رگرتوه؛ به‌وه‌دا که له به‌رگی دووه‌مه‌ی^۳ ده‌ریاره‌ی میژووی نێزان چه‌ند جارتیک شتی له شمره‌فنا‌مه وه‌رگرتوه؛ به‌لام بێ نه‌وه‌ی ناوی کتێبه‌که یا دانم‌ری بێنیت. بێ‌گومان به‌کاره‌یتانی شمره‌فنا‌مه وه‌ک سه‌رچاوه - له‌و کاته‌دا له لایه‌ن شاره‌زایه‌کی وه‌ک مالکۆلمسه‌وه - به‌لکه‌یه‌کی میژوویه‌ بۆ نرخی به‌رز و بایه‌خی بێسنووری شمره‌فنا‌مه. دوا‌ی جۆن مالکۆلم، به‌ بیست سالتیک میژوونووسی فه‌رانسی (کاترمین) له زۆر شوێنی شه‌و کتێبه‌یدا که سالی ۱۸۳۶ له پارێس له ژێر ناوی میژووی م‌عضوله‌کانی نێزاندا به‌لای کردۆتسه‌وه که‌لکی له شمره‌فنا‌مه وه‌رگرتوه.

فاسیلینا به‌ درۆی باسی شوێنی شمره‌فنا‌مه‌ی له پۆژه‌هلانتاسی پووسدا کردوه. خ. د. فرین یه‌که‌م‌ین زانای پووس به‌وه که سالی ۱۸۲۶ له یه‌کتیک له پۆژنامه‌کانی پیتسه‌بورگدا باسی شمره‌فنا‌مه‌ی وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی میژووی یه‌که‌جار گ‌رنگ کردوه^۴. له پاشی سێ سال دووباره فرین له

۱- به پیتی شه‌و زانیاریانه‌ی له بیللیۆگرافیاکی ژاکه موسه‌په‌لیانفا به‌لۆ کراوته‌وه، هیزیتلۆ له پیتنج شوێنی کتێبه‌که‌یدا ل ۱۸۴۱، ۱۸۳۶، ۱۸۰۷، ۱۷۰۶، ۱۳۱۷، باسی کو‌رد و شمره‌فنا‌مه‌ی کو‌ردوه: (ژ.س موسه‌په‌لیان، بیللیۆگرافیا‌ی کو‌ردناسی به‌ زمانی پووسی مۆسکۆ، ۱۹۶۳، ل ۵۵).

۲- جۆن مالکۆلم ۱۷۶۹. ک (۱۸۳۳. ن) کاربه‌ده‌ستتیک دیپلۆماسی به‌رتانی ناسراوه؛ ماوه‌یه‌کی زۆر له هیندوستان و نێزان کاری کردوه و شاره‌زایه‌کی زۆری ده‌ریاره‌ی ولات و گه‌له‌کانی پۆژه‌هلانت هه‌م‌په‌وه و گه‌لێک نووسراوی به‌ نرخی له باره‌میانوه به‌جێه‌شتتوه و کاتیک که له نێزان بووه، ژماره‌یه‌کی زۆر سه‌رچاوه و دهنووسی کۆنی ده‌ستکه‌وتوه که یه‌کتیکیان شمره‌فنا‌مه بووه.

۳- J. Malcolm, The History of Persia From The Most Early Period to the present time, vol. ۲ london, ۱۸۱۵ pp. ۲۰۷-۲۰۸.

۴- پرۆفیسۆر قه‌ناتی کو‌ردۆ له یه‌کتیک له وتاره‌کانی شه‌م دوا‌یه‌یدا باسی شه‌وه کردوه که‌وا یه‌که‌م کسه‌ی که به‌ درۆی سالی ۱۸۲۶ ده‌ریاره‌ی شمره‌فنا‌مه‌ی نووسیه‌وه، م. فۆلکۆف بووه. به‌ پیتی شه‌م وتاره‌ی ما‌مۆستا کو‌ردۆ جگه له فرین ژماره‌یه‌کی تریش له پۆژه‌هلانتاسه‌کانی پووسیا شه‌ر له‌و کاته‌دا داوا‌ی به‌لۆ کردنه‌وه و گۆڕینی شمره‌فنا‌مه‌یه‌یان کردوه

به کینک له نووسینه کانیدا باسی شهرهنامه‌ی کردۆتەوه و داوای کردووه به زووترین کات فارسیه‌کی
بلاو بکرتتەوه و بگۆردرتتە سەر زمانیکی ئوروپایی.

زانا و کاربەدەستی ئەکادیمیایا، فیلیمینۆف زینۆف ئەرکی بلاوکردنەوه‌ی شهرهنامه‌ی به
فارسی گرتە ئەستۆی خۆی و توانی سالی ۱۸۶۰ بەرگی یەکه‌می به پیشه‌کیه‌کی بیست لاپه‌ره‌یی به
نرخه‌وه به زمانی فه‌رانسی بلاو بکاته‌وه^۱. دوابه‌داوای ئەوه، به دوو سال بەرگی دووه‌میشی له‌گەڵ
پیشه‌کیه‌کی فه‌رانسی هه‌وت لاپه‌ره‌ییدا بلاو کردووه^۲. جێبه‌جێ کردنی ئەم کاره‌ ئەوه‌نده پایه‌ی زانستی
فیلیمینۆف زینۆفی -له‌ پۆژه‌لاتناسی پوو‌سیدا- به‌رز کردووه که نازناوی ئەکادیمی پێ درا.
به‌شیکی یه‌کجار پر که‌لک و گرینگی پیشه‌کیه‌کی فاسیلینقا بۆ باسی ده‌سنووسه‌کانی شهره‌نامه
تەرخان کراوه که ژماره‌یان -وه‌ک ده‌لێت- یه‌کجار زۆره. ژماره‌ی تۆمار‌کراوی شهره‌نامه‌ ته‌نها له
کتیبه‌خانه ناسراوه‌کانی جیهاندا ده‌گاته ۲۲ دانه (J ۱۷). ئەمه‌ش بێ‌گومان به‌لگه‌یه‌کی تره بۆ گرنگی
شهره‌نامه‌ که وا دیاره زانایان هه‌ر له زووه‌وه پایه‌خینکی زۆریان پێداوه و ژماره‌یه‌کی زۆریان له‌ سەر

(په‌وانه: ل.ک. کوردۆنیف، کوردناسی، کتیی موزه‌خانه‌ی ناسایی لقی لینینگرادی ده‌زگای پۆژه‌لاتناسی ئەکادیمیای
زانستی یه‌کیه‌تی سوڤیعت، مۆسکۆ، ۱۹۷۲، ۳۸۶-۳۸۷).

۱- فیلیمینۆف زینۆف (فیلادیمیر فیلادیمیروڤیچ) ۱۸۳۰ ک. (z. ۱۹۰۴) یه‌کینکه له‌ پۆژه‌لاتناسه‌ ناسراوه‌کانی
پروسیا که شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌ میژوو، ئارکیتۆلوژیا و زمانا هه‌مبوه و گه‌لێک زمانی ده‌زانی و سالی ۱۸۶۱ به
ئه‌نداسی ئەکادیمیا هه‌لبژێردا. به‌شی زۆری به‌ره‌مه‌کانی فیلیمینۆف زینۆف بۆ لیکۆلێنەوه‌ی میژوو و زمانی گه‌له
پۆژه‌لاتیه‌کانی پروسیا تەرخان کراون. له‌ به‌ر ئەوه‌ی یه‌کینک له‌و زمانانه‌ی زینۆف به‌ په‌وانی ده‌زانین فارسی بوو،
بلاوکردنەوه‌ی شهره‌نامه‌ی پێ سپێردا.

۲- له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌مه‌ به‌ زمانی فارسی نووسراوه: «جلد اول از کتاب شرفنامه تالیف شرفخان بن
شمس‌الدین بدلیسی که به‌ اهتمام اقل عباد ولادیمیر ملقب به‌ ولیامینوف زینوف در مسروه بطریق در
دارالطباع اکادیمییه‌ امپراطوریه‌ سنه ۱۸۶۰ عیسوی مطابق سنه ۱۲۷۶ هجری مطبوع گردید».

۳- له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌رگی دووه‌مه‌ به‌ زمانی فارسی نووسراوه: «جلد دوم از کتاب شرفنامه تالیف شرفخان
بن‌شمس‌الدین بدلیسی که به‌ اهتمام اقل عباد ولادیمیر ملقب به‌ ولیامینوف زینوف در مسروه بطریق در
دارالطباع اکادیمییه‌ امپراطوریه‌ سنه ۱۸۶۲ عیسوی مطابق سنه ۱۲۷۸ هجری مطبوع گردید».

نوسيوهتومو^۱. به پيتي نمو زانياريانهي فاسيليتقا كۆي كردونهتومو، كۆنتسرين و بمرخترين و راستسرين دستنوسى زانراوى شمرهفنامه نمو ژماريه كه به دستخفتى خودى شمرهفخان له ژۆر ناوى شمرهفنامهى تاريخى كوردستاندا نوسراوتومو و نيتسته له كتيبخانهى بۆدليان له ناكسفۆرد ههنگيراوه. نم دستنوسهى شمرهفنامه كهوتۆته ۲۶۶ پهموه و به ۲۰ وئنهى ناياب پايواندۆتومو و له كۆتايى زولحهججهى سالى ۱۰۰۵ك (۱۳ى نابى ۱۵۹۷ز)دا، شمرهفخان له نوسينهوى بۆتومو. واته نهعه يهكهم ژمارهى نوسراوهى شمرهفنامه به ۱ چونكه شمرهفخان له مانگى نابى سالى ۱۵۹۷ز له نوسينهوى بمرگى يهكهمى كتيببهكهى و له مابيسى ۱۵۹۹ز شدا له نوسينهوى بمرگى دووههمى بۆتومو.

دووههم ژمارهى به نرخى دستنوسى شمرهفنامه، نمو ژماريه كه له كتيبخانهى گشتى لىنگراد پاريزراوه. ميژووى نوسينهوى نم دستنوسهى شمرهفنامه، سالى ۱۵۹۸ه و شمرهفخان خۆى سميرى كردۆتومو و مژوى خۆى لىسر داناوه. بهلام نموى تا رادميك له نرخى كهه كردۆتومو، نوميه كه چهند شوئيتكى كه مى نهماوه^۲.

دهسنوسينگى ترى كۆنى شمرهفنامه كه سالى ۱۶۰۶ له شارى كلس له لايمىن جسمنى كويى نووردهينهوى له بمر يهكهم ژمارهى شمرهفنامه به بى دستكارى له ۳۲۷ پهمهدا نوسراوتومو، له كتيبخانهى بۆدليان ههنگيراوه. جگه له مانه فاسيليتقا باسى ژماريهكى تر له دهسنوسه كۆنهكانى شمرهفنامه دهكات كه له موروزهخانهى بمرستانى و كتيبخانهى نهسته مبول و همنديك شوئيتى تردا پاريزراون (J۱۷-۲۰).

تا نيتسته شمرهفنامه چهند جارتك له زمانى فارسيموه گۆردراوته سمر چهند زمانىكى تر. وهك فاسيليتقا دهنگيرتتومو: كۆنتسرين گۆريشى شمرهفنامه نمو دوو گۆريشمن كه بۆ سمر زمانى تووكى سه

۱- زۆر لهوانه به تا نيتستش ژماريهكى زۆر له دهسنوسه كۆنهكانى شمرهفنامه له كوردستان وه يا له همنديك له ولايهكانى ديكى پۆژهلاش نارواستدا ههين.

۲- نم دستنوسهى شمرهفنامه به كيتك بووه له دستگومته به نرخهكانى لمشكرى پوس له كاتى شمري پوس و فارسدا له سمرهتاي سدهى نۆزدهههدا (۱۸۲۶-۱۸۲۸ز) كه له نمره ميبلموه له گمق كتيبخانهى سمرهتكاندا گواستويانهتومو پيتمرزبورگ.

کراوتهموه. دواى نموه به ماومېک کارټکى زانستى په کجارجوره به نېسېت شمرفننامهوه کرا که بروه هزى پېتناساندى تهواوى نم سمرچاوه کوته، له جېهانى زانستى رږژناوآدا. نموه بسو پرډفېسور ف.ب.شارموا - که نمو کاته وهک زانای همره فارسيزان له نهورووپا حېساب دهکرا- توانى له نېوان (۱۸۶۸- ۱۸۷۵)دا ترجمه مې فرانسى همردوو برهگه کى شمرفننامه له پېتھرزبورگ بلاو بکاتموه؛ که برېتى بوو له برهه مې ۳۰ سال کارى بى وچانى. شارموا چاپه کى فېليامېنزوف زيرنژى بى ترجمه مې کړدبووه بنچېنه و که لکېشى له دوو دهنووسى کوڼى شمرفننامه وهرگرټبوو.

نم چاپه فرانسېمې شمرفننامه کهوتوته چواربرگى سمره خزه: بدشى په که مې برگى په که مې سالى ۱۸۶۸ و بدشى دوو مې برگى په که مې سالى ۱۸۷۳ و بدشى دوو مې برگى دوو مې سالى ۱۸۷۵ له چاپ دراوڼ (۲۱،۵۴۹).

شارموا له ترجمه مې پمېرېمې مرجه زانياره کانى گزړېنى کړدووه. بېسرى خوځى و نمو راست و روون کړدنهوانى به پيوستى زانېون، له پمراويزى کتېبه کهدا بلاوى کړدوونموه. جگه لمووش پېشه کيه کى بى نووسيوه که تېيدا باسى شمرفننامه و همنډک رپوى ژيانى کورد و جوغرافىاى کوردستانى کړدووه. فاسيلېقا له گمڼ نموشدا که چمډ په ختميه کى له پېشه کيه کى ف.ب.شارموا گرتووه، دن بوموډا دنېت که ترجمه مې تا نه مړوش ترخى زانستى خوځى له دست نمداره (۲۳).

دوايه دواى نم زانياره به مرخه گم زانراوانه، فاسيلېقا ده کهوتېته هلسننگاندى شمرفننامه و بېستى خوسى - وهک رږژه لاتناسيک - دهرساره سمنگ و بايه خى دهرده پرېت و ده لېت: ترخى زانيارى نم سمرچاومې نمونده زوره که پيوستى به پياه لدان نيه. هېچ نه بېت به يارمستى شمرفننامه دتوانرېت جېگه گرنکى ون بسوى گه لى کورد له مېژووى رږژه لائى ناوهر استدا دبىارى بکرت (۳۷)؛ نه ممش بېگومان له ترخاندى نايهت؛ چرنکه: گه لى کورد، همردوهک چوڼ رږژه لاتناسى همره به مانوانگى رپوسيا و سوځيت (نورېلى^۱)

۱- تارکولوف و مېژوونوسى به مانوانگى سوځيتى، يوسف نمېگار هېچ نورېلى ۱۸۸۷. ک. (۱۹۶۱. ج.)، په کيکه لمو زانا پايه بلندانى به قولى له زمان و مېژووى گه لى کورد و بارى ژيانى سياسى و کومه لايه تېگمېشتووه و خرصه تېکى زورى کوردناسى کړدووه و له پېگماندى ژمارمېک له زانا کورده کانى سوځيت دستيکى زور بالاى همبووه.

دهلیت: «کاریکی یه کجار گمورهی کردۆته سمر پۆشنیبری پۆژهه‌لات و نهم گه‌له زۆر له پۆله‌کانی خۆی له ژۆر ناوی فارس و تورک و عه‌ره‌ب و نهم‌مندا له ده‌ست داوه. ب‌م‌وهی ناویان وه‌ک شاعیسر و مۆسیقار و جه‌نگاوهری نهم‌ر، م‌یژووی چه‌ند میلیه‌تیک ده‌پازتنهمه و نهم‌ش کاریکی وه‌های کردوه له زانستی نه‌وروویا و پرووسدا وه‌ها بار بیته که گوايه کورد نهم‌ک تمنها ناتوانیته شتیکی نوێ له ژبانی پۆشنیبریدا بیته کایمه، به‌لکو توانای نه‌وهی نیه ته‌نانهت له بینگانه‌مهوه هیچ ف‌یر بیته». به‌لام وه‌ک فاسیلیقا ده‌لیت به یارمهتی شه‌رفنامه ده‌توانیته نهم که‌لینه گمورهیه له م‌یژووی گه‌لانی پۆژهه‌لاتدا پ‌ر بک‌ریتسه و شوینی راسته‌قینهی نهم‌وهی کوردی تیندا دیاری بک‌ریت.

یه‌کته له‌وه‌نهم‌جابه‌ه گرنگانهی که زانای سۆفیتی (ژ. فاسیلیقا) له باره‌ی ناوه‌رۆکی شه‌رفنامه‌وه پ‌تی گه‌یشتوه بریتیه له ده‌ست نیشان کردنی راستی نه‌وهی که‌وا نهم سمرچاره م‌یژوویه پ‌ه‌سمنه، یاریده‌ی کوردناسان ده‌دات که به ش‌یه‌یه‌کی قوولتر له زۆر پووی ژبانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی نهم‌پۆی کورد تیگیمن (ل ۶۷). نهم بیهره‌ی فاسیلیقا زۆر راست و درووسه؛ چونکه شه‌رفنامه گه‌لیک پووی گرنگی خه‌باتی سه‌ختی نهم‌وهی کوردی له سه‌ده‌کانی ر‌اب‌س‌ر‌دودا تۆمار کردوه که لای م‌یژوونووسی خۆ و بینگانه نه‌زانراوون و ته‌نانهت تا نه‌م‌پۆش به ته‌واوه‌تی نه‌زاناون و نه‌مه‌ش هۆیه‌کی گموره‌ی تینه‌گه‌یشتنی حوولانه‌وه‌ی نازادیخواری نهم‌ه‌وایمتی گه‌لی کورده له لایهن بینگانه‌وه.

فاسیلیقا پ‌تر له سه‌ده‌ویسته لاپه‌ره‌ی به ئینگلیزی له کۆتایی کتیه‌که‌ی، بۆ تینیسی و پوون کردنه‌وه و هه‌له راست کردنه‌وه و به‌راورد کردن و سه‌رچاره و مه‌له‌بنده و کورته باسیک له ب‌ساره‌ی شه‌رفنامه‌وه، نووسیوه و هه‌موو نه‌مانه‌وه بیگومان نه‌م‌نده‌ی‌تر نرخ‌ی زانیاری کاره‌که‌یان ب‌م‌رزدۆته‌وه. شایه‌نی باسه پۆژهه‌لاتناسی سۆفیت هه‌ر زوو بایه‌خی ب‌هم کاره‌ی فاسیلیقا دا و به ده‌ستکه‌وتیکی دیاری کوردناسی له قه‌لم دا.^۱

۱- پ‌روانه: کۆفاری گه‌لانی ئاسیا و له‌فریقا (به زمانی پووسی) ژماره ۶، سالی ۱۹۶۸، ل ۲۰۱، ۲۰۲. نهم کۆفاره دانی ب‌مه‌ داناره که ته‌رجه‌مه‌که‌ی فاسیلیقا له هه‌موو پ‌روویه‌که‌وه ت‌وار و بیگم‌رده و نهم‌یه به ده‌ستکه‌وتیکی گرنگی پۆژهه‌لاتناسی سۆفیت داناره.

زانای تازه‌ریش دوکتۆر محمەدی شەمسی -جگە لە نامەی دوکتۆریەکی- زنجیرەمێلا
 وتاری زانستی لە بەاری شەرفخان و شەرفنامەوێ بڵاو کردۆتمو؛ وەك: مێژوونووسی كورد
 بێناویانگ شەرفخان بێلیسی^۱ و باسی راپەرینه‌كانی سەدی شازدەهەمی شۆزە كوردەكان لە
 شەرفنامەدا^۲. دوکتۆر شەمسی لە نامەی دوکتۆریكەیدا بە درێژی باسی ژبان و بەسەرھاتی
 شەرفخان و باری ژبانی سیاسی و كۆمەڵایەتی كوردستان لە سەدی شازدەدا دەكا و لە ناوەرۆك
 شەرفنامە دەدۆی. بۆ پوون كردنەوی نەم باسانە ژمارەیه‌كی زۆر سەرچاوەی كۆنی وەك *نزهةالقلوب*
حمالله القزوينی و بەرھەمی ژمارەیه‌ك مێژوونووسی سەردەمی شەرفخانێ بەكار ھێناوە؛ وەك
 قازی ئەحمەدی غەففاری.

دوکتۆر شەمیش - ھەر وەك فاسیلیقا- بە درێژی باسی گزنگی شەرفنامەمی كردوو و دەلیت
 كەوا مێژوونووسەكانی دواي شەرفخان بۆ وێنە كاتب چەلمبی و ئەولیا چەلمبی و گەلیكێتر، لە
 بەرھەمەكانیاندا لە سەرچاوەیه‌ك زیاتر شەرفنامەیان بە كار ھێناوە. ھەر وەھا ئەو ھەلەمبەشی راست
 كردۆتمو كە ھەندیک مێژوونووس لەو بارەمەوێ كوردویانە؛ كە گواپە شەرفخان كتیپەكەمی بە ھاندانی
 شای نێزان داناو^۳. لە راستیدا شەرفخان لەو كاتەدا كە شەرفنامەمی داناو، زۆر لە سولتانی
 عوسمانیەوێ نزیك بوو و بە پیتی قەسەكانی دوکتۆر شەمسی، عوسمانیكان تەناتە یارمەتیشیان
 داو. بەلام لەگەڵ ئەو شەدا، نەمەش زۆر گزنگە كە لە ناوەرۆکی شەرفنامەدا -تا پادەیه‌كی یەكجاری
 زۆر- ھەست بە بێلایەتی و لانەدان دەكرێت؛ بۆ وێنە شەرفخان بە یەك جۆر بە شان و باھۆزی
 شاتوھماسب و سولتان موراوی سێھەمیدا ھەلداو و خۆی لەو كەم كردوو كە ئەو جوتە شیر و
 تیریان لە یەك دەسوو. جگە لەمە شەرفخان لە سەرھتای كتیپەكەیدا بە شێوێھێكی ناشكرا و

۱- پڕوانە گۆفاری *ھەمالەكانی كۆری زانیاری نازەرییەجانی سۆفیت* (بە زمانی پوووسی و نازەری) ژمارە ۱، سالی
 ۱۹۶۷، ل ۶۷-۷۲.

۲- ھەمان گۆفاری، ژمارە ۱، سالی ۱۹۶۸، ل ۶۰-۶۶.

۳- بۆ وێنە پڕوانە: شاکر خەسبەك، *الکورد و المسألة الكردية*، بغداد، ۱۹۵۹، ل ۱۵. بە بیری دوکتۆر شاکر خەسبەك
 گواپە شەرفخان شەرفنامەمی بە ھاندانی شاعەباسی دۆزۆم داناو؛ لە كاتیكدا كە شەرفخان ھاوژینی شاعەباسی
 بەكەم پوو!

سەرئێچاکیشەر بەم جۆرە لای خوارەو بەسی ئەو ھۆیە کردووە کە بۆ دانانی شەرفنامە پالی پێتوھ ناو؛ دەلی: چونکە مێژوونووسان تا ئێستا هیچیان لە بارە کورد و کوردستانەو نەموسییو، مەن ویستم بە پیتی توانا لەو بارەو کتێبێک بنوسم و ناوی لێ بنێم شەرفنامە؛ ھەموو ئاواتیشم ھەر ئەوێە کە خانەدانە گەورەکانی کوردستان ناویان گوم نەبێت. کەواتە بەر لە ھەموو شتیەک و پتەر لە ھەموو ھۆیک، گیان و ھەستی کوردایەتی شەرفخانیان جوولاندوو و بەلگە ئەمەش ھەر لە ناو شەرفنامە جارەھای جار بەرجاو دەکەوێت. بۆ وێنە لە سەرپای شەرفنامەدا ھەست بەو دەکریت کەوا خاوەنەکی بە ناشکرا یا لە ژێر لێتووەو لێ ژێر یەردە ھەلدان بە شانزیاھزی سولتانەکاندا دەلیت: «کوردستان ولاتیکی بە کەس داگیر ناکریت و سەر بۆ کەس شۆر ناکات».

سەرپای ھەموو ئەمانە، شەرفخانی بدلیسی یەکم کەسە کە ھەولی داوہ بە شێوێکی راست و بێ پێچ و پەنا، دەستکاری سنووری کوردستان دیاری بکات. بەر لە شەرفخان و بە تاییەتی لە سەردەمی سەلجوقیکانەو، کوردستان بەو مەلەبەندانە دوتراً کە کەوتبوونە نێوان نازربایجان و لورستان و پۆژئاوای زنجیرە شاخەکانی زاگۆسەو؛ بەلام لە شەرفنامەدا سنووری کوردستان لە مەلاییەو دەست پێ دەکات و لە سەر پۆخەکانی خەلیج کۆتایی دیت^۱. یەکیەک لە پووە گرنگەکانی کارە زانستییەکی دکتۆر شەمس لە بارە شەرفنامەو ئەوێە کەوا بە یارمەتی ئەم سەرچاویە و لە بەر پۆشنایی پێبازێکی زانیاری راست، توانیوتی چەند لایەکی پر پێچ و پەنا و کەم زانراوی ژێسانی کۆمەلایەتی و نابووری و چەند ناوچەییکی کوردستان لە کۆتایی سەدەکانی ناوەنیدا دیاری بکات. زانیاریکانی ناو شەرفنامە وا دەردەخەن کەوا بناغەیی ژێسانی نابووری مێرئیشینی بدلیس لە سەدەکانی ناوەندا، لە سەر جۆری خاوەن مۆلکیتی پچوک دامەزرابوو. چەوساندنەوی جوتیاریش قالیی تاییەتی خۆی وەرگرتبوو؛ بەوی لە سنووری تەنھا بەرھەم ھێناندا نەمابوو؛ بەلکو جوتیار دەبوو جگە لەوھش پارێزگاری بەرژەوندە سیاسییەکانی سەرۆکەکانی بکات؛ بە بەشداری بوون لە ھەموو شەرەکانی ناغایدا؛ کە ھەندیکیان بریتی بوون لە شەری دەربەگایەتی نێوان سەرۆکە کوردەکان. بۆ دواجار لە کوردنامی سۆفیتدا، مامۆستا قەناتی کوردۆ (کوردوییت) لەو وتاریدا کە لە ژێر ناوی

۱- لە راستیدا ھەموو ئەمانە نیشانی ئەوەن کەوا لە سەدە شازدەدا- سەرەتای دروست بوونی ھەستی نەتەواپەتی- ئەم تاییەتیە لە ناو سەردارە کوردەکاندا لە ئارادا بوو.

شہزادہ فنا مہ

مہژووی مالہ مہرانی کوردستان

میرشہزادہ فانی بدی

ولادہ کوردستان
ماموستا مہزار

سمرهتا

به ناوی خودای دهنده و دلنشین

سمرهتای وتارم به سوریاسی نمو خودایه دست یی دهکا، که پسنندی نمو له دلی پرووناکموه وهک پوژی به کیریز، زهوی و عاسمان دهتمنیتوه. نمو خاوون شکویدی که هه موو پایهبمز و سمریندیک له سر و ژیر پیتسمی دمرگانمی نمودا، به لارهملی و سرکزی سر دهنیتوه.

شیرینکارتیکه، دهرتیک گلینی بز دالدو پسیوی گیانی نادوم، له قور و لیته هه لختوتوره و به تینی تیشکی بزمی خوی، وشکی کردتوره و به چار پینداخشانندیک، وهای مشت و سال داوه و نموندی پیز لیناوه که شیای کوی باره گای پر شکوی خوی یی و له بمره ژورتر له نزیلهی تهختی یزدانیدا جیگهی بز کردهوه و به شانازیموه رایناره.

دس رهنگینیکه، له خاکی رمشی نسناک، سکمیکی وای داپشتوه که به همزاران همزار به بار و به خه لوار مرواری و گوهمر -له بازاری دورناساندا- به قرله قاپمی پانگمن و دهسکی له دوو ناکمن. بالا دستیکه، نمو پادشاو خان و به گلهر و سردار و سرورانهی که به لسوتبمرزی و فیز و شانازیموه له سر ژیر دستلن خو پادمین و تیز بوم و بوم دهکمن، له بمرانهر هیز و دمه لانی نمودا پروت و نابوت و کساس و بیتمنوان. نمو گه دا و بیتموایانهی که چاری چاکمیان له دستی بهخشندی خودای تاکه و دهستی نیازان تمنیا بمره باره گای شکواری نمو بمرز دهکمنوه و بهس و لمو پینه کاریان به کس نهماوه، نهگمرچی له روالهت و له دیسمندا بی تپایه و مایه و بی سمره و بمر و شپزه و پمرتشانن، به لام له راستیدا پادشای سمریمز و دلخوش، همر نموانن.

هر خزیمتی هیندیکیان بز ماوهیهک بمرز دهکاتوه و به سمر کۆمهلیکیاندا زال دهکا و بز
 نزمزون و بهلگه لی دهرخستن، پعتیان بز شل دهکا و سمردهمیک خزیان لی دهبویری و له نهنجام
 ناکامدا بیتیری گیانکیشانیان بز دهنیری و له گۆری ژیانیان وه دهر دهنی و گۆری جیهانیان لی
 هلدومهوژیی و به گۆری تنگهبر و گۆریچمی سنگهسمر و تاریکیان دهبییری و له رۆزی پرسینهموه
 پاک و بوکیان لیک هلداوژیی و له بمردهمی دادگای بمرزی خویدا بیژوددروایسی و بی کهمایهسی
 چاکه و خراپهکانیان بز دهژمیری؛ ساغ و پتمویان دهکاته نه مامی بههشت و دغمل و گندهلیان به
 بمرکلی دۆزهخوه هلدهبییری.

کارنهخشینیکه، هر له تاکه جووتیکی نیر و میوه، گهلیک تیره و هۆزی جزیرهچۆر و سپی و
 سوور و زهره و بز و رهش و گندمی له بنهچهکه و پهگزی ناوهمی ههلهخستۆتهوه؛ بز نهوه که خۆی
 و خزیان بناسن. هر کسه -به پیتی پینداویستی ژیان- فیری شتیک کراوه و چمشنه زانستیکی وهپال
 نراوه و نهرکی فرمانتکی شایانی پین سیراوه تا کاروباری ژیان له ههموو سمریکموه پینک بیتهوه و
 بند و شیرازهی ژیاننامهی مرۆقابهتی له بمر یهک ههلهنوهشی و لیک نه بیتهوه و شم داوودهزگا
 گموره و گرانه و شو خانهدانه پرخیزان و ناوهدانه، ناورگی پر پهرنگی دانه مرکیتهوه. دل و دهرونی
 کیژ و کوپی له تین و گپی نهوین پرکردوه و به تیشکی تاسهی پینک گهییی داگرساندوه. دهردی
 ژانی له ژن -به همزار رهنگی دلرفین- پهنگاندوه و شهکتی و ماندووپوونی بی پراوهی، به پیاو
 سهلماندوه. هر بۆیه که پینت و بلتسهی کوانسوی شم ژیان له سمر پووی شم جیهاندا هر
 بگهشیتهوه و هرگیز نهکوژیتهوه.

هر له خۆت جوانه گورمیی کردن گمردن کهچی تۆن ژیان و مردن

نهی کردن و بمرزی له تۆیه ژیان له تۆیه به تان و پۆیه

پهسنی پیغه مبر

دروود و ئافهرینیک که هرگیز له بنه نهیه و سمرینی دیار نهی، بز دیداری پاکی شو پیغه مبره
 دیاری بی که فرمویهتی: پیغه مبر بووم و هیشتا بابهدهم له شو شو و لیتهدا دهتلیوه. شو

پتغهمبردی که خودای بانی سمر دواندویسه و دهباردی شو گو توویسه: تو زمان همر بویه نارد و نسپارده مان به تو نسپارد، که بییه مایمی سروروی و به ختموروی و نمونوی دادگری بز هه موو نافریدیمیک.

پتغهمبردی که به میوانی بز سمر خوانی دیوه خانی یزدانی مه زن له سروروی نۆ نهومی عاسمانان بان کرا. به دیزوایی رتیبازی - بز به خیر هیتان و پیشوازی - همر نۆ گو مبردی تعرز و بمرزی بز رازابوه و چراخان کرا. فریشته کدی به هه شته کدی خودا - که بوواقی ناو نراوه - دیسمنی نسپی بالتاری پندراوه، بز گشتی دهشت و چۆلی بی توژ و خاک و چۆلی به رهو ختوهتی شین، به زین کراوی له سرزومین ناماده کرا و فرمانی بسزوتنی پس درا. چاپوک سواری نازدار - به تمیاری و چهلنگی - مامزه و ناوزنگی لی بزوات و به حاستم ته رادی ههنگاوت. نسپی بالتاری خوش رهوتی وه خۆ کموت و له بای شه مال رهوانتر و زۆر له خمیال تیوبالتسر، نیتوانی دهیتوان و به خوشبهزی و گوپ و تاوی، تموس و پلاری دهه پرتی چاو ده گرت. چوارناله ی گالمیتکی وای ده کرد، رتیی له گمپانی مانگ و خۆر ده بریموه و به پهلکمی یال و بز، دنکه فرمیتکی قعتیس ماوی له چاری نستیتان دسپریموه. نهومنده چالاک و به کار بوو که جویرایی جلمودار، ده گلهی دهرنبرد و سره و دهری دهرنه کرد و بیینی تمنگ و پشوری سوار ببوو؛ له نیوهی رتیدا به جیتما و له سوینی نهو نیوه و نیوه چلیه، همر ناخ و داخی پشما.

له شهروزیی خۆشت که جبرهیل به جیتما وره یییری پیشه و پردهی تو به کی ما؟

فریشته شوخ و شنگ و قوزه کدی بهر رکیتی خوشهویستی خودا - له فمر و پیتی سواره به و دم و پسرۆزه کدی - چارله جار مهست و سرخۆشتر و سمر و دلخۆشتر و خوشبمز و باو خۆشتر ده بوو. له گمرمی هاتوچۆ و رمبازیدا، شانازی به خۆی ده کرد و دهاته بییری که دار پسر دهی و جارک بازی به سرهوه دهنیش؛ با دار کرمۆل و دهغه زار بی و با باز نازی لی بشتیوی. پسرۆزه شه گمر به ختمور با، سیتبری سسی منی به سمر خۆیموه ده دیت که سیتبری خوشهویستی خودام به سرهوهیه. شۆره سواری میوان له بهر دهروازی خانه دانی خانه خۆیی معزنی خۆی، زهنگۆی به تال کرد و به رهو مال و به سمر بالتی پهریه کانی پاسه وانه تاییه تیه کانی باره گای یزدانیدا - که بسوه

پایندازی- ورده همنگاری همدینا تا گه‌بسته جنگی دیاری کراوی که ژتک‌وانتیک و بگره که‌متریش، له بینایی چاوان و داهینمیری گیانله‌بهر و بی‌گیانان نریک کموت‌موه. نمو جنگی له‌مو دیداردا به‌و درا -همتا دنیا دنیا‌په- کس رتی تی‌ناکه‌وی؟ تمنانت کس رتی ناکه‌وی خمونیش به‌و پایه و شکزی‌موه بیینی.

له بهر نمو تهمی کفسر و چموتی ره‌وی
 له بهر نمو تکران عاسمان و زه‌وی
 زه‌وی کاتسی زانسی پله‌ی ریزی خوسی
 که پیغه‌مبیری گرت‌ه هامینزی خوسی
 بل‌سند پایه‌تر بو له همر سرورم‌ری
 به گموره‌پیه‌کمی خوا مه‌گین په‌ی به‌ری
 همتا چمرخ و خولیه زه‌مین و زه‌مان
 به قه‌د پهلکی داران و په‌مسی چه‌مان
 به قه‌د به‌فر و باران، گیا و نساو و خاک
 دروود بی له دیداری نمو گیانی پاک

په‌سنی سولتان

همروه‌ها له پاش سویاسی خودا و پیته‌لگوتنی پیغه‌مبیری ممزن، ده‌موی سویاسی پادشای خۆشم بکم. نمو پادشاهی که گومبزه شینه‌کمی کاکیشانی عاسمان -به‌و هم‌وو دوروی و به‌رمزی‌موه و به‌و هم‌وو رتیکی و تمزی‌موه- که‌مترین خه‌مل و خشلی سمرده‌رانه‌کمی‌تی. خونکاری سمیوانی چوارم -که ناوی خۆره و به‌خشینی تیشک و تیریزی هم‌رنگ نه‌خشینی بی‌پرانه‌ویه و همتا بلتی زۆره- له ریزی بی‌تیرترینی دهرکه‌وانان و پاسه‌وانانه‌کمی‌تی. پوخت و پاراوی هدلب‌زیراوی په‌چه‌لاکی شاگموره‌کانه؛ نتموه‌ی پاک‌ی بنه‌مالی خانهدانه همره سایچه‌وره‌کانه. دالده‌و پنا و په‌سجری کیس‌ر‌په‌ و بز قه‌یس‌ران جیگه‌ی هومید و هانایه. پادشایانی چین‌وماچین ده‌کونه دست و پایه‌موه؛ کاری سولتانان ماچ کردنی لاشیپانه و سمرده‌رانه‌ی دهرگایه‌تی. سوننی مه‌زه‌بان ده‌پاریزی و له گومرا بوون و گونا‌هیان دلی ده‌بیزی. همر چیه‌ک بدرکتینی؛ کس له گفتی دهرناچی. به راسته‌موچ‌په‌دا همر زۆردار و تاوانباران داده‌پاچی. هه‌ژاری و خه‌مباری له نارادا نه‌هیش‌تووه و سبجیری شهابالی به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی، به هم‌وو که‌لوکولینتیک گمیش‌تووه. سرژیکی دین و دنیا‌په و به‌ختموه‌ری همر دوو لایه. خامنی دوو دریا و دوو به‌ژانه؛ کزیله و مفردی مه‌که و مدینانه. دووه‌مین نسه‌کنده‌ری شاخداره

و سینه‌مین عومری له خواترس و پارتزگاره. له سایه‌ی نوموا، دنیا زۆر هینی و هیمن و نارام و بی‌دردوژانه. باوکی بی‌کمس و بی‌چاران سولتان مسحه‌مدخانه^۱، خوا پراوستاری کوا دمس دهبین بستی گری...

چۆن پیت هه‌لبێم پۆزی تیشکده‌ر؟
خۆزگه بهو کهمی سایه‌ی تۆی له سر
خوا به هسۆی تۆوه شادی بۆ ناردین
نیمه‌ی خۆش دهمۆ به تۆی شمپاردین

په‌سفی میژوو

له لای نومانه‌ی که زۆر زینگ و ژیرن و ورده‌کارن و دوور نهمینن و به پراویسرن، زۆر ناشکرابه که ههموو نووسهرتیکی له زهر و ههموو زانیه‌کی زۆرزان و ده‌پراست و ههموو ناگادارتیک له بمرهاتی پابردوان، لای وایه میژوو پهره له نامۆزگاری به سوود و تۆی له پرتشاندانى به که‌لک و به‌هرمه. بمرهاتی پابردوانمان بپرس ده‌خاتمه و دووری که‌نارامان لى نزیك ده‌کاتمه و خۆ به تاییستی نه‌گهر نمو سهربه‌ورد و پروداوانه‌ش، دم و پراویژ خۆشان بیگێرنامه و میسرزا چاکی دستوقه‌لم رنگین، پروری کتیبانی پى بنه‌خشیتن، ده‌راره‌ی شم تهرزه دیروکانیه مسحه‌مد کوری خواندشاکوری مه‌حمود که به میسرخواند به‌ناویانگه و خاوه‌نی تاریخی «*روضه‌الصفا*»یه، له پیشه‌کی کتیبه هیزا و به نرزه‌کمیدا ده‌لی: خوتندنه‌وه‌ی میژوو له دمسهرانه‌وه به‌هره به پیاو ده‌گه‌ینی:

۱- زانسته بۆ مرۆ.

۲- ناگاداری و خوتندنه‌وه، ناودهنگی و خه‌مه‌هوتنه.

۳- ڕێگهی دوور بۆ پیاو نزیك ده‌کاتمه و کۆسپ و دژواریش له ڕی لا ده‌دا.

۴- پراست و درۆ لیک هه‌لکه‌موتیژی و ناپه‌وا له ناو په‌وا ده‌بۆیژی.

۵- فری هه‌لسه‌نگاندن و به‌راورد کردن تیدایه. زانیان گوتوویانه: نه‌زمون پیاوان زانا ده‌گا؟

۱- مسحه‌مدخانێ سینه‌م، کوری سولتان مرادی سینه‌م و سیزده‌هه‌مین سولتانی عوسمانیه. له سالی ۱۰۰۳وه تا ۱۰۱۳ پادشایه‌تی کردوه.

تاقی کردنمویان به لکیک له دهلکی زانست زانیوه. پیاو به میژوو خویندنامه، زور فیری لیکدانسه و توژینهوه و نهموون دهی.

۶- میژوزان که متر کاری به بسیاری لای نهم و نهم دهی؟ چونکه مهبسته که له بهر دسته و بوی دهرانی و خوی دهیزانی.

۷- گهوره پیاوان که ده گم کاری گران و دژواردا پرویه پروو دهی، به خویندنامه میژوو کوتلی دلیان داده مرکی و نارامی پرویان تی دهکا.

۸- میژووناسین ژیری و وریایی بز پیاو زیاد دهکا و ناراسته ی پاوژ و بییری راستی دهکا.

۹- ناگادار له میژوو همیشه پشوو درژ و لسمرخویه.

۱۰- سرداران و زورداران له بسمره های پابردوانهوه، بالادستی و دسه لاتی خودای مسزنیان

دیتمهوه بیسر و به هیزوگویی خویان بادی هموا نابن و به ملسهویی و لاساری له پری لانادن و باش تیده گن که نه خوشی همتا سمره و نه ناخوشی. همر سهارهت بهم مهبسته شه که پادشای همرو پادشایان له قورنانی پسرژدا فرمویمتی: «به راستی له چیرۆکیاندا، پهنده هه بوو بز خاوهن دلان.»

من و نهم کتیبه

من که نووسری نهم روویمرانم و نام شهرهف کسوی شه‌مسهدینه و چارم له به‌زمیی خودایه و هومیدوارم که ناریکارم بی و له‌م دنیایدا سرفراز بم و له کیشمی نمو دنیاش پرگام بی، له همرتی جوانی و همره‌می به‌هاری ژیانمدا، له دوی نموه که دستی راست و چهپی خۆم ناسی و له خوتینده‌وارینا هیتزیوتیم پمیدا کرد و هه‌زاره و دوولایی زانستیه پوالمتی و نه‌تینه‌کانم یه‌ک لا کرده‌وه و همرچی بز دنیا و دینم پیویست بوو، له همر شته‌ی زۆر شتم زانی و به‌سر راستی و کارامیی کموتسه‌سر کارویاری دیوانی؛ له‌مو سرویمنده‌دا همتا لا‌قاری و همره‌زی پووی تینه‌کردم، به‌خوتیندنه‌وه‌ی چیسرۆکان و دیرۆکان به‌رم ده‌گرت. همرچهند جاری تم و مژی پمژاره و کسرم به‌سردا ده‌هات، به‌سروه‌ی بیسروه‌ی روودای پاردووان دهرم ده‌کرد. همر چندی گزه و سۆزه‌ی ساردوسپی ناهومیدی نیازی وابویه به‌لامدا تپیری، به‌پیداچوونه‌وه‌ی سرگروشته‌ی میرومه‌زنه‌کانی پیتشوو، خۆم سرگرم ده‌کرد؛ تا وام لیتهات له‌مو هونره‌ جواندا بوومه‌ بژارده و له‌ لیتوانیه‌وه‌ بوومه‌ دهم و پیل ره‌وانتکی وها که دهنی دام و هینامیه‌ سر نمو پروا و بیسه‌ که -به‌ پیتی توانا- منیش چهند گموتیک به‌خمه‌ نمو زنجیره‌وه.

نوسا مرخی خۆم وا لی خۆش کردبوو که له‌م زانسته به‌مایه و هیتزا و پر به‌هایدا نووسراوتیکی نمونده به‌نرخ و سهره‌خۆ به‌خمه‌ روو که همرگیز به‌ر له‌ من دستی هیتزوانوسانی پیتش خۆمی پی پانه‌گمیشتی و نموه‌ی من دیخمه‌ به‌ر چاو، کس‌تر وه‌ک خۆمی تی‌ته‌گمیشتی. به‌لام به‌هوی کۆسی دژوار و رووداری نالعبار و لارگمرانی پۆزگاری ناهه‌موار، نمو ناواتم همر به‌ ناوات مایموه و بووکی ناوی‌هردوی نیازم، تارای له‌ سر هه‌لته‌درایموه. له‌ هه‌موو لاره‌ همر بای پیچموانه‌ بوو، که‌له‌کی نارزوی به‌ پاشدا ده‌گتپاره و له‌ هه‌موو سووچیکه‌وه‌ همر گتپاره‌لوکه‌ی ناژاره‌ بوو، سهری له‌ عاسمان دساری و سهری له‌ زانا ده‌شتیواند.

دنیسا وه کوو پرچی یار پمشیو بوو دیممن همسوو لا درنج و دتیو بوو
 نازاوه جیهانی وا تمنیبوو خوشی شپ و هیمنی گمنیبوو
 باو باوی شعر و گمر و گزی بوو پیس جینگر و نسابوو خزیبوو

حشاماتی بستمزمان له بیابانی سرگردانیدا به سمرلیشتیروی مابوننومه؛ دتیوهمسهی دهره و نازار دوولینگانمی کولژ و کهمری به سردا بمردابوننوه. لسو رۆژگاره ومیشوومه و تالهدا کس دههاواری کس ندههات و له توك و نزا و ناھ و ناله بمو لاره، هیچیان له دم ندههات. چاوی سوور و تمریان دهبیره عاسمان و دستی کههتیز و سستیان به لسورۆژکی پان ده کردهوه و له بمر خودای خویان دهپارننومه: خواجه! تو کارسازی بیچارانی و فریارسسی بس دههتانی. هملگرتنی نم باره گرانمی نم زۆریه زۆره له وزه و توانای نئمه به دهره. توش ههلئنه گری و ده فریامان وه ره و به دستی توانای خوت نمو نمرکه ملشکینه و نمو پهنجه دلته زینه و نمو داخ و دهره بی زینه مان له بمر برهوتنه و له سمرمان لابه ره.

تیشکی بزمی خودای تاک و پاک بزووت و سروی خۆشی و شادی همنگوت و تاریکی زۆرداری و هموری چلکنی ناله باری وها تمرت و توونا بوو که ناداری به سمر پاداریموه نهما.

نهم پادشادادگمر و ههژاریسرووره مان بس پمیدا بسوو؛ که له ودمی هاتنی، برینی دلان گوشتمزونیان هیناوه و به همتوانی دلاننومه نمو، ساریژ بووننومه. له ژیر سایه شابالی نمو پیسروژه پیسروژدا، دلخورتی و نیگه رانی له بیس همسوو کس چووننومه و ناگردانی دلتههتی و سرگردانی به جارتیک کوژی بووننومه و ههژار و نمدار و بیمار و دهره داری نموسا، همموویان تیز و تمسل و پۆشته و ساغ و به دهماغ - به دلی خۆش و چاوی پووننومه - ژیان بهرتیوه دهبن. کونده بووممی ومیشوومه فرین و قهلمهشکهی بی نهم له قرین کهوت. باوی تووتی شه کرشکین هاتنومه؛ که به گفت و لغتی شیرینی خۆی شه کر بیارتینی و خورتنالی بتارتینی. بولبول بهرگی که ساسی له بمر خۆ داپنیهوه و پهردی بی نهمگی دادپیهوه و زۆر به راشکاوی بهرانبهر به گولی دلخواری خۆی دهنوتینی و بسوی دهخوتینی و دهچریکتینی.

جا چونکه نموانمی له بازاری وتاردا گومهرفرۆش و دوپناسن و نمو میژووناسانمی که تووتی ناو

شەخەتنامە چىپرۆك و دەنگ و باسن، تا وىستا پىنگەى خۆيان نەخستۆتە ناو كوردستانمە و باسوخواسى گەرناسان و سەرناسانى كورديان بە سەردەمى بنووسدا رانەبردووه و شوو مېژوووه پەر لە شانازى و خوشەى -كە لە چىژ و بەرامەدا برەومەرى هەنگوین و گەزۆشە- بە داخەوه لەوانمە نەدىارى بووه و كەوتۆتە بەر پىوار و بە هېچ ناوايمەك دەست و دەمیان لى نزیك نەكردووه، منى بى-تین و توان و بى-دەست و زوان، كەوتە سەر نەو خەمبالە كە بە نەندازەى وزە و توانای خۆم -نەمەندەى بۆم لىوا- لە باسوخواسى گەوره پىاوان و خاوەن ناوان و سەرداران و خونكارانى كورد و كوردستان كۆ بكەسمەوه و نەمەى لە پىاره پىره ژیره كەنى راست و بى-درووه بىستوومە، بىنووسمەوه و ناوى لى بىنىم: شەخەتنامە. هەموو نىاز و ناواتىشم هەر نەمەيه كە خانەدانە گەوره كەنى كوردستان ناویان لە ناو ناوان بىنىن و لە ناو نەچن.

لە زانایانى پىاواچاك و دلپاك و بەوهج دەپارتمەوه كەوا زۆر بە وردى لە نووسىنەكەم ورد بىنەوه و نەگەر پەشتیویه كیان بەرچاو كەوت، بە شىوهمەكى مەردانە بەراوردى بكەن. خۆ نەگەر هەلە و لە بىرچوونىكم لە سەر دەدۆزنەوه، هەر بە گالته پىنكردن و تیز و تەشر لىم نەقۆزنەوه؛ پىاوه تىم دەگەل بكەن و بە پارچەمەكى چاكتر و بە بزگورپىكى تازەتر و پاكتەر، بۆم پىنە بكەن.

هەلەم بپۆشە، نەچى گىف بىسى لە سەركۆنەم بىترسە پۆژى نەتۆش تەپىسى، مەلى سۆنەم
 پەلەى هەلە هەموو لا دەگرى، كىنیه بى پەلەيه؟ بىلۆه بىسى سۆز، هەر خودایه بى هەلەيه

پيشدهستيهك

په كالا كړدنه د پنج و بناوانی كورد و پوښ كړدنه د باری ژيان و چوښتمی ناكاريان به درزلاسی میژوو.

دوو پېړی په كهم

د دنگ و باسی نو د فرمانېروا كوردانمیه كه له كوردستاندا نالای سمریه خوږمیتیان هه لكردووه و

میژوونوسان له ریزی پادشایانیا نوسوین! تمویش له پینج بهنداندا دین:

به نندی په كهم: فرمانېروایانی دیاربه كړ و جزیر.

به نندی دووم: فرمانېروایانی دینه وهر و شاروزور؛ كه به حمسنه و سیه به ناویانگن.

به نندی سېهم: فرمانېروایانی فزله و سیه؛ كه به لوری گوره ناسراون.

به نندی چوارم: فرمانېروایانی لوری بچووك.

به نندی پینجهم: پادشایانی میسر و شام؛ كه به بنه ماله ی تمیوی ناوراون.

دوو پېړی دووم

باسی به سمرهاتی نوم گوره پیاوانمیه كه هرچمنده باوی سمریه خوږیوونی ته اویشیان بز نهره خساره و

خوږیان به پادشانو نه ناوه، به لام له سمریستی و نازادیدا گه یشتوونه رادیهك كه هیندیک له مانه

ته نانت سكهشیان به ناوی خوږیانموه لیداو و خودبه ی همیش له سمر بهرزه کی مزگوتان به ناوی

نومانموه خوږتندراو ته وه. له پینج به نديشدا دهریاره ی نومانموه داخوین:

به‌ندی یه‌گه‌م: فرمانرِه‌وایانی ناردِه‌لان.

به‌ندی دووهم: فرمانرِه‌وایانی هه‌کاری که شهنشویان یی‌ ده‌لین.^۱

به‌ندی سیته‌م: فرمانرِه‌وایانی نامیدی^۲ که به بادینان به‌ناویانگن.^۳

به‌ندی چوارهم: فرمانرِه‌وایانی جزیر که به‌ختی (به‌ختیه)‌شیان یی‌ ده‌لین. نوریس سِ لکی سِ لکی سِ

ده‌بیتسه‌وه:

لکی یه‌گه‌م: فرمانرِه‌وایانی جزیر.

لکی دووهم: فرمانرِه‌وایانی گُورکیتل.

لکی سیته‌م: فرمانرِه‌وایانی فعنیک.

به‌ندی یینجه‌م: فرمانرِه‌وایانی حسمن کیف که به ملکان (مه‌له‌کان) ناسراون.

رووپه‌ری سیته‌م

فرمانرِه‌وایان و کاربه‌دستانی‌تر له کوردستاندا؛ که ده‌کرین به سِ به‌شموه. به‌شی یه‌که‌میان له نَز

به‌نداندا لِ ده‌دوتین:

به‌ندی یه‌گه‌م: فرمانرِه‌وایانی چه‌مشکه‌زک. نوانیش به سِ ده‌سته دابه‌ش ده‌کرین:

ده‌سته‌ی یه‌گه‌م: فرمانرِه‌وایانی مسجمنکورد.^۴

ده‌سته‌ی دووهم: فرمانرِه‌وایانی پم‌رتک.^۵

ده‌سته‌ی سیته‌م: فرمانرِه‌وایانی سوزقان.

۱- ناوچه‌یه‌که سمر به جزله‌میزگه له ولاتی وان و تزیکی بزتان و چال و نالیان. لکینگی زنی گموره له‌ویژه هه‌له‌ده‌قولی

و ده‌پزیتته ناو ده‌چله‌وه. کولر و شه‌مدنپان و مه‌حسودی و بیتت شعیاب له سمر هه‌کارین. عمونی

۲- نامیدی (عیبادیه)، بنیانی عیباده‌دین زه‌نگیه. نه‌بولسعودی نامیدی - که به «مفتی‌الثقلین» به‌ناویانگن بووه-

خهلکی نمری بووه. عمونی

۳- پم‌ره‌وانی زمرده‌شت بیهیدیان بوون؛ بهه‌ دینه‌که‌ش گوتراوه (دینی بهی) واتا: نایسن باشان و نایسنی باشی. بادینان

رهنگه بیهیدیان یی. هه‌زار

۴- شارنکه له نیوان نمرزهم‌ژم و قارس. عمونی

۵- له دوازده‌کیلومیتتری باکووری خمریوت له سمر زنی فورات هه‌له‌گه‌وتروه. عمونی

به نندی دووم: باسی فرمانرہوایانی مرداسی دہکا و نمویش سن لکی لی دہبنوہ:

لکی یہ کہم: فرمانرہوایانی نہ گیل^۱.

لکی دووم: فرمانرہوایانی پالو^۲.

لکی سیٹہم: فرمانرہوایانی چہرموگ^۳.

به نندی سیٹہم: فرمانرہوایانی ساسون^۴ (حہرز).

به نندی چواروم: فرمانرہوایانی خیزان کہ نمویش دہبنہ سن دہستہ:

دہستہ ی یہ کہم: فرمانرہوایانی خیزان^۵.

دہستہ ی دووم: فرمانرہوایانی مہکس^۶.

دہستہ ی سیٹہم: فرمانرہوایانی نمسبارد (نہسپاروت)^۷.

به نندی پیتنجهم: فرمانرہوایانی کیلس (کلز، کیلس)^۸.

به نندی شہشہم: فرمانرہوایانی شیروان^۹ کہ نمویش سن لکن:

لکی یہ کہم: فرمانرہوایانی کفرا^{۱۰}.

لکی دووم: فرمانرہوایانی شیرون (شروہ)^{۱۱}.

۱- شارتیکہ له مہلہندی نمرغمنی سی و دوو کیلومیتسر له دیارہ کرہوہ دوومہ. عمونی

۲- شارتیکہ ۹۵ کیلومیتسر له دیارہ کرہوہ دوومہ.

۳- بان چہرملک، له ۵۰ کیلومیتسری باکوروی دیارہ کرہ. گراوی زلد لی ہمن و خملک دہیچن. عمونی

۴- له ولانی بدلیسہ و نریک بہ شاری مووشہ. چپای ساسون دہکوپتہ خورنشین و ۲۶۰۰ میسر بہرہ. عمونی

۵- شارتیکہ سر بہ دیارہ کرہوہ له نسمعرد (سرت) نریک و داری شامووی زلدہ. عمونی

۶- شارتیکہ ۹۹ کیلومیتسر له وان دوومہ. عمونی

۷- ناوچمہ کہ سر بہ بدلیس. له نہخشہی عوسمانیفا سپاروت نورسراہ. عمونی

۸- شارتیکہ ۵۰ کیلومیتسر له حدلہب دوومہ. پاقووت دہلن: کلز گوندیکہ له لای اعزاز و اہزاز شارتیکی گہرمیہ.

عمونی

۹- شارتیکہ له لای بدلیس. عمونی

۱۰- له ناوچمہ نسمعردہ و سر بہ بدلیسہ. ہژی مہحمدیان و نسمتورکان لمون. عمونی

۱۱- له نعلسی عوسمانیدا «نمرہ» بہ شارتیکہ له باکوروی پڑہہ لانی نسمعردہوہ. عمونی

مستریچ دہلن: له نیرنموہ بڑ کفرا سن سمعاتہ پتہ. چہمیل

- لکی سیتهم: فرمانرِ هوایانی کرنی (کرتی، کورتی).^۱
 بهندی هدوتهم: فرمانرِ هوایانی زهرقی^۲؛ نمویش چوار دستمن:
 دستهی یه گهم: فرمانرِ هوایانی دهرزینی.^۳
 دستهی دووهم: فرمانرِ هوایانی گردکان.^۴
 دستهی سیتهم: فرمانرِ هوایانی عیثاق (ناتاق).^۵
 دستهی چوارهم: فرمانرِ هوایانی تمرجیل.^۶
 بهندی ههشتم: فرمانرِ هوایانی سویدی.
 بهندی نژیهم: فرمانرِ هوایانی سولیسمانی؛ نمویش دوو لکی لئی دمیتهوه:
 لکی یه گهم: فرمانرِ هوایانی قولب و باتمان.^۷
 لکی دووهم: فرمانرِ هوایانی میافارقین.^۸
 بهشی دووهم له پرویمری سیتهم. به دوازدهبمند کوتایی دیت:
 بههندی یه گهم: فرمانرِ هوایانی سوهران (سوران).
 بهندی دووهم: فرمانرِ هوایانی بابان.
 بهندی سیتهم: فرمانرِ هوایانی سوکری.
 بهندی چوارهم: فرمانرِ هوایانی برادژست^۹؛ نمویش دوو دستمن:

-
- ۱- دوسمهاته یتیه بز خیزان و چوارسمهاته بز شیروان و زرد چم و سهخته هژی چنگنی عمهسیرلوی لئی دهرین.
 ۲- نارچمیهک و گوندتیک بهو ناره له لای نسمرده همیه؛ هژدهگانی زهرقی و عزمزمانکی و هرتیدی و ژنگانه لسری
 دهرین. عمونی
 ۳- له نسمردهوه چوار سمهاته یتیه. عمونی
 ۴- کموتوته نیوان دیاربهکر و میافارقین. جهمیل
 ۵- نارچمیهکه سمر به دیاربهکر. عمونی
 ۶- ناری گوندتیکه له لای دیاربهکر. جهمیل
 ۷- مهلبمندیکه سمر به بدلیس و دهکوتته لای باشوویی کنج.
 ۸- ۷۰ کیلومتر له دیاربهکر دوروه و قهلاپهکی کمونارا و بهناویانگی همیه و بنگهی قمرای سلوانه.
 ۹- نارچمیهکه سمر به لیوای هولیز.

- دهسته‌ی یه‌که‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی و مشنی (نمشنه، شنق).^۱
- دهسته‌ی دووهم: فرمانپ‌وایانی سۆما.
- به‌ندی پینجه‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی مه‌حموودی.^۲
- به‌ندی شه‌شم: فرمانپ‌ه‌وایانی دونیولی.^۳
- به‌ندی هه‌وتم: فرمانپ‌ه‌وایانی زه‌رزا.
- به‌ندی هه‌شته‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی ئه‌ستۆنی (ئه‌ستوانی).^۴
- به‌ندی نۆیه‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی تاسنی (داسنی).^۵
- به‌ندی ده‌یه‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی که‌له‌ور^۱ ئه‌موش سێ لکی لێ پمیدا ده‌بی:
- لکی یه‌که‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی پلنگان (پاله‌نگان)
- لکی دووهم: فرمانپ‌ه‌وایانی دهره‌تنگ.^۶
- لکی سێهه‌م: فرمانپ‌ه‌وایانی ماهیده‌شت.^۷
- به‌ندی یازده‌هه‌مین: فرمانپ‌ه‌وایانی بانه.

-
- ۱- شنۆ شارێکه له نازربایجانی کوردستان؛ سێ زانی بماناوانگی هه‌دپس به ناوی نیشانی و نیشنه‌ی و نیشانی و زۆر مه‌لای به ناوی نیشنه‌ی، له‌و شاره هه‌لکه‌وتوین. عمونیه‌لی کورپی شیخ حامیدی نوشنه‌ی یه‌که‌ له‌وانه‌یه. جه‌میل
- ۲- مه‌لجه‌ندی هه‌ززی مه‌حموودی له سه‌ر سنووری نیشته‌ی تورکیا و ئێران و ۹۰ کیلۆمیتسری لای رۆژه‌لاتی وانه. عمونی
- ۳- کتیبی المسالک ده‌لی: دونجولی له پیشدا له چیاکانی مه‌قلوب و موخاردا ژیان و پاونراون و په‌رده‌ی نازربایجان بوون و له‌وێن مه‌زنایه‌تیه‌کی سه‌ریه‌خیزان دامه‌زرانوه. جه‌میل
- ۴- گویندیک به‌ر ناره له ناوچه‌ی نه‌هری، له کوردستانی داگیرکراوی تورکیادا هه‌یه. جه‌میل
- ۵- محهمد/بهدان ده‌لی: له باکوورپ موسول له لای خۆرتیشی ده‌چله‌وه، چیاپه‌کی مه‌زن هه‌یه؛ که‌لینکی کورد لێ هه‌ن و به‌داسنی ده‌ناسرین، ته‌مه‌ر به‌و داسنیانه ده‌لێن یه‌زیی. ته‌وفیق وه‌هبی ده‌لی: داسنی له وشه‌ی ده‌نجه‌منه‌وه هه‌اتوه. جه‌میل
- ۶- که‌له‌ور (که‌لور) ئه‌و مه‌لجه‌مه‌یه که که‌موتۆه نێوان حلوانی کۆن و کرماشان، تا ده‌گانه که‌وشنی سه‌نه (سه‌نه‌نده‌ج). هیندیک له که‌لوران له‌و مه‌لجه‌نده‌وه په‌ر هه‌وازه بوون. جه‌میل
- ۷- نزیکێ زه‌هاره و له ده‌م ده‌ره‌نیه‌که‌وه هه‌یه؛ چه‌می ئه‌له‌وه‌ند له‌ویژه ده‌رژێته ده‌شته‌وه؛ پانه‌خیشی پێژاره. جه‌میل
- ۸- قه‌لایه‌ک و شارێکی له میژینه‌یه و له خانه‌قینه‌وه نزیکه. عمونی

به نندی دوازدهمین: فرمانبر هوایانی تمرزا.

به شی سیتهم له رووپه‌ری سیتهم:

فرمانبر هوایانی نمو کوردانی که له نیران و گۆزانیان پین ده‌لین؛ نمویش چوار ده‌ستن:

ده‌سته‌ی یه‌گه‌م: فرمانبر هوایانی سیامنسور.^۱

ده‌سته‌ی دووهم: فرمانبر هوایانی چه‌کنی.^۲

ده‌سته‌ی سیتهم: فرمانبر هوایانی زه‌نگنه.^۳

ده‌سته‌ی چوارهم: فرمانبر هوایانی پاژۆکی.^۴

رووپه‌ری چوارهم

فرمانبر هوایانی بدلیس^۵ که ده‌بنه باب و باییری نووسه‌ری نم رووپه‌رانه. نمویش به سه‌ره‌تایه‌ک

و چوارپ و کۆتاییه‌ک، کۆتایی پین ده‌هیتیری.

سه‌ره‌تا که باسی شاری بدلیس ده‌کاا کئی دروستی کردووه و سه‌وی شاره‌دان کردسه‌وی شار و

قه‌لاکه‌ی چبووه و چۆن بووه؟

۱- له پۆژگاری سه‌فه‌ریدا هۆزێکی زۆر نازا و به‌هیز بوون. له پاشان له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشان و به‌ کوردستان و نیرانفا بلۆر بوونه‌وه؛ هیندیکیشیان په‌ریوه‌ی نه‌هه‌فانستان بوون. خه‌لکی گۆندی سیامنسور له‌ ناوچه‌ی قه‌ره‌هه‌من له‌ کوردستانی عه‌راق، له‌ هۆزمن. جه‌میل

۲- یان چنگنی. له‌زه‌مانی سه‌فه‌ریدا هۆزێکی زۆر خاوه‌ن زۆر زۆراره‌ر بوو؛ هه‌جهم تیکیدان و نیتسا په‌رژوویلان و سه‌وی له‌وانه‌ مان کۆچه‌ر و په‌وه‌ندن و له‌ نیران مه‌راغه و سوله‌یمانی‌دا گه‌رمین و کۆتستان ده‌کن. جه‌میل گۆندیک له‌ ناوچه‌ی شاری باژۆری لای سوله‌یمانی به‌ ناوی چنگنیان هه‌به. هه‌زار

۳- هۆزێکی کۆرده. له‌ پۆژگاری سه‌فه‌ریدا نه‌میره‌نشینی خۆی دامه‌زرانه‌د و ماوه‌یه‌کیش مایه‌وه؛ له‌ پاشان هه‌ر دووله‌تی نیران له‌ ناوی بره‌دووه و بلۆری کردووه. نیتسا هیندیکیان له‌ لای کۆرند له‌ نیران و هیندیکیشیان له‌ لای سوای که‌رکۆک له‌ عه‌راق نیشه‌جین. جه‌میل

۴- هۆزێکی کۆرده. له‌ پۆژگاری سه‌فه‌ریدا ناوی ده‌رکردووه و میرنشینی خۆی دامه‌زراندوه؛ له‌ پاشان له‌ سه‌ر په‌ک هه‌له‌مشاره و نیتسا هیندیکیان له‌ لای تاران و هیندیکیان له‌ باشووبی نیران. جه‌میل

۵- مه‌له‌مندیکی گه‌ریبه و شاریکیشه له‌ کوردستانی باکووبی و که‌وتۆته‌ پۆژاوی گۆلی وانسه‌وه. سه‌وش و کنج و نه‌سه‌رد سه‌ر به‌ بدلیسن. عه‌ونی

بري يه گهم: دهرباره‌ی هۆزی روزکی (پۆژه‌کی)ه! که بۆچی نهم ناوه‌يان به سردا برآوه.
 بري دووهم: فرمانرپه‌وايانی بدلیس به رهمن ده‌چنموه سر کی و چۆن کموتونفته نهم ولاتموه?
 بري سیههم: دهباره‌ی شو فرمانرپه‌وايانه‌ی بدلیسه که پادشاگه‌وره‌کانی رابردوو زۆریان به‌ریز
 گرتوون و دۆستایمتی و چاکه‌يان ده‌گه‌ل کردوون! نهمیش ده‌کری به چوار بهش.

بهشی يه گهم: مه‌لیک نه‌شرف.

بهشی دووهم: حاجی شمره‌ف کوپی زیانم‌دین.

بهشی سیههم: نه‌میرشه‌مسهدین کوپی حاجی شمره‌ف.

بهشی چواره‌م: نه‌میرنیبراهیم کوپی نه‌میر حاجی مسحه‌مد.

بري چواره‌م: شو هزیانمی که له سۆنگه‌يانموه فرمانرپه‌وايي بدلیسیان له ده‌ست داوه. نهمیش

چوار هۆی هم‌بووه:

هۆی يه گهم: کیتشی نیتوان میرشمره‌ف و میرنیبراهیم.

هۆی دووهم: دامه‌زرانی میرشمره‌ف له جینگه‌ی میرنیبراهیم و بوونی به فرمانرپه‌واي بدلیس.

هۆی سیههم: باس له‌وه ده‌کا که چۆن میرشمره‌ف قه‌لای بدلیسی له قزلباشان ساندوه.

هۆی چواره‌م: به‌سهره‌اتی میرشه‌مسهدین کوپی میرشمره‌ف.

کۆتایی: باسوخواسی نهم به‌ستمزمان و بالشکاوه‌یه! ههر له رۆژی هاتنه‌ سر دنیاوه تا نه‌مرۆ

که به‌رانهر به مینۆوی سالی هه‌زار و پینجی کۆچیه.

نوسا کتیبه‌گهم به چیرۆکی به‌سهره‌اتی پادشایانی به‌مرز و به‌ریزی خانه‌دانی عوسمانی و

پادشایانی نیران و تووران و زۆریه‌ی خونگاران دیکه‌ش له دنیا‌دا - که هاوچه‌رخ‌ی نهمانه‌ بوون-

ده‌برێتموه.

ليکولینه و ميهک

دەربارەي پەگەزى کورد و چۆنیهتى ژيانيان

له مەري پەگەزى کوردەوه زۆر باس و خواسى جزییه جۆر نووسراوه؛ بۆ نموونه: هيندیک لايان وايه له پۆزگارى فرمانپروايى زههاک (مخالق)ى ماراندا^۱، که پينجه مين پادشای پيشداديان بسوه و له جينگى جهمشيد له سەر تهختى نيران و تووران پۆنشتهوه و دهستى به سەر بهشى زۆرى جيهاندا پۆنشتهوه، نمو زههاکه ئهوهنده دهمر و جسوت قۆشه و نهماعلامو و نهگونجار و ناههموار و ناههنجار بوو که کۆمهليک له ميژوونوسان لايان وايه زههاک، شهدهده. زانايهکى پيشۆ و ژير و بهبير، دەربارەي زههاک دهلي:

که جهمشيد پۆي بهرو گۆرپه شار به زۆر هاته جيتى نهژدههاکى گه مار
جيهان گهوت بهر دهستى وا بى فمپى وه کوو بپته بهر چنگى ورچى، مەري
دۆ و دهست و پوو پەش، دۆ و نالهبار دز و دەسسپ و شيت و پەتیار و هار
هه موو کەس له دهستى به گازندهبوو به ويرانه فير بسو وه کوو کوندهبوو

سەربارى نەوش که ئهوهنده گزيکمر و به گم و لاسار و نارهمن و ناههسند بسو، وهک دهليين:
دوو پهگ وه کوو دوو مار له سەر شانيموه ههستابوون که له پۆزگارى نيتسادا بزيشکان بهو نهخۆشينه
دهليين شيرينهجه.

نمو نهخۆشى شادهمارى سەرشانه، زۆر به ژان و بى تامان بوو. گهليکيان بزيشک و لوقمان لى کۆ
کردهوه و زۆريان داوودهمرمان و تۆزوهتوان بۆ دهکار هينا، هيجيان بى دهگم نهکرا و تاوتوتى سازار
دانهمرکا و پۆرپهروو و سات به سات له بارىک و بنيتسى دهدا و ناهيتكى بى نههيشتبوو؛ تا پۆزىک
شەميتان خۆي گۆپى و له بيچم و تەرزى بزيشکنا هاته لای زههاک و پيتسى گوت: چارى ماري سەر

۱- يەک له پادشايانى «هەمىمى بيه و کورپى عاد، کورپى عىلاق، کورپى هام، کورپى نووچه. هەمنى

شانت، همر میسکی لاوانه. نه گمر بیتوو هه موو پوژی به میسکی تازه و گه ماو گهرم بیان هه نووی، نیتسر هه یه کاویه که و به نامان و زامان چاکت ده کاتوه و وه گویزی سازات لی دیتسهوه. به هه لکوت ژانی سرشانی زه هاک شو دهرمانی پی ده کوت و هتا میسکی تازهی سمری تازه لاوانیان تی هه لده سوو، بز ماویه کی باش تو قره ی پیته هات و خرپ، خموی لینده کومت. نیتسر وه بو یژه که ده لی:

وشتسر نه بیسی بوو بارگرانی وا زهنگوله شی خرا ملانی

لهو پوژوه هه موو پوژیک دوو لاری بی تاوان و به سمزوانیان سرژی ده کرد و میسکیان بز چاری نازاری زه هاک دهرد. ده لین شو کابرایه ی که نمرکی سمر برینی لاوانی پی سپیراه، بیاوکی دلنهرم و خاوهن بهزه یی و به ناکار بووه. لهو کاره زۆر پهریشان و خه صبار و شو نمرکه ی به لاه فره دژوار بووه. گه لیککی له سمر دل گران ده هات و زوری لی تویره بوو؛ به لام که می ده ست دهرزیشت. همر نه مهنده ی له دمس ده هات که هه موو پوژیک لایکی له دوو لاره که پاشقل دهدا و خۆی له سمر برینی دهبوارد و میسکه مپرئیکی ده گهل سمری لاهه سمر پراهه که دا لیک دهدا و بز پادشای دهنارد. شو که سه ی ده شی دزیموه، به دزیموه پرگاری ده کرد و ممرجی بز دادنا که له ناوه دانیدا نه مینتی و پوو بکاته شاخ و کیتوان. لهو تاک تاک و کهم که مه کۆمه لیککی زۆر و له هه موو په نگ و جزر و له شینوه ی زماندا لیک جیا له چیا لیک کۆ بوونهوه. ژن و ژنخوازی کومه نیتوان و خزمایه تی هه مووی له به کتر کردنه خۆیی و بیگانه یی و نامۆیی له ناویان کۆچی کرد و نهوه و نه توه و تو ره مه و زار و زیچی زوریان لی کومه توه و ناویان بوو به کورد.

جا چونکه بز بارهویار و کار و باران، له باژیران دووره پهریز بسون و پرویان نه ده کرده شاران و که متر چاویان به بیانی و نعناس و لاپر مه نان ده کومت، شیهه زمانیککی تایه تی و سمر به خۆیان بز خۆیان داهیتا و لهو ناو دار و ده وهن و ته لان و به مهن و پوه و چرگن و خر و بسودر و پژد و چر و لپهوار و نه شکموت و شکیر و بهر مه سار و نزارانه دا، بسون به خاوهنی شاوه دانی و خینوی مسال و ده ستیاندا کشت و کال و زۆریه ی زۆریشیان به ره نیتو هیتان و بهر مه می ساژه ل و ولسات و پاتاله وه خهریک ده بوون و به شوین پووش و پاوان و له وهر و بزویندا ده گهران و بهو هویه له هۆز تهریک ده بوون و پرویان ده کرده چینه که و نوال و چیهه نان و گه شتیان ده کومه پیته شتان و لهو دیسه ن گۆرانه،

ده گزوان و دهشتیان ده کرده نشیمن و دهشیان کرده نیشتمان و به یه کجاره کی له کمل کلا ده بون.

هیتدیک کس گوتویانه: له بهر نازایه تی و نهمردی و مسردی - که ناکاری همه میشه و له میژینه یانه - نای کوردیان به سردا پراوه.

له میژونو سانشیدا نی وا هه بووه گوتویه: کورد له تومی جندزکموه گزوان و خوا سریشی له سر لادوان!

هیتدیک تر همر لهو جزه میژونو سانه فرمو یانه: دیسو به بینیا دم گمیشتوه و قهواره ی کوردیان داپشتوه! شتی وا سیر و سه ممره مه گمر خوا بزانی چونه؟! هژه سره کیه کانی کورد لهو باره وه که شیوهی ناخافتن و هیتدیک ناکار و داب و دستور و هلس و کموتیان لیک جیاوازه، ده گرتین به چوار به مشوه:

یه کهم: کرمانج^۱، دووم: لور، سیه م: کهلهور، چواره م: گزوان.

سنور و کموشنی ولاتی کوردان - که نای کوردستانه - له سر لیواری دریا ی هورمز^۲ هوه - که له سر کمناری دریا ی هیند هه لکموتوه - دست پیده کا و له یوه به ختیک راست ده کشی و دیت هتا له مبلبندی مده لاتی^۳ و مبرعش^۴ ده برتوه. ولاتی فارس^۵ و عیراقی عه جم و نازربایجان و نهمه نستانی چکوله^۶ و نهمه نستانی گوره^۷، ده کونه لای باکووی نهو خه تموه. عیراقی عاره ب^۸ و

۱- پروانه پیشه کی و مرگرت له ژیر مسردتیری دوژمنانمان و پسماندا. هه ژار

۲- خزمانی زمردهشت به ماژ ناو براون. سانج رنگه نهو ماژه بی. هه ژار

۳- خدلیجی فارسه؛ تنگه یه کی به نای هورمز لی هه یه. عمونی

۴- شاریکه له مبلبندی خمرپورت له کوردستانی باکووی. عمونی

۵- شاریکه له باکووی حلقه ب و باشووی نانادول. عمونی

۶- مبلبندیک گوره یه کورتوته باشووی نیران و بنگمش شیرازه. عمونی

۷- نیاز کلیکیایه که نیستا نهمه ی پری ده لین. عمونی

۸- نهو مبلبندیه کورا کورتوته نیوان گزلی وان و چیاکانی قهلقازوه، پایته خته کمی نارانه که نیستا یه یروانی پی ده گوتی. عمونی

۹- مبلبندیک گوره و برتیه له به خدا و به سره؛ له لای باکووه هوه له تکریت را دست پی ده کا و به جهبلهمه ریندا ده روا و له دریا ی فارس و له ریژگی شمتر لمره ب و ناوچی حسا ده برتوه.

موسول و دياره كر دهبنه باشورې نمو سنوره.

سمره‌پای نه‌وش زور و زه‌وند به هوز و تيسره‌كاني كورد لسو پهرې مه‌لبندلی پوزده‌لاتموه
دايانگرتوه و تيبدا بلاو بوونتموه و نمو سمریان گه‌بوته نمو پهرې مه‌لبندلی خوزشین.

زوری کورده‌کان نازاد و نازا و بویر و جوامیر و میرخاس و گمرناس و به‌کار و به‌فیز و
ده‌مارن. نه‌ونده‌له خوازه‌لۆکی و سمرشۆری بیزارن که نه‌گمر کوردنیک همستی کرد ده‌ستی کووته، چمک
هه‌لده‌گرې و منعت هه‌لناگرې و نان له ده‌می شیریشدا بی به زوری زورداری ده‌ریدینې و بۆی
دانامیتنې. نه‌خوازا نه‌ونده‌یان پی‌خوشه به نازا و نه‌ترساو باسیان بکری و به بیتاک و گمرناس ناریان
بسرې، زوری وایان هه‌یه که همر چمندا هه‌رگیز پتنگری و چه‌تمی نه‌گردوه و شمې و شۆریشی
نه‌دیته‌وه، دیسان وا خوی ده‌نوتنې که به سهری هاتوه و له‌و باره‌وه له کلّ ده‌رهاتوه. کورد له لای
گران نایه پیتی بلین به زور شتی له بی زور ساندوه؛ به‌لام پیتی خوشه بسرې و نه‌لین ده‌رزوی کردوه
و ده‌ستی خوازه‌لۆکی له بمر تم و نمو پان کردوته‌وه. بمو فرمورده‌پفتار ده‌کمن که فرمویانه:

ده‌ستس درێو بسی به ته‌مای توژی زیو باشه که به به‌رین بچی بۆ دانگ و نیو^۱

پیتشینان گوتویانه: «کمیکی بیر له دوارۆژ بکاتمه ترسمۆک ده‌بی». کورده‌کان له ترسی
نوه که نه‌وه که به ترسمۆک ناو بسترین، زور بیر له دوارۆژ ناکمعه و به‌رو ودوای کار و باری خزیان
لینک ناده‌نوه!

زوری کورده‌کان سوننی مهبه‌بن و له سهر شۆی نیحامی شافعی ده‌رۆن و له سهر به‌جی هیتانی

۱- شینری سعیدی شیرازیه ده‌لی:

«دست دراز از پی یک جبه سیم به که بپرند بدانگی و نیم»

دانمیری کتیب به‌راوه‌زوی مانا لیداوتموه؛ بۆیه نویسیوه بمو فرمورده‌م پفتار ناکمن. که پینچه‌وانه‌کمی راسته و
سعیدش دزی له گه‌دایی به باشتر زانیوه. من «ده»م له چینگه «نا» دانا و هه‌لم هه‌لگرت. هه‌ژار
نم تاقه به‌یته له چه‌رۆکتیکی زور کورنی «گلستان» دایه، له بابی سیه‌م: دزیک به گه‌دایه‌ک ده‌لی: شرم ناکمی له‌بهر
توژی زیو، دست بز همر ناکمیک داده‌کیشی؟ تمیش به‌م به‌یته جوابی ده‌داتمه؛ وانا: وا باشه، تا له سهر دزیسی
دانگ و نیوتیک (گره‌میک) به‌برین بچی. که‌وابوو، بوچه‌ونه‌کمی شمه‌فخانه. به‌لام چۆن مامۆستا هه‌ژاری بلیه‌ت
پینچه‌وانه‌ی مانا لیداوتموه؟! فرمایشه‌کمی خۆیه: «بلاوه به‌ی مرۆ، همر خودایه بی‌هه‌لمیه». ماچد

پری و شونئی نایینی خویان زۆر سوورن و سمریان بچی نوژیان ناچی و له چوونه حج و زهکات داندا هیچ لام و جرمیان نیه و بز پتیک هینانی ههموو نمرکی سمرشانیان - له سمر نایینموه - ههتا بلتی چوست و چالاک و نامادمن و له رووی فرمائی مه لایاندا لاره ملن و چیان پری بسپێرن به سوو لینی لانادمن. خزم و یارانی بیته مبه ریشیان زۆر خوش گهره که.

هیندیك هۆز و تیره ی کورد - کوما کورتوونه نالی مووسل و شاموه - وهک: داسنی و خالئی و پسیان و بریکیش له مه محمودی و دونبولیه کان، یهزیدین و له دسته و بستمی شیخ عهدی کوری موسافیرن؟ که ئعویش سر به پاشاکانی زنجیره ی معروانی بووه.

ئمو یهزیدیانمی لایان وایه ئمو شیخ عهدی (ئادی بهی) - که له گهلی لالهش نێژراوه - نمرکی نوژی و پوژووی یهزیدیهکانی گرتوته نهمستوی خوی و دستمهر بووه پوژی ههستانموه ئمو دنیا به بی چهند و چوون و پرسیار و باس و خواس، بیانباته بهمهشت. یهزیدیهکان له مه لا روالهت بیسهکانی موسلمانان زۆر درهۆنگن و پرکیان لینیان ده بیتهوه.

له کوردستاندا به گشتی و له نامیتدا به تابهتی، مه لای چاک و زانای هۆزان گهلیك زۆره و زۆریه یان له ههر دوازه زانستهکاندا زۆر زهبر به دستن و گهلیکیان خریستوتموه و فرهشیان له بهره؛ پهنگه له دانانی کتیبانیشدا بهشدار بووین؛ بهلام لهو بارهوه ناویانگیان دهر نه کردهوه.^۲

مه لاکانی کورد له سهر ئمو زانست و هونهرانموه که زانیسن و فیربوونیان دهرگای باره گای

۱- عهدی کوری موسافیری ههکاری، پهسرتکی گهوره بووه و لای عهبدولقادی شارمزوری و غهوسی گهیلانی بیتهگهشتووه. سالی ۵۵۷ هه کۆچی له چپای ههکاری مردووه و له گهلی لالهش نێژراوه. عموئی

تاریخی مووسل دهلی: شیخ عهدی دوانن؛ عهدی کوری موسافیری ههکاری و عهدی کوری نهبویره کات که له چپای ههکاری له دایک بووه و شیخایهتی کردووه. دهربارهی ئهمه یانموه مسیۆز دهلی: کورد بووه و زهده شتی بووه و له سهر چهی نایینی تیره ی پوژیشتووه. جه میل

۲- نیاز له نامیت (ئامد) دیاره کره. ههژار

۳- زۆریان کتیب دانۆن و لهو بارهوه زۆریش خاوهن ناۆن. ئه حکامی ئامیتدی له نزههر به دهرس ده خوژنۆری؛ کافیه و شافیهی ئینبو حاجیب، تاریخی ئینبو سیر، موسته له حاتی ئینبو سلاه (کشف الفرعه لسی مناقب الائمه) ههسا ههولتیری، له دواییانمشدا پیاوی وهک شیخ عهبدولقادی موهاجیر نووسری تهفهیل الکلام، زهاری، عهمدری، چۆری، پیتووشی، پیتووشی و ئه مهنده زۆری دیکمش ههمن که دهژماره نایهن. فهره جۆلا زهکی

پادشایانی نیران و توران به پرودا ده کاتمه و له سایه نوانمه پیار ده بی به خاوهنی پایه و مایه،
رهنجیکیان نهداره و هیچ بزی تی نه کوشاون.

رهمه کی و بزرمیباگ و نه خوتندمواری کورد، بز به کاری و نهمه گذاری و پرتز له دایک و باب نان و
به خیر هینانی میوان، له جیهاندا تاکه سواره میبدانن. له پیناوی سردار و معزنی خویاندا به گیان
و دل گیانبازن و به تیکرایی هممویان چاوتیر و دست و دل وزن و له زسخی و نازایمتی و پسیتی و
به جمرگیدا له لای ژوروی هممور که سیکمومن. وا دهرده که موی که وشه کورد به مانا نازا و به
جمرگ و بیتاک له مرگه؛ چونکه زوری پالمان و نهمردانی بمان و دمنگ و قاره مانانی کوری شمر
و جمنگ و سردارانی سمر به دهرهوه، له م گلی کورد هوه سمری همداره. وهک ناشکرایه پالمانی
پولاخوز و خاوهن زور و گورز و گویال (پوسته می زال) که له پرژگاری که مقربادشادا ژیاوه، کورده
کوردیک بووه و له سیستان هاتوته دنیاوه و به پوسته می زابلی ناور براره. هونمیری هونمرمندی
شانامه (ماموستا فیردهوسی) تووسی به پوسته می کوردی نووسیوه.^۱ همرهوا له سرده می
پادشایمتی هورموزی کوری نهوشیرواندا، سرداری همره به کار و پالمانی بده مار و پلنگی میدانی
جمنگ و شیری پر کینه (بارامی چوینه) کورد بسوه و له تورکستان و خوراسان به خیر کراوه و
بنه چه که و ره گمزی پادشاکانی کرت^۲ و غور^۳ به ده گمنهوه.

گورگین میلاد که له جمنگه و جمرگه می شمردا کزنه گورگی باران دیده و چاونترساو و له
مردایمتیدا بیروینه و یه که مین پیار بووه، له نهمه می کوردهوه که موتوتهوه و نوا نزیکی چوار همزار

۱- حاجی قادری کلزی فرمویه:

گوردی شانامه پاکیان کوردن کافسی نم سافه کافسی نم دوردن

۲- پادشایانی کرتی نمانی که له پاش دولتمتی نیلخانی به فرمانی ممنکوقاتان بیرونه فرمانه های غور و هیرات
و سیستان و بلوچستان. همو له پیمان مملیک شمسدین محمد مد بووه؛ سالی ۶۴۳ هجری فرمانه های خورستانی دست
کورتروه. عمونی

۳- پادشای نهفانستان و خوراسان و غمزنه و هیرات بوون. عه لانه دین کوری حسمن کوری حوسین کوری سام - که له
سده ششمینا بووه - په که مین پادشای نم بنه مالمیه. عمونی

۴- «گورگی بالانیده» به بالان به مانای ته له. واتا گورگیک که پیشتر به تلموه بووینت و خلمستین. ماجد

ساله نموی له مهلبندی لار^۱ دا خونگار و فرمانه‌وای سریمستن و کس له دست نه‌هاتوه دست بخاته کاریانموه و گه‌لیک جاریش سکه و خودبه همر به ناوی خویانموه بسوه. پادشاه‌لام و زورداره‌کانی عجه‌م - به توژیک دیاری و پیشکه‌شیک کی‌م - له راستیان دم به‌ست دهبن و چاو ده‌قونجینن و ناوژین خویان له قمری بدن و نایانموی بیانهارووژینن.

مه‌لاتاجه‌دینی کوردی - که له پیشدا له شاری بروسا له مزگوتان ماموستا بسو - له دواییدا ببوه و مزیری همره گمورهی نورخان و نازناوی خمیره‌دین پاشای پی درابوو.

نه‌سجار با بیینه سر باسی نمو نوینداره دل برینداره به‌ناووده‌نگه‌ی که له پستی دلداری و به‌نده‌واریدا، دلی سنگی سخت و چه‌توونی کیتی بیستونی له همر یه‌ک دهرتنا و به ناواتی گمستی لیتی شیرینی شیرینی، ده‌ستی له گیانی شیرینی هه‌لگرت و همر به یادی نوینی شیرینی، دوابی به ژینی تالی خوی هینا؟ نمو کی بو؟

سروانه له بیستونی سرکه‌ش	جهرگ و دلی پر له زامه نیتشه
کام هیزه دلی کمزی به‌پروه؟	کام چه‌نگه که کیتی دادرپوه؟
نورسا به ده‌می کولنگ له سر به‌رد	همر کورده نه‌به‌رد و مسردی بی‌گهرد
سرتوژی کورانی کوردی که‌له‌پور	فرهاده‌له‌م‌پرای دلا چیا‌دپ

کورده‌کان نه‌گهر ناکارتیکی ناپه‌سندیان هه‌پن، همر نمونه‌دیه: کسمیان سر بۆ کسمیان نچه‌مینی و بۆ به‌کتر نایمه به‌رکه‌م‌مند و همر وه‌ک تا‌که-تا‌که، همر کسه بی‌ر له سره‌مرزی خوی ده‌کاتموه، به تیکرایی بی‌ر له سره‌بلندی تیکرایی ناکمن و پشتی به‌کتری ناگرن و نابنه یه‌ک. دهرباره‌ی نم ناکاره نالهمباریانموه ماموستای زانا مه‌لاسه‌عه‌دین^۲ که فیزکاری سولتان مرادخانی خوالیتخوشبووه، له ناو میژوره تورکیه‌که‌یدا - که بۆ عوسمانیانی داناره - له مهر کوردیشموه دواوه و

۱- مه‌لبندیکه له نیران و سر به نه‌ستانی کرمانه و شارتیکیش به‌و ناوه، لمو مه‌لبنده‌دا همیه. هه‌ونی

۲- خواجه سعده‌دین کوپی حوسین، دانمیری تاج‌التواریخ - که به خرجه‌تاریخی به‌ناویانگه - سالی ۹۷۲هـ ماموستای مرادخان بووه و سالی ۱۰۰۶هـ کراوه‌ته شیتخه‌لیسلام. عمونی

دہلی: «ہم سرو کوردیک بڑ خوی سرمیرہ خویہ کہ و نالای ملہوپی و زورداری ہمز کردؤتموہ و لہ تاؤتوہ شاخ و کیتوانمدا بہ سرمیرہستی دہڑی. نہ گمر سرمیرج بدہیہ باری یہ کدیگیسری و ہاویسری و ہا کاریمانوہ، تمنیا لہ شادوہ نیماندا نہیں لہ ہیچ شتی تردا یہ کتر ناگرنوہ»^۱

کورد لہ تؤلہ نستاندا زہسری زؤر توند دہوشیتنی و تؤلہمی خوی یہک بہ ہمزار دہستینی. خوتنی پیوانیان کیڑنکہ یان نہسپتکی باشہ یا خؤ بہ چمند سہرتک لہ ولحات و نازم دلدادہ کوڑی.

کورد ہمتا چوار ژن دیتن؛ نہ گمر دہولہ منندیش بن چوار کھنیزہ کیشی دہخمنہ سر۔ زؤر بہ زہ و زوون و زوہ زیاد دہکمن۔ نہ گمر شوہ سرو کوشت و کوشتارہ لہ ناویان پروی نہدایا، نہوہند زؤر و خواون زؤر دہسوون کہ نیران و ہمزو جیہانیش دہسو لیتیان ہتسرسا بہ لام ہمز خردا بڑ خوی دہزانی چی ہریار داوہ.

ہمز نہمہ راستہ کہ خوی گہورہ ہری دایناوہ چاو بہ راستی کہ نہینتی نہوہ سوچی چاوہ

دہستہ لاتدارہ کانی کوردستان نہوانہمی ہؤزہ کہ میان گہورہ و خواون زؤر و زؤر ناو بہ

۱- نہخمہدی خانی لہ مہر نہو مہبہتموہ دہلی:

ہیندہی کہ بہ جہرگ و دورہ ترسن کہتر لہ بھیک گھین دہرسن
کس بڑ کس ناین چاو دہبر بی ہمز کس دہہوی زل و لہ سر بی
لہم سرمیرہ قہبہ و دہساری زلیان بینگانہ دہبن سواری ملیان
ہمز خویعتی زل کموہ و پمش و بؤر ہمز بڑیمہ ہوونہ ہینزی خؤخؤر
کوردیش کہ بہاپہ پلک دل و دہست دہستیان دہکوت ژانی سرمیرمت
پمیدا دہہو باو و گہورہمی و ژین ناومان دہرتہ کرد بہ بیس و زانین
جیاواز دہسو گفتی پلک و ناہلک پرنسرخ و ہمزیتز دہہو شتی چلک

«مہم و زین ہی خانی، و ہرگتہاری ہمزلر

دانہر لہ مہر پلک نہ گرتنی کوردانہوہ نہفسانہتکی زؤر ساویلکانہی گتہارہتموہ کہ لہ نسلوان ہمخوئی کورد و پتہ مہر دا پروی داوہ۔ لہ راستیدا تمہ چیرؤ کہ سوکایعتیہ بڑ پتہ مہر لہبہر تمہہ پامانگوتزہ ناو پتہ کبہ کہی و ہرگتہ و لیتی داوون۔ ہروانہ لہ پہری ہیستہ پتہنج، پتہ کبہ و ہرگتہ۔ ہمزلر

دەروەن، بە ناوی هۆزە کەمیانەموه دەناسرێن؛ وەك: هەگاری، سۆزان، بابان و ناردەلان. نمو مەر وەمزانەش كە دژی سەخت و هەلەمەوت، یان شاریان دەبەردەست دایە بە ناوی نمو قەلابە، یان نمو شارەموه ناو دەبرێن؛ وەك فەرمانێرەوایی: حەسەن كێش و بەدلیس و جزیر و حەزۆ و نەگیل و هەتریش.

خاکی كوردستان بە لوپستانی شیموه، بەشی زۆری پەقەن و چەر و لێرەوارە و نەرمانی نەمەندەنیه كە بەرەم و دەرامەتی كشت و كالی دانیشتوانی هەموو بە تەسەلی تێر بكا.

سەبارەت بە رۆژ و كراتی زەوی و زاڕەكەیان، كورد لە چاودەر و دراوستیكاتیان هەزار و نەدارن. سەرەرای نەموش هەموویان زۆر چاوتێر و كەم چاوەنەزێن و هەرگیز گازەندەلە بەختی خۆیان ناكەن. زۆری زۆری خێزان و ماڵ و مندالی پەمەکی و بۆرەپیساری كوردستان بەشی زۆری ساڵ- بە نانی هەرز و گارس و گال پایدەبوێن و لە سەر نمو بەلەنگازیمەموه، شوكرانە بوێن. لە پێتانی گەنم و پێخۆری گەرم و پایەخی نەرم و ژسانی كامرانی و پێكەمەنانی دراو و ساماندا، پووئاكەنە دەرگای خۆنكاران و زۆراران و هەرگیز دەستیان لە بەر نامەردان پان ناكەنەموه. پادشایانی زلیش چاویان نەپێرەتە و لاتە كەمیانەموه و نیازی داگیر كەرنیان دەدۆڵ نەگرتوو. تەنیا بە دیاری بۆ بەردن و پێشكەش كەرنی پێشكەشی، چاویان لێ دەپۆش و لێیان گەراون.

نەگەر شەپیش پوو بەدا، ئەوا كوردەكان دەبەن و بە گۆ دوژمنی خۆیانیدا دەدەن و خۆیان پێ دەپارێن؛ دەنا لەموهەولواوە كاریان بە كاریان نەداوه و وازیان لێ هێناون. خۆ نەگەر جار و بارەش وا هەلكەوتی پادشایەك لەو پادشازانە لێ برابێ كە كوردستان بەخاتە ژێر چەنگی خۆیموه، زۆری خۆین و ماڵ لێ بەخت كەدوو و زۆر بە گرانی لە سەركەوتوو.

داگیركەری كوردستان -هەركێ بیوی- هەرگا دەستی بۆ نەم ناگرە بێ نامانە درێژ كەدوو، لە نەنجامدا هەر پەشیمان بۆتەموه و لە دواي داگیركەرنیشی چاری ناچاربوویدیسان هەر بە خاوەنی پێشوری نەپاردۆتەموه. نموونەش گورجستان و شەكی^۱ و

۱- شارەكە لە نیقلیمی گورجستان.

شیروان^۱ و تالش^۲ و گیلان^۳ و پوسته‌مدار^۴ و مازندران^۵ نوستوراباده^۶ که له باکویری
نیران و به سر کوردستانمویه.

زوری به‌شکافی کوردستان کموتونه سر مه‌لبند (اقلیم) سیهم و چواره؛ چمند شارتک
نه‌بی لمو پیری کوردستانمویه که زانایان لایان وایه سر به مه‌لبندی پینجه‌مه.
وا لیره‌دا بنوسی زمان لووس و گوه‌مریار، نویسنی پیشه‌کیه هیژا و به‌هاداره‌کی برانده‌وه و
به ناسوده‌یی پالیدایمویه و پشوری داو له شه‌کمتی سایمویه. سا له‌مغولا به‌رانبر بمو برپاره‌ی که
ده‌ستمبری بووم، ده‌ست ده‌کم به دریزه پیدانی مه‌بست و له شی کردنموی ناوشاخنی پوپه‌ری
یه‌که‌مویه تی هلد‌چمویه.

ناواقه جیگی پسنی یاران بی و هروترکی دلی خوتندواران بی

-
- ۱- ناوچه‌یه‌که له نزیکه پیرویان. عمونی
 - ۲- شارتکه له نیران؛ هژی تالشی کوره له‌وین. عمونی
 - ۳- یان «گیلان»، نینتا نستانیکی نیرانو شاری رمشت بنگمیترو له باشوپی دریای قزوین هملکمرتویه. عمونی
 - ۴- ناوچه‌یه‌که له نیران گیلان و مازندران‌دا. عمونی
 - ۵- نینتا نستانیکی نیرانه و کموتوته نیران دریای قزوین و چپای نعلبوز. عمونی
به گشتی زانی بمنایانگی نیران (سمعید نفیسی) له کوندا ناری نعلبوز (هه‌ره‌بوز) بووه. هه‌ژار
 - ۶- شارتکی گورمیه له باکویری نیرانی نینتایه و له روزه‌هلای مازندرانه و بنگی تمپرستانه.

رووپهري په کهم

نوم فرمانې هويانمې که له کوردستاندا نالای سمره خؤ بوونيان هه لکردوو و ميژووناسان له ريزی پادشايانيان نووسيون، نمويش له پينج بندا باسيان ده کړی:

به ندى په کهم

فرمانې هويانې ديار په کمر و جزير

له بمر ناوتنمې خاوتنې دلی رووناک و پاکي ميژووناسانې زانا و ناگادارانې رۆژگارانې پيشين و ناگا له دنگ و باسان، شتيکی زؤر ديارې و ناشکرايه که يه که مين کوردتيکی له ولاسې ديار په کمر و جزير له سمر ته ختي فرمانې هويانمې سمره خؤ رۆنيشتووه و به پادشانا ريانگي رۆنيشتووه، نه حمده کورې مەروان پووه.^۱

۱- حکومتی نه حمدهی کورې مەروان له سمر دار و پەردوی حکومتی له بمر يەك هەلوەشای دۆستەکی دامەزراوە.

حکومتی دۆستەکی له دەرووی سالی ۳۲۱ ک (۹۳۱ ز) له لایەن دۆستەك (دوشتيك) ناوتنکمه - که له خانەدانی حمەیی (حمەدی) پووه - دامەزراوە. کورتيکی همپووه به ناوی باز نەپرشو جاج، ناوی مندالی حوسین پووه و نازناوی نەپووه مەپولاشی له سمر پووه. نمر کورې سالی ۳۲۴ ک له شاری دپار په کمر هاتووه د نەپووه. له نازابەتی و پیاوشتندا بێدینە پووه. له بمر ناکاری چاکی هەموو کەس خۆشی و پستووه و خەلکی زؤدی له دەوره هالاره. نیازی پادشایەتی له کەلمی دلوه و بۆشی لواره له سالی ۳۴۵ و ۴۶۰ ک (۹۵۵ ز) له پاش داگیر کردنی جزیر و نەسرد، حکومتی خزی دامەزراوە سالی ۳۴۸ ک (۹۵۸ ز) دۆستیک مرد و قەلە مەوی نمويش کەوتە دەست بازی چينشین. نمويش هەر پەرمەندەشموه نەرتستا! ملی له پان و بمرین کردنە موی ولانە کەمی ناو مەلازگورد و ماگزی داگیر کرد و شارتيکیشی به ناوی شاپاز بنیات نا که له دوايیدا له لایەن مەملەك عادلی نەپووه ناو کەمی گۆراوه و بۆتە عادل چەمراز. له نیشران سالی ۳۵۵ و ۳۵۶ ک (۹۶۳ و ۹۶۴ ز) نەرجیش و دپار په کمر و میافارقین و نورفە و نەخلات و وان و بەلبیس و ←

→ گه‌لنگ چنگی‌تریشی دست به سردا گرت. میر و همزنه‌کانی حسن‌کیتف و جزیر و بوقان و سروج و نوسه‌بیین هم‌سو هاتنه بفر فرمانی و دیاربه‌کری کرده‌پاته‌خت. نملقادرویلیای ععباسی نازناری شاباز نبیروشواجعی دایه. سالی ۳۶۰ ک. (۹۶۸ ز.) شاباز سکه به نای خزیومه لیتا و له خوتیشدا نای له تسک نای خلیفهی ععباسینا ده‌خوتیندایموره. کاتی نمبرته‌غلمی همه‌دانی و عمزودوه‌لوی دمیله‌می بو به شمریان، باز یاریدی عمزودوه‌لویینا. له پاش مرگی عمزودوه‌لوی سالی ۳۷۲ ک. (۹۸۲ ز.) باز به نیازی داگیرکردنی مووسل به لشکروه له ژمنگار (شنگال) موه هات. سه‌مسامردوه‌لوی کوی عمزودوه‌لوی به سرکرده‌پاشی نبیوسمهید بارام کوی نمرده‌شیر لشکری ناردییش و هرودک لشکر له باجلایا به گز به کدا چون و له پاش شمریتی زلد گرم و خوتینای لشکری سه‌مسام شکا. دیسان به سرکرده‌پاشی نبیوالقاسم سمید لشکری ناردیسته‌می باز؛ نهمجاره‌ش له سر ره‌خی چه‌می خاپورو ده‌گز به کتری پراچون و سه‌مسام و لشکری زلد بیستر له پیشور شکان. باز دم له سر پشت پراوده‌وی نان و دنوار مووسلی کرده‌نوه و نابلقوی دان. له سر تکای خدکی مووسل سن مانگی بز دانان که دستیان بز نمبا و توانیش لمو ماویه‌دا شاره‌که چزل کن. نبیوعملی حاکمی فغنیکی به هیندیک لشکروه به دیاروه دانان و بز خزی گمراپوه بز دیاربه‌کر و نیتسر مووسلیش له دست دمیله‌میان رزگار کرد و سر و سامانیتی باشی به کار و باری مووسل دار نهمجار به لشکروه بمره بغدا بزوت و نیازی واپور دمیله‌میه‌کان له بغدایش دریسرتی. سه‌مسام سرسام بیوا! لشکریکی به کجار زوی به سرکرده‌پاشی زیاد کوی کاکویه ناردیسه‌سر پتیزی باز و له تکرت تروشی باز هانن و پتیکداهانن و باز شکا و گمراپوه دیاربه‌کر.

له پاش ماویه‌ک سه‌مسام و باز پتیک هانن؛ سالی ۳۷۷ ک. (۹۸۷ ز.) باز دووباره دوری مووسلی گرت. لمو دمدا له لاپن شمره‌فودوه‌لوی حاکمی بغداوه، نبیونرسرخاشازه به سر مووسل راده‌گبشت. نبیونرسر به لشکروه هات و بمرنگاری باز بو. باز زوی خسته تمنگانوه و تنگی پی هلیجی و ناچاری کرد که پمنا به هژده‌کانی عارمی بنوعوقمیل و بنونه‌میر بری که ده‌هواریموه بین. باز تلمیعه‌تودوه‌لوی برای خزی ناردیسه‌سر پتیکمان. نمو له شمردا کوژا و لشکره‌کمی شکا. باز دیسان بز جاری سته‌م سالی ۳۸۰ ک. (۹۹۰ ز.) هاتوه سر مووسل و نابلقوی دار پزوی دورمی جیمادی دورم له جنگی شمردا نهمپه‌کمی گلا و تازه باز لمو کموتنه همز نهمتاپوه.

دلین عارمیتی عوقمیلی تروشی لاشی نیوه‌گیانی هاتوه و سرمی بریره و بز همه‌دانیه‌کانی سه دیاری ناردوه و توانیش بز بغدلیان بری کرده‌ لاشه‌کشیان له مووسل له باب‌الاماره هم‌لوسپوه.

له پاش نهمانی باز، سرکرده‌ی لشکره‌کمی (نبیوعملی حسن کوی مروران) که برازای پان خوارزای سو، کراوتسه جیتیشی نبیوعملی. لشکری پمزویلوی خم کرده‌وه و روی کرده‌لای حسن‌کیتف - که خیزانی شابازی تیدا سو - لموی خزی بز هم‌سو پیش‌هات و پرووداوتک ناماده‌کرد و چاومقزی چارنوس بو.

نبیوناهیر نیسراهم و نبیوعه‌بنولوحسین همه‌دانی خزیان لموه خوش کرده‌بو که هم‌و ولانی باز داگیر بکن. به لشکروه هاتنه بمرمه و نبیوعملی برسنگی لی برینه‌وه و دهرحانی لی برین و کوشت و بریکی تن‌خستن، هر دورمیتیکی که له میمانی شمردا که لایکی نهمکوتیرو، به لشی پر برینه‌وه پای کرد. نبیوعه‌بنولای همه‌دانی به دیل گرت و به پیاهتی بره‌لای کرد. هاتوه سر دیاربه‌کر و حکومعتی مروانی بمانوانگی تیدا دامه‌زاندوه →

له پژگاری فرمانروایی نهلقادروییلاي خلیفهی عمباسبیدا، دمه لاتی نمو پادشاکورده گمیرهته چله پژیی بمرزی و به پایمیهک گمیشتروه که خلیفهی بمغدا نازناوی: نسرودهولهی پیتاوه.

نهحمدهی کوری ممران ههشتا سال ژیاوه و پهنجاودوسالی په بق له سر تهختی پادشایمتی^۴ دیاربهکر و جزیر معزنایمتی کردوه و زژر به شادی و دلگوشادی و کامروایی و خوشگوزهرانی رایبوارهوه. به پیای خزینا دیاری و پیتشکمی زژی بز سولتان تسوغرونی سلسجوقی نارهوه و دؤستایمتی و دلسؤزی خؤی بز دهرپروه. یهک لهو دیاریانهی که بموی رهوا دیسه، پارچه یاقوتیکی نایاب و گرانبها بووه که دمیانگوت به نرختیکی دور له نارهز له پادشاکانی دمیلهمی کپروه.

فهخرودهوله کوری جههیر - که وهزیری خلیفه بسوه - له پیتشدا شمویش و نهبولقاسمی ممبریبیش وهزیری نهحمدهی کوری ممران بوون.

وهک دهگیتنومه: همیشه سیمه دوشیتشوشهش کمیزی لوس و لهباری هه بووه. همر شمویک له شوگاری سالنا دهگمل په یتکیان خموتروه و هیچ کمینزیک له سالتیکدا دوو جار چاری به کپاری خؤی نهکومتروه! سالی ۴۵۳ ک (۱۰۶۱ ز) به مردنی خؤی مردوه

نسرودهوله کوری نهحمده کوری ممران

له جیگهی باوکی دانرا و جلموی فرمانروایی گرتنه دست و بیستویهک سالی بی زیاد و کم به جاوه دیری کوری جههیری وهزیری پادشایمتی کردوه. چهند شمپ و پیتک ههلیپژانیک له نیوان نسر و سمعیلی برایدا پروی داوه. نسر له میافارقین و سمعید له نامیتد فرمانروایی ده کرد. له

→ و ولاته کمی خؤی زژر له جارن پان و پزتر کردوه. له باکوری پژهه لاته مه گمیشته وان و له لای پژهه لاته مه موصول و دهوروعری ومهرخؤی داو پیایوی خؤی به سمره دانان. سگمی به ناوی خؤی لیتده دا. له نمنجامنا سالی ۳۸۷ ک (۹۹۷ ز) دست په شیک به په شه کوژ کوشتی. نه بوسه عید مهنسور برای نه بوه ملی - که له پاش نه مانی باز له میافارقین ده زیا - کرا به جینشین. شمویش وهک براکمی به مشور و داب و دستور بووه سگمی به ناوی خؤی لینا و ولاته کمی زژر برهو پیتا. له سالی ۴۰۲ ک (۱۰۱۱ ز) دا، شهوه کوری ماسه - که خارمی قعلای ناتاخ و دؤستی زژر نزکی نه بوسه عید بووه - بانگه پتشتنی کرد و زژر به نامردانه میوانی خؤی کوشتی. له پاش ممرگی نمو، مهلیک عادل ناسروهوله نهحمدهی ممرانی هاته سر حوکم. جهمیل

نمنجامدا نسر له مانگی قوریانی سالی ۴۷۲.ک (۱۰۸۰.ز) کۆچی دواپی کردوه.

سه عید کوری نسرودهوله نهحمده

ماوهیهکی زۆر له نامید^۱ (دیاریهکی)دا فرمانپهوا بووه. له راست ههژاران و بیچاران زۆردهست گوشاد و دلاوا بووه و بز داساوان و لسی قوماوان پشت و پهنا بسووه. پهسهکی و سویایی له پۆژگاری فرمانپهواپی نمودا به کامرانی و نارامی ژیاون. سالی ۴۶۵.ک (۱۰۷۳.ز) خوا بز خۆی بردهوه.

مهسنور کوری نسر کوری نسرودهوله نهحمده

له جینگهکی باوکی دانیش و له نمنجامدا دهگهل فخرودهوله کوری جههیری و زهیردا بوو به شمپیان و تی شکا^۱ له پاشانیش جگرمزوی فرماندهی لشکری مووسل به دیلی گرت و کۆت و زنجیری خسته پا و پیلی و له جزیری له ماله جووله کهیه کنا بهندی کرد. تا له مانگی محهمه می سالی ۴۸۹.ک (۱۰۵۹.ز) دایهر بهزی خوا کموت و دنیا ی پوونی بهجی هیش. چوار کمس لهو بنه ماله نوره دویهک ساڵ فرمانپهوا بوون و به نهمانی مهسنور له بهمین چوون.

۱- یاقوتی حمصی دهلی: نامید دژیکای قایم و شاریکی پێک و پینکه و لارشینکی بهرز و پشوی له دوهه کراوه. نیتا نامید ناوی دپاره کره و پانهختی کوردستانی باکووریه و دهبردستی تورکان دایه. عومنی
 ۲- نمو شهره له سر نهوه قوما، دواپی نهوه مهسنور ههسو و لاته کهی ساوک و ماسی خۆی گرت به دست و حکوومتی لی دامهزاند فرمانیدا له خردهدا ناوی دهگهل ناوی خهلیفه ی بهغدا بهخورتندرتتوه. خهلیفه بهوه سووپه بوو مهلیکشای سلجوقی وای کرد دپاره کر پدی به فخرودهوله که له پیشدا و زهیری مهلیک عادل ناسرودهوله نهحمده ی پایسری مهسنور بوو. فخرودهوله بینه کهی کرد و له سردار و نان بدهی خۆی ههنگم پیره و به لشکری پینگانهوه ههلیکوتایه سر دپاره کر. مهسنور خۆی له بهر نهگرت و کشایهوه بز جزیر و بۆتان. فخرودهوله سالی ۴۷۸.ک دیاریه کری گرت و دهوری جزیری دا. بنه ماله یهکی کورد له جزیری ههبوون مالی دههانیان پین دهگوتن؛ له بهوه بوونه پیوای دوژمن و به شیو درگای قهلابان بز کردهوه و مهسنور بهمدیل گیسرا و پادشایهتی لهو خانهدانه بنه پوو. جهمیل

۳- شهمسودهوله جگرمز کوردیکی جزیری و له مالی بهندهههان پوو؛ له کن پادشایانی دوستهکی نۆکمر سوو پیوای به جهرگ و نازاپوو؛ پایه درایهو کرایه سر کرده. له پاشان له نان بدهی خۆی ههنگم پیره سوو به پیوای فخرودهوله دواپیش ههه نهر جگرمزه مووسلی بز خۆی داگیر کرد. جهمیل

به نذی دووهم

فهرمان پړوايانی دینه مور و شاره زوور

که به حسنمویه به ناربانگن

وهک له سمر روپه پری پر له بیسه موری میژووناسان نووسراوه و له سمر ته تله می یادی دیر ژکتووسان هه لکنمندراوه و هیشتا نه شو سراوه تموه و نه شم کپاوه؛ وها زانراوه که حسنمویه کوری حوستین^۱ ده گمل^۲ روکتوده وله کوری بویه دا هاوچمخ بووه و له پړژگاری نه ودا کاری حسنمویه زور بالا

۱- میرحوستینی بهرزیکانی سرکوزمارتک بووه له شاره زوور. پیاوړتکی زور دلارا و نازیده بووه؛ گملتیک کوردی لښ کز بوتموه. سالی ۳۳۰ ک. دستی به ولات گرتن کردووه. خلیفه می بهغدايه (متقی لله ابراهیم) لشکری ناردوتمه سمر، بهلام زور پیس شکاوه و هرچی گران باریانه دست کورده کان کهوتووه. تیتسر لهوه بهو لاره ولاتی خزی زور بهر فروانتر کردووه.

ونداد و غانم - که دوو برای میرحوستین بوون و سرژکایمتی هوژی نایشانی بیان ده کرد - دینه مور و همعدان و نهاموند و سامهان و چمند جینگیه کیشیان له نازریایجان خستبووه دست خزیانوه.

حسنموی (حسنمویه) هر به زیندی سمری باوکی کرابوه جئشین. سالی ۳۴۸ ک. میرحسمن، سالی ۳۴۹ ک. ونداد و سالی ۳۵۰ ک. غانم له دنیا دهرچوون و حسنموی میراثی میرایمتی باب و هر تک مامانی بز به جئ ما. خاکی ژیر له لم موی همموه مملکتی نه هواز و خوزستان و نهمه اباد و شاره زوور و گملتیک شوینی تریشی ده گرتووه.

موغیتزودولمی بویه چاری ته ماحی بهر بووه مولکی حسنمویه ره. لشکری به نهمغلمی همعدانی به سر مرکرایمتی یمنان^۳ کوش نارد سمری. حسنمویه له پړژاوی هولتیر پیشموری دایموه و به گنجه ا هات و شکاندی و همموه چمک و جبه خانمی دوژمن کموته دست لشکری کورده وه. موغیتزودولمه له تولده لشکری نارد سمر دینه مور و تالانیان کرد و ناواییه کانیان سووتاند. حسنمویه سمر پری لښ گرتن و خزی لښ داگرتن؛ بهلام بهختیان به کار بوو، ده داری نه کموتن.

لهو سرده مانمشدا روکتوده ولمی بویه ده گمل کورده کانی گورگاندا زور به توندی شمی بوو؛ دهرسا دهرستان نیسه؛ هاواری بز موغیتزودولمه نارد. موغیتزودولمه بز نموه که بتوانی دهانای روکتوده ولمه بی، ناچار ده گمل حسنمویه دا پړک کموت. بهو مخرجه ناشت بوونموه که حسنمویه پهنجا همزار زیم وهرگری و ناویشی له تملک ناوی موغیتزودولمه؛ به خرتیته نار خودبووه. حسنمویه لشکری بز بویه کرد و بزیان چووه سمر کورده کانی گورگان. ←

چوه. دهگهل نهوشابن نه مگي کردوه و له دژي روکنودهوله راپهريوه. له سهر نسوه روکنودهوله سالي ۳۵۳ ک. (ن. ۹۶۹). لهشکرتيکي گموره و گراني به سهرکردايمني نيبسوعه ميدي وهزيري خوي نارده سهر حسنهويه. حسنهويه که ليکي دايهوه به لايهوه زژرگوج بوو شو شپه بکا؛ به زماني خوش و به نرسي هاته پيش و که بخوردا و ريش سهي خسته نيوان و دهگهل روکنودهوله ناشت بوونهوه و لهشکر به دوادا گمرايهوه^۱

دهلئين حسنهويه دارا و دهوله مهنديکي زژر قورس بووه زژريش پياوتيکي دست بلاو و خاوهن بهزمي و خيزه مومند بووه. له خوراک و پۆشاکي برسي و ههتيوان و له پهناداني بي پنهنا و پهسيوان همرگيز درتسي نه کردهوه. پۆزي شه مسه سيته مسي مانگي مه ولوودي سالي ۳۶۹ ک. (ن. ۹۷۹). چاوي له دنيا پۆزي و بادهي مهرگي نۆشي و لهو دنيا کموته خوشيهوه.^۲

بههر کورپي حسنهويه

له جيهگي باوکي له سهر تهختي فرمانپهوايي جينگير بسوا؛ پۆزيه رۆژ نهستيري بهختي گهشتر ههلههات؛ ههتا واي ليهاهت که سالي ۳۸۸ ک. (ن. ۹۹۸). شه مهندي پرهو سهند، له ديواني بهغداوه

→ سالي ۳۵۶ ک. شيرتاک له نيوان عيزه دهوله بهختيار کورپي مو عيزه دهوله و حسنهويه دا قوما. مير حسنهويه له سهرمشا سهرکوت و زژر ناري نازايمني دهرکوت. سالي ۳۵۷ ک. ديسان پينکهوه ناشت بوونهوه. عيزه دهوله دياري و پيشکيشي زژري بز حسنهويه نارد و راشي سپارد نه گهر بزي به گز نه بووت مغلبي همه دانيدا بچي؛ ههتا سهر زابسي گمروي پي دهه خست. حسنهويه له نه بووت مغلبي وهخز کورت و لهشکري همه دانيداني راو نا ههتا دهناو شاري رهقهي پهتاوتن و به سهرکوتويي به پتنگي همولير و شاره زوردا گمرايهوه بز دهنومر. روکنودهوله لهو پينکهاتنهي مو عيزه دهوله و حسنهويه زژر توور و تهنگه مفس بسوا؛ لهشکرتيکي به کجار زژري به سهرکردايمني نيبسوعه ميدي وهزير نارده سهر دهنومر و شاره زور و له حسنهويه داگير کردن و نسوهي له ناوياندا پوري داوه دانمري کتتيب پيماني دهلي. جهميل

۱- نه ميسزدهکي و حوسين حوزني دهلئين: نيبسوعه ميد له پتنگدا له نزليک هه مەدان مرد؛ نه بووت مغلبي کورپي بسو به سهرکردي لهشکره که. نوميش ده مويست بگمريتسهوه پهي، نه وهک بهشي بخوري؟ نهک بچي و تووش شەر بي. له بهر نهوه دهگهل حسنهويه پينکهات و پهنجاههزار زهري زياني لهشکرکيشي پي بزارد و ازي لي هينا. جهميل

۲- له شاري سهراج مرهوهوه که شو شارمش ههر خزي دروستي کردهوه و له شوتنهواره ههره گرینگه کانيهتي.

جهميل

نازناوی ناسروددولهی به خهلات پین دراوه.^۱

هر له دینومروهه بگره تا نهواز^۲ و خوزستان^۳ و بروجرد^۴ و نهمسهدا^۵ و نهاومندی^۶ - سه قهلا و چیا و دهشتمه^۷ - به گشتی دهبمر دستتا بوو. سالی ۱۰۶۵ ک. (۱۰۱۶ ز.) هیترشیکتی گمروهی کردسمر قهلا^۸ کوسجهدا^۹ حوسیتی کوپی مهنسووری^{۱۰} له قهلاکه دا نابلوقه دا. له ساوهی شم نابلوقه مانده دا

۱- هر لو سالندا که ببوه فرممانهوا، هملیکوتابه سمر لای پوزاواوی هملوئیر و گملیک قهلا^۱ له دست دمیله مان دورتا. عمزدودهوله له سمر نومه که باوکی بمر به رکهبرایمی شو چوریو پاریدی فهخوردولهی دابوو، بیسی توله و یکی کوئی هر له زنگا بووا لپهراپوو شو بنه سالنه به یه کجاری له بنه پیتن. له بنومه فهخوردوله و مونعیودهوله و گملیکی تریشی لپه هاندا که تیتی هملپیتن و دهگئی پاچن. بمر و براکانی - که نمبووه لا و عمبدوزلق و عاسم و نمبووه دان و بهختیار و عمبدولسه لیک بسون - به هیچ ناوایک دانویسان پتیکوه نمده کولا. هیتندیک بیرونه قولدهچوماشی دستی دوژمن و برنیکیشیان خمریکی شعر و همراي غزبهخو بیرون. بهختیار که له قهلا^۱ سمرماج بسوو، نارویه لای همزدودهوله که بیت و قهلاکمی بز بهجی دپلم. دوژمن لوو سمرچرایه هملی دست کموت و به پانومه لشکری ناردهسمر شو بمشه کورستانه، به بی شعر هممدانی گرت. نومسا کاریمدستانی فهخوردوله و هیتندیک له سمر هوزه کانی کوروی بمرزیکانیش په گل کموتن و بمرمو نهاومند و سمرماج هاتن و ملیان له تالان و شره خوری نا. کورانی حسمنویه همرویان هاتن و دهفالتیان به دوژمن کرد.

عمزدودهوله له بمر و عاسم و عمبدولسه لیک خوش بووا خهلاتی کردن و براکانی تریشیانی خسته زیندانومه. بمر سمرهراي نموه که شیر و نمسی به زینی زقره دوزوه به خهلات درایه، کرایوه به مغزنی کورده کانی بمرزیکان و لو مغزنایمیه تازمشدا، زوری گمشه به مملبندی خوی داو گملیک کاری پیاوانه و خیرومندانای کرد. جمیل

۲- نهواز شارته که باشووی پوزاواوی نتران و بنگهی مملبندی خوزستانه. شورتهواری شاری سوسهی پایشهختی ساسانیان له نزدیک نهوازومه همراهه. عمونی

۳- خوزستان یان عمرمستان، مملبندیکه لویمیری باشووی پوزاواوی نترانومه^۱ له کوندا سوسیانیمان پین دهگوت. عمونی

۴- شارته که ۱۸ فرسخی هممدان. عمونی

۵- نهمسهدا ناوچهیه که له نتران هممدان و کرماشان. عمونی

۶- نهاومند له عهالی عمجهمه^۱ شارتیکی کونارایه. ۶۰ کیلومستر له باشووی هممدانمویه و هزار مالیک دهین. له سمرتهای نیسلامدا شارتیکی زلز قومغا بووه. عمونی

۷- مینترسکی له باسی گوزندا^۱ دهلی: «نهگمر نیاز له کوسجهدا، گوشخند بپن - که قهلایه که له کناری شو سفیرودهی کوا دهوژنته دریاي قهزوئتموه - وا دیارندها میدانی شمی بمر زلز بمرهروان بووه^۱ بهلام نهگمر نیاز

له سفیرودهی چمی سیروان پین، دیاره مهبست له دژی کوسجه که نزدیک به کوسهی ههجیجی هموامانه. جمیل

۸- مینترسکی و نه مینزهکی و حوسین حوزنی به ناوی حوسین کوپی مهنسووریان ناو بردوو. جمیل

بوو - بیستیموه که وا شه مسوده وله کورې فه خروده وله و کورې پوکتوده وله حسمنی کورې بزیه، خاوهنی هممه دان چاوی برپروهه ولاته کمې به دروه. هیلالی له زیندان درخست و به لمشکری زرد و پرچه کموه ناردیموه که پارتیزگاری ولاتی خزی بکا. له سانگی قوریانی سالی ۴۰۵ ک. (۱۰۱۵ ز) دا شمړنکی زرد گران و خړیناری له نیتوان هیلال و شمس و لمشکریاندا پروی دا. هیلال لومو همنگامه به سامدا خزی له بهر تیشکی تیغی جهوه مردار و موکاری شه مس، بز پانه گیرا و سمری نایه سمرناسوی ناوابوون و به دهستی تیغوه شیتاتی خوئنیژ، بهر وه شموی یی پراڼوهی معرگ بهرې کرا.

تاهیر کورې هیلال

هیلال باوکی هیتشا هر له شارزور د بهندیخانه دا بوو که تاهیری کورې، له ترسی باییری^۱ نمویرا گیر یی و رایکرد و پروی کرده شارزور. له پاش ماویهک به نیازی دهست دریتی و پنجمبازی، هاتموه جمستی باییری و له لایمن شه مسوده ولوموه د دردهست کرا و هتا سالی ۴۰۶ ک. (۱۰۱۵ ز) له ناو چواردیواری زیندانی رهشدا بهریمست کرا. لومو پاش پژگار بسوا به لام هر لومو ساله دا له شمړنکدا که ده گمڼ نمبوشوکی کرد، به گوشت چوو.

۱- هیلال سالی ۴۰۴ له شارزور گیرا و شارزور دراپه دهست پیاوه کانی بهانوده لوی وزیر. تاهیر کورې هیلال هیرشکی له نه کوی برده سمر شارزور و له بیگانمی پال کرده؛ به لام هیتشا تمواو خزی نه گرتیو که ده گمڼ شممسدولده پینک هلیچرانهوه و نمو جاره تیشکا و گیرا و خرابیه زیندانی هممه دانموه. شه مسوده وله له پاش ماویهک بیستی که جه لالوده وله شارزوری دلو به نمبولفه تح جمسمد کورې عمیار. نممهی لئی خزش نهعات و تاهیری پژگاری کرد و لمشکری دایه که بهن شارزور بستینیتموه. نمبولفه تح که سمرکزاری هزی شانزجانی بوو نمبوشوکی کورې خزی به لمشکروه نارد شمېر تاهیر. نمبوشوک شکا و سمعدی براشی لومو شمېر ده کوزرا و تاهیر شارزوری لئی ساننموه. له دوایدا نمبوشوک و تاهیر ناشت برونموه و تاهیر خوشکی نمبوشوکی خواست؛ به لام نمبوشوک خړینی برای هر له بیس ماوو. له بنموه لئی ده خفتا هتا له هلیکدا کیتی لئی هیتا و له تولهی برای خویلا کوشیموه. نیشتر لومو سوده دولتی حسمنویه کموته که نعتی و بنه مالمی عمیار هانه پروی کار. جه میل

بهدر کوپی تاهیر کوپی هیلال^۱

سالی ۴۰۸ ک. له سر راسپاردهی نیسراهیمینال کرا به فرمانروای قوش و دینموه.

نمبولفه فتح کوپی همیار^۲

بز ماوهی بیست سال فرمانروای حملوان^۳ بووه. سالی ۴۰۱ ک. (ز. ۱۰۱۰) کچی دوایی کردووه. نمو نمبولفه تحه له بهری حسنمویه کان نمبووه؛ له بنه مالمیه کی دیکمی کورد کموتوتموه. بهلام هیندیک له میژوونوسان تعویشیان له ریزی فرمانروایانی دینموه و شاره زوردا داناره و قله مریوی هوکمی قوش و شاره زور بووه.

۱- پاش کوژانی بایی، خوی گیمینده کرماشان و چند هوزه کوردیکی له خوی کز کرده و هلیکوتا سر دینموه و هوکمی خوی لن دامزاند. نیسراهیمینال، کرماشانین پین سپارده؛ بهلام زوی نهخایاند له سالی ۴۳۸ دا موهلسهیل که له بنه مالمی همیار بوو- پهلاماری داو ولاته کمی هموو له دست درینا. جه میل

۲- نم تاریخه له شعرنامه فارسیه کمی چاپی پشیریزگ، رویمیر ۲۲ دا نووسراوه: «در سنه ثمان و ثمانین و ارمصایه». هر له هممان رویمیردا بز تاهیری باوکی دهلی: «سنه ست و ارمصایه» له فارسیه کمی چاپی میریشدا، رویمیر ۴۱ وا نووسراوه: «در سنه ثمان و ثمانین و ارمصایه» انا له سالی ۴۸۸ دا. کهچی هر له هممان رویمیردا سالی پین کوژانی باوکی بعد ۰۶ نووسراوه اهرورهها له پیراویتی رویمیر ۴۲ چاپه فارسیه کمی میردا دهلی: نیسراهیمینال سالی ۴۵۰ کوژاوه. له ترجمه عربیه کانی محمدعلی عمونی و ملاحیل پوز بیانیشتا، هر به ۴۸۸ نووسراوه؛ کهچی ملاحجه میل له پیراویتی رویمیر ۳۹ شعرنامه چاپ کراوه کمیدا دهلی: موهلسهیل سالی ۴۳۸ مولکه کانی له بهدر بریوه. پین گومانم که نه نیسراهیمینال پاش ۳۸ سال مردن فرمان درده کا و نه کوپیش له پاش ۸۲ سال له چنگی بایی دامزراوه؛ راسته کمی هر نمومه ۴۰۸ بووه و هشتایمک به هله خوی دناو خزانموه. ههژار

۳- سرکوماری هوزی شانجان بوو؛ کرابوه سرداری لشکری بهدری حسنمویه و به سر شاره زور و قوش و کرماشان راده گیشته. حملوانیش به دست نمبولشؤکی کوپیموه بوو. هر له سالی (ک. ۳۵۰) وه خوی ناماده کرد که معزناپتی له دست ناموزاکانی درین. حوسین حوزنی دهلی: بنه مالمی همیار و حسنمویه خرمی یه کتری بوون. نمبولفه فتح کوپی همیار کوپی میرحوسینی بهزیکانی بووه که دهپته باوکی میرحسنمویه.

۴- کونه شارتک بووه له نینوان کرماشان و بغدادا و له سر چه می دپاله و ۱۹۰ کیلومتری باکوپی پوزعه لانی بغدادا هلکه موتوه. عمونی

نمبروشوك كورې مسحهمد كورې عهيار

نازناوی حوسامودهوله بویه. سالی ۴۲۱.ك (۱۰۳۰.ز) مهلبندی قوماي داگیر کردوه. همهمیشه دهگمل براکاني همرا و کيشی بوو. سالی ۴۳۷.ك (۱۰۵۵.ز) مردوه^۱.

موهلههل^۲

برای نمبروشوك بسو، نازناوی نمبروماجید بسو. سالی ۴۴۲.ك (۱۰۵۰.ز) خزی گمیاندهسولتان توغرولی سلجوقی و تکای لڼ کرد که سورخابی برای له بعند پزگار بکا. سولتان تکای گرت و سورخابی- که گرتبجو- بمریدا.

سورخاب كورې مسحهمد^۳

۱- له پزگاری نمبروشوكنا علاتودهولمی كاكویه، هممدان و دهوویری داگیر کرد و هیزشی بردمسر دینسور. نمبروشوك خزی له بمر نهگرت! ههلات و پمنای به شمرهفودهولمی وزیر برد. علاتودهوله له ترسان وازی لڼ هینسا و هاتموه هممدان. سالی ۴۲۰.ك نمبروشوكه نمبرولفتهحی كورې خزی ناردمسر پتی غوزهكان، که دهوی دینسورپان دلبوو. نمبرولفتح قهلاچوی خسته ناو غوزهكان و تمرت و تونوی کردن و نمبروشوك بسو سرکومته ناوی دهرکرد و خدلیغی بعفدا نازناوی حوسامدینی دهگمل شیتړکی جهواهتیربند به خهلات بژ نارد.

سالی ۴۳۰.ك کرماشان و مهلبندی کیزوات و گهلیک جینگی تری گرت و نمبرولفتهحی كورپشی بژ جینشین دیاری کرد. له سردهمپکنا که نمبرولفتح له باتی بابی به سر دینسور رادهگمیش، قهلاکاني بکورا و بیزارشا و سند و سامغان و چمند ناوچمیهکی تریش له دست موهلههل دهرهینا! بلام له دوايیدا موهلههل به سر نمود! زال بسو، به دیلی گرت و له زیندانی موهلههلا مرد.

۲- به سر بکورا رادهگمیش. کاتی نمبروشوك مرد، ههلیکوتایه سر سعدی كورې و مهلبندهکدی هممو داگیر کرد. سالی ۴۳۸.ك پهلاماری تاهیری حسننویمی داو کرماشانی لڼساند. لمشکری نیبراهیهپنالیشی شکاندا که به هاواری تاهیرموه هاتبوو. چوره دیدنځی سولتان توغرویل له بعفدایه! شموش داترق و شارمزوو و سامغان و سیروانی دابه. له پاشان سعدی كورې نمبروشوك بای دابهوه سوری و به دیلی گرت و به تکای توغرولیش بهری نهاد و نیشتر لمر ساوه بی سر و شوپن چوو. جهمیل

۳- لمر کانددا که نمبروشوك و علاتودهوله شهرپان بوو، سورخاب خزی گمیاندهداتوق و داگیری کرد. که نیبراهیم پینال لمشکری نمبروشوكی شکاند، سورخاب چوره سر سعدی كورې نمبروشوك و بندنینچن (ممندهلی) لڼ داگیر کرد و مالیشی به تالان برد و ماومپک مایموه! چمند جارتیک سعدی به گویا هاتموه! تا له شمپتکنا سعدی به دیلی گرت و خسته زیندانموه. كورپتکی سورخاب - که ناوی نمبروهسکمر بوو- له باوکی خزی ههلیگپرایموه و به ←

دوای نموه که له بئندی توغرویل نازاد بوو هاتموه سمر مه‌لبنندی ماهه‌کی^۱ و پوژگاری له‌ویندا بمسمر ده‌برد. چونکه له‌وه پینش له سۆنگهی نازاوه نانموه‌دا سالی ۴۲۹.ک (۱۰۴۷ز) خزمه‌کانی گرتیان و بز نیسراهیم په‌نالیان برد^۲. نه‌ویش چاری هه‌لکۆلی و له بینایی بی‌تیمش کرد.

سه‌هیدی کوپی نه‌بوشۆک^۳

سورخابی مامی گرتیوی و له قه‌لای خویدا بئندی کردبوو. نه‌بۆلعسکر کوپی سورخاب له پاش کوژیروونی باوکی له بئندی ده‌رتینا و نازادی کرد. سالی ۴۴۴.ک (۱۰۵۲ز) توغرویل به‌گ له‌شکرینکی زۆر و تمیاری دایه و هاته سمر عیراقی عه‌رپ^۴ و موهله‌له‌لی مامی خۆی گرت و خستیه زیندانموه.

→ کۆمه‌گی کورده‌کانی هۆزی ماهه‌کی، له‌شکری باوکی شکاند و سورخابی به دیل گرت و ناردی بز نیسراهیچمنال و نه‌ویش هه‌رتک چاری کۆلی. سالی ۴۴۳.ک موهله‌له‌لی برای تکای بز کرد و به‌ریان داو قه‌لای ماهه‌کی درایه. نه‌میسزده‌کی ده‌لی: همر نمو ساله به کوشت چوهه. جه‌میل

۱- ماهه‌گی: هۆزینکی کوردن له ده‌وری کرماشان و هه‌لیلاندا ده‌زیان. پوژگارینک میرنشینه‌کی پچروکیان دامفرزاننده و به ناوی حکومتمی ماهه‌گی ناسراوه. جه‌میل

۲- نیسراهیم یمنال یان نینال، برا گچکه‌ی توغرویله‌گی سه‌لجروقی بووه. دژی برای له هه‌مه‌دان شۆپشی کردموه و سالی ۴۵۰ کوژاوه و له‌شکری لئ بلاوکراوه. عه‌ونی

دوکتۆر مسته‌فاجه‌واد له‌وه مه‌قاله‌دا که له سمر هۆزی گارانئ حیلله‌ی نووسیهوه و له به‌رگی ۴، جزمی ۱-۱۹۵۶ی گۆفاری محممه‌لمس‌دا چاپ کراوه، ده‌لی: نیسراهیچمنال دایک برای توغرویل به‌گ بووه. هه‌ژار

۳- هه‌ندله‌ی به ده‌ستموه بووا سورخابی مامی لینی داگیرکرد. له پوژگاری ده‌سلانی موهله‌له‌لی نیسراهیچمنال له‌شکری غۆزی ره‌گه‌ل خست و چوو حلوانی داگیر کرد و خودبه‌ی به ناوی نیسراهیچمنال تیندا خۆپترایموه. پاش ماوه‌یه‌ک موهله‌له‌ل له حلوانی ده‌ریه‌راند. سه‌معی له مه‌لبنندی مامینا ده‌ستی کرد به چه‌تیمی و پتگی؛ سورخاب گرتی و کوپی سورخاب به‌ریدا و هاتموه و حلوانی گرتموه. سولتان توغرویل قه‌لای رادندیسینی یی سپارد. دیسان ده‌گه‌ل موهله‌له‌لیا به گۆ به‌کنا چوون و موهله‌له‌لی گرت و به تکای توغرویلیش به‌ری نهدا. له ژنیه‌بووش ده‌گه‌ل سه‌لیک ره‌حیم نینوانی خۆش کرد. توغرویل جیگه‌ی نه‌وی دایه به‌در به‌گ مه‌نسور کوپی موهله‌له‌ل و له‌شکریشی دایه که به‌چن شهمی سه‌معی بکا؛ به‌لام به‌در چی بز ده‌گه‌ل نه‌گرا. دوایی به‌در له‌شکری زۆرتی کۆ کردموه و هاته سمر سه‌معی و سالی ۴۴۶.ک هه‌مرو ولاته‌که‌ی لئ داگیر کرد. له‌وه ساوه حکومتمی سه‌ریه‌خۆی خانه‌دانی عه‌یار هاته به‌ر تیسری سه‌لجروقیان و به‌در کوپی هیلال بۆیان به سمر شاره‌زور و دینه‌موه و حلوان راده‌گه‌میش. جه‌میل

۴- نیاز به‌غفا و به‌سرایه. چونکه عیراقی عه‌جم به‌ری و نه‌هاومند و هه‌مه‌دان ده‌لین. جه‌میل

سورخاب کوی به در کوی موهلههل

نازناوی نمبولقمواره^۱ و به کوی نمبوششوک بمنایانگه و ماویهک فرمانی هوای شارمزور و قوما بوو. له پیشودا قهلائی جقندکانیان لئ سیترا بوو. سالی ۴۹۵.ک (۱۱۰۱.ز) نمو قهلائی شی خستموه ژیر دستی خوی. سورخاب پیایونکی زور دونه منند و به داهات بسوه؛ مانگی شمشه کانی سالی ۵۰۰.ک (۱۱۰۶.ز) عهصری خوی کردوه.

نمبولسه نسور^۲

له پاش سورخابی باوکی بوو به فرمانی هوا. نمو خانه دانه ماری ۱۳۰ سال دمه لاتنار بوون.

۱- له پاش بابی به فرمانی توغول به سر شارمزور و خفتینگان و داقوق راده گمشت. ده گمئل سولتان بمرکیاری کوی مملیکشاشنا ببوه هارپیمسان. سالی ۴۹۵.ک نه میسرتکی تورکمان به ناری قهرابلی سلفر به لشکره هیزشی بردمسرا سورخاب شکندی. قهرابلی دیسان خوی سازگرد و هاتموه سری، دیسان شکا. دستی هر هملنه گرت و جاری ستهم به لشکرکی زور و بن ژماروه هات و شو جار سورخاب خوی له بر نه گرت و دایه چیا. لمو شمره دا هزار کورده تیک به گوشت چوو. له دوی شکانه کمی سورخاب، په کیک له هموانی خوی لئی هملگه پاره و دستی به سر قهلائی خفتینگانفا گرت.

بمرکیاریک لشکری نارده سر کابرای یاغی؛ به لام به سه ده هزار زبیر بمرتیل وازی لئ هینا. سورخاب تمینا شارمزور و داقوقی به دستموه مابرو؛ کابرای یاغی پوزتیک ده گمئل برادرکی خویا بوو به ده ممالکیمان و په کیان کوزرا. شموی مابرو نارده پهلای سورخاب که نه گمر لئی ببوی قهلاکی ده اتموه. سورخاب سوئندی به خیشینی بز خوار و بهم جزوه قهلائی دست کموتموه. سالی ۴۹۹.ک به لک کوی بارام کوی نمرتق قهلائی جانیجاری له سورخاب داگیر کرده. سورخاب سن جارن لشکری لئ کرد، هیچی بز ده گمئل نه کرا. له دواپیدا ناروییکر کموتنه نیتوانموه و قهلاکی دراپموه. چه میل

۲- حوسین حوزنی دهن: منسورو له پاش سورخابی برای فرمانی هوای شارمزور بووه. پیایونکی زور به مشوه بسوه و زوری گمشه به ولاته کمی داره و بیست سالن فرمانی هوای سر به خوی بووه. چه میل

به نندی سیتهم

فرمانرہوایانی فہرلہویہ

کہ بہ لوپی گہورہ بہ ناریانگن

لہ کتیبی *زیدالتواریخ*^۱ دا نووسراوہ کہ: نہوانہ بژیہ ناوی لوپیان بہسمردا بپراوہ، لہ مہلبندی مانرود گوندیک ہمہ ناوی کوردہ. لہ نریک نھوگوندہوہ دہرہندیگہ بہ لوپی پیتی دہلین «کول». لہ ناو دہرہندی کولیشدا شویتیک ہمہ «لوپی» پی دہلین. جا چونکہ بنہچہکھی نھو ہوز و تیرانہ لھو شویتہ بووہ، ناوی خویان ناوہ لوپی.

لہ مہر ناوی لوپہوہ چہند باس و خواستیگی تریش ہمہ؛ بہلام چونکہ بہلاموہ گرینگ نہبوون لہ نووسینیان خوق دہبویرم.

مہلبندی لوپستان دہکری بہ دوو ہمشوہ: لوپی گہورہ و لوپی بچووک. گویا دو برا ہمبروون و پیکمہ ژیاون و لہ دہوری سالی ۳۰۰ ک (۹۱۲ ز) فرمانرہوای خاکی لوپستان بوون.

فرمانرہوای لوپستانی گہورہ ناوی ہمد بھو. لوپستانی بچووکیش براکھیتر بہ سہری رادہگہیش؛ کہ پتیاں دہگوت نھومہنسور. بہدر بز ماوہیکھی زور مہزناہیتی ناوچہی خوی کردوہ و کہ نھومیش مردوہ، نھسیردین مہمہمد کوپی ہلال کوپی ہمد - کہ نھوہی بووہ - چینگھی باپیری گرتوہوہ.

نھسیردین مہمہمد کوپی ہلال کوپی بہدر^۲

۱- *زیدالتواریخ* سینا دوان بہ فارسی و یلک بہ تورکی. بہکدم لوٹوٹو ہوہوی بز باپستورمیرزای نووسیوہ و سالی ۸۳۴ ک. سردوہ. دووم جہمالہمدین مہمہمد کوپی ہملی کاشی داپناروہ و سالی ۸۳۶ ک. سردوہ. سیتهم

مہلامستہفاسانی کردوہیتہ سہریاری تاجالتواریخ و نا سالی ۱۰۲۴ ک. ہاتوہ. عھونی

۲- نھمینزہکی لہ تاریخالذول والاماراتالکرہیہ دا دہلی: نھسردین نھوہی ہمد - لہ لوپستانی گہورہ - چینگھی باپیری گرتوہوہ. لھو سردہمہدا نیوہی لوپستان بہ دہست کوردہکانی شوٹوہوہ بوو. سہرؤکیان سہیفہدین بوو. گواہہ بنہمالہمان لہ رزؤگاری ساسانیانہوہ ہمر فرمانرہوای بوون. جھمیل

دوای نموه که بسو به فرمانم‌های لوپرستان گموره، مسحه‌مد خورشیدی کرده‌وزیری خزی. سالی ۵۰۰ ک. (۱۱۰۶ ز.) کورده‌کانی چپای سماق^۱ له ولاتی شام، خزیه‌خز به‌گژ به‌کدا هاتن و لموانه ۴۰۰ مالیان ناواره و پمروازه بوون و پرویان کرده‌لوپرستان و له لای هژزه‌کمی خزمی مسحه‌مد خورشید گیرسانموه.

روژتک له روژان په‌کیتک له نتموهی مسحه‌مد خورشیده‌ومزیره که -که نمویش وه‌زیری فرمانم‌ها و خوشمویستی کورده‌کانیش بوو- نان و خوانیتیکی جوانی رازاندهوه و زور کهسی بانگیشتن کردبسو. له کاتی نان داناندا نمبولحمسنی فمزلموی -که سرموژکی کورده‌ناواره‌کان بوو- سرمه‌گایه‌کی له پیش داندرابوو. نمبولحمسن ودمی سرمه‌گای به لاره پیتروز بوو؛ به دهسته و بمسته‌کمی خزی گوت نئمه ده‌بسن به سرداری نم گله.

نمبولحمسن کوپتیکی همبوو ناوی عملی بوو. روژتک چوویره‌ه پاوا؛ سه‌گیتیکی ده‌گمل خزی بردبوو. تروشی هیندیتک دز و چمتان هات و بوو به شمریان و عملی بریندار کرا و له هوش خزی چوو. دزه‌کان نهماندزمانی بووراوتموه، وایان زانی مردوه. له لینگی نموین و په‌کیشیان کرد و له ناو نشکومتیدا رایان کیتشاو به‌جیتیان هیشت. سه‌گه‌که بمه‌ودوا کموته شوین دزان و شوینی ون نه‌کردن و دهنیه شمودا -که دز ده‌خمودا بوون- په‌لاماری کابرای سرمتریده‌ی داو گازی له باتونی گرت و تا نمیکوشت بمری نه‌دا. نم‌سجاره به هملهداوان رای کرد و خزی به ماله عملی‌دا کردهوه. نوکمرانی عملی که سه‌گیان به دهمی خویناویعه دیت، ترسان که عملی شتیکی به سر هاتی. سه‌گیان داپه پیش خزیان و راست بردنیه سر نمو نشکومتی که عملی تیدابوو. عملیان به برینداری هینایمیه و دهرمانیان کرد و له مردن خلمست و له پاش نمو کارساتمش گویاه ماویه‌کی زور همراوه.^۱

له پاش مردنی عملی، مسحه‌مدی کوپری پووی کرده‌لای بمه‌ری سولفور که لمو سرمده‌مه‌دا

۱- که ژتک و بانویکه له روژاوی حملوب و نژیکی نمسکندمرونیه. عمونی

داتربالمساراف، بمرگی ۳ ده‌لن: نمو هژزه کورده‌گمل مفرنه فمزلمویه‌کمان له چپای سماقی ولاتی سووریاره چووئه میافارقین و لمویوه پرویان کرد‌مازرایجان و گمیلان و پمیساننیکیان ده‌گمل میبری گمیلان (دیباچی) بمست و لمویوه هاتنه لوپرستان و سالی ۵۰۰ ک. (۱۱۰۶ ز.) له باکوپری شوتوران‌کوه داممزان. جمعیل

۲- تاریخی عسری ده‌لن: نمو عملیه بژ ماویه‌ک مزنایپش هژی خزی کردهوه. جمعیل

فرمانروای ولایتی فارس بودند؛ به لّام هیشتا ناوی پادشاهیتیان لی نمرابوو. محمدمد به نازایمتی نوابانگی ده رکرد و زور زوو توانی جینگمی خزی بکاتموه و پایه و پیزی زوری پمیدا کرد.

له پاش مردنی محمدمد، نهبوتاهیری کوری بیسوه پیسوی باوه پیتیکراوی نمتابیکسونقور و نموده به نازا و نمرساو ناسرابوو که سونقور له خزی جیا نده کردهوه و پشتی خزی پی سپاردبوو. نمتابیکسونقور ده گمل هژی شوانکاره^۱ شهری بوو. نهبوتاهیری به لمشکرتیکی گهوره و گرانوه نارد هیاریدی لهشکریانی خزی. نهبوتاهیر به سر دوژمناندا سرکومت و به سریرهزی گهرایموه بزو فارس. نمتابیک زوری نافریم لیکرد و گوتی بسخوازه مالی دنیا به نمتابیکساری داواکاری نمتابیکساری نمتابیک بوو؛ پیتی به خشرا. هه میسان گوتی بسخوازه؛ نه سجار داوای دروشمی نمتابیکساری کرد؛ نموشیان هر بز پتک هیشا. دیسان گوتی لیم بسخوازه؛ نمتابیکساری له ولایمیدا گوتی زور پیم خوشه نمتابیک بسنیریتته سر لوپرستان؛ ده موی شویش بگرم و بیخه مه ژیر قهله موی نمتابیکساری. نمتابیکسونقور هم وهرامی زور لی خوش هات و به لمشکرتیکی به کار و زور و ساز و تمپارهوه رهوانمی لوپرستانی کرد.

نهبوتاهیر

کوری محمدمد کوری هلی کوری نهبولحه منی فزلمی

نهبوتاهیر له دوی نموه له یارمه تیدانی سنقور پشتتمستور بوو، خزی گه یانده سر سنووری لوپرستان و جار به شهر و گا به ناشتی و تاونتویی به زور جار به نمرمی و نیسانی، توانی دهست به سر خاکی لوپرستانا بگری. کاتی که خزی دیتموه وا خاوهن زور و دهستلآت داره و کاری به نژکمری کردن نه ماوه، ناره زوی سریره خز بسونی کموته که لله و له نمتابیکساری ناغای خزی

۱- هژی تیکی کوردی زور نازا و نبردهو له پینج تیره پتک هاپوره. بژژگارتیک له نار چمرگی فارسدا حکومتی سریره خزیان هه بووه و نژیکمی سه دوه منجا سال نمو حکومت هه ساوه. داممزینمیری حکومتی شوانکاره نهمیره زلمویه کوری هلی کوری حتمنی نیویوی بووه. جه میل حکومتی شوانکاره سالی ۴۲۱ ک (۱۰۳۵ ز) داممزراوه و تا سالی ۷۵۶ ک (۱۳۵۵ ز) همر بهره وام بووه. کورد و کوردستانی نهمینزه کی، نمرجه منی محمدمد هلی عومنی، چاپی بهغدا، پوه پ ۱۳۷. هزار

هملگه‌راوه و فرمانی داکه هموو کس دهمی پتی بلی نمتابیک. نیشتر لهوساوه کور و کورده‌زاکانی ویش هر دایانه سر شو شویه و به زویه بوون به نمتابیک.

له پاستیدا نهم زنجیره، نمتابیکی بهراستی نیسن و زره نمتابیک بوون؛ چونکه نمتابیکی رهمن نهمانه بوون که پاریزگاری سنوریان پی دهمپاردن و پادشایانی سلسجوقی مندالیان پی به‌ختیو ده‌کردن و دهبویه شازاده‌کانیش بو له لانه بلیتن نمتابیک واتا باوکه‌به‌گه.^۱

پوخته‌کمی نهممیه: نهمووناهیر به نوکمری له کن نمتابیک‌سنقوب بوو. سالی ۵۵۰ ک. ۱۱۵۵ (ز) لوپرستانی به ناری سنقوری گرت و بز خوی نالای سمریه‌خویی تیدا هملکرد و هتا سالی ۵۵۵ ک. (۱۱۶۰ ز) بهویبری سمریستی فرمان‌موایی کرد و به نازایی ژیا و به نازادی مرد. پینج کوری له پاش به‌جی مان: هزار نهمپ، بههمن، عیماده‌دین په‌هلموان و نهمه‌دین نیلواکوش، قزل نمتابیک.

هزار نهمپ

له سر دوا نهمپاره‌ی باوک و به قول له سر کیشانی تینکرای براکانی و هموو هتوز و تیره‌کانی ولات، هزار نهمپ کرا به فرمان‌موای سمریه‌خو له ناو هموو لوپرستاندا. له رژگاری دهمه‌لای هزارنهمپ، نهم مەلبەندەبه دستوری‌ک پهری گرت و گمشه کرد و به خودا هات و برهوی سمند، که به‌هشتی به‌رین همزار خۆزگمی به لوپرستان ده‌خواست. له هموو سوچ و کمناران و له لادی و له شارانموه، له دهشت و کۆسارانموه، له نزیک و له دوورموه، همروا خیتلات و پهموند و کۆچمر بوون سمره‌وژیر و سمره‌وژور وک شاره میروو رچمیان ده‌به‌ست و ملبه‌یان ده‌کرد و پانه‌دومستان و لمرپا دوهستان و پروویان ده‌کرده‌لوپرستان و خویان ده‌گمیانده‌ژیر سیتیبری نالای نازادی و سمریه‌خویی کوردستان.

له پاستیدا لوپرستان لمر سمردهم و رژگاره‌دا ببسووه چاری بیچاران و دهرمانی دهرده‌داران و هه‌توانی برینداران و بزیرودهری همزاران و نهموا و پمنای بیپه‌سیوان و بزهی سمرلیتیو خۆشی نهمدیوان و

۱- پینج بنهمالی فرمان‌موا له کوردستاندا نهم ناری نمتابه‌کمان پیوه بووه؛ فرمان‌موایی نمرتی و حوکمدارانی شاهنهمن و پادشایانی زنگی و نمتابیکانی نازربایجان و نمتابیکانی لوپرستان. جه‌میل

مالي باوكى سئوى و همتيوان و جى-سانهوى شهگمتان و فريارپسى داماووان. نك همر بؤ كوردان يانهى بووزانموره و لانمى حسانموره بوو، بؤ زؤر تيره و ردهگمزي چؤرهچؤرى ترش مايهى هوميتد و چيگهى هانا بوو. چمندين هؤزى عارهيى وهك عوقهليله كان - كه دهچورنموره سمر عوقهليلى كورپى شهبووتالب و هاشميه كان كه له نتمموى هاشمى كورپى عمبدي مهناف بوون- دهخؤ نووسان و له لاي شامموره و له نالى چيائى سساقموره بارورنهميان پيتچا و له هيچ كورپى ناويريان نهداوه و لوپرستان بگره و هاتم! گه ليك و گه ليك هؤز و خيتلى كوردى لاوه كي ترش له هممو لايه كي كوردستانموره بمره قه لاي نازادى بزوتن و له لوپرستانى سمره خؤدا داممزان و له ژير چمپؤكى پينگانان خه لمستن و پؤزى ره شيان كؤتايى پس هيتنا. لمر هؤزه كوردانه نموانمى ناويران زانراوه نهمانن:

۱- نه ستمركى ۲- ماماكؤبه ۳- به ختيارى ۴- جوانه كي ۵- بسى دانيان ۶- زاممديان
۷- عه لاني ۸- لووتوموند ۹- بتومند ۱۰- پرازه كي ۱۱- شنومند ۱۲- راكي ۱۳- خاكي ۱۴- هاروونى
۱۵- نمشكي ۱۶- كؤيى ۱۷- لئسراوى ۱۸- مئوى ۱۹- به حسه فمويى ۲۰- كه مانكمشى
۲۱- موروماستى ۲۲- تؤمكى ۲۳- تموايى ۲۴- گراوى ۲۵- ممديه ۲۶- ناكورد ۲۷- كؤلارد.

گه ليكيش هؤز و تيره ي ديش كه نازانين سمر وه كئ بوون و له پيشدا له كورپى بسون، نساوه كي بوون و له لوپرستان گيرسانموره و به تئكه لؤر بوونى نمو همزاره زيله ي حشاماته، ده گمؤ دانيشتوانى لوپرستانى همزارنمى و براياني، كاروبارى لوپرستان نموپيرى بارى له بارى گرت و گمشه و هئيز و پيتزكى واى پيدا كرد كه به بيسرى بيسريشدا نهميه. لهشكرى نهمبزي لوپرستان زؤر زوو شولستان ايشى دهمس به سردا گرت و خستيه سمر لوپرستانموره. دهمس لائى همزار نمى همزار نموده ي پيشوو پشهوتر و ناويرانگى دادگمري و شكؤ و سمرورمى- سمد همزار هئنده ي بمرئ- وه بره و كموت. هممو زهوى و بميارئيك، له همر ناقارتك، همروا تؤزئيك نمرمان با و بؤكيتلان دهمسى دابا، جووتى لئى كرا و تئوى لئى خرا و كرا به موروجه و همزارا و ناوه دانى و گوندى قومغاي له دوره داممزارا. سمروينى لوپرستانت پشكنيبا، بسته خاكيتك نه مابوو كه شئوى نهمرن و بمرورد و سئگاسنه، داي نهمردن و له سهرى وهرزى

۱- مملهمنديكه له نستانى فارس و به ناوى هؤزى شولى كوردموره نارنراوه، كه له سالى ۵۱۹.ك. داله موكوريبانى نازربايجانموره چوون و لموي نيشته جي بوون. لمر بارموره شاهيرئيك دهلي:

چه كوردانى شاهين و راومند و شول فره لهشكر ناما وه لاي دئيزفول جهميل

خزیدا خله و خمرمانی لی هه‌نه‌گرن.

دەرگای خۆشی و کامهرانی به پووی گه‌لی کورددا له سر گازی پشتی کرایهوه و لهو پۆژگاره‌دا، لهو مه‌لبنده‌سازگاره‌دا، کهمست نه‌ده‌دی که له به‌ختی ره‌ش و ناهه‌موار و له ژانی سپ له ناسۆد و دژوار، گله و گازنده‌یه‌ک بکا. نهو به‌ختهمه‌ری و دادگه‌ریه‌ی هه‌زار نه‌سپ به هه‌زار ناوازه- له دنیادا ده‌نگی دایه‌وه.

خه‌لیفه‌ی به‌غدایه به ناوی ریز لیتان و باریوو‌کردنه‌وه، به‌لگه‌ی فه‌رمانداری بۆ نارد؛ واتا: من پیم خۆشه که له قه‌لمه‌مه‌ری خزیدا سه‌ریه‌خۆیه! هه‌روه‌ها به دیاری و خه‌لاتی زۆد گرانبه‌ها و نافه‌رم و ده‌لانه‌وه‌ی پیاوانه‌ش به سه‌ری کرده‌وه.

هه‌زار نه‌سپ سالی ۶۵۵.ک (۱۲۷۵.ز) گیانی پاکی به خودای تاك سپارد و نهو ده‌ چاکه‌ی ناویته‌ی خا‌ک بوو.

ئه‌تایه‌ک توکله کوپری هه‌زار نه‌سپ

دایکی توکله له بنه‌مه‌له‌ی سوله‌ری بوو؛ که نه‌وانیش به بنه‌مه‌له پادشایه‌وه. له پاش مه‌رگی باوکی له سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌ی لوه‌ستان رۆنیشته. له کاتی‌که‌دا که ده‌نگیاسی نه‌مانی هه‌زار نه‌سپ گه‌یه‌شته فارس، ئه‌تایه‌ک سه‌عه‌دی سوله‌ری -که له ده‌مه‌تیکه‌وه نه‌وانی ده‌گه‌ل هه‌زار نه‌سپ و توکله‌دا ناخۆش بوو- هه‌لی به ده‌رفه‌ت زانی و هه‌لیکو‌تایه سه‌ر لوه‌ستان و شکا. دوو جاری‌تریش به له‌شکه‌وه هاته‌وه سه‌ر توکله و جار له‌جار خراپه‌تر ده‌شکا و له‌شکه‌ری کسو‌د راوی ده‌نا و هه‌یزی توکله سه‌رده‌که‌وت.^۱

۱- نه‌مه‌ین‌زه‌کی ده‌لی: سه‌عه‌د به دوو هه‌زار کسه‌وه سه‌ گه‌تی تاریخی عه‌رومی به ده‌هه‌زاره‌وه- هه‌ترشی هه‌نا و سه‌ر کرده‌ی له‌شکه‌که‌شی جه‌مه‌له‌دین عه‌رمه‌ری نامۆزای هه‌زار نه‌سپ بوو. له‌شکه‌ری توکله په‌نج‌سه‌د کس بوون. له زویه قه‌لی نیره‌یه ده‌گۆ یه‌ک راهه‌وه. زۆدی نه‌ماه‌وو توکله به‌شکه‌ی تیره‌کی له نه‌گا، جه‌مه‌له‌دینی پینکا و له‌شکه‌که‌ی با‌وه‌ی کرد. سه‌ن جاری تریش له‌شکه‌ری سوله‌ری هاته‌وه سه‌ری و هه‌رسه‌یک چاره‌کانیش زۆد په‌س شکان. توکله هه‌ننه‌یک له وه‌لی لوه‌ری په‌چووکی له حه‌سه‌مه‌دین خه‌لیل گرت. له دوایه‌دا خه‌لیفه‌ی به‌غدا لیتی ره‌جابه‌وو؛ له خۆزسته‌وه به سه‌ر کرده‌یه‌تی به‌هاته‌دین گه‌رشه‌سپ و هه‌مه‌ده‌دین یونس، له‌شکه‌ری ناره‌سه‌ر لوه‌ستان. هه‌ننه‌یک ناوچه‌یه‌یان گه‌رت ←

سالی ۶۵۵ ک (۱۲۷۵ ز) که هولاکوخان بمرمو بمغدا دهچور، توکله چاری پتیکموت و نامادهیی بز خزمه‌تکاری نشان دا. له سمر فرمانی هولاکوز، توکله ره گمل تومان کیتمز قانزیسن خرا. له پاش نموه که هولاکوز بمغدا گرت، پوزتک بزبان گیتراپیموه که وا توکله به کوشتنی خلیفه‌ی^۱ و فرکردنی موسولمانان زور پمزشان و خه‌مگینه. هولاکوز زور رقی همستا و دهیویست توکله بکوژی. توکله همستی کرد که بهلا نزیکه^۲ به بی نموه خوی نیشانی خان داو داوای گمراپیموهی لس پکا، له بمغدا ده‌رکوت و بمرمو لوپستان هاتموه. هولاکوخان کیتمز قانزیسن و چمند سرکرده‌یه‌کی‌تری تمته‌ری به له‌شکروه نارد‌سمر لوپستان که توکله‌ی بز دهردهست بکمن. وا رتیکموت نمو مغولانه له رتیکمدا تووشی نالب نمرغون برای توکله بوون که بمرمو سویاگی هولاکوز ده‌مات، گرتیان و ده‌گمل خویاندا هینایانموه بز لوپستان. توکله نمیتوانی زور خوی له بمر لشکری مغول بگری، به ناچاری پمنا‌ی به‌قلای «مانخست^۳» برد و لمویدا خوی قایم کرد. ته‌تار ده‌وریان لینگرت و سرکرده‌کانی مغول جارتک به هدرشه و گوپشه و جارتک به دلانمونه و لاواندنمونه ده‌میه‌تانی که خوی به دستموه بنا به‌هره‌ی نهدا. هه‌تا سرنه‌نجام هولاکوز میتنه‌کمی ده‌ستی خوی بز نارد؛ که نیشانه‌ی لیبوردن بوو. نومسا توکله هاته دهر و خوی دایبه ده‌ست ته‌تاران و په‌وانه‌ی ته‌ورزیان کرد. له پاش لس پرسینمویه‌کی کم و به سمر داسه‌پاندیتیکی زور، فرمانی کوشتنی درا و له ته‌وریز کوشتیان و

→ و تالانین کرد. برای‌کی توکلشیان به دیل گرت و له قه‌لای لاهرجدا خستیانه بمندی‌خانمونه. توکله خوی گیماندن و لشکری خلیفه‌ی شهرزه کرد و عیاده‌دین یونسی کوشت و به‌هانه‌دین گرشاسپی گرت و ده‌گمل براکیمدا پینکی گزپینمونه. جه‌میل

۱- لشکرتیکی ده‌مزار کسی تومان، بووه. تومان له تورکیدا بز ده‌مزاری دراویش ده‌کار هاتموه.

۲- «مستصبالله» کوپی «مستصریالله» دوامین خلیفه‌ی عمباسی، سالی ۶۶۰ ک (۱۲۴۲ ز) کرا به خلیفه و سالی ۶۵۶ ک (۱۲۵۸ ز) هولاکوز کوشتوبوه. هیندیک ده‌لین له ۲۰ی محرم‌مه‌دا کوزراوه و هوندیکیش به جزوی تری ده‌لین. جه‌میل

۳- روزه‌ه‌لاتناسی پروس زینوف، نیشانه‌ی پرس له سمر کردووه. وه‌دیاره به راستی نمانیوه هیندیک له میژوونوسان به جانبخستیان نووسیره. جه‌میل

ده‌ی جانبخش (جانبه‌خش) بی و نه‌گمر جانبخشست نووسراوه، «است» به فارسی -که نیشانه‌ی خمبره- کموت‌ته شوتنی و همزه‌کش به‌رانبر به دستوری نووسینی کوز، له ناو ده‌چن. وانا ناوا بووه «قلعه‌ی جانبخش است»: قه‌لای گیانبه‌خش. هه‌زار

پیاده‌گانی لاشه‌کمیان دزیموه و هینایانموه لوپستان و له گوندی زهرده، به خاکیان سپارد.

نه‌تاییک شه‌مسهدین نه‌لپ نهرغون

له پاش کوژانی توکله، هولاکۆ فرمانی بۆ نه‌لپ‌نهرغونی برای دهرکرد که بیته جینشینی توکله و به سمر لوپستان رابگا. پازده‌سال فرمانه‌روایه‌تی کرد و له رۆژگاری نمودا لوپستان کموته سمر پهری گه‌شه و خۆشیموه. نه‌لپ‌نهرغون - که خودای گموره بۆ خۆی برده‌وه - دوو کوری له پاش به‌جی مان: یوسفشاو عیماده‌دین په‌هلموان.

نه‌تاییک یوسفشاکوری نه‌لپ نهرغون

له پاش مرگی باوکی - به فرمانی «نه‌بقاخان» کوری هولاکۆخان - کرا به فرمانه‌روای لوپستان. به‌لام له بمر نموه که ده‌برایه همه‌یشه به دووسهد سوارموه ده‌گمل نه‌بقاخاندایه‌ بوابه و هیچ‌گا به‌جی نه‌هیتشایه، ناچار بوو کاروباری لوپستانی به هیندیک له کاربه‌دستانی باوه‌ر پیکراوی بسپیری. نه‌تاییک یوسفشاله‌گلیک شمر و همرایاندا خزمه‌تی زۆر هیژای به نه‌بقاخان کرد و به نازایه‌تی و گیانبازی خۆی، بۆ نه‌بقاخانی دهرخت که پیاوکی دلسۆز و بی‌پیتج و یمنایه و توانی دلسی خانێ بهره‌و خۆی رابکیتی و خان ده‌یزانی یوسفشاه‌مرگیز کاریک ناکا که دلی پی‌بیشی. نه‌بقاخان پی‌راگمیشتنی ولاتی خۆزستان و کوهکیلویه^۱ و شاری فیه‌رووزان و جمریادقانیسی همر به یوسفشان‌سپارد.

له دواى مردنی نه‌بقاخانیش نه‌حمه‌دخانی کوری، زۆری ریز له یوسفشاده‌نا و همرگیز له خۆی دوو نه‌ده‌خستوه. پاش کوژانی نه‌حمه‌دخانیس نهرغون‌خانی برزای وی - که بیسوه خان - په‌کجار

۱- کاتی نه‌بقاخان و بوراق‌خان شمریان بوو، به لەشکری لوپستانمهر کۆمه‌گی زۆر باشی نه‌بقاخانی کرد. همر وه‌ها ده‌گلدینا چوه سمر گیلان و ولاتی ده‌یلم. له وه‌ختیکا که هیندیک له ده‌یلمه‌مان په‌لاماری نه‌بقاخانیا‌دا و ده‌ورمیان گرت، یوسفشا ده‌فریای هات و له مەترسی رزگاری کرد. که لسمو سه‌فرمش گمراه، چروه کۆهکیلویه و هیرشی برده‌سهر هیزی کوردی شوول - که له ناچه‌ی مام‌سینی بوون - سیره‌کمیانی گوشت و له بمر په‌کی بلاو کردن. جه‌میل

۲- مه‌لپه‌ندیکه له نیتوان شووش و فارس‌دا.

زری ده گمل باش بو.

نمرغون خان یوسفشای ناردده نیسفهان که بچی و خواجه شه مسه دین ساحیب دیوانی بز بانگ
بکاته ناو هژدوو. یوسفشاله ریگه توشی خواجه شه مسه دین هات؛ که هر بز خوی بهرو
هژدوی خان ده هات؛ ده گملی گمراهیه. نمرغون خان هر لموی خواجه شه مسه دینی کوشت. یه کیک
له زانایان له شینی خواجه شه مسه دیندا گوتویه:

له وهتا تیشکت بسی سر و شوتنه ناسز له شیندا شه لالی خوتنه
مانگ جگم سوتاو، زوهره رهنگ زهرده شموگسار ره شپوشه و هه ناسمه رده

نمتابیک یوسفشاله ناخروئوخری ژیانیدا نیزنی له نمرغون خان خواست که بگمراهیه ولانی خوی
و له ناو خزم و کسانیدا پزژگاری به سر بهری. خانیش زرد به روی خوشه و نیزنی دا و بهری
کرده. یوسفشاهه یشته لورستان و لمویوه ده چوه کوه کیلویه، له ریگه خمونیک زرد پهریشانی
دیت و گمراهیه. زری پی نه چوه له سالی ۶۸۴ ک. (۱۲۸۵ ز.) دابه یه کجاره کی سمری نایه. دو
کوی له پاش به چی مان: نه فراسیاب و نه حمده.

نمتابیک نه فراسیاب کوی یوسفشا

له سمر فرمانی نمرغون خان نه فراسیاب کرا به چی شینی یوسفشا و هاتمه بز لورستان. نه حمده
براشی لای نمرغون خان هیتمه که له حزمه تیدا بی.

نه فراسیاب پیایوکی دست و دلوهش و پروکش و زردکار و زردار و بیزه و خوتنیز و بی فخر
بو. وک دویشک و ابو؛ بگمیشابه هر چیه، جزوکی تیرا ده کرد؛ زیانی به هه مروان ده گمیانده.
تهنانهت دژست و کار به دستانی باوکیسی له گه پروگری و گزند می شو نه خلسی بوون. په لپی بهم
ده گرت و بهانمی بهر ده گرت و هر سته گولمزکی دنایه؛ تالانی ده کردن و ده یکوشتن و له
سر کاری دهر ده کردن و به پیایو خوتنیز و توپی جیگمی پر ده کردنه. وای لیتهات زوری
پیاماقولان و کمب خودایانی لور، له بهر دستی رایان کرد و پنهان به نیسفهان برد.

نه فراسیاب پد مرقزل ناوی ناموزای خوی نارد که بچی شو پنهانبر و هه لاتوانه له نیسفهاندا

بگری و دستبسته بژ لوپستانیان بمری کاتموه. لمو سرروینداندنشدا دنگ داکموت که نمرغونخانی مغول مردوده. پدمرقرن دهرفتی لمو هله هینا و دهگمل سلغورشادا پرنک کهوت و خوی له مغولان یاغی کرد.

بایدو^۱ - که سردار و سر داروغهی نیسفههان بوو- به دستی نمو قرله کوژرا و فرمانیشی داکه خودبه له سر بمرزهکان به ناوی نهفراسیابی نهتابلیک بخویترتتموه. نیتسر لمو پوژموه نهفراسیاب سریرهخوی خوی راگیانند و گورجیک چمند کمینکی له پیوانی تایهتی خوی دانا که حکومستی عراقی بژ بمریوه بمرن و بژ خوی لی برا که پاتهختی مغولان بگری.

جهالمدینی کوری توکلمی وهک پیشرو دهگمل لمشکرینکدا ناردسمر دهرهندی گریهرود^۲ - که لمشکرینکی یهکجار زوری مغولی تیدا بوو- لمشکری لوپستان به سرریان دادان و زوریان شپزه کردن و مغول ههلاتن. لوپهکان بمر سرکموتنه زور له خز بایی بیوون و کموتنه شوین شکستیمان و خویان گیاندهناو ماژ و مندالان و دستیان کرد به تالان و کاری ناشایسته کردن.

مغولکان که زانیان ناموس و نابروویان کموتته دست دوژمن، نیتسر خوینیان کولی و به دلیری بایان دایموه سر لوپان و کاریکیان پی کردن به داستان بگریتتموه. دهلین شو پوژه ژنه مغولیک - هر به دستی خوی- دهلوری کوشتووه. کاتی دنگ و باسی شم کارساته گیشته ناو سویاگهی هرهگمورهی مغول و کمیخاتووخان ناگادار کرا که نهفراسیابی لی یاغی بووه، نهمرتولدای یه داجی به دههزار شمپرکری مغول و به لمشکری لوری بچووکموه ناردسمر نهفراسیاب.

شمپرینکی زور خویناوی له نیواندا رویی داو تولدای، نهفراسیابی به دیل گرت و باتی بهست و ناردی بژ لای کمیخاتووخان. نمروکخان و پادشاخاتوونی کرمانی تکایان بژ کرد و کمیخاتووخان بهوانی بهخشی و ناردیشیموه سر لوپستان.

۱- بایدونزغل کوری نهباخان، کاتی نمرغونخان هاته سر حوکم، عراقی ههجهمی پی سپارد و له سر نیسفههان کردپه نایی خوی. جهمیل

۲- هیندیک له خزمانی بژ به سر راگیشتنی هممدان و فارس هتا خلیجی فارسی دباری کردهو. جهمیل

۳- گریهرود پان گمرور دنگه کوهورود پی که زنجیره کینیکه له کوردستانوه به ناو فارس و کرمانفا دهکش تا دهگاته چپای پشت بامی بهلورچستان؛ له نیوان نیسفههان و کاشان؛ ۳۰۰۰ میتر بمرزه. عمونی

نه فراسیاب نه حمدهی برای خزی له لای کمیخاتووخان به جی هیشته و هاتموه لوپستان و دست به جی ناموزایه کی خزی و گه لیک له سرداران و پیاماقولانی، به بی هیج سوچ و تاوان کوشت.

کاتی غازان خان هاته سر تهختی پادشایمتی، نه فراسیاب چروه لای گموته خاک و پایموه و غازان خان رووی دایه و هر وه پیتشو کردیموه به فرمانر هوای لوپستان.

سالی ۶۹۵ ک (۱۲۹۵ ز) که غازان خان به رهو به خدا دهچوه، نه تابیگ نه فراسیاب له سنووری همه مدان خزی گماندی و دلسوژی خزی نیشان دا. غازان خان زوری پتیز لی گرت و به دلی خوشهوه برتی کردهوه.

لهو گرانموهیدا تووشی بوو به تووشی حاکمی هورقوداق (سورقوداغ) که له فارسهوه دهچوهوه لای غازان خان. نیوموزر و نیوه خواهیشت همرچونیک بوو ده گمل خویدا گتپایموه و پتیکوه چونموه لای خان. هرچی نه فراسیاب کردبووی و هر کردهویه کی ناپهسند و گمندی همبوو. نمو نه میسه سوک و بهدی له بهردهمی غازان خان دانا و نموندی بوو چمند نموندیشی خسته سر و دلی غازان خانی و لسن پر کرد که دست به جی فرمانی کوشتنی ده کرد.^۱

نه تابیگ نه سرته مدین نه حمده، کوپی یوسفشا

له پاش کوژانی نه تابیگ نه فراسیاب، غازان خان نه حمدهی کوپی یوسفشا، برای نه فراسیابی کرده فرمانر هوای لوپستان. نه سرته مدین پیایکی دهستودل پاک و ناگارجاک و گملدوست بوو. به ماوهیه کی زور کم توانی به همتوانی به زمی - برینی دل و دهرونی گله چموساوه که می ساریژ بکاتموه و به شنه و سروهی دلسوژی - توژی نه هانی و همژاری، له پیل و پزی دامساوان و پتیشیل کراوانسی هاوینشمانی رهواند و هیم و بناغمی گم و بی نفری، له بهر یکه هه لته کاند و کزه پای نازادی، نالای خوشی و شادی له هه موو لوپستاندا شه کاندوهوه. همرگیز له فرمایشتی خودا و پیغه تبهر

۱ - سالی ۶۹۶ ک (۱۲۹۶ ز) کوژاوه. نه میسنزه کی دهلی: غازان خان فرمانی قهلاجووی کرده کانی دهر کرد. په خیا هزار کوردیان کوشت و رودو به خیسیریان به تالان بردن. وای لیها تیبو کوپه کوردیکی دوازه ساله میان به دوازه مدرم فروشت و گوئیکیکیان به پتج درم ددها و نرخی شه کیک دره میلک بوو. نه مش له توژی نموه بوو که نهو کوردانه - له دژی خان - یاریده میسر نموروزیان دا. جمیل

دهرنده چو دابوویه سمر شاریتی راستی و دروستی و هرگز به سمر ندهد چو. ماوی سی و هشت سال فرمانرہوایمتی کرد و سالی ۷۳۳ ک (۱۳۴۲ ز) به مردنی خوی مرد و گیانی پاکی بمرہو بههشتی بمرین کموتہ فرین.^۱

نعتابیک روکنه دین یوسفشاکوی نه محمد

بوو به جینشینی باوکی. نعوش شمش سال^۱ بهو پری مردی و نمردی و دلسوزیموه کارویاری دنیاوری راپهراوند و له دادگمری و هژاریموریرینا له باوکیشتی تی پهراوند. واتا له رۆزگاری نهودا وهک کورد دهلی؛ گورگ و مری پینکموه شاری خواردهتسهوه. رۆزی شمشه می مانگی جیمادی یه که می سالی ۷۶۰ ک (۱۳۴۹ ز) گیانی پاکی بز بههشت بانگ کراوه و ترمی پیروزی له مزگوت و مدهرسمیه کنا - که روکنابادی ناوه - به خاک سپتراوه.

موزه فهره دین نه فراسیاب نه محمد کوی یوسفشا^۲

۱- فوتبهدین کوی عیماده دین پهلموانی کردبووه همه کاره خوی و خوردهوشای کوی مهلیکحسامه دینی به سرداری لشکر دیاری کردبوو. زانی زرد خوش دویستن؛ زرد کتیبیان به ناوی شو رازانفوتسهوه؛ لهوانه؛ التاریخ المعجم قسی احوال ملوک المعجمه که فزولاقموزینی نویسیوه. چوارسدهوشیت مدهرسمی دینی دروست کردبووه؛ چلیان له شاری نیزه ج و نوانی تریش له جینی دیکه؛ سی بهکی داهانی سالانهی خوی لهو مدهرسمانه بهخت ده کرد.

حافیزی شیرازی شاعیری بهناوبانگ، کوی کهمالدینه و کهمالدین له لرستانهوه هاتوته شیراز. حافیز یه کینک بووه له شاعرانی باره گای نم نعتابیکنسرتهدینه و له چمند جینه کنا پیتی هملگوتووه. وهک شو غزله می که نییدا دهلی: «اگر نبود شایحیی نصرتالدین از کرم» یان له جینگه کی تره؛ دهلی: «فلک جینه کش شاه نصرتالدین است» واتا: ناسمان سوژده بز شا نسرتهدین دهبا. چه میل

۲- له مردنی باوکیموه تا مرگی خوی دهبیته هشت سال. بهلام نیینریمتوته له سهفرنامه که میا، ج ۱، ۱۲۲ ل دهلی: نعتابیک یوسفشا دمسال فرمانرہوا بووه؛ بهسرا و خوزستان و فیروزان و چمند مهلبه نندیکی تریش له ژنر دستتا بووه و که مردبووه، له روکنابادی شیراز نیزراوه. حافیزی شیرازی زرد بوو روکناباده همل دهلی که همر دمسکری روکنهدینیش بووه. چه میل

۳- نیینریمتوته له نیزه ج چاری بوو نعتابیکه کموتووه و دهلی: کوی نعتابیک نسرتهدین نه محمد و برای نعتابیک روکنه دین یوسفشایه. چه میل

له پاش مردنی باوکی تاجی فرمانپه‌وایی لوپستانی به لاتیلاگی سریموه نا. له پوژوگاری نمودا مانگیله‌ی نالای نه‌مورتیمووری کوره‌کانی به تیشکی جیهانگیری سر زه‌وینسی، تمنیموه و لوپستانی‌ش وه کووو هم‌موو خاک و ناوی نیران زه‌مین، هاته ژیر قه‌له‌مپه‌وی نم. پوژی دووشه‌مه بیست و سیه‌می مانگی جیمادی دووه‌می سالی ۷۹۵.ک (۱۳۹۳.ز) تیسووری‌له‌نگ فرمانی فرمانپه‌وایی لوپستانی بۆ موزه‌فهره‌دین مؤر کردوه. له پاش نه‌و فرمانه موزه‌فهر، زۆری سر له ژیان نه‌خواردوه و گیانی پاکی به خودای نه‌مر نه‌سپاردوه.

نه‌تاییلنه‌شه‌نگ کوی یوسف‌شا^۱

له پاش نه‌مانی مامی، فرمانپه‌وایی لوپستان بۆ شو مایه‌وه. شویش زۆر له سر ته‌ختی ده‌سه‌لاتداری نه‌مایه‌وه و له ناو نوینسی مرگدا سری نایه‌وه.

نه‌تاییلنه‌حه‌مه‌د کوی په‌شه‌نگ

له جینگه‌ی باوکی ناوی فرمانپه‌وای لی نرا، به‌لام له پوژوگاری نمودا لوپستان بریمتی سو له زۆر چۆلگه و چمند کاولگه و ویرانه‌یه‌ک، پتوی تیندا ده‌زا و مامزی لی ده‌حه‌مایه‌وه. له لانی چه‌قعل و لانه‌ی کونده‌بوو به‌و لاره‌ ناوه‌دانی تیندا نه‌ما.^۲

۱- تاریخی عمری ده‌لی: پیاویتی باش بووه. نه‌مپنزه‌کی ده‌لی: له پوژوگاری نمودا لوپستان ویران بیه‌وا چرونکه همیشه ده‌گمل به‌ری موزه‌فهردا شریان بووا شامنسوری‌موزه‌فهری له پستا له شووشته‌روه په‌لاماری لوپستانی ده‌دا. په‌شه‌نگ به پارمعی شاشوجاع - که برای شامنسور بوو- توانی شامنسور له کوژ خوی کاته‌وه. هیندی‌ک سکهی شاشوجاع له نیزه‌ج دۆزواو‌حه‌وه. میژووین له نیران ۷۶۲ و ۷۶۶ی کوچی دایه. جه‌میل

۲- هزیه‌کشی نمه‌ بوو: نه‌حه‌مه‌د یان پیسته‌حه‌مه‌د و مه‌لیله‌هوشه‌نگی خرمی به‌ شه‌ر هاتن و هوشه‌نگ کوژوا. شامنسور له توژله‌دا نه‌حه‌مه‌دی له لوپستان دهره‌پرانند و لوپتی سرناسی له جینگه‌دانا. سالی ۷۹۵.ک نه‌حه‌مه‌د چوه‌ لای ته‌پسووری‌له‌نگ: شویش لوپستانی دایه‌وه. دوو هزار مالتیکی لوپیش که ده‌گه‌لی ناواره بیوین هاتنه‌وه سر جه‌دیخی خویان. تیسووری‌له‌نگ نه‌فراسیایی برای نه‌حه‌مه‌د و شامنسوری -وله‌ بارمه‌- برده‌سه‌مه‌رقند. له دواینه‌ لوپستانی له نیران نه‌حه‌مه‌د و نه‌فراسیاب دابه‌ش کرد. له پاش مردنی نه‌میرته‌پسوور، پیسه‌حه‌مه‌د، پیسته‌حه‌مه‌دی گرت و له قه‌لای کوه‌ان‌دزا به‌ندی کرد. سالی ۸۱۱.ک دووباره لوپستانی دست کوه‌وه‌وه ←

تهتاييك نهبوسه عید کوری نه حمده^۱

له پاش بابی چمند سالتیک له لوړستاندا معزنايمتی کرد و سالی ۸۲۷.ک (۱۴۲۳.ز) مرد.

تهتاييك شاهوسين

کوری نهبوسه عید کوری نه حمده کوری پشمنگ کوری یوسفشا، بز ماوهیه کی زور کم به سر نمو مه لبه نده پراگمیش و هر له سالی ۸۲۷.ک (۱۴۲۳.ز) دا به دهستی غیاسه دین کوری هوشنگ کوری پشمنگ کوژرا.

میرزا سولتان نیبراهیم کوری میرزا شاپوڅ، لهشکری نارد مسر غیاسه دین و له ولاتی دهر پراڼد. ښتر لهوساره لهو بنه ماله کسمیان فرمانه وایه تی لوړستانیان نه کردووه.

گینلی لات واین زیان تا ماوی هر بز لایه که کزنه فرتولی جیهان هر تاوه بز زاوایه که

۱- به سلام ناژارمیه کی ناوڅی له ناوی برد. جه میل

دز وانا قهلا، کوهان دز: قهلا ی کتیوان؛ یان قهلا یکه که له دووگه وشر ده کا. هرزار

۱- بهر لوه دوو سالن به بارسته له شیراز گل درا بزوه. جه میل

بەندى چوارەم

فەرمانزەوايانى لوپى پېچوك

وەك لەمەمبەر گوتىمان ئەم ناوى لوپە بۆيە بە سەر ئەم كوردانەدا بىراو كە وەختى خۇزى لە «كول»ى مانرود ژياون و لە دوايى لە بەر زا و زوى زۆر و وەچە خستىنمەو، جىگەيان بەرتەنگ بسو و دەستە دەستە و تىرە تىرەيان لى جيا بۆتمەو و ھەر لايە پروى كردۆتە لايەكەو. ھەر كۆمەلەتيكان لە ھەر جىگەمەك دەگىرسانمەو، ناوگەمیان دەكرد بە ناوونىشان و بەوتوہ دەناسران. وەك ھۆزى جەنگپويى و نۆترى.

ئەم تىرە لوپانەى كە بە بىچە ئەچنە سەر كۆنە دانىشتووانى كول، لوپى تەواو پەسەن و بىنگەرد نىن! وەك ھۆزەكانى: ۱- كرۆسكى ۲- لىنكى ۳- پۆزەيانى ۴- ساكى ۵- شادلوپى ۶- دادوعميانى ۷- مەھمەد كەمارى؛ كە بە لوپى پەسەن داناندرىن و زەلوپن.

ھۆزى جەنگپويى - كە فەرمانزەواكانى لوپى پېچوك لەوانن- لە لوپە پەسەنەكانن و دەچنەو سەر تىرەى شەلبۆزى. ھەر وەھا تىرە لوپەكانى: ۱- كارانە ۲- زەرنەنگىرى ۳- فەزلى ۴- ستوئەند ۵- ئالانى ۶- كاهكاسى ۷- پەخواركى ۸- دېرى ۹- برارەند ۱۰- مانگرەدار ۱۱- ئەماركى ۱۲- بولەبباسى ۱۳- عەلى ماماسى ۱۴- كىتجايى ۱۵- سلكى ۱۶- خردەكى ۱۷- نەدرۆزى و گەلىتە ھۆز و تىرەى تىرىش لەو لوپە پەسەنانەن. بەلام ھۆزەكانى: ۱- سامى ۲- ئەسپان ۳- سەمى ۴- ئەركى^۱، ئەگەرچى بە شىوہى لوپىش داخىتون، لوپى نىن و تەنيا ھەر ئەمەندەيە كە بۆرەپىياگ و

۱- ئەسكەندەر موشى خاوەنى تارىخى *عالمزاري عباسى دەلن*: لوپستانى پېچوك دەكەوتتە باشوورى عراقى عەجەم و لە پانابىدا عەمەدان و عەلى شوكر و خۇزستان دەگرتتەو و لە درىزايىدا لە شارى بروجرودەو تا نزيك بەمغدايە دەچىن. مەوداى سەد فرسە خىتەك دەيى و شارەكانى خوڤەمباباد و ئەلشە و سەدمەرە و خاوا و ھەزفەين، لە سەر لوپستانى پېچوكن. جەمىل

۲- ئەركى يان ھەركى، ئىستا بە شىوہى كرمانجى داخىتون؛ لە لىراى ھەولتير و لە لاي شىنۆ و مەركەو ھەي زۆنن.

رهمه‌کی بوون و له گونده‌کانیاندا به مسکینی دامه‌زاون.

ههتا سالی ۵۵۰ ک (۱۱۵۵ ز) لوره‌کان سهرداری سهریه‌خۆیان له خۆیان نه‌بووه و ههر راستمخۆ له ژێر فرمانی خه‌لیفی به‌غدادا بوون.

له دوایندا لورستان خرایه سهر عراقموه و حسامه‌دین‌شوهلی -که له تورکه‌کانی نه‌فشار و سهر به سه‌ل‌جوقیه‌کان بوو- کرا به فرمانه‌ی‌ه‌وای لورستان و هیندی‌ک له خۆزستان. دوو کس به ناوی محهمه‌د و کهرامی، کورانی خورشید^۱ -که له هۆزی جهنگ‌پووی بوون- چوونه لای حسامه‌دین‌شوهلی و گه‌لێکیان پێژ و پایه پمیدا کرد و بوونه پیاوماقوول و سمرناس. له نه‌تمه‌وی شو دوو براهه، پیاوی زۆر نازا و کارامه و ژێهاتی هه‌لکمرتن و یه‌ک له‌وانه شو‌جعه‌دین خورشید بووه؛ که له دوایی باسی ده‌که‌مین.

ههر لهو سهرده‌مه‌شدا سورخاب کورێ عیمار -که له‌وه پێش شتی‌کمان ده‌ریاره نووسی- یه‌ک بوو له دست و پێوه‌نده‌کانی حسامه‌دین‌شوهلی. پۆژێک له جهنگه‌ی راووشکار، شو‌جعه‌دین خورشید و سورخاب کورێ عیمار، له سهر کمرووشکی‌ک لیان ده‌یته هه‌را و کار به جێبه‌ک ده‌گا که ههردوولا به شیرێ رووتمه‌وه بۆ یه‌کتر ده‌چن. حسامه‌دین شوهلی ناوریان ده‌گا و شه‌ره‌که داده‌کوژستی؛ به‌لام ههردووک له دلدا ێک له یه‌کتر هه‌لده‌گرن و لێک ده‌خه‌فتین.

له پاش ماوه‌یه‌ک حسامه‌دین‌شوهلی گزیرایه‌تی هیندی‌ک له لورستانی به شو‌جعه‌دین سپارد. سورخابی‌شی ههر له‌وه مه‌یبه‌نده‌دا کرده‌گزی‌ری چه‌ند شوینی‌ک.

چونکه کاربه‌ده‌ستانی عراق زۆریان زۆری بۆ دانیش‌شوانی لورستان ده‌یستا و به نامهردی و ده‌له‌قی په‌فتاریان ده‌گه‌ڵ ده‌کردن و هه‌موو له ده‌ستیان به زاله و شاه و ناله بوون، هانایان به شو‌جعه‌دین برد و تکه‌یاپان لێ کرد که بۆ خۆی سهریه‌رستیان بێ و له به‌رامه‌به‌ر ده‌سته‌ری‌ژاندا په‌نا و

۱- حوسین‌حوسنی ده‌لی: شو خورشیده‌له هۆزی حوسنی (حسمنه‌وه‌ند حسمنه‌ویه‌ی) کورده‌و حکومه‌تی لورێ بچورک، که پێشان گوتوه حکومه‌تی خورشیدی به ناوی شو. *دائرةالمعارف ده‌لی*: به‌ر له دامه‌زوانی ده‌ولتی لورێ بچورک، خورشید ناوێک ده‌بووه و زۆری حاکمانی لورستان. دوور نیه شو ناوه لهو سهرچاوه هه‌له‌ولا بێ. تاریخی عالمه‌تارا پێشان ده‌لی: عه‌باسی. گزیا خۆیان به وه‌جه‌ی هه‌ماسی کورێ نیمام عه‌لی زانیوه. به‌لام نه‌مه پاست نیه "ههر چونکه دۆستی به‌غدا بوون، بۆیه ناوی هه‌ماسیان به خۆیان‌مه‌وه نووسانه‌وه. چه‌میل

پشتیان بن.

لمو سروریندهشدا حسامدین شوهلی مرد و شوجاع بسو به همه کاره و پروژهرؤژ بهمهتر
دهبو؛ تا وای لیتات له ههموو لوپستاندا کس له فرمانی دهرندهچوو. وردهوردهیتی به سوردخابی
غمیمی خوی هه لکیتشاوره و دمستی کورت کردوه و تمنگهتاری کرد و هینچکی لسی هیتایموه یهک؛
هتا کردی به گزیری خوی له مانرود. نیتسر ههموو ولاتی لوپی بسچوک کومته دست شوجاعمدین
خورشیدموه.

شوجاهمدین کوپی خورشید

کوپی لهبو به کر کوپی محهممد کوپی خورشید

له دوی نموه که خودای گموره نمو ناوپه بهختری له ولاتی لوپستان دایموه و مسردتیکی وهک
شوجاهمدینی بۆ رهخساندن و فرمانپهواپی لوپستانی بسچوکی داممزانند و سر و سامانی به
کارویاری دا، نموسا دوو کوپی خوی؛ بمدر و حمیدمیری کرده مسر کردهی لهشکر و ناردنیه سر سمها بۆ
شعری هۆزی جهنگپووسی. نموانه گمینه بمرهه و قه لای رهشیان نابلو قهدا. له شعری دوری قه لادا
حمیدر کوژرا. کوژرانی حمیدر زۆری کار کرده مسر شوجاهمدین و سوتیندی خوارد که نابی کس لهو
هۆزه به زیندووسی بسیتی و ده بی هه سروان له خورتی کوپی خۆدا بکسوژی. نم ساگری تۆلمیه
سوتسانتیکی نایموه که خه لکی نمو ناوچه می به جار تیک له گیان و ژیان بیزار بوون و همرکسه شره و
شاتالی پینچایموه و همر نمو رویشتنه که پیتی رویشتن، نیتسر ناوریان وهو مه لبمندنه دایموه.

ناوچهی مانرود به چۆل و هۆلی کومته دست شوجاهمدین خورشیدموه له پاش ماوه یهک له لایمن
خه لیموه شوجاهمدین و نوورهدین محهممدی برای داوا کران و برانه بهغذایه و داوایان لیتکردن که
ده بی قه لای مانگره به جی بیتلن. نه مانیش مانیان گرت و نمایندا و همردوکیان خستنه زیندانموه.
نوورهدین محهممد له زینداندا مرد و بمر له مردنی وهسیتی بۆ براکمی کرد که نه کمی همرگیز
دست لهو بمردهی بمردهی. شوجاهمدین پاسپیری برای به لاهه زۆر پهسند بوو. ماوه یهکی زۆر له
زینداندا ماوه و وه راسی به داخوازی خه لیمه نمداره؛ به لام له نهنجامدا که لئی پووو سو تا قه لا
نهدا، ههزار ته قه لا بدا بمری نادن و نهویش به مسرهدی براکمی دهچی؛ به ناچاری ملی داو له

برانبیردا قه‌لایه‌کی‌تری له خه‌لیفه خواست و نهمیش ناوچه‌ی تهرزه‌کی له باتی قه‌لای مانگره‌ی پس به‌خشی! که همر سر به خوزستانه.

شوجاعه‌دین که رزگار کرا، هاتموه لوپستان و سی سالی‌تر فرمانزیه‌وایی کرد. له ساخرنوئوخری ژیانیدا له بمر پیسری خمره‌فا بوو؛ چاکه و خراپه‌ی لیک جوی نده‌کرده‌وه. بصدری کوپری و سمیفه‌دین پوسته‌می برازی - که کوپری نووره‌دینن بوو - همه‌میشه له بمر ده‌ستیدا بوون و کار و باریان بز بمرتیه ده‌برد. لئو سمروبنفانده‌ا مملیکی بمیات - که تورک‌یک بوو - لمشکری هینایه سمر لوپستان و ده‌ستی به تالان و بهژ و شه‌ خوری کرد. لمشکری لوپستان به سمرکرادیعتی بصدر و سمیفه‌دین پوسته‌م، بمره‌نگاری نمو دوژمنه هیرش‌هیننه بوون و له پاش سمر و کوشتاری زور، لمشکری بمیاتی تورک شکا و زور به شپزه‌یی راوترا و مملبه‌ندی بمیاتی‌نیش خرایه سمر لوپستان.

شوجاعه‌دین له نمنجاسی نمو سمرکوتنه گه‌وره‌دا، بصدری کوپری و سمیفه‌دینی برارزای به جووته - کرده‌جینشینی خزی و بزای دانان که له پاش سمرگی نمو، همردوویکیان پیکموه به سمر ولاته‌که رابگمن.

سمیفه‌دین ده‌میرست بصدر بفروتینی و جیگه‌ی مامی همر تمنیا بز خزی بستین. چوره بن کلیشه‌ی شوجاعه‌دینموه و دلای کرمی کرد و وای برده‌مینشکیموه که بصدر و ژنه‌کعت ده‌یانموئ درمانداوت کمن و له ناوت بمرن. شوجاعه‌دین - وه‌ک گوتمان - خمره‌فابوو، هوش و گوشتیکی نموئوی نه‌مابوو که راستی و درزی نمو دووزمانیه ده‌بناوان بکا؛ گورجی باوهری کرد و فرمانی دایه که بصدری بز بکوژی. به‌لام سمیفه‌دین پوسته‌م بز نمو له دوا رزدا پاکانه‌ی خزی پس بکری، نمنگوستیله‌ی به نیشانه له مامی وهرگرت و بصدری ناموزای خزی کوشت.

بصدر چوار کوپری له پاش به‌جی‌مان: حسام‌دین‌خه‌لیل، بصدره‌دین‌ممسعود، شمره‌فدین ته‌هتمن و نهمیرعملی.

ماویه‌ک بوو بصدر کوژدابوو! پوژتیک شوجاعه‌دین پرسیری کرد: گه‌لوا! بصدری کوپرم بز نایینم؟ هیندیک له هاوتشستان و ههمده‌مانی، چیسرکی کوژدانی بصدریان بز گتیراوه. بمر خه‌بهره پرکسمر و دلته‌زیننه زور تیلک‌چوو. نیتسر په‌ژاره‌ی سمرگی بصدری جوانه‌ممرگی، برستی لئ بهری و سالی ۶۲۱ ک. (۱۲۲۴ز) به داخی بصدره‌وه سمری نایموه و پووهری ژیانی هملگرایموه.

دهلین پسر له سهد سال ژیاوه. له بمر دادگمری و ناکارچاکی، لوران به پیاوچاکی دهزانن و نیستمش گزوه کمی رووگهی نیازانه و بز و دم دچنه سمری.

سه یفه دین پوستم

کوری نووهدین کوری له بوو به کر کوری مسهمد کوری خویشید

له پاش مردنی شو جاعه دین، بسو به فسرمان پوای سمریه خوی هه صوو لوپرستانی بسچووک. حسامه دین خه لیل - کوره گمراهی بهدر- سمری خوی هه لگرت و پروی کرده به مغدایه و لموی مایهوه. سه یفه دین زرد به دلنرمی و دلسوژی ده گمژ ژیردهستانی خوتینا ده بوو توره. له پژوگاری شهودا کس نهیده توانی هیتندی پمپه کایهک ناروایی بکا. کامرانی و خوژی و همزانی به یه کسانى همرو خاکی لوپرستانی ته نیبزه. ده گیتنهوه که هر لمو پژوگاره دا ژیتیک له گوندی ناشجان له جیاتی نارودو، جوی کردو ته ناو تمنوور و نان و شیوی پی پیژاوه. سه یفه دین که نه مه ده بیستیموه بانگی ژنه دهکا و سرکونهی دهکا که چوئن بیوی به ناگروه ناره و نمو کاره ناروایی لی پروداوه؟ ژنه که له ورامدا ده لی بزیمه وا کردوه له دواوژدا به چیسروک بیگیتنهوه که له دهورانی سه یفه دینا شهونده همزانی بووه، دهغل و دان بز سوته معنی خراوته تمنووروه. سه یفه دین لمو پمسه هیژایه زرد دلی پشکوتوه و ژنه کمی خه لات کردوه.

همروه ها دهلین لمو سرومهندهدا که سه یفه دین هاتو ته سمر کار، شیتت کس له پیاوه همره نازاکانی لوپ دزی و پتگریان کردوه و پتگهی هاتو چو له بازگان و کاروان براره و کاربه دهستانی عراق هم چمنی کردویانه و کوشویانه، دهرۆستان نه هاتوون و بزبان به ریست نه کراون. سه یفه دین ده گزیان راچوره و برستی بریون و دهردهستی کردوون و باله پسته هیناونی و خستوونیه زیندانهوه. که سوکاری به دکاره کان کموتوونه خاک و پایهوه و بز هر سمریک لمو دزانه، شیتت نیستری شهشاندگیان داوه که نیستتر وهرگری و دس له دز هه لگرتی. سه یفه دین گوتویه نه گمر نم کاره ناله باره بکم، میژوونوسان له پاشهمله بزوم دهنوسن که سه یفه دین بازگانی دزفروش بسوا همرگیز نمو ننگه ناخه مه سمر خوم. هر شیتتی هر له جی و دس به جی کوشتون.

نمو هه صوو راستی و دوستیه، ده گمژ ناگاری ختیچ و خواری لوپاندا رتیک نده هاتوه؛ رتیکه له

دز و پنگر گرتیان زذر به دل نمبو! چوون و له بنموه ده گمل شمره فدینی برای، کاکمورالهی خویشان کرد که سیفهدین بکوژن و نمو جیگهی بگرتتموه. سیفهدین رۆژنیک له گمرماوتیدا خۆی دهموت که بمو کمین و بعمینه زانی. سمی دهبر دستی سمرتا شدا بوو، به نیوه چلی هیشتومه و ده گمل پیساونکی خویدا رای کرد. دوژمنان سمریان ده دوو نا و ههلیانبهری تا گمیشته چپای کلارو. پیاهه کهی ده گملی دابوو نمویش دۆستی نهیاران بوو. له پشتموهرا تیختیکی بز داهینا و لاقینکی له کار خست. سیفهدین هیزی پاکردنی نهما و به زامداری و له بمر زۆری دمرد و نازار بز سمرمردنیک خشکمی کرد و که له لا له سمرلا لیتی کموت. شمره فدین نه بووه کری برای به پیمیکانه تیرنیک پینکای و عملی کوپی به مدی نارده سمی که لهبری خوین به های باوکی سمی به سیری و که له مبری خویننه خوینی پر بیتتموه.

شهره فدین نه بووه کر کوپی نووره دین هه ممد

له دوی نمو له چپای کلارو، برای خۆی گوشت و به دلتیایی هاتموه ناو ناوایی، خیزانی بهدر - که دایکی حسامه دین خه لیلی بوو - ده گمل پیتشوازی کمراندا نمویش چوو بوو به پیریموه و پیالهی تزی له خۆشای له پینشی راگرت و گوته له مزگیننی نمو کاره دا که تۆلهی شوومت ساندوه، نمو خۆشاهه له دستي من وهرگره بینۆشه و نۆشی گیانت بی. شمره فدین فری کرد و همر لاشی وابوو خۆشاهه و به خۆشهویستی پیتراوه. نیتسر هیچ به ممی نغزانی ژهراوی به دهمدا کراوه. نه خۆش کموت و له سمر جینگا کموت و زۆری دمرد و نازار کیتشوا زۆری کیتشاهه تا که مینک ههستایموه. تازه تۆزنیک به لاره لاره، که مینک داره داری ده کرد، به نیازی پاو و گمشتموه پوی کرده چپا و ده شتموه. براهیکی شمره فدین - که ناوی عیژه دین گرشاسپ بوو - لهو دهرچوونهی شمره فدین ههلی باشی بز ههله کموت و ههلی کورتایه سمر عملی کوپی بهدر و گوته نه گمر برام برای خۆی گوشت، تۆ چکاره بووی خۆت تیره داو ناگری دۆژمنایه تیت خۆش کرد؟ همر له جیندا نمویش عملی - له تۆلهی برای خویدا - گوشت.

حسامه دین خه لیل له بهغدایه نم پروداوانهی بیستموه و به ههله داوان کموته پی و بنهره و لوپستان هاتموه. شمره فدین دست و پیره ندی خۆی تینگه یاندن: نه گمر حسامه دین خه لیل گمیشتومه و هاته پرسه نه خۆشینم، ههراگا من جاجسم به سمر خۆم ههله کیتشا، نیره سواری سمی بن و زوو بیکوژن.

حسام‌دین هاتمه و هاته دیدنی نه‌خۆش و نه‌ویش وه‌ک داینا‌بوو مه‌وجه‌که‌ی به‌ سه‌ر خۆی دادا. به‌لام نۆکه‌رمان ده‌ستیان نه‌ه‌شاند و خۆیان تینه‌گه‌میاند. کاتی حسام‌دین ده‌رچه‌وه‌ ده‌روه، شه‌ره‌فهدین خۆی له‌ پیاوه‌کانی تو‌رپه‌ کرد که‌ بۆچی به‌ گوشتان نه‌کردم و له‌ کۆڵ دنیاتان نه‌کردموه؟! گوشتیان می‌سرم خۆشت له‌ نیتمه‌ باشتر ده‌زانی که‌ تازه له‌و نه‌خۆشیه‌ راست نابیموه. نه‌گه‌ر تو‌ نه‌های جگه‌ له‌ حسام‌دین‌خه‌لیل کیتان هه‌یه‌ درووی‌کسان له‌ له‌ش ده‌رتنی و کاروباری لو‌پستانێ هه‌لسوو‌پینی؟ حسام‌دین جینگه‌ی هومید و هانای دوا پۆژمانه‌ چۆنی بو‌گۆین؟ شه‌ره‌فهدین تیگه‌مبشت که‌ لو‌په‌کان حسام‌دینیان بۆ جینشینی نه‌و داناره. به‌ دل لێ برا که‌ به‌ هه‌ر ناوایه‌ک بێ حسام‌دین‌خه‌لیل له‌ ناو به‌ری. حسام‌دین هه‌ستی کرد که‌ په‌ی سه‌ری ده‌گه‌رتن و لینی ده‌خه‌فتن بیکوژن، دیسانه‌وه‌ رای کرد و پروی کرده‌وه‌ به‌غدایه‌.

شه‌ره‌فهدین له‌و نه‌خۆشیه‌ هه‌له‌ستاه‌ و ترووسکه‌ی ژیا‌نی کوژاوه‌.

عیزه‌دین گرشاسپ کوری نو‌وره‌دین‌مه‌حمه‌د

له‌ جینگه‌ی برای کرا به‌ فرمانه‌وه‌وا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک براژنه‌ بی‌هه‌ژنه‌که‌ی خۆی -که‌ خوشکی «سلیمان‌ش‌ابوه‌» بووه‌- ساره‌ کرده‌وه‌. حسام‌دین‌خه‌لیل که‌ نه‌م ده‌نگ و باسانه‌ی له‌ به‌غدا پیگه‌مبشت، به‌ریاری دا‌که هه‌ر چۆن بێ لو‌پستان به‌خاته‌ ده‌ست خۆی. له‌ خۆزستانه‌وه‌ هات و له‌شکرته‌کی زۆر به‌هه‌زی کۆ کرده‌وه‌ و هاته‌ جه‌سته‌ی عیزه‌دینێ. عیزه‌دین شه‌ر و خوتنپۆزی به‌ دل نه‌بوو! وستی به‌ بێ هه‌را و قه‌ه‌ لو‌پستان بۆ حسام‌دین‌خه‌لیل به‌جه‌ به‌یتسێ؛ به‌لام خوشکه‌کانی که‌وتنه‌ ته‌موس تینگرتن و پلار پیتادانی و زۆر به‌ ترسه‌نۆکیان دانا و به‌ تیز و ته‌شه‌روه‌ گوشتیان تو‌ پیاوی شه‌ر مه‌که‌! نیتمه‌ ژنێن کاری پیاوان ده‌که‌مین و به‌ گۆیدا ده‌چین.

سه‌رکۆنه‌ی ژنان بوو به‌ هه‌سان و عیزه‌دینێ تیسۆ کرد و چاری ناچار له‌شکری ساز کرد و به‌ره‌و‌په‌رسی دو‌وسنی نا‌وۆت و له‌ نزیک گونته‌یک له‌و ناوه‌دا به‌ره‌نگاری یه‌کتر بوون. زۆره‌ی له‌شکری لو‌پستان دلیان ده‌گه‌ل حسام‌دین بوو. به‌ دل شه‌ریان نه‌ده‌کرد و عیزه‌دین شکا و پای کرد و نیازی

وابو خز بگمینهتته قهلاى كمرهت^۱، كه مهلهكه خاتونى ژنى تیندا بوو. حسامدین خلیل پیاری له سر پتنگه دانا نهگم هات بیگرن. عیژه دین بزى نهگرا بگاته قهلا و حسامه دین له پشتوهره بزى هات و عیژه دینی به دلیل گرت و گفتی پیندا كه نه میکوژی. نهسجار هات قهلاى كمرهتی نابلهقه دا و قهلاكه سى پزژان خوی گرت و له مه بهولاره له سر قسمی عیژه دینی مهلهكه خاتونى ژنى درگای دژی بز کردهنوه و قهلا درا به دهستمه و ناگری شمیری دامرکا و لوپستان به خرپسری كهوته دست حسامه دین خلیل.

حسامه دین خلیل

کوهی بمدر کوهی شو جامعه دین خورشید

له دواى نموه كه حسامه دین خلیل له سر تهختی فسرمانی هوایی لوپستان جیگیسر بوو، عیژه دین گرشاسپی بز جینشینی خوی دیاری کرد. سالیك پیچووروبو، پزژتک ناردی به شوتین عیژه دیندا كه بچه دیوانی. مهلهكه خاتونى ژنى عیژه دین كهوته دلخور تیهوه و لای وابو داوتکیان بز میترده کهى ناوهمه، زردی به دوره دا هلهخوتیند كه لهو چوونه خز بیوتیری؛ به لام شو به ناموزگاری ژنه کهى نه کرد و زرد بیباکانه پووی کرده دیوه خان. حسامه دین خلیلش زرد نامردانه له ماله خزیندا جینشینی خوی کوشت. مهلهكه خاتون که زانی میترده کهى کوژراوه، هرسیتک کوپه کانی - که ناویان شو جامعه دین خورشید و سمیقه دین پوستم و نوره دین محهمه مد بوو - به دزیهوه نارهه مالتی سولیمان پاشای خالیان.

له سۆنگی شو کارساتهوه دوژمنیه کی شوهند سهخت كهوته نیتوان حسامه دین خلیل و سولیمان شاهه كه همر تمنیا له ماوهی تاقه مانگینکا سی و یهك جاریان لمشکر به گز به کنا کرد و له نمنجامدا سولیمان شاشکا و قهلاى بههار^۲ و هیندیتک مهلبندلی دیکه کی کوردستان وه دست لوپه کان كهوت. سولیمان شادیسان لمشکری کز کردهوه و هاتموه سر حسامه دین و له شوتینتدا به

۱- کره، کرخ، کرخ: جینگه که هشت فرسخ له نهرازهوه به لای بسرائره ههلهکهوتروه. عمونی

۲- بههار شار و شوریهی کی زرد قایم بوو له کوردهستانی نیراندا و له پزژگاری سولیمان شادا پاتهختی مهلبنده که

بوو. عمونی

ناوی دهلیز بهره‌نگاری به‌کتر ببون و نه‌مجار حسام‌دین شکا. سولیمانشاهر لموتیه بمره‌ودوا گمراهیه؛ به‌لام حسام‌دین دیسان خزی لئ گیف کرده‌وه و بز تزله کموته شورتیان و دیسان پتله هه‌لپزانوه و نه‌مجاره حسام‌دین، سولیمانشای زور شپرتو کرد و گه‌لیک له سمرکردمو کسم و کاری سولیمانشای گوشت و عومره‌ریه‌گی برایش یه‌ک له‌وانه بوو که سمریان لمو جه‌نگهدا چوو.

سولیمانشابه هه‌له‌داوان خزی گمیاندوه به‌غذایه و هانای به‌ خلیفه برد و داد و بیدادی له دست حسام‌دین له بمر دهم دانا و دارای کومه‌گ و هیمدادی کرد و لمویزه به‌ شیتسه‌مزار کسمی چه‌کداروه هاتموه شمری حسام‌دین. حسام‌دین‌خلیل به‌ سی‌ه‌مزار سوار و نوه‌مزار پیاده‌وه له دهشتی شاپور^۱ پتشی لئ کرتن و شمر دامعزرا. له سمره‌تادا له‌شکری سولیمانشاخویان بز نه‌گیرا و ملیان له هه‌لاتن نا؛ به‌لام سولیمانشابز خزی له ممیاندنا چقی و کموته دنه و هاندان و ناوتیدانی له‌شکریانی خزی و کاریکی کرد زوری زوری هه‌لاتوان گمراهیه‌وه ناو کوری شمر و بایسان‌دایه‌وه سمر دوژمن.

حسام‌دین‌خلیل سی‌به‌سی ته‌لاقی خواردبوو که هه‌تا دوژمن نه‌شکیتنی بیان دوژمن خوتنی نمرۆتتی، همر له ممیاندی جه‌نگنا بمتنی و له شمر واز نه‌هیتتی. دوژمن زوری زور بز هیتنا و له هه‌موو لایه‌کموه گه‌مارۆیان داو ده‌ناو خویان گرت و کوشتیان و نموسا لاشه‌کمیان سووتاند و سمره‌کمیان به‌ دیاری بز سولیمانشا برد و له بمر ده‌میان دانا. سولیمانشاگوتی نه‌گهر به‌ زیندویی بز منتان هیتنا با نه‌مده‌گوشت. به‌لام ده‌لیتی چی؟ کاری خودایه و همر ده‌با وا بویسه و نه‌م چوار خشته‌کیمشی خوتنده‌وه.

بیچاره خلیسل خشتی درا بمر پشتی ناواتی به‌هاری پشت و به‌ خوتن شوشی
دیتو هاتبوو تا ته‌ختی سولیمانشا بگری دیتوکی سولیمانی گمیشتتی، گوشتی

کوژرانی حسام‌دین سالی ۶۴۰ لک (۱۲۴۲ ز) بووه.

۱- دهشتی شاپور بانریکه کموتته نیران فارس و لورستانه‌وه. عمونی

بهدردین مسعود

کوری بهدر کوری شوجاهه‌دین خورشید

کاتی که براکیمان له دهشتی شاپور گوشت، دادی خزی برده‌لای مسنکوقانان و پیسی گوت چونکه همورو کس دهزانی که نیمه همر له میژینموه سمر به خانه‌دانی خانین، بویه له بهغداوه یارمه‌تی دوژمنی نیمه دراوه و برای من کوژراوه. وا منیش هانام به تو هیناوه و دهبی به باریکدا چارتیکمان بکوی. مسنکوقانان^۱ به پووی خوشموه وری گرت و لاواندیموه و ناردی بز لای هولاکوخان.

کاتی هولاکوخان دهچوه سمر بهغدایه، به‌دردینی ده‌گه‌لدا بوو. له پنگه به‌دردین داوای له خان کرد که نه‌گمر بهغدای گرت سولیمانشای بکاته به‌شه تالانی شوو. هولاکو له ولامدا گرتی ناتوانم به‌لینت پی بدوم، چونکه همر خوا دهزانی چون دهبی. کاتی هولاکو بهغدای گرت و گوشت و گوشتار دهستی پیکرد، سولیمانشاله شمریدا شهید کرا. نه‌وسا به‌دردین له بمر هولاکو پارایموه که ماژ و مندال و کسروکاری سولیمانشای به به‌خشش بداتی. هولاکو بزوی کرد و فرماتی لمر بارهوه بز دهرکرد. به‌دردین خاوخیزان و دست و پیوه‌ندی سولیمانشای همورو هینانه لوپستان. به‌لام له باتی نموه که توکیمان لی بکاتموه، زور به سردی ده‌گه‌لیان بزوتموه و له خزم و کسروکاری خزی هلتاواردن.

له پاش نموش که بهغدا ناوه‌دان کرایهوه و ناژاوه کوژایموه و ژیانی تینا بووژایموه، به‌دردین به مندالی سولیمانشای راگمیانند که همر کس بهغدای پی له لوپستان خوشتره، با بسچیتموه و لویش له بیرم ناچیتموه و چاوه‌دیزی ده‌گم. همر کمیش ده‌میتیموه و به خزمایه‌تی من رازیه، نموا نامادمه بیانکه‌مه بووک و زاوای خومان و له خومان هه‌لته‌برین.

هیتندیکیان له سمر داخواری خویان چوونه بهغدایه و نموانمشیان که مانهوه به پیزهوه گل‌درانهوه و له ماله میرانموه ژنیان پی دران و کیویان لی خوازران و به خزمایه‌تی خانه‌دانموه دامعزران.

۱- نموهی چمنگیزخان و برای هولاکوخان و چواره‌میس پادشای بره‌ی چمنگیزیان بووه. هولاکو پوژاوی ناسیای بسو گرتوه و کبلای‌خانی برای تریشی بره‌ی پوژه‌لانی ناسیا ناردوه. له پوژگاری مسنکوقاناندا لویسی نویسم پادشای فرماتسه پیی پیشیار کرد که‌خان ببیته خاچهرست و همدوکیان له دزی موسولمانان به‌کسر بگرن‌اخان گرتی نهدایه. عمونی

بدره‌دین مسعود پیاویکی دادگمر و هزاریمور و دلنرم و خوتنده‌واریکی هونرمور بسوه. ده‌تین چوارهزار مسه‌له‌ی هر له مزهمی شافعی‌ا لبهر کردوه و نمونده‌ش له خوا ترساوه که هرگیز دؤخینی ناره‌وای نه‌کردۆتموه.

بدره‌دین شازده‌سال فرمانه‌وایی کردوه و له سالی ۶۵۸ ک (۱۲۵۲ ز) داخوای گموره بسۆ خۆی بردۆتموه.^۱ له پاش مرگی بدره‌دین مسعود، جه‌ماله‌دین‌بدر و ناسره‌دین‌عومسر - کورانی بدره‌دین - ده‌گه‌ل تاجه‌دین کورای حسام‌دین‌خه‌لیلدا له سمر کورسی فرمانه‌وایی لوپستان به کیشه هاتن. کار گه‌یشته نمو جیگه‌یه کاره‌که‌یان گه‌یاند به‌رده‌سی نه‌باقاخانی مغول که پس رابگا و بزبان په‌کلا بکاتمه. کاتی گه‌یشته باره‌گای هۆردوی نه‌باقاخان، به فرمانی خان هر دو کورای بدره‌دین کوژان و تاجه‌دین کرا به فرمانه‌وای لوپستان.

تاجه‌دین شا

کورای حسام‌دین‌خه‌لیل کورای بدر کورای شو‌جامه‌دین‌خورشید

ماوه‌ی هه‌له‌سال له لایمن نه‌باقاخانومه به سمر لوپستان راگه‌یشت و سالی ۶۷۷ ک هر به فرمانی نه‌باقاخان کوژرا و لوپستان درایه دست فه‌له‌که‌دین‌ه‌سمن و عیژه‌دین حوسین که هر دو کیان کورای بدره‌دین مسعود بوون. فه‌له‌که‌دین کرا به حاکمی ولای^۲ و عیژه‌دین ینجو یان پی سپارد. بریاریش وا درا که له پاش فه‌له‌که‌دین، عیژه‌دین بیته جینشین.

نمو دوو برایه ماوه‌ی یازده‌سال به جووت فرمانه‌وای لوپستان بسون و زوریان گه‌شه پیتدا و پیتشان خست و گه‌لنک له دوژمنان و نه‌یارانی خۆیان له سمر ریگه لا برد و ده‌ستیان به سمر ولاته‌کانی

۱- تاریخ صمصی، ج ۵، ل ۲۰۵، ده‌لی: ۱۸ سال فرمانه‌وای بروه و سالی ۶۶۷ ک مردوه. جه‌میل

باوکی سالی ۶۴۰ کوژرا و ۱۶ سالی و مسر خهی ده‌بیته ۶۵۶، و اتا سالی گرتنی به‌غذا. ده‌شلی تا ناوه‌دان بوونومه‌ی به‌غذا ماوه. وا دهرده‌کومی ماوه‌ی حوکمی و هک گشتی تاریخی عومروه و له میژوی مردنیشیدا قسمی شمره‌ف‌خان راسته. هه‌ژار

۲- نهمین‌زه‌کی به دلاری نووسیه و ده‌لی به دارایی ده‌ولت راگه‌یشتنه. جه‌میل

۳- ینجو و اتا: چاره‌دیزی ملکی تابه‌ستی‌خان و خمرینه‌ی خان. جه‌میل

بمبات و بيشر و نه‌هاو‌نديش داگرت و ماوميه‌كي زڅريش همر دهبمر ده‌ستياندا مانومه.^۱ سنوور و كوشمنه ژير قله‌م‌پرويان همر له همه‌دانومه گرتيوي همتا شوشتمر و له نيسف‌هانومه ده‌گميشته عمره‌بستان. ژماره‌ي چه‌كنداريان له همدده‌م‌زاري تپه‌م‌راند. فله‌كه‌دين زڅر پياويكي وريا و دريا و دانا و ديندار بوو؛ زڅريشي گالته و لاقردي و حمنك پيخوش بوو. به‌لام عيژهدين زڅر دژ و پركوني و مسژر و بمسام بوو. همرگيز بمزه‌يي به گونا‌هباراندا نه‌ده‌هانومه. همردووك برا نمونده‌ه‌ژاردوست و دادگمر بوون كه زڅردار و بيژڅريان له لا نه‌مايوو. و لك ده‌لپن هارويته‌كي نار‌ه‌وايان به هارويكي زڅر هيژايران ره‌وا نه‌ده‌ديت و له سمر به‌پروله‌ميه‌كي به زڅرداري، سمردلوتيكيان به داردا ده‌كرد. همردووكيان نمونده‌ميه‌كسريان خوش ويستووه كه نه‌ميستوه و كس نه‌مي‌توانوه كيشميان دماودا بنيتومه و به پتيكي و به يه‌كدلي، ولائي خزيان به‌پتوه بردووه و به‌ريزان كردتومه. پادشاياني نيرانيش زڅريان دل ډاگرتوون و ده‌ستيان بژ دريژ نه‌كردوون. خوداي گموره همر و لك له ژياني جيهانيدا ليتكي هه‌لناواردن، بژ لاي خوشي پينكومي هه‌لبواردن و ليتكي نه‌كردن همردووكيان له سالي ۶۹۲.ك (۱۲۹۳.ز) داله پڅزگاري ده‌سلاتي كه‌يخاتووخاندا مردن.

فله‌كه‌دين كورتيكي له پاش به‌جي‌ما به ناوي به‌دره‌دين؛ عيژهدينيش نوره‌دين مسحه‌مد ناويكي به‌جي‌ه‌نيشت.

چه‌ماله‌دين خدر

كوربي تاجه‌دين شاكوبي حسامه‌دين خليل كوربي شو‌جابه‌دين خورشيد

له سمر فرماني كه‌يخاتووخان، چه‌ماله‌دين خدر كرا به فرمانه‌ه‌وي لوړستان. به‌لام حسامه‌دين عومره‌بگ كوربي شه‌مسه‌دين كوربي شه‌رفه‌دين ته‌متمن كوربي به‌در كوربي شو‌جابه‌دين خورشيد، ده‌گمډ شه‌مسه‌دين له‌نبه‌كي، خزيان به له پيشتر ده‌زاني و سمريان و به‌مر باري نه‌هاني. له سالي ۶۹۳.ك (۱۲۹۳.ز) دا ده‌گمډ نمو مغولانه‌دا كه له نريك خوږه‌ماياده‌وه پاسداري سنوور بوون پريك كومتن و شه‌ويك له نه‌كاو به سمرياندا داو چه‌ماله‌دين و خزمه‌كانيان كوشت و نيشتر لهو ساوه نه‌تموهي حسامه‌دين خليل به يه‌كجاره‌كي دواپرو بوون.

۱- نه‌مينزه‌كي ده‌لي: ۱۷ هزار كسيان نارده‌سمر بميانان و ولاته‌كهيان لږ داگير كردن. جميل

حوسامه‌دین عومر به‌گ

هر به زرده کی خوی کرده فرمانرِ هوای لورستان. شازاده‌کانی لورستان: سه‌مسامه‌دین مه‌حمود کوری نوره‌دین محممد و عیژه‌دین محممد و نه‌میردانیال - که له بنه‌مالئی گرشاسپی سوو- ده‌گمل چند کسیتی‌تر له سرداران و به‌کارانی دیکه‌دا پتک‌گومتن که تزلهی خرتنی کورانی تاجمدین شای لی بکنمونه و ده‌شیان گوت حوسامه‌دین عومر پتی ناکه‌وی فرمانرِ هوا بی؟ چونکه به بنیچه بمشی به فرمانرِ هوا بانه‌وه نیه و گمراه‌که سه‌مسامه‌دین مه‌حمود بیته مه‌زن و فرمانرِ هوا مان؛ چونکه باب و بایسرانی هم‌میشه جی گموره و فرمانرِ هوا بوون.

سه‌مسامه‌دین زور لاتیکی وریا و پیاوئیکی زرینگ و پتک‌وتوو بوو. سه‌مسام له خوزستانه‌وه هات و گمیشتبوه سر سنووری خوره‌ماباد که پیش‌سپی و تکاکاران خویان خسته نیوانمونه و نه‌یان‌هیتت شره‌که بگری و له سر نم مرجه پتک‌هاتن که شه‌هابه‌دین لمبه‌کی و براکانی - که وه‌ک ناگری بن کایه و مایه‌ی همرا و ناژاوه سوون- له لورستاندا نه‌میتن؛ حوسامه‌دین عومریش لورستان بداته دست سه‌مسام. نیتسر له‌وساوه سه‌مسام بوو به فرمانرِ هوای لورستان.

سه‌مسامه‌دین مه‌حمود کوری نوره‌دین عومره

له پاش وه‌لا نانی عومره‌گ، سه‌مسام به‌ویهری بادی‌ه‌ه‌واییه‌وه له پاله و پشتی فرمانرِ هوایی پتالی دایمونه و کارویاری ولاتی زور به پتکی گرته دستمونه و له ماویه‌کی زور که‌مدا لورستانی تهاوتک وه بره‌و خستمونه. رزگار هاترچوو؛ رزرتک سه‌مسام به تاقی ته‌نیا چوه جه‌ستئی شه‌هابه‌دین نه‌لیاسی لمبه‌کی و برایانی و کیتشئی تیها‌لاندن و نه‌وانیش ده‌ستوه‌گمریان کرد و په‌نجاوچار برینیان له له‌شی سه‌مسام کرد؛ به‌لام سه‌مسام په‌کی نه‌کوت و دست به‌رداریان هر نمبو تا راوی نان و کومته شویتیان و له سر لووتکه کیتیکی پر به‌فردا حاسیه‌ی کردن و له سرمانی کسیره کردن و هه‌مروی گرتن و جووقه‌واری لی برین.

به شوین نه‌و روداوه‌دا نه‌وه‌زایه‌کی شیخ کاکویه چوه لای غازان‌خانی مغول و لمبیری پاراوه که خونی جه‌ماله‌دین خسر و شه‌هابه‌دین نه‌لیاس ون نه‌کا و تولسمیان بستتین. غازان‌خان ناردی عومره‌گ و سه‌مسامیان هیتا و له عومره‌گی پرسی تو بچی جه‌ماله‌دین خدرت کوشت؟ عومر

گوتی: چونکه نمو منی نه کوشت! غازان خان نمو جار پرسى: باشه نهمى کوربه چکوله کمیت بۆ کوشت؟ عومر له وهراما راما و بمرکزى داماس. غازان خان دایه دست کمسوکارى جه ماله دین و له تۆلمى خوینى خویاندا کوشتیان و همروهها به فرمانى خان، سه مسامه دین مه محمودیش له تۆلمى شههابه دین نه لياسنا کوژوا. نهم پروداوه سالى ۶۹۵.ك (۱۲۹۵ و ۱۲۹۶.ز) پرووى داوه.

عیزه دین محهمه مد

کوربى لعمیره ییزه دین حوسین کوربى به دره دین مه مسعود

له پاش کوژرانى عومر مره گ و سه مسامه دین مه محمود، عیزه دین محهمه مد - که هیشتا مندالۆ بوو - کرا به فرمانه هوا. به دره دین مه مسعود کوربى فهله که دین حوسین - که شامۆزای بوو، به ته مهنیش گهره تر بوو - ببوه به ره هه لست و خۆى لهو له پیتشتر ده زانى.

له رۆژگارى دهمه لاتی سولتان محهمه مدى خودابه نده دا، له سمر فرمانى سولتان به دره دین مه مسعود، نازناوى نه تاییكى درایه و کرایه حاکمى ولای لورستان و عیزه دین به نینجۆ - ملکى تاییهت و دارایی سولتان - پاده گمیشت. له پاش ماوه یهك همره دوک نمرک همر به عیزه دین سپیتر و ههتا ما، نمو کار به ده ستمیهى همر به ده ستموه ما و له سالى ۷۱۶.ك (۱۳۱۶، ۱۳۱۷.ز) دا کۆچى دواى کرد.

دهولهت خاتوون ژنى عیزه دین محهمه مد

له پاش مرگى عیزه دین بوو به شازنى خاکی لورستان. به لآم له رۆژگارى نمو دا کاروبارى دنیادارى رۆژبه رۆژ به رهو گهندى و لهنگى ده چوو. ببسوه همرکمس - همرکمس و کمس خمتى شازنى نده خوینده وه. زۆریه کاروبارى له دیوانى پادشایانى مفلومه به مپرتوه ده برا و که له نه نجامدا کارتیکى بۆ نه کرا. ناچار عیزه دین برابى خۆى، له جینگى خۆى دانا و خۆى له کار کیتشایه وه.

عیزه دین حوسین برابى دهولهت خاتوون

له جینگى خوشکى جلموى فرمانه هواى لورستانى گرته دست و ماوهى چارده سالۆ فرمانه هوا به تى کرد. خه لکی لورستان له ژنیر سیتبهرى دادگهرى نمو دا به خۆشى و شادمانى و تهسه لى و

خوشگوزهرانی ده‌ژیان^۱

شجاع‌الدین محمود

له پاش مرگی عیزه‌دین، شجاع‌الدین محمودی کوپری کرا به جینشین، به‌لام پیسوتکی ناپیاو و بی‌نم‌بو؛ هم‌مو خەلک له دەستی وەزائە هاتبوون. له سالی ۷۵۰ ک. (۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ ز.) دا لینی راپەڕین و کوشتیان و له کۆل دنیایان کردەوه.

مەلیک عیزه‌دین کوپری شجاع‌الدین محمود

له پاش باوکەکی کرا به فرمانپەوا و له سۆنگی ئەمەدا که پەڕه‌ندی دۆستانە دەگەڵ پادشایانی عێراقدا پەیدا کرد، بەرز بۆوه و ناو و ناویانگی پینکەمنا.

دواچار له سالی ۷۹۰ ک. (۱۳۸۸ ز.) ئەمیرتەیمووری کوردەکانی له قەلای وامیاندا - که نیوفرسیخی برۆوجرەدە - دەوری داو گرتی و ناردیە سەمەرەمەند و سەیدی ئەحمەدی کوپیشیان بردەئەندگان و له پاش سێ سال دوورخستەوه - که ناویان نابوو و چانی پەرورەدەکردن - هینایاننەوه و هاتنەوه لوێستان و عیزه‌دین دەستی کردەوه به فرمانپەوایی خۆی؛ به‌لام له ئەنجامدا له سەر سەرەختی و لاساری و بێباری سەیدی ئەحمەدی کوپری، باجگرانی مەغول گرتیان و به ناوی سەریێچ و یاغی بردیانە سولتانیه و به زیندوویی کەوتیان کرد و لاشیمان مەوت پۆژان له راستە بازاری شاری سولتانیه‌دا هەلاوسی.

سەیدی ئەحمەد

هەتا ئەمیرتەیموور له سەر دنیا بوو، ئەمیرێرا خۆ دەرخوا و دا‌بووسە چیا و چۆلان و هەر پۆژه له جێیەک و هەر شەوه له دێیەک و هەرتاوه له شوێنێک و هەر دەسه‌دەکه‌لینێک و کولتینێکدا خۆی دەشاردەوه؛ بەو پەڕی پەرتشانی و چارەپەشی دەژیا. له پاش مرگی تەیموور هاتەوه و لات و تا سالی

۱- حوسین‌حوسینی له سەر ئەم باسه‌دا هەروا و دەستی سولتان ئەبوسەعید مەزنایەتیەکی دان پێدا ناوه و له فرمانپەواییه‌که‌یدا به سەرکەوتوویی سەردەگەوت و هەتا پۆژگاری ئەمیرتەیموور هەما. ئەمیرتەیموور دەبووست بێخاته بەر فرمانی خۆیەوه، ملی ئەدا و توانی بێگری و بیکۆژی. زانیشان که بنەماڵە پێشوو به مرگی عیزه‌دین راپه‌وه و خێزانیکی نوێ هاته‌ پەروی کار. جەمیل

۸۱۴.ك (۱۴۰۱ و ۱۴۰۲.ج) له لورستان مەزنایەتی کرد و نوسا مرد.

شاهوئین کورپی هەلیک عیزەدین

له پاش نەمانی سەیدی ئەحمەد، شاهوئینی کورپی عیزەدین کرا بە فرمانبەروای لورستان. شاهوئین پیاریکی بزۆز و هاروواج بوو؛ وەک دەلێن دەززی داودی ئەدەووستا. هیرشی دەبردەسەر هەمەدان و پەلاماری جەربادقان و دەورووسەری نیسەفەهانی دەدا. تەنانەت لە پزۆگاری سولتان نەبوسەعید کورەکانیدا هەمەدانی گرت و لەوتیوە پووی کردە گەرمەسیر و لە شارەزوور هەلیکوتایە سەر هۆزی بەهارلوو. کۆز پیرەعلی سەر کۆماری بەهارلوو دەپۆستی هات و برستی لێ بەسی و کوشتی. نەم پووداوه له سالی ۸۷۳.ك (۱۴۶۸، ۶۹.ج)دا قەوماوه.

شاپۆستەم کورپی شاهوئین

ماوەیهکی زۆر مەزنایەتی لورانی کرد و لە دواییدا خۆی گەیانەدەلای شانیسماعیلی سەفەوی و شەویش پەسنندی کرد و بە چاوەدێری شایان و بە لاواندنەوهی شایانە سەربلندی کرد. زۆر لەو خۆشیدە نەمایەوه و دواي دەمێکی کەم دنیای پە لە خەمی بەجێهێشت و بە یە کجاری سەری نایەوه.^۱

ئەغوبەر کورپی شاپۆستەم

۱- نەمبەزەکی و حوسین حوزنی دەلێن: دواي نەوه که شانیسماعیل بەغداي گرت و بەروو حەویزە دەچوو، لەشکرێکی دەهزار کەسی بە سەرکردایەتی حەسەن بەگ لای سەرەك هۆزەکانی کورەکانی تالش و بەمیراچەکی فرمانلوو، ناردەسەر شاپۆستەم و شەرتیکی زۆر سەختیان لە ناردا قەوما. شاپۆستەم خۆی نەگرت و داپە چیا. لە پاشان خۆی زۆر دەتەنگانەدا دیت، داوای پێک هاتنی کرد و دواي نەوه که حەسەن بەگ و بەمیراچەگ مەرجهکانیان قبوڵ کرد، هانەوه و لە پۆژی دوویمی مانگی جیماي دووهمە هاتە لای شانیسماعیل و زۆر پێشوازیەکی گەورە لێکرا و شا زۆر بە پووی خۆشەوه بەخێری هینا و بە زمانی کوردی بە شینوی لورپی زۆری دەگەڵ دوا و فرمانیشیدا پێشە درێژەکی بە جەواھیرات پراژننەوه. هەر تالە سوووی رۆپتی گەورەرتیکی پێتە هەلاوسرا و چەند پۆژێک بە میوانی گلسی داپەوه. نوسا مەلێندی شووشتم و دزفولوی پێ بەخشی و فرمانی فرمانبەروایی بۆ مۆر کرد و گەرانەپەوه پانەختی ولاتی خۆی و هەتا سەر هاروسایەتیان هەر خۆشبوو. جەمیل

نمغوره کوره گه‌وره‌ی شاپروسته‌م بسو؛ له‌پاش باوکی بسو به فرمان‌په‌وای لوپستان. سالی ۹۴۰ ک. (۱۵۳۳ ز.) که عوبه‌یدوللا خان‌ی نوزسه‌گ هیرشی هینسابوه سر نیران و گمیبوه خوراسان، نمغوره بسو به‌ریسته کردنی شه هیرشه ره‌گسل له‌شکری شاتوماسب کموت و جهانگیری براگچکه‌ی خوی له لوپستان به‌جینه‌نشت، که سرپهرشتی ولات بسو. جهانگیر کتسی لهو دهرفته هانی و هوزه‌کسانی لوپستانی کرده‌لاینگیری خوی و رایگمیانده که هر خوی فرمان‌په‌وایه و کاک‌ی هیچکاره نیه.

کاتی که له‌شکری شابه‌رهو دوا ده‌گم‌رایسوه، نه‌میسرنمغوره شه دهنگ و باسه ناخوشه‌ی بیستوه و داوای گه‌رانموی له شاکرد و چوارناله نه‌سپی به‌رمو لوپستان تاودا. له نه‌هاوند هیندیک هه‌تیوم‌تیوی لاتولوتی لی‌هالان؛ به‌لام گه‌وره‌پیاوان و کم‌بخودایانی لوپ، که‌س دانی پیندا نه‌هینا و جهانگیریان لهو خۆشتر ویست. له پاش هیندیک شهر و کوشتار نه‌غوره به‌دیل گیرا و کوژا.

جهانگیر کوری شاپروسته‌م

جهانگیر له پاش کوشتنی برای، بوو به فرمان‌په‌وای سرپه‌خو له لوپستانداو ماه‌ی نوسال به سرپه‌ستی و کامرانی پادشایه‌تی کرد. له سالی ۹۴۹ ک. (۱۵۴۲ و ۶۳ ز.)دا شاتوماسب له تۆله‌ی نه‌غوردا کوشتی^۱.

۱- میژوونوسانی کورد، نه‌میسره‌کی به‌گ و سه‌یدحوسین حوزنی ده‌لین: نمغوره به‌گه ماومیه‌ک فرمان‌په‌وایه‌کی سرپه‌خو بووه. سالی ۹۴۸ ک. (۱۵۴۱ ز.) کاتی که شاتوماسب بسو نه‌من کردنی والی دزفول (عه‌لانسه‌دین ره‌منشایی) له‌شکری دهرد و گمیشه لای لوپستان، جهانگیر چوه لای و دیدنی لیکرد. به‌لام له پاش ماومیه‌ک گوئی نه‌داوده فرمانی شا و زیانی به ولاتی هواسای خوی گمیاندوه. له سر فرمانی شاتوماسب عه‌بدوللا خان‌ی نیستاجلوی تورکمانی سالی ۹۴۹ ک. (۱۵۴۲ ز.) له‌شکری‌کی په‌کچار زۆری بره‌وته سر لوپستان و شهرتی‌کی هسته‌م و به‌سام له نیرانیاندا پوی داوه و جهانگیر له شهردا به‌دیل گیراوه و کوژاوه، به‌لام پوسته‌م و مسحه‌مده‌ی کوره‌کسانی جهانگیر هه‌لاتوون و خویان گمیاندوته به‌غدایه.

له پاشان شاتوماسب فرمانی لوپستانی دهر کرده‌وه و ده‌ستی له‌شکری له تالان به‌ره‌ی کرده‌وه. له‌شکری قزلباشان به شیر و تیر، شیشاونه گیانی لوپانه‌وه و پیر و لاو و ژن و پیاو و زوهان و ساوایان نه‌پاراستوه و تنانعت نازم و پاتایشیان سر به‌په‌وه و ده‌غلودان و باغاتی‌شیان -سر له‌بر- له بنه هینساره. له نه‌نجامدا نه‌میسرشاقسم -که

شاپروستم کوی جیهانگیر

له پاش نموه که شاتوماسب میرجیهانگیری کوشت، نمبووموسلینسی گووده رزی - که لهله می منداله کانی جیهانگیر بوو - شاپروستمی کوی جیهانگیری به نیوه خوش و نیومزور، ره کیش کرد و بردی لای شاتوماسب و کردیه دیاری دمستی خوی و گوتی: شادوستیم وای لیکردم که نم کورم بز هیناوی. دهمه جی له سر فرمانی شاکوت و زنجیران خسته پی و پیلسی شاپروستم و له قه لای السموت دا بمند کرا. له پاداشتی نمو کاره چاکه می که گووده رزی کردی! پله ویا به می ناخوری تاییستی شاهانه می درایه و له ناو هارکارانیدا سرفراز کرا.

کویکی تری جیهانگیر که نای مسحه مدی بوو لسمو کاتهدا زور مندال بوو، هه لسوروانی کاروباری فرمانی هوانی له وزی نمودا نمبوو. لووه کان به دزیسه بردیانه چه نگله - که جیگایه کی سهخت و به ریوار بوو - لوی شاردیانهوه. نیشتر کسی وا لسمو بنه ماله نه مابوو که به سریان رابگا. ماوه یک نمو هوز و تیرانه پی سر و سردار مانوه.

رژژک له رژژان کابرایه کی خوی پی و بی فر - که به سر و شکل زور له شاپروستمی ده کرد - پمیدا بوو، گوتی: من شاپروستانتام و له قه لای نه له مورتموه رام کردهوه و خه لکیش باومری کرد. کابرای تاین زور بیباگانه و به بی سل کردن پوی کرده مالی شاپروستم و خوی کرد سرداری مال. زنی شاپروستم - که چندین سال بوو میردی لی دوور خرا بزوه - به هاتنوه می هر شاگمشکه بوو! خوی دابه دستموه و ده گه لیدا رادبوارد و به میردی خوی ده زانی و خه لکیش که دیتیان وا مال و مندالی خوی پی شاد و شوکور بوونموه، نموانیش هیچ دوودلی و گومانیان نه ما که شاپروستمی به راستی هر به راستی هاتومتوه. زور بمدل هاتنه ژیر فرمانیموه و کردیانه فرمانی هوی خویان. کاتی نمو

میرنشینه کی به سر لوپستانموه بووه و کروی نه میرجیهانگیرش بووه - تکای له شا کردهوه، قزلباشیان کیشاوتموه و به پوو لیتانی سمپدته میریش له خاندانی میرانی لوپستان خوشبووه و هر شا بز خوی لوپستانی له نیران پوستم و مسحه مدی! بمش کردهوه. چه میل

۱ - نای قه لایه کی قایسه و له لای قمزوتنه. چه میل

له شرفنامه فارسیه کهدا هر نووراره «قلعه السموت» ماموستا رژزه میانی له دمرجهه عمریه کهدا ناوای نووسیه: قلعه السموت - السموت الاحسر. واتا: نالی کوودی و فارسی ده گمل معوتی عمرمی لیکنداره و بووه به مرگی سوو. من لام رایه هه لموروش کویدی که به جیگی زور سهخت ده لاین! چونکه فارسیش به «نه له موروت» ده خوتننموه. هوزار

خمبره سیر و سه موره همیشه قمزین و به گویی شادا درا؛ گورجی شاپوسته می له گرتوخانه دریتنا و فرماتی شاهانی بز درکرد که فرمانروای لوپستان بی و خورمه بادیشی پی بدرتتهوه که هر له زووشوه پاته ختی خویان بوو.

شاپوستم وهک بالندمیک که له رکه بردرابن و پهله پروزی چونوموی هیلانه و سردانی جووجه لان بکا و ابوو.

هر دست و پهلیکی بوو به بالی تا هرچی زوه بگانه مالی

به بی پشوودان و وچان، شموورژی دسمر یهک خستموه و به پرتاو بمره و لوپستان دهیکوتا و رانموستا همتا خوی گیاندومه ناو کس و کاری. شاپوسته می گزینیش له خوکوپسن وازی هینا و پتی پیوه نا و له پناوه بزوی دهرچوو. رتیه بزور کپاری کمولت هانومه! به لام دؤستانی شاپوسته می به راستی نهمینهشت زره شاپوستم بی دهردیسر سمر درکا. کموتنه شوینی و گرتیان و هینایانومه ناوایی و له بمر چاری همشامات بمره بارانیان کرد و چاری ناصرانیان پی ترساند.

لهو ماوهیمشدا مسحه مدهی برای شاپوستم ببوه پیاو و له سمر مزنایهتی لوپستان دهگمل شاپوسته ملدا کیشه و همرایان لی پمیدا بوو؛ تمنانم کار گهیشته به گو یه کدا چوونی چه کدارانه و شیر و رمبیمان له رووی یه کتر همژاند. کهمیخودا و پیش سپی بوونه بمریوان و ناویزیان کردن و له سمر نومه پتیکیان هینان که شاپوستم چونکه برا گموره یه چوار دانگ له شمش دانگی لوپستانی به دستومه بی و نهو دوو دانگی دیکمش که ده مینیتتومه، مسحه مدهی پی پابگا و هر پتیکموش بزین. هر دووک برا به دل دهگمل یه کتر ناشت بوونومه و زور به خوشی و برایتی پایاند بوارد.

له مومیر باسمان کرد که له دوی نموی نمتابیک شاحوسین به دستی غیاسه دین کوی کاس کوژرا و غیاسه دین له ترسی میرزا شاهرخ له ولات ههلات و نیتسر نمتابیکانی لوپ ناسماریان برابوه، لهوساوه مهلبندی لوپستانی گموره - که به ولاتی بهختیاری بنواوانگه - هر ناوه و هر تاوه، له ناو دستی نم و نهودا دستاودستی ده کرد.

له رزگاری شاتوماسبی سه فویدا مزنایهتی بهختیاره کان به تاجمیرناوتک سپیرابوو که سمرکوماری هوزی نستمهرکی بوو. نویش دهبویه همرساله دراوتکی زور و زهوند به ناری یاری و دیاریموه پیشکمش به شای نیران بکا. سالتیکیان تاجمیردراوی دیاری شای بز ههلمسوپا و فرمان

درا له سر یاندا. له پاش تاجمیری سر پر او مهلبندی بهختیاری (لورې گهوره) درایه دست میرجهانگیر بهختیاری و ده بویه سالانه دههزار نیتسر بۆ دیوانی شای نیرانی بفری بکا. میرجهانگیر پیاوړتیا سر به درهوه و له ناو هوزه کوی خویدا بفریز و خوشهوست بسو. شاپروسته می کورې جهانگیر - که نیتسا باسی نهو ده کمین - بسووه دسته بفری نهو میره بختیاریه که هر گا نهو نیتسرانهی بۆ نه درا، نهو بوی بنا.

سالی ۹۴۷ ک (۱۵۶۶ ز) شاتزاسب نه میرخانی مووسلووی خاوهنی همه دانی ناردبوو که نهو دههزار نیتسره له لوړستانی گهوره دا کز کاتموه و بشچی باج و پیتاکی خوزستانی بۆ شاورگریت. لهو ده مشدا خوزستان به دست عمره به کانی موشه عشمهوه بسو.

شاپهرورخانم کچی نغوهر و ژنی شاپروستم به دزیموه فرماتیکي شای نیرانی وهرگریتو که دهی نه میرخانی مووسلو له - هلیکدا که بوی هلیکوت - مسحه مدی برای شاپروسته می بگری و بۆ شای رهوانه کات!

جا که نه میرخان گهشته بهروه و له خوړه ماباد نریک کموتوه، مسحه مدی چو به پیسیره و دیدنی لږ کرد. پوړنیکان نه میرخانی مووسلو، مسحه مدی و گهلیک له دست و پتووند و هوالاتی بانگیشتن کردن و له شونیکنا کزی کردنوه و مسحه مدی و سدکسی له گهوره پیاوړی لوړستان گرت و بالبهسته بۆ شای نیرانی بفری کردن؛ شاش همووی له قهلائی نه له مووتدا خسته ناو زیندانوه.^۱

نه گمر خوا دهرفت بنا به دورووی بای بسره هاتی شاپروستم و مسحه مدی دنوسم.

۱- سیدحسین حوزنی نه پرواده به جزیریکتر ده گپرتنوه و دهلی: نه میرمسحه مدی شورش نهمستان بسو؛ ناوچه کانی دوروی نالان ده کرون و قلمه موهی زنده کرد و لشکری هر به هیزتر دهبو. شاتزاسب لشکرکی به کجار زور و پرچمی به سرکردیمتی نه میرخانی حاکمی همعدان نارد مسر. مسحه مدی ده گزی پاچو. ماویه کی زور، زور پالموانانه شمې ده گم کردن و هر دوک بهره زوریان زیان وی کومت. به لام له پاشان مسحه مدی به دیل گسرا و بۆ شاتزاسب بیان نارد و خسته قهلائی نه له مووتوه. هیندیکیش دهلین: شاپروستم بانگیشته کوی کردوه و بهو فیله گرتونی و خستونیه زیندانوه. چه میل

محمدهدی کوپی جیهانگیر

محمدهدی له قه‌لای نه‌له‌مروتدا ده‌سال زیندانی کیشا. له ماوه‌ی نوره‌ده‌ساله‌دا چوار کوره‌کانی -که عه‌لی‌خان و نسله‌مز و جیهانگیر و شاوریدی بسون- له شاپورسته‌می مامیان هه‌لگه‌راپووسه‌وه و ببوونه گری‌ناگر و له تشک و داوینی هه‌لگه‌را بوون و یه‌خه و به‌روکیان به‌رنه‌ده‌دا و سمر و گونلاکیان ده‌کوتایه‌وه؛ گه‌ر و گیتجه‌لی وایان بۆ ده‌نایه‌وه هه‌نگوین و دۆشویان به‌ زاری تال‌کردبوو. هه‌ر به‌وشه‌وه نهموتستا بوون، په‌لاماری ولاتی ژنده‌ستی شاشیان ده‌دا و شاشیان سمرگردان و شاش کردبوو. هه‌مدان و جهریادقان و ده‌رووسه‌ری نیسفه‌هان و چهند شارستانیان سپو ده‌کرد و مالی شاپورستانیان کاول و خاپوور ده‌کرد. جگه‌له‌وه‌ی که به‌ سمر روسته‌مدا زال بوون، له راست قزلباشانیش روسته‌می زال بوون و پاسدارانی سمرسورویان وه‌زاله‌هینا بوون و بنیتشته‌تالهمیان به‌ بۆژلانوه‌ نابوون و له‌ده‌ست و بردیان هه‌په‌سا بوون. سمردارانی سمر به‌ شاور شاپورسته‌می دل‌نمشا، هه‌رچهندی کردیان و کۆشان و پرویمه‌روویان بوون و ده‌گزیان راپوون، هه‌ر سمری شکار و پاشلی دروویان بۆ ما و به‌هیچ‌ئاوایه‌ک ده‌روستیان هه‌ر نه‌ده‌هاتن و زۆریان نه‌ده‌بردن و چاریان نه‌ده‌کردن.

ده‌ستدریژی و ده‌ست‌گه‌رمی سمر به‌چکه‌شیرانه، کینچی خسته‌کمولی شای نیرانه‌وه و هه‌جمینی لی‌هه‌لگه‌راپوو؛ تیی‌گیرابوو نه‌میده‌زانی به‌چه‌اریک چاریان بکا و له‌ده‌ستیان رزگاری بی. راپوۆکه‌مرانی شاراویان ده‌شاگه‌میاند که نهم به‌لایه‌به‌هیچ‌شیتیک دوایی نایه‌مه‌گین فرمان ده‌رکه‌ی و به‌فرموی که له‌محمدهدی خۆشبووی و له‌زیندان ده‌ری‌خه‌یه‌ده‌روه و نوسا ده‌ست به‌ سمر، به‌سمرکرده‌یه‌کی قزلباشی به‌سپیره و پیتودانی بۆ دانی، ده‌بی‌کوره‌کانی به‌بارمه‌له‌لای تۆ دانی. نه‌وده‌م به‌یه‌کجاری به‌رده‌دری و رزگار ده‌کری و لۆزستانی ده‌دریتته‌وه و له‌سمرجینگه‌ و رینگه‌ی پیتسوی داده‌مهرزیتته‌وه.

شانم راپوۆزه‌ی په‌سند کرد و چۆنیان شوین بۆ کیشابوو، له‌سمری رویشت. محمه‌ده‌دی به‌ مزگیسی نازاد کردن فریه‌شاد بوو. به‌لام سهره‌رای مەرچی ده‌گرۆ نانی کورانی‌شموه قزلباشان بۆیان خسته‌سمر که ده‌بی‌سی‌هزار سمر نهمپ و نیستهر و مه‌ریش پیتشکه‌ش به‌ شاور نزیکانی شابه‌کا!
محمدهدی په‌وه‌نه‌ی قه‌زوین کراو درایه‌ده‌ست هوسین‌به‌گه‌نستاجلو -که سمرداریکی قزلباش بوو- له‌وتوه‌نامه‌یه‌کی بۆ کوره‌کانی نوسا که هیچ‌گیر نهمپ و سی‌هزار سمر نهمپ و نیستهر و

پمز بۆ شاینتن و بیته قمزوین.

کورانی محهمدی زۆر به دستویردانه وه خۆ کموتن و ویکموتن و پیشهکی دههزار نهمسپ و نیتستر و نازه‌لیان پیتکهوه نا و دوانیان به هه‌له‌داوان نمو ولسات و پاتاله‌میان په‌پیتج کرد و به‌روه قمزوین کموته ری.

کاتی گه‌یشته گوندی شهره‌فاباد - که فرسه‌خیتکی بۆ قمزوین ده‌میتن - ولامیان بۆ بابیان نارد کوا گه‌یشتونه به‌روه و فرمایشتی له سر چیهه؟

محهمدی به حوسین به‌گی نستا جلوی راگمیاند کما کوره‌کانم له شهره‌فاباد و ولساته پیتشه‌شیه‌کمی شایان هیناوه و من وای به باش ده‌زانم بۆ خۆم بجمه شهره‌فاباد و چاوتیک به پاتاله‌کدا بگتیم و قریوک و نیماغی لی هه‌لوه‌ژتیم و گه‌جر گوجمیری لی هه‌لاوتیم و تیر گوشت و بۆارده‌کمی بۆ شابنیرم؛ نموک رۆزه‌ردیمان بیته سمر. خۆ نه‌گمر له هه‌لاواردن و هه‌لبۆاردنمدا کهم و کوورپه‌ک بکموته به‌مینهوه، له دواییدا پهری ده‌که‌مینهوه.

حوسین به‌گ نهم پیتشیاره‌ی به دل بوو؛ چمنده که‌سیتکی له قزلباشی تیرادیوی خۆی په‌گه‌ل خست و بردیانه لای کوره‌کانی.

تا نهمان گه‌یشته شهره‌فاباد، تاریکان داهاتبوو. محهمدی به قزلباشه‌کانی پاسمانی گوت: ده‌لیت چی؟ نهم شو له لای کوره‌کانم میوان بیین؟ چونکه تازه شوه و چاک و چروکی نازه‌ل لیک ناکرتیموه؛ به‌مانی به پروناکی له پاتاله‌که ده‌روانیسن و ده‌زانیسن کامی قه‌لموه و پتسهوه، وه‌پیش خۆمانی ده‌هین و ده‌بیه‌ین و پیتشه‌کی ده‌که‌مین و شمو لی و دالگۆشت و بی به‌روه، جیای ده‌که‌مینهوه و گله‌ده‌مینهوه. زۆر ده‌میکشه چاوم به جگه‌رگۆشه‌کانم روون نه‌بۆتیموه، با نهم شو تیریان ببیسن و بیاندوتنم. قزلباشه‌کان مانه‌وی شو و میوانی کوره‌کانیان به باش زانی و گوتیان چی تیدایه؟ با وایی.

محهمدی تاریکایی شمو به دهره‌فت زانی و خۆی و کوره‌کانی سمر و نهمسپی زۆر باشیان هه‌لبۆارد و ناوی خوابان لی هینا و مامزبان گمیانده‌ته‌رادی که‌حیلان و دستمو جلمو به سهره‌و تینان نه‌قاند و وه‌ک تیری سارده‌که‌مان بۆی ده‌رچوون؛ لوپستان بگره و هاتما شوه‌کی نمو شوه که دهنگ و باسی نهم کۆچ و په‌وه به ناو قمزوتندا گه‌را و گوتیچه‌کی شاش به‌مو دهنگه زینگابه‌وه، فرمان

در چو که نه میرخان فermanه‌وای همه‌مدان و دست‌میه‌کی هه‌لبارده‌له چاپک سوارانی قزلباش بک‌مونه شوین محهمدی و کورده‌کانی و دهرده‌ستیان کمن. به‌لام نه‌سپی ژتیر پکتیسی عجه‌مان نمو کرده‌و دهره‌تاوانه نه‌بوون که توژی سوارچاکانی لوپ بشکیتن؛ زور له چاره‌موتیکانیان له پتگه‌دا سه‌کمت بوون و به‌دهم له پووشی گه‌رانه‌وه. محهمدی و کورانی پتگی ده‌پژزیان به‌چوار پوژ بپی و خویشان گه‌میانه‌وه لوپستان.

شارپستم وه‌ک گوتوویانه: ترسی له بیچوره‌مار بوو، هه‌ژدیهاشی دوچار بوو! کاتی زانیموه که محهمدی به‌کورانه‌وه هاته‌وه، ده‌شیزانی ده‌سهریموه ناچی و هسر به‌گمز و پسه‌ی خوی بوی ده‌پوتیموه، توژی له‌ه‌لگیرا و کونه‌مشکی له‌بوونه قه‌سهری و سهری خوی ده‌بن کهوشی گرت و نه‌وه‌لاتنه‌ی پی‌ه‌لات، ناوری نه‌داوه همتا له‌کوچه و کولانه‌کانی قمزوتین خوی گرت‌موه و له‌موتیش ده‌ناو کلاوسوراندا ماته‌ی هه‌لگرت و تازه‌بیرای-بیرای بیسی له‌لوپستان نه‌ده‌کرده‌وه و نه‌مید‌ه‌وتیرا خومیش به‌و پوژوهه‌ بیسی که‌کوئیخایه‌تی کرده‌وه. له‌قه‌زوتیش چونکه‌کس کاری پی‌نه‌ما‌بوو، کارتیکان پی‌نه‌سپارد و به‌ره‌لدا-به‌ره‌لدا ده‌خولایموه همتا پوژتیک له‌برسان و له‌ترسان سهری نایموه و ناوی له‌روپیری ژیان کورژایموه.

محهمدی له‌سهر هه‌موو خاکی لوپستان بوو به‌fermanه‌وای سهریه‌خز و شای پی‌جو‌فکه. به‌ده‌سته‌لاتیک بوو خودا نه‌بی کسی به‌بالاده‌ستی خوی نه‌ده‌زانی و ده‌یگوت پی‌اوم ده‌وی لار پروانیتسه لوپستان و مەردم گه‌ره‌که‌بەردم وه‌بەر پی‌بدا. به‌وپه‌ری سهریمستی و شازادی ده‌ژیا و قوشه و پوله‌سوتاو‌تیک له‌داهاتی لوپستان به‌هیچ‌ناوتیکموه نه‌ده‌چوره‌گیرفانی هیچ‌نایاوتیکموه.

مەردی و نه‌بەردی سامتکی وای بۆ پەیدا کرد که شاتۆماسب و شانیسماعیلی دووه‌میش دل‌یان راده‌گرت و هیمی دوستانه‌تیاان ده‌گم‌ل داده‌رشت.

دوای نموه که شانیسماعیلیش مرد و پشتی ده‌دنیا کرد، محهمدی خوی کرده‌لاگیری سولتان مرادی عوسمانی و سولتان به‌دوستانه‌تی محهمدی زور شاد و دلخو‌ش بوو. له‌ناستانموه بوی برابیموه که ناوچه‌کانی مەندەلی و چه‌سان و بادرانی و تەرساق -که‌مولکی تابه‌تی شاهانه‌بوون- نمو به‌سهری رابگا و ده‌رامه‌تیاان -که‌ده‌یکرده‌دوازده‌کیسه‌زتری عوسمانی و به‌ران‌بەر به‌شمسه‌د تومانی عیراق بوو- مووجه‌ی سالانه‌ی محهمدی پی. فرمانتکی سولتان مرادیشی بۆ درچوو که

هنا محمدهدی دوستی دلجویی دولت بی، نمو سوچه و براتهی هر بی. سمرهای شوهش
فرمانی فرمانروایی لوپستانیشی بز سؤرکرد و گهلنک خه لاتی درایه و درای زوری پیترا و
که مریمند و حه مایه له شیر ی زپین، بهشیک بوون لهو خه لاتانه.

چمند سالتیک سمو جزوه رایبوارد. به لام پیاوی وهک محمدهدی که سمری بز عاسمان
نده چه ماند، نمیده توانی لالایی له بر میری میرانی بهغدا بکات و زمان لووسی و کلکسوته و
خوئینانه پیش، زور لهو بهدور بوو. میری میران له سمر نمو سمر بهرزیهی خوئی نده بوست و
به گه کانی تری عوسمانیش هر سهارت سمو ناکاره پیاوانه می به تاوانباریان ده زانی و له هه مو
لایه کوه لئی کموتنه دوزمانی و درویان به ده سموه هله به بست و کار تکیان کرد که به دزیه
فرمانیکی سولتانیان خسته دست که هر کاتی بزبان لوا محمدهدی بگرن و بیخنه بنند و
پتوهندی.

محمدهدی همستی سمو کهمین و بهینه کرد بوو، خوئی دوره پهریز ده گرت و هلی بز
هله نده خستن که بهر دستی بکن. تمنهت رۆژنیک یهک له به گلر به گه کانی عوسمانی - که خوئی به
گاشه خور ده زانی - سمر پتی له محمدهدی گرت و نیازی گرتنی ده دل گرت بوو. به لام محمدهدی لهو
کسانه نمبو که نم جزوه قله و قوتانه بهنی بابدن و به به گلر نیک و دوان و سیان و ده بیانیش
بگیری. به گلر ی چمنبری لهو پی گرتنی، له همناسی سارد و خوئی گمر می خوئی به مولاوه چی
ده سگیر نمبو. لهو رۆژه محمدهدی پتر له پیشو خو یار تیزی ده کرد و ناگای له خوئی ده بوو.
توختی بهغدا نده کورت و تمنیا داهاتی نمو مولکانه ی ورده گرت که دوره بهغدا بوون و له مولکی
تایهتی شاهانه بز دیاری کرابوون.

شاوریدی و جیهانگیری کوریشی - که به نای بارتهی دلجویه له بهغدا گل درابونموه -
رۆژنیک که دیان زانی والی له بهغدا در چوره و به نای گمشت و راهوه چوته چول و ده شتوره، به
هلیان زانی و به جووتمسواره له شار در چوون و نهمسپیان تاودان و به جز تکیان داژوت که پای
شمال و خیمالی تورکانیشیان پی رانه ده گمیشت و خوئیان گمیانموه لوپستان.

لهو سرویمندانه‌شدا سولتان محممد کوری شاتوماسب^۱ ناردبویه سر کیژی محممدی که بز همزمیرزای کوری خزی بخوازی و نیازیشی لهم خزمایه‌تیه نیتوان خوشبونی محممدی و نیران بوو. نهمیرمحممدی بمو خزمایه‌تیه ملی داو کچی خزی کرده‌بووکی شای نیران و دیسان دوستایمتی ده‌گمل قزلباشان دامغزانده‌موه. تا ژیا هر به سریریزی و نازایی ژیا و که سریدیش به نازادی مرد.

شاوریدی کوری محممدی^۲

له پاش نهمانی میرمحممدی - له سر پهنندی ریش‌سپی و کمبخودایانی لورستان - شاوریدی له سر ته‌ختی فرمانپه‌وایی پزنیشت و له دیوانی شاسولتان محممدی سه‌فمویشموه فرمانی فرمانپه‌وایی بز دهرچوو.

کاتی که هوساری کاروباری فرمانپه‌وایی نیران کموته ناو له‌می به هیزی شاعهباسوه^۳

۱- سولتان محممدی خوداینده‌کوری شاتوماسبی سه‌فموی، سالی ۹۸۵.ک (۱۵۷۷.ز) له جیگهی شانیسماعیلی دووم - که برای بووه - کراوته شا و همتا سالی ۹۹۵.ک (۱۵۸۷.ز) پادشا بووه. جه‌میل

۲- فرمانپه‌وایی کی زرز به مشور بووه و کاروباری ولاتی زرز به پتله‌ویتیکی برپویه بردووه و سنووری قله‌مپه‌وی خزی گوشاد کرده‌تموه و لمشکری زلری پتیکموه ناوه و چمک و جبه‌خانمی فرهی وه سر یسک ناوه و گنجینمی له دراو ناخواره و نهمندبه دادگمری و دل‌سوزی ده‌گمل زیزدستانی خزیدا ره‌فتاری کردوه که هموو کس خزی ویستروه و له فرمانی دهرنه‌چوو. سالی ۹۹۷.ک (۱۵۸۸.ز) سمنانپاشای چقاله‌زاده‌ی تورک، به لمشکری بمغضا، نه‌هاوندنی گرت و خه‌لکی نمو ناوه‌ی هموو ناواره کرد و قه‌لایه‌کیشی تیدا بنیسات نا و بمو هیرشه‌ی قورقومازخانی حاکمی هم‌مدانی خسته تنگانموه. گملیک له سر‌داره کرده‌کانیش به تلبیستی کوردی شاره‌زوری کموته گمل. چقاله‌زادهمپلی هاویشته عملی شوکورد و شاره‌زوریه‌کانی نارد‌سمر هم‌مدان. شاوریدی‌خان به هیزی خزیتموه هاته هاواری قورقومازخان. له پاشان ناموزگاری قورقومازی کرد که بمو لمشکره که‌ممیموه به گز سغان پاشادا نه‌چیتتموه باشتره. قورقوماز نم ناموزگاری به خمیانت زانی و قسه‌کی به دم دادایموه؛ شاوریدی تزوا و به لمشکروه هاتموه لورستان و دست‌کرد به دابمستی سنوور و قه‌لاکانی و نمو هوزه کورده‌انه‌ش که ناواره بیون په‌نای دان و له خزی کز کرده‌نموه و سریه‌خزیی لورستانی راگمیاند و ده‌گمل دولتی هوسمانیش خزی کرده‌دوست.

له پاشان که عوسمانی و نیرانی بینک هاتنموه، شاوریدی سالی ۱۰۰۰.ک (۱۵۹۱.ز) خزی کرده‌موه به دوستی نیران و بوو به خزمی شاعهباس. جه‌میل

۳- شاعهباسی په‌کم کوری سولتان‌محممد خوداینده‌ی سه‌فموی، له سالی ۹۹۵.ک (۱۵۸۷.ز) و همتا سالی ۱۰۳۷.ک (۱۶۲۸.ز) پادشاهتی کرده‌موه. جه‌میل

ویستی پتر له پیشوو پایه‌ی دۆستایمی ده‌گه‌ل فرمانه‌ی هوابانی لورستاندا پتمو بگا. له پیشدا خوشکه گهری شایردی - که بیته‌ی هه‌مزه‌ی میرزای برای بوو - له خۆی ماره کرد.

دۆستامینکی خوشی - که نوه‌ی بارام میرزا بوو - له شایردی ماره کرد و به‌و خزمایه‌یه نهنده لیک نزیك بپوونه‌وه و هه‌ک ده‌لین موویان ده‌بهره‌وه نهنده‌چوو.¹

نهم دۆستایمی و نپوان خۆشیه هه‌روه‌ک خۆی ما هه‌تا وه‌ختیک که شاعهباس نهموهرلوو به‌گی به‌یاتی نارد هه‌سهر هه‌مه‌دان و کردیه گزیری خۆی له‌و ناوه‌دا. نهموهر به‌گه‌ و شایردی دۆزمنی له‌ میترینه‌ی به‌کتر و وه‌ک کێرد و په‌نیر واپوون. لور و به‌یات هه‌ر له‌ کۆنمه‌وه خۆینه‌خوینی به‌کتر بوون و هه‌میشه لیک ده‌خه‌فتان و له‌ به‌هانه‌ ده‌گه‌ران.

شایردی و نهموهرلوو له‌ سهر مه‌لهمندی برووچرد کردیانه کێشه و ده‌ستیان لیک دایه‌ چه‌ک و هۆزه‌کانی لور و به‌یات له‌ نزیك برووچردمه‌وه تیک به‌ریوون و هه‌را قه‌وما. نهموهرلوو به‌گه‌ و زۆری پیاره‌ سهرنسه‌کانی به‌یات و گه‌لیک له‌ شه‌رکه‌ره‌کانیان له‌و شه‌ره‌دا کوژران. له‌شکرچی لورستانیه‌کان پزانه‌ ناو ماژ و مندالی به‌یاته‌وه و ده‌ستیان کرد به‌ تالان و شه‌خۆزی و له‌ سیسر هه‌تا پیوازیان بۆ نه‌هیتستن و وه‌ک په‌لکی سیریان لێ کردن.

شاقولی به‌گه‌ برای نهموهرلوو به‌گه‌ به‌ هه‌ر ناوایه‌ک بوو خۆی گه‌یانه‌له‌ای شاعهباس و نووک و به‌دی کارساته‌که‌ی بۆ گێتراه و چۆن برا و خزمه‌کانی کوژراون و چۆن مالیان به‌ تالان برابه‌وه، هه‌موی له‌ به‌رده‌م دانا. شاعهباس به‌ بیستنی نمو ده‌نگویسه ته‌مینی که به‌ سردا هات و گه‌ی گرت و له‌ رکان هه‌روا ناوریگی دینان و هه‌ر نمو پۆزه‌ خۆی لێ ساز کرد و به‌ره‌و لورستان هێرش هینا.²

شایردی که زانی و شاعهباس هه‌ر خۆی هه‌اتوه و زانی به‌ره‌ره‌کانی شای پسی ناگرێ

1- ده‌لین شاعهباس هه‌ر بۆیه خۆی کردۆته‌ خزمی شایردی که فریوی بیا و له‌ خۆی دێدۆنگ نه‌کا و به‌توانی کێسی لێ بینن و له‌ به‌نی به‌ینن و هه‌ر وا له‌وه ده‌گه‌را که به‌هانه‌یه‌کی بۆ هه‌لکه‌وی. بۆ ته‌ر مه‌به‌ستنی نهموهرلوو سولتانی به‌یاتی توورگانی حاکمی نیسه‌فه‌انی نارد به‌روچرد که پیناکی بۆ کۆ بکاته‌وه. نیسه‌ر ده‌گه‌ل شایردی خاندا بسو به‌ شه‌ریان و نهموهرلوو ده‌گه‌ل چهند میریکی توورگمان سهریان تێنا چوو. چه‌میل

2- گرایه شاعهباس له‌و سهرده‌مه‌دا بۆ شه‌ری نۆزیه‌کان به‌ره‌و خوراسان ده‌چوو؛ که نهم خه‌به‌ری بیسته، به‌ره‌و لورستان گه‌راپه‌وه. چه‌میل

و کله‌لی پی له کله‌لی شاععباس نادری، ده‌گمل چمند کمستیک له دسته و به‌ستمی خویندا به مال و مندانموه باری کرد و به هزار کویژوموری له چه‌می سه‌میسره پمپیره و خوی گیمانده‌چیای کلاو. نیتسر خه‌لکه‌کمی‌تری لوپرستان، مال و منداډ و وردو یه‌خمیسریان له‌م به‌ری چه‌م قمتیس ما.^۱ له‌شکری شاععباس به سمری دادان و گه‌لنکی شپزه کردن و زور پیاری لئ کوشتن و هرچی سامان و دارایی همیانبوو هم‌مووی قزلباشان به تالانسان برد و نانی شویان پی نه‌هیتستن.

شاععباس مهدی‌قولی سولتانی شاملوی کویژوی نه‌غزوار سولتانی له سمر خویره‌مابادی پاته‌ختی لوپرستان دانا و کردی به میسری میسرانی شو سنوورانه و چه‌مند کمستیک له سرکرده‌کانی قزلباشی له کن به جیهیتشت که هاریکار و پارتی‌گاری بن. نوسا به سرکه‌وتویی گمپیره پایته‌خت.^۲

له دوی نموه که شاععباس له نارادا نه‌ما و گمپیره قمزوین، شاویری وه‌گورد کومتوره و کومه‌لنکی له پیاره به کاره‌کانی کورد و گوزان له دوی خوی کز کردوه و پوی کردوه لوپرستان بۆ دهرپاندنی مهدی‌سولتان.

زور بیباکانه و به له‌خویژودویی له چه‌می سه‌میسره پمپیره و له پشت خویره‌ماباده‌وه خوی به له‌شکری مهدی‌قولیدا دا. شمپنکی زور گموم و گور و به خوین و

۱- حوسین حوزنی له کتیبی لوپرستاندا ده‌لئ: شاویری به له‌شکروه کشایموه و خوی گیمانده‌چیای گورکوه که له سنووری نیران به‌غدا و لوپرستانه و بیست فرسخ له سمدمره‌وه دوره. شاععباس به له‌شکروه بزی چوره^۱ نموش که زانیروه دست لئ هه‌لناگرن پوی کردۆته به‌غدا به شاععباس گمپیره‌مته‌وه. جمیل

همروه‌ها حوزنی له کتیبیدا ده‌لئ: گه‌لنک له کارمده‌ستانی لوپرستان که یه‌ک له‌مان شمیسر قیسرخان بیغل و سمرلکی هوزنکی دوو هزار مالی بو، له شاویری هه‌لگمپیره و چونه لای شای نیران. جمیل

۲- شاععباس ولای لوپرستانی بچوکی کرده‌وه کمرته‌وه: کمرتنکی دابه مهدی‌قولی ناوبراو، کمرته‌که‌ی‌تریشی دابه دست سولتان‌حوسینی کوی شاپوستم و هم‌وو سره‌له‌هوزده‌کانی لوی بچوکی بانگ کرد و خه‌لانی کردن و رایسپاردن که له فرمانی سولتان‌حوسین دهرنچن و هزار سمریشی موم به دیاری دابه سولتان‌حوسین و له دوی نموش که هوزی قمرنالیوسی له لوپرستان گویژتموه و ناردیه عملی‌شوگور، بۆ خوی پوژی ده‌ی موحهم‌می سالی ۱۰۰۲ هـ (۱۵۹۳ ز) گمپیره بۆ قمزوین. جمیل

خود لمو ناوهدا پرویدا، به لام له نهنجامدا له پاش کوشت و کوشتاریکی دژوار و بیژمارا، لهشکری شاوریدی خوی نه گرت و رای کرد و هر کمه لهو پوژدا، بیسوه دزی گای خوی و وهک ناردی ناو دیکانیان لیتهات. شاوریدی له پاش نمو تیشکانهی، روی کرد به غذا و هانای برده بهر عوسمانیه کان و لهوی گیرسایهوه.^۱

شاعهبیاس که به موی زانی بهراوردی کرد و لیکسی دایهوه، وای به باش زانی به هر نرختیک بی له دهی عوسمانیانی بیچریتیهوه و نهیته داردهستی دوژمنانی.

فرمانی شاهانای دهر کرد که خورده ماباد و لوپرستان بدریتیهوه دست شاوریدی و له جنگی باب و بایسرانی خوی فرمانه وای بکا. که مبره شیر زپین و گهلنیک خه لاتی شایانی بز نارد و له ناو هموالینیدا سرفرازی کرد.^۲ نیستا که میژوو ۱۰۰۵ ک.

۱- شاعهبیاس دوی نموه که شاوریدی له لوپرستان ناواره کرد، پزویوان بوه. حمزی نده کرد شاوریدی بیته دوستی عوسمانیان؛ چونکه دهی زانی نه گرت نمو سرداره نامدره و نمو پالومانه قارهمانه دوژمنی نیران بی، ژیان به خه لکی خوزستان و فارس و عملی شوکر و لوپرستان تالده کا و به تالان و چمتی له به میان دینن. لمانشه پوژنیک له پوژان دولتی عوسمانی لشکری بداتی و بیتریتیه سرنیران. له برنموه هر بیسیده کردهوه چونی بیته موه سرو لاتی خوی. له دوییدا نیتمادودوله فرهادخانی به ناوی پشکنیموه نارد لوپرستان و راشیسیارد که زور پهله بکا و تهنهلا بدا که شاوریدی ناشت کاتموه. نیتمادودوله فرهادخان پیاری ناره لای شاوریدی و وتووژیان له ناوهدا هاتووچوو. دویسی ژوانیان له گورستانیک کرد و هر دووک لا سوژندیان بز به کتر خوارد و پیمانی ناشت برونه میان بهست. نمعه له سالی ۱۰۰۳ ک. (۱۵۹۴ ز.) دابوو! نیتیر شاوریدی هاتموه خورده مابادی پاتمختی و فرمانه وای پیشروی گرتموه دست و شاعهبیاس خه لاتی کرد و نموش همزار زپری به خشخشا به پیاره کانی نیتمادودوله و هر وهها به لهشکروه ره گلی کمت و چوونه سر خوزستان که شوژی تینا هملگیرسا بوو. جمعیل

۲- شهرف خان هر هتا سالی همزاروینجی نویسوه؛ به لام له دوی نموه له سالی ۱۰۰۶ ک. (۱۵۹۷ ز.) دا شاعهبیاس ده شاوریدی هملینچا و دمیویست له ناوی بری و توژی لئ بکاتموه. بر نیازوه و به لهشکریکی زوروه روی کرده نیسفه مان و له ریگهدا پای دایهوه سر لوپرستان و له نه کار به سر شاوریدییدا دا. شاوریدی که زانی ده گهلان دهر نایا. له بر میان ههلات و خوی گمیانده سنووری عراق و لموتیموه چوو خوی له قملای چنگلهدا قایم کرد. شاعهبیاس به سر کرده ایتمی نه لاوریدی خان، لشکری نارد مسر و نابلوقمی قهلاکمیان داو له پاش چمند شم پینکا هاتنیک شاوریدی به دیل گیرا و بر دیانه سه موه بز لای شاعهبیاس. کاتی گهیشته بهرده می شا، دستی کرد به جوین پیدانی و نه گمرچی شا به نیاز نمبوو بیکووی، به لام رقی همستا و فرمانی داکوشتیان. نه مجار شاعهبیاس روی له حوسین خان سه لویزی نا که به سر لوپرستان رابگا. حوسین خان له بر ←

(۱۵۹۷ ز.) به شاوریدی ماوه و زۆر به کامرانی فرمانبر هوای لوپستانه.

→ خانتری ماله میران قیوولی نه کرد. شاعه بیاس بهوه زۆر سووره بهو؛ فرمانبدا هرچی کس و کاری شاوریدی بهو، هر له کۆرپی ساواوه تا پیسر و پهک کهوتی نیرومی، هه موویان کوشتن و ناسواری برینهوه و بهو کاره نامردانه می، پهله میکی وا رهشی له میژوودا خسته سر خزی که توتلی مرۆفایستی خردانی پینهدا. له پاش شوه کاروساری لوپستانی دایه دست سولتان حوسینهوه که نمویش کچهزای شاوریدیخان و له هۆزگی لوپی لای پشتکۆ بوو.

نه میسنزه کسی دهستی: نه گهرچی نمو میر حوسینه ماوه کیش به سر لوپستان راگهشتووه؛ بهلام کاتی نادرشا توماسیقولی بۆته شا، سهدمهوه و هیزماس و پشتکۆی داوه به هۆزی نیشانلوو. بهمه پرده به سر فرمانبر هوایی لوپستانی گچکهدا کشاوه؛ بهلام نمو و نهتهوهی شاوریدی میرنشینه می پچکۆلعمیان له پشتکۆ هر له دست داما و فرمانبر هواکانی - که به والی ناو دهبران- به زنجیره نهمانه بوون:

۱- حوسینخان ۲- نیسماعیلخان ۳- نهدخان ۴- حوسنخان ۵- کهلبعلیخان ۶- عملیخان
 ۷- حمیدرعلیخان ۸- حوسینقرلیخان ۹- غولامرهزاخان. له پۆزگاری نهم غولامرهزاخاندا رهزاشای پهله موی له سالی ۱۳۴۶ ک. (۱۹۲۸ ز.) دامیرنشینه سهره خۆکی له بهین برد و حاکمیک سوپایی به سهروه دانا.
 مستر نهدموندس نهم غولامرهزاخانیه به والیمتی دیوه و له بهر کتیییکهوه که والی دایناوه مهقالتیکی راگۆرتووه و نووسویه: «نهمانی لوپستانیان له ژیر هوکدا بووه نهمانن: حوسینی بهکم، شاوریدی، معنصور، حوسینی دووم، عملی سردان، مه نوچهر، شاوریدی دووم، نیسماعیل، مسهمد، نهدمولا، مسهمد حوسین، مسهمد حوسن، حمیدر، حوسینقرلی، غولامرهزاخان.» سییه کانی پیشوو له خویره ماباد له گۆرستانی نیمامزاده نیشراون؛ حوسینی دووم چونکه هۆزی قهره نالووسی ری نهدا له زههاو بههمنموه و بچنه لای عوسمانی، شا کردی به والی. عملی سردان دواي نهمی که چاوی شاوریدی برای خۆی کۆلی، نادرشا نارده ناستانه و که لهویوه دهگهراوه، له دوری کمرکوک مرد و له گۆرستانی نیمام زهینه لهابدين نیشرا. [گۆری زهیدی کوری عملی له گۆرانی نیمام و باکووری پۆزه ملاقا تاوغه] نیسماعیل ههشت سالی حاکمیتی کرد و دراویکی زۆری له نیسفههان و سهر بهک نا. مسهمد حوسنخان، ناغاصحه مه دخانی قاجار کردیه والی لوپستان و سالی ۱۰۵۵ ک. (۱۸۴۹ ز.) یان وهک نه میسنزه کسی دهستی ۱۲۵۶ ک. (۱۸۴۰ ز.) مردوو و ۹۰ سالی ته من بووه و کراویشه والی پشتکۆ؛ چونکه لوپستان له نیران کوره کانیسا - عملی و نهحمه و حمیدر - بهش کراوه و عملی له سالی ۱۲۵۸ ک. (۱۸۴۱ ز.) حاکمیک ناودار بهوه و نهانته شینخی هۆزی بهنلامی عمرهیش سهرانیان داوهن. له پاشان حوسینقرلیخان له پۆزگاری ناسره دینشای قاجاردا کراوته والی و زۆری خزمعی دهولتی نیران کردوو. دواي نهم که غولامرهزاخان بۆته والی و خزمهتکاری نیشراش بهوه، والیهتیه که هله شاهه و خراوته سر نیران. جه میل

بەندى پىنجەم

پادشاينى مىسر و شام

كە بە بنەمالەي ئەيىبى بەنابانگن

چىرۆك بىزانى دەمىراس دىرۆكزانانى دۇرئاس و مېژوونووسانى تەردەست و مېژووناسانى پىتۆل و لە سەر ھەست، بۇ باسى نەم مەبەستەمان بەم جۆرە دەست يىن دەكەن و دەلېتن:

باپىرانى پادشاينى مىسر و شام بە بنە و بنەچەكە دەگەنەو سەر شادى كوپى مسروان^۱ و لە ھۆزى كوردەكانى رەوندە^۲ ن و لە مەلەبەندى نازربايجان، لە گوندى دوسى^۳ دەژيان. گوندى دوين نىستا ويرانە و لە شوپىن نەم گوندىك بە ناوى «چغور سەعد» ھوۋە ناوۋەدان كراوۋتەوۋ.

لە رۆژگارى دەسلەلتدارى سولتان مەسعودى سەلجۇقىدا، يەككىك لە كاربەدەستانى سولتان پاراستنى قەلاي تەكرىتى بە شادى -باپىرە گەورەي ئەيىبىيەكان- ئەسپاردوۋە و بەم ھۆمەو شادى لە

۱- لە بنەمالەيىكى گەورە و سەرلەھۆز بۇو، لە گوندى ئەجەنكەنى نىزىك بە دوين ژياوۋ. بە رەگەز دەجىتەوۋ سەر پادشاينى شەددادى كورد. ھارچەرخى ئەمىر فەزلونى سېتەم بۇو. كاتى ئەمىر قىزى تۇركسان و لاھەگەمى بىز سەلجۇقىان لى داگىر كوردون، شادى لە نىشتامنى خۇي ناوۋرە بۇو.

۲- لە كىتئى *اخبارالسلطان* دەلېن: لە ھۆزى ھەمىدى كوردە؛ بەلام رەوندە، رۋاندا، رەوندى بىان رەوادى تىسرىمەكەن لە ھۆزى ھەزبانى، ھەزبانى يان خىزانى؛ كوردن كە لە نىزان ھەولير و نازربايجان دەژيان و ھۆمەبان لە لاي نىشنە (ناران) بۇو. جەمىل

۳- مېژوونووسان لە سەر نەم ناوۋە كىشەمانە؛ ھىندىك دەلېن: لە نىزان ھەولير و رەوانزە و نىزىكى گوندى دىرەھىرە؛ كە سەر وەختىك پانەختى فەرمانى ھابى سۇران بۇو. زاناي گەورەي كورد مەلا سەمەد كوپى حاجى ھەزارمىردى. لە نىبىنو خەلەكانى كوردەوۋ دەگىرتەوۋ كە فەرەمۇيە: «دوين دال بۇر و واو ژىر. شارۆكىنكە لە نىزىك ھەولير و نۇرسەي كاولگەمە و نەمۇ نەم دەورومىرە بە ولاتى سۇران ناسراوۋ». ھىندىكىش گوتۇويانە لە نازربايجانە و كەوتۆتە لاي سىنورى ناران (بەربان) و گورجستان. شەرەفخان خۇي لاي واپە و گەلئىك لە مېژووناسانى نىستا ش وەك دوكىتۇر نەھەدەبىلى و نەمىسزەكى بەگ ھەر لە سەر نەم بېرواپەن؛ بەلام قازى مەھمەدىن لاي واپە بەدوين بىتوتى نىستا بە كە لە لاي كۆرسىنچەقە. جەمىل

تکریت گیرساره‌تموه و همر له‌وتیدا ماوه‌تموه، هه‌تا رۆژی تیسنداری ژبانی کموتزه خۆرنشینى
مەرگمه و شادی له کمرۆکاری بووه به‌شین^۱.

له پاش نه‌مانی شادی، کورێ گهوری - که ناوی نه‌جمه‌دین نه‌ییوب بوو -^۲ له سمر کاری بابی
دامه‌زرا و نمرکی قه‌لاداری کموته سمر شانی. نه‌جمه‌دین نه‌ییوب براهیکی له خۆی گچکهرتی هه‌بوو
ناوی نه‌سه‌ده‌دین شترکۆ بوو.^۳ لهو سه‌روبه‌ندانه‌دا که نه‌جمه‌دین ببووه دژداری تکریت، رۆژنیک له
رۆژان نه‌جمه‌دین و شترکۆ پیتکه‌مه به ناو شاری تکریتدا ده‌گه‌ران؛ له نه‌کاو ژنیک به زیرۆن و گریان و
هاوار، هاواری بۆ هه‌تانه و ده‌ست و دامه‌تیان بوو، که بیه‌که‌ن له پاهى خودادا کاربایه‌ک چاری بریه‌وته
ناموسم و نێوه نه‌مه‌پاریژن ناو‌پرووم ده‌با! وا خۆم هاویشه‌ دانه‌وه پسیوی نێوه.

نه‌سه‌ده‌دین شترکۆ به بره‌مان و سێ‌دوو له‌ی کردن، پای کرده‌سەر کاربای بێ نا‌پرووی نا‌پرووسەر و
نه‌و نێزه‌ی له ده‌ست ده‌رتنا که گه‌فسی بێ له ژنه‌که ده‌کرد و هه‌ر به نێزه‌که‌ی خۆی برینیکى وا
حه‌سته‌می له‌ی کرد که به بێ لینگه‌فرته و نه‌ه‌کردن، هه‌ر دوو جارانه‌ ده‌می پیتک دادا و مرد.

نه‌جمه‌دین وه‌ک هه‌موو فه‌رمانداریکی خۆ نه‌بووێر و رێ‌وشوێن‌زان، شترکۆی براهی خۆی کۆت و
زنجیر کرد و خه‌سته‌ی زیندان و کاره‌ساته‌که‌شی چۆن دیبو، ناوای ده‌نامه‌یه‌که‌دا نووسی و بۆ نایبی
سولتان مه‌سه‌ودى سه‌له‌جۆقی نارد و چاره‌نۆزی فه‌رمانی به‌غدا بوو.

نایبی سولتان مه‌سه‌وود له ولامی نامه‌ی نه‌جمه‌دین‌دا نووسی‌بوو: نه‌و کاربایه‌ی که براهی تۆ
کوشتویه، دۆستیکى زۆر نزیك و خۆشه‌ویستی من بوو! زۆری بۆ به په‌رۆشم. له لایه‌کی تریشه‌وه

۱- نه‌مه‌یرجه‌مالمه‌دین به‌هرویز کۆنه‌ کۆیله‌ی شادی بسوه. که شادی ناواره‌ کراوه، به‌هرویز له لای مه‌لیک‌شای
سه‌له‌جۆقی دامه‌زراوه و یاریده‌ی له‌له‌ی سازادانی کردوه. کاتی له‌له‌ مردوه، به‌هرویز جیگه‌ی گرتۆتوه. روایه‌ی زۆری
له خۆی نیشان داوه و له نه‌نجامدا کراوته والی به‌غدايه. نه‌وسا نارده‌ویه به شوێن شادی کۆنه‌ خاونه‌یدا و قه‌لای
تکریتی داوته ده‌ست. له پاش مه‌رگی شادی، نه‌جمه‌دین نه‌ییوب و شترکۆ بوونه دژداری تکریت؛ که شارنیکى
به‌پروکه و له لای رۆژاوی ده‌جلمه‌یه و سهر به سامه‌ریه. جه‌میل

۲- نه‌جمه‌دین له گوندى نه‌چنن‌کان هاته دنیاوه و سالی ۵۶۸.ک له میسر دنیاى به‌جه‌ن هه‌شت. جه‌میل

۳- نه‌مه‌رلسه‌مه‌رپ شترکۆ کراوه به سه‌رکرده‌ی له‌شکری نوهره‌دین زه‌نگسى و سالی ۵۵۵.ک نه‌مه‌یرجه‌ح بسوه و
ناردراویشه‌ته میسر بۆ یاریده‌ی خه‌لیفه‌ عازه‌دویلاى فاتسى و سێ جار ده‌گه‌ژ فه‌ره‌نگان راچه‌وه و کراوته وه‌زیرى
خه‌لیفه و له بیستۆده‌وه‌مى چیمادى دووه‌مى سالی ۵۶۴.ک دامه‌روه و له مه‌دینه‌ی نێژاره. جه‌میل

هموال و هزگری توشم. زرد دهرتمس پوژتک توشم ببن به توشی شیرکزه و خوینم ههلیچی و خوم بسز رانهگیری و له تولهی دوتی له دست چوما، شیری لن بکتشم و لیسان بیته کتسه و دیسان خوین بیته سمرخوین. من وای به باش دهزانم تا تمی ماته می نوم له سمر دهرهوی، نیشوه لهر مهلبندهبارکن؛ با چومان به یهکتر نهکوی. ^۱ نهجمه دین له وهراموه زانی که تازه له تکریت مانوه تامی نهماوه. دهگمل شیرکزی برای دا نیوما و کهل و پهلی خویان پیچایموه و باریان کرد و پرویان کرده مووسل و چونه لای عیماده دین زهنگی؛ که فرمانته وای مووسل بو. ^۲ عیماده دین زدی بهخیر هینان و گهلیکی پتیز لس نان و زرد به پروی خوشموه له لای خزی گل دانموه و کردنیه باورپیتکرای خزی و له سمر خواست و ناواتی خویان دایمزراندن.

کاتی که شاری بعلمه بک کموته دست عیماده دینموه، به نهجمه دینی نهمپارد که به سمر کارویاری رابگا و کارگوزاری نموی.

نهجمه دین که له پیاریتک بو له پیاهه ههلبوارده کانی جیهان؛ به مشور و کارزان و نازا و پالهموان و له مسرخ و پشودریژ و بهرچاوفرهوان و دستودلپاک و ناکارچاک و له خواترس و پاریزگار و لاگری پیچاره و ههژاران و ناگری سرگیانی دوژمن و بهدکاران و جیگهی شانازی دوت و یاران؛ له همر کویتیک و له همر جییمک ماومیهک ماوهتموه، به دادگری و هونروهری دهنگی داوهتموه.

لهو سمرروندهدا که به سمر بعلمه بک راگهیشتوه، خانه قایه کی بز سؤفیه کان دروست کردوه که به نهجمیه ناوی ریشتوه.

له پاش همرگی خوالیتخوشبوو عیماده دین زهنگی، نهجمه دین و نهسه ده دین شیرکزه چونه لای

۱- ماصوستامحه مدد کورد عملی له کتیبی القسیم والسحمیشیدا دهلی: کابرای په لاماری ژنه کمی دابسو، له نهمسرانی پاریزگاری قهلا و مسیحیش بوو. لهو شمه دا که نهجمه دین دهره تکریت به جی بیتلی، سه لاهه دین له دایک بوو، باوکی پیتره دمی به شوم زانیره. نووسریکی بهردستی، خاری کردوهتموه و گوتویه: نم مناله گوناهی چه که خزی لن به خاون ناکهی؟ چوزانی له دواروژده نایته پادشاهی کی بهناویانگ؟ چه میل

جورجی زمینان دهلی: میسزاکه مسیحی بوو؛ نهگمر نمو نه، نهجمه دین سه لاهه دینی ساوی ده خنکاند. ههژار

۲- عیماده دین زهنگی کوی تاقسونفور، به سمر بهغدا راگهیشتوه و سالی ۵۲۱ ک. (۱۱۲۷ ز.) بژنه فرمانته وای مووسل و سالی ۵۴۰ ک. (۱۱۵۵ ز.) که نابلقهی قهلا جهمیری داوه - کوزراوه.

نورهدین ماحمود^۱ که پادشای شام بود. نورهدین به هاتنی کورانی شادی، شاد و شاگشکه بود؛ زدی به خیراتن کردن و گه لیک بی مزگرتن. شیرکوی کرده سرداری لشکر و شاری همیشی بی سپارد.^۲ عازدی نیسماعیلی والی میسر^۳ - که له چنگ فخرهنگان وه تمنگ هاتبو - هانای برده بر نورهدین ماحمود که به هاواریموه بچی. نورهدین ماحمود سی جاران شیرکوی به لشکری گرانی خویمه نرده میسر و یاریده عازدی دا. له جاری سیهه میندا - له سر خواستی عازد - شیرکوی، شاپوری و وزیر عازدی گوشت و له چنگی نمو کرا به وزیر.^۴ به لام هشتا گولیک له گولزاری و وزارت نه چنی بو که شخته میسختی مرگی له پر، برگ و پهلکی گولی ژسانی پرمپر کرد و هلیومراند و کوچی بیوادی نمو نازا و نازاده - وه درکزی - چقیه ناو جمرگی هممو میسری و شاسیه گوه؛ له دوی تمنیا ۶۵ رۆز و وزیرایمی کردن، رۆزی دوشه مه، دوه می سانگی جیمادی یه کم می سالی ۶۵۴ ک (۱۱۶۹ ز) گیانی پاکمی به خودای تاک سپارد و له پاش نمو سه لاهدینی برازای کرا به چیشینی.

-
- ۱- نورهدین ماحمود کوری عیصاده دین زنگی سالی ۵۱۱ ک (۱۱۱۷ ز) له حنلب هاتوته دنیاوه و سالی ۵۴۰ ک (۱۱۵۵ ز) بۆته فرمانهوا؛ پادشاهی کی دادگمر بووه و له رض نیسلندا زدی شمی فخرهنگان کردووه. قلا و ارشی زدی له دوری زور شاران دروست کردووه و گه لیک فترگی نایینی بنیات ناوان؛ بیست و هشت سال به سره خوی پادشایمی کردووه و سالی ۵۶۹ ک (۱۱۷۳ ز) له شام مردووه و هر لموتش نینژاوه. جمیل
 - ۲- نه جمه دین و شیرکوی ناشنایمی پیشوریان ده گول نورهدین همبووه؛ سالی ۵۲۶ ک (۱۱۳۲ ز) شمتایک نورهدین له باشوری تکریت ده گول سلجوقیان به شم هات و زور خراب شکا و خوی گیاند تکریت. نه جمه دین میوانداری کرد و به کلهک و بهلم له ده جلهی دریاز کرد. جمیل
 - ۳- والی بووه یان خلیفه؟ عازدویلا یازده میسن خلیفه فاطمی عومیه بیبه و ناوی عبدالله کوری یوسف کوری حافیز بووه. سالی ۵۵۵ ک (۱۱۶۰ ز) به لاوتی کراوه به خلیفه و سالی ۵۶۷ ک (۱۱۷۱ ز) مردووه. جمیل
شمره خان هر خوی به ناوی خلیفه عازد ناوی بردووه. پروانه چاپه فارسیه کمی میسر، رومی ۸۶ همزار
 - ۴- شاپور (شاور) له پیسری نسه ددین شیرکوی و هموالانی ده گمر و لیسان ده خفتا. نیازی وابسو که بانگیشتنیگیان بکا و له ماله خویا همروان بکوی. نمو پیلانه بی زاندر و رۆتک له سویاگدا سه لاهدین گرتی و بال بسته ناردی بز خلیفه که فرمانی له سر چیه؟ خلیفه بز ناردووه که سری بسین و سره کمی به دیاری بز بنیرنومه. ناهم جزوه نمو وزیر خاینه میروست ولاته کمی بدا به فخرهنگان، سری تینا چرو. جمیل

سه لاهه دین یوسف کوپی نه جمه دین نه ییوب

سه لاهه دین لاونکی ژتهانی و ژیر و کارامه و پیاونکی زیت و زوزان و به زیبک و دستگرم بووه. له مارمه کی زور که مندا زور خوی ره پیش خست و هموو کاروباری میسری خسته ناو چمک و ژیر چوکی خویموه و کارتنکی کرد که هیچ کمینک له میسر دا هیچ کاره نه بی، خوی نه بی. له لایمن خلیفه عازدهوه نازناوی مهلیک ناسری پیندراو و لمو ساوه به مهلیک ناسر سه لاهه دین ناو براو.

سه لاهه دین له دوی نموه که زور باش له میسر دا خوی دا کوتا و هموو کاروباری پوویمرا کردن، پیاری به نامموه ناره شام و وه لاسی بز نوورده دین به ری کرد و تیا درکاندی: گموره م خوت ناگاداری که چمندیکه له دیداری نیتوه بهش برام و چاوم به کسروکار و خزمانم نه کموتووه. به تاییستی زورم وهریزی باو کم کردهوه و زوری بز به تاسم. نه گمر نمو چاکه میشم دهرباره بکهی و رنگی باسم بدهی بیته لام و به دیداری شابم، هرگیز له سوپاسگوزاریت رزگاریم نایه.

نوورده دین ناوا ته که می پینک هینا و نه جمه دین، بمره فرزه ندی جگمرگوشمی - که ده مینک بوو بوی به پمروشموه بوو - بمره میسر چوو.

رؤزی بیست و چواره می ره جبه مانگی سالی ۵۶۵ ک. (۱۱۶۹ ز) نه جمه دین گه بیشته میسر و خلیفه عازد - هر خودی خوی - تا دهرودی پاتهخت به پیریموه هات و زور به ریز و حورمه تموه پیشوازی لینکرد.

نه جمه دین نه ییوب که مینا یاقوب پیغه مبر، له سوتی سازیزی له بمر دلان و جگمرگوشمی پالموانی، جگمریرزاو و چرزاو و له تازی دوره دیدمی یوسفی میسری جوانی، تانه له چاو و بی تین و تاو بوو؛ هموو ناوانی هر نمونه دبوو جارینک له کمنارتیکوه هموانیکی برنوموی یان لمباتی دهنگ و باسی، بوی کراسی، و بمر بیقل کهوی. نموا خوا کارتنکی وای کردهوه که دوورمدوو، پوویمروو دهنموه و هه مبر به یهک خق دهنوتین و تیر و سپ دهنمژن و بالای یهک پاده میتین و دس دهملی یه کتر وهردیتین و ته می سرده می تووشی جودایی دهرموتین و دیو و ختوی هسته می رۆزانی لیتک بران و چاوه نۆزی دهنوتین و دهنارتین. لمو تووشی یه کتر هاتنموه دا، فرمیسکی شادی هلدنموهرین و پهلک و بمرگی چرزی داری په ژاره و خه مباری - وهک گه لاپژانی سارده ماییز - داده ورین.

باب و کوپ پینک شاد و شوکور بوونومه و له ناو چه پلمرتزان و گولبارانی حشاماتدا به دلی خۆش و چاری روونومه بعره مال بوون و بز ناو شار چونومه.

سه لاهه دین له بمرانبر نمو سروره خاوه ناوهی باویدا، همر ده سوو به تنۆکه ناویک و به چاویکی نه و نه دبهرتیره سهیری ده کرد که هه موو کس سهیر ده ما.

همر که نه جمه دین تۆزی رینگه ته کاند و شه کمتی ره واند و پشوری داو حشایهوه، سه لاهه دین کموته خاک و پایهوه و له بهری پارایهوه که وهزیرایه تیه که خۆی بیکا و نه مهش وهک بهندهیه کی نالقه به گوی فرمانبهریکی به گوی له مست و راست و دروست، له بهر ده ستیدا راوستی و به راویژ و فرمانی نمو دانیشی و ههستی و نۆکهریکی که مبهر بهسته یی. بهلام نه جمه دینی وا پسۆر و دورناس - که دهیزانی نرخی کوره کی چهندو چهند هیژا و به جموههر و هونهروه و مهرد و په ندو چاوی تیره بوو که چۆن نه ستیره به گرشمی شکۆ و سه رلندی، له ناسۆی هات و کارمانیدا ده دروه شیتتهوه و سات به سات پتر ده گه شیتتهوه - باش تی گمبورو کالای خونکاری همر به بالای نمو پراوه و له کسێ تر ناوه شیتتهوه؛ به هیچ ناوایهک ملی نه دا جینگه بگریتهوه و بزۆی له خودا پاراوه که همر بالادهست و کاره وا بێ. له سه ره تاکانی مانگی مسهرمه می سالی ۵۶۷.ک (۱۱۷۱.ز) دا، خه لیفه عازد به نه خۆشی له سه مر جینگا کموته و پتر له ده پۆزی نه خایاند که چاوی له دنیسای روون نوقاند و له مه لیمندی رابردوواندا له ناو نوینی گلکۆدا بز هه مه شه لیتی خموته.^۱

سه لاهه دین بوو به یه که مه سین که له پورگری خه لیفه ی خوالیخۆشبوو. همر که خه لیفه سه ری ناوا

۱- خاوهی *آخبارالملک* له روپه یی ۹۹ی کتبه کهیدا ده لێ: «سه لاهه دین که بسو به وهزیر، عازدی گرت و له کۆشکیکا خسته ژیر چاوه ده تریهوه ههتا مرد ۱۵ بهلام من نه مه به راست نازانم؛ چونکه سه لاهه دینیکی ده گمزل خاچپهرسته کانی قهسته سه ری نه و نه دباش پهفتار بکا بز تیساری برینه داریان بریشک بنیتری و به سه فراو توتیا به عتیان بشکینی، ده گمزل نان بهدی خۆی - نه گمزه مهشم راست بێ! که له دواي مامی کردی به وهزیر - بز گه شستن به کورسی پادشایه تیه کی که درخنگ یا زوو همر هی خۆی، چۆن سه مر پهفتاره ناهه مواره ده کا؟ سه ره رای شهوش زۆسه میژووناسان پیچه وانه ی نه وهی ده گرت نه وه. جوهری زهیدان ده لێ: «عازد پیلانی دژی سه لاهه دین رینک ده خست و شیخ سولهیمانی گزیکاریش - که نه بولحه مه عتیان بێ ده گرت و به ته مای چینه شینی و خواستی نه مهیره سیته له مه لیک خوشکی عازید بوو - له پیلانه دا یاریده ی عازیدی ده کرد. بهلام چونکه سیته له مه لیک خۆشی نه ده وریست و به گیان و دل نه لیمنداری عیسا ده دینی هاو نه شینی سه لاهه دین بوو، سه رگیش که بز عازید له که مه یندا بوو پیلانیان تیکدا. جه میل

بوو، سه‌لاهدین خزی گمیاندسمر گنجینه‌ی گمواهی‌رات و کز-کز و لوده-لژده‌زیر و زیسو و سمر یک نرابوون و هلدنرابوونوه. چمند یغندان و سنوق و تیر و جمواژ، له خشل و خه‌ملی دور و یاقوت و زهرپوت و لاق، قه‌لاپچن و دارمال بوون؛ هیچ لئی رانوه‌ستا، سوکه ده‌ستیکی پینا هینا و رایسالی.

نمو هم‌سور دراهه -لمسکه دراهه، له زیر و زیران- که ده‌ژماره و پیتوان نده‌هاتن و به سال و زه‌مانان کۆم‌ملی نیسماعیلی بمو نیازه که پۆژتک دیت و دراو بۆ پۆژی وا به کاریان دیت، قۆشه-قۆشه و چکه-چکه به گرده‌وه‌کۆیی و سمر یه‌کیان نابوو، له خه‌زینسه‌ی خلیفه‌کسی خویان دانابوو، هم‌سوری مابوو؛ به خروپری و سووک و هاسان کمرته دس گمرناسانی کورد.

یایعی له تاریخه‌کمیدا ده‌لی: هیندیک لمو شتانی که ده‌گنجینه‌ی عازیددا بسوه و دست سه‌لاهدین کمرتوه، دار عسایه‌ک له زهرپوتی پوت و سه‌ده‌هزار برگ کتیبی ده‌ستنوسی زرد هیژا و خوشخمت بووه.^۱

نیتر له پاش مرگی عازید ناوه‌کشی له ناسۆ ناوا بوو؛ کاروباری دنیاداری له میسردها بز سه‌لاهدین یه‌کلا بووه.

سه‌لاهدین نمو جار ده‌ستی کرد به پتک و پتک کردنی دارایی و داهاتی میسر و لمشگری زرد و تیری ساز کرد و نموده‌ش به دادگمری و دل‌سۆزی پهفتاری ده‌گمل ژیردستان و بی‌دستان ده‌کرد که دلی زۆریه‌ی زۆری خه‌لکی میسری به لای خۆیدا هینا و له هم‌سور گۆشه و کمناران و گوند و شاراندا، باس هر باسی پیاوه‌تی و کارچاکی سه‌لاهدین بوو.

که سه‌لاهدین له میسردها بوو بمو ده‌سه‌لاتداره، چاوچنۆک و چرووک و قریۆکه پیساوان، له لای نوره‌دین بزبان تی چاند و پیتیان راگمیاند که سه‌لاهدین وه‌ک پادشاله خزی دهروانی و خزی به پیساری

۱- یایعی له تاریخه‌کمیدا (۳-۴۴۵) ده‌لی: کاتی سه‌لاهدین ده‌ستی بمسر کۆشکی نشیمنی هازیددا گرت و ماژ و سامانه‌کسی خسته دست خۆیموه، هرچی ویستی لئی هلدنرابورد و به نارمزوی لیشی به‌خشی و لیشی فروشت. گمواهی‌رات و نمغدینه‌ی نمونده بمرخنی هم‌بوون که گه‌لنک سالان خه‌ریکی کۆکرده‌نرمیان بیوون، وینمیان له خه‌زینسه‌ی هیچ پادشابه‌کدا نمبووه. له‌مانه‌ جه‌لاکینکی زهرپوت بوو که قامیش و نیوتک درنژایی بوو. نمسی له‌یاقوتی هم‌بوو. گه‌لنک شتی تریش. هر کتیبی بزارد و خوشخمتی سه‌ده‌هزار برگ تینیدا بوو. جه‌میل

تو نازانی. نوره‌دین دلی له سه‌لاهدین کرمی ببو؛ لی برابو که بز خوی بچینه میسر و به کینگی‌تر له جینگی سه‌لاهدین بکاته وهزیر و نهوی له سهر کار لابه‌ری. سه‌لاهدین کاتنی بسم که‌مین و به‌ینهی زانیوه، کۆپینگی پینک هینا و باوکی و خالی و خزم و کرسی خوی کۆکردوه و مهبسته‌که‌ی خسته گۆپئی و داوای کرد که له هه‌موو سهرتیکه‌وه لیتی بتۆژنوه و بیسر و بروایان چیبه ده‌ری برن.

ته‌قیه‌دین - که برزایه‌کی سه‌لاهدین بو- له ناو کۆزه‌که‌دا هه‌ستا و گوتی نه‌گهر نوره‌دین ههر پیتی داگرت و هاته میسر، به له‌شکره‌وه پینشی لی بگهرین و به گۆیدا بچین. نینه هه‌تا ده‌سمان چه‌ک بگه‌ی و هه‌تا په‌گی ته‌رمان ده‌له‌شدا مایی، نایی میسر له ده‌ست خۆمان بده‌ین.

نه‌جسه‌دین که لای سه‌رووی هه‌مووانه‌وه پۆنیشبو، وتاره‌که‌ی نیوه‌چل به ته‌قیه‌دین به‌ی و گه‌لیکی جوین پیندا و ده‌ری کرده‌ده‌روه. نه‌سجار پووی کرده‌سه‌لاهدین و پیتی گوت: کوری خۆم من باوکم و شه‌هابه‌دینیش خالته! نینه تۆمان له هه‌موو کس خۆشتر ده‌وی. نه‌گهر نینستا نینه هه‌ردووکمان چاومان به نوره‌دین زه‌نگی بکه‌وی، ده‌که‌وینه خالک و پایه‌وه و ده‌سته‌نه‌زه‌ر به تۆکه‌ری له به‌ر ده‌سیدا ده‌هه‌ستین. نه‌گهر فه‌رمانی کوشتیمان بدا، به بی‌گومان له ته‌هی دلمانه‌وه ملی بز که‌چ ده‌که‌مین و ده‌ستی وه‌به‌ر ناهینین. جا که نینه باوک و خالته بیسن و وابیسن، کاربه‌ده‌ستان و سه‌ردارانێ چه‌که‌ارانت ده‌ی چۆن سن؟ نه‌گهر به پاستی و به وردی بیسر بکه‌ینسه‌وه، نهم ولاته پارچه‌یه‌که له زه‌وی و زاری نوره‌دین مه‌حموود و نینه‌ش هه‌موو نان‌خۆر و کۆزله‌ی نه‌وین. نه‌گهر ناره‌زووی ده‌رکردنمان بکا، ناچارین برۆین و نه‌گهر فه‌رمانی سزا دانمان بدا، سه‌ر به فه‌رمانین. نه‌گهر به قسه‌ی بابی خۆت ده‌که‌ی، وه‌ره و وه‌ک پینت ده‌لیم به نامه‌یه‌ک بز نوره‌دین مه‌حموود بنه‌وسه: گه‌وره‌! وه‌ک من گوی بیسته‌بوم گوايه دلی پر به‌زمی و پیروژت هاتۆته سه‌ر نه‌و نیازه که له‌شکری نه‌بمز و هه‌میشه سه‌رکه‌وتوه‌که‌ی خۆتان بنیرنه میسر! بز پزگار کردنی. وه‌ک من بیسری لی ده‌که‌مه‌وه لام وایه هه‌چ نه‌مه‌ی پی ناوی و بز منیش له مردن گرانتره که نینه تۆزی پینگانان لی بنیشی و خودا به‌و پۆزه نه‌کا له پینگه‌دا نینه شه‌که‌ت و مانده‌و بن.

من تا نینستا هه‌رگیز له کۆزله‌ی و تۆکه‌ری نینه سه‌ریتیجیم نه‌کردوه و ناشیکم. هه‌تا ده‌هرم و بگه‌ ده‌وی مردنیش من خۆم و گیانم به پاسه‌وانی پینچکی ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌ایی نینه ده‌زانم.

تا توّم ناسیوه من خۆم فری دا همرچی بیفرموی سرم له پرتا

نهگەر خردا نهخواسته له منی کۆیلە نالقه به گۆتیه ناکارتیک سەری هەلنایی، یان کارتیکى وا پوو دابن که به هۆیموه تۆز و گەردیک له دلێ رۆشنی نیتوه نیشتی و من خۆم پیتن نەزانیبی، دیسان پیتوست بیه ناکا رهنجی سەفەرت بدهمه بەر و بارى گوناھم له سەر خۆم سەنگینتر بگەم. لەوێهه نۆکەرتیکى بەردەستی خۆتان بنێرن، با لێرەهه به دەستی خۆی زنجیر بخاتە گەردەنمەوه و پرەکتیشم کا هەتا دەمەپیتتە بەر ناستانەى دەرگانی خانەدانى سایەچەورت.

بەندەى سەركز و شكسته بالم خۆلى بەر دەرگات بە چەم دەمالم

سەلاحەدین له نامۆزگاری بابی دەرئەنچوو؛ نامە نووسرا و بە پێ کرا. کۆزێ بیلایه کرد و له بیگانە هەلەوێرا. نەجمەدین و سەلاحەدین دووبەدوو مانەوه. باوک پووێ کردە کۆپی خۆی و گوتی: کۆرم! تۆ هیشتا لاوی و سەرت گەرمه و زوو هەلئەجی! هێمان سارد و گەرمی ژيان، قالی نەکردیت و له کلی دەرئەخستیت و له بەراورد کردنی سوود و زیانتدا بوخت و پاراو نەبویت. دەبێ ئەوەندەبزانی هەر وهک گەف و هەرەشە نوورەدین له شامەوه به تۆ گەیشتووه، هەرا و گۆرەشە تۆش به نوورەدین دەگاتەوه. ئەوی سەرمی خەلکت بۆ دینی، لای خەلکیش بۆت تێ دەچیت. سەبە پۆز نوورەدین دەیزانیوه که تۆ چنگت به سەر میسردا گرتووه و ناتەوی بەشی ئەوی لێ بەدەى هەرچی له هێز و توانایدا بوایه و دەستی پێ راگەیبایه، دەبیتنا کایهوه و لەشکری شام و مووسلی لێ دەنگ دەداین و دەهاتە سەرمان بۆ شەرمان و سا به هەر نۆخێک بۆی بکرایه و به هەر جۆرێک بۆی بلوایه، ئەوەندەى زیان پێدەگەیانندین، نەگەر بۆشی دەر نەکرا بایسن هێز و گۆپی زۆر لێ هەلئەجەچانندین. بەلام وهک دەلێن: مار به فیتوی نەرم له کۆن دیتە دەر؛ ئەم باریک رەستەى نیشتامان ئەو گشتەکه گشتە وهها خاوه کاتەوه که بار ناخواتەوه و ناو به ناگردا دەرکێ و کێشە دادەمرکیتەوه.

کۆرم! نیتە له باتی ئەوه که شەپى نوورەدین بگەین، زۆر شەرمکی گریسنگەرمان له پیتشه و دەبێ بەرەو پیتشى بەمەین و نەنجامی بەدەین و دواپۆزی خۆمان قایم کەین.^۱

۱- جۆرجی زەیدان دەلێ: نەجمەدین پیتی گوت: به خردا نهگەر نوورەدین دلواى قامیشه شه کەرتیکى میسر بکا، دهگەلى به شەر دیتە و خۆمى دهگەل دهگۆرمەوه. هەزار

له راستیشدا هر وهك نهجمه‌دین بهراومردی كردبوو، راست هاتموه. کاتی نامه‌ی سه‌لاحدین و باس و خواستی ناو کۆر و گفتم و لغتی نهجمه‌دین گه‌بسته‌وه نوورهدین، پشوری هاتموه سمرخۆ و ژهنگی دلته‌نگی مشت و ماژ کرا و وهرامی نامه‌ی سه‌لاحدینی به پروخۆشی و پر له دلخۆشی دانموه نووسیموه و تیا درکاندی که: «جگه له تۆ کس له سمر میسر نابی و تۆ دهستی راست و دلخۆزی به راستی منی و له‌وه به‌و لاره کس رای ناکه‌وی به‌دگزیی تۆم له لا بکا و رینگه نادهم له گول کالترت پی بلین.»

سالی ۵۶۸ ک (۱۱۷۲ ز) نهجمه‌دین نعیوب پۆژتک له سمر نهمپ هه‌لدتیا و چه‌ند پۆژتک له ناو نوین و باندا به نه‌خۆشی مایه‌وه؛ نوسا گیانی بی تاوانی به بینایی چاوان سپارد. کوری پایه‌بهرز و خاوه‌ن شکۆی، له به‌ریکردنی تهرمه‌که‌یدا، دارهستی خسته سهرشانی خۆی و له شوپیتیکنا که شایانی نمو باوکه بی وینه‌یه بوو، به خاکی سپارد و پرسه و سه‌ره‌خۆشی شاهانه‌ی بۆ دانا.

نهجمه‌دین نعیوب شمش کوری له پاش به‌جی ما: سه‌لاحدین یوسف، سه‌یفه‌دین محهمه‌د نه‌بویه‌کر، شه‌مه‌ده‌وله تورانشا^۱، سه‌یفه‌لنیسلام توغرولته‌گین، شه‌ه‌ن‌شاه، تاجه‌لسلوک بوو.^۲ نوره‌دین محهمود سالی ۵۶۹ ک (۱۱۷۳ ز) سه‌رزه‌میسنی به‌جی هیتشت و به مردنی نمو سه‌لاحدین به بی له‌مهر و به‌رگر پادشایه‌تی میسری بۆ ره‌خسا و هیچ کۆسپی له‌وه باره‌وه له سمر ری نما و ههر به‌وه‌نده‌شموه نهموستا؛ دوی ماوه‌یه‌کی که‌میش شامیشی خسته ژیر قه‌له‌مه‌روی فه‌رمانه‌وایی خۆیموه و نا‌ای ده‌ولته‌تی نعیوبی به سمر ولاتی شامیشدا شه‌کایه‌وه و هه‌ناسه‌سارد و بی‌ده‌ره‌تان و شه‌که‌تی نهرکی ژیان، له ژیر سایه‌دا حمسایه‌وه.

۱- مه‌لیک مرع‌ن‌زهم شه‌مه‌ده‌وله تورانشا. له زۆری شه‌ره‌کانی ده‌گه‌ل خاچمه‌رستاندا له سه‌رداره ههره‌نازاکانی لشکر بوو. مورته‌مه‌ن‌له‌خه‌لافه جهره‌هر که به لشکری سوودانه‌وه شوپشی ده‌کرد، تورانشا دهرده‌ستی کرد و سالی ۵۶۷ سوودانی گرت و سالی ۵۶۹ ک ده‌ستی به سمر یه‌مه‌ندا کیشا. ماوه‌یه‌ک له شام له بانی سه‌لاحدین حوکمی کرد و به سمر به‌عه‌له‌ب‌کیش راگه‌بستوه. یه‌مهن و به‌عه‌له‌ب‌کی دایه‌وه به سه‌لاحدین و به سمر نهمکه‌ندهریه‌ی راده‌گه‌بشت و سالی ۵۶۷ همر له‌وی مردوه. جه‌میل

۲- زانایه‌کی به‌رز و شاعیره‌تیکی تورانا بووه. سالی ۵۵۶ ک هاتۆته دنیاوه‌وه ده‌گه‌ل کاسکی ده‌وری حه‌لمی داوه و زۆر نازایانه ده‌گۆ دوژمن راچوه و له شه‌ره‌دا برینه‌دار بووه و برینه‌که‌ی وه‌ب‌تی داوه و سالی ۵۷۹ ک پیتی مردوه. جه‌میل

سه لاهمدین کسمی بئ کسمان و فریارسسی بئ دسان بوو. به دکار نعوست و همزار خۆشمویست بوو. رویی له همر لایهک بگردایه، ناهۆی پیسی و بئ نهری و نه گریسی لی ده تاراند و همر شویتنیک سایهی نهمی پئندا راببردایه، پیست و برهوی بهرپژهمی به سمر دانیشتوانیندا دهباراند. له دوی شامیش زۆری نه خایاند که شاری قودس و خهلیلهره حمانیشی له فخرهنگان پاکردهوه و خوار و خبیجی خاچی راست و یه کلا کردهوه.

ته رابولس و یه مهن

له لایهکی تریشمه سه لاهمدین بهانهمدین قهراقوشی برزای خۆی به لهشکرهه بهروو خۆرنشین بهرپێ کرد و نهمیش خاچهرسته کانی له ته رابولسی غهرب وه در نا، که ده مینک بوو چه پاریان ده کرد. تیریزی نهمتیره ی بهختی سه لاهمدین سات به سات پستر و زۆتر سمرزه میسنی دهته نیهوه و سروهی نازادی له سایهی نمو خانداندا، دم به دم خۆشتر ده شه نیهوه. هیتشتا هموالی گرتنی ته رابولس کۆن نه ببوو، که مزگینتی هات و تورانشاش یه مهنی گرت و نمو له دین ده رچوهی که به زۆر دولینگهی به سمر یه مهندا بهردابۆوه و ناوی عمبولنه بی بوو، له شهر گهدا به دهستی پیاهه کانی تورانشابه کوشت چوو.^۲

وهک باسمان کرد زۆری زۆری ولاتی شام - به ده مشقی پاته ختهوه - کهوته ژیر دهستی سه لاهمدین. مه لیک صالح نیسماعیل کورپی نوره دین مه حموودیش فخرمانی هویامتی حه له بی به

۱- قاموس الاعلامی تورکی ده لی: قهراقوش کۆیلهی سه لاهمدین بووه و برزای نیه. ناوی بهانهمدین عمبوله بووه و نه بروسه میشیان بئ گوتروه. سولتان سه لاهمدین زۆری خۆش ویستوه؛ نه گهر خۆی له مال نه بووی نهری له جینگهی خۆی دانوه. کانی خاچهرستان له عه کا به ده لیان گرت، سولتان به ده مزار زیری لی کپینهوه. ماوه یهک به سمر شامیش راگمیش. پیاویتی زۆر پیاه و خیره مهنده بووه؛ شووری قهزیره و دژی جهبل و پردی سمره مزی نهمامی جیزه و گه لیک ته کیه و میوانخانه ی دوست کردون. سالی ۵۹۷ ه. ک (۱۲۰۰ ز) مردوهوه. جهمیل

۲- عمبولنه بی کورپی مهنی، به مله وری یه مهنی گرت و پیاویتی زۆردار و خۆننمژ بوو. گومبزیکی له سمر گۆزی باوکی کردبوو. خه لکی ناچار کردبوو که له بان کابه له ده وری نمو گومبزه دا سوور بخۆن. تورانشا گمیشه سمری و کوشتی و تالانی کرد و گۆزی بهی هه لوه شاند و زۆره کهی توانده وه و به جینگهی خۆی گمیانده. جهمیل

دستمهوه مابور؛ لموی دامه زرابور.^۱

سه لاهه دین سالی ۵۷۲ ک (۱۱۷۶ ز) فرمانیندا دیوارتیک به درتیاپی بیستونزه مزاروستیسه د گمز له پروکاری بیابانموه به همر چواردهوری قاهیره دا بکتیشری. له هه موولایه کموه ومستا و فعملیمان لی کۆ کردهوه و دست به کار کرا و هیچ وهخت کار پانه گیرا و پشوی تی نه کموت و وچانی لی نهدرا و همتا دواړه کانی ژبانی سولتانیس نهو قویه کاریه دواپی همر پی نه هاتبجو.

شهری پهمه

سالی ۵۷۲ ک (۱۲۷۷ ز) سه لاهه دین به لمشکری زدهوه هنرشى برده سمر شاری عه سه لان و قه لاکانی دور و بهری و تالان و مالیتکی زوی له خاچهرسته کان گرت. نیازی واپور په مملهش بگری. نو له پرتگمی پهمه دا بو، له پرونه کاو لمشکریکی گموره و گران و له ژمار بدهوری خاچهرستان، وهک لیشاو بونواوه وهریون و لمشکری سه لاهه دینیان دناوه خو گرت و دهره تانیا بژ نه هیشت و بسو به کوشتوکوشتارتیک لمو پژه دا باب ناووی وه سمر کوپی خوی نده داوه. له بهر توی سواران، پژی پروناک و تاووساو، بیبوه شعوزنگیکی نمنگوست له چار. دم و دووخ شیران وهک پاخوشینی نستیران دهریسکانموه. لیزمه ی بارانی تیران وهک تمرزه ی خاکه لیتوه لمو نیتوه، که ی کهم نیسه ی کهم دای دابور. له همر چوار کمنارانموه، له سۆنگمی خوین بارانموه، جوی خوین جوی خینی جمنده کی کوژراوانی گرتبوه بهر خوی و پایدا بو. همر گۆشتی تهر بو به دم دهبانانموه زویل دهبون و همرا گیان بوون و به دم همنیسکانموه دهرده چون. همتا رمی حمیزه رانی همزه قه فی به گمل دهلریسن، سمری سواران له دهشتی شهرگمی بهریندا، وهک سیتی باورین داده ورین.

همر چنده سوارچاکانی فهرنگ په کجار زړ و زړ نازا و له شهر دا نه منگ و خاوه ن زوریس بوون؛ بهلام لمشکری په رورده ی دستی سه لاهه دین که ترسان و هه لاتنیا بویسری شورده یی و نه منگ دهنانی، کوی که می خویان وه بهر چاوه ندا و له هه مو لایه کموه همر گویوه و همرا بسو. پژی پژی

۱- سالی ۵۶۹ ک که نورده دین مرد، نيسماعیل دسالانه بو؛ سه لاهه دین ولای شامی لی داگیر کرد و تمنیا حله می به دستموه مابور. چمن سالتیک حوکمی نمرتی کرد و سالی ۵۷۷ ک (۱۱۸۱ ز) مرد. جمهلی

کوپانه و شمر شمعی فرم‌نگ و کوردانه؛ پیانو لاشمی له ناو گۆپ بستی، نعلک بستی و سمرشۆپ بستی. کس لمو ههنگامه‌یدا خۆی نه‌وه‌شارد و له چنگ خۆی نه‌بوارد.

له‌شکری سه‌لاحه‌دینی قاره‌مان هه‌تا شیریری بری و تا هه‌تێی تیندا ما، له شه‌ردا ما و له شمری، دانه‌ما و دوژمنی خۆی زۆر شه‌پۆتو کرد؛ به‌لام لمو زۆرانی که‌م ده‌گه‌ل زۆرده‌ا، زۆری زیان پێ گه‌یشت و به‌شی هه‌ره‌زۆری به‌سه‌ره‌میزی چوون. به‌رازای سه‌لاحه‌دین که‌ ناوی ته‌قیه‌دین و ته‌مه‌نی له‌ بیست به‌هاری تێ نه‌په‌راندبوو لمو شه‌رده‌ا خونه‌ی ژینی په‌رپه‌ر کرا و له سهر رووبه‌ری سیایی ریزی مه‌رده‌مه‌ره‌کاندا جیتی خۆی کرده‌وه.¹ ته‌نانه‌ت سه‌لاحه‌دین خۆشی زۆر جاران لمو شه‌رده‌ا که‌وته ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه و درایه به‌ر گه‌مارۆ و خرایه شوێنی به‌رته‌نگ و مه‌ودا که‌مه‌وه و به هه‌زار ناری سه‌لی و به زه‌بری شیر و به نووکی خه‌نجهر، له‌مه‌په‌ری په‌راند و ریزی دراند و پتی به‌ز خۆی کرده‌وه و به له‌شکر شکاری خۆی گه‌یاندوه مه‌سر.

خاچه‌مرسته‌کان له دواي نمو سه‌رکه‌وته‌یه‌ان له‌شکریان برده‌سه‌ر هه‌ما و له ده‌وری قه‌لاکه‌یدا چوار مانگ مانه‌وه.

له پرا‌نه‌وی سالی ٥٧٣.ك (١١٧٧.ز)دا قه‌لای هه‌له‌ب به‌ پێ شمر و له ریتی ناشتی‌هوه که‌وته دست سه‌لاحه‌دین و نه‌ویش فرمانه‌ی هوابی هه‌له‌بی به مه‌لیک زاهیری کوپی خۆی سپارد.

هه‌ر شه‌که‌ی سه‌ر شام

خاچه‌مرسته‌کان سالی ٥٧٤.ك (١١٧٨.ز) به نیازی داگیر کردنی شامه‌وه هه‌رشیان هه‌تا و له‌مه‌دا فه‌رپوخ شای به‌رازای سه‌لاحه‌دین -له با‌تی مامی- به سه‌ر شام را‌ده‌گه‌یشت؛ خۆی لێ ساز دان

١- په‌نگه نیازی مه‌لیکه‌مه‌نسور مه‌مه‌د کوپی مه‌لیکه‌مه‌رز هه‌فهر ته‌قیه‌دین عومهر کوپی نووڕوده‌وله شه‌هه‌نشاه بووین. زانی به‌ناویانگ نه‌مه‌سه‌ر عیسی هه‌کاریش له‌ شه‌رده‌ا به دیل گیرا؛ سولتان به دراوێکی زۆری که‌په‌وه. جه‌میل

٢- نه‌مه‌سه‌ر عه‌زه‌دین فه‌رپوخ شاکوپی نووڕوده‌وله شه‌هه‌نشا. فه‌رنگ له ژێر سه‌رکه‌ردایه‌تی به‌لدوین‌شای چواره‌مدا بوو؛ که حاکم په‌مله بوو. فه‌رپوخ شاکو وه‌خت بوو به‌لدوین به دیل به‌گری، به‌لام هه‌مه‌فری ناوتک -که له سولرچاکان (شه‌قالیه‌ی) به‌ناویانگی خاچه‌مرستان بوو- خۆی ده‌به‌ر گه‌تیا و په‌زگاری کرد و له سه‌ر نمو خۆ ده‌به‌ر گه‌تانه، به‌رینه‌دار کرا و سه‌ر به‌و به‌رینه‌ش مرد. نایێ نه‌وه‌مان له به‌سه‌ر په‌چێ که‌ شمری مه‌رجه‌سۆن به دواي نمو شه‌رده‌ا به ماوه‌یه‌ک روویدا و ←

و ریتبازی لی‌تیرینمونه. ده‌لین: نانینکی خواردووه بمر پۆنمونه، هاتووه بمر پی و سۆنموه. فرمه‌نگ لایان و ابو له هممو هموران همر ده‌باری و جاری سرکه‌وتوون تازه دانابه‌زنمونه؛ به‌لام که فرموخ شاخوی درخت، بۆی درختستن که به تاقه‌گولتیک به‌هار دانایه و شو کوردی نه‌وان نمایانناسیوه به تیشکانتیک وره‌یان برهنه‌دایه و هرگیز ترسیان به دلنا تینه‌پریوه. دوو لمشر پینک وهرسرون و ده‌گژ یهک پاچوون و هنگامیه‌کی زۆر بسمام روویدا. شو پۆژه لمشکری ژیر سرکرده‌یی فرمپروخی کورد، کارتیک به فرمه‌نگان کرد با به دمواری شری ناکا. همر خاج بوو ده‌سینگ فرمه‌نگاندا داده‌پاچان و خوار دهبونموه و همر خاچپهرست بوون به سمر قه‌لپووزی زیندا لار دهبونموه و بمره‌و به‌همزار به‌همزاری مرگ گلار دهبونموه. فرموخ تۆله‌ی ره‌ملی ده‌قات لی‌ساندن و زۆر پیسی شکاندن و تینی گه‌یاندن که خمونی براروژوویان دیوه؛ تنانتهت سرکرده‌کیشانی له کۆژ دنیا به کردوه.

همر له سالی ۵۷۶ ک (۱۱۸۷ ز) دا شه‌هابه‌دین لالۆی سه‌لاحه‌دین - که فرمانپه‌وای همه‌ما بوو - رۆزی له سمر زه‌وی نه‌ما بوو؛ دنیای روونی به‌جی‌هتشت و مه‌لیک موزه‌فر ته‌قیه‌دین کوری شه‌همنشاکوری نه‌جسه‌دین له جیگه‌ی شو کرا به فرمانپه‌وای همه‌ما و تا سالی ۵۷۷ ک (۱۱۸۱ ز) فرمانپه‌وایی کرد و شمیش رووی کرده‌باره‌گای خودا و دنیای بی‌تانویزی به‌خۆی ره‌وا نه‌دی.

سالی ۵۷۶ ک (۱۱۸۰ ز) شه‌مسودوله توررانشاکوری نه‌جسه‌دین، شو نازا و فیله‌ته‌نه‌ی به زه‌بری شیر هممو شار و گوند و چیا و چیمه‌ن و دهشت و به‌نده‌نی به‌مه‌نی سه‌مند و چوویوه نه‌سکه‌نده‌ریه، گیتاوی مرگ وهک گیتی نه‌سکه‌نده‌ر ده‌ناو خۆی گرت و روو به نه‌مان پۆی هتشت. تهرمه‌که‌یان هتیناسمه‌ شام و له فیرگه‌یتیکی بنیاتی خوشکیدا نیشرا. له پاش نه‌مانی توررانشاه‌یفه‌لنیشلام تفته‌گین توغولته‌گینی برای کرا به جینشینی و بسو به فرمانپه‌وای به‌مه‌ن.

شهری ته‌به‌ریا (طبریه)، که به شهری حوتتین به‌ناویانگه

سالی ۵۸۳ ک (۱۱۸۷ ز) رۆژیکی همینی، له پۆژه‌کانی مسانگی مسو لوود، لمشکری سه‌لاحه‌دین و

→ حاکمی تهرابولس و بلدوینی حاکمی ره‌مله و هوج خاوه‌نی تمه‌ریه و گه‌لنیک له خاچپهرستانی گه‌وره‌تر به‌دیل گیران. بلدوین به ۲۵۰ هزار ژیر و به نازاد کردنی هزار دیلی موسولمان خۆی کریمه. جه‌میل

لهشکری خاچهرستان، له دهشتی تمبیریا گمیشتنه یهک و بهرانبر بهیهک ویستان.

نومه نعو پژوه بوو که سولتانسه لاهمدین بزوی دهگمرا و پالموانه داخ له دلته کانی مهگیرانیان پیئوه دهکرد. ^۱ ههصوو به دل لئی برابووون که ژمنگی جننگی رهمله به یهکجارهکی له میئشکی فرهنگان بگریئتن و وایان له بمر یهک ههلدپئتن که له میژوووی تازه و کمونیشیاندا گرینگترین بهسمرهات و

۱- له نهنجامی شعری رهملوه - جگه له حاکمی تهرابولس و نمتاکیه - بلاوین و ههصوو سردارانتری خاچهرست، بهیمانی شم وستانندیان دهگمل سه لاهمدین بهست و ماویهکی زۆز دنیا نارام و هئین بوو. بهلام لمر سالداه هئیندیک له فرهمانفرمایانی خاچهرست بهیمانه کیمیان شکاند و نعرهات حاکمی کهرهک پئسی به کاروانیکی بازداگانه موسولمانهکان گرت و تالانی کره و ژن و پیواهکانی به دیل گرتن و جنووی به نایینی نیسلام دا. سولتان که نهم ههواله ناخوشمی بیستموه، لهشکری برد و له بنکمی سه لاهمه نزیک به گوندی بهسپی، لهشکریزی کرد و نوهندمراوستا تا کاروانی حاجیان دهرازان بوون و لهشکری میسریشی بز هات. نمرسا گوتزیاوه تلعهمشتر و کۆزینکی له سمرلهشکرانی خۆی پینک هئینا و پلانی شعریان داژرت و بریاریان دا که بز ههتا ههتا به فرهنگان تمنیی بکمن. رۆژی پینجهمه ۱۶ ره بهیبه دووه می سالی ۵۸۳ ه.ک (۱۱۸۷ ز.) ریزه کانی لهشکری رانا و مایهوه ههتا بز بهیمانی نوژی ههینی کرا و نمرسا لهشکری دهنگ داو له لای باشووی زینباری تمبیریهوه، له رووراری نوردون په پرسیوه و به دزیهوه ناردی که بچنه سفوریا و به وردی مهکزی دوژمنی بز ههلتن.

بهر له ههصوو شتیک گردی که فرهمستی لئی گرتن و پئسی هاتوچۆی لئی برین. کۆمه لیک پیساری زۆز نازا و به کاری له رووکاری دوژمن داهمزاند و خۆشی به لهشکرینکی هئیش بهرموه په لاماری تمبیریهی داو زۆز زوو بهردستی کرد. بهلام قهلاکه خۆی نهدا به دستمه و ژن و مندال و دست و پیئوند و گه لیک پیواه کانی ریامۆند - که لمر قهلا بهدا قمتیس مابووین - هاواریان بز جۆی شای خاوهنی سفوریه نارد.

خاچهرستان کۆزی جهنگیان پینک هئینا و به گهل بریاریان دا که بهرنگاری سه لاهمدین بن. له بهرمه یانیکنا به پانسه هئیشیان هئینا و نیازیان وابوو پئ له سولتان بهسرن و له لهشکره کمی خۆی دابسهپن و نه شهیتن دستیان به ناوی خواردنوه و ابگا! بهلام سولتان دستمی خۆی ره میتش خست و ههصوو پئسی لئی کردنوه به خوری و ناچاری کردن پاشهکشه بکمن و بچنهوه سوپاگه. رۆژی دوایی که دهبووه بیست و شهمه می سانگ، لهشکری سولتان ههلیکوتایه سرریان و له بهر یه کیمیان ههلوشانن و راویان نان و جۆی شا و رینۆللمنرانی برای - که حاکمی کهرهک بوون - دهگمل گه لیک له خاچهرستانی تر به دیل گیران و له پاش بهرانهوی شه ره که، سولتان رهوی کرده ختروتی خۆیهوه و دهگمل راویۆکمر و سمردانسی لهشکرده به گهل سوژدی سوپاسگوزلریان بز خودا برد که به سمر کافرانیسا زال کردوون. نه سجار فرهمانی دا پادشا دیله کانیان بز برد! له لای خۆی دانان و به فراویان بز هئینان و دستمی کرد به سمرکۆنه کردنی خاوهنی کهرهک که نمر کهریمتیهی بز کردوه؟ کاروانی موسولمانی رووت کردوه و ناری پیئهمبهی به خراب بردوه! له سمر سوتندیکنی که خواردبووی به دستمی خۆی ملی رینۆللمنی پهماند! بهلام جۆی شای زۆز لاواندهوه و بهویبهی پئز و حورمهتوه دهگمل گیراوه کانی تر دا دهشق. جه میل

نهاتیان بی.

لیک مقربونوموی دوری دور زوری نه‌خایاند؛ خیزی خویخنوازی پوریه‌ندی له سمر چاره‌ی دزیوی لادا و به چرنوکی تیژ و نینوکی دزیوی پر قریزی، له شمیپلک و لاپانی شقرمسوارانی شمپانی رهبادا و له پر دوو لشکر وه‌کووو دوو دهریای له گوشت و ناسن، به یه‌کا هاتن و پتیکیان دادا. گوپه و هموموی سواران و کوپه و حیلوی که‌حیلان و هابگری شیروه‌شینان و دهبهری نینزه‌داران و ناخ و نالهی برینداران لمو دهشته‌دا مه‌حشم‌رتکی وای به‌ریا کردبو ساوای بهر مه‌مکانی ده‌کرده‌پسر و زوره‌هانتیک. عیزراییل همر چنگ و پلیکی بیوه همزار پهل و به تهرزیک له گیانکتیشان کموتبوه پهلوه، نمیده‌په‌رزا سمری خزی بوخرتینی و به هیچ لایه‌کدا لا بکاتهوه.

نمسی دووبادی عمره‌بی‌نمژاد، خاک و خزلی بز سمکولی وه بهر نه‌ده‌هات و له خویناودا وه مه‌له کموتبوه. له بهر پاکزی لاشه و گیشمی چمندهک و گالیش و ترمه‌مکی ترممان، نه بزوی ده‌لوا بز پش پروا و نه لوی ده‌کرا باو بخواتهوه. همر سوارتیک له سمر نمسی به‌ریا و مه‌له‌ی نغزانیبا، تازه له گزوی خویندا دهرنه‌ده‌هاتهوه. له لشکری خاچهرستان شکان؛ به‌لام چون شکانیک؟ سمری به بیسری خزی رتگی هه‌لاتنی بز خزی ده‌دزیومه و به خمیال بزوی دهرده‌چوو، وای سمر لی شتوابوو که به سمر ده‌چوو، به‌رو دوزمن رای ده‌کرد و نووکی خمنجمری مووکار و شیری جهوه‌رداری کورد همر له رتوه ده‌یقوزیومه. نمو له‌شکره گموره و گرانه‌ی فمره‌نگ لهو پژه‌دا، له هه‌شتیک مشتیک و له دیوارتیک خشتیکی مابوو. شکسته‌ی شل و کوت و شکستیان به خوین و خورپوه و له‌شی پر له برینه‌وه، ملیان لهو دهشته به‌رینه نابوو. هه‌موو زنده‌قی چوووو؛ هیچی زراوی پی نه‌مابوو. تمنانه‌ت سویاسالاری همره‌گوره‌شیان، نمشیا دهریازی و به دیل گیرا و زنجیری خرایه پا و پیلوه.

هه‌له و هه‌لکه‌وتوه

سه‌لا‌حمدین نه‌یه‌شت دوزمن پشوو بدا و برینی خزی بلیستیه‌وه و گوشته‌زون بیتیه‌وه. وای به باش زانی هه‌تا گمره‌برینیان سارد نه‌بوتوه و به خژدا نه‌هاتونومه، باشترین سمر و گوتیلاک بوکتیه‌وه. هه‌لیکوتایه سمر باژرتی عه‌کا و له‌نه‌کاو نابلوقه‌ی داو له خاچهرستانی پاک کرده‌وه و چواره‌هزار موسولمان - که دیلی ده‌ستی فمره‌نگ بوون - به ده‌ستی سه‌لا‌حمدین نازاد کران.

نمو سهره‌وی هه‌لیگرتبویه، خاوی نه‌کرده‌وه و به پانه‌وه هیرشی برده‌سمر شاره‌کانی نابلوس و

حميفا و قيساريه و ناسره و عمسقلان و گهليک قهلا و دژ و ناری و بهژ و دهشت و ته‌لانی‌تریسی لئ‌گرتن و نعوسا فرماني دهرکرد که چونکه لشکر لهو ماره زۆره‌دا همر له شپردا و شه‌کمت بسوه، با وچان بدا و مانعوی بحم‌سیتتهوه و خۆ بگریتتهوه و وه‌گورد بیتتهوه. شم‌ری له‌وه‌دا‌امان شم‌ری به‌رانانه و نامانج و مه‌بست پووگمی پی‌رزوی خاچپهرست و موسولمانانه.

گرتنی قودس

له پاش ماره‌یه‌ک وچان و سانموه، شم‌پیووری ناماده‌بوون لئندرا و لشکری سه‌لا‌ه‌دین به‌روه ده‌وو‌بهری شاری قودس کموت‌ه‌ری و گمیشه‌جی. سمر له هه‌وه‌له‌وه له لای خۆ‌نشینی شاروهه لشکره‌می کرد. دوا‌ی چم‌د پۆژیک پلانی گۆ‌ری و بنک‌می برده‌لای خۆ‌ه‌له‌لانی شاروهه و له‌وتیه په‌لاماری شار درا و شم‌ری مان و نه‌مان دامه‌زرا. شاری قودس شیتست هه‌زار خاچپهرستی تئ‌دابووا هه‌سووی به‌ گیان و دل لئ‌ برابوو هه‌تا شیري به‌ری و تا هیزی تئ‌دا مابئ‌، شم‌ری پووگم‌پارتی بکا. زۆر چالا‌کانه چاک‌ی مه‌ردانه‌یان لئ‌ به‌لادا کرد و قۆ‌لیان لئ‌ هه‌له‌الی و ملیان نا له پتمو کردنی سه‌نگمر و دابه‌ستنی چم‌پهر و شانیان دایه به‌ر بۆ‌چیس و مۆ‌دی دیواران و سه‌نگچن و هه‌له‌تانی حشار و پیواران و دل‌یان دایه سمر سه‌ریه‌خت کردن و شار به‌دمستهوه نه‌دان.

سه‌لا‌ه‌دینیش به‌ریاری دابوو به همر نرخیکی له سمر ته‌واو بئ‌، شم‌ کاره گریسه‌نگه ته‌واو ک‌ا و کاری شم‌ری خاچپهرستان به‌ یه‌کجاری به‌کلا و به‌کچاو بکاته‌وه و قودسیان لئ‌ بستینی و موسولمانی لئ‌ دابه‌سزینی. له ههر چوارلاوه به‌ره‌قانی قه‌لا‌گر و هه‌نه‌جمنیقی ناگ‌ری‌زینی خسته‌کار و به‌ریووه کۆ‌چک پئ‌دادان و به‌ره‌باران و سو‌ت‌مان نانه‌وه. ده‌چه‌دهم و سات به‌سات ناله‌می له شار ته‌نگ ده‌کرده‌وه و هیتچی له فه‌ره‌نگ ده‌کئ‌شاو هیزی به‌ره‌ره‌کانی لئ‌ هه‌له‌ده‌قرچاندن و وای ده‌سالی کولئ‌ کردن، که نا‌واته‌خوازی مردن بئ‌. پئ‌نگه‌ی پشودانی لئ‌ به‌ری‌سوون هه‌رکئ‌ سه‌ریکی هئ‌نابا ده‌ری، نه‌یده‌به‌رده‌وه و کئ‌ به‌قه‌ده به‌رگه‌ نوشته‌یه‌کی دیار با، تیری ساره‌گه‌وان ساردی ده‌کرده‌وه.

نهم ده‌وره‌دانه فره‌ی نه‌خایاند و پۆ‌ژی هه‌ینی بیسته‌حه‌وته‌می په‌جه‌به‌ مانگی سالی ۵۸۱.ک (۱۱۸۷.ز) خاچپهرستان توانای به‌ره‌ره‌کانئ‌ کردنیان ب‌را و دا‌وایان له سه‌لا‌ه‌دین کرد که له خوتنیان

خوش بی و به دیلیان نه گری، شار دده من به دهستوه. سه لاهه دین به لینی پندان و درگای شاری
 قودس کرایه و موسولمان به شاگشکمی به نیو قودس و ریویون و بهرله هم سو شتیک چون نمو
 خاچه زبه لاهه یان ورد و خاش کرد که له سر گومبزی بهر دی سه خره توللا قوتیانموه کردبوو.

همر نمو پژه سه لاهه دین و هموالانی نویزی همینیان له مرگموتی بهیتولسوقمده سدا به جی
 هینا و دنگی سوپاس و شادومانی گهوره و گچکه می موسولمانان - لهو پژه میژویینه دا - گوئی
 فرشته می عاسمانی^۱ دهرینگاندهوه. ناوا مال به مال خوق گهیشتموه و شاری قودس، که له سالی
 ۴۷۲ ک پا تا نمو پژه دهمرده ستیان دابوو، سه لاهه دین بز موسولمانانی ساندوه.^۲

نه سجار سه لاهه دین و خاچهرستان له سر نموه پیک هاتن که همر پیایک له خاچهرسته کان
 بیست دینار و بز همر ژنیک دینارک له زتری سکه می شاری سوور سمرانه بدن و نازاد بن. همر
 کهمیش نمو دراوی بز هه لانسورپا، به بارمته به منیتتهوه تا دیدا یان بز دی دهری. له کز کردنموی
 نمو سمرانه به دراویکی له نه ندازه به دهر کز کرایه و هم موشی همر لهوی به سر له شکرچی و سه لا
 و فعی و دهریش و سوزیاندا به مشرایموه.

قه لای سمور

له پاش گرتنی قودس، سه لاهه دین له شکر می برده سمر قه لای سمور و دهوری دا. قه لای زور دژوار و
 همستم بوو؛ همروا به سوک و هاسانی ندهه گیرا و پشوری دریزی دهویست. زستانیکی زور سهخت
 به سردا هات و له شکر خزی له سرمان له دهرهوه پس ندهه گیرا. بهند و به مسته لک پیاهه کانی

۱- قازی هلهب (مهیدین) له قسیده به کدا - که بز سولتانی نویسیوو - پیشبینی گرتنی قودسی تیندا کردبوو
 گوئی:

سفر هلهبتان نه ستاند به شیرین

مانگی په جهیش قودس ده گیری

پیشبینیه که می وه راست گهرا! سولتان ناردی هینایان و خود به می هینی بهوی خورند و له سمره تا که میا گوئی:

نم دینه که پیغه مبری عاره ب بوو خردانی

کور هات و له دست دوژمنه دینانی دهرانی

۲- زینزوف پرسه کی له معنا تاریخه که داناوه؛ چونکه خاچهرستان سالی ۴۸۲ ک (۱۰۸۹ ز) قودسیان گرتوه و
 سه لاهه دین سالی ۵۸۳ ک (۱۱۸۷ ز) دهری کردوون. جه میل

کمیسه کردبووا له بنهوه کموتبوونه پرتموه. له سر ناموزگاری ناموزگاران، سولتان دهستی لهو قه‌لایه هملگرت و لهوتیه به هیرشیکی گوج و گولانوه له نه‌کاو په‌لاماری شاری تهرسوسی داو له ماهیه‌کی زور که‌مدا گرتی و مالیتیکی زوری له خاچپرستان ده‌سکوت و له پاش تالان، شماره‌کی سوتاند و برمو مه‌لبنده‌کانی تری خاچپرستانی بزووت و وه‌ک بزووت به پووشموه بنیتی، شار له دواي شار و قه‌لا له دواي قه‌لا ده‌که‌موتنه دست سه‌لا‌حمدین و له هم‌مو لایه‌کموه فرهنگی راو ده‌نان تا گمیشته قه‌لای به‌ریزه.

قه‌لای به‌ریزه^۱

نمو قه‌لایه بز سختی و همل‌موتی و پژدی ناریانگی دهر کردبووا به‌مرزایی ده‌گمل دیواره‌کانی له پیتسه‌دو‌هفتا گز پتر بوو. به‌لام لیبرانی سخت و پتموی سه‌لا‌حمدین، زور له‌وه پتسه‌وتر سوو که قه‌لایه‌کی برمدینه خوی له بر بگری. دهستی له هملنه‌گرت همتا قه‌لای به‌ریزه له سر به‌ریزی کموت و ملی بز سه‌لا‌حمدین چه‌ماند و نه‌وتیشی له دوژمن داته‌کاند.

نه‌سجار هیرشی برده‌سر نه‌نتاکیا. خاچپرستانی نموی له ریگهی ناشتیموه ده‌گملی پیک هاتن و هرچی دیلی موسولمانیان له لا بوو هم‌موویان نازاد کردن.

به‌سر کرده‌نوه

له پاش گمرانه‌وه له نه‌نتاکیا، سولتان له سر بانگه‌تشتنی مه‌لیک‌زاهیرشای کوری چووه هل‌ه‌ب. مه‌لیک‌زاهیر پیشوازیه‌کی شایانی شانی میوانی معزنی خوی کرد و له خوشیان شاگمشکه بیوو.

سولتان بز ماهی سی پژوان له میوانداری پژله‌ی شیرینی مایموه و لهوتیه چوو بز سر‌دانی تعقیه‌دینی برازی و پروی کرده‌شاری هم‌مایه. ماهیه‌کیش له لای نمو مایموه و زوری دلی تعقیه‌دینی دایموه و لاواندیموه و ناوچه‌ی جه‌به‌له^۲ و چمند شویتنیکی‌تریخی پی به‌خشی و خستیه ژیر

۱- به‌ریزه شارتکه له ولاتی شام. خاوضی قه‌لا و ژن و مندالی به‌دیل گیران. کچیکی حاکمه‌که تازه‌بروک بسووا زاواکه‌ی له جنگی شمردا له همل‌سراپووا سولتان فرمانی دابه شویتن زاوادا گمران، تا په‌پیدایان کرده‌وه و دلیموه دست بروکی. جه‌میل

۲- لمر دور نوسخدا له حیاتی جه‌به‌له، هل‌ه‌ب نو‌سراوه. پنگه دهورویری هل‌ه‌بی نیاز بووین. عموتی ←

فرمانیهوه.

لوه دوا سه لاهه دین گمراهیوه بز دیمشق و چمند پوژنکیش لهویدا همسایهوه و نه مسجار هیرشیکه برده سر شاری سه فهد^۱ و نهوشی به بی شمر و خوینتریزی دمسکوت و له سونگه گرتنی سه فهدوه، کهرک و کموکب^۱ یش - که سر بهوی بوون - کموتنه سمر قه له مروهی سه لاهه دینهوه. لهوشموه هاته شاری قدوس و نویزی جیونی قورسانی له «بیست السقلس» ادا کرد و پاشان چروه عمسقلان و مهلیک عادللی برای لهوی لاپرد و ناردیه سمر قه لای کهرک و نه مسجار هاته عه کا و فرمانیادا شوروه کاول کراهه کهی نوی بکریتموه و کونه و پزیو و بن خزیوی لی دور بخریتموه و عه کا به وارشینکی قایم و پتمو دهره بدریتموه.

قه لای شقیف^۲

له پاش نمو گمشت و گوزاره، سولتان همر خوی به لهشکریتموه پکیفی هینایه و چروه جهستهی قه لای شقیف؛ که قه لایه کی زور پوژد و سهخت و پوهوزنکی ماه و هستم بوو. دهری لینا و گینچه لی تیهالاند.

خاوهنی قه لاکه خاچه پرستیکی زور پیتول و له بنهوه پر بوو. دهزانی نوه سه لاهه دینه و دیاره، تا دژه کهی نهستی نی وازی لیتاهینی و نهوش نهوندهی به بهروه نیه که بتوانی همتا سمر بهریمه کانی سولتانی پی بکری. پوژتک همر به تاکمسواره له قه لاکه می دهرکسوت و خوی گمیانده سه لاهه دین و گوتی واخوم هاروشته پمنای تقوه و خوم و مال و خیزانسم به پیاوهتی تو ده سپترم. سولتان زور به پروهوشی به خیری هینا و له وهرامدا گوتی: همرچی تو ناره زووته بلی تا

→ روژیمانی له ناو گوانهدا نویسریه «نواخته حلب» وادیاره نواختهی به نواحی پان نواخته حله می به یهک ناو زانیی به لام فارسیه که دهلی:

«سلطان برادرزاده را نواخته، جیله و یک دو قصبه دیگر را اضافه الکای او نموده» نواختن: لاواندنمویه. وانا «برازای لاواندوه و جهبله و یهک دو شاروکیتری خستمسمر مه لیمنده کهی». همزار

۱- شاریکه بره به سمر چپایه کی بهرزوه و دژه کهی دهپروانیه دهریچه می بهمریا. جه میل

۲- دژنکی سهخت بوو له سمر چپای پروکاری بهمریا و به سمر دژلی نوردونفا زان بوو. جه میل

۳- شقیف له سووریا، له کماری دهریا و سی کیلومتری سووره و ناوی قه لایه که و فرمنگ ناویان نابوو «بوفور».

بوت بکهم. کابرای خاچپمرست - که زمانی عمره بیسی زرد باش ده زانی - عمرزی کرد من خوم
 هاویشتوته خاک و پای توه، دزمانم مردایمتی تو له هممو نیاز و ناواتیکی نیمه تیپراندموه و
 ناشکرایه که تو له بدلتی خوت پاشگمز ناییموه. من هر نمومدم دوهی خوم و مال و خیزانم له
 دیشق دابمزرینی و بزیرتکی وامان بو دهمرچاو بگری که نهر و نهزی پتی بزین و سمری خومان
 راگرین. نه گمر نمو ناواتم بیتنه دی نموا منیش به خوشی خوم له تمهی دلوه قهلا بو پیاده کانی
 سولتان جی دتلم و به شانازییموه همتا دهمرم نانسخوری سولتانم.

سولتان بمو قسانه گمردی له سمر دل نهما و ده گه لی رینک کموت و بریار درا کابرا بچتموه
 کارسازی خوی بکا و نموسا به مال و مندالوه بمره شام بارکا. سولتانیش - وهک پمیسانی دابوو -
 لشکری له دهوری قهلا دوور خستموه و له دووروه چاو منوی بیون کمنگی قهیران به سمر دهچی و کابرا
 له قهلا دهمر دهچی، نمو سایه بچنه ناییموه. پژ هاتن و شهوگار چوون، کابرای تاین نه هاته دهر و
 بدلتی نهمر دهمر و هرچی گوتبوی همموی به درو دهر چوو. نمو پیوی یازی و فمندل فیلهی هر
 بویه کرد که لشکری سولتان هیچ نمب بز ماوه بیهک سمر و دلی بمر دهن و پتی دمستی بسی دیواره
 پروخواوان چاکاتموه و کمل و قورینان داداتموه و بورجان گورج کاتموه و دانموتله و تیشوی زرد و سمر
 بیهک نی و چهکی له کار کموتوو نوی کاتموه و کدله له کدلهی دوژمن بداتموه.

سه لاهمدین همستی کرد که دمستی به زاخه دا کراوه و به زمانیکی لوس و دوو قسمی خوش،
 فریو دراوه. زردی له بمر گران هات و فرمانی به لشکری گرانی داکه همتا قه لای شقیف ده گمل زوی
 رینک نه خری نابی وازی لی بینری. دهوری قهلا دراییموه و سمر له نوی منجمیقی ناگریزین و
 کمرستی قه لارمین داممزراییموه. به لام هیشتا کلی شمپی به گوروتاو به تهاوی نیل نهدرابوو، نامه
 و پاسپارد به هله داوان گهینه سه لاهمدین و خبمیریان دایه و لشکریکی زرد و زهمندهی
 خاچپمرستان که سمرینی دیار نیه و کاری همزار و سه دهزاریش نیه و به دهر له همژمارن
 و خوا نمب کس نازانی چمنن و چمند تمیاریان و چیمان پییه، گهیشتونمته سمر بمندمرگهی عهکا و
 دهوری قه لاکمیان دلو و زوریان زردی بز مهلیک عادل و دانیشتروانی شار هیناوه و کار گهیشتوته
 نالوزی و کزی و تنگایه کمره که مهلیک عادل به ناچاری ملی داوه شاری عهکا به هممو چهک و
 جبه خانه و گهمیه و کدلهک و باره بمرانموه بسخته دست فرمنگانموه و سمر یاریش دووسه ده هزار

دیناریان کالمدرانه بز بیژیری و سهد دیلی خاچیرستی گهره‌شیان ده‌گمل پینج سهد دیلی ره‌مه‌کی سر بعوان نازاد بکا و بعوانی بسپیری و نوانیش پیساوهتی بکمن ریگی موسولمانه‌کانی شاره‌که بدن، له شار دهرکمن و له ریگی خویان تی نه‌گه‌یمن و نموسا شاره‌کش بیته مؤلگی فرمگان^۱.

سه‌لاحدین له بیستی نم کاره‌ساته دلتمزینه گه‌لنک ته‌زوی سارد و گمرمی به لشدا هاتن و ده‌ماری رنک هاتن و له حیرسان گرژ بوو. هرگیز چاونه‌نۆری نمو رۆژی نده‌کرد که بنه‌ماله‌ی نییوی بهو جوړه سرشۆریه مل بدن و سر بز دوژمن دانموتین. له عمیه‌تان ژانی دودل ویتا و لی برا که نم پمروشینه له شان بکاتموه.

پسپۆرانی له شهرزان و پاوژوکرانی زۆرانی کز کردهوه و کۆریان بهست و مهبه‌سته‌که‌ی خسته

۱- بز نمو هینشه هم‌مو نورویا هرورژا و له بۆره‌ییاگوه همتا کهشه و پادشا، له خمزای خاچیرستیدا به‌شدار بوون. سرکرده‌کانی شهر ریچارد شیردل پادشای نینگلیز و فیلیپناگستۆس پادشای فرانسه و فریدریکبارباروس پادشای نelman بوون. خوا وای کرد رۆژی چواری جیمادی دوره‌ی سالی ۵۸۶.ک (ده‌ی حوزمیرانی ۱۱۹۰.ز) فریدریک له جزمی سالفنا خنکا و لشکره‌که‌ی بلاوه‌ی کرد. ریچارد و فیلیپ شمیری زۆریان کرد و زۆریان نازاری موسولمانان دا. بئ تاوان و به تاوانیان همر ده‌گوشت و تمر و رشکیان پیگوه دمسوتاند. دوابی نمو دوانه‌ش له نیشوان خویاندا تیشک چوون. فیلیپ رۆژی حورته‌می ره‌جیمی سالی ۵۸۷.ک (ته‌موزی ۱۱۹۱.ز) به شووی فله‌مستینی به‌جهن هینشت و کۆناردی له جینگمی خۆی کرد‌سمر کرده‌ی لشکره‌که‌ی. ریچارد نزیکه‌ی مانگنک له عه‌کادا ماپموه و به‌رمو یافای ناژوت. لشکری سولتان ریگی لی گرت و زۆری شپرز کرد و دیافای په‌ستارت و لومندا خۆی قابم کرد. سولتان له یافاش تمنگی بئ هملچنی و جارتک له شهرتکا هینده‌ی نه‌ماپوو ریچاردی بگرن، گیلیزوم ناوتک هاواری کرد: من ریچاردم. نویان کوشت و ریچارد به پلمه‌پروژه ده‌ریاز بوو.

ریچارد که ده‌یزانی سه‌لاحدین به هیچ جوړنک وره بهر نادا، دستیش لی بهر نادا، چاری ناچار ده‌گه‌لی کموته و تووژی ناشتی و له سر نموه پینک هاتن که ریچارد خوشکی خۆی بنا به مه‌لیک‌عادل و کمنار ده‌ریا بز سووک و زاوا بئ و قودسیش له ژیر فرمانی نمو دوانه‌دا بئ که نوینمیری خاچیرست و موسولمانان و زیاره‌تی «بیت‌المقدس» بز نیسلام و مسمیحی، وک یهک و نازاد بئ.

نهمین‌زده‌کی ده‌لی: بریاره‌که‌ی پیشوو واپوه مه‌لیک‌عادل هزار و شمسهد کس له فره‌نگه یه‌خسیره‌کان بهر بنا و دووسد هزار دیناریش بنا و نوانیش لی بگمرین موسولمانان له عه‌کا دهرکمن. به‌لام خاچ پهرسته‌کان په‌یحانی خویان شکانه و قه‌لت و بریان خسته موسولمانه‌کانموه. ده‌لین: همر ریچارد شیردل رۆژی ۲۳ی ره‌جیمی سالی ۵۸۷.ک (۱۲ی حوزمیرانی ۱۱۹۱.ز) دووه‌مزار و حوسد موسولمانی کوشتوو. همر له شاری عه‌کا ۶۰ هزار موسولمان کوژراوه. جه‌میل

بهر دستموره. بيسر و بروای همموویان نموه بسو قه‌لای شقیف واز لسِ بِنِن و همرسی زووه فریای
عه‌کایه بکمون. سه‌لاحمدین فمرمانی دابه مه‌لیک‌نه‌فزه‌لی کورپی - که له باتی بابی به سمر دی‌مشق
راده‌گمیش- بچی و عمسقلان ویزان کا؛ چونکه ده‌ترسا خاچپمرست ده‌ستیان بگاته عمسقلان و پروپ
و تالانی بکمن و نمونده‌یان لی‌ ده‌سکموئ که بز گرتنی شاری قودس خۆی پی‌ سازدن.

مه‌لیک‌نه‌فزه‌ل به خه‌لکی عمسقلانی راگمیانده که شر و شانال و سر و سپالیان بی‌چنمه‌وه و
عمسقلان به‌جی بیتلن و پروو بکمنه نارچمی‌تره‌وه. خه‌لکی عمسقلانی کلۆل و چاره‌ره‌ش ده‌سته‌پاچه
بیوون و سهره و ده‌ریان ده‌رنده‌کرد که چ بکمن و پروو بکمنه کوی؟ ده‌ستیان کرد به هم‌راج کردنی نه‌وه
کمل و په‌لانه‌ی که بزویان وه‌ده‌ر نده‌خرا. ترخی هم‌موو شت له دموه بی‌سووه یه‌ک و هیشتا کریاریشی
نمبوو. له تاریخی *مراة‌الجنان* داده‌لی: «عمسقلانیه‌ک دوازده‌مربشکی دده‌ا به دره‌مه‌میک». نیتسر
به‌وه پی‌یه لیک‌ی ده‌ره‌وه و بی‌سری لی‌ بکمره‌وه.

پوخته‌ی مه‌بست حمشامات و ناپۆره‌ی زۆر - له بزۆه پی‌یگ و له‌شکری - به‌ریوونه خاپوور کردنی
شار و له پۆژی بی‌سته‌می مانگی شابه‌نومه هه‌تا پۆژی نی‌ستی په‌سمران، دارسان به سمر به‌ردموه
نه‌هیشت و داروپه‌ردوویان به سمر یه‌کدا داو سهره‌رای کاول کردنی، ناگریشیان پی‌تونا و له خۆله‌میش
و مشک‌ی به‌ولاره - له شو‌تنه‌واری نه‌وه‌شاره به‌خت وه‌رگه‌راوه‌ی ته‌خت کراوه - شتی‌ک نه‌مابوو که پی‌نی
بلین شت.

ههر له سمر نه‌وه پلانه، شاری لودد و قه‌لای په‌مله‌شی به مه‌ره‌دی عمسقلان برد و به سووتواری
و کاول کراوی به‌جی‌هیشتن.

به له‌شکروه به‌ره‌وه عه‌کا ده‌چوو، نام‌میتکی له مه‌لیک‌عاده‌نومه بز هات بزوی نووسیبوو
خاچپه‌رستان نی‌ستا خاو‌تر قسه ده‌کمن و هاتوونه‌ته سمر نه‌وه ناوچه‌ی که‌منار ده‌ریا به‌سری به‌مان و
نه‌وانیش دست له شعر و خو‌تن‌پۆژی به‌ر بدن و بینه دۆستی یه‌که‌جاریمان. تۆ فەرمانت له سمر چیه‌ه؟
سه‌لاحمدین به‌وه پازی بوو. مه‌لیک‌عادلی سپارد که ده‌گه‌لیان پتک بکموئ. نیتسر هی‌م و بنا‌خه‌ی
ناشتی و شعر به‌ری‌مست کردن له نی‌واندا دامه‌زرا و په‌یماننامه نووسرا و به سو‌تند و به‌لینی پی‌اوانه‌ش
دابه‌سترا. هاتوو‌چۆی بازرگانی به‌روی سمند و همر دوولا بز سارد و سه‌ردا و کالاه به کالاه ده‌چوونه ناو

یه کتر و دنیایه کی کم و نارام هاته پروو.^۱

سولتان نموسا مهلیک نهفزهلی کورپی به لشکرهوه ناردموه شام؛ که پشوو بدن و بسهمینموه. بزخوشی چووو شاری قودسی و ماوهیک لهوی مایموه و بمرمو دیمشقی پاتهختی گمپایموه. له پوژی بیستوحوتمومی شمشهکانی سالی ۵۸۸ ک (۱۱۹۲ ز) گمیشتموه دیمشقی و هم که خمبری هاننموه بلوو بزوه، همموو خهلی شام به ژن و مننال و پیسر و کالموه، کس نه مابوو نهچی به پیشوازی نمو خوشمویستموه و همموو کس لهو پوژهدا گمش له چاو و بز له سر لیوان و مزگینیان به یه کتر ددها و به شانازی همربهرزبان دهناسی که چاویان به دیداری نمو نه بمرمو و مردبه ناوودنگه پروون ده بیتموه.

کوچی یه کجاری

سالی دواپی که دموه سالی ۵۸۹ ک (فیبسرایر ۱۱۹۳ ز) پوژی همینی پازدهی سفمره سانگ، سولتان سه لاهدین بز پیشوازی هه جانان - که له مه که ده گمپانموه - له شار دمرکوت. له گمپانموه د تایه کی زور گران هاتی. نیشتر بهو تایه کموت و بمری نه دا و زویشی سمودا نه دا و له پاش دوازه پوژ، وانا پوژی یه کسه هم بیستوحوتمومی سفمیری سالی ۵۸۹ ک (۴ مارس ۱۱۹۳ ز) نمو خودا پمرسته خوشمویسته، به هشتی بمرینی له سمرزه مینی بمرتنگ به باشتر زانی و جیهانی بمرچاوتنگی بمره لئا کرد و خیتوهتی سمرمرزی له بمر باره گای یعزدانی دلواوا بمریا کرد.

له پوژی مرگی سه لاهدین نیوییدا وا بیسر ده کرایموه که هرچی خوشی و شادیه سولتان له پیش خویدا به پیشباری بمری کردوه؛ یان هممووی به شوین کزچباری نمو نازداره دا باری کردوه. هه شاماتی شام و حمل و حموشی، هرچی لهو کارساته به ناگا بوون، به خری و به پانموه جمابوون و تیکرا گموه و گچکه و پیسر و مننال و ژن و پیساو و لاو و کال و شارستانی و ده شته کی و دارا و همزار و خانمدان و ره مه کی و کاسبکار و جووتیار، قورپه شان و سمره ههش و جمرگهش و دل بریان و چاو به گریان بوون. جزئی فرمیشکی سویر و سوور له چاوانموه سمری کردبوو. نمو ناپوژدی له ناشتتا

۱- نمو پیمانی دوستایه پوژی ۲۲ی شاپانی سالی ۵۸۸ ک (۲ی سپتامبری ۱۱۹۲ ز) نیمزا کراه.

بمشار بوون و نازیمتبار بوون، له نمندازه بهدمر بوون و له شیسن و شهپۆرگێران و له خۆداندا، له نمندازمیان بردهدمر. خۆنهخوازه که داریمستی تهرمی پیسرۆزی دهرکوت، دهنگی گریان و هاوار و پۆپۆ و شلپهی دهستی له خۆدهران و کوتهی لاتی له پیش تهرما سه ماکهران، گای ژیزه مینیی سل ده کرد و دلی فریشته کانی عاسمانی سهرشینیی داده چله کاند و داده خوریاند و رایده تله کاندن. تهرمی پیسرۆزی له نزیک مزگوتی نه ممویی له شاری دیمشقنا به خاک سپیرا و لهشی کهوته بن گلن؛ به لام ههتا دنیا دنیایه، سه لاهه دین نه مردوه و نامری و ناوی نهو مهرده له سه زاری خهلکی هه ممو دنیا، هه ممو زمانان به هه ممو زمانان، هه مدمیتیی و له ناو ناچی.

وا له دنیا بژی نه گهر بمری هه مرچی ناوت بزانی بۆت بگری

پیای نازا نه مان سه مری نادا ناوی چاک هه دهژی له دنیا دا

نکاره کانی

سولتان سه لاهه دین هه مر چهندی خوا حمزکا پادشایه کی دادگهر و به له منگازیمروهر و به ده مستودل و نازاد و نازا و سه نگین و گران و رهزاسوک و خوتین شیرین و پوو خۆش و ده م به پینکه نین بسو. پیای ده ست رهنگین و هونه روهی زۆر له لا هیژا بوو. دۆستی هه ره نزیک پیای خوتندهوار و زانا بسو. پیزی له بوژی و نووسهران ده نا و بۆ شیرینگار و به جهوه ههران سه روهه و پشت و په نا بسو. هۆزان و پیتۆل و هونه رمهندی له خۆی خه ده کرد نهوه؛ که مایه سی و که م و کۆپی ژایانی بۆ سه ده کرد نهوه. له هیچ چاکه مک خۆی نه ده بوارد؛ با زۆریشی ته چووا. ده سه ره هیچ خرابیه که وه نه ده چوو؛ با زۆریشی پی چووا. له رۆژگاری نه ودا کهس نهیده ویترا به خه یالیش خرابه بکا. هیچ ده ستارتک به تیتوش دهس نه ده کهوت که له سه مری بۆ زۆران بادی ههوابن. یان بیسی زۆرکاری به دلنا بسن. له ودم و پیتی نهو سه مردهاره سه مرزه مینیی میسر گه میشته چله پۆیهی گه شه داری و ببوه نه مونهی نارامی و خیر و خۆشی و هه مرزانی. هیندیك لهو شوته مواره به مه ردارانهی که لیتی به جهی ماون و هه مر ماون نه مانن:

۱ و ۲- مه دره سهی قه رافه ی گه موره و مه دره سهی قه رافه ی گه چه. که له نزیک کۆپی پیسرۆزی

نیمام شافه یین.

۲- مدرسه‌ی قاهره‌ی موعیزی. نژیک بمو زیاره‌تگایمیه که ده‌لین نیمام حوسینی تیندا

نیزراوه.

۴- مدرسه‌ی حننه‌فییان. که له جیتی کۆشکی عبیباس کوپی سه‌لاردا دروست کراوه.

۵- مدرسه‌ی شافعیان که له میسر به ناوی «زین‌التجار» بمنایانگه.

۶- مدرسه‌ی مالکیان له قاهره‌ی موعیزی.

۷- نه‌خۆشخانمیک له ناو کۆشکی خۆیدا.

۸- مدرسه و خانه‌قایه‌ک له قودسی خه‌لیل (شاری خه‌لیل).

۹- خانه‌قایه‌ک له جینگای کۆشکی «سعیدالسمدا»^۱. که یه‌کیتک بسوه له خه‌لیفه

نیسماعیلییه‌کان^۲.

به‌خشنده‌یی و دل‌اواپی سولتان بێ وینه بووه؛ مالی دنیا و خۆلی دهم پینگای به‌چاوتیک سه‌میر

کردووه. ته‌نانه‌ت که له پاش مردنی سه‌ری نه‌غدینه‌که‌ی خۆیان داوه، ته‌نیا چله‌و‌حوت دره‌مه‌ی مالی

دنیا له پاش به‌جێ ماوه.

ئه‌بولفه‌تخ عوسمان کوپی سه‌لا‌حه‌دین

سولتان سه‌لا‌حه‌دین هه‌ر به‌ زیندی سه‌ر میسری دا‌بوو به‌ عوسمانی کوپه‌ گه‌وره‌ی که نازناوی مه‌لیک

عه‌زیز بوو.^۳ کاتی وه‌لامی مه‌رگی کتوپری جه‌رگه‌پری نه‌و شیرمی میسری و شیرمی مه‌یدانه‌ گه‌یشه‌وه

عه‌زیزی میسر، به‌ کۆسکه‌وتیمی و په‌ژاری که‌وته‌ ماته‌مداری و نازه‌تباریه‌وه و له میسریشدا پرسه‌ی

۱- سعیدالسمدا نازناوی پیاوتیکی خه‌لیفه‌ موس‌ت‌منسه‌رویی‌لای فاتمی بووه و ناوی پینشوری قه‌نبر بووه. جه‌میل

۲- نه‌و خه‌لیفانه‌ن که له مه‌غریب و میسر حوکیمان کردووه و له‌ر شیهانه‌ بوون که نیسماعیلی کوپی جه‌عفری سادق به‌ نیسامی خۆیان ده‌زانن. له‌ سالی ۲۹۷.ک‌ پا تا ۵۶۷.ک‌ خه‌لیفایه‌تیان کردووه. عه‌ونی

له‌ میژوه‌کاتی‌تردا نووسراوه که هه‌ر له قاهره‌دا جگه‌ له‌ دوو نه‌خۆشخانه، کۆشکی خه‌لیفه‌شی کردووه به‌ نه‌خۆشخانه و نه‌نوا‌ی غه‌ریبانیشی بنیات ناوه. جگه‌ له‌وه‌ش گه‌لێک پرده‌ و ناویاره و شووره‌ دیواری له‌ شاران کردووه و پینگه‌ی زۆری خۆش کردوون و زه‌وی کشت و کالی چاک و زیاد کردووه و باج و گوهرگی گران‌ی له‌ سه‌ر خه‌لک لابه‌رده‌وه. درۆشمی

نالاکمشی پارچه‌یه‌کی زه‌رد بووه و سیسارگینکی سووری له‌ سه‌ر نه‌خش کراوه. جه‌میل

۳- هیندیک له‌ میژووناسان لایان رایه‌ مه‌لیک نه‌فزه‌ن کوپه‌ گه‌وره‌ی بووه. عه‌ونی و جه‌میل

له پاش هه‌لگیرانی خوانی سه‌ره‌خوښی، سه‌رداران و نه‌میرانی میسر بوونه سویندخوږی و په‌یمانی سه‌روه‌ریان بژ مژر کرد. نه‌میش که‌مته خوږی و خوږی ته‌یار کرد و کارو‌یاری میسری لیک و له بار کرد و نه‌وسا ده‌گمل مه‌لیک عادل‌ی مامیدا کاکه و براله‌ی خوږیان کرد و به جووته له‌شکریان ناژوت و چوونه سه‌ر شام و گه‌ریان ده‌مه‌لیک نه‌فزل هالاند. برابره‌ی له لایه‌ک و برا و مامینک له لایه‌کی سه‌روه له‌شکریان به‌گژ به‌کنا کرد و مه‌لیک نه‌فزل دوو جاران له‌شکری هیرشه‌رانی به‌ پاشدا کشانده‌وه و سه‌ری سَن جاره زوږ به توندی ده‌وری درا و مه‌ودای لَن به‌رتمسک کرا و برستیان لَن بری و ده‌روستیان نه‌هات و له مانگی په‌جهمی سالی ۵۹۲.ک (۱۱۹۶.ز) دا مه‌لیک نه‌فزل دیسمشقی بژ به جن هیشتن. عوسمان فه‌رمانی فه‌رمانه‌وه‌ویی دیسمشقی دابه‌ عادل و به‌روه میسر گه‌رپه‌وه.^۱

سالی ۵۹۳.ک (۱۱۹۷.ز) سه‌یفه‌لئیسلام توغته‌گین (توغرولته‌گین) کوږی نه‌جسه‌دین سه‌میوب -که پادشای په‌صمن بوو- کوچی دوابی کرد و کوږه‌که‌ی که ناوی فه‌تسه‌مدین نسماعیل و نازناوی مه‌لیک موغیز بوو جیگه‌ی گرتوه.

سالی ۵۹۵.ک (۱۱۹۸.ز) مه‌لیک عه‌زیز عوسمان کوږی سه‌لاحه‌دین -که پادشای میسر بوو- له دوی شمش ساژ پادشایه‌تی کردن چاوی له دنیا پوږی و له‌و دنیا که‌مته خوښیوه. مه‌لیک عه‌زیز پساوتکی ژیر و وریا و وشیار بووه و له شه‌رمیونی و هینمیدا ناودار و له پشو‌دریژی و سه‌ره‌خوږیدا تای نه‌بووه. زوږیش ده‌ستوداوژنیاک و دلچاک و به‌خشنده‌بووه.

۱- نه‌مینه‌زه‌کی له تاریخی دولت و نه‌ماراتی کوږی، ج ۲، ل ۲۲۶. ده‌لی: مه‌لیک عادل و کومه‌لیک له نه‌میرانی نه‌میوبی پازی نه‌بورن که مه‌لیک عه‌زیز په‌لاماری مه‌لیک نه‌فزل بنا و بوونه ناوریزیکمر و له هیرشی په‌که‌مدا گه‌رپه‌انوه‌ داوه. سالی دوابی دیسان هیرشی هیناپه‌وه سه‌ر ولاتی شام و زوږ هاته ناوه‌وه. مه‌لیک عادل لاگیسری له نه‌فزل ده‌کرد و دنی له‌شکری عه‌زیزی ده‌دا که لئی هه‌لگه‌رپه‌نمه‌وه تا نه‌توانن به‌شی براکه‌ی داگیسری بکه‌ بژ جاری دوه‌میش پینکی هینانه‌وه.

نه‌مینه‌زه‌کی هه‌ر له‌و کتیبمیدا ده‌لی: مه‌لیک عادل که زانی شه‌ری نه‌وه دوو برابه‌ی کوتله‌ی نابه و له‌و سوژنگه‌میشدا له‌شکری موسولمان لَن ده‌چن و فه‌رم‌نگیش گوږیان له کلارو ده‌رپه‌راندوه و نینوک لیک دخشینن و له‌رنامه‌ی هه‌ر سه‌مان به‌ره‌ی لَن به‌ینن، ده‌شپه‌وست بژ خوږی خه‌ز و به‌زه‌که‌ی به‌ری، وازی له نه‌فزل هینا و ده‌گمل عه‌زیز لیک که‌موت و به جووته هاتنه سه‌ر شام و نه‌فزلیمان ده‌رکرد و قه‌لای سه‌رخه‌دیان دلوه و بژ خوږی بوو به پادشای ولاتی سووریا. جه‌میل

له پاش نه مانی مه لیک عمیز، بمره ی تمیرویی له سر جینشینی ببونه دوو دسته: دسته یه کیان گمره کیان بوو نه بوو منسوور عملی کوپی عمیز بکهنه جینشینی باوکی^۱؛ دسته کمتر ناردیان به شون مه لیک نه فزله کوپی سه لاهه دیندا و کردیانه پادشای میسر.

مه لیک نه فزله کوپی سه لاهه دین

هر وهک لموه پیتش باسماں کرد، همتا سه لاهه ددین مابوو مه لیک نه فزله به سر دیمشق راده گمیش و که نهویش نه ما عمیز عوسمانی - برای نه فزله - ده گله مه لیک عادل مامیندا، سی چار لهشکریان هینا سر شام و نه فزله یان درکرد و قه لای سرخه دایان دابه و نه فزله لمو قه لایه دا ده ویا. تا مه لیک عمیز له میسر مرد؛ نهوسا له دوویان نارد و بز ماوه یه کی کم له سر میسر پادشاهی تی کرد. که مه لیک عادل بم کاره زانی، به لهشکری گموره و گرانیموه هاته میسر و به زوری زورداری دیسان مه لیک نه فزله له سر ته ختی پادشایی داگرت^۲ و قه لای شمیشاتی^۳ پی سپارد. مه لیک نه فزله هتا مرد هر لمو قه لایه دا رابیسوارد و له سالی ۶۲۲ ک (۱۲۲۵ ز) بهر به زمی خوا کھوت.

۱- مه لیک منسوور عملی کوپی مه لیک عمیز عوسمان کوپی سه لاهه دین پروسف. عمونی

۲- قه لایه کی کمنارابه له شام و له نیوان حوران و جه بلخ و روزه و تیتستا گرتنیکه شونیمواری کونی لیه. عمونی

۳- نه میسنزه کی دهلی: کانی مه لیک نه فزله کرا به پادشای میسر و سرپرستی مه لیک منسووری برزای، لویرا که توله له مه لیک عادل بکاتموه؛ ناردیه لای مه لیک زاهتری برای - که پادشای هله ب بوو - دژی مامی یاریده بنا و بز خۆشی خمریکی خۆسازکردن بوو که بچیتته جهستی مامی. مه لیک عادل بوو کمن و به مینای زانی و له بنموه نیوانی نه فزله و سردارانی تیکنا و به لهشکرتیکی زوریشموه هاته سر میسر و سالی ۵۹۶ ک (۱۱۹۹ ز) نه فزله و مه لیک منسووری درکردن و میسریشی خسته زیر قه لاهه موری خۆیموه. جمیل

۴- شمیشات کمنه قه لایه که له سر چه می فورات له کوردستانی باکوپی و له باشووری قه لای منسووره. نتعلسی عوسمانی به سامسادی نوسوره. عمونی

نه میسنزه کی دهلی: نه گمر له میسر یان درکرد، ناردیانهوه قه لای سرخه د و ماوه یه کی تینا مایموه. مه لیک زاهتری برای لهشکری هله مای هینا که شام بگری وریایی مه لیک عادل نیوانی دوو براله ی تیکنا و مه لیک زاهتر هاتموه هله ب و مه لیک نه فزله به ناهومینای هاتموه قه لای سرخه د. له پاشان عادل بهزه پیندا هات و قه لاکانی نه جم و سرج و حسادی دابه. جمیل

تاریخی یافعی دهلی^۱ مهلیک نه‌فزه^۲ له زانست و ویزه‌وانیدا زرد سرکه‌وتوو بویه. زردی فرمایشی پتفه‌مبهر له بهر بوون. خمت‌خوشتیکی دسپه‌نگین و له زهبر بویه. دلی به زانا و هونه‌مندان کراوه‌تومو و زردی له خوی نزیك کردوونومو و گه‌لینکی له لا به‌ریز بوون. له کاری ناپه‌وا زرد به قیز و بیتز و تووچه بویه. خوی به کسی بیکه‌سان ده‌ژمارد و له‌گه‌ل گه‌لدا بی‌تربخ بویه. به کورتی، زرد لاوینکی بیکه‌مته و ناکارچاک و هونه‌روهر و به جوهر و له پیاده‌تیدا گولی سر چل بویه. له بوژی‌شدا دستی بالای هه‌بویه. بز نمونه مهلیک عمزیزی برای -وهک زانیمان- ناوی عوسمان و مهلیک عادللی مامی به نه‌بویه‌گریش ناو پراوه؛ بز خۆشی ناوی عدلی بویه. نه‌بویه‌کر و عوسمان رتک کموتون و هاتوونه سر عدلی و له شامیان دهرکردوو له‌مو باره‌وه نامه‌یه‌کی بز ناسر^۳ خلیفه‌ی عمباسی نویسیوه و نمو شیرانه‌ی تیدا گونجاندوو (نهمه کوردیه‌که‌یانه):

دسه‌ی نه‌بویه‌کریدا عوسمان و دس له دسا

به‌شی ره‌وای عدلی بی‌تچاره‌یمان و به‌ر پیتدا

گه‌روم ده‌زانی که‌وا باوک به زیندی سمری

به ناوی جیگری خۆی بز منی قه‌لم لیتدا

که نمو نه‌ما له سهرم دس کرا به سه‌رپیتچی

له ختیج و خواری، که‌سینک پاستی ناچی به گوتدا

منیش به دهردی عدلی پروت کرام به دست عوسمان

نه‌بویه‌کر که نه‌بی کئی ده‌وتیری خۆم لیتدا؟!

ناسره‌دینه‌للا^۴ خلیفه‌ی به‌غداپه‌ش له وهرامی مهلیک نه‌فزه‌لدا سی به‌یتی نامه‌ی خۆیدا

۱- یافعی‌همبوللا کوری نهمه به قوتی مه‌ککه و میوانی مه‌دینه ناسراوه؛ چونکه زوریان تیدا ماره‌تومو. سالی ۷۵۵ ک. مردوو. زردی کتیب دانان «*مرآة الجنان فی الحوادث الزمان*» که له ههمده‌راهادی ده‌کن چاپه‌کراوه له ههمووان به‌ناویانگتره. چه‌میل

۲- خلیفه ناسره‌دینه‌للا نه‌حهمه کوری موسته‌نزی، سی و چواره‌میه‌ن خلیفه‌ی عمباسی له سالی ۷۵۵ ک. یه‌وه تا سالی ۶۲۱ همرکی کردوو و له پاش نمو زاہیر بی‌ته‌میریلای کوری بوته خلیفه. عمونی

گونجاننوو، ده‌لی:

نه‌گه‌چی دهرده‌دلش زرد هه‌بوو له‌نامه‌که‌تا هونسر ده‌باری به‌پژوه و له‌توی په‌سامه‌که‌تا
عه‌لی که‌مافی وه‌بن‌لیچ درا به‌زورداری که‌ستیکی وا‌نم‌بوو نه‌و دم‌بگا به‌ساواری
به‌لام‌نه‌تو وه‌کوو نه‌و نیت و نیتسه‌هاناتین ده‌بم به‌یاریدهرت خوش‌بسه‌هه‌رینا هاتین

نسروللا کوری نه‌بولکه‌ره‌م زیانه‌دین محمه‌مد، کوری عه‌بدولکه‌هریم شه‌میانی جزیری وه‌زیری
مه‌لیک نه‌فزل بووه؛ که‌شعویش ده‌گه‌ل عیزه‌دین عه‌لی^۱ و مه‌جده‌دین نه‌بوسه‌عاده‌تی برای^۲ به
نیبونه‌سیر ناویانگیان ریشتوو. نه‌و نیبونه‌سیره‌ی که‌وه‌زیری مه‌لیک نه‌فزل بووه له‌هه‌موو
زانایانی زه‌مانی خوی به‌ناویانگتر بووه و که‌س نه‌یتوانیوه له‌زاناییدا له‌بهری بکوخی و له
به‌رانبه‌ریدا بلی نه‌زم. له‌هونری نامه‌نووسی و وتار پازاندن‌هوه و ورده‌کاری پستی‌پانه‌دا هه‌ر خوی
تا‌که‌ساواری مه‌یدان بووه. له‌جزیره‌ی نیبونه‌عومر له‌دایک بووه^۳ و له‌وتیش پی‌گه‌پشتوو و ده‌لین زرد

۱- عیزه‌دین‌عه‌لی: نه‌بولحه‌من عیزه‌دین عه‌لی کوری نه‌بولکه‌ره‌می جزیری برای نه‌بولسه‌عاده‌ت مه‌جده‌دین موباره‌ک
کوری نه‌بولکه‌ره‌می جزیری، که‌به‌نیبونه‌سیر به‌ناویانگه و له‌جزیره‌ی نیبونه‌عومر (ابن‌عمر) سالی ۵۵۵.ک.
(۱۱۶۰.ز) هاتوو دنیاره و کتیبی‌النه‌ایه‌تی فی‌غریب‌الاحادیث و الکامل فی‌التاریخ و أسئله‌الغایه‌ فی‌معرفة‌الصحابه
نه‌و دابن‌اون. عمونی

۲- نه‌بوسه‌عاده‌ت مه‌جده‌دین موباره‌ک نه‌بولکه‌ره‌می جزیری - که‌به‌نیبونه‌سیر به‌ناویانگه - سالی ۵۴۴.ک.
(۱۱۴۹.ز) له‌جزیره‌ی نیبونه‌عومر هاتوو دنیاره و له‌وی گه‌وره بووه و چوره‌ته‌مووسل و له‌لای محمه‌مد سه‌هید
کوری موباره‌کی خوتن‌هوه و گوئی له‌فهرمووه‌کانی پی‌نه‌مبهر گرتوه و بوته‌دستی نه‌مبهر موباره‌تیه‌دین قایساز و
دوای شعویش هه‌مده‌می نه‌مبهر نوورده‌دین نه‌رسه‌لانی کوری بووه؛ شه‌مه‌له‌ لینی داوه و گرده‌ششین بووه. نه‌مبهر و
نه‌جه‌یزاده‌کان ده‌هاتنه‌مالی پرسیان پین ده‌کرد. میوانگه‌می‌کی له‌دووری شار دروست کردبوو؛ سالی ۶۰۶.ک. که‌سرد،
له‌وتیقا نیژرا. جامع‌الأصول و‌النه‌ایه‌تی فی‌غریب‌الاحادیث و‌الانصاف فی‌تفسیر‌القرآن و‌البدیع فی‌فن‌الکتابه‌ و
دیوان‌الرسائل و‌کتاب‌الشافی و‌المصطفا و‌المختار فی‌الادعیه‌ و‌الانکار و‌گه‌لیک‌شتی‌تریشی‌داناره. جه‌میل
وادیاره‌ عمونی و‌پژوه‌میانی له‌سهر‌خاوه‌نی‌النه‌ایه‌تی فی‌غریب‌الاحادیث پی‌تک‌نه‌هاتون. هه‌ژار

۳- جزیره‌ی نیبونه‌عومر، عومری کوری عه‌بدولعه‌مزیز ناوه‌دانی کردوو و بو‌یه به‌جزیره‌ی عومری ناوتراوه. عه‌ونی
منیش ده‌لیم عه‌بدولعه‌مزیز عومری کوری خه‌لکی به‌ره‌معید - که‌سهر به‌مووسله - دروستی کرده‌وه. هیتوو‌نووسی
گه‌وره نه‌بولفیداش له‌میتوووه هیتواکه‌میدا، ج، ۱۳۹، قسه‌ی سن ده‌کا. له‌ناوه‌گه‌شی دیاره نیبونه‌عومر نه‌بوو.
هیتدیگی‌تر که‌نوسیریانه عومر کوری حه‌سینی ته‌غله‌می دروستی کردوو، له‌په‌گه‌زیره‌مرستی‌هوه بووه و له‌ ←

به مندالی همو قورنانی لمبر کردوه. نهونده بیریژ و لمه زهین بووه هموو کسی ناسیاری ساری لی سوو ماوه؛ هیتتا تازه لایونیک بووه هموو دیوانی شیمری موته نمبی (متنبی) و بوحتوری (بختری) وهک ناو لمبر بووه.

تاریخی یافعی له نیبوخه له گان (ابن خلکان)^۱ ده گتیرتیموه که نهم نیبونوئیسیره کاتی خوندنی تمواو کرد و پیگمیش، له دیوانی سولتان سه لاهه دینی شعیوی دامه زرا و سولتان زوری خوش دهویست و همر نمیش کردی به وهزیری مهلیک نه فزهلی کورپی خوی. نیبونوئیسیر له کار و باری خوینا زور سریمست و کارامه بوو؛ وهزیرایهتی حکومتی دیمشقی بهرپوه برد همتا مهلیک نه فزه لیان له شام ده رکرد. نیبونوئیسیری وهزیر زور نه ترسا که تنیکی پی بکن و گه پتیکی تن هالینن؛ له شاری دیمشقنا خوی همشار داو کس نهیده دیت و له نمنجامنا یه کتیک له پهرده دارانی مهلیک نه فزه لی خستیه ناو سندوقتی کموه گالهی داو له وشتری بارکرد و بر دیه میسر. له میسریش بیوه نایب و وهزیری کورپی عزیز^۲.

کاتی مهلیک عادل میسری داگیر کرد، نیبونوئیسیر دیسان توانی خوی پژگار بکا و بهر چمنگی عادل نه کموی؛ له میسروه خوی گمیانده حمله ب و مارمهیک له لای مهلیک زاهیر مایهوه و لهوئیشموه چوه مووسل. سرده مهیک له سنجاریش پایبوارد و دوباره گه پرایموه مووسل. نیتر همتا سرده له مووسل بوو. نمو کتیبانهی که داینان و لهوانموره زانیاری نمو پیاوه مان بز دهرده کموی، یه کیان *المثل الساتله* که دهربارهی نووسر و شاعیرموره دانراوه. نهوندهی ناموزگاری به نرخ و هیتوا تینا گونجانندهوه که همموو نووسر و شاعیرتیک زوری پینداوستی پیمان دهی. دوو کتیبی تریشی به ناوی *الروسی للرقوم فی حل المنظوم و المعانی المختصره فی صناعة الانشاء* نووسیوه. سالی ۶۳۷ ک.

→ راست نووسین به دوره. جه میل

- ۱- نیبوخه له گان، تمبوله عباس شه مسدین نه محمد کورپی نیبراهیم له زانا گوره کان و میژونووسر به ناویانگه کان بووه. سالی ۶۰۸ ک. له شاری همولیر له دایک بووه و سالی ۶۷۱ ک. له دیمشق مردوه. زور کتیبی هیوا دیانوا و رفیات الاعیان و انباء و ابنا و الزمانی میژوویتی که هممولان به ناویانگتره. عمونی خله کان له دولتی خله کانه و گوندیکی گوره به و له کتیبی نه فزه نریکه. جه میل
- ۲- نه برو معنورر علی کورپی مهلیک عزیز عوسمان. هه ژار

(۱۲۳۹ ز.) شیرازهی ژبانی هه‌لوه‌شاو بهرگی مهرگی پۆشی و له سهر تاقچهی نه‌مان له پتیزی رابردواندا چینگهی بۆ دیاری کرا. دوو برای له خۆی گه‌وره‌تری هه‌بووه نایان عیسه‌دین عملی و مه‌جده‌دین نه‌بوسه‌عادت بووه.

مه‌لیک عادل کۆپی نه‌جه‌دین نه‌ییوب

یافعی له تاریخه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: مه‌لیک عادل زۆر پیاویکی کارزان و به‌زیك و زاگون و به‌مشوور بووه؛ زۆری خه‌مخۆری له بێزۆزان کردووه. ته‌نانه‌ت ژیری و به‌بیری به‌ نه‌ندانیه‌ک بووه که سولتان سه‌لاحه‌دین بۆ هه‌موو کاری دۆزاری پرس‌روای پسی کردووه و گری پووجه‌کی کاری نالتۆزای به نامۆزگاری نه‌و رها کردووه. هه‌روه‌ها زۆر دیندار و پارێزگار و له خواترسیش بووه؛ پۆزۆوی زۆری گرتووه و له نوێژ و شه‌نۆنێزان زۆر خێرا بووه. له سه‌رده‌می پادشایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌دیندا له ولاتی شام به‌ سهر عه‌کا^۱ و که‌ره‌ک^۲ راگه‌یشتووه.

له پاش مردنی مه‌لیک عه‌مزیزی برازای، ده‌ستی به‌ سهر میسر و شامدا گرت و نه‌بوسه‌منسوور عملی کۆپی مه‌لیک عه‌مزیزی ناره‌شاری روه‌ا^۳ و کاروباری شه‌وتی پسی سپارد و مه‌لیک کامل

۱- عه‌کا شاریکه له سه‌ر که‌ناری ده‌ریایه‌ی ناوه‌راست هه‌لکه‌بووه و قه‌لایه‌کی که‌نارای هه‌یه که له زه‌مانی خاچه‌مرستان و له هێرش ناپلنۆن و شه‌ره‌کانی نیسه‌راهیم پاشای میسه‌ردا - نه‌و قه‌لایه - ده‌ورێکی گه‌وره‌ی مینۆویی هه‌بووه. له دواڕۆژیشدا ده‌وری زۆر گه‌وره‌تری ده‌ی. زۆر فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر و مۆده‌ی گه‌وره‌ی ده‌ریاره هه‌یه. یه‌کیان نه‌و هه‌دیسه به‌ناویانگه‌یه که فه‌رمووه: «خۆشی له‌و که‌سه‌ی عه‌کای ده‌ت» و فه‌رمووه ده‌ریاره‌ی «غیسن‌البقر» و شتی دیشوه هه‌یه که لێره‌دا ناگونسێن. له کتێبی *بواقیت و السجواهر* ده‌لی: «موت و بزیری مه‌هدی له میترگی عه‌کا داده‌بزی، هه‌موویان به‌ عه‌ره‌یی داخێنۆن» هتد. عه‌ونی

نه‌و هه‌دیسه‌نه به‌ زمان پێغه‌مبه‌روه هه‌لبه‌ستراون؛ پروانه کۆتایی *سه‌راسه‌عه‌ی خاوه‌نی قاموس* جه‌میل

عه‌کا شاری پیرۆزی به‌هایانه و بۆ نه‌وان و له‌ک هه‌که‌کی موسولمانان وایه. هه‌ژار

۲- قه‌لایه‌ک به‌ر ناوه له دۆلی که‌ره‌کدایه. ناوه‌ڕۆی که‌ره‌ک ده‌رۆژته ده‌ریایه‌ی لسووت، که له پۆژه‌لانی نۆر دۆنه و

گه‌لێکیش شوینه‌واری کۆنه قه‌لایانی زه‌مانی خاچه‌مرستان و هه‌تیری تێدایه. عه‌ونی

۳- شاریکه نێستا ناری نوره‌فایه، ۱۹۰ کیلۆمێتر له دیاره‌گری پاته‌خشی کوردستانی تورکیاوه دۆره و له باکووری

جزیره‌یه و له پۆژه‌لانی فوره‌ا^۴ شاریکی که‌نارایه و شوینه‌واری کلدانیانی زۆر تێدایه. عه‌ونی

محمدمدی کوپی خنژی به سر میسرهوه دانا؛ که لمباتی خنژی نمو پی رابگا. مهلیک موعیزه می کوپیش له دیسقلدا کردهه مهکاره و مهلیک نمشرف - که سپهه میسن کوپی بسو - جزیره ی پی سپارد و مهلیک نموحده نمییوبی کوپی چواره مینیی کرده فرمانه هوای نه خللات^۱. نموسا بز خنژی هات و له سر تختی پادشایتمی میسر پالی دابعوه و سیمیری نالای بعرزه پالی، سری له گونبزمی بمرزی کادزی عاسمان دهساری.

به گوشت چوونی موعیز

له سره متاکانی سالی ۵۹۸ ل. (۱۲۰۲ ز. دا)، سانگی ره جب، مهلیک موعیز نیسماعیل کوپی سهیغه لیسلام توغته گین کوپی نه جسمدین نمییوب، - که پادشای یه من بو - له شاری زویمید^۲ به دستی سردارانی لشکری خنژی کوژرا. بزیمشیان گوشت چونکه نمو موعیزه پیایونکی داوین پیس و همیشه سرخوش و بیغفر و به گهر بووه. دستدریزی بز مال و ناموسی ژیردهستانی خنژی کردوه. هر نمو موعیزه له لای شمرم بووه بلن کوردم؛ گوتویه من له تقوی نه مویه کانسم. له پاش نهمانی نمو، مهلیک ناسری کوپی - که هیشتا زور مندال بوو - کرا به جینشینی. یهک لمو زانا به ناویانگهی که لمو سرده مهدا ژیاون نه بولغنه نام موسلیم کوپی مه محمودی شیرازیه که کتیبی عجایب الاسفار و غرائب الاخباری به ناوی نمو مهلیک موعیزهوه داناوه.

سردنی نهییوب

مهلیک نموحده نمییوب کوپی مهلیک عادل - که فرمانه هوای نه خللات بسو - پیایونکی زور ناپیوا و تروش و چه موش و تووره و تونس و نه گونجار بووه؛ سالی ۶۰۹ ک. (۱۲۱۲ ز.) خروای چارمساز، له کول کول و بیچارانی کردهوه و بز خنژی بردهوه. نه خلالتیش خرایه سر جزیره و درایه دست مهلیک نمشرف.

۱- نه خللات شار و قهله کی قایسه له ولاتی بدلیس و باکوپی پوزلواوی دریاچی وانه، له کوردستانی باکوپی و دانیشتوانی له چواره مزار تیاپهن. عمونی

۲- شاری بوناوه له په مننه، کموتوته باشوپی پژوهلانی بندهری حردمیده و گلنیک زانای گموره لمو زویمیدهوه پهینا برون. عمونی

مهسورود

سالی ۶۱۲ ک (۱۲۱۵ ز) مەلیک عادل نەمەیکە خۆی بە ناوی مەسورود کورپی مەلیک کامیل ناردەمەمن که لەوی پادشایەتی بکا. کاتی مەسورود گەشتە سنووری یەمەن، هەموو کەمیخودا و بیارماقولاتی یەمەن هاتنە پێشوازی و بە خۆشی و شادییەوه لە سەر تەختی یەمەنیان دانا.

سالی ۶۱۵ ک (۱۲۱۸ ز) مەلیک عادل دلی لە ناو و گلسی جیهان گۆزی و باروینەمی یەکجاری بەرهو گۆز تیک نا و بۆ هەمیشە چاری لیک نا.

پازدە کورپی لە پاش بەجی مانا پینج لەوانە لە پروی ئەم جیهانەدا ئەستێرە هاتیان لە عاسمانی کامەرانیدا درەوشایەوه و لە سەر تەختی پادشایەتی پالیاندا یەوه. ئەو پینجانە کامیل و موعەزەم و نەشرف و سالح و شەهابەدین غازی بوون.

مەلیک نەشرف مەوسا کورپی مەلیک عادل

مەلیک نەشرف - که بە مندالی ناوی مەوسا بووه - لە پۆزگاری دەسلانی بابی دا روهاس (تورفا) دراوەتی و حەرانیشی بۆ خراوتە سەر و که مەلیک نەمەیکە دیش مردووه، نەخلاتیش بەو گەشترووه.

مەلیک موعەزەم شەرەفەدین عیسا، کورپی مەلیک عادل - که پاشای دیمشق بوو - سالی ۶۲۵ ک (۱۲۲۷ ز) لە دنیا کۆچی کرد. داودی کورپی - که نازناوی مەلیک ناسر بوو - جیگە گرتەوه و بوو بە پادشای شام. سالی ۶۲۶ ک (۲۲۸ ز) مەلیک کامیل کورپی مەلیک عادل لە میسرەوه لەشکری هینا سەر دیمشق که داگیرى بکات. مەلیک نەشرفیش دەگەڵ مەلیک کامیلی برابردا پیتک هاتن که بۆ داگیرکردنی دیمشق هاوکاری بکەن. مەلیک ناسر داود - که جینشینى باوکی خۆی بوو - بەریمەکانی مامەکانی بۆ نەکرا و لە پروی ناچار یەوه داوای پیتک هاتن و شەر داکوژانی کرد. لە پاش و توتیژ و نامە و پاسپاردە گۆزینەوهی زۆر، بریار لە سەر ئەوه درا مەلیک ناسر دیمشق بەجی پیتکی و لە باتیان قەلای شوبەک^۱ و نابلس و کەرەک وەرگری. مەلیک نەشرف دیمشقی دەس کەوی و حەیران

۱ - نیتسا کاولە قەلایەکه لە نیران عەمان و دەریای سوور دایە و سەر بە ئوردوئە. عەونی

و نورفه و رهقه^۱ و رهنسولمیین^۲ بینه بهشی مهلیک کامیل. له پاش نمو بهشینموه، مهلیک کامیل هاتموه میسر.

مهلیک نمشرف له دیمشقدا له سر تهختی فرمانروایی جیگیر بوو؛ له راستیدا خیر و بیرتیک بوو خودای گموره بژ داماوان و لیتقوماوانی ناردبوو. تا خوا حمز کا دلؤقان و دلنرم و بهکار و کارزان و خوینگرم و بهمشور و پتلقویتیک و بهداچودهستور و دستپاک و ناکارچاک و له بهدفهری به دور بوو. هموو خهلکی شام شعر و رژژ بژی دست وهدوعا بوون، که نمو پادشاخاومن داد و نمو بهمهری خودادامیان لی^۳ نمستینن. سرداران و سربازانی لمشگری، نمو ساتمیان له خودا دهویست که فرمانیان بژ درگا و خوینی خوئیانی بژ بهخت کم و کؤسپی سر ریگهی تهخت کم. خویندهواری زرد خوشدهویست و پهری زردی به خویندن دا. گملنیک فیرگه و زانکوی گرینگ و پرپایهخی بنیات نان و مامؤستای هیژای بهسرهوه دانان. زانکویهکی به ناوی دارالحدیث بژ زانای بهناوودهنگ شیخ نبووعهمر^۴ - که به نیبوسهلاحی شارمزوری بهناویانگه - کردوه؛ که دهرسی فرمودهکانی پتفه مبری تپدا بلتموه.

مهلیک نمشرف سالی ۵۷۰ ک (۱۱۷۴ ز) هاتوته دنیاوه^۵ و سالی ۶۳۵ ک (۱۲۳۷ ز) له تهختایی گزپدا جیگهی گرت و گیانی پاکسی به خودای تاک سپارد. سرکردهکانی سویایی و کاربهدهستانی سراویمردهی شایی و هموو گموره بیوانی شار و زانا و پیشموایانی نایینی، له ناشتنی ترمه که میدا بهشدار بوون و له قه لای دیمشقدا نمسپاردهی گلپان کرد و له پاش ماوهیهک تهرمی پسرزوی گونیزایموه بژ ناو کؤشکینکی خوی که له نزیک مرگموتی گمورهی باژتپردا دروستی کردبوو؛ لهوی وهشیرایموه.

۱- شارتکه له سوریا له سر چهمی فوراته و کموتوته نیوان ههلب و دیزرز. عمونی

۲- شارتکه له جزیره و باشوروی پؤژه لاتی نورفایه. عمونی

۳- نمبووعه مروهوسان کورپی عمیدوربه حسان له زانا بهناویانگهکانی شافتیعه. سالی ۵۷۷ ک له شارمزوری هاتوته

دنیاه و سالی ۶۴۳ ک مردوه. زرد کنتیی بهنرخ له زمان و نهدهجا نوسپوه. عمونی

۴- مشاهیر الکرادی نممیزهکی دهلی: سالی ۵۷۸ ک (۱۱۸۲ ز) له دایک بووه. جه میل

مه‌لیک کامیل‌محمد کوری مه‌لیک عادل^۱

مه‌لیک کامیل پادشایک بو له رژژگاری خویدا له هه‌موو پادشایان ناویه‌ده‌روه‌تر و له دنیا‌داری و چاکه‌کاری و به‌گۆده‌چوونی زۆرداریسا، له هه‌موو خونکاران له سه‌روه‌تر بوو. سه‌رد و په‌ند و خیره‌ومهند و چاو‌تیر و دلّوا بوو. ژیر و وریا، پیتۆل و زۆرزان و دانا بوو. له مه‌یانی شه‌ردا له پووی هه‌زار سوار پووی و مه‌رنه‌ده‌گه‌را و بۆ دینداری و خوداپه‌رستیش ناویانگی به دنیا‌دا ده‌گه‌را.

نه‌وه‌ده‌ی له راست دوژمه‌نان نازا و به‌زراو بوو، سه‌د نه‌وه‌نده‌له خودا ده‌ترسا و له فه‌رمانی به‌ سوو لای نه‌ده‌دا. له ناوی شوو پارێژی ده‌کرد و له نا‌په‌وا بیژی ده‌هاته‌وه. هه‌موو شه‌وانی هه‌ینی پیسر و پیس‌چاکی له خۆ کۆ ده‌کرنه‌وه و به‌ باسی خواناسی و پرس و پای خواپه‌رستانه پایده‌بوارد.

له رژژگاری پادشایه‌تی خویدا هه‌دیسه‌گه‌یه‌کی خۆشه‌وما و به‌رفه‌روانی له قاهیره‌ی «مه‌رّز»^۲ دروست کردوه و گه‌مه‌زێنکی زۆر به‌رز و ته‌ریزی به‌ سه‌ر گلکۆزی نیحام شافه‌یه‌وه به‌رز کردۆته‌وه.

مه‌لیک کامیل له رژژگاری باوکیدا بیوه ده‌ستی راستی بایی و سه‌ره و به‌ره پێدانی دیوانی میسر به‌و سپێرا بوو. له پاش نه‌وه که سالی ۶۱۵.ک (۱۲۱۸.ز) باوکی کۆچی داویی کرد، مه‌لیک کامیل جینگه‌ی گه‌توه و زۆر زوو هه‌تروپیتزێنکی وای په‌یدا کرد که توانی له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مه‌دا خاکی حیجاز و یه‌مه‌ن و شامیش به‌خاته ژێر سیبهری ناڵای خۆیه‌وه و به‌و هه‌یه‌وه، له هه‌موو مزگه‌وته‌کانی هه‌موو نه‌وه مه‌لّه‌نده‌نی‌سه‌لامیانه‌دا خودبه‌ی هه‌ینی و جیژنه‌ن به‌ناوی نه‌وه پادشا‌خواه‌ن شکۆیه ده‌خوێنراپه‌وه و له سه‌ر به‌رزه‌کی مزگه‌وتان وایان پێ هه‌لده‌گه‌رت: خواه‌نی مه‌که‌که به‌ عوبه‌یده‌وه و یه‌مه‌ن به‌ زوبه‌یده‌وه و میسر به‌ سه‌عه‌یده‌وه، سه‌رداری شام به‌ پالمه‌وانیه‌وه و جزیره به‌ مه‌نالانیه‌وه؛ بۆ هه‌ردووک پروه‌گه سولتانه و خواه‌نی هه‌ردووک نیشانه. خزه‌ته‌کاری هه‌ردووک شوێنه پیسه‌رۆزه‌کانه. بۆ دین یاریده‌ر و یاری جیته‌شینی پیته‌مه‌به‌ر (مه‌لیک کامیل) خوا پاره‌ستاری کات؟ نامین.

مه‌لیک کامیل نێواره‌ی رۆژی چواره‌مه‌مه بیسته‌ویه‌که‌می په‌جه‌می سالی ۶۳۵.ک (۸ مه‌سارس

۱- مه‌لیک کامیل‌مه‌بر له‌مه‌عالی ناسه‌دین‌محمد مه‌د، کوری مه‌لیک عادل‌له‌مه‌فهدین نه‌پویه‌که‌مه‌مه‌د، کوری نه‌مه‌یر نه‌جه‌مه‌دین‌نه‌پویه‌، مانگی مه‌لوودی سالی ۵۶۷.ک (۱۱۸۰.ز) هاته دنیا‌ره و له شه‌ری خاچه‌رستانه نه‌مه‌ندنازا و به‌کار به‌وه که په‌کاره‌وسی پادشای نینگلیس نازناری شیتقالیمی داوه‌تی. جه‌میل

۲- له چا‌په‌که‌ی په‌روسایادا وا نووسراوه به‌لام له دوو نوسه‌خی خه‌تی‌تردا شه‌مشه‌د و پیتنه‌جه. عه‌ونی

۱۲۳۸ ز.) له قه‌لای دیمشقلدا دستی له ژیان بمردا و زۆر به پرووسوری، پروی کرده‌باره‌گای خودای خۆی. واتا له تهمهنی چل سالی‌دا جوانه‌مەرگ بوو.

باسیتک ده‌ریازی مەرگ و نه‌مانی پادشایانی میسر و شام

یافعی له تاریخه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: مه‌لیک مسموود یوسف کوپی مه‌لیک کامیل که سالی ۶۱۲ ک. (۱۲۱۵ ز.) له سمر فرمانی بایسیری لمشکری برده‌مسر یه‌مهن و پادشایه‌تی یه‌مهنی ده‌س‌کومت، نوسا نیازی خاکی حیجازی که‌وته سمر و نازانه و بازانه گوپی به‌ستموه و بازتکی سمریازانه‌ی داو همرده‌ی پیروزی حیجازی وه‌ک دلخوازی خۆی خسته ده‌ستموه. نمو مه‌لیک مسموود‌مه‌سالی ۶۲۶ ک. (۱۲۲۹ ز.) له مه‌که‌که‌ی پیروز کوچی دوایی کرد و له پیچی مالا‌واییدا پرای‌سپارد که‌وا کفرودفنی له ما‌ن و دراوی خۆی بۆ نه‌کهن و تهرمه‌که‌ی به‌درتسه ده‌ست شیخ سلیق^۱ - که پیسر و پیاوچاکتیکی به‌ناوودنه‌گی نمو بۆزگاره بوو- تا پیسری ناویراو له جاوی بیخموش و په‌وا، کراسی قیامته‌ی بۆ بیسپی و وه‌ک هه‌موو مردووی هه‌زار و بی‌ په‌نا، بی‌ هه‌را و هوریا و زه‌نا و بی‌تموه هه‌یج پێزی لی‌ بنری، ناوته‌ی ژیر توتی خاک و گل‌ بگری و له سمر کینلی گۆزه‌که‌ی بنوسن: «نه‌مه‌ گلکۆی هه‌زاری چاو له دستێ خودای په‌روهر‌دگار، یوسف کوپی محممه‌د کوپی نه‌بووه‌که‌ کوپی نه‌بووه». شیخ سلیق له باتی کفن بال‌پۆش و فۆتیه‌که‌ی خۆی تینه‌و پینچا که زۆری هه‌ج پیتوه کرد‌بوون و له گۆرستانی په‌مه‌کی موسولماناندا به‌ خاکی سپارد.

مه‌لیک کامیل له مەرگی نمو جوانه‌مەرگه‌ نازیزه، کزه‌ی له جهرگه‌وه هات و ته‌می خه‌می پدزاری جگه‌رگۆشه‌ی ناواری، ده‌وری ته‌نی و دوباره له شامدا پرسه‌ی بۆ دانایه‌وه و شیسن و شه‌پۆر نوێ کرایه‌وه.

سالی ۶۳۲ ک. (۱۲۳۶ ز.) سمر کرده‌ی لمشکری مه‌لیک کامیل (سواب خادم) - که له نازایه‌تیدا بیوه‌ نه‌موونه‌ی هه‌لکه‌وتووێی و نه‌به‌ردی له دنیا‌دا و هه‌موو میسر‌خاس و گه‌رناستیک تیره‌ی بی‌ ده‌برد- دنیا‌ی به‌جینه‌تشت و مرد. نمو سه‌وابه‌ سه‌مد پیساری وای پینگه‌یان‌دن که زۆر له‌وانه له داو‌پۆژدا به‌

۱- شیخ سلیق کوپی به‌ردی، کوردی هه‌ولێری له مه‌که‌که‌ ده‌زیا. جه‌میل

له میسر بوو- هیشتا مندال بویو کاروباری دنیا داری پی هئند مسوورا. سرداران له مشکر و کاره دهستانی ولات وایان به پمسن زانی که موزه ففهره دین مهلیک جمواد یونسی برازای مهلیک کامیل بکریتته سرپرشت و به ناوی مهلیک عادلوه فرمانر هوایی دیمشق بپرئوبهری. نوسا گزوی مهلیک کامیلیان له پنا مزگوتی گموره هملکند و ترمه کمیان له قهلاوه گوئزتموه و نمو گزویان بز کرده مالی یه کجاری.

پادشاکانی دیکه له خانهدانهو باسی برانه وریان

یافعی له تاریخه کیدا دهلی: مهلیک کامیل مرد و مهلیک عادلای کوری له میسر کرا به جیشین و مهلیک جمواد به ناوی نوسا، بوو به فرمانر هوای دیمشق. سالی ۶۳۷ ک (۱۲۳۹ ز). پیاره گموره کانی میسر هاتبونه سر نوسا بیروباوهره که مهلیک عادلای وا مندال بز پادشاه دست نادا و باش نوسا مهلیک صالح نهمیویی برای لهبری نوسا پادشایی.

رژنیک په لاماری کوشکیان داو مهلیک عادلایان خسته ناو کمزازه و له بنکهی فرمانر هوایه تیان وهره نونا. چه کداریکی زور دوری کمزاه میان گرت و بردیانه قهلا و خستیانه زیندانهوه. نیتسر مهلیک صالح هیچ له میسر و ته گهری له مبر نوسا و بهی دلته می، له سر تختی پادشایه تی جیگیر بوو.

مهلیک صالح سرویبری تهوای به کاروباری میسر دا. پادشایه کی دادپروهر و مشور و خور بوو. بز ناسودسی ژیردهستانی، خوی زور ماندوو ده کرد و بز به ختمور کردنی کلژلان، تمه منی خوی بهخت ده کرد. له هموو ناقاریکی میسر دا مزگوت و پهرسگی بنیات نان و میسری -سر له مبر- زور ناوه دان کردهوه.

نوسا به نیازی شام ساندنوه -به له مشکی گرانوه- کموته ری و هات و جموادی له سر دیمشق برکمنار کرد و له باتی نوسا کندی پی سپارد که پیی رابگا. مهلیک صالح بز نوسا له بهرچاوی خدک مهلیک جمواد بشکینی، خوی که سوار بوو سرپوشی زینی نسبی خوی پی هملگرت و چمند هنگاوتک به پیاده می و پیش خوی دا. به لام له دواییدا له سو کایه تی بوسر هینانهی زور پزویان و شهر مزار بوو.

مهلیک صالح دواى نهموى ديشقيشى به يه كجارى بويوه، روى كرده مهلبمندی غمور و لموتوه نارديه شوتين مهلیک صالح نيسماعيلی مامی - كه فرمانر هوای بمعلمهك بوو- كه بيته لای و بچيته بمر فرمانيموه. مهلیک صالح نيسماعيل ناماده نمبوو سمر و بمبر باری برازاكهی خوی بيتی و بؤ بمريره كانی كردنی داواى له موجهيدی فرمانر هوای حميس كرد كه دژی نمو برازایمی كۆمهگی بی بكا. موجهيد به دهنگيموه هات و لمشكری بؤ نارد و نمويش كه خوی به ساز و تمیاری ديت، لمشكری خوی به كوتيره پتیهكى وادا هیتنا كه هتا لمشكر به ناو شاری شام و هرنمبوون، كس پتی نغانی و كاتی پیتیان زانی كار له كار ترازا و مام، پرزهى برازای پری و زؤدهی سمریاز و سمر دارانی سوپای شام له پادشای خویان ته كينموه و ته كیان دابه تهك مهلیک صالح نيسماعيلموه و صالح نيميويان فروشت و دلی صالح نيسماعيلیان بی كری.

صالح نيميو ب ده بويست خؤ وشيری، بهلام هينديك له پياوانی مهلیک ناسری خاوضی كرهك - كه بؤ كۆمهگی صالح نيسماعيل هاتبوون- توشيان بوو به توشيموه و گرتیان و بال بيمسته برديان و كردیانه دیاری دستى خویان و بؤ پادشای خویان برد. مهلیک ناسر مهلیک صالح نيميو بی له قهلاى كرهكدا خسته گرتووخانموه.^۲

كاتی مهلیک عادل كورپی مهلیک كامیل زانيموه كه صالح نيميو بی برای نهموى ده گمل كراوه و له ديشق و هدر نراوه، هلی به دهرهت زانی و توانی خوی له بماندی ميسر پرگار بكا و تهختی پادشایهتی ميسری وه گيسر خوی خستموه و پياویشی ناره لای مهلیک ناسر و راپسپارد كه نه گمر بی و صالح نيميو بی برام بداته دست، سمد دیناری خوتنبهها بؤ دهنترم.^۴ مهلیک ناسر بهو پيشنياره زؤ تووپه بوو؛ مهلیک صالح نيميو بی له بماند پرگار كرد و پهمانیشی ده گمل بيمست كه به لمشكری خوی

۱- هر نمو مهلیک صالح نيسماعيلی كورپی مهلیک عادل به كه مهلیک كامیل كورپی عادل له ديشقی دهرگرد و برارش بوون. مهلیک صالح نيميو ب كورپی مهلیک كامیل كورپی عادل برازای صالح نيسماعيل بوو، كه فرمانر هوای بمعلمهك بووه.

۲- موجهيدشتر كؤ كورپی نهمه ددين شيركؤ.

۳- مهلیک ناسر داود كورپی مهلیک مورعزدم شمره فدين عيسا كورپی مهلیک عادل كورپی نهمه ددين نيميو ب. چه ميل

۴- پمنگه هملزرتك لمو ناوهدا پميری و سمد نيمويی و سمد هملزار بووی. چه ميل

میسری بز بستیتیموه و به گمورهی خوشی بزانی:

مهلیک صالح نمیبوب به مهلیک ناسر و لمشکریهوه پرویان کرده میسر و همر نموندهله سنورهوه
چورنه ژوروهوه، همموو نمیسرانی برهه کامیلی شمیبویی میسر - که عادلیان دهدزا و سالتعیان
دویست- گوز و گومبته ههلیانکوتایه سر مهلیک عادلئی پادشایان و دست و لاقیان بمست و له
گوشه زیندانیان توند کردهوه و پرتگیان بز مهلیک صالح کردهوه و چورن به پیسریهوه و بز سر
تهختی پادشایتمی میسریان بردهوه و نموسا مهلیک ناسر هاتموه بز قه لای کهرهک.

سالی ۶۳۸ ک. (۱۲۴۰ ز.) مهلیک نیسماعیلی پادشای دیمشق - سا به همر نیازتک بووه - قه لای
شقیفی بز چاچپرستان چۆل کردهوه. له سر نهم کاره نارپهوایهی، دوو زانای همره گمورهی شام
(عیززه دین عبدهوسلام و نمبوعمهر نیبنولحاجب) زۆر به توندی برهبرچیان دایهوه و سوورهی
خویان ناشکرا کرد. مهلیک صالح نیسماعیل لهو به گۆر داچورنه یان زۆری پک هستا و عیززه دینی له
نیمام جومعهی خست و ده گهل نیبنوحاجبا گرتنی و همر دوو کی خسته زیندانموه.

۱- عزیزه دین کوربی عبدهوسلامی دیمشقی - که نازناری سولتانی زانایانی درلوتهن - له شاگردانی نامیدی کورد و
نیمام جومعهی دیمشق بووه. که نمر کارساتهی بهسر هاتوره، له دوا یینا پای کردهوه و چوته میسر و سولتانی میسر
زوری قعدر گرتوه و کردهویسته دادیرس و نیمام جومعهی مزگوتی عتیق و له قاهیره شدا له مدرسهی صالحیه
دهرسی گوتوتموه و له پۆزی دهیمه جیمادی به که می سالی ۶۶۰ ک. (۱۲۶۱ ز.) کۆچی دوابی کردهوه.

۲- شیخ جهالمه دین نمبوعمهر عوسمان کوربی نمبووه کر کوربی یونس کوردی شارمزوری، له پۆرمانزانه
بنواویانگه کانی زمانی عمرهیی بووه. سالی ۵۷۰ ک. (۱۱۷۴ ز.) له نمرتا له مصلحنی سمعیدی میسر له دایک بووه و
لهوی خویندی معاود کردهوه و له فترگی فالزیمه له قاهیره کراوته فترکار و دهرسی گوتوتموه و پرویان لی ناوه که
بیکنه قازی احمدی لی نه کردهوه و له ترسی قازیتمی، له میسر پای کردهوه و پهنای به دیمشق بردهوه. دهینشدا
لهسر شوقی شافعی پویشتوه و له شام پههی مالکی ره چاو کردهوه و له مزگوتی گمورهی دیمشقدا کراوته
ماموستا و گهلیک کتیبی زۆر هیژای دانان و لهوانه نامیلکمه که بز برهو پیندانی معزی مالکی، شافیه له سرف و
کانیه له نهودا به شمرهوه نمو نویونی و شرح المفصل و مختصر السننه له اصولی فقه و گهلیک شتتیریش
همر برهه می نهوه. له پاشان کومته نسکهندهریهوه و پۆزی پینجشمه بیستوششمی شمشه کانی سالی ۶۴۶ ک.
(۱۲۴۸ ز.) له تهمنی ۴۶ سالینا مردهوه و له دهری بابولبحر له گۆرستانی صالح کوربی نمبووشامه نیژاروه.

باوکی نیبنوحاجب بهرلموه بیته میسر، پهرده داری نمیسر عزیزه دین سه لاهی کورد بووه و له شاری سند (زاخا) له لای
نامیدیمه زیاره و لهبر نمو پهرده داریه ی باوکی ناوی نیبنوحاجبی بهسر داپه براره. جهمیل

سالی ۶۴۱ ک (۱۲۴۳ ز). نمر مملیک جهواده- که له پاش مهرگی مهلیک کامیل چمند رژژتیک فرمانپروای دیمشق بوو- له دنیا دمرچوو.

سالی ۶۴۵ ک (۱۲۴۷ ز). مهلیک عادل کورپی مهلیک کامیل له زینداندنا مهرگی فریاسکوت و پرزگاری کرد^۱. کورپیکی له پاش بهجن-ما ناوی «مهلیک موغیس عومصر» بوو؛ که بابکه‌ی مرد، نهمیشیان خسته زیندانموه. له سر نمر کاره چمند جارتیک شعر و کیتشه له نیتوان مهلیک صالح نیسماعیلی پادشای دیمشق و مهلیک صالح نهمیوی میسر و مهلیک ناسری کمره‌کدا رویدا و به‌شی زوریش همر مهلیک صالح نیسماعیل تیده‌شکا. سمره‌رای نهمه‌یش قاتی و گرانی و په‌تای چاقوقوکه به شامیان و هرویون و زوریان قر کردن و هیز و پیژتیکیان پیوه نه‌هیتشن.

سالی ۶۴۷ ک (۱۲۴۹ ز). مهلیک صالح نهمیوی پادشای میسر له شاری میسر وشکاوای ژیبانی هات. قه‌تای ناو- که کوتلمی مهلیک صالحی خوالیخوشبوو بوو- ده‌گمل سمرداران و نهمیسرانی میسردا بریاراندنا که هه‌تا جینشینی بژ داده‌نین باسی مهرگی مهلیک صالح له لای کس نه‌درکیتن. مهلیک صالح کورپیکی بوو به ناوی مهلیک موعه‌ززم^۲ و لمر سردمه‌دا له ولاتی شام ده‌ژیا. هه‌تا پیایوان نارد و مهلیک موعه‌ززه‌میان په‌میدا کرد و هیتنایانموه میسر، سن مانگی پیچوو؛ به‌لام هیتشنا کس به مهرگی مهلیک صالحی نهمانیبوو، که جینشین په‌میدا بوو. نهمسا نهمانی پادشای پی‌شوو راگه‌منه‌نرا و پادشای نوتی له جیگه دانندرا و مینبهر و زتی و زتیوی دراو به ناوی مهلیک موعه‌ززم رازتیرایموه.

سالی ۶۴۷ ک (۱۲۵۰ ز). لشکرتیکی زور گران و پرچه‌کی خاچهمرستان هیتشیان هیتنایه سر میسر^۳. مهلیک موعه‌ززم بژیان دهرکوت و له شاری مهنسوره پیتشایی نهم لیتشاه‌هی گرت و به‌رهنه‌گاریان بوو. شعر و کوشتارتیک کرا که هه‌تا دنیا دنایه و زه‌ی له سه‌ریهرشتی گایه له هه‌مورو

۱- له پروپتر ۱۶۹ی اخبارالامم دادله‌تی: مهلیک صالح [نهمه‌دین] نهمیوب نیازی واپوو به‌روو شام بجی. ده‌ترسا لمر به‌مینه‌دا عادلای برای، گیتچه‌لنیک بکا. ویستی بینیزته قه‌لای شومک؛ به‌لام عادل ملی ندا که دهرکوتی. صالح هیتندیک کزیملی خزی نارهن له زینداندنا خنگندیمان و بلاویان کرده‌وه که به مردنی خزی مردووه. جه‌میل

۲- مهلیک موعه‌ززم، تورانشایان پی گوتروه. جه‌میل

۳- سانتلووس (سانلوی) نیمه‌راتوری فرمانسه سویاسالاری نهم هیتشه بووه. جه‌میل

کۆر و دیوه خانان، خۆشخوانان به بهیت و چیسرۆ کوانان به داستانی بگیتینمهوه. لسو پۆژهدا خورپینی خونکاران و گوپینی سمداران و همره شمی چه کداران و خرمهی سواران و گرمهی تمیل و دموالان و شهقی شوران و ورهقی ممتالان و تهقی تهوران و کسۆره کسۆپی که حیلان و زۆره زۆپی زامساران و بۆه بۆپی ترسمنۆک و بۆناران، دهنگی ههوری به هاران و بون خۆ ددها. سنگ و بمری نیاران به دردی کۆتره داران چوربوون؟ که شۆپه سورانی کوردی نییوی، رمی همیزهرانی سر به جۆلانی خۆیان پی-
دهنمزموون و نیزه یان بۆنیمهی وهک جلیشی پۆژی شایی به سمردا ده کوتان.

لهشکری مهلیک موعمزهمی نییوی لسو شمری فههنگه دا نسوونمی گهرناسی و نهمردی بۆنیمهی به خه لکی جیهان راگمیاند و لهو جهنگه دا لهشکری خاچهرستانی وا شکاند و نابرووی وا تکاند که هیچ نافهریده مه که له دنیا دا خۆزگهی پی نه خوازی. له کۆری شمر و له شمرگه دا حموت ههزار که لهشی خاچهرستان له گۆپی به جهنمان و پاشان نهو لاشانه گهنیس و بوونه بۆیوی خهرتل و دالاشان. پادشای گورهی خاچهرستان دیل کرا و دمست و قاچی بهسترا و پهسترایه گۆشهی بهندیخانومه و لهوتشدا به کۆت و پیئوند شتمهک درا^۱.

مهلیک موعمزهم له پاش نهو سمرکهوتنه فیز و ههوا یه مینا کردبوو؟ پختاری دهگه کۆپله کانی بایندا زۆر خراب بوو. نهو مندهی زۆر بۆ هیتان که نهوانیش له دژی نهو په کترینان گرت و له نه کار پۆژیک لپی را پهرین و گرتیان و گوشتیان و عیززه دین تورکمانی^۲ - که په کینک بوو له خۆیان - کردیانه سهراری خۆیان و له مهنسووره به لهشکروه هاتن و قاهیره «معوژ» یان دمست به سمردا گرت. پادشایه کهمی خاچهرستانی پینجه ههزار دینار و شاری دمیاتی دان و خۆی لی کرپنمه و پزگار کرا^۳.

۱- زبانی سهیلیان لهو شمره دا سهههزار کۆژاو بوو. جهمیل

۲- مهلیک مرعیز، عیزه دین نایهگ (ناغابهگ)، میژدی شه جهه هوددوپی نییوی، له سالی ۶۵۳.ک (۱۲۵۵.ز) دا خۆی کره هه دشای میسر و حموت سالان حوکمیک سهره خۆی کرد و میسرات گرانی له دوی نهو به چینی کۆپله (تهبهقی مه مالیک) ناو براون. جهمیل

۳- نه میسنزه که دهقی: سانلوی به هه شتمه دههزار دینار خۆی کرپه نهوه و شاری دمیاتی داوتمه به موسولمانان. جهمیل

همر لمو سالءدا مهليك ناسر - حاكمى كمرهك - لمشكرى بردهسمر ديمشق و زؤر به هاسانى گرتى. نموسا زؤر باش به خؤذا هات و لمشكرىكى ساز و پرچهكى سازدا و پروى كردهميسر و هاته گيائى كؤيلهكان؟ بؤ له ميسر وهدرونانيان. لمشكرى ميسر به سمر كردهمى كؤيلهكان له عبباسيه هاتنه بمرابى و شمپىكى زؤر خمست و خويناوى لمو ناوهدا قوموا. له نهنجامدا لمشكرى ميسر شكا و لمشكرى ناسر به سمر كه وتووى هاته ناو شارى قاهيره و نالائى دهولمئى نعيموى ديسان له سمر ميسر شه كايموه و له سمر بمرزه كى مزگوتان، خودبه به ناوى مهليك ناسر خوئندر ايموه.

عيززه دين توركمائى و قعتايا ده گمئ سئسده كؤيله ههلبؤزاده و زؤر سازا له كؤيله كائى مهليك صالح، له دست ناسر ههلاتن و بمرهو شام پؤزشتن. له رنكدها توشى كاروانتىكى سوپايى مهليك ناسر هاتن؛ كه چهك و جبه خانه و گهنجينه و تهيل و نالائ و كهلوپهلى تريان بؤ ميسر دههئنا. عيززه دين و قعتايا بمره سئسده كهموه بمره كاروانيان دادا و همر نموهئدى بئى يهك و دوو له بمره كيان ههلو شانندن و شيسر و رمبيان تئنان. شه مسمدين لؤلؤ - كه سمر قافله بؤو - كموته بمره مستيان و وهك ممرى ناوه كى گؤش تا به گؤش سمر يان برى. تهپلى مهليك ناسريان ورد و خاش كرد و گمنج و داراييه كميان همصرو به تالان برد. له وئشموه هئرشيان بردهسمر غمززه و گرتيان و كورپى سه لاهه دين نعيموى و مهليك نمشره مروسا كورپى عادل^۱ فمرمانر هواى حميس و مهليك صالح نيسماعيل - كه له پئشدا هئندىكى ده رباره دواوين - ده گمئ گه ليك له سمر ناسان و نعيميرانى نعيمويان به ديل گرتن و هممويان يه كجه كوشتن و ناسمواريان برينموه.

كائى ههوا و باسى نمو كاره ساته جهر گيره به مهليك ناسر گهيشتموه، زانى كار له كار ترازاره و تازه مانه وى له ميسردا هيچ تامى تئندا نهماوه. ناچار به يه كجارى سئ بمره دى نايه مشت بسووى پادشايتمى به ته ختوتاجى ميسر و ته لاقىكى وايدا به هيچ شئخ و مهلايهك چا نه بيتتموه و ميسرى به جيهتت و سمرى خؤزى هه لكرت و بمرهو شام قاچاندى.^۲

۱ - زئرنؤف پرسهك (؟) له سمر داناه. پهنكه له بمر ههلى ناوه كه بن؟ چونكه مروسا كورپى عادل همركيز حيسى به دستموه نمبروه. تهنيا به سمر ميسر راگهيشتموه و ته ممش زؤر له دواى نموه بوه و راسته كى نمشره مروزه بمره دين مروسا كورپى مفسوره كه له نيوان سالانى ۶۴۴ ك. (۱۲۴۵ ز.) ۶۶۱ ل. (۱۲۶۲ ز.) نپادشاهى حميس بوه.

۲ - له تاريخى دولت و نيماراتى كورردا دملئ: سالى ۶۵۲ ك. (۱۲۵۴ ز.) خليفه بمره دستى تئخت و ←

سالى ۶۶۹ك. (۱۲۵۱ز.) تەمۈشى - كە لە لايمەن مەلىك ناسرەو دەردارى كەرەك بىوۋە - ھەستا سەرىخ مەلىك موغىس-عومەر كورپى مەلىك عادل كورپى مەلىك كامىلى لە بەندىخانە دەرتسا و كرىدە فەرمانرەۋاى كەرەك. دەلتىن دەستى ھەنگونىۋاى بىسخىمە زارى سىلەمۋە دەيگىزى؟ ئىمويش پارسەنگى چاكەى نان بەدى خۇزى ئاۋا خراپە داىمۋە.

سالى ۶۵۱ك. (۱۲۵۳ز.) مەلىك سەلاھەدىن كورپى مەلىك زاھىسر كورپى سەلاھەدىن كورپى نەجمەدىن ئەسسىۋوب، پۇزى لە سەر دىنا نەما و پەناى بە گۇرستان برد.

سالى ۶۵۲ك. (۱۲۵۴ز.) ئەمىران و كەمىخوداىانى مىسر، عىززەدىن توركمانىان كوردەپادشائى خۇيان و نازناۋى مەلىك موغىزىيان داىە. ئىم موغىزە - ۋەك گوتمان - لە كۆپلەكانى مەلىك سالىح بوو. ئىتىر لەو پۇزۇمۋە پادشاىەتى مىسر كەوتە دەست كۆپلەنمۋە و خانەدانى ئەسسىۋوبى سىبەرى لە سەر مىسر رەۋى و بۇ يەكجارى ناۋيان لە پوۋىمەرى پادشاىەتى مىسر كۆزايەۋە. جا چۈنكە ھىندىك لەو كۆپلەنەى بەرەى ئەسسىۋوبىيان، دەگەل پادشاىانى عوسمانىدا ھاۋچەرخ بوون، لە پراۋەۋەدا - كە باسى ئىم پادشاخاۋەن شىكۆپانە دەكەم - بەرەبەرە ئەگەر خوا حمز كا، لەۋانىشەۋە دەدۆپىم.

مەلىك ناسرەۋاد كورپى موغىزەم كورپى عادل، لە ترسى عىززەدىن توركمانى ئۇقرە و ئامانى لى ھەلگىرايوو. بە دەرىدەرى و خاكەسەرى ھەر پۇزۇ لە جىيەك و ھەر شەۋە لە دىيەك پرايدەبوارد. سالى ۶۵۶ك. (۱۲۵۸ز.) بە ھەناسە ساردى سەرى ناىمەۋە و لە گۆزى تەنگەبەردا بە بى-تەرس ھەسايەۋە.

ئىم مەلىك ناسرە زىرەك و خۇش-مىخ بوۋە. ماۋەيەك دەرسى خوتىندوۋە و لاي مۇنەيدى-توۋسى گوتى بۇ ھەدىس پاداشتوۋە. شىخەرى زۇر باش دەھۇندەۋە و ماناى زۇر تەمۇناسكى بە بىر و مېشكىدا تىدەپەرى.

سالى ۶۶۲ك. (۱۲۶۵ز.) كۆپلەكانى مىسر ھاتنە سەر كەرەك و دەۋرىياندا. مەلىك موغىس كورپى عادل سەنگەرىمەندى خۇزى كورد و ماۋەيەك شەرى كورد. بەلام دوژمەن بېرىسى لى بېرى و مەلىك

→ ناسر و عىززەدىنى ئاشت كوردەۋە. جەمىل

۱ - ئەمىنزەكى دەلى: سالى ۶۵۳ك. بوۋە. جەمىل

موغیس به هیرشکمرانی گوت: نه گمر نه مکوژن خۆمتان به دهستهوه دهدهم. به ئینیان ییندا و هاته در و ناردیانه لای پادشای میسر و نیتسر سمری تیندا چوو. له پاش مهلیک موغیس، تازه له نهموهی نهجمه دین نهییووب کهس سمری به پادشایی نهگمیشهوه.

خودا به نیازی خوی دهکا و چۆنی دهکا و چۆنی گهرهک بی، فرمانی رهوایه.

پوڤه پری دووهم

فرمانپه وایانی سمرلند و پایه‌بمزی کوردستان، که همر چمنده خوشیان به پادشا ناو نماناوه و دهریان نه‌بریوه که کوردستانی بمرده‌ستیان دوله‌تینکی سمریه‌خویه؛ به‌لام زور به سمریه‌ستی ژیاون و زوریان - زورجار - خودبیمان به ناو خویندراوه و بمر و پشتی دراویان وینهی خویانی لیدراوه. باسی نموانه له پیتنج بماندا کراوه.

به‌ندی به‌کهم

فرمانپه وایانی نهمده‌لان

به‌ناگایان له کمونه رژژگاری فرمانپه وایانی کوردستان و شرتین‌ه‌لگرائی شوینمه‌واری شه‌تاییکانی لوپستان، بنچینهی فرمانپه‌وایی نهمده‌لانی ده‌گیت‌نمونه سمر په‌منی خونکارانی دیاربه‌کر؛ که نموانیش له نهمه‌وی نه‌حمده‌ی کوری مپروانن^۱ که لموه پیتش لمویش دواين و ده‌توانن بۆی پروانن.^۲

۱- له دوو نوسخه‌ی دمنوسدا بابه‌ک کوری ساسان. عمونی

۲- حکومته‌ی دژسته‌کی کوردی مپروانی له ناخر و نۆخری چمرخی پینجهمندا بپرومتموه. وه‌ک ده‌لین: بابه‌نهمده‌لان له وه‌چی نموانه و هیچ دوور نیه که بابه‌نهمده‌لانی سمر به مپروانیان له ترسی دهمدرتیی نیبسنوجمه‌بیری وه‌زیری به‌غفایه، سمری خۆی هملگرتین و کمورتیته ناو گوزلانه‌موره و لموین گیرساییتتموه و هه‌لیدا بپیتتموه. مستشرق ده‌لی: نهم بابه‌نهمده‌لانه همر خۆی گوزانه و له تیرهی مامتیریه‌کانموره به هیتزی هۆزه‌که‌ی، دمه‌سه‌لانی دمست خستوه و نه‌میسرایه‌تی کردوه.

بابه نمرده‌لان ناره بز پیاویک که چمند سرددم و تاویک له ناو هۆزه‌کانی گۆراندا ژیانی رابواردووه؛ له بمرمودای دمه‌لاتی چمنگیزیه‌کاندا دهستی به سمر شاره‌زوردا گرتووه و نه‌میسرایهتی لێ دامه‌زراندووه. نهوسا ناوی بابهنمرده‌لانی گۆزیوه و کردوویه به قویادی کوری فهیروزی ساسانی.^۱

به گفتی همدوللا مستعوفی^۲ شاره‌زور، وانا شاری هیزوژور^۳ و ههمیشه فه‌رمانه‌هاکانی کورد بوون و همر کسێ که خاوهن زۆر بسوین؛ بسێ زۆری پیش خۆی په‌پیتچه‌ک داوه و راوی ناوه و له جینگاهێ دامه‌زراوه. نه‌ویش همر نه‌وه‌ندی توانیوه بمیتنی تا به توانایی ماوه و هه‌رگا داویه‌ته باری کزی و زه‌بوونی و به‌ره‌و نه‌بوونی خزیوه، یه‌کی زۆرداری بسێ په‌خسیوه و پسرزی لێ بریوه و میسرایه‌تیه‌که‌ی گۆزیوه.

بابهنمرده‌لان له‌و خاوهن زۆرانه بووه که زۆریان نه‌بردووه و به‌ سه‌رمیستی فه‌رمانه‌ه‌وایی مه‌له‌بندی شاره‌زوری کردووه و پیاویکی ورد و کارزان و بدمه‌ستیرد سووه و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا زۆری په‌ل هاویشتووه و به‌ره‌وی به‌ قه‌لمه‌ه‌وی خۆی داوه و زۆری پان و پۆر و هه‌راو کردۆتموه و هه‌تا ژساوه هه‌ر به‌ خونکاری و سه‌رداری ماوه و نه‌وسا پیتمێردی خودا سه‌ری داوه و ده‌گه‌ل کفن‌پۆشان به‌ره‌و شاری خامۆشانی ناردووه و هه‌له‌وه‌دای بیابانی نه‌مانی کردووه.

→ نیه‌سماعیل کوری مه‌لا مسحه‌مدحوسین، نووسه‌ری تاریخی نمرده‌لان ده‌لی: بابهنمرده‌لان له‌ جیی خۆی په‌ریوه بووه و له‌ مه‌له‌بندی پاله‌نگان دابه‌زیوه و له‌ دواپۆژدا -له‌ سۆنگه‌ی مهنمون به‌گی کورپی سه‌وتزیری نه‌وه‌یه‌وه- ناوی مامۆزیان به‌سه‌ردا به‌راوه. جه‌میل

۱- په‌نگه‌ لێزه‌دا کورته‌ی هه‌تایی. راسته‌که‌ نه‌وه‌یه‌ پابه‌گیاننده‌وه که له‌ وه‌جه‌ی قویاد کورپی فه‌یروزی ساسانیه‌؛ چه‌رنکه‌ ناشکرابه‌ قویاد بابی نوێسه‌ره‌وانی پادشای به‌ناویانگی نیرانه‌وه به‌ر له‌ پینه‌به‌هر ژیاوه و سالی ۵۰۲. ز له‌ کورده‌ستاندا شه‌ری ده‌گه‌ل رومانان کردووه. جا که نمرده‌لانی ده‌لێن له‌ رۆژگاری عه‌باسیهدا حکومه‌تیان هه‌ر سووه و زۆر له‌ مێژینه‌ن و پاشماوه‌ی ده‌ولته‌ی ساسانین، نیازیان نه‌و مه‌به‌سته‌یه. جه‌میل

۲- همدوللا مستعوفی قه‌زوینی خامنی مێژووی نه‌هه‌ک‌ال‌ل‌ه‌رب و تاریخ‌ گزیده- که به‌ فارسی نووسیه‌ین- سالی ۷۶۰. ک. (۱۲۳۹. ز) مرده‌وه. جه‌میل

۳- نیه‌بنوخه‌له‌کان ده‌لی: زور کورپی زه‌ه‌اک دروستی کردووه. هه‌یندیک مێژوونوس لایان وابه‌ قوساد کورپی فه‌یروزی ساسانی بیتایی ناوه. هه‌پشه‌ ده‌لێن: ناوی سیازور بووه و نه‌و ناوه له‌ نامه‌یه‌ کدا که قه‌یس‌ر بز کۆری پیرانی رۆم‌ای ناردووه، به‌ سیازور نووسراوه. جه‌میل

کاتی بابائمرده‌آن سرزده‌مینی به‌جن هیشتهوه، کلزلی^۱ کوپی له جیگه دانیشتهوه و نموش پاش ماویهک به‌رهو گۆزخانه لئی نیشته و بۆ مرگستان پزیشتهوه. له دواي نهموی کلزلیش به کلزلی چۆغعی بئ گۆزلی زیانی به شۆزلی کموته بن گلوه، نهمه و نهمه‌چرکانی -که به شویتن په‌کدا شویتنی باب و کالیان په‌چاو کردوه- نهمانن:

۱- خدر کوپی کلزلی ۲- نه‌لیاس کوپی خدر ۳- خدر کوپی نه‌لیاس ۴- همسمن کوپی خدر ۵- بابلۆ کوپی همسمن^۲ ۶- موزنیر کوپی بابلۆ.^۳

چونکه چۆنیمتی به‌سهرهاتی نهم فهرمانپه‌وا رابردوانهم باش بۆ ده‌بناوان نه‌کرا و لسیم پرون نه‌به‌بو چۆن بوون و چۆن چوون، ناچار چاوم له راست باسی به‌سهرهاتیان نووقاند و همر ناوه‌کانیانم راگمیانده. وا لئی برپاوم همر دهریاره‌ی نمو پیاوانهمه‌ بنویتم که ناویان له پۆزگاراند کهموتته سمر دم و زارانهمه و باسی راستی پووداوی زیانیانم له ناگاداران‌ی ورده‌کاره‌هه بیستهوه و به‌راوردم کردوون و له کموم داوین و نهمی بس‌ژیوان و دارووجان بوون و چروک و قریژکیان تینه‌چوون -به دانسته- همر نهمانهم هه‌لبێژاردوون و به میژوه‌کهم سپاردوون. ته‌نانته نهمانه‌ی که باسم کردوون، هیندیکیان همر خۆم دیتومن و داوندومن. په‌یمانم ده‌گه‌ل بنووسی زمان لووسم به‌ستوه که همر سه‌به‌ستی بینگری و له بار بنووسم و له وشه‌ی بئ گه‌شه و سیس، به‌مبیز و خۆپارنیز بم. همر که‌میش به دواي راستا هه‌لو‌ده‌ا بئ، همرگیز زیانی تووش نابئ.

۱- میجرلن‌گریک ده‌لئ: کلزلی ولاتی خۆی زیاد کرد و هه‌ولتیری گرت و باجی له ده‌وریه‌ری ده‌ستانه. جه‌میل

۲- له تاریخی نهمه‌ده‌لانا به ناوی بابلۆ کوپی موزنیر نووسراوه. جه‌میل

۳- تاریخ‌العول و الامارات‌الکرديه ج ۲، ل ۲۷۶ و القرون‌الاربعه‌الاخیره فی‌العراق پوویسم ۷، ل ۸۰ ده‌لئین: حکومستی بابائمرده‌آن له پۆزگاری خدری کوپی کلزلی و نه‌لیاس کوپی خدره‌ا زۆر بس‌کیشه و همره‌ا ما‌به‌بو؛ به‌لام حکومستی جه‌لایره‌کان له پۆزگاری نه‌لیاس کوپی خدره‌ا ده‌ستی به‌سمر به‌شی زۆری باکوپی پۆزناوای ولاتی شارن‌زورده‌ا گرت و نه‌گه‌ر دریا‌یی نه‌میسر همسمن کوپی خدر به‌گ نه‌برایه، هه‌موو ولاته‌که ده‌کهمته ده‌ستیانهمه.

له سهره‌تای چهرخی پازده‌ههمی زه‌ینی (فهرنی نهممی کۆچی) دا مهنمۆن به‌گ کوپی موزنیر به‌گ کوپی همسمن به‌گ هاته سمر کار و ملی نا له به‌ریه‌که‌کانی و به‌گۆدا چوونی جه‌لایریان و زۆر چالاکانه همرچی گرت‌بوویان لئیی ساندنهمه و قه‌لم‌ه‌موی خۆی گوشاد کرده‌هه و بۆ جاری دوهم زایی گهمره‌ کرایهمه به سنووری باکوپی ولاته‌که‌ی و به هینزکی زۆر گهمره‌ش په‌واندزی ده‌به‌ستبوو. جه‌میل

مه‌نمون به‌گ

کوی موزیر کوی بابلو کوی همسن کوی خدر کوی نه‌لیاس کوی خدر کوی کلزل کوی کوی بابانمرده‌لان.

ممنون له‌پاش مردنی باوکی، بوو به فرمان‌ه‌وای سمره‌خوی شاره‌زور و ماه‌یه‌کی دورودریژ، زرد به بالاده‌ستی و سمره‌ستی زیاده و که عه‌مری خوی به‌جن هیناوه، سن کوی له‌پاش به‌جن ماون: بیتگه به‌گ، سورخاب به‌گ، مسحه‌مد به‌گ.^۱

بیتگه به‌گ

له پاش مردنی ممنون به‌گ، بیتگه به‌گ جینگه‌ی کرت‌سوه. به‌لام چرونکه ممنون به‌گ هر له ریژگاری ژیانیدا ولاته‌که‌ی به‌سر کوره‌کانیدا به‌ش کرد‌سو، هر ناوچه‌کانی زه‌لم^۲، تمغ‌سور^۳،

۱- نه‌مین‌زه‌کی له تاریخی سرله‌ممانی و دورودریژدا ده‌لی: ممنون به‌گ له سالی ۸۶۲.ک (۱۴۵۷.ز) داتا سالی ۹۰۰.ک (۱۴۹۴.ز) واتا نریکه‌ی سوه‌شت سال حوکمی کردوه و به هوی پسپوری له‌مهم پس پراگه‌بشتنوه، زردی سره‌پیتساوه و دوله‌توکه‌کانی هواساشی، وهک میرنشینه‌کانی درنه و پیتنجوین -که لای نیران- و میرنشینه‌کانی کویسنجقم و حمیر و پواندز-که له‌نار دوزی دان- و میرنشینی عه‌قره و عیاده‌یه و ده‌ژک و دورودریژانی خسته سر دوله‌تی خویسوه و له‌ساره تا نه‌مژش -له هواساپتی هراشا- دولتی وا به‌هیز دانه‌مزراره.

له تاریخی نمرده‌لاندا ده‌لی: ممنون به‌گ به‌زیندی سر ولاته‌که‌ی له ناو کوره‌کانی دابه‌ش کرده زه‌لم و نه‌سورد و هوار و ددان و گولعه‌نبری دابه بیتگه به‌گ. ده‌شتی سمریوان و تمورو و کلرکلاش و دهنشکاش بورنه به‌شی سورخاب به‌گ. سورچک و قره‌داغ و شاریاژیر و میهر و سمره‌مشتی کاروباری هوزه‌کانی تا عیاده‌یه به‌ مسحه‌مد به‌گ نسپارد. جمیل

۲- نه‌مین‌زه‌کی له تاریخی سرله‌ممانی و دورودریژدا، له باسی تاریخی سنه ده‌گرت‌سوه و ده‌لی: قه‌لای زه‌لم (زه‌لم) سالی ۵۹۶.ک (۱۱۶۸.ز) به فرمانی بابانمرده‌لان دروست کراوه و له شیوی زه‌لم دابه و نز کیلومتر له ناوچه‌ی خرمال (خرلسار: گولعه‌نبر) دوروه و نیستا ناوی قه‌لای خانته‌سه‌دخانه.

زه‌لم به توژیژکی سووری لیچق ده‌لین که له‌سر ناوی پارمستادا دهمستی. جمیل

۳- په‌نگه نه‌سورد بی که گونتیکه له هورامان و سر به هه‌له‌بجمیه. جمیل

شمیران^۱، هاور^۲، سیمان^۳، راودان^۴ و گولعنمبر^۵، و بمر بینگه بهگ کموتسون و نموی ده ماشموه - وه که لهوه پاشموه لئی ده دوتیم - بیوه بهش براکانی دیکه.

بینگه بهگ چلردوو سالی تمواو فرمانی هوا بسوه. کاتی سالآوایی له زیان کردوه و بمره مهلبندی نه مان چروه، دوو کوی لهپاش بهجی ماوه: نیسماعیل و مئمون.

مه مئمون بهگ کوی بینگه بهگ^۶

بو به جیشینی باوکی و فرمانی هوائی شاره زووری گرته دست و سالتیکی به سردا تیه پریبو، سولتان سولیمانی عوسمانی^۷، سولتان موسین بهگی فرمانی هوائی عیادیسه ده گم هیندیگ ناغاوتمی کوردی دیکه نارد سمر و له قه لای زه لندا دهوره بیان دا. زوریان کرد و کوشا، به شهر بزیان نه گیرا و سولتان حسین به ناری پتله هاتن و ناشت بیونموه هاته پیش و مئمون بهگی له قه لادرخت و ناردیه ناستانه و لهوی خستیانه بهندیخانموه.^۸ کاتی سورخابی مامی بسو گیرانی

- ۱- مهلبندیکی پر کمز و کژیبه و له باشوری هلمبجه و سرچمی سیروانه و نیستاش شوتنواوری قه لاکه دیاره و لهو جینگیه که چمی تانچمز و زلم دهرژته سیروانموه. جه میل
- ۲- گوندیکه لای هلمبجه و کاکمیی لی ده ژین. جه میل
- ۳- پنگه شخان بی له نزیکه نوسروده و کوی پیرزی سولتان نیسحاقی پیری کاکمیی لیه. جه میل
- ۴- له تاریخی نمره لندا «دران» نوسراوه. جه میل
- ۵- شارو کمیکه بروه هژده کیلومتر له هلمبجه دور و نیستا هر شوتنواوری ماوه و گوندی خولمار له جی نموی ناوهان کراوه موه. جه میل
- ۶- له تاریخی سولیمانی ده نهمین زه کی له (گلشن خلفا) ده گپرتنموه و ده لی: کاتی سولتان سولیمانی قانونی چنگی خسته شاره زووروه، بینگه بهگ دیدنی لیکرد و مئمونی کوی به بارتمی دوتیایمی له لا دانا و سولتان مئمونی به والی بهضا سپارد و هر ماویهک بز لایه کیان دنارد و له دوایدا کردیویانه کاره دستی حیلله. جه میل
- ۷- سولیمانی قانونی کوی سولتان سلیم، دهم نیسپه راتوری عوسمانی، له سالی ۹۲۶. ک دلوته سولتان و گه لیکه جینگای له ناسیا و نمورویا گرت.
- زولفه فارخانی که له پور به ناری نمو سولیمانی بهضای گرت و ماویهکی ده دستا مایوه. جه میل
- ۸- نهمین زه کی ده لی: مئمون بهگ سمر به سفنویه کان بروه قه له مرموی فرمانی خزی گوشاد کرده و گمشته سمر زنی به چورک و همورمان و شاره زوور و قهر داغ و دهشتی گرمیانی داگرت. عوسمانی لئی ترسان و ←

زانی، کیسی لَن هانی و لوی و مشیله و میهران و تمنوره و کمولوس و نشکاش - که بمشی برازاکمی بو- داگیری کردن و خستیه سر قهله مپهوی خزیومه و پهناشی برده بر شاتزماسی سغفوی. سولتان که زانی مضمون بهگ بی تاوانه و به خزایی گیراوه، نازادی کرد و مهلبندی حیللمی له نزیک بهغدایه پِن سپاردا که داهاتی بخوا و کمس خزی تینه گمینی.^۱

تیتتا که سالی ۱۰۰۵ ک. یه، حیلله به دست مضمون بهگه و میه و ماویه که لهوتیا زور به خزشگوزهرانی و به بی نیگهرانی پایده بویری و حکومت ده کا. همروه ها له دیوانی عوسمانیه سنجعتی سروچکیشیان دابه نیسماعیل بهگی برای مضمون بهگ و ماویه که به سری راگه پشت و له پاشان بهر مهو شو دنیا باروینمی تیک نا.

سورخاب کوی مضمون بهگ

وهک باسماں کرد له پاش گیرانی مضمون بهگی برازای، ولاته کمی نعوشی و بهر خزی داو خستیه سر قهله مپهوی خزیومه. سره پرای نموش بمشی محممد بهگی برا بچکولمش کرده سالی خزی و بهو هویومه له شارزور و زلهلدا بو به فرمانی هوای سریه خز.^۲

→ لشکری نینکچاریان هیتا کهرکوک. سالی ۹۴۵ ک. (۱۵۲۸ ز.) لهشکران لَن کز کرده و زورمشی کورد بوون و به سرکردیمشی حوسین پاشای نامیدی کورد، ناردیانه سر مضمون بهگ و پهلاماری شارزور و سریروان و سنمیان دا. مضمون شمعی ده گمَل کردن بهلام دروستیان نهات و کشایمه بز قهلاهی زلم و لهوی دورمیان دلو هیتانیانه دهر و ناردیانه ناستانه و لشکری عوسمانی بهرپونه تالان و پرز و مال ویزان کردنی خه لک. له دوایسدا حوسین پاشای نامیدی قهلاهی گولمنبیری دروست کرد؛ شو قهلاهی که سی ساژ له موبیریش همر همبوه و له چنگمی خورمالی تیتتا بووه. جه میل

۱- بیگومان نموه شو حیللمیه نیه که نزیکی بهغدایه و نیسنیمتوره دهلی دیومه و نیوهی دانیشتروانی کوردنا چرنکه حیلله و سروچک (بهرزنجه) هیچ فریان به سر یکموره نیه و دوریش نیه نموه ههلبجه بی و نای گزراپی و شو دهمه سر به لیوای بهغدا بووین. جه میل

۲- دواهی شمعی که خزی کردوه به هاریمیمانی شاتزماسب و نم کارانهی کرد، سولتان سولیمانی قانونی زوری یق لَن همتا و له داخی شو مضمون بهگی نازاد کرد و سنجعتی حیللمی دایه و سمایی برایش نارد مسر سروچک - که کیشمی تی حالتین و بن کولی بکن - بهلام نمران چیان بز ده گمَل نهکا. جه میل

سالی ۹۵۶ ک. (۱۵۴۹ ز.) نعلقاس میرزا^۱ برای شاتوماسب - به هموای پادشایمتی نیران - پهنای به سولتان سولیمانی برد. له پاش ماره‌یک به هژی چمند که مایه‌سیه‌کموه که لیتی پرودابوو، له سولتان ترسا یوو.^۲ پهنای به سورخاب بهگ برد، که له لای شای برای تکای بز بکا و لیتی بیوری و وهک پیشوو ولاتی شیروانی بداتی و کاری به سر کاریموه نمیی. سورخاب بهگ بز نمو که میسوخودایدتی کردنه هاته لای شاتوماسب. شانهمی به سمرکوتنیکی زور گرینگ زانی و شانیمه‌متوللای قهستانی ده‌گه‌ل سورخاب نارد که بچن و نعلقاس میرزای بز بیتنموه. شانیمه‌متوللا و چمند پیاماقولتیک هانن نعلقاسیان بردهوه لای شاش دست به‌چی فرمایدنا نعلقاسیان کۆت و پیومند کرد و له قه‌لای قهقه‌مه‌دا بمنیدان کرد و دوی سالتیک له سمریانی قه‌لاره هسلیان داشت و له کۆل دنیایان کردهوه.

له بهرانبر نمو خزمته باشمی سورخابدا، له لایمن شاره سالانمی هزار تمن^۳ بهرات بز برابیموه و همتا ما همموو سال وه‌ی‌ده‌گرت و بشبوه دۆستیکی زور نژیکی شاش زور خوشمویست و له‌یوو یوو.^۴ سورخاب زوری تمن رابواردوه و ماوه‌ی شمشوحموت سال فرمان‌په‌وایی کردهوه. له دوی

۱- نعلقاس میرزا کوره چکۆلی شایسیماعیلی دامعزرتنمری دولتی سفیری نیرانه؛ شایتماسبی براگموری شیروانی بی سپاره‌یوو. له کاتیکدا که شمی گورچی و نیرانیان یوو، له شایه‌لگم‌ایموه و سوره‌خویی راگمیاندا به‌لام شایه لهشکری زورموه هاته سمری و رولی ناور چوره داغستان و له به‌ندمری کهموه به سواری کشتی چوره ناستانه و پهنای به سولتان برد که کۆمه‌گی بکا و تاختی نیرانی بز بستینی. جمیل

۲- اخبار الدوله ده‌لی: قاسپ موزار (۱) هه‌لانه ناستانه. سولتان قعدری گرت و دیاری به نرخی زور دایه و به‌لینی پیندا که نیرانی بز له شایتماسب بستینیموه و بیگاته شایه لهشکری بز نارد و زوری له نیران گرت و کرده‌ی حاکمی تموریز. به‌لام نمو خیمانی به سولتان کرد و گویی به فرمائی نده‌دا. سولتان بانگی کرد‌مانستانه، جویی نده‌ایموه و لیتی هه‌لگم‌ایموه. سولتان لهشکری لی کرده؛ نمو له‌یوه هه‌لات و کموته ولاتی کورده‌نموه. له‌وتدا ماره‌یک مایموه همتا براگمی گرتی و زور بی‌هم‌میانه کوشتی.

نهمین‌زه‌کی له تاریخ عالم آرای عباسی ده‌گرتیموه که له سالی ۹۴۸ هـ نعلقاس میرزا کموته دست چه‌کناری کردهوه و برده‌پانه لای سورخاب بهگ و نمویش دایموه به خویان و نهمیدمویست قزلباشان ولاته‌کمی لی داگیسر کمن. جمیل

۳- له تاریخی نمرده‌لاندا ده‌هزار تمن. جمیل

۴- نهمین‌زه‌کی له همدروک تاریخه‌کانیدا زوری له سمر ریشتروه؛ پورخته‌کمی نهمیه: کاتی نهم‌تنبول ←

نموش که موچه‌ی ژبانی له لای خوداوه پراوه و له قه‌لای همزار به همزاری ممرگوه هه‌لتیراوه،
یازده‌کوبی له‌پاش به‌جی ماوه:

- ۱- حمسه‌ن ۲- نه‌سکه‌مندر ۳- سولتان‌عملی ۴- یعمقوب ۵- به‌ه‌رام ۶- بسات ۷- زولفه‌قار
- ۸- نه‌سله‌میش ۹- شاسوار ۱۰- سارو ۱۱- قاسم.

محمده‌د به‌گ کوبی مه‌لموون به‌گ

له پاش نه‌مانی بابی -وه‌ک بۆی دیاری کرابوو- به‌ سمر سروچک^۱، قهره‌داغ^۲، شاریائیز^۳، نالان^۴ و
دمهران^۵ دا راده‌گه‌یشته‌ چاوی لعمه بوو هه‌موو ولاتی نمرده‌لانی دست کموی. له سمر نمو نیازه خۆی
هاویشته‌ بزبالی سولتان سولیمانی عوسمانی و داوای یاریده‌دانی لیتکرد. سولتان سولیمانی،
روستم پاشای گه‌روه‌وزیر و عوسمان پاشای میری میرانی به‌غدای ده‌گه‌ل چهند میره کوردیکدا
به‌ له‌شکره‌وه ره‌گه‌ل خست، که خاکی نمرده‌لان داگیر بکمن^۶.

→ کارساتی شاره‌زور و گیرانی نعلقاس میرزای زانیوه، له‌ عملی پاشای والی به‌غدا تویره بوو؛ چونکه نهرکی
خۆی به‌ریزه نمرده‌وو، ده‌ریان کرد و له باتیان محمده‌د پاشای به‌لته‌چی سالی ۹۵۶ک (۱۵۴۹ز) کرا به‌ والی به‌غدا
و به‌ سمرکردایه‌تی میری میرانی حه‌لمه‌ب، عوسمان پاشا له‌شکره‌تیکی په‌کجار زۆری ناره‌سمر شاره‌زور و ده‌وری
قه‌لای زه‌لمیان گرت، که سورخایی تینا بوو. ده‌وره‌دان ده‌وری کینشا^۱ به‌لام عوسمان چی بس ده‌گه‌ل نه‌کرا. نموسا
به‌لته‌چی بز خۆی هات و به‌کر به‌گ و وه‌لی به‌گ -که دوو نه‌میری کورد بوون- کردنیه ناوێی‌کمر که وا بکمن خۆ
بدانه‌وه دست عوسمانیان.

الفرز الاربعه الاخيره الى العراقيش همر شتینکی وا ده‌لی، به‌لام دوکتور فریح ده‌لی: سورخاب له پاش ماره‌یه‌ک له ژنر
چاوه‌ده‌تی نیران ده‌رچوه و حاکی سهره‌خۆ بووه و به‌ زانایی خۆی ناژاوه‌ی بزهر کورده‌وه. جه‌میل
۱- سروچک له شاریائیز پسر به‌ سولیمانیه و کهنه قه‌لایه‌کی زۆر به‌رز و له نزیک گوندی به‌رزنجه بووه و
شوینه‌واره‌کی ماوه. جه‌میل

۲- مه‌لبندیکه له باشووری پۆژه‌لانی سولیمانی. جه‌میل

۳- مه‌لبندیکه له پۆژه‌لانی سولیمانی و قه‌لچاوانی پاته‌ختی بابان له‌وتیه و نینتا گوندیکه. جه‌میل

۴- نالان نمو مه‌لبندیه که له لای پشده‌ره^۱ یان قه‌لایه‌کی کمونی لای خانه‌قینه که نینتا له‌مبن چوه. جه‌میل

۵- نه‌میسزه‌کی لای وایه دلجووران بووه من به‌ مریوانی ده‌زانم. جه‌میل

۶- تاریخی نمرده‌لان ده‌لی: سورخاب به‌گ له‌ نه‌گه‌را محمده‌د به‌گ به‌شکه‌کی خۆی یی بگا و لینی داگیر کرد؛ ←

لشکر هاته سمر شازموزور و دهوری قه‌لای زه‌لیان دا؛ که له هم‌مو قه‌لاکانی نمو ناوه دژوار و هه‌له‌موت و سه‌خت و پتموتره و له قوچی و به‌رزیدا شمه‌قوچ ده‌گمل گومبزی کاکیشانی عاسمانی شیندا ده‌کا. ده‌وره‌دانه‌که دوو سالی ره‌به‌قی خایاند و له شم‌رینکدا گوللمیه‌ک به‌ر محمه‌مد به‌گ کموت و له ژئیر گلدنا بژی خموت و په‌کی کموت. له پاشان هیمعدای شات‌ماسپ بز ده‌وره‌دراوان هات و عوسمان پاشا^۱ له به‌ریان کشاوه و ده‌شتی شاره‌زوری گرته به‌ر و زژی ده‌سره‌وه نه‌چرو، عزیزایلی گمیشته سمر و داری ژینانی وشک و بی‌بهر کرد و بینه‌قاه‌ی رینک کوشی و به‌ری نمدا همتا خۆلی شازموزوری وه‌سهر کرد.

له‌و ده‌رفه‌تمشدا نموانه‌ی نمو دوو ساله له قه‌لادا قولاغ‌میان دابرو، هه‌لیان بز هه‌لکموت و ده‌رکموتن و هه‌ر په‌که به‌ لایه‌کدا بژی ده‌رچوون و قه‌لایان چۆل کرد.^۲ سالی ۹۶۹ ک. (۱۵۶۱ ز.) محمه‌مد پاشاخۆی کوتایه قه‌لای چۆلموه و کردیه بنکه و له‌وه به‌و لاره به‌ده‌می گرم و زمانی نهم و

→ له به‌ر نموه محمه‌مد به‌گ پهنای به‌ ناستانه برد و سولتان سوله‌میان، پوستم پاشا و هیندیک نهمیره کوردی ده‌گمل نارد و هاتنه شازموزور و ماوه‌ی دوو سالان له ده‌وری قه‌لای زه‌لم هه‌لخولان؛ تمنانعت که‌لینیکیشیان بز تن نه‌خرا. به‌لام نهمینه‌ده‌کی ده‌لی: له پاش نموه که سورخاب به‌گ خۆی کرده‌دۆستی نیران و مهنوون به‌گ به‌ردرا و سنجه‌ی حیللی درایه، محمه‌مد به‌گ به‌ری هه‌لدا و هیندیک جینگمی و به‌ر خۆدان و داوای له سولتان کرد به‌ کله‌پووگری ولاتی نهمه‌لانی بناسی و دانی بیتا بنی. ته‌واویش گویتی بز فەرمانی سولتان شل نهمه‌کرد؛ نهم لشکر میان نارد سهر.

تاریخی نهمه‌لان ده‌لی: محمه‌مد به‌گ ده‌گمل عوسمانیاندا بوو. له شم‌را کوزرا و هیزه‌کانی نیرانیش به‌ سهر کرده‌ی حوسین‌لایا هاتنه یاریده‌ی ده‌وره‌دراوان و سه‌وی عوسمانی به‌ ناچارای کشایموه و له داخی نمو ژیرکموتنه، عوسمان پاشا وه‌زگی داو ناوێته‌ی ناو و گلی شازموزور بوو. جمه‌یل له قه‌لکانی شمه‌رفاخنامه - که محمه‌مد به‌گ پهنای به‌ ترکان بر دووه و کۆمه‌گیان کرده‌وه - وا ده‌رده‌گموی تاریخی نهمه‌لان راست یکا. هه‌ژلر

۱- نهمینه‌ده‌کی ده‌لی: نهمی که ده‌ستی له گرتنی قه‌ل هه‌لگرت و هاته شازموزور و له‌وی مرد، پوستم پاشا بوو. جمه‌یل

۲- تاریخی نهمه‌لان ده‌لی: نموانه له ناو قه‌لکدا بوون، کاتی زانیان عوسمانی بن کموتوون و پاشه‌کشه ده‌گم، بز تالان و به‌ر هاتنه ده‌روه و محمه‌مد پاشا هه‌لی له ده‌رکموتیان ده‌سکموت و خۆی خزانده‌چیتگاکیانموه و داگه‌ی کرد. جمه‌یل

له‌بارزانی، توانی همه‌مو دژ و چمپیر و سنگمره‌کانی نو ناوه بسخته ژیر چه‌پوکی خۆیموه و لموساره شاره‌زور و سمر قه‌له‌م‌په‌وی عوسمانی خرا.^۱

سولتان عملی کوپی سورخاب

که سورخاب به‌گ نه‌ما، سولتان عملی کوپی بوو به فرمان‌په‌وی ولاتی نمرده‌لان. له پاش سی‌سال ده‌سه‌لانداری^۲، سولتانی مرگ به سمری دادا و به‌مو گۆپستانی رادا و دو نیرینه‌ی سمری‌نیچکه و مندالی له‌پاش خۆی له دنیا‌دا به‌جیه‌تشت: تهمیمورخان و هه‌لۆخان؛ نه‌وانه‌ش سمریان به‌کوی گه‌یشت و چیان به‌سمر هات له داهاتوودا باسی ده‌کری.^۳

بسات به‌گ کوپی سورخاب به‌گ

له پاش مردنی سولتان عملی، بسات به‌گی برای به سمر خاکی نمرده‌لان راده‌گه‌یشت و توانی زۆری سمر و سامان پێ‌بدا؛ به‌لام کوپانی سولتان عملی -که خوشکه‌زای مونتسه شاسولتانی نیستاجلوو بوو- بۆ ساندن‌موی ده‌سه‌لاتی باوکیان په‌نایان به شانیسماعیل‌سه‌فه‌وی دووم برد. له پاش مردنی شانیسماعیل، تهمیمورخان کوپه‌گه‌وره‌ی سولتان عملی له ولاتی به‌ردستی بسات به‌گدا ملی‌نا له چه‌تیمی و ئازاوه نانهوه و دوژمنایه‌تی سه‌ختیان کموتسه نیتوانموه و هه‌مروا ده‌هات و دوژمنایه‌تی گه‌رته‌ر ده‌بوو؛ به‌لام بسات به‌گ ده‌به‌ر ده‌ستی مەرگدا سارد کرایموه.

۱- نه‌مینه‌زه‌کی ده‌لی: شاره‌زور سالی ۹۶۱.ک (۱۵۵۳.ز) کموتزه سمر ولاتی عوسمانی. په‌نگه‌ نیازی نه‌وجاره بین که هیتشا سورخاب نه‌یساندبووه. جه‌میل

۲- تاریخی نمرده‌لان ده‌لی: سی‌سالان خعبات و به‌ریه‌ره‌کانی کرد، تا توانی حوکم به‌گرتته دست و هه‌ر دوو ساله‌دا عمیری خوی کردووه. نه‌مینه‌زه‌کیش لای وایه سالتیک فرمان‌په‌وا بووه. جه‌میل

۳- تاریخی نمرده‌لان له دوا‌ی سولتان عملی باسی بارامی برای ده‌کا و ده‌لی: باوکی به‌زیندی سمر عیبادیه‌ی دابویه و هه‌تا تیشتا‌ش نه‌وه‌کانی، حاکی په‌وانفز و کۆسنج‌مق و حمیر و جینگه‌م‌قرن.

مستمر لۆنگریک له ۶۸ هه‌رهبه‌ی کتێبه‌که‌میدا باسی ده‌کا و ده‌لی: سورخاب بارامی کوپی کرده‌هاکی په‌وانفز و میرایه‌تیه‌کی تیا دامه‌زاند، سینه‌د سالی درۆه کتیشا.

تهیمورخان کوری سولتان عملی

کاتبی مردن بساتی کرده‌مندی بساتی، تهیمورخان بوو به فرمانی‌های سمرزده‌مینی نمرده‌لان.^۱
 سالی ۹۸۶ ک. (۱۵۸۰ ز.) یعنی برده‌بهر سولتان مرادی عوسمانی و شمیش له داهاتی زه‌وسه
 تاییه‌تیه‌کانی شاره‌زوری، سالانه سده‌هزار ناغچه‌ی بز برابسه و خستیه پرتزی میسری میرانه
 گموره‌گانه‌وه و پاشای وپاش ناوکه‌می خراو بوو به تیمورخان پاشاو هر چوار کوریشی به خه‌لائی
 سولتان سمرنه‌فراز کران. سته و حمسه‌ناباد و قه‌لای قزلجه^۲ بز سولتان عملی و قمره‌داغ درا به بدلاغ و
 مریوان بز مراد و شاریازیز بز برای به تهمن بهره‌ژیر^۳ و دینومر - که به سمر نیرانه‌وه سوو- شمیش
 خرایه سمر بدشی تهیمورخان پاشاو.

له سمرنه‌جامنا به‌غوو تیکردنی شمیتان و دندهانی له‌خوبایی بوون، همای پادشایمتی و سمریه‌خوبی له
 که‌له‌ی دابوو. جارتک دهبوه پژی و به تورکی دهیگرت: برای خومی و جارتک خوبی ده‌کرده‌قزلباش و له
 عه‌جه‌مان دهبوه به قارداش و هر پژی له سمر نیازتک و هر دمه‌ساز به ناوازتک ده‌نگی ده‌دایه‌وه. له‌بهر
 به فیزی و بزژی، له ریگه درچوووو! دمر و دراوستی خوبی هموو پنه‌جانندبوون و کیشی پی دهرژشتن و
 گمپی تیده‌هالاندن. تالانی نهمی ده‌کرد و به پشه‌دزی مالی شموی‌تری دهبرد و دستتی درژی ده‌کرد و پیتی
 راده‌کیشاهه‌تا به دست و پیتوه به تله‌وه بوو. په‌لاماری کورپی عوممر به‌گی که‌له‌پوری داو تالانی
 کرد.^۴ شاوریدی ممرنی لوپستان^۵، به هانای کورپی عوممر به‌گمسه هات و به جووته، ریگه‌میان له

۱- نهمین‌زه‌کی ده‌لی: تهیمورخان عه‌جمینی له بساتی مامی هه‌لگرتبوو! عوسمانیه‌کانیش یاریس‌دیجان ده‌کرده و

توانی مامی دمرکا و له جیتی دانیش. که‌لایی تهیمورر به‌رله مردنی بسات به‌گ هاتوته سمر حوکم. جمعیل

۲- قزلجه نیستا گونتیکه سمر به پینچوبین، له کوردستانی عراق. خاندانی به‌ناوبانگی زانایانی قزلیجی به‌و ناوون. له
 همومان به‌ناوبانگتر مه‌لا عملی قزلیجی بوو که گه‌لیتک کتینی نویسیون و به ناییستی له مستقوا. نیستاش مه‌لا
 مسه‌مدی قزلیجی همیه، خاومنی التشریف بمساجد السلیمانیه‌یه. هوزار

تاریخی نمرده‌لان ده‌لی: قه‌لای زه‌لجیش هر به ماله تهیمورر دراوه. نمو خملات و به‌راته سالی ۹۸۸ ک بووه. جمعیل

۳- نهمین‌زه‌کی ده‌لی: ناری به‌مدرخان بووه. خاومنی تاریخی نمرده‌لان به عه‌له‌مه‌دینی ناو دهبوا و دمشلی:

تهیمورخان دینومر و کرماشان و سفور و زه‌رپین‌که‌ممری - که نیستا ناری گمروسه - بز خوبی هیشتموه. جمعیل

۴- پنه‌گه قویاد به‌گ کورپی عوممر به‌گی حاکمی دهره‌تنگ بی که له ولای خزیسنا به سمریه‌خوبی تمواو دژیسا و
 هواجاشی شمره‌ف‌خان بووه که‌چی نیسماعیلی کورپی مه‌لا عه‌مه‌حوسین خاومنی تاریخی نمرده‌لان و ←

تیمسورخان گرت و له کانتیکنا که تالان و مالی ولاتی که لهویرانی دابووه پیش خۆی و به خاترجه می بمره مال ده گمراهه، له خمر بۆسمیان بۆ دانا و دستمویه خه لیتی بلند بوون و له نه کاو، نامبازی خۆی و پیاده کانی بوون و ده گزیان پاجوون و همتا به خۆیان زانسی، که ویسان بردنه دباغ و شمع و پهقیان کردن و تیمسورخانیان به دیل گرت و ده گمگن ماله تالانیه که می خۆیان و تالانی بیسوانی تیمسوردا هینایانهوه و ماوه به که له لای خۆیان به دست بمری گلپان دابووه و له وودا بمره لندایان کرد. پهنیدان لهو نامۆزگاریه بمرخه وهرته گرت که گوتویانه:

بیسی گهر گمراهی داخست له دلدا ناسچی سا نه تبا به ناخی گلدا

تیمسورخان له سهر نمو پت پهنه شرا - که پینی کرا - وازی له بزۆزی همر نه هینا و نمو جار شالۆی برده سهر زهرپین که ممر؛ که دهوله تیاری سیامنسوری به فرمانی شای نیران کرابووه فرمانی هوای نمو ناوه. دهوله تیاری به رنگاری بۆوه و سهرتک پینکا هاتن و تیمسورخان نهو جاریشی به لادا نه مات و له شمردا به لادا هات و که لاکی له شمرگمدا تخیل بوو. کوژرانی تیمسورخان له سالی ۹۹۸ ک (۱۴۹۱ ز) دابووه.

هه لوخان کوپی سولتان هه لی کوپی سوخاب بهگ

له پاش کوژرانی تیمسورخان، هه لوخانی برای بوو به جینشین و مهنایه تی لوپستانی خسته ناو دهستانیهوه. گوئی به فرمانی سولتان مرادخانی عوسمانی بوو. دلی قزلباشه کانی نیرانیشی له خۆی نه دهره نجاندا و خۆی ده گمگن هه موو لایه کدا گونجاندا و کارتیکی وای کرد وهک ده لیتن: نه شیش بسوتی نه که باب.

له سایه ی نمو زیره کی و وریایهوه، توانیوه به سهر بهستی و بی به ره له ست، حوکماتی خۆی به پرتیوه بهری. نیتاش که سالی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ ز) یه هه روا به کامر هوایی دهژی و به دنیایی پای ده بوئی.

→ نه مینزه کی بهگ، کوپیان بۆ نه نووسیهوه. جه میل

۱- شاوردی خان کوپی محمدمدی سهرداری لوپی بچروک و نه ریشه که شاعرباس ولاته که ی لئ سهند. جه میل

به نندی دووهم

فهرمان پړهوايانی هه کارى (شه نېو)

له لای گفټ و لغت خوشانی دهم و پسل پهوانی پیتوژل و زوززانی دیرۆک بیتو و میژوونوسان و میژووناسانی ژیر و دانا و بهیسروراوژ، بی گری و پیچ و په نایه و شتیکی زور ناشکرایه که بنج و موری خونگارانى هه کارى، ده گمځ ریشه و شاده ماری شهنگهدارى خانهدانى خلیفانى عمباسبیدا لیتک هالاره و تیک هالاره و سمرى بمند و بناوانی نه ماوانیان سرچاویتکه و کانیاوتکه و ناویاره کمى جویاره کمى له یهک دهر او هه لیمسراوه و له یهک شتله گموه بهردران و له ناژن کردندا، لیتک هه لیمسراون. بهلام جینگى ناخ و داخه - له و چاخدا و له دوايشا - میژوونوسانى کارامه شمركى خوستان به نمنجم نه گمیاندوه و هینده ده خۆ نمنوساون، دانداندانى گمهرمانى نمو ملوانه - یهک له دواى یهک - بهژنمونه و پرتگى کتیب بهو لیزگه به به هاداره پرازتنمونه؛ هتا خه لگ بیخوژننمونه. همر نه ونددیان نووسیه که نه مانیش وهجى وانن. نیت نه میاندرکاندوه پهل و لکى زور به که لکى کامه خه لقه نه مامن و نمو خه لیفى نه مانى لى کموتوتمونه، کتیه یانه. ^۱ نالا بمژن و بالا زراوه کمى منیش ده خوی رانهدیت و به خوی پهوا نهدیت له دهرای لیتاو و شلویره پاراو بې و شتی تمواو دهنه نه کراو، له بهردمستی

۱ - عمباسبیه کان به هوی کۆمعلی نهینى و له سایه نازایهتى نه بهوموسلیسى خوراسانى، برونه پادشای هه مورو ولاتى نیسلام. بهرى پاتهختیان کورونه و دوايه بهندا بیرو. په که میان عبدوللا کورى محمدمدعمباسبى سه فاحه؛ سالی ۱۳۲۰ ل. (۷۵۰ ن.) هاته سر حوکم و ۶۵۶ ل. (۱۲۵۸ ن.) به کورژانى موستعمسم دواپراو بیرون. واتا ۵۴۴ سال خه لیه پختیان کردوه. جمعیل

«نمو همساره - وهک لیمبرچاره - بسالی هتاوی نه بیته ۵۰۸ و بسالی مانگی نه کاته ۵۲۴ سال. ماجد»

نه بهوموسلیسى خوراسانى کورد بروه. نه بهومعقمر مهنسور خه لیفه ی عمباسبى له دیوه خانى خزیدا کوشتوریه. نه بهورودلامه شاعهرى خه لیفه به مردنى خوش بروه و فری هاویشتوتن و ده لى:

لبا مجرم ما غیر الله نعمة
علي عبیده حتی یفروها العبد

آسی دوله المنصور حاولت خدره
الا ان اهل العدر آبانک الکرد

کوردیه کمى نه مویه؛ باوکى گوناهاکار خوا له بنده ناگژپن تا بنده له خوی نه گژپن. تو لای مهنسور بهوی و نه مای

غهدرت همبرو؛ به لى دهنانن باوکه کورده کانیشت همر نه لى غمدر بیرون؛ هه ژار

وریا و بیتولانی دواپۆژ دابنی.

نومی له هه موو کەس پوونه و بێ چەمەند و چوونه، نمو هۆزه بەووم و پسرۆزه له ناو فرمانرەهوابانی کوردستان و له چاو هه موو کاربەدەستان، بە ناکاری تەرز و کرداری بەرز و بە خوێن شیرینی و گران و سەنگینی، جینگە بەلایان گرتوو و ناوبانگیان دەرکردوو. پاکێ دەست و داوێنیان و پەوشت و خوی خاوتنیان، له سەر هه موو دەم و زارانە. دايم و دەرهم خونکارانی شکۆدار و دنیادارانێ دەسره کار، پێزیان گرتوون و هۆگریان بوون و هیچ نەیار و بەدکاریک هەتا سەر دەگەلی دەرنەبردوون. نەگەر جارێک له پۆژگاریکدا دەسلەتدار و زۆرداریک، زۆری بردین و دەستی هاویشتیته ولاتەکەمیان و لێسی داگیر کردب، زۆر کەمی پێ چوو که زۆر پەژیوان بۆتموه و قەسە خۆی خواردۆتموه و مالتی بە مالحۆ نەسپاردۆتموه.

لەمەر نمو مەبەستموه، مەولانا شەرەفەدین عەلی یەزدی له تاریخی زەفرنامەدا دەلێ:
 نەمیرتەمیووری کورەکانی سالی ۷۸۹ له پاش گرتنی قەلای بایهزید، پووی کردەوان و وستان. عیززەدین شیر -که فرمانرەهوابی هەکاری بوو- له قەلای واندا قایسەکاری خۆی کرد و لێ برپا هەتا شیرێ دەبری و هیزی بر دەکا، بەگۆ داگیرکردا بچیتتەوه و له هیز و گوردی نەمیرتەمیوور سل نەکا و نەکشیتتەوه. نەمیرتەمیوور بە لەشکری گران و زۆریهوه، دەوری قەلای وانی داو شەر دامەزرا و جار له جار نالغە نابلۆقه له سەرنشینانی قەلای تەنگ هەلاتەوه و دەمەگازیان لێ وێک هاتەوه و بۆیان دەرکەوت که نمو بەلایه نمو قەلایه واز ناهێتی و نمو هەزارمزیله بەوان لەبنه نایه و له بنەمیان دێنی و هاته بیریان که گوتویانه:

کئی به فوو دیوبه نەرم کری ناسن؟ کوتک و سندان و کووره دەیناسن!

عیززەدین شیر -که خۆی به شیرەکولله دەزانی- له پاش دوو پۆژ بەرمەرەکانی، سەریه خۆ له قەلای هاته دەر و به سەرشۆپی سەری خستە سەر خالووبای تەمیوورەوه و پاراپامه که لێسی بیسوری بەلام ناسرەدین ناویک -که له خزمانی عیززەدین شیر بوو- به لایهوه شوورەیی بسو بۆ کەموچکە خوێنیک بیاریتتەوه و دەبیاهۆتی خۆی رانەدیت که سەر بۆ داگیرکەر بچەمینی. گورجی له پاش دەرچوونی عیززەدین، دەرگای قەلای گالە دایهوه و سەر له نوێ ناشی شەری نایهوه و بیستوحموت پۆژان زانی

به دوزمن کرد و تا هیز و توانای بمریره کانی کردنی وشکاوای هات، دستای همنه گرت. لمشکری تمیموور پڑانه قهلاوه و تیخی جمومهدردار و خدنجمری مووکاریان لی وه کار خستن و له کاریان خستن و برستیان لی برین و همست و خوستیان پی نهیشتن.

زانایه که له ممر گرتنی قهلاوی وانموه نموسا نم دوو شیمری گوتوه:

شاید که به زهبری شیرای نیرانی گرت چمند به گلهر و مسر ویادشاهو خانای گرت
پرسیم له قهلام ده گهل قهلاوی وان چی کرد نووسی که «به لادزی و گزی وانسی گرت»^۱

نهمیرتیموور نمونده لمو قهلاویه داغدار بسوو، چاری پی همنه ده هات؛ دستووری به نمم «یادگاراندخودی» داکه قهلاکه ویران و خاپوور بکا و داری بمسر بمردهوه نهیلتی و جینگاکمشی بکیتلی. به لام قهلا دژتکی کونه نیجادی پڑوگاری دهسه لاتی شه ددادی کوری عاد بسو. نمو گاهبرد مسخت و زلانی که چینی دیواریان پی هه لچنابوو، نمو وه ستاکاری و کارامعییه که له چینمدانان و مؤره دیوارانیدا ده کار کرابوو، وینه له سرزهوین نهدیتراره و نهشیسراوه. زوری ده گهل ماندوو بوون که میان دهس کموت همر رهنجینکی دایان همر رهنجه خمسار بوون و همر کوشیتکیان کرد، بابه کوش مانموه و سریان له بمردی رهق داو شاخیان تینا شکا و بز دهرمانیش تیزمالکتیکیان بز هه لته کرترا و همر چونتیک بوو به چنگه کرکی توژنکیان پوشاند و پیچه کیان له سر مؤره تازه نیجاده کانی هه لومشاند و دهستیان لی هه لگرت و قهلا به سربریزی مایموه و جوابی تیمووری نهدایموه.

تیموور لمشکری بمرهوه سلهماس و خوی نازوت. کاتی خنوهت و باره گای رهنگیسن و

۱- دوو بعینه فارسییه که ناوان:

شاهی که بعیتع ملک ایران بگرت مساه علمش سرحد کیوان بگرت
تاریخ گرتسن حصار وان را گر پرسندت بگو که «کیوان بگرت»

«کیوان بگرت» به حیسانی نمجمد دهیته ۷۸۹. مامزستا پڑویمانی له ترجمه عمرمییه کهدا «هم اولاه فتحرا حسن وان پی بز دیوه تموه» به لام نمعه به نمجمد ۷۸۶ ده گرتموه و دهری ناهیتن. من لام وایه «هولا» هم فتحرا حسن وان» بووه و له چاپکردنا تیکچوره.

«به لادزی و گزی وانسی گرت» دیسان به نمجمد ۷۸۹ دیتموه. هه ژار

سراوپرمدهی گوشاد و بهرینی خانی تتمر لمسر نمو هرد بهرپا کرا و لهبر لووتکه و قوتکه می
 نستوندهک و چه لاکمی کون و چادری شاهانمی گمورمی گموران تاو لمبوری هموران وه لا درا،
 نه میر تمیسور عیززه دینی له دیواندا پتدا و ناوری به خیری و پتدا و به رووخوشی فرمان و نیشانی
 فرمانپروایی پتدا و موری سووری تمیسوروی بۆ پیوه نا و ناردیموه سر ولاتی خوی.

سالی ۸۲۴ ل (۱۴۲۱ و ۲۲ ز) مهلیک محمدهد کوروی مهلیک عیززه دین ده گمّل نه میر
 شه مسه دینه دا به ختیان هینای و دیدنی شاپوخ میرزایان بۆ ره خسا. شاپوخ میرزا زوری به خیره تیان
 و گه لیکمی پرو پتدان و دلخوشی دانموه و له کار و باری پیچانموه و به سمری کردنموه و فرمانی
 حوکمی بۆ نوی کردنموه و به پرتلینانموه له لای خوی گلیدانموه. بسر له موی شمپی نیوان شاپوخ
 میرزا و کورانی قمرایوسفی تورکمان^۱ له لای نالشکور د پرو بندا، تیزنی دان و هاتنموه مال خویان.

ههروهه له پادشایانی خاندانی چه نگیزیشموه به خعتی شیفوری^۲ و به موری نهو خونکارانه،
 فرمانتیک نووسراوه دهلی: هه میسه پادشایانی خاوهن شکو دهریاری نمو بنه ماله چاکه بان کردوه و
 درتعیان نه بووه و ولاتی خویان به مولکایه تی به خویان به خشیون. نووسری شه میترووه بۆ خوی
 چاری بمو فرمانه کمووه.

نمو پیوانه که لهو خاندانه دا به پلمرپایه گه یشتون - نه گمر خوا یار بی- له مه به ولاره به درتی
 باسیان ده کری.

۱- قمرایوسف به رهنم لهو نتارانیه که هاتونمته نیران و سر هۆزی قمره قوینلوی تورکمان و میری به شیک له
 نازربایجان بوو. له زمانی تمیسوروی لمنگدا ده گمّل سولتان نه حمدهی جه لایری پمناپان به سولتان بایمزدی عوسمانی
 برد. که نهویش کوژرا، چونه لای زاھیرن بهرقوئی پادشای میسر. که تمیسور مرد، هاتنموه بۆ تهووت و
 هاریمیمانی نه حمدهی جه لایری بوون. له پاشان برو به شمیران و قمرایوسف، سولتان نه حمدهی به دیبل گرت و
 ناچاری کرد که وسیمتیک بنوسن، نازربایجان بهرئ به بیسریداغ و والیه تی به خدا بۆ شامحمده بی؟ که
 هردوکیان کوروی قمرایوسف بوون. دوی نووسینی وسیمته که - ههر له ناروا - کوشتی.

جا چونکه شامحمده رینهی مریکی رهش به نالاره بوو، به دولتی قمره قوینلوی (مهره شانی) ناری دهر کرد، که
 حوکمی گه میسه لای دیاره کریش. جه میل

۲- جزوه خمتیکه تمار له نملقبای نستوریه گانیانموه و هرگز تووه؛ که له چمرخی پتجه می میلادوه بهار بووه.

جه میل

نهمه دهه دین کوری گولاری عیصاده دین

نوسمیری پیتی پیره کانی نهم میژووه، له بیوانی دووره درۆ و راست و پوهانی بیستووه، که جارتک له جاران له پۆزگارانی پیشووا - به هۆی چهپگهیرانی چمرخی ناهه موار و سووژ و خولی دنیای بریارووه - یه کینک له بهچکه شیرانی پادشاکانی هه کاری، له ولات ناواره سووه و سمیری خۆی هه لگرتووه و کهوتۆته میسر و سرگمردان و کساس و کسه نهناس و بیتکس، پهنای به پادشای چمرکس بردهوه.^۱ بهلام ده لاین «شیر له همرکوتیه پنجمی خۆی پیتیه» له چمند شمەر و شوپنکدا که له نێوان چمرکسان و دین دوژمن و خوانه ناساندا قهوماوه، شیر ده کالان نه وه ستاوه و کوری کوردی نازا، جهوه مری خۆی نیشانداوه و له گیانبازی و نمرکی سه ریازیدا هۆی داوه تهموه و دهرگای پایه و مایه ی به روودا کراوه تهموه و ناویری وی دراوه تهموه.

ده لاین جارتک له مەیدانی مەردی و نەبریدا دەستیکی پەریووه. پادشای چمرکس دەستی زێری بۆ کرپوه و زەند و مەجەکی پۆلایینی به ئەفسوون و جادویی خوای شەر، وەزێر گەراوه و باسکی گەنم پەنگ، زەرد هەلگەراوه. لەو ساوه ناوی نەسه ده دین چەنگ زێری به سەردا پراوه.

کاتی که ههسەن به گی ناوقۆینلوو (مەرپه سیانی)^۱، له نێزان ببووه پادشا، نیهادی ده ریاری کورد زۆر خراپ بوو؛ ده یویست کوردستانیان له بهر دهستان دهرینی و خۆی به سەردا به سه پیتنی. بۆ نمو مەبەسته دوو کەس لە دەسته و بەسته کانی خۆی - که سۆفی خەلیل و عەرەب شایه گ بسوون - به لەشکره وه ناردەسەر مەلبەندی هه کاری. سۆفی خەلیل ماوه یه ک مایه وه و پلاتی هێرش دادەنا و له دەرەفت ده گەرا هەتا له پۆزتیکی چوارشه مەهدا فرمائی هێرش بردنی داو هەلیانکوتایه سەر ولاتی

۱- پادشایانی چمرکس له بهری نمو کۆیلانن که له سالی ۷۸۴.ک (۱۳۸۲.ز) تا ۹۲۲.ک (۱۵۱۶.ز) وانا ۱۳۸ سال پادشاهتی مسریان کردوه. یه که میان مه لیک زاهیر سەفەدین برفوق، کۆیله ی نەمیر پەلغای عومەری سووه که پەلغاش له پیتشا یه کینک بووه له کۆیله کانی مه لیک سالی نهمیری و حوکمی مسریان له دست نه ییوریان دهرتیاوه. جه میل

۲- نۆزۆن هەسەن (هەسەن دەرۆ) کورپی عەلی بەگ، کورپی قەرە نەیلول عومسان، میری هۆزی ناوقۆینلوو (مەرپه سیانی) تەمەر و له سەردارانی لەشکری تەمسور لەنگ بووه. دەولەتی مەرپه سیانی له سەر دار و پەردوی دولەتی مەرپه شیان (قەرەمۆنلوو) دامەزراندووه و پاتەختی له دیاره کره وه بردۆته تەمۆز و سالی ۸۸۳.ک (۱۴۹۷.ز) مەردووه. درۆشمی ناڵاکە ی شکلی مەرپه کی سپی بووه. جه میل

هه‌کاری. مرعیزه‌دین‌شیری میری هه‌کاری لای وابوو پۆژی چوارشه‌ممه نابن پیاو شه‌ر بگا؛ دوژمنیش ئەوا هاته بمرهوه. سرکردوو پیاوماقوولانی هه‌کاری ده‌ست و داوینی بوون و به‌دوریاندا هه‌لخویند که هاواری سەرومالمانه و ناموس و نابروومان ده‌که‌وتته بمر چنگی دوژمن؛ فرمان بدبا پارێزگاری مائ و مندال و ناموس و ژیانی خۆمان بکه‌مین. به‌لام چ ده‌که‌ی؟ عزیزه‌دین شیره هه‌ر به‌ پوتیک فیره و نعویش سویتسکه‌یه! چوارشه‌ممه به‌د ودمه و شه‌ر ناکم و ناشیه‌لم کمس له چوارشه‌ممه‌دا به‌گژ دوژمندا بچن و هه‌رچی ده‌بن، به‌لا بسن! هه‌رچی کردیان و کړاندیان نیستا و نیستاش ده‌ستی له چوارشه‌ممه‌ی خۆی هه‌ر به‌ر نه‌دا.^۱

سۆسی خه‌لیل و عه‌ره‌ب شاه‌بگ گه‌ینه سه‌ری و سه‌ریان به‌ری و ده‌خوینی خۆیان گه‌زاند و هۆزی هه‌کاریان به‌زاند و چوارشه‌منه‌یان له بیس برده‌وه و خانه‌دانی میریان لی‌ کۆر کردنه‌وه.^۲

چوارشه‌ممه‌ بژ ناقتۆینلوو به‌دوم بوو. له چوارشه‌ممه‌دا ولاته‌که‌یان گرت و دایانه ده‌ست هۆزی دونبولی، که به‌ گزیری عه‌جه‌مان پێ رابگن. نیتس ماوه‌یه‌کی ژۆر و زه‌هنده‌هۆزی دونبولی ببونه قوله‌چۆماغی تورکمان و بژ ئەوان و به‌ ناوی ئەوان به‌روبوومی ولاتی هه‌کاریان ده‌خوارد.

هیندیک له مه‌سیحه‌کانی نارچه‌ی دز، له ولاتی هه‌کاری، که به‌ ناسۆزی ناو ده‌برین -وه‌ک پشه‌ی هه‌میشه‌یانه- بژ سارد و سه‌ودا به‌ره‌و شام و میسر چوو بوون؛ ناوسانگی نه‌سه‌ده‌دین چنگ‌زێریان به‌رگۆی که‌وتبوو؛ زانیبووشیان که له ماله‌ میرانی هه‌کاریه. هومیدیکیان له‌وه پمیدا کرد و گوتیان نه‌گه‌ر ئەوه‌مان بژ بیتمه‌وه، ولاتی خۆمان ده‌سه‌ده‌که‌وتنه‌وه و هه‌موو لایه‌ک له سایه‌ی نازادیدا ده‌سه‌ستیمه‌وه. دهناو خۆیاندا پتک هاتن و نه‌سه‌ده‌دینان له نیاز خه‌به‌ردار کرد و دهردی بێ‌کمیان بژ شی کرده‌وه. چنگ‌زێر به‌ ده‌نگیانه‌وه هات و به‌ شاره‌زایی ناسۆریه‌کان، خۆی گه‌یانده‌وه ولاتی هه‌کاری. به‌ نه‌هتیی و نه‌ناسیاوی له ناو ناسۆریه‌کاندا ده‌ژیا و چاوی به‌ریه‌وه دهره‌فتیک که بتسوانی زه‌بری خۆی تیدا به‌ه‌شینی و دوژمن له نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی دهره‌پرتی.

۱- نیستاش له‌و ناوه‌ چوارشه‌ممه و به‌ تاییه‌تی ناخ‌ر چوارشه‌ممه‌ی مانگی سه‌فەر، بێ‌ ودمه و هیندیک لایان وایه

زهرده‌شت له‌و پۆژدا مرده‌وه. جه‌میل

۲- سالی ۸۷۵.ک (۱۴۷۰.ز) ئەو هه‌رایه‌ پووی داوه. جه‌میل

مەكۈي دۈنبۈلپەكانى كارىدەست دۇتلك بوو لە ناۋچەي دزدا و چوار دەورەي ناسۇرى بسون. لە سەريان بوو ھەموو پۇژى شەموانە كە لە كاروبارى خۇيان دەبوونمە، بېگارى قەلا بكمەن و تېشورۈي ھەموتوتيك لە نان و پېتخۇر و تفاق و نالېك و دار و نارود، بۇ دۇدەاران بەرن و تا شەمۇي دېكە سازادېن و ھەر كە شەمۇ نوئى بۆۋە، بېگارىش نوئى بېتتەۋە.

شەمۇيەك لەمۇ شەمۇيانە نەسەدى چىنگىزىپ و چىمىند پىساۋىتكى زۇرپوتىر و چاۋنەترسى ھۇزەكەي، جلكى ناسۇرىەكانيان دەبەر كەرد و چەك و پىداۋىستى جىمىگان كەردەناۋناخنى كۆلەدار و تىلەكە گىيا و كۆلەباريان لە خۇ شەتەك داۋ دۇي دز بگەرە و ھاتىم! كاتى دەرگايان بۇ كرايەمە و ھەموو چۈونە زورەۋە، ۋاقتيان بەست و كەمان و تىسەر و نىزە و شىسريان لە ناۋ كۆلە پۈۈشكە و گىياۋشكە دەرخست و بەر بوونە گىيانى داگىسەرمان؟ «چەت خواردوۋە ترش و چەمەندەر؟» ناشىگان بۇ نانمە، ھەرچى خۇي نەدەبوارد، دەمەولەجەن دەكرا بە نار. ھەروا سەر بوو دەبەرمان و ھەر ۋرگ بوو دەدەران و ھەر تىسەر بوو جەرگى كۈن دەكرد و ھەر دۈنبۈلپى بوو پاى دەكرد و خۇي ۋن دەكرد. ئەمۇ پۇژە ئەۋەي بە سەر دۈنبۈلپى ھات، تازە ناپېتتەۋە و ھەرگىز لە بېسەر ناچېتتەۋە.

پۈختەكەي ئەمەيە: ئەمۇ پالەۋانە دۇپەرمانە و ئەمۇ كارامە شىرەدەنە، «ھەر ھېندەي فوۋ لە دۇ كەي» قەلەي دزبان لە ناھەزىيان پاكردەۋە و ھىسابى كۇنەيان يەكلا كەردەۋە و پارسەنگىشيان بۇ خستەنە سەر و سلاۋىشيان بۇ دانمە. پۇژى شەمۇ تۆلەي چوارشەمۇي كەردەۋە و فەر و ۋەمى ئەم، بىن فەرې و شوۋمى ئەمۇ رامالى و ئەمۇ شەمۇ پىسۇرۇزە! ئالەي فەرمانەرەۋايانى ھەباسەنەزاد دۈۋيارە لە سەر پۇيەي بەسرى قەلەي دزدا شەكايەۋە و ساپەي ئالەي فەرمانەرەۋايانى كوردى سەرىخەخۇ، سوژدەي سازادى دايمەۋە و ھەموو داغ لەدلىتكى لەبەر ھىسايمەۋە. ئەمۇ جلكە پەشمى كە بۇ نازىبەتبارى لە پۇژاننى بىنكەسى و ھەزارىدا دەبەر دەكرا، كرا بە ئالەي ھەكارى و پۇژگارى غەببەسايانى دەھىتايەۋە بەرچاۋ.

زمانى زەمانە لەمۇ سەروپەندەنەدا ئەمۇ شىئەرە خۇشانەي دەخوتتەدەۋە:

شەمە شەمسى دىرەكەي رەبەنەن خۇي ۋەدەر خست لە بن چلۈۋى دەۋەنەن

دوژمىنى ھەلەۋەزارد و كەۋتە بەسزم گوتى كسى پىنم دەۋىترى بىئىرىئى ئەسزم

جا چۈنكە سەرىستى ۋلاتى ھەكارى بە پۇژى شەمۇ دامەزرايمەۋە، ھەكارىش بە شەمۇ دەلېن

شمنبۆ، نمو تیسره فرمانپه‌وايه به شمنبۆ به‌ناويانگن.

نمسه‌ده‌دين زۆر نازا ژيا و به نازادي راييوارد و له نمنجامدا وهك هه‌موو گيانله‌بهرتلك گياني پاكي به خوداي تاك نهمپارد.

دارى ژينى ههر كميتهك ههر چه‌نده‌به‌رزيش بيتهوه

تهورى پتميردى خودا كۆلك و ره‌گى ده‌به‌پتهوه

مه‌ليك عيززه‌دين شير كورى نه‌سه‌ده‌دين چنگزپ

له پاش مهرگى بابى بوو به فرمانپه‌واي مه‌لبندى هه‌كارى و له دنيادارى و شيرين‌ناكاريدا پياويكى بژاردوه و ژيهاتى بوو. له پاش ماوه‌يهك نهميش له ناسۆي ژيان ناوا بووه و مغزنايه‌تى به زاهيدى كورى سپاردوه.

زاهيد به‌گ كورى عيززه‌دين شير

فرمانپه‌واي سه‌ره‌خۆي ولاتى هه‌كارى بووه. نزيكه‌ى شينست سالا حوكمى كردوه. هاموشۆي لاي شائيسماعيلى سه‌فه‌مى كردوه و نه‌وه‌نده‌يان نيتوان خۆش بووه وهك ده‌لّين «موويان ده‌به‌روه نه‌چروه». شائيسماعيل پتي كوتوه مامه؛ فرمانيشى بۆ ده‌ركردبوو كه ولاتى هه‌كارى بۆ خۆي بيت. زاهيد دوو كورپى به‌ختهورى هه‌بووه به‌ناوى مه‌ليك به‌گ و سه‌يدمه‌مه‌د به‌گ. ههر به زيندى، سه‌ر مه‌لبندى هه‌كارى له ناودا به‌ش كردون.

مه‌ليك به‌گ كورپى زاهيد به‌گ

له پاش بابى فرمانپه‌واي قه‌لاي باي بوو. پياويكى راست و دروست و دلنهرم و دادگهر بوو؛ كه سرده حهوت كورپى له‌پاش به‌جى مان: زه‌ينمّل به‌گ، بايه‌ندۆر به‌گ، بداغ به‌گ، بايه‌زید به‌گ، حوسين به‌گ، به‌هانه‌دين به‌گ، پوسته‌م به‌گ. پوسته‌م به‌گ ههر له زه‌مانى بايه‌موه به سه‌ر ناوچه‌ى كواش و قه‌لاي ناخسته‌مار پاده‌گه‌يشته؛ له شه‌رتكنا كه ده‌گه‌ل رۆژه‌كيانيان كرد كوژرا.

زینعل بهگ دژی بابی خزی دخهبتی و دهگمل مهحمود ناغای سلبی - که دژداری قه‌لای بابی بوو - پتیک‌کموت و چمند کمیتکی بدهست و زلی‌تریشی ره‌گمل خزی خست و کیتشمی ده‌بابی خزی هالاند.

باوک و کور بهر‌نگاری بیک بوون و له پاش شم‌رتیکی زور بهسام و خوتناوی، باوک به دیل گیرا. زینعل ویستی بی‌کوژی له پاشان نیکوشت و بریاری داهردوک چای باوکی خزی بکولتی. به‌لام هیتشا نمو نامردیمشی له دست نه‌هاتبوو که حوسین به‌گی برای ده‌فریای باوکی کموت و رفانندی و گمیاندیه لای سمیدم‌حممد بهگ - که لمو دهمدا به‌سمر وستان راده‌گمیش - لموتش گیر نه‌بوو روی کرده‌بدلیس و پهنای به میرشمرهف بهگ برد. میرشمرهف بهگ زوری قه‌در گرت و قه‌ت وای نده‌کرد گمردتیک له دلی میوانی خوش‌عویستی بنیشی.

زینعل بهگ - که کوره گمروی مه‌لیک بهگ بوو - له دوی نموه که سمیدم‌حممد به‌گی مامی کورزا، دستی به سمر هم‌موو ولاتی هه‌کاریدا گرت و بوو به فخرمانزه‌وای سمره‌خزی نمو مه‌لبنده. له دواییدا به دورودریژی باسی به‌سمرهاتی سمیدم‌حممد به‌گیش ده‌کمین.

کوره‌کانی دیکه‌ی مه‌لیک به‌گیش، بایمنلوپ به‌گیان سمری خزی هه‌لگرت و خزی هاویشته پهنای شاتز‌ماسبوه؟ به‌لام شانه‌هنده‌ی روی خوش نیشان نهدا که دلی ناو بخواتموه. به ناهومیتی به‌رهو ولات هاتموه و له شاری وان به‌رهو نه‌مان گلار بزوه و سی کوریشی له پاش به‌جی مان: زاهد به‌گ، محممد بهگ، حاجی بهگ.

بداغ بهگ چوو‌بووه هه‌چا له ری مرد و نه‌گم‌رایه‌وه. نموش دوو نیرینه‌ی له پاش مان: موعمزیز و سولتان حوسین.

بایز بهگ له شاری دیار‌به‌کر له لای کار‌به‌دهستانی عوسمانی دامه‌زرا‌بوو. کاتی لشکر به سمرکرا‌دیمتی مستعفا پاشای‌سمردار ده‌چروه شم‌ری شیسروان، بایز به‌گیش ره‌گمل کموت‌بوو. له شم‌ره‌کمی چلدر، قزلباشان به دیلیان گرت و بردیانه قمزوین و شاسولتان حوسین فخرمانیدا دایانه دست زاهد به‌گی برا‌زای خزی و نموش کوشتی.

حوسین بهگ جارویاره به سمر ناوچه‌ی نالبا‌ق راده‌گمیش؛ هه‌تا سمرگی گمیشته سمر و له

تنگه‌بهری گزیرجهمی توند کرد.

به‌هاندین کوری مه‌لیک بهگ -خو یار بی- ده‌گمل بمسرهاتی زمینل به‌گدا باسی شویش

ده‌کم.

سهدمسحه‌مه‌د بهگ

کوری زاهد بهگ کوری عزیزده‌دین‌شیر

سهدمسحه‌مه‌د بهگ و زمینل بهگی برازای هم‌میشه نیتوانیان ناخوش و بینکوه مشت و مریسان بوو. مام له دزی برازای ده‌گمل هوزی پنیانشی ریتک کموت و به همر دوک‌لا بوونه هیزتکی گموره و هیزشان کرده‌سر زمینل و دمه‌لاتداری ولاتی هه‌کاری، هه‌موروی ده‌ست سهدمسحه‌مه‌د بهگ کهوت. زمینل جتگی پی لیز بوو؛ جی نه‌ما تیتیدا بسروری و ناچار له ولات هه‌لات و خوی گمیانده‌نامیدی و پهنای به سولتان حوسینی فرمانپ‌ه‌وای نامیدی برد. سولتان‌حوسین بهگ تکانامه‌ی بۆ نووسی و ره‌وانه‌ی لای سولتان سولیمانی عوسمانی کرد.^۱

له‌و ده‌مه‌دا پوستم پاشاومزیر بوو؛ زدی به خیز هینا و گه‌لیکی به‌ریز گرت. به‌لام تیتگیانده که نیمه‌ده‌زانیس تز زور لیتگروای و بمشخواری و له دست ناموزا و کرسی خوت رانگرددوه و چسویته نازربایجان و پهنات به شاتوماسب بردوه. شویش دالده‌ی داوی و ماره‌یه‌کیش له‌وی ماوی. جا له‌بهر شه‌ه نیمه ناتوانین لیت دوودل نه‌بیس و توژتکت لی نیگمرانیس. نه‌گمر ده‌ه‌وی نیمه‌دنیسا کمیت، ده‌بی خوت یه‌کلا کمیتوه و بجی مال و خیزانت له ولاتی به‌رده‌ستی قزلباشان ده‌ریسی و بیان‌ه‌نینه ولاتی عوسمانی؛ شه‌سا در‌دوژنگیمان به‌ران‌بهرت نامینی و پهنات ده‌دیس و فرمانی فرمانپ‌ه‌وایی هه‌کاریشت بۆ ده‌ر ده‌کین.

زمینل بهگ شه‌مه‌ی به موده‌یه‌کی خوش زانی، به نیازی چوونه نیران و هینانی مال و خیزانی، له نه‌سته‌مجبور له‌وه به‌ره‌و مه‌لبمندی هه‌کاری که‌وته ری. له کانتیکدا گمیشتبوه ولاتی بۆتان، به‌در بهگ فرمانپ‌ه‌وای بۆتان به‌و هاتنه‌ی زانی؛ له بهر خوی لیتی دایه‌وه و وای به باش زانی به‌ردتک بگریته دوو پیتشکوه؛ له لایه‌کوهه دوژمنایه‌تی دیرینی ده‌گمل هه‌کاریان هه‌بوو، به خورتی زمینل بهگ

۱- سولتان سولیمانی قانونی سالی ۹۲۶ ه.ک (۱۵۲۰ ن) بۆته پادشا و تا ۹۷۴ ه.ک (۱۵۶۶ ن) حوکمی کرده‌وه.

تولمیک دهسینرتنموه، له لایه کی تریش زور دوستی سیدمحمده، نه گمر زمینل به گی بز بکوژی و نمو بدلایه له کۆزل کاتموه، دوستایمتی خوشتر دهی و دهیکاته چاویره ژیری چاکمی خزی و تازه له بیبری ناچیتنموه. چمند پیاوکی زور نازا و گهرناسی بۆتانی نارد مسر پتگه و که مینیان بز دانا و زمینل بهگ و پیاوه کانی وه بمر هاتن و دهگۆ یهک راجوون و زمینل بهگ و پیاوه کانی همر چمنده هیندیکیشیان دستمه کمری کرد، به لام نومان زۆریان بردن و هه موو گیران و کوژران. پیایوی بهدر بهگ - سمری زمینل بهگ نهی - سمری هه مووانیان بری و به دیاری و به لگه بز میری خۆیان بردن و لاشه کانیان له شهرگه به جیهیتشت.

بهدر بهگ که له سمره کانی روانی، سمری زمینل بهگی دهناو سمراندا نه دیت؛ که له پیاوه کانی پرسی، گوئیان زمینل بهگ پیاوکی گهوه بوو؛ شهر مسمان کرد سمری بپرین؛ نه گینا به مردووسی به جیمان هیشتوه.

نمو دهنگوباسه دهشاری جزیری گهراو خانسی خیزانی بهدر بهگ بیستیموه و به میترده کهمی خزی گوت که زمینل بهگ پیاوکی خانه دان و جی گهوره بووه و نه گمر همر کوشتووشته وا جوانتره ترمه کهمی بیتنموه شار و له سمر ریوشوتنی نایینی نیسلامهتی بیشوتین و به خاکی بسپترین و بزومه که مایه سیه لاشی لهو دهمته بکوی و خزی ته گه مینین.

له سمر داخوازی خاتوون، چمند پیاوکی چون که ترمه کهمی بینن؛ کاتی گهیشتنه سمر لاشه ی گوژوان، دیتیان زمینل بهگ هیشتا دلی له کار نه که وتوووه و شاهیتی تیدا ماوه. به نیوه گیسانی هینایانموه ناوهدانی. خیزانی بهدر بهگ زور به میهره بانن بزی وه خۆ کموت و چمند بوشک و سه تازی له جزیرینا هه بوون، هه مووی لی کۆ کردموه و دهرمان و همتوان و خۆراک و همرچی پینداویستی چاره ی نه خۆشیک بهی هه مووی له دراوی تاییمتی خزی دا.

بهدر بهگ همر له سمر نموه سوور بوو که بیکوژی و له کۆزل دنیای کاتموه؛ به لام پارانموه و نامۆژگاری و فرمیسک و همنیسکی خانسی دلنرم، ناگری رکی له سینهی میترده کهمیدا کوژاندموه و له سایه ی پیاوتهی نمو شۆره ژنموه زمینل بهگ ژسانی دووباره ی به سمر گرتموه و زور زوو هاتموه سردهقی پیشوری و همر له سمر داوای خیزانی بهدر بهگ، بهو پهری ریز و حورمه تموه بهرمو هه کاری

بهری کرا. باسی سرمنجماسی کاری زهینهل بهگ و ژبانی کورانشی لهو زوواندا دهخمه بهر چاو.
 سیدمحمدهمد بهگ - وک له دواین - ولاتی هه کاربانی به خروپری کوتوه بهردمست و بی
 بهرههست فرمانر هوا بوو. نسهکمندر پاشامیری میرانی وان، نیوانی دهگهل تیکل چورویو؛ هر
 ساته پلارتیکی تیدهگرت و هر تاره بههانهینیکی پیدهگرت و به هه موو زمانان له لای سولتان
 دووزمانی لیده کرد و بزوی تیده چاند. له نهنجامدا توانی فرمانی سولتان بخاته دست که
 فرمانداری مهلبندی هه کاری له سیدمحمدهمد بسنری و به زهینهل بهگ بهری. نسهکمندرش بزوی
 هه بی له کوئی تووشی سیدمحمدهمد ده بی، ماوهی بی نندا و بیکرئی.

به شوین نمو فرماندر تانندا نسهکمندر پاشاناردیه شوین سیدمحمدهمد بهگ که بیته دیوانی
 وان. سیدمحمدهمد ده بزانی له ژیر کاسدا نیوکاسه ههیه و پنگهی وانن تۆزیک بقهیه و تهلهی بز
 نراوهتوه و پتهی بز هه لخراره، کۆمهلتیکی زۆری له پیایوی هه ره به کار و نازا دهگهل خۆیدا برد و له
 دهری شاری وانوه ولامی بز نسهکمندر نارد که عمرزی پاشابکن شاهه که نازاری چاو قورلکهی تیندا و
 ناویرم توخنی کوم و خۆی له دوری شار کۆتم بز داده نی، بیت و چاومان پیک ده کوی. نسهکمندر
 پاشا چاری ناچار بزوی له شار دهر کوم و هر چاری بهو تهنتنه و سنه سنه به کوم هستی کرد که
 نمو چهرمه چقالتمیه بهو ناجوری و گهرای گهری نمو جار هشی ناگوری، نهویرا فزهی له بهر بکا و
 بهری کرده. سیدمحمدهمد بهگ هاتوه وستان و پشتیندی خاتر جه می لی کرده و پیاره کانی
 بلاوه بی کردن. بهلام که نمو خومت، دوژمن چاری نهقوو چاند بوو. هر که زانی سیدمحمدهمد بهگ
 به نارخه یانی پالی داوتهوه و کهسی وای له دوره نه ماوتهوه، هه لی له دس نندا و سر کردهی
 کۆپله کانی وان به دسته سوارتیکوه نارد و رایسپارد که به سیدمحمدهمد بلی دهنگوباسی زۆر
 ناخۆش له سر سنورانه هاتوه و گۆیا نمو قزلباشه کلاوسورانه هروژمیان به دستهوه؛ به
 ههله داوان بیته وان تا پیکوه باری کاره که له بهر چاو رانیین و پلانی بز داننیین. تیشی گماندن
 نهگمر دنیا بوو خۆی گرت و پرتاندی، نمو به زۆرش بی پهینچه کی دن و بزم بیتن.

سیدمحمدهمد زۆری بزویه هانه داتاشی و گهلیکی قوونه جووله کرده؛ بهلام مینگه و فینگه دادی
 نندا و به زۆره ملی پیش خویان داو بردیان و پاشاش دست بهجی فرمانی داو له کونه ریشی زیندانیان

پستوات. لمو گهرم و گوری بگره و بمرده‌ی‌دا، یاقوبوب بهگ کوری سیدمحمه‌مد بهگ رای کرد و خژی دهریاز کرد. حهسن بهگی مه‌حمودی -که ماکی گهر و سره‌سؤدره‌که نمو بوو- به فرمانی نمسکندر پاشاچمند کزیلمیه‌کی برد و کموته شوین یاقوبوب بهگ که بیگریتموه؛ یاقوبوب‌بهگ زانی له بریان دهرناچی، خژی هاویشته مالی شاقولی بلیلان و لای وابسو هژی پنیانشی پمنای دده‌ن و دهیاریزن و دهیکمنهوه به حاکی هه‌کاری. شاقولی نه‌گهرچی نمه‌ک‌خوردی باوکی یاقووییش بوو به‌لام نمه‌کدانی شکاند و زور نامردانه بزووتهوه. شاقولی و حهسن بهگ ناشنا بوون؛ حهسن به‌گیش به ناواتره بوو تزوی سیدمحمه‌مد له سر زهمین نه‌میتن. شاقولی قزلی یاقوویس بهست و دایه دست حهسن بهگ و نمسکندر پاشاش باب و کوری همر له‌جی کوشتن. نه‌وسا زهینهل به‌گی کردهوه دهسه‌لاتداری ولاتی هه‌کاری.

یاقوبوب بهگ سی کوری هه‌بوون: نولامه، سولتان‌نه‌حمه‌د، میرزا.

نولامه بهگ نه‌گهرچی ده‌ولاتی هه‌کاریدا بهشی نهدرابوو، به‌لام له دیوانی سولتان مرادهوه ناوچه‌ی خژی پین سیترا‌بوو. له پاشان نه‌ویشی لی سینترایمیه و ده‌گمل عومهری کوری هاتنه نه‌سته‌مبوول و له‌وتشهوه چوونه ناو گۆزی کور و قوولمیه.

زهینهل بهگ کوری مه‌لیک بهگ

له پیشوودا لی دواين که زهینهل بهگ هه‌لیک دژی بابی ده‌جوولاره و چه‌لیک به‌گژ سیدمحمه‌مدی مامیدا ده‌چوو. نه‌وشی له بزتان به سر هات که به‌سره‌هاته‌که‌مان گیترا‌یمیه. جا که له ساپی پیاره‌تی زنی به‌در بهگ له مردن خه‌لمست و گوری به‌ستمه و گمیشه‌مه هه‌کاری، بز ناماده‌کردنی کار و باری خژی کموتبووه جم و جوول و نیازی بوو بچیته نه‌سته‌مبوول؛ له نه‌کاو بیستی کموا پوستم پاشای وه‌زیر -که جی هانای نمو بوو- له سر کار لابراره. ته‌واوتیک ناهومیتد بوو. سه‌فهری نه‌سته‌مبوولی چوو، نه‌شیده‌زانی چ بکا؟ لمو بارهوه تووشی سر‌گردانی بیوو. له پاش لیکن‌دانه‌ویه‌کی زور، هاته سر نمو بیسه که گیر نمبی و بچیته نیران و پمنا به شازم‌اسب به‌ری؛ به‌لام وه‌ک تی گرتبوو وا دهر‌نه‌چوو. شای نیران سیدمحمه‌مدی بهر نهدا و پروتکی خژی نیشان نهدا. مارویه‌ک

بر درمستان خولایمیه و کس ناوری وی ندادیموه. به لأم له پر دهروری پرونی بپروودا کرایمیه و له ناور
 قزلباشاندا خمیر بلار بژوه که پوستم پاشاگمراوتموه سمر کورسی و مزارعت. نم خمیره زمینل
 بهگی بوژاندومه و بلئسی دلساردی کوژاندومه و به بی خز گرتن و وستان، پروی کرده ناستانهی
 سولتان و لاشیپانهی دمرگای ماچ کرد و خزی گمیاندولهی پوستم پاشا؛ که جئگی هانا و هاوارانی
 بوو. به لأم نمو جاریش تیری سری کرد و نمیتکا. پوستم پاشاهاشای له دوستایمعی کژن کرد و به
 مژنیکمیه دواندی و به گیسره گیسر له باتی ولاتی ههکاری، ناوچهی بوسهمنی له ولاتی پوژیلیسی پی
 سپارد، که به دهرامته کمه بژی. نیتیر ناچار له بوسهمنه مایمیه تا چمند شتیکی گرینگ لمو مساوده
 هاته کایمیه.

یهک لموانه کوژانی سمدمحمدهد بوو له لایمن میری میرانی وانوه و بههانه ککش نموه بوو
 که له پاش گیرانی قه لای وان، سمدمحمدهد له نیران شازاده سولتان مستهفا^۱ و شاتوماسبدا نامی
 نالوگژم کردوون و قسمی بژ به کتر هیتان و بردوون و چمند بوختانیکی تریشیان بژ هه لبست و
 کوشتیان؛ دووه مینیان له کار بهرکنار کردنوهی پوستم پاشابوو.

نمکه مندر پاشاکای بژ زمینل بهگ کرد و له پوژم نیلیمیه گوژایانمیه بژ وان و کردیان به
 جاسوس و زوانگیری خویان و بژ نیرانیان نارد. جاریک لمو جارانه که زمینل له نیران بوو، له لای
 سلساس تووشی بایندوپ بهگی برای خزی هات؛ که نمیش کاره کمه زهینملی بژ نیرانیان ده کرد و
 بهرو خاکی عوسمانی دهات. دوو برای جاسوسی دوو دوژمن بهگو یه کدا چون و بایندوپ شکا و
 زمینل چمند بیوانکی ل^۲ به دیل گرت و به دیاری بژ وانی هیتانمیه. بهرو دیاری هاوردنهی پاروی
 دهوژنی کموت. نمکه مندر پاشاله بهر سولتان پاراوه که پاداشتی زمینل بهگ به ولاتی ههکاری
 بداتمیه و سمدمحمدهدیشی به کوشتن له کژن بکاتهوه. سولتان هه موو داخوازیه کانی بژ پیک هیتا.

۱- چیرۆکی سولتان مستهفا ناوا بووه: دایکی سولتان سلیم که ژنی سولتان سولیمان بوو، رهقیی بژ کوری خزی
 ندهویسته؛ بژ سولتان مستهفا تریچاندبوو که پیلان دژی بابی دهوژن و دهیموی بیکوژی و ههر نمیش شا توماسبی
 ههلتاره هیرش بیتتتهوه سمر عوسمانی. دهگمل پوستم پاشاشدا یهلهبون. ژن و پوستم، سولیمانیان وا له هساندا
 کوره کمه خزی بکوژی. سولتان چوره قرونیه بژ سردانی کوپ. کویش که ناگای له هیچ نمبوو، هاته پیشوازی باوکی و
 ههر گمیشته ناو خیرهت، و بهر شیرانیاندا و فراقی رهشیان ل^۲ بهی. جهمیل

زهیندل بهگ گراوه به فرماندهی هوای ولایتی ههکاری و چل سالان نمو مهنزایمیهی همر به دستمهو بوو. جار و بارمیک بهانه‌دینی برای له جینگمی نمو ده‌کرا به کوتیخای ولات له پاشان نمیش همر به دستم زهیندل بهگ و سمیدی خانی کوری، کوژرا و شرت و گوم کرا. زهیندل بهگ بی‌نمره‌لست مایهوه و له سر تهختی فرماندهایی ههکاری پالتی دایهوه.

زهیندل بهگ چوار کوری همبوون: زاهید بهگ، سمیدی‌خان، زه‌کمریا بهگ و برابم بهگ. زاهید بهگ سرچموتی ده‌گمل باوکی ده‌کرد و له روی هه‌لده‌گم‌پایهوه له نهنجامدا بو جینگاکمی پیشوری باوکیان هه‌لداشت و له بوسه‌نمیان قایم کرد.

زهیندل بهگ فرمانی جینشینی خزی بو سمیدی بهگی کوری له سولتان ساندیوو؟ به‌لام سمیدی بهگ همر به لاری له سر نهمپ گلا و جوانه‌مهرگ بوو. نومجار فرمانی جینشینی به ناوی زه‌کمریا بهگ کرا و پاشیپارد که له پاش مرگی ناوچی نالباق بهشی برابم بهگی چواره‌مین کوری بی. سالی ۹۹۲.ک (۱۵۸۵.ن) سولتان مراد^۱ فرمانی به عوسمان پاشای گموره‌وزیردا که نازربایجان بگری و به زهیندل به‌گیشیان پراگمیانند که هیرش به‌رتته سر ولاتی قزلباشان و له کوشتن و تالان درتفی نه‌کا.

لهو سره‌وینده‌شدا شاسولتان محممد و همزه میرزای کوری له تمویز بیوون خمبریان بو هات که زهیندل بهگ گمیشتوته مهرند. هیرتکی زوری تورکمان به فرمانی شای نیران بهرو زهیندل بهگ بهری کران. زهیندل بهگ و هموالانی تازه له تالانی ولاته‌کانی کرکر و زسوز و مهرند بهرو دوا ده‌گم‌پانومه و زهیندل بهگ ده‌گمل چمند کمینکا له نزیک کاروانسرای نه‌لکی خمبریک بیوون نویژی نینورمیان ده‌کرد؛ تورکمان به سمریان دادان و ملیان ده‌بهر ملی بهک نا و زهیندل بهگ و هموالانی کوژران و برابم بهگی کورپشی به دلیل گیرا.

هیندیک ماله سمید و خه‌لکی دیکمی مهرند، تهرمی زهیندل به‌گیان شاردوه و دواپی که عوسمانی تمویزیران گرت، لاشه‌کمیان له مهرندهوه بردهوه جو‌له‌میرگ و له مزگومینکا - که همر زهیندل بهگ دروستی کردبوو - نیژا. سولتان مراد فرمانی فرماندهایی ههکاری بو زه‌کمریا بهگ

۱- سولتان مرادی ستهم له سالی ۹۸۲.ک (۱۵۷۴.ن) پا تا ۱۰۰۳.ک (۱۵۹۴.ن) حرکی کردهوه. جمیل

تازه کرده‌وه و برابم به‌گیشیان به دراویتی زور له قزلباشان کرپوهه و ناردیانه سر ناوچی نالباچ.

زه‌کمریا به‌گ کوپری زهینئل به‌گ

دوو سال بوو زه‌کمریا به‌گ سرداری مه‌لمندی هه‌کاری بوو. لمو کاتهدا که جعفرپاشای وزیر، به سر کاروباری ولاتی وان و نازربایجان راده‌گمیش، دوزمانان دنیمان داکه بلئی به پیتی پی و شوتنی نیسلام، دهیی ولاتی هه‌کاری بیته به‌شی زاهید به‌گ کوپره‌گوره و له زه‌کمریا بستنریتته‌وه. لمو باره‌وه نامه‌ی بز سولتان نویسی و فرمانی بز درکرد و زاهید به‌گ هاتمه‌وه سر ولاتی هه‌کاری. خه‌لکی ولاته‌که حمزبان له زاهید به‌گ نه‌ده‌کرد و فرمانیان نمبرد؛ لئی پاپه‌پین و ده‌گه‌لی به شمر هاتن و زاهید و کوپری لهو شمه‌دها کوژران.

جعفر پاشاکه ته‌مه‌ی زانیه‌وه، فرمانی سولتانی بز مه‌لیک به‌گ کوپری زاهید به‌گ له سولتان وهرگرت؛ که بیته جینشینی بابی. لمشکرتکی زوری له وان و تموریزه‌وه په‌گه‌مل خست و چرونه جه‌سته‌ی زه‌کمریا به‌گ، که ده‌ری کمز و مه‌لیک به‌گی له جیگه داننن. زه‌کمریا نیتوانی خویان له بر بگری و هه‌لات و په‌نای به سیدی خانی فرمانه‌وه‌ای نامیدی برد.

سیدی خان وای به باش زانی که سولتانی عوسمانی له بنج و بناوانی کاره‌که ناگادار بکات. سمنان پاشای وزیریش خوی کرده‌هاریکار و سر له نوی فرمانیک له سولتانمه‌وه درچوو که زه‌کمریا به‌گ بکرتته‌وه معزنی ولاتی هه‌کاری و بمو مرجه له جیگه‌ی جاران دابسه‌زیتته‌وه که هه‌موو سالی سد هه‌زار فلوری به ناری دیاریمه‌وه بز سولتانی عوسمانی بنیری.

مه‌لیک به‌گیان بز زه‌کمریا به‌گ درکرد و نمیش له‌سر داوای حکومت هاته نه‌سته‌مه‌وو و نیازیش وابوو به هر نرخیک بی‌ئو مه‌زنامه‌یه به‌لای خوینا بچم‌رخیتته‌وه؛ به‌لام نازاری چا‌وقولکه فریای کهوت و بارگه‌ی پی له گورستان خست.

له سهره‌تای سالی ۱۰۰۵ لک (۱۵۹۶ ز) دانه‌بویه‌کراغای کوخای زه‌کمریا به‌گ - که پیاویتی راست و دروست و سمرناس و که‌میخودا بوو- له نه‌نجامی دوزمانی کردنی فه‌خره‌دین ناویکنا کوژرا. ئو فه‌خره‌دینه‌ش چمند سالیک بوو کاروباری زه‌کمریا به‌گی له پاته‌ختی ده‌ولتسا راده‌په‌راند.

چیرۆکی به کوشتدانی نهبویه کراغاش ناوا بوو:

مندالانی شاقولی بلیلان، به هۆی سمیغدینی برازایانسهوه، ناوچهی خۆی یان له دیوانی عوسمانیهوه درابوویره و دستمبهری چه مند مهرچیک بپسوزن. فهخره دین بهره لهستی شهو کورانهی شاقولی کرد و له لایمن دیوانی سولتان محمه مه دخانی خمزاکرموه^۱، ناوچهی خۆی بۆ حسمن به گی کورپی سمیدی خان به گی برارزای زه کمریا به گ وهرگرت. شهو کرده وهی شهو فهخره دینه بسوو به هۆی دوژمنی و کینهی نیتوان شهو دوو بنه ماله که له سایه ی کهمخودایهتی نهبویه کراغادا زۆریان نیتوان خۆش بوو. نیتتر لهو پۆژوهو لیک ده خهفتان و سیمیری په کتریان به تیر دنگاوت.

برایم به گ کورپی زینمه^۲ به گ چه مند جارنیک لهشکری برده سهر خۆی که داگیری بکات و سمیغه دین به گزیدا دهاته موه و ناوا گه لیک خۆتیرتۆی کهوته نیتوان و زۆر کهم له ههر دوولا به کوشت چوون. برایم به گ هاواری بۆ زه کمریا به گ ده نارد که لهو شه پراندا کۆمه گی پی بکا؛ به لام نهبویه کراغا لاگری شه پر و نازاوه نانه موه نه بوو؛ نه یه دوویست دوژمن و خۆتسه خۆی بۆ ناغای پهیدا بن. تهواویش ده ستیان به پووی برایمه موه نه دنا؛ به لام هیمدادی زۆر کهم و پوواله تی یان بۆ دهنارد.

سمنان پاشاکرا بووه میسری میسرانی وان. زه کمریا به گ نهبویه کراغای به دیاری و پیشکیشمهوه نارد به خیره نانی سمنان پاشا. فهخره دینی ناویراو به هه لی زانی که به لایه ک به سهر شهو پیاهه باشه بیتی؛ ده گم^۳ حسمن به گی کورپی سمیدی خاندای پیک کهوتن و به شوین نهبویه کراغادا چوونه وان. ههر دووکیان ده یانزانی که سمنان پاشاکرا به گی زۆر چاوچنۆک و پوولتیره ست و خۆتیره؛ چوونه لای و له زمان زه کمریا به گه وه پییان گوت: به گ ده لسی بۆیه نهبویه کراغا به دیاریموه بۆ ناردوه که لسی بیتزارم و ده مهو^۴ له چنگی پرگار بسم. نه گهر پاشانهو کابرایم له کۆل کاتمهوه من سی خهروار زتیری به دیاری بۆ دهنترم. سمنان پاشاکه ناوی زتیری بیست، وهخت بسوو له خۆشیان زیره بکا. ههر نهبویه کراغا هات گرتی و به سی

۱- سولتان محمه مه دی سیه م له ۱۰۰۳ه تا ۱۰۱۴ه ک حرکتی کردوه. جه میل

هیچ پرسودا کوشتی.

نیستا که سالی ۱۰۰۵ ک. (۱۵۹۶ ز.) به زه کمریا به گ له جوله میترگی بنکهی خانهدان، فرمانداره و برایم به گیش به سمر داهاتی نالباق پاده گا. به هومیتدم له کرداری چاکدا سرکوتوو بن.^۱

۱- نهمین زه کی له هینفتیک میژووانی ده گیتیتموه که حکومعتی هه کاری هفتا سالی ۱۲۶۶ ک. (۱۸۶۵ ز.) همر ماوه و تا سالی ۱۰۴۹ ک. (۱۶۳۹ ز.) میر عیماده دین ناوینکی له سر بسووه و به دوی نمیشدا چمند نهمیرتک هاتوو و نوره لای به گی حاکمی بۆتان دوامین میری نمو بنمهاله بووه و له نولیا چهلیمی ده گیتیتموه که هه کاری میرنشینتکی زۆر بههتیر سووه و هه میشه دهه هزار چه کرداری ناهادی هه بووه و ده شترانی له وهختی شمردا لشکرینکی پهنجاهه هزار نفری ساز بکا. نیشتر شتینکی تری وامان دهسگیر نمبوو که بهسرهاتپان تا نهم ده مانه بپنن. جمعیل

به ندى سینه

فرمانروایانى نامیدی (عیمادیه)

که به بادینانى به ناربانگن

خوشیوتوانی دیوه خانى دهنگ و باسان و چیرۆلبیژی بسمهرهاتى میترخاسان، بۆمان باس ده کمن که بنهجه کهى فرمانروایانى نامیدی به گهورهیی و سمرناسی ده گاتمهوه سمر بنه مالهى پادشاکانى ععباسی؛ به لام ورده کاران و زانیارانى لیزان، دان بمر مهبسته دانانتین و لایان وایه ههلبستمیه و تمنا پیاویتک له بایسرانى شو میرانه - که نازا و گهرناس بووه - ناوی هه باس بووه. نهوانهش خویشان بمر هه باسوه ناساندوه و ناوه که بیان به خۆوه نووساندوه. شووانه له رۆژی خویدا له ولاتى شه مزینانوه بمره نامیدی هاتون و بمر لهوش که شو کۆچ و باره بکمن، قه لای تارونیان به دهستمهوه بووه که سمر به شه مزینانه. شو که سمش که ده پیشدا ماله خۆی له شه مزینانوه هیتانوه ته شو ناوه، ناوی به هانهدین بووه. بمر هۆیموه شو بنه مالهى که له مو کومتۆتموه، به بادینان ناویان رۆیشتوه. شو هوى که هیچ گرمانى تیدا نهبی شویمیه که نزیکهی چوارسه د ساله شو بنه ماله له نامیدی فرمانروا و دهسه لاتدارن.

قه لای نامیدی قه لایه کی تازه نیجادهو عیماده دین زهنگی - که له سمر مووسل و شنگال والی بووه - دروستی کردوه. قه لا و شار له سمر بمر دیکى جه غزی و پان بنیات نراوه و له هیندیتک جینگاره شو که قهره گهوره بمرزی سه د گمز و له بری لاوه په نجا هتا شیتست و له جی جیش بیست گمزیتک له تهختی عمرزوه بمرزه. دوو چالو له ناو قه لادا لى دراون، ناوی مهدرسه و گمرماو و جه ماومری ناو دزه که دابین ده کمن و خه لکی شاریش به مهشکه و کوندو باره بمران له همندران ناو ده کیشن و ده بیمنه سهرهوه.

زمانی دانیشتونانى نامیدی و ناکاریان عاره بی و کوردی تیکه لاوه و هه موو خه لکه کهى به تیکرایی له خواترس و خیره ومه مند و چاکه کار و دهست بلاره. فرمانروایانى نامیدی مزگوت و

مدرسه‌سپان زُرد بینات ناوه و مه‌لای زُرد زانا و به‌ناویانگیان به سمرهوه داناون و به ریسه‌ری و ناموژگاری به‌ره‌ری زُریان به خه‌لک گه‌میاندهوه.

هۆزه گرینگه‌کانی لای نامیدی به‌کم مزوری^۱ و دووم زبیرین. زئی ناوی چه‌میکه له‌مو ناوه و چونکه نمو هۆزه له سمر که‌ناری نمو پروویارن، به زبیری ناو براون. همر نمو چومه، چه‌مه شیتته‌شی پی‌ده‌لین. چونکه نه‌ونده‌خور و به ته‌وژمه، نمو ناوه‌ی به‌سمردا پراوه.

هۆزتیکی دیکه له نامیدی ناوی رادکانیه که نیستتا کورده‌کان پزکانی پی‌ده‌لین و هۆزه‌کان پمروه‌ری^۲ و مه‌هل^۳ و سیاه‌روی و تیلی و بوهل^۴ش همر له‌موئی نیشته‌جین. بوهل به شتیه‌ی نمو ولاته به شیوو گه‌لی ده‌لین.

یه‌ک له قه‌لا به‌ناویانگه‌کانی نامیدی قه‌لای ناگره‌یه که شارۆکمه‌کی به لاره‌یه و همزارووسه‌د مالتیکی موسولمان و جووی لینه. قه‌لاکانی تریشی قه‌لای ده‌زوک و قه‌لای دپرن که میسرزاده‌کانی نامیدی به سمریان راده‌گمن. قه‌لای بوشریش همیه به دست هۆزی رادکانیه‌ویه و قه‌لاده‌و شووش و عیمرانی و بازیران^۵یش قه‌لان و به دست زبیریانه‌ون.

ناوچه‌ی زاخۆش همر سمر به نامیدییه و دوو هۆزی کوردی لی‌هن: سندی و سلیمانی^۶ و خه‌لک به زاخۆ ده‌لین ولاتی سندییه‌کان. زۆریه‌ی زاناپان و هۆزانی کوردستان له‌وتیه پیدایا بیون. له پۆژگاری پیشیندا زاخۆ سمر به نامیدی نه‌بووه و حاکی سمریه‌خۆی هه‌بووه. له دوایدا -که مهنه‌کانی زاخۆ بی‌هیز و که‌نه‌فت بیون- فرمان‌ه‌وایی نامیدی له دستیان ده‌رتاون و خستویانه‌ته سمر ولاتی

۱- نه‌مینه‌زکی ده‌لی: هۆزی مزوری له به‌نچه‌کمی میسورین که له پۆژگاری پاشا سناخریسی ناشوریدا له‌و ناوچه ده‌لیان. جه‌میل

۲- نیستتا به ناوی به‌رواری ده‌ناسرین. هه‌زار

۳- مه‌هلکی هۆزتیکن عه‌ره‌یی و کوردی تیکه‌ل داخیتین. هه‌زار

۴- ویده‌چی هۆزی بۆلی له‌وانه‌بن. هه‌زار

۵- زُرد وی ده‌چی نه‌مه بارزان بی و ده‌نوسیندا تیک چوو بی. هه‌زار

۶- نیستتا به‌ناوی «سلیمانی» به‌ناویانگه. هه‌زار

خویانموره. نیتساش یه کتیک له بنیچهی نمو کۆنه کاربه دهستانه ی زاخۆ، همر ماوه و یوسف به گی ناوه و له لای حاکمانی جزیره دامعزراوه.

هیندیک لهوانهی که له بنهچه کهی بههاته دین، بهسمر نامیدی راگهیشتون، همر ناویان بۆ نیتسه نوازراوه و نموانش که دیارین و ناشکرایه -به یاری خودا- به شوین یه کدا دهیاننوسین:

ئه مهززه یه دین

له پۆژگاری دنیا داری و خونکاری خاوهن شکۆ، نه میرته یسوری کوره کانی و له دهوانی شارپۆخ سولتانی کوره گهوهیدا، فرمانی هوای نامیدی نه مهززه یه دین بووه و به سمریمرزی و شانازی و به کامهرانی و خوشگوزهرانی راپیواردوه و کاتی نمو پایمه بالایی دۆست لاوتنهرهی دۆژمن تاوتنهره، روی کردۆته باغ و باغاتی بههشتموه، سه یفه دینی کورێ جینگهی گرتۆتموه.

ئه مه سه یفه دین

له پاش مهرگی مهززه یه دین، مه سه یفه دینی کورێ بووه به جینشین، سایهی دادی نمو داده گهره، هه مه سه کسی گرتوه و بههرهی دهه ندهی نمو دلۆفانه، هه مه سه ژان و کول و کۆفانی له بیسه هه ژاران بردهوه. که نمویش به ره سه سراویهردهی نه مان لای کردهوه، دوو کورێ به یادگار له سه شانتۆی پۆژگار به جی هیشتن: هه سه ن و بایرک.

هه سه ن کورێ سه یفه دین

هه سه ن کرا به جینشینی مه سه یفه دین و له زه مهانی فرمانی هوایی شهودا، پادشایانی ناقتۆینلوه (مه سه یپانی) له شکرکیان به سه رکردایهتی سوله یمان به گ بیزه ن ئوغلوو نارد که نامیدی داگیر بکا. سوله یمان هات و توانی قه لای ناگری و قه لای شوش بگری به لام هه رچی کرد و کۆشی، هیتی ده گه ل قه لای نامیدی بۆ نه کرا و به ناهومیدی دهستی لی هه لگرت. له دوا ی نمو که ناقتۆینلوه کان له نارادا نه مان و روو به نه مان گلار بوونه وه و سه فهوی جینگایان گرت، مه سه ن سه وه لای

شانسماعیل و گهلیکی ریتز و پایه بز پمیدا بوو.^۱

قه‌لای دهۆکی له هۆزی داسنی ساند و خستیه سر مه‌لبهنده‌که‌ی خۆی. ناوچه‌ی سندیسی له سندی سمد و فرمان‌ه‌وایی سمره‌خۆی پیتشوی لی ریشه‌که‌ن کردن. کهوشنی ولاته‌که‌ی زۆر به‌مولاه برد و سمرزه‌مینی قه‌لم‌مه‌وی گوشاد و همراو کرده‌وه. که خودای بی‌هارتا نه‌ویشی له سر زه‌وی هه‌لکه‌مند و بز مه‌لبهندی نه‌مانی برده‌وه^۲، حموت نیرینه‌ی له‌سر دنیا مان: سولتان‌ه‌وسیتن، سه‌یدی‌قاسم، مرادخان، سوله‌یمان، پیریداغ، میرزا‌صحه‌مد و خاننه‌حممد.

سولتان‌ه‌وسیتن جینگه‌ی باوکی گرتوه و به‌م زوانه باسی خۆی و کورانی ده‌کم. سه‌یدی‌قاسم کورپکی ماوه ناوی عملی‌خانه. مرادخان نیرینه‌ی له پاش به‌جی نه‌ماوه. سوله‌یمان کورپکی به ناوی شاپوستم لی که‌وتوه. پیریداغ کورپکی هه‌بوو. میرزا‌صحه‌مد کورپکی به ناوی سولتان‌مه‌حممود له پاش به‌جی ما. خاننه‌حممد کورپکی ماوه ناوی شایوسفه. بایرک کوری مرسه‌یفه‌دین کورپکی شیتۆکه‌ی هه‌بوو که قویاد به‌گ، کوری سولتان‌ه‌وسیتن، له سۆنگه‌ی نه‌واد به‌کوشت چه‌وو.

سولتان هوسیتن

کوره‌گموره‌ی مهره‌سمن و هه‌لبژارده‌ی بنه‌ماله‌ی هه‌باس، له پاش ممرگی بابی بوو به جیتشین و به فرمان و نیشانی جی‌به‌ریزی سولتان سوله‌یمان خان سه‌رفراز کرا و به‌وه‌یه‌وه پیرۆزیایی فرمان‌ه‌وایی لیکرا.

نه‌و ریتز و قه‌دره‌ی له سولتانی عوسمانیه‌وه له‌و نراوه، که‌س له کاربه‌ده‌ستانی کوردستان وای به خۆیه‌وه نه‌دیوه. پایه‌ی له دیوانی ده‌ولته‌ی عوسمانیدا گه‌یشته‌وته پاده‌یه‌ک، هه‌ر که‌س له پیاو‌ماقوولانی کوردستان کاریان بکه‌وتایه دیوانه‌وه، ده‌بوايه به‌ریرسی نه‌و بکه‌ن یان بیکه‌نه تکاکاری خۆیان و نه‌وسا بۆیان هه‌لده‌سوورا. ده‌یتوانی بی پهرده‌وه له‌مپه‌ر هه‌رچی شاره‌زوی با، پرویه‌روو به سولتانی پابه‌گه‌مینی و بز هه‌رچی رووی لی نابا، سولتان دلی نه‌ده‌شکاند و بۆی پیتک دیتنا.

سولتان هوسیتن زۆر دیندار و پارێزگار و زانا و زانادۆست و چاکه‌خواز و گه‌مل‌خۆشه‌ویست بوو.

۱- نهم چورنه له سالی ۹۰۶.ک (۱۵۰۰.ز) دابوو. جه‌میل

۲- سالی ۹۴۰.ک (۱۵۳۳.ز) مردوو. جه‌میل

سویایی و پشایی و گموره و بچوک له سایه دادگمری نمودا حسابونموه. بیسار و درددار و دارا و نمدار، له خزمهت کردنی نمودا ملعیان ده کرد و خویان به قوریان ده کرد. همسو شموهکی و نیسواران بزده پیانگ و هزاران به نزا و لالانهوه له بمر خوا دهپارانموه که سایه نیو فرمانانموه سایهچمورهیان له سمر کم نهکاتموه. ماوهی سی سالی رهسوق زور به کامهوا نی فرمانانموه نی نامیدی کرد و هومیدی ناواخوازانی پینک هینا و سالی نوسمدو...^۱ که بارگهی بمره و بههشت لیتنا^۲. پینج کویری له پاش بهجی مان: قویاد بهگ، بهیرام بهگ، پوستم بهگ، خان نیسماعیل و سولتان نمبوروسماید.

قویاد بهگ کویری سولتان حوسین بهگ

له سمر فرمانی سولتان سلیمخان^۳ قویاد لهجی سولتان حوسین دانرا؛ پیانویکی سمرسوزیلکه و نامال درویش همکهوتیو؛ کابرایهکی بی نازار و دلنرم بوو. شموگاری به نیوژ و شمونویژان رژ ده کردهوه و رژژگاری به راووشکار بهسمر دهره. نیوی نیو سمری لی دهرندهچوو دنیساداری و مشهورخزری بوو. بز گوناهیکی بچوک سزای زور زلی دادمانا؛ کهچی له تاوانی زور گموره چایو دهپوشی و سزای کم و بچوکیشی بی رهوا ندهدیت. نیتر وای له خزی کرد همسو کسی دهورویتری له بمری وهریز بوون و خویان لی تهکاندهوه. خهکهکه به دل بهیرام بهگیان دهویست و ویستیان نموه بسو بچنه ژیر

۱- له نوسخهکی چاپی پروسیهشما دوی نوسدهکه سپی ماوهنموه. مردنی -وهک له سمر درانسی گومبزهکی نوسراوه- سالی ۹۸۴ک (۱۵۷۶ز). بووه. جمیل

چونکه قویاد بهگ هر له پاش بابی سالی ۹۷۴ک (۱۵۶۶ز) به فرمانی سولتان سلیم بژه حاکم، کمابن سولتان حوسین له ۹۷۴ دامردوه. عمونی

۲- سولتان حوسین حاکمیکی زیرک و زور نازا و بهجهرگ بووه. زوری بره سمنموه و چوار سالانیش مووسلی له بمر دستدا بووه. زوری خزمهت به دولتی عوسمانی کردهوه و له پینای عوسمانیاننا زوری کورد فوتاندوه و سالی ۹۴۴ک هیرشی بز بردوونه سمر شارمزور و دهگمل تورکان گرتویه و بژه هزی لمار چوونی دولتی نمره لان. سالی ۹۶۰ک بز عوسمانیان شمپی نیترانی کردهوه و تمویز و کوردستانی نازربایجانی بز گرتون و پیای خزی تی برداون و به نارمزوی خویان ملیان له تالان و هرژ ناوه. جمیل

۳- سولتان سلیم کویری سولتان سولیمانی قانونی له ۹۷۴ک (۱۵۶۶ز)، تا برانموه سالی ۹۸۲ک (۱۵۷۴ز). هرکی کردهوه. جمیل

دهستی نمو. بهیرام نمیتوانی بهریمره کانی قویاد بکا و پووی کرده قمزوین و به دیدنی شانیسماعیلی دووم به ختمور و به بهلین و لاواندموهی شاهانه سمرفراز کرا.

هژی مزوری - که زور لایمنگیری بهیرام بهگ بسون- له بهر فرمانی قویاد چورونه دهری و شوپشیان کرد و له سمر کاریان لابرده و سولهیمان کوپی بایرکی ناموزازای قویادیان - همر بز گالتسه- له جیگی نمو کرده ممزنی خویان.

زمیندل بهگ فرمانی هوای هه کاری - که زور له قویاد بهگ دلپ سو- پیوای خوی ناردنیران و بایرام بهگی له زیندانی شاسولتان مسحه مد پرگار کرد و هینایموه لای خوی. قویاد به هاتنموهی بایرام زوری ترس پینیش و حوکی نامیدی بهجی هیش و بهرو مووسل و شنغال پای کرد.

بایرام بهگ به نیازی موزنایمی نامیدی کموته ری. سرداری بهناویانگ فرهاد پاشای و مزیری عوسمانی که بهم کمینویهینهی زانی، مدلبندی زاخوی به فرمانیک به بایرام بهگ سپارد. قویاد بهگ لهو ترس و له رزه له مووسلموه هاته دیاربه کر و لهویشموه خوی گیاندهنمستهنبوول؛ چاوی به سپاوش پاشای گموره و وزیر کموته و گلسی و گزانی خوی له لا کرد. سیاوش پاشا فرمانی فرمانی هوایی نامیدی بز نوی کرده وه و بهرو نامیدی بهری کرده وه.

له پتی گمرانموهی، که همیشه قه لای دهوک، وای به باش زانی ماویهک لهویندا بستینیتموه و نازاوهچی و بهدفران دهگیر بسخا و تولمی خویان لی بستینیتموه و کهنگی نیاری له سمر پینگه لابرده، نموسا به نارخمیانی بچیتته نامیدی و به یه کجاری پال داتموه و بحمیتتیموه.

سولهیمان کوپی بایرک - که باسمان لیره کرد - دهگمل مرمهلیکی مزوری، کاکه و برالهی خویان کرد و کومدلیک دز و پیاوکوژ و شمر فروشیان له خز کز کرده وه و هاتنه دهری قه لای دهوک و گمریان ده قویاد بهگ هالاند. له بنموه دهگمل دژداراندا بیتک هاتن که دژی قویاد بن و لی گمرین بهریادی کمن. به دزی دهرگای دژیان بز کراوه و پیاوکوژ پزانه ناو قه لاره و دستیان به قه لاپو کردن کرد. قویاد بهگ و کوپنکی و کومدلیکی زور له هاودمستانی لهو شالاره دا کوژوان و شه خور به قه لاه و هریون و هرچی له بهرد نمرمتر و له بهفر گمرمتر بوو بردیان.^۱

۱- نم پورداره سالی ۹۸۴ ک (۱۵۷۶ ز) پووی داره. جه میل

بایرام بهگ وهختی یو کاره ساتمی زانی، به ههله داوان له زاخژ در کموت و هاتوه نامیدی و ناو هۆز و خزمانی. سولعیمان بهگ و میرمه لیکێ مزوری وایان دانا که بایرام بهگ به سمر ولاته که رابگات و نمویش نمیدهویست له بیسر و بروای هۆز و تیسره کان سه ریچی بکا؛ خوش و ناخوش ملی داو هاتوه سمر کورسی فرمانه بوایی.

سهیدی خان و سولتان نه بو سه عیدخان کورانی قویاد بهگ به گریبان و قوپیستوان پی دهشت و کیتوانیان دایه بهر و خۆیان گمیانده بهر باره گای سولتان مرادخان.

بهیرام بهگ کوپی سولتان حوسین بهگ^۱

دهیشتدا نووکی خامه نه مهی بۆ خستینه ناو نامه که: بایرام بهگ له ترسی قویاد بهگی برای، نمیکرا له نامیدی پژی و خۆی هاویشته بهر په سیوی شانیسماعیلی سه فموی و زۆری پایه و مایه دسکوت. له پاش مرگی شانیسماعیل، شاسولتان محهمدی برای - که کرابوه شا - بهیرام بهگی ده دزا و حمزی له چاره ی نه ده کرد و زۆر به درد و سزا هه لیداشته ناو قه لای «ئه له سه موت» و له گۆشه ی زیندانی توند کرد. زهینه ل بهگ فرمانه بوای هه کاری، خۆی کرده تکاکاری و پاش کۆشش و ته قلا ی زۆر، توانی نه میرخان ی والی تهووتی راست بکا و ده گه لی پتک هات که پینج ههزار فلووی به ناوی دیاری و پیتشکمش وهر گرتی و ده گه ل شاسولتان محهمد پتکه وه بهشی کمن و بایرام بهگی ناو قه لای نه له سه موتی بۆ بهردن و بینترنه لای نهو.

به پی بریاره که سهودا سهری گرت و زهینه ل بهگ درای خسته ناو مشتی پیسای نه میرخان و نهوانیش په لی بایرام بهگیان گرت و ده ناو له می زهینه ل بهگیان نا و هیتنایه وه و سهر وه که له سهو سهر گوتمان، بهیرام بهگ کرابوه به فرمانه بوای نامیدی و نهو نه سه مردار تکی به سه ره دار و پیپاچاک و دلپاک و گه له دۆست و پی بهو دم و سایه چه مر و هونه ره مر بوو که به خه میالی که سه دا نایه. ناویسانگی پیاره تی و له گه ل نزیک و خۆتین شیرینی نهو و دنیا داره به ختیاره به سه موو لایه کیدا ته نیسه وه

۱- له ژماره ۵۷۱۹ هی جریته/خهباری بهغدا له مهقالتیکنا نوسراه: نهو بهیرام بهگه سالی ۹۵۴ ک. (۱۵۳۸ ز.) له دایله بووه و شمش سا ل حاکم بووه و سالی ۹۹۴ ک. (۱۵۸۶ ز.) کوژروه.

گمشته‌موره بهر گوتی عوسمان پاشای گه‌وره وه‌زیری عوسمانی و سرداری له‌شکری سمر عه‌جم و نموش دم و دست له قست‌موتی‌موره فرمانی فرمان‌ه‌وایی نامیدی به سؤز‌کراوی بؤ نارد. لهو لاشموره سمیدی‌خان کورپی قویاد به‌گ، دادی خوی برده‌لای سولتان مراد و نولک و به‌دی به‌سمرهاتی له برده‌م دانا که چۆن نه‌ر هۆز و تیرانه له باوکی راپه‌ریون و چۆنیان سمری باب و برای پریوه و چۆنیان مال و ناو مال دزه‌یوره و سمریاریش به‌یرام به‌گیان به سمر نامیدی‌موره داناوه.

سولتان مراد دلی دایموره و فرمانی نامیدی بدرت‌موره به سمیدی‌خان و به فرهاد پاشای سپارد که ده‌بی یاغی و نا‌زاوه‌خوازان سمرکوت بکا و به‌یرام به‌گیش بکوژی.

فرهاد پاشایز نه‌ره که بایرام به‌گن قوشقی نه‌کا و بی قره و فره ده‌گیر که‌وی، بؤ چشسته‌خوری نامیه‌کی بؤ نارد و زۆری به به‌ژن و بالای هه‌لگوت و پیی راگه‌یاند که ریستان پترت بلاوت‌نینه‌وه؛ جا چونکه به فرمانی پیروزی شاهانه ده‌بی نامیدی بؤ سمیدی‌خان بی، نه‌وا نیمه ناوچه‌ی هه‌سه‌نکی‌فمان بؤ خستیه سمر زاخۆ، که تۆزی پی رابگه‌ی و تۆله‌ی نامیدی‌مان بؤ کردوویه‌وه. نه‌مسالیش ده‌گه‌ل سویای بی‌هاوتای عوسمانیدا ده‌چیه سمر گورجستان و نه‌گهر گورج‌گوژی بی و بتوانی لهو شه‌ردها ناوده‌رکه‌ی و خزمه‌ت به پادشاه‌کی، له گه‌رانه‌وه‌دا دلسۆزی و تۆکمری تۆ به خزمه‌ت سولتان ده‌گه‌مینس و نه‌گهر خوا هم‌زکا فرمان‌ه‌وایی نامیدیشت بؤ وهرده‌گرینه‌وه.

بایرام به‌گی گیلۆکه و به‌ستمزمان، به‌م چاپ و چوریانه فریوی خوارد و ده‌ستی له فرمان‌ه‌وایی هه‌شت مانگی نامیدی به‌ردا و دوو ده‌سته‌کی نایه ناو په‌نجه‌ی پۆلایی سمیدی‌خانموره و پکیفی هینایه و چوره هه‌سه‌نکی‌ف و له‌وت‌شموره خوی کرده‌پیش‌مهرگی له‌شکری بی‌سروینی سرداری سمرکوتووی عوسمانی و پوری کرده‌گورجستان.

کاتی که له گورجستانیش گه‌رایموره -ههر له پندا- سرداری ناویراو پاداشتی دایموره و له قه‌لای نمره‌زومدا له گۆشه‌ی زیندانی ره‌شنا چینگه‌ی بؤ کرده‌وه، نیتتر چی به سمرهات، دوایی ده‌زانیس.

سه‌یدی خان کورپی قویاد به‌گ

سولتان مراد ههر لهو کاته‌دا که فرمانی نامیدی بؤ سه‌یدی‌خان ده‌رکرد، ولامیشی بؤ میسری میسرانی به‌غدا و شاره‌زورور و هه‌موو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتانی کوردستان نارد که نه‌گهر دنیا‌بوو بایرام به‌گ

سمری یز فرمانم نهچه ماند و به نمنجامی نه گمباند و نامیدی نهاد به دستموه، نهوا هم مووتان گله کژمگی لی بکنم و بچنه ویزهی و به زژده ملی دهریپرینن و سمیدی خانی له جی دانین.

کاتی سمیدی خان گمیشته مووسل، بایرام بهگ نامیدی به جی هیشت و له ناوهرآسته کانی سانگی قوریانی سالی ۹۳۳.ک (۱۵۸۵.ز) دا سمیدی خان به کژمگی خالی - که سولعیمان به گی میری سۆزان بو - هاتمه سمر نامیدی و جینگهی باوکی خوی گرتموه.

فرهاد پاشاکه له سه فمری گورجستان گه رایموه و بارام بهگی گرت، ناردی به شوین سمیدی خاندا و هینایه نهرمزپۆم و دراوینکی یه کچار زۆری به ناوی به خشش لی وهرگرت و دنهی دا که داوای خوینی بایی له بایرام بهگ بکا.

داواکه خرایه بمرده می شهرعموه و خوینی قویاد بهگ به سمر بایرام بهگ داسمیترنا و درایه دست برازی باو کوژراوی و نهویش سالی ۹۹۴.ک (۱۵۸۵.ز) مامی له تۆلی باییدا کوشتموه.

وا نیستا بۆته یازده سال که سمیدی خان فرمانه وای نامیدییه و بگره و بمرده و گیسروداری نهو ناوه همر به ویه و کس ناتوانی پهل بیزیوی و کس زات ناکا بلنی لهل.

نهگمرچی همتا ماومیلک هۆزی مزوری زیری و زوریان ده کرد و ناژاو میان دنایموه، به لام زۆر زوو له ده می دانموه و هیندینگی لی کوشتن و نهویتی رام کردن و ناوری سمریچی دامرکاند.

له راستیدا سمیدی خان لاوتیکه بهگ بار و هه لکموته و نازا و به دست و دل و لشکر و خه لک و خوا خوشیان دهوی و له سایهی نهویدا کموتونه خویشی و شادیموه. هومیند وایه له کاری چاکنا همر سمر کموتوو بی.^۱

۱- نه میسنزه کی لغتاریخی درمل و نه ماراتنی کوردیدا درتزه بهمو باسه دهه و ده لی: وادیاره له پاش سمیدی خان یوسف خان بۆته فرمانه وای نامیدی و مه لیک نه محمد پاشای والی دیاربه کر هیرشی بردۆته سمر و سالی ۱۰۴۸.ک (۱۶۲۸.ز) گرتوویه و له دیاربه کر خستوویمته زیننانهوه و سمرانه کی زۆری لی ساندوو و بهری داوه. له پاش نهویش کوره کی بۆته میسر و زۆر ده سالدار بۆوه و سالی ۱۰۷۱.ک (۱۶۶۰.ز) ده هزار سوار و ده هزار پیسادی شمهی هه بووه.

سالی ۱۱۱۲.ک (۱۷۰۱.ز) قویاد پاشا میسری نامیدی بووه. یز دامرکانننی شوژی موتنه فیک - له باشویری ههراق - ده گمّل لشکری مووسل و دیاربه کردا هاتوو.

سالی ۱۱۳۸.ک (۱۷۲۶.ز) بارام پاشای گهروه کورپی زویتر پاشا کورپی قویاد پاشا کورپی نه میسر سمیدی خان ←

→ کوپی سولتان حوسین، به سمر نامیندی راگمیشتروه که سالی ۱۱۰۷ ک (۱۶۹۹ ز) له دایک بسوه و سالی ۱۱۳۸ ک (۱۷۲۹ ز) بۆته میسر و گمشه زقریشی به ولاته‌کمی داوه.

له پاش مەرگی نهویش، سمایل پاشای کوپی بۆته جیگری و ماویه‌کی زقد له سمر حوکم بسوه. زقد جار ده‌گمَل براکانی یتک له‌لهر‌اونا که لیزه‌دا باسی نا‌کری. سالی ۱۲۱۳ ک (۱۷۹۹ ز) مردوه و مرادخانی کوپی بۆته جینشین و نهویش ده‌گمَل مسحه‌مد‌تمیار و قویاد به‌گی برای خزیدا - که حاکی زاخو بوو - سالی ۱۲۱۴ ک (۱۷۹۹ ز) بمشمر هات و والی مووسل ناویژی کردن.

سالی ۱۲۱۵ ک (۱۸۰۰ ز) لشکری هوسمانی چروه سمر نامیندی و قه‌لای نا‌کرتیان له نامیندی دابری و دایبان به قویاد‌به‌گ و له نمنجامدا همر قویاد‌به‌گ سالی ۱۲۱۸ ک (۱۸۰۳ ز) نامیندی گرت و سالی ۱۲۱۹ ک (۱۸۰۴ ز) هۆزی مزووری چورنه سمر قویاد‌پاشا و گرتیان و خستیانه گرتو‌خانمه.

سالی ۱۲۲۰ ک (۱۸۰۵ ز) عملی پاشای والی بمغدا لشکرتکی زقدی میرانی سوزان و بابانی نارد‌سمر نامیندی و کورده‌کان له رینگه له ناو خزیاندا تیکچوون. عملی پاشا محمد پاشای جدیلی والی مووسلی کرد‌سمر‌پشک که حوکمی نامیندی به کی‌ده‌دا، بفا؛ نهویش دای به عادل‌پاشا و خه‌لایشی کرد. که عادل‌پش سالی ۱۲۲۳ ک (۱۸۰۸ م) مرد، زویز پاشای برای کرا به کار‌مدست و ماویه‌کی زقد ده‌گمَل والی مووسلدا شم و همرای بوو.

که مسحه‌مد پاشای کۆره میبری سوزان هیزشی برد‌سمر نامیندی، سعید پاشای پی‌زاده‌گمیش. دواي نهمانی مسحه‌مد پاشا، سمایل پاشای ممزنی پیتشوری عمقره هانمه نامیندی و مسحه‌مد پاشا به‌میره‌قداری والی مووسلی خسته تمنگانمه. مسحه‌مد پاشای گموره و وزیر لشکری هینایه سمر و برده‌ستی کرد و خستیه بمندی‌خانمی بمغداوه.

که نا سالی ۱۲۶۹ ک (۱۸۳۴ ز) همرما و له زینداندا مرد. هینتیک ده‌لین له بمغدا دره‌مسمر بسوه و عملی‌ه‌زا پاشای والی، چاویری کردوه و کمره‌لاشی پی‌سپاردوه و له‌موتش لاسراوه و هات‌تسموه بمغدا و له مزگموتی شیخ عومری سوه‌موردیدا مده‌رسمیه‌کی گموری درووست کردوه و سالی ۱۲۹۲ ک (۱۸۷۱ ز) همر له بمغدا مردوه.

تاریخی مووسل ده‌لی: نووسرتک تاریخی باهینانی نووسیره و له گوندی زیرای لای نامیندی. جه‌میل

به نندی چواره م

فرمانبره وایانی جزیره

که نهویش ده کترین به سئ به شهوه

له وتاری هیژا و بایی دار و به نرخ و سنگینی باوه پینکراوانموه و له پرویهره نووسراوی په نگیسی کۆنه پیاوانموه و امان بۆ دهرکهوتوه که زنجیره ی بنهچه که ی فرمانبره وایانی جزیره سهری نمو سهری به خالیدی کوپی وه لیدی ههوالی پیغه مبهروه گیره.^۱

یه کم سهره ویتکی که له سهر تهختی فرمانبره وایانی جزیره پۆنیشتهوه، ناوی سولهیمانی کوپی خالید بووه. سهرده مایه که نمو خانهدانه خودان پایه و مایه، دابوویانه سهر په چی نایینی یه زیدیه کان و پشتیان به رهوشی نموانهوه دابوو؛ له گوهراییدا ده سوپانموه. به لام له نهنجامدا خودای به نده مهروه ره بوو به ریتبهران و خستیه سهر شقامی نیسلامی راست و بوونه سهرنی معزه هب و مزگموت و مدهرهمی زۆریان ناوه دان کردوه و گه لیک گوندی ناوا و قومغا و زهوی و زاری بهییت و ریتوهیان بۆ مانموه و پاراستنی نمو خانهی خودا و فیرگانه دهقه به ل کردوه و وه قفخامعیان بۆ نووساوه.

هۆزی بوختی (بۆتی) که هۆزه که ی نهوانه و له مهلبه نندی بۆتانه، بۆ نهترسی و نازایی و سهردی و نه سهردی نار به دهره ون و گموره و گچکه و نهناس و سهرناسیان ره شید و دهسکه ره ون و له مهیدانداری و چاپلکسواریدا له هه موو کوردستاندا، ههر نهوان زۆر له سهره ون. چه کی شه پران له لا

۱- نمو چیره که درۆیه و چی به سهر چیره نیه. خالیدی کوپی وه لید نهک ههر کوپی نه بووه، تمنانهت میرات گیری نه بووه. نه گهر مردوه ههر سولکینکی له مهیدندا بوویتی، هه بده لاکو کوپی سله سمی کوپی عه بده لاکو دهستی به سهردا گرتوه. نمو جار خالیدی وه لید ههر گیز پتی نه که موتۆته کوردستان؛ ههر هتا عهراق هاتوه و له عهراقهوه گهره وهتوه شام. سن لام وابه نمو هۆزه که نه معیان بۆ خۆیان هه بده ستوه، پاشاهوی خالیدی (هالیدی یان کالیدی) بن که له بایسهرانی کهوتاری کورد بوون. به مه شدا هه ده کهوی که ههتا نمو دواییانهش ههر له سهر نایینی یه زیدی (به زدانی) مابوو. ویش ده چی سهره لاک هۆزینکی پیتهوویان ناوی خالید بووی. خالیدی کوپی وه لیدیان پتی نازا بسوه و لایان وابهوه نه گهر بلین سهره موبن ده بنه نه چی بزاده. چه میل

نوشته‌ی سردله و نمسی پسمن و کارامعیان به لاره گولی سرچله و شیرى جمهرمدار و دهبانی ناودار و نمسی به‌کاربان پیّ له نان و ناو و بمرگ باشتره. یهك دهنگن و یهك رهنگن و له پژوی همرا و جهنگدا هم‌صو شان به شانی یهك ده‌ومستن و بژ یهك نامانچ ریز ده‌بستن و هم‌نو هژیومه که به دوژمنانی خویان ده‌ومستن و پرتگی سرکه‌وتنیان لیّ ده‌بستن و له ناو کوردستاندا ناویان له سرووی ناوانه‌ویه.

شارى جزیر شارتیکی کمونارایه. سالی حه‌فده‌هه‌می کۆچی، له پژوگاری خوالیخوشبوو عومهرى خه‌لیفه‌دا، نه‌بوموسای نه‌شعمرى و سمعدعیاز -کوپى عوسمان- به بی‌شمر، نمو شاره‌یان گرتسوه و سرانعیان له خه‌لکه‌که‌مى سانمووه^۱. هیندیک له هۆزه‌کانى عاره‌بى به‌نى‌تمغله‌ب -که له دوروسمرى جزیر بوون- سمریان بژ سرانه نمنواند و مالى خویان رفاند و خویان گه‌یاند‌ه‌شام و پمنایان به ولاتى رۆم برد و له‌وتیوه پعیامیان نارد که نه‌گمر ناوی سرانه بگۆین و پیى بلین یارمه‌تى و کۆمه‌گانه، نمو دینه‌وه و چیتان دویّ دیده‌مین! نیحام عومهر که نه‌مى بیستوهه فرموی: یارمه‌تیش هم سرانه‌که‌میه! نه‌وان بییدن و به‌همر ناوتک دیده‌ن لییان وهرده‌گرین. واتا: چ سر له بهرد و چ سمر له سمر!

قه‌لاى جزیره کرده‌وى عومهرى کوپى عمبولعه‌میزه؛ که هه‌شته‌میس خه‌لیفه‌ى نه‌مویه و له دادگمرى و گه‌لپروه‌رى و دلۆفانیدا به عومهرى دووه‌میس ناسراوه.

له پژوگاری ده‌سه‌لاتداری نه‌مویه‌کاندا نزیکى سهد ساژ له سمر به‌ره‌که‌مى مرگه‌وتان و له پیش هم‌صو نوژواندا، پیش نوژ و خودبه‌بیژان ناو و ناتۆره‌ى زۆر ناشیرینان له نیحام عه‌لى کوپى نه‌بوتالب ده‌نا و ناوی هه‌سمن و حوسینی خۆشموستی خویان به خراپه‌ ده‌برد و جوین و پیلاری ناشایستیان تیده‌گرتن. عومهرى کوپى عمبولعه‌میز له پژوگاری فرمانداری خۆیدا نمو جیتودانه‌ى به‌ریست کرد و خه‌لکى له‌و گونا‌ه و تاوانه‌ پزگار کرد.

۱- له نوسخه‌کانى به‌ردمستاندا را نووسراوه و له میژوی عمرجه‌نیشدا «همپاز کوپى غنهم» نووسراوه؛ که‌وابی، ره‌نگه‌ نووسرابی: به‌ سمعی (کۆششى) همپاز کوپى غنهم. فره‌جوللا زه‌کی

قەلا و شاری جزیر له کەناری ڕووباری شەتولەمەرب^۱ هەلکەوتووه و له کاتی لەمی هاتندا، ناوی ڕووبار دەیتە دووچاژ و قەلا و شار دەگرتە هامبیزی خۆیەوه. بەندیکی زۆر گەمەره له لای ژووروی قەلاوه به قسل و بەرد هەلبەسراوه؛ بۆ ئەوه نەگەر لەمی گۆڕ بستیئێ و زۆری بیئێ، زیان بە قەلا نەگەمیئێ. له هەموو لاوه پرد له سەر بەندەکه کراوه و خەلکی پێندا دەپەرنەوه و بەوه بۆتە دووگە و پیتی دەلێن: جزیری عومەرییه.

له شاری جزیر و دەورووبەریدا، گەلیک دژی دژوار و ناوچە میوا خۆش و سازگار هەبە که ئێتە لەم نامەیدا هەر ناوی چارەقەلا و ناوچە وه بیسر دێتین؛ بۆ ئەوه خۆتێندەواری بەرپێز له درێژدادپێنمان وەرپێز و بەیئێز نەبن. ئەمەش بەرپێز ناوی قەلا و ناوچەکانه:

۱- ناوچە میوگێل، که له سەر چیای جوودیه و دەلێن گەمیەکی نوح پێتەمبەر- دروود لەویش و له پێتەمبەری خۆشمان یێ- به سەریهوه نیشۆتەوه. لەو ناوچەیدا حەوت تیسره دەژین: (الف) شەهیریوهی (ب) شەهیری (ج) گورگێل (د) نەستوری؛ ئەم چوار تیسره شیعه مەزەهەبن. (ه) نیویدکاوان (و) شوورش (ز) هیودل؛ ئەم سێ تیسرهش بەزیدین.

۲- قەلا و ناوچە برکه، هۆزی برکهی لێیه و ناوی خۆیانیان لێ ناوه.

۳- دژ و ناوچە ناروخ، به دەست هۆزی ناروخهوه و قەلاکەمی له قەلا هەره هەلەموتەکانی کوردستانه.

۴- ناوچە و دژی پروز، سەر به هۆزی پروزه و ئەوانیش سێ لکیان لێ بۆتەوه. (الف) جاستولان (ب) بەزم (ج) کرافان.

۵- دژ و ناوچە بادان، که به دەست هۆزی گارسیمویه.

۶- ناوچە تەنزی، قەلاکەمی به ناوی کەلهۆک ناو دەبرێ و ئەویش هەر هی هۆزی گارسیمیه.

۷- ناوچە فێنیک، چوار هۆزی لێ دەژین؛ له باسی فێنیکدا دێمەوه سەری.

۸- ناوچە تور.

۹- ناوچە هەمیت، زۆریهی دانیشۆهەکانی ئەرمەن و عیسايسن و زۆریهی دەرامەتی هاگمانی

۱- ڕووباری جزیر له پەنای دجلەبه. هەزار

جزیر لعموی پمیدا ده کری. تیره ی جله کی لعموی نیسته جین.

۱۰- ناوچی شاخ، خه لکی ثعویش زوریان نمرمن و فلهن و هژی شیلدیش لعموین. شاخ به همناری چاک بهناویانگه.

۱۱- قه لای نمشائل.

۱۲- قه لای نمرمشات، به دست هژی براسی یموه و نمو هوزه له هوزه هدره به هیزه گانی بۆتانه و له پیایو چه کدار و له سامان و دارابیدا که سیان ناگاتی.

۱۳- قه لای کیور - که قه میزیشی پی ده لئین - هژی گاری و قورش پی پاده گن.

۱۴- قه لای دیرده، له ناوچی ته نزی هه لکه وتوه و هینسدیکیش عاره بی به دهوروه همن؛ نموانیش طهری و سفان و بسنی عبادهن. زوری نمرمنه گانی نمو ناوش به عاره بی داخسون. هوزه گانی تری بۆتانیس نه مانن:

۱- دونبولی ۲- نوکی ۳- مه محمودی ۴- شیخ بزنی ۵- ماسکی ۶- رمشکی ۷- منخه همران

۸- پمیکان ۹- بلان ۱۰- بلاستوران ۱۱- شیرزیان ۱۲- دوتوران.

نموی راست بی تمهیه که هژی دونبولی و مه محمودی زور له میینه وه له جزیر پمیره بسون و هر وهک ده پیشدا پیترستم بز داناون. نه گمر خوا یاری له پوو پمیری سیته مندا سمریان ده ده مسوه و باشترین شی ده که مسوه.

وا نیستاش دست ده کهم به گتپه انموی سمر بهوردی فرمانپه وایانی کوردی جزیر و له خوا ده خوازم

نیازم په واکا.

سوله یمان کوپی خالد

وهک له پیشدا لئی دواین، په کهم که سیتیکی لهو خانه دانه فرمانپه وایانی جزیری کردوه سوله یمانی کوپی خالد بووه. ماوه یهک ژبانی به کامهرانی رابواردوه و کاتی مالوایی له جیهانی سرتیه یمان کردوه، سرتی کوپی به جی هیتشروه که همرستیکیان شیرین کور و هه لبارده بوون و ناویان حاجی به در و میسرعه بدولعمزیز و میسرته بدال بووه.

میسرعبدولعزیز له ناو برابراینیدا وهک مانگی چارده له ناو نهمستیراندا دره وشاوه تموه و هممور به جموه مرتک له حاند نمو کشاوه تموه و گموره بی همر له خزی وشاوه تموه و سمرزهوی به روخساری نمو گمشاوه تموه.

نهمستیره ی بهختی ددرهوشایه وه همر کاری دمیگرد هوی ددهایموه

بسم بیودانه له پاش نهمانی مرسلیتمان، میسرعبدولعزیز کرا به فرمانتروا و نمویش حاجی بهدري برای نارده سمر ناوچه ی گورکیل و ناوچه ی فنیکیشی به مرنه بدال نهمسپارد.
همرسیتک برا پتکموه شانیان دابمر و سمر و بهریان به ولادتدا و رۆزگاریان به خۆشی به سمر دهمرد و له گفتی بهک دهرنهمده چوون و له برابرتی باشدا کارامه بوون و به سمر نهمده چوون.

لکی پیکم

فرمانبره‌وایانی عزیزان

مهره‌بدولعهزیز سرده‌میتک به حاکمی گوزهراندی و پیتمیردی خودای لسی بوو به میوان و بانگی کرده‌سر خوانی کوچ‌کردوانی جیهانی گوزهران و دهستی پی له دنیای پمست بمردا و بردیه مه‌لبه‌ندی هرمان و همستیه‌وه. دوو کوپی به یادگار له رۆزگاردا به‌جی هیتت: سه‌یفه‌دین و نه‌مهرمه‌جده‌دین.

مهرسه‌یفه‌دین کوپی عه‌بدولعهزیز

مهرسه‌یفه‌دین له جیتی بارکی کرا به جینشین. تهاو دایه سه‌ر شۆپی سه‌ر باوه هیژایه و سه‌موو ناکاری به‌ره‌داری نه‌وی په‌چاو کرد؛ دلی خه‌لگ و یاریده‌ی خوی بس خۆی کیشاو دلی که‌سی لسی نه‌یشاو کول و که‌سمری له دل و سه‌ری کلزل و سه‌رکزان ته‌رت و توناو بلاو کرد. کاتیکیش که بارگی به‌ره‌و نه‌مان تیتک نا و دهستی مهرگ به‌رگی کتیبی ژیانی لیتک نا، براکه‌ی جیتی گرتمه‌وه.

نه‌مهرمه‌جده‌دین کوپی عه‌بدولعهزیز

له جیتی برا چاکه‌که‌ی کرا به فرمانبره‌وا و نه‌ویش وه‌ک ده‌لین: «سه‌نده‌له مه‌نده‌که‌مه‌تر نه‌» له پاک‌ی و چاک‌ی و مشورخۆریدا له باوک و برای خۆی تیپه‌راند. بۆتانی وا گمه‌ه پیندا که سه‌وس و توانجی ده‌به‌هشت ده‌گرت. دیزه‌مانیتک به کامه‌رانی فرمانبره‌وایی کرد و رۆژی ته‌سه‌ن و ژینسی که‌وته خۆرنشینن مهرگمه‌وه و له ناسۆی دنیای بی پۆ ناوا بوو.

نه‌مهرعیسا کوپی مه‌جده‌دین

شۆینی بابی خۆی گرتمه‌وه و بۆ سه‌میشه نه‌م شپه‌ره‌ی کرده‌سه‌رمه‌شقی ژیان که ده‌لی:

راست و دلپاک و دادپه‌روه‌ر به تا هتا سه‌ربلند و سه‌روه‌ر به

دەرگای تهبایی و خیرخوایی و دلتیایی و پالنهوشتی - له سمر گازی پشت- به روی خه لکندا کردوه. بۆ چاری دهردهداران و به سمر کردنهمی ههژاران، گرژی له ههموو سرداران بردهوه. له ههموو تهمعنیدا کهمی به خۆپایی دلهمند نه کرد و قهت هیچ بیسوچ و تاوانیکی توزکاله تاوئیکیش بمند نه کرد.

کاتی بلیسمی ژبانی میرعیساش له نایسان کموت و ناووگل کوزاندیموه، بمری نمو شهنگه داره:

مهره دره دین کوری میرعیسا

نمو مانگی چاردهیه - که نهمپاردهی پیاوچاکان بوو- به تیشکی خۆی دلی ژێردهستانی پۆشن کردهوه. ههموئیکی مانگی نیسانی بهزمی هه لگربوو. به لووزهو بهخت و هاتی بۆ لیویهباران دادهباراند. دستمی بهخشندهی نمو هه توانیک بوو برینی دلی دل بریندارانی ساریژ ده کرد و توئیزی پین دینانموه. فرمیسکی له چاری گریای بیژاو و دهرمه دران دهرپیموه. دستمی دستدریژان و بالی ههنگاوهاوئیزانی ناپهوا و بیفهری دهرپیموه.

کاتی چاری تیری له دنیا ی چاونمزی پۆشی، پۆلهی شیرینی مهرهبدال بوو به جینشینی.

مهرهبدال کوری مهره در

دایه سمر شوئنی باب و باپیرانی و همرگیز به موو لای نهدا و به لای هیچ نارهوایه کدا لای نه کردهوه و قومینتی و پاسپیری خانهدانی گمورهی له بیسر نه بردهوه.

کاتی نمویش ئالای فرمانپهروایی له مهلبهندی نهماندا چهقاند و بههشتی بۆ خۆی ستاند:

مهره زه دین کوری مهرهبدال

فرمانپهروایی بۆتانی گرته دست و له پۆژگاری نهودا مانگۆکی ئالای نه میرته پیمووری کوره کان تیریزی جیهانگیری به سمر زه ویدا پهخشان کرد. وهک مهولانا شمره فهدین عملی یهزدی له تاریخی زهفرنامه دا نووسیه: پادشای خاوهن شکۆی بیسنور، نه میرته پیمووری کوره کان سالی ۷۹۶. ک (۱۳۹۳ و ۹۴. ز) له دوا ی نهمه که بهغدای نارامی داگیر کرد و قهلا ی تکریتی کاول کرد و ههموو

ناوچه و مه‌بند و دژه‌کانی لهو ناوه خسته ژیر چزکموه، پروی کرده‌ماردین. له چه‌ملیک -که حسوت فرسخی ده‌گه‌ل ماردین ممو‌دایه- نه‌مهرعیزه‌دین حاکمی جزیره هاته خزمستی و به رایخ راموسانی تمیمور سرفراز کرا و پیتشکمش و دیاری شایانی شانی تمیموری هیتابوو؛ له بسر چاری پانا و تمیمور به چاری بزه و خزشو‌یستی لیتی روانی و دست‌بهریش بوو که نازوقه و تفاق بۆ لمشکر بنیتری و نموسا بۆ ولاتی خۆی گم‌رایوه.

سولتان عیسا کاربه‌دمستی ماردین هیندیک په‌فتاری وه‌ها ناله‌باری دهرساری چه‌کنارانی نه‌مهرتیممور کردبوو که زۆر ناپه‌سندن و ناکری لیره‌دا باسی بکری. نه‌مهرتیممور نیازی وابوو ده‌وری قه‌لای ماردین بگری؟ به‌لام له بمر زۆری لمشکر و کم له‌مهری نه‌سپان، وای به باش زانی جاری واز لهو بیتی. پۆزی سی‌تسه‌مه هه‌شتی مانگی په‌بیعی دووه‌می نمو ساله له ماردین گم‌رایوه و پروی کرده‌موسول و له‌وتیه خاومن شکزی دل‌گوشاد پیساری خۆی هیندیک ساز کردن که دیاری و شتومگی نایاب و گرانبایی بۆ خان و شازاده‌کان به‌رنه سولتانیه. کوردیک که ناوی شیخ و له هۆزی بوختی بوو، کاتی خۆی له چه‌ملیک ده‌گه‌ل مهرعیزه‌دیندا به رایخ راموسان سر‌بهرز کرابوو؛ له لاواندنموی شاهانه‌میشی به‌ش درابوو؛ تا نمو ساته دهناو لمشکری دنیاگردا بسو. نیزنی خواست که ده‌گه‌ل کاروانه‌که‌دا پروا و بجیت‌ممه مالی خۆی. نیزنی وهرگرت و په‌گه‌ل کاروان کموت و کاتی گه‌یشته ده‌وریه‌ری جزیری، شیخ له پاسته‌ری لایدا و دیاریه‌کانی برد و خۆی کوتا شاری جزیره‌وه و په‌نای به مهرعیزه‌دین برد.

نه‌مهرعیزه‌دین په‌یمانیتکی که ده‌گه‌ل پادشای خاومن شکزه‌دا به‌ستبوی شکاندی و ده‌گه‌ل نمو به‌خت وهرگم‌راوه‌دا به‌ختی خۆی تیکه‌ل کرد و خۆی کرده‌شهریکه‌دز. پایه‌مهرزی خاومن‌شکۆ بۆ به‌لکه پی نه‌هیتشتن دوو جارانی نارده‌لای مهرعیزه‌دین که شیتخم بۆ بگره و بینیره لام؛ نمو له گوناهی تۆ ده‌بوروم. نه‌گینا همرچی قه‌لا و ناوچه و دارونه‌دارت همیه له ژیر سمی نه‌سپاندا تارومار ده‌بی. مهرعیزه‌دین زۆری دمه‌ختی قه‌لاکمی راده‌دی و به تاییه‌تی که ده‌یزانی ناوی پرویاریشی له به‌ردمست دایه، گوئی نه‌دا فرمانی تمیمور و شیتی به‌دمستوه نه‌دا.

نه‌مهرتیممور پۆزی دووشه‌مه سیزده‌ی جیمادی په‌که‌می نمو ساله، گرانباری به‌جی هیتشت و

هیرشی له نه‌کاوی بز کرد و هر لمو شه‌ودا هم‌موو له‌شکره‌کمی له ده‌جله په‌راندوه و ده‌بیاندا له‌شکری همیشه سرکه‌وتوو وک به‌لای له نه‌کاو و لا‌فاوی به شالو دهوری جزیری‌دا و پژانه ناووه و هیچ سمعاتیکی نبرد قه‌لا و شاکوته دست له‌شکر و دس کرا به تالان و کوشتن و خوین پشتن و ویران و کاول کردن و وردمو په‌خسیر بردن.

له جه‌نگی پشتیونیدا سر‌بازنکی تیمووری، عزیزه‌دینی دست کموت به‌لام نه‌یناسی و به لیدان و کوتان زوری شت لسی‌ ساند و بهره‌لدای کرد. مه‌عیزه‌دین به هزار گیسره و نیسره و ده‌ردیسری و له پاش سوو‌کاپه‌تی به‌سر هاتنی زور، نیوه‌گیانیکی له میدان دهرکرد و بهر کوشتن نه‌کوت.

دهرباره‌ی نمو کاره‌ساته خه‌لکی جزیر شتیکی‌تر ده‌گپه‌نموه و ده‌لین نه‌مه‌رتیموور ده‌پشدا زوری نه‌مه‌عیزه‌دین خوش ویستوه و ته‌نانه‌ت شه‌ترنجیشی ده‌گم‌ل له‌یستوه و گه‌لیکی وه‌بهر دل که‌وتوه و هژگری بووه. پوری لیتاوه که بز سه‌فهری شامیش ده‌گه‌لی بی. به‌لام چونکه هم‌موو سالتیک پادشایانی شام دراوی زوریان بز نه‌مه‌عیزه‌دین برپوه‌توه، خوی لمو سه‌فهری عمره‌بستانه بواردوه و نه‌میرتیموور له سر نموه لیتی تووره بووه؛ فرمانی تالان و کاول کردنی جزیر و بو‌تانی دهرکردوه.

نه‌مه‌عیزه‌دین له ناو هژی نبروخیدا ماته‌ی هملگرتبوو زور به پهرتشان‌ی و شپزیمی پایده‌بوارد و به رووتی و کساسی سمری ناپوه.

مه‌له‌بدال کوی مه‌عیزه‌دین

له پاش بابی هاته سمر حوکم و سمری‌رستی هژز و تیره‌کانی ده‌کرد و زوری پس نه‌چوو که مردن هیرشی له نه‌کاوی کرده‌سمر و له دنیا‌یمی برده‌دهر.

۱- نه‌میر تیموور سالی ۸۰۳ ک (۱۴۰۰ ز) به‌رمو شام چروه. جه‌میل

میرتیاھیم کوپی مورنہبدال

له جتی مورنہبدال کرا به فرمانپوا و ماوهیک دنیا داری کرد و خوا چینی پی رهوا نهدی و دایه دست مرگ و له تهختی گزردا جینگه بژ کرایهوه. شمویس سن کوپی له جینگه مایهوه: میرشرف، میرهدر، کهک مسحهمد.

میرشرف

هیندیکی معزنایهتی کرد و بهرو مهلبهندی نهمان رتی داگرت و براکی جینگه کرتوه.

میرهدر

ماوهیک زور سرداری کرد و نموسا رووی له دنیا وهرگتیا و کوچی بهکجاری کرد و سن کوپی له پاش بهجیمان: میرشرف، میرمسحهمد، شاعلی بهگ.

کهک مسحهمد کوپی میرتیاھیم

له پاش نهمانی براکانی فرمانی جزیر کموته بهردهستی نمو و هر له پژگاری نموشدا هسمن بهگ ناققونلوو (میرسپانی) هیرشی هینایه سمر ولاتی بژتان و داگیری کرد و همووی وزیران و خاپوور کرد و زوری پیاه گمورهکانی بژتانی له ناو برد.

کهک مسحهمد دهگل میرمسحهمد و شاعلی برازایدا بهدیل گیران و کۆت و پیتوهندیان خرایه پی و پیلوه و بردیانه عراق. ولاتهکه به خروپری کموته دست ناققونلووی تورکمان و شوانیش دایانه دست چلهبی ناویک که بژ نهمانی به سمر رابگات. نیستاش وهچی نمو کابرایه له ناو تورکماندا به چلهبیلوو ناو دهرین.

چلهبی پیاویکی لیزان و به مشور بوو. سهندهو زهرندهیک بوو کس نهیده توانی سمر بزوسی بکا و پشتیوتی بنیتوه. جزیر هر دهر دستی چلهبیدا بوو همتا نمو سردمه که نه میرشرف کوپی میرهدر ولاتهکی له ژیر چنگالی ناققونلووهکان پژگار کرد.

میرشهرهف کوپی میبه در

لمو دهماندها که کەك مسحه مەدی مامی و میرسحه مەد و شاعەلی برای له لای شاققۆینلووانوه بهدیل گران، میرشهرهف خۆی پزگار کرد و به نهیتی دهژیا؛ تا نمو کاته که پۆژی بهختی شاققۆینلووانوه کۆته زهرده پیری نههات و شهوه کی کامهرانی نمو تورکمانانه شهوه زهنگی چاره پرسی به سهر داهات. وهک گوتویانه:

یهک کەساس و ههناسه سارد دهمری یهک به شادی دهچیتت و جیتی دهگری

کەم کەم پهله ههروی چلکنی زۆرداری تورکمانی دوژمن، بهری عاسمانی کوردستانی بهرده دا و بهرو نه مان دهپوی و کۆیه به فری داگیرکەری بی بهزوی، به ههلسی شاه و نزوولە ی ههناسه ساردان دهتوایوه و به زهوینا دهچۆپایوه و نهستیره ی هاتی میرشهرهفیش پۆژه پۆژ به خۆدا دههات و دهچەدهم تیشکی دهنگاوت و گاویه گاوت تریفه دارتر له ناسۆی ژیاندا دههروشاپوه.

نەوانی که له چنگالی مهرگ قوتار ببوون و له بۆتان به تاي گیان پزگار ببوون، له دوری میرشهرهف کۆ ببوونوه و به هومیدی نمو پۆژه دهژیان که ههلیکیان بۆ بهر خستیهوه و داگیرکەر له کوردستان دهبریکرتیهوه و نمو ته می نهگهته بهرویتیهوه.

له پاش سی سال ناهومیدی و دهسته و شهژنۆیی و گرده نشینی، دهرفهت هاتوه و پۆژی کورد ههلاتهوه، که مهیدانی مهردان گهرم کاتهوه.

میری جوانمهر وشیر، له لان هاتمه در و خاوی خۆی دهگر کرد و تاوینا دوژمن و به خهنجەری زگدر و شیرسی سهرپ، کۆته گیانی دوژمنانی کوردستان و پیتی دادان و ملی سادان و له بهر خۆی رادان و ناسهاری نهیاری بهیهوه و پهله ی نهنگی دیلی به خۆینی داگیرکەر سهیهوه و نابوووی خۆی و هۆزه که ی کریمه و زۆر به شانازی و سهربلندی هاتوه سهر تهختی جزیر و فهرمانه وهایی بهاب و بایهرانی سهندهوه. ههر لمو سهروینه شهدا کەك مسحه مەد و شاعەلی و میرسحه مەدی مام و برای، له بهندی تورکمانان خۆیان پزگار کرد و هاتنهوه جزیر و بوونه پشتیوانی میرشهرهفی پالەوان.

لمو سهرده ماندها که شانیسهاعیلی سهفومی سهری ههلهدا و ههردووک عهراق و نازربایهجاننی له چنگ تورکمانان دههیتنا و پادشایهتی نیرانی بۆ چهسپا، به ههوا ی زه مینگیسهی بهوهندهوه گهر نهبوو؛

پتوه چوو، دیاربه کر و مووسل و شهنگالیشی گرت و نموسا لشکری گرانی نیرانی سه خری نارده سر جزیر و ده گژ میرشمره فی را کرد. میرشمره ف لمو کیتوانه نمبوو به ره شعبا له جی هه لکمنن. زهریتی له عه جهما، گیتو و وری کرد و به سر سوپرمای له بمری هه لات و جارتک و چمند جارتکی دیکهش ناسوتیان پیراند و گمریان تی هالاندوه و هه موو جاریش له پیشوو پیستر دهمیراندن و دهیشکاندن؛ تمنانته هه لیک له تمنیا شه ریکنا که له بمر میرشمره ف به زین، هه زاروحه وسه قزلباش له خوینی خویاندا گهوزین و به کجار زوریشیان لی به دیل گیرا.

جارتکی تر خان محمده نیستاجلوو، میری میرانی دیاربه کر و قمره خانی برای، له لشکری قزلباشیان دهنگ داو هاتنه جهنگی میرشمره ف. نهو جارهش به دهری پیشوو چوون و زرد شیرزه بوون و به سری شکاو و هیچی نه ماوهوه به پهله سپرووزه خویان دور خستهوه و برینی خویان دهستهوه!

شانم جار تعواو غمزری بوو؛ هه میسان بژ جاری سیته میسن له لشکری زرد و زه بئندهوه هه موو پیاری دهسکرهوه و هه لیزاردی پاسهوانانی تایبتهی شایی و چه کداری نامداری تیش کز کرانهوه و به سر کردایته یه کانهی قزلباشان یه کان به گتکلوی سرهک پاسدبری شا، له هه مه دانهوه بهر مو جزیر هات و پیتی سپتزا که ده بی بعی سری میرشمره ف نه گه ریتهوه.

لمو شه پشدا خودای بانی سر دهه انای میرشمره ف هات و وهک خوی فرموویه: «چه ند کومه لی کم به خواستی خودا به سر کومه لی زوردا زال بوون!»
یان وهک گوتوویانه:

خسوا هاریکاری، نوانه ی پیاون با که میش بوون، زوریان پاوانون

پالانوانانی کوردی بۆتانی - که وهک پلنگی زامسدار و وچی برچی و شیری نیری ناوشکتر و لپه واران، تامه زوری هارینی نیکسی نه یاران و تینووی خوینی ناله باران و له جهنگدا و مستان و بدهستهوه دان نازانن - زرد گورج و گۆلانه دوری میری خویان گرت. سر له سر دهست و دهست له بان دهان و گوی له سر ههست و ممستی مهیدانی مهیدان، زرد به گوی و تین و دل پر له کیسن، بوونه پهرتینی ناسینن و له بهر دوژمن بوونه له مپهر و بهرانبهری و مستان و پزیزیان بهست.

قزلباشیش لهولاره رپوهریرویوان بزووتن و تینک هله‌نگوتن و هموژ هله‌ستی بیریانی کوردستان کارتکی پینکردن به داستان بگم‌رتیموه. هیند به دست و برد وزاقیان بستم و دستی خویان وشاند، قزلباشیان شاش کرد و تاساندیان و بویان نه‌کرا بینه دست و سرکه‌موتنیان له دست داو شکستیان دست کموت.

به هر لایه‌کنا لات ده‌کردوه هر لای کوردی شیرین کرده‌وه بسو دهیگوراند و دهیورانند و نه‌ده‌دوراند و هر قزلباش بوو دهیوراند و دهیوراند و به رپوت کراوی و به له‌شی خوتناری لهو شمرگه پان و به‌رینه‌دا، یک به میدان تختیل بیوو. هینشتا جه‌هنده‌می شمر تعواو نیل نه‌درابوو که قزلباشه ماوه‌کان به پاشدا کشانموه و له جیاتی جزیر قووت‌دان، خوتن پشانموه.

نیتر هر نمو شکانه بوو که پتی شکان و تازه بپرای- بپرای همتا سینبیری میسرشرف له سر دنیا مابوو، عه‌جه‌می قزلباش رپوو نه‌کرده‌وه جزیر و ده‌می بز نمو بقمیه نمبرد و به خمیالیش ناره‌زوی گرتنی جزیری نه‌کرد.^۱ نه‌میرشرف نه‌مجار به دلنیایی له سر کورسی فرمانه‌ن‌هویی جیتی گرت و همتا ما هر به سر‌مریزی و نازایی ژیا و له نه‌نجامدا بارگه و بنه‌ی به‌ری کرده‌ناو‌جمرگمی سرخوشانی شاری خاموشان و له به‌هشتی خودا، له نه‌ومی پیساری مسرد و نازادا جینگمی بز کرایموه.

شاهلی به‌گ کوی مه‌بدر

که میسرشرف له سر دنیا نه‌ما، هوز و تیره‌کانی بۆتانی شاهلی به‌گیان به په‌سند زانی که فرمانه‌ن‌ه‌وایان بی. نموش قه‌لا و ناوچه‌ی فنیکمی به میرمحه‌مدی برای ن‌سپارد که به سمری رابگا.

له کانتیکنا که پیواه گموره‌کانی کوردستان خویان له دسک نابوو که به تیکرایی بچنه تموریز و خویه و خویان بکمه‌ن دۆستی شای نیران و بچنه ریزی کاره‌ده‌ستانیموه؛ شاهلی به‌گیش به بی- نموه بییری لی بکاتموه و لیتی داتموه و بینیتته‌وه به‌رچاوی که بۆتانی چیان به سر له‌شکری نیران هانیوه و چ دهر‌دیکیان له دست برا و خزمی نمو دیوه و چمنلیان خوتن له سریمتی، هر به ده‌دبه‌به و

۱- نم هیزشانه له سالی ۹۰۸ همتا ۹۱۷ ک. (۱۵۰۳ همتا ۱۵۱۱ ن) دابرون. جه‌میل

تمتتمنه‌ی ناغایانی کوردستان و به زرم و کوت و زهنا-زهنا‌ی بمرده‌ست و کوئخایان، بای ره‌گوی کموتن و هممو رابردوی له بیسر برده‌وه و ره‌گمَل کموت و وئیرای دوازده‌کس له سرناسانی کوردستان، روی کرده‌باره‌گای شانیسماعیلی سه‌فوی و به دهستی خۆی، خۆی به داوتوه کرد.

نه‌گمر شاعلی چاری نوقانبوون و خۆی نه‌ده‌دی، شانیسماعیل چاری لیک نه‌نابوو؟ سووک و به‌دی کاره‌ساتی له بیسر مابوو. نمو برینی بوټانی له قزلباشیان کردبوو بیوه تئیرای ره‌شه و کیم و زوخواوی ده‌ده‌لاند. برای مهره‌رف به پیتی خۆی هاتوه ده‌لی تۆلم لی بکه‌نه‌وه؟ چۆنی ده‌سه‌روه ده‌چی؟

هیتتا میر و به‌گلمری کوردان تموارو پۆژیاش و سلادیان وشکاوی نه‌هاتبوو که قزلباش تئییان وهروکان و له جیاتی خه‌لات و نشان، به کۆت و زنجیریان رازاندنومه و له زیندانی تاریکیاندا رازاندن.

له پاش ماوه‌یه‌ک زیندان کیشان، همر یه‌که به جوژیک له زیندان به‌ردران و شاعه‌لش وه‌ک نه‌وان رزگار کرا و به‌رو جزیر گه‌رپامه^۱. نمو ماوه‌ی که نمو له زینداندا چله‌ی ده‌کیشا، شانیسماعیل جزیری دابوو ده‌ست نولان به‌گ برای خان محهمه‌دی نیستاجلوی والی دیاربه‌کر. شاعلی به‌گ به یارمندی هۆزه نه‌به‌زه‌که‌ی خۆی په‌لاماری سر نولان به‌گی داو راوی نا و جزیری ساندوه.

له پاش نه‌وه شاعلی ده‌گمَل میرشهره‌لخانی بدلیس سوو به هاوپه‌یمان و همر دوولا وایان به‌باش‌زانی که سر وه بهر باری سولتان سه‌لیسی عوسمانی^۲ بئین و نیتسر دان به قزلباشاندا نه‌هئین. وه‌ختی خۆیان کرده‌دۆستی عوسمانی، هانی سولتان سه‌لیماندا که دیاربه‌کر و نازربایجان و نهرمه‌نستان له قزلباشان بستینی.

شاعلی دوا‌ی نه‌وه که چه‌ندیک فرمانه‌راوی کرد، له دنیا مالاوایی کرد و به ره‌حه‌مت چوو. چوار کوپی بوو: به‌در به‌گ، ناسر به‌گ، که‌ک محهمه‌د، میرمحهمه‌د.

به‌در به‌گ جینشینی باوکی بوو، کوپانی ناسر به‌گ و که‌ک محهمه‌د - که پۆژگارێک له جزیردا

۱- له پاش شه‌ری چالغیران - که سالی ۹۲۰ ک. (۱۵۱۶ ز.) له نئوان نئیران و عوسمانیدا پرویدا و نئیران سێ شکا- شاعلی پاش سێ سال زیندان کیشان به‌رداوه. چه‌میل

۲- سولتان سه‌لیسی یه‌کم کوپی سولتان باه‌زینی دووم، باوکی دهرکراوه و سالی ۹۱۸ ک. (۱۵۱۲ ز.) کراوته پادشا. چه‌میل

سردار بون- له نژدهی خزیاندا باسیان ده کړئ له میر محمد بشموه سلیمان بهگ به جی ساوه کورنیکي زور نازئ و پشهیدو نیستاش همراوه.

بدر بهگ کورې شاعله لې بهگ

له پاش نه مانی باوې له سر ته ختی فرمانبروایی جزیرئ چتگیسر بوو. له سایمې دادگری و هونروهرې خویموه بۆتانی ناوه دان و خودان بیت و برهو کرد و هیمی سرداری و دنیا داری خوی قایم و پتمو کرد و نزیکهی هفتا سال به سر بهستی و بئ برمه لست به معزناپتی گوزراند و کار و باری راپراند. له هم سو دورانی پادشایمی سولتان سولهیسان خاندا -همر له سره تایموه تا برایموه- خزمه تکاری دلسۆزی دیوان و همیشه و دایم کورئ به فرمان بوو. بز سه فری وان و تهو ریز و گرتنی بغدا و عراقی عمره ب، ده گهل خویدا بردوه و هیچ کاتیک له خوی هه لئاو اردوه. بهو له سولتان نزیکه هومایه کی لئ پمیدا بیوو، لای وا بوو نازی به سر دیوانی عوسمانی موه هیه و هرچی بیکا لئی ناپرسنموه. دوو کاری زور ناله باری کرد که هم سولتان و هم پوستم پاشای وهزیریشی لئ رهنجان. یه کهم کاری نابه جینی نموه بوو خونکاران و سرداران کوردستان -که شمېرئ نیرانیان بز عوسمانیان کردبوو- گه راپوونموه؟ ده بویه بچن دهستی سولتان ماچ کم و نیزنی چوونموه مالی لئ سخوازن. جا چونکه له کوره کهدا سولتان حوسینئ حاکمی نامیندی وه لای سرووی بدر بهگ خرابوو، له سر نموه بدر بهگ تزرا و دهستی سولتانئ ماچ نه کرد و به بئ نیزن خوازی، له بغدا دهر کموت و هاتموه جزیر.

کردوه بئ چتکهی دیکمشی نموه بوو زمینل بهگی هه کاری به هاریکاری پوستم پاشای وهزیر، بز ورگرتنموی ولاتی خوی له ناستانموه بهرو ما ل ده هاتموه. بدر بهگ هیندیک پساوکوزی خونتیمزئ نارد مسر پئ و پتگی لئ گرت و وهک له مویمر باسما ن کرد پیاره کانی کوشت و زمینل بهگ خوی زور به برینداری له دهشتی شم رگدا به جئ ما. له وساوو پوستم پاشا چاره ی بهدر بهگی ده دزا و به دزیموه خوریکي بنکول کردنئ بوو. جا که جاری دووم پوستم پاشا کرایموه به وهزیر، ته گبیسری له هه لداشتنی بدر بهگ کردهوه. ناسر بهگی برای دنه دا که داوای معزناپتی جزیر بز خوی بکا و بز نمو

مهمسته خوی بگه‌یمنتته ناستانه.

ناسر بهگ - لاسر هاندان و ناو تیدانی روستم پاشا - خوی گه‌یاند‌ه‌بار‌ه‌گای شاهانه و وه‌زیریش له ژیرموه کاریکی وای کرد که سولتان به لای ناسر به‌گدا بن و فرمانی بز درچسو که فرمان‌ه‌وایی جزیر به ناسر بهگ په‌وایه و کار و باری بزتان له دست نموایه.

که ناسر بهگ به فرمان‌مونه به‌رهو مال دهات، بهدر بهگ له دهستانی هه‌لات و پروی کرده‌ژمنگار (شنگال). له پاش دوو سال بهدر بهگ په‌نای به سرده‌رانه‌ی شاهانه برده‌وه و ناوچه‌کانی تور و هه‌تیبیان له جزیر جوئی کرده‌وه و سر له نوئی فرمان‌ه‌وایی جزیریان بز بهدر بهگ نوئی کرده‌وه. نیتسر هه‌تا له سر دنیا ژیا به هژی فرمانی خاوهن شکزه له سر جزیر داسمرا و لانه‌را^۱.

بهدر بهگ له ناو کوز و کۆمه‌لدا به ناشکرا بهنگی ده‌کیشا. بهنگ کیشانه‌که گمیبوه پاده‌به‌ک پرژانه بایی پینج‌سه‌د دره‌م بهنگ ده‌کرا و ده‌کرا به دوو‌کمل و به هموا ده‌چوو. هر خودی خوی تمنیا له شهو و پرژینکا بایی سه‌د دره‌می دوو‌کله‌ی بهنگ هه‌لده‌مژی و کیسه‌داره‌که‌ی خوی پاسپاردبوو که نرخی بهنگی میرهمر له دراوی هه‌لال و ره‌وا بدا و زیرتیکی که بزنی ناره‌وا و حفرامی لیتی بز به‌نگی بهگ ناشی!

وه‌کی دیش پی‌اویتیکی زور دیندار و به ناکار و دلپاک و چاک بووه؛ نوئی و پرژووی نهد‌ه‌چوو؛ ده‌گمل مه‌لا و زانا و پیسر و پی‌اوچاکاندا چاکه‌ی ده‌کرد و نه‌وه‌نده‌ی هه‌ژزان و خوینده‌واری گموره له دوره‌ی خوی کۆ کرده‌تموه که هرگیز جزیر نه‌وه‌ی به خویموه نه‌دیوه، بز نسوونه ممولانا مسحه‌مد به‌رقه‌لمی و ممولانا نمبووبه‌کر و ممولانا حه‌سمن سورچی و ممولانا سه‌یدعه‌لی و ممولانا زه‌ینه‌دیز‌یسه‌ی - که نه‌مه‌یان له زانسته‌کانی روالدت و نه‌ئینیدا سرده‌مسته‌ی مه‌لایان و پینشمنگی خواهر‌یستان بسوه - هروره‌ها گه‌لیک زانای نموتۆ که ناوبانگیان پریشتوه و نووسراویان ده‌ستا و ده‌ست ده‌کا، هه‌مووی له‌و کاته‌دا له جزیر و له لای بهدر بهگ ها‌واوتنه‌وه. ده‌لین جارتیک ممولانا نمبووبه‌کر دلی له بهدر بهگ په‌نجاره و لیب‌سراوه که له جزیر به‌روا. بهدر بهگ ده‌گمل که‌ی‌خودا و پریش‌سیانی جزیر خویان ها‌ویشتۆته مالیموه و دلی داوه‌تموه و گه‌لیکی هه‌لات و به‌خشش پیتاوه تا گه‌راوه‌تموه.

۱- نه‌مینه‌زه‌کی له نا‌واره‌رانی‌کرد‌دا ده‌لی: له دوا‌ی نمو گه‌راونه‌ی، هر تمنیا سالتیک ژیاوه. جه‌میل

کاتی ناسر به گی برای عه‌م‌ری خوی کرد، بمشه‌کمی شه‌ویش - که ناوچه‌ی تور و هم‌یتم سوو - هم‌ر هاتمه‌و سمر بمشی به‌در به‌گ و تینه‌که‌لار کرایمه‌و.

به‌در به‌گ زور ژیاوه؛ له نعوهد دوور که‌وتوتومه و له سمد نریک بژتومه. له دوارژزه‌کسانی ژیا‌ینیدا پیسری وای دموهه لیتدابوو هوش و گوشیتکی بژ نه‌ما‌بوو. کاری له ناومز به‌مدووری ده‌کردن. له باوهر پینکراوانمه‌و بیسراوه که جارتیک کابرایه‌ک گازنده‌ی له لا کردوو، گوتورویه قه‌سابی شار دژمانی پینداوم. له جزیر به گازر ده‌لین قه‌سار. شه‌ویش ناردوویه گازریان هیتاوه و تیز و پریان کوتاوه و له پاش شه‌وی زور باش شل و کوت کراوه، کابرا هاواری کردوو میسرم من قه‌ساب نیم، قه‌سارم. بژ ده‌تموی قه‌سزای بژزه له گوزه بکه‌موی. به‌در به‌گ له وهرامدا فرمروویه قه‌ساب و قه‌سار هم‌ر به‌کن ناوه‌کانتان وینک ده‌چن و توله‌ی شه‌و هه‌له‌ی‌مش هاسانه!

به‌در به‌گ که مانگی ژیا‌نی له ناسوی نه‌ماندا ناوابوو، کوپتکی له پاش به‌جن ما‌بوو به ناوی مره‌سحه‌مه‌د^۱.

مره‌سحه‌مه‌د کوپی به‌در به‌گ

له ده‌ورانی ژیا‌نی باییدا به سمر کاروباری ولاته‌که راده‌گه‌بشت و هه‌مه‌کاره هم‌ر خوی سوو. له دراو کۆکردنه‌وه‌دا چاوچنۆک و قیسه‌ی‌چمه‌یه‌ک بوو، ته‌کی نابیتومه. وه‌ک ده‌لین سالانه دوازده‌هه‌زار م‌سری زاوه؛ که هم‌ر ساله له به‌روویویان دراوتکی زوری وه‌سهر یه‌ک ناوه. سده‌هزار سه‌ره‌م‌ریشکی به دۆخه به سمر گوندیاندنا بریوه^۲ و بژی بریونه‌وه که هم‌ر ساله ده‌بێ ده‌چهر له هم‌ر مریشکینک شه‌ونده‌هیلکه بژ م‌یربه دیاری بیتن و دیاره ده‌بێ مامره‌که‌مش نه‌م‌ری؛ به کورتی شه‌و پساوه له دراو هه‌لکه‌پ‌اندندا شه‌ونده‌بلیج‌مت رسکاوه که له دنیا‌دا ویننه‌ی کم دیتراوه.

له پاش مردنی، به‌در به‌گ سوو به فرهمانی‌ه‌وای سه‌ره‌خوی جزیر و بۆتان و حموت سال بێ دهردی‌سمر فرهمانه‌ه‌وایی کرد. سالی ۹۸۶ ک (۱۷۵۸ ز) که به فرهمانی سولتان مراد له‌مشکری

۱- ناودارانی کوردی شه‌مین‌زه‌کی ده‌لن: به‌در به‌گ ۹۵ سال ژیاوه. چه‌میل

۲- فارسیه‌که ده‌لن: «سده‌زار قطعه مرغ» پۆزیم‌یانی ده‌لن: سمد هه‌زار پۆله بالنده‌ی کم‌ی، به‌لام قطعه بژ بالنده، وه‌ک رشمی نغفر، سمر، دانه بژ مرولف و نازول و ورده وایه. «مرغ» مریشکه. «یک قطعه مرغ» واتا تاکه‌یه‌ک مریشک. هه‌زار

عوسمانی به سرکردایمی لملقمرا مستعفا پاشای دووم وه زیر بز سر شیروان و گورجستان بهرئ
کرا، مورحمه مدیش ره گمّل لشکری دنیاگری موسولمانان خرا.

کاتئ عسکری مه حشمر بهرپاکگری عوسمانی له سنوری گورجستان چوونه ژوروه،
محمه مدخان تولماق نومی قازوقه همزی نیستاجلور، میری میرانی چفورسه عد و نیساقولی
سولتانی قاجار، میری میرانی قمراباغ و گهنجهی ناران، به دهه هزار سواری نازا و به کاری
قزلباشموه له جیتگایک - که ناوی چلدره - سمری پنگایان له مستعفا پاشاو همزاره زیلهی لشکره کمی
گرت. به هله کموت لمو پرژه شدا درویش پاشا - که به گلهر به کمی دیار بهر که سوو - کورده کانی دهبهر
ده ستابوو؛ کرابوو سرکردهی دیده وانه کانی پیشمنگی لشکری نیسلام و پیشپهروی ده کرد و ده راوی
تاقی ده کردموه.

دهم دهمی زهرده پهر بوو، نیسی شوپ بیوون. لمو جتیه دا که پیتی ده لّین چلدر - له دامینی چیا دا -
گوز و گومبته تووشیان بوو به تووشی سویای نیرانه وه و لوت و بزوت تیک هله ننگوتن. نیشتر
کورپه کورپه له خویایی و پشت نه ستور له نازایی، خویان لیتکیان نه ادایموه که دوژمن چهندهو چونه و
سواری سمری خویان بوون و هه لیان کردنی و بهو بادی هموا بوونه تیشکان.

مه لّی دوژمن هیچه، خوت همچی همی له خزیایی بسونت بگاتی، هله می
وه کورو تز ده نازی به نازایی سی ده بی سیر سمری دوژمنیش لایمی
مه لّی په نجه ناسم و ناشکیتتهوه که پزولاش به ناگر ده تاو تتهوه

لشکری قزلباشان تمینا دوهمزار سواریان وهک پیشپهروی لشکر نیشانی عوسمانیان دابوو.
پالمانه زور نازا و ره شیده کان و گورگه بالان دیده کانیان له مودیوی که ژه کموه حاشار دابوو. کاتئ
سهیری نم لشکره که میان کرد، شپه کمیان به گهمزانی و نازاو نمبردانی کوردان وهک پلنگی ناو
ماه و زردان گوریان بست و دست لمر خنجر خویان ده پالّ هاویشتن و تیتیان بهر بوون و هر
هیندهی فوو له قمنتهی کمی به دهیان و سعتان لاشی قزلباشی بی سمر و سمری میشک پزویان به
گژی و مر کرد و وهک تزوی همزن پمژ و بلاویان کردن. ثومان خمریکی شو بگره و برده و برین و
درینه بوون، که له پرونه کاو شمش همزار سواری زور به کاری له کلّ دره اتوری ههنگامه دیتروی

قزلباش - وہ ایک کیتی ناگریز و حمزای خوینٹو - ہلچوون و خوشین و لہ چمشنی لافاوی کمنداو کہندی بہ توڑمی بہ ہاران، لہ لاملہی کہ لمرہ سریرہ و خوار بوونعوہ و کوردہ کانیان دناو خق گرت و کلی شمر نیلّ درا۔ نمرہ تہی سواران و حیلہی نسیپان و زرمہی لیدان و خرمنی سمان و زیرہی زورنا و قیرہی کہرنا و تہہی دہوژلّ و شہقہی ناوزہنگی و ہاشہی تیران و کریمہی شیران، گوتی عاسمانی دہزیگاندهوہ و شو دیمہنہ زندہ قیرہ، دیو و درنجیشی لہ خق دہیرینگاندہوہ۔

چوڑاوگہی شوڑاوگہی خوینی کہ لمپیاوان لہ شمرگہی بہر فراواندا شہیزلی دہدا و کساوان ہلدہ پیڑا۔ لہ بہر توڑی سورخوون و بۆزی بہر ناوزہنگی خورت و پروالان و دہ خاک و خوژلّ گموزینی بہ خوین شہ لالان و لہ بہر سیبیری نالا و مہ تالان، پڑوی زہردہ پیری زہرد و بیترہنگ و ہک شہوزہنگی لیہات۔

گورپینی سواران و ورشہی دہبان	گور و شیری لہ ژبان دہ کردن نعبان
بریقہی دہمی شیری تینوو بہ خوین	بزہی مہرگ و دہ پرسی زیندوو لہ کوتین؟
بہ شیر و بہ نیڑہ لہ شمرگہی بہرین	وہ کووو تہر زہبارانی سمر داوہریسن
فرشہی سرن گیانی ہیئند بردہوون	سموہ و تیسر و توریشنی پر کردہوون

میر محمد و ساروخان بہ گی مہزنی حمزؤ، دہ گمّل دومان بہ گی زہرقی و میر محمد مدی فنیکی، لہو شہردا کوژران۔ لہ پاشانیش ہمر لمشکری قزلباشان شکا و لہو ہنگامہ بہ سامعدا، سی ہزار ہتا چوار ہزار کہس لہ ہمدووک لا لہ میدانی شہردا گیانیان دقڑاند و سہریان نہ بردہوہ۔ ہمر لہو جیبہ کہ محمد بہ گی لہ کوژرا، پر و پریسکہ کانیان پشکتی، دووسہ دہزار زسپری سووری لہ سکہ دراوی عوسمانی پیبجو؟ شوہ جگہ لہ پارچہی نایاب و کلویہ لی جوان و گواہ تیرہند و نسیپاباتی زؤر و زہبند بوو۔ گہنجینہ و دارابیہ کی کہ محمد بہ گی بوویہ تی، لہو زہماندہا ہیچ فرمانرہوایہ کی کوردستان نہیوہ۔ چوار کچی لہ پاش بہ چی ماوہ دہ گمّل کوپتکی پینج سالانہ کہ ناری سولتان محمد بووہ۔

سولتان محمد کوپی لہ محمد محمد

کہ تہ محمد محمد کوژرا، سولتان محمد زؤر مندال بوو۔ لہ کوردستاندا باوہ مندال بہ ناو باوکی

نه‌ماو ناو ده‌نین. جا رهنگه نه‌ویش ناوتیکی دی لی‌نرابی و که بابی کوژراوه ناوه‌کمی نه‌ویان لی‌ناوه. ویتشده‌چی همر له سره‌تاوه ناوی سولتان محمه‌دی لی‌ترابی و به سولتان له میرجیا کرابیتتوه؛ نه‌مه خوا ده‌یزانی.

دایکی سولتان محمه‌مد کچی مه‌لیک محمه‌دی کوری مه‌لیک خه‌لیلی فرمان‌پروای حه‌سنکیتف بووه. شظه‌ه‌نیتک بووه له پی‌اوان به داب و ده‌ستورتر و به مشورتر بسووه. که‌لمپورنکی له نه‌ندازه به ده‌ریشی له باوکی کورپوهه بۆ به‌چی ماوه^۱. هه‌موو کار و باری سرمداری و مالداری وه‌ک گول به‌رپروه ده‌برد و چاوه‌دتری کوری خۆی ده‌کرد. همر که‌سی بهر گومان بووه که له‌و خانه‌دانه‌دا خۆی به‌شت ده‌زانی و به‌رموزور ده‌پوانی، به‌ داوی دیساری و دراو، چاوی دادروون و ده‌مکوتی کردوون و سریزیتوی له‌بیر بردوونه‌وه؛ کیوه‌کانی خۆی دابه‌ میرناسر و میرشهره‌فسی کورپانی خان‌نه‌بدال و نمرکی دژواری فرمانداری خسته‌سر شانی زاواکانی و به‌هۆی نمو خزمه‌به‌هیزانه، له‌هه‌موو له‌مپهر و کۆسپی سر پیتبازی ده‌ریاز بوو. به‌کورتی نمو ژنه‌نازا و سرمه‌ده، سر و به‌رتکی به‌ولانه‌که‌دا که همر باسی ناگری.

له‌ده‌رفه‌تیکدا کورپه‌کمی خۆی هه‌لگرت و برده‌یه نه‌سته‌نبوو و پوری کرده‌باره‌گای سولتان مرادخان و دیاری و پیتشکیشی زۆر و زه‌وه‌ندیشی بۆ سولتان و وه‌زیر و کویتخا و گزیر و سوورباش و سه‌رکارانی بردن و سمیتی چهور کردن و کاریکی وای کرد که سولتان خه‌لاتی کرد و فرمانی سرمداری جزیری بۆ سولتان محمه‌مد تازه‌کرده‌وه و نه‌وسا خاترخوازی کرد و گه‌پایه‌وه.

پیتنج سال به‌سر ساوه‌ی ده‌سه‌لاتی سولتان محمه‌مددا تیده‌په‌ری، که نمو شازنه‌که‌وته زه‌رده‌په‌ری ژبان و گیانی دل‌وفانی به‌روه به‌هه‌شت فری و سولتان محمه‌مدیش له‌پاش دایکی زۆری نه‌برد و له‌سالی ۹۹۱ ک. (۱۵۸۲ ز.) داپه‌له‌ومری گیانی پاکی له‌رکمی که‌لاکی خاکی ده‌رکه‌وت و به‌روه داکی دل‌سۆز و چاکی بۆ به‌هه‌شتی به‌رین سه‌رکه‌وت. ده‌شایین نه‌یار و ناگۆکی چاوجنۆک و ترسنۆک هه‌بوون که ژبانی خۆیان له‌نه‌مانی نه‌ودا دیوه و ژه‌هریان بۆ ده‌خۆراک گووشیوه و به‌

۱- له‌فارسیه‌که‌دا «از پسر و پسر» نووسراوه؛ رهنگه‌واوه‌که‌ ناوه‌کی بی. راسته‌کمی «پسر پسر» بسووه؛ وانا باوکی کور. جه‌میل

دەرمانداری مردوده. نیتسر په‌چه‌لاکی به‌در به‌گ له به‌ر و سینه‌ر که‌وت و تازه وه‌چی تازه‌ی لسی
دهرنه‌که‌وت‌موه.

ناسر به‌گ کوری شاعلی به‌گ

لمو پوژگاره‌دا که سولتان سولهیمان پادشایه‌تی ده‌کرد و پوستم پاشای به‌ گوره‌وه‌زیر دانابوو،
درویش مه‌حمودی که‌له‌چتری همه‌ده‌می همه‌میشه‌ی سولتان و پراویژک‌میری کاروباری ناسه‌فی
به‌رخ‌یای دووم (پوستم پاشا) بوو. نمو درویش مه‌حموده‌به‌ پ‌سمن له هوزی پوژه‌کیه و له
شاگردانی مولانانیدریسه و هونری نامه‌ پ‌نگان‌دن و شی‌ع‌ر هوندن‌موه لمویموه فیت‌ر بووه و ماوه‌یه‌ک
میس‌رزی دیوانی ش‌ع‌ره‌ف به‌گی بدلیسی بووه. له پاش به‌ کوشت چوونی ش‌ع‌ره‌ف به‌گ که‌وته ولاتی
پوژ‌م‌وه و کرا به‌ فیرکاری کیژی سولتان سولهیمان، که ژنی پوستم پاشابوو. لمو سایه‌وه به‌ پایه‌یه‌ک
گمیش‌ت که پله‌ی وزارت و بریکاری می‌ش‌ع‌ره‌ف به‌گیش به‌و درابوو. ورد‌ه‌ورده‌به‌ر‌تر بزوه، ه‌تا وای
لیهات که راپه‌راندنی کاروباری همه‌مو سرداران و فرماندارانی کوردستان ده‌هاته به‌ر ده‌ستی نه‌وله
سۆنگ‌ه‌ی نمو پله‌ گرینگ‌م‌وه، پوستم پاشاش ت‌س‌وار چووی‌بووه ب‌نج و بناوانی همه‌مو رووداوانی
کوردستان‌وه و لمو باره‌وه پس‌پوژیه‌کی ت‌م‌وای په‌یدا کرد‌بوو.

نمو پیت‌سه‌کیم بزیه لیره‌دا گون‌جان‌د چون‌که له پیت‌ش‌دا باس‌مان کرد که پوستم پاشادنه‌ی ناسر
به‌گی دادژی به‌در به‌گی برای ب‌سی و داوای جزیری لسی ب‌کا. ناسریش به‌ ده‌نگیموه هات و پوری
کرد‌ه‌ناستانه و فرمانی سولتانی وه‌رگرت و به‌در به‌گی له جزیری دهر کرد.

دوای نموه که دوو سالی جزیر خوارد، به‌در به‌گ په‌نای به‌ باره‌گای پرش‌کزی شاهانه برد و جزیری
ساندوه و ناوچه‌ی همیت‌م و تووری لسی داب‌را و درا به‌ ناسر به‌گ. ناسر به‌گیش له پاش ماوه‌یه‌ک مرد و
همه‌میس‌ان نمو به‌شمش ده‌گمل جزیر لیک درایه‌وه. جا هین‌دیک که‌س لایان وایه که نمو به‌زم و ه‌را و
گول‌م‌زانه و هین‌دیک‌ی دیش له ناژ و گۆز کردن و جی پی‌نگ‌ت‌پ‌ینی فرماندارانی کوردستان، فیتی
درویش مه‌حمودی که‌له‌چتری بووه.

پوخته‌ی وتار، کاتی ناسر به‌گ دنیای به‌جی هیت‌ت. خان ن‌م‌دالی کوری ناسر به‌گ له پوژگاری
ده‌سه‌لای سولتان سه‌لیم‌خان و له دهرانی وزیرایه‌تی مس‌محمد پاشای گوره‌وه‌وزیردا به‌ نیازی
وه‌رگرت‌ن‌م‌وی نارچه‌کانی تور و همیت‌م په‌وانه‌ی ناستانه بوو. هوای فرمان‌پ‌ه‌وایشی چووی‌بووه که‌له‌م‌وه،

دیهویست داوای جینگای بهدر بهگیش بکا و خژی بکاته فرمانروای جزیر.

محمدم پاشای وزیر له لایه کموه دۆستی نریکی بهدر بهگ بسو، له لایه کی تریشموه بسو
بهرژموهنی دولت نهیدویست که خاندانی جزیری له بهر بهک هه لووشی؟ بریاری دا هیندیک گوتی
خان نهبداژ پراکتیشی و سزای بدا و تۆزیک بیسراز بکا و دهستی لئو خمیاله خواه پس هه لگری.
محمدم داغای چاوه شپاشی دهگمل چمند جمنرمهیک به شوین خان نهبداژا نارد که بۆی بیسن. نمو
رۆژه خان نهبداژ دهگمل دسته بهک له میرزاده کانی بۆتانی و چمند پیاویتی خویدا له شاری نهدرنه
بوون و له کاتیکدا که خمریک بوون له مزگوت نوژی نیواره بکمن، چاوه شپاشی و جمنرمه کانی
فرمانی گورموه زیریان پی راگمیان و نینانگه یاند که ده بی ره گلمان کموی و بشمینه دیوان.

نوو کوردانی دهگمل خان نهبداژ بوون دلپان کموته خرت و پرتموه، که ده بی بهو درنگ وه ختیبه و
لئو تنگی نوژی شیواندا بۆچیان بی و دیاره ده یانه وی بی ته ختی دهگمل بکمن و لئوانیه بسو شموه
شرت و گومی کمن. همر له سر نمو گومانه، کوردیک که ناوی شیخی شی خان بوو به بی هیچ پامان و
دامان، هه لیکیشا خنجمر و همتا هیزی دهگری دایوه شاندناوشانی چاوه شپاشی و نووکی خنجمر له
سینگیهوه دیوه دره بوو. جمنرمه همر به که به لایه کنا هه لاتن و هاواریان بۆ وه زیر برد و شوی نمو
کورده کردبووی بۆیان گتپایموه.

خان نهبداژ و هوالانی که نمو کارساته یان دیت، په شوکان و به سرگمردانی و سراسیمه بی به
ناو شاری نهدرنه دا بلار بوونموه و همر به که خژی ده قوژینیک په ستاوت و چمند که سیکیان له شار
دەرچوون و ملیان لئو دهشته نا.

چارچی له کووچه و کۆلانه کانی نهدرنه دا چاریان کیشا، که به فرمانی سولتان و وزیر ده بی
هه موو خه لکی شار و تیکوون و ئهوانه بهردست بکمن و په یان نهدرن. خه لکی شاره که به تیکرایی بهر
بوونه مال پشکینن و کورده کانیان ناچار کرد که خۆ به دستموه بدن. هه موویان هینانه دیوان و
دست بهجی فرمانی خواکردی شاهانه به کوشتنی نمو کوردانه درا و خان نهبداژ و نریکی سد کس
له پیاره سمرناسه کانی بۆتانی همر نمو شموه له سمریان درا. دار و نهداریشی خه زینه داری نیسلام
سیایی بۆ گرت و خرابه پاژ خه زینه ی دارمالموه.

خان نهبداژ سموت کسوی پاکر هوشتی له پاش بهجی مان: میرناسر، میرشعرف،

میرمحمد، شاعلی، مرصیفه‌دین، مورعیزه‌دین و میرنهدال.

میرنسر کوپی خان نهدال - که کیوی مرصحه‌مدی بدر به‌گی ده‌پالنا بسو - له باتی سولتان
 محمه‌مدی ژنبرای که هیشتا مندال بوو، ره‌گمل لشکری عوسمانی کموت و چووه یسریوان و له
 گمرا‌نوه‌دا فرهاد پاشاله قملای فارس بیستی که سولتان محمه‌مد مردووه. بیسر و بسروای پیترزی
 سردار هاته سر نموه که له خزمانی سولتان محمه‌مد نوانه‌ی ده‌گمل لشکری هدمیشه
 سرکه‌وتودا چرونه‌ته یسریوانی، یه‌کیان بکاته که‌له‌پوورگر و به‌سر جزیر و بۆتانیه‌وه دانسی.
 که‌میخردا و پی‌اوه‌گموره‌کانی بۆتانی سبارت بمو مبه‌سته هاتنه لای نووسری نم پیتانه و پوویان
 له منی هه‌ژار نا که به‌سردار رابگیمینم ناسر به‌گیان بۆ بکاته فرمانی‌هوا. سرداریش په‌سنی کرد
 و به‌لینی داکه فرمانی‌هویی جزیر به‌ناسر به‌گ ره‌وا بیینی. به‌لام مرصع‌یز کوپی که‌ک محمه‌مد
 بالی‌چاوشی راسپاردبووه لای سردار که سولتان محمه‌مد سه‌ده‌هزار لیسری عوسمانی و مال و
 شتوم‌کی له نهدازه بده‌ری له پاش به‌جی‌ماوه و جگه له دوو خوشک کسی که‌له‌پوورگری تری له
 پاش به‌جی‌نه‌ماوه. نه‌گمر مهنزایه‌تی جزیر بدن به‌من ناماده‌م سه‌ده‌هزار فلوری سکه‌ی شاهانه له
 مالی سولتان محمه‌مد و دوازه‌هزار فلوری له کیسه‌ی خۆم بسخمه‌ه ناو خه‌زنه‌نی سولتانوه.

سرداری به‌دا‌جوده‌ستور نم پیتشیاره‌ی به‌سرکه‌وتنتیکی گموره‌دانا. پۆزی دووم که‌ده‌بویه
 میرنسر بۆ دست راموسان بچی، مرصع‌یزیشیان بانگ کرده‌دیوان و سردار پووی ده‌بۆتانیان کرد
 و لینی پرسین میرنسر و میرصع‌یز کامیان به‌خزمایه‌تی له سولتان محمه‌مدی خۆالی‌خۆشبوو
 نزیکترن؟ که‌میخودایانی بۆتانی گوتیان میرصع‌یز به‌یه‌ک پشت نزیکتره. سردار فرمووی که‌وابی
 فرمانی‌هویی جزیر به‌خزمی نزیکتر ده‌گا و ده‌بی بمو بدری. دووباره گموره‌پیاوانی جزیر هه‌لگمرا‌نوه
 و گوتیان نه‌گمرچی میرصع‌یز خزمی نزیکتره و نه‌گمر مهنزایه‌تیه‌که‌میراتی بسی به‌میرصع‌یز
 ده‌گا، به‌لام هه‌موو تیره و هه‌ژ و پی‌واماقولانی بۆتان به‌تیکرایی میرناسریان گموره‌که و بۆ سروی‌هر
 پیتان و ناوه‌دان کردنوه و پاراستنی ولات نهر له مهنه‌کانی پیتشوشمان زۆر باشتره.

سردار گوتی جا باواشبی، من مهنزایه‌تی جزیر داوه به‌مرصع‌یز. یه‌ک له‌سرناسانی بۆتی بسر
 پهرچی دایه‌وه و گوتی فرمانی سولتان سولیمانه ههر که‌ستیکی هه‌ژ و تیره‌کانی خۆجی به‌سزنی
 خۆیانی هه‌لبۆزین، ههر نموه و ده‌بی به‌نارزوی خۆیان بی؟ ئیتمه‌هیچمان میرصع‌یزمان ناوی.

سردار بمو قسانه شله‌زا و بانگی میرغیزی کرد و لمو رژه‌دها - که پنج‌ششمه و بیست و نهمی مانگی رهمزانی پیروززی سالی ۹۹۱ ک. (۱۵۸۳ ز.) بو- له بمر دهرکی خیتوتی دیوه‌خان، میرناسریان سرزئی کرد. نیتسر بوو به شین و شپوز و گریان و له خؤدانیک همرمه‌گین خوا بزانی. لافاوی فرمیتسک له چاری پسر و لاهوه سمری کرد. کوشتنی نهو بی‌تاوانه تاوانیک بوو دلی بمردیشی رتیک ده‌کوشی. گه‌وره و گچکه له تاوانی، سمریان به همنسکانوه هه‌لده‌کنندرا و شاه و نزول‌هی همناسساردان، که قری ده‌تاوانده‌وه و هه‌موو کس بیسوه شینگیتر و نهو بیتگوناهه جوانه‌مهرگی ده‌لاوانده‌وه.

سمری کرد‌بورو خوتین له چاوانه‌وه دلسی دار و به‌ردیش ده‌تاوانه‌وه
له دهره و که‌سمر گولّ یه‌خهی دادری فری بولبول و قعل له باغسا قری

له پاشان فرمانه‌وایی جزیری دابه میرعمریز و به خه‌لاتی سولتانی و به لاواندنه‌وه‌ی شاهانه‌ی سمرفرز و خه‌نی کرد و بالی‌چاوه‌شی ده‌گه‌ل نارد که جزیری بۆ و مرگری و بیداتی.
میرشرف و براکانی له ناوچه‌ی ته‌نزی‌دا بوونه‌گوشمشین و نه‌گمر خودای گه‌وره هاریکار بی، بمر زوانه‌ قه‌لمه‌ کروج و بی زوانه‌کهم به‌سمرهاتی نه‌وانیش ده‌نوس.

میرعه‌زیز کوری که‌ک مسحه‌مه‌ده

له دوا‌ی نه‌وه که به کۆمگ و یاریده‌دانی فرهاد پاشای وه‌زیر کرا به مسزن و کاربه‌دهستی جزیر و سالتیک و چوارمانگی لمو گزیره‌دها راپوارد، عوسمان پاشای گه‌وره‌وه‌زیر له سمر کاری لا برد و مه‌زنایمتی جزیری دابه میرمسحه‌مه‌دی کوری خان نه‌بدال.

میرعه‌زیزی ده‌رکرا و بۆ شپری ته‌وریز ره‌گه‌ل لشکری سمرکه‌وتوی نیسلام کموت و چه‌ندی سی‌ سپی‌رابا نه‌ومندی خزمه‌تی پادشای عوسمانی ده‌کرد و گوی به فرمان بوو. له پاشان مالی خۆی بار کرد و له جزیر ده‌رکموت و کموته شنگالعه‌وه و له‌وتی راده‌وارد. که عوسمان پاشاله ته‌وریز سمرد و جارتیکی‌تر فرهاد پاشای سردار بمره‌و نیتران بمری کرا، میرعه‌زیز له نه‌ره‌زه‌رۆمی خۆی گه‌یانندی و دیسان بازار دامه‌زراوه.

فرهاد پاشا بۆی دانابوو نه گمر سی گوندی فهله نشینی بۆتانی سخاته سر مولکی تایستی
سولتان و سالانهش بهرانبهر به شیتستهزار زتیری سکه له مو گوندانه به خمزینهی دارمالتی شاهانه بگا،
نموا دهیکاتموه به میر. میرعمرزیش بۆ نمو معرجه ملی چه ماند و بیتک هاتن.

میرمحمدمد که به سارد و سمودایه کهی پاشای زانی، به ههله داوان هاته نهستهنبوو و به
هومید بوو چارهیهک بهمۆزیتموه.

کاتی که هموساری کار و باری وهزارهت کموته ناو لهی به هیزی سهنان پاشا، له سر داوای
میرعمرز - که دهترسا توشی گیره و قهرقهشی کن- میرمحمدمدی بهشخوازیان بهروو پۆچیلی
ههله داشت و له کۆل میرعمرزیزیان وه کرد.

میرشعرف دهگمل برابیان - که خرابوونه ناوچهی تمیزی و ژسانیکی نهقر نهپریان دهگوزهراند -
میرعمرزیزی سهرهسۆد ره، گهری دهوانیش هالاند و ناوچهی تمیزی لی برین و دای به حاجی بهگی کوپ
خۆی. قرمی خۆشی خۆش کردبوو که مندالانی خان نهبدال به یه کجاری له ناو بهری. نیتسر بیترس و
دل خورتی و بی بهره لهست و ته گهره، دولینگانهی بهسهر ملی جزیریاندا بهردایهوه؛ بهلام وهک پیتشینه
دهلین: «بهرخ ههر بن سموه ناب، پۆژتسک دی شاخی پمیدا بی»، کوپه کانی خان نهبدالی
ردهووده پیتگمیشتن. نه مامی ساوا بوونه دار و تازه لاوی بهژن زراو. هه موو بوونه که له میاری بهدمست
و مهچک و بهشان و باهو و تیکسپراو و پتهو و چوست و چالاک و بی تیاک و به دهردی کابرا گوتمنی
«کهریان به پلار داویشت و گنجیان له توئل نهده نیشت».

هه موو خه لکی بۆتانی زۆر له میرعمرزیزی کورسی کر دلپه بوونه؛ بهلام زۆریان سی نهدهشکا. که
دیتیان کوپه گمل گموره بوون و بۆ سهرداری گمل دهست دهدهن، هیز و گوپیان له دل گهرا و گه لیک
هومیدیان پیتیان بوو که خوا به هۆی نهوانموه دهروی پروونیان لی بکاتموه.

میرشعرف که سوور دهیزانی هه موو جزیری و بۆتانی به دل و گیان ده گمل نهون و دژی میری به
زۆره کی داسه پاون و چاره پاون ههر نهستی و بهردتیک لیک بدری و قاره و پووشووی شۆرشیکیان بۆ
هه لگرسی، نیتسر سوتسمان و دووگمل و چمه چه مان له مان ده بی، به خۆی و به برابیانموه له
میرعمرزیزی پاپهری و هه موو خه لکه کهی بۆتانی و تیکرا ده گملیان هروژا و بوونه خوتنگر و خوتن

نستین؟ هاتنه سمر خوتینگر و خۆفروش و داوای خوتینی میرناسر و پژگاری خۆزیان لیده کرد. همه سوو لایان له میرعزیز زهوت کرد و نئوی به دستیهوه مابوو تهنیا قهلا و شاره که بوو.

له همر کوئی دست و پیوهندی میرعزیزیان بدیتایه، نهگمر نهشیان کوشتابیه خۆزگهی به مردنی دهخواست. میرعزیز له ترسان ههجمینی نهما. قهلا و شاری بۆ حاجی بهگی فرزندنی و میرهاوهندهبزازاکمی بهجی هیشته که پارێزگاری ولات بن و لهبۆ خۆشی -به هومیتنی هانا و هیمدای سولتانی- رهوانهی بمر باره گاهی جیهانپهناهی پادشایی بوو.

میرشهرهف و زۆریهی زۆری هۆز و تیسرانی بۆتانی -که ببوونه دار و دهستی- دهووری قهلاهی جزیریان دا. حاجی بهگ به پهنایه کندا خۆی کووژوو کرد؛ فیسماکی دایه و بهرهو دیاربه کر پهل بوو. بهو هموایه که بهلکوو نیسپه ایم پاشای میری میرانی دیاربه کر دهانا و هاواریموه بی؟ بهلام ممرگ فریای کموت و همر له دیاربه کر مرد و ناواتی هیمدای پاشای دهگهل خۆ برده گۆپوه.

دۆدارانی قهلا چل پۆژ به شپرزیمی و پهرتشانن له بهیان ههتا ههنگۆپ، چاوهچاو و دست له بان چاو، بهرهو ناستانهیان پوانی؛ چاویان خیتل بوو؛ میرعزیز همر نههاتوه و هاتنی هیمدای پۆمیان سوو به هات-هاته کهمی پۆمی؛ ناچار چاریان لهوه دا دی نئوی سهری بۆ دهردهچی؛ تا زوه سهری خۆی ههنگۆی و کمولی له دهباغ پژگار کا. میرهاوهند مال و خیتزانی میرعزیزی به چهند پاسداریک سپارد و دهههنده-ههمندی نیوهشموئدا -دهگهل چهند زهلامیتیکی خۆیدا- دهروازه قهلاهی کردوه و له سووچیتکهوه قاچانندی.

میرسهفه دین -که برابه کی میرشهرهف بوو- ههستی پیکرد؛ کموته شوئینی و پیتی دهرچوونی لی بریهوه و دهگۆ به کتری پاچوون و میرهاوهند میرسهفه دینی کوشته و خۆی دهریاز کرد.

میرشهرهف و میرعزیزه دین خۆزیان گمیانده قهلاهی، دار و نه دار و بوود و نه بوودی میرعزیز و عمزیزانی تالان کرا. ژن و مندال و خیتزان و وردهو به خسیری دیل کران و درانه دست کوردی بۆتانی. کهنیزهک و سهماکر و بهزمگتیریان به سمر دۆستاندا دابهش کرد و نئوانیش ده کاریان هیتان. کورپتیکی پچوویکی میرعزیزیش لهو ناوه دا بۆ سهرو شوئین شرت و گوم بوو.

کاتی دهنگ و باسی شوو کارمهاته دهناستانه گمرا و به گوئی پیرۆزی همر بهمرز گهیشته، فرمان

بۆ هه‌موو ناغا و به‌گلهری کوردستان دهرچوو که ده‌ژێر سهرکردایه‌تی هوسین پاشای میری میرانی موصولنا میرعزیزی به‌رنه‌وه سهر جزیری و بۆتانی له ده‌ستی ناخمان بۆ به‌ستینه‌وه و میرشهره‌ف و برابانی - که به زۆری زۆره‌ملی، جزیریان زه‌وت کردوه - تۆلیمان لێ بکرتنه‌وه و سزایه‌کی وایان به‌دری که هه‌موو سهریزوی‌تر یه‌گجاری چاوترستین بیه‌ن.

هوسین پاشا له سهر فرمانی سولتانی، ده‌گه‌ڵ نه‌مه‌رمه‌مه‌دی مه‌زنی هه‌مزۆ، له‌شکریان له موصوله‌وه هینا و زستانی سالی ۹۹۹ ک (۱۵۹۰ ز) هاتنه سهر شاری جزیری.

میرشهره‌ف و برابانی که به هاتنی وانیان زانی، قه‌لا و شاری جزیریان به‌جی هیشته و چوونه‌وه ناوچه‌ی ته‌نزی و له‌وتشه‌وه به‌ دزیه‌وه پیلی منداڵ و خێزانی خۆیان گرت و پوویمان کرده‌لای خێزان و مه‌کسی.

هوسین پاشا میرعزیزی بۆ ناو قه‌لایه‌ گوێزته‌وه و به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه.

میرشهره‌ف و برابانی کاتی نه‌مه‌یان بیسته‌وه: که پاشا و له‌شکری پاشاله‌و ناچارانه نه‌ماون و ده‌وری میرعزیز چۆڵ بووه، دیسان هاتنه‌وه ویزه‌ی و ده‌وری قه‌لایان دایه‌وه و ته‌نگه‌یان لێ کێشایه‌وه و هێچکیان لێ وێک هینایه‌وه.

میرعزیز تینگه‌یه‌شتبوو میرشهره‌ف خواردنی شه‌وه‌ نیه و شه‌وه‌ به‌لایه‌ به‌لایه‌ که ههر ده‌می له به‌ری راگه‌ن. خۆی و هاوه‌ندی براباری وه‌کووه‌ چواله‌ له‌ کونیکه‌وه بۆی دهرچوون و له‌ شاری جزیر تراران و ته‌فده‌ستی خۆیان کرد و جووکه‌ هه‌لێ هه‌لۆ هات! وا هه‌لان کهرۆشکی سیخوار له‌ پشتیان مه‌ودایه‌ک وه‌بشت خۆ ده‌دا.

میرشهره‌فیش ده‌م له سهر پشت که‌وته دوویان و پێزه‌ راوی لێ دابه‌شیه‌ن و مه‌رهاوه‌نیه‌ی وه به‌ر هات و کوشتی و له‌ پاش چمه‌ند پۆژێک، که له‌شی به‌ی گیانی میرعزیزیشیان له‌ ده‌شت و بیابان دیته‌وه.

به‌ چی دلخۆش بیه‌ن له‌م جیهانه‌دا پشته‌ی کیتی گرت و ملی با نه‌دا

زۆر شه‌وه‌ بۆ گۆمه‌ند وه‌ سهر نراوه‌ له‌ سهر شه‌ینه‌ گه‌یژان دابه‌ش کراوه

میرمحمد کوری خان نهبندال

وڪ گوتمان سالی ۹۹۱ ك (۱۵۸۳ ز) فرهاد پاشای گمروه‌وزیر، میرناسری برای میرشهره‌فی کوشت و ممزنایه‌تی جزیر و بۆتانی دابه میرعزیز و بالی چاوه‌شیشی نارد که بچی دارایی سولتان محمد سیایی بگری و جیه‌جیتی کا! میرمحمد‌مدی برای میرناسره کوژراوه‌که، ژن و مندالی میرناسری برد و رووی کرده‌درگای عمرشاسایی پادشایی که دادی خزوی له لا بکا. وا رووی‌دا لمو سرویه‌نده‌دا له سۆنگهی درتھی کردن و که‌مترخه‌می، فرهاد پاشاله سرداری لشکری سمر نیران خرا و عوسمان پاشاله جیاتی شو کرا به سردار لشکر و نموش میرعزیزی لی‌خت و ممزنایه‌تی جزیزی دابه میرمحمد‌مد. که عوسمان پاشای رحمتی له تموریز عه‌مری خوی کرد و فرهاد پاشاکرایوه به سرداری بهری عه‌جم، شو باسه‌شمان گتیرایوه که میرعزیز له نمرزه‌پۆم چاری پی کومت و سمودای لیکرد و میرایه‌تی جزیری به سی گونفی نرمنه‌نی‌شیش لی‌کری و معرجیش وابوو سالانه شیتست هزار فلوریان لی‌پیدا بی و بکرتته ناو خمزتنه‌که‌ی لپاولسپ و دارماله‌وه. نوسا میرمحمد‌مدی فرۆشراو، رووی کرده‌درگای شاهه‌نشای خاوه‌ن شکوو.

له سر فیتی فرهاد پاشاله بائی شوه جزیری خزوی بده‌نموه، ناردیانه ولاتی «بدون»^۱ و کارتیکیشیان بۆ دۆزیوه که هتا ده‌مری لموی بی.

میرشهره‌ف و براکانی بۆ سه‌مفری گورجستان له بسر ناوزه‌نگی و سامزه‌ی به زهر و زه‌نگی سرداری له جه‌نگان سرکه‌وتودا بوون. له دوی نموی که سرداری هره به‌کاری میرخاسان له خمزای خودانه‌سان ده‌گه‌راوه، میرشهره‌ف و براکانی له ناچاری چونه مه‌لیندی ته‌نزی و خزینه ناو سووچیکوه. به‌لام میرعزیزی تاین نموش پی ره‌وا نه‌دین. هر به فرمانی پادشایی نموشی به ناوی سنجق خسته سر ناوی حاجی به‌گی کوی. له پۆوه‌وش که هینابوویانه جزیر، هموو بیسری دابوو سر وه‌ی که کورانی خان‌نهبندالی له بنه‌بینی و که‌سیان له دنیا نه‌میتنی. به‌لام خون به‌راوه‌وو وهراست گه‌ران؟ وڪ زانیمان میرعزیز و مه‌راوه‌ندی برآزای و حاجی به‌گی کوی خزوی زار و زیچی

۱- ماموستا زینوف له سر «بدون» پرسه‌کی داناوه؟ وادیاره «بوسونه» به به هله نوسراوه. چونکه له روویسر ۱۸۴۱ فارسیه‌که‌ی چاپی میردا ده‌لی: لای «روچینی» له روویسر ۱۸۶ روه‌انی «بدون» کرا له روویسر ۱۸۷ ناردیان له بوسنموه هینابانه‌وه. بروانه چاپه‌که‌ی محمد عملی عمونی. هه‌زار

نیر و میویان له بنه هاتن و دواپراو بوون و مهرشرفیش به جموهر و هونری خوی ملکی جزیری ساندوه و خوی تیندا دامه‌زاندوه و ناوچه و قه‌لاکانی‌تری بۆتانی به برابان نه‌سپارد.

له کاتیندا نم ده‌نگ و باسی بۆتانه پرووی کرده‌کۆنمه‌ختی ناستانه و گویچه‌کی پیش‌چمکی ته‌ختی پیروزی سولتانی زیرنکاند و دلی سرداران و سرکارانی مه‌زنی داخوریاند، ده‌نگی بی‌اوانیان داو به هه‌له‌داوان ناردیانه بوسه‌نه و به‌لمز و په‌له، له پهلای محمهد به‌گی نه‌وین و په‌ینچه‌کیان‌داو گورج هیتانیانمونه‌سته‌مسولتی مۆلگهی خه‌لیفایه‌تی و له‌سمر تکای برابم پاشای وه‌زیر، جزیریان په‌رته‌خشی. فه‌رمانیش به محمهد پاشا‌بوسنوی، میسری میرانی دیاره‌کر درا که میسه‌کانی کوردستانی‌ش ده‌گه‌ل خوی به‌ری و جزیری له برابانی بستینه‌وه و محمهد به‌گی به سردا به‌سپیتن.

کاتی محمهد پاشا و میرانی دیاره‌کر چوونه سمر جزیر و بۆتان. مهرشرف بی‌شمر وه‌مرا ولاته‌کی بۆ مه‌رمحمه‌دی برای به‌جی هیشته و ده‌گه‌ل براکانی دیکمیی روویان کرده‌وه مه‌لبنده‌ی ته‌نزی و کروشمان کرد.

له پاش چهند پۆژنیک که‌میخودا و ریش‌چهرموانی بۆتانی خویان خسته‌نیوانمونه و میسرشرفه‌فیان هیتا جزیر و ده‌گه‌ل مه‌رمحمه‌دی برابیدا پیتکیان هیتاوه و بریار درا ناوچه‌ی شاخ و چهند مووچه و مه‌زرا و ناوه‌دانی‌تر - که نزیک به نیوه‌ی ولاتی بۆتانی ده‌گرتمه‌وه - بدری به مهرشرف و براکانی دیکمیی و به داهاته‌کی بۆین. شاری جزیر و ناوچه‌کانی‌تر که ده‌میتنه‌وه، بۆ مه‌رمحمه‌دی بن و مه‌رمحمه‌دیش ده‌سته‌به‌ر بی‌تسو سه‌دوپه‌نجا هه‌زار فلوری‌ی که به‌لینی داوه سالانه بیخاته گیسرفانی سولتان و وه‌زیره‌وه، همر له به‌ریکی خوی پیدا.

هه‌ردوله‌لا ملیان بۆتو بریاره‌شل کرد و برابیتیان خوی توند کرد.

ماوه‌یه‌ک به سمر نه‌و ناسته‌بوونه‌وه‌دا پاربرد. پیاوماقوولانی بۆتانی دلپان ده‌گه‌ل میسرشرفه‌بوو. مه‌رمحمه‌دیش ده‌بزیانی که له ناو هۆزه‌کی خۆیدا په‌زاگران و خوینتاله و بۆی ده‌رکوت که نه‌و سه‌دوپه‌نجا هه‌زار فلوری‌ی ده‌بی‌ پیدا، بۆی له‌و خه‌لکه ناسیتندی و له نه‌نجامدا همر ملی خوی ده‌گرتمه‌وه. نیتسر له ترسی نابوت بوون، وازی له مه‌زنه‌هی هیتا و شاری جزیری به‌جی هیشته. کاتی که پیاوه‌ تهرزه‌کان و وه‌زیره‌ پایمه‌رزه‌کان و کۆله‌که به‌خته‌کانی پادشای به‌مه‌شتی (مرادخان) جموهر و هونری میسرشرفه‌فیان بۆ ده‌رکوت، مه‌زنایه‌تی جزیریان به به‌خشش دایه و فه‌رمانی

میرایه تیه کدی بز نووسرا و نیشانی فرمانبره‌وایی بز به‌ری کرا.

میرمحمد مد که نم هه‌والهی بیستوه، رایکرد و پهنای به محمد مد به‌گی فرمانبره‌وای هه‌زۆ برد. ژنی میرمحمد مد خوشکی محمد مد به‌گی هه‌زۆ بوو. مال و مندالی له هه‌زۆ به‌جی هیشت و تکانامی میرمحمد مدی ده‌تنکه‌ی باخل ڤاکرد و پوهانی ده‌رگای سولتان بوو. له سایه‌ی به‌زمی بی پراڤه‌وی پادشایی، سنجمی هه‌سمن‌کیتی به به‌خشش درایه. له دوایه‌ش چونکه بز شهری دین‌دوژمنه لامه‌زه‌کان و له دوره‌دانی قه‌لای نه‌کریدا میرمحمد مدیش وه‌ک سه‌رکوتن و دنیاگرتن، ده‌بر ڤکیتی پیروز‌ی شاهانه‌ی سولتان محمد مد‌خانی خه‌زاگر دابوو - هه‌میشه پایه‌دار بی- پاداشتی داوتموه و فرمانی فرمانبره‌وایی جزیری له دیوانه‌ه به ناو نووسراوه و همدی بۆتان بهو دراوه؛ به‌لام له ترسی مه‌شهره‌ف ناویری هه‌ر به لاشی‌دا بجی.

میرشهره‌ف کوپی خان نه‌بدال

مه‌شهره‌ف هه‌لپواردی دیارده‌ی نمو خانه‌دانه سایه‌چموره‌یه و هه‌تا خوا هه‌زکا دلاوا و مه‌رد و په‌ند و سه‌ریلند و بالاده‌ست و گه‌وره‌یه. له مه‌یدانی مه‌رداندا به کاشۆی پیاهتی گوێ بردۆتوه و مایه‌ی وه‌ج و پایه‌ی هه‌مووی بز خۆی گرتۆتوه. مه‌چه‌کی بویری له جه‌نگه‌ی دوژمن هه‌له‌وژیری دا، داد نه‌دا و ده‌ستی بگاته ده‌سکی خه‌نجه‌ری، هه‌زار سه‌ری له چاو‌تروکانی‌تکدا به‌ریاد نه‌دا.

له کاتی به‌خششی، حاتم چرووکه، ڤۆده‌کراڤ له جه‌نگ و سه‌نگی نمو گالته‌چاره‌ پسته‌می زال چ له‌شکری و چ بۆره‌پیاو، چ په‌سه‌کی و چ خاوهن ناو، هه‌ر کس له جزیردا دیته به‌رچاو، چاو‌به‌ره‌ژیری خیری‌تری نمو مه‌یره دادپه‌روه‌یه و به‌ره‌مه‌ندی چاکه‌ی نه‌وسه‌روه‌یه به‌خته‌مه‌یه. ناشنا ویتگانه له ناکاری پیاوانه‌ی دلخۆش و شادن و له غه‌م نازادن و گه‌موره و گه‌چکه‌ی بۆتانی دایم و ده‌ره‌م ده‌ستوه‌دۆعا و ده‌به‌ نزا له‌به‌ر خوا ده‌ریارینه‌وه که نمو مه‌یره ژیر و به بیسه‌ریان پاره‌ستاو کا. ناگری زۆری به ناوی تیه‌ی تیه‌ی تیه‌ی کووژانده‌وه سیس و شه‌مزای به سه‌روی پیاهتی بووژانده‌وه چاره‌ره‌ش به دلی به‌زام و چاوی خوین دابیژوه به‌ر بزێسکی نمو که‌وی ژینی به پیت و پێوه‌وه له پاش نمو به‌سه‌ره‌اتانه‌ی که له نیتوان مه‌عه‌مزیز و مه‌هاومند و مه‌شهره‌فندا پووی‌دا و به‌ دریتی لیتی دواين، هه‌وساری کاروباری جزیری که‌وته ناو له‌پی مه‌شهره‌ف و له پارێزگاری بی‌هیتزان و

بیچارانی کاری بیچاراندا، کاریکی وای کردوه که لمه چاتر به خمیالی خمیالیشدا نایه و نایمه بمر بییری بیریشموه.

له ممر میرمحممدیشموه دواين که وهزیری رۆژگار له بوسمنوه هیتایموه و جزیری دایه و نویش له دستی نهات نمرکی فرمانه‌ه‌وایی پینک بیینی و سرلمنوی وازی لسه‌هیتنا و دیسان له دیوانی سولتانوه ممزنایمتی جزیر درایموه به میرشرف و فرمانه‌کمیان بۆ نارده‌بۆتان.

میرشرف ماوه‌یک بی‌کیشه و همرا مایموه. به‌لام میرعیززه‌دینی برای همرا نایموه. همرا مایموه له که‌له‌ی داو شمیان به ناقلی پینکمی و که‌له‌ی خۆیره‌ستی له میشکیدا جۆلاته‌نمی تمنی و چموه و لات و لووت و پیاوکوژ و بی‌ناری له‌خز کۆ کردنوه و هم رۆژه له لایه‌کموه شالوی بۆ سر مالان دهبرد و مالی بیچارانی تالان ده‌کرد.

میرشرف له بۆزی و ناهمنجاری برای زۆر جاپز بیوو؛ پیتی زهوت نهده‌کرا. وه‌ک ده‌لین «چاری ددانی به نازار هم کیشانه»، نیشانی برای له داو و دهرمان دهرچوو؛ ده‌بویه گازی تی‌بخا. رۆژنیک پیاری ناردن گازی بکمنه جزیری و همره‌دوک چاویان پینک بکمی و بزانی نهو چی لسم ده‌وی تا بۆی بکا!

چمند نۆکمری راز هه‌لگر و ساوه‌پ پینکراوی راسپاردن که لسه‌ره‌مستوو‌شیار بن همرگا میرعیززه‌دین همنگای به‌ره‌و دیوان نا، بیکن به میوانی گۆرستان. میرعیززه‌دین نهو قاچی نایه ژورموه تازه به‌ری نه‌کردوه و پیوانی مه‌زیانیان له بییر برده‌وه و به دووخ و ده‌سی خمنجریان که‌له‌ی سمریان له خمیالی پوچ قالا کرد.

نیشتر له ساوه میرشرف له جزیری فرمانه‌ه‌وایی سهره‌خۆیه و به نازادی و کامهرانی سمرنی و سهرداری خۆی ده‌کا و نه‌په‌ری گمشه و به‌وه‌ی به ولاتی بۆتانی داوه و له خودا هومینه‌وارم که هه‌میشه سمرکوتوو بی.^۱

۱- شمه‌رخان پاشه‌که‌ی تا ۱۰۰۵.ک (۱۵۹۶.ن) هیتاوه؛ به‌لام نهو میرنشینه هه‌تا ده‌رانی به‌درخان پاشا همرسا. به‌درخان پاشا سالی ۱۲۲۷.ک (۱۸۱۲.ن) له تممنی ۱۸ سالیفا فرمانه‌ه‌وایی جزیری دسکوت و که‌وته سمر نهو نیازه که دستی تورکان له سمر ولاته‌که‌ی بیی و ده‌ولتیک سهره‌خۆ له کوردستاندا ده‌بمه‌زینی. پینوه بیچی تا هه‌موه کوردستان له دست تورکان ده‌دینی و ده‌بخته سمر نهو ده‌ولتی کوردستانه. دستی کرد به ←

→ به‌گخستنموی میر و مزه‌زنه‌کانی کوردستان و بز نمو مبعیسته‌ش کاربه‌دمسته کورده‌کانی وان و هه‌کاری و خیزان و مووش و هیندیک له شیخه بماناوبانگه‌کان هاوکاریان ده‌گمل کرد.

میسر بعدرخان کموته خۆ و کارخانه‌ی تفنگ و فیشه‌کی له شاری جزیر دامزراوند و پیئوه بوو له هه‌موو بارتیکموه خۆی بز نمو پرۆژه‌یه نامادبکا. لئو سهره‌بمئده‌ا فله‌ه‌کانی و لاتی بۆتان لینی هه‌لگم‌انموه و باجی سالانه‌یان نه‌دا. میسر له‌شکرینکی ده‌هزار کهمی بردسهریان که بیاسخاتموه ژیر فرمان. کاروباری میسر له دولتی عوسمانی خۆش نه‌دهات و ترسی لێ پمیدا بیوو. نوێنهری نارده‌ن لای که هه‌ولێ یه‌گخستنموی کوردان نه‌دا و یه‌کیستی نه‌تواپه‌تیان وه‌بر نه‌خا. باری دنیاش گۆزا! ئورویا له‌سه‌ر فله‌ه‌کان وه‌جواب هات و تورکیان تینگمیانده‌ که دبسی نمو فله‌انه‌ بیاریژێ. نه‌سته‌میوولێ نمو هه‌ملی به‌دروفت زانی و قرمی خۆش کرد که نمو میرنشینه‌ له‌ ناو هه‌لگم‌کری. به‌ حافیز پاشای مویشیری نه‌ناوولی سپارد که به‌ هه‌ر چۆنیک بێ بعدرخانی بیتیته‌ ناستانه؛ به‌لام حافیز پاشا هیچی بز ده‌گمل نه‌کرا. دولت له‌شکرینکی زۆری نارده‌گۆ بعدرخان؛ له‌شکره‌که‌ شکا و زۆر به‌ شیرزمی به‌ره‌و دوا گه‌راپه‌سه‌. هه‌منگاری دووه‌می میسر له‌ وهرامدا نموه‌ بوو سه‌کمی به‌ ناوی خۆی لێدا و قه‌له‌مه‌وی گوشاد کرده‌وه‌ و وان و سابلاخ و ره‌وانسز و مویشیلی وه‌بر خۆ داو قه‌لاکانی سنجار و وێران‌شار و سپوره‌کیشی گرتن و دمه‌لاتی گه‌بشته‌ دوری قه‌لای دیاریه‌ کر. له‌ دای نموش که له‌ دوری مووسل ناژاره‌یان نایه‌وه‌ و سه‌رکوژی کردن، شاری سنز و رویشی گرت.

لهم به‌ینه‌دا حکومعتی عوسمانی له‌شکرینکی یه‌که‌جار زۆری به‌ سه‌رکردایه‌تی عوسمان پاشا نارده‌سه‌ر میسر و له‌شکری هه‌ردولاله‌ له‌ نزیک رووسی گه‌بشته‌ یه‌ک و له‌ جه‌نگمی شه‌ردا میسر عیززه‌دین شیر - که به‌رته‌وه‌به‌ری له‌شکری بعدرخان و خزمیشی بوو - به‌ هه‌موو چه‌ک و سیلاح و پیاری خۆیه‌وه‌ له‌ بۆتان خیزان هاویشته‌ به‌ر نالای دوژمن و له‌ میسر هه‌لگه‌راپه‌وه‌ و پاریدی تورکانیان داو جزیر گیسرا. بعدرخان که نه‌مه‌ی زانی هیندیک له‌ له‌شکره‌که‌می له‌ به‌رانسه‌ر عوسمان پاشادا راگرت و به‌ بعه‌ له‌شکره‌که‌می‌تره‌وه‌ به‌ره‌و جزیری پاته‌خشی هاتمه‌وه‌ و شه‌ری تورک و عیززه‌دین شیرێ کرد و جزیری لێ ساندنمه‌وه‌.

پوخته‌که‌می نه‌مه‌یه‌: خه‌یانه‌تی عیززه‌دین به‌ستی بعدرخانی به‌ری و عوسمان پاشا له‌شکره‌که‌می شکاند و میسر به‌ ناچاری جزیری به‌جێ هیشت و له‌ قه‌لای ئاروخدا خۆی قایم کرد و تورک و عیززه‌دین دهوریان داو هه‌شت مانگی شه‌ر کرد و له‌ پاشان بزێو و جبه‌خانه‌ نه‌ما و ناچار بوون که له‌ دژ ده‌رکه‌ون و زۆر ناژاپانه‌ خیزان دهن‌او دوژمن هه‌لگه‌رد و تا توانیان شه‌ریان کرد و له‌ نه‌نجامدا شکان و میسر بعدرخان و دوو کوری به‌ ده‌پل گیسران. لئو ساله‌دا ۱۲۶۳.ک (۱۸۴۸.ن) حکومعتی عوسمانی بز نمو سه‌رکوتمه‌ی میدالینکی به‌ ناوی میدالی جه‌نگی کوردستان داوه‌رتا

سالی ۱۲۹۴.ک (۱۸۷۷.ن) که تورک و روس به‌ شه‌ر ده‌هاتن، حکومعتی عوسمانی، عوسمان پاشا و حوسین که‌نعان پاشای کورانی میسر بعدرخانی راسپارد که بز نمو شه‌ر، خه‌زاجی کوردان زۆر کۆ بکه‌نمه‌وه‌ و به‌ ناوی شه‌ری نایینه‌وه‌ به‌ گۆ روسی‌دا که‌ن. نموانیش نه‌مه‌یان به‌ هه‌ل زانی و ده‌گمل هیندیک کاربه‌دمست و نه‌فسه‌ران رێکه‌ که‌هوتن که‌ شه‌رشی باهی گه‌وره‌یان هه‌لگه‌رسینمه‌وه‌ و به‌ نه‌نجامی بگه‌مهن.

سالی ۱۲۹۷.ک (۱۸۷۹.ن) بسز دامه‌زراندنی کوردستانی ناسازاد خۆيسان گه‌یاندمه‌وه‌ جزیر و سه‌ره‌خۆیی ←

→ میرنشینه‌کمی له میژینه‌ی خویان راگمباند. دولتئی عوسمانی چمند چارژنک لشکری بردنه سمر و هممور جاریش دشکا. جزلمه‌سیرگ و زاخو و نامیدی و ماردین و ملیات و نوسه‌بیین هاته بسر حوکمیان و برای گموره (عوسمان پاشا) تاجی فرمانه‌هویی له سمر نا و له سمر مینبران خودبه‌ی به ناو خویندراپوه.

تیشکانی چار له دواجاری لشکری عوسمانی و خز قایم کردن و بره و پمیدا کردنی حوکمی نهمیر عوسمان پاشا له کوردستانا وایان له سولتان همبولحه‌مید کرد که بهرانبره به کورد و کوردستان خوی نهمتر نیشان بسا و به تاپیمتی ده‌گمل به‌درخانیان چاکمی بگا. هر به‌در خانیه‌کی سمر بمو ماله گیرابوو به‌ریدان و پیواری تاپیمتی ناره‌لای نهمیر عوسمان و داوای لی‌کرد که به ناشتی پینک بین و چیدی خوینی موسولمانان نهمری!

نمو خزمانی به‌درخانیان که له نهمته‌مبولتی: ده‌ژیان، میر عوسمانیان هلنا که بکموتیه وتووژیو. ده‌گمل تورکان دایان‌ممرزاندگلتوگژ و ماومیک ناوا رابرا. هرچی عوسمان پاشا دمیگوت، تورک زور به نهمی و خوشی وهرامیان لی وده‌گمراند و سمرزاره‌کی داوای کوردیان به شتیکی رهوا ده‌زانی. له راستیشدا نمو نهمیه همموری گزی و دمبیرین بوو.

کاریان گمیانده‌نمو باره که میر عوسمان و میر حوسینی برای زور باش بویان هملخه‌لمتان و پشتیندی خاترجه‌میان لی کرده و که ده‌چونه کۆ بوونه‌ه بۆ وتووژیو، ناگاداری خز نهمبون و دوژمنیان به دۆست ده‌زانی. ره‌ژنک تورک دیتیان همله؛ له نه‌کاو همردوکیان گرتن و بردیان بۆ ناستانه و له بنی زیندانیان توند کردن. له پاش ماومیک به‌ریان دانا؛ به‌لام بمو مرجه که همرگیز له نهمته‌نبول دهر نه‌کمون.

سالی ۱۳۰۶ هـ (۱۸۸۹ ز) نهمسین‌عالی به‌گ و ممدحمت به‌گ - کوپانی به‌درخان به‌گی گموره - ده‌چونه ناستانه و به هلیان زانی لاپاندا تمراپزون و لموتیه نامعیان بۆ سمرۆک و سهردارانی کوردستان نووسی و بریار درا که هیزتیکی زوری کوردان بیته جوینلک - که له نزیک تمراپزون - لموتی چاریان بمو دوو میرانه بکموتی. هیز هات و میرسه‌کانیان دیستا به‌لام حکومت زانیبوی؛ کار قایمی خوی کردبوو. هیزتیکی زور گموره‌ی تورک رتیگه و بانی لی بستمبون که نه‌گمنوه کوردستان. له باشووری شاری بابیورد له دوو لاره لشکری تورک دهموری دان و شمعی گرم و گران قسوما و لشکری کمی میرسه‌کان شکا و ناچار بوون دایانه چیا و خویان گمیانده‌چیای نهمرغنی و ممدحن. هیزی تورک دواپان کموت و له ناو چپاش زوریان شم کرد و له نهمجامدا به ناچاری خویان دایه دست تورکوه.

خولاسه‌ی تاریخی کمورد و کوردستانی نهمسین‌زه‌کی، ترجمه‌می محمدمدعلی‌عمونی، چاپی به‌غدا، رویمه ۲۳۶ تا ۲۳۸. هم‌ژار

لکى دووهه فەرمانپروایانى گۆرکیتل

له پێشدا گوتمان نەتەوهى سولەیمانى كۆپى خالید، ولاتی جزیریان له ناو خۆدا بەمش كرد و ناوچهى گۆرکیتل وەبەر میرحاجى بەدر كەوت. فەرمانپروایانى گۆرکیتل هەموویان لەو حاجى بەدرهوه كەوتونەوه. گۆرکیتل دەپێشدا ناوی چۆرەقیل بوو؛ له پاشان لەبەر زۆر لى دوان سزاوه و گۆرکیتلی بەسەردا پراوه.^۱

چىای چوودى كه گەمبەكەى نوح پێغه مېهر - درودى زۆر له سەر ئەو و پێغه مېهرى خۆمان - بە سەرمووه نیشۆتەوه، لەو مەلەبەندە هەلەكەوتووه.

ناوچهى گۆرکیتل سەد گوندیکى فەله و موسولمان نیشینی لێیە. زۆزان و هاوینەواری زۆر سازگار و بە چێنکه و زەنۆز و زۆر گەرمە سێرى بژۆتین و بە پووش و پارێشى هەبە. گەلێك هۆز و تیرە و خێلی كوردی كۆچەر، بۆ لەوێرانی ناژەلیان - له هەموو كۆتێكى سالدان - پووی تێ دەكەن.

كاتى حاجى بەدر مرد و دەرسە دەری ئەو دنیا بوو، له ئەوهى ئەو حاجى مەحمەد كۆپى شەمسەدین ناویك شۆتێنەكەى ئەوى گرتەوه و كاتى ئەویش بە پەوهندی بەرەو مەلەبەندى ئەمان چوو، مێر شەمسەدینی كۆپى ئەو له جێ هەوارهكەى هەلدا و ئەو كەلێنەى پەر كردهوه و كاتى خۆدای گەوره و گران ئەویشی بۆ خۆی بردهوه، سێ كۆپى له پووی پۆزگاردان بە یادگار بەجێ هێشتن: مێر بەدر، مێر حاجى مەحمەد، مێر سەید ئەحمەد. هەر سێك برا بە شۆتین یەكدا مەزناپەتەى ناوچهكەى خۆیان كردهوه؛ بەلام چونكه من دەربارهى دوانى پێشوو تێشوو سەرگۆروشتەم نەبوو، له نووسینی ئەم مێژووه، دوو مێرە بەرپێواره كەنم هەلبۆاردووه و هەر له مێر سەید ئەحمەد هوه دەستم پێكرد.

۱ - دەپێشدا ناوی گۆرکیتل بوو؛ عەرەب گۆردى كردهوته چوود و كیتلی كردهوته قیل. له پاشان كۆردهكان بۆیان وەك خۆی لى ئەهانتۆتەوه. هەزار

میرسیدنه‌حمده زوری میرشه‌مسهدین

له نمندازه بدمر بویر و نمرس و بیباک و سامناک بووه؛ له مهیدانی همر و هنگامه‌دا دمسگرم و بده‌ستورید و چوست و زهر بدمستیک بوو هه‌لبژاردنه‌زهر و زوری زراوی دوژمنی دهرود.

جا لمر سرویمنداندا که مه‌زنه‌کانی کوردستان سمریان و بهر باری سولتان سه‌لیم خانی هینا، سه‌یدنه‌حمده ببووه هه‌مه‌ده‌می سولتان و قسه‌ی خوش و حنه‌کی زور پر له‌که‌نی بۆ ده‌کرد و چیرۆکی سمر و سه‌مه‌ری بۆ ده‌گه‌پراوه و ببوو هۆگر و خه‌مه‌ره‌وتنی.

پاش مهرگی سولتان سه‌لیمیش ده‌گه‌ل سولتان سوله‌یماندا همر بهو ناوایه‌ رابیسوارد و هه‌میشه همر خوشمویست و نزیک‌ی پادشایان بوو. وه‌ختیک مووسل و سنجاریشان بۆ خستۆته سمر گۆرکیتل و که‌وتوونه ژیر فه‌رمانیه‌وه.

ده‌لین نمر جاره که سولتان سوله‌یمان‌خان له نارامگه‌ی به‌غداوه ده‌گه‌پراوه، میرسیدنه‌حمده خۆی نایه ناو تابووتیکمه و له سمر ریتبازی سولتانیان له گمز دابوو. پادشاپرسیاری فه‌رموو گه‌لۆ نمر داره‌سته‌ی کتیه‌ آ گوتیان: تهرمی میرسیدنه‌حمده‌ی تیدایه و عه‌رزت ده‌کا سنجمقی مووسلی بۆ من وه‌ک گیانی شیرینم وایه و پادشاش به‌ نامۆی دایه و له‌و سایمه‌و گیان له له‌شمانا نه‌ماوه. پادشانه‌مه‌ی له‌ی خوش‌هات و فه‌رمانی‌دا مووسلیان خستوه سمر گۆرکیتل و گیانی تازه و مایه‌ی ژبانی بی‌ته‌ندازه‌ی بۆ گه‌راوه.

میرسیدنه‌حمده زور ژباوه و له لای هه‌موو سولتانه‌کانی هاوچه‌رخ، پیتی زوری له‌ی گه‌راوه. قه‌لای گۆرکیتل له ده‌هه‌هه‌ سه‌موت و پرژه‌کانی کوردستانه که سوله‌یمان به‌گ بیژمن‌نوعلی ده‌وری قه‌لای نامیدی دا و زستانی سه‌ختی دوچار بوو؛ هاته‌ گه‌رمه‌ستیری به‌شیری، عیزه‌دین شیری هه‌کاری خۆی له قه‌لای بای قایم کرد و نیشتر قه‌لاکان و ناوچه‌کانی نهم ناوانه هه‌موو که‌وتنه دست پیاوانی ناقتۆنلرو. میرسیدنه‌حمده و لامی بۆ سوله‌یمان به‌گ نارد، گوتی تا قه‌لاکانی نامیدی و بای و سۆی -که‌ نزیک بدلیسه- له دست نینه‌دایه، هه‌چ ترسێکمان لیتان نیه و دیسه‌نی خیره‌ته‌کانتان سه‌ریاک له به‌رچاری کوردان وه‌ک شیاکه

گامیش ده‌نوینن.

میره‌بندنه‌حمده - که نه‌میری ناوچه‌ی گورکیتل و مووسل بوو - عه‌مری خودای به‌جن هینا و
برازای جیگه‌ی گرت‌موه.

میره‌مسهدین کوری میره‌در

کرا به جینشینی میره‌بندنه‌حمده‌ی مامی و شعوش سنی سالان فرمان‌ن‌ه‌وایی گورکیتلی کرد و
مالا‌وایی له زیان کرد و سنی برای هم‌بوون: میرن‌بیراهیم، میرعومر، میرحاجی‌محمد.

میرن‌بیراهیم کوری میره‌در

له‌وان سه‌رویه‌ندانده‌ا که به‌در به‌گی جزیری ده‌گه‌ل ناسر به‌گی برای له سر مه‌زنایه‌تی جزیر به کیشه و
هه‌را هات‌بوون، میرن‌بیراهیم - برادری ناسر به‌گ - سه‌بارت به‌و ناشنایه‌تیه لاگری له ناسر به‌گ کرد
و چوه شاری وان و نامی له فرهاد پاشا‌وهرگرت که ناسر به‌گی پی‌ سمر خا و نامی له تنکسی
باخمل نا و پوری کرده‌لای ناستانه‌ی سولتان سولیمان‌خانه‌وه.

هه‌ر له‌و سه‌رویه‌ندانده‌ا شات‌وماسب به له‌شکری یه‌کجار زور و له هه‌ژمار به‌دهری - که زور له
دل‌ویه بارانی په‌له و له په‌لکی داران پتر سوو - ده‌رویه‌ری شاری وان و هه‌رمم و مه‌ل‌بندنه‌کانی
سه‌ریه‌وانی دابروه به‌ر و دهره‌تانیان له زینه‌وه‌وران بری‌بوو. جا هه‌ر وه‌کوو گوت‌ویانه:

هیرش بردن و دس له گیان شردن هه‌والسن ده‌گه‌ل خنق‌ر‌زگار کردن

کاتی زانی توش به توشی قزلباشه و لی‌ده‌رچوونی زور چه‌توونه، لیک‌ی‌داوه که هه‌ر چو‌نیک بی
سر دهرکا و نیازی لنگرت که پی‌دزه‌یه‌کی بکا و به دزیموه خوی بخن‌زینتته بدلیسی. به‌لام ریسه‌که‌ی
هه‌لوه‌شاو له نیوانی بارگیری و ناوچه‌ی نمرجیش لووت و بزوت ده‌قزلباشان هه‌له‌منگوت و نه‌شیده‌کرا
به‌رمو دواوه بابداته‌وه، له ناچاری ده‌سکردن‌موه و هیرش بردن و دس له گیان و سر شردن و دس بز
ده‌سکی شیر بردنی هاته بیسر و شیری کیشاوا نازا خوی ده‌ناو هه‌لکردن و دری پیتان و زور مه‌ردانه
خوی گه‌یاندنه‌ناو قه‌لاکه‌ی نمرجیشه‌وه.

شاتۆماسب همر خودی خۆی سرداری لهشکری کرد و دهوری قه‌لای ئه‌رجیشی داو دهنس کرا به شەر و لیلقدان و تیلقدان. نزیکه‌ی چوار مانگی خایاند قه‌لاکه بۆ شانه‌گیرا؛ به‌لام ئه‌وانه‌ی ناو قه‌لا له تهن‌گانه‌ی بی‌پۆیوی، زۆر شپه‌زه و شپه‌تۆ بی‌وون. وایان به لاره په‌سند بوو که نامان له شابه‌خوازن و نه‌ویش له خۆنیه‌یان خۆش بیه‌ی و نه‌مانیش به خۆشی خۆیان، خۆیان و قه‌لای بده‌نی.

مه‌رنیبراهیم و نمو بۆتانه‌ی ده‌گه‌لی بوون، ملیان نهدا و ده‌ستیان نهدا که خۆ بۆ شای سه‌رشۆر کهن و دهنس له هه‌را و شەر هه‌لگرن. خۆجیه‌ی کانی ناو قه‌لا به نه‌پتی ده‌گه‌ل دۆژمندا پتیک که‌وتن و ده‌جه‌نگه‌ی نیوه‌شمۆنیکدا ده‌رگای قه‌لایان کرده‌وه و پینچسه‌د هه‌تا شه‌سه‌د چه‌کدار له قزلباشی زۆر به‌کار و کارامه‌یان پڕوانده‌ناو قه‌لاکه‌وه و له به‌ره‌به‌ری به‌میاندا خۆیان و قزلباشه‌کان به تهن‌گ و تیسر و شیره‌وه شیشه‌نه‌ گیه‌نی بۆتانی. مه‌رنیبراهیم له‌و پشێوی بگه‌ره و به‌رده‌ی خافلگیریه‌دا، تیسریکی پتیه‌ردی خودای له نه‌کاروتکا به‌رکه‌وت و روو به نه‌مان وه‌پۆ که‌وت. دیسان به‌رازایه‌کیشی به‌رینی هه‌سته‌می لی بوون، ده‌گه‌ل پهنجا شیتست که‌سینلقر له بۆتانه‌ی کاندای گرا و برانه‌ پیتش شاتۆماسب. شافه‌رمانی داهه‌موویان به‌ زیندوویی که‌موڵ کردن و به‌مو نیتش و ده‌رد و ژانه‌وه‌ تلانه‌وه؛ به‌لام هیتنده‌نه‌مانه‌وه و مردن ده‌فریایان که‌وت.

مه‌رته‌حمه‌د کۆپی مه‌رنیبراهیم

له پاش کۆژانی بابه‌که‌ی له سه‌ر فه‌رمانی سولتان سوله‌ییمان‌خان، گۆزکیلی به‌ مه‌زنایه‌تی درایه‌ و سی‌سالانی یه‌ی پراگه‌یشت. کۆپنکی گه‌لێک بی‌نهر و جه‌وت‌مۆر و ناه‌جۆری هه‌بوو؛ ناویشی مه‌رته‌حمه‌د بوو. له‌مو پۆژ و پۆژگاره‌دا که مه‌رعه‌زیز گه‌پۆ ده‌کۆپانی خان نه‌بدال هالاندی‌بوو، مه‌رته‌حمه‌د یاریده‌ی به‌ره‌ی خان نه‌بدالی ده‌کرد. کۆپه‌که‌شی له تینکه‌به‌ری بابی خۆی، خۆی دابوو له‌ لای مه‌رعه‌زیز و هه‌ر به‌ فیتی مه‌رعه‌زیزیش باوکی خۆی له سه‌ر کار لاگرت و بۆ خۆی جیه‌گه‌که‌ی گرتوه‌.

مه‌رته‌حمه‌دی وه‌ده‌رنراو، له ده‌ست کۆپی نارسه‌نی، رووی کرده‌باره‌گای سولتان مه‌رادخان که دادی خۆی له لا بکا؛ له پینگه‌دا په‌یکه‌ی مردن تووشی هات و له دنیای روونی برده‌ده‌ر.

میرمحمد کوی میرمحمد

له پاش باوی لادراوی، ماومیهك خوی به مزنایهتی دیتمه؛ بهلام زهلامیتی کهللهکلوری گیتو و گهلور و بیهوش و گوش بوو. نهگه له ریزی پیاواندا بهرو پاشت وهخویندایه، همیشه یهکم دهردهچوو. به شمش تهنه و مانگمشو بهری له دنیا گرتبوو نمشی دهزانی ج باسه چمند پوژنیک له سونگهی یاری و هاریکاری مرعزیزهوه خوی رانا؛ بهلام دواپی سمری دوزاند.

پسامانی (میرعومر و میرمحمد و میرمحمد)، پوژنیک سواری سمری بوون و میرمحمد توون به توون چوو.

میرمحمد کوی میرمحمد

نم کاتمی بابکهیان کوشت گچکزکه و مندالوکه بوو. نیستاکمی که میژوی کچی سیههم پوژی رهمزانی سالی ۱۰۰۵ک (۱۵۹۷ز) به له ژیر سایهی چاوهدیری و یاریکاری مرشرف کوی خان نهدال به سمر گتو کیتی رادهگا.

لکی سینهم فرمانرہوایانی فنیك

دانشتروانی نارچہی فنیك چوار ھونن: بہجنویس، شوقانی، میران، کوزینہ. فرمانرہواکانی فنیك
دہچنہوہ سمر مہرنہبدالی کوری سولیمان کوری خالد.

وہك باسمان کرد سولیمانی کوری خالد لہ جزیری کچی دواوسی کرد و کورہکانی ولاتہکسی
بابی خزیان لہ ناو خزیاندا دابہش کرد. ناوچہی فنیك و ہبمر مہرنہبدالی کسوت. مارسہکی زور
مہرنہبدالی بہ سمر نموی راگہیشتوہ و کہ مردوہ نموہ و نمتموہ و وہچی نمو، مہرنایمتی ناوچہکیمان
بہ دست بوہ. لہ دوایدا تورکمانی ناققونلوو لہ ہمر دستیان دہرتناون و دستیان بہ سردا
گرتوہ. لہر رۆژموہ نالہباری و تیکہل پیکہلی و نالوزی و بیسمرہ و ہمرہی بیتاد، ہممو ناوچہکسی
داگرت و مموادی نزیکی سمدسالتیک لہ ژیر چہکمی تورکمانی ناققونلوودا نالاندی.

لہ پاش نموی کہ دہولمتی ناققونلوو گلۆلہی لسی کومتہ لیتی، دووسارہ ولاتی خزیان دہس
کومتوہ و نیتسر لہوساہ کسمیتر بہ نیازی دہست دریزکردن، پہلی بۆ دریز نہکردون. تمنیا جارتیک لہ
سردہمی مہرنایمتی شاعہلی بہگ - کہ فرمانرہوای جزیر بوہ - دستہی بہ سمر فنیك داگرت و دای
بہ مہرمحمہدی برای بہلام دیسان ہمر بہ یارمہتی خودی فرمانرہوایانی جزیر، ناوچہکہ دراوہتوہ
دہست خاومنانی پیشووی و ہمتا نہمہرۆ کہ میژوو ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ و ۹۷ ز)یہ، دہبمر دستہی خزیان
دایہ.

به ندى پتجه م فهرمانر هواياني حه سه تگيف که به ملکان^۱ به ناويانگن

جيهان بى بي جان خانى جادوه يه کي سمر ده خا و ده ستميهک ون بووه
له يهک باز ده دات و يه کي ساز ده دا له همر کاته سازتکي شاواز ده دا

وتاردا بى توى دانسته بى توى خوش و بى توى گوهه رر بى توى و هه قايه تخوانى به سه روزوانى ده پراست و به پراوتى،
وايان له گيتوه داوه و دان بى تويان کردوه و پرخته که ميان پاناوه که له دراي نيموى گمردوونى چه پگمرد
و پوزگارى دل بيمرد، پرووى له بنه ماله ي پادشايانى نه سى وى و هر گيترا و پرو بى توى کامه رانى لى
هه لگيترا نيموه و سالى ۶۲۲.ک (۱۲۶۳ و ۶۶.ز) بى خه لکى کورد هوارى بوو به قه له منداری خاکه سارى و
لهو ساله تووش و شوومه دا نهو خانه دانه ناوه دان و به به رو بوموه بوو به هيتلانى کونده بوموه و پوزى
سه روه ختى تهخت و به خته و بى تويان مژومه مى ماته ميسن دا بگرت و له پشت که زى دژد اماندا په نای
گرت و شيراييموه و نه ستونده کى کوزن و تاولى خونگاران و سردارانى ميسر و شامى، له بهر ته موزى
ره شمباى چاره ره شى چه ماييموه و که چاييموه و چى له جيتگه نه ماييموه و بنه و بى تويان به يه که جارى لهو
ناوه دا بى تويانيموه، يهک له پاش ماوه ي خانه دان، تا ماوه يهک به نهيتى له شارى هه مادا ژياوه و لهوه
پتوه پرووى کرده توه قه لای ساردىن و بۆته ميسوانى دژدرا و گه ليتکى ريتز ليتگيسراوه و به شوات و
نارمزوى دل له لای خاوهن قه لای ممرد و رهند و ناکار بيمسند دا همزراوه و به پياوه تى باربووى ميسوانى
کردوه و قه لای و هه لگيترا نيموى ساوه رى پى به خشيوه. تا ماوه يهک له ساوه رى راي بواردوه و له موش دلى

۱- نه ميسن زه کى ده لى: مه ليگانن واتا پادشايان. به لام من لام وايه له مه ليگانيموه هاتوه که يه کيتگه له سى مزه بى
فله گان: مه ليگانى، ياقووى و نه ستورى؛ که سمر به قدديس نه نتون نيوتسن. هيتن ديك له کورده ميسه بيه گان به ناوى
مزه بيه گان يانموه نار براون. کوزمه ليک له ميتوونوسان لايان وايه نه ستور بيه گان لای مووسل - که نيتسا به خوزيان
ده لىن ناشورى - و فله ياقوويه گان - که سمرده ميتک جوزقانيان پى ده گوتن - به پرسمن کوردن. جه ميل

هلقه‌مندراوه و به جینی هیشتوه و پرووی کردۆته رآس‌الغول (سمردیومزه) که نیستا به حمسنکیف دهناسری.

ناورهموای سازگاری حمسنکیفی پین کموتوه و زۆری ومبر دل کموتوه و لموی پالی داوهموه و په کجاری حساوهموه و بز خۆی ژنی لښ هیناوه و خیزانسی پینکموه ناوه. سمره‌پای خزمایه‌تیشی، بناغهی دۆستایه‌تیشی ده‌گمل خه‌لکا داپژتوه و پۆژیه‌پۆژ لای خۆجییه‌کان خۆشمیستی پهری گرتوه تا سمرنه‌نجام وای به سمر هاتوه پیسر و لاو و ژن و پیار و دارا و نه‌داری نمو ناوه به دل و داو پزیزان لښاوه و تمواو دلپان کموتۆته سمری و چی گوتوه لښان بیستوه و بز مه‌زنی خۆیان ویستوه. به دمستی گمل کردوویانه به مشورورخۆری خۆیان و بۆیان په‌نجه مۆر کردهوه. قه‌لا و سمنگمر و چمپه‌ریان هه‌لناونوه و داداونهوه و تازه‌میریان لښ داناوه.

دۆدار و سمرداری ماردین دابویه کزی و کمه‌فتی و دژ و شوروه‌قه‌لاکانی پروویان کردبوه و تیرانی و زگیان دابوو و ههره‌سیان هینابوو؛ له دمسکاری و هه‌لناونهوی قه‌لای حمسنکیف زۆر ترسا. پیسایوکی ناره‌لای میری حمسنکیفی که پین و چاری پین بگموی. مهراناماده‌نبوو بچی و نیتسر نهو خۆ بواردنه بوو به نامیانی دردۆنگی و سمری کیشایه هه‌را و جهنگ.

له‌شکری ماردین ده‌نگ دراو بز گرتنی قه‌لای حمسته‌می حمسنکیف، پرووی کرده‌ناوچه‌ی رآس‌الغول. دۆداری قه‌لای بمرسه‌لا، وه‌ک شیر له مه‌یداندا چه‌قی و وه‌ک پلنگی چنگ خۆیتناوی بمره‌نگاری نه‌یاری بوو؛ ناچاری کرد به شکاوی و هیزنه‌ماوی به پاشدا بگمپرتهموه و نیتسر تازه جارێکی‌تر ناسۆ نه‌په‌رتینتهموه.

لهو پۆژوهه دووباره هه‌یگی به‌ختی ده‌ولمتی بهری نه‌یویوی گمشاوه و نالای هات و به‌ختموه‌ریان له سمر ناوچه‌ی حمسنکیفی شه‌کاوه و به ماوه‌یه‌کی فزیه‌که‌م، زۆری سنور و کوشه‌نی ده‌وروسه‌ری خۆی په‌راند و هوکمانی خۆی لښ دامه‌زراند.

له دیوان و فه‌رمانان و له ده‌سنوسی رابردواندا، حمسنکیف به سینیش نوسراوه و سه‌باره‌ت بهو مه‌به‌ستمه‌وه له باوهر پینکراوانمه‌وه شتی‌کمان به ده‌سته‌ویه؛ گوايه: جارتک عاره‌به سوارتک حمسن ناو له شه‌رتکنا فه‌رمانداری نمو قه‌لایه گرتوویه‌سی و خراوته زیندانمه‌وه و ماوه‌یه‌کی تیندا ساوه و

هرچی همولیان ده گمَل داوه هیچ رازی نهدرکانمبون و زمانی خوی گری داوه و بههری به دیلگر نهداوه. دژدار هرهمشی لی دهکات نهگهر هر قروقپ بکا له سر دنیا به نامیتنی و نمو لاساری و سرسهختیهی وای لی دهکا بیفموتیتنی.

حسمن که زانی ده کوژی ولامی بژ دژداری نارد: که بوخچی مرگم تیک ناوه و هویتد له زیان براره. تکام وایه دوا ناواتم بژ پیک بیتن؛ لیم گهرین تاوتیک ماینه کمم دهنوا قهلا داو دم و چاوتان به سر و سواریم و جوانی و لهباری ماینه کمم بکهوی؛ نیتسر نموسا له خوینی من گهردنتان خوش و نازاد بی و خوشم به دلخوشی دهرم. ختوی قهلا ناواته کمم بژ پیک هیتنا و ماینه کمم خویان بژ هیتنا و گوتیان فرموسو سوار به! حسمن کموته سر دست و پای میر و خوی هاویشته سر خروانی زین و ماینی تاینی سم کژدکی کلکسه گلاری حدودی گوی بملی که فمل پانی، ده مه پیدائیدا هیتنا و برد. بهلام ماین چ ماین؟

به لاش نهرم و دم گهرم و ناودهس بلاو	پهوان و به لهسنجه وه کووو بلقی ناو
له بهر خوشبهزی و سووکی وهختی رهوی	به ناو و سمان نهیده پرووشاند زهوی
وه کووو دهنکه بارانی نهوژز به تاو	له کتیر پیسوی تیوتر له تیشکی همتاو
گهری زور به گهرتر له بیسر و خهیاال	له لات و ابسو تووکی هه موو بوونه بال
به نهرمیتکهوه کهوتبا کایهوه	شهنش تسوزی پای پی نهدشکایهوه
وه کووو بهختی کوردی هه ژار مژن و سل	کهسی پی نهگیبوو، وهک ناواتسی دل

حسمنی چاپکسوار له بردهمی دژداردا جاریک به رهوت و هه لیک به نهرمه غار، سوارچاکی خوی و له باری ماینه به کاره کمم پانا و له پهر ناوزهنگی لی تهقاند و هه لی کرد. ماین له بانئ قهلاوه پهری و له بهرزایی پتر له سه دوه پنجا گمزی بهننایی، خوی هه لداشته ناو زیوه که لهویوه تیده پهری. سوار هیچ له سمری نه پهری؟ بهلام ماین بهو تهوژمه، له نترینی چه مددا پسا.

سوار وازی له ماین هیتنا و هر به مهله ملی لیتنا و لهو ناوه خوب و به گور و نههنگ فریتنه، پهریموه و خوی پژگار کرد. کاتی حسمن له بهرچاری خاوهن قهلا و خه لکی ون بوو، هه موو تیکرا به سمرسامی لیکیان پرس: حسمن کیف؟ وانا حسمن چوژن؟ جا وهک ده لیتن: هر لهو ساوه له سوزنگی

نم عاجباتیموه ناوی نراوه ههسن کیف. قسهیهکی سمیره گمر درۆ نهبی!

هیندیکیش دهلین کینفا کوری تۆلۆن نمو قهلایهی بنیات ناوه و حصن کینفای پین گوتراوه؛ که حصن به عمرهیی قهلایه. نه ممش خوا دهیزانی.^۱

هۆز و تیره گرینکه کانی ناوچهی ههسنکینفی سیزدن:

- ۱- ناشیتی ۲- محهلمی ۳- میهرانی ۴- به جنهوی ۵- شقاقی ۶- نهستورکی
- ۷- کوردلی مسزن ۸- کوردلی گسچکه ۹- رهشان ۱۰- کیشکی ۱۱- جلهکی ۱۲- خهندهکی
- ۱۳- سوهانی و بیدیان.

نمو شوینه گرینگانهی که به سمر ههسنکینفهون، شاری نهسمرد و ناوچهی بهشیری و توور و نهزهن؛ که نهزهن به دست ممزنی ههزۆوهیه و دوازه ههزار فلهی باج و پیتا کدهری لیه.

لهو پۆژموه که خاوهنی قهلا ده گمفل مییری ماردینی دا کیشه و همرای لسی پهیدا بوو، ههتا نمو پۆژهی پیتسیری ژبانی له بهرچنگورکی ممرگدا بزگور به بزگور ههتلایشا، همر فرمانهروای سهریهخۆی ناوچه و قهلا و مییری هۆز و تیره کان بوو. له دواي نهویش -وه کووو ده ساوادم هاتوه- گوايه:

مه لیک سوله یمان

که ناوی په کینک له کورانی بووه، بۆته جینشینی و ماوهیهکی زۆر به فرمانهروایی ساوهموه و تا دوایه کهی دهولمتی چمنگیزیه کان، وانا ههتا سالی ۷۳۶ ک (۱۳۳۵ و ۳۶ ز). ولاتی ههسنکینفی همر به دهستموه بوو. له دواي نهوهش که سوله یمان په یمانی ده گمفل ژبان ههلو ههشان و ممرگ بۆخۆی رفاند:

مه لیک محه ممد

که پۆلهی مه لیک سوله یمان بوو، کرا به جیگر. پیاوینکی لیتزان و مشوورخۆر و دادگمر بووه. له سهرداری و دنیا داری و چاوه دیری، دست و پتوهند و په عیبت و ژێرده ستانی خۆیدا، له ناو فرمانهروا

۱- کینف: کینو. ههچ دور نه ههسان کینو بی. ههسان بهردینکی سهخته و تیخی پین تیژ دهکن. کههلی عمرهیی -که به نهشکورت دهلین- همر کینفه کورده کهمیه. ههزار

پایه‌بمزه‌کانیشدا وینه‌ی نم‌بووه. هرگیز پادشاو خاومن ده‌سه‌لآته‌کانی نیرانی له خزی سلن نه‌ده‌کرد و دلی گشتانی راده‌گرت. هتا دوابی پادشای مرگ به سریا داو بمریو دنیای نمانی برد. نموسا:

مه‌لیک عادل کوی مه‌لیک محمه‌د

له سر نهمپارده‌ی مه‌لیک محمه‌د کرا به فرمان‌ه‌وای ولاتی همه‌نکیف و به‌ویسری دلسوزی و دادگیری ده‌گه‌ژ خه‌لکدا رفته‌اری ده‌کرد و ولاته‌کمی له ناوه‌دانیدا کرده‌وینه‌ی به‌هشت و له پایه‌بمزی و شان و شکوذا زۆری له باب و بایسرانی خزی تیپه‌راند. تا له سالی ۷۸۱ ک (۱۳۷۹ ز) دا ره‌شعبای مرگ په‌لکی لکی ژیانی هه‌لوه‌راند و دایوه‌راند‌ه‌ناو چالوه.

مه‌لیک نه‌شرف کوی مه‌لیک عادل

کراوه به جینشینی مه‌لیک عادل و هاوچمرخی نه‌مه‌رت‌ه‌یسووری کوره‌کانی بووه. مه‌ولانا شیره‌فه‌دین عه‌لی‌یه‌زدی خاوه‌نی *غفرنامه* ده‌لێ: «سالی ۷۹۶ ک (۱۳۹۳ و ۳۹۴ ز) نه‌مه‌رت‌ه‌یسووری به‌دابووه‌ستور له دوابی نموه که به‌غدای گرت و قه‌لای تکریتی خسته به‌ر ده‌ست، له‌وێرا پروی کرده‌م‌اردین. کاتی گه‌یشته شاری روها، سرداری همه‌نکیف له‌وی به‌راموسانی رایه‌خی ژتر نه‌مه‌رس‌رفراز کرا و توێلی بیچاره‌یی و سرکزی به‌زه‌مینێ بنده‌یعتی‌دا ساوی و دلسوزی خزی له‌ خزمه‌تکاریدا پێک هیتا و له‌ پروی خوش و چاکه‌ دهریاره‌ کردنی شاهانموه به‌شی درا و گه‌رایموه بز ولاتی خزی.»

له پاش نموش ماوه‌یه‌کی زۆر ما و نموسا ته‌یسوور له‌نگی مرگ به‌سمری کرده‌وه و خوابی گه‌وره بز خزی برده‌وه.

مه‌لیک خه‌لیل

کوی مه‌لیک نه‌شرف که نازناری مه‌لیک گامیل بوو، له دوابی کۆچی باوی هه‌موو هۆز و تیره‌کانی همه‌نکیف به‌تیپه‌رایی کردیانه‌ سرداری خزیان. سالی ۸۲۴ ک (۱۴۲۱ و ۲۲ ز) شاپۆخ میرزا کوی نه‌مه‌رت‌ه‌یسووری کوره‌کانی - که بز شه‌ری کوره‌کانی قه‌ره‌یوسفی تورکسانی ده‌هات - گه‌یشته کوشمنی وان و وستان. مه‌لیک خه‌لیل پینشواری شایانی کرد و به‌سهرده‌رانه‌ ساج کردنی شاپۆخی

سمریمرز و به ختمومر کرا و لمو کاتمشدا که میرزا شاپوخ له سنووری نهلشگردئ مزنده کانی کوردستانی وهک میوشه مسه دینی بدلیس و مهلیک مسحه مدهی هه کاری و کورپی سولتان سولیمانی خیزانی بهرئ ده کرد، مهلیک خلیلیش ده گمّل وان گمراه بز ولاتی خوی و همتا ژیا همر به ناسودهیی و کاممرانی رایبوارد و لمشکر و بمردهستانی له چاکه ی زور به هرهدار و دلخوش ده کرد. سالی ۸۶۲ ل. (۱۴۵۷ ز.) فریشته ی گیان کیشان ناوی له سیایی خه لکی دنیا ره شکرده و بهرمر به همشتی بهرینی بهرئ کرد.

مهلیک خه لاف

کورپی مهلیک سولیمان بوو. ده بووه برازای مهلیک خلیل و به خه لاف چاوسور ناسراوه. له پاش نهمانی مامه که ی کرا به سرداری حه سنکئف و ممرنی هوز و تیره کانی شو ناوه بوو. له شهر و همرایه کدا که له نیتوان وان و بو تانیاندا قومما، خه لاف نازایمتی و نهمردیه کی وهای نواند که نیتسر له ناو خه لکدا به خه لاف جووت شیر ناویانگی رژیشت.

لمو سه رویه ننانه دا که حه سن به گی بایه ندوری شاققوینلوو خوی له گرتنی کوردستان خوش کرد، له لشکرئکی تورکمانی ناره جهسته ی حه سنکئف و گرتنی قه لای پس سپاردن. لهشکر ده روی قه لاکه ی دا؛ به لام هرچی ته قه لای داو کرد و کوشچی بز ده گمّل خه لاف نه کرا. کاتی به شهر ی پرویمروو به هر یه کیان دهن نه کموت، کموتنه باری گه پروگی و به دزیسه و ناموزایه کی مهلیک خه لافیان فرسو دا که نه گمر مهلیک خه لافمان بز بکوژی تو ده کمینه میری ولات.

نیتسر همتیو گرتنی ناموس و پیاره تی، بز بیگانه ی نامو شل کرد و دوژمن له خشتیمان برد و به خه پالی پر و پودچی شوین کلاری قوچ که تبه و؛ لیتی ده خه فتا همتا رژیشت له گمر ماودا کئیس و ده رفعتی لی هیتنا و کوشتی و کولکه ی خانه دانی گموره، به دمسه کتموری خومالی برایه وه و کموته چنگ تورکمانه وه. نمو کابرای ناموس فروشیش چی پس نهمرا و همر پهمانی بز ماوه! گوتویانه «همر کمس بکا بیگانه بهرستی، ناخری همر دیتنی نوشوتی» خاپنوکان خاپاندیان و به ناوهزی بیکنین و خویان به خوی مالویران کرد.

تزوئی نهمه گ نه گمر لمزهویشدا هه بوینی زوو بارانی لئی نهباری، نه گوروا، سموز نه بوو
 ناری وهفا له ناری جنزگه و پیری ده چینی هر بیستان ده لئین همس و کس نیمیدی پرو پورو

مه لیک خه لیل کوری مه لیک سوله یمان

له پوژگاری تورکماناندا به نهیتی له شاری حه ما ده ژیا. کاتیک که درهمم به ره می کموته به مری
 تورکمانی ناققوینلوو، مه لیک خه لیل به یارمستی مرشامحه مه دی شیرزیی له شاری حه ما
 ده رکوت. مه لیکانی حه سنکیفی، هه میسه وه زیری خویان له شیرزیانه هه لده بوارد. هوزه کانی لای
 حه سنکیف له مه لیکیان کۆ بوونه وه و چه کیان هه لگرت و چوونه سمر شاری نهمسرد و به زه سری
 شیر، ناققوینلوویان ده پراند و له ویره هاتنه سمر قه لای حه سنکیف و گه لیک پیاوانه نهموشیان له
 دوژمنان پاکرده وه و مه لیک خه لیل بوو به پادشای سمریه خۆ. له راستیشدا لهو چاخه دا کس له
 مهنانی کوردستان به پهلویایه و شکۆ و مایه ی نهم سرداره نه گه میشتوو و زویش پادشایانه ژیاوه.

خوشکی گه روهی شانسماعیلی سه موری - کاتیک که له بهر ده ستریزی سولتان یه عقوب پوهی و
 زید و نیشتمانی خوی به جی هتشت و به نیازی زیاره تی کابه، هاته دیار به کر - که گه میشته
 حه سنکیف، مه لیک خه لیل له خۆی ماره ی کرد و له پوژی شیرینی خواردن و زه ماوه ندا به زمینیکی
 نهموتۆ به ریا بوو، که وینه ی له پوهی دنیا دا نهمه بیترئ و نه دیتراره. که میخودا و کار به دهستان و
 گه روه پیاوانی کوردستان ته نانهت خه لکی ره مه کیش لهو ناههنگه شاهانه میه کۆ بوونه وه.

به هر لایه کنا لات ده کرده دیلان و سه ما و گۆهندی روال و کیۆ و لاوان بوو. نازداری باوان و
 به ربه دراوان و به له کچاوان و به له کخر و جهر گچران، ده ست له دهستی تازه لاوان و شیرین کوراندا
 هه لیان ده خرانده وه و خه می دلیان ده پراند.

له دیوانی میر و مهنان، مه یگتیرانی لووس و ساده به قومقو مۆکی بادوه سوورپان ده دا و به پوهتی
 به له نهجه ولاریان و بزهی لئیری شه کریاریان پهرده ی شه رمیان له پوهی شه رمیان داده دراند و ته نانهت
 دلی زۆرهانی په ک کموته شیان به ناز ده فراند.

چاوته ندازی به ژوبی لای نۆنه مامان و تالی مه ی و تالی کولمی گولنسانان، پیسری له ژبان
 زویریشیان تمه ده کرده وه و پسر له لاوی چارده سال، به تاسمه دل و چاریان ده له موه پراند.

گودانی بیژانی خوش‌دنگ و لبعبروه گیزی خوش‌دنگ، لمو ناو بزم و ناهمنگه‌دا کموتیورنه گاله و نموی ده‌بانگوت نعیانده‌گوتومه. چوزوله و بلور و ساز و سه‌متور به سد ناواز و همزار جوز له کوزدا دنگی ده‌داوه. خوشخوانی خوزویژ بمره‌هویه نم شینرمیان خوتنده‌وه:

بزمی‌شاهنامه نه‌ی‌دل! هله خوت سرخوش که چاری مه‌ست هوش دهر‌فیتن وهره خوز بی‌هوش که جوانترین گوز له گولستانی عجه‌م میوانه دیباری شایانه له‌مه‌ولا گولسی کوردستانه تاختی به‌لکسه‌ه‌سه‌نکیف و خلیل‌سینانه پیرکه پیوانه‌که می‌گینرا همره‌تی پیسمانه له دوی نه‌وه به ماوه‌یک که تاخت و به‌ختی ناق‌قوزینلووان وهرگمرا و رژی هاتی شانیسماعیل له ژیر هموری که‌سایمیه هاته دهری، میر و معزانی کوردستان به ناواتی سردهرانه رامورسانی باره‌گاکمی، پرویان کرده‌شاری تموریز. شاهمر که چاری پی کموتن بی چاک و چونی و چمند و چوون، مه‌لیک خلیلش و هم‌مور میره‌کورد‌کانی گرت و دانیه دست زینه‌ل به‌گی شاملوو. نمویش جینگه له لاگوشمی زینداناندا بز چاک کردن.

مه‌لیک خلیلی زاوای و ه‌کوور چاری جوو ه‌لپنچا که هر نیتساکه خوشکی خوزم به متالسه‌وه دهریتومه. مه‌لیک خلیلی زاوای شا، ژنی و کورینک و سی کچی بز هینانسه‌وه تموریزی، و‌سمر خمزوری کرده‌وه. ماوه‌ی سی ساژ مه‌لیک خلیل له گرتووخانه خزینرا و لمو ماوه‌شدا ولاته‌کمی به دست قزلباشمه بوو. له شمره‌کمی چال‌دیراندا مه‌لیک خلیل دهر‌فیتکی له بز ره‌خسا و ده‌گمل باشی بیول‌لبایکی‌دا پرتک کموتن و پاسدارانی زیندانی کوشت و له تموریزه‌وه رای‌کرد و پوری‌کرده‌شالی دیاربه‌کر. کاتی گمیشته نریک وان، چه‌کداری هوزی مه‌حمودی سمری ریگمیان لی گرت و خویان لی‌ن سازدا بیگرن. مه‌لیک خلیل زور مردانه هاته دست و خوزی له دستیان رزگار کرد و له رینی گملی بدلیسمه‌وه بمره‌ه‌سه‌نکیف هاتومه. به‌لام باشی بیوکی هاورپی، له شمری مه‌حمودی‌ه‌کاندا سمری تیدا چوو.

وه‌ختی له بندنی‌خانه بسوو، هوزی شیرزی و زهرقیه‌کان و هوز و تیره‌کانی ناوچه‌کانی لای هم‌سه‌نکیف، مه‌لیک سوله‌یمانی کوری مه‌لیک خلیلان کرده‌بووه معزنی خویان؛ به‌لام هوزی ره‌شان، کاروباری ناوچه‌ی خویان دابووه دست کوره‌سامیتیکی مه‌لیک خلیل و هر لمو ماوه‌شدا بزسانی

لهشکریان برده‌بووه سمر شاری نهمرد که له چنگی قزلباشانی بزگار کمن. لمپ دنگ و باس داکموت که مهلیک خلیل هاتموه. کوپانی مهلیک خلیل هاتنموه خزمهت باوکیان و لمشکری هۆزی بۆتانیس له دهوری نهمرد وه کشین.

مهلیک خلیل پاش چمند رۆژتک قهلات و شاری نهمردی له قزلباشان ساندوهه. قزلباشان له وهختی خۆی قهلا و ناوچهی ههسه‌نکیفیان به یارمهتی هۆزی به‌جنه‌موی گرتیوو. همر به‌وانیشیان سپاردبوو که بۆیانی بهاریژن. نمو به‌جنه‌ویانه زۆر جارن له لایمن قزلباشموه خزمهتیاں پی سپیرووه و بز عه‌جهم فریو دراون. جا که هه‌والی هاتنموه مهلیک خلیل داکموت، به‌جنه‌مویه‌کان خۆیان گمیاند، ناوچهی توور له بۆتانی که بزوو و جبه‌خانه کۆ بکمنموه و به‌خزینموه ناو قه‌لاوه و هه‌روا هاسان دهست مهلیک خلیل نه‌که‌وی.

مهلیک خلیل به پلانی نمو به‌جنه‌ویانه‌ی دهزانی و کینس و ده‌رفعی لی هانی و لمشکری خۆی کۆ کردهوه و له پر به سهری دادان و نه‌وانیش - که خافلگیر بوون - به‌پاریازدا نه‌گهر نه‌مانیاں پی بدری و نه‌کوژرین، قه‌لا به دستموه بدن. مهلیک خلیل چاری له کوشتنیاں پۆشی و نه‌وانیش به خۆشی خۆیان قه‌لایان دایه‌وه دهستی. ده‌گه‌ل حوسین به‌گی مهزنی به‌جنه‌ویشدا ناشت بوونه‌وه و له جیاتی خۆینی باب و برای - که له درایی باسیان ده‌کمین - گوندی بالی به مولکایهتی پی‌درا.

باوه پینکراوان واده‌گه‌تیموه که به‌جن و به‌خت هه‌ردووکیان کوپی حاکمیک جزیری عومهریه بوون و له سمر مهزنایهتی، نمو دوو برایه هه‌رایان لی په‌یدا بووه و مهزنایهتی جزیر به‌ر به‌خت که‌وتوووه و به‌جنیش هاتۆته لای هه‌سه‌نکیف و بنه‌ماله‌ی مهلیکانیش هه‌سه‌نکیفیان نمو به‌جنا نه‌هه‌وتوووه.

نیواش هه‌بوون گه‌تووینه: هه‌موو کوردی کوردستانی له په‌گه‌زی به‌جن و به‌ختسن. نه‌سه‌ش هه‌ر خودا ده‌یزانی لهو کاته‌دا که مه‌شهره‌ف کوپی مه‌به‌در فه‌رمانه‌ه‌وی جزیر بوو، هۆزی به‌جنه‌موی - به هۆی دوژمنایهتی کۆنموه - گهر و گه‌تیه‌لیان تی ده‌هالاند. مه‌شهره‌ف ویستی تۆله‌یاں لی بکاتموه؛ نارديه لای مه‌لیک خلیل که ده‌بی تهنییاں بکا. مه‌لیک خلیل، مه‌رمحه‌مه‌دی به‌جنه‌وی و پاژه‌کس له کور و ده‌ست و پیره‌ندان بۆ خاتری مه‌شهره‌ف کوشتسن. حوسین به‌گی کوپی مه‌رمحه‌مه‌د به هه‌لاتن پرگاری هات و مال و دارایی هۆزه‌که‌ی هه‌مووی وه‌به‌ر تالان کموت. جا نیتساکانی وه‌ک ده‌لین: له به‌ر نمو خۆینه‌خۆیه بووه که حوسین به‌گ ده‌گه‌ل قزلباشان رینک که‌وتوووه و

مهلیک خهلیلش بز کوزانه‌موی نمو خونیمیه که گوندی بالی داوه به حوسین بهگ و ده‌گملی ناشته‌وه بووگه.

مهلیک خهلیل له دواى نموه که هۆزی به جنموی قه‌لای حه‌سه‌نکتیفیان دایموره، ماه‌یه‌سه له سمر ته‌ختی فرماتنه‌وایی به کاممرانی پالیدایموره و نموسا پادشای مهرگی لئی بسو به میوان و ناردیه دیوانی رازیوشانی شاری خاموشان و له گۆشه‌ی گۆزی تنگمیردا جیتی بز چاکرا. چوارکوی به یادگار به‌جی هیتشتن: مهلیک سوله‌یمان، مهلیک عملی، مهلیک محه‌مه‌د، مهلیک حوسین.

مه‌لیک حوسین کورپی مه‌لیک خه‌لیل

مه‌لیک حوسین لاوتک بوو سمریمرز و به‌ده‌مار و به‌خشنده‌و خاوه‌ن به‌زه‌یی. ده‌گمل هه‌مرو ناکاری جوان و له‌باریدا جوان چاکتک بوو نهبکه‌ی نهبخۆی تماشای سای گهردنی کی. هه‌مووخه‌لکی نمو ناوه شو و رۆژ پمسنی لاوتی و پیاوه‌تی نمو کورهبان ده‌دا. هیتشتا بلووغی نهبسو، به‌مه‌زنیان هه‌لبژارد و کار و باری ولاته‌که‌یمان پێ سپارد.

جوانی که له پووته تیشکی دلته رونساهی خودایه‌ ناو و گلته

به‌لام که له جینگه‌ی باوکی جن‌گیر بوو، له براکانی خۆی دلگیر بوو. مه‌لیک محه‌مه‌د و مه‌لیک عملی گرتن و مه‌لیک سوله‌یمانێ براری‌تری له ناوچه‌ی نهرزه‌ن رای کرد و خۆی گه‌یانده‌لای خوسره‌و پاشای میری میرانی دیاربه‌کر و داوای جینگه‌ی مه‌لیک حوسینێ بز خۆی کرد.

خوسره‌وپاشا به‌و ناوه‌وه که نایموی برا پینکوه کیتهمیان بێ و ناشتیان ده‌که‌مه‌وه، ناردی مه‌لیک حوسین و براکانی هیتانه‌ دیوانی دیاربه‌کر و مه‌لیک حوسینێ کوشت و مه‌زنایمته‌ حه‌سه‌نکتیفی دا به مه‌لیک سوله‌یمان.

مه‌لیک سوله‌یمان کورپی مه‌لیک خه‌لیل

شاره‌زیانی دین و ریتوارانی شاری ناین به تیکرایی فرمویانه که شایانی گه‌وره‌یی نمو که‌سه‌یه هه‌میشه به‌و فرموده‌ره‌فتار بکا: «چاکه بکه وه‌ک خوا چاکه‌ی ده‌گمل کردی» و گه‌وره و گچکه له چاکه و به‌زه‌ی به‌ره‌م‌هر بن و به‌رانبه‌ر به فرموده‌ی «خزم له خه‌لکی‌تر له پیتشترن» نموانه‌ی که

خزمايتمی له بیسر ناگمن و له چاوه‌دیزیان دریغیان نیه، زور زوو خه‌لک شیرهییمان پئی ده‌با.

دوو یار گمراهه وهک برینگ واین دوژمن بیسرن و بز یهک تمبا بن

نیاز لهو پی‌تسه‌کیه نه‌ویه که مه‌لیک سوله‌ییمان به فرمانی خواکردی سولتان سوله‌ییمان‌خانی خه‌زاگمر و به یاریده‌دانی باشی خوسره‌وپاشای میری میران و والی ولاتی دیاربه‌کر، کرا به میری حمسه‌نکیف و کاتی هاتمه‌و پاته‌ختی خوی، ده‌گم‌ل مه‌لیک مسحه‌مد و مه‌لیک عملی برای‌دا کیشه و هم‌رایان لی په‌یدا بوو.

مه‌لیک عملی خوی له‌بهر نه‌گرت و په‌نای به شهره‌فخانی فرمانی‌ه‌وای بدلیس برد. هم‌مرو ه‌سز و تیره‌کانی حمسه‌نکیف به ه‌وی به کوشت دانی مه‌لیک حوسینه‌وه کینه‌ی زوریان له مه‌لیک سوله‌ییمان ده‌دل‌گرتیوو. کس خ‌وشی نده‌ویست و ببوونه به‌ره‌لستی. مه‌لیک سوله‌ییمان ژبانی پئی تال‌ببوو؛ له ترسان خه‌و و خ‌و‌راکی لی ه‌لگیرا بوو. خوی گه‌یاند‌ه‌دیاربه‌کر و کلیلی قه‌لاکانی له به‌رده‌م خوسره‌و پاشادانا و به خ‌وشی خوی وازی لهو مغزنایه‌تیه هیتنا و داوای له پاشاکرد که له باتی حمسه‌نکیف جی‌گایه‌کی‌تری پئی به‌خشن. خوسره‌و پاشانهم ه‌مواله‌ی به پی‌نچکی ته‌ختی هه‌ره‌به‌ری سولتان راگمیاند و له به‌زه‌یی شاهانم‌وه ر‌وحا(نورفا) و حموسه‌ده‌زار ناقچه‌ی به ناوی والیه‌تیه‌وه له باتی حمسه‌نکیف درایه. سی‌سه‌ده‌زار ناقچه‌ش به ناوی زه‌عامه‌ت درا به مه‌لیک مسحه‌مدی برای و دووسه‌ده‌زار ناقچه له داها‌تی نورفا به مه‌لیک عملی به‌خشرا.

ماوه‌یه‌ک مه‌لیک سوله‌ییمان به سمر نوره‌ه راگمیش‌ت و له دواییدا گیانی ده‌بهر چنگی مرگنا له فره‌ک‌موت و له ژیر تویی ناخدا لیتی خ‌موت.

مه‌لیک مسحه‌مد کوپی مه‌لیک خه‌لیل

له پاش مردنی براکه‌ی سنجم‌تی په‌هایان لی ساند‌ه‌وه و له دیوانی سولتان‌م‌وه، عمری‌گیری به ناوی میرنشین پئی سپت‌را و له پاشان بدلیسیان به سنجه‌ق دایه و له‌ویش نه‌ومندی هه‌لنه‌کرد؛ بز خ‌وی وازو‌ازی و هینده‌میشیان گ‌زیر به‌گ‌زیر پی‌نکردبوو، تم‌واو له گیان و ژبان بی‌ت‌زار ببوو. س‌مریشی له گ‌زیرایه‌ستی و باج‌گیری دیوان د‌هر نده‌ه‌چوو. جا ده‌لین «پیاوکه ناچار بوو خ‌زمی دوور و وامی ک‌زن په‌چاو ده‌کا!»

نمایش له زووتیکمه دۆستایمتی ده گمّل بهدر بهگی فرمانه‌وای جزیردا همبوون، کچی خۆشی دابوو به میرمه‌مه‌د بهگی کوری و له میژیشموه همر هاوسای په‌کتری بوون. چووّه جزیر و بوو به گۆشه‌گیر و ههتا رۆزی له سمر زهوی مابوو، له‌وی نه‌بزووت و دوایی رۆژیک ده‌ییمسردی خودا هه‌له‌نگوت و دنیای پرنازاوه و همرای، به یازده‌کوره‌وه به‌جی هه‌شت:

مه‌لیک خه‌لف، مه‌لیک سولتان‌حوسین، مه‌لیک نه‌شرف، مه‌لیک عه‌لی، مه‌لیک سوله‌یمان، مه‌لیک خه‌لیل، مه‌لیک زاھیر، مه‌لیک عادل، مه‌لیک مه‌حمود، مه‌لیک حه‌سەن، مه‌لیک نه‌حمەد.
مه‌لیک خه‌لف له هه‌ره‌تی لاوه‌تی و جه‌نگه‌ی به‌هاری ژیا‌نی‌ا جوانه‌مه‌رگ بوو؛ کورێکی هه‌یه ناوی مه‌لیک هه‌مزیه. مه‌لیک سوله‌یمان و مه‌لیک زاھیر و مه‌لیک حه‌سەن همر سێکیان به‌ گه‌نجی مردن. مه‌لیک سولتان حوسین داوای سنجه‌قی بابی کرد و له دیوانی سولتان سه‌لیم‌خانه‌وه دا‌یانی. برا‌کانی‌تریش بوونه بیاری میره‌کانی کوردستان و له‌و ناوه‌دا دین و ده‌جن.

مه‌لیک سولتان حوسین کوری مه‌لیک محه‌مه‌د

سنجه‌قی باوکی پێ درا و نمایش چهند جارێک ئالوگۆری پێ کرا و به‌ ده‌ردی بابی، وه‌رهب بوو؛ ده‌ستی له‌و نه‌رکه‌ گرانه هه‌لگرت و ئیستا که‌ سالی ۱۰۰۵.ک (۱۵۹۶.ز)یه له‌ کوردستان پایده‌بوتری و که‌م تا کورێتیک به‌ره‌ی موقوفه‌جاتی باب و با‌یسرائی پێده‌گا. چونکه‌ نه‌جی‌زاده‌ی، هومێد ده‌که‌م خودای گه‌وره‌ و گران ناویری وه‌ سمر بداته‌وه و به‌ پله‌ و پایه‌ی باب و با‌یسه‌ره‌ گه‌وره‌کانی شاد کاتمه‌وه.

رووپه‌ری سیته‌م

فرمان‌رواگانی دیکه‌ی کوردستان

نه‌ویش سی به‌شن

به‌شی یه‌که‌م

به نۆ به‌ند باس ده‌کرین

به‌ندی یه‌که‌م

فرمان‌روایانی چه‌مشکه‌زه‌ک

نه‌ویش سی ده‌ستن

زیت و وریاکانی سه‌رگوروشتمزانی کارامه و ناگاداری پروداوانی دیوانی میژوو، به‌گفت و نامه پشیمان راگیانندووین که فرمان‌روایانی چه‌مشکه‌زه‌ک خزبان لایان وایه به‌بنه‌چه‌که ده‌چنمه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌گانی عمباسی و بایسریان ناوی مه‌لکیش بووه؛ به‌لام هیندیک له‌گه‌وره‌بیاران وای ده‌بناوان ده‌که‌نمه‌ که نه‌مه‌سلیق کوپری عملی کوپری قاسم له‌ وه‌چی پادشایانی سه‌لسجوقیه و له‌ پۆژگاری نه‌لپ نه‌سه‌لان‌ ی سه‌لسجوقیدا خاوضی نه‌رزه‌پۆم و ده‌وره‌بری بووه و له‌ سالی ۵۶۶ ک (۱۱۶۱.ن.دا) ده‌گه‌ل فرمان‌روایانی گورجستاندا شه‌رتیکی زۆر به‌ سامیان کردووه و ده‌گه‌ل زۆر له‌ سه‌رناسانی

۱- زیزنۆف پرسه‌کی له‌ سه‌ر داناره. چونکه نه‌لپ نه‌سه‌لان سالی ۴۵۳ حرکمی خوراسانی کردووه. وادیاره قلیچ‌نه‌سه‌لان بن که سالی ۵۵۵ بۆته پادشای ولاتی پۆم و له‌ ۵۷۰ مردووه. جه‌میل

لمشركه كمي به دست گورجيان به دليل چون؟ به لام خوشكه كه مي - كه ژني پادشاي نمرمن بسو -
دياري و پيشكيشي زوري بؤ گورجستان نارد و براي له زيندان دهرتينا.

له پاش مهرگي سليق، مهليك مسهمدمي كوري بؤته جينشيني و كاتي نهرش چاوي له دنيا
پوشيوه، ميرنشينه كه دراوته دست نهوي نمو^۱ و كه نهوش مردووه مهليكشاكوري مسهممد له
سر ته ختي فرمانر هوايي جينگر بره و ههواي سر به خزي و پادشايه تي له كه لسه ي داوه و بسو
نيازه راه پريوه و له نمنجامدا سالي ۵۹۸ ك (۱۲۰۱ ز) سولهيماني كوري قليچ نمرسه لان برستي
بريوه و گرتويوه و كوشتويوه و لهو ساوه نمرز مرمم كه وتؤته بهر دستي سه لجهؤقيه كاني رؤمه وه.

ويده چي كه فرمانر هوايي چه مشكزه كه وه چي نمو مهليكشايه بن و ناوي مهليكشاه ده سي
كورداندا سوايي و كرابي به مهلكيش. ناوي فرمانر هواكانيشيان ههروا ده گيمي ني كه بنيچه تورك بسن؟
چونكه هيچ وهك ناوي عه رب و كوردان ناچن.^۲

ههروه ها ده لئن مهلكيش ناويك له نهوه كاني مهلكيشي بيتشو، هشاماتيكي زوري ره گهل خزي
خستوه و هيرشي بر دوه و سي و دوو قهلا و شازده ناوچه ي داگير كردوه؛ كه نيستا به دست
هؤزه كاني چه مشكزه كه و ناوي مهلكيشيان به سمر دا سپاوه.

مهلكيشيه كان سي تيرهن و به زوري قهوغايي و هشامات و دارايي، سمرتؤيي هؤزه كاني
كوردستان. نزيكه ي ههزار ماتيكيان خرمتمني پادشاي نيران و هينديكيان له پيزي پياو ماقوواني
لاي پادشايون. چه مشكزه كه هميشه فرمانر هواي سر به خؤ و خؤماليان به سهروه بسوه.
بهر فرواني ولاته كه يان و زوري هشامته كه يان له راديه كه دايه كه هه مو كه سيك و تمنانه ت
پادشاياني زه مان، له ده فتمر و پسوله كاني ديواندا به ولاته كه يان ده لئن «كوردستان».

لهو ساوه كه مهلكيش سي و دوو دؤ و شازده ناوچه ي خسته ده ستموه - وهك باسكرا - كور و
نهوه كاني مهنزايه تي نمو ناوه يان به بالا بر اوه. تمنانه ت پادشاياني خاوهن شكؤي وهك چه نگيز خان و

۱ - جاقش نوسراوه. مسهمدمعلي عموني ده لئ له دوو نوسخه هه فيش نهوي نوسراوه. به لام رنكه حافش
نوسراي حافش و جاقش ليك ده گؤرين. ههزار

۲ - نه مينزه كي به مهلكيشايي نوسيره و نيستاش له نار كوردا هؤزي مهلكيشايي همن. جه ميل

نه میرتیموری کوره‌کان و شاه‌پژخ میرزا و قهرابروسفی تورکمانیش دمیستان بۆ نبردون و لیسان زوت نه کردون و همروا ماونتموه؛ همتا نمو پژگاره‌ی که شیخ نه‌میر کورپی یه‌لحمان فرمانه‌نوا‌ی‌ی چه‌مشکزه‌کی کموته دست.

کاتی پادشایمتی نیران کموته بمر چمنگی حسن به‌گی بایمندی و نمریش به دل لیتی‌سرا که همروو خانم‌دانه‌کانی کوردستان له ناو بمری و به تاییمتی ناسواری نمانه بیسرتیموه که ده‌گه‌ل بمری پادشایانی قهره‌قزینلوو دا دوستایمتی و هاوکاریان کردوه و بمر له هم‌سروان چاری بریه چه‌مشکزه‌ک. هژی خرمنده‌لوو - که له هژی همره به هیزه‌کانی سر به ناوقزینلوو بوو - پنی سپی‌را که ولاتی چه‌مشکزه‌ک بگری و خاکی به تووره‌کان بکیتی. نمو هژی هاتن ولاتی چه‌مشکزه‌کیان به مله‌پوری له دست مرشیخ حسن درتتا.

لمو ده‌مه‌دا شیخ حسن مندالیک بوو؛ به‌لام کاتی پنی گمیش و زرد نازا و دل‌واش بار هاتبوو، شوو و پژ همر ده‌بیری نموده بوو که نیشتمان‌کمی له چنگ داگیرکران پژگار بکا و له سر نمو نیازه به خردا هات و کومه‌لکی له پالمانانی ده‌سکرموه و ناویم‌درووه له دهوری خزی کز کردوه و دست له دست و قهوت له خوا، به سر هژی خرمنده‌لووی دادا و زیدی خوشمویستی له دوژمان پاکردوه و کاری تورکمانی یه‌للا کرده‌وه. کاتی نمریش گیانی بمر تالانی مرگ کموت، کوره‌کمی:

زقزاب به‌گ

کرا به جینشینی و نمریش زدی به مردن نه‌شکا و له‌شکری ژسانی شکا و له به‌ین چوو. کوره‌کمی:

حاجی پوستم به‌گ

جینگمی گرتمه. همر لمو سرویم‌نده‌شدا شانیسماعیلی سه‌فموی هاته سر ته‌ختی نیران و له‌شکرکی قزلباشی به سر کردایمتی نوررع‌لی خلیفه ناو، نارد‌سمر ولاتی چه‌مشکزه‌ک. حاجی‌پوستم به‌گ هیچ دستمه‌کمری نه‌کرد و به بی‌ش‌مروشوپ ولاته‌کمی دایه دست نوررع‌لی خلیفه و پوری کرده‌باره‌گای شانیسماعیل. وه‌ختی پیتی لاشیپانه راموسانی پنی گمیش و به خه‌لاتی شاهانه سرفراز

کرا، پارچه زه‌مینتکیان له عراق - له‌بری چه‌مشکه‌زه‌ک - پی به‌خشی.

نورعملی خلیفه ملی له نام‌وردی و دل‌بمردی و خوین‌ترژی نا و قه‌لت و س‌ری خسته ناو چه‌مشکه‌زه‌که‌وه و گه‌لیک له می‌رزادو گه‌وره‌پیاوانی ه‌زه‌که‌ی کوشتن. نیشتر کارتیکی وای کرد که پسر و هم‌زه‌کار و گه‌وره و بچو‌کی ولات له ده‌ستی و مزال‌ه هاتن و کتردیان به نیتس‌قان گه‌یشت. هر کس له بر خ‌زیمه ده‌ستی بز چه‌ک برد و بر‌م‌نگاری ز‌وردار وستان و به هه‌له‌داوان به شوین حاجی روسته‌میان‌دا، ناره‌لای عراق و نیس‌فه‌هان که بیته‌وه. لهو ده‌مشدا شانیس‌ماعیل به له‌شکری عراق و فارس و نازریاب‌جان‌ه‌وه بز شم‌ری سولتان سه‌لیم بر‌ه‌و چال‌دیران ده‌چو‌و؛ حاجی روستم ده‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا بوو.

دوای نه‌وه که شاشکا و سولتان سه‌لیم‌خان به نیازی گرتنی تم‌وریز هم‌وساری بریاری وهرگیت‌را، حاجی روستم له شوینتیک به ناوی یام - که سر به م‌ره‌نده - به رکیف ماچ کردنی سولتان، خ‌زی به‌خته‌ور کرد و هر نه‌و ر‌ژوه به فر‌مانی خوا‌کردی سولتانی، حاجی روستم و نه‌وی و چل‌ک‌مس له ناغایان و سر‌ناسانی مه‌لکیشی لهو جیبه له سر‌یان درا.

به قسمی خه‌لک گوايه کوشته‌که‌ی بزیه بووه چون‌که سالی ۸۷۸.ک (۱۴۷۳.ز) که سولتان مح‌مه‌مد‌خان والی ر‌ژم چو‌وبوو قه‌لای که‌ماخ بگری، ح‌س‌من به‌گی بایه‌ندوری به گزی‌دا هاتووه و مح‌مه‌مد خان شکان‌دوویه و د‌ژداری که‌ماخ ویست‌ویه قه‌لاکه بدا به پیاوه‌کانی سولتان مح‌مه‌مد؛ حاجی‌روستم به‌گ نه‌بیه‌تشت‌وه. له پاشان به ماوه‌یه‌ک قه‌لاکه‌ی داوه‌ته ده‌ست پیاری شانیس‌ماعیل سه‌ف‌وی. فر‌وخ‌شاد به‌گی بایه‌ندوری نه‌و که‌مین و به‌ینه‌ی به پیچ‌کی ته‌ختی خه‌لاف‌عتی سولتان گه‌یاند و گوتی حاجی‌روستم به‌گ خاوه‌خاری کرد و نه‌بیه‌تشت قه‌لای که‌ماخ وه‌گیسر بایس‌ری پایه‌مرزتان بکه‌وی؛ که‌چی ز‌ور به سوک و هاسانی دایه ده‌ست پیاوه‌کانی شانیس‌ماعیل. لهو ر‌ژوه‌وه نه‌وه بس‌وه گری له دلی سولتان‌دا و به خوینتی حاجی‌روستم به‌گ و نه‌و چلو‌یه‌ک کورده، خ‌شی خ‌زی رشت. به‌تی:

کی له رووی شاهان وه‌رگه‌ریت‌ه‌وه ت‌وله‌ی ز‌ور سه‌ختی لی ده‌کرت‌ه‌وه

پسر ح‌وسین به‌گ کو‌پی حاجی‌روستم به‌گ له عراق بیست‌یه‌وه که بابی کو‌ژراوه، س‌ری خ‌زی هه‌لگرت و به نیازی نه‌وه که بجیته میسر و په‌نا به پادشایانی چه‌رک‌مس بری، ملی رتی گرت.

له پرتا لای داشاری مهلاتیه و بوو به میوانی مه‌مای به‌گا که له لایمن چمرکسه‌کانهوه بمو شاره راده‌گمیشته. بمسهرهاتی خوی و خانه‌دانه‌کمی بز مه‌مای به‌گ گیت‌پاره و دهرساره‌ی چوونه میسریش پرسی پینکرد و وه‌ک خوا فرمویه: «له کاردا پرسیان بی بکه» لئی داوا کرد که نامزگاری بکا و چی به باش دهزانی و پیشی که‌وی. مه‌مای به‌گ پیسره‌پیاونکی ساردوگرم چیشته‌وی له دنیا گمیشته‌وی له کل دهرهاتو بوو. زمانی زهمانه له په‌سنی نعدا ده‌یگوت:

هموو گهنجی زانستی کۆکردهوه له مه‌یدانی نهمزون گۆی بردهوه

مامه پیسره سمریکی باش بزای پاما و له وهراما پیتی گوت: کوپی منا نهمزای پایه و مایه‌ی شکۆ و سمره‌ری پادشایانی به‌ری عوسمانی له سمروی هم‌وو به‌رزانمویه. ناوازی زهنگی دنیا‌داری و سرداری نعمان له دنیا‌دا دهنگی دارتموه. لهو لاشموره چمرکسه‌کان برونه همرکس - همرکس و له‌بهر بیتادی، توشی نامرادی برون و گلۆله‌یان کمرتوته لیتی و کس چاکه‌یان نابیتۆی. بمو زووانه سلار ده‌بنمه و گلار ده‌بنمه و له بیس ده‌بنمه و ولاتیان به خه‌لات بز خه‌لکی‌تر ده‌چن. وا به باش ده‌زانم همر خۆت باوژی به‌ر سایه‌ی سولتان سه‌لیم خانمه و جلموت به‌رو پۆم با‌ده‌یوه.

پیرحوسین به‌گ کوپی حاجی‌پوستم به‌گ

پیرحوسین پهنی مامی پیری به دلعه نو‌سا. ده‌زانی به دلۆزی نامزگاری کردوه و له نیازی چاکه به‌دهر مه‌بمستیکی نه‌بووه.

پهن‌دیک له کسێ که دووره‌گه‌رده دهرمانی دلانه، چاری دهرده

پای لی‌پرانی خسته ناو ناوزه‌نگی گوی نهدانمه و به‌رانبه‌ر بمو فرموده‌ی «نه‌گمر بریارت داپشت به خوا به‌سته»، پشت به خوا پرووی کرده‌لای دۆزمنی با‌به‌کوشته‌ی و زۆر بیتبا‌کانه خزی هاریشته ناستانه‌ی عمرشاسایی سولتان سه‌لیم‌خانمه و له ناماسیه به ودمی رایخ رامووسی گمیشته.

سولتانی عوسمانی له نازایه‌تی و به‌جهرگی نمو خۆرته سمری سووپ ما؛ همیاران! من باوک و کوپ و چل که‌سم له ناودارانی مه‌لکیش سمر بریوه؛ شم کورپه‌ چۆنی ده‌خۆ رادیوه، بیت و پوریه‌پوروم

بومستیت و وهک نه بای دیبی و نه بززان، به بین پهنگ گوزان و دلته تهنی هاتوه و دهلی پنام هیناره.
نیتر سولتان سه لیم نهو شیره ی هاتوه بیر که دهلی:

به نازایه تی همر کوپتک هه لکموئ نه گمر دوژمنیشت بی خؤشت دهوی

پیرحوسینی لای لاوانده وه و چلوره و بهسته له کی ناهومیندی تاوانده وه و له ناو هاوسالان و
هاومالانی خزینا راینا و له لای سهرووی نهوانه وه داینا و فرمانیشی بؤ محمه دپاشا بیفلوری
میری میرانی ممرعیش دمرکرد که په گهل پیرحوسینی کموئ و ولاتی چه مشکمهزه کی بؤ له
قرلباشان بستیننه وه و به میرایه تی میراتی باب و باییرانی دایمزمزتننه وه. به لام پیرحوسین له
سمر نهویش پانه وهستا که لهشکری محمه د پاشای بگاتی همر قوم و قیله ی خوی کؤ کرده وه و
هیرشی برده سمر نورععلی خلیفه. نورععلیش به لهشکروه هاته پیتی و له تاکریلاغیدا توشی
یک هاتن و پتکداهاتن. کوره کوردی به گوپی دلپری تینوو به خوینی داگیرکمران، وهک بهمرانی
شمرانی هه لیان کرده چه مه سهرووی نیرانی و کؤپی شه پان لی گمرم کردن و سمری په قیان سمرم
کردن و شمرگمیان لی پر ترم کردن و نهو باز و سهقرانه همر قرلباشتیکیان وه بهر دههات لسوری
دهبونی و تینی پؤ دههاتن و چهرمیان به بهروه نه دههشت و زوری نه خایاند سمری نورععلی
خلیفه ی بی شمرچوشوره - به کلای سوروه - به سمرنیزمی کوردیکموه قیت هه لتروشکا و چاری
پیس و سیسی بهریووو جوری سمربران و زگدرانی هاوده مه عه چه مه کانی خرمی و له لاک و لاشی
قرلباشی نرمی هه لده پروانی.

پیرحوسین بهگ گولزاری کورده واری له بهشه کمی خزینا بزارکرد و دوژمنی هه لوه ژارد و تاوانی
پؤژانی داگیرکرانی دهقات پی بزارده وه و کلای فرمانپروایی به لاتیلای سمریه وه ناو سی سالی
تهواو به کامهرانی رایبوارد و نهوسا گیانی به بینایی چاوان سپارد.

شازده کوری هه بون: خالید بهگ، محمه مدی بهگ، پوسته م بهگ، یوسف بهگ، پیله تمن بهگ،
که قیریاد بهگ، بهلول بهگ، موحسین بهگ، یاقوب بهگ، فرموشاد بهگ، عدلی بهگ، گولوی
بهگ، کهیخوسره وه بهگ، کهیکاوس بهگ، پهرویز بهگ، یه لمان بهگ.

له پاش مردنی باو، برابان ته بایان له بیر برد و بهو نامؤژگار به بیان نه کرد که گوتویانه:

یهك مرو دهیسی، بهلام به دسته بیهژنموه فیلی پیوه بستمه

تمنیا له سر نموه پیتك هاتبوون كه هرگیز پیتك نمین و له بمر یهك بلاو بوون و هر كسه له بمر خویموه رووی كردهناستامی سولتان سولهیمان و پیشنیاریان كرد كه له ولاتی چه مشكهزه كندا هرچی تۆزتك به كار دی، وهك سمرانه و باجی فهلهكان و پوشانهی ناژهل و چمند گوند و ناوچهیه کی وا كه دهشین بكمونه سر بعشه مولکی پادشایی، نموه ههمووی بۆ سولتان بی و نموی به نهیاغیش ده میتیتنموه بگریته دوو سنجمق و چارده زعامت و تیمار. له سر داخوازی خویان فرمانی پیروزی سولتانیش درچوو كه ناواتیان پیتك بیسن و هرچی له بهشی سولتان ده میتیتنموه - وهك خویان ویستویانه - پارچه - پارچه بگری و به ناویاندا بهش بگری. معرجیش نموه بی كسیان بهشی خوی نعدا به بیگانه و هر له نار تۆره مهی پیرو هوسیندا دستاودست بكا و ناشبی تازه هرگیز هیچ كامیتك لمو خانه دانه داوای هیچ شتی تر له دولت بكا.

باسی نمو چوارده برابیه و ناوچه كانی بهره ستیان، بهم جزیره:

دهستەى بەگەم فەرمانەرەوايانى مەجەنگورد

ناوچەى مەجەنگورد لە سەر فەرمانى سولتان سولەيمان خان بە سنجەق درا بە مەحمەدى بەگ، كۆرەگەورەى پىسروسىن بەگ. سالتىك مەزنايەتى كرد و مرد و چوار نۆزىنەى ھەبوون زۆر منداڵ بوون كاروبارىيان بۆ ھەلنەدەسوورا. لە ديوانى پادشاو، سنجەقەكە درا بە فەرۆخشاڢ بەگى بىراى. لە پاش چەند سالتىك براكانى -كە نۆزەيان پى دەبرد- بۆيان تىچاند كە لە داھاتى پادشاى دزىسە و نەسە گەيشتەو بەر پىتچكى تەختى پر لە دادى سولتانى و بە فەرمانى سولتان لە سەرياندا. شەويش دوو كۆرپى لە پاش مان. خەليل بەگ و حوسىن بەگ.

لە سنجەقى مەجەنگورد زەعامەتلىك جوئى كرايوە و درا بەر دوو كۆرپە و سنجەقەكەش درا بە قاسم بەگى بىراى سەنان پاشاى ھەرنەھووتى، مىرى مىراني شەرزەم.

چوار كۆرەكانى مەحمەد بەگىشان دامەزراندن و بۆيوئىكيان بۆ ديارى كردن. لە دوايىدا روستەم بەگى پەرتك بە تەككارى خۆى گەيانەلای سولتان سولەيمان خان و پىي گوت: نەگەر فەرۆخشاڢ بەگ كارى ناشايستى كردووە بە سزاي خۆى گەيشتووە. ئەو منداڵە سەروپىتچكانە گوناھيان چ بوو؟ نىستا پارانەووم لە دەرگانەى پىرزۆت نەوہە وەك خۆت مەرچت داناوە كە نابى شو وڵاتە بەرئى بە بىگانە، با مەجەنگورد بەرئى بە پىلەتەنى كۆرپى مەحمەد بەگ. لەو دەمەشدا پىلەتن دەگەل سەردار مستەفا پادشاچووبووە سەفەرى شىروان. سولتان لە سەر تەكاي روستەم بەگ مەجەنگوردى دايمو و فەرمانى بۆ دەركرد.

كە لە سەفەرەكە گەرايوە، ئىزنى ھاتنەوہى خواست و بەرەو مەجەنگورد دەھات، گەيشتەبوو ناوچەى تورجان، پىمىردى خۆى گەيشتە سەر و گىيانى دەتوورى رابەردووان ھاويشت و نەپەشت مىرايەتى بە خۆيمو بىيىن. شەويش چوار كۆرپى ھەبوون: عەلى بەگ، جىھانگىسر، عوسمان، كەلەمەد بەگ.

لە سەر فەرمانى بەرزى سولتانى خاوەن شەكۆ (مەرادخان) مستەفاپاشاى سەردار، سنجەقى

مىجەنكوردى دابە ئەمەلى بەگى كۆپرە گەورەي. بىراكانى دىكەش ھەر يەكە مۇوجمەيە كىيان بىز بىر ايسەمە و كارتىكيان بىز دۆزرايەوہ.

ئەمەلى بەگ چەند پۇۋىتلك بە سەر مىجەنكوردى پاگەمىشت و مەردنى پىن گەمىشت و دىنيان پىر لە گىسپە و نىسپەي پىن بەجى ھىشت. سىن كۆپى بوون: ھەيدەر بەگ، ئەللاۋىردى، پىلەتەن. لە دىوانى سولتان مەرادخانەوہ ھەيدەر بەگى كۆپرە گەورەي بىز سەر سىنچەقەكە دىيارى كرا! بەلام بەر لەوہ تامى بكا، مەرگى بە دىيارى بىز ھات و بە گۆرۈچمەيان نەسپارد.

سىنچەقى مىجەنكورد بە مىرات بە ئەللاۋىردى بىرا و نىستە كە سالى (۱۰۰۵ك) يە و پۇزى دووشەمسە و ھەژدەي مانگى پەمەزانە، سىنچەقى مىجەنكوردى بە دەستەمەيە.

دوهمى دووهم فرماندهواياني پهرتك

وهك باسماڻ كرد له پاش پيسرحوسين بهگ ولاتي چه مشكزهك دناو كوره كانيدا دابهشكرا. ناوچهي پهرتك لهو بهشپهشدا بهر پوستم بهگي كوپي دووه مې پيسرحوسين كهوت. ماوهيك له سمر فرماني ديوان به سمرې راگهشت و پوسته مې سرگي تووش هات و كه مېندي لى هالاند و له گزپستاني توند كرد و سى كوپي له پاش بهجى ما: بايسنقور، محهمه دى، عملى.

باوك بايسنقوري كردبووه جينشين و له پاش مردني جينگي گرتوه و له پاستيشدا گموره يي هر لهو دموه شپته وه. كردار باشه، ناكار جوانه، به قورساغ و سېنگيسن و گرانه؛ ده گهل ورد و درشت و گموره و گچكه دا سازاوه و سرداري بهو رازاوه ته وه.

له مشورخوړيدا بې هاوتايه و له نازايدا كېس دېرېستى نايه. له به خشيندا حاتم توى ناشكيتى و له ميداندا نېسفنديار ده شكيتى. به زانست و كردموره له هونمې موسيقادا زور له سره و گهلتيكي ناهمگ و هوای خوژ و شيعرى باش له بېره.

پينهمگ و پراويزكمرې ناموزاياني و هوزه كاني چه مشكزه كه و هم مرويان به دل هر نويان گموره كه و هرگيز له فرماني دېرناچن. به هومېدم وهك باب و باپيره گموره كاني حكومېتى گموره تر دامه زرينى و هرگيز بؤ هيچ ناواتيك دانه ميتى.

دهستى سيمه

فهرمانروايانى سولمان

وډك له پيشدا گوتمان، له زه مانى سولتان سوليمان خانى خفزاكردا ولاتى چه مشكزهك كرايه دوو سنجق و چارده زعامت. شارژكې چه مشكزهك و ناوچې سولمان كومتبونو سر مولكى تاييتمى شاهانموه. كميخوسرو بهگ و كميكاس بهگ و پمروئيز بهگ، كوراني پيسرحوسين بهگ - كه هر سلك له دايكتيك بون و له پاش بايان سمروئيتچكه بون - شتيكى كه ميان بز ديارى كرابوو. كاتى پينگميشتن و بونو پياو، هر سلكيان بز بهشى رهاى خويان پرويان كرده منسته مبول.

به چكشيز چنچوك و كه لپى دهر كوت، دهر چو له لان

رؤسى نمو رؤزى ددانى لسى ده سون ورچى ته لان

دادى خويان به - هؤى وهزيره گموره كان - به گوتى پمرد هدارانى سمر دهرانى خه خلافت پازينموه راگمياند و نوانيش به دانيشتوانى له مپمري دستور پتمويان گمياند. له دهر ياي بسى كه ناري به زمي پادشاهانه و چاكې بى سنورى سولتانانموه، ناوچې سولمان - كه ببوه مولكى تاييتمى پيسرؤزى پادشا - به ناري سنجق به كميخوسرو بهگ به خشرا و به موزى دم رؤزى پادشايانمش نه خشى بز لندرا و براكانيشى هر يه كى زه عامه تيكيان پندرا.

كميخوسرو بهگ ماوميك به كاممرانى گوزهرانى كرد و له پاش نموه، گياني به همشتخوازي، ناوازي نيازي خؤى به هؤى فرشته كاني سر شانيموه به ناسمان گمياند و عاسمان نشينانيش به عيزرايليان راگمياند و نمويش له كميخوسرو بهگى نمستاند و بز به همشتى رهند.

به رهگ كوتان و بلندي مهنازه! باى مسردن له تز بهم زترى هملكند، كه هاته هملكردن

سى كورى له پاش به چى مان: صالح بهگ، قاسم بهگ، عوممر بهگ.

صالح بهگ كرا به جيتشيني باوك. قاسميان پياونكي شيتؤكه و گهللايى بوو؛ سمرى له كاروبارى

دنيايى دهرنده چوو؛ زيانتيكى دهرؤيشى رهاو كرد و به گوشه نشيني دهؤيا.

عوممر بهگ پکونی و خزیمہست بوو؛ چای بریبووه جینگای برای و لئی دهخفتا. رژژتیک هملی دست خست و هلیکوتا سر و کوشتی و له جینگے شو خوی کرده مهزنی ولات. بهومندشموه نومستا؛ مرخی له برازنه بیوهژنه کھشی خۆش کرد که بیخوازی و دارایی و کلهپووری برا کوژراوه کھشی دست کموی؟ ناردیه خوازبیتی. ژنه دهیزانی پرسه گورگانهی پی دهکهن؛ دهن خۆشی پی و ناخۆشی پی هر داگیر ده کوی. ملی داو له ژیزیشهوه کھوته سر نهو بیسه که تۆلهی خۆتی میتردی خۆی لهو دامینتەر و سرروشک و نامرد هیکاتومه. نهو شیرهژنه پلانی خۆی له لای هیندیک له نۆکمرانی رازیوش و نه مه گداری صالح بهگ درکاند و نهوانیش به گیان و دل نامادهی یاریده دانی بوون. بریار وا درا شعوی بوو کیتی، نهوانه له سر همت بن؛ هر کاتی زاوا دهچتته پهردهوه، لئی راپهرن و کاری ببینن.

شعوی بووک گوزانهوه، عوممری زاوا به هزار نیاز و نازهوه و به فیز و شانازی و لووتبهرزیهوه، پووی کرده پهردهی بووکی تازهوه. کوپگملی بههیزوگور و شیردر، له بۆسه دهرپهرین و بهر خهنجهریان داو کاسه لکھی سهری گلاویان له خعیال پلاو بهتال کرد و خهنجهریان به خۆتی بیسی مشت و مال کرد و هقی تاوانه کمیان نایه مشتومه و که خۆتی برای پشتبوو، خۆتیان پشتومه.

سالح بهگ سی کوپی له پاش بهجی مابوون: کهیخوسره بهگ، مه محمود بهگ، مه محمد بهگ. نهو شاژنه به ناصوس و خاوهن نابرووه، کهیخوسره بهگی کوپه گهرهی خۆی هه لگرت و پهوانهی ناستانهی سولتان مرادخان بوو. نهو کارساتهی به سهری هاتبوو - به هوی وهزیره گهره کانهوه - به جینگه رانانی پهردهی باره گای عمرشاسایی سولتان گمیاند. له بهزیی سی که مایهسی پادشاهانهوه سنجهقی باوک درا به کوپ و نیشانهی پادشاهی پی به خشرا و به ناره زووی دل گهراپهوه. نیتتا که سالی ۱۰۰۵ ک. یه، کهیخوسره بهگ به سی کتسه و دهرده سهری سرداری ناوچهی سوقمانه.

به سهرهاتی کوپه کانی دیکه پیسرحوسین به گیش بهم جۆرهی خوارهویه: یه کم یوسف بهگ؛ له بهش به شینه کهدا سالانه هفتا ههزار ناچهی بۆ برایهوه. که سرد چونکه نیرینهی لی نه کھوتهوه، نهو دراوه به زولفه قار و مستهفا و زرابی نیبوللاس ده گیشته؛ که هر

سپیدان کوری محممد بهگ بوون.

دووم موحسین بهگ؛ حفتاهمزار ناقچهی بۆ برابزوه و له پاش خۆی کوره‌کانی - که برابیم و جمعفر و شیخ حسن و مراد بهگ و نمیه سولتان بوون- له ناو خویاندا بهشیان ده‌کرد.

سپهه یاقوب بهگ؛ چلهمزار ناقچهی بهرات بوو. له پاش خۆی سنی کوره‌کانی - که فمروخ و دوندار و بابر بهگ بوون- وهریان ده‌گرت.

چوارهم که یقویاد بهگ؛ سالانه پهنجاهمزار ناقچهیان بۆ بریموه؛ به‌لام شوو حیزه‌بخۆیی و سرشۆریه به دل نموو؛ ولات و درای بۆ برابانی به‌جی هیش و خۆی گه‌یاند به‌ممن. له‌مویش زۆری خزمهت به دولت کرد. به هیوای مهنایهتی ولاتی چه‌مشکه‌زک، هاتموه نهمته‌نبوول و له‌موی خوا بۆ خۆی برده‌وه. چوار کوری هه‌بوون حوسین بهگ و مه‌سیح و زاهید و نیسلام بهگ.

پینجهم که یکاووس بهگ؛ به مووچه‌یه‌کی زۆر کهم داسه‌کتابوو. که مرد، ده‌یاندا به مهنسوور به‌گی کوری.

شه‌شم په‌رویز بهگ؛ زه‌عامته‌که‌ی له پاش مردنی درا به حمیده‌ر به‌گی کوری.

هه‌وتهم بالۆ بهگ؛ چلهمزار ناقچهی جیره بوو. دوا‌ی خۆی درا به محممد به‌گی کوری و که نمویش نهما، کوره‌کانی - نه‌لوهند و نه‌روهج و نه‌حممد- له خۆیان به‌ش ده‌کرد.

هه‌شتمه گولاری بهگ؛ به‌شه‌که‌ی چلهمزار ناقچه بوو. ده‌گه‌ل مسته‌فا پاشای سردار چووه شیروانات و له شه‌ره‌که‌ی چال‌دیراندا، ده‌گه‌ل زۆر له بیاوه‌گه‌وره‌کانی کوردستاندا نمویش سه‌ری تیندا چوو. پشکی شو، محممد به‌گی کوری وه‌ری ده‌گرت. که نمویش مرد، درا به عه‌لی‌خانی کوره‌زای.

نۆیهم په‌لسان بهگ؛ به بیسته‌مزار ناقچه رازی کراوه و خوا ته‌مه‌نی زۆری پینداوه و نیستا که (ک. ۱۰۰۵). هه‌ر ماوه.

به نندی دووه م

شهرمان پوایانی مرداسی

نمایش دهنه سی دسته

کۆنه پیاوانی پسیۆر و لیژانسی راست و چموتی پرووداوان، به بنج و بناوانی پاربردوانسی خانه دانه ناوه دانه کاندای پۆیشتون و بۆیان پروون بۆتموه که په گمزی سروکه کانی هۆزی گمپناس و سمرناسی مرداسی، به زنجیره ی کورانی نیمام هه باسی ماسی پینه مبهری خواوه لکاوه و چۆرچۆره ی نهم پاشاوه لهو سمرچاوه به ههشتیموه داتکاوه.

یه کم هه لکه مته میان پیرمهنسور کورپی سمدحه سه نه شه له بووه. پیاویکی دووره دنیا و خواپهرت و خۆپارێژ سووه و جار و باره -به گوتچکه ی دلس- رازی نادیا ری و به ریواری بیستوه. رهمن ناممه تکیان به دسته وه به هه فنده پشت ده یانباته وه سمرعه لی کورپی عمبوللا کورپی عه باسی خوالینخۆشبوو.

پیرمهنسور ده پیشدا له لای هه کاری ده ژیا؛ له وتیه باری کرد و هاته نه گیل له ده ووسه ری دژی نه گیلدا، له گوندی پیران گیرساوه؛ ده ویش دانتیکی بنیات ناو دهستی کرد به ده ویش گرتن و شتیخایه تی کردن.

شمو و پۆژ له سمر دووگرد لا نه ده کموته؛ که می ده خوارد و که مته ده خدمت و دنه ی خه لکی ده دا که له گوناوه دوور و له خوا نزیک بن. تا وای لیتهات هه موو خه لکی ولاته که ی که مهنده گیری پیرکرد و بوونه تۆیه کار و خزمه تکاری.

کانی پیرمهنسوری پیرۆژ دنیا ی بریبری دایه پشته وه و چو به لای هۆزه کانی به ههشته وه، پیرموسای جگه رگۆشه ی، شۆینه واری له بیس نه برده وه؛ خانه قایه کی سۆفی به ندهشی له گونده که دا نیجادکرد و نامه خوا خواپهرستی دووچه ندانی زیاد کرد. نه وه نده ی به پرچ و پریش لسن هالان که لی کۆتانیشی به موو ده بهسته وه. زۆریه هه رفه زۆری هۆژ و تیره کانی مرداسی ده ستیان گلاو کرد و به

پیری دستگیری خویان ناسی.

ناویانگی پیواچاکی و دست و داوین‌یاکی نمو پیاوه بی‌نیز و خاکیه، کمز و چیا و دهشته‌کانی، کاکای به کاکای داگرت و له هممو لایه‌کمو همروا بۆره‌پیاو و خاوه‌ن ناو و نیر و می‌بوون وهک شاره‌میروو په‌میان ده‌بست و ده‌هاتن و تۆیه‌یان له سمر دستی ده‌کرد و نوشته‌یان به موفه‌رک ده‌برد. کاتی پیروموشاش ناوه‌زی مهرگی پیوه نووسا و تیریزی و می‌لو دنیای نه‌مردا چرووسایموه، کوری وهک دوری - که ناوی پیرومدر بوو - بمو پهری ریز و قه‌دروه له سمر که‌ول و پۆستی خودا‌دۆستی جینگیر بوو.

پیرومدر له باب و باپیرانی خۆشی تیپه‌راند و سهره‌به‌ره‌ی زۆری بمو پیشه به‌مه‌رده‌اری خۆیدا و بی‌ری لی‌کرده‌وه که ده‌رویش‌دانه‌که‌ی بکا به دیوه‌خانی سمرداری و سۆفی به‌نده‌که‌ی جینگمی گسرویمندی خونکاری بی و واز له‌مانیش نه‌هینتی و مەزنا‌یەتی دووسه‌ره دامەزرتینی. ده‌رویش و دیوانمی ده‌نگدان و سۆفی و موریدی بۆ جه‌نگ سازدان و به زۆری زۆرداری دۆرداری نه‌گیلی ده‌رپه‌راند و له گۆشه‌گیریموه بوو به قه‌لاگیر و به‌رمالی شه‌وینداری له سمر ته‌ختی خونکاری راخست و که‌ول و پۆستی ده‌رویشی له سمر قالی و لاکیشی قه‌لای نه‌گیل داخست. دژی نه‌گیل دۆنکی فریه‌سه‌خت و دۆواره؛ به لاشاخیکی پۆد و هزار به هزارموه هه‌له‌خراوه‌تموه. نمو لاشاخه‌نموه‌نده‌خوار بۆتموه پیوا له تیپه‌له‌پوانینی زنده‌قی ده‌چی و هینده‌به‌سامه‌نومی تماشای بکا مسچوپکی به له‌شدا دیت.

ده‌ماو‌ده‌م ده‌گه‌رپه‌نموه و ده‌لین جارێک پیرینکی سمر به‌رمال به لای نمو قه‌دپاله‌دا پاربردوه و به زمانی توری دوو چیا‌ی‌ی راخوپروه و له توانای خوداره نمو لاشاخه‌ به‌رمو پیسه‌ تورکه چه‌میوه‌تموه و تازه‌خۆی به راستی نه‌دیوه‌تموه. نه‌مه‌ش خودا ده‌یزانی. نمو هۆزه‌ی که له ناو دژ و ولاته‌که‌دا ده‌ژین به مه‌رداسی ناو‌ده‌برین.

مه‌رداس کوری ئیدریس کوری نهمسیر کوری نهمر کوری جه‌میل، مه‌زنی هۆزی بونی کلاب^۱ بسوه و له پیشدا له دوروبیری هه‌له‌ب ژیاون؛ که نه‌وسا هه‌له‌ب ده‌بهر دست‌ی پادشایانی نیسماعیلی

۱ - واتا: به‌ری سه‌گه‌ل.

میسردا بووه. نه میرانی میسر خۆیه خۆ به شعر هاتوون و دانیشتوانی ولایتیش تیتوه گلزون و تووشی گتیره و قهرقمش کراون. صالح کورپی مرداس کورپی نیدریس، کیتسی لهو دوویره کایه تیه هیناوه و دهوری قهلائی داوه و تمنگی به دژداران هه لچنیوه و قهلاکهی گرتوه. که نهر دنگ و باسه گهیشتموه میسر، زاهید کورپی حاکم ی نیسماعیلی لهشکری نارده سر و له سالی ۴۲۰.ک (۱۰۲۹.ن) دا خزی و کورپه که بیان کوشت. نیتسر هۆزه کانی ناوازه بوون و له لای نه گیل گیرسانهوه.

پوختهی وتار، پیسر به در که به یاریده و کۆمهگی هۆزی مرداسی، قهلا و مهلبندی نه گیلی خسته ژیر چۆکی خۆیهوه، ماوه به ک فرمانپهوایی کرد و چیدی نهیدایه سرشوی باب و باپیرانی. به که له پادشایانی سه لجۆقی^۱ چاوی برپه وه لاته کهی و قهلاکهی له دست دهرهینسا و به ناچارى ههلات و له مهبستی دوایندا پرونی ده کهینهوه که چی به سه رهات.

۱- پشگه دهنش کورپی نهله پشهرسه لان بیتت که له سالی ۴۷۸ را تا برانهوهی ۴۸۸ پادشایهتی کردوه. جه میل

دهستى پهكهم

فهرمان پرموایانى نهگیل

كه به بلدوقانى به ناوربانگن

نوسمى نم پروپه پراڼه له باوم پيكر اوانيموه بيستوه كه نارى بلدوقانى چون پمينا بووه: دواى شموه پير بهدر له بهر دژمن هملاتوه، پمناى به ميانارقين بردووه و له لای ميرحوسامه دين حاواوه ته وه و له دوايدا شمريتك له نيوان حوسامه دين و ميرنارتقدا^۱ روى داوه، پير بهدر لمو شمهدا كوژراوه. پوختهى معبست نوميه ميرنمرتق به فهرمانى نه لپنمرسه لان هاته سر ميانارقين و دهورى قهلاى دار دژدارانى خسته تمگانم وه و له جهنگمى تيره بارانتيكدا، پميكانيتك ميرحوسامه دينى پيشكا و تيكيموه گلاند و گيانى لى ساند.

به كوژرانى سردار، دژداران خزيان بي شم ديتم وه و بي شم وه و بهرهمى روى تيتكردن و ديومزمه صى دلساردى خوى ليكردن و پوژيمرپوژ له كزى و كمهفتياندا و نه ميرنمرتق له نيوه شمويتكدا هيرشيتكى توند و تيوى بردنى و خوى دما و راكردن و مردن وه بره و كموت و به شير و نيزه دنوايسان كموت و قهلت و برى تپختن و كمسيان نه خه لستن و پير بهدر يش يهك لمو سر به پراوانه بوو.

له بنه مالهى پيرانى سرداسى، تمنيا پيره كى ناوسى پير بهدر له كوشتن خه لمست و به دزيموه خزيه قوژنيك موه و خوى له دژمن دزيموه. نيتسر هم مو هو ميئد و هيواى هوزى سرداسى نمو گهرايه بوو كه لمو زگمدا گؤرا بوو. گموره و گچكميان دهست به دوعا و دم به نزا بوون كه خودا نيرينميان بو بنيرى و دوا رزيان بهر بسپيرى و بي شم و سرور نم مينتموه.

هم مو پوژى دوو جاران، بوومعيلتهى بميانى و سرله نگوږهى نيوانان، پيش چهر مووانى سرداسى

۱- مير نارتق له لايمن نه لپن نمرسه لاني سلجوقيه موه به سر ماردن و دياره كر راهه گميشت. نموى نمو نارتقه له دوايدا هئا حهلب و بمغدايان له بهردستا بسوه و حموت كمس لمو ماله سريران به پادشايمنى گميشتموه. ميژرونسان نوانيشيان هر له پمى سلجوقى حساب كردوه. دوامين كمسيان معليك ناسره كه له پوژگارى ناقوژنيلوودا به دستى حسمن بهگى باهمندورى بهكوت چروه و به نمانى ناسر، دولتمى نارتق له بمين چروه.

له دوری کولیتی ژن بیه که کز دهبون و باس و خواسی پیره عمزیزه که میان لی دهبرسی تا پوژنیک که قمران بمر چو، ژن ژانی هاتی و کموته زمیستانیموه.

حشاماتیکی زور له دوری کوزخه که ناپورمیان داو به تاسموه دل له مست و لمر همست وینتابون و گوی قولاغی موزدهیه کی خوش بوون. یه کی کله هه مووان پاپاتر و کورخواترسو گوی بیسته ژوروه و به مزگینتی کوره هاته دور و بز نموه هه موو کس تینه گا که چی دهباران دابه، به تورکی گوتی بولدوق واتا: پیدامان کرد.

نیتر له خۆشی نمو مزده خۆشموه، ناوی بولدوقیان دابه میبری دوارپژ و ههرچی لمویش کموتونموه به بولدوقانی ناسرون.

یه کی پشیمپی بۆی ده گتیرامه وه	که سالتیک له سالان له لای شاموه
ژنیک زگپر و بیتکس و بس په سیو	پهنای برده ویرانه یه ک بسی برژسو
کوی هانسی، بیتچاره سمیری نه کرد	له تاوی کوی سرد و زوری نه برد
نیتر نه میده زانی خودا پوژی خوی	چهنی گه ورهیی و پوژی داناهه بۆی
نوهند گوههر و گهنجی دینیتته چهنگ	که دهرچی له پتوان و هه ژمار و سنگ

که نه مهربولدوق هاته دنیاوه، دایک له سمر زمیستانی مرد و دنیا یه جی هینشت. هۆزی مرداسی کوربان برد و زور به دل و داو به ختیویان کرد. کوریک پوژی دوو پوژه بوو. وه ک نۆنه مامیتیکی شوخ و شمنگ و چهلنگ هه لیدا و بیتگمیش و داوی خاوی ههرتی شلکی گشت کرده وه و بوو به لاوریک وه بهر هه موو دل و چاوئیک ده کموت و له گشت کرده ودا پیاری تهواو بوو. هۆزی مرداسی به دهستی گهل دستیان گرت و له سمر ته ختی فرمانپه وایی نه گیلیان پوژنیشاند و به ناواتی دیرینی خویان گمیشتن.

نهمهربولدوق له دادگمریدا دادی سروری داو رایه ختی دلتیایی له ژتر هه موو ژتر دستانیدا راخست و دهرگای ترس و ناهه مواری به هموگۆله و کلیلان داخست. چاکمی هۆزی نه مه گداری، گوتیل به بار و لاوتیج به تغار دابه وه و هه مووی له ژتر سایمی نمو خونکاره دا همسایمه.

تا چهند سالتیک به شانازی و سمرفرازی فرمانپه وایی کرد و نهوسا سالادایی له ژبان خواست و

راست‌ترین مهرگی گرت‌ه بر و لاشی له باوهشی دایکی خاكا خموت و گیانی پاکی بمرهو بهه‌هشتی سرکوت. نومسا فرزندنی دل‌به‌ندی:

مهرتیراهیم کورپی مهرولوق

کرا به جینشین و نموش وک باوکه هیژاکمی دهرگای چاکمی به رووی خهلکدا کردهوه و له داد و به‌خشنده‌میدا گرووی له زوزان بردهوه. به‌لام هیمان جیگمی خزی تمواو گرم دانمه‌تینا بسو که سنی بردهوی نایه مست بووکی ناو پردهوی دنیا‌داریموه و کوچی به‌کجاری کرد.

مهرمحهمده کورپی تیراهیم

له شوین باوکی کرا به میر ونموش زور به سرداری نه‌مایموه و به سر داره‌بازی مهرگوه نیشتموه و سنی شیرین کورپی له جیگمی خزی هیشتیموه: نه‌میرعیسا و نه‌میرتیمورناتاش و نه‌میرحوسین. مهرعیسا له پاش بابی کرا به فرمانی‌ه‌وی نه‌گیل. ته‌میرورناتاش له روژگاری باوکیدنا به سر قه‌لا و ناوچی باغن راده‌گه‌میش. میره‌کانی پالمو له نه‌میرته‌میرورناتاشموه که‌ه‌تونموه؛ که له لیزگمی لکی دوه‌مدا نه‌وانیش ده‌هونیموه.

میرحوسین به زیندی سمری باوی قه‌لای بردنج و ناوچی چهرمگی به دستمه بوو. هیندیک لایان وایه میرحوسین خزمی مهرمحهمدهو کورپی نیه و له بر خزمایمتی، نمو مولکانه‌ی دابوریه. خرا همز کا له لکی سیهمدا دهرباره‌ی میرحوسین و کورانی‌شیموه ده‌دوتیم.

مهرعیسا کورپی مهرمحهمده

له جیتی بابی کرا به میری نه‌گیل. ده‌گمل براکانیدا زور به‌کندل و تمبا بوون و رمشایی و سویایی له روژگاری نمودا له‌میرپی خوشگوزهرانی‌دا بوون. له دوی نموه که سویای سرگ به سمری دادا و له رمشایی گوچیچه‌دا جیتی بز کرایموه. کوره‌کمی:

ده‌ولمتشابه‌گ

به ده‌ولمتی بابی شابوو. ماومیک به شادی رایبوارد و شای مردن به سمری کردهوه و بز ده‌ولمتی خزی بردهوه و مهرعیسای کورپی جیگمی گرت‌موه.

میرعیسا

بژ چاکه و مردایهتی، چاکی مهردانهی به لادا کرد و له پژگاری نهودا شاهدانی و خوشی همروانی، به سر نهو ولاته‌دا بالی کیشاو که نهویش سیبیری له سر زهوی نه‌ما دوو کوری له پاش به‌جی مان: نه‌سفنندیار و شامحه‌مد.

شامحه‌مد به‌گ کوری میرعیسا

به‌ژنهاتوویی کرایه جینشینی باوکی و زوری نه‌برد کزچی دواپی کرد و پینج کوری له دوا مان: قاسم به‌گ، عیسا به‌گ، مهنسور به‌گ، نیسفه‌هان به‌گ، میران به‌گ.

قاسم به‌گ

پیاونیکی ژیر و پیتزل و توند و تزل و مرد و رهند و هونه‌رمند بوو. بژ مشورخوروی و شاه‌ز زوری شور‌سواری میدان سووه و له هم‌مو لایه‌کموه ده‌ست‌نیشان کراوه. له پژگاری پادشایانی ناق‌قزینلودا زور له‌پرو سووه. به‌ختیو کردنی کورپه پادشایه‌کی پی‌ سپنژاوه و له‌ساوه ناوی له‌له‌قاسمی به‌سردا پراوه.^۱

سالی ۹۱۳ ک (۱۵۰۷ ز) که شائیساعیلی سه‌فوی دیاربه‌کری گرت، له‌له قاسم لایی کرد و نه‌هاته لای. شاه‌وه زور قوشقی بیسو؛ له‌شکرتیکی به‌سرکردایه‌تی خان‌محمده‌دی نیستاجلوو نارد‌سمر نه‌گیل و گرتیان و له‌له قاسمیان لی‌ دهر‌پراند و کابرایه‌کی قزلباشیان له سر کرده‌گزیر و سورباش، که ناوی مهنسور به‌گ بوو.

نه‌گیل هم‌ساز به‌ دست قزلباشموه سوو. له دوا‌ی شهری چالدیران - به‌کۆمه‌گی سولتان سه‌لیم‌خان - له‌له قاسم نه‌گیلی ساندوه و خوی لی‌ دامه‌زنده‌وه. ده‌شلین له وه‌ختیکدا که دیاربه‌کر به دست قهره‌خانموه بووه^۱، له‌له قاسم به‌ فیتلیک دست‌ی پرپوه و دیاربه‌کری له دست قزلباش دره‌تیناوه

۱- ناوی نه‌هیناوه به‌لام ده‌بی یاقوب کوری حه‌سینی‌درنژ بی. جه‌میل

۲- قهره‌خان برای محمه‌مدخان نیستاجلوو، له نه‌میره‌کانی قزلباش بووه. جه‌میل

و داویمته دست محمدمد پاشای میری میرانی دیاربه کر.^۱

له لای عوسمانیانیش لهله قاسم زۆر له پیش بووه. زۆر به خوشی ژانی رابواردوو و که گیانی به خوا سپاردوو، هیچ نترینهی له پاش بهجی نه ماوه و مزنایه تیه که به مراد بهگی برزای دراوه.

مراد بهگ کوری عیسا بهگ

به راسپیری مامی و به فرمانی سولتان سولهیمان خان، کرا به فرمانی هوای نه گیل. مراد بهگ پیاویتی به ده ستودل و خواپهرست و گهلدۆست بووه. مردن و پرسینهوی له بیسر نه کردوو و دلسی هه سوو کسی راگرتوو. گومبه زکی تعرز و بهمرزی به سمر گۆزخانهی قاسم بهگی مامیموه هه له خستوو. غهواره خانهیهکی بز ناواره و بیچاران له نزیک گۆزخانه که بنیات ناوه؛ هه ر پتیسوارهکی هه ژار بهوتیدا رابواردوو، لای داوه و نان و شیو و نوین و رایه خیان داوه و به خیری مامی تیروپیری خواردوو و شوی تیدا رابواردوو. شو میوانخانهی هه ژاران، قۆناغیک له شار دووره و به خانی شمره تین مهنشوووه.

چهند سالیك ناوا به پاک و خاوتنی، چاک و داوتنی له چاکه هه لکرد و بهمریک و بهمرۆکی له پیاویتی و پاکداوتنی ناخنی و نهوسا له ناواره خانهی دوو دهرگانهی نهم جیهانه بهیسه مانه دهرکوت و له میوانگهی ناو به ههشتی بهریندا به ناوات گهشت. دوو کوری له پاش بهجی مان: عملی خان و قاسم بهگ. ههردووک برا یهک له دو یهک کرانه میر؛ بهلام هیچیان تهوار تامی مزنایه تیان نه چشت و له ته منی گولدا چونه بن گلهوه و دنیای پیریان به جوانی بهجی هشت.

قاسم بهگ دوو کوری بوون: جمعفر بهگ، غهزه نعفر بهگ.

جه ععفر بهگ

هه ر به سهری شلکی سایه ی باوکی له سهر رهوی و ستوی بوو. به فرمانی سولتان سلیم خان کردیانه میری نه گیل. نیتا که تاریخ ۱۰۰۵ی کۆچیه، جمعفر بهگ ماوه و ماوه ییست و پینج ساله به سهر نه گیل راده گا.

۱- محمدمد پاشا بیلقو (سیتلنش) له زهمانی سولتان سلیمی په که مندا میری میرانی دیاربه کر بووه. جه میل

دهستى دووهم

فرمانروايانى پالمو

وهك دهگمڭ باس و بمسهرهاتى نهگيلدا رابورد و به وهستاى ليزگه مرواربه كه مان به شوين يه كدا پتوه كرد، فرمانروايانى پالموه لمو نه ميرتيموورتاشموه هاتوون كه نهوئش كورې مير مسحه مد كورې مرنيسراهم كورې مهربولدوق بوو.

ميرتيموورتاش له ناكارى باشدا بيهواتا و له زاناييدا زور بمر چاو و زور بمدڭ و بمرچاو فروان بووه و له بهرگينا ناوى له سرووى ناوانموه نووسراوه و له دلاوايى و كارى پياوانه دا له پتئش زوزيمى كه له پياواندا باسى كراوه. له ساوه كه باوكى له بههشتى بمريندا حساره و نهم نسپى تزسنى سردارى له ژير پكتيفى خويدا ديروه، تا نمو كاتمى كه چارى له دنيا پوئشيوه، همركيز گمردى نهخته سمر دلى همزاريك و بارىكى نمپراندمسمر لئوى هيچ داماو و پدزاريك.

كاتى چراى زيانى له سمر ده لاقهى جيهان به باى ممرگ كوژاوه، تاقه كورتيكى له پاش به جى سا ناوى هممزه بوو. هممزهش ماويهك مهنزايتمى كرووه؛ كه مردووه چوار كورې همبووه: حوسين، يهغموو، عملى و پوستم.

حوسين بهگ كورې ميرهه مزه

له جينگى باوكى كرا به فرمانروها و لمو سمرده مانه شدا - رزوزگارى ناققزينلوو بوو - همرا و نازاوه كموته ولاتى دياربه كرموه.

حوسين بهگ به نيازى گرتنى قهلاى نمرغمنى، هيرشى برده سمر توركمانان و له شمردا كوژرا. نهم لاهه كه هيشته له بادهى كاممرانى چمند چورتىكى فر نه كروبوو، مميگتيرى ممرگ پيالامى بو پر كرد و بهو پهمانه سپى كرد و گياني شم كرد. چونكه نيرينهى لس نه كموتهوه، جه مشيلدى برارازى جيسى گرتهوه.

و گوشته‌زون دینتی و پینستی به‌سمر ده‌کشیت‌مویه و به‌که‌لله‌ی نیسکی کوه‌لکه‌بند‌هوه نمونده‌ژی‌یاوه که
چمند مندالتیکی دیکمشی برهمم هیناره. نم چیرۆکه نه‌گمرچی نه‌دشیا لیره‌دا بنوسری، به‌لام باوی
میژوونوسانی دست‌په‌نگین وایه؛ نه‌گمر توشی پروداوی سمرسوپین بن، به‌سمریدا باز نادمن.
منیش دامه سمر رچی نه‌وان و چاوم له‌وان کرد.

جه‌مشید به‌گ به‌زیره‌کی خوی توانیویه میر ووه‌زیره‌کانی عوسمانی به‌لای خۆدا بیینی و خوی
ده‌گمل کاریمده‌سته به‌زیره‌کانی ولاتدا زۆر پینک خستبوو؛ دۆستایه‌تی ده‌گمل به‌ستبوون. وای له‌خوی
کردبوو که پادشاهانی خاوم شکۆ و سولتانانی پایملند به‌دل و گیان هۆگری بیسون و برپای خۆیان
خستبووه سمر و به‌دلسۆزی همره‌پاستیان ده‌زانی.

سولتان سوله‌یمانی خمزاکمر چمند جارینک که بز گرتنی نیران به‌کوردستاندا پاده‌برد، بز
هم‌ده‌می و پارتۆکمری سولتانی -زیاد له‌هموو کوردان- همر جه‌مشید به‌گی پمست ده‌کرد و ده‌گمل
خوی ده‌برد.

همرچی ده‌که‌ی و ده‌لئی پمسنده نساکار و کرت ده‌لال و پرنده
همر وه‌ک سده‌فسی رواله‌تت کمر قاپینکی دل و دهریون له‌دور پر

همرچی له‌ده‌می جه‌مشید به‌گ دهرچویا به‌دلی سولتان‌هوه دنوسا و همرچی به‌دل به‌ناوانی
بسخواستایه له‌ده‌می پادشاهه به‌فرمان ده‌رده‌که‌موت. به‌و ده‌سته‌لات و شیرین بوونه‌شی، خوی له
لای خه‌لک و خرا خۆشه‌ویست کردبوو؛ خیرخواز و ده‌ست و دلواز و زۆریش هه‌نه‌لعبیژ و جه‌فمنگ‌باز
بوو. ده‌ولت و داهاتیسی ده‌ژمار نه‌ده‌هات. له‌و رۆژگاره‌دا نمو نه‌غدینه و ماژ و پاتال و نازاله که
جه‌مشید به‌گ بویه هیچ حاکه‌م کوردینک نه‌بییوه.

ده‌لین هم‌وو سالی سێ هه‌زار ته‌گه و خمرتی سێ سالی دینا و همر یه‌که ناله ئه‌سپینک یان ناله
نیسترتیکی ده‌صل ده‌کردن و بز بازاری هه‌له‌بی دهردن و له‌بهرچاری کهرسانی پاده‌شان و به‌ناله‌وه
ده‌یفرۆشتن که همر ناله‌کان سمنگی چله‌لواری وشتری ده‌بوون.^۱ سالانه ده‌هه‌زار مەری سمر کاسی

۱- خروار به‌فارسی و خه‌لوار به‌کردی سینه‌د کیلویه. جا به‌و پینه‌ی یان ده‌بی چله‌که چوار بی یان سێ هه‌زاره‌که
سی هه‌زار بی؛ دنا دهری‌نایمن! هه‌زار

دهبوی؟ بمر پیئمش مالی بمر جوت و رهشمو لاغ و بمرزههین لیک دهرهوه! که دهبی چمنی بووی؟
 قهلا و فیرگمینکی نایینی له پالمو دروست کردوه و له سمرچاومینکی زور دورودهستمه ناوی بز
 قهلا و شاره که سردوه. له شورتینکدا که ناوی دهرقاپرو (دهرگاناسنه)یه، کاروانسرا و
 میوانخانمینکی زور گوشاد و بمر فیهی دروست کردوه؛ که هاتوچو کمران له زستان و هاریندا
 بههری لی دهبین.

تعمینی له سستی تی پیراند و شینست سالان فرمانر هوایتی کرد.

له سولتان سولیمان خانی خزا کمرهوه فرمانتیک دهرچوه که دهبی پالمو همتا همتایه، سده له
 دواي سدهو بمره باب به شوتین بمره بابدا به دست کوپ و نتمهوی جهمشید به گمبه بیتت و همرکمس
 نهم فرمانه پیک نهمینتی بمر لمعنمتی خوا کموی.

همر به زیندی سمری خوی حوسین جانی کوپی کردبووه جینشین. له نهنجامدا له کمپرو کوی
 ناهممواری مایهی شهکتی و رهنج به خهساری دنیا، گوژتیموه خانووی یه کجاری و کموته بمر بمره
 پهرورد گاریمه.

چلوزن دل به ژینی جیهان خوش ده کوی؟ چلوزن بییری مردن فراموش ده کوی؟

جیهان چمشنی کاروانسرای دوودهری له یهک دهچیبه ژوور، دهچیبه دهر لمو سمری

گوئسی گمش همتا په لک و پهر دهردهکا دهبینی که زهرده و خهزه لهور ده کسا

جهمشید بهگ پینج کوپی له پاش بهجن سان: حوسین جان، حهسن، ههمزه، تمیسوورتاش،
 دولمتشا.

حوسین و حهسن سهریان به فرمانر هوایی گمشت و له دوايه باسیان ده کوی. ههمزه بهگ له
 خرتحریرت (متفرقات)ی دهرگای پادشادا، به مووچهی سالانعی دههزار ناقچه، پلهی زعامستی
 پیندرا بوو؛ بهلام چونکه دلی باوکی رهنجاندا، ناوی له خانهدان سپرایمه و دهرکرا. له پاش مردنی
 ههمزه، پوستم بهگی کوپی له لایمن مستهفا پاشای سردارمهوه به لینی وهرگرت که نهگم دهگمل
 عوسمان پاشادا بچیتته پاراستنی شیسروان، فرمانر هوایی پالموی ده داتی؟ بهلام له شمپی شه ماخی دا
 -که دهگمل نهرس خان کرا- به دستی قزلباشان کوژا و نهگمراوه.

تیمور تاش - که چواره مین کوری چه مشید بهگ بو - له زه مانی باییدا به سر خمیر پوت راده گمیش و هر زور زو مرد و دوو کوری همبون به ناوی نهللاوتیدی و نسیل.
 دهولته نشای کوری پینجه می هر له رزگاری باوکیدا سالی چله هزار ناچه می موچه بز برابتوه و له خرت و پرتی پادشاییدا (مترقگی) به زعامت [1] دامزرا بو. نوریش لمو زوواندها سرد و دوو کوری به جی هیشتن: یوسف و نه محمد.

حوسین جان بهگ کوری چه مشید بهگ

چه مشید بهگ هر به زیندی سری سرورری ولاتی پالموی دابووه دمست حوسین جان و فرمانی بهری سولتان سولهیمان خانیشی بز و هرگرتوو که جی تشین بی. له پاش سرگی چه مشید بهگ، حوسین جان به سر به خزنی له سر تختی فرمانه هوایی پالمو پالی داوه و لهوه بهمولاره لمو ناوهدا کس نمیتوانی بلی نه زم.

مزنیکلی دلوده روون پاک و بز همه سو کس چاک و بز بیچاران به تایبته باب و کاک بو. ناشنا و بیگانه خۆشیان دهریست و قسیمان لی دهبیست. ناوازی چاکه و پیاهوتی هر به کوردستانهوه نویتسا؛ عراق و حیزازیشی تمنیموه و له به خشنده ییدا حاتم ورگمانی لمبر خوانی نمو ده چنیموه. دواي نموی بهرگ و باری قیامتهی ساز داو رووی کرده باره گای خوی بی نیاز، دوو کوری همبون: مه محمود و حهمن بهگ.

مه محمود شیتوپه تیاره بوو؛ به کاری دنیا داری ندههات؛ هۆزه کانی پالمو نومیان ههلبوارد و مزنایه تیه کمیان به حهمن بهگ نسیارد.

حهمن بهگ کوری چه مشید بهگ

لهسر ههلبیزانی له لایمن هۆز و خزمانیموه و به پیتی فرمانی سولتان مرادخان، کرا به فرمانه پوا و ستانان زور به لیزانی و دلسوژی فرمانه هوایی پالموی کرد و سالی ۹۸۶ ک (۱۵۷۸ ز) - لمو ده ماندها که مستهفا پاشای سردار له شیروانیموه ده گمراه - حهمن بهگ مرد و دوو کوری له پاش به جی مان: سولهیمان و موزه فقهر بهگ.

سوله یمان بهگ کوپری ههسمن بهگ

مستعفا پاشای سردار، سولیمانی کرده سرداری پالمو. محمهد پاشای گموره وزیریش لسمر
چمند مرجیک ده گمژ یوسف بهگ کوپری دوله تشاری جه مشید به گنا رتیک کهوت و له ناستانی بهخت
هیلانی سولتان مرادخانموه فرمانی پالموی بژ ساند. چمند سالیگ له ناو نمو دوو خزمانه دا شهر و
هرا بوو. له همدووک لاهه گه لیک لاهه کوژران و خوینیکی بیناد پڑا.

خهلکی پالمو لاگیری سولیمان بهگ بوون و یوسفیان به دزینو ده زانی؛ نه گمرچی یوسف لسمو
شیرین کوپانه بوو ده بوو بیوژی. لایکی زانا و پروناللیسر و به پراوته گیسر و هینمن و لسمرخو و
نرم و نیان و ممد و ممد و پروند بوو. به لام ده لینی چی؟

جهان رووی له خویتی و کمر و ناکسه که تو تیده گمی، نم گونا هت بهسه

زوری نمولانم لا کرد و به ناچاری له دهرکی ناصرانی داو دهستان به سنگیموه نا و چونکه
شتیکی وای نمبوو چاری چا و چنژکان پر بکا، له دهرک و دیوانان رتیکمی نهده را؛ له داخان دایه باری
باریکی و پڑی ژبانی تاریکی به سردا هات و به مردن له نه هت پزگاری بوو.

له پاش مردنی یوسف-همر به هه مان مرجی پیشوو- به لینی پالمویان به نه حه دبه گی برای دا.
ماوهیه کی زوریش نه محمد بهگ بهریره کانی سولیمانی کرد و له ناو دستانی نمو دوو دوژمانه دا
شهر و کوشتاری زور قهوما؛ به لام زیره کی و کوشایی که بهخت و هاتی ده گمژ نمبوو، بهریره یک نادا:

زور همیه زور گیله ستیزی گمشه همیشه گه لیک زیره که بهختی ره شه

کویره له تاریکیه هات و نه هت کوش و لمی پر له گوژالک و نه هت

نایسته بهر چاویموه میر ونه ویز زوری فسوس گویچ ده رفیتن له شیر

نه محمد بهگ زوری کرد و کوشی، بهخت رووی خوئی لی داپوشی و له نمنجامدا به هومیدی
ناوویانموه سولتانموه رووی کرده مسته نیوول و همر لعوان پڑانمشدا نه خووشی پشانموه توش
هات و توشی گوژستانی کرد. نیشتر مهنایمتی پالمو -به بی- بهر هه لت- بژ سولیمان مایموه.

دهستى سېشم فهرماندرواىانى چەرموگ

گوتسان مېرمسەمەد قەلای بىردنچ و ناوچەى چەرموگى دابە مېرھوسىن و ھىنلىك بە كۆرى
مېرمسەمەدى دەزانن و بېرتكىش ھەر بە خزمى دادەنن.
مېرھوسىن سەردەمىك مەزنايەتى چەرموگى كىردوۋە و مردوۋە و كۆپە كەى جىنى گرتوۋە.

مەسە يەلەدەين

بۆتە جىنشىنى مېرھوسىن و كە نەوېش لە دنيا كۆچى كىردوۋە و لە بەھەشت نىشتەجى بوۋە:

شاپوسف

بە مېراتى شاپوۋە و نەوېش ماۋەيەك مەزنى چەرموگ بوۋە و مردن بەرىنگى گرتوۋە.

ولات بەگ

ولاتە كەى دەست كەوتوۋە؛ كە نەوېش بەرھو مەلېمەندى مردوۋان بارى كىردوۋە:

شاعەلى بەگ

قۇلى لە سەردارى ھەلھالىۋە؛ لە پاش ماۋەيەك نەوېش بەرگى ژيانى دامالىۋە و لە دنيا نەدىر بوۋە،

ئەسفەندىيار بەگ

ئەسپى لە مەيدانى مەزنايەتيدا تار داۋە و كاتى پوستەمى مەرگ تىرى لە چار داۋە و لە نارادا
نەساۋە،

بایه‌ندوبِ بهگ

باوی بووه و جی‌تیشینی باوی بووه و که دهستی ممرگ خاوی کردژتموه و مهنزانیستی جی هینشتووه،
فرمانز هوابی چرموگ به مسحه‌مد بهگ گمیشتووه.

مسحه‌مد بهگ

که ناوی مهنزانیستی لی نراوه، لهو ده‌مه‌دا چرموگ له لایمن قزلباشانموه داگیر کراوه. مسحه‌مد
بهگ قزلباشی لی دهر پیراندن و مهنزانیستی باب و باپیرانی وه‌گیر خزی هیناوه.
له پاش گیرانی دیار به‌کر، له لایمن سولتان سلیم‌خانی خمزاکمرهوه فرمانی پیروزی بز دهر چرو
که ناوچه‌ی چرموگ بز نمو خاندانه بی؛ به‌لام ممرجیش نمویه داهاتی فله‌گانی نمو ناوه ده‌بی به
دیوانی دیار به‌کر بگات و هموو سالی ده‌سخنه ناو خمزینده‌ی دیار به‌کرهوه.
نیستا مهنزانیستی چرموگ وا به دست مسحه‌مد به‌گموه.

به ندى سینه

فرمانرہوایانى ساسون

که له پاشان به ناوی همزق ناسراون

چیرزکوانی وتارزانی ناستانی راستان و پیشه‌نگان و نالا به دستانی داستانی زور به داب و ده‌ستور، له سر نمو مهبسته سوورن که ره‌گمزی کۆنی فرمانرہوایانى ساسون و پادشایانى ساسانی، هر له یهک تز گوراون و هر له بنجینک پروون و پاراوی یهک دهران. هیچ گومان و سۆشی نیه خانهدانی ساسونی و میره‌کانی بدلیسی، پستی پینشوویان کیسرا بوون و له یهک هیشوو چنابوون و له دواروژدا لیتک جیا بوونهوه. نمو دوو ماله له دوو برا که وتوونهوه: عزیزه‌دین و زیانه‌دین.

نمو دوو برایه له پاته‌ختی نمره‌نموه - که نه‌وساکه نه‌خلات بووه - دهرچوون و هاتوونه بدلیس و قه‌لای ساسونیان له «تاویت» ناویکی گورجی گرتوه و عزیزه‌دینی به سر راگمیشتوه.

دیرۆهی نمو باس و خواسه له به‌سهراتی فرمانرہوایانى بدلیسا ده‌خهینه بهر چاو.

چونکه کورد به عزیزه‌دین ده‌لین عزیزین، نمو فرمانرہوایانه به عزیزانی ناسراون^۱ به شوین نمو باره‌باره‌دا گه‌لیک له هۆزی پۆژه‌کی چوون و نمو ناوه مانموه و هۆزی نیشته‌جیتی که‌وناراش چوارن:
۱- شیرۆیی^۲ - بابوسی ۳- سوسانی ۴- ته‌موقی. کاتیکیش ناوچه‌ی نمرزن^۳ یان گرت، هۆزه‌کانی خالدی و دیرمغاری و عهزیزان و هی‌تیش هاتنه ژیر فرمانیانموه.

فرمانرہوایانى ساسون دهنو پیاوه مهنه‌کانی کوردستاندا به به‌خشدیی و سهرمیزی به‌ناویانگن و له رۆزی همرا و ههنگامه‌شنا ناو هر ناوی خۆیانه و هه‌میشه ده‌گه‌ل خونکار و ده‌سه‌لاتداره زور زه‌لامه‌کاندا به دۆستایه‌تیان رابسراردوه. پادشایانى شاق‌مۆزینلروی تورکمانی و قزلباش و

۱- له نوسخه‌یه‌کنا عزیزه‌دین نووسراوه. عمونی

۲- له نوسخه‌یه‌کی دهنوسدا شیرۆینی. عمونی

۳- شاریکی زل و قایم بوو له باکووی پۆژلوی وان. جه‌میل

عوسمانی - که هیرشیان بز کوردستان کردووه - دستیان بز مەزنه کانی ساسۆن نەبردووه و بە خۆرتیک خستن و نەرونیانی لە دستیان خەلستوون و بگره زۆریش پزێیان لێ گرتوون. یەکەم کەستیکی لەو فەرماندارانە ناوی بە کاری کەوتۆتە سردەم و زارانەوه، مەرئەبووێه کره؛ کە دوو کۆری زۆر بە کردووه و ئاکارچاکی بووه و ناویان: خەر بەگ و عەلی بەگ بووه.

خەر بەگ کۆری مەرئەبووێه کر

لە پاش مەرگی مەرئەبووێه کر، خەر کرا بە جێتشیس و کاتی کە بەلکی سموزی ژبانی بە سۆزە شیخەتی مەرگ زەرد هەلگهرا و سەرچاوهی زیندەگانی وشکاوی هات - چونکە هیچ نێرینەمی نەبوون - بۆی کرایه جێگری.

عەلی بەگ کۆری مەرئەبووێه کر

لە پاش نەمانی خەر بەگ بە قۆل لە سەرکێشانی هۆز و تیسره کانی ئەو ناوچه و مەلەبندانە، جێگەیی بایسیری گرتەوه. عەلی بەگ پیاویکی بادەنۆش و دلەتەر و سەرخۆش و تەریۆش بوو؛ هۆشویسیری هەر لە دەوری بەلەکچاوان و بەژنزاوان خولی دەخوارد و دل و دینی بە بادەو مەسیگێتری سادەنەسپاردبوو؛ هەمیشە دەدلی خۆیدا بە زەمزه مە دەبگوت:

رفزان پاراوکه هەموری خاکەلیتو! چت لە دەریایه؟ دلتویتیک مەی هەزار خەلوار و بار مرواری هێژایه

کۆله کەمی بادەیی نال ببووه کۆله کەمی گیان و کۆله کەمی ژبانی و ماچینکی دیم و پوونالانی، لە گەنجی ناروون و قاروونان بە چاکتر دەزانی. کۆژی قەسەیی خۆش و بە پێکەنێس و بزە و چزەیی کەبابی مەزەیی بەلاوه لە دیتنی مزگوت و بیستن لە مەلای میزەر بەسەر پێ خۆشتر بوو.

لەو کاتەدا کە مەر و مەزنه کانی کوردستانی - بز خۆ نزیك کردنەوه - چوونه لای شائیسماعیل و زۆریعیانی گرت و ولاته کەمیانی داگیرکرد، شاعەلی بەگی بەدلەوه نووسابوو. ئەوی عەلی بەگ پەچاوی کردبوو هەر نەوهش پەفتاری شابوو. بمر هزیهوه لە چنگ گیسۆدەبوون خۆی پەها کرد و تەنانت بەوش بە هاونشێس و هارییالەمی شا. شەو و پۆژ لە ژووری تاییهتیدا دەگەل شا و شایانی بەمردەمی شادا مەست و پیاڵە بە دەست نۆشانۆشی بوو؛ بە سەرخۆشی رابده بوارد.

ععلی بهگ دهگمل شمرهف بهگی بدلیسا زور ناشنا بووه و شمرهف بهگ کچی نموی هانیوه و به چاوی باب و فرزندنی له شمرهف بهگی روانیوه.
 ععلی بهگ همر له تموریز بادهی ممرگی له دست فریشتهی خوا فر کردووه و که سردووه سن کوی همبوو: محهمده بهگ، خدر بهگ، شاولی بهگ.

خدر بهگ کوی ععلی بهگ

که ععلی بهگ له تموریز بوو، محهمده بهگی کوی دهگمل بوو. هوز و خرمان - که به مردنیان زانی - به تیکرایسی خدر بهگیان بهگموره هلبزارد و مهزانیستی ساسونیان پس سپارده بهلام شانیسماعیل فرمانی ساسونی بز محهمده بهگ دهکرد. سرمننجامی بسمرهاتی نمو دوو برابه له داهاتودا دی. شاولی بهگیان هیتشا بابی مابوو به جوانه ممرگی کوچی له دنیا کرد و نیستا کویکی ماوه ناوی دیادینه.

محهمده بهگ کوی ععلی بهگ

که زانی هوزهکانی ساسون خدر بهگیان به گموره داناه، چاری همر لوهدها دی که به خزی و چمند کهستک له دست و پیوهندانوه پهناي بردهبهر سولتان سلیمخان. له کاتیکا که سولتان به نیازی گرتنی قاهره ی میسر کهوتسه پی، محهمده بهگیش و تپای بهخت و هات، دهبهر شاورهنگی دوومنپهتینی سولتاندا بوو.

له شمری چمرکسانا زوری گیانازی کرد و تمنانست نمو روزه که چمرکس شکان و لاشه ی کوژراوان بسمر دهکرانهوه، که لعشی محهمده بهگیان به زامنداری و کله لایی و بگره بسگیان یان نیوهگیان دهناو کوژراواندا دیتموه، وهزیران و سرداران نسیم پروه او میان گمیاند سولتان و فرمانییدا بریشک و لوقمانیان لی کز کردهوه و پیداوستی دهرمانیشی له خهزتهی دارمال درا. وهزیرانی پایمهبرز گوتیان ناواتت چه بیدرکتنه تا بزتی پتک بیتنسن؟ نمویش دلخوازی نموه بوو که والیستی ساسونی بدنه ی نمرزهنیشی بز بخهنه سمر؛ که له سمر نمرزن ده میک بوو دهگمل میرانی حسمه نکتف همر

هرا و مشتمریان بوو. وزیرانی پایه‌بلند همسو دلخوازیان بیتک هینا و فرمانی بی‌لام و جوومی بز دهرکرا. خدر بهگ هر به خۆشی خۆی دستي له ساسۆن بمردا و کارتیکی له ولاتی حمزۆ پین سپیتر و مارویهک لهوئ مایهوه نموسا له ژیر نوئنی خاکا حمسایهوه.

خدر بهگ چوار کوپی له پاش مان: سولتان مه‌حموود، نه‌حمهد، یه‌عقوب، محمه‌مد.

سولتان محمه‌مد به مردنی خۆی مرد و یاقوب بهگ سالی ۹۹۲.ک (۱۵۸۶.ز) نزیک به کلیسای موخران - که له نزیک تغلیسه - له شمپی قزلباش و سماعونی گورجیدا شکا و له گه‌رانمه‌دا له دهره‌ندی تومانس کوژرا.

به‌لقی محمه‌مد بهگ بوو به فرمانی‌ه‌وای سهره‌خۆی ساسۆن؛ به‌لام مه‌لیک خه‌لیل - فرمانی‌ه‌وای حمسه‌نکیفی - ناچه‌ی نمرزنی نه‌دایه و قه‌لاکه‌ی ده‌سکاری و قایم کرد و دژداری لئی دانان که بیپارتیزن.

محمه‌مد بهگ به یارمه‌تی شه‌ره‌فخانی بدلیس و شاعه‌لی به‌گی والی جزیری، له‌شکری برده‌سمر و قه‌لای نمرزنی خاپوور کرد و مرۆشی مه‌لیک خه‌لیلی له نمرزنی دوور خسته‌نمه‌وه. پاش حمقه‌دسال فرمانداری کردن، فرمانی مردنی بز هات و قه‌لای ژینی ویران کرا و له بن توئی ناخدا دامه‌زرا.

شعش کوپی بوون: سوله‌یمان به‌گ، به‌هانه‌دین به‌گ، سارۆخان، خانیزوداغ به‌گ، حوسین به‌گ و عه‌لی به‌گ. سنی کوپی - یه‌ک له دوو یه‌ک - مه‌زنایه‌تیان کرد و له حوسین به‌گ حمسه‌ن به‌گ ناوتک مابوو. له پاش کوژرانی سارۆخان - که محمه‌مدی کوپیان کردبووه جینشین - نمو حمسه‌نه به‌رینگی محمه‌مد به‌گی گرت و هر کسه بز لای خۆی پراکینشاو محمه‌مد به‌گ هاواری بز فرهاد پاشای سردار نارد و شه‌ویش حمسه‌ن به‌گی گرت و دایه دست محمه‌مد به‌گ و شه‌ویش به سنی کورانه‌وه له ناوی برد.

بوداغ به‌گ مرادخان ناوتیکی له پاش به‌جی ما و له سه‌فه‌ری گورجستان بی‌سه‌روشۆین چوو. مرادیش دوو کوپی ماره به ناوی به‌هانه‌دین و بوداغ. عه‌لی به‌گ هر له پۆژگاری بابینا مرد و کسه له پاش به‌جی نه‌ما.

سولهیمان بهگ

کوری محممد بهگ کوری عملی بهگ

سالی ۹۲۷ ک. (۱۵۳۰ و ۳۱۰ ز.) لهسر فرمانی بهرزی سولتان سولهیمانخان، کرا به جیشینی بابی و فرمانروایی ساسونی درایه. ناوچی نمرزنیش کرا به موچی بهانه‌دین بهگی برای.

سولهیمان بهگ زور بهوج و سنگین و گران و خزگر و ناکار په‌نگین بسو؛ لافسی پادشایانی لیده‌دا. بهوپیری سریریزی و چاو‌تیریموه ژیاوه و هرگیز سری بز هیچ نافریده‌یهک نه‌چه‌ماندوه و له ده‌ندهیی و نان به‌ییدا له هموو کسی تپه‌پراندوه.

کاتی که سولتان سولهیمانخان بهغذا و بدلیسی گرت و له دهریندی کیغندروه تپه‌پیری و خیرهتی عاسمان پروشین و باره‌گای زوی لمرزینی له دهشتی نمرزندا لیدا و له سامی نهو سامداره، بالدار بالی دوه‌راند و نالدار نالی دپه‌راند و کهژ و کز - له ترسانی - سریران ده‌به‌رخو نابوون و نه‌ستیری عاسمانان به سرسامیموه تپوه راهابوون، سولهیمان بهگ هر مروشی لی نه‌بزوتن و گنج مانایی نه‌یهاتی و مینا تولا پز لایهک له ساسون ما و ته‌کانی نه‌خوارد و نازوقه و بزوی لشکری نارد و به‌خیز هینانی به راسپاردن پاسپارد و خوی نه‌هاته سرده‌رانه راموسان و به دست و په‌لدا نوسان. تمنانته نه‌یهشت که شه‌مه‌دین به‌گیش روو بکاته مه‌لاتیا.

سولهیمان بهگ پیایوکی تم و دل به دنیا خوش و خوشگوزهران بوو؛ هر به زیندی سری - سر لهوه سری ناوایی - به‌هشتی خوی ساز دابوو. هموو دم و ژه‌مینکی ده‌گمل بادهی پیسر و سادهی جواندا پاده‌بوارد و له هموو سات و کاتاندا کولمه‌سور و مل به موری وهک فریشته و پیری و هزی دهوریان دابوو. لیتی شیرین و نالی ده‌موی وهی دترین و تالی فر ده‌کرد. تاوتیک بریار و خه‌مروینی شخ و شنگ و ده‌لال و چه‌لنگی به‌سر نده‌برد و گاوئیک دور له دنگی قاقا و ساز و سه‌متور و ده‌ف و بلور هلی نده‌کرد. هرما به‌کامرانی رایبوارد تا له نه‌نجامدا به نه‌خوشی خوروتلکه فره‌نگی، دنیای به‌چاو تنگی به‌جی هشت و کسیتی بز جیشین له پاش خوی به‌جی نه‌یهشت.

برونی له ژین و سر نه‌نجامه‌کی سره‌وژیری کردن چه‌م و جامه‌کی

به‌هاری ژیان پاییزی مرگی هس هتا سر خودایه ده‌میتیت و بس

بهانه‌دین کورپی محمدهد بهگ

له پاش مەرگی برای به فرمانی بمرزه نیشانی سولتان سولیمان‌خان- له جینگهی سولیمان بهگ له سمر تهختی فرمانپه‌وایی ساسۆن داممزا. فرمانه‌که‌ی به ناوی فرمانپه‌وای حمزۆ نووسراوه.

به‌هانه‌دین پیایتنکی سمرسۆفیلکه و نامال‌تیرانه بووه و زۆریش دل‌اوا و دست بلاو و نازا و نعترس بووه. له پۆژگاری سولیمان به‌گدا چیان له نعرزن نهده‌دایه و له باتیان سه‌ده‌هزار ناقچه له ده‌رامتی ناوچه‌یه‌کی‌تر وهرده‌گرت. ولاتی خزی به‌جی هیشتبوو؛ پازده‌سالان جار به سواری و جار به پیاده‌یی، ده‌بهر ناوزه‌نگی هم‌میشه له سمری سولتاندا له نه‌ستنه‌بوو خمریکی راوشکار ده‌بوو. سولتان سولیمان ناوی لێ نابوو «ده‌لسو به‌هانه‌دین»^۱. هم‌میشه به‌سمری ده‌کرده‌وه و به‌خشش و خه‌لاتی شاهانه‌ی ده‌دایه. هیندیك جاران له سوتیره‌ك میرلیوا بووه و به سمر جینگه‌ی‌تریش راگه‌یشتوو؛ به‌لام دست بلاویه‌که‌ی کاری له‌وه‌دا نه‌بووه. نه‌گهر یه‌کینک کۆله‌پوشکه‌ی بۆ هینابی، کۆشکی به پاداش داوه‌تی و له به‌رانهر پشیله‌یتنکی پیتشکه‌شی، وشتری لۆکی ده‌به‌خشی. نیتسر چاوچنۆک و خوازله‌لۆک و نانی- نانی و چه‌روه و لات و زمان لووسان -که ناسیان چهنده‌ساویلکه و له باران خۆشبار هاتوو- ده‌وریان لیتاو سمریان پیچا و همر یه‌ک به جۆرتک ده‌یدۆشی و شتی لێ ده‌کیتشایه‌وه. سالانه دۆژی شیت هه‌تا هه‌فتا هه‌زار فلوری زیر همر ده‌رامه‌تی حمزۆ بوو؛ بیست هه‌زارشی لهم و له‌وه به‌دمستوا وهرده‌گرت و هیشتا به‌رگهی نهده‌گرت و له‌شکری گه‌دا و دادۆشان هه‌روا له زنده‌بووندا بوون. کاتی که مرد سی‌هه‌زار فلوری وامی بی‌جینگه‌ی بۆ میراتگران به‌جی هیشت.

تۆ که به‌خشنده‌ی بیه‌خشه له برود مەیکه به کلاری نه‌حمده و مه‌حمود

پینچ کورپی هه‌بوون به‌لام قه‌مزه‌داری و نه‌داری با‌بیان له په‌رووی‌ی کردنه‌وه و لیتشیان نهده‌وه‌شاره بینه فرمانپه‌وا. بۆ چهنده پۆژتک سولیمان به‌گی کورپی ناوی حاکی حمزۆی لێ‌ت‌را. دوایی درا به ساروخانی برای.

به‌هانه‌دین پتر له سی سال مزنایه‌تی حمزۆی کرد و کورپه‌کانیشی نیتینه‌یان لێ نه‌که‌وتوه.

۱- ده‌لو به‌هانه‌دین: به‌هانه‌دینه شیته.

ساروخان به گ کوری مسحه‌مد به گ

هتا به‌هانه‌دین به گ له سمر دنیا بوو، ساروخان به گ له حمزؤ ناواره و هملودا بیوو؛ به ده‌به‌ده‌ری و خاکمه‌ری ده‌ژیا. جار به جاره بارگیری یان شیروی یاخؤ کسان یان مووش یا سویره‌کی له دیوانی پادشاهه به زعامت پی‌ده‌درا و مووجهی شعوی لی‌ده‌درا و زؤر جاریش به به‌رمه‌لدایی دمسوراپیره و کس ناوری وی نده‌دایموه. جا وهک ده‌لین: «صمرگی کمر بز گورگ خفنه‌بندانه»، له پاش همزده‌سال به کلؤلی ژیان، که به‌هانه‌دین له گلدا خمت، به‌ختی ساروخان له خمو راپیری و پهنای به ناستانه‌ی سولتان سلیم‌خان برد. خوالیخوشبوی به‌هشتی مسحه‌مد پاشای وه‌زیری زانا و به‌راوته‌گیسر، که وهک شیروی جمهردار و زتپی تمواو عمیار و چاوه‌دیری نه‌جی‌زاده بی‌خودانه‌کان و لایه‌نگری کمونه خاندانه ناوه‌دانه‌کان بوو،

همزار نافرمیم بز وه‌زیری وها گریی کاری نالتؤزی کردن په‌ها

ده‌ماوهم بیستبویموه که به‌هانه‌دین له زه‌مانی ژیانیدا هم‌همیشه ده‌یگوت: کوره‌کانم بز شهوه ناشین که فرماندار بن و تیبیان رانابینم که بتوانن له سمر کار بز؛ همر چنده‌حسمن پاشای میسری میسرانی دیاربه‌کر - که فرزندسی دل‌بندی خودی شو وه‌زیره هونرمه‌ندهش سو- لبعمر باوکی پایه‌بمرزی خؤی پاراپیموه که سوله‌یسان به‌گی کوره‌گموره‌ی به‌هانه‌دین بکرتته جیتشین، ملی نه‌دا و گوتی پی نه‌دا و شانی لی هملته‌کاند. فرمانی حمزؤی بز ساروخان ساند و به خه‌لاتی شاهانه‌ی لاواندهوه و له سمر کورسی فرمانه‌ه‌وایه‌تی دام‌مزانند. ماوه‌ی پینج سال زؤر به داد‌گمری و گلمیره‌وری معزنایه‌تی کرد و چونکه فیره تریاک‌کیشان بیوو، تروشی چمند نه‌خوشیه‌کی ده‌بنموه‌پ و هه‌ستم هاتبوو. شعوشی لی بیوونه سمریاری ده‌ری تریاک به‌باکردنی.

لمو کاته‌دا که له‌شکری هم‌همیشه له سمری پادشاهی، به سمرداری مسته‌فا پاشابه‌رمو شیروان و گورجستان په‌وانه کرابوو، ساروخان به‌گیش په‌گه‌ل کومت و له شمپی چالندیراندا شعوش ده‌گم‌ل له‌شکری دیاربه‌کر و کوردستاندا پینشمنگی سویای نیسلام بوو؛ که له په‌رونه‌کاو له گاری پؤژمه‌دا قزلباشان وهک باشووی نا‌کام لوریان بوونی و تیبیان په‌هاتن و چهرمیان کردن و له ناویان بردن و ساروخانیش و‌تپای نموان ده‌سته‌ملاتی مردن بوو. مسحه‌مد به‌گی کورپی لمو دروچه‌دا خؤی کورؤووو کرد و به همزار

پهلپرووزه له چنگ مردن خهلمست و کهولی خژی دهریاز کرد.

له پاش پرسه و سره‌خوژی و شکاندنی نازیمتباری و په‌شپوژی، له جیتی باوکی دانرا. کوپه‌که‌ی دیکه‌ی -که ناری عملی به‌گ بوو- هیتشتا همر لایکی ده‌سرووت بوو که مردن کردیه قهربرووت و به جوانه‌مهرگی سمری نایموه.

محمهد به‌گ کوپری ساروخان به‌گ

سالی ۹۸۶ک (۱۵۷۸ز) که باوکی کوژا، ته‌ممنی همژده‌سالآن بوو. به هیمدادی مستهفا پاشای سردار کرا به سرداری مه‌لبنده‌که و گیرویمندی دنیاداری و پارێزگاری کهوشمنان و ناگاداری لشکر و قوشمنانی پی سپتیرا. له راستیشدا لایک بوو لاوچاک و پسله‌موشت و قشت و ناکارچاک. لاسا و پهمپوی رۆمیانی ده‌کرد و خژی له باری شومان هه‌لده‌خستوه. به گورهمی هوای فیر بوونی خۆتندن و نووسینی کموته سمر و دهمیری پاچوو. سیوادی فارسی و خه‌تینکی شکسته‌ی بۆ خۆی پینکه‌مونا. جارچاره که ممشقی له بمر ده‌سنووسی میرزا چاکانی کارامه ده‌کرد، زوی هه‌لده‌گرتن و زۆر جوانی دیناوه و له ناو هونهراندا همر نه‌ممش فیر بووه.

له پاڤ خزیدا ناوانی به‌ری هه‌بوو؟ به‌لام به کردهوه چی وای بۆ نه‌کرا. نوری چاکی لیتدەزانی همر لاسا‌کردنوه‌ی به‌چکه رۆمیان بوو. له جلکی په‌نگاوه‌نگ و خواردنی گران‌یایی و خواردنوه‌ی سمر و دلخۆشکردا کس له باژێریانی‌ش به قوله‌قاپه‌ی رانده‌گه‌شت و رۆمیش ده‌سکیان له دوو نه‌ده‌کرد.

له پاشان وازی لهو وازواریش هیتنا و سالی ۱۰۰۱ک (۱۵۹۳ز) به نیازی حیجاز باری سه‌فهری لیتنا و چمند چۆل و بیابانی به‌ری و به چمند کمل و کهژ و دهشت و به‌ژاندا تیبهری و خژی گه‌یاندبه‌ستی بیره‌زی مه‌که‌که و چاوی بهو کابیه‌ی روه‌ن کردهوه؟ که جیتی له دهورگه‌رانی «بیوانی» که سارد و سه‌ودا و بازوگانی خروایان له بیسر ناباته‌وه» و به فرمانی «روو بکه مزگه‌وتی به‌ستمه» پشته‌مالی به‌ست و چوه شوینه که «همر کس‌ی به‌چتی ترسی نامیتن» و بانگه‌وازی «کن له دهستی دی ده‌بی سمر له مالی خودا بدا» به دل ژنموت و له سمر سپارده‌ی «له ئه‌رک پیتک هیتاندا یادی به‌زدان زۆر بکه‌من» ده‌می له نزا نه‌سره‌وت و په‌گه‌ل کاروانی: «هه‌موو به‌رمو نیتمه دینموه.» که موت که شه‌وش شه‌ویهری به‌ختیاریه.

به‌لام زری خۆ به کارویاری سرداریوه ماندوو نهده‌کرد و شعرکی فرمانداری -وهک پتویسته- به‌پتوه نهدبرد. هموساری کارداری دابوره دست شه‌مسهدین کورپی فه‌ریدون‌ناغا و کردبوویه همه‌کاره‌ی خۆی و نمویش به‌ناره‌زوی خۆی ده‌بزوتوه و دستمی میسری له‌تخته‌بمستبوو. به‌بیرسی شه‌مسهدینی نهمیده‌توانی پهنجه‌ده‌تاوی رابکا یان دست بز پووشکهمیک به‌ری. له‌هستان و رۆنیشن و سردان و به‌خه‌لک گمیشتنیشا، ده‌بویه پرسه‌بمو کویتخا سه‌هنده‌یه‌ی بگردایه.

خزم و دۆسته‌دلسۆزه‌کانی محهمهد به‌گ -که‌رکیان لسی هه‌لده‌گرت و سه‌ریزتیویان ده‌نواند- هه‌موی له‌ولایت و ده‌رنان؛ ته‌نانه‌ت نیازیسی وابوو ناغاکه‌ی خۆی بکوژی. کاتی که‌هسه‌ن‌خان و غازان‌خانی کورپی هسه‌ن‌خانی پسامی کوژان، کچی هسه‌ن‌خان و خوشکه‌که‌ی خۆی -که‌ژنی غازان‌خان بو- له‌شه‌مسهدینی کویتخای ماره‌کردن. میتشکی محهمهد به‌گی به‌جوژیک له‌بادی هه‌وایی ده‌ماندبوو، که‌له‌ی پی له‌که‌له‌ی فرمان‌ه‌وا پایه‌برزه‌کان دهدا. له‌شکری برده‌سه‌ر جزیر و نیازی وابوو که‌شهره‌ف به‌گ ده‌رکا و میرمه‌مه‌دی برای له‌جنگه‌دابنی. هه‌میشه‌ش ده‌گمل هۆزی پۆوه‌کی و زهرقی و سلیمانیدا -که‌هاوسای بوون- شه‌روکتشه و هه‌رای بوو.

سالی ۱۰۰۴ ک. (۱۵۹۵ و ۹۶ ز.) له‌پاش هه‌ژده‌ساله‌مزنایه‌تی کردن، کویتخای مردن به‌سه‌ری کردوه و خوا بز خۆی برده‌وه و چ منداایشی نه‌بوون.

ته‌محهمهد به‌گ کورپی خدر به‌گ و محهمهد به‌گی برای

دوای نه‌وه که‌محهمهد به‌گی ساروخان به‌گ فیزخانه‌ی جیهانی به‌جه‌هیتشت و به‌ره‌و گوژپان رۆهیتشت، شه‌مسهدینی کویتخا -که‌خۆی کردبووه شیره‌کولله و که‌چولک به‌ده‌ستی گه‌ل- ته‌محهمهد به‌گی کرده‌مه‌زنی همز و هۆز و تیره‌کانیش به‌ده‌ستی گه‌ل ملیان‌داو دایاننا و به‌هۆی مراد پاشای میری میرانی دیاره‌کروه، رووداوه‌که‌یان به‌سه‌ر گوژچکی پیچکی ته‌ختی به‌به‌ختی سولتان راگمیانند.

محهمهد به‌گ کورپی خدر به‌گ له‌پۆژگاری محهمهد به‌گنا له‌ده‌ست ده‌سه‌لاتی شه‌مسهدین ولاتی جیهیتشت و له‌لای میری بۆتان ده‌ژیا. له‌وکاتهدا که‌محهمهد به‌گ مرد، نه‌وه‌له‌شاری

نسرمد بود. کاتی که زانیموه نه‌محمد به‌گی برای کراوته میسری حمزؤ، ده‌گمل به‌هانه‌دین به‌گی کوری مرادخان - که نموش نزدیکی دوو سال بوو ویرای شامراد و حوسین‌ناغای سؤسانی و باران‌ناغا و هیندیک ناغای‌ترا، له چنگ شه‌مسدین ناواره بیسون و له بدلیس و شیروانیان پاده‌باراد - به تیکرایی بمرمو حمزؤ هاتن. لمو گله‌کۆمه‌گیه شه‌مسدین زؤری ترس پرتیشت و چووه بن‌کلیشمی نه‌محمد به‌گموه و هینایه سر شو بروایه که هرچونیک بی مسمحمد به‌گی برای خۆی بکۆژی. مسمحمد به‌گ همستی بمو کمین و بهینه کرد و خۆی نه‌خسته داوی کوتیخواه و له رتیه بیای داوه و ده‌گمل ناغاکانی سؤسانیدا خۆی گمیاندقه‌لای ساسؤن.

پیروماقوولانی شو ناوه - که له‌بهر دست و ده‌می بیسی شه‌مسدین وه‌تنگ هاتبیون - له دژی شو ده‌گمل دوؤمنسن پتیک هاتن و زؤر به پروخۆشی پیشوازیان لیکرد و دهرگای قه‌لایان بپرودا کرده. شو قه‌لایه‌ش لمو هله‌مورتانیه که خمرتمل تا بمریبا خولده‌خوا ده‌می همزارجار تل بنا و ره‌شبا له پی هملگم‌رانیدا شه‌کعت و فل ده‌می.

ده‌بوو پاسدر له سفر سرمانه‌کانی پشتی دانسوتن

ده‌ترسا گومبزی عاسمانی شین شانی پرووشیتن

به شوین شو پرووداوانه‌دا شه‌مسدین بنیشتی لی پوچهل بوو؛ مهنجه‌لی نامردی هاته کول و هله‌چوو؛ په‌لاماری نه‌محمد به‌گی دستکردی خۆیدا و کراسی سرداری - که خۆی بؤی بریبوو - له بهر دادری و کۆت و زنجیری خسته پا و ده‌سته‌وه و وه‌ک دیلیک له گۆشمی زیندانی به‌سته‌وه و به‌هانه‌دین به‌گی له جینگه‌ی شو قوت کرده. سی - چوار هزار پیاده‌و سواری بؤتانی و شیروانی و زمرقی له خۆی هالاند و به نیازی تالان و گرتنی قه‌لای ساسؤن و مسمحمد به‌گ و پیاده‌کانی، به هله‌داوان خۆی گمیاندشمو ناوه و له رۆژاوی قه‌لاره لمشکریمزی کرد و ساگری شم و همرا هملگیرسا.

مسمحمد به‌گ و یارانی توشی پمیشانی هاتن و له پروی ناچاریموه پۆژی سی‌شه‌مۆی چارده‌ی مانگی شهابانی سالی ۱۰۰۴ ک. (۱۵۹۶ ز.) پیاوکی ناردله‌ی فرمانبره‌ی بدلیس و داوای کۆمه‌گی لی‌کرد. نموش به‌ ده‌نگیموه هات و دوسن هزار پیاده‌و سواری پۆژه‌کی له دوو لاره به‌ هاوارموه نارد.

شهمسددین که به‌مهی زانی، خوی له سرگردانیدا دیتموه و هر هیندهی بز کرا له نیروشمویتکنا
تفدمستی لی‌کرد و خوی کوشی و به‌رو همز کشایموه و هر نارپیشی نعدایموه. مسحه‌مد به‌گ و
ناغایانی پژه‌کی -که عه‌لانه‌ین‌ناغای بلباسی و نملوه‌نداغای قوالیسی بوون- ده‌گمل هوزه‌کانی
موده‌کی و زیندانشدا کموتنه شوتنی. لشکری شهمسددین که گمیشتموه همز، هه‌موو له ترسان
بلاوه‌یان کرد و سمری کوتخا بی کلاو مایموه و جینگهی پی لیژ ببوو. چاری ناچار پیلی ماژ و مندالی
خوی گرت و ده‌گمل مرشامحه‌مدی شیرویدا پرویان کرده‌لای زهینعل به‌گی شتیروی، که ده‌بووه
خمزوری کیژی شهمسددین و پهنای برده‌بر خزمی خوی. حوسین‌ناغای کورپیشی پاسپارد که به‌جیتته
قلا و له زیندانا نه‌محمد به‌گ بکوژی و به‌هانه‌دین به‌گ ده‌گمل خزیدا بیتنی و له ریگه بگنه وان.

به‌هانه‌دین به‌گ -که له قه‌لاکه‌دا بوو- بیستیموه کموا شهمسددین به‌روو شیروان هه‌لانووه و
لشکری مسحه‌مد به‌گ و پژه‌کیانیش به‌رو همز هاتووه؛ نه‌محمد به‌گی له زیندان ره‌ها کرد و
کاتی که حوسین به‌گ پای نایه ناو قه‌لاوه، نموان گرتیان و خستیانه ناو زیندانه‌موه و جینگهی نه‌محمد
به‌گیان پی پر کرده‌وه.

شهمسددین که به‌و به‌لایمی زانیموه، له نه‌ژنز و رانی خوی داو به‌ شین و گابژو و قورپیشوان
هه‌لات و دایه کیتوان. نه‌محمد به‌گ و به‌هانه‌دین به‌گ -وه‌ک برا‌گچکه‌ی به‌رفه‌رمان- به‌ پیرمسحه‌مد
به‌گه‌ره هاتن و قه‌لایان دایه دست و کردیانه همزنی ولات و مووچه‌یه‌کیش که هر له میژموه بز
کوره‌میران دیار کرابوو، بموان درا و دامسزوان و مسحه‌مد به‌گ داوای فرمانه‌ه‌واییه‌که‌ی -که
پیاوماقوولان و حاکمه گموره‌کانی کوردستان قو‌لیان بز له سمر کیشابوو- به‌ پیچگی ته‌ختی
خه‌لیفایه‌تی سولتانی همزه زل و به‌ شکژ و شان، سولتان مسحه‌مدخان گیماند. به‌ یاریده‌ی پیاوانه‌ی
وه‌زیری گموره (برایم پاشای گموره‌وزیر) ولاتی همزلیان پی به‌خشی و فرمانه‌که به‌ نیشانی سولتانی
نه‌خشی و به‌ لوانه‌ومی پادشاو خه‌لاتی گرانبه‌ها و هیژا، سمرفرازی ناو هه‌والانی کرا.

هیشتا ماوه‌ی سی‌ سال به‌ سمر فرمانه‌ه‌واییه‌که‌میدا رانه‌برده‌وو، شهمسددینی دل به‌رک و کینه،
گرپی ناژاوه‌ی ده‌همنان هه‌لگا و لی برا که‌تنتیک بنیتموه. خوی گیمانده‌جزیر و پهنای به‌ موشره‌فسی
جزیر برد و داوای لی‌کرد که تکای بز له مسحه‌مد به‌گ بکا و حوسین‌ناغای کوری له گرتووخانه

پژگار بکمن. بمر لئوه پیاوی مورشرف به تکاناموه بگانه همزۆ، حوسینئاغا کوژرا. مورشرف لئسر ئو کاره دلی له محهمد بهگ رهنجا. نهسجار شهمسدین به بمرگوتیدادا که همزۆ و هیژهکانی همزۆ له میسری خویان وهرزن و نامه و پیاویان نارذۆته لای شهمسدین کوژخا که دستێ خۆی تینخا و همر کهسیان له بهچکه میرهکانی همزۆ بۆ دیاری بکا، به محهمد بهگی دهگۆرنهوه. مورشرف به چاپ و چوپ و شات و شووتی ئمو دووزمانه جانانیه فریوی خوارد و نزیکه یینجهمزار کسێ له بۆتانی و شیریی و زهرقی و کوردی دیکه کۆ کردهوه و لاشی وابوو که بمرلهوه بگانه نهمرد، میرزادهو همزۆ و تیرهکانی همزۆ دینه پیتشواز و بمر فرمانیهوه و همرچی ئمو بلی له گفتی دهراچن. بهلام پینچموانه خمیالاتی ئمو، عمزانیهکان بهکپا پارهستان و دهستیان له میسری خویان ههلهگرت و لیپران ههتا رهگی تهریان تینا مابن، لاگیسری محهمد بهگ بن و بۆ ههموو پینھاتیک چاوئۆز و نامادهی ههموو کارهساتیک بوون.

هیندیک له مهر و مەزنان هاتنه بمریوانی و مورشرفهیان له چوونی همزۆ گیر داو لئسر نهم و تووژۆه مورشرف له نهمردوه بمره بدلیسی باداوه و نیازی کرد که شهمسدینی دهگمّل چمند پیاوماقوولیکنا بنیژته همزۆ و بیکانهوه کوژخا و کاربهدستی محهمد بهگ. له پاش لیتوان و سروهر کردنی کارهکه، خاننبدالی برای مورشرف و خهلف بهگی برای منی همزاریان به چمند سمرناستیکی بۆتانی و رۆژهکیموه دهگمّل شهمسدین نارد و دایانهمزواندوه.

له پاش ماوهیهک که بۆتانیهکان گهراوه، شهمسدینی کوژخا دیسان وه جارن ههلی تۆزانده و گهری دهگهورهپیاوانی همزۆ هالاند. فهله و موسولمانهکانی ئمو شارۆکمهیه که زانیان تۆسهی گورگ مهرگه و چاریتری نیه، به دستێ گمّل لیتی راپهرین و لیپران له کۆژ دنیای کمنهوه. خهلف بهگ و هیندیکتر توانیان به ههزار قیره و گوێ پچرکی له چنگ دۆزمنانی قستمسری پژگار کمن. مورشرف له بیستنی نهم خهبره هومیدی پسی نهما و گهراوه جزیری. نیتسر لئو رۆژهوه -که بیستمی مانگی ناو جیژنانی سالی ۱۰۰۴ ک (۱۵۹۶ ز) بو- گهری ناژاره دامرکا و همر و کیتشه، بیژدنگمی لی کرا.

عملی پاشای میسری میرانی موسولنی -دۆستی له میژینهی برابیم پاشای گهروهوزیر- دهپیتشدا له

ناستانه بوو؛ کاتی خبهر و باسی محممد بهگ به بهرگونی وهزیری رووناللبیسیری خاومن تهگیبر
 گمیش، نمو عملی پاشایه که پیایونکی زۆر پوولهکی و چرووک و پژده و پووک بوو، بمو هووایه که دراو
 و مایهی زۆر له محممد بهگ و مردهگری، نمویش بمشی خۆی تیخت و لاگیری لئ کرد. به شوین
 نهوهدا بز وهرگرتنی بهش و پرکردنی گیرفانی، هاته سردانی و بوو به میوانی. محممد بهگ هیچ
 دریغی دهگم نه کرد و نهوهدی له دستێ هات پیزی لئ گرت و دراویکی زۆری دایه؛ بهلام نمو خعیال
 پلاوهی که دلّه گلارهکی عملی پاشامهگیرانی پنده کرد، به هیچ کابانیک لئ نهوهدا و به هیچ دم و
 ددانیک نهوهدا خورا. وهک نمو بز خۆی تیی گرتبوو به سمتی وهک محممد بهگیش نهوهدا. چاوچنژی
 و خوازه لۆکی نمو کابرایه له جمهه ندهم تیندارتر و به جۆشتر بوو؛ ههر چهندی تبت پرتایه نهوهدا گوت
 بهس و له پهستا گپ خۆشتر دهبوو؛ ههر دهیگوت بینه و نیهی نهوهدانی:

شهرم و شووه و پیساوهتی لای نمو دراو و پاره بسو

ترسی خوا و مهردایهتی لای نمو دپاو و پاره بوو

بز دراو کۆ کردنوه و خواردن له حزیا و دیو دهچوو

بز له باش بیسر کردنوه خوهری و قزوو بیتکاره بوو

به دلزهنجای له حمزۆ دهرکوت و چووه مووسل و له پاش شمش مانگ له سر کار لابرا و هاته
 جزیر و شه مسهدینی برده لای خۆی و دژی محممد بهگ پیلانیان پرتک خست. فرمانیکی به درۆیان
 ساز داو روونوسی فرمانه که بیان نارده حمزۆ و دایان به نهحممد بهگ کهوا تۆ کراویه میری حمزۆ و
 گیرمه به و مره جزیری. نهحممد بهگی گیل و بهستمزمان فریوی خوارد و دهگم چهند پیایونکی
 خۆیدا له حمزۆ ههلات و هاته جزیر. شه مسهدین و عملی پاشاییشوازیان کرد و به قعدر و حورمهت
 هینایانه لای شهرهف بهگ و فرمانیکی تری دمسکردی خۆشیان نیشاندا که لاسر عملی پاشاو
 میرشهرهف پیتیسته یاریدهی نهحممد بهگ بدن و بیکنه مهنی حمزۆ. میرشهرهفیش سابوونی له
 بهر پیتی درا و به دهردی نهحممد بهگ برا و بمو ساخته کاریه فریوی خوارد و له برانهوی مانگی
 شابانی سالی ۱۰۰۴ لهشکرکی زۆری دهگم عملی پاشاو نهحممد بهگ و شه مسهدین و شاعهلی

به گی برای خویدا بمرهو حمزؤ نارد.

خهلکی حمزؤ که بهو باس و خواسه میان زانی، پیاوماقوولانی سؤسانی و خالدی و چمند کمخودایدک بیریان هاته سر نموه کموا محممد بهگ له سر حوکم لادراره و نه حممد بهگیش دیموی به هیتزی باسکی بینگانان بیتتوه سرمان. وا باشه نیتسه له ناو خؤماندا مزمزئیک ههلبؤترین و کاروباری ولانی پی بیترین. نموسا نه گمر نه حممد بهگ و شه مسدین زانیان نیتسه مزمزی خؤمان همیه و نموانمان ناوی، لهوانهمیه بمرهو دوا بگمپیتتوه و وازمان لی بیتن. له سر نمو بیرورایه، بههانه دین بهگی کوری مرادخانیاں به گمورهی خؤیاں ههلبؤارد و نیازیشیان وابوو محممد بهگ بکوزن. ههتیر مهتیبوی همزه کار و بی تاکار، دستیان دایه چهلوچوونه جمستی محممد بهگ. نموش وهک گوتوویانه «ناچاری سمرت به مالی دوژمندا دهکا» زؤر به نمرمی هاته پیتش و گرتی چونکه هؤز و خزمان له رهوشت و ناکاری من خؤشیاں نایه، وا من به دل و دهرن دست له مزمزایمتی ههله گرم و بههانه دینم به گمورهی خؤم قبول کرد و پهیمانی بهر فرمائی دده می. نموسا پسروله و فرمانه کانی پادشای ساچ کردن و له بهرده می بههانه دینی دانان.

شه مسدین که نم خمبری بیست، نامه یکی پر له گه نوهمر مشی بز بههانه دین نووسی که محممد بهگ کوری منی کوشتوه؟ نه گمر بزوم بگری و پایگری هاتا من دهتگمی، نموا مزمزایمتی حمزؤت دده می؟ نه گینا گلوی خؤت له ملی خؤته.

محممد بهگ که به ناوهرؤکی نامه زانی رایسپارده لای بههانه دین که زؤر شمرپوننگه تز من بگری و به سووکایمتی بسدیه دست شه مسدین و له تؤلوی کوریدا بمکوزی؟ من نامؤزای خؤتسم؟ نه گمر ده زانی شیایوی کوشتم، بز خؤت له گمردنم ده. به هر فیل و تله کمیک بو خؤی له دست نمو نزمانه بیویدانه بزگار کرد و پهنای به هؤزی خالدی برد. به کؤمه گی محممدناغای خالدی نابه کی، له روتوه پرووی کرده لای ساسؤن و به یاریدی خهلکی ناوچه که خؤی له قه لاکه داگرت و لیتی دامعزرا.

شهمسدين و عملی پاشاو گموره پياوای بۆتانی، ناوی مهزنایه تیان له نه حممه بهگ نا و به سهد تعته نه و سهسه نه بهرو حمزۆ هاتن. بههانه دین بهگ نزیکه می هزار سوار و پیاوه می لشکر سازداو به نیازی ری پی تهمانی هیرشبهان، خوی له دهسک نا. هیندیك کس له هۆزی خالی ناردنه گوی چه م که پاسهوان بن و لاشی وابوو چونکه چه مه که بوار نادا، بۆتانی ناتانن بهرنامه؛ خویشی سهری پردی لی کرتن.

له بوولیتمی بهماندا، بۆتانی همر به سواری، خویان ره زگ چه م نا و نهمسه کانیان به مه له بهرینه مه و چه مند پیاویکیان له پاسهوانه خالیه کان کوشتن و نهوانی تر هه لاتن و هموالیان بۆ بههانه دین برد.

بههانه دین که زانی کار له کار تر ازاره و دهسته مه کهری بۆ ناکری، پکیفی هینایه و بهرو سوسانی پاکرد و مال و مندالی له ناو سوسانیان به جه هیشت و بهرو ساسقن هات و نیازی وابوو له قه لاکمیدا خۆ داگری. کاتی نزیك که تهمه بیستی کهوا دوو پۆۆ له مهوهر محمد بهگ ده گمۆ ساسۆیه کاندای نیک کهوتوه و چه وه نه ناو قه لاه و دهرگاشی زۆر قایم داخراوه؛ ناچار ده گمۆ شامردا ناغای سوسانی و چه مند پیاویکدا، پۆۆی دووشه مه بهست و پینجه می مانگی پۆۆوانسی نهو ساله هاته بدلیس و یازده پۆۆان لهوی مایمه و پۆۆی دوازه مهین همر چه مندی دۆست و برادران به بهریان هه لخواوند که به سینیتمه، به هری نه دا و گوتی همر دهرۆم. درۆیه کی به سبجو که گوايه خه لکی حمزۆ به کۆمه گی محمد بهگی زهرقی، نه حممه بهگ و شهمسدينیان دهر کدروه و چاوه نۆی نهون که به چیتمه و به کمنه مه گموره. له قه لای بدلیسه مه که وهریکموت، گه پشته سهر پردی خاتوو؛ پیاویکی توش هات به هه له داران له ساسۆنه مه ده هات و هموالی دایه که شعی هینی شمش شمه کانی محمد ناغای نا به کی شه سه دینی له ناو قه لادا کوشتوه. نه حممه به گیش له مهزنایه تی خراوه و خه لکی حمزۆ هه موو پیاوه کانی عملی پاشایان وه که په لکی سیر لی کردوون و به دهری سووره ساقمیان بهردوون و پروت و قووت ده ناو خانوه کانی شهمسديندا قه تیس مازن و پیاویشیان به دووی محمد به گدا نارد و هیناپانه مه و نیتا به

فرمانروایی پالی داوتموه.

بهانمدین به یه کجاری نمتروی بهردا و به ناهومیندی پوری کرده دهرزینی و چهند
 پوژتیکی ده گهل محهممد بهگی زهرقی گوزهراند و لهسر ناموژگاری نمو بهرو جزیر تیتی
 تهقاند و خزی هاربیشته بهر پمییوی میرشهرهف و شمویش موچمهیه کی له داهاتی سنجاقی
 نهمرد بز بریموه؟ که نمو موچمهیهی ده پیشدا ده دا به محهممد بهگی کوری خزی.
 نه محهممد بهگ له همرز کوزرا و نیستا له ناچهی همزودا محهممد بهگ فرمانروای
 سمریه خویه.

به ندى چواره م فهرمان پړه وایانی خیزان

نوریش دهبته سى دسته

نمو گولچنانهى له باخچى په ننگاورهنگى پر بڼدويمرامه مى ميژوودا گولبڅيرين و نمو کارامانهى له ناو ميترگ و ميسر خوزارى بمسرهاتى رابردوواندا ناوديرين، بنوسيان گولوى داداوه و گونچکى مهيان وا ناو داوه که فهرانپړه وایانى خيزان له ناوچى بليجانسه هاتوون؟ که سمر به مهلبندى خمنسه. وادياره باب و بايسرانبيان چې گموره و خانهدان بوون و هاتوونته بليجان و قهلاکميان له دستنا بووه. ماوهيهک که لهوى ماونهوه، له وهچى شوان سى براى زږر تازا به ناوى: دل و بل و بليچ پميدابوون و بهره خيزان بزوتوون و به زږردارى گرتويانه و به سى پشکيان بهش کردووه: خيزان بزى براى گموره بووه و نيونجى مهکسى بردووه و نسايرد بهر گچکهکميان کموتووه. هر سيکيان، هر کس له جنگاي خوى مهزنيک بووه.

باسى بمسرهاتى تږدهمهى نمو برايانه- وک ده ساوادم هاتووه و چوڼ حوکميان لىو مهلبنده کردووه- به يارى خوداى پرموردگار له لکى پهکوم و دووم و سيهه مدا به نووکى بنوسمى دادينم و له سمرکاغزيان دهچسپيتم.

دهستەى پەكەم

له هه‌رمانه‌وه‌یانی خه‌یزان و هه‌زی نهم ناوه‌یان

چه‌رۆكه‌یكى زۆر بلاوه و ده‌ماده‌م وا راگوته‌زروه كه له سه‌ره‌تاوه‌ ناوی خه‌یزان، سه‌حه‌رخه‌یزان¹ بوه. چونكه خه‌لكی نهم ناوچه‌یه له چاره‌خه‌لكی تری كوردستان زووتر له خه‌م هه‌ستاون و بۆ نوته‌ و پاره‌نهم له به‌ر باره‌گای خودا و ته‌ستاون و گه‌وره و گه‌چكه و به‌سه‌ر و به‌سه‌كه‌یه‌مان سه‌ریان به‌چێ نوته‌ویان ناچێ، سه‌په‌ده‌ی به‌یه‌مان و گه‌زنگ له سه‌ره‌مان و جه‌نگه‌ی نه‌یووه‌یان و دانی نه‌یووه‌یان و به‌ درته‌یای شه‌وگاران، له‌به‌ر نه‌یووه‌یان نه‌سه‌ره‌توون و نه‌خه‌وتوون و ناوی سه‌حه‌رخه‌یزان ته‌واو پێ به‌ ته‌سته‌یه‌نه. نهم ناوه له ناو كوردانه‌دا هه‌نده‌ی هاته‌وه‌ پێكه‌راوه، سه‌واوه و سه‌حه‌ری لێكه‌وتوه و خه‌یزانه‌كه‌ بێهه‌واڵ ماوه‌ته‌وه. كورد هه‌ر په‌شه‌مه‌تی له ناوان داده‌به‌ری: به‌ شه‌مه‌سه‌دین ده‌لێن شه‌مه‌ز و عه‌زه‌دینه‌ش بوته‌ عه‌زه‌زه‌ جه‌مه‌شه‌ید ناوی جه‌مه‌زه‌یه و نه‌به‌ناڵ به‌ نه‌به‌ز بانگ ده‌كه‌من.

هه‌نده‌یكه‌ش ده‌لێن نهمی قه‌لاكه‌ی به‌نیات ناوه‌ چه‌ژه‌ زیاره‌تی مالی خودا و كاته‌ی له‌ هه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ ده‌ژاران ده‌ركه‌یه‌مان لێ گاله‌ داوه و په‌نگه‌ی چه‌وه‌نه‌ژووه‌یه‌مان نه‌داوه و شه‌وه‌ش په‌كه‌ی هه‌سته‌وه و گوته‌ویه: خه‌یزانی هه‌یه‌یه‌وه‌ و سه‌ری خه‌زی هه‌له‌گه‌توه و په‌ژه‌شته‌وه.

زۆریه‌ی فه‌رمانه‌وه‌یانی نهم ناوچه‌یه به‌و ناوه‌وه‌ ناسراون. شاری خه‌یزان شاره‌تی تازمه‌یه‌جاده‌وه‌ له په‌ژه‌گاری نه‌سه‌لامه‌یدا به‌نیات نه‌راوه. خه‌لكی نهمی ده‌لێن: خه‌وه‌نی مه‌راغه‌ی لای ته‌سه‌ره‌زه‌ شه‌وه‌ شاره‌ی دروست كرده‌وه و نووسه‌ری نهم په‌وه‌یه‌رانه‌ گه‌له‌تیكه‌ی كه‌ته‌ب بۆ په‌شكه‌نیوه و پادشایه‌كه‌ی وای به‌ به‌رچه‌واوه‌ ته‌ینه‌په‌ریوه، خه‌یزان ده‌سه‌كردی وی به‌ی؟ و ته‌ده‌چه‌ی نهم كاره‌ی كاری وه‌زه‌ریكه‌ی یان شه‌مه‌سه‌ریكه‌ی به‌وی.

1- سه‌رخه‌یز: شه‌وه‌كه‌ی به‌ته‌را سه‌رخه‌یزان: نهمانه‌ی به‌یه‌یه‌مان زوو له‌ خه‌م هه‌له‌مه‌ته‌.

2- په‌سته‌ی «سه‌رخه‌یزان» و «خه‌یزانی به‌عه‌ته‌را» فارسه‌ی ناخه‌ی به‌نه‌ ناوی كوردان. هه‌ن لام وایه‌ هه‌ر «خه‌یزانه‌» كه‌ به‌ ناوه‌دانی ماڵ ده‌لێن. جه‌مه‌یل
«سه‌رخه‌یزان» فارسه‌یه‌ به‌لام «خه‌یزان» وه‌كه‌ جه‌نیو، یان ناوه‌دانی ماڵ، كوردیه‌ن و ده‌فارسه‌یه‌ نیه‌ن. خه‌یزی به‌ی ته‌هه‌ته‌را جه‌نیو ته‌كه‌ی كوردانه‌یه. هه‌ژار

هه‌لش‌ده‌گری نو کاته که هولاکوزخان دسکاری شاری ممراغی کردوه و بز خزی لموی دانیشتوه و خواجه‌نمیسری تومیسه همه‌کاری بسوه، قه‌لا و شاره‌که کاری شو بی و ده‌گمل په‌کیک له پیاده‌گموره‌کان یان وه‌زیره‌کانی نیسلامدا پیکه‌وه هاوکاریان کردین. مزگموتی گموره نو شاره هر کاری بنیانتبری قه‌لاکمیته؛ چمند کۆله‌کمیته‌کی تیدایه، خه‌لکی ولاته‌که نازانن چ دارتیکن. هیندیک ده‌لین نو داریه که تورک «نیتیمپنی» و کوردان شیلانی پی ده‌لین^۱. خه‌لکه‌که بر‌وایان وایه که زۆر له پی‌اوچاکان هاترونه شو مزگموتسه و له ودمی نومانه‌وه هر کس لموتدا بیارتتسه‌وه، نزیای دستموله‌جی په‌وایه. زووری قه‌لا وه‌ک پوانگی نهمستیره‌ناسان هه‌لخراوه‌تموه؛ به خشتی سور و قسلاو دارژاوه. باغاتی زۆر و هم‌موو جۆره میوه و تری و کشمیشی لای ته‌وریز و عه‌جه‌مستانیشی لی هه‌یه و نه‌گمر بمو هۆیه‌وه بنیاتی نو شاره بده‌نه پال خواجه نهمیسره‌وه، له شاهز به دور نیسه و خراش ده‌یزانی. به‌لام ناو و هم‌وای خیزان زۆر ناسازگاره؛ پایزان هم‌موو کس لموی تروشی لمرزوتا شموی و لام وایه نو ناسازگاریه تاوانی داری قنلق بی که زۆری لی هه‌یه.

هۆزی ولاتی خیزان به نه‌میران به‌ناویانگن. هۆی نو ناوه‌ش نه‌میه هرکس لمو هۆزه بمرده‌ایه، مزمزی ولات مروچه و نازووقمی شموی به میسراتگرانی دده‌ا و گموره و چسوک و وه‌ک به‌ک تماشاده‌کردن و کابرا وه‌ک نه‌مردبا واپوو.

فهرمان‌ه‌وایانی خیزان هه‌میشه ده‌گمل زۆرداره زله‌کاندا نهم خویان نیشان داوه و ده‌گه‌لیان پیک که‌وتوون و نومانش خاتریان گرتوون. چمند جاریک پادشایان که ده‌ستیان به سهر کوردستاندا گرتوه و خاونه کورده‌کانیان لی ده‌رکردوه، خویان ده‌و بنه‌ماله نه‌گه‌مانتوه و بی‌ترس و زیان ماوتنوه.

ممولانا عه‌بدولم‌زاقی سه‌مه‌رقندی له کتیبی مطلع‌السعیدیندا ده‌لی: سالی ۸۲۴.ک (۱۴۲۱.ز) کاتی میسزا شاهروخی کوری نهم‌رتیمسوری کورده‌کانی بز سمرکوتانی کورانی قهره‌یوسفی تورکمانی گه‌یشته که‌وشمنی نازربایجان، کوری مرسوله‌یمانی خیزانی ده‌گمل شه‌مه‌دینی بدلیسی هاتن به پیسیره‌وه و به ناو پیدانه‌وه‌ی شاهانه و لاواندنموی خاوه‌ن شکۆیانه، سرفراز کران.

۱- «شیلان» پنجه‌که قه‌ت هینده‌نمستور ناہی دسکه ترویشی لی پیک بی، چهای کۆله‌کمی مزگموت. واده‌باره شو خه‌لکه هر وه‌ک داری کۆله‌کمیان نهمزانیوه شیلانیان نهماسیره. هه‌ژار

له پاش میرسولعیمان و کوریه کمی - وک ده ماوده م هاتوه - میرمیلیک ماومیک ممزنایمتی تیندا کردوه و که نمویش کوچی له سمر سمرزه مین کردوه و له گزرتان خموتوه:

مهرداوه کوپی میرمه لیک

سیونژ سالان به بی کیتشه و دهرده سمری، سرداری سمر به خزی خیزان بووه. شمو و پژی به خواردنموی می و بادو به هامده می نونه مامی جوان و ساده پابواردوه. فیرگمیتکی له خیزاندا بنیات ناوه که به فیرگمی داوودیومه ناو براوه؛ همتا نیستاش زانا و هوزان لهو جینگه دا دسه کار و لهو فیرگمیدا فیرکارن.

نمو مهرداوه سی کوپی بووه: سولتان نه حمده، میرسولعیمان به گ، حسمن به گ.

سولتان نه حمده کوپی مهرداوه

له پاش نه مانی بابی، ممزنایمتی خیزانی گرتنه چنگ و زرد به زیتی و لیزانی گه لیک سروسامانی به ناوچی برفرمانی داو هوزه کانی نه میری و دانیشتوانی نمو ناوه له دلسوزی و له ژیری میری خیزان همرو شاد و دلخوش بوون. لهو چاخه دا که میران و سردارانی کوردستان ده گم سولتان سولعیمان خاندا رویان کرده نارامیگی به غدا به، سولتان نه حمده زرد خزمه تی زرد گرینگی بو سولتان کرد و لهو ناوه دا ناوی دهر کرد. له پاداشتا فرمان درا که نازناوی جنابیان بو نیجاده بی و خانه دانیان له ناو فرماننامه کاندای ویزی حاکمیان بو به کار بی و خیزانی شیان به مولکایه تی بدریتی و به نفرین و توبو که داگیرکرمان به ریمست بگری و لهو ساوه به حاکمانی خیزان ناو براون.

هر چنده هر زرد له میزینموره خانه دانی خیزان و بنه مالمی شمره فخان خوشمویستی به کتر و زرد نیوان خوش بوون، به لام لهو ساوه که توله پیتی نایه رزموره، چمند شستیکی وا پروی داوه که نیوانیانی تیک داوه و لیک کردن به دوژمن و له باسی به سمرهاتی شمره فخاندا پروون ده کرتیموه.

سولتان نه حمده به گ و توله پیکموره ریک کموتی بوون خانه دانی شمره فخان له ناو بمرن. شمره فخانیش له توله دا لشکری کرد و هیزشی برده سمر خیزان و نیازی وابسو که خیزان و

سولتانه‌کمی ببردست بکا. له همر دووکلا کوشتارتکی بیفداد کرا و ناوریکمر هاتنه بمر و شره‌فخانیان گمراندهوه.

سولتان نه‌حمده پیاوی ناردهدیاربهر کر و نۆلمه‌ی هاندا که بیته سمر شره‌فخان و ده‌گزی راجی. نۆلمه هات و به لمشکری دیاربهرکرموه چووه خیزان و به ربابیری سولتان نه‌حمده له خیزانرا هاته تاتیک و له‌ریشه‌وه هاته سمر بدلیس. لهو شره‌دا مهرشره‌فخان کوژرا و له پاش شمویس سولتان نه‌حمده هینده‌نمزیئا و سرزهمینی به‌جی هیتت و له ناو گوژدا نیشته‌جی بوو.

بسه دل گمر چاوئ بخشینی له مه‌لبندی کفن‌پوشان

سمری دل سوورده‌میتنی، هینده‌مه‌یره شاری خاموشان

دلی‌سپ نارمزروی شاهان ژه‌میتکی سووک‌له‌ی ماره

له دم میترووله‌یه‌کدا خاکی لاکمی مه‌زن و خوونکاره

شموی نازی ده‌کرد و دهنگی دابوو ساز و ناوازی

ده‌گمئل گازنده‌کمر تۆزن له خۆلدا بسی جی‌اوازی

پینچ کویری له پاش به‌جی‌مان: مهرمه‌مه‌ده، یوسف به‌گ، مه‌لیک خه‌لیل، مه‌لیک خان، خان

مه‌حموود.

مهرمه‌مه‌ده کویری سولتان نه‌حمده

له پاش مهرگی سولتان نه‌حمده، له‌سمر فه‌رمانی -ناکری نهمانی- سولتان سوله‌یمان‌خان، مه‌لبندی خیزان کرا به دوو بهش: به‌شیتکی درا به مهرمه‌مه‌ده و به‌شه‌کمی‌تری بز مه‌لیک خه‌لیل. همر تمنیا سالتیک مهرمه‌مه‌دیش به سهرداری ژیا و مهرگی کتوپر، ته‌مه‌نی به‌ری و سنی کویری له پاش به‌جی‌مان: سولتان مسته‌فا، داود به‌گ، زمینه‌ل به‌گ.

له پاش مهرگی نمو، مه‌لیک خه‌لیلی برای به‌شه‌کمی ویشی خسته سمر به‌شی خزی و دیوانی سولتانیش به‌وه رازی بوو. به‌لام سولتان مسته‌فا به کۆمه‌گی به‌هانه‌دین به‌گی حمزۆ -که خالۆی بوو- پرووی کرده‌ناستانه و به‌شه‌بابی بز خزی نه‌ستانده‌وه! شمش سالان مه‌زنایمعی کرد. رۆژتیک چوو‌سوه‌ه پاو نهم‌رپایه‌وه و که له دواي گمراڻ که‌لاکه‌کمیان له لیته‌واردا دۆزیه‌وه و همر چه‌ندی لهو کارساته‌یمان

توزیموه، نیتاش نمایزانی بز کوژراوه و کن کوشتویه. داودبه‌گی برای جینگه‌ی گرتسوه و نموش
دوای سالتیک سمرزوی جن هیشت.

له پاش داود به‌گ، زمینل به‌گی برای چوه ناستانه‌ی سولتان سلیم‌خان و دوو به‌شهی خیزانی به
چمشنی پیشو کرده‌ه یه‌ک و به ناوی نووسرا؛ به‌لام به‌رلموه‌ی له مهنزایمته‌ی چیتنک بچیتوی و ناره‌زوی
پینک بی، مینگیتی مردن ژه‌هراوی ممرگی به گمرودا کرد و له پتی نمسته‌نبوول - زور به ناکامی -
هه‌سرو ناواتی ناویتته‌ی گل بوون.

مه‌لیک خه‌لیل کوپی سولتان نه‌حمده

همر وه‌ک له‌مومیر تزینکی لی‌دواین، همتا براکه و برازاکانی له نارادا بوون، جارچاره نیوه و جاری
واش هه‌بوو هه‌سرو خیزانی ده‌بر دستدا سوو. له پاش نه‌مانی برازاکانی - له رزگاری سولتان
سه‌لیم‌خاندا - به کومه‌گ کردن و یاریده‌دانی راونوکمیری به‌رز و ژیر (مسحه‌مهد پاشای گموره‌وزیس)
هه‌ردوک پارچه‌ی خیزانی کرده‌پشکی خوی. بیستودوو سالتیک بی به‌ره‌لست و بی چت تیکموتن
مه‌زنایمته‌ی کرد. به‌لام پیاونیکی دستمستان بوو؛ پی نه‌ده‌وستا نمرکی گرانی فرمانته‌هویی به‌رتیوه
به‌ری و همت و نستی خوی نابوره ژیردستی نه‌بدالتا‌غاهه که شو نه‌بداله سر به کوماری بلیلانی
بوو. شم له جیاتی شو کاروباره‌کی جریه‌جن ده‌کرد و مه‌لیک خه‌لیلش له‌س سرداریه‌دا به ناو و
نانیک قنیاتی ده‌کرد. هاتیشی وابوو (خوا وای دابویه) چی ناوات بوابه بسوی پینک ده‌هات و هیچ
دانه‌ده‌ما.

سالن ۹۹۱ ک. (۱۵۸۳ ز.) به نه‌خوشی فی - که زور له‌میژ بوو پینی دوچار بیسو - کچی دوایی
کرد و کوپینکی چکوله‌ی له پاش به‌جن ما ناوی هه‌سن به‌گ بوو.

مه‌مه‌حمود کوپی سولتان نه‌حمده^۱

هوز و تیره‌کانی نه‌میری له جینگه‌ی مه‌لیک خه‌لیلی برایان دانا و فرمانی پیروزنی سولتان

۱ - له باسی سولتان نه‌حمده‌دا کوپی پینجه‌می ناوی خان‌مه‌حمودو لیره‌دا به میر مه‌حمودی هیناوه. هه‌ژار

مراذخانیسی بز هات و دهستی به کار کرد. له راستیشدا بیایونکی به کار و مشورخورد و لیزان بسو؟
نهوندی سره و بره بمره مدینه‌دهدا و نهوندی وه برهو خست که هر باسی ناکری.

سالی ۹۹۲ ک (۱۵۸۴ ز) که عوسمان پاشای وزیر به لشکری جیهانگیرهوه بز گرتن و بسری
دانی تموریز بزوتبجو، مرمه‌حمودیش ره‌گمل کموتبجو. بزوتیک که سنان‌پاشای وزیر له سععدابادی
تموریز ده‌گمل قزلباشان تیک هالقا و نارقای به‌کتری بسون و همواله‌کانی هه‌لاتن، مرمه‌حمود و
چهند سمرناسیکی خیزانی له میدانسی شردا به شهیدی به‌ختموه‌ر بوون.

دوو کورپی به ناوی سولتان نه‌حمده و مرمه‌حمود له پاش به‌جی مان و مرمه‌حمود هر زرد
به مندالی جوانه‌مرگ بوو.

مرحه‌سن کورپی مه‌لیک خه‌لیل

له پاش به گوشت چورنی مرمه‌حمودی مامی - هر چمندرزوریش منداآ بسو - هوز و تیره‌کانی
نه‌میری کردیان به میری خویان و برانبیر به فرمانی سولتان مرادخان فرمان‌دهوایی خیزانی کموته
دهست.

یوسف به‌گ کورپی سولتان نه‌حمده - که ده‌بووه مامی - به نیازی معزنایهتی خیزان، پوری
کرده‌ناستانه‌ی کونبه‌ختی سولتان مرادخان و له به‌زمی بی پهنوه‌ی شاهانه‌وه سرداری خیزانی درابه
و کاتیک له ناستانوه گمپاوه و هاتوه خیزان، له تیره و هوزه‌کانی نه‌میری که‌س ساورنکی به
خیزی لی نه‌دایه‌وه و سمری ناهومیدی نایوه و به دل‌ساردی پوری کرده تموریز و خوی خسته سر
خاک و پای جمعفر پاشای وزیره‌وه. جمعفر پاشاییاری خوی ده‌گمل ناردن که خیزانی بز بگرن و
بیدنی؟ به‌لام خه‌لکی ناچه‌که فرمانی پاشاشیان به پاشا گتپاره و جویان نه‌داوه.

چهند جارتیکی‌تریش له دهرکانی‌داو هاوار و دادی بز نو و نم برد تا له نه‌نجامدا که‌بخودا و
خیزخوایان کموته تیوان و ناچه‌ی نه‌میرانیان به ناوی سنجهق دایه و خیزان و دوروبیریشی بز
مرحه‌سن مایه‌وه.

ماوه‌یه‌کی که‌م ناوا پابرا؛ به‌لام به دندانی کمن‌گتپان یا خز به نارمزوی جوانه‌مرگ بسون؛
یوسف به‌گ هموای هه‌موو خیزانی کموته‌وه سر و سمری له شمر ده‌خورا. مرحه‌سن ده‌سته و

به‌ستهی خزی لی کز کرده‌وه و هؤزی شیروانش هاتنه هیمدادی و په‌لاماری یوسف به‌گی دا.
 یوسف به‌گ له گوندی ناز - که له ناوچه‌ی نه‌میرانه - سه‌نگه‌ریه‌ندی خزی کرد و له به‌ریان ویتستا.
 کاتی شه‌ره که گهرم بسو، هه‌واله‌کانی بلا‌وه‌پان لی کرد و یوسف به‌گ خزی له ناو په‌هه‌ندی
 ناوده‌ستیکنا وه‌شارد و زۆر به‌ پیسی له ناو پیساییدا کوژرا و کمیش نه‌یزانی کن کوشتویه. به‌لام
 بزگمنی کاره‌ساته‌که، سر و میتشکی مه‌حسمنی باش ناخنی. کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی - که
 گیتجه‌لیان ده‌کری - گه‌ریان تته‌الاند و شه‌ریان پی‌فروشت و نه‌وی پیی بلین شت و له به‌رد نه‌مرتر بی،
 هه‌مووی به‌ به‌رتیل داو ته‌نانه‌ت چه‌ند پارچه زه‌مینتکی زۆر باشی له ولاتی خیزان هه‌بوون، ده‌گه‌ل
 هه‌موو نه‌و مولک و ماله‌ی له باب و بایسرا‌نه‌وه بزوی مابۆه، هه‌مووی کرده‌گیرفانی کاربه‌ده‌ستانی
 عوسمانیه‌وه و نیستاش که له سر ساجی عه‌لیان داناوه و قۆشه‌ی سووتاوی نه‌ماوه، گیره و هه‌را و
 گزی و به‌هانه هه‌ر ماوه.

سهره‌پای نه‌وه‌ش حاجی به‌گی نامۆزای^۱ - که کچه‌زای حسمن به‌گی مه‌حموودیه - به‌ گزی داها
 و داوای ناوچه‌ی نه‌میرانی لینه‌کرد و له پاش هه‌را و کیتشه‌ی زۆر، به‌ریار درا که ناوچه‌ی سه‌روانان
 بسخوا و ده‌گه‌ل میرحسمن بزوی و پینکه‌وه به‌ سر ولاته‌که پابگمن و نیستای نیوانیان خۆش بسوه و
 کاروباری خیزان زۆر به‌ باشی پووهره‌را ده‌بی.

۱- له دوو دهنروسدا حاجی به‌گ کوهری داود به‌گی نامۆزای. عمرنی

دهستمى دووهم

فرمانرې هوياني مهكس

له ده لاندنى زمانى تمز و پاراوى دادراوى بنوسى بيگرې و پوهانموه و له دركې نركه پالهي بهيژى ناوپمريژى شم پالمانستانهوه وامان بز دهر كموت كه فرمانرې هوياني پيشووى خيزان و مهكس و نه سپايرد، سې برا بوون و له بليجانموه هه لوه دا بوون و هاتورن ولاسى نه ميسرانيان داگرتووه و له خويان بهش كردووه و همركسه بهشى خذى بردووه و حوكمى لى كړدووه. هه يشه ده لئين ناموزا بوون و پيكموه تمبا بوون و ده گز سه لجزقيان پاچوون و ولاته كه ميان لى گرتوون. هر چو نيك بيت يه كم كه سيك كه له مهكس بوته نه مير و ناوى له بير خه لك ساوه، مير نه بداله. مير نه بداليش دوو كورې بووه به ناوى نه حمده بهگ و همسن بهگ.

نه حمده بهگ كورې مير نه بدال

كاتى مير نه بدال نه ساوه، نويان له چيگه داناه. زهينل بهگى هه كارى - كه چارى نويسستوه و ويستوييه نازارى بدا - همسنى براى له دسك ناوه و كردوويته داردهستى خذى و بردوويته بهر ناستانهى سولتان سوله يمانى خمزاكمر و ناوچه و قه لاي كاركارى له ولاته كهى مير نه حمدهى پى دا برپوه و به ناوى سنجاق به همسن بهگى به خشيوه. فرمانى كاريگرى بز دهر چووه كه همر دووك برا هه تا ژياون پيكموه فرمانرې هوي نوه ناوه بن. سى سال به جووت حوكميان كرد و نوسا نه حمده بهگيان مرد و دوو كورې له پاش مان: نه بدال بهگ و مير عياده دين.

نه بدال بهگ كورې مير نه حمده

له پاش نه ماني بابى - بهر انبهر به فرمانى هميشه پيك هاتورى سولتان سوله يمان خان - مهكسى خرا بهر فرمانموه. هر لهو سر ويه نمانه شدا همسن بهگى مامى فرمانى مهرگى بز هات و له گورستان داممزا.

ئەبدال بەگ - كە كىژى زەينەل بەگى ھەكارى دەباخەلدا بوو - بە كۆمەگى خەزورى كاركارى وەك رۆژگارى بايسىرانى، خستەمە سەر مەكس و لەويارەوە نىشانى بەزمى نىشانەرى سولتان سەلېم خانى وەرگرت. لە دوایدا پوستەم بەگى مەرحەمەنىش - بە يارىدەى ھۆزى مەحمودى - سەرلەنۆى ناوچەى كاركارى داپرەمەو و خستەمە بەردەستى خۆى. لەسەر ئەو شەمپ و ھەراى زۆر و زەوئەند لە نىوانى نامۆزاياندا پەيدا بوو.

لە سەرەتاي سالى ۱۰۰۵ك (۱۵۹۶.ز.دا)، شەوئەك دۆزى شىو و خەوتنان، ئەبدال بەگ بە نىازى دەسەنار گەيانەند ھاتبەو سەر لىواری قۆنگرەى قەلە و لەسەرخۆشيان ھەلخلىسكا و مەستانە كەوتە خوارەو و تازە ئەمغيارى ئەدەپەو.

دوو كۆرى ھەبەون: مەرتەحمەد و مەحمەد. لەسەر قۆل لەسەر كىشانى ھۆزەكان و خەزانى، مەرتەحمەد كرا بە جىنشەين.

پوستەم بەگ كۆرى ھەسەن بەگ

ھەر وەك لىنى دواین، لە داخى نامۆزايانى، كىژى ھەسەن بەگى مەحمودى خواست و بە كۆمەگى مەحمودىيان و ناووپۆتەلانى مستەفا پاشاى سەردار، ناوچەى كاركارى كۆرەپارى خۆى.

لە پاش ماوەپەك لە ژيان تەكیمەو و تەكى دابە گۆزى تەنگەو و ھەسەن بەگى كۆرى جىنگەى گرتەو. جا كە ئەبدال بەگ لە بەرزەو ھەلئەترا و لە دنیا ھەلئەترا، ھەسەن بەگ بۆ گرتنى مەكس يارىدەى لە سەنان پاشاى مىرى مىرانى وان خواست و ئەویش نزىكەى سىسەد سوار و پىادەى دەگەل نارد و مەرتەحمەدیش بە ھۆز و خەزانى خۆیمەو لە قەلە دەرکەوت و ھاتە بەراپى ھەسەن بەگ و پىتلەو ھەبەون و تىلەبەروون و لەو ناویدا ھەسەن بەگ و ھەبەر ھات و ماوەى ژيانى بەسەر چەو. مەرتەحمەد ھەر خۆى ما و بوو بە فەرمانبەر ھواى سەرىخۆى مەكس و نىستە دەستەلاتارى بى بەرھەلستە.

دهستہ سیٹھم فہرمان پھوایانی نھسپاورد

وہک زانیمان نھسپاوردیہ کانیش ہمر خزمی میرہ کانی خیزان بوون۔ کاتی کہ کارہ دستانی کوردستان خویان خستہ ژیر نالای عوسمانیانمہ، محہمد بہگ بہ سمر نھسپاورد پادہ گمیشٹ۔ کہ دنیای بدجی ہیشٹ، دوو کوپی لہ پاش بدجی مان: سولتان نیبراہیم و مرشمرہف۔

سولتان نیبراہیم کوپی محہمد بہگ

ہرانبہر بہ فرمانی سولتان سولیمان خانہ خزاکمر، کرا بہ جینشینی ساوکی و میراہیتی نھسپاوردی کہوتہ دست۔ ماوہیک بہ سرداری رایبوراد و لہ پاشان کہ قزلباشان ہانتہ دوری قہلای وان، نمویش دہگہل فرہاد پاشای میری میرانی وان، شہری قزلباشانی کرد و بہ دستی وان کوژرا و دوو کوپی لہ پاش مان: محہمد بہگ و حمسن بہگ۔

محہمد بہگ کوپی سولتان نیبراہیم

لہ پاش کوژرانی باوی بہ گویرہی فرمانی سولتان- فرمانی ہوابہتی نھسپاوردیان پی نھسپارد۔ نمویش چوار کوپی بوون: نھیوبوب بہگ و خالد بہگ و نومیس بہگ۔^۱ ہمر بہ زیندی سمر و مسیہتی بژ نھیوبوب بہگ کردبوو۔ لہ پاش مردنی کرا بہ جینشینی و نیستا کہ سالی ہزار و پینجی کزچیہ وا نزدیکہ بیست سالہ ولاتہ کہی بہ دستومہیہ و لہ بہ ختوہ بژیوی و دراو ہلکم انندن زانیاری دنیا داریدا، جی نیرہمی ہموالانہتی۔

۱- لہ فارسہ کہی چاہی میردا ناری کوپی چوارہ نیہ؛ بہ لام لہ ترجمہ عمرہ بیہ کہی محہمد علی عمرنی دا، پروہری ۲۱۳، چوارہ میان سولتان نیبراہیم بہگہ۔ ہزار

میرشهراف کوروی مسحه‌مد به‌گ

لمو کانه که سولتان نیبراهیمی برای کرا به معزنی ولاتی نه‌سپایرد، میرشهراف په‌نای به‌ دهرگای سوله‌یمان برد و له سۆنگمی فرمانی به‌رزه‌نیشانی سولتان‌نومه ناوچه‌ی ناغاکیسسی -له قه‌له‌م‌ره‌وی برای- بۆ دابرا و به‌ ناوی سنجه‌قموه به‌ سمری راده‌گمیشث و له پاش ماوه‌یه‌ک له‌وتیش دابرا و به‌ره‌و نمو دنیا باری کرد و به‌هانه‌دین و نۆرکه‌مزی له پاش به‌جه‌ مان؛ به‌لام همدروک زۆر منداڵ بسوون و گزیرابه‌نی ناغاکیسسیان پی‌ جه‌به‌جه‌ ننده‌کرا و له دیوانومه لییان برا و درا به‌ میسره عوسمانیه‌کان. نۆرکه‌مزیان میرمندااله بوو که تووشی نه‌خۆشی فیتداری و دوچارای بیماری شیتی و په‌تیارای بسو. به‌هانه‌دین کوردستانی به‌جه‌ هیثث و له عمرسان گیرسایموه و له لای به‌سرا و نه‌حمساوه^۱ چوریسوه و پیزی نۆکرانی یادشاهه.

۱- الاحصاء معلّمتینکه له باکووری به‌هرمین و له کناری پۆزاوای خلیجی به‌سرمه‌به و ده‌کهرتته باکووری پۆزه‌ه‌لاتی جزیره‌ی عمره‌ب. جه‌میل

به ندى پتنبهه فرمانه وایانی کلیس

با نهوانه‌ی پرتی‌بهری سمر و بهری بهری باشی هاشمیان و ناسینهری وهج و بهری لك و پوی گمش و زوی شمنگه‌داری بژ و چرژ پمزشانی قورمیشان، باش بیزانن که نهوانه‌ی له سمر کلیس حوکه‌پران، پتیان وایه له ریشاژوی فرزندانی نیماهمباس - خوالی خوش بی- روواونهوه و بنجی خویان سمر بهو تیره و زنجیره‌یه همساو ده‌گمن.

هیندیك کمیش - که باشتیری لیده‌زانن- لایان وایه که نهوانه ده‌گمل بهری بنه‌ماله‌ی ماله میرانی هه‌کاری و نامیدیدا ناموزان و به‌لگه‌ی راستیشیان نه‌میه که ده‌پیشدا سی برا بوون؛ شه‌مسدین و به‌هانه‌دین و مونه‌شا. هه‌کاره‌کان - که له شه‌مسن- ناوی شه‌مویان لی نراوه و نامیدیه‌کان له‌بهر ناوی به‌هانه‌دین بوونه به‌دین و فرمانه‌وایانی کلیس - که توره‌مه‌ی مونه‌شایوون- به ناوی مهند ناویراون.

ههر چۆنتیک بووی نهو مهنده- که ره‌سمنی نهو میرانه‌ی پتوه به‌نده- پیاری به‌ده‌سورده بووه و کۆمه‌له کوردیکی نازای له دهوری خوی کۆ کردوه و به‌رهو میسر و ولاتی شام پویشتوه و له لای پادشایانی بهری نه‌یویسی دامه‌زروه. نهو پادشادا‌دگمرانه‌ش ناوچه‌ی قه‌سیریان له نزیك ولاتی نه‌تتاکیموه پی سپاردوه؛ که خوی و ده‌ست و پیته‌نده‌کانی تیا بحاوینهوه.

نهو کورده‌ییزیدیانه‌ش که له ناوچه‌ی قه‌سیر ده‌ژیان، هه‌موو هاتنه ژیر سینه‌ری پاریزگاری مهندهوه و مهند رۆژمه‌رۆژ برهوی دهمسند و مه‌ردی و رهنی و سه‌ریلندی و قوول و مهندی مهند، له لای هه‌موو کهسی جوان و په‌سند کرد و زۆر پی نه‌چوو کورده‌کانی جوم و کلیسیشی که مهندکیشی ناکاری خوی کرد و سمر له بهریان، سه‌ریان و به‌بهر باری نهو لاهه پند و له‌مهنده هینا. پادشایانی میسر و شامیش له کرداری دلشاد بوون و کورده‌کانی دهوری شام و لای حه‌لمه‌بیان گش بهو سپارد و بهو خه‌لاته شایانه‌یان به دلخوازیان گه‌یاند و سه‌رفرازیان کرد و له‌وساوه مهند بوو به میسری خاوندگه‌یر و

لکى دووم'

کرنى

نمونه له نموه و نموچرکى مرحمه مەدى کورې مرحسمن کموتوننوه؛ که باوک ولاته کهى له ناو کوراندنا بهش کرد و قه لای شەبستانی بهو مرحمه مەده دابوو. وا نیتاستاش زهینه ل بهگ کورې سولەیمان بهگ له دیوانى پادشاهه قه ل و مەزرای شەبستانی به زهعامەت پیتدراوه و به سەرى راده گا.

هیتندیک جاریش مرحسمنى مەلیک سولەیمان، که پسمامیەتى -وهک له باسى به گوشت چوونى نەبدال به گدا لیتی دواين- به سەر کفرادا دەستی رۆیشتوه.

دەراستیدا زهینه ل بهگ لاوتکی دورییین و کارزانە و هەر له نیتاستاوه زهعامەتە کهى خۆى خستۆته سەر ناوی کورە کهى و ناغاکیسى به زهعامەت له دیوانى سولتان مەحمەد خاننوه بۆ خۆى وەرگرتوه؛ براهە کیشى همیە نارى نەبداله.

١- دانەر له سەرەتای بێندی شەشمەدا، شىروانىیان دەگانه سى لکە کهچى بۆ کرنى و نىرون، یه کهم و دوومى داناره؛ که دهين دووم و سېهەم بن. هەرژار

لکى سېئەم

ئېرون

مىرمەلىك، كۆپى مىرحەسەن، كۆپى شەمسەدىن، كۆپى مىرحەسەن، ئىرونى بە ناۋى زەعامەت بە دەستەۋەپە و زانىشمان كە مىرحەسەنى ھەۋەلى ئىرونى بۆ شەمسەدىنى باپىرى ئىم مىرحەسەنە جوى كىردىۋە.

مىرمەلىك لاۋىكە - بۆ نازايەتى و دلاۋاى - لە كوردستاندا ناۋانگى دەركىردۋە و بۆ دىندارى و لە خوا ترسىش لە ئەندازەى دەرىردۋە.

به‌ندی هه‌وتهم

فهرمان‌ه‌وایانی زهرقی

نمایش چوار ده‌ستن

مه‌لمه‌وانانی سمر رووباری دووره‌بواری که‌فچرینی که‌زفینی به‌ ته‌وژم و رژد و تیز و سپر له کیزی می‌ووی که‌ون، بنی گۆمیان پشکنیوه و بز بنیچه‌ی قسوپ‌سوی کوسپووی خانه‌دانی میسه‌کانی کوردستانیان لی‌ روانیوه و له ناو زیخ و چموو قومی ته‌ختاییدا، سمر ره‌سمنی بنه‌ماله‌ی زهرقیه‌کانیان دیوه‌توه و ده‌ریان خستوه که‌ عاره‌به و شامی بووه.

شیخ‌حسمن ناو کوری سمید عه‌بدول‌ره‌حسانیک، نمو ولاته به‌ پیره‌وه‌ی جینه‌شستوه و -کاری خواجه- ناواره‌یی توش کردوه و به‌رمو مه‌ل‌به‌ندی ماردین هاتوه و کوردستانی به‌دل بووه. ملی له خوداپه‌رستی ناوه و رژووی گرتوه و چله‌ی کیشاوه و نویژی دریزی کردون و سوژده‌ی به‌ بینی بردون و هه‌میشه جلیشی سمر‌تاپا شین بووه و له‌بهر نموه خه‌لگ ناوی شیخی نهمزه‌قی (شیتخه‌شینه‌)یان به‌ سمر‌دا بریوه. عه‌ره‌به به‌ چارشینان ده‌لین نهمزه‌ق. هیچ دوور نیه نمو شیتخه‌ چاوی شین بسویی. همر چۆنیک بیت نه‌خوینده‌واران هینده‌یان جووه تا «نه‌ه‌که‌ی لی‌ که‌وتوه و زهرقیکی رووت ماوه‌توه»^۱

۱- نه‌م‌س‌زه‌کی به‌ زراکی (زریکی) ناوی برده‌وه. په‌نگه له لاتینی وهرگرتین. من لام وایه نمو ناوه له نهمزه‌قیسه هاتین. نافع کوری نهمزه‌قی حه‌معی -که‌ نهم‌و‌اش‌دیان پین ده‌گوت و له خاریجیان بسو- سمزجیکی نیج‌اد کرد و دینش‌دا کم بوون، دوایه وایان لیهات نهم‌واز و زور له نیرانیان تا کرمان گرت. به‌ فرمانی عه‌بدوللا کوری زوسیر -گزیی به‌سرا- عه‌بدوللا کوری حه‌رس خوراه‌ی، به‌ گزیان‌دا هات و له به‌ریان شکا. چهند جار‌یکی‌تریش هاتنه سمریان، ده‌روستان نهم‌اتن. دوا‌یی مره‌لمه‌ب کوری نه‌بسوسوفره -میسری خوراسان- بلای کردن و نافع و جینه‌شینه‌کشی کوشتن و ده‌ستی همر لی‌ هه‌لنه‌گرتن؛ ته‌نانت له رۆژگاری عه‌بدولسه‌لیک کوری مه‌روان و حه‌ج‌ج‌اجی گزیی عه‌رافش‌دا، همر ده‌گزیان‌ پاده‌بوو. نهمزه‌قیه‌کان «قه‌طری» کوری فوجانه‌یان کرد‌میش‌مو و له‌پاشان له‌ناو خ‌ز‌دا بووه کیشمه‌یان. عبدره‌ گه‌وره، به‌ حه‌وت‌ه‌مدار کهمسه و عبدره‌ گچکه، به‌ چواره‌م‌زاروه به‌جیهان هینشت و پروسان کرد‌ده‌ور‌بو‌ری کرمان و قه‌طری له فارس‌دا مایه‌وه و مره‌لمه‌ب زۆری برد و به‌رمو کرمان پاوی نا. جمعیل ویتشه‌ه‌ی ناوی زهرقی له زهرگه‌ره هاتین و کابرا شیخ بووه و زهرگی و‌شان‌دوه. هه‌زار

نمونه دوره دنیا و خواخواز و نویژ و پژوو پاک بووه، زژیسه ییواساقوولانی ساردین بوونته
 دهریوشی و پادشای نمو سردهمه لیتی ترساره و له قهلائی ماردیندا خستویمه گرتروخانموه. له پاش
 چمند پژژیک شیخ به پادشای نواندوه و دل و هوشی لسی ساندوه و کهمه نکیشتی کردوه و
 پادشاهزمی لی هاتوه و بوته دهریوش و شیخی له بهندیخانه دهریناره و دمستی دهبهژی وه ریناره
 و داوای بوردن کردوه و شیخ به خشیویه و نمیش بژ دلنموازی کیژی خوی به شیخ به خشیویه. نیتسر
 له ساره هموو خه لکی نمو ناوه بوونه خاکی بمری پیتی شیخه شینه و همر مهینه چهندیان پروا
 بی هینا و چتر پیزیان لی دهنای؟
 له پاش نموی که پادشاهزمرگی ممرگی پیناکرا و شین و شیوهن وه لبرا، شیخه شینه جیتی گرتسهوه
 و کرا به جینشین و مهلبمند و ناچه کانی دهرویمیری به سر کوره کانیله به شینموه.

دهستہی بہکم فرمانروایانی دہریزی

لہ کوپانی شیخ حسینی زہرقی، نموی ہاتزتہ دہریزی، ناوی ہابیل سووہ و کوپی ہابیلیش قابیل بووہ. لمو سردہ ماندا کہ قہلای دہریزی لہ دست دین دوژمنانی دل کویردا بوو، کلیسایہ کی گہلہک صمزی بہ ناوی دیریزیر^۱ تیندا بوو. جا کہ ہابیل و قابیل رزگاریان کردووہ و سق خویان دستیان بہ سردا گرتووہ، نمو ناوہ لمبر زور دہ کارہیتانی، لہ ناو دہم و زاراندا سوووہ کراوہ بہ دہریزی. نموانہی میسری دہریزین بوونہ و میژوویان ناشکرا و پروونہ، بہ شوین یہ کنا ناوونوس دہ کرتین.

میرہمزہ

کوپی مورخلیل کوپی مرغازی

میرہمزہ ماومیکہ لہسر فرمانی شائیساعیلی سفوی بہ سر دہریزین رادہ گمبشت. کاتی کہ نمو نما، محممد بہگی کوپی دہگل میر و مہزنہ کانی کوردستانا ہاتہ بر فرمانی دہرک و دیوانی وینہ عاسمانی سولتان سلیم خان و بہ خشل و زیوہری جیہان جوانکمری ناوی شاہانہ سرفراز کرا و بہ ہستی ترمز و ہمزہی ہمرزی سولتانانہ، کاری ساز درا و دہریزی درایہ. لہ دہریاری پوزگاردا چوار کوپی بہ یادگار بہ جی ہشت: علی بہگ، شاقولی بہگ، یسعقوب بہگ و جیہانشاہگ.

علی بہگ کوپی محممد بہگ

لہ پاش مرگی بابی، براکانی کموتنہ ہریرہ کانی کردنی و لہ سر مہزناہستی گہریان تینہالاند و شہریان پین فروشت. لہ نمہجامدا بہ ہیزی دست و بازو زوری، نموانی برد و خپی کردن و حموسلان بہ پین ہرہلست فرمانرواہیتی کرد و کہ نموش مرد براکہی:

۱- لہ دہسنوسیکنا «دردیز» و لہ بہگی ترا «دہریزیر» نو سراوہ. صمونی رننگہ «دہریزیر» بن. ہمزار

شاقولی بهگ کورپی محمدهد بهگ

سالی ۹۴۱.ك (۱۵۳۴.ز) لسمر فرمانی له بان سمرانی سولتان سولیمانخان کرا به فرمانپروای دهرزینی و بوو به جینشینی برای. هشت سالان به ممزنایهتی مایموه. جاریکیان له ناستانموه دهگهپایموه؛ له شارۆکهی بولی، ناسر بهگی زهرقی گردکانی -که له زووتیکموه دوژمنایهتیان ههبوو- تووشی هات و خۆی و چمند پیاویتیکی کوشت.

یاقوبوب بهگ کورپی محمدهد بهگ

له پاش کوژرانی شاقولی بهگی برای، کرا به کاربهدستی ههمرو ولاتی سر به زهرقی. یاقوبوب بهگ زانا و خویندهواریتیکی له زهر بووه و سمرسۆفیلکه و دهروتشانهش ههلهکومتوووه و هاموشۆی پيساوانی خودا و ههژارانی زۆر کردوووه. شیعری دهروتشانهی دههۆندهوه و زۆرسهی شیعرهکانیشی به زمانی کوردی گووتوون و دیوانی شیعری به کوردی ههیه. بۆ پهوشت پاکی و پهفتار چاکی و بۆ سمرداری و دنیاداریش، له رۆژگاری خۆیدا بپۆتینه و تاك بووه.

دوای بیستوپینج سال گهوارهیی کردن، خۆی لهو نمرکه گرانه نهبان کرد و دومانبهگی کورپی خۆی له شوین خۆی دانا. دوو سال به سمردا تپهپریبوو، دومان بهگیش دهگهگژ میر وممزنه کوردهکانیتردا چوووبوووه شیروان و له شعری چالدیراندا قزلباشان کوشتیان. له پاش جوانهسمرگ بروننی دومان بهگ، یهعقوبوب بهگ تهنیا سالتیک ژیا و سهفمیری مەرگی هاته بهر و نهمان نهپهتشت چیدی له دومان بچی و ناریدی لای دوماننی کورپی. دومان بهگ دوو کورپی له دوو مان: محمدهد بهگ و عهلی بهگ.

محمدهد بهگی کورپی دومان بهگ

سالی ۹۸۶.ك (۱۵۷۸.ز) -که دومان بهگ کوژرا- یهعقوبوب بهگ، محمدهد بهگی یازدهسالانهی نمونهی له جیتی باههکی دانا. دهگهگژ لهو تههمنکهمیعی، نهوهندهی به لهباری سمرداری دهکرد و هیندهی له باری دهزانی که له کردهی زۆرکردهو پيسرانیش تپهپریبوو، به جوریک سمرویهری به مهلبهنده که دار دولهههندی کرد و به نهاندازمیک پتیز و پایمی بهرو خۆی برد که باب و باپیرانیشی ههرگیز نهوهیان به خۆیانموه نهدیبوو.

محمد مد به گی گردکی هر له کۆنوه دوژمنایمی ده گهژ نو بنه ماله دا هه بوو؛ بۆره خزمیکی شه مه دین که خودای حمزه ویش بوو. شه مه دین دهنی دا که تۆلمی کۆن له محمد مد به گی تازه مه ربستینتتهوه. ده می فیز و ههوا ده مانی و پهی کرد و شه می تانی شه ر ده می تفی و له خشته ی برد و دم و لهوسی که خودا بوو به نهستی و بهرد پهرشکی پهراند و به میشکی وشکی گه یاند و ناگری پک و کینی هه لکرد و ده محمد مد به گی دهرزینی بهردا و چه ندین گوند و مه زرای له و ناوه دا تالان کرد و سووتاند و زیانی زۆری پینگه یاند.

محمد مد به گی دهرزینی هیندیک ناموزا و پیاری دلسۆزی خۆی ناردن و پاریسپاردن که ناگاداری سهووران و پارێزگاری ولات بن و دست و بهر ده ستدریزۆکران بهینن.

محمد مد به گی گردکی له هیرشه که ی پیشوویهوه چیشه ببوو، لای وابوو ژاژی بۆ رۆ کراوه؛ نهیده زانی ته لمی بۆ نراوه توه. دیسان خۆی لێ گیف کردن و به گهف و هه ره شه وه هه له شه بوو هاته مه وه جهسته ی دهرزینییه کان. به لام وهک ده لێن: «دایکی دز جارتک سنگ ده خوا و جارتک سنگ ده کوتی»، پیاره کانی محمد مدی دو مان بهگ بهر سینگه یان لێ بهر مه وه و سه لت و بهر یان وه خۆی و پیاره کانی خست و بهر ستیان بهر ی و له شه ردا مه زنی هیرشه بهر چه ند تیخ و تیریکه ی بهر کموت و بهر یندار کرا و که لاکه ی لهو گۆره کموت و به نیه گیانی له مه میدانیان پارگوتزت و گه یاندیانه قه لای گردکان و له پاش پۆژتیک نهو نیه گیانه شی له ده می بهر یان نه وه هاته دهر و بهر تالانی عیزراییل کموت.

محمد مد به گی دو مان بهگ ده یزانی هیندیک له ناغا کانی بهر ده هستی خۆی له بنه وه ده گهژ دوژمنیا پتک بوون؟ گرتنی و کوشتنی و ماژ و داراییشی به تالان بردن.

نیستا که سالی ۱۰۰۵.ک.یه، به سه ره به خۆی و بهر بهر له ست فهرمانه ی وای ولاته که به می. له م بهر یان نه دا به هه وای کۆمه گی مه ره فه سی جهر وستی محمد مد به گی کوپی خه ر به گی خزمی خۆی له حمزه دهر بکا و به هانه دین به گی مه رادخانی له جهی دانی؟ به لام نهو گاشه گرانه ی نه توانی و کموته بهر تیر و توانج و تیز بهر کردنی هه والاتی. چونکه جوانکه به، له خوا ده خوازم که پتگه ی راستی نیشان داو فیری پیاره می و نه مه گلاری بکا.

نه می دل گومان نه می که نه مه گ بیه رت جهار یان هه ر نه هاته سه ر زوی یان بوو به به فری پار

دهستى دووهم

فرمانروايانى گردگان

له مموير قه‌لشتى قه‌لهم ده‌لاندی و خشپه و جيسره‌کەى گەمیاندى که هابیلی شتخه‌شینه (شېخ نەزەرقى)، دېرزىرى وه‌گير خۆ خست. کوپى که ناوى قابيل بوو چوو بووه زگ کهه کارولیک و زگى پر کرد و بیژوتکی لى بیبو. ^۱ بۆ نەوى هابیل بى نەزانى و نەو شووریه شرت و گوم کا، کسره چکۆله زۆله‌کەى نارده‌گردگان. فرمانروايانى گردگان نەوه و نەتیه‌وى نەو پیژمن و ناسۆزای ميسره‌کانى دهرزىنين.

مه‌ناسرى گردگانى و خاونه‌کانى دهرزىنى، له‌سەر گوندیک که له دۆزى دوو ناچه‌یه و سەرسنوره (سم و سم و هەرو) هەر هەر کیشه و هەرايان بووه و کامیان زۆرى بەسەر نەوتىردا شکاوه، منارى وه‌بەر خۆ داوه و چەند جار دەستاو‌دهستى کردووه تا سەرنەنجام شاقولى بەگى ميسرى دهرزىن چۆته دیوانى سوله‌یمان‌خان و فرمانى رەنگىنى وه‌رگرتووه و منارى و سەر دهرزىنى خستووه. ناسر بەگ که نەمەى بیستووه، راک و کینهى له سینەدا هەلگراوه و لى براوه که تۆلهى خۆى لى بکاتەوه و بە نۆزەى خۆى نەویش دهرى لى بداتەوه. دەسته و بەستەى کۆ کردنەوه و وه‌شۆین خۆى دان و شویتى شاقولى هەلگرت و نیازى وابوو له هەر شویتىک تووشى یەک بن کارى ده‌گەل یە‌کلا بکا و ببسپرتەوه و نەو فرمانەى که هیناویه به خوین و خوڤ بپسپرتەوه. شاقولى بەگ ده‌گەل هینتیک له نۆکران — که له پاته‌ختموه ده‌گه‌رانەوه — وه‌بەر بۆسەى ناسر هاتن و له پاش شەر و پینکه‌لپه‌زان، هەموو کۆژان. نەمه‌رلیوای شارى بولى که بەم ریتگریمى زانیه‌وه، گرد و وردى خەلکى شارى گەله‌جاپ دار په‌لامارى ناسر به‌گیان دار خۆى و سى کەس له نۆکرانیان دەر‌ده‌ست کردن و بال بەسته هینایاننەوه. دەنگ و باس به پینچکى ته‌ختى خەلیفه گەیشتموه و له کۆشکى شکۆداره‌وه فرمانى بى چەند و چوون بۆ به

۱- کارولى یان کارولى: تیرمه‌کى هەرجایى و بى نیشتمانن و له بهر چارى مه‌ردم سووکن.

دارداگردنی ناسر بهگ و هموالانی دهرچوو. هر سی و یك نفریران به داری دم پرنگوه ههلاومسین و هموو له ری لاداونکیان پی چاوترسین کرد.

دهتموی بیدمس و همزار تیر بن؟ دمس دریزان همزار و بی نان که!

دهتموی ناوهدان بی ملبندت؟ کن دز و چموته مالی ویران که!

محمدهد بهگ کوپی ناسر بهگ

له پاش کوژرانی بابی گردکانی درایه. فرمودهی پتفه ممری خودایه که «خوشمویستی و نمویستی دهبنه کهلمهپور». نمویش له پرکه مبری دهرزینیان خوی دهگهل شه مسه دین که دخودای حمزومی و زمینهل بهگی شیرویی رتک خست و دژی محمدهد بهگی دهرزینی دهخمتی. وهک لهو پیتیش لیتی دواين، له دوايیدا نمویش لهو پرنگهدا سمری تینا چوو؛ پیواهکانی محمدهدی دومان بهگ کوشتیان.

ناسر بهگ کوپی محمدهد بهگ

نهگهرچی مندالیش بوو به کۆمهگی شه مسه دین که دخودا له جیتی باوکی دانرا و گونسی منار و هیندیک مال و دراویشی له باتی خویشی بابی و نۆکمره کوژراوهکانی پی درا و فرمانهروای حمزۆ و زمینهل بهگی شیرویی بوونه هوی ناشتیمونه میان و بریار درا مه محمود بهگی زهرقی - که کوتیخای محمدهد بهگی دهرزینی و همویشی کوژرانی محمدهد بهگی گردکانی بو- له دهرزینی نه مینتی و محمدهد بهگ دهستی به پرووی نمر میرانمه ننا و مه محمود بهگی پال پتوه نا و نمویش پهنای به بدلیس برد.

له پاش چهند پرۆتک به فیتی شه مسه دین که دخودا، نۆکمرانی مه محمود بهگ ناغای خویشان کوشت و بهرهو حمزۆ ههلاتن. خویشی مه محمود بهگ ناگری رکی ناسر بهگی به یه کهجارهکی کوژاندهوه و نیتوان ناخۆشی له نیتواندا نه ما.

ناسر بهگ هیشتا مندال بوو گاته و گهپی مندالانهی لی خۆش دههات و پرۆگاری خۆی به همزه کاری و گه مه و گهپوه دهگوزهراند. حهسمن ناوتک نۆکمری بوو، نازناوی چهنبهری لی نرابوو؛

پیاویکی گاتنه‌جار و حنه‌کچی بوو. چهنبر ببوو خه‌مه‌هوتنی و ناسر بهگ زؤر هؤگری ببوو. پؤژنیک چهنبر له ته‌زیری به‌نگ‌کیشاندنا له جه‌نگی راو و شکاردا همر به گاتنه، خه‌نجه‌میتکی داهینایه و سمری کرد و سینمی ناغای وه‌برهات و نوکی خه‌نجه‌م سینگ سسی و به دیواودری له پشتموه سمری هه‌لدا و ناسر بهگ خه‌لتانی خوتن بوو؛ ده‌سته و له جی همر له‌سو جتیه‌مرد. خزم و کس و دسه و به‌سه‌ی ناسر بهگی که له‌روی بوون، نه‌مه‌یان دی داووروکان و به پیتلاقه و به چه‌مپۆکان به‌ری بوونی و چه‌نبریان له چه‌رخ‌ی چه‌نبر داو همت و خوستیان لی بری و جه‌فنگ و خه‌یالی به‌نگیان له سمر دهر کرد و سه‌نگه‌ساریان کرد.

کابرایه‌ک همبوو مه‌رخه‌لیلیان پی‌ده‌گوت. له پؤژگاری ناسری باپیری نه‌م ناسره‌دا کونخای گردکان بوو. له پاش خنکانی ناسر بهگ به سمر ولاته‌که راده‌گه‌میشته. کاتی که مسحه‌مه‌د بهگ هاته سمر کار، مه‌رخه‌لیل باری کرد و له کن ناغایانی کورد نؤکهری ده‌کرد و له پاشان له‌بهر پی‌سری و زه‌بسوونی به‌گه‌ده‌نشینی هاتمه‌ گردکان و له لای مه‌رناسری چه‌کۆله په‌نانشین بوو. پؤژی کارماته‌که دووزمان و شؤفاران مه‌رخه‌لیلی به‌سته‌زمانیان تیره‌ داو گوتیان به فیتی شو چه‌نبر شو خه‌نجه‌م‌هی وه‌شان‌دوه. خه‌لکه‌که هاروژان و شو پی‌اوه بی‌تاوانه‌شیان کوشته.

مه‌رناسر دوو کوری سهرویته‌چکه‌ی له پاش به‌جی‌مان: مه‌رمحه‌مه‌د و مه‌رته‌بوویه‌کر. نیتنا به‌رام‌بهر به‌فرمانی سولتانی، مه‌رمحه‌مه‌د له جیتی بابی فرمانی‌ه‌وای گردکانه.

دهستہی سہتم

فہرمانرہوایانی عیتاق^۱

خانہدانی نہحمہد بہگ کورپی مورحمہمدی زہرقی، لہ بنہمالہ بنہوانگہکانی کوردستانہ و نہحمہد بہگ ہاوزہمانی شانیساعیلی سفہوی بسوہ. شو سمردهمہ کہ شو شاہہ دیارہکر و کوردستانی داگیر کرد، عیتاقی لہ نہحمہد بہگ ساند و بہ ہوزی قاجاری سپارد.^۱ ہوزی زہرقیش لہ زید پمہوازہ بوون و بہ ولاتاندا بلاو بوونموہ. دوی شوہ کہ خانمحمہمدی نیستاجلوو کوزوا و شانیساعیل لہ چالديران شکا، لہ ہمموو لایہکمہوہ کوردہکان وہخو کہرتن کہ مہلبہندہکانی خویان بستیننموہ.

کوردہکانی عیتاق زستانی شو سالہ خویان خزاندمبوہ ناو ویرانہکانی قہلای مہلخموہ. قاجارہکان -کہ لہ ناو قہلای عیتاقدا بوون- ویستیان لہو کاولہ قہلایمیشیان ودمہر نین. زہرقیہکان زوریان لہ ہمر پارانموہ کہ زستانہ و دہرتان نیہ و ہوزی مرداسی دوژمنمانن و دہترسیں شہگر بہجیمان بزانن، بینہ سمرمان؛ دہرنہچیں و لہ سمرمان کہسیرہ ببین و وودہو یہخسیرمان ہمرن. نہگر ہمتا بہہار لییان گہرین و دہریان نمہرینن، شو سا بز خویان باردهکمن و سوپاسگوزاریش دہبن. قاجاری دژدار ہمزہی پینا ہاتن و وازی لیہیتان.

زہرقیہکان کہ زانیان تازہ قزلباش نایمنموہ سمریان و دمستیان لی ہمداون، بز گرتنموہی قہلای خویان، خویان ساز کرد و نردہویانکی لہ دار و پەتیان لیک داو لہ شوہکی توف و توشی زستاندا پازہوانانی کورد شو سمری گوریسیان دہلیواری بورجان ترینجانن و دلہوہرائی زہرقی بہ پیژہدا چوونہ

۱- لہ کوزنہ کتیبہکانی نیسلامیدا، قہلای «ہیتاخ» بنہوانگہ؛ نیستا ناوی لیجمہہ و لہ نستانہ دیارہکرہ و سمرہ تورکہ. عمونی

۲- قاجار ہوزیکی زلی تورکمانہ و خہلکی رمی و نوستراباد و دہمرستانی باکوہی نیرانن و مارمہہکیش شاہی نیرانیان کرد. جمیل

بان و له سر بانرا دست له بان خنجر بژ عجه مان چورنه خوار و تیشان بمریون و قهلت و برتکیان تیختسن که نمیتوه. قزلباشی خوالو هیتتا چاریان همل نه گلوفیو سریان برا و تاقیان لی برا و سمره کانیان به بنهوه کردن و وهک کوله که سمرای به دیواری قهلادا شتوریان کردنوه و که لکیان گور کردن و مال و مندالیشیان له قهلا وهدر نان. پیوایان نارد و نه محمد به گیان هینایهوه و معزناپتیاں پین دایهوه و فرمانی سولتان سه لیم خانیش میسرایه تیه که ی داکوتا و ماویه که به سرداری مایهوه و به پلهی ته مندا سر کموت و له سمریانی قهلا ی ژیانوه داکموت و له ژیر ناخدا خوت و سی کوری له پاش مان: شاهم بهگ، یوسف بهگ، مه محمود بهگ.

له پاش بابیان هیچیان سریان بژ به کتر نه چه ماند و له سر معزناپتی کردن پتیک سه لپرژان و خملکیان له خن تیگه یانند و له نه نجامدا همرستیک چورنه ناستانه ی به ختخانه ی سولتان سولیمان خانی خنزاگر، که نهو بژیان پین رابگا. میسرایه کیان له دیوانی پادشاهه ده گمل ناردن، ولاته که ی لی بهش کردن و بهشتکی باشیشی کرده پشکی تاییه تی سولتان.

زرتیران دزیسو سی دزی بی قهر
له سر بهش کردن لیتان بو به شعر
شوان خریکی مشت و مپ کردن
به کی لاپرسن هات و لیتی بردن

شاهم بهگ کوری نه محمد بهگ

فرمانی پسرژ بژ میری میرانی دیار به کر هاتبو که میسرایه کی شاههزا بچیتته ناوچه ی عیتاق و بهشی برایان تاق کاتوه. میسراش چمند گوند و معزرایه کی بژ مه محمود بهگ به زه هامت دیاری کرد که سالنه بهر و بوومیان به شیتت هزار ناقچه بگا و یوسف به گیش به زه هامت سد و ده هزار ناقچه ی بژ جیکراوه و پارچه زویه کانی دهوری رهت و میافارقین و گوندی جمسقه و سرانه ی فله کان بوونه بهشی سولتان و دووسد هزار ناقچمش همر به سنجاق بژ شاهم بهگ برایهوه. دوا ی نهوه که مه محمود به گیش مرد به شه که ی شمویان به ناوی نالیکانه به قویاد بهگی په معزناولو به خشی و له پرژگاری وه زیره تی پوستم پاشادا شاهم به گیان کرده خاین و به فرمانی سولتان له سریان دا. ناوچه ی عیتاق تزیکه ی بیست سال له دست میرانی زهرقی ده رکموت و

میرانی عوسمانی دهیانخوارد.

یوسف بهگ کوپی نه‌حممد بهگ

له‌سرویه‌ندی هم‌رای نه‌لقاس‌میرزادا، که پادشای سوله‌یمان پایه‌همر به‌خودی خۆی به‌رهو نازهرایبجان ده‌چوو، سنجاقی عیتاقی به‌یوسف بهگ به‌خشی و خستیبه‌سمر زه‌عامه‌ته‌کمی و مرچیشی بز دانفرا که قه‌لاکی ویتان بکا.

یوسف بهگ چمند سالتیک به‌سمر عیتاق راگمیشته و خۆش ده‌ویا و کاتی رۆزی له‌سمر دنیا پریا، سمر له‌نۆی عیتاق درا به‌کابراه‌کی عوسمانی که ناوی نه‌حممد به‌گی حاجی‌هوسین بوو. یوسف بهگ، حمسن بهگ ناویکی له‌پاش به‌جی ما.

حمسن بهگ کوپی یوسف بهگ

له‌پاش مردنی بابه‌کمی ولاته‌که دوو سالان به‌دست بیتگانه‌کانموه بوو. کاتی هموساری خونکاری و دنیاداری و زنجیری گیر و به‌ند و زه‌مینگیری هاته‌ناو له‌پ و ده‌ستانی سولتان سلیم‌خانموه، حمسن بهگ بز دادخواری رووی کرده‌کابه‌ی نیازان و سمرده‌رانمی کارسازان، که ناستانمی سولتان بوو. به‌یارکاری و هیمدادی محممد پاشای گهوره‌وزیر، به‌رمزمی به‌ریزه‌وی سولتان کموت و عیتاقی به‌سنجاق پی به‌خشرا و بیست سال میری و گزیری کرد.

هتا بلتی پوله‌کی بوو؛ له‌قه‌مچیشی باش ده‌زانی. گرده‌وه‌کزیی به‌وه‌کرا له‌وزه‌ی دیوش‌دا نمبوو. کمس وانمبوو؛ قۆشه - قۆشه و پاره - پاره‌ی سمر په‌ک ده‌نا و زارکی کیسه‌ی لی ویک ده‌نا و له‌مو کون، له‌مو کاتیر، له‌مو په‌نا ده‌شارده‌وه. هه‌موو ژمانی وا به‌سیسی و چیرکیسه‌ی و دراو زۆری و ناننه‌خۆری به‌سمریرد و به‌زگی نیتز و له‌سۆنی ژه‌می خۆش و چهور، کامی کرد و تامی نه‌کرد و مرد.

کسی زۆر چنۆک و پیسه، به‌پژدی بیبه‌زتنه	زیم باخنه قولینچکان وه‌ک مشکي سمر خه‌زتنه
نمو رۆزی ده‌چیه بن گل، هه‌زار گری له‌سمر دل	مشکان له‌میشکی وشکت بازباز و گه‌زگه‌زتنه
کۆت کرده‌وه به‌بی‌هۆ، وستیته نه‌خۆی ده‌بیخۆا	نمو بازه سل به‌زتنه، نمو گازه داته‌زتنه

که چنگ و پلی له دنیا شل کرد و چوار پهلوی راکتیا، جگه له گمنجینه کمه، دوو گمنجی به ناری یوسف و وهلی له پاش به جی ما.

لسمر فرمانی بهریتز و جوانی سولتان مرادخانی خوالیخوشبوو، جیتگی حمسن درا به یوسف بهگه بهلام هینشتا له ته مننی گولدا و هیچ گولتی نه کردبوو که تیزووی ساردی پایزی مرگی بهسردا هات و گولتی ژبانی بهریم کرد و هه لیبیریواند و بز گۆزستانی شانده.

وهلی بهگ

میراته که بز نهو مایهوه؛ بهلام جیهانشاهگ کوری زۆراب بهگ - که دووره پسمامیتیکی بوو - گمپی تیهالاند و دهسته بهر بوو که نه گمر عیتاقی بدهنی همر سال بیست هزار فلوری به خمزینه دیار به کرد بدا. له باره گای پادشای گمردوون که مهورهوه، بازی به زمی به سهروهه نیشتموه و عیتاقیان به سنجاق دایه، وهلی بهگ بهو دراوه بز خۆی هه لیگرتوه و جیهانشا لهو سردایه هه لی نه گرتوه. له پاشانیش که برابم پاشای نه گریس و بیتهر دژی دولهت راپیری و گمپی دولاتی ره بیهه [موسول] هالاند و شمپی بز دیار به کرد و کوردستان^۱ به دیاری هینا، له بهران بهر چل هزار فلوریدا - که سالانه به دیوانی دیار به کرد بگا - عیتاقی دابه زولفه قار بهگی کوری شاهم بهگ.

کاتی لسمر فرمانی پادشایی، برابم پاشاله والیمتی دیار به کرد بهر که نار کرا و بردیانه نه مسته نبوو و له یهددی قهله [ههوقه لا] دا خرایه گرتووخانموره و کاتی که پادشای خاوهن شکۆوشان سولتان محممه دخان - همر پایه دار بی - هاته سمر ته ختی هه زگر به خت و له سمر کوردی کیسرا و قهیسران، چوار میترده کی دادا، ملی نهو هه جاجه دو مینه ی بادا و کردیه پهنی پساتی و بز ترسانی به دکارانن ناهه نچار له مهیدانی نه مسته میبولدا به داردا کرا.

پیاوی بیتهر سهری با همر شوپر بی زهوی بی بیس دهبی با جیتی گۆر بی

وهلی بهگ وهک پینشو به بی بهمرج و پیتودان و دوور له کیشمی دووزمانان، مه زنا یه تی عیتاقی کردوهه هی خۆی و نیستا نهو ناوچه یه له دهست نهو دایه.

۱- نیازی له کوردستان مه لبهندی چه مشکمهزه که؟ که نیستا لیوای دهرسیم و دوور بهریمتی. جهمیلی

دهستى جوارم دەرماندوایانى تهرجیل

شونى پيشوى زهرقيهان تهرجیل و عيتاقه. تهرجیل له نزيك ديارهكره و دوو قهلاى هميه قهلاى تهرجیل و قهلاى دارعين^۱ و دهرزىنى و گردكانيش لكى نومانن. هموهرلین حاكى زهرقى سيدحسمن كورى سيد عمبولرهمان، كورى سيد نهحمه، كورى سفيل، كورى سيد قاسم، كورى سيدعلى، كورى سيد تاهير، كورى سيد جمعغمرى كوژراو، كورى سيد يهحيا نهقتنع، كورى سيد نيسماعىلى گموره، كورى سيد جمعغمر، كورى نيمام محهمه دباقر، كورى نيمام زهينهلعابدين، كورى نيمام حوستين، كورى نيمام مورتمزاعلى خوا لىنى پازىبووه.

گوتمان سيدحسمن له نالى شاموه كموتوته ماردین و له ناوچى عيتاق نيشتهجن بسوه و له گۆشمهكدا كروشهمى كردوه و پياوتكى له گوناھ دوور و له خوا نزيك و خۇياريز و له خۇشى جيهان دوورهپهريز و له ژيانى نرم و نيان به قيز و بيز بسوه و كهسى خواردوه و زىرى پۆشيوه و گهل و حمشامات به دل و داو پروايان پى هانيوه و به شىخيان زانيوه. دهلین چاوى شيسن بسوه؛ دهلین شينى دهبر كردوه و به شىخحسمنى شين ناويان بردوه.

لهو سروبهنداندا نه ميسرتكى پايهبرى سر به سلسجوقيان -كه ناوى نهمرئهرتق كورى نهكسب بووه- پى راگميشتنى ديارهكر و ماردین و خمرپوت^۱ و مسجمنكورد و حمسنكىفى پى سپتزابوو. كچىكى يهكجار جوان و هيزاى همبووه ماخوليايى توش بووه و له نهنجامدا شيت بسوه. همر چمنلى بوشكاني كارامه دهرمانيان كردوه بههرى نهداوه و پۆژمهروژ دینتر بووه. نهمرئهرتق هاوارى بۆ شىخحسمنى نهرهقى ناردوه، كه نزابك دهربارهى كيژهكهى بكا. شىخ هيتديكى به سر ناودا ورتاند و به سر كچميدا پرژاند و له ودمسى پيسرژى شىخهمه، خواى گموره كيژى ميسرى

۱- داراچن. عمونى

۲- له دوو دستروسدا له جياتى خمرپوت جزيره نورسراوه. عمونى

چاکر دموه. نه مورن مرتق کیزه که ی به شیخ پیشکش کرد؛ شیخ نه میوست و له سیدحسینی کوپی ماره کرد و هر وهک له مومر له سره تای باسی دهرزیندا گوتمان، ناوچهی ترجمیلی پی به خشویه^۱ و ماو به کی زور ترجمیل و عیتاق به دست سیدحسینمه بووه و به میسرات به نه حسمدی سیدحسین و سولهیمانی کوپی قاسم و یوسف و حوسین گمیشتووه و که نموش مردووه، عومری حسمه بگ جیگی گرتووه.^۲

عومر بهگ کوپی حسمه بگ

بووه به جینشینی بابی و چوته لای نوزون حسمه بایه ندووی^۳ و زوری ریژ لیناوه و کچی عومریشی له خق ماره کردووه و ناوچه کانی میهرانی و نموشادی خستوته سر ترجمیل و عیتاق و پتسی به خشویه. حسمه بگ کوپیکی له کیژی عومر بهگ بووه و نو کاته که هیندیک ولاتی له کوردستان گرتووه، میسرایمتی عیتاق و ترجمیلی داوه بهو کوپه و به بدلیس راگه بشتیشی به عومر بهگ نه سپاردووه.

بداغ بهگ کوپی عومر بهگ

که بابی مرد، نوزون حسمه ولاتی بدلیسی نایه بهر دست و کاتی به عقوب بهگی کوپی حسمه بگ له سر ته ختی پادشایمتی نیران دانیشته، سالی ۸۸۸ ک (۱۴۸۳ ز) ترجمیل و عیتاقی وهک پیشوو دابه بداغ بهگ و چند سالتیک لوم فرمانه هوایی کرد و له گورستانا حسمایهوه.^۴

۱- له سره تای باسی زهر قیدا کچ شیت نه بوو؛ میر پادشا بوو؛ ناوی سیدحسین کوپی شیخ حسمه بگ نه هاتووه. بز دهرزینش هر هاپیله و حسمه نیه؛ له رهمه نامه که شدا دوو حسمه نین. لیره شدا گوتی: ترجمیل و عیتاق بز سیدحسین بووه. وادیاره سیدحسینی کوپ زیاده. همزار

۲- دهی حوسینی دوا یوسف حسمه بووی و عومری بوویته جینشین. همزار

۳- حسمه درنزه له دیار بهکر و نازربایجاندا دولتی ناق قونلووی دامعزانووه. عمونی

۴- بداغ بهگ سالی ۹۱۱ ک (۱۵۰۵ ز) مردووه. عمونی

نه‌محمد به‌گ کوری بداغ به‌گ

جینگه‌ی بابی گرتوه و دوو سالان معزنايهتی کرد و سالی ۹۱۳ ک (۱۵۰۷ ز) که شانیسماعیلی سه‌فروی دیاربه‌کری گرت، قزلباشان شهیدیان کرد.

عه‌لی به‌گ کوری بداغ به‌گ

له جیتی برای معزنايهتی ده‌کرد و بیست سالان به میرایه‌تی مایه‌وه و نموسا مرد.

شهمسی به‌گ

دوای نموی که میر ومزنه‌کانی کوردستان له باری نالمباری قزلباشان ومړه‌ز ببوون، هممو هاتنه بر فرمانی ناستانی سولتان سلیم‌خانی خوالی‌بوردو. به‌لینی ترجمیلی پی‌ درا و لمو کاتهدا که فرمانی همره کاریگمر بۆ پزگاری دیاربه‌کر ده‌کار کرا، نموساش ترجمیل نازاد کرا و ده‌برده‌س شهمسی به‌گ نرا. کاتی نمویش برمو گلکز بر و بوخچی کز کرده‌وه، کوره‌که‌ی جینگه‌ی گرتوه.

عه‌یدر به‌گ کوری شهمسی به‌گ

سهاره‌ت به فرمانی ترمز و جوانی سولتان سوله‌یسمان‌خانی خمزاکمر، میرایه‌تی میراتی برمو گمیش‌ت و له‌جیتی بابی خزی دانیش‌ت. لمو کاتهدا که مسته‌فاپاشای سردار به لمشکری هم‌میشه له سمره‌وه برمو شیروان و گورجستانی ناژوت، له شمه‌که‌ی چال‌دیراندا حمیدر ده‌گه‌ل گه‌لینک له میره کورده‌کان بر پهلی قزلباشان کموت و کوژرا و نه‌گمراه.

بداغ به‌گ کوری عه‌یدر به‌گ

له لایم مسته‌فا پاشای لاله سرداره‌وه میرایه‌تی درابه‌وه و پازده‌سال معزنايهتی کرد و نیمجا بر پهلی مرگ کموت و له چالی ده‌خمه‌دا لیتی خوت و تازه هه‌لنمستایه‌وه.

حوسین بهگ کوپی بداغ بهگ

کرا به جیشینی باوکی و ماوهی ههشت مانگان باوی بوو. نوسا مرگ ماوهی نه‌دا و جینگه‌ی له ناو
گوپیچه‌دا بز دیاری کرد.

نیسماعیل بهگ کوپی بداغ بهگ

له پاش برای کرا به میر وچوار سالانی سرداری کرد و له پاشان مرد.

عومهر بهگ کوپی حه‌یدهر بهگ

له دیوانی پادشایی جه‌ناسایی سولتان مرادخانسه فرمانی هه‌میسه به‌کاری بز ده‌رچوو که
فرمان‌ه‌وای تعرجیل بی. عومهر بهگ لاوتیکه له‌ومند و معرد و پهند و خوریت‌کخهر. زور ده‌گه‌ل پۆمیان
تیکه‌لاوه و زوری‌ه‌ی وه‌خت و کات و ساتی به‌ هارده‌می میسری میسرانی دیاربه‌کر ده‌باته‌ سهر و
کورده‌کانی دیاربه‌کر هه‌رگا کاریان له دیوان بی، ده‌چنه لای و کارویاریان بز پتک دتینی.

به ندى هه شتم فهرمانه‌وایانی سویدی

زترینگمرانی وهستا و لیزانی خشل سازدانی سووکی چیرۆکان، کموهرناسانی راسته‌بازاری گوهمرستانی پیره‌دیروکان که ره‌نجیان کیشاوه و سهرنجیان داوه و کونجی که‌نجینه‌ی ده‌نگ و باسانیان کۆلیوه‌تموه، له دوپ هه‌موواندا دوپی نه‌بمی کمنه‌ به‌منی سویدی‌کانیان دۆزیوه‌تموه و له رشتی گشتی گه‌شتی میژوودا -به گشتی- وایان هۆنیوه‌تموه که سه‌رچاره‌ی دووری په‌گمزی بینه‌ماله‌ی میرانی سویدی، ده‌گه‌ل ده‌راوی به‌ره‌ی به‌رمه‌کیان لینه‌ده‌داتمه‌وه و تینه‌ده‌کاتمه‌وه. هۆزه‌کانیشیان وه‌چی «آسود» (ره‌ش)؛ که له وه‌ختیکدا کۆتله‌ی یاریکی پیغه‌مبهر -دروودی خودای له‌سه‌ر بی- بووه. هیندی‌کیش ده‌لین ژیکمی سویدیان گوندی سویده؛ که دوو قوناغ پیی مه‌دینه‌ی روونه و به‌ لای شام‌دایه. خوا زاناره.¹

به‌لام به‌رمه‌کی² په‌گمزی خویان به‌کیسه‌راکانی فارس ده‌گه‌مینه‌مه‌وه و زۆر له میژومه‌ له بدلیخ ده‌ژیان و ناگره‌مرست بوون؛ هه‌تا له نه‌گاو سه‌روه‌ی به‌زه‌ی خوا نه‌نگوتوه‌وه و به‌ر تیشکی په‌خشان و بی‌په‌رانه‌وه‌ی کموتوون و له گاوری و ناویری دۆژه‌هی ته‌گاندوونه‌مه‌وه و به‌ دلی خه‌میس و دیده‌ی نه‌سینه‌مه‌وه له‌ه‌ دینه‌ی پیئشو پۆشمان بوون و هاسه‌زیان به‌هه‌یز ده‌موسولمانی وه‌رتناوه‌ و گهنده‌له‌داری بی‌باوه‌ریان له‌ه‌ بن و

1- نه‌وی به‌ نه‌خله‌وه‌ ده‌نوسن هه‌ر نه‌مه‌یه‌ که نه‌م کورد‌سه‌رتدیانه‌ له‌ فه‌لای «سوئدا» به‌وه‌ هاتوون که نه‌ستا سپوره‌وه‌ که ده‌نیوان دیاره‌که‌ و نۆرفا دایه. عه‌ومی

2- له‌ تورکستانه‌وه‌ په‌گه‌ل له‌شکری دژی نه‌مه‌ویان کموتوون و هاتوونه‌ عه‌راق و بۆ دامه‌زرانی ده‌ولته‌ی عه‌بباسی زۆر تینکۆشاون. چواریان زۆر به‌ناویانگن: 1- خالید که ده‌گه‌ل نه‌بوسولیماندا هاتۆته‌ عه‌راق و بۆته‌ وه‌زیری عه‌بباسی خۆنه‌تیز. 2- به‌حیا کوپی خالید که نه‌به‌روه‌جه‌عه‌فری مه‌نسور، نازوبایسه‌جانی پی‌سپارد و مه‌هه‌دی کردیه‌ وه‌زیر. 3- فه‌زل کوپی به‌حیا که له‌ زه‌مانی هارون‌مه‌شیدا وه‌زیر بوو 4- جه‌عه‌فر کوپی به‌حیا که وه‌زیری هارون‌مه‌شید و هه‌مه‌کاره‌شی بوو. له‌ پۆژگاری جه‌عه‌فردا فه‌رمانی به‌رمه‌کی ئه‌ران ده‌رچه‌وه‌وه. جه‌مه‌یل

روونه چاوی نای بز تو تسی ترا کامره‌ویه دل که بز تو هملکزا

جععفری باوکی خالیدی بهرمه‌کی له روژگای عمبدولسه‌لیک کورپی مسروان بیان له زه‌مانی سوله‌یسانی کورپی عمبدولسه‌لیکدا به دارایی و سامانی زوره‌ه هاتوته دمشقی پاته‌خت و که پادشابه هاتنی زانیوه، لئی گیتراوه‌تموه و هیناویمه‌ت کوزی دیوه‌خان و همر به هاتنی، ره‌نگی شاگوزاوه و ده‌نگی پی‌اوانی لیتاوه و له دیوانیان وه‌در ناوه. کاتنی هاونشینان هژی نمو ره‌نگ گوزان و ده‌نگ گوزانه‌یان پرسیه، له پهرسندا فهرموویه: من دوو مووروم به زنده‌سموه به‌ستوتتوه، دژی ژه‌هرن. نه‌گمر ژه‌هریان سخون کموی ده‌بزونه‌وه. نمو کابرایه ژه‌هری پیته و که هاته ژور، مووروو جوولان و پیتم زانی و له میوانخانه‌ی خوم رانی. کاتنی له جعفریان پرسی گوتی: به‌لئی ژه‌هرم پیته و ده‌ناو نقیسی هه‌نگولیسک دایه و هدرگا بکه‌ومه تنگانه‌ی وا که دهرن‌چم و سه‌ره‌ودهری لئی دهرنه‌کم، نمو ژه‌هری پیته «بیرمکم» (هه‌لی ده‌مژم) و خز ده‌کوژم. لهو پژه‌وه و یژه‌ی بهرمه‌ک بوو به باو و به نازناو به سه‌ریاندا برآ.

بیباک‌ی جعفر له مهرگ و به‌جهرگیه‌کی، زور له سوله‌یمان خوش هاتن و زور به رووی خوشموه دواندی و کردی به هاونشین‌ی خوی و پژه به پژه پتری پیژ ده‌گرت هه‌تا کردیه وه‌زیرتیکی پایمه‌رز.

ژبان هه‌نگوینه، ژه‌هری تیشه‌لاوه دلی پی خوش بکه‌ی، بیسرت بلاوه

مه‌ترسه! بهرگی مهرگی بز ده‌بهرکه به سه‌ردی سه‌ره، نای چاکه دهرکه

۱- نیز اسم‌المولک نعم چیسرکه‌ی شاوا بز نه‌له‌په‌ترسه‌لانی سه‌ل‌جورقی گیتراوه‌تموه: گوايه سوله‌یسانی کورپی عمبدولسه‌لیکی نه‌سوی زور خوه‌له‌کیش بووه و پژه‌تک به بافیش گوتویه: «دتری لئی دهرکه‌ی، چم له سوله‌یمان پیته‌سه‌یری هاونام کمه‌تره» پهره‌دارتک له وهراما گوتویه: «گه‌وردم وه‌زیرتیکی وک ناسه‌فی به‌رخیات پیته‌وی». سوله‌یمان گوتی: «راسته، به‌لام له کوئی پیتم» کابرا گوتی: «جععفری بهرمه‌کی له به‌لخه و ساسانی همر سه‌روانیان ده‌کرده وه‌زیر و زور تیره‌یه‌کی ژین». نارده‌یان هینایان و له دهری شاره‌وه پیشوازی لئی کرا و برابیه خزمه‌ت خلیفه و دست به‌جی گرتیان و خستیانه زیندان... تا چیسرک ده‌په‌ترسه. جه‌میل

لموه به دواش رزؤگارتيك خاليد كورې نمو جمعغمره و كورې خاليد وناو جمعغمر(۱) لای
نمبرولعباسی سهفاح^۱ و براکمی نمبور جمعغمر دهوانیقی^۲، وهزیرایه تیان کردوه.

همروه ها له سرده می خلیفه گمری هاروونه شهیدشدا، یه حیا کورې جمعغمر له سر کورسی
وزارت دانزا و نمو پله و پایه یه بو درا و نمو ریژه و قه دره ی لمو نرا، همتا نمو رزؤه هیچ کس شتی
وای به چاو نه دیوه. خؤ نه خوازا کوره گانی نمو یه حیایه (فزل و جمعغمر و مووسا) لم دنیا یهدا نمو
پایه و مایه و نمو بهخت و هاتمی بز نهوان ره خسا، بز هیچ وهزیریک له ناو نیسلامدا وا نمره خسیووه؛
خاکیان له مشتدا دبوو به زیر و زبیران وه کورو خؤل به تیر و جؤک و خمرار به خسیووه. همر چمند
بزوتوون و همر چمند سرموتوون، بی پشوو سرکوتوون و له هه موو لاره همر خیر و بیریان بز
داباریوه.

که نه هاتیش هات، قزتی دژوارن. واهزیش دینی کتو له بن دینی، شاخ پرمه دهکا، کمل
هه لده دیری، حمزیا ده پستی. نمو بمره کیانهش له سر نه نجامدا هومتی شیر ی بهختیان هه لگمرا
پینچکه و پهواری چهسپان و پهخته تهختیان و مرگمرا و نه هاتی چنگرهش پینسیری گرتن و جاران
که شیر ی مووکاری میسری له راست تالیک مووی نهواندا کول بسو، نهوجار - که به له مز بسرو
هه لدیران سرموژیتر ده بوون - ده می دووزمانان کاری لیکردن؛ چه می ناکه سان له میشک و دلی
هاروونه شهید بوون به چیتوسان و تیویان کرد و هانیا ن داو فرمانی بمره کی قرانیان پی دهر کرد.
جمعغمری وهزیر ده گمل هزاران له بمره کی تر به داردا کرا و یه حیا و فزلیشیا ن خسته زیندان و

۱- نمو پرسه مامؤستا زهرنؤف دایناوه؛ چونکه جمعغمر کورې یه حیا کورې خالیده. مامؤستا دسر هه لموه نهچروه.

جه میل

۲- عمبولو کورې مسحه معد، کورې عبباس، کورې عببولسمرت ملیب، سالی ۱۳۲ ک (۷۵۰ ز). بروه خلیفه.

پیاویکی به خشدنو سنگین و دلش و دسوشتن و خوینریز بووه؛ سالی ۱۳۶ ک (۷۵۴ ز). مردوه. جه میل

۳- نمبور جمعغمر منصور سالی ۱۳۶ ک (۷۵۴ ز). چمند رزؤتک بر له مرگی برای، کرا به خلیفه. پیاویکی به
برشت و سنگین و تیگیشتور بووه؛ بلام رزؤ دسترؤد بووه و لمو چروکی می نای «دهوانیقی» (دانگی) به سرمد

پراوه. سالی ۱۵۸ ک (۷۷۵ ز). مردوه. جه میل

دانگ شمشیه کی مسقالی زتی و زیره. مسقال چوار گرم و نیوه. خلیفه له دانگنیکیشی پرسیه بووه؛ دانق همر دانگی
کوردیه. هزار

دهوتدا مردن.

خۆشی و ناخۆشی نامتین بۆ کەس هەرچی دیتە دی، بێرانەوی هەس

مال و داراییش - که بێهەژمار و دوور له پێوان بوو- هەمووی خڕ و پڕ به سەر کۆزی خەزنەیی تۆه و دارمالتی دەولەتدا کرا.

پوختەیی نەمەییە: هاروون وای هارین که هەتا نیتستاش کۆز و دیوێخان بە دەنگ و باسی نمو خانەوادەخانە بەربادە شوو پادەبووتین و مندال و پیران - بۆ پەندی دنیا - گوئی لێ دەدیتین. هەر کەس بیەوی زۆرتەر دەرباری ئەوکارساتەیی بەرمەکی دیتیان بکۆلتیتەوه، دەبێ ویکەوی شوو نووسراوانەیی که بۆ ئەم بەسە تەرخان کراون بسخوینیتەوه. ئەم کتیبەیی من شوو توانەیی نەبوو که سەرلەبەری تیندا جێ وەگەم؟ هەر وا به کورتی و سەرچل لێی دوام. بەلام من بۆ خۆم زۆرم روانیوه و پەرە کتیبم زۆر پشکنیوه؟ تاوتستا هیچم لە چارەنووسی موسای بەرمەکی نەخویندۆتەوه و بە بەرچاومدا تینەپەریوه. گەلۆ! چی لێ هات؟ دوور نیە کاتێ هارونەرەشید باب و براکانی دەردەست کردبێ، شوو پابکردبێ و خۆی گەپاندبیتە ناو چیاکانی کوردستانەوه و بۆ شوینەونی ناوی گۆزبیبی و لەو ناوێ ژیا بێ. چونکه چیرۆکتیک دەساو دەم هاتوو و بەلار بۆتەوه و وادەگێرتەوه که سێ کۆپە بەرمەکی لە پۆزگاری عەبباسیانەوه لە لای بەغداوه پەرەوازه بوون و لە کوردستاندا گیرساوتەتەوه و لە چپای شەفتالوو - که سەریه کنجە - لە ناوچەیه کدا به ناوی خانچۆک نیشته جێ بوون و برا گەوره که، به نوێژ کردن و پۆژوو گرتن و خواپەرستیهوه خۆی خەریک کردوو و لە لاکێ گەنی دنیای بێنییاد زۆر تەریک بووه؛ لەو دۆل و شیوه بەزمیی خودا سەری لێداوه و دۆز و تاواتی بۆ پێک هێناوه و داوای هەر چیهکی له خوا کردوو پیتی رهوا دیوه.

دەلێن پۆژۆتکی براگچکه که - بۆ پێداوێستیک - لە کەل کەل بووه. خەلکی نمو ناوێش نانی پۆژانەیی شیخ و دۆستانی شێخیان هێناوه و شیخ و یاران و برای ناوێجی نانیان خواردوو و بەشە نانەکی برا گچکهشیان جوێ کردۆتەوه. کاتێ که برای بچووک هاتەوه و بەشە ژەمی ویست، برای ناوێجی گوئی تۆ پۆزی و هەر نەهاتیهوه و درەنگت پێچوو، منیش پێم وابوو نانت خواردوو، بەشەنانی تۆش هەر من خواردوو. بەرا گەوره - که لەو دەسدرێژی و

خودایی برای زرد توپه بسوز- سووک و نهفرینی خرابی لئی کرد؛ گوتی: تژیسه کی به بمشه کی خوت دانمسه کناری و پاری براشت دهورگت خزاند، له خوا ده خوازم جیتی نمر پاروانهت پارهماره بسی. شیخ هیشتا تسماو پارانهوه کسی له دم نهمه پرابوو، ورگ و ریسخولمی برای پاروودز ههلا-ههلا بوو؛ هیچ کس به دمنگی نه گیشته سمر. نیتسر لومساره سپروا و بساوهری خه لکی نمر ناوه و نمر دهورومره بهرانبهر به شیخ، له یهک بسو به سعت. هوزی سوتیدی لیتی پارانهوه که بچته ناویان و دلی نمشکاندن و ده گمل براکهی تردا - که ناوی نه موشه هاب بسو- که زیان جیهیتشت و هاتنه ناوایی و ناوایی خانچووک، بسو به هی شیخ و قهلا و دژیکی رژد و پتهوی لئی دروست کرد و بشبووه رابسر و پیسر و پشموی سوتیدیه کان و له دواجاریشدا که به یه کجاری له ژین ته کیهوه و ته کی دا به لای گورستانهوه، زاروی نیرینمی بژ جینشینی لئی به جی نهما و موشههایی برای کار و باره کی نمری گرتسه دست و له جیتی براکهی کرا به سردار و له وه چهی شمیش نموانهی که لمر ناوچه و ملبهنده فرمانه هوا بسون، به یاری خودا یهک به دوو یهکا باسیان ده کمم و ناویان دهنوسم.

مهمه لال کوری مهمه هاب

له پاش نهمانی شههایی بسایی، بژ ممزنایمتی جینگهی گرتسهوه و تا دتیزهمانی گمورمی کرد و سمرنه انجام نمیش پیتیردی خودای گمیشته سمر و گیانی برد و مرد.

مهمه مهده کوری مهمه لال

له جتی باوکه کی کرا به سمر وله پاش چمند سائیک فرمانه هوایی و به جی هیتانی شمکی گرانی کار راپیراندن و گمورمی کردن، بژ یانهی مردن خوی له دمسک نا و کوچی دواپی کرد.

مهمه خره دین کوری مهمه مهده

له شوتنی بسایی بوو به جینشین و زقریش پیاونکی دل و دهورون پاک و داده گمر و چاکه کاربوو.

ولایت‌کمی خوی زور و بره خست و ناواری کرد و له پاش ماومیهک، کونجی خه‌مانی خه‌مخانی
ژیانی دایه دواوه و بمره ژیانی هم‌میشه خۆشی به‌مشتی خودا، کۆچ و باری کرد.

میرحه‌سن کوپی میرفه‌خره‌دین

له شورین باب و بایسرانی بۆ مه‌زنایه‌تی رۆنیشته به‌لام نه‌میدابوه سر شۆزی شه‌وان. دژ و پ‌کسونی و
زمان‌دریژ و جینۆفروژ و دست و دل‌په‌ش و توش و خوتن‌پێ بوو. خوا کوژی کرد و به‌ گرده‌نشین
هه‌لیپسارد و فرمان‌په‌واییه‌کمی به‌ میرفه‌خره‌دینی کوپه‌ گه‌وره‌کمی نه‌سپارد.

میرفه‌خره‌دین کوپی میرحه‌سن

به‌ دستیکێ زۆر به‌ هیتز هه‌وساری فرمان‌په‌وایی گرت و توشی و چه‌مووشی پس نه‌هیشته و به
نارامی رامی کرد و له‌ سر پشتی ته‌ختی سه‌رداری و دنیا‌داری -قۆز و له‌بار- خۆی پانا.
برایه‌کی هه‌بوو به‌ ناوی میرحه‌مه‌د؛ جوان‌چاک و شۆخ و له‌وه‌ندیک بسو نه‌ بکه‌ی نه‌ به‌خۆی،
تساشای سای گه‌ردنی که‌ی. سه‌ره‌رای شه‌نگ و چه‌له‌نگیشی، هه‌تا خوا هه‌زکا وریا و زرینگ و مه‌رد
و رهند و به‌خشنده‌و سه‌ریلند و نازا و به‌ جه‌رگ و دل‌په‌مو بوو. جا هه‌ر ده‌ک گوتویانه:

شارده‌وه‌ی جوانی به‌ که‌س ناچته‌ سه‌ری ده‌قوتسوی خه‌ی له‌ ده‌رز دپه‌ته‌ ده‌ری

وه‌ک دانه‌ مرواری تا‌قانه‌ له‌ دو‌رده‌انه‌ی قاپیلکی خان چۆک ده‌رکه‌وت و به‌ شه‌وین به‌ختی خۆیدا
هه‌لیگرته‌ په‌وت و به‌ نیازی خۆپانان له‌ ده‌رک و دیوانان، بۆ لای دیاره‌که‌ر و به‌ هه‌وای نوزون‌حه‌سه‌ن
دیتس و هه‌ری که‌موت و له‌و ناواته‌شیدا سه‌رکه‌موت و به‌ راه‌وسانی لاشیپانه‌ی باره‌گای نه‌و
پادشاپایه‌مه‌رز، سه‌ره‌رز کرا و ناوپی به‌ ختیری شاهانه‌ی به‌رکه‌موت و چاکه‌ی زۆری ده‌گه‌ل کرا و
فرمانی مه‌زنایه‌تی خان‌چۆک و جبججوری پێ‌درا و به‌ری کرایه‌وه.

هاتمه‌ جه‌سته‌ی برای و کیشه و هه‌رای بۆ نایه‌وه و کار گه‌بسته‌ شیرکیشان و تیره‌که‌وان و خۆین

١- محمه‌ده‌هلی هه‌ونی له‌ ته‌رجه‌مه‌ هه‌رمیه‌کمی چاپی قاهیره‌دا روه‌به‌ر ٢٥١ «چه‌لچهره» و «چه‌لچهره‌ی
نویسه‌وه». هه‌ژار

کمرته نیوان و دواى پيتک هه لپرژان و خوینترژانى زۆر، مهرمه ممد له زۆر کمرت و کمرته گۆر و به کوژرانى، پمريشانى بارى کرد و گرى ناژاوه کوژراوه و مهرمه خره دین - بى بهره لست - ممرنايه تى بى مایه و له پاش چهند سالتیک نعویش بهر مه نهمان باى دایه و چونکه کمى تىکى وای نه بو کله بهر مری پرکاتمه، کوپى برا کوژراوه کمى جى گرتمه.

له بهدال بهگ کوپى مهرمه ممد

کرا به جینشینی مامى و کارواری ولاته کمى راده پیراند. له سردمه ممرنايه تى نهودا، له شکرى قزلباشان به سرکردایه تى نیقوت نۆغلى - گزیری جبقور - بۆ گرتنى خانچۆک په لامارى نهبدال بهگى دا. نهبدال بهگ روانى وا پتوی به پتسى خۆى بهر مه ته له دى، بهر مه گى لى گرتن و سمنگمرى دایه مستن و له که میندا چاره نۆپى ده کردن و دهسته و بهخه لىيان راپه مری و له شه پرگدا بوو به چپین و گوپین و درین. شه پتیکى زۆر له هیز و گوپ و پیر له خوین و خوپ له ناو قزلباش و کوپه کورداندا پووی داو زۆر لاوی شیرین لاو و زۆر پیاوی خاوهن ناو لهو ناوه له خویندا گموزین. بهلام کوپه کورد - که همتا شه پریان لى گمرتر بى، دلگمرتر دهب و بهزین نازانن - خوین بهر مری چاوی گرتن و حیرس گرتنى و دست له سر دستووی خنجرمان، نهستق و سینه ی قزلباشیان دایه بهر و دهک پالعی چاک بکمرته سه بهر مری پوتنه، بهریان لى گرتن و بهریونه دروونه مری گیانى کللاو سووران و که له شیان له گیشه دا. نیقوت نۆغلى لهو ههنگامه بهسامدا نه مری نه ما و وری بهردا و به لایه کدا خۆى ده ریزا کرد و قاچاندی و قزلباشیش - که له پاشى نه ده ژیان و پۆزى عه جه م قزلباشیان دى - هه رچى تینى تیندا مابوو، لاسای سهردارى بى زراوى کرده و هه رکمه له بهر خۆیمه پتسى ده رته تانى بهدی کرد و سه لته سواره و به سوو کبارى بۆی ده رچوون و کمرلى خۆیان پزگار کرد. گرانباشیان هه رچى سوو کم و زۆرى له خیرهت و نه سپاباتی هه موو جیره و هه مه پهنگه و له ناووخه و تۆشمى جهنگ و نه سپ و نه ستر و بار بهر - سه رو بهر مری - بهر کورد کمرت و بوو به تالان.

نهبدال بهگ دواى نهو سه رکمرته چه نه سالان ما و زۆر به شادى و نازادى ژیا و له نه نه جامدا - که گیانى نه مری پووی کرده مه لیه بندى هه رمانه مه - دوو کوپى له پاش به جى مان: سوپهان بهگ و سولتان نه حمده.

سویحان بهگ کوپری نه بدالّ بهگ

کرا به جینشینی بابی و ده گمّل سولتان نه حممدهی برابدا به تمبابی فرمانر موایی ولاتیان ده کرد و له
بهرانبر نه یار و بعد کاراندا - وک دوو دیواری له پزلا و ناسن- پشتیان پیکوه دابوون و ویستا بوون.

دوو برا که له پستی به کترینه خوای گموره هموالتی سینته مینه

چونکه برابریان خوش و پیکوه دلپاک و چاک بوون و به دلّسوزی هاوکاری به کترینان ده کرد،
به ختیش چاکي بز هیتان و همر له خوداوه به سریاندا دهرژا. دواي نهموی که خالید به گه شه له ی
پازوکی مرد، ناوچهی کنجیشیان دست به سردا گرت. له نهنجامی شمره که ی چالندیراندا - که
دیاره کر دست سولتان سلیم خان کموت- ناوچهی جبجوریان له دست تیغوت نوزغلی دهرتسا و
مه نسوور بهگی پازوکیشیان له سر ناغچه قهلا دهر کرد؛ که به ناوی شانیسما عیلهوه به سری
راده گمیش. همروه ها به هیزی بازووی خویمان ناوچه کانی زاگ و مهنشکور دیان له قزلباش پاکردوه و
قادره گی قزلباشیان پار نا و قهله مروهی خویمان زور له پیشوو پتر همراو و برین کردهوه.

له پاشان نمو دوو برابره و لاکه که بیان له ناو خویماندا بهش کرد. جبجور و دهوروبری بهر سویحان
بهگ کموت و قهلاگانی دیش بوونه پشکی سولتان نه حممده.

چهنسالتیک ناوا رابرا له دوا جاردا دوزمان و کمتنگتیران برابیان له به کتر کردن و تینکیان بردان.
سولتان نه حممده بوختانی وای بز برای ههلبهست که به فرمانی سولتان سولیمان خان کوشتیان و
جبجوریشیان به میرتکی عوسمانی به خشی.

سویحان بهگ کوپرتکی به ناوی مه قسوود بهگ له پاش به چی ما.

سولتان نه حممده کوپری نه بدالّ بهگ

له دواي به کوشت دانی برای، له دنیا دا زور مایهوه و پتر له په ننجاسالّ مهزنایمتی کرد و دنیای
خوارد و مرگی لی بوو به میوان و بز دیوانی خودای نارد.

زور هاتن و تاوی مانموره و رابردن دستاری مرگ به نوره وردی کردن

دهرگایه کی تنگ به رهو ژبانت دیتنی سهدرای بهره لا ههمیه به رهو پروی مردن

سولتان نه حممده دوو کوپری له پاش مان: مراد بهگ و مسحه مهده بهگ.

مه‌سورود بهگ کوپی سویحان بهگ

له پاش کوژرانی بابی، ده‌گمل ناوزه‌نگی به زهر و زهنگی سولتان سولمیسمان‌خاندا چورویوه شمیری نه‌خچومان. له شوئینتیکنا که ناربه‌چای پی ده‌لین و سر به نه‌خچومانه، له مومدای پاسومانیدا توشی قزلباشان هات و زور مردانه هاته ده‌ست و به نه‌بمردی ناوی دهرکرد. کاتی په‌سنی دلاوهری به بیسری پایبه‌رز و شکواری شاهانه گمیشت، سنجمقی جبججوری به دستوری پیشین پی به‌خشی و فرمانی پیروزیشی بز دهرجوو که مولکایمتی بی و بز کوپانی به که‌له‌پور بمینتته‌وه.

لمو سردماندا که نه‌سکه‌نره پاشای چهرکس میری میرانی دیاربه‌کر بسو، مه‌سورود بهگ وه‌ک هموو کوردیکی سره‌پق بمو گیانبازی و خزمته‌ی که بز سولتانی کردبوو، له خق بایی بسوو؛ خزی ده‌گمل پاشادا رتک نه‌خست و دلی خوش نده‌کرد. پاشا ناوچه‌ی جبججوری لی‌س‌اند و دای به میریکی عوسمانی. شویش دایه سر رتی ناستانه‌ی به‌خت هیلانه‌ی سولمیسمان و حوسالی ره‌بق له نه‌سته‌مبولتا خولی خوارد و دهرکاوهرکی کرد؛ به‌لام هموو وه‌زیره گه‌وره‌کان له‌بهر دلی نه‌سکه‌نره پاشا، حاشایان لیکرد و داد و بیتاده‌کمیان به پیچکی ته‌ختی خاوه‌ن به‌ختی پادشایه‌تی نه‌گمیاند و هر خوشیان تینه‌گمیاند؛ هتا خودای دادگمر مرگی بز شیاند و له دست زوردارانی نه‌ستاند.

مراد بهگ کوپی سولتان نه‌حمه‌د بهگ

له پاش نه‌مانی سولتان نه‌حمه‌د بهگ، نه‌سکه‌نره پاشای میری میرانی دیاربه‌کر، میراته‌که‌ی به کوپانیدا به‌خشیوه. خان‌چوک و ناغچه‌قه‌لای دابه‌ محمه‌مد بهگ. جگه له جبججور - که درابوه عوسمانیان - ناوچه‌کانی‌تری دابه‌ مراد بهگ و بزوش دانان که پتیکمه به سمر کار و باری ولاته‌که رابگن. مراد بهگ دوی شازده‌سال مزنایمتی، بمشی خزی به سولمیسمانی کوپی نسیپارد و له پاش چند سالیك ژیان، خزی لی‌ بوارد و مرگ له دووی نارد و بردی.

جگه له سولمیسمان بهگ، علی‌خان و نولرخان و مسته‌فا به‌گیشی هم‌بوون. له وه‌ختی گرتی تموریزدا مسته‌فا بهگ ده‌گمل میسه‌کوردده‌کاندا، قزلباشان له سه‌عه‌بادی لای تموریز کوشتیان. علی‌خانیش هر لمو شه‌ده‌دا به دیل گیرا و ده‌گمل مراد پاشای میری میرانی قهرماندا، دوو

سالان له قهلاى قهقهه به كوت و زنجيرهوه گوزهراندى. له پاشان دهگمڻ پاشا بمرهلا كرا و پينكوه هاتنموه پڙمى و به كومهگى مراد پاشاو له بهزمى بهرمى شاهانموه، بهگلر بهگى ديارهكر، سنجعتى جبجورى به نارى مولكايتمى پى بهخشى. نولوخانى براشى دهگمڻ پياوه كاربهدمست و گمورهكانى ديارهكر دايه و به ناسودهيمى دهژى.

مورمههمدى مهنى خانچوك ناغچهقهلاى به دستموه بسو. بهلام زور باشى پارتىگارى لى نوده كرد. لهسر نموه فرهاد پاشاى سردار، سنجعتى نموشى هر به سولهيمان بهگ بهخشى و چمند سالتىك محمهد و سولهيمان لهسر نموه كيشه و همرايان بوو؛ همتا مهرگ هاته بهريوانى و محمهد بهگى برد و شپره كه داکوژا.

سولهيمان بهگ كوي مراد بهگ

بى روويى و دروايسى و بى سرتمى بهر پنا و پهسيو، لاوتيكه له ناو لاواندا بژاردو زوريش خوارده و دستبلاوه و همتا بلتى نازايه و تا خوا حمز دهكا پياوه. له سمرهتاي لارهتيدا لهلاى ميرى ميسرانى ديارهكر و بهغذا ژياوه. له چنگ ناوارمى دهردى چيشتووه و پهنسجى زور و نمركى گران له دللى نمودا يادى تالى جى هيشتووه. له هونمرى سوپاييدا پڙميانهيمه و له سوارچاكيذا تاقانيمه و له كوردستان بهناويانگه.

كس هيندهزيت و زيرهك و پيشوژ و زير نيه تساي نمو، جيهانه كهونه كسى كهى له بيسر نيه بهلام به داخموه چونكه نارى خوى بيستوتموه، توژيك لووتى بهرزه و فيزيكى پى نيشتووه و له بهفيسرژدان و تهخشان پهخشان كردنى دراودا، تموايتك بى بهمراويه.

نازاني همتا بهخو نموستيت ساوه تا بهرزي به لاي خوتموه، پستيت ماوه
بايى كه موسولمانى؟ له بوت پزگارى؟ بسو فيزه كه لاته، بوتپهرستيت ساوه

هر زور له زوهوه باب و باپيرانى له كنج ژياون؛ كه زور شوئينيكى سهخت و چپره و له بنارى چپايه كه چدى فوراتى بهبمردا دى و له هر دو لاره له دوژمنان پارتيزاوه. بهلام بهرزهفرى و بهرچار گوشادى سولهيمان بهر توژموه نومستا و له كونجى لاندى تمنگى كنجدا ههلى نه كرد. له دهشتى

ممنشکوردی بهرماندا شارتکی بنیات ناوه و مزگه و تیکی بهرزیشی ده بهرچاو گرتسوه؛ به لام سمری نه گرتوه و چند سالتیکه بهو شاروه و بهو کاروه خمریکه.

له سرده مه گانی گرتنی شیران و شیروان و نازربایجاندا، زوری خزمهتی گموره کردوه؛ به تایبتهی لهو کاتدا که دووسه هزار سمریازی چفرسعد - به سمرکردایهتی نیاز به گی پارزکی - هیرشیان هینا سمر قمریازی و هژی باولی بیان تالان کرد، سولمیمان بهگ براگانی و چند ناغایه کی ره گمّل خۆ خست و کموته شورنیشان و به گویاندا هات و خوئنیانی رشت و مالّ و نمسپاب و نازمّل و پاتالی تالانی به زۆر لی ساندنموه و به خاوه نیانی گمیاندهوه. به هژی مستهفا پاشای سمرداروه لاوانهوهی شاهانهی پی برا.

له سواوه که بابی به زیندی سمر کردیه جینشینی خۆی، تا شه مرۆ که میتوو سمره تای مانگی ناوچیزنانی سالی ههزار و پهنجه، مهنزی ولاتی کنجه و مهنزایه تیش همر له خۆی دهوشیتموه. یاخوا له کاری قمنجدا همر سمرکهوتوو بی.

به نندی نۆهه م فه زمانه وایانی سلیمانی له ویش دوو لکی لی ده بیتهوه

رووداو گهتیه وهی به ده م وه وودی قۆز و به نسوودی ناو کۆز و کۆزی هونریه روه ران و ده پراست و کارای دیاره وه بژاردیه که له نووسه ران - که سه رگوروشته ی ورده و درشته ی چه مند پشتا و پشتی خزی و ههنده رانیان له سه ره - ریشه ی ره گه زی سوله یسانیانان تۆمار کردووه و برده و یانسه سه ر مه روانی هیمار [که م] که دوامین پادشای نهمه ی بووه.^۱ ده لێن بۆیه سه روان ده گه م که مرده پیلۆز کراوه، به مندالی رۆژنک له فیرگه هاتۆته وه و قامکی خستۆته ناو نالقه ی ده رگاوه و ده رتدا قه تیس ماره و پهنه ماره و به رهنه یان هیناوه و نالقه که یان به ریه و به رگاریان کردووه. که چی به ده ردی خۆیه وه دانه سه کناوه رۆژنکی تریش هه مان تاس و هه مان هه مام تلی ده گه ی ده رگا گیراندۆته وه و هاواری لی هه ستاوه. باوکی به تووه بیه وه پیتی فه رموه: به خوا مه روان زۆم به ی که ری. نیشتر له و رۆزه وه ناوی که ری به بۆقی ملیه وه نووساوه. هیندی کیش لایان وایه چونکه عه ره بان به سالی سه ده مینی چه رخ ده لێن سالی که ر و چونکو سه ره تای پادشایه تی مه عاره یه کوری نه بو سفیان تا پادشایه تی سه مه روانه سه دسالیان نیتوان بووه، که ری سه د ساله وه شوین مه روان خراوه.

مه روانه که ره، کوری مه سه مه د، کوری هه که م، کوری نه بو له اس، کوری نومه ییه، کوری عه بدی شه مس، کوری عه بد له مه نافه. هه که م رۆژی به که می گرتی مه که که موسولمان بووه.

مه روانه که ره له سه ره تاکانی سالی ۱۲۷ ک. (۷۴۴ ز) دا بۆته پادشاو چۆته سه ره ته خت و له دوا ی پینچ سالان نه بو له مه بباسی سه فاحی لی پاره به ریه و به رزی به ریه و ده ریه به راندووه و به ریه بووه و سه ره و میسه ره وه و سالح و نه بو وه عه ونی عه بباسی وه شوین خراوه و رۆژی بیست و هه شته می مانگی

۱ - چاره هه مین پادشای نهمه ریه و به ریش دوا به راون.

قوریانی سالی ۱۳۲ ک. (۷۴۹.ز) له گوندی بوسییری لای میسر تووشی هاتوون و کوشتوویانه. دوو کوری به نای عبدوللا و عوبیدیللا له پاش بهجن-ماوه. عبدوللا کهوتوته همهشموه و عوبیدیللا به نهینی له فهلمستین ده‌ژیا. زهمانی هارونه‌پشید پییان زانی و گزیری سهر فهلمستین گرتی و ناردیه بهمغدا و خرا زیندانموه و همموو دهورانی هارون له گرتووخانه‌دا گوزهراندی و له نمنجامدا لمهر پییری و کویری له بهمندیخانه دهرکومت. ویده‌چن سوله‌یمانیه‌کان وچه‌ی شمور بن. به‌لام وک نای سوله‌یمانیان له سهره، ده‌ش پاستموخز سهر به سوله‌یمانی کوری عبدولسه‌لیک، کوری مروان بن، خوا ده‌زانی چۆنه.

کومونه‌پیاوان و باورپیترکراوانی شمور هۆزه -که شپه و شاتالی چمند سالمی خۆیان دۆزیسه- وهیان دۆزیوتهوه که له شالووی عبباسیه‌کاندا، معروانیه‌کان و تاساون، پاش قولپ بوونهوه نهمه‌رزاون خۆ خپ کمموه و له بلاوه‌کردندا سڼ نهمه‌ر له کورانی معروانه‌کمره، کۆمه‌لێکیان وهدوو خۆ داوه و له فهلمستینموه ده‌لینگی خۆیان وهرتئاوه و له مه‌لبندی قولپ^۱ گیرساونهوه و له دۆلێکنا -که دهری خۆخی یی ده‌لین و سهر به ناوچه‌ی غمزالیه- نیشته‌جی بوون. به‌ره‌مه‌ر و به‌رودوای یه‌ک تیره و هۆزی شمور ناوچانه -که قه‌مغاتر له ههمووانیان هۆزه‌کانی بانۆکی بوون- له دهوره‌یان کۆ بوونهوه و به یاری وان قه‌لاکانی قولپ و جسقه^۲ و تاش و حسولی و مغازقین [میافارقین] و موچه و ممزرا و کینگه و به‌یاره‌کانی شمور ناوچانه‌یان تا سهر روویاری دیاره‌که‌ر، خسته دست و ههموه‌ها قه‌لا و دژ و زهوی و زاری بییدیان و کاروکان و دلکلوکیا و پسات و جریس و نیدنیک و سلیک و کنجیان له ژیرچنگی گورجستانی و نهمه‌نیه‌کانی دین‌دوژمن هیتنا دهر و نموسا همرکی به‌ره‌ی مروانی خۆش ریس‌توره و له سمران ناواره بووه، له شام و میسریشموه به‌ر به‌وان هاتن و لییان هالان و له ژیر نالایاندا خۆیان گرتمهوه.

شمور هۆزانی معروانه‌کانیان و هخو گرتبوو، هۆزه‌کانی بانۆکی و هوتدی و دلخیزان و بوچیان و زیلان و بسیان و زکریان و به‌رازین و هیتنیک له‌وانه سوننی همزه‌بن و له سهر شۆیی شافیعی خوالیه‌خۆشبوو دهرۆن و برتیکیشیان له سهر تۆلی یه‌زیدیانن. میسه‌ره‌کانیان -به تیکرایی- به باوه‌ر و له

۱- له کوردستانی ناوهمیه و لای دیاره‌که‌ر. عمونی

۲- له دستورسینکنا جبهه نوسراوه. عمونی

خواتر س و نوتزپ هوان و ناكار جوان و له پمپه هوانی فرموده كانی پیتفه مبرمی سرومرن، درودی خودای له سر بن. زردیان دوره دنیا و شتیخی سر برمال لئ ههلكموتوه. سهه خینلیك لهوانه كۆچمر و نازهل به ختیر كمرن و ززانیان كوتستانی بدلیس و چپای شمره فعدین و ناله تاقه. پایزانیس له سره تای فروردین^۱ دا برهه گرمه سیر دینموه. پووشانه شیان له سینه سهه سر سرتیكه و به فرمانپه وای بدلیس دهگا.

پوختهی مهبست: نمو هژانه كه به سرداری مپروان^۲، گهلیك قهلا و ناوچمیان گرت و ماوهیهك له ژیر سرگردایهتی نمودا بوون، كه مپروان له دنیا دهرچوو، بههاتهدینی كوری سوو به جینشینی. نمیش زردی پئی نهچوهه گیانی دهرچوهه و مپرعیززهدین و مپرهجاله دینی له پاش بهجی ماون. مپرعیززهدین بۆته سردار و كه نمیش له سر تریكی داری ژیانموه كهوتوه و سلار بۆتموه - چونكه مپربرایسی كوری منداڵ سووه و كهلكی مپزنایهتی نهبووه - له سر پهسنندی سر كۆمارهكان، جهلاله دینی برای جتی گرتۆتموه و ههتا نمیش مرد مپربرایم كوری عیززهدین پهسیده بهبووه به مپزن ههلبۆتیا. نمیش سرده مایهك مایهوه و برهه نهمان بای دایهوه و مپردیادین و مپرشتیخ نهحمهدی لئ بهجی ما. لهسر نهسپاردی باوك، مپردیادین سوو به جینشین و ههشتا سال ژیا و زۆر به كامپه وایی فرمانپه وایی كرد. له دوی نموه كه شانیسماعیلی سهفهوی دیارسه كری گرت، خانمه مدهدی نیستاجلووی لمبری خۆی بهسرموه دانابوو كه ناگای لئ بی. محمه مدهخان خۆی دهگهله مپردیادیندا پۆلك خست و بیگیسی^۳ خانسی كچی لئ خواست و به خزمایهتی مپردیادین و به هاریكاری سولهیمانیهكان، خۆی زۆر بههینز كرد و كاروساری باش دهرۆسی. بۆ نسوونه: جارتیك عه لانه دهولهی زولقهدر - كه میری میسرانی مسرعهش بوو - به نیازی داگیر كردنی دیارسه كر، ساروقپلانی برزای خۆی نارد مسر محمه مدهخان و شمرتکی زۆر گرانیان له ناودا قوموا.

۱- فروردین، خاكه لێرهی بههاره و مانگه كانی پاییز مپهر (پهزیس)، نابان (گهلا پێزان) و نازه (سرمادهن).

۲- دپیتشا بمری مپروانی گرتوه و ناوی حاكیمکی ناو مپروان نههاتوه. ههژار

۳- له دستنوسێكدا بیگیسیه؛ وادیاره بیگس خانم بووی. عمونی ویتشه چی بدلیس یان بیگیسی (بیگزی) بن.

دهسۆژ مات و کم بوون له بمر تیک خوین مه گیرانی شیرانه بۆ زگ درین
له همر لاره لاشمی کورژاو سریرژاو له همر شوینی خوین هه لده پیرا به تاو

کوچه کوچه سولیمانی - بیان دیوانی سولیمانی - لهو لیکنه ده دا دیان کرد و همر نیاری هاته
بهریان، بهریادیان کرد و یادی جمنگی حموت خوانی مازنده رانی پوسته می دهستان و دیوگورانی سامی
نهریمان، له بمر هالوی نمو شهره گرم و گوچه بیان توانموه و همر به نهفسانه مانموه.

نمو کورده گورد و نه بمر دانه به هۆی باهۆی هه مبه رتمزین و چوستی و داهۆی دوژمن یسزین و به
دهبانی تازه ساو و شیریی به ژهر ناود راویان، دریان به لهشکری دژدا و پلانی ساروقیلانیان هه له وه شاند
و گه له کۆمهیان تیک گلاند و له بمر به کیان هه له ته کاند و له ژیانیان داته کاندن و سمر کردهش سمری دهر
نه کرد و له مهیداندا له گمزیاندا و سمریان بری و زگیان دری و بیسری شمیران له مینشک و دلی
سریموه. خان محمد شاگمشکه بوو زۆری چاکه ده گمژ میوه و هۆزی سولیمانی کرد و شانازی پیوه
ده کردن. میردیاین که مهیدانی ژین و ژانی نم جیهانهی به جی هیشت، هیچ نیرینهی جی نه هیشتن.
شیخه حمدهی برای نۆ کوچی بوون: شاه له مد به گ، بههلول به گ، عومر شابه گ، سۆسن، وهلیخان،
نهلوند، خلیل، نه حمده و جیهانگیر. مهنایه تیه که بۆ نوان مایموه.

لکی بیکم

فرمانروایانی قوئب و باتمان

خودانی نهم روویهرانه چمند جارانی له پیایوی باوهر پینکراو بیستوهه که مردیادین زؤر پیر و زهبرون بیوو؛ فرزندتیکی واشی نهبوو کارویاری دنیاواری بز هلسورپتی و چاوچنژکان وه پیرینگیتی. برارای بریینگیان کرتوه و قرمی خویان خوش کردوه که له سرداری دهری کمن. مردیادین هانای و میر محمه مدخانی نیستاجلوو هیناوه و نعویش لشکری بز ناردوه و مام و برارای یتک و هریون و یتک بریون و هنگامه قوماره. لهو شهره بمسامه دا، عومرشابهگ و سؤسمن و جیهانگیر بهگ کوژاون و شاهلهد بهگی براگهروه - که هویتی پشتیوتی بوو - وهک چوالوو خزی کوروزوو کرد و زوو دهریاز بوو؛ خزی گمیاندنالی شام و لای شاکانی چمرکس دامسزرا. که قزلباش پاش شهره کهی چالدهیران کهوتبوونه کلکهلمتی و دهستان له کوردستاندا شل بیوو، عملی فیری نارتک - که پیایوتیکی سرناسی هۆزی بییان و سرکردهی ناغاکان بوو - قهلاهی میافارقینی گرت و پیایوی ناردشام و له شاهلهد بهگی گیتراوه که گیر نهمی و بیتهوه. شاهلهد بهگ به هله داوان برهوه مالی باوان هاتمهوه و به کۆسهگی عملی فیری و به پسندی هۆزهکانی، معزناهیته گرتیه دست.

لهو هله دا که دهولتهی ههلهشکرتوی عوسمانی دیاربهکر و کوردستانی و بهر خۆدان، سهزنی ساسۆن - که دژایهتی کۆنیان دهگهل سوله بیمانیهکاندا هه بوو - تیرههی خالییدیان دنه دا که له میافارقین خۆ داگرن و لهو چاووش و جندرمانهی که نمرکیان له کوردستانه و به کاروانه پرتنا دین و دهجن، چمند کمیتکیان لی بکوژن تا بهو فیتله شاهلهد بهگی تیرهوه دن.

خالیدی نمرکی خویان نمنجام داو کاره ساته که شیان دابه پال شاهلهد بهگ، میری میرانی دیاربهکر. نمر خه بهری به پیچکی تهختی شکۆدار و بهری سولتان پاگمیاند و فرمانی دهسته به جی رهوای پادشابه له سردانی شاهلهد بهگ درا. میری میران ناردی و برده دیوان و شاهلهد بهگ که

به کپوکی کاره‌کمی زانی، به ههزار ناری عملی توانی خۆی بزگار کا و له دستیان پاگا و خۆ
بگمیه‌نیتته قه‌لای قولپ.

ولاته‌که‌میان کرده‌مولکی تاییه‌تی سولتان و گزیریان به سه‌روه دانان و شاه‌لهد به‌گیش به قه‌لای
قولپ و زه‌ویه‌کانی ده‌رووبیری ده‌ژیا و سیزده‌سالان هه‌روای رابوارد، هه‌تا مسرگ له دوا‌ی نارد و له
ده‌ست مەر و به‌گلهران و بوختان‌که‌مرانی بزگار کرد و به خاکی سپارد.

شمش کپوی له پاش به‌جی مان: عملی به‌گ، مەردیادین، وه‌لسی‌خان به‌گ، جیهان‌گیر
به‌گ، مەریوسف و مەرسوله‌یمان.

عملی به‌گ کپوی شاه‌لهد به‌گ

له پاش بابی ماوه‌ی چل سالان قه‌لا و ناوچه‌ی قولپی له دستدا بوو. هه‌موو کەس خۆشی ده‌ویست و
ناکار و په‌فتاری هه‌موو په‌سند بوون. کاتی له دنیا کۆچی کرد، دوو کپوی به ناوی سولتان‌هوسین به‌گ
وه‌لسی‌خان به‌گ له پاش مان.

سولتان‌هوسین به‌گ کپوی عملی به‌گ

سالی ۹۸۰ ک (۱۵۷۲ ز) له سەر فرمائی لەمبەر دلانی سولتان‌ه‌لیم خان بوو به‌جی‌گری
بابی. سالی ۹۹۳ ک (۱۵۸۵ ز) که سولتان مرادی خوا‌به‌خشیو ل‌شکری شکان‌ه‌دیوی به‌سه‌رداری
عوسمان پاشای گه‌روه‌وزیر نارد‌سه‌ر نازریایجان، سولتان‌ه‌وسین به‌گ له سه‌عه‌بادی تزیک به
تمووت، قزلباشان شه‌هیدیان کرد. شمش کپوی بی باب مانه‌وه: قلیچ به‌گ، سه‌ینه‌حمه‌د، زه‌ینه‌ل
به‌گ، زاھید به‌گ، حمیدەر به‌گ و قاسم.

سه‌ینه‌حمه‌د کاتی بابیان گوشت، قزلباشان گرتیان و زنجیریان کرد و دوو سالان له قه‌لای
قه‌مه‌عه‌دا به‌ندیان کرد و له دوا‌ییدا به‌کۆمه‌کی هیندیك ناغایان به‌ردرا و هاته‌وه ولات. له دیوانی
سولتان مراده‌وه مەزنایه‌تی به‌زه‌ینه‌ل به‌گ درابوو. قلیچ به‌گ - که به‌تەمەن له‌و زیاتر و به‌ناوه‌ز له‌و
که‌متر بوو - به‌کۆمه‌گی مسه‌مه‌د به‌گی حمزۆ میرایه‌تی خسته‌سه‌ر ناوی خۆی و له‌سه‌ر
مەزنایه‌تی ده‌گەل زه‌ینه‌ل به‌گ‌دا کردیه‌هه‌را و دوژنایه‌تی و هه‌لسو و داسوونکی بی‌سوودی کرد و

هر لور سروریندانددا - لمر تووشی و بددفری خۆی - به دهستی خزم و هۆزه‌کانی به‌کوشت چوو.

سه‌یدنه‌حمده به‌گ کوپی سولتان‌حوسین

که قزلباشان بهره‌لایان کرد، له نمرزمۆمی چاوی به فرهاد پاشای سردار کموت و به‌لگی دلسۆزی و گیانبازی خۆی خسته بهر چاو و خزمه‌ته‌کانی له بمرده‌می دیوان داناس. له به‌زمیی بی‌پرانموی پادشاه، سرداری به‌کار و له‌بار، فرمانی قولپ و باتسمانی پی به‌خشی.

زۆری نه‌برد که هۆزی بسیان، به‌هلول به‌گی خالیان کوشت و نه‌وسا بی‌نهره‌لمست بوو به فرمان‌ه‌وای سهره‌خۆی نمۆ. به‌لام له پاش چمند سالتیک، میسری میرانی دیاربه‌کری له خۆی په‌نجاند و له ناستانه‌ی پادشاهه‌ میسرایمی قولپ درا به‌ کابرایه‌کی عوسمانی نمۆیش به‌ ده‌کرای - به‌ نیازی دادخوازی - پووی کرده‌ناستانه‌ی سولتان و سالی ۱۰۰۳ ک (۱۵۹۶ ز) گه‌یشته‌ ناستانه‌ی گۆرستانی نه‌سته‌مبول. سهرلمنۆی قولپیان دایه‌وه به‌ زینه‌ل به‌گی برای و نیستا که میسرووی کۆچی همزار و پیتنجه به‌سمر قولپ راده‌گا.

لکی دووہم

فرمانروایانی میافارقین

نمو میرانمش ہمر دہچنموہ سمر مریشینخہ حمہد کوری مورعیززہ دین و دہ گہل میرہ کانی قولپدا پسامن. یہ کہم فرمانروایان بہلول بہگ، کوری نہ لومند بہگ، کوری شینخہ حمہدہ. بہلول بہگ پیاوٹکی دس کمرہوہ و کارامہ و دلاوا بوہ. دہپیشنا خزی و عومر شابہگی برای لہ لای نسکمندہر پاشای میری میرانی دیارہ کر بوہ. نسکمندہر پاشا لوسر فرمانی کاریگر ہیرشی بردہ سمر جواز و قہ لایہ کی تینا نیجاد کرد و ناری لینا نسکمندہریہ و بہلول بہگی کردہ دژدار و ناوچہ کدی بہ سنجق پی بہ خشی؟ زوری خزمہت بہ دولت کرد و جموہری لہ خز نشان داو میری میرانی دیارہ کر و میر و معزنانی کوردستان بوی تیکموتن و بسوی ویکموتن و تکانامعیان بسو نووسی کہ بہشیکی لہ میراتی باب و کالان بدرتیموہ و پوانہی ناستانی پیروزہ ہیلانہ و بارہ گای شاہانہی سولتان سلیم خان کرد. لہ ناری ویدانموی پی کہ مایہسی پادشاہانموہ، ناوچی میافارقین و ہمرچی سرہیوٹہ لہ قولپ جوئی کرایموہ و بہ ناری مولکایمتی ترخانموہ پیسان بہ خشی. ہمرہوہا بہ فرمانی ہمرز دہرچوہ، باج و پیتاکی ہوزہ کانی بسیان و بوجیان و زیلان - کہ وہختی خزی لہ شاو لمد بہگ سینرا بوہ و وسمر مولکی تاییمتی سولتان خرابوہ - بہلول بہگ کوی بکاتموہ و ساژ بہ ساژ بیخاتہ ناو خمزتہمی دیارہ کرہوہ. چمند سالتیک ہمو ناوایہ گوزہرا؛ کوزج و کوزچار ہمرہ ولاتی عہجہم دستی پی کرد. ہوزہ کانی سولیمانی لہ چنگ زورکاری و نالمباری دہسہ لاتداران ولاتیان جن دہہشت و دہچونہ نمو مہلبہندانہ کہ قولباشیان لی دہرکرا بوہ. بہ پاسموان دادہ مہزرا و دہ کرانہ نالای بیگی و سنجق و زعامہتیان دہدانی؟ ہمر نمونہ کہ لہ پارٹیزمرانی پیارٹیزن. ہوزہ کانی ہمر پدی بہلول بہگیش کہ ہمستیان ہم باس و خواہہ کرد، گوٹیان لہ کلاو دہرہرانہد و قوشقی و

کوپره گوی بیبون و خویان له پیتاک ده‌بوراد و کلکیان پین هه‌لده‌مه‌سارد. تمنانمت کابرایه‌کی بسیاری - که ناوی شاسوار بوو - خزی کرده‌مه‌ریلوی قه‌لای بایمزید و هزار مالتیکی سلیمانی^۱ و کوردی‌تری له خز کۆ کرده‌وه و لاتیان چه‌قاند که به نامان و زامان پوولمه‌سوتاتویک چیه پیتاک نادمین. به‌هلول به‌گ هوکمی وه‌رگرت که بچی نمو باجانه کۆ کاتوه و ماژ و مالاته‌کانیش بۆ میافارقین بیتتسه‌وه. له‌مو چونه‌یدا تووشی شهرهات و ده‌گمژ شاسواردا ملیان ده‌به‌ر ملی یک‌نا و له شهردا به‌هلول به‌گی کلزله شهید کرا و پینچ کوپی له پاش به‌جی مان: میرخان، عومهر به‌گ، مه‌حمود به‌گ، محمه‌مد و عوسمان.

میرخان کوپی به‌هلول به‌گ

له پاش کوژرانی بابی، کاره‌که‌ی نمویان پین سپارد. چمند سالتیک به‌سمردا پاربد؛ هه‌زه‌کانی به‌رده‌ستی کاری زۆر ناشایستیان ده‌کرد و خه‌لک له ده‌ستدریژی و زۆرکاریان وه‌زاله هاتیبون. دادیان له ده‌ست برده‌به‌ر باره‌گای پادشای دادپه‌نا و فرمسانی کوژرانی میرخان و تیره‌کانی بسیاری و بوجیان و هه‌موو خراپه‌کارێکی سهرمه‌وان، بۆ محمه‌مد پاشای میری میرانی دیاره‌که‌هات. محمه‌مد پاشا میرخانی هینا دیوانی دیاره‌که‌هات و به‌فرمانی سولتان کوشتی.

عومهر به‌گ کوپی به‌هلول به‌گ

له پاش کوشتنی برای، میافارقینیان به‌مو سپارد. ده‌بویه سالتی چوار خه‌روار^۲ زۆر بۆ خه‌زینسه‌ی دیاره‌که‌هات کۆ کاتوه. ئه‌رکی خزی به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یانده‌وه و نمو دراوه‌ی بۆ هه‌لته‌سووا. له‌سه‌ر پینشیری میری میرانی دیاره‌که‌هات و ده‌فته‌رده‌که‌هات، میرایه‌تی کورده‌کان و پین راگه‌یشتنی میافارقین له دیوانی پادشای ده‌وله‌ت‌په‌نای به‌شه‌وکه‌ت و شان، سولتان محمه‌مد خانوه، به‌برایم به‌گ ناقساق^۳ کوپی جیهانگیر درا. عومهر به‌گ ده‌پیشدا په‌نای به‌فرمانی‌ه‌وای بدلیس برد و خه‌ریک بوو دراوه‌که‌ی ده‌وله‌ت په‌یدا کرا؛ به‌لام شتیکی وای به‌ده‌سه‌وه نه‌چوو. نه‌سجاری گه‌لیکی خزی و تۆزی له خز هه‌لانده

۱- له دوو ده‌ستوردا بسیاری له باتی سوله‌میسانی نوره‌ساره و بسیاریه‌که‌راسته. عمونی

۲- محمه‌مد‌عه‌لی عمونی ئه‌م خه‌رواره‌ی به‌کیسه مانا کردوه. هه‌زار

۳- له دوو ده‌ستوردا ناقساق. عمونی

و له ناوچه کانی مووش و خمنس و مهلازگردا خزی کرده چمهته و پئنگری ده کرد. له نیتوان حمزۆ و باتساندا چمند جارتیک کاروان و هاتوچۆکمری پووت کردوون و چمند موسولمانتیکیشی کوشتوون.

عەلی بەگ میسرلیوای خمنس و محەمەد بەگی مەزنی حمزۆ چوونە سەری و برازایەکی و هیندیک له هاوکارانیان کوشت و هەرچی بوویان بە تالانیان هینسا و بۆ خوشی بە هەزار جیسەبابە و چەرمەسەری خزی دەریاز کرد.

نەگەرچی ناوی میرایەتی له سەرە، بەلام دز و سیرمەخۆزە و ناتوانی له هیچ کوی بەحارێتەوه.

به‌شسی نوووم له پوهېری سینه‌م

نوریش دوازده‌بېنده^۱

بهنډی په‌کهم

فهرمان‌پروایانی سۆران

نتیجیروانی له‌بارزان و پازهوانی رازی بهرز و بې پیبیلکمی تیشمشاخی لوس و هل‌چووی میژووی دور و بې‌سنووری کورد‌هواری، به له‌باری بزمان چورنه دور پنچک و ناوده‌ومن و به بهنده‌نان هل‌کمرپاون و ورد گمرپاون و چمند بهرداویرمدیان کردووه و زبرد و همردیان پشکنیوه و زۆر و زموه‌ندیان نۆپسوه و گه‌لیک قزناغیان گزپویه و له لای زۆران لایان داوه و به‌رهو سۆران پروویان ناوه و پهمنیان خستوته داو و ناوایان له بهر پاناوین که زنجیره‌ی بنه‌چه‌کمی خانه‌دانی میسری سۆران، ده‌گانه سمر که‌لوس^۲ ناوتک که عمره‌بی به‌غذا بسووه! له گمردانی گیتو‌گمپری گمردوونی چه‌په‌گمردوهه ولاتی خزی جسی هیتشوره و گمردی دهردی لی نیشتوره و ناواره بوونی چیتشوره و به‌رهو شه‌وان^۳؟^۴ - که سمر به

۱- له دور دسنووسدا ۱۰ بهنده‌و بهندی ۱۱ و ۱۲ نیه. عمرنی

۲- ده‌بی که‌لوس نازناوی میسرتکی ددان‌کملی ماله‌میسرانی له میژینه‌ی پرواننژ بووی. نیسماعیلی مه‌لا‌حوسین له تاریخ‌ی نمرده‌لاندا ده‌لی: سوردخاب به‌گی نمرده‌لان باراسی کوپری خزی به سمر نامیندیوه دانابووه که نیتشاش نموده‌کانی فهرمان‌پروای پرواننژ و کۆ و حمیرین. کتیبی الاربعه‌ قرون الاخیره‌ للعراق له په‌لوتی پووسم ۱۴۸۸ ده‌لی: «سوردخاب کوپری خزی کرده‌حاکمی پرواننژ و شو بنه‌ماله سیتسد سال همر مان».

۳- شه‌وان، له ولاتی سۆران نیه. همر په‌وانه گزواره و «نه» له جیی «ر» داندراره. «دز» قه‌لایه. په‌واننژ: قه‌لای پروان. په‌واننژ ناوتکی نازپه و ته‌منی ناگمپتیموه بز پیش همزاری کۆچی. په‌وان په‌نگه له راه‌مده‌وه هاتیی به‌ ناوی شو شاره‌وه که پاره‌ندی گموره بنیاتی ناوه و به گشتی معجم‌البلدان به‌ شه‌ماله‌تی مووسل ناسراره. شه‌وسا ده‌بیته ←

ناوچی سۆزانه - پۆیشتوو و له گوندی هه‌ودیان^۱ دانیشتوو و بۆته شوانی گوندیه‌کان و ددانی پیشوهی نهبون و به‌و بۆنموه چونکه به زاراوهی ئه‌وان به پیاوی کهل ده‌لێن که‌لۆس، ناوی پیشووی لادراوه و هه‌ر به که‌لۆس ناو براوه. که‌لۆسی شوان سێ کۆپی بوون: عیسا و نیسراهم و شیخ و میس^۲. عیسا کۆپێکی هێژا و هه‌لکه‌وته و به‌رچاوتێز و نێره‌پیاو و دلاوا و مەشره‌فخۆش بووه؛ هه‌ر چه‌یه‌کی له شەرته‌ شوانیه‌که‌ی ده‌ست که‌وتوو، ده‌رخواردی کۆپوکالی هه‌رزه‌کار و ده‌هه‌رووسی گوندی داوه و به‌ جوانمیسری، چاوبه‌هه‌ژێری کردوون و هه‌ژگری بوون و له‌ فرمانی ده‌رنه‌چوون.

هه‌ر له‌و سه‌رویه‌ندانه‌شدا دۆزمینتیکێ زۆر زه‌رنده‌ رووی کردۆته‌ ئه‌و مه‌له‌به‌نده‌و فرمانه‌ی هوای ولاته‌که‌ خۆی بۆ شه‌ری ئه‌و ساز داوه.

مه‌رمنداله و کۆپوکالی ده‌وری عیسا - هه‌ر بۆ گاته‌ - ناوی مه‌یریان له‌ عیسا ناوه و که‌وتوو نه‌ شوینی و پووین کردۆته‌ لای باله‌کان^۳ خه‌لکی ئه‌وێش سه‌ر و سیمای سه‌ره‌عیسایان به‌سام دیوه و زۆریان به‌ ده‌له‌و نووساوه و به‌ مه‌رد و په‌ندیان ناسیوه و ئه‌وانیش به‌ریاریان داوه که‌ ئیسه‌ر له‌مه‌ به‌ داوه مه‌ره‌عیسا مه‌یری راستی بێ و له‌ راست فرمانی مه‌ل که‌چ بن و چی گوت له‌ گه‌فتی ده‌رنه‌چن.

به‌م جه‌زه‌ خه‌لکێکی زۆری پێوه‌ هه‌لنیشته‌ و هێز و بیژێکی بێناده‌ی په‌یدا کرد و په‌وانه‌ی سه‌له‌ی ئه‌وان[په‌وان] بوون و ده‌وریان لێنا. ده‌وری مه‌ری دۆه‌که‌ له‌ که‌ژه‌که‌، که‌فر و به‌ری سۆری زۆر بوون. عیسا و ده‌وری به‌ره‌کانی له‌ ناو ئه‌و به‌رده‌سه‌ویرانه‌ دامه‌زرا بوون و هێند چاوسوور و غللوور و له‌سه‌ر شه‌په‌رکردن سوور بوون، نه‌ته‌ری دۆه‌ارانیا ن برد و به‌ کۆمه‌له‌ی به‌رده‌سه‌ویران ناویان ده‌رکرد. به‌رده‌سه‌ویران له‌ ناو ده‌ماندا زۆر بووه و ورده‌ ورده‌ که‌ هاوئێژراوه و بێژوه‌ی سه‌ویران تاق بۆتوه و به‌و مه‌اله‌مه‌یره

→ قه‌له‌ی پاره‌ند. عه‌ونی

وێشه‌چه‌ی دزی په‌وان بێ. پۆ، چه‌مه و دز، دۆه. وانا قه‌له‌ی چه‌مان. هه‌ژار

۱- گوندیه‌که‌ له‌ ده‌کیژمه‌سری باکوهری پۆژلاری په‌واندز و به‌ قه‌د کێزی باله‌کیانه‌مه‌یه و له‌ پێشدا ناوی هه‌فته‌خوێن بووه و خاوه‌نی الاعشی له‌ مساله‌ی الابصاروه به‌ ناوی هه‌فته‌یانی پاگۆژتوووه. جه‌مه‌یل

۲- ئه‌مه‌یسه‌زه‌کی و حه‌سین هه‌وزنی به‌ «شیخ ئه‌مه‌ریسه» میان نووسیه‌وه. جه‌مه‌یل

۳- گوندێکی قه‌واهبه‌ و نزیکه‌ی ۷ کیلۆمه‌ستری باکوهری په‌واندز و له‌ سه‌ر له‌کێکی زێی گه‌وره‌ هه‌لکه‌وتوووه. هه‌ژری گه‌وره‌ی باله‌کی - که‌ ۶۰ گوندێکیان داگرته‌وه - ئه‌و ناویان وه‌رگرتوووه. جه‌مه‌یل

سه‌رکه‌ره‌یه‌کی له‌شکری گه‌زمه‌هه‌فۆن ناوی «باله‌ک» بووه. هه‌ژار

سمرنه‌نجام عیسا قه‌لای گرت و وک عیسا‌ی مریم، به هالای به ودمی ده‌می، ته‌می ماته‌می له بر خه‌مباران ره‌واند و دهره و سته‌می له سر تارانن. نسته‌تیره‌ی به‌ختی له ناسوی هاتدا تیشکی دایه‌وه و دم له شوین دم و کات لجه‌م کاتا ده‌گمشایم‌وه. به مشورخوری و زانایی زوری، ماوه‌یه‌کی زور به کامهرانی و خوشگوزهرانی، چاویری و شوانی گه‌لی دل‌سوزی کرد و که پوزی برآ و گوزچانی ناکامی له گردن هالا و له سر ته‌ختی ره‌وانه‌وه هاته سر ته‌خته‌می داریمست و ره‌وانه‌می گوزستان کرا، زور ناوی چاکه و تاکه کوپتیکی له پاش به‌جی ما.

شاعلی به‌گ

له پاش بابی کرا به میر وله سر ته‌ختی فرماتنه‌وهایی جیگیر بوو. کاتی که مرگ هاته سردانی و له ژیا‌نی زور کرد، چوار کوپ‌ی به‌ناوی عیسا و میرداغ و میرحوسین و میرسیدی^۲ له پاش به‌جی‌مان. باوک هر به زیندی سری ولاته‌کمی له ناو کوپه‌کسانی دابش کرد؛ تا له دوی نه‌و پیله به یه‌کتری نه‌گرن. ناوچه‌ی حمیری - که پاته‌خت بوو- به میرعیسا به‌خشی^۳ و له دهورانی ده‌سته‌لاتیندا

۱- وحشی «سنگ سرخ» لام وا نیه بردی سوو بی. ناوی ولاتی سوزان له کتیبی *مسائل‌الابصاردا هاتوره* که دو سده به‌رلهو رزگار نوو‌سراوه. یتیم وایه سنگ سووه و له سونگی سینهمندی سووه‌وه نم‌ناوه رسکایی. فریدریک میلنگن سدیه‌ک له‌مویمر به کوردستاندا گمراوه و سفیرنامه‌یه‌کی به ناوی ژیا‌نی سهرتایی ناو کوردان نووسیه‌وه. دهریندا ده‌لن: کورد پمگی سووری گه‌لیک خوش دوی. همتا کوردتیک ده‌بینم باسه‌کمی ناو کتیبی گزه‌نه‌فونی سرکردی یونانیم بیر ده‌خامه‌وه که پسنی چلکه سووره‌کاتیان ده‌ده... هتد. وا دپاره سنگی کورد له کن فارسان بژه سنگ. جه‌میل

۲- نه‌مین زه‌کی ده‌لن: له کتیبی کوردلردا میرععلی نوو‌سراوه. حوسین حوزنی ده‌لن: ناوی میرسیدی عملی بسوه و پنگه نه‌مه پاست بی. جه‌میل

۳- نه‌مین زه‌کی و حوسین حوزنی ده‌لن: «شاعلی به‌گ ده‌گه‌لیدا چوته حمیری» به‌لام باسی به‌شی سن کوپه‌کاتی‌تریان نه‌کرده‌وه. زور ویده‌چی میرداغ له باله‌کیان و میرحوسین له ره‌واننز و میرسیدی عملی له شغلاوه داصغرینان.

ده گمل پسریداغی فرمانروای باباندا بوو به شمریان و له ممداندا کوژرا.^۱

پسریداغ^۲ کورپی شاهه لی به گ

له پاش بابی به سر به شه که ی خزی راده گمیششت و سزماقلق^۳ (سزما) شی له هوزی نیلخاسی^۴ سر به قزلباش پرگار کرد و خستیه بهر دهستی خزیهوه و چمند سالتیک فرمانروایی تیندا کرد و نه مسجار مالاوایی له زیان کرد و دوو کورپی له پاش به جی مان: مرسیه فهدین و مرحوسین.

مرسیه فهدین

بوو به جینشینی بابی. به لوم زوری نه خایاند که پیتیردی خودا بهر مو گزرتانی شاند و شوتنه که ی بز برای به جی ما.^۵

مرحوسین

له جینگه ی مرسیه فهدینی برای کرا به مر وهیشتا دسته جلکی له میرایه تی دا نعدریبو که خوا رژی له سر دنیا بهی و نموش حوت کورپی همبورن، گموره که میان ناوی مرسیه فهدین بوو؛ شو له جینگه ی بابی کرا به جینشین و سزماش وک باب و بایسرانی خسته بهر چنگه وه.^۶

مرسیه یدی کورپی شاهه لی به گ

ندگمرچی کورپی گچکه ی شاهه لی به گ بوو، به لوم به پایه و ناویانگ زور گموره بوو. بز نان بدیهی و

۱- حوسین حوزنیش همروا دهلی به لوم نهمین زه کی دهلی میریداغی برای کوشتریه. پیم وایه به همدله چوره. جه میل

۲- له دوو دستوروسا میریدافه. عمونی دانمر له باسی شاهه لی به گیشدا میریداغی گوتروه. هه زار

۳- له دوو دستوروسا سوماخلو. عمونی حوسین حوزنی به سزمای نورسیوه؛ رنگه سیماقولی بی که گوندیکه سر به کویه. جه میل سزما ناوچه می کی بهر فرهوانه و له کوردستانی بهر دهستی نترانه و سر به نستان و رومی به هه زار

۴- رنگه له هزه کانی قزلباش بووین، پسریداغ راوی نان و دهوریشی پستاونن. جه میل

۵- حوزنی دهلی: له پاش مرگی سفیده دین، هوزی نیلخاس سزمایان گرتوه. جه میل

۶- حوسین حوزنی دهلی: که سزمای له نیلخاسان ساندوه، دواپی نیلخاسانیشی پراندوه. جه میل

به‌خشین، وهک دهریای بِن کفار واپوو. ناروازی دلآوایی به دنیا دا گه‌راپوو؛ له مهیدانی مرداندا، له روی هیرشیره‌ماندا، برانمبر به هزاران بوو؛ کوتالی مردازایی به به‌ژنی نمو برابوو. له پاش نه‌مانی بابی له شقاقاباد^۱ داده‌نیشت. تۆله کوژرانی مرعیسای برای له پیریداغی بابان ساندوهه و به گزی دا هات و پیریداغی کوشت و داخی خۆی بِن پشت و ناوچه‌ی براشی ده‌گه‌ل به‌شی خۆی تیکه‌ل کردهه و له سر مه‌لبندی سۆزان و ناوچه‌کانی سریموئ، زۆر به سره‌ستی و نازاد و نازا فرمانه‌ه‌وایی ده‌کرد و له سرته‌نجامدا که له بهر مسرگ به‌زی و خزیه گزوی به‌رتنگه‌موه، سئ کورپی به‌ ناوی مره‌سیفه‌دین و مره‌عیزه‌دین شیر و سوله‌یمان له دوو به‌جی مان.^۲ مره‌سیفه‌دین له هه‌ره‌تی جوانی و جهنگی به‌هاری ژیانیدا له سر نهمپ پهری و په‌ریوه‌ی نمو دنیا بوو.^۳

مه‌هیزه‌دین شیر

میسری هه‌ولیرئ بوو. سالی ۹۶۱.ک (۱۵۳۴.ز) که سولتان سوله‌یمان‌خان نارامیگی به‌غزای گرت، زستانه‌که‌ی له هه‌ولیر گوزهراند.^۴ له‌مو به‌ینه‌دا عیززه‌دین شیر هینتیک کاری نار‌ه‌وایی ده‌ساره‌ی

- ۱- شقاقوه کونه و مسالك الابصار باسی ده‌کا. په‌نگه‌ ناوه‌که له شمقل (دار) و (شار) په‌یدا به‌وایی؟ که ده‌لین شاقولیاوایی به لامه‌وه دوره؟ چونکه شاقولی به‌گ له دوایی دا له‌سری بووه. جه‌میل
- ۲- حوزنی موکوریانی ده‌لئ: مه‌سه‌یدی ده‌وری قه‌لای هه‌ولیری داو قزلباش چیره‌قه‌لایان کرد و به‌ده‌ستیانه‌وه نه‌ده‌دا، ده‌وره‌دان شمش مانگی خایاند. میر له خوار قه‌لوه مرگوتیکی گه‌موری دروست کرد و گه‌لینکی کورد هینان و فرمانی دا‌که خانوان دروست کمن. به‌م کاره شارۆکه‌میک به‌ره‌م هات.
- ۳- حوزنی ده‌لئ: سئ مانگ میسریوه؛ له سر سواریموه هه‌له‌تیره و ده‌سته و له‌جی مردوه. جه‌میل
- ۴- حوسین حوزنی ده‌لئ: سولتان سوله‌یمانی قانونی له سه‌فه‌ری ته‌ورئیی تیشکاپوو. خۆی له سه‌رمای زستانی ته‌ورئیی دزیوه؛ هاته گه‌رمیان و له هه‌ولیر دابمزی. عیززه‌دین پیتشوازی شاپانی لیکرد و هه‌موو زستانه‌که میوانناری زۆریاشی لیکرد؛ به‌لام سولتان سوله‌یمان چونکه زۆر خۆپیی و ناممرد بوو، سزای سنماری داوه. سه‌روک هۆزی دنه ده‌دان له میر هه‌له‌گه‌رتنه‌وه و پیاوه‌کانی خۆی فیر ده‌کرد نازاوه بنه‌تنه‌وه و به‌م ناوایی پلانی بۆ پتیکه‌ست و له شه‌وتیکنا بره‌یه مۆلگی شاهانه و به نه‌ئیی خنکاندن. نه‌م‌سجار به شیر به‌ریه‌ونه دۆستانی و گه‌لینک سه‌رکۆمار و سه‌رناسی شار و هه‌لای مه‌زنیان کوشت. گه‌نجینه‌ی میسریشی تالان کرد و هه‌رچی به‌ر په‌لی کومت بردی. جه‌میل

نوکمرانی ناستانمی بعرزی سولتان کرد و بز کوشتنی فرمائی بی‌دجان درا و کوشتیان!

همولتیریش درا به حوسین به‌گی داسنی، که له ماله میره‌گانی یزیدی بوو. له پاش کوزرانی عزیزه‌دین شیر، سولیمانی براشی خیر و خوشی له دنیا نهدی و له پاش ماویه‌کی کم رتی نه‌مانی به‌دی کرد و بوو به‌گوزنشین و سن کوی بی به‌ناوی قسولی به‌گ و مرعیسا و میرسه‌یفه‌دین له سرزده‌مین به‌جی هینشت. سولتان سولیمان‌خان هم‌وو ولاتی سوزانی و مسر همولیر خست و کردیه به‌خشش بز حوسین به‌گی داسنی. نیتسر حوکمداری سوزان به‌یک‌جاره‌کی له دست خاوه‌نانی هاته در و بیانی بی‌راده‌گمیشت!

میرسه‌یفه‌دین

کوی میرحوسین کوی پیریداغ

و‌ک له‌م‌وو‌س‌ر که‌ل‌ب‌م‌ری ت‌م‌ر‌م‌زنی قه‌ل‌م‌ه‌که‌مان ده‌ل‌اندی، میرسه‌یفه‌دین سوم‌اقلز [سوزما] ی وه‌ک‌وو‌ باب و‌ک‌ال‌ان له دستا بوو. له‌وان سرده‌ماندا که‌ه‌م‌وو‌ خاکی سوزان له لایمن پادشاهی خمزاک‌روه به‌حوسین به‌گی داسنی به‌خشرا^۱، چ‌م‌ند جار‌ت‌ک له نیتوان میرسه‌یفه‌دین و حوسین به‌گدا شم‌پ و لیت‌ک‌دان روی داو له نه‌من‌جام‌دا سه‌یفه‌دین خوی له ب‌م‌ر یزیدی‌ه‌کان نه‌گرت^۲ و په‌نای به‌بیت‌گه به‌گی حاکمی سرده‌لان برد. بیت‌گه به‌گ له ترسی سوو‌په‌ سوون و پوو

۱- حوزنی ده‌لی: میر عزیزه‌دین کوی راویز‌کمرانی له مه‌لا‌چ‌اک‌ه‌کان بیت‌ک هین‌ابرو؛ به‌بی‌ پرسی له‌وان هیچ کاری نه‌من‌جام نه‌ده‌دا. زل‌وشی ناسواری باش به‌جی هینشت. بز نسوونه: گومب‌زی یوونس پیته‌مب‌ری له مووسل نوی کرده‌وه و زدی دوو‌کان و زوی‌وزاری دم ده‌ج‌له ده‌قب‌ل کرد. له پل‌ژه‌ه‌ل‌انی همولیر دوو مزگ‌موت و میوان‌سخ‌ان‌م‌ه‌کی دروست کرد و موقوفه‌ی زدی بز پرینوه. شاری کمرکوی قمو‌ه‌اتر کرد و ده‌شته‌کیه‌کانی له شار داو‌م‌م‌زاند‌نا سن مزگ‌موت و فیزگ‌م‌ه‌کی زانستی ل‌ن بنیات نا. مد‌ر‌م‌سی سوزانی -که له کمرکوه‌ک- له‌وان‌م‌ه‌ هی نوی. جه‌میل

۲- حوسین حوزنی ده‌لی: که سولتان سولیمان همولیری دابه حوسین به‌گی یزیدی، خ‌ل‌گ پینان خوش نموو؛ چون‌که له زید و دینیان بیت‌گانه بوو. سر‌م‌رای نموش زور زالم بوو. تین‌کرا گلی‌نام‌ه‌کیان نووسی و به‌چ‌م‌ند پی‌او‌ت‌کی گ‌م‌وره‌دا بزبان نارو. دوو له‌وانه: ممولانا شیخ شرفه‌دینی نه‌خش‌ب‌م‌ندی و ممولانا سه‌یفه‌دینی سوهر‌بو‌وردی سوون؛ که له‌وانه

شینی ترمق‌مت بوون. هم‌روه‌ها چ‌وار مه‌لای گ‌م‌ر‌ش‌یان ده‌گ‌ل بوو. فرمائی‌دا هم‌موویان کوشتن! جه‌میل

۳- حوزنی ده‌لی: هوی شم‌ه‌که نموه بوو؛ خ‌ل‌کی سوزان له چ‌نگ کاب‌رای یزیدی و‌ز‌اله هاج‌بوون. دست‌م‌و‌د‌م‌یتی ←

لسژده گیتیانی سولتان، نه پرووی پیتدا و نه یاریده‌دا. میرسیمیغدین به دل‌ساردی گمراهه و هاتمهو سۆران و کۆمه‌لینکی له خه‌لکی نمو ناوه له خنۆ هالاند و هه‌لیکوتا سر دوزمن و دژی همولیری داگیر کرد.

په‌راندنی نمو له‌مپه‌ره و سرکهوتنی واسه‌مه‌ره، هومیئدی وه‌به‌وه خسته‌وه و هه‌موو هۆز و تیره‌ی سۆران به تینک‌پایی بووژانسه‌وه و هه‌رووژان و هاتنه به‌ر ئالای میری خزیانه‌وه. چۆن سه‌رده‌میلک نه‌بووموسلیم له ژیر درۆشمی عه‌بباسیان خزمی یه‌زیلی قه‌ر کردن، میرسیمیغدین هه‌ر به‌و نیازه به‌هه‌و یه‌زیلیه‌کان بزووت. حوسین به‌گ به‌ له‌شکری یه‌زیلیه‌وه پیتشی پسی‌گرت و شه‌رتیکی زۆر خه‌ست و خویناوی له ناو سۆرانی و یه‌زیلی پرووی داو نه‌سجاره یه‌زیلی شکان و له‌مو شه‌ره‌دا پیتسه‌د پیاوی سه‌رناسی داسنی کوژرا و به‌ره‌ی حوسین سه‌رکهوت‌ا تالان و مال و شه‌مه‌کی زۆر و زه‌هنه‌د وه‌گیر لاوانی سۆرانی و وه‌چنگ میرسه‌یفه‌دین کهوت و میرسیمیغدین بۆه به‌ میری سه‌ریه‌خزی سۆران. مه‌ر حوسینی داسنی چهند جارتیکی تر شه‌ل و شه‌سته و که‌جه‌ر گوچه‌ری یه‌زیلیانی کۆ کرده‌وه و شه‌ری خۆدپیتی نایه‌وه و هه‌موو جاریش له‌شکه‌ره‌که‌ی ده‌شکایه‌وه و جار له جار پتسه‌ر ده‌په‌وچایه‌وه و سه‌رکهوتن چه‌روبه‌وه لای سه‌یفه‌دین و داسی داسنیان نه‌میده‌به‌ری. حوسین به‌گی داسنی که تینگه‌بشت ناسنی سارد کوتانه و تنگانه‌ی بی‌ده‌ره‌تانه، به‌ بۆدراوی و سه‌رشۆری به‌هه‌و پاش گه‌رایه‌وه. کاتن باسوخواسی نه‌و شکان و راوانانه گه‌بسته ناستانه و بسو به‌ مقۆمقۆ، ناردیان حوسین به‌گیان برده‌سته‌نبوو و فه‌رمانی له سه‌ردانی له سولتانه‌وه بۆ ده‌رچه‌وه به‌ هه‌زار نه‌شکنجه و نازاردانه‌وه کوشتیان.

کەسێ هاوکاری زۆرداران بسو پیشمی دەسی زۆردار به بسو دای له پیشمی
که تاژی پاری پسی نه‌کرا و شه‌کهت بوو له لای راوکهر له ژۆردارا سه‌کهت بسو
کهوتک هاوخۆتینی خۆی بپیتته سه‌ر داو نه دووره خۆی، خۆی لیتنی به شۆریاو

→ میر به‌ون که نمو دۆلپایه‌بان له کۆل کاتمه‌وه. هیزشی برده‌سه‌ر و له ده‌شتی حه‌ریر پینکا هاتن و له‌شکری حوسین به‌گ هه‌لات و دایه‌ چیا و چه‌وه ناو قه‌لای حه‌ریه‌وه و ناردی که له‌شکری بۆین. به‌ فه‌رمانی سولتان له‌شکری موسلی بۆ هات و به‌ گۆ به‌ کدا هاتمه‌وه و نه‌وجار میرسه‌یفه‌دین شکا. جه‌میل

سولتانی خمزاکمر فرمانی به سولتان حسین بنی فرمانفرمای نامیدی داد که هم‌مو میره‌کانی کوردستان ده‌گمل خۆ بمری و بچنه سمر مرسه‌یفه‌دین و خاکمی سۆزانی له دست دهرستن. به‌لام نمو هزار زیلمش هرچی کردیان و کراندیان و مریان و مراندیان، چیان بز ده‌گمل نه‌کرا و به‌شاوات نه‌گیشتن و به بۆزای و دۆزای گهرانه. تیتسر لهو ساوه میری سۆزان حساوه و بی ترس و پرس و به کامرانی و نازاد و سمره‌خۆ گوزهرانی ده‌کرد و فرمانی به سمر هم‌مو ولاتی سۆزانا دهریسی. به‌لام وه‌ک گوتویانه:

به‌لای عاسمان که ویستی پیتت بوه‌ستی ده‌پیتشا چاو و گوئی و زارت ده‌به‌ستی
که قۆرتی پیتت نهدی و چاکه‌ت نه‌بوسی گلار بووی و له نار چالدا قه‌تیبسی
هه‌متا بسزوا زوانست بسۆ زسانه به‌لای بی‌ ناوهری شاهۆی ژسانه

نمایش خوا لیتی گوئی و کموته ناو تۆره‌وه و یوسف به‌گی برادۆست - که نازناوی غازیقراڤان سوو^۱ - هه‌لێفریواند و درۆی بز هه‌لێفریواندن که نه‌گمر ده‌گمل نه‌ودا بچیتته لای سولتانی خمزاکمر و په‌نای پی‌ بمری و نمایشی تکاکار بی، هرچی ناواتیمتی بۆی ده‌چته سمری و له ده‌ریای بی‌ینی به‌زی شاهانه‌وه هم‌مو گوناھی هه‌لدوهری و لیتی ده‌بوهری و به‌ ده‌ستووری باب و باپیرانی ولاتی سۆزانی ده‌گمل خه‌لاتی زۆر پی‌ ده‌به‌خشن و تووره و نیشانی به‌ سنگه‌وه ده‌نه‌خشن.^۲ میری وه‌دوی خۆیدا و ده‌گیری خست و تهاو پای نه‌خستبووه ناو ناستانوه میره‌زه‌یی به‌ پیره‌وه هاتن و خستیان و به‌ستیان و ده‌ستیان لی‌ هه‌لنه‌گرت هه‌تا هه‌ست و خوستیان لی‌ بری.

۱- غازیقراڤان که‌وی سولتان نه‌محمد و نوحی مره‌کانی حسنه‌وییه‌ بووه، که هاتوون و لهو ولاته‌ بوونه میره. جه‌میل
۲- حسین حوزنی ده‌لی: به‌وه فریو درا که بچهن و په‌په‌ماننامه ده‌گمل سولتان به‌ستی و تیا به‌پار به‌ری که: میره خۆ ده‌ستووری هوسسانی نه‌گیمینی و خه‌لکیشی لی‌ هان نه‌دا و بازگانیان له ناودا بی و ده‌ولمتی هوسسانی سمره‌خۆیی سۆزان به‌ په‌رسی بناسی و سولتان میره‌کوره‌کانی بز بنیری و ده‌گۆ نیران پاجی و ناویناران به‌منه‌وه به‌ په‌کتر و سه‌فیران ناۆ و گۆز بکهن و تا ده‌سال ته‌م په‌په‌مانه ده‌گمردا بی. هرره‌ها باسی زۆر فیل و فره‌جی تریش ده‌کا که بسۆ چاو به‌ستی خه‌لوه‌ته گه‌روه. جه‌میل

میره‌سه‌یفه‌دین پۆزی چواری مانگی قوریانی سالی ۹۶۶ ک. (۱۵۵۸ ز) کۆژروه. جه‌میل

قولی بهگ

کوهی سولهیمان بهگ کوهی میرسیدی

لهو پژگاره‌دا که ولاتی سوزان به دست داسنیه‌کانهوه بوو، قولی بهگ چمند جارتکیان به گودا هات و هموو جاریش له بعریان دمشکا و هیزی پی‌نمشکان و له چاری ناچارهوه خزی له کوردستان ناواره کرد و پوری کرده‌درگانه‌ی شاتوماسب و پهنای به نیران برد.

سه‌بارت به دژمنی و کینه‌ی کۆن و له میژینه‌ی همواخوانی حوسین و ناشنایانی یه‌زیدی، داسنیه‌کان موسولمانی سوزانیان ده‌گیره‌یتان و ملیان لیتان و ده‌میان تینان و کارتکی وایان ده‌گمل کردن که هموو کس به چاکهوه یادی جه‌ججاجی یوسفی ده‌کردهوه و زولمی بینه‌ادی سمعدی کوهی زیادیان له بیسر بردهوه.^۱ کوردی سوزان کتیردیان گمیشه نیشکان و له گیان و ژیان وهرمز بیسوزن پیاویان ناردعه‌جه‌مستان و به تکا و نزا و داوین‌یادان قولی به‌گیان هینایمهوه.^۲

نموسا ناردیانه ناستانه و داوای پله‌ی باب و بایسرانی له سولتان کرد. سولتان سولهیمان‌خانی خه‌زاگر پروای به قولی‌بهگ نه‌بوو؛ دلی ثاری نه‌خواردهوه که بزی بکا و بز ناچه‌ی خۆشی نه‌ناردهوه؛ سه‌ماواتی^۳ سر به بسرای به سنجق پی‌به‌خشی.

له پاش نه‌هیشتنی میرسه‌یفه‌دین و کوشتنی حوسین به‌گی داسنی و پرودانی نمو پروه‌اوانه‌ی که لیتی دواين، له‌سر تکای سولتان حوسین به‌گی فه‌رمانه‌ی‌هوی ثامیتی، له سه‌ماواتی به‌سروه رایانگوتزت و له مه‌لبنندی سوزاندا ناچه‌ی سه‌رییان دایه^۴ و بیست سالتیک له‌وتندهری ما و

۱- سمعد کوهی زیاد سه‌رکرده‌یه‌کی له‌شکری یه‌زیدی کوهی مه‌ناره به بوو که شه‌ری نیمام حوسینی کرد. جه‌میل

۲- حوسین حوزنی به جزئیکی‌تری ده‌گتیرتیموه و دلی: میرقولی بهگ وه‌ختی خزی چویره نیران. حوسمانی ناردیان هینایانهوه و چوارجاران له‌شکریان دایه و له موسولمه ناردیانه سر میرسه‌یفه‌دین و دروستی نه‌هات و که زانیان چی بز ناگری، ناردیانه سه‌ماوه. دواي نموهی میرسه‌یفه‌دین حوسین به‌گی داسنی و هیزی هیمسادی تورکانیشی شکاند، میرقولی بهگ هر نه‌هاتمهوه کوردستان. جه‌میل

۳- سه‌ماوه نیشتا له سر نستان دیوانیه و له باشووری عراقه. جه‌میل

۴- حوزنی دلی: سالی ۹۶۷. ک. (۱۵۵۹ ز.) سه‌ره‌ک هۆزه‌کانی سوزان و میره‌کانی کوردستان و ده‌ولتی نیران - که ده‌یازانی سولتان سمری قاله - ریگمی پاکردنیان بز میرقولی بهگ خۆش کرد و له سه‌ماوه‌ی هه‌لات و پژی ۶ مانگی مه‌لوود هاتمهوه سه‌ری و زۆی خه‌لک پی‌توره هه‌لنیش و به کۆمه‌گی گورمه‌یاران قه‌لاکمی قایم دابه‌ستمهوه ←

مزنایمتی کرد و له نه‌نجامدا پژشاکي حمیریی به جاری بینش وه‌گژی و سمنیری خاکی وه‌بن سردا و لمسر بمردی گژیچه، بز یه‌کجاری ده‌خمو راجور. دوو کوری بوون: بداغ به‌گ و سولیمان به‌گ.

بداغ به‌گ

کوپي قولی به‌گ کوپي سولیمان به‌گ

له پاش نه‌مانی بابی، نالای فرمان‌ه‌وایی له سر سه‌قباد | شه‌قلاوه | شه‌کاوه؛ به‌لام به‌ فیت و هژی به‌دگزیان و له رایملی بی‌ پزیانموه، کری سفتی برایمتی دوو براله هه‌لوه‌شواو خوشمویستی و هینمنی، بوو به‌ کیشه و دوزمنی و پرتموبزله‌ی سر زوان بوو به‌ تیری ناو‌که‌وان و شیریان له روی یه‌کدی کیشاو رهمیان بز یه‌کتر هه‌ژاند و میربداغ به‌رکه‌ی په‌یاغی سولیمانی نه‌کرتا ممدانی بز چول‌ کرد و په‌نای به‌ سولتان‌ه‌وسین به‌گی فرمان‌ه‌وایی نامیدی برد و چاونتوب بوو که دهرووکی لئ بکرتیموه و کژمگ و یاریدمی بکری و بیتیموه سر ج‌دزی خزی، کهچی تموشی بز نه‌لوا؛ مردن به‌رینگی لئ گرت و عزیزایل په‌لپی بی‌ گرت و نه‌مانه‌تشت و له عه‌قره‌ی سر به‌ نامیدی ده‌ناخی همدیان راکرد و گلموگازنی برده‌لای خودا.^۱

→ و کرده‌په‌ خنی میرایمتی و زدریش میرنکی گله‌دوست و دادگر بووه و ولاته‌کمی گمشه پینداوه و قه‌لم‌ه‌روی خزی زیاد کرده‌وه و هتد. جمعیل

۱- نه‌مین زه‌کی ده‌لئ: میربداغ به‌ بی‌ کیشه و دهرده‌سری، دووسالنی مزنایمتی کرده‌ هتد. حوسین حوزنیش هر لای رایه و ده‌لئ: برای شعری بی‌ فروشتا مه‌لا و کمب‌خودای ناردنه لای که پینکیان بینش به‌لام برا ملی نهدا و گنجمل بمری دهرگای پینگرت. سولیمان به‌گ له برادوستموره و میربداغ له شه‌قلاوه راهانن و له ده‌شتی حمیری، له نریک باتاس توشی یه‌ک بوون و همدروک له‌شکر پینک وهر بوون. له شه‌وه‌کیمه‌ تا نینواره لیکیان دلو هر دوو لا زدیان زبانی مالی و گیانی لئ‌گموت. له نه‌نجامدا په‌پاوه‌کانی میربداغ له‌و ته‌کیموره و چورنه لای دوزمنی و کاتن زانی بعضی برای بی‌ با نادری، ناردپه لای که هرچی گرتوبه بز خزی و شه‌قلاوه و حمیری و همولیزم لئ‌ نستیتن. له پاش چوار مانگ وهرام هاتموره که واناکم. تموش نه‌وجار له ناچاری هه‌لات و هتد. همره‌ها ده‌لئ: سالن ۹۸۵ ک. (۱۵۷۷ ز.) مرد و له نامیدی نینوا.

نه‌مین زه‌کی لاپه‌نگیری دانموره و ده‌لئ: هیزی بادینانی ده‌گه‌ل خزی هینسا، به‌لام نه‌گه‌بشتموره و له عه‌قره‌ سرد. ناوه‌کشی له مشاهیر لاکرادا به‌ بداغ کوپي قولی به‌گ، کوپي میرسپه‌بدین نووسیه‌وه و به‌ لاس‌وه راست نیسه. جمعیل

میرسوله یسمان بهگ کوری قولی بهگ

له پاش ممرگی باب و برا، سوله یسمان بهگ بوو به فرمانبره‌وای سهریه‌خۆزی همموو ولاتی سۆزان. زۆر بیایوتیکی به‌هونمر و دادگمر و هم‌زاریه‌روهر بووه؛ له هۆش و بیسروپا و ته‌گبیر و مشۆرخۆزی و وهج و سنگ و کارامییی و زه‌بر و زه‌نگدا، له ناو همموو سرداران و سهره‌هرانی کوردستاندا زهق و زۆتیر دیاری داوه و به تلی نیشان دراوه و نموونه و به ناووده‌نگ بووه.

بنه‌ماله‌ی میری سۆزان ههر له میژوا دۆژمنی هۆزی زهرزا بوون^۱ و گه‌لیتک جارن و یتک که‌وتبوون و لیتکیان دابوو؛ هه‌میشه‌ش لیتکر ده‌خه‌فتان. جا که ده‌وران شوو ده‌وره‌ی داو گه‌ورمیی ده‌ست سوله‌یسمان که‌وت، وه‌ک سوله‌یسمانی پینه‌مهر ههر که خودای گه‌وره فرمویوه «سوله‌یسمان له‌شکری خۆزی له ساند»، نزیکه‌ی سینه‌ده‌هزار پیاده‌و سواری دیو ناکاری کوردی کۆ کرده‌وه و هیرشی برده‌سهر زهرزا. شوو دیوانه‌ له‌و کیتوانه‌وه به‌ تهن‌دوره‌ لوور بوونه‌وه و هاتنه‌ جه‌ستی زهرزایان و هه‌تا شه‌وان به‌ خۆیان زانی، هیچ ده‌رفه‌تییان بۆ نه‌ما و مه‌رلیوا و سینه‌دو‌په‌نجا که‌سیان له‌ سه‌رناسان و ناغایانی زهرزا که‌وت و ورده‌وه یه‌خسیریان به‌ تالان هیتان و هاتنه‌وه بۆ ولاتی سۆزان^۲. چه‌مه‌ زهرزای شل و

→ دانهر نیه‌گرتوه هیه‌دای هیتا ده‌لی: چاو‌مۆپی کۆمه‌گ بوو. هه‌زار

۱- هۆزیکه‌ له‌ کورده‌ستانی به‌رده‌ستی نیران و له‌ دۆلی گاده‌ر، له‌ ده‌شتی شنۆ نیسته‌جه‌ین. چه‌میل

۲- هۆزی مه‌رگوریانی ده‌لی: زهرزا ناشانی سه‌فه‌ویان بوون. سوله‌یسمان به‌گ دوو سال بوو میریه‌تی ده‌کره‌ که‌ نیرانی زهرزایان لێ راست کرده‌وه و ده‌گۆی پاچه‌رون. له‌ پاشانیش عوسمانیه‌کان که‌ هه‌ستیان کرد هۆزی زهرزا بۆ په‌لوز باشن و بۆ ده‌کار هیتان ده‌ست ده‌دین، سولتان پیاری نارده‌لایان و زۆری ده‌خۆشی دانمه‌وه و په‌وی له‌ نیران پادانه‌وه و په‌اره‌ چه‌روه‌ی کرده‌ی خۆزی و شه‌وسا هه‌مووی به‌قه‌ماری په‌چه‌ک کردن و ده‌سوله‌یسمان به‌گی به‌ردان. سوله‌یسمان به‌گ بۆ شوو شه‌ره‌ چاره‌ده‌زار که‌سی چه‌کلری ناماده‌کرد و په‌و به‌ له‌شکری زهرزا هات و له‌ گه‌رنی سیده‌کان تووشیان بسوو. له‌و ده‌مه‌دا که‌ شه‌رکه‌ران چاو‌مۆپی فرمانی بوون، سوله‌یسمان به‌گ به‌ واره‌تیک تینی گه‌یاندن که‌ زهرزا چن و کین و نامانجییان له‌و شه‌ره‌ چیه‌؛ چۆن بۆنه‌ قوله‌چه‌م‌ماهی دوژمنانی گه‌لی کورد و جار ده‌چه‌ لای عه‌جه‌مان و ده‌گه‌ل هۆزی مه‌حموودیان هیرش ده‌بهنه‌ سه‌ر وره‌ی و تالان و وێرانی ده‌کمن و هه‌لیتک یار و هاریکاری یوسف خازی قه‌ران، تا به‌ترانی میرسه‌فه‌دین له‌ ناو به‌ری. نیستاش خۆیان به‌ عوسمانیان فرۆشته‌وه و هاتوون کوردی بۆ بکوژن و ناسه‌رامان بیسه‌نمه‌وه. جا له‌ چاری مه‌نوکه‌مۆی ده‌ست هه‌لیتن؛ دره‌یان لێ به‌تارینن؛ که‌س به‌زمیی به‌ زه‌زادا نه‌یه‌سه‌وه. پلۆ پلۆی که‌له‌پیاوانه‌ و ترس و قه‌زعی تاوانه‌ و مه‌ردن بۆ ته‌پ و خاوانه‌. شه‌وسا فرمانی هیرشی داو شالا و برایه‌ سه‌ر زهرزا و شه‌رکه‌، چپای سیده‌کان بوو. به‌ شیر و تیر به‌ریونه‌ یه‌ک و شه‌رێک له‌و ناوه‌دا په‌ی دا، باب ناگی له‌ که‌پ ←

کوت کراو - که له بردهمی شیران به برماو مابوونهوه - برهو نمسته مبول خوشین و بمشین و گابزهوه پوویان کرده ناستانمی سولتان مرادخان و داد و بیدادی خویان کرد. پادشای خوالیخوشبوو به دل لی برا که سولهیمان به پهنديک بری، سری هموو سره پقتیکی پیته نرم کا؛ که چی هر لهو گمرماو گرمیهدا سولهیمان بهگ په لاماری همدی نیرانی داو هیندیک له ولاتی قزلباشانی تالان کرد و زوری لی به دیل گرتن و دیله کان و مال و سامانی زوری برتالانیشی به دیاری بۆ سولتانی خوابه خشیو نارد و بهو شیرینییه خسته، پیلوی پیله دوزینهوی سولتان پتیکوه نووسان و چاوی له راست گوناهی سولهیمان بهگ نوقاند و وه بهر به خشین و چاویشینی پادشاهانه کوت؛^۱
 قویاد بهگ ناوینک به سر سنجمقی ترهک^۲ راده گمیش و پسامی میرسولهیمان بهگ بوو. نمو

→ نمابوو. دوو رژ له بره میانرا تا زرد بهری همنگوری شیروشان و خویان پزان و مزی پزان و کوشت و کوشتار بوو. زهرزا تملو شپزه کران و له میدانی شر درکران و راوزان و برهو شق هلاتن. لهو شره دا نمیرلیوا - که تورکتیکی عوسمانی بوو - ده گم پینجسمد کس له زهرزا به دیل گیران.

میرسولهیمان درای شر شره، لهشگری خوی بلاو نه کرد و مانگیکی پشوو پیتلان و پاشان له پونه کاو، به میانوه هیرشی برده سر هوزی نلخاسی قزلباش و زوری پیاده کنی دردمت کردن و له ناری بردن و نیشر تازه له سندوس و نمغه ده کس نما خوی له قره بدا یا خز بن فرمائی بکا. شو شوتانمی که گرتیشی پیاری خوی له سر دانابوون.

حوزنی پیتا دهروا و دهلی: سولتان مرادخان سیهم کانی دیتی که به زهرزا چی بز ده گم میرسولهیمان بهگی نه کرا، نوچار ناردی قویاد بهگی کاره دمستی ترگومری بۆ شری سولهیمان بهگ راست کرد و له همبیر ناموزایدی راستی کردهوه و به زهری زتی، پسامیتی و هواسیعتی له بیسر بردهوه.

قویاد بهگ چوارهمزار شرگومری همبوو؛ چاوونزه بوو له نمرزمه موه هیمادی تورکانی بزی. سولهیمان بهگ به موی زانی و هلی له دست نهاد و نه میشت دسرمیره بچی و له پر به سری دادا و پوزیک هفتا نیواروی دوو لهشکر شیشانه یله به شیران و قویاد درای شر ویتسانی کرد و سولهیمان بهگ گوتی نه ادایه و گوتی: دمی به بین مسرج خویم بما به دستهوه. قویاد به شو تینی تمقاند و سولهیمان بهگ کورته شوینی تا دهقلای مرگومری پمستاتوهوه. لهو شره دا له همدروک لا چوارسمد کمیتیک به لاا هات. قویاد بهگ درای نم شکانه همزه کسمی له سرناسانی دورویری خسته تلک خوی و چورنه وان و بسمراهاتیان له بردهمی والی دانا. شویش له سزنگمی شکان و جمنگ دژاندن، قویاد و چمند کمیتیکی کوشت و نموانی تری له سوچی زیندان توند کرد. چه میل

۱- تارووتی، صلیق وام کرد پان واحه چیشکم بزیگروه، پیت دلیتم مامه! هزار

۲- ترگومر و مرگومر: نهز له سر کوردستانی بردهمستی نیران و له نزیک سنووری نیستای تورکیا و هراقن ←

کابرایه چند کارکنی ناشایستی کردن و تمنانته هوای فرمانروایی سوزان له میشکیدا تریسانه می ده کرد و دوژمانیه می مهسولمیهانی له چیکلدانی دلی خزاند و کینه می نوعی له سینهدا کموی بیو؛ چینه و پیژزی لیده کرد. سولمیهان به گ لیتی ده خفتا همتا سالی ۹۹۴ ک (۱۵۸۵ ز) له نه کاوا هه لیکوتا سر پسمامی بی تارامی و نمو و چارده خزم و پیروی زقر نژیکی ویکرا کوشتن و داخی دلی خوی پی پشتن. نیتسر لهو ساوه دنیا حساوه و کئی ده بیوترا شان له شانی میسولمیهان دا؟ به سریهستی و بی بهره لست بیوه میسرتیکی سریه خق و لهو ناوهدا خاومن پایه و خیتی شکق همر بسق خوی بوو. بمرز و نرم و نامق و خزم و دوور و نریک سمری له بمر نرم ده کرد و میر وممرزانی کوردستان هه موو به دل لیتی ده ترسان و ده مستومنزهر لمبهر دهستی دهویستان و له راستموی، پام و کموی و له ژیر پنجه می زیری نمودا، نرم وهک میوه پوزن وابوون. نه گمرچی نه خویندنواریش بوو، خویندهواری خوش دهویستن و دهیدواندن و لیتی ده بیستن و بیسروه په پیروی پیران و زقریه می ده می به نویژان و زانوده می به نزاهه سرگرم بوو. دوا سرنمنسجام جیهانی دوا پووج و تالی به قاقم و کمال زانی و به همتشله می گیانی پاکی، بمرزی خودای بمرز و تاکی لی بوو به بال و رکه می خاکی دایه دواوه و بمره پمیرایوی لای خودا، له شقه می شابالانی دوا بدهشتی پمرومردگاری کرده تیلانه می به کجاری^۱ و عملی به گی به یادگار لی به جی ما.

عملی به گ کوی سوله یسمان به گ

له دوا می نوعی که بابی له نارادا نه ما، به فرمانی له بان سمرانی سولتانی خوالیخوشیوی

→ و له رزژلوی شنق و داوتنی چپای دالانپردا هه لکمروتون. هه ژار

۱- حوسین حوزنی دلی: همتا سالی ۹۹۸ ک (۱۵۸۹ ز) حوکمی کردوه و نوعسا عملی به گی کوی له جیتی خوی داناره و سالی ۹۹۹ ک (۱۵۹۰ ز) مردوه و زقریشی ناسواری باش له پاش به جی ماوه. مزگموتی گموره حمریر و نمو قهلاپی که نیتشمش له کن نه شکموتی خروانتان شوینموری ماوه، کرده می نمون. خانزاده خاترونی به مناویانگ که «قمرالجه می سوزان» یان پی گوتوه، خوشکی بووه و کارویاری ناوخوی پامیراننده و له زقر کاراندا میسر پرسی پی کرده بووه. خوشکه پمرونی ویزمانیش له چوپوکتیکنا که ده ریاری خانزادی سوزانی نووسیوه و له روسپی ۹۰-۹۳ ژماره ۷ می گوفاری گه لاریقی سالی ۱۹۶۲ دا چاپکرلوه، خانزادی به خوشکی میسولمیهان داناره. به لام نه میسن زکی له مشاهیرالاکرادا دلی: ژنی بووه و کچی حسن به گه. چه میل

بهمشته‌لان، کرا به میسری ولاتی سوزان و نیستا که میثروی کوچی همزرویتنجه، میسرنشینی سریره‌خوی باب و بایپیرانی له دستدایه^۱.

۱- نیازی له مرادخانی سینه‌مه.

۲- شمره‌فخان همتا نیزی هیناوه و نیتمه له سر ژینامی بنه‌مالی سوزان دهرین:

عملی بهگ له پژگاری باییدا به سر جزله‌میرگ راده‌گه‌بشتا کاتی که بوو به میسری سوزان، پاته‌ختی برده حمیر. سالی ۱۰۱۰ ک (۱۶۰۱ ز) پردتیکی بمرینی بمرینی لور دولوانی باله‌کیان و پروانداز، له سر زین هلمبست و پرتگی گملی بز کاروانم‌پن خوش کرد و لور ساوه به گملی‌عملی‌بهگ ناسراوه همره‌ها قه‌لا و سنگم‌ری له زارگ‌لیمدا دروست کردن. عملی بهگ پیانوتیکی هینی و هینمن و دورمشر بووه. به‌لام بابانه‌کان گم‌ریان تیده‌هالا‌ند و توشی شمریان ده‌کرد. نیوانی ده‌گمل تورک و نیرانیان خوش بووا ده‌گمل میر حمیدری کوری میسر‌ه‌پاشای میسری موکوریانیشنا دؤست بوو. که میسر‌حمیدر و جمعه‌فر پاشای عوسمانی شمریان بوو، عملی بهگ له سر میر حمیدری کردوه. جار‌جار به مالوه ده‌چروه دوین و چملی واش هم‌بوو له خه‌لیفانی دؤلی نالانه داد‌نیشت. قه‌لاکانی سرد‌هریا و سرتشمه و قه‌لای کلاسوری چپای حمیریش هم‌نم کردونسی. زوری حمز له خوتنده‌واران ده‌کرده شیخ حمیدری ماورانی به‌ناویانگ و سرزکی زانایانی نمو پژگاره، نمو چاره‌دیزی کردوه. عملی بهگ سالی ۱۰۴۴ ک (۱۶۳۴ ز) عمیری خوی کردوه و دور کوری هم‌بووه: نوغوز بهگ و میسه بهگ. نوغوز بهگ بؤته جینشین.

میسر نوغوز بهگی گموره کوری هملی بهگ

له پاش نمانی بابی هاته سر حوکم و نیازی لئ گرت که میسر‌نشینه‌کمی هم‌راوتر بکاتوه. سرده‌مایه‌ک بوو هوزتکی بینگانه، پرواندزی لئ ساندبون. نامی بز ماقسولانی شار و سرناسانی هم‌سیتک گم‌ره‌که‌کانی نارد و نهم‌انیش وهرامیان بز نویسه‌ره که با بین و هیزش بینش و نیشمش به هم‌بوو توانا کومه‌گی ده‌کمین. به دوسه‌د پیاری زؤن‌نازا و به‌کاروه هیزش برده‌سمر نیارانی و پرواندزی لئ‌سندن و سالی ۱۰۵۳ ک (۱۶۴۵ ز) حوکماتی خزی برده‌شموی و سالی ۱۱۰۷ ک (۱۶۹۵ ز) مردوه.

نهمین زه‌کی ده‌لئ میسر نوغوزخان له پاش بابی سالی ۱۰۲۱ ک پرواندزی کرد‌ه‌پاته‌ختی خوی و سیده‌کان و هاودیان و ده‌شته‌دپانیشی و مبرخودا و هوزه فغله‌کانیشی هینانه بمرفرمان.

میسره بهگی

نهمین زه‌کی له تاریخ‌نیمای پاگوئز‌نسوره ده‌لئ: میسه بهگی سوزانی بؤته جینشینیی برای و سالی ۱۰۲۹ ک (۱۶۱۹ ز) چاری به خوسره‌پاشا کموتوه و له پژگاری نمرده‌ا خان‌ته‌حمیدخانی سرده‌لان ولاتی سوزانی داگ‌سیر کردوه. گومان لمرده‌ا نیه که نمو میسه‌به‌گ (میران به‌گ)، برای نوغوز بهگی گموره بووه. به داخوه حوزنی پاسی میران بهگی نه‌کردوه.

میسر له حمید کوری نوغوز بهگی

که باوکی مرد (ده‌برایه بلئ): که مامی مرد. هم‌ژان له چتگی نمو چروه سمر ته‌خت و بانگ‌موزیان کرد و ←

→ همسو که سیان کز کردوه و نان و خروانی بز پازانندهوه. لهوه بهدوا کهوته همراو کردنی میرنشینه‌کمی و دره‌گله و باله‌کان و وهرتی و سیده‌کانی و مبرخز داو زرز ده‌گمل ژیر دستانی خزیدا باش و دادگمر و دلوا بوو. سالی ۱۱۷۰ ک. (۱۷۵۶ ز) پژیک له راوی، به نازاری دله‌کپی مرد.

میر نوبوز بهگی پهلویک کوری میرنه حمده

بوو به جینشینی بابی و پیایونکی ناوه‌دانگمروه و چاندن دژست و کاسبکار و داروده‌خت پهرور بووه؛ پژی به خه‌لک ناشووه و دم‌سگریسی وهرزیرانی کردووه و زقوش دوره شعر و بی‌ن بازار بووه و سالی ۱۱۸۲ ک. (۱۷۶۸ ز) سردووه و شمش کوری له پاش به‌جی ماوه: مستهفا بهگ، ته‌مهر خان، یه‌حیا بهگ، بایز بهگ، نه‌حمده بهگ. همتا مایوو مستهفا بهگ جینشین و هه‌لسویشی کاروباری پهلونزی پاتمخت بوو. ته‌مهر (تیسوور) به سمر هاودیان و یه‌حیا به سمر سیده‌کان و بایز بهگ به سمر بابشتیان راده‌گمیشتن حسمن و نه‌حمده‌یش یاریده‌ی مستهفا بهگیان ده‌دا.

میر مستهفا بهگ کوری نوبوز بهگ

له پاش بابی بوو به جینشین و براکانی به زهبری زرد هینانه به‌فرمانموه و له رانیه و کزیستجق و زینوی شیخی و سیده‌کان و برادوست و حمیر و همدیانی دام‌مزانن. به‌لام برا دانه‌موزان و له پستا که‌تیان ده‌گپرا و نیازیان وایوو بنکولی کم. همسو جاری ده‌چوره سمریان و سمری ده‌کوتان و تا مایویک دایده‌مرکانندهوه. ناوا رابرا، همتا سالی ۱۱۹۸ ک. (۱۷۸۴ ز) براکانی له دژی شو ده‌گمل بابان بوونه دژست و دنمیان‌دان که بیته سمر مستهفا بهگ و ولاته‌کمی لی‌ داگیر کم. بابانه‌کان لهو شه‌میرابه به‌هرمان برد و لمشکریان کرد و رانیه و کز و حمیریان له سوزان دابری و خستیانه ژیر دستی خزیان. له‌ولاشووه تیسورخان بهگ همدیان و شه‌میزیانی کرده‌نی خزی و تا سنووری زهزا و مروتوریان چوو. بایز بهگیش ده‌شته‌کانی پهلونز و نارچی پژست و جینگه‌تری وه‌مخز ۱۱ دنمیا شاری پهلونز و ده‌ووریمی و سرچیا و دژلی گهران و جزله‌میزگ بز مستهفا بهگ مایوو. لمشکری بابانه‌کانیش همروا بهرو پیش ده‌هات و گمیشته دوری دژلی گمهران و گمپنه نزیک گوننی نمران که له پیشوده شار بووه. میر مستهفا کاتی زانی ده‌رژست نایه، خزی گه‌پانده میرسولیمان پاشای بابان و ده‌گلی پتک کموت و بابانه‌کان کشانوه. نه‌میس زکی ده‌لی: میره بابانه‌که مه‌حمود پاشا بووه و میر مستهفا ده‌گلی پتک هاتووه و فاتمه‌خانسی کچی له حوسین بهگی کوری مه‌حمود پاشا ماره کردوه.

میر مستهفا لهوه به دوا هاتموه سمر کاروباری دنیا‌داری خزی؛ به‌لام تا سمر لئی نه‌گپران. تیسورخان و یه‌حیا بهگ دستیان داوه نامه‌کاری و دنه‌ی پاشای بابانیاں داکه بیتموه و مصلیمنی سوزان داگیر کا.

سولیمان پاشای بابانی سالی ۱۷۸۷ ک. (۱۲۰۱ ز) به لمشکری زرزوره له پتی بالیمان و ناکووه بزوی هات. میر مستهفا سیلکی لیگرت و به گویاندا هات و بهرو پاشی گپرانموه و چمند پیایونکی هه‌لبوارده‌ی سارده دریمندی میگری بیتجان، بزسمیان بز بابانه‌کان نایموه. لمشکره‌ک پشایی گمیشتبوه کونه‌فچ و دوایه‌کمی هاته ناو دریمندا پهلوانانی سوزانی لیتیان پاپیرین و زلریان شه‌زه و بی‌سرویر کردن و همسو گرانبار و نازووقعیان به تالان بردن و تازه بسرائی بسرائی بابانه‌کان بیتموه سمری.

سی سالی‌تیش مستهفا بهگ میرایمی کرد و برایانی ستزکوریان بهر نه‌ده‌دا و ناساپشتیان لی‌ هه‌لگرت ←

→ تا وایلینهاست له میرعلی بیتم وهرمز بسو. سالی ۱۲۲۳.ک (۱۸۰۸.ز) بیان به گفستی نه میسن زه کسی ۱۲۲۵.ک (۱۸۱۰.ز)، میر محمد به گی کوپی -که به پاشای کزوه بهناوبانگه- له جنگی خزی دانا و له دوله شدا چاره کانی کول بیرون و ماوریک همر درمانی ده کرد هفتا عمری خودای به جن هینا. دوکتور بروس له ۱۹ ای مایزی سالی ۱۸۳۳ بز چاری چاری چوته لای.

مستفا به گ چوار کوپی بووه: محمد به گ، رسول به گ، سولیمان به گ و نه محمد به گ. نه میسن زه کسی ده لسن پینج برون و پنجمه میان تیمورخان بووه.

میرمحمد (پاشای کزوه)

سالی ۱۱۸۹.ک (۱۷۷۵.ز) بیان به گفستی نه میسن زه کسی ۱۱۹۸.ک (۱۷۸۶.ز) له پوهاندز له دایک بسووه؛ بسوک شاهمانی داکسی زلز ژینکی که میخودازن و نینگه بیشتی بسووه. میر محمد له گوندی دینزی له ناوچی بالهک له لای مهلا نه محمدی نیسنو ناده می خوننده و له پاشان خه جیجی کچی بایز به گی مامی خزی خواستوره و ژوله میرگ و دژلی گه ویران و دژلی همرونیان و سرچیا و سریشمه و بیاریان پس سپارده که به سری رابگا. سالی ۱۲۲۳ بیان ۲۵، بایی (میر مستفا به گ) نمو و رسول به گ و سولیمان به گ و نه محمد به گی برای بانگ کرده له خزی و له لای همروان کرده بیه به جینشینی خزی و بز خزی دست له کار کینشاوره.

محمد پاشا که برهته میر، نمرچوشلی و خاوه خاری نمرانیره؛ همر کس سری بزوتیا بزوتی ده چاره داده کرد. تیمورخان و به جیا به گی مامی گرتن و هدلیولینسن. نوسا به می هدلا و پشت و کوفه بیسی ناو دگر کردن. په لاماری همولتری دلو هفتا سمر زنی گچکه، گرتی و کموشنی نیتوانی ولاتی سوزان و بابان و پردی و کویسه و پانیمشی گرت و سالی ۱۲۴۹.ک (۱۸۳۲.ز) لشکرینکی په کجار زوری بردسمر ناکری و نامیدی و سعید پاشای میسی بادیانی به دیل گرت و هلیکرتا سمر به عشیقا و میسی یزیدپانی گرت و له پوهاندز بهندی کردو لیماش دووساژ کوشتی. بهرو جزیره شی ناژوت، ماره وین و نوسه بیینی داگیر کرد.

عوسمانی زلز ترسیان پتیشیت و له دژی دستیان به کار کرد. سولتان محمدی عوسمانی لشکرینکی به لیشاوی به سرکردا به می محمد رشید پاشای سعیدی همعزم ناره شمیری و فرمانش بز عملی مزا پاشای والی مورسل دهرچو که له لایه کی ترهوه به لشکرهوه بسوی به جن. میر محمد پاشای کزوه زانی که له دشتا شمیری نمو لشکره زوری بز ناکری، بهرو پوهاندز هانموه و له قالا قاپه کانی خویدا، خزی قایم کرد و گه له عملی به گیشتی له دوژمن گرت. لشکر می محمد پاشا له دهشتدیان بسووه؛ عملی مزا پاشای تورکیش له حریر لشکر به می کرد. سعیدی همعزم ناردیه لای و ناموزگاری کرد که شمیری خه لیمه موسولمانان نهکا. مه لاشی به هممو لایه کدا ناردن که فتراکمی مه لای خمتن به ناو لشکر می میردا بلاو بکنموه. نمو فتراوی می گوئیوی؛ همر کس له فرماتی خه لیمه درچی ته لای ده کوموی و خویقن و مالی بز موسولمانان ده لاله. له پاشان بسوی دانا که نه گمر خزی بدا به دستوره، زسانی پس ناگا. خزی دایه دست سه در می همعزم و بریدیه ناستانه و سالی ۱۲۵۳.ک (۱۸۳۷.ز) له تعرابزون کوزرا.

→ منیجر فریدریک میلنگن باسی شو خذ به دستمه دانه - له پرسول پاشای برای میسروه - به جزونیکتر دهگیترتوه که بز نم پمراوتزه ناهن. کن دیسوی زورتی لس بزانی، با له کتینی میسانی سوزان و تاریخ السول و الامارات الکرده به و مشاهیر الکرده و کوردستان و ژسانی سرههایی ناور کوروان و هند پروانی.

تا نیره پمراوتزی ماموستا جه میل رۆزهمانی بسوا به لام چونکه تاریخی کورد و کوردستانی نه میسن زهکی به گ له هیندیک شون پتجهوانه و هیندیک جاریش پتری نووسیه، من نویشم و هرگتیه سر کوردی. شو دهلس: مستهفا بهگ سالی ۱۲۴۱ ک. (۱۸۲۶ ز). مرد و محممد بهگی کوردی - که له دوایی به میری گموره ناری درکرد و به سریمستی دستی به کار کرد - زرد زیرهک و به پرشت و زیت و کبر و دهنومر بسوا هرچی نیازی بویه دیدکرد. بهر له هر شت میرنشین شیروان و برادوستی رامالی و سالی ۱۲۴۶ ک. (۱۸۳۰ ز). سرهخیزی راگمیان و سورچپایمتی و خوشاودیتیشی گرت و هاته سر همولیز و نالقی لن ویتک هینا و گرتی و نالتوون کزیریشی بهر خذ دار قله مهوری زرد رتیک خستن و پیسوی خزی له سر دانان. کژ و پانیشی له بابان گرت و سنوری تا زنی بهچوک هات.

عملیوزا پاشای والی بهغنا که زانی به شعر پیتی ناوستن، خزی کرده دوستی و له ناچاری حکومستی میری به رسمیت ناسی و پلهی پاشایشی دایه. سالی ۱۲۴۷ ک. (۱۸۳۱ ز). هتیشی بردهسر یزیدیان. هوش شوره بسو میری نومان عملی ناغای پالتهمی کوشتبو. مه لایه حیای مسزوی - برزای عملیافا بو - هاته لای میر و گازندهی خونی سامی کرد. میر لغشگری بز کرد و چوره سر یزیدیان و به کجار زوری لس کوشتن و شوی ماشن خوزیان له چپای جودی و تورهابدین و سنجاردا شاره دهه و هیندیکیشیان بهر مووسل هملاتن. والی مووسل له ترسی میسر، پردی بهی و پمناهران لسو بهروره مانوه و پیساوانی میر هاتنه گیانسان و له تل قورونجقه چمند رۆزتیک دوریان دان و توانیان هه موویان بکوزن. له پاش سالتیک میر چوره سر جزیرهی تینتوهرمه و ویرانی کرد و دوری له لای ناروخی دار شهریکی زرد خوتنای کرد و بای دایهوه سر یزیدیان و نرمانی قه لاقوی دان و زوروی کوشتن. له پاش سالتیک چوره سر شاکری و سمالیل پاشای لس درکرد و شوجار پوی کرده زیتبار، که بهر دستی سعید پاشای نامیدی بسو. سعید پاشاشی زرد پیس شکاند و له ولاتی دهرهماند و مووساپاشای خرمی و دورومی له جیتی شو دامه زواند.

پاش گرتنی نامیدی و دهوک، زاخوشی گرت. شو جار کهوتنه رتیک خمتنی ولاته کمی. قانونی قورشان بسوا بسو پرسی مه لایان پنجهدی دهتار راننده کرد. کارو باریش - رهک میجملونگریک دهلس - له هه موو کس رتیکتر بسو. له زاخوزه چوره جزیره و حهسنتیک و ماله بهدرخانی شپزه کرد و قه لای ساردین و نووسه پینیش کهوتنه بهر مخرسیوه.

چاخن لسو لاپانه گمراوه، بیستی کموا خملکی نامیدی مووسا پاشاکهی نهمیان راوناره و سهید ←

→ پاشاهان هیتاوتتموه. لشکری به کن مووسلدا هیتا، بهلام خزی ده مووسل نگهبانند. دهوری نامیدی داو له پاش سن مانگ گرتی و سعید پاشای دهر دست کرد و خلعکتیکی زوریسی لئ کوشتن و نوسا رسوول بهگی برای خزی له سر دانان و نامیدی خسته سر رواننز.

لومارهدها محممد پاشای والی مووسل - که دهیدی میسر سری قاله و رواننز بهتاله - ریستی بیگری. رشید بهگی بریکاری به لشکرتیکمه نارد و رشید بهگ ناچار کرا بدانه چیا و والی مووسل چی بز نکرا. هر لوم سرومنداندا حکومتی عوسمانی به رشید پاشای والی سیواسی - که پیشرو سدری شمزم سور - نسیپارد که ولاتی بز نارام کاتوره. والی بفسدا و «متصرفی» مووسلیش دنگ دران که پاریدی بکمن. رشید پاشا بز شهری میسر خزی تمیاز کرد و به پنی جزیره و زاخوه هاته مووسل و لعویش لشکری نینجیسرافلاروغلی ده گمئل کموت و پینکمه بهرو رواننز چورن و لشکری بفسداش گمیشتن و له دشتی حریر ههلاندا. کوبی (؟) محممد پاشا گملی علیهگی گرتیو. تورک وزی هترشیان نهبووا ناچار رشید پاشا نامه بز میسر نوسی و داوای ناشتی لئ کرد و بهلئین بهمیزی پیندا که دمیبهشن و با چیدی خوین نپوئی و بچته لای سولتان و دهکاتمه میسر. نعویش چوه سوپاگی عوسمانی و دهفالمی کرد. دلئین پوژیکسی همینی مه لایهگی کوردی بهناویانگ له خودبهدا گوتی: دروست نیه شهری خلیفه مووسلمانان بگری و هند. نعه زوری کار کرده سر شمر کمران و محممد پاشای ناچار کرد که سر وهبر باری خلیفه بیتن، نوهک زبان به دیانمی بگا!

نوسراوتیک له یادداشته گانی نعهده نهنندی خیلانی حاجی عوسر نهنندی زاده ده گترتیموه که بابیری نو بنهماله ناری خمتی نهنندی بروه. قسمی له سر میسر پویشتوره و نعو ناموزگاری کردوه که سر وهبر باری تورکان بیتن و هر نعویش سمعات شمشی شوئی ده گمئل خزی بردوه و داویته دست سدری شمزم. رشید پاشا به پزگرتن روانمی ناستانمی کرد و بهخشیان و ناردیانمه بهرو ولات بهلام گمردون کاری خزی کرد. رشیدپاشای والی لوم بعینه سرد و بهلئین هیچی لئ شین نهبوو. عملی پوزا پاشای والی بفسدا زوری رشید پاشا ده دزا و به خوینتی میسریش تینی بوو. بیای نارد لای سولتان و وی تیگماند نه گمر میسر محممد بچیتیموه رواننز ساگری نازاوه هله ده کا و به هیچ داناسرکئی. فرمان درچوو که بگورئی. میر له ناستانه درچوو بوو بهرو سیواس دهات که بیتیموه بز کوردستان، فرمانیان نارد سیواس - که میر لعوی میوان بوو - دست بهجی کوشتیان.

تاریخی کورد و کوردستان، جزمی به کم، ترجمه سی عمرهی محممد علی عمونی، چاپی بفسدا، ۱۹۶۱، پویم ۲۲۸ هتا ۲۳۳. هزار

میر له حمده کوبی مستهلا بهگ

له زمسانی بابیدا به سر هتندیک چینگه پاده گیشت. کاتن میر محممد هاته سر حوکم و قله مهوری خزی گوشاد کرده، کردیه والی هولیز. سالی ۱۲۵۰ ک (۱۸۳۳ ز) که دوکتور پروس بز چاری چاری پای هاتوره، چاری پنی کموتوره و میوانی بوو. که میسر محممد نهما، نو کرا به میسر سقران. ←

→ به ۹م له دوو سال پتر نهمایوه و به فیتی ناموزایانی به گوشت چوو.

سوله پیمان بهگ کوپی مستطابگ

رزگاری بابی هیتدیک شوتنی به دستموه بو؛ که میر محمددیش هاته سرکار لئی نستاندوه؛ به ۹م له پاشان شویش و نیمووری براشی گرتن و کزت و زنجیری کردن و له قلایه کی پینج سه هاته پئ له پواندزوه دور، خستیه زیندانهوه. له پاش کوژرانی میر نهحمدهی برای، کرا به میر و له شش مانگ پتر نهمایوه و لعبر دستوستانی ده کرا.

رسوون پاشا کوپی مستطابگ

دورانی بابی هر جاره به سر جیبهک راده گمیش، که میر محمد حوکی سوزانی گرته دست، کردیه سرداری لشکر و دوامش نامیدی پئ سیاره. له پاش نهمانی میر محمد و دوو برا جیشینه کانی -له سرداوا و تکای خلیکی پواندز- حکومت له نامیدموه هتیاپوه پواندز و چوار سالانی میرهتی کرد. له نجامنا خزی له باج و درامتی دولتت بوارد و عوسمانی لشکریان نارد سر و له حمیر و خلیفان به گویاندا هات و خزی نه گرت و هاتمه پواندز و لهویش تمنگیان پئ هملچنی و پایکرد و چوه شنویه و پینج سال له ویتندهرئ ما و نموسا ده گمل عوسمانیان پتک کهوتمه و هاتمه؛ به ۹م لهو بعیندا میرایمتی سوزان پردی داگیر کهرانی بمره درا و خرابه ژیر دستی فرمانبرانی تورک و تازه سری هملندایوه.

رسوون پاشا له پاشانیش زور ژیا؛ کرا به «متصرفی» بهمندا و کردیانه والی وان و مسترمیلنگی گمیده، لهوئ چاری پتکموئوه. دایسی کراوه وه والی نهمز پرم و سالی ۱۳۰۱ ک. (۱۸۸۴ ز.) لهوئ سردوه و پینج کوپی بسوه؛ نهمسد و فتاح و رهشید و بارام و نیحسان. نهمسد بهگ سالی ۱۲۷۵ ک. (۱۸۵۹ ز.) له ده جلهدا خنکاره. لهوئ شریش کاروباری دیوانیان پئ سپتار و کهستیک دهیموئ زیاتری لئ بزانی؛ با لهو پمراویزه پهرانی که حوزنی موکوریانی بژ کتیه کهمی فریدریک میلنگی نویسیوه و له کوفاری گهلاوتیژ و دنگی گتیی تازه دا چاپکراوه. جه میل

دهمروپاییزی سالی ۱۹۷۱ ز. نویسری هتیا، مامزستا محمد صولود (مم)، له هولوئر دوراری زنجیره بنه مالهی سوزان مهلهوماتی به ترخی داسن؛ که شویش به یارمتهی مامزستا نوره دین بهاتندین، نهماسی دادگای له میزی عراقی کز کردنهوه؛ وا له ژیره نویسومن. ههژار

بنج و پناوانی مهرانی سوزان

بهگم میر کهلوس بسوه. سن کوپی ههموه به ناری میر عیسا شیخ و میس و نیبراهیم. له وهجهی شیخ و میس و نیبراهیم شتیک نازانین؛ به ۹م له میر عیسا شاعلی بهگی بسوه. شویش سن کوپی لئ کهوتنهوه؛ میر بداغ، میر حوستین و میر سهیدی. میر بداغ دوو کوپی بسون؛ میر حوستین و میر سهیده دین. میر سهیده دین بی کوپی بسوه. میر حوستین کوپیکی بسوه به ناری میر سهیده دین و شویش ←

→ به گنجی مردوده و بمری میر بداغ برآودتموه.

میر عیسا و میر حوسینیش یی کور بوون؛ به لام برای چوارم میر سمیدی سن کوری بووه به ناری میر سولیمیان، میر سمفعدین و میر عزیزدین شیر. سمفعدین وه جاج کور بووه، میر عزیزدین خان شادوهلی همبووه و نعوش یی کور مردوده. میر سولیمیان سن کوری بووه؛ شاقولی بهگ، میر عیسا و میر سمفعدین. نازانین میر عیسا و میر سمفعدین چیان بووه؛ به لام شاقولی بهگ میر بداغ و میر سولیمیان بهگی لن کورتوتومه. نعو میر سولیمیان قاره ماننی داستانی خانزاد و لشکر به. شاقولی بهگ شفقلاوی شادوهان کردتومه [۱]. میر سولیمیان به گزیکاری والی بهفدا له ناو براره و خانزاده خاترونی بهناویانگ بژه حرکمرانی سوزان که پاته ختی حمیر بووه. تا نیتاش شوتنهواری کوشکی فرمانداری خانزاده خاترون له حمیر هم ماره. له زماننی شو شازنده شفقلاوه زوری گمشه کردهوه و هارینه هاری قمرالچهی کوردواری بووه. له سر لوتکمی چپای سفین کوز بهانیک به ناری خانزاد همیه؛ وهک دهلین هارنشان لوتی هم ماره. خدک ناچهی حمیر خانزادی به خوشکی میر سولیمیان دوزان؛ کهچی هیندیک میژوونوس لایان وایه کچی بووه. سولیمیان بهگ کورینکی به ناری عملی بهگ همبووه رتگی گلی نمو خوشی کردوه و به ناری نعو. عملی بهگ، میر نوزغی لن کورتومه؛ نعوش دو کوری به ناری میر نوحمد و میر عزیزدین شیر بووه. میر نوحمد وه جاج کور و میر عزیزدین کورینکی به ناری خانزاد له پاش بهجن ماره. نعوش سولتان محمود و نعوش نوحمد بهگی بهجن هیشتروه. نوحمد بهگ، محمود بهگ و همیش میر نوزغی له پاش بهجن ماره؛ که دهبته بابی مستغا بهگ و باییری میر محمود پاشای کوره. میر نوزغ بهگ شمش کوری بووه؛ میر حسن، میر نوحمد، یحیا بهگ، بایز بهگ، تمخران بهگ و میر مستغا بهگ.

له نوه کانی میر حسن و یحیا بهگ و تمخران بهگ ناگادار نین؛ به لام نوحمد بهگ عمبدوللا بهگی بووه. نعوش دو کوری به ناری عملی بهگ سلاحشور و حممد بهگ همبووه. عملی بهگی سلاحشور کورینکی به ناری سولیمیان بهگ سلاحشور بووه؛ که دهبته بابی نعو عملی حمیدر سولیمیانمی وزیر و سفیری حکومتی عرافه و برای سمفعدین بهگ که نعوش نیتاش له هولیز دژی و هروهها برانیه میان بورهان بهگ و نیتاش له بهفدا له نمانی عاسه، حاکم. نعو سن برایش زوریان لن کورتومه.

حممد بهگ باوکی مهلاعنیزی گوندی فقیانه؛ که نعوش دو کوری بوون؛ کاکیل ناغسا و عمبدوللا بهگ؛ که نیتاش عمبدوللا بهگ ماره.

بایز بهگی نوزغ بهگ کورینکی به ناری بهکر بهگ بووه و نعوش چوار کوری بوون؛ صالح بهگ، عمبدوللا پاشا، حممد بهگ و عملی بهگ. صالح بهگ سن کوری بووه؛ عملی بهگ، سلیق بهگ و خورشید بهگ. نعو نوانه له ناچهی حمیر و هولیزین. عملی بهگ دو کوری ماون؛ ناربان برایم بهگ و صالح بهگ. خورشید بهگ باوکی نوری بهگ و قاسم بهگ و برایم بهگ؛ که همسنگ ماون و قاسم له دارایی هولیز فرمانبره. دو کوری سلیق بهگیش ←

→ ماون: ناریان حوسین بهگ و نمنور بهگ. عبدالللا پاشا بابی سمعید بهگ؛ نه‌میش بابی سمایل بهگی ره‌وانفره، که نمندامی کزری دامعزرتنری عراق بوو؛ سالی ۱۹۳۲ز کوژوا و لمعلی‌خانی دایکی ژنیکسی به‌ناوبانگ بسو لم دوابیاندا مرد.

حهممد بهگ دوو کورپی بوون؛ مه‌جید بهگ، شیخ سولهیمان بهگ. مه‌جید بهگ دوو کورپی ماون: شیخ سولهیمان که نیتتا له همولتر «ملاحظه» حدودو عبدالللا فرمانبری دائیره توتنه. عملی بهگ کورپکی به ناری حوسین بهگ هه‌بوو ده‌گم ملامسته‌فای بارزانی‌جا چوره پوو‌سیا و له‌وی مرد و بن‌مندالیش بوو. میرستمعفا بهگ کورپی میرنؤغز بهگ چوار کورپی بوون: میر سولهیمان، میرستمعفا بهگ، میر نه‌حمد و رمسول پاشا. میر سولهیمان باوکی میرانی به‌حیا بهگ که نه‌ویش پینچ کورپی بووه؛ حهممد بهگ، سولهیمان بهگ، خورشید بهگ، تعقیده‌ین و رمسمان بهگ. حهممد به‌گیان دوو کورپی بووه؛ مه‌جید بهگ و شیخه بهگ. مه‌جید به‌گیش کورپکی به ناری حهممد بهگ هه‌بووه. سولهیمان بهگ باوکی عملی بهگ که نه‌ویش دوو کورپی به ناو حسمن و حوسین هه‌بووه. خورشید بهگ سی کورپی بووه؛ سدیق بهگ، میرزا، حاجی‌سمعید بهگ. سدیق بهگ دوو کورپی ماون: ناریان حاجی‌شهاب و حاجی‌پاشا‌په. میرزا نسحمد و تهریق ناری به‌جن هیشتووه. حاجی‌سمعید بهگ له گونلی نالانه داده‌نیشی و دوو کورپی همن: نیتساعیل و محهممد.

تعقیده‌ین بهگ سولهیمان بهگی بسووه که نه‌ویش کورپکی به ناری تعقیده‌ین بسووه و باوکی سولهیمان بهگ بووه. وسمان بهگ تمنا کورپکی به ناری میر مه‌لا هه‌بووه.

کورپی دووه‌سی میر مستعفا، نه‌میر منسور و محهممد بهگ بووه؛ که به پاشاکوره یان میری گه‌وره به‌ناوبانگه و هیچ مندالی نه‌بوون. سینه‌میان میرنه‌حمد بهگی لال بووه. نه‌ویش کسی له پاش به‌جن نه‌ماوه.

چواره‌میان رسول بهگ و پاشاشی پی گوتراوه. پینچ کورپی هه‌بووه: ۱- نسحمد بهگ، باوکی عبدالللا موخلیس بهگ باوکی زیانه‌دین بهگ و به‌حیا بهگ. نهمیمان لم سالانه‌ی دولیدا بی فرزند مرد و سمرده‌میله له ناوچه‌ی همولتر قایسقام بوو. ۲- فتاح بهگ دوو کورپی بوو: خورشید بهگ و تهریق بهگ. نهمش سی جینشین مرد. ۳- رشید بهگ دوو کورپی هه‌بوو: عبدالللا تعدیب بهگ و هوسمان بهگ. عبدالللا تعدیب کورپکی له تورکیا ماره عوسمانیش زکی همیه، که له تورکیا ده‌ئی. ۴- بارام بهگ. ۵- نیحسان بهگ. نم دووانه‌ش همر له تورکیا بسون و کورپشیان نه‌بوون. (کترده) معلوماتی مدم کوتایی دیت).

بهندي دووهم

فهرمانبرهواياني بابان

نمو هونرهاني بز ورده كاري زور ناگادار و دهره بهند به كارن، تا و بهند و داوي ناوريشمي خاوي كهونه
روداوي پيسره بابانيان به ده مي گشت و سري ننگوشتيان خستوته باو و زور ليك و لهبار، گشتيان
كردوه و دور و ياقوت و لال و زمروت و چمور و شيرين و كوزه كهي شيسن و پيسرزه و شموه و
سنگي بازار و دانه مرواري وشي پر گشمي ناو كورد هواريسان سي هوندوتموه و سينگ و بهرؤكي
پالماننامه مي مالمه باباني مسرد و نمبردي نتموه مي كورد بيان سمو گمردن بهنده خوشيك و رنده
پازاندوتموه؟ كه لتي دهروانين زور باش ده زانين نمو بنه ماله له كوردستاندا له چاو هموو كهس به
هوزي قومغا و بههيز و توانا و دسته لاتداري، به ناودهنگ يوون و كهسي هاوچرخيان هاوسهنگيان
نمبوه. به لام له دواي وي كه فرمانبراي نمو خانه دانه به پيسريداغي به مي¹ و براي گميشت²
نموانيش فرزندني نيزنيميان به جي نههيشتن، فرمانبرهواي له ناو نمواندا كوتايي هات و دست و
پتوهنديان بوونه جينگر و ناوي بابانيان بز خز گرتموه.

ميسريداغ كوري نهبدال بهگ

بز دلاوي، حانه مي تايي دهسكي له دوو نده كرد و له نازايه تيسدا پوستم ده گه لي دهرنمده برد. له
معيديان مسرديدا همميشه كزي نمبردي له بهر هموالان ده فراند و له پيشه بر كه مي پياوه تيسدا هموو
چاو له دوتيتكي دهمستاند. نمنجمي كاري گميشته باري كه همواي دهر كوتن و سر كوتني كهوته

۱- دانر وهك ميژورونوساني تر چارتك پيسر بداغ و چارتك ميسر بداغ نووسيوه. جمهيل

۲- نهمين زهكي دهلي برزاي. جمهيل

دانر هر خزي له رويهر ۳۶۵ چاپه فارسيه كهي ميسردا دهلي: برزاي كه مي بداغ كوري پوستم. همزلر

سمر و زرش سمرکوت. مهلبندی لارجان^۱ له زهرزا ساند و سیوی^۲ له سوزان جودا کردهوه و سندوسی له قزلباش پاکردهوه و قهلاي ماران^۳ -وهك جارانی پیتشور- ساز دایموه و به میرلیوای خوی سپارد و هژده کانی موکری و بانمی -به خواهیشت و به زوری- خسته بهر فرمانهوه و شاریازتی له دست نمرده لان دهرتتا و خستیه سمر ولاتی خزیهوه و هر مهلبندی که سمندهبوی، کوتخا و گزیری سمریه خوی لی دانان و تمیل و تالای دادگری و سمریه خوی، ناوازه ی داو شه کایموه و کمرکوکی سمر به بهغداشی کرده باجدهری بابان و پاسهوانی له سمر دانان. له دهوانی فرمانی خزیدا شتی وا سمیری داهیتاوه که بز هیچ فرمانه وایه کی کورد نمره خساوه. بز نسوونه کیژی میر و ناغایانی بردهستی خوی بز خوی دهخواست و پیتاویستی باوی پژی، بز گوژتنهوه و بهزم و ناهنگ به جن دینسا و پژی بوکی و شوی پردوو -به بیتهوه کس بزانی- کچیان به جیازی سازوه بز ناغایمک -که داخواز بو- دهگوازهوه.

برای که نای روستم بو، لیتی دهخفتا که بیکوژی پیاویکی دلسوزی بداغ کمین و بهینه که ی تیگمیانند. کاتی که دهچوه سمر زهرزا، روستم بهگ و هاردهستانی -که دهستیان دو کاره دا بو- فرمانیدا خرمچون گیران و کوژران.

به نیازی داگیرکردنی ولاتی سوزان لشکری برده سمر میرسهمیدی کورپی شاعهلی بهگ و له جیگی خوی وه دمرنا و میرسهمیدی پوی کرده ناو کوسار و لیره واران و چاوه نژی هه لیک بسو که تولهی خز هه لیتی. پیریداغ به شوین نمو سمرکوتنه دا زوری باره که لسمی کموتبو؛ که ستر خوی دهاراست. پژیژتک ده گه ل چمند پیاویکی خزیدا به نیازی راوشکار چوربووه حمزویان^۴. به هه لکسوت میرسهمیدی لموی بوو. وهك به لای له نه کاو له هه شارگه هاته دهر و توی دانی و میریداغ و هموانی دانه بهر و کمسیان سمری دهرنه کرد و جو قمواری لی برین:

۱- لارجان نیه و لاجانه.

۲- دهی سیویل یان زئوه بی.

۳- له نیوان مهاباد و بزکاندا- له نزیک خانه قای شینی بورهان- کینژیکی سخت و برده لان، وناو «قهلات مساران» ههیه. ههژار

۴- دهی گوندی عازجهان بی که له شاریازتی. ههژار

گريسمان نموده‌ند هه‌لکشای بویى به شا
 وه‌کووو تز نه‌بوو کس له به‌هره و به‌شا
 هه‌موو دهر و نيرياره‌کعت زیتي و زيتو
 نه‌گمر پری ده‌کمی ده‌چیه سمر پشتی دنیو
 هه‌زاران هه‌زار شاه‌لشی دوت هه‌بوو
 به‌تار جوت گمراسته و به بارانه‌شاش
 وه‌رهز بویى له بهر به‌مرگ و خوراکي باش
 له دنيا نیازت چبی، وا ده‌کمی له بهر چنگی مردن چلتن پاده‌کمی؟

شایه‌ران و خوشبیتوانی کوردستان دهرساره‌ی دل‌اویسی و سازایی نمو می‌روه به‌میتی زوریان
 هه‌لبسترون و پمینیان داوه و پیتیان هه‌لگوتوه و له کۆر و دیوه‌خاناندا ده‌نگخوشان به‌ناهمنگه‌وه
 ده‌بخوتننموه.

چونکه نیرینه‌ی لی نه‌کومتوه، فرمانه‌ی هواییه‌که بز برازاکمی -که به‌داغی کوپی پوسته‌م بوو-
 مایموه. به‌لام نه‌یتوانی کله‌میری مامی پرکاتمه‌وه و له بهر ده‌سته‌وستانی، ناغا و نوکمرانی به‌رده‌ستی
 له فرمانی دهرچونه دهر و له پاش دوو سال مزنایه‌تی کردنی پر له که‌مایمی، له داخان وه‌زگی
 داو وه‌چی بابان که‌سیان له نارادا نه‌ما و نوکمران جیتیان گرتنموه.

به‌که‌م کس که پاش چورنی خانهدانی بابانه‌گان حرکمی بز خزی گرتنموه پیرنه‌زهر بووه.

پیرنه‌زهر کوپی به‌یرام

پیاریک بووه ده‌ستودل‌گوشاد و سهریست و نازاد و به‌زاگون و داد و هه‌موو ژیرده‌ستانی له ده‌ست و
 پیتهمندانیموه هه‌تا سوپایی و ره‌شایی و بۆرمیپاو و به‌ناو و بی‌تاو، له دل و هه‌نا و خوشیان ویستوه و
 سهرکومتنی نومیان له خوا ویستوه. به‌هیزی هه‌ز و بازو، ناوچه‌ی کفری له به‌غذای نارامگه‌ داپرسوه
 و خستویسته سمر مه‌لبه‌ندی بابان. که پیرنه‌زهر مرد، ولاتی بابان کرا به‌ دوو به‌ش.

سوله‌یمان و میریرایم

هه‌رده‌وکیان په‌روه‌ده‌ی ده‌ستی میریرباغ بوون و له ره‌زگاری فرمانه‌ی هوایی خزی، کردبوونی به
 میرسرنجیق. له پاش نه‌مانی پیرنه‌زهر نمو دوانه پیتک هاتن و ولاتی بابانیان له ناو خۆدا به‌ش کرد و

ماوه به کی زور پینکموه نیتوان خوش و دؤستی گیانی بوون. له نهنجامدا دوو زمان و که تن گیتان خویان دهناو خزاندن و له په کتریان ترازانندن و دؤستایمتی بوو به دوزمنی و به گز په کدا هاتن. سوله ییمان برایمی گوشت و بمشه ولاته که می نعویشی و هسمر به شی خزی خست. پازده سالان معزنایمتی ولاتی بابانی کرد و بمشه ژیانی لی سیندرا و په وانه می له بندی نه مان کرا و چوار کوری به جی هیتشتن: حوستین و پوستم و محممد و سوله ییمان.

حاجی شیخ

له دوی ممرگی پیسرنمزهر، نؤسالان به سمر نیوهی ولاتی بابان راگمیشت و سوله ییمان کوشتی و سن کوری مان: حاجی شیخ و میره و میرسوله ییمان. حاجی شیخ له پاش کورژانی بابی، زید و همدهدمی به جی هیتشتن و پوری کرده ولاتی عه جسم و چوه لای شاتؤماسب به لام زوری پوری خوش له شا نه دی و به ناهومیدی گه رایموه و له ناوچه می نه لنین و دباله^۱ پیادی میرعیززه دینی برای میرسوله ییمانی گوشت و دستی به سمر نمو ناوچه میه داگرت. له پاش نه مانی میرسوله ییمان هه موو ولاتی بابانی خسته ژیر دست و سوو به فرمانه وای سمر به خؤ. کاری ناشایستی دهرساره ی شاتؤماسب ده کرد و نعویش سن جاران له شگری نارد سمر و هرسیتک جاریش قزلباش به پاشدا ده گه رانموه و له سمر حاجی شیخ ده شکان. لهو شمرانه شدا - جگه له چمند فعتی و مه لایه ک که بؤ خمزای قزلباش کوشتن تیسر و کموانیان هه لده گرت و په گه لی ده کومتن - هیچ میر وده سه لاتناریکی کوردستان نه ده چوه کؤمگی.

سالی ۹۴۱ ک. (۱۵۳۳ ز.) که سولتان سوله ییمان خانی خمزاکمر به غدای نارامگای گرت و زستانی له ویتدا رابوارد، حاجی شیخ به نیازی سمره وانه رامووسانی سولتان، به مرو به غذا ده چوه. کاتی گمیشته ناوچه می ممرگه، ممرگمیسه کان خویان لی خوش کرد که له کؤژ دنیای کنه موه. له وه ختیکا که میر شیخ چوو بووه راو و ده گه ل چمند کسینکا خمریکی نوتؤ کردن

۱- دو نه لنین له کوردستانی بهر دستی نیران همن. به لام «دباله» نمیسراوه. هوزلر

بسو، کوردی دیوناکار به شیرزی جموهردارموه وه که رهشما هه لیان کردی و گهری چسرای ژیانیان کوژاندوه و کردیانه خۆله میثی بابردهو میری براشی همر لمر شمردها پوره کرا و سری تیتاچو^۱؛ براکهی تریشی - که ناوی سولهیمان بسو - تووشی دیتیوی مهرگ هات و له ممدانی ژیان دهرچوو.

حاجی شیخ دوو کوپی له پاش به جی مان به ناوی بداغ و سارم. کاتی دهنگ و باسی هیزشی بلجه مهرگمیان و مهرگی بی زادهی میر شیخ، وه بهر گوینه کانی به شوکت و شانی سولتان کومت، له بهزمی بی برانموی شاهانموه ولاتی بابان درا به بداغی کوپی.

بداغ کوپی حاجی شیخ

بوو به جیشینی بابی و ماوی شازدسالان بوو پیری دلسۆزیموه فرمانداری کرد و له نهنجامدا به دندانی هیندیک له گهوره میوان، حوسین به گی کوپی میر سولهیمان بهرینگی گرت و داوی ممرنایمتی ولاتی بابانی ده کرد و له لایمن پادشای سولهیمان پایموه پیتی درا و سولتان حوسینی فرمانبروای نامیدی ده گمژ خزیدا هینا که ولاته کی بۆ بستیتیت. بداغ له وزه دا نمبوو ده گویان راجی و رایکرد و پهنای به سردهرانی شاتۆماسپ برد. شمش مانگیک لوی مایموه و پوسته پاشای سمدری نمعزم دلخۆشی دایموه و بدیتی دایه که ولاتی بابانی بۆ مهرگرتیموه و له ولاتی عهجه می پچریموه و هینایه نستمه ببوو^۲ و له سایمی هستی بهرزی سولتانموه دیسان بابانی پی به خشرایموه و به لاواننموی دوو له ههژماری پادشاهانش سرفراز کرا و له ناو هموالانی دا شانازی به خۆ ده کرد؛ نمسا بهرمو ولات گهرایموه. کاتی گهیشتبوه نمو جیگی رایبه بولات ی پی ده لنین، حوسین به گ کوپی میر سولهیمان به هشت همزار سواره و پیادهو رتگی لی گرت و به گۆ یه کدا چوون. هیشتا شمره که وا گرم نمبوو که صوی تیتا ههله پووژی و هیچ کس ده خرنیدا بگموزی، که حوسین به گ روی بهردا و ممدانی نه بهردی به جی هیشت و رووی کرده ئاستانمی سولهیمان و به هوی

۱- له کوردوریدا بهیتیک به ناری بهیتی کاکه شیخ و کاکه میر همه که نمو کارساته ده گپرتیموه و زۆریش بهرزه.

هین

۲- دمی رانیه نمی؟ ههژل

میره گموره کانهوه، به پایه و ریزی نالقمریز ماج کردنی دهرگا سرفهراز کرا و فرمانی بی پینج و پمنای پادشای بژ دهرچوو که نیوهی ولاتی بابانی هه بی و ده بی ده گمّل بداغ بهگ پینکوه بی رابگمن و هیجیان لمر فرمانه سرچهوتی نه کن.

حوسین بهگ به هه له داوان به ره وو ولاتی بابان هاتموه و دیسان کاریان کموتموه به رده می شیران و تیک گیران و حوسین بهگ و پوستم بهگی برای کرانه تۆزی بهر با و کاتی نمو دهنگ و باسه دهماره گای سولتاندا دهنگی دایهوه، بلنسهی رکی سولهیمانی سمری له ده میموه دهرانی و فرمانی دا که هه موو کورده کانی هاوسای بابان بچنه سهر بداغ و بداغ که زانی بهریمه کانی بژ ناکری، پمنای به سولتان حوسینی فرمانه هوای نامیدی برد و نموش راستی پرووداری به پینجکی ته ختی عاسمان ناسایی گمیاند و تکانامه ی ره گمّل خست که گوناوه کانی به ناوی به خشین و چاووشی پادشاهانه بشۆرتتهوه و ولاتی باب و بایسرانی بی بدرتتهوه.

سولتانی هه له پۆش له سمر تکای فرمانه هوای نامیدی له سووچ و تاوانی خوش بوو؛ له باتی ولاتی بابان ناوچهی عینتابی پی به خشی و بهشی بداغ به گیان به بولی بهگ ناویک نهمپارد.

لمر سمرده مانده که شازاده پایمه رزه کان سولتان سه لیم و سولتان بایمزید له قونیه قونه شمیریان که وته نیران و پینک هه لپرژان، بداغ بهگ له سمر بایمزیدی کردهوه و چوربووه شاری کوتاهیه. سولتان سولهیمان مهرجی بژ سولتان بایمزید دانا که ده بی سمری بداغ بهگم به براری بژ بنیرتته ناستانه؛ نهوسا لینی خوش دهیم؛ چونکه بداغ دوژمنی خاندانه. سولتان بایمزید فرمانی پیروزی له بانی سمر دانا و سمری بداغ بهگی بری و به دیاری بژ باره گای هره بهرزی نارد.

بداغ بهگ چوار کوری هه بوون: حاجی شیخ و حوسین بهگ و مسحه مه د بهگ و مره سفیه دین. حاجی شیخ ده گمّل سولتان بایمزید چروه نیران و کاتی گیرا به فرمانی شاتۆماسپ- حاجی شیخیش و پیرای ناغا و میره کورده کانی کلکه و پلکه ی سولتان، له سمری درا و مره سفیه دینیش مردن مهودای نه دا و مسحه مه د بهگیش سنجه قی کستانه میان

میرحوسین کوری سوله پمان

له پاش بابی -چونکه حاجی شیخی کوری برابم ناوچمی بابانی بؤ خوی داگیر کردبوو- نمو نهیتوانی بهریمره کانی بکا و رایکورد و پرووی کرده باره گای شاتوماسب و داوای هیمداد و کومه گی لیکرد. شاش چراغ سولتانی نیستاجلوی والی دینموری ره گهل خست و همتا قمراغ سنور هاتن و چیان بؤ نه کرا و به بی دماغی گمراومه. نمو چاره شا کۆکجه سولتانی قاجاری والی هه ممدانی نارد. لومو جارمشا کۆکجه قاجار همروا کلکی پی هه لپسارد و پروایه کی پی نه فرموو؛ به دم له پرووشی گمراوه. جاری سیتهم عبداللاخان نیستاجلوی میری میران و سویاسالاری پاسپارد که ولاتی بابان بگری، نه ویش لشکریکی دور له هه ژمار و وه لافسوی به هارانی ره گهل خست و په لاماری ولاتی بابانی دا.

میرحوسین -که پینشمنگ و چاوساغی لمشکر بوو- بردنیه چیبای گه لاله و دهناو دارستانیکی ترینجاندن که توله ماران له بر داران پی هاتو چویان لی برابوو. باوکی منی هه ژاریش به پیادهو سوارانی خویموه تشریفی لوموی بوو. حاجی شیخ لیبان راپه ری و ملی له درین و برین نا و دهرتانی لی برین و لمشکری قزلباش وه که به چکه ده لکه له ناو کلزهداراندا عاسیه بیرون کس نه میده زانی له کورتیا بؤی دین و به کورتیا هه لی و کهنگی کولی ده چته سمر ده باغ! لومو شهردا نزیکه ی دوو-سی هه زار قزلباش سلار بۆنموه و سی که سیک له پیوانی هه لپسارده ی بابی بهندهش لومو گیرویهنده دا جهنده کیان که موت و نمو سمر کردهو پیانماقوولانمی که له بر کوشتار مابوونموه و له چنگ مردن رزگار ببوون، وه سلقی پروت، به بی برگ و سمری قوت و پای پیخاوس، هاتنموه بهر باره گای شا.

شاتوماسب لومو ریمیریه ی میرحوسین زرد تووچه بوو؛ نمو و محهمه د و پوستهمی برای همرسیک تورده انه ناو قه لایه کی نیرانموه و دهناو گرتوخانه ی خستن. له پاش هیندیک

به‌ریدان و هدریتک برا همر پزگار بوون، به بی چمند و چوون، تفعدستی خویشان کرد و له نیرانومه هه‌لاتن و به‌رهو دهرگا و ناستانه‌ی کۆنه‌به‌ختی سولتان سوله‌یسان هاتن. له به‌زه‌یی و چاکه‌کاری بیدرتی شاهانومه، همر کس به گویره‌ی پایه‌ی خزی موچه‌یه‌کیان له ولاتی رۆژیلیدا بۆ برینه‌وه و ناردنیه‌وه.

له پاش شمش سال که له رۆژنیلیان راده‌بوارد، له‌سمر تکای حوسین به‌گی فرمانه‌ه‌وای نامیدی، له رۆژنیلیان هیتانومه و ولاتی بابانیان پیدانومه. جا همر وه که له‌ممویه‌ر به‌سمر نووکی قه‌له‌مه‌که‌ماندا رابرا و له سمر کاغز تو‌مار کرا، میرحوسین کورپی سوله‌یسان به‌دهست بداعی کورپی حاجی شیخ کوژرا و خدر به‌گی له پاش به‌جی ما. نمو خدر به‌گه ماوه‌یه‌ک ناوچه‌ی ممرگی به‌دهسته‌وه بوو. له دواییدا که زه‌مانی خوالی‌خۆشبوو سولتان مرادخان، میره به‌گی موکوری له قزلباش هه‌لگه‌راوه و هاته به‌ر فرمانی عوسمانی. ناوچه‌ی ممرگه‌ش له خدر به‌گه سیندراپومه و درا به‌یه‌کتیک له کورانی و له‌سمر نه‌مه بۆ ماوه‌یه‌ک شمر و هه‌را له نیتوانی خدر به‌گه و میره به‌گه‌دا ده‌گه‌ردا بوو. له‌وه‌به‌ینه‌دا خدر به‌گه به‌ر ممرگه‌کوت و داوی کیشه و هه‌را پسا.

نیتنا هۆزی بابان بی فرمانه‌ه‌وا ماونه‌وه؛ به‌لام نزیکه‌ی چواره‌زار چاپک سواری نهمپ که‌حیتی سه‌رتاپا په‌چه‌کیان هه‌یه و سه‌ریش بۆ که‌س نانه‌وتن.

هیتدیک ده‌لین هۆزه‌کانی رۆژه‌کی و هه‌کاری له بابانومه هاتوون. خه‌لکی بابان زۆر دیندار و له خواترس و پارێزگارن و پیاوی زانایان زۆر لی پمیدا ده‌بی. همر ناغایه‌ک له ناغایانی تیره‌کان، ناوچه‌یه‌کی له ناوچه‌کان گرتۆتموه و سالانه چوار خه‌روار زه‌پ له ناوخۆدا کۆ ده‌کمن و ده‌یلن به‌خه‌زینه‌ی شاره‌زوور.

ولاتی بابان مولکی تایه‌تی شاهانه‌یه و کویتخا و گزیره‌کانی ده‌گم‌ل خه‌لکه‌که زۆر به‌نعم و نیسانی په‌فتار ده‌کمن. همر ساله نه‌ندازه‌یه‌که نه‌مغینه‌مو‌مال به‌مان ده‌گا و له‌وه به‌مولا فلسیتیکی سوور به‌میسری میسران و ده‌فتم‌داران و کارگوزاران ناده‌ن. تا نهمرۆ که میژووی کۆچی هه‌زاروپینجه - باری نمو ولاته ناوایه.^۱

۱- نهم به‌اره تا سه‌ر و نهمبوو. له برانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی یازده‌هه‌می کۆچیدا، فه‌قی‌ته‌حمید که وه ←

→ ده‌لین کوپری بابامیر، کوپری بفاغ به‌گ، کوپری میرد به‌گ، کوپری شیخ‌حمید‌دهری صوگرکی بیروه، بناغی
 فرمانروایی لوم معلب‌نده دامغوزان‌دؤتموه و سولیمان به‌بی کوپری، کوشادتری کردؤتموه و همتا سالی
 ۱۱۱۱ ک (۱۶۹۹ ز) حوکمداری بیروه و بانگ کراوته ناستانه و کراوته پاشا و کمرکوچی پسی سیتراوه.
 به‌لام دیسان تمیصور به‌گی برای به سر ولاتی بایان راکمیشتوره و لوم ماومیشدا زوری شیریمی دیتوره و
 سالی ۱۱۱۵ ک (۱۷۰۳ ز) سردوده و سن کوپری سوده: حانه به‌گ، فراهاده‌گ و خالید به‌گ. له پاش
 مردنی، به‌کر به‌گی برای - که به به‌کره‌سور ناسراوه - کراوه به جینشین: کهوشمنی ولاتی هراوتر کرده‌وه
 و تا سر سیروان و لولاشموره تاسر زینی کویبی برد و به‌کره‌جوی سولیمانی و کوندی به‌کراوای لای
 هملبجه به ناوی نهون. له پاش نمو ماومیهک شارزور به دست عوسمانیانومه بیروه و سالی ۱۱۲۹ ک
 (۱۷۱۷ ز) دراوتنه دست کاربره‌کی غمواره. به‌لام خانه پاشا تینکوشاوه و سالی ۱۱۳۴ ک (۱۷۲۱ ز)
 میرایمتی بابانی خستؤتموه دست و دوی نمو خالید به‌گی برای و که نویش نه‌ما سلیمپاشای کوپری
 به‌کر به‌گ، سالی ۱۱۵۶ ک (۱۷۴۳ ز) هانه سر حوکم و دوی نمو سولیمان‌پاشا هات و پاش نمو
 نه‌محمدپاشای برای جینگه‌ی گرتموره و دویبه محمه‌مه‌پاشای برای لسن راست بزوه و به نؤره پسی
 راکمیشتون. نه‌سجار محموره‌پاشای برابان هانؤتسه پووی کسار و دوی نمو برابیم پاشای کوپری
 نه‌محمدپاشا بزته سردار و هر نویشه که سالی ۱۱۹۹ ک (۱۷۸۶ ز) شاری سولیمانیبه‌ی بنیات ناوه و
 پاته‌ختی له قلاچسوالانومه بزئ نموی هیناره. سالی ۱۲۰۲ ک (۱۷۸۸ ز) عوسمان‌پاشا کوپری
 محموره‌پاشا هانؤتسه سر کسار و سالی ۱۲۰۴ ک (۱۷۹۰ ز) ناره‌حمان‌پاشا سمری هملخاره و ده‌گمل دور
 میره‌کانی پیتشوردا کیتشمی کردوه و هر کسه ماومیهک میسر بیروه. سالی ۱۲۲۸ ک (۱۸۱۳ ز)
 محموره‌پاشا کوپری ناره‌حمان‌پاشا هاتوره و له پاش چرار سال لاداره و عمبدوللاپاشای له‌جن داندراره
 و دوی نمو سولیمان پاشا کوپری ناره‌حمان‌پاشا و پاش نمو سالی ۱۲۵۴ ک (۱۸۴۸ ز) نه‌محمدپاشا
 بزته حوکمدار و ولاتی به تهرزی تازجه‌بامت پشک خستوره و سوپای ته‌کووزی پتیکمونه ناوه. سالی ۱۲۶۳ ک
 (۱۸۴۷ ز) عمبدوللاپاشای برای بزته میسر و سالی ۱۲۶۷ ک (۱۸۵۱ ز) نمو میرنشیننه هملوشیتراوه و
 ۱۲۴۱ ک (۱۹۲۳ ز) که شیخ‌محمد‌حموروی هغی‌سزاده‌ی به‌رزنجی بانگسوازی پادشایمتی کرد و سره‌خویی
 کوردستانی راکمیانند. به‌لام نویش له دوو سال و چند مانگیکی تینه‌میراند.
 نومی گره‌کیه پتری لی بزانی با پروانته تاریخ سولیمانیبه و من عمان‌الی عمادیه. چه‌میل

به نندی سینه م فهرمان پوهایانی موکری

نومانی له پیتولی و له بله بانیدا دستى بالایان همیه و له حه کایه تخوانی و سرگوروشتمزانیدا ته پل و نالایان همیه و کالای دوانی بمرهوانی به بالایان برپاوه و له مکر و درو به دوورن، ده لاین: فهرمان پوهایانی موکری بهر خه لکی شاره زوورن و هیندیک ده لاین: سر به تیره ی بابانین و وه ده ماده م زانیومانه، کابرایک به ناو سمیفه دین سمرزنجیره ی سردارانى موکری بووه و زور به مکر و داهق بووه و به مکرى ناوی دهرچوه و ده شکرى مه کرلای پی بلین. خوا ده زانی.^۱

میرسه یفه دین موکری

له دوره ی ده ل و به ل بوون و پوژگاری سمرنخوون بوونی ته خت و به ختی پادشاکانی تورکومانی^۱، میرسه یفه دین سمری ه لدا و کوردی زوری له بابانی و شوتنی دیکه ی کوردستاندا له دوره ی خوی کز کرده و په لاماری تورکه گه لی چابقلوی داو دریاسی له چنگ دهرتینان و هر به مهنده ش دانسه کتا، ناوچه کانی دولاپاریک و نه ختاجی و نیتلتور و سلوژیسی پرگار کردن و دهمر دریاسی خستنه وه.^۲

هیزوتوان و زه بروزنگی میرسه یفه دین به جوریک بوو که هیچ کسیتک نه میده توانی له هم به بری سره ه لینی و خوار رامیتنی. جا نومانی که له دوره ی نهو هالون و هر کوردی که سر بمو بووه، ناویان به موکری دهرچوه. کاتی که مرگ سمری داوه و دهسلاتی لس برپاوه، دو کورپی له پاش به جی ماوه: سارم و باباعومر.

۱- نمه راست نیه و ناروی موکری زور له میزینتره و رهنکه له «مفری» بوه هاجبی؟ و اتا رتگی مورغان. جه میل

۲- پادشایانی قهره قونلور و ناققونلوری نیازه. جه میل

۳- نمو ناوانه له ناو کوردی موکریاندا نیستا ناوان: دریاز، به خته چی، به لته مر، سنوس. هه زار

سارم کوپی سه یفه دین موگری

بوو به جینشینی بابی و له رزوکاری نمودا شانیسماعیلی سه فموی بز ناویرکردنی نعاون و داگیر کردنی موکوریان، چهند جارینکی لمشکر نارد و همموو جاریش له پاش شمیر و کوشتاری زور، قزلباشه کان تیندهشکان و بمرمو پاش ده کمرانسه. سالی ۹۱۲.ک (۱۵۰۶ ز). شانیسماعیل زستان هاتبوهو شاری خوی و له خویبره هززی شاملوی به سرداری عمبدی به کی بابی دورومیش خان و سارزعلی مزردار نارد شمیری سارم به کی. همدوک سردار به لمشکری دور له هه ژماره هه هاتنه جمستمی سارم به گ. شمیرینکی زور خست و خونینای کموته نعاون و قزلباشینکی زور و زهوند و همدوک سرداریان له میداندا سلار بوونموه و سارم به گ نهو جاریش هه لیبیرین و ده کونینی کردنموه.

له پاش نمونه سارم به گیش - وئیرای سردار و میرانی کوردستان - خوی هاویشته ژیر فرمانی ناستانهی سولتانی به شوکوت و شان و کیرانیشان، سولتان سه لیم خان و خوی له پیندا هه لپروسکان و تیهه لپینچانی قزلباشان ناسووده کرد.

له کاتیککا که سولتانی دادهوان (سولتان سولیمان خان) له سمر تهختی پر بمرموومی قیسمرانی رزم، تهخت رزنیشت و سانهوی فمرموو، سارم بز ودم و پیروزی رامووسانی لاشیپانه، بمرموو ده رگای جیهانیهنا رهوانه بوو؛ به لاواندنموهی شاهانه خوندرایموه و نمو ولات و ناچانهی که له باوکیسهو بزوی مابونهوه، به مووچه و مولکایمتی پین به خشرا. موری قعدر و حورمعت زوری سولتانی بز به پسولموه نرا و نیجازهی هاتنموهی درا و گهرایموه. زوری نمبرد که شای مسرگ تیتی هه لپینچا و ده رگای ژیانی لی دادرا و خهلاتی به بمردا کرا و بمرموو نهمان رهوانه بوو. که مرد سنی فرزندنی هه بوون: قاسم، برایم، حاجی عوممر. به لام همر سیکیان له ههرتی نه مامیدا به نه کامی چسونه ژیر خاک. له پسامان سنی کوپ مابوون که نموانیش شیخ حمیدمر و میرنه زهر و میرخهر بوون. نمو سنی برابه همر سنی کوپی روستهم کوپی بابا عوممر کوپی سه یفه دین بوون.

له پاش مرگی کودانی سارم، نمو سینیانه ولاته کامیان کرده سنی بهش و همر یه کامیان به سمر به شیک راده گه شت. ناوچه کانی دریا و دژلاریک و سلنوز و نه ختاچی وهمر شیخ حمیدمری براگموره کموت.

نیلتمور بیووه پشکی میرنزه‌ر و ناوچه‌ی محمه‌دشا^۱ درابووه میرخدر. هدرستیک برا به یه‌کموه ته‌کیان به تک شاتۆماسیوه داو که‌لعه‌ی بمره‌ی عوسمانیانیان له ملی خنز دارنسی. سالی ۹۴۸.ک (۱۵۴۱.ز) که نلقاس‌میرزا ناژاره‌که‌ی نایه‌وه، سولتان سولهیمان‌خان له ناو حاکمانی کوردستاندا سولتان حوسین به‌کی نامیدی و زینهنل به‌گی هه‌کاری و میره‌کانی برادۆستی نارده‌سمر فرمانره‌وایی موکری و شمپی زۆر به‌سامیان له ناودا قوما و هدرستیک برا له‌و شمپی کوورد به کوورده‌دا کوژران.

شیخ‌حه‌یدهر دوو کوپی هه‌بوون: میره و حوسین. میرنزه‌ر کوپتیکی بوو به ناوی به‌میرام. میرخدر دوو کوپی له پاش به‌جی مان به ناوی نولوغ به‌گ و میره‌حسن به‌لام هه‌موویان سه‌روپیچکه و مندالۆکه بوون و بۆ نه‌وه نهده‌شیان که نیش و کار راپه‌رتین.

میره به‌گ

کوپی حاجی‌هومەر، کوپی سارم، کوپی سه‌مه‌فهدین

که خه‌به‌ری به کوشت چوونی شیخ‌حه‌یدری بمر بیسمری به‌خته‌وه‌ری سولتان سولهیمان‌خان کموت، له سه‌ر تکای مع و به‌گلهری کوردستان، له دیوانی سولتانی سولهیمان ناساییه‌وه، فرمانره‌وایی موکوویان درا به میره به‌گ و نزیکه‌ی سی سالان له سه‌ر دریاس و هۆزی موکری مه‌زنایه‌تی کرد و له فرمانه‌برداریدا زۆر پایه‌دار و له خزمه‌تکاریدا یه‌کجار به‌کار بوو؛ تا له نه‌نجامدا فرمانی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ مه‌له‌ندی نه‌مان بۆ هات و ده‌خه‌لاته‌وه پینچرا. کاتی مرد کوپتیکی به ناوی مسته‌فا به‌جی هیشته.

میره به‌گ کوپی شیخ‌حه‌یدهر

له پاش مهرگی مامی، خۆی کرده دۆستی شاتۆماسب و له دیوانی شاره مه‌زنایه‌تی ولاتی موکری درایه و کاتی شاتۆماسبیش له سه‌ر دنیا نه‌ما میره به‌گ بۆ دیدنی شانیسماعیل رووی کرده‌قه‌زوتین و به رایه‌خ پامووسانی سه‌رفراز کرا و بریکارانی شانه‌میری پرتیان لی‌نا و زۆر به شادی به‌ری کرایه‌وه.

۱- محمه‌شه: ناوچه‌یه‌که به سه‌ر سنووسه. هه‌زار

چاخن هموساری فرمانداری دهولمتی سهفموی کموته نیر لمپی شاسولتان محهممد و سرلمبهری کاروباری دنیا‌داری نمو زنجیره، ده‌گیر داوی قزلباشان کموت و گیزه و کیشه و نیره و برهه‌لدایی و هرکس هرکس، هم‌موو سرزده‌مینی نیرانی گرتوه، میره بهگ جیتی پی‌لیژ کرا و نمیده‌توانی هم‌وا هلکا و به ناچاری ده‌گمل گه‌لیک له میران و فرماندارانی کوردستان و لوپستان و نمرده‌لاندنا -سالی ۹۹۱.ک (۱۵۸۲.ز) له سۆنگه‌ی رابهری محهممد پاشای میری میرانی واندا- هاته بر فرمانی ناستانمی پیروز هیلانه‌ی سولتان مرادخان و له ناو‌ویدانی بی‌بنه‌بانی سولتانوه، والی‌متی ولاتی بابانیشی بۆ خرایه سر کله‌پوری باب و بایسرانوه. سنجعتی مووسلیشی به به‌خشش درایه و هم‌روها هم‌ولیر و هیندیک له ولاتی سر به مراغه و تموریزیش درا به کوره‌کانی و له چله‌ی زستاندا ده‌گمل محهممد پاشای والی واندا لمبهری ورم‌توه هیرشی برده‌سر به‌کتاش قولی به‌گی نیستاجلوو؛ که حاکمی مراغه بوو.

قولی لمو قولیانه نمبوو که بتوانی شهربان بکا؛ ولاتی بۆ به‌جی هیشتن و مال و سامانی به‌کتاش قولی و دارایی و شری دانیش‌توانی مراغه -هم‌مووی- به تالان برا و یه‌کپارچه گمسی لیدرا. ره‌وی شات‌ماسب -که زور له میژ بوو له ناوچه‌ی قسراجیق ده‌لمو‌وا و هم‌مووی نسپی ره‌سن و هه‌لبازده‌و حدودی گوئی بمل و چواربمل قه‌لم‌سی بوون و له هیچ دهر و زه‌ماناندا له دمرکی هیچ پادشایه‌کنا شتی وا هیژا هیشتا نمدیترا بوون- و به‌ر هه‌لمه‌تی سوارانی هیرش‌بهر هاتن و ره‌پیچه‌کیان دان و بۆ وانیان هینان.

هزار نسپی ره‌سن گشتی حدوده	له رووی وان ره‌خشی پوستم بی‌نموده
له ره‌وتا نساری لافسان، شه‌مالن	له غاردا هر په‌لیکیان جووته بالن
نه‌گه‌ر سیکۆژ ده‌گمن لمو چۆل و دهمشه	ده‌لمرزئی گایه‌که‌ی همدی له پشته

محهممد‌پاشای میری میرانی وان که لمو هیرش‌هی سر مراغه‌ی به‌سمرکه‌وتوویی گه‌راوه، کورپی میره به‌گی ده‌گمل خۆدا برده‌نمرزه‌پۆمی و چوونه لای سمداری شیرین ناکار (فرهاد‌پاشا) تا پی‌کمه‌ر نۆکه‌رچاکی و دلسۆزی و پاکی میره به‌گی، به‌بهر گوئیچکی پی‌چکی ته‌ختی خودان به‌خت بگه‌یمن. هر گه‌یشتنه نمرزه‌پۆمی والی و پاشالیک کۆم بوون و نامه‌یه‌کیان به‌جووت نووسی و به

زمان لووسی، تیر و پریان به میره به گدا هلگوت و پهوانی سردهرانی همرهبریان کرد. کاتی راستی پروداوه که وهبر دوو گوتی خاوهن شکوی سولتان کموت، له بهزمی بی‌پرانسه‌وی پادشایانه، نازناوی پاشای پیترا و له ناو پتزی پاشایانی همر دیوانی عوسمانیدا به ریتز و حورمهت پیترا و مراغشی به پین و شرتنی به گلهر به گی پین سپتزا. همرجیشی بز دیاری کرا که خوی ده‌بی نهو ولاته له دست قزلباش دهرتینی و نهوسا به سری را بگا.

حسه‌نی کوری خدر به گ^۱ - که ناموزای میره به گ بوو - ماهویهک همر له میره به گ به حاج کردنی لاشیپانه‌ی دهرگای بهری سولتان به ختموهر بیوو؛ ناچه‌ی دریاسیان به به‌خشش دابویی به به سری راده‌گمیش. که میره به گ کرا به پاشاو هاتموه، نهو حسه‌ن به گه نیازی نه‌بوو که دریاسی بداتموه و له قه‌لادا خوی قایم کرد. میره‌پاشا دهوری‌لیدا و زوری خسته تمنگانموه و زور نه‌مابوو قه‌لا بگری و نه‌یاران قه‌لاچز بگا، تولوغ به گی برای حسه‌ن به گ به ده‌سکیسی دوستانی خوی له قه‌لاوه خوی دزیه‌وه و به دزیه‌وه خوی گمیانده‌نمرزهرۆم و داد و هاواری گمیانده‌نمرهادپاشای سردار و لمویش له ترسی میره به گ نۆقره‌ی نه‌گرت و گیر نه‌بوو، به‌رهو نیتران بای دایموه و په‌نای به شاسولتان محمه‌مد برد و بریکارانی شاش زوریان به‌ریز گرت و مه‌لینه‌ندی ده‌خوارقانی^۱ لای مراغشیان پین سپارد.

میره‌پاشا له حوسینی برای خوی دپردۆنگ بیوو لای وابوو ده‌گمَن ناموزاکانیدا دست و ده‌میان کردۆته یهک و نیازیان وایه له ناوی به‌رن؛ گرتی و کوشتی و گموره و چوکهی دوژمنانی همه‌مو له سر پین لایبرد و سهریه‌خویی پین‌له‌مپهر و ده‌سه‌لاتی له راده‌به‌ده‌ری به‌ره‌م هینسا. چه‌ند سالتیک ناوا پابرا. له دواجاردا شاری ته‌وریزی پاته‌ختیش که‌وته به‌رده‌ستی عوسمانی و جمعه‌فریاشای وه‌زیسی به‌سهره‌وه دانرا. جا چونکه همر زور له میژوهه مراغه له‌سهر ته‌وریز بوو، جمعه‌فریاشانه‌وی ده‌ویست میره پاشاش - که سهرداری مراغه‌یه - سهریوی پین و له به‌رانبه‌ر فرمایشتی ختیی ته‌وریز سهرنوی پین.

۱- نه‌مین زه‌کی و حوزنی به حوسین به‌گیان نویسیوه. جه‌میل

۲- شارۆکتیکه له نیتران مراغه و ته‌وریز، به قعیسی باش به ناربانگه و نیتنا ناوی نازمرشهره. هه‌زار

میره‌پاشا - که نازناوی میری میرانی پیندرابوو - داوای پاشای دایه دواوه و شاورتیکی وای وی نه‌دواوه که پاشای تورک دابین گا. لسه نه‌مه جمع‌میرپاشالی غه‌زری بوو؛ دهستی کرد به نامه‌کاری و ناکاری میره‌پاشای به نالباری به پایمی ته‌ختی هم‌بمز ده‌گه‌یاند و له سایمی نمو گنده‌کاریموه فرمان‌ه‌وایی ولاتی بابان و موسل و همولتیریان لی ساندوه و نه‌نجام گه‌یسته پاده‌یهک که ناردیه لای میره‌پاشاو فرموی مراغه سمر به تموریزه و نه‌گمر نه‌یسته پزیه مولکی تابه‌تی شاهانموه، داهاتی تموریزه بمشی خوی ناکا. مراغه سالی پازده‌خروار زیر له بمروزمی ناچه که بز سمر خمزینمی دارمالی دولت دهنتری و پیوسته نمو زیر و دراوه، لموه بمو لاهه بیته تموریزه و له موچه و نازووقه سوی تموریزی به‌خت کمین.

میره‌بگ به ناچاری ده‌ستمبر بوو که هم‌مو سالتیک دراوتیکی به‌کجار زور به خمزینمی تموریزه بگه‌یمنی. دوو سالی سالتیکش ناوی گوزهراند؛ به‌لام جمع‌میرپاشابوه‌شی لیخه نمبوو؛ له کاتیکنا که ده‌فتمری بز تموریزه ده‌گرتوه و چای به تمزی چاوه‌دزیه‌کیدا ده‌خشاندهوه، مراغه‌ی خسته سمر تموریزه و کابرایکی وهک ده‌ستمبر به میرسنجمق له سمر دانا و بزوشی دانا که هر ساله پازده‌خروار زیری بیتاک کوزاکتوه. له پاش سالتیک دانیشترانی لای مراغه بلاو بوون و مراغه بوو به ویزانه و فلسینکی سوور به بمریکی میرسنجمقی ده‌ستمبری نه‌گه‌یشت و شموی چووه سمر خمزینمی نیسلامیشهوه، له تاگه خرواریکی تینمپه‌راند. میره‌پاشا پووت و نهدار و بی‌بزیو که‌وته ده‌شت و به ناواتموه بوو بچتموه سمر شونیی کمون و نمو پاشایه‌تیمی ده‌خونیش نیمه.

لهو رزورگاره‌دا که مراغه و ده‌ورومری، میره‌پاشای به سمرهوه بوو، شیخ حمیدری کوره‌گموره‌ی به فرمانی بی چمن‌وچوونی سولتان مرادخان قه‌لای ساروقورغانی سمر به مراغه‌ی بنیسات نایموه. نمو قه‌لایه رزورگارتیک بمر غه‌زیمه نه‌میرسته‌یمووری کوره‌کانی کومتبوو؛ به جارتیک تینکویشک درابوو. سالی ۱۰۰۲ ک. (۱۵۹۳ و ۹۴ ز.) که خدرپاشای میری میرانی به‌غذا کرا به والی تموریزی، کاربه‌دمستانی مراغه پیتان گوت مراغه نه‌گمر ویزانه تاوانی نمو قه‌لایمیه که شیخ‌حمیدر شاه‌دانی کردوتموه. کتن گتپان کاری خویان کرد؛ خدر پاشا ته‌په‌کلاوتیکی تمرب دوزی له گزی و گمر بز شیخ حمیدر دوزیموه؛ ناچه‌کمی قه‌لاکی تینا به سنجاق دای به هوزی مه‌حمودی و شمپ و هم‌رای بز

نایبوه.

لمو شه‌پدا هم‌مزه و قویاد - که برزازی مه‌نسور به‌گ بسون - ده‌گه‌ل کوریتک له کورپانی
 زهینهل به‌گنا - که سرکرده‌ی هژزی مه‌حموودی بوو - ویترا‌ی گه‌لینک له پی‌اوانیان به دست‌ی
 موکوری کوژران. سالی ۱۰۰۳ ک. (۱۵۹۶ و ۹۵ ز.) هژزی مه‌حموودی و عیسوه به‌گ، کوری
 هم‌سن به‌گ - که میرلیوای ماکو بوو - خدریاشایان له شیخ‌حمیدر هان داو ره‌گه‌ل خویان
 خست و به نیازی تو‌له ساننن و قه‌لا رماندن هاتنه سمری. شیخ حمیدر زوری کرد و کوشی
 که دلسی پاشابیتته جی و جه‌نگ نه‌قومی، زور پاراوه که نامادهم همر مه‌حموودی‌یه‌کی
 کوژراوه خویتی بده؛ به‌لام شومان جار له دواجار تیوتر دهبسون و دنه‌ی پاشایان لینه‌دا که
 نایب دست‌ی لی بمردا و دهبی قه‌لای دهوره بدری و چن خرابه وای لی بکری.

شیخ‌حمیدر که زانی نمرم و نیانی دادی نادا و ورامسی سندان همر قوززه‌لقورته و ژسانی
 حیزانه له ژتر مردنمو‌یه، مه‌چه‌کی مردانه‌ی هه‌لمالی و خزی بژ شمریان له ده‌سک نا و
 کومه‌لینک له پاله‌وانانی کوردی له به‌ران‌بهر له‌شکری پاشا‌راگرت و دستیان بژ بال‌چوغه‌ی
 شیر و گیره‌ی که‌وان برد و ده‌بهر یه‌ک راجوون.

پلوسک بوو بژ خوین دهم و دوخی شیر مه‌تال بوونه ژوشک له‌بهر درکی تیر

رم و نینزه نیسل‌بسر و ره‌گ پستین نه‌سپ یال و بزبان دهره‌نگا به خوین

که‌وان داسی مردن بوو بی سس و دوو له‌ش و گیانی پتیش خۆ ده‌دا و ده‌یلروو

ده‌سی خمنجه‌ری تازه ساوی کورپان سمر و ورگی زور پی پهران و دران

عیسوه به‌گ - ویترا‌ی زوران - له معیدانی شه‌پدا یه‌ک به معیدان تخیل کرا و ده‌خویتی
 خزی گموزی. میره‌پاشافریا کموت و ده‌ستی وه‌بهر دست‌ی کوری هینا و نه‌به‌تشت داخی
 دلی پی بریژی. خدر پاشاش نه‌ه‌ستانی له داوه‌ستان پی باشتر بوو؛ همر شه‌و پوژه له دهوری
 قه‌لا لا کموت.

میره‌پاشا‌چوار کوری بووه؛ بدلاغ به‌گ، قاسم، شیخ‌حمیدر و حوسین. له‌و کاته‌دا که به‌ر
 فرمانی سولتان مرادخان بسون، همر یه‌که سنجه‌تینکی درابو‌یه. بدلاغ مرد؛ قاسم به‌گ به

دستی حوسینی براگچکمی به گوشت چورو؛ شیخ حمیدر حوسینی له تولهی برایدا گوشت.

نیستا له کوپانی میسره بهگ هر شیخحمیدر ماوه و جگه له ناوچه و قه‌لاکانی پیشوریان - که به دست باب و کوپه‌ویه - قه‌لای تهرقه و ناوچهی ناجری و ناوچهی ساروقورغان و ناوچهی دوناب و ناوچهی لیلان و قه‌لای ساروقورغانیشیان ده‌بردهست دایه^۱.
بسه‌رهاتی نمو بنه‌ماله وه‌کسوو هعیه همتا نیستا که نهم نوسخه پهرتشانه دیتسه نویسن له روویهرانسم چه‌سپاندوون. بز نایندهش چی روو دها، پهروردگار ناگاداره.^۲

۱- نمر شرتانه -یهک له ده‌وی یهک- نیستا له موکوریان ناوا ناو دبرین: تهرغه، قاجر، قورغان، میانداو، لیلان. به هملکوت، همزاری وهرگتیری شهره‌فنامه، خملکی گوندی تهرغفیه. ههژار
۲- حوسین‌حوزنی ده‌لی: میسره بهگ دوو کوپری‌تریشی هم‌بورن: نهمیرخان و ناودال بهگ. نه‌میرخان همتا همرای موکوری قران، به سر گهرمرد راده‌گمیشت. شاعه‌بباس نهمسفنندیار به‌گی تورکومانی به لشکرینکی زوروه ناردسمر و هیزشینیکی له نه‌کای بز کرا و له هاله‌خویندا کوژوا. ناودالیان به‌سره‌ره‌کانی قویادخانی ده‌کرد و دهرتانی بز نه‌ما و پهنای به نه‌میرخانی به‌کدمست، فرمات‌ه‌وی به‌ناویانگی براد‌زست برد و هر ده‌گمل ویش له مالی نعلیاس خلیفه‌دا کوژوا.

شیخ حمیدر ده‌گمل جمع‌فریاشادا لشکریان لیکه کرد و به‌گژ به‌کفا هاتن و شیخحمیدر خزی هاریشته بن بالی شاعه‌بباسمه، زوری پینز لیتیگرا و له گوناه‌ی باییشی خۆش بسو. معراغه و ناوچه‌کانی سر به معراغه دایه و شیخحمیدر زور به دلسوزی خزمعتی شای ده‌کرد و ده‌گلیا چوره نازویایجان و به هینزی موکوریانمه بزی به گژ عوسمانیاندا هات و تمویز و نه‌خچومان و چهرسعد و یهریقانی لئ گرتن و سویای عوسمانی شر کرد و له نمنجامدا له هیزشینیکیا له خوار قه‌لای یهریقان کوژوا.

قویادخان -نه‌گهرچی منداایش بسو- شاعه‌بباس له جینگه‌ی شیخحمیدری بارکی دانا و دایسک و گموره بیوانی موکری بز کردسهریرشت و کاتن پنگمیشت و بسو به پیار، حوکی گرته دسته خزی و ملی له همراد کردنموی قه‌لم‌مروه‌گمی نا و شاعه‌بباس لمر پهره‌لاریشته‌نی ترسی پئ نیشت و خستوبویه ژتر چاره‌دیزی و لیتی به گومان بسو. سالی ۱۰۱۷.ک (۱۶۰۸.ز) که هیزش برابیه سر قه‌لای دمدم، فرماتی پیندا که ده‌گمل نیتمادوددول‌دها شمیری نهمیرخانی به‌کدمست بگمن. قویادخان به ده‌نگیموه نه‌چوو. شا نهمه‌ی لئ ده‌دل گرت و دهری نهمیری و بز هه‌لیکی‌تری هه‌لگرت. له سانگی مسولوبودی سالی ۱۰۱۸.ک (۱۶۰۹.ز) که شاعه‌بباس له چپای قهرباغ لشکره‌زی کردبسو، قویادخان لای وابوو تروشی کیشمیهک ده‌کری و توله‌ی نافرمانیه‌کمی لئ ده‌کرتسموه^۳ وای به باش زانی بز خزی بچیتنه لای شا. ده‌گمل چمند که‌سینک له دستان و دست و پیونماندا دیدنی شای کرد و نهمیش زوری پینز لئ نا و هیچی به پرودا نه‌داوه و زوری‌شی دلخۆشی داوه. نهمه‌شی له پیاره‌جیموه نهمبو له دوو شت دهرتسا: کورده‌کان ←

→ سونى مزهوب بوون و لموانه بيو عوسمانى سونى، له دژى دولتمتى شيعه مزمزبان دهكار بيتى: له لايهكى تريشموه دهرسا كه كورده كان يهك بگرن و شۆرشتيك ههنگرستين. دواجار شاععباس به لهشكروه هاته نار چياكانى كوردستان و له لاي معاغه و له نزيك قهلاى گادول ههليدا؟ كه نمو قهلايه پاتهختى ميرنشيشى موكرى بو.

قوبادخان به خۆى و كۆمهلتىكى زۆر له ناودارانى هۆزى موكوريموه چيوه بهخيزهتنانى و بوونه ميرانى. به فرماني شا بانگيان كردنه جيبهكى ديارىكرار و يهكيهك دهمانسردنه ژوروه و دهيانكوشتن و نهپاندههيتت به بهكتر بزانن. بهو جزوه تاقيسان لى بهرين و شهجار هيرش كرايه سهر قهلاى گادول و خافلكيريان كرد و هرچى تيبدا بوون كوژران و نموسا قزلباش كهوتنه نار ديهات و ناوابانموه و ژن و مندال و پيسر و پهك كهوتهشيان دهكوشت و گهلتىكيشيان خهلكه به هيل گرت و هينيان و له بن دار و قامچيدا كوشتيان. كاتى كه شاهعباس نمو كهتتمى به بنهمالى ميرانى موكرى كرد، سالى ۱۰۱۹ ك. (۱۶۱۰ ز.) موكوريانى دادست شير بهگ ناوتك.

شير بهگ خزمایهتى دهگهل ميرانى موكوريدا ههيو [وتدهچى شير بهگى كورى ناسر بهگ بى كه له بنهمالى ميرانى تهرگهوب بووه و له دوایدا باسى دهكوى] چونكه زۆرى خزمهتى شا كردبوو، له كوژران خهلتبوو. زۆر به كارامى و مشوروخۆى كاروبارى موكوريانى ههلهدهسوواند و به يارمى مقسود بهگى برارى و گهورميرانى ولاتهكه يازدهسالان به بى خاره خاوى، ههر خهريك بوو تا موكوريانى تهاو ناوهدان كرده و گمشى زۆرى به كشت و كال و حال و بالى خهلكهكهى دار نموسا كهوته لشكر پينكهوه نان و ههر كوردپكى كه له سمفوى داخار بوو له ژنر نالای كۆر بوونموه و سالى ۱۰۳۴ ك. (۱۶۲۴ ز.) هيرش بردهسهر معاغه و شيشاپه گيانى قزلباشان و شيرى تينان و تۆلهى گهله قى تىخواهكهى خۆى كردهوه و بهرهمى خۆى بۆ پترانموه و سهرى بهرين و زگى دوين و مالوتيرانى كردن و تالانى هينان. شا كه بهر بهلاپه زانى، خسى لى شيرا و زهمان بهگى ههسهكاره به پينجههزار شهركهروه بهرمو شير بهگ بهرنيكرد و فرماني به لهشكرى فارس و هيزهكانى نيمام قولبخانيشدا كه بچه هيمدادى زهمان بهگ و شمى شير بهگ بكن. بهلام نمو لهشكرانهش چيان بۆ دهگهل نهكرا و به بۆزوى و دلزوى گهزانموه.

لهو سهردهمانشدا حافىزهحمهد پاشاى گهروه وهزيرى عوسمانى لهشكرى هينابوه سهر سنوروى نيران و له دياربهكر دابهزيبوو پشپيشى كهوتبووه نيرانموه. شا نهيوست كه شير بهگ به دوژمن بسينتيموه. به نهمپاردهيهكى خۆيدا ستوركتىكى بۆ نارد و راشيسپارد كه پينى بلنى نهگهرچى بهتسهكشت كردهوه، گهردنت نازا بى: نيسر شا چوه لاي بهمضا و شاهبندرخانى ميسرى ميرانى نازربايجانى ناردهگورجستان و لهوى كوژرا و شۆرشى گورجيان ههر مايهوه و سهرى شاععباسى قال كرد. بهم جزوه شيربهگ ولانى موكورى له چنگ قزلباشان پرگار كرد و شارى سابلاغ (مههاباد) كردمپانهختى خۆى. بهلام نازانين نهمجامى نمو فرمانيهوايه به كوى گهيشت.

ناپى نهومندهشمان له پيسر بچى كه كۆمهلى نهپينى ژك له جهنگى دووهسى چيهانى، ههلى دمست خست و به يارمى بهكيهتى سرفيت -كه هاتبووه نيرانموه- كۆمبارى كوردستانى پينك هينا و پاتهختى ←

→ سابلغ (صهاباد) و سرکوزماری قسازي-محمد بسور. کوزماره که تا دوی شهر ما و زلوریشی خویندهواری و پوزشبیبری له ولانه کهدا بلاو کردهوه. دوی تمواو بسونی شهر و کشانوهی هاروبیمانان له نیران، دولهتی نیران به هممو توانا، بز له ناوردهنی تینکوشا و لشگری کردسمر و ماوبه کی زلد دهگژ بیهک پاچسون و چونکه کوزماریکی تازه و خونه گرتوو بسور نیمیوتانی همتا سمر خز بگری و هیندیتکیش له سرکردوو سرؤک هؤزه کان خبیانهتیان پینکرد و له ناریان برد و شو دهمستی له سمر حوکم بسون گیران له سزداره دران و نم کوزماره نیشتمایش له نارادا نهما. جهمیل

نمر حوکماته له موکوریان که شیر بهگ دایسمزاندوه، پتر له دوو سدهی خایاند. له دهوری پاشای کوزدها نهولاخانی میری موکری به سریمستی تمواو زیاده.

شعوی شایانی لیثوانه، پیبری ژیر و ناگاداری موکوریانی وه که باوک و پایسرانی خویانومه ده گپنومه: بداغسولتان به بیهکه میسن میرس دوزانن که له دریسازی گوینتومه و گوندی سابلغی کردهشار و پاتهختی خاکی موکوریان. چونکه مزگموتی گمورهی شار که مزگموتی سووری ناوه و ناسواری همره کهنارای سابلغ، کردوهی بداغسولتانه و تمهلهیه کی بهردینی دهمسر دهروازه گیراوه و میتزوی سالی دروست بوونی به دهمختی سهراب بهگی فرزندنی بداغسولتانه و ۱۰۸۹ ی کچه.

لهورما وا دهرده کموئ شیر بهگ له دوی وهی که سالی ۱۰۳۴ ک. سمریه خویی خاکی موکوری پاگیانند، زلد نوزایی. یا خز له بسر گمروگمسی قزلباش و خز سازدان بز به گزوه چوونیان، نیسیرژیی و نیسیرکرای ناو و مسر ناوه دانی ولانه که و گمشه و پیش کموئی بدات. بداغسولتانی جیگری و شاسولیمانی سفموی ناشنایهتیان زلد خوش بووه و بی ترسی ساژاوه ژیاوه و به نارخیمانی و دلسوژی سروسامان و رمیتی به ولات و دانیشتون داوه و خزی هیند خؤشمویست کردوه که خملکی دیبار و رهه کیش، ناوی شعویان کردهفته نوشتهی سمر دل و له خوشیانی، شیر بهگیشیان له بیسر چوره. له دوی شعویس وهج و بزوی شو شالککش شانازیان پیسوه کردوه و خویان بسو ناوه و اناره. گورخانهی بداغسولتان و هیندیک له هؤز و خزماتی به گومبزان بهتاویانگ و له باشوویی شاره گمیه و نزهه گمیه کی پیروزه و بز نیازانی دهچنه سرئ.

پردی سووریش که له سمر چیمی سابلغ، همر بنیاتی شو میریمیه. بز خزم له تافی لاریسدا دراوتکی مسینم دیت لیتی نهخشابوو ضرب فی ساوجبلغ، اتا: له سابلغ له سکه دراوه. میتزوه کعشی وه که بیسره ۱۱۱۴ بوو.

نیشتاش که دوامین سرتیه کی بیستم سدهی میلادیه، وهج و شعوی بداغسولتان فریه ماون و گهلیک لهوان خاوهن ناون. ماله «إعظام الملک» لای بؤکان و خانانی چوسمی مهجیدخان و هؤزی ناواری بهگزادهی فمیزولا بهگی و شیر بهگی، ریشاژی شو شنگه دارن.

جیا لهوش له زهمانی ناسرمدینشای قاجاردا، عهزیزخان سرداری موکری سوپاسالاری نیران و والی نازریایجان بسور. حوکمیکتی وینه سمره خوی له موکوریان له دستما بسور. دوی شو سمعه دینخانی موکوری کوپی، بیسره ←

→ سرداری ناوچه که و دوا به دواي نو همه حوسین خان له جینی نو بوته سردار و وینمای همه خانیانه و سیمفیدین خانی سقری، ویستویونه کوردستان بکنه دولت. به ریبری شیخ بابای شیخی غوسابات ده گمل پورسیا پیک کموتون که نومان دژی تورکان بن و پورسیاش پاش تورک پاونان، به ناواتیان بگمینی. عوسمانی پیمان زانیوه و فریق ناویک سرگردهی لشکری تورک، سالی ۱۳۲۵.ک گرتونی و له سر فتوی مهلا و شیخان خنکاندوونی.

تاقانهی همه حوسین خان - که عملی خانی سردار سوو - کملیتی پم نه کرده و به دستمستانی ژیا و به همناسه ساردی مرد و مالی سردار دواپراو بوون.

هر له دهوی قاجارانسا همه مزایای مسنگو سرده متیک و قادراغای دیتوگری سمرتک، له موکوریان سر وبعر باری کس نمبوون و نیران پیمان نو تراوه.

مهمبتم لهو تیزه دوانه کمال و کسج و سرچلانه، هر شه سوو که بیزانین همتا دهوانی پمژاشا خاکی موکوریان بژ نیران وه ماری بس نیسجازه سووه و تا سر، سمری بژ داگیرکر شقی نه کرده و وه دهشزانیسن له پاش پمژاشاکمی پینشروش، نالای کوماری کوردستان له موکوریان شه کایهوه و له بر پاشه کشمی دژست و گله کومهی دوژمنانی نازادی کورد، کوماره که له ناو سرا و خیتوی نم پمشکه و پینشکانمش دهریمدهری نو دینشکانمس.

ته گمر تهمن مرودا بنا و همودای ژیان نالوزاو و پس - پس نمین و خوداش به دهمسوره بیتن، سر لهو میژوه پم شانازیه دهمسوره و بزرگران تیک دهمسوره و به دریتی شی ده که موه.

شاعیری به ناربانگی کورد کاک هیتمی موکوریانی دهلس: لاینگسی زور زانا و ژیری مهاسادی وه ناو نمیسری حسمن سوور چمند سالتیکه خهریکی میژوی موکوریه و زدریشی نیش لئ کرده و نیتسا له نهریکا دژی. بو مزدهیه زور دلخوشم و به پمژشم که برهه مهگی بینم. همژار

بهندی چوارهم

فهرمانرہوایانی برادوست

کہ دہنہ دوو دستہ

ہیندی کس همروا دہزانن کہ میرہکانی برادوست بہ بنہچہ کہ گوزانن. بہلام زور راست و پھوانہ کہ بہرہبابی نموانہ راست و پھوان دہچتہوہ سر ہیلال، کوری بہدر، کوری ہمنموہیہ، کہ فہرمانرہوای دینموہر و شارہزور ہوہ.

ہیلال لہ شہرینکنا کہ دہگمل شہمسودہولہی دہیلہمی والی ہمہدانی کرد، کوزرا. سنی کوری ہون. نمو سنی برایہ لہ پاش بابیان، یہکیان لہ جینی بابی دانیشٹ و ہوو بہ فہرمانرہوای شارہزور. یہکیتریان بہ سر ہوزی تاکز رادہگمیشٹ و برای سیتہم پمپہوازہی لای ورمی ہوو؛ ہوو بہ خاوندی ناوچہی خاننہلماسی سر بہ ورمی. ہر سیک برا وردہ-وردہگمشہیان کرد و برہویان سفند و لہ نہنجامدا ہممو سہریان بہ میرہتی گمیشٹوہ. پروای مہردمی برادوست وایہ کہ سہردارہکانیان نموہ و نہتیژہی بیلانن؛ بہلام لیم پروونہ وا نیہ و ہر ہیلالہ کہ راسترہ.

سہرتیزی نمو بنہمالہ و شالکی نمو خانہدانہ، غازی قرانی کوری سولتان نہحمہدہ؛ کہ بہرلموہی میرہکانی کوردستان پنا بہرنہ بہر ناستانہی شانیسماعیل، ہیرشیتیکی بردسہر ورمی و کہوتہ گیانی قزلباش و ہمزار کمیتیکی لہ کوشتن. دوایمش کہ وپڑای میر و مہزنانی کوردستان، بہ پیتی رایخ راموسانی شانیسماعیل گمیشٹ، شا زوری دہگمل رووخوش ہوو؛ یہکجار زوری بہخیر ہینا و ناوی غازی قرانی لیتا و ناوچہکانی تہرگومہر و سوما و دؤل و ہممو قہلا و زہوی و زاری دہوروسہری قہلاکانی ہن بہخشی و فہرمانی والیہتیشی بز سؤر کرد. لہ دواییشدا دہگمل پیساوہ گہورہکانی کوردستاندا لاشیبانہی بہرزی دہرگای سولتانسہلیمخانہی ماچ کرد.

رژگارینک که سولتان سولهیمان خانی خنزاگر به نیازی گرتنی ولاتی عهجم هموساری بریاری
 بهرو تموریز و نازریایجان و مرگمراند، بق همسدهمی و راویژکاری، لوسه فهره، غازی قرانی
 ههلبوارد. گفت و بیسر و تهگیبیری نهم، دهریاره، ولاتی عهجم زور لهجی و به ریجی بوون؛ بهر دلی
 پادشاکوت و له پاداشدا هیندینک له ولاتی همولیز و بهغدا و دیاربه کری وهك سنجمق، جیا کردوه و
 بهوی بهخشی و به لاواندنهوهی شاهانه سمرفراز و خوشبهختی کرد و دتیزه مانی غازی قران زور به
 شادی و کامرانی حوکرانی کرد و زوریش ژیا. کاتی که سردهرانهی گوری تمنگی پس ماسج کرا،
 دوو کوری له جینگه مانوه: شامعهمد بهگ و عدلی بهگ.

۱- دوستی زور نریکی میسرهمیهدینی سوزانی بسو. هر نسویش ههلیفریواند و برده نهمسته میوژ و
 به کوشتنی دا. جمیل

دانر له پینشه کیه کمبدا ده تی حاکمانی برادوست دوو لکن: لکی بهکم میرانی وهشنی، دووم میرانی سوما. کهچی
 له ناوهرژکدا لکی بهکم میرانی سوما و لکی دووم میرانی ترگه وهر و قلععه داوده که دهپینشا نههاتوون و ناری
 وهشینی سمری نهدراوتموه. پروانه پوویهر ۱۶ و ۳۸۴ و ۳۸۶، فارسیه کهی چاپی قاهیره. ههژار

دهستہی بہکھم فہرمانپہوایانی سوما

شامحہمدہ بہگ کوری غازی قران

لہ پاش نہمانی بابی، فہرمانپہوایی دست کموت و چمند سالتیک زبانی رابوارد و نموسا لہ ژیر خاکدا کموت و چوار کوری لہ پاش بہجی مان: بداغ بہگ، حمسن، نہسکمندہر و زہینعل. کورہ گہورہکھی جینگھی گرتہوہ.

بداغ بہگ کوری شامحہمدہ بہگ

لہ دوی باوکی خوالیتخوشبوری لہسمر فہرمانی چارہ و دہرمانی سولتان سلیمخان، گہردانہی مہزناہیتی بہ ستوزا کرا و کاتی کہ نمویش لہ دنیاہی بیفہر بز نہولای بیگہر پالہستو درا، چوار کوری ہمبون: نہولیا بہگ، شامحہمدہ بہگ، شاقولی بہگ و سہیدی. نہو کورانہ زور مندال بسوز؛ بز فہرمانپہوا نہدہشیان. لہبہر نموہ مہزناہیتی بز حمسن بہگی برای مایہوہ.

حمسن بہگ کوری شامحہمدہ بہگ

لہ پاش برای بہ فہرمانی سولتان، میرنشینیہکھی برادوستی ہی بہخشا. زور بزوز و نہگونجاو ہووا خزم و ہوزی خوی رہنجانندن و میری ہاوسای وہرہز کردن. خزمانی گلی نامعیان نووسی و بہ زہینعل بہگدا ناردیانہ ناستانہ و فہرمانی پیروز بز حوسین پاشای میری میرانی وان ہات کہ لہ کارویاری حمسن بہگ بکوٹیتہوہ. لہسمر فہرمانی ہمر رہوا و رہوان، حمسن بہگیان کیشایہ پای دیوانی وان و دوی تزوینموہ و لی پرسینموہ، پتیان خستہ مل و بہ داری ناوحساری سہرایانموہ ہہلواسی و لہ پاش جہزہبہ دان و خنکانی، فہرمانی مہزناہیتی برادوست بز عملی بہگ دہرچوہ.

عملی بهگ کوی غازی قرآن

لمسر پمندی حوسینپاشا، له ناستانهی بهرزی سولتان سه‌لیم‌خانموه عملی بهگ به فرمان‌په‌وا دانفرا. چمند سالتیک بوو معزنایمتی ده‌کرد، هۆزی برادۆست پرویان لى وەرگیترا و همزیان ده‌کرد نهلویا به‌گیان به سمر رابگا. نهلویا بهگ په‌وانه‌ی ناستانه‌ی سولتانی خوالینخوشبوو بوو، داواى جینگه‌ی عملی به‌گی کرد.

لمو کانهوه که خوسره‌وپاشا ورمیتی گرتیوو، دابوویه ده‌ست نه‌سکندر به‌گی شامحه‌مه‌د. برادۆستیان له عملی ساند و نه‌سکندهریان له ورمی‌ده‌کرد و عملی‌په‌گیان له‌جی دانا. نه‌سکندر به‌گی له دواى نهلوی له سمر ورمی‌وه‌لا برا، فرمانبهری نایه‌لاه و گۆشه‌گیری پمستند کرد و خمریکی نوریژ و پۆژوان بوو. عملی به‌گیش له دواى سالتیک که ورمیتی خوارد، پیمیردی خودا له دوی نارد و به دووگمزه خاکی نه‌سپارد؛ هیچ نیرینه‌شی لى نه‌کوتموه.

نهلویا بهگ

کوی بداغ بهگ، کوی شامحه‌مه‌د بهگ

نه‌گهر بابی مرد گچکه بسو، له بهر شهوه معزنایمتی بنه‌ماله تا چمند سالتیک که‌وته ده‌ستی پسمامانی. به‌لام کاتی که پین‌گه‌ی، ژیانی منالی دادواوه و سیاىی کالی کوزاوه؛ به خۆدا هات و بووژاوه. سمر و سیماى مردانه‌ی و کروکاری پیاوانه‌ی، دلی خه‌لکی بۆ خۆی کیشاو هۆز و خزم و کس -سمر له‌بهر- پمنا و هانایان برده‌بهر باره‌گای دنیا پمسیوی سولتانی خودا به‌خشوو و لالانهوه و پارانهوه که نهلویا بیته سهریان و سرداری همر بهو په‌وايه و که‌س‌تر به کاریان نایه. سولتان نیازی په‌وا کردن و سالی ۹۸۵ک (۱۵۷۷ز) عملی بهگ له میرایم‌تی خرا و معزنایم‌تیه‌که بهو درا. نیستا که میژوی کوچی سالی همزاروی‌بنجه، میرایم‌تی سۆمایه ده‌بهر ده‌ستی نهو دایه.

دهستى نووهم

فهرمانز هويانى تهرگه وهر و قه لای داود

ناسر بهگ

كوبى شير بهگ كوبرى شيخ همسن بهگ

سولتان نه حمده ناوتك - كه دهيتسه باييره گهروى مهزنه كانى مهرگه وهر - له زه مانى خويىدا مهرگه وهرى له برادوست داپريوه و خوى به سمرى راگميشتروه و دستا و دست هاتووه هتا به ناسر بهگ گميشتروه. دهوه ختيكندا كه من به نووسينى شم چند پويه به بى سمره ويهرانهوه خمرىكم، همر ناسر بهگ فهرمانز هويى مهرگه وهر. پيساوتكى زود بويى و سمرگرم و به خوره زيوه و دنياى زود ديوه و تمه منى له هشتا تيره پويه. له سمر كيشى كوشمن و سنور، همرى ده گهل هوزى ديري بهرپا كرد. نومانش سمر به زمينل بهگى ههكارى بوون و دهگژ بهك راچوون و سهه كميك لهو ناوه دا كوژرا.

سمره ختيك ولانه كى به جى هيتت و خوى گميانده شاتوماسب. زمينل بهگى ههكارى به نيارى ناسر بهگ، شير بهگى كوبرى لى هانداو سوماى بۆ له مهرگه وهر جيا كردهوه و به ناوى سنجاق به سمرهوه دانا. شير بهگ چونكه بى دلى بابى خوى كرد، بههره يتيكى له زيان نبرد و به نه خوشى چاوقولكه مرد.

له پاش شير بهگ فهرمانز هويى مهرگه وهر كهوتسه دستى زمينه دين بهگ، كه پسمايتكى شير بهگ بوو. نوموش له جهنگى قزلباش له سعءابادى لاي تهوريز - ونيپاي مهر ويه گله رانى كوردستان - له مهيديانى شمردا كوژرا و ناچهى مهرگه وهر دووباره وده دست ناسر بهگ كهوتوه.

پياوتك به ناوى خدر بهگ خوى له ناسر بهگ خوش كرد و پهنای به سولتاني ره حمهتى برد و مهرگه وهرى به سنجق نمتاند. ناسر بهگ ده سمرهوه نهچوو؛ له توله دا گيانى

شیرینی لب نهستاندا! پاش خدر درا به یوسف به‌گ. دوی یوسف که‌وته دست شامحه‌مد به‌گ. نوجار دایان به حوسین به‌گی شیخ حسمن به‌گ و نیستا بۆتموه هی ناسر به‌گ. ناسر به‌گ بابی هه‌شت کوپ بسو: شیر به‌گ، یوسف به‌گ، قمره‌خان، ساروخان، شامحه‌مد، تهمیموروخان، حوسینی و حهیده‌ر. وه‌ک باسما‌ن‌کرد شیر به‌گ به چاو‌قوولکه‌ مرد. یوسف و تهمیموروخان خدر کوشتی. ساروخانیخ به دست‌ی حوسینی برای به گوشت چوو^۱.

۱- نازانین چاره‌نوسی نهو میرنشینه پاش ناسر به‌گ چی لب هاتوه؟ به‌لام نه‌وی نه‌مین زه‌کی و حوسین حوزنی لمو باره‌وه نووسویانه پوخته‌ی ده‌کینه‌وه و ده‌بخینه‌ بهر چاو:

نه‌میرخانی یه‌گ‌دست

نه‌میر (قمره‌تاج؟) که یه‌گ‌دستیان پس گوتوه زۆر دۆستی شاتۆماسب بسوه و ورمسی و شنۆی پس سپاره‌روه. له دوی نه‌وی که میره‌کانی کوردستان په‌نایان به عوسمانی برد، ورمسی و شنۆ دران به شامحه‌مد به‌گی برادۆست. نه‌میرخان سه‌ری بۆ نه‌چه‌ماند و چوه ژنر داله‌ی میره‌عومر به‌گی سۆزان و له شه‌رێکدا که بۆ نه‌وی ده‌کرد، ده‌ستیکی په‌ری.

رۆژگاری شاتۆماسب میری سۆزان عومره‌ناویان نه‌بوه؛ عومر به‌گی ده‌ده‌تنگ و باباعومری کوری سه‌یفه‌دین سوکری همن که ژینامه‌شیان نازانین. هه‌روه‌ها ناوی میره‌قمره‌تاجمان به بهر چاودا نه‌هات. زۆر ویده‌چن قهره‌خان کوری ناسر به‌گ بی و له نووسیندا بۆ قمره‌تاج وهره‌رخاین. حوزنی له سه‌ری ده‌روا و نه‌مین زه‌کیش هه‌ر لای وایه که له دوی نه‌وی شاعه‌بباس هاته سه‌ر ته‌خت و نازوبایجانی له عوسمانی ساندوه، نه‌میرخان سه‌روه لای و شا زۆری ریتز لینا و ده‌ستیکی زه‌ری بۆ دروست کرد و نازناوی چنگ‌زیری دایه و قه‌لای مه‌رگومر و نه‌رگومر و شنۆ و ورمسی و سه‌رۆکایه‌تی هۆزی برادۆستی خه‌لات کرد و به‌ری کرده‌وه.

نه‌میرخان قه‌لای ورمسی په‌سند نه‌کرد و لای وابسو له بهر هیزشی نه‌یاراندا خۆ ناگری؟ بنیاتی قه‌لای دهمدی دارشت که سن فرسه‌خ له ورمینه‌وه دووره. یه‌کجار پشه‌وی دامه‌زواند و چمند قه‌لایچه‌شی دناودا دروست کردن و عه‌نباری نازووقه و عه‌نباراو و پاسگی دیده‌وانانی ساز کرد و دۆکی بۆ پارازتی ناوه‌که‌و نه‌ندهروونیکێ زۆر قایمی بۆ خۆی و ما‌ل و مندالی لب هه‌لخه‌ستوه. هه‌ر له‌و رۆژه‌وه که ده‌ستی به دارۆتشی هیمی قه‌لا کرد، نه‌میره شیعه مه‌زه‌به‌کان که‌وتنه به‌ره‌سه‌رکه‌انی و لای شا بزبان تیده‌چاند و ته‌نانه‌ت یسریداغ به‌گی فه‌رمانه‌روای نازوبایجانیخ کلکی تیخه‌ست و دنه‌ی شای دا‌که نه‌هتلی په‌رۆزه‌ی قه‌لا سه‌ر بگری؟ به‌لام نه‌میرخان گوتی به دوو زمانی سۆزمانان نه‌دا و فه‌رمایشی پشت گوێ خه‌ستن و رانه‌مستا تا قه‌لای سه‌رگرت.

هه‌ر له‌و سه‌روه‌نده‌شدا نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌ستیک له جه‌لالیان له بهر فوریچی مرادپاشای ←

→ عوسمانی ره‌بین و پنهانان به نیتران هینسا. شا فرماني داكه دهه‌زاريان بچنه برادوست و عسمن‌خاني نيستاجلوري والي هم‌مه‌داني به لمشكرتيكوه ده‌گمل ناردن و راي‌سپارده‌لای نه‌ميرخان كه دبسن شو جه‌لالی‌پانه له لای خۆی جسن پكاتهوه. نه‌ميرخان له ترسي نموه كه نموهك هژده‌كهي خۆی بكهونه تمنگانموه، سرپينچی لمو فرمانه كرد و ده‌گمل قزلباشه‌كاني شادا به شهر هات و زۆريشي زيان پس گمياندن. شا كه زانسي نه‌ميرخاني لسن ياضي بوهو، لمشكرتيكي زۆري كۆز كردهوه و له ۲۶ي شاپاني سالي ۱۰۱۷ك (۵ي ديسامبري ۱۶۰۸ز) به سمركرديمئي نيهمادوده‌دوله‌ي وزير ناردپه سمر نه‌ميرخان. چمن نامعيك له ناودا نال و گۆزي كرد و داواي لسن كرا كه بيتشمه بهر فرمان و قه‌لا چۆل كا. به‌لام خان چونكه زۆري ده‌ه‌لا‌كهي خۆی ياده‌ي، گوسني به گهف و هم‌ه‌شه نهدا و له قه‌لادا حاسيه بوه. لمشكري نيران ده‌وري داو ماره‌ي چوار مانگ شهرمان ده‌گمل كرد و زۆريان خۆين به‌خت كرد و چيان بۆ ده‌گمل‌خان نه‌كرا. له نمنجامدا سمرچاره‌ي ناوي قه‌لايان دۆزيموه و ناريسان لسن بپري و ده‌وره‌داروان بيست و يه‌ك پۆژ سازاري تويه‌تياي كيشا و به گمناوانيان ياده‌برارد. به‌لام عاسمان كۆمه‌گي كرد و بارانميه‌كي به خوپرم باري و عمنباراي پسر كردنموه. سمركرده‌ي لمشكري نيتران كه زانسي به ناو بپرين چي بۆ نه‌كرا، فرماني په‌لامارداني داو گوسني كسس نابين تا سمرئ دست له هه‌لمه‌ت بردن هه‌لگري. لمو هيزشه هه‌موانيسدا يه‌كجار زۆريان كه‌لاك داو خوشين هه‌تا گهينه بن ديساران و له ناو دۆداران و هيزرش به‌راندا شمري زۆر گران و به سام قومما و چمند مانگيتك هه‌ر ليكيان داو خويشي په‌كتسيان رۆاند و ناخري قزلباش توانيان بورجيتك له قه‌لا بگرن. نمو بورجه قهرجه‌گ و پياوه‌كاني پاسداري بوهون هه‌مويان كۆزران. به گرتني نمو بورجه قزلباش گورج بوهنموه و دۆهلران تۆزسك دۆامان. پاش ماوه‌يك نمو سۆنگره‌ش كه پيسريداغ دۆداري بوهو، كوري نه‌ميرخانيش ده‌گمل پارتيزگارانيسدا بوهو، كه‌وته دست قزلباشموه. كه‌م كه‌م هيززي‌خان كه‌م ده‌بوهو! گولله سۆپ و بمره تضنگ - كه‌ي كه‌م نيتسي كه‌م - به سمر كورده‌ندا ده‌باري و له لايه‌كيشموه زۆر له پياوه‌كاني‌خان كه تالان قزلباشيان دست كه‌وتبوهو، بمو ده‌سكه‌وتموه رۆيسون و نه‌گم‌ابونه‌وه. لمو ده‌مه‌شدا نيهمادوده‌دوله‌ي سوباسالاري هيزش‌به‌ران مرده‌بوهو، محممه‌د به‌گي بينگدلي هاتبوه شويته‌كه‌ي. خان ده‌زيان هه‌تا سمر خۆي بۆ ناگيسري، نامه‌ي بۆ بينگدلي نووسي و بيني راگمياند كه ته‌گم به‌لنيم بده‌ني نمكۆزن هه‌تا چاره‌م به شا ده‌كه‌وي، قه‌لاتان بۆ به جسن ديلم. بينگدلي نه‌مه‌ي پس خۆشبوو. خان هات و بوو به ميواني و له ناو خيوشي بينگدلي‌دا په‌زيراني لسن كرا.

عسمن‌خاني نيستاجلوري زۆري رك له‌خان هه‌لگرتبوهو! كاتن به هاتني زانسي، به محممه‌د به‌گي بينگدلي گوت تۆ ميرخان و پياوه‌كانيت له يه‌ك جينگه‌دا داناون چۆن ناترسى؟ باشتر وايه له ناو سوبياگه‌دا بلاويان كه‌ي. بينگدلي له سمر قسبي نمو، پياوه‌كاني به ناو خيوتاندا دايه‌ش كردن و نه‌ميرخان و چمند هه‌موايكي له خهيمه‌ي خۆيسدا هيزشتنموه. خان ناودالي سوكري و پياوه‌كاني وه‌بهر خيوشي نه‌لياس خهليفه كه‌وتن و هيزتاش بۆ خۆي له سمنگري ده‌ر نه‌چويوهو. كاتن كه هاتموه و ديتي، واخان نه‌بدال و پياواني هه‌ر ←

→ به چه کمه مانونه دشمیویست له ناریان بمرئ. دتوکمری خزی راخوری که بز هینه گیتز و ویتن؟ چزن شو میوانه بمریزانه له مائی من هر به چه کمه دانیشن و ماندویان نه خمستیموه. ورن نهو چه کانیمان لن و مرگرن. خان ناودال زانی به دلویسی وا دهنی و شتیکی دجین سردا همیه. نامادنه میرو نه خزی و نه پیاده کانی چه دانین؟ به لام نهلیاس خلیفه دهستی بر نهدا و هر سوو بسو که چه کیان لن و مرگرن. خان ناودال لئی راپهری و به شیر لهت و پعتی کرد و پیاده کانیشیان هممو کوشت و بسو هراییه قزلباش هاروزان و دارژانه سر شمر کمرانی سوکری و برادوست و سوپاگه بسو به شمرگه و هر دوک لا شیشانه گیانی په کتری و هممو پیاده کانی سوکری و برادوست له شمره کوزران و شو پالمانه بسی هواتایمش دوابی به زانی هات. جه میل

نهمین زه کسی له روپهر ۱۸۸ تاریخ کرد و کوردستان، ترجمه عمریه کی محمه دعلی عمونی، چاپی بمغدادا دهلی: نه میرخان ده گم عومر به گی سوزان به شمر هات و دستی پهری. نه مه پینچمانوی پراویزه کی پیشوره که گوتی شمری بز عومر به گ ده کرد و دستیکی دوزاند. هزار

نولوغ بهگ

رنگه کوپی میرخبر، کوپی پوستم، کوپی باباعومر، کوپی سیفمدین سوکری بووی
له پاش شو کاره ساته چمرگه که بسو به له ککه میله که به سر ناوچاوانی میژوی جیهانمو، نه میر
قربادخانی بیگدلی برای محمه دغانی بیگدلی سوپاسالاری عجم، به سر قه لای دمدم راده گمیش. محوت
سالاتی خملکی شو ناوچانه به جزو نیک چوسانده که له پهر و پزی کردنمو. له م بهینمشدا
هوزه کانی برادوست بووژا بونموه و به بیسری توله و پزگار بونموه ده ژیان. پهریزادخاتونی ژنی
نه میرخانی له پزترین، له م ماویه دا هر له دمدم به نهینن ده ژیا و کاره کمری مالاتی ده کرد و چاونه زوی
هه لیک بو که توله بز به نریتموه.

نولوغ بهگ له میرانی برادوست و خزمی نریکی خانی له پ زهر پینش بوو. له مساوه پهره وازه بسوو، دور
لهو ناوه ده ژیا. پهریزاد خاتون له پمستا نامه ی بز دضارد و دنمی ددا که دستیک له قزلباشان بویشتی.
نولوغ بهگ خزی له دوری قه لا داگرت و له دهره نیک ده گمرا. پوزنیک قریاد به نیازی پو له دژ دهرگوت
و نولوغ خزی دهنو پاشاموی دژداران هه لکرد و دستی کرد به قه لت و بریان و دوابی برای کردن.
قرباد خان که نه می زانی به هه لمداروان هاواری بز نه میرناغا سولتانی مراغه نارد و نهویش پیریداغی
حاکمی شعوریز و شیرسرلانی فرمانی های سوکوریانی به هیسدا هوه نارد و دوری قه لایان داو نولوغ بهگ
کموته خز که ده گوزیان راجیتیموه به لام به ختی چموتی هینسا و له کانتیکدا که جبه خانمی به سر پیوانیدا
دبه شیموه، ناگر بر بسوه باروتیموه و صنعباری فیشه که تمقیموه و گم دمسر و چاری هالا و خزی و زوری
پیاده کانی به سووتان شپزه بسون و سووتمانه که پزهی برین و چاری ناچار به نیوشمو به برینموه له
قلا په هاتنه دهر و به هه لائن چارمهری خزیان کرد. نیشتر پاریزگارنیک بز دژ نه ما. جه میل

به ندى پيڻجه م فهرماندروايانى مه محمودى

نمو کرکارانهى تيسكى پمستواى کولکهى ميژوويان پتک پشکنيوه و به شى کراوى به سمر ددانهى شى ليکدانموى ورديان داداوه و چمند که لوى خاويان به لسولداوى لى هه پيڻجاوه و به سمر نهمترهى بنووسى لووسيان کرژيان باداوه و گرمۆله و گلوويان لى قرتانمووه و گرى و گرنسچکيان لى رهانمووه و به گلۆله و لووله هه لى انماليوه و ماشمرى ژينى پيشينيان لى هه لويزنيوه، سمره تاي داوى تىک نالۆزوى ره سمنى کۆنى نمو بنه مالهيان پميدا کردووه و په کلا کردووه و ده لى تىن: فهرماندارانى هۆزى مه محمودى، سمرى نمو سريان به پادشايانى سمروانى ده گات و هينديکيش نيژن: ده گمّل ميرانى جزير پسا من.

سمره ختيک بووه له رۆژگارى تورکمانانى قهره قزينلووه، شيخ مه محمود ناويکيان له شامموه يان له جزيره وه - به هۆز و خزمانيه وه - هاتۆته نازربايجان و قهره يوسفى تورکمانى له قه لاي ناشوت دايه مزراندون و شيخ مه محموديشى ده نيو پساوانى به رده سى خويىدا جى کردۆتسموه. شيخ زۆر پياويکى به جهرگ و نازا و چاونه ترساو بووه؛ له زۆر شهراندا ناوى دهرکرد و سمر کرده گه ليک پتسى خۆشويست و ناوچهى ناشوت و ناوچهى خۆشابهى به ميسرايمتى پى سپارد و نازناوى مه محمودى له هۆزه که نا. که نويش نه ما، مه زنايم تيه که همر له جى خۆى ما و کوپ، که له پوروى بابى ده سکوت.

ميسر حوسين به گ کورپ شيخ مه محمود

له شويى بابى بوو به جى تشين و له رۆژگارى ده سه لاتدارى ناوقه زينوودا به ختى هيناي و ناوچهى نديباقيان بو له هه کاريان ساند و ده گمّل ناوچهى خۆى تىکمّل کرده وه. تورکمان زۆر جار کۆمه گيان دايه و عيززه دين شيريان به هۆى نمو شکاند و ولاى شهنۆزشى ده ست به سردا گرت. عيززه دين شير

هانای برده‌بهر میری بدلیسی که فریای کموی و هژی مه‌حمودی له کۆژ کاتموه. میری بدلیسیش له‌شکری زۆری به سه‌رکرده‌یی شیخ نه‌میری بلباسی بز هیمدادی نارد. میرحوسینی مه‌حمودی ناگای له مه‌حمودی بیژه‌واد نه‌بوو، به ناره‌زو له سه‌ر گوئی چه‌می خۆشاب - که چه‌می میرنه‌حمده‌ی ناوه - به‌و پهری غلوری و سه‌ربه‌سته‌وه رایده‌بوارد. شیخ نه‌میر وعیزه‌دین له سه‌ر به سه‌ریاندا و خافلگیریان کرد و له‌و دهم رووباره شه‌رنک قه‌وما که به داستانی بگێترنه‌وه. چه‌ره و گوهری گوردی کوردان، گمردوونی سه‌رگه‌ردان ده‌کرد. له هه‌موو لاره هه‌ر خۆین بوو فیجقه‌ی ده‌کرد و هه‌ر سوار بوو سه‌ره‌نگرتی ده‌برد و هه‌ر شیر بوو بریقه‌ی ده‌هات و هه‌ر تیر بوو کاره‌ساتی ده‌گێت. تیرنک میرحوسینی پینکا و تینکی گلاند و به‌ره‌و نه‌مانی ره‌تاند و کوپتیکی به‌ ناوی میرحامید له پاش به‌جی ما.

میرحامید کوپی میرحوسین

له پاش کوژرانی بابی جینگه‌ی گرتموه و نه‌ویش هه‌ر به‌و جه‌زه زۆر سالان خۆی کرده‌پیاوی قزلباشان و له ریزی پیاوه گه‌وره‌کانیان بوو. کاتی که له‌شکری مه‌رگ به سه‌ریدا داو به تیری گیان‌کێشانی پینکا و له رووکاری رۆژگاری تهره‌ کرد، سێ کوپی به‌جی هه‌شتن: میرشه‌سه‌دین، عیوه‌ز به‌گ و میره به‌گ.

عیوه‌ز به‌گ کوپی میرحامید

له پاش بابی کرا به مه‌رلیوای خۆشاب و به سه‌ر هژی مه‌حمودیش راده‌گه‌یشت؛ به گۆ نۆرکه‌مز سولتاندا هات، که به فرمانی شانیسماعیل کاروباری وان و وستانی به‌ریته‌ ده‌برد. نۆرکه‌مز گرتی و له قه‌لای واندا به‌مندی کرد. له گرتووخانه‌وه پیاوی ناره‌ده‌لای شه‌ره‌فخانی فرمانه‌وه‌ی بدلیس و لینی پاراپیوه که له‌و به‌نده‌ی رزگار کا. شه‌ره‌فخان نامه و پیاوی ناره‌ده‌لای نۆرکه‌مز و داوای به‌ردانی عیوه‌ز به‌گی کرد؛ نۆرکه‌مز به‌ری نه‌دا. شه‌ره‌فخان هه‌ر خۆی چوه‌ وان و له سه‌ر چۆمی خرکوم رۆنیشت و داوای نازاد کردنی کرد؛ نۆرکه‌مز دیاریوو خاره‌ خاوی ده‌کرد. شه‌ره‌فخان له داخان فرمانی تالانی وان و وستانی به‌ پیاوه‌کانی خۆی دا. نۆرکه‌مز خسی لی شینا و له رووی ناچارپیه‌وه عیوه‌ز به‌گی به‌ردا و ناردیه‌ لای شه‌ره‌فخان. نیتسه‌ عیوه‌ز به‌گ له پاش ته‌وه بق ماوه‌یه‌ک بیسوه به‌ردمستی شاتمه‌اسب و

ره گمّل میره‌کانی قزلباش خرابوو. نوسا ناوچمی نه‌لباقیش خرابه سر خزشاب و چند سالتیک عیوهز به‌گ به بریکاری قزلباشان به سری راده‌گمیش و کاتی که سولتانی مهرگ له قه‌لای گزوستاندا بهندی بریزانموی بۆ بریموه، پینج کوری له پاش مان: هوسین‌قولی به‌گ، شاعه‌لی به‌گ، هه‌مزه، حه‌من و بناغ.

هوسین‌قولی به‌گ کوری عیوهز به‌گ

له دوی نوه که سولتان سوله‌یمان خانی خه‌زاکمر ولاتی بدلیسی داگیر کرد، ناوچمی کارجیکانی بۆ ماوه‌یک به سنه‌ق دابه و له‌دوايه لیتی سیندرایه‌وه و به دهرکراوی چوه دیاربه‌کر و له‌ویش نه‌ژیا و گزوتیکی کووری بۆ دیاری کرا و کووتیکی به ناوی بایه‌ندور به‌گ له دوو ما.

بایه‌ندور به‌گ کوری هوسین‌قولی به‌گ

له و رۆژه‌وه که خۆیه گیراوه -له لاین سولتانی ره‌حه‌متیه‌وه- قه‌لای نوانی سه‌ریه‌خۆیه‌ی پی‌ دراوه و به سنه‌ق به سری راده‌گا.

شاعه‌لی به‌گ کوری عیوهز به‌گ

له بریکاری شاتۆماسب بۆ ماوه‌یک مه‌زنایه‌تی مه‌حموودیانی له دستا بوو. هوسین به‌گی کوری میره به‌گ -که میرلیویای نالباق بوو- کوشتی و کووتیکی به ناوی خالید به‌گ ماوه و نیستا ناوچمی جورسی به سنه‌ق ده‌بر ده‌ستدایه.

هه‌مزه به‌گ کوری عیوهز به‌گ

له پاش کوژانی برای -له‌سه‌ر فه‌رمانی شاتۆماسب- خۆی و هۆزه‌که‌ی بوونه هاریکاری ده‌لوپیری ناوتیکی قزلباش؛ که کرابوه میری مه‌حموودیه‌گان. له نه‌نجامدا هۆزی مه‌حموودی ده‌لوپیری‌یان به گیر هینا و به‌ر شیریان داو هه‌ستیان لی بری و هه‌مزه به‌گیان کرده‌سه‌زن. شاتۆماسب نارویه سری و به زۆر گرتی و ده‌سوچی زیندانی خزانده و له پاش سه‌رده‌میتک به‌ری داو ده‌گمّل هیندیک له ناغایانی مه‌حموودی کردنیه پیاو و به‌رده‌ستی حاجی به‌گی دونبۆلی.

له نمنجامدا هر حاجی بهگ نمو و ناغا مه محمودیه کانی له خۆیه کوشت.

خان محممه

له پاش لئاوچوونی همهزه، فرمانبرهواپی مه محمودی له دیوانی شاهه به خان محممه، کوپی شه مسه دین، کوپی میرحامید درا. دواي چهند رۆژتیک شاعملی سولتان حوسینی فرمانبرهواي وان، محممه دخانی گرت و له قهلاي واندا پیوهندی کرد و سرۆکایهتی هۆزی مه محمودی له دیوانی شاهه به هۆزی دونبولی درا و هه موو دونبولیه کان -جگه له تیره ی ماچه شان- که چهند که سیکه که میان ده قهلاي ناغچه قهلا دا بوون و هه ره ها جگه له هیندی که سی تر، که ده قهلاي خوشاب خزا بوون - هه موویان هاتنه بهر فرمانی حاجی بهگمه .

خان محممه هه چۆنیک بوو خۆی له زیندان پرزگار کرد و خۆی گیانده ناغچه قهلا و گه یشته پال مام ره شیه کان. مه محمودی که پییان زانی، کۆمه لیکیان رایان کرد و نهوانیش چوونه لای خان محممه دی ناغایان. چهند لاویکی زۆر چالاک و بیباک ده گم له خان محممه خویان بۆ گیانی حاجی بهگ ده ده سک نا و له شهوتیکدا له پرۆنه کاو هه لیان کوتا سر قهلاي ناشوت؛ که حاجی بهگی تیدابوو. خوت و خافل خویان تیکرد و به شیر و تیر تییان بهریوون و دونبولی زۆریان لسی کۆژا و حاجی بهگ بریندار کرا و به هه زار کیشه و گیره خۆی له ده ستیان ده ریاز کرد و به زامداری له ناو قهلا خۆی شارده وه.

خان محممه دیباوی نارده دیاره کر و پایسپارده پوسته پاشای میری میران و پیتی پاگیانده که ناماده م سر وه بهر باری باره گای سولتان سولهیمان خانی خه زاگه بیتم.

شاتۆماسب که وایزانی، فرمانتیکه بۆ خان محممه نووسی که سرۆکی هۆزه که ی بی و بۆی نارده. له دوایشدا فرمانداری هۆزی مه محمودی له لایم دیوانی شاتۆماسبه وه درا به حه سن بهگ و خان محممه به خۆشی خۆی دهستی لهو مه زنایه تیه هه لگرت و به ناغچه قهلاي ده ساچاند و پرۆانهش سه ده ناغچه یتری له دیوانی عوسمانیه وه بۆ برابۆوه و له خه زتنه ی دیاره کر ده یاندایه و ره گم تیبی ره مه کی (متفرقه) خرا بوو. له سر سنوره کانی نزیک به قزلباش زۆر نازایانه خه زمه تی عوسمانیانی کرد و زۆریش له سر دنیا ژیا. سی کوپیشی بوون: مه لیک خه لیل، میرشه مسه دین و

سیدمحمدهد هر له پژوگاری بابیدا مرد و پاش نه‌مانی خان‌محمدهدیش کوره‌کانی له سر دژی ناغچه‌قلای ده‌گزی به‌کتری پاچوون و شه‌مسهدین مه‌لیک‌خه‌لیلی کوشت و نیستا هر خزی جینشینی بابو و ناغچه‌قلای له دستدایه و له راستیشازور لاونکی رتللویتک و بیاونکی فره هیزویه.

میره به‌گ کوری میرحامید

له پاش نه‌مانی عیووز به‌گی برای، له دیوانی قزلباشه‌وه کرا به فرمان‌پروای مه‌حمودی. لهو ده‌مه‌دا که میرشهره‌فخانی بدلیس و نۆلمه‌تکلوو شهریان بوو، میره به‌گ له جه‌نگی جه‌نگدا له شهره‌فخان هه‌لگه‌راوه و خزی گمیانده‌سوپای نۆلمه. پاش ماوه‌یه‌ک له لای نۆلمه‌ش بزو به دۆلمه‌ی هه‌لوه‌شار و هاته به‌رچاو که راست ناکا و چی وای ده‌باراندا نیه. که دی خه‌نه‌ی ره‌نگی نه‌ما، به‌رهو نیرانی باداوه و له‌لای شاتۆماسب گیرساوه.

سولتان سولیمان‌خانی خزاکر بهو ناکارانه‌ی زانیبوو. کاتی له گهرمه‌شیری به‌غداوه بۆ گرتنی تموریز ده‌چوو، میره به‌گیش لهو سایه‌دا بۆ ژر سایه‌ی عوسمانیانی با دابۆوه. سولتانی هه‌موو دنیایه‌ی چاوه‌شینکی له چاوه‌شانی باره‌گا نارده‌شوتنی. ده‌لین خاین ترسه‌نۆکه. نه‌ویش ترسا و چاوه‌شه‌کی سولتانی کوشت و کورده‌کانی بهر دست‌ی خزی بۆ هه‌را و شهر ناماده‌کرد. خوینی چاوه‌ش بوو به خوینی سیاوش و هژردوی سر له بهر شه‌ژاند و له هه‌موو لاهو هیرشیان بۆ کرد و پیاره‌کانیان کوشت و خوشیان گرت و ده‌گه‌ل چمند هاوکارتیکیدا هینایانه بهر دیوان و هر دم و دست میره‌غزه‌بان خوشتیا لێ بیری و به سزای په‌وایان گمیاند.

دوو کوری چوونکی له پاش مان: مهنسور به‌گ و زهینه‌ل به‌گ.

مه‌نسور و زهینه‌ل

دوای نه‌وه‌ی که له خه‌م په‌خسین، لهو ساله‌دا که سولتان سولیمان‌خانی خزاکر سه‌فه‌ری نه‌خه‌چمرانی ده‌کرد، نه‌و دوو برایه به به‌که‌موه چوونه باره‌گای شاتۆماسب و شاش ناوچه‌ی سه‌که‌من‌تابادی سر به خزی به ناوی سنجق دابه مهنسور؛ که هه‌تا ژیاوه لێی نه‌سیننمه‌وه. زهینه‌ل

به گیشی له ریزی پاسدارانی پایمه‌رزدا دامه‌زراند.

له مرده‌مه‌دا که شانسماعیلی دووم هاته سر ته‌ختی نئیزان، مهنسور به‌گ چوه خزمه‌تی و ناوی به خیری شاهانه‌ی به‌رکوت و گه‌لنکی ریز لی‌گیرا.

له پاش مرگی شانسماعیل - که هینمی ناو دوو ده‌ولت جینگه‌ی خزی به دوژمنی داو ناشنایه‌تی نئو پادشایان وه‌شیرا و هم‌رایان لی‌په‌یدا بۆه - خوسره‌پاشای میری میرانی وان به‌لینمی به مهنسور به‌گ داکه سنجاقی بارگیری به مولکایه‌تی بدانی و هینایه‌وه لای عوسمانی و ناوچه‌ی مووشیشیان به ناوی نالیکانه‌وه بز خسته سر بارگیری. زه‌ینه‌ل به‌گیش زه‌عامه‌تیان بۆ بره‌مه‌وه و کاتی‌ مردیش دوو کوری بوون: هه‌مزه به‌گ و قویاد به‌گ.

هه‌مزه به‌گ کوری زه‌ینه‌ل به‌گ

سالی ۱۰۰۲ ک. (۱۵۹۳ و ۹۴ ز.) له سر په‌سندی جمعه‌ریاشا، ناوچه‌ی سندوسی سر به مه‌راغه‌ی درایه‌ دست. مال و مالآت و خیل و خیلانی مه‌حموودیان چوونه سندوس و هه‌ر وه‌ک له باسی موکریدا نووسراوه، ده‌گه‌ل شیخ همیدر به شهر هاتن و هه‌مزه و قویاد به‌گی برای و سه‌د که‌سینک له مه‌حموودیان و دۆستانیان به کوشت چوون و دار و نه‌داریشیان وه‌بهر تالانی موکری کموت.

حسهن به‌گ

کوری عیوه‌ز به‌گ، کوری میره‌حامید

هۆزی مه‌حموودی که نئزدی بوون، نه‌و حسهن به‌گ به‌که‌م میرنکه ژنۆلابه‌ری پۆشمان بووه و براست و ژدل بسلمان بووه و له نوێژ و پۆژی و هه‌ج و زه‌کاتدان، گه‌لنک چی بووه و کوپه‌کانی خزی فیزی قورعان خویندن و نه‌رکی دین به‌چی‌هینان و په‌یره‌وی کردنی پیغه‌مبه‌ر کردوه؛ فیزیگه‌ی نایینی و مزگه‌وتی زۆری له ولاتی خزیدا دروست کردوون. هه‌ر وه‌ک له مه‌وسه‌ر گوتمان کاتی‌ که خان‌مه‌مه‌د کوری میرشه‌مه‌دین کرا به فرمانه‌ه‌وای مه‌حموودی، حسهن به‌گ پای‌کرد و پووی کرده ده‌رگای شاتۆماسه‌ب. شا به چاری پر له به‌زه‌وه لیتی روانی و فرمانه‌ه‌وایی مه‌حموودی و سه‌لای

خوشایب خهلات کرد و پهوانی کردهوه.

کاتی هاتموه، خانمحمه مدخان - وهک بهختی به کار - به پیسریهوه چووه؛ همر به خوشی خوی مزنایمتیه که می بزجی هیش و چووه ناغچه قهلا؟ که همر جی و شوینی له میویان بسوه و لهو قهلایهدا نیشته جی بروه. حهسن به گیش هیچ دهستدریژی بز ندهه کرد.

لهو سمرده مایه دا که سولتان سولهیمانی خهزا کمر به نیازی نیران داگیر کردن دهچووه نازربایجان، حهسن بهگ له روهی ناچاری و به نستولاری پهوانی ناستانهی سولهیمان بسوه. همر وهک خویان هیشتموه و میرایمتی خوشاب و ماحممود بیان پی بهختی. نیتسر لهو پژهوه زور به پاک و دلسوژی خزمعتی پادشای ده کرد. کاتی که نمسکهنده پاشای میری میرانی وان لهشگری برده سمر حاجی بهگی دونبولی و له خویه گوشتی، حهسن بهگ له شپه کهدا گالهی کرد و به نازایهتی تولهی دزدونگی چند سالی کردهوه. نمسکهنده پاشا همر چونی دیسو شوای به پیچکه می تهختی خهلافهت گیماند. سولتانی دژست لاوتنهوهی دوژمن تاوتنهوه، شیری زیرین و نمشتی زور هینزای به خهلات دایه و له ناو هاوسایه و هموالانیدا سرفرازی کرد. سالانه هممیر به دووسهده هزار ناقچهی عوسمانیشی - له بمر و بوومی زههینهکانی تاییهتی شاهانهی سمر به دیار بهکر، به ناوی نالیکنه - بز برایهوه. سمره پرای نموش فرمانتیک درچسو که تا سیه هزار سمر شازهلی خیلانسی هوزی ماحممودی - که دهچنه زوزان و دینهوه گهر میان - پوشانه و سمرانه ندهن. له راستیدا نموش همتا خوا حمزکا له خزمعتی دهولتهندا سمر راست بووه؛ له فیداکاری و خزمعت گوزاریدا هیچ درقی نه بووه. خه نهخوازا لهو دهوانه دا که سولتان مرادخان خوالیتخوشبووه به نیازی نیران گرتن لهشگری نارد سمر قزلباشان، نیتسر نمو بهخت و خوشیهی که پوری کرده حهسن بهگ و هوزی ماحممودی، له هیچ دهورنیکنا هیچ میریتکی کورد نمه می به خویهوه نهدیهوه.

نوسا که نمسکهنده پاشا له وان بووه، په لپی به سولتان نهحمدهی فرمانتهوای خیزان گرت که نابن له دیوانی واندا له لای سمر روی دانیشی؟ فرمانی پیروزی له سولتان سولهیمان خان ساند که جگه له زهینمل بهگی ههکاری، کس پی ناکموی وه لای سمر روی که وی. پهنجاسال به سمر به خوی میرایهتی کرد و سالی ۹۹۳ ک (۱۵۸۵ ز) له وهختی تموریز گرتندا - که شمیری قزلباشانی ده کرد -

له سعديباد كوژرا. له پاش سالتی كه عمسكمری هميشه لسمر به سمردارى فخرهادپاشای و وزير بسو
 هيمدادى جمعفمرپاشای ميرى ميرانى تهورتر پوزيشت، پيشمى لمشيان كز كردموه و هيتايانسموه
 خوشاب و له فيترگميهكنا كه خوى بنياتى نابوو به خاكيان سپارد.
 سن كورپى له پاش مان: عيوهز، شير بهگ و شيتخى بهگ.

عيوهز بهگ كورپى حسمن بهگ

هر له رزوزگارى باييدا - لسمر به ليتنى عوسمانيان - ناوچمى ساكوى سر به نه خچهوانى له
 چنگ قزلباشان رزگار كرد و قهلايهكى تيندا دروست كرد و به مولكايتمى درا به خوى.
 بيست سالتى به سمر راگميشته؛ له ناخر و نوزخى سالتى ۱۰۰۲ ك (۱۵۹۳ و ۹۴ ز) به
 ههواى داواى تولمى خويتى همزه بهگ و قوياد بهگى ناموزاى، و سپراى خدرپاشاى ميرى
 ميرانى تهورتر، چوهه سمر شيتخ هميدمر و همر وهك ليتنى دواين، شيتخهيدمر شمويش و
 گهليكى تريشى له مهحموودهيكان كوشتن و خويتى له دورى قهلا پشتن.

مستغفا بهگ كورپى عيوهز بهگ

له پاش كوژرانى بابى، له بهزمى دوربهستينى پادشاي دنيا نهستين، سولتان مسحه مه دخانموه،
 سنجهقى ساكوى - همر بهو دهستورهى كه درابوهه بابى - پى به خشرا و نيتساكل به دهستيمويهتى.

على بهگ كورپى عيوهز بهگ

ناوچمى شورديادى نه خچموان بسو ماويهك به دهستيموه بسوه. زوريمى پسامان و ناغايانى
 مهحموودى له سايمى سمرى حسمن بهگموه زور خوشتيان بسو هاتبوو. گوندى قهوغا و بهرپيژوه و
 مووچه و موزراى به برهوى نازربايجان و نمره نستانيان - كه له دست قزلباشان دهرنسابوو - كامى
 همره باش بوو، بهو بنه ماله و نهو هوزه سپيرا بوو.
 پيار له راست لا نه دا، حسمن بهگ پياوئيكى ممرد و رهند و كاربه سهند و هوزيمرومر و دادگمر

بوو. وریایهك بوو كس له دنیا تای ندهه كردد. لمو پوژوهه كه هاتبووه بمر فرمانی عوسمانی تا نمو پوژهی كه تییدا مرد، همر كاری كه بۆ دولتی كرد: شعر و ههرا، نازایمتی، چههره ی به دهولت داره، له لایمن هۆزه كانیموه، له لایمن كوره كانیموه، همر خزمهتیک بهو سولتانانه كراوه، سمر له بمر درشت و وردی له دهفتمردا سیایی گرتبوو. بمر گیتیگی تئ گرتبوو. به به گلسمر بهگ و دهفتمردارانی مؤر كردهبوو. نعوچار لهوان ترازابوو، له وان به قازیانموه گهراپوو؛ چوو بووه لای هه موو میسه كورده كان، نهمشه دهپیلای پی كیشابوون و بزیان له دهفتمر نووسیوو، نعوچار چوو بووه لای سمردارانی پایه بمرز و دهره جه دارانی جینگوره و نهوانیشی ساز دابوو؛ مۆزی خۆیان بۆ پینوه نابوو. نوسا دهفتمری به تمیاری ناره باره گای سولتان مرادخانی ره حممتی و به تورپه ی شاهانمشی خه ملاند. نیتر خوا بتهحمینیتموه، همر جاریکی همر کاریکی به دیوان با، دهفتمره پوژی دهبن كه موشی دنا و بی برگر و پیچ و پهنا، راست بۆ دیوانی بهرزی سولتانی مل لیدنا و دهفتمری لیک ده كردهوه و كردهوه ی وه بیسه دیناوه. دهفتمر بیووه عاسای مووسا و هیتر نهمبوو خۆی له بمر بگری.

حسمن بهگ همر به زیندی سمری كه ماكوژی بۆ عیوهز بهگ ساند، شیر بهگی كورپی دووه می کردده میسری مهحموودی و خۆشاییشی دابه.

شیر بهگ كورپی حسمن بهگ

پیاویکی سمرسوفیلکمیبه و دهروشانه هملکمو توه. زۆرتیری کات و ساتی به هاونشینن مهلا و خۆینده وارنموه پاده بویری و خزمهتی بیسه و پیاوچاگان دهکا و سمری له مالی خوداش داره. خۆراک و پۆشاک ی زۆر ددها به دهروش و عهبدال و همزاران و هۆز و خزمانیشی زۆریان خوشدوهی و به ناکاری دلخۆش. نیستا نموه دوازده ساله كه مهنایهتی خۆشاب و پیشموایهتی میسهرکان و تیرهکانی مهحموودی ده بمر دهستی نهودابه.^۱

۱- نه مین زهکی دهلن نمر میرنشینیه له پیشفا بیووه دوو چوون و له چمرخی دهی کۆچیدا سن بمش بوو؟ ههنا ناره پسته کانی دهرانی عوسمانیش همر مابوون. له نهولیا چهله بیموه دهگیتتموه كه: نم نهماره له سهده تیره ی زۆر به هیتر پینک هاتوه و له ده می هینمایهتی شمش همزار چه کلاری ههیه. له هامریش دهگیتتموه كه: سالی ۱۰۶۹ ک. (۱۶۳۹ ز.) عملی پاشای حاکمی ناشسوت (ناشیت) میسریان بووه و قهره مستغاپاشای سمرهک ←

→ وزیر عوسمانی له ناوی بر دود. به داخوه نازانین شتیخی به گی کوپی حوسن به گ چی به سر هات. ویده چی له شری قملای دمدم کوژرابین. جمعیل

به نذی شه شه م فهرمان پروایانی دونبولی^۱

ناش وهستیانی ناسیایوی پرووادی بی‌وهستان، له کۆزه گه و پهره و توپ و تهنووری سهر بهوردی دوروهه پیندا هاتوون، تهوره و شیش و بسته و کرده له و موروی سهرگوروشته بیان دابهستوه و له داشکستانی داستانی کهوناراه - به تیبینی و به سمنگینی - سهرنگ ناسیایوی دۆز و ناوه زیان و مسهر خستوه. به فرکی ناوی دۆلی بنوس، زهنووری نووکی لهبار دادراویان وه گهر خستوه و ویتژی بیژراو و گیتزه و کراوی بی گورگه و زیوانی هۆزی زمههری ناشیتره کانی خهت و دپرانیان له سهر بانیهوی تژی مزیهه به کهویزه دا لووزمو پینداوه و به دهم چهقه نهی زمان و داندا به ریز خزاوه و له گهرولوه خولی پینداوه و له سهر پهرانی بست و گوئیلپانی بیسراز کراوی له وازه داری بی لی داخرا و لیبیان کردوه و مزه و توژاشی وشه گهل باشی به پیز و پشتیان له زۆرباراشان جیا کردۆتوه و به کاسه یه لک و پسولهی کهپوله وهریان گیتراوه و نهوهایان له هیله گ داوه که: میسه کانی هۆزی دونبولی بایسری زوویان عاره بی شام بووه و هیندیکیش ده لاین له بنیچه دا خه لکی جزیرن و کهوتونه نازربایجانومه و هه مووش لایان وایه ناوی عیسا بووه.^۲ پادشایانی رابردو سه گه مننابادی لای خۆی بیان

۱- قاموس المحيط، ج ۳، ل ۳۷۷ دهلی: دونبول له سهر کیشی قورنورد، هۆزیک کوردی لای موسلن. نه حمهد کورپی نه میسر و عملی کورپی نه میره کر - که همره دکیان حمیدیسومان بوون - سهر به هۆزی دونبولین. جه میل

۲- رهنگه میرعیسای کورپی میریه حیای نیاز بی که به سه لاهه دینی کورد به ناوسانگ بووه و له چاخ خزیسا سه دهزار مانی له کوردی یه زیدی بهرمو نازربایجان و قههستان (کۆهستان) هینساوه. نه صین زه کی له کتیبی انارالشیمة الاماسیهوه ده گیترتمهوه که پنکه می هورلی، شاری تهورتزه بووه و ماوه کیش بوته وه زیری هارون پره شهید. له ریاض الخلفی تاریخی دونبولیانیه شهوه - که عبیدولم هزاق کورپی نه جهه فولی دابنساوه - راده گوئی و ده لئی: په کم میسری دونبولی تاهیر، کورپی میرعیسا، کورپی میرموسای حاکمی شاهه که وهک ده لاین نهو موسایه کورپی به حیای بهرمه کی وه زیری هارون پره شهید بووه. زۆر ویده جهی نه مه راست بی چرنکه موسای کورپی به حیای ←

به ناورگانه داوهتی.^۱ ماهه‌یک لموی ژیاوه و بهره- بهره هوز و تیره‌ی لی هالاوه و هه‌لیداوه.

دونبویه‌کان له به‌رینا سر له به‌ریمان یزیدی بوون. له دواییدا میره‌کانی عیسا به‌گی و هیندیک هوزی نزدیک به وان، لمو نوله پاشگمز بوونوه و خویان کردوستنی مزه‌به به‌لام هیتشا زوریان مساون

→ برمه‌کی له هه‌راکدا ناری نیه و نازاندی چی بمسر هات. ده‌مین نمو میر عیسا به‌ی ناو شه‌رفنامه، نموه نیو عیسا ی موسایه بی، نکه همر خوی بی؟ چونکه مهودایان زور لیک دووه.

نه‌میین زه‌کی ده‌لی: نمو هوزه زور تیره‌ی لی بوونوه و له ههمووان به‌ناوتر به‌ری یه‌حیا و به‌ری شه‌سه‌کی -که ده‌چنوه سر شه‌موسله‌لیک جمعه‌فر و به‌ری عیسا به‌گلووی سر به میر عیسا و به‌گراوه‌ی به‌ری میر فره‌یدون و نه‌یوب‌خانی و هیت‌ریش، له پرژگاران به‌رینا له لایمن پادشایانی وه‌ک ممنوون و ته‌یسورل‌نگ و سولتان سلیموه به‌رو کاشان و خوراسان و خبوشان و شیروان و گمنجه و قه‌مباغ و قه‌ره‌جه‌داغ و شوینی‌تر پاونزون و دوور خراونه‌توه و نهم ههمو لکانه‌یمان لی بوئوه.

وا نیشه به‌ سر چلی ژیننامه‌ی چوار میری به‌ر له میر عیسا، له نه‌میین زه‌کیسه ده‌گنپ‌نموه. نمو له مشاهیرالاکرادا ده‌لی: میرمه‌مد - بیان نه‌حسده - چواره‌میین میری نمو به‌نامه‌ل، حاکی شام بووه و له پاشان له ولاتی هه‌کاری چمنده قه‌لایه‌کی گرتوه و سالی ۳۸۷ ک (۹۹۷ ز) له قه‌لای به‌ ناریانگی پایدا مرده‌وه. میرسولیمسانی کوپی بوئه جینشینی و شینخی سر به‌رمالیش بووه و کرده‌گانی ناز کوردستان و نازربایجان و شامی کردونه مریدی خوی و قه‌لای زور و دام و دزگای زور گرینگی نیجاده کردون و له ههمووان ناره‌ارترین سرای سوله‌بسانیه، که له چپای سنجاری کردوه. فیرگه و ته‌کیه‌ی زوری بی پهم‌هوانی دامن‌زاندوه و چمنده کتیبیش داناون و سالی ۴۱۰ ک (۱۰۱۹ ز) مرده‌وه و میرجمعه‌فری دووم - که کوپی بوو - جینی گرتوئوه و کانی زه‌ری له چپای ژه‌نگار په‌یدا کردوه و سالی ۴۴۱ ک (۱۰۴۹ ز) مرده‌وه.

به‌لام ناخو جمعه‌فری په‌کم کی بووه؟ نه‌میین زه‌کی ده‌لی: ده‌مین جمعه‌فری به‌رمه‌کی به‌ناویانگ بی. من پتیم وا نیه؟ چونکه نیرانیا ن زور بووه. واده‌زانم میرجمعه‌فری کوپی نمو میرحسمنیه که بیانویکی زور به‌هینز بووه و له خلیفه‌موسعه‌سه‌می عیسا ییخی بووه و دوو جارانی به‌گروا چوه و جاری پیشوره له چپای دانسینانیا شکاننوه و جاری دووم به‌ سرکرده‌ی نیتاخ لشکری زوری نارذوئه سر و ده‌ورمیان داوه و نزدیک بووه به‌ دیلی بگرن، خوی دهرمانداو کردوه و پی مرده‌وه و مرده‌نکشی سالی ۲۲۶ ک (۸۴۱ ز) بووه. پروانه ۱/۱۶۸ مشاهیرالاکراد. بزیمش نهمه به‌ دوور نازانم چونکه نمو نه‌میره له چپای دانسینان بووه. کموایی یه‌زیبیه و دونبولیش یه‌زیدین.

سپه‌میان میریه‌حیا به‌ که نه‌میین زه‌کی ده‌لی: سی‌هزار مالی فله‌ ده‌بهر ده‌ستا بووه و هزار و دووسه ته‌کیه‌ی له ناو چپاکانی کوردستان و قه‌مستانا دوست کردوه و سالی ۴۷۷ ک (۱۰۸۶ ز) مرده‌وه.

به‌لام سه‌یره نه‌میین زه‌کی ده‌لی: شه‌ره‌فخان وا ده‌لی و شه‌ره‌فنامه‌ش پاسی چمیر یه‌حیا بیانی نه‌کردوه. جه‌میل

۱- نمو پادشا رابردوه ده‌مین سه‌لا‌ه‌دین نه‌یوی بی بووین. شازاده نادر میرزای قاجار - که پاسی دونبولی ده‌کا - له ابوالفیعا ده‌گنپ‌توه و ده‌لی: دونبویه‌کان پیاری سه‌لا‌ه‌دین بوون و شه‌ریان له سر ده‌کرد. جه‌میل

که دست له یمزید بهر نادهن و وازیان لی نیه لئی لادن!

له مەر پەسنی دونبولی ئەوی له هەمووان راستتر بێ ئەویە کە: ئەو هۆزانه رۆژگارێک له لای بوختی [بۆتان] هاتوون و کورد دونبولی بوختیان بێ دەلێن.^۱

شیخەحمەد

له دەورانی تورکمانی ناوقۆزینلوو، شیخەحمەد بەگ له کورانی عیسا بەگ، قەلای بای و هیندیك ولاتی هەکاری لەو تورکمانانەموه پیتراوه و زۆریان له لا خۆشەویست بووه.^۲

دیزەمانی دژداری بای و مەزنایەتی دەورویمری هەر له دەست دونبولیاندا بوو. شیخەحمەد کە مرد، دوو کۆپی بوون: شیخەبیراهیم^۳ و شیخەهلوول.

شیخەهلوول

له سەر سپاردە ی بابەکە، شیخەهلوول بوو بە جێنشین^۴. ئەویش ماوەیەک دنیای خوارد و کۆچبەاری

۱- ئەمەین زەکی دوو میسری خستوونە نێوان میسرعیسا و شیخ ئەحمەدەوه کە لێنویانان بێ بەهره نیه:

بەگەم: میسرەمەفەر شەمسولسەلیک هاوچەرخی میسرەمنورچەتەری شیروان بووه؛ سالی ۵۳۵. ک (۱۱۴۰. ن) مردووه. شاعیری بەناویانگ خاقانی شیروانی زۆری بێ هەلگوتوه.

دووم: ئەمیر بەگ هاوچەرخی سولتان سەنجەری سەلجوقیە کە سەنجەر له ۵۱۱-۵۵۲. ک (۱۱۱۷-۱۱۳۱. ن) دا فەرمانی هوا بووه. زۆریشی ناوایی له شاری خۆ بەجێ هێشتووه و سالی ۵۹۰. ک (۱۱۹۴. ن) مردووه. جەمیل

۲- ئەمەین زەکی بە میسرەحمەدخان کۆری ئەمیر بەگی ناو دەبا و دەلی: دارایی زۆر و ناوی چاکە ی زۆرتری له پاش بەجێ ما؛ جەزی له زانست دەکرد و ئەدی بێ زۆر خۆش دەویستن. مەولانا جەلالەدین رۆمی خاوەنی کتێبی بەناویانگی مەسنەری، له لای ئەو بووه و له هەموو کەسی لێ نزیکتر بووه. له چپای سەنجان له گوندی بابا، عەمری خودای کردووه.

۳- له ئەمۆرت دەبوو؛ دەگەڵ چەنگیزخان دۆست بوو. ولاتەکە ی له بەلای مەغولان پاراست. سالی ۶۹۲. ک (۱۲۹۲. ن) مرد. ئەمەین زەکی دەلی: کۆریکی بە ناوی جەمشید بەگ هەبووه و بۆنه جێنشینی و له چپای هەکاری دەگژ مەغول راجووه و سالی ۷۲۵. ک (۱۴۲۲. ن) غازانخان لەشکری ناردۆته سەر و له چپای چەخانه کۆژاوه و له گوندی سیابای نێژراوه.

۴- ئەمەین زەکی دەلی: کۆری جەمشید بەگ و میسری ئەمۆرت بووه و سالی ۷۶۰. ک (۳۵۹. ن) مردووه.

بۆ گۆزستان نارد و حوت كۆپى له پاش بهجى مان: جه مشيد بهگ^۱، محمهده بهگ، خالقوتيردى بهگ، حاجى بهگ، نهحمده بهگ، نيسماعيل بهگ و جعفر بهگ.

حاجى بهگ كۆپى شينخه هلول بهگ^۲

جيا له پهبوهندى ديزينى به ماله سهفويموه، دلسۆزى به تينى دهريارهى شاتوماسب كردهسربار و له دهرياردا وهك خۆشمويستيك ريڊرا و شارى خۆى له لاي شاوله بۆ خرايه سمر سهگمن تاباد و دايبانه دەستی و نازناوى سولتانى پيڊرا و لهو ساوه بوو به حاجى سولتان. دهباويه سنوورى وان و كوشمنى نيزان - به دونبوليان - له رۆميان پياريزى.

دونبوليهكانى حاجى سولتان - كه ههموو چۆلپهرست و كيتوى بوون - له سهريزئوى سريان دهخورا و هرگيز شارى ناوه دانيشيان دهخونيش نههاتبوو. وه ناو شارى خۆى سهريهخۆيان كهوتن و هر كهمه خۆى به گۆدهرز و گيو و سامى نهريمان نهدهدا و به لووتبهريزهوه بافيشيان دهكرد كه نيمه بووينه لهمپهر و له بهر عمسكمرى رۆمعهه راگيراوين و خوين بههامان، شا خۆى، شارى خۆى پيتاوين. به فيز و بايى بوونهوه بهريزه دهچوون و به تيز و پلارانهوه ناوييشى سمرم دهسوون و به دهردى كاورا كوردهكه، له تووشيموه تووشى كهر و تۆشه خۆشهى ناو بار دهبوون. وهكى مامۆستا فهرموويه:^۳

كوردى كمرى ون بيسو له كابه	قيراندى له عارهبان كه يابه!
نمو چۆله جهههندهمه له بهر تاو	رهمله، گرهبايه، وشكه، بى تاو
به پيسادهيى فيتر نمبووم وهك نيتوه	چۆن بى كهرهشين برۆم بهريزه؟
تووپه و بهرك و له سمر بههانهم	بهم خرايه كموا منى له خانم

۱- شازاده نادر ميسرزا له كتيبي عالم آراى عباسى دهگوتتهوه و دهلي: نم جه مشيد سولتانه حاكمى ممرند بسرو! به پينجده كهموه دهگژ لهشكرى سهنازيشاي جهانمزا دهراچوو! له بهرى شكا و هملات.

۲- نهمين زهكى دهلي: له رۆزگارى نمو ميرهدا دونبوليهكان بوونه پهبوهي شينخهفيميدى نهردهوتلى و نمو ميسره سالى ۸۲۲.ك (۱۶۱۹.ن) مردوه.

۳- مامۆستاكه «نظامى گنجوى» و هملستهكه ده «الميلى و سهجنون» دايه و بهو بهيته دست پيندهكا: كُردي خركي به كهمه كُم كرد در كهمه دويسد و اُشْتَلُم كرد

کسی بیسته بفرم، دزی کفرم بس
 گش گیانی نمشی وهدار نعرم بی
 نمو لعم گهفهدا بوو کمر پمیا بوو
 خمنیا که به چاری یاری شابوو
 دمیگرت همرهشمه فره وه کار بسوو
 نمینا وه خودا نه کمر نه بار بسوو

گویه چمند کمیتک له جزمایمرچی دونبولیان دهچته دووکانی شیرینی فرۆشیک و تا گنجیان لئ
 دهبری ههلو دهخۆن و کاتی هر دهبین، لئی ددهن برۆن. کابرای دوکاندار دهلئ: کاکه دراوهکمی نادهن؟
 لئی مۆر دهبهوه و دهلئین: نموه تۆ دهلئیی چی؟ شاخۆی شاری خۆی به ههلواره به نئمه بهخشیوه! جا
 نمه له ناو تورکاندا بۆته باو، دهلئین: «شهر بزم حلوا بزم» و اتا: شار شاری خۆم، ههلوای دهخۆم.
 دیسان همر لهوانی دهگێرنموه که هیندیک له موسولمانهکانیان برۆتکی ههینی دهچن گۆی لهخودبه
 بگرن: خودبهخۆین له سمر ری و شوئینی شیعهگمری به ناوی دوازدهنیماسهکاندا دئته خواری. که ناوی
 نیمام جعفری سادق دئین، دونبولیهکان توپوه دهبین و به یهکتر دهلئین نهم پیشنویژه چمند نهمزان و
 گێژه! ناوی حاجی بهگ و براکانیتری له بیسر کرد و همر ناوی جعفری بره گچکهی بره. نمو
 پیشنویژهی به سمر ناوی حاجی بهگ و برابانیدا باز بۆ نموه ناشی نوئیزی له پاشموه بکری! زۆر
 شتی دیش به گالتموه له دونبولیان دهگێرنموه که خۆی لئ لادمه باشتره.

پوختهی وتار، حاجی سولتان ماویهکی کم و هندک کوئخایهتی شاری خۆی کرد. دوزمنایهتی
 زۆر کمونی دهگمَل هۆزی مەحموودی بوو؛ چمند جار لهشکری لئ کردن و همر وهک له مەویهر باسمان
 کرد، هیچ جارانیش چی بۆ نهکرا. له نهنجامدا همسمن بهگ و خانمعه مەدی مەحموودی
 نسکمندریاشای میرانی وانیان لئ هان داو له پرونهکاو هیرشینی برده سمر شاری خۆیه و
 حاجی سولتان بهگ و گهلیک له هۆزی دونبولی خافلگیر کران و کوژران. حاجی سولتان کوئینی مندالی به
 ناوی حاجی بهگ له پاش بهجی ما.

نه حمده بهگ کوئری به ههلوول بهگ

دهپشدا شاتماسب ناوچی سهگمه نابادی پئ سیارد؛ بهلام دونبولیهکان له پاش نهمانی حاجی بهگ،
 خمیان لئ شیوا و رایمل و پۆیان تیک هالابوو. ههلیک یاری شای نئیران و چهلیک هاوکاری پۆمیان

بوون. رتیه‌کی وایان هه‌لنه‌برارد همتا سر، له سمری برۆن. بهو وازوای و بازبازینه شاتۆماسیبان سل کرد و زۆری پک لی دهل گرتن. لهو چاخ و سه‌رویه‌نده‌دا که سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاگر له نه‌خچه‌وان گه‌رایه‌وه، شاتۆماسب هه‌رسیتک برا، نه‌حه‌مه‌د به‌گ و نیسه‌ماعیل به‌گ و جه‌عفسه‌ر به‌گی ده‌گم‌ل هیتنیتک قزلباشان نارده‌مه‌لبه‌مندی نه‌رده‌هان و قزلباشی تیگه‌میاندن که فلانه پۆژ هه‌ر دونبۆلیه‌کی ده‌گه‌لتانه له سمری دهن و منیش لیره لهو پۆژده‌دا هه‌ر دونبۆلیه‌کی له باره‌گای به‌رسی شاهی پاسه‌وانه، به شیر شق و په‌قیان ده‌که‌م. پۆژی ژوانی دونبۆلی قه‌ران، قزلباشان له نه‌رده‌هان هه‌رسی برا و چواره‌د پیاوی هه‌لبۆاره‌ی دونبۆلیانیان کرده‌که‌لاک و شاتۆماسیبیش له لای خۆی، بیست سی که‌سیتک پاسه‌وانی په‌گه‌ز دونبۆلی خنکاندن. مه‌نسور به‌گی مه‌حه‌مه‌د به‌گ له نه‌رده‌هانوه پابکرد و خۆی گه‌یانه‌دا ناستانه‌ی سولتانی خه‌زاگر و وه‌به‌ر به‌زه‌یی سولتان و ناوڕۆتیدانی شاهانه که‌وت.

مه‌نسور به‌گ

کوپی مه‌حه‌مه‌د به‌گ، کوپی به‌هلۆول به‌گ^۱

له چاوه‌دتری که‌س نه‌بۆیری پادشاهانه‌وه، ناوچه‌ی قه‌توره‌ده‌رسی^۱ دۆلی کۆتۆلی به‌ سنه‌مق یی به‌خه‌شرا. هه‌ر دونبۆلیه‌کیش که به‌رپه‌که‌وت له ده‌می شیر ترازا‌بوو، وه په‌که‌وتن و له ژۆر نالای میسری ماوسان کۆ بوونه‌وه. همتا ژیا مه‌زنایه‌تی کۆتۆلی کرد و کاتی مرد، دوو کوپی له پاش به‌جی مان: وه‌لی به‌گ و قلیج به‌گ.

وه‌لی به‌گ کوپی مه‌نسور به‌گ

جینگه‌ی مه‌نسور به‌گیان دایه و له راستیدا پیاوێکه له مه‌یدانی نه‌به‌رده‌تیدا تاکه‌سواره و بۆ ناکاری

۱- نه‌میس زه‌کی ده‌لی: کوپی به‌هلۆوله و نه‌وه‌ی نیه و سالی ۷۶۰.ک (۱۳۵۹.ز) بۆته میسر و سالی ۷۹۵.ک (۱۳۹۳.ز) مردوه و کوپه‌کی به ناری میسر مه‌حمود سووه و سولتان‌پایه‌زیدی عوسمانی زۆری خۆش و بستروه.

شارۆکه‌ی مه‌حمودی سر به وان، بنیانی نه‌وه و سالی ۸۲۰.ک (۱۴۲۷.ز) هه‌ر له‌وه‌ی مردوه. جه‌میل

۲- کۆتۆل له نازریابجانه و له سهر چه‌می کۆتۆله و چل کیلۆمیتیری باکوپی خۆرنشین خۆیه. جه‌میل

مهردانه، به سرمرزی له هممو کسموه دیاره و شایانی هممو پله و پایمی بمرزه و همتا دل دهخوای ناکارتمرزه. وا نیسته که میژوو همزارویتنجه، ناچهی کوتول و مهلبهندی نهبقای به ناوی ناگرداناموه دهمر دهستی شو دابه و لموه تا نهخچموانیش گراوه، ناچهی نوجوق به قلیج بهگی برای دراوه و بی لهمپمر و بمرگر به سری پا دهگا.

حاجی بهگ پۆلهی حاجی بهگ

تسمهنی دوو مانگان بووه که بابی کوژراوه و وهک له ناو کورداندا باوه، کسور به ناوی بساوی نهماو ناوئراوه. شاتوماسب بریوتیکی له خمزتنه بۆ بریموه. کاتی زل بوو هاته کایه و پلهی بمرزی پاسداشتی شای درابه. له همرای سولتان بایمزید، ناچهی نهبقایان بی سپارد و هینتیک دونبولی بلاری له دوره هالا و دامعزرا و نزیکهی بیست سال لعموی ما. پاش نهمانی شانیسماعیلی دوه میسن -که پۆژگاری شاسولتان محمهد بوو- له ههلیکدا که مسته فاپاشای سردار له کمناری چه می قمنع دابمزیبوو، نه میرخان له نیوه شهوتیکدا هیرشی هینا سر عهسکری نیسلامهتی و حاجی بهگ و چهنده میرتکی قزلباشان له ناو چه می کوردا خنکاند. سهگمناباد که وهختی خزی -ههتا لاگری پۆمی بسون- له درگای سولتانی بههشتیموه به نزهه بهگ و کورانی حاجی بهگ درابوو، نیستاش به دست زاروی حاجی بهگومیه و کوری گمورهش دیسان ناوی حاجی بهگه.

سولتانعهلی بهگ

کوری جهمشید بهگ، کوری بههلول بهگ

نهر چاخه که شاتوماسب دلی له دونبولیان گوزا و فرمانی دا که له ژنیانان داچو پینن (پۆژی ژوانی دونبولی قرانهکه) سولتانعهلی بهگ -که له پاسداره پایه بمرز و نازداره کانی شابوو- ناردرا بووه نیسفههان که باج بۆ شاکۆ کاتموه. سهد تسمهنتیکی دست و پا کردبوو، که بیستیموه مام و سرا و خزمه کانی -له شاه- له شیش دراون و هممو قهلاچۆ کراون. به پهله پهل سهد تسمه نهی له تنکهی باخهلی نا و خزی له پهل-پهل بوون پرگار کرد و هاتموه ناو هۆزی دونبولی و به نهینی لعموی دهژیا. کاتی رهقی شانیشتموه و له گوناھی دونبولیان خوش بسوو، سولتانعهلی سهد تسمهنی باجانه کهی

هینایمیه و وهک نوکمرتیکی زور دلسوز هاتموه بمر باره گای شاو ناوپی به خیری وینرا و به لاواندهوهی شایانه و خه لاتی شایان، دیسان سمر فراز کرا و همر وهک پیشوو کرایمیه به پاسداری پایه دار و کاتیکیش که شاسولتان مسحه مه مد بیستی حاجی بهگ له نارادا نه ماوه، سولتان عهلی به گی کرده مرنی دونبولیان و نیوهی ناوچهی ته بقای خسته سمر سولیماسنمرا و پیتی به خشی.

چمند سالتیک لهو ناوهدا ممرزناپتهی کرد؛ به لام چونکه مه لئه نه که له سونگی همرا و به لآوه، ویران و بی خیر بیوو، بریوی نموی نه ددها و له شروردا زور به پروتسی و ساگوزوری دهیگوزهراند و بز نموش که همر سمری بی پراگن، له داهاتی باجی دژلی نه لکس و شرور - که سمر به نه خچمهوانه - سالانه کومهگ بریویان بز بریویزه و دراوتیکیان بی ده گیاند. له ناکامدا ممرگ کومه گی پینکرد و ژیانی له شرور بریمیه و سی کوری له دوو مان: نه زهر بهگ، قلیج بهگ و حه سن بهگ.

نه زهر بهگ کوری سولتان عهلی

له دیوانی شاسولتان مسحه مه دوهه فرماتروایی دونبولی پینرا و کرا به جی تیشینی بابه کی. له پاش نموهی که عوسمانی چنگیان به سمر میریواندا گرت و ده بر چمنگی سمنان پاشای وهزیریان نا، نه زهر بهگ و هیندیکی تر له روملویی و چه مشکزهک و نه لباوتی و سه عدلوتی - که خه لکی لای جفر سمد بوون و له ریزی قزلباشاندا سمر کردهه پله دار بوون - اازیان له نیران هینا و پیتیان پیتوهنا و پروویان کردهه رگای گمردوون په نای عوسمانی و بهر ابرمی سنان پاشای چیغال توغلی له نمرزه روم به دیتی فرهاد پاشای سمر دار سمر فراز و له بسزه بی پایه بسزری سولتانمیه، ناوچه کانی چالدیران و سولیماسنمرا و سه گمه نابادیان - وهک پیشوو - به نه زهر و قلیج بهگی برای به خشی. سه گمه ناباد له پیشوودا شاتوماسب و له دواپهش سولتانی به هشتی خستبوویانه سمر بارگیری و درابووه دست مهنسور بهگی مه محمودی. مهنسور بهگ نموتی نه ددها به نه زهر بهگ و تفرهی ددها. جاری دووم فرهاد پاشای سمر دار فرمانی بمرز و جوانی سولتانی بز و مرگرت.

نه زهر بهگ که همر رژی بهری، کاتی دهاته بمر فرمانی ناستانمی پاشاوه، دمراری سه گمه نابادمیه - که همر زور له میژینمیه دونبولی به سمر راگه یون - ده گم له سنان پاشا پرتک

که موتیون و سریاریش فرمانی بمرزی سولتانی لمو بارهوه و هرگز بسو، ویستی به زوری بازوری خوی فرمانه که بخته کار و مه محمودیه کان ناچار بکا بیته بهر بار، دژایه می کمرناریان - که وک سکی ژیر کا مابو - به فروی شعرانی و شمر پوزان گمشایه وه و گر و بلنسی ناژاوه له همر دووک لاره گرشمی کرد و له همر دوو لا لمشکریان لیک کرد و پم و شیریان لیکتر کیشاو کیشمو همرآ دهستی پیکرد و پیکداها تن. نهمزه بهگ و حوسین بهگی^۱ برای و همشتا پیای سمرناسی دونبولی لمو شمره وه بن گل خزان.

قلیح بهگ کوری سولتان هلی بهگ

له پاش کوزانی برایانی، ده گل خزم و که یخودایانی هوزی دونبولیدا پرویان کرده شمر مزوم و چوونه خزمهت فرهاد پاشای سردار و هاواریان بز برد و سرداریش مهنسور بهگ و سمرناسی مه محمودی - که له شمرآ دستیان همبو - ههموی هینانه دیوان و نوسمری نهم پرویه پرانمش لمو کزدها جی درابوو.

دس کرا به توژینموه و درچوو که ماکی ناژاوه دوو فرمانی دژی یهک بوون که سردار ده مشتی همر دوو لای نابوون و دهستی له پشتی همر دوو دژدا بوو.

دزه کم پاسه وانه کمی خزم بوو	بواری شاندام که تی کتم، گوم بوو
نموی پیم و ابوو حاجی شیمحه مهده	له بنهوه ناری خواجه شالوم بوو

سمره نجامی کار سرداری دادکردار ورته می له دم نه هاته دهر و به دادرستی پموی وه بن پالندیمی کموی داو بهر انبر به فرموده می: ناشتی تازه ناژینموه؛ باشتر وایه ناشت بینموه. خوی کرده بهر یوان و له خوتنخواهی پهژوان کردنموه و پیتی هینان و بریاری بز دان که مهنسور بهگ سه گمناباد به جی بتلی و حاجی بهگی نموی حاجی بهگی همره لیتی پی رابگا و قلیح بهگیش چالدیرانی پی بسپیرن و ههمو لایهک خۆ له شعر و دوژمنایمی ببویرن. دونبولیه کان چاری ناچار بهر

۱ - دمیشدا به حسمن ناو برا. همزار

کوتخایه تیه گورگانه‌ی که له پرسه گورگانه‌یه ک زیاتر نه‌بوو، رازی بوون و گه‌رانموه.^۱

۱- شهره‌فنامه باسی نمو بنه‌مالی تا نیتره هیناوه. نه‌مین زه‌کی له تاریخ جهان‌نمای تورکی وهرگرتووه، ده‌لی: شعم نه‌میسره همه‌وو کوردستان و نازربایجان و نهرمنستان و مه‌لبندی هه‌کاری ده‌ژتر فرماندا بووه و پاته‌خیتی خوی بووه؛ نه‌میرفره‌یدونیشیان پس گوتووه. سالی ۸۶۰ ک (۱۴۵۶ ز) مردووه. نه‌مه ده‌گمل شهره‌فنامه‌دا به‌کتر ناگرنموه و میژووه‌گمیان نریکمی چمرخ و نیمتگی نیوانه. جه‌میل له تاریخی دول و نه‌مارتس کوردی و مشاهیرالکرده و کردستانی نه‌مین زه‌کی و له تاریخی دونبولی، نویسی شازاده‌نادر میرزای قاجار و له کتیبی ناو‌دارانی کوردی حوسین حوزنی موکوریاندا باس له چند دونبولیه‌کموه کراوه که گیترا‌نومیان بی بهره نیه.

میسره‌هلوول گوری میسرله‌هیدوون

جگه له ولاتی دونبولی، تمبرستان و داغستانی همه‌بووه و خوی کردۆته به‌یرمو شیخ‌حمیدری سه‌فوی و سالی ۸۸۰ ک (۱۴۷۵ ز) که شیخ‌حمیدر و شاه‌لیلی ناساق‌نلسرو به شهر هاتن، نمو لمر شهره‌دا کوژا.

میسروستم گوری به‌هلوول

له ته‌معنی یازده‌سالان کرا به جینشینی بابی و شاوریدیشیان پس‌ده‌گوت. سالی ۸۹۸ ک (۱۴۸۹ ز) که شیخ‌حمیدر په‌لاماری داغستانی داو شکاش، روستم له چۆمتکنا خنکا.

میسر به‌هرووز گوری روستم

دیسر زه‌مانتسک میسر بووه و نازناری سوله‌بمان خلیفه‌شی همه‌بووه. سالی ۹۴۵ ک (۱۵۳۹ ز) که شاتزما‌سب و سوله‌بمانی قانونی لیکیان دا، به‌هرووز ده‌گمل شای نیران بوو. سالی ۹۸۵ ک (۱۵۷۷ ز) مردووه.

نه‌یرووب‌خان

نموی به‌هرووزه و کوری سوله‌بمان‌خانه. پاش بایسری بوو به‌مزنی دونبولیان و هه‌لشیدا. شا نازناری به‌گلر به‌گی دایه و پاشان کردیه سوسالارا؛ چونکه زۆری به نازا دیت. سالی ۹۴۴ ک (۱۵۸۵ ز) مرد.

شاپه‌ندهرخان گوری نه‌یرووب

نه‌ویش ماومیک مزناپتی کردووه و له پاشان مردووه.

به‌هرووزخان گوری شاپه‌ندهر

زۆر له شاعرباس تریک بوو؛ سوله‌بمان‌خانی دووه‌میشیان پس‌ده‌گوت. که سولتان مراد هاته‌سمر نازربایجان، ده‌گمل له‌شگری شاس‌فیدا بوو. دواپش که نه‌محمدپاشای والی به‌غدا په‌لاماری نیرانی دا، نمو نازا و چارنهرساوه له چپای هه‌کاری دژی فرهادپاشا شمرده‌کرد. سالی ۱۰۱۴ ک (۱۶۰۵ ز) مرد.

دوور نیبه سوله‌بمان‌خانی دونبولی که خاومنی چورس و سه‌ماس بووه و مسحه‌مه‌پاشای کوری زال ←

→ پشای حاکمی شرجیش و عادلسجوازی به دلیل گرتووه، نمر بهروروه بین.

عەلی خان کوپری بهروروز

نازانوی سەفی قوولی خان بووه. که سولتان مراد هاته نازربایجان، نمر دهگەل شاسەنسی به گویدا چرووه. که فرهاد پاشا بز کوردستان هات، عەلی خان زۆر نازایانه له چپای ههکاری بهرمنگاری بووه، که نهحهسه پشای والسی بهغدايه بهرمو نازربایجان دههات پهیمانی دوستانه‌ی دهگەل بهست و کیشیمان نه‌ما و ههتا مرد نازربایجان و نهرمنستانی دهبر دستا بووه.

مورتەزا قوولی خان کوپری عەلی خان

شاهعباسی دووم به یارمەتی نمر چوربووه سهر ته‌خت. جا له بهر نهمه زۆری خۆش دوریست. به‌لام له درایی غیاس بهگ درممانداری کرد و مراندی.

غیاس بهگ کوپری عەلی خان

له شۆین برای بوو به میسر و شاهعباسی دووم زۆری ریش لێ‌دنا؛ ناردیه سهر قەندەهاری. به‌لام به شکاری گهراوه و زبانی زۆر به نیران گهیشت و له بروی نهعات بیتته لای شا. به‌لام شا هیندیک گوندی لای کاشانی دایه و دهگەل خزماتی چروونه ویندەری و هۆزی زه‌رباسی له‌وان کەوتوونهمه و فتح‌علی خان مەلیکشوعمرای ده‌ره‌ی قاجار و مه‌حمودی کوپری له‌و به‌مالەن.

شاهبازخان کوپری مورتەزا قوولی خان، کوپری نهمیروب، کوپری سولەیمان خان

سالی ۱۱۲۲ ک. (۱۷۱۰ ز.) بوو به میسری دونبولیان؛ به‌لام له پرۆگاری شاسولەیمان و شاسولتان حوسیندا، خۆی کرده‌گۆشەنشین و شیخایه‌تی ده‌کرد. سالی ۱۱۴۴ ک. (۱۷۳۱ ز.) که عبیدوللا پشای عوسمانی هاته سهر خۆی، خۆی ده‌قه‌لا په‌ستاو و ماوه‌یه‌ک هم‌رو ما و ناچار خۆی به دستهمه داو ده‌گەل سه‌ههشت خزمی کوژوان.

میسرته‌حه‌مه‌خان کوپری مورتەزا قوولی خان

نادرشا کردیه میسری دونبولی و بانگی کرده‌لای خۆی و به ته‌گه‌بیری شا به سه‌دهزار ماله‌وه هات و حوکمی خۆی به سهر خۆیه و مه‌ره‌ند و چه‌می ئاراز و ته‌وریز و سه‌له‌ماس و قه‌رحه‌مداغدا سه‌پاند و خودادادخانی له ته‌وریز وه‌دەرنا و نه‌حه‌مدخانی به‌رازای به ده‌پل گرت و شاری خۆی زۆر ناوه‌دان کرده‌وه و گو‌مبه‌زی پیسۆزی عه‌سکەری و دیوانی حوکمات و چه‌ند مزگه‌وت و باغچه‌ی گه‌شتی دوور له شار و شاری پان و دره‌ختکاری و دوو کارتی‌زی تریک رینگا، کاری نه‌ون.

پیاویکی نازا بووه و دو‌وسن خۆی له بهر نه‌گرتووه و ده‌گەل خزمانیندا زۆری چاکه کرده‌وه. ده‌ورانیکسی زۆر حوکمی کرده‌وه و له نه‌نجامه‌یا به‌رازاکانی لێ ده‌خه‌فتان؛ پرۆزی چوارشه‌مه ۱۴ می سه‌لوودی سالی ۱۲۰۲ ک. (۱۷۸۹ ز.) به ناوی بانگه‌شستن، خۆی و سن کوپری چروونه سالی یه‌ک له‌وانه و زۆر له هم‌والی پیلان گه‌نجان هاتبوونه پششوازی. له هم‌پوانیکه‌یا پرۆنیشته‌بوو که زانسی ده‌داو کەوتووه، له کۆشکه‌وه خۆی ←

→ همداشت و کمزورنه شویتنی و دیتیانموه و به چمند گوللمبهک کوشتیان و له مزگموتیکی دمسکردی خزیدا ناشتیان. همر نمو پژوه کهلبالیخانی کوردی گمورهشیان له همیوانی مالهکه کوشت و حوسینخانی کورپیان گرت و به تما بوون جمعفر قولیخانی براشیان دست کهوی؟ بهلام نهر هملات و نهگیرا.

میرنهحمهدهخان ههمو سالتی ههزار تسمنی باج به کمریخانی زهند دهدا.

حوسینقولیخان کورپی میرنهحمهده

ناموزاکانی گرتبوویان. جمعفری برای خیزی گمیاندنماو هوزهکان و له بیست پژودا لغشگری زوری پینکموه نا و هاتموه سر پسمامان. خهلکی خزیه که زانیان نمو هینزی زوره و ناموزاکانیشیان دهذا، بمر له لغشگر تومان رایعین و ههمو ناموزاکانیان به سال و مندالوه له ناو برد. جمعفرقولی حوسینقولیخانی له بمند درخت و کردیه چنشین بابی و کمریخانی زهندیش پمندی کرد.

سالی ۱۲۰۵ ک. (۱۷۹۱ ز.) که ناقامحهمدی قاجار هاته نازربایجان، حوسینقولیخانی پهگمل خیزی خست. بهلام چونکه لینی دهترسا، سال و مندالی به بارمته بردههزویین. له پاشان تموریز و خزی نایه بهردهست.

سالی ۱۲۱۳ ک. (۱۷۹۸ ز.) که فمتحهملیشا پهلاماری ورمسدا، حوسین قولیخان بانگینشتنی کرد و نان و خورانیکی پازاندموه که ورتنه نمیبزراوه. همر نمو ساله دهگمل جمعفرقولیخانی برای بسو به شریان و جهعفرقولی شکا و دایه چپای ههکاری.

حوسینقولی زانا بسوه و له بریشکی و همدسه و نعتیرنایش سمری دهرچوهه؛ گمشوی زوری به ولات داوه. سالی ۱۲۱۳ ک. (۱۷۹۸ ز.) مردوه و فمتحهقولیخانی شاعیر شهپژنامهپهکی زور بهری بز داناه.

جهعفرقولیخان کورپی میرنهحمهده

گوتان: دای ههلاتن هاتموه خزی و تۆلهی باب و برای کردهوه و حوسینی برای کردهمیر. سانگی مسولودی سالی ۱۲۱۲ ک. (۱۷۹۷ ز.) فمتحهملیشا کردیه والس تموریز و خزی بهلام نمو شای بهجن نهیشت. سالی دواپه کرا به حاکمی نازربایجان و له تارانموه هات. سادقخانی میری هوزی شکاک له ترسانی، سمراب و سردههژ و گمرمودی بهجینهیشت و پوری کردهلامی شیروان؛ بهلام کاتی هاته تموریز، پیاوواقولی کز کردنموه و زوری دلخوشی دانموه و نامهی بز سادقخان نووسی و هینایموه و همر دوولا دژی قاجاران پهیسمانیکیان پینکموه بهست. مسحهمدقولیخانی نهفشاریش سوتندخوران بسوو. نهمیرحوسینی نهفشاری برارای، راستی لسن گوتن و فمتحهملیشا لغشگری ناردسمر و هیزهکانی لسن بلار کرد. نهسجار سالی ۱۲۱۳ ک. (۱۷۹۸ ز.) شکاک و دونوبلی و هیندیک یعزیدی پهگمل خز خستن و به گز حوسینقولیخانی برایا هات و دهروستی نشهات. همر نمو زستانه براکهی سرد و به لهشکروه هاتموه خزی و پیتشوازی کرا و زوری دلخوشی خهلکهکه دایموه و خهلاتی زورانی کرد و له سر تهخ میریتهی رزینشت. نامهی بز فمتحهملیشا نووسی که قولی بز له سر بکیشن. شمویش ممرجی بز دانا که ←

→ پساك له كسرواني به بارمته له تاران دانس. كسروينكي خوئی ناره كه بچن و له پنگه‌دا تووشی عمباس‌میرزا هات، كه كرابوره بریکاری شا و به لشکری زژوه ده‌هاته تموریز تا بیكاته بنکمی خوئی. عمباس‌میرزا کوره‌کمی زژو به قه‌دروه به‌رمو تاران به‌پرتکره؛ پیاری خوئی په‌گمل خستن. دوايه نامسی بز جمع‌فرقولي خان ناره كه بی و له تموریز بیبیتن. جمع‌فرقولي لای وابسو داوه و بیوی نراوت‌سوه؛ نعات و خوئی بز شمر ساز کرد. برابیه‌کی کرده‌حاکمی خوئی به بز خوئی به لشکروه هات و به ناو هژزه‌کانی شکاک و یزیدی و سپیکیدا گه‌را و یازده‌هزار کمینکی له دوری خوئی هالاند و به‌رمو عمباس‌میرزا بسزوت. له مو ده‌مشدا عمباس‌میرزا چورویوه سر قه‌لای هود، كه خان‌نبدال‌خان له لایمن جمع‌فرقولي خانسه دژداری بسو. قه‌لای هود خوئی له بهر نه‌گرت و خان‌نبدال پای‌کرد و پوری کرده‌خوئی. قه‌لای هود تالان کرا و خدکه‌کمی قه‌لاچز کران. جمع‌فرقولي خان شای زژوی خسته سر ده‌شتی سمالس و هورتهم رژی سانگی مسولرود ده‌گمل دژومن پرویسرو بسو. لشکری دژومن دوو چمنانی لشکری شو بسو. زژویشی زیان لیسانا به‌لام تا سر خوئی له بهر نه‌گرتن و پایکرد و خوئی له قه‌لای ساکو قایم کرد. عمباس‌میرزا چوره سر خوئی و خاپوری کرد و زژوی کوشتن و له دوايشدا پیسرقولي خانی قاجاری به سرموه دانا و هاتموه تموریز.

جمع‌فرقولي خان ده‌گمل دولتمتی پروسدا پساك کسوت و هیزبان دایه كه ولاتی خوئی له داگیرکر وهرگرتسوه. سرمهای سالی ۱۲۲۰.ک (۱۷۹۵.ن) عمباس‌میرزا كه زانیسروی دولتمتی پروس کومه‌گی ده‌کا، همموه میره‌کانی به‌ردمستی خوئی لسن دنگدا كه له پم هیزشی بز بمن. به‌لام جمع‌فرقولي خان بس خبهر نسبو؛ زژو باشی خوئی لسن ساز دابرون. همتا سالی ۱۲۲۸.ک (۱۸۱۳.ن) شمر له نیتاندا همر به‌ردموام بسو.

لهو ساله‌دا جمع‌فرقولي خان بز کومه‌گی مستفاخانی تالشی چوره شیروان. له ناوچه‌ی شکی لشکرینکی قاجاریانی و به‌رهات و زژوی شهره کردن. عمباس‌میرزا كه نهمی زانی، پیسرقولي خانی قاجاری به لشکرینکی زژوه ناره‌سمر پتی. به‌لام نمایشی هلال‌داد کرد و زژوی زژوی له ناو بردن. هرچی له کوروانیش خدلمست، به‌رمو نردمویتل قاجان‌دیان. عمباس‌میرزا نه‌سجار همر خوئی لشکری هینا و پوری کرده شه‌کی. جمع‌فرقولي خان لهو ده‌مدلا له تاقت‌غلان هملیدابو؛ كه زانی لشکر هاتوه، نیوشه‌ویتک له نه‌خافلن به سریدا دان و گردنیه ناردی ناردگان. عمباس‌میرزا له تمسپ گلا و چمند برینتکی هملگرت و تاق‌سواره خوئی دهریاز کرد. هرچی همبو له گران‌بار و جبه‌خانه و نابدارخانه، همموه وه‌گیر کوردان کسوت. سویای پرویش پیلنز و قهر‌باغیان داگیر کرد. سالی ۱۲۳۰.ک (۱۸۱۵.ن) جمع‌فرقولي خان كه شه‌کی و خوئی گرتسرو، کورپی خوئی له سر دانسان و هاتموه ساکو و لموی مرد.

له جمع‌فرقولي خان کورپی شایان‌خان

نسادر شا کردبوویه پساك له سرکرده‌کانی لشکری و والی تموریزیش. شاعیر و نووسر بسوه. ←

→ سالی ۱۱۹۶ ک. (۱۷۸۲ ز.) مردوه.

شازاده نادر میرزای قاجار دہلی: کوپی مورثہ زاقولی خان و برای نہ محمدخان ناو براہوہ و پیاونکی نمبرہ و بہ زیسک و شاوہدانی دوست برہوہ. شوروی تہوریزہ شو کردہوویہ و گمیلک دام و دہزگای گمورہ و دیوانی حوکمات - کہ نیتا دہفترخانہی شاہی ہی دہلین - کاری نمون و میری میرانی تہوریزہ و دہوروسری برہوہ. شو جینیانہی کہ بہرانسہر بہ فرمانیکی کہریم خانہی زمند بہ دستیموہ برہوہ و سالی ۱۱۷۷ ک. (۱۷۶۴ ز.) مانگی قوریان دہفرمان نامہ کہدا نوسراوہ، نوانمن: شہتراب و نالان و براغوش و نمرنق و میہرانرود و سردسہرا و مستعان و ریسہر و حاکہرود و بروجرود و دہخوارقان و رودقات و بدوستان و نوجان و دہوروسری و گمرمروود و سہراب و ہشتیہوود و مہرند و گرگر و زسوز. دہشلی: دہبی بنکی فرمانہوایہ کہی تہوریزہ ہی و کاروباری ہوزہ کانی شکاک و ہیتیریش و خیلہ کانی تورکمانیش راپہریتی و سالانہ دہم حوسد تمن - بہدہرہ لہ دراوی تہوریزہ - بہ دہراری ہمز بگمینی.

شو میرہ کوپی زڈر ہوننا بہناونگیان خردادخان، ناقامہ محمدخان و عہدولہ مزاق بہگہ.

نہ میر خردادخان کوپی نہ چہ شہولی

کہ باوکی مرد، نہ میرنہ محمدخان کردیہ جینشین. بہلام زڈر لہ سہر حوکم نہما؛ چونکہ لہ نہ میرنہ محمدخان مامی یاغی ہو. شہوش چل ہزار چہ کناری ہینا سہر و لہ چہای سورخاب لشکریمزی کرد. خردادخان لہ قہلای تہوریزہ خزی داگرت و دہہزار کمسی ڈی مامی ہہہو. میرنہ محمدخان دہوری تہوریزہ بہرندہ ہمتا گرتی و پردیہ خزیہ و پاشان بہرہ لہای کرد و پیمانی دؤستاپتیاں ہست.

ہہ ہدولہ مزاق بہگ کوپی نہ چہ شہولی

دؤستی ہمرہ تریکی عہدباس میرزا ہوہ و لہ شاعیرہ ناودارہ کانہمتی و نازناوی معفتون ہوہ و چمند کتیبی داناون کہ لہوانہ: مائرسلاطینی در حالات سلاطین قاجار از بدو تأسیس تا سنہ ۱۲۴۱، کہ بہ فارسیہ و لہ تاران چاپ کراہ. ہمرہا دہسنویتیکی بہ ناوی تاریخ دناہلہ ہمیہ و لہ کتیبخانہی شاہانہدا لہ تاران نوسخہیتیکی ہہ لہگیراہ. چہند شتی تریشی نویسون. سالی ۱۲۴۳ ک. (۱۸۲۷ ز.) مردوہ.

بہا لہ دین مہمہ دناقا

کوپی عہدولہ مزاق بہگ، زانایہ کی لہ زہبر و شاعیرتیکی داہینسہر ہوہ. لہ دواؤزہ کانہدا حاکی تہوریزہ ہو. دیوانی شہری زڈر تم و ناسکی ہمیہ و کوپیتیکی بہ ناوی کوچلخان لہ پاش بہجی ماوہ.

لہ تہجہ لی کوپی خردادخان

رہنگہ ہمویں کہ سہر بہ ہوزی زہرایی دونبولیہ و نہ میروشوشہرہای دہراری قاجار ہوہ.

شاہبازخان کوپی مورثہ زاقولی خان

میری میرانی شیراز ہوہ. سالی ۱۱۲۵ ک. (۱۷۱۳ ز.) کرایہ نہ میری ہہ موو کردہ کانی ←

→ نازربایجان و له دژی کمریم‌خانی‌زند، یوو به هموائی فتمح‌عملی تهمشار و له شیراز گیرا و دوبه کمریم‌خان بریدا و کچه‌کمش بؤ نمورلفتمح‌خانی کورپی‌خوی هینا. من لام وابه همر نمو شابازمه که خوی کرده‌شئخ. هه‌زار

مه‌جموود‌خان کورپی شاباز

بیوو، میری میرانی نیسغه‌هان. شاعرئک یوو مله‌ی ده‌گه‌ل نمومری بئناویانگ ده‌کرد. هینئدئک زانست و هونم‌ی تریخی دیزانین. سالی ۱۲۶۰ ک (۱۸۴۴ ز) مرد.

شاباز‌خان کورپی مه‌جموود

له‌پژگاری ناسره‌دین‌شادا میرلیوا یوو. پاشان کرا به میری میرانی نیسغه‌هان.

مه‌مه‌دسادق‌خان کورپی حوسین‌قولی

میری میرانی نازربایجان یوو. که فتمح‌عملی شا مرد، وازی له حرکم هینا.

ئهمه‌مه‌یل‌خان کورپی چه‌هه‌فهر‌قولی‌پشان

باوکی له سمر شه‌کی دانابوو. که نمو مرد، خه‌لکه‌که لینی پاپیرین و له فرمانی دهرچوون. سویای پروس کومه‌گی کرد و شۆرشگیتان بلاو بوون و خه‌لکه‌کمش کم بوون و به سمریانموه مایه‌وه.

ئهمه‌په‌رئهرسه‌لان کورپی ئهمه‌په‌رئهرسه‌خان

له پاش سمرگی چه‌هه‌فهر‌قولی بریای، پهنای به عه‌بباس‌میسرزا سرد. سالی ۱۱۴۳ ک (۱۷۳۰ ز) سویای پروس نازربایجانی گرت و عه‌بباس‌میسرزا قه‌دهرئک له خویبه مانه‌ی هه‌لگرت و له‌وتشی هه‌لنه‌کرد و قه‌لای بمر ئه‌سپارد و بؤ خوی هاته سنووس و ساین‌قه‌ل. ئهمه‌په‌رئهرسه‌لان ده‌گه‌ل بسکاوچی سمرکرده‌ی پروس پینک هات و خویبه دانئ و بؤ خۆشی له بهاتی پروس به سمری راده‌گه‌یشت. کاتئ ئیتران و پروس پینک هاتن، خویبه هاتموه بمر حرکمئ ئیتران و توری همر له سمر یوو هه‌تا مرد.

سوله‌ی‌مان‌خان کورپی ئهرسه‌لان

که باوکی هاته بمر فرمانی ئیتران، نه‌ویش هاته ناو ریتزی میرانی سمر به دوله‌ت و خوی خۆش‌میرست کرد و سالی ۱۲۶۲ ک (۱۸۴۶ ز) کردپانه کاربدمستی به‌ستام و شاه‌پوود و سالی ۱۲۶۶ ک (۱۸۳۰ ز) له ولای خوراسان به سمر شاری تورومت راده‌گه‌یشت. چه‌میل

به نندی دهیم^۱

فهرمان پهلوانی که لهور

نوریش سی لکی لی دهیتتوره

قسه قوت و نعلان و عهدالان و سمرقالانی هه لوه دای شوین شوینماری کوردواری، وه چه و تو می سام و زال و پوسته می به گورز و گویالیان - که هور - هور به بیس دوزیوه و سر بهوردی که لهورانیان

۱- له بئدی شعوره هاتوته سر بئدی دهیم. بئدی عوتهم و هه شتم و نویه می هه لواردوه؟ که ده برابه باسی زهرا و نستونی و داسنی برابه. نیشتر شهرفخان خزی لی براردوون، یان له ناو دهسنوس درچوون، بئ نیشته بربریاره. به لام هر دهسنوستیک که دهستگوتوره، نمو سی بئندی تیندا نهمبوه. نیشته ش جارن درباری زهرا و نستونیموه شتیکی وا نازانین که شویاری باسی بی؟ به لام له مهر داسنیانوه کم تا کورتیکمان هه لگماندوه و له کتیبه کانی تاریخی سوزان و تاریخ الدول والاسارات الکرده به و الیزیدیمون فسی حاهرهم و ماحسیم نمونده مان دهسگوتوره که ده لئین: هژی داسنی (یزیدی) بهر فرمانی پیتشوا نایینه کانیان بوون و هه لکیان شیخ عمده به دوی نمو، شیخ جسمنی کویمتی؟ که بهر ده دین لزلوی خاوهنی مووسلی لی ترساره و گرتویه و له قه لای مووسلدا به زنی که مان خنکاندویه. له رژوگاری نه میسور له نگا میسر عیزه دینی یوتانی هیرشی بئ بردوون و له رژوگاری سولتان قانسوی غوری چمرکسی دا، شیخ عیزه دینی یه زیدی سره فرای یه زیدیان میسری کورده کانی نیوان هه لب و هه ما بووه و له زهمانی سولتان سلیمی عوسمانیدا له سر کار لابراره، دوی نموش که سولتان سوله پسانی قانونی - به گزیکاری - عیزه دین شیر میسری هه ولتیری له ناو بردوه، حوسین به گی داسنی به سر هه ولتیره داناه و سه یفه دینی برای عیزه دین ده گزی راجوره و ده بربریانموره و نمو خزی کوتاومه ناستانه و له پاداشتی هه لکنه که می، تورکان خنکاندویانه. له دوی نموش یه زیدی هاتونوه هه ولتیر و نه میسرقولی بهر منگاریان بووه و کوشتاری زرد له هر دوولا کراوه. نیشتر تا زهمانی میسری پوانفز باسیان نیه. نمو په لاماری دان و سره داره که می گرتن و له پوانفز بئندی کرد و زوری لی کوشتن و تالانی زوری هیتان.

سال ۱۳۰۸.ک (۱۸۹۰.ز) یه زیدی له دولتی عوسمانی هه لگمانموره و کوشتاریکی پیتاداپان لی کرا و زیارده کانیان لی داگیر کرا و کرانه فیرگمی موسولمانان و پاشان وازیان لی هیتان.
سال ۱۳۵۴.ک (۱۹۳۵.ز) له دژی سربازگری، ده گز حوکومتی عراق راجوون و سرکوتیان کردن. جه میل

به بحر میشکا تپه پریوه - لایان وایه تیره یه کن له تزره موی گزده رزی^۱ گیو؛^۲ که نمو گیوه له رز گاری پادشایانی کمیاندا به سمر بابل^۳ راده گه یشت؛ که نیستا بینی ده لئن کوفه [!] گیو کورینکی بسو نای رهام بوو. له سمر فرمانی به مهنی کمیانی^۴، لشکری برده سمر شام و قودس و میسر و ملی له ویزانگاری و کوشتار و زرداری نا و هیندهی به نی نسرانیل کوشت که به خوتیان ناشی گتیرا. میژووناسان نایان ناره به ختونه سر و له پاش نموه که ریزه یوی خوی تخت کرد، چووه سمر تاخت و لهو رزوهه نمو مه لپه منده به دست بهری نموهی نموه و نمو هوزی له وان که وتموه، نیستا به گوزان ناسراون.^۵

۱- دوو پادشای نشکانی و دوو پالمانی نیرانی نایان گزده رز بسوه: ۱- شاپور، که بیایونکی بعد فمر بسوه و کلیسا و پسرگای خاپور کردون و یسوع پیغه میسر له رز گاری نمودا هاتزته سمر دنیا ۲- گزده رز کوزی نیرانشا ۳- گزده رز کوزی قارون، کوزی کاوهی ناسنگری به نایانگ. ۴- گزده رز کوزی گمشواد، کوزی گیو؛ که نمو گیوه و زیزی کمیکوس بسوه و پنگه شمره فخان نعه یانی نیاز بی. نمو گزده رز دوو کوزی به نای گیو و رهام همبووه. کمیابی گزده رزی گمشواد منه گزده رزی گیوه.

۲- سمر کرد مکی به نایانگی کمیکاسه و خزمی روستم و باوکی بیژمه و رهام برای بووه و بیایونکی تریش به نای گیو، فرمانی هوای خاوره زمین و پالمانی خوسروی کوزی سیاوش بووه.

۳- پاته ختی کلدانیاته و ده لئن نموسا ملیقون و نیوتک خه لکی تیا ژیاوه و گموره ترین شاری دنیا بووه. کوفه دورو له موی دامه زراوه و نیستاش بابل هر بابل و کوفه له بابل جیاوازه و دوو کیلومتری نه جغه.

۴- به مهنی نهمه مندباری کمیانی، نازناری نهمه میسر بسوه. کتینی اخبار الملک، روزه می ۳۵۰ دهلی: به هراسب (بیوراسب) رهای ناردوه؛ به لام راست تیه؛ چونکه بیوراسب زهاکه. سروج الذهب و برهان قاطع ده لئن: لوه راسب نموهی کمیلوباد ناردوویه. جه میل

۵- نازانم بزچی یهک له چوار لکی کرد نای که له سوری لئسراوه؛ به لام خویایه که نمو تیره سمر به کلاهوری پالمانی فرمانی هوای پیشوری مازنده رانن و کمیکاس و یستی بیخاته ژنر فرمانموه و به روسته می زالما نامی بژ نارد و فرمانی هواکه زور درشتی جواب داوه و همره شمی کرد. به لام کلاهوری وای کرد که دانمونی و گوتی: نیمه دهریستی روستم و پالمانه کانی نایمین. شانامه له چمند جینگه کدا نای نمو کلاهوری هیناوه؛ وهک دهلی:

کلاهور که لافاوه بژ له میسران	همه مو نازی همه به بوو سازه مندران
یان دهلی: کلاهور پیا بوو وه کور شیری نیز	سمری داله سرداری نازا و دلیر
یان: که پهنجهی دپهنجهی کلاهور پهراند	همه سو ناخونی وهک خمر مل هله لهراند

→ و تشده چي له ناوي «کهژدوران» وهرگيرايي، که به کهله گا ده لئين. که لوړ و گوزان يهک تيره نيسن؛ به بهر ياب

لنيک جيان؛ به لام پينکوه ده زين. جه ميل

خلاصه تاريخ کرد و کردستانى نه ميسن زه کي، ترجمه موى عمونى، چاپى به خدا، پو يهر ۱۳۹۱، له بهراوتزه کهدا له پاونسون ده گيتيريموه و ده لئ: کالا و کهلهور لنيک نزيکن. کهلهور خويان زور به په گدار دمرانن و لايان وايه وه چي په هاسن؛ که نهويش به ختونسرى بهناوبانگ و داگيرکمرى دولتى جووله کمپه. له راستيشا ناوي جووله کانه له نار کهلهوراندا زوره و دوريش نيه تاييى جووله کشيان هينديک دناو خزايى. همزلر

لکی پمکم فرمانرہوایانی پلنگان^۱

له نار نمراندا چوار پیوا بوونه خاومن نار و له لای مردم ناسراون:

غہیوللا بهگ

پیواتیکی خواہمست و کاریہمست و ہونرمستند بوو. پاشماوہی شو قہلا و ناوچہکانی دیزدز و نمودز و دزمان و کواہ کوور و موور و کہلانہ و نشوور و مرادیہمستان بہ دستومہیہ و خوشی ہمر لہ یتشودا ہاتہ ہمر فرمانی شاتوماسب و لہ پاشانیش لہ سر فرمانی مردن، مرد.

مسکہمد کووی غہیوللا بهگ

بوو بہ جیتشین بابی و دیوانی شاتوماسبیش قوئی بز لہ سر کیشا. پیواتیکی دادگمر و ہونرورور و بہختومر و مرد و رہند و خیرومستند و زاناہرورور بووہ و فیرگہ و نوژگہی لہ پلنگان دروست کرد و شاتوماسب کیوی لی خواست و خزمایمتی دہگہل داخست. چہند سالتیک بہ سمریہخوئی فرمانرہوای ناوچہکہ بوو. چوار کووی بوون: میرنمکمندہر، میرسولعیمان، سولتانموزہففر و جہمشید بہگ. بہ زیندی سر ولاتہکہی لہ نار کوواندا ہمش کرد. نمسکہندہری بز جیتشین ناودیز کرد و لہ پاشان مرد.

نمکہندہر بہگ

کہ باوکی نہما، چووہ قمزوین و شاتوماسب پیمانی بز نوی کردہوہ. لہ رۆزگاری شانیسماعیلیش ہاتہ لای شاو نمویش زۆری دستی قعدری لیتسا و لہ ہمزہی بیہرانموہی شاہانموہ کرایموہ فرمانرہوای پلنگان و بہ دلخوئی و کامرہوایی گہرایموہ. بیست سال بہ معزناہمتی راپیسواد و لہ نمنجامدا ہمنجہی پلنگی مردنی دہکرکراگہی گہردنی ہالا و پتکی کوشی و ناری ژسانی پس ہیتق

۱- پالمنگان ہنگہی ولاتی کلمہویہ و سر بہ سنبہ.

کرد و بز تاریکستانی گزوی نارد.

له مردن بههره نادا خز بواردن مرۆخۆزێکه تیر نایی له خواردن

هەر که نه میرنمسکه ندهر سهری ناوا بوو، سولاغ هوسیتین تکلو - که به بریکاری شانیسماعیل
فرمانبره‌وای دینه‌وهر بوو- دهرفهتی لهو مهرگه هینا و هاته سهر قه‌لای پلنگان و نهو قه‌لایمی - که بز
پژدی و هه‌له‌موتی له هیچ هه‌ردان وینه‌ی نه‌بووه- به زۆری زۆرداری گرتی و جیتی نهمسکه‌نده‌ری
گرتمه.

سولتان هوسیتین برای سولاغ - که زۆر له کاکێ ده‌ترسا- خۆی له بهر چنگی دزیه‌وه و به دزیه‌وه
چوه شاره‌زور و له لای مه‌حمود پاشای کورێ شه‌مسی پاشا خۆی دامه‌زراند. له پاش مهرگی
شانیسماعیل - که قزلباش لیتیان شتوا و دنیا ببوه هه‌رچی و په‌رچی و هه‌ر به‌که‌ی له ناوازیلک و هه‌ر
سه‌ری سازتیکێ ده‌ژمند- سولاغ هوسیتین - که نانسخۆری له میژینه‌ی خانه‌دانی وه‌لی‌خانی تکلوی
هه‌مه‌دان بوو- نانی خوارد، ناندیتنی دراند و له فرمانی وه‌لی‌خانی سه‌ریتچی کرد و نه‌ویش سزای نه‌و
به‌تسه‌که‌ی نایه‌ مشت و گرتی و کوشتی. له‌شکره‌که‌ی شاره‌زوریش کیتس و هه‌لیان له ده‌س نه‌دا و
پلنگانیان له بهر چه‌نگی به‌ره‌ی تکلویی ده‌رینا و بنه‌ماله‌ی میسه‌ره‌کانیش تا نه‌وسا که‌سیان نه‌ما‌بوو؛
نیستاکێ ناوچه‌ی پلنگان له دیوانی عوسمانیه‌وه به بیگانه ده‌سپێدری.

لكى دوووم فەرماننەروايانى دەرمتەنگ

لە پۆزگارى پيشيندا^۱ بە ناوچەى حلوان دەناسرا. فەرماندارىكى دەرمتەنگ -كە نووسەرى ئەم پەرانە بىستويەتى زۆراب بەگە- پياوتكى نازا و دلير و دەستودلواز و جوامير و سەرگەرم و بەزىك و نير بوو. ناوچە و قەلاى پاوه و باسكە و نالانى و قەلاى زنجير و پوانسەر و دوان و زرمانيكى بە دەستوه بوو و كە مردووه عومەرى كورى جىي گرتووه.

عومەر بەگ

دەپيشدا تروش و چەمووش و دەست درۆكەر و خوتنپۆز و بادەخۆروه و زۆردار بوو. لە دوايدا بەزەى خدا دەستى گرت و دەستى پى لە گوناھان ھەلگرت؛ ئەو جار ببوو پاريزگارتيك نويزى لە سەر داوين دەكرا. لەو كاتەدا كە سولتان سولەيمان خانى خەزاكەر دەستى بە سەر نارامگەى بەغدادا گرت، عومەر بەگ ھاتە بەر فەرمان و بەر بەزەوى بەرپۆزەى پادشاھانە كەوت و فەرمانى فەرمانداربەگەى لە ديوانى سولتانەوہ بۆ نووسرا. لەو دەمووہ كە ھاتە ناو پيز و كۆزى نۆكەرانى ھەربەرزى پادشاھى، ھەرگيز لە پىي بەندەيدا -سەرى موويەك- كلانەبوو و بۆ خزمەتى كەس وانەبوو. زۆریش ژيا؛ لە نەنجامدا لە دەرياي پى بنى مەرگا بەر شەپۆلى نەمان كەوت.

واى دانى كە زۆر زەلام و بەرزى
زۆرزان و زرينگ و پيشك و تەرزى
مردن كە گەرى دەپياوى ھالا
نازانى بلند و كورە بالا

۱- لە دەستورپيشكدا لە باتى پۆزگارى پيشين، نووسراوہ: پۆزگارى كيسراكان. عەرنى

قویاد بهگ

چ بز بوتیری و نازایی، چ بز دست و دلاوایی و چ بز قشتی و خویتن شیرینی، گولی سمرتویی لاوانه و بزاردی خارمن ناوانه. جگه له ناوچی دهره‌تنگ - که بهرانبر بهو زوره، تمنگه - هر له کوشمنی دینومر بگره همتا بهغدای هینناییگه، دهبر فرمانی شو دایه. له مسر ولسات و پاتال و دراوی نمغدینه و مال و هاوکار و یار و هه‌الهوه، لهو ناوه تاکی بی‌تایه.

لکی سینهم فرمانرہوایانی ماہیدہشت

له سردہمی نویسنی نم نوسخه پرتشانہدا، کسینکی وام دست نہکوت که شارهزای ماہیدہشت و ناگای له سرگوروشتهی بی. بسلام کمکم له دہماردہم بیستووه که بنکھی شو خانہدانہ له میژوہ ماہیدہشت و تیلاورہ^۱. زورہی ہوز و تیرہکانیان خیلہکین و خاوان مہر و ناژہلدان. له برتدا ولاتہکہ دہبر دستی دوو برادا بو: شاباز و منسوور. سالی ۱۰۰۲ ک. (۱۵۹۲ ز.) منسوور شابازی کوشت و ہموو ہوز و خیلہکانی کوردہکانی ماہیدہشتی خستہ ژیر دست و نیستا ہر خوی لمو ناوہدا فرمانرہوای سہریہخویہ.

شاباز کوپتکی له پاش بجہما بہ ناوی نلقاس؟ جارجار بہ گژ ماہیدا دی. ہموو سالی چل ہزار سر ناژمل له میری ماہیدہشتوہ دہبی بہ دیوانی بغدا بگا و منسوور پیتی دستہبہر بوہ. دہگمل مہر وگزیرانی سر بہ بہری عوسمانی و نہخوازہ میری میرانی بغدایہ، تا بلیسی نمرم و نیان و ہر فرمانہ و ہکی دیش زور سرگرم و نازایہ و له دہولت و سامانیشتا له ولاتی خوی یدکم کہسہ.^۲

۱- نہمین زہکی «تیلاورہی نویسوہ. جہمیل

۲- خان ہتا نیرہی ہتاوہ. نہمین زہکیش زیادی نہبوہ بیخاتہ سر. بسلام له تاریخی کوردستان دالہ راوینسون دہگپتتوہ کہ: ہوزی کہلہور زور کوناران له بیست ہزار مال زیاترن. نیرویان دہناو نیراندا بلاو بوون و نیمہکمیتر له چپای زاگروس - کہ زیدی پیشوریانہ - دہژین. نمرانش دوو بہرن: یہکمیان شابازی، کہ بہری شابازن و ہشت ہزار مالیک دہن و له کرماشان و ماہیدہشت و مندلین. دووم منسووری، دوو ہزار مال دہین و له گمیلان دہژین. نمرہشان له بیس نہچہ کہ ہیندیک له میرہمزنہکانی کہلہوری، کہ له قلمسی شہرفخان کورتوہ نوانن:

نیراہیہسولتان خان

شانیساعلی سعفی کہ بغدای گرت دایہ دست نیبراہیم سولتانخان، کہ نہمپرتکی کہلہور بوہ. سالی ۹۳۰ یان ۹۳۴ ه (۱۵۲۳-۱۵۲۴ ز.) کہ بہ سردان چوریوہ ماہیدہشت- زولفہقارخان برزازی بہ سہری دادا و ←

→ کوشی و بغدادی لرن ساند.

زولفته قارخان کوپری نه غوبهت تخان

سمره کی هۆزینکی کهلهپر بوو، به ناری هۆزی مووسلوو؛ میری هیندیک له لوپستانیش بوو. دژی برابیم سولتان خانی مامی راپیری؛ که بۆ شاتزماسپ به سمر بهغدا رادهگهشت و کوشی و له جیی دانیشت و زوری می شارهکانی عراقی خسته دست خۆی و نوسا له ترسی سهفویان، خۆی دهگهله عوسمانی پتیک خست و دهگهله سولتان سولهیمانی قانونیدا بالوتیزیان ناو و گۆپر کردن. شاتزماسپ سالی ۹۳۶ک (۱۵۲۹.ز) یان ۹۴۰ک (۱۵۳۳.ز) لهشکری هینا سمر و دهوری بهغدا یهمنی و زولفته قارخان زۆر نازایانه بهرهنگاری بوو، نهیهتشت زهفیری پین بهری. شا که زانی له مهبندان چی بۆ دهگهله ناکری؛ کموته گزی و به دزی عملی بهگ و نهحمهد بهگی برای فریو داو نومان بۆیان کوشت. چه میل

به نلدی یازدمین فرمانروایانی بانه

نم یاوران و یارانهی دست و مچک له بارانهی تز و گمردیان له بهژن و پوی میژوی پیشو ته کاندوه و کیمخوا و خارا و نال و والای زهرد و سووریان به بهر بالایدا کردوه و به دانسته خال و میلان دانه دانه به دم شانهدا هیناوه و له پرچی ناویشمی و لوسولی، چمند په لکهمان هوندوتهوه، له ممر بانوری ناوداوینی نارسه باوه - که له بهر ناز بانهی ناوه - وایان بز گتروینهوه: بانه ناوی مه لهنندیکه سهره هوز و میره کانی به بانمی بهناویانگن. دوو قهلا و ناوچی تینبایه: ناوچی بانه و قهلا پیروز په کیکیانه و نهومی تر قهلا شیویه؛ که له نیوان نمرده لان و خاکی بابان و موکوربان هه لکه وتووه. میره کانیان پیتیان نیژن نهختیارودین؛ گوايه همر به خوشی خویان دهستان له گاوری بهرداوه و به بی نهومی هیچ خونکارتک له پادشایانی موسولمان فرمانیان به سردا بدا، هاتوونه سر دینی نیسلام و نمو نازناوهمان لن ناوین. خوداش پتری ناگا لینه.

میرزا بهگ کوپی میرمه مه

وهک ده ماودهم هاتووه و مردم بیستویانه، په که مین میرتکی لمو میرانه ناوی بلاو بزتهوه، میرزا بهگ بووه. ماوهیک بوو فرمانروای بانه بوو. کیژی بیتگه بهگی فرمانروای نمرده لانی هینا و بوو به فرمانداریکی سهره خۆ. له سر نمو کیژهی بیتگه بهگ - که میرزا بهگ بز خۆی خواستبوو - سولتان عدلی بهگی غنلیج که لموه کیتی ده گمل ده کرد و کیشمیان له نیوان توند بوو. سولتان عدلی میرزا بهگی له ناوچی بانه وهدر نا و قاتنمش بهگی برای خۆی له جی دانا. میرزا بهگ پهنای به بیتگه بهگ برد و به کۆمهگی نمو قاتنمش راو نا و خۆی کردهوه به فرمانروای بانه و

له دواى شهوه ميرزاي مهرگ، له ناو سيبايى مردوانيدا ناونوس كرد.

پينج كوپى به يادگار به جې هيشت: بداغ بهگ، سولهيمان بهگ، غازيخان، ميرمحمدهد و

نمغوره لولو.

بداغ بهگ كوپى ميرزا بهگ

له پاش نهماني بابي، بوو به فرمانبرهواي بانه و دواى نموه كه چند سالتك مهزنايه تي به دست بوو، ميرمحمدهد و نمغوره لولوى برآي -كه له دايكيتكي ديكه بوون- گهريان تى هالاند و له ولاتيان وهدهر نا و شعوش په ناي به ناستانه ي شاتوماسب برد و شاكزومه گي كرد و نيازي وابسو به هيمدادى شاه بهره و بانه بيتمه و توله بستينيتهوه؛ به لام شاي مهرگ موله تي نهدا و تهقله كوت همبراي كرده و هر له شاري قمزوين له ناو گلکزدا خپي كرد.

سولهيمان بهگ كوپى ميرزا بهگ

له دواى برا گوزر غهريه كهي، له ديواني شاتوماسبهوه ميرايه تي بانه ي به ميررات درايه و بولقلي بهگي نايدين ناغاي زولقه دري والي ميراغهي ره گمل خرا كه پشتي بگري و له سمر بانه ي دانتيهوه. به هيمدادى بولقلي بهگ و بهرانبهر به فرمانه كه، بزوه به سرداري بانه و بيست سالتك مهزنايه تي كرد. چونكه پياوړتكي ديندار بوو، كاروباري دنياداري به نهر كيتكي دژوار زاني؛ بهدر بهگي برازاي خوي له جينگي خوي كرده مير وكيژي خوشي لي ماره كرد و ملي له خواپرستي نا و دوو چار سمرى مالي خودا و مهدينه ي نيژگه ي پيغه مبهري دا - خوا له پيروزيان كم نه كا - جاري دووم نه هاتمه و له سمر چاكي همره چاك و ناراسگي فره پووناكې چاكترين مرؤي سمر زه مين - گه ليك دروود و نافه ريني خودا بز خوي و خزم و ياراني - كروشمه ي كرد و له مهدينه ي بهرؤشني نيسته جې بوو.

به‌ندی دوازدهمین

شهرمان‌روایانی که لباخی^۱

گولّه چینیانی ناو باغانی به پهرۆینی کوت کراوی ریتکخراوی بمسرهاتان و پرووداوان - که پۆژی خۆی باغهوانی پیسه‌مامیان، نۆنه‌مامیان لی ناستوه و به سه‌لیقه به تاماوی لیکه‌ی ده‌واتیان داستوره - ده‌لّین میرانی که لباخی به‌کم سرناسیان هه‌بسه و باسه‌که‌ش واده‌ست پین ده‌کا: هه‌باساغا ناو له گه‌وره‌کانی خیتی نیستاجلوه و له هۆزی خۆی به هۆی پرووداوتیک ناواره بووه و لای بیتکه به‌گی میسری نمرده‌لان گیرساوته‌وه و پهنای دراوه. زۆر زووی توانیوه خۆ خۆشه‌ویست کا. پیاوتکی سازا و زیت و

۱- له پیتشه‌کی شهره‌نامه‌دا - که سیایی سه‌ریهنده‌کان نووسراوه - ده‌لی: بهشی دووهم له روویهری سیه‌هم به دوازده‌ه‌م‌د کۆتا ده‌بی. به‌ندی یازده‌ه‌م «بانه» که‌وتوه. «تسرا» که ده‌ه‌و دوازده‌ه‌م بێ، لادراوه. تهنامت رستی: «به‌ندی‌دوازده‌ه‌م» نهنووسراوه. مامۆستا عملی‌عمونی له پاش به‌ندی یازده - که باسی بانیه - دیسان هه‌ر نووسیه: به‌ندی یازده‌ه‌م: که لباخی. له داوێنی روویهری ۱۶ی چاپه‌که‌ی میسره‌دا نووسیه: «نهم به‌نده‌م له ناوهرۆکی نوسخه جیاوازه‌کانه‌وه وهرگرت که له کۆتایی چاپ کراوه‌که‌ی زین‌نوف دابه. دیاره هه‌ین شهره‌خانیش نیه؛ چونکه نه‌یخستۆته ناو فیه‌رسته‌که‌وه.» نه‌وی سه‌رنجی راکینشام، ناپرتکی و ساکۆکی وشه و پرسته‌کان بوو؛ که ده‌گه‌ل فارسیه‌که‌ی شهره‌خاندا عاسمان و رتسمان بوون. ده‌رده‌که‌وی کابرایه‌کی فارسی‌نهمزان نووسیه و ناخه‌یریمته ناو به‌رگه شهره‌نامه‌یه‌که‌وه. جگه له‌وه که سه‌ر و گوێی فارسیه‌که‌ی تیک کردۆته‌وه و زۆر رستمی هه‌ر مانا نادین، له باسی هرین به‌گ ناوتکا که که‌وتۆته روویهری ۲۳ی چاپه‌که‌ی میسره‌وه، ده‌لی: نیستا که سالی ۱۰۹۲ [۱] لای هه‌لۆخانی نمرده‌لان. مامۆستا رۆژمه‌پانی نه‌وه‌که‌ی عملی‌عمونی وهرگه‌ترو؛ به‌لام که زانیویه هه‌لۆخان هاوچه‌رخ شهره‌خانه، تاریخه‌که‌ی کردۆته ۱۰۰۲. له‌م‌ه‌ش ورد نه‌بۆته‌وه که هه‌موو نیستا کانی شهره‌خان بۆ سالی هه‌زار و پینجه؛ که کتیه‌که‌ی تیندا نووسیه‌ته‌وه.

من نهم به‌نده‌به نووسراوی شهره‌خان نازانم و ناشه‌وی له ناو به‌ی. وه‌له پهراوێتیک یان سه‌ربارتیک ره‌گه‌لم خست و خواخه‌یری نووسری بنووسی. هه‌زار

نه‌وی شایانی باسه، کیزی هه‌تۆ و کوردناسی سه‌رفیاتی، ژ. فاسیلقا - که شهره‌نامه‌ی کردۆته رووسی - له سه‌ر نهم باسه ره‌خه‌نی له مامۆستا عمونی گرتوه و له روویهری ۱۵ ی پیتشه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: نهم نووسینه هه‌یج له کردی شهره‌خان نا‌کا و هه‌له‌ی رتزمانیشی زۆر تیندایه. که‌مال سه‌زه‌هر

زُنهاتی و زَرده سَکمهوه و چاونه ترساو و شیرین ناکار و خزمه تگوزار و مردانه بسوه. بیتیگه بهگ زوری پسند کردهوه و کیژی نهلیاس ناغای رهنگمپرتیوانی بسّ خواستوه و کانی و بهرکانیه کی له معریوانی به خلات داوه تیّ و دایسمه زرانموه. هه باس ناغا له زویه که پیدا باغی ناشتوه و زوریش پیاویتیکی دلّوا بووه؛ ریتیوار و ناسیار کیّ رابردبا، به زمانی تورکی - که زمانی خوی بوو - بانگی لیّ ده کرد: کاکه ا گنیل باغه. واتا: وهره باغ. کوردی نمو ناوه زمانی تورکیان زور پیّ سمیر بسوه؛ هر له بهر نمودهش ناویان لیّ ناوه عه بیاساغای گه لباغی^۱.

پوخته میعبست: نم کابرایه لای بیتیگه بهگی شاره زور - که له قه لای زلم داده نیش و خاوه می دوازده همزار سواری یه ده کدار بوو - دامه زرا و له سایمی نازیتمی و به کاری خویمه زوری خُز پهبیش خست و زوری چاکه دهریاری کرا و پله میژداری میسری پیترا. نهوسا ناردی له ناو هوزه که می خزیدا دووخوشکی هه برون هینانیه جهم خُز و دانی به خزمه رهنگمپرتیه کانی و چمند لایتکیان لیّ کموتموه و پتر له پیشوو رهگی داکوتا.

نمیاران و به دکاران - که نیره بیان پیّ دهره - دوو زمانیان له لای بیتیگه بهگ کرد، که هه باساغا نیازی وایه بهتفهوتیتی. هه باس که بسو کمین و به پهنمی زانی، رۆژتک به نویژی نیسورپژ خوی و یاره للاغای خوارزای - که له هوزی رهنگمپرتی بوو - پیلی مالّ و مندالیان گرت و له شاری زلم دهر که وتن. بیتیگه بهگ که باش دمی زانی نمو جووته چمند نازا و دیتون، کسی نه نارد به برایی و وازی لیّ هینان. نمو دووه هاتنه بیلاور و نیشته جی بوون. ورده - ورده ده گمّل هوز و تیره کانی لهک و سادکی و سولمیسانی و که له پوردا دۆستایه تیان داخست و خزمایه تیان ده گمّل کردن.

لمو کاتمیدا شاتۆماسب ده چوه سر ولاتی نوزیه گ و له کن سورکنج دابه زیبوو، خالّ و خوارزا چوونه لای شاو بز نمو شره ی ره گمّل کموتن و له معیداندا بسّ مردایه می دادیان داو له سویاگمی سر کمو تواندا ناویان له سر روی ناوان بوو. پادشای نوزیه گیان به دیل گرت و ده گمّل چمند دلیتیکی تردا هینایانه بهر سیبهری ته ختی خلیفایه میتموه و شازوری نافریم دانی و به پاداش سه ربهرزی کردن

۱ - نه مین زه کی دلی: «شارۆکه می سرچاوه له معریوان دراوه تیّ و هه بیاس ناغای گه لباغی دامه زرتسری نمو می رنشینمیه». من لام وایه ناوی باوکی گولویاغا (گولویاغا) بووه؛ بویه بووته گه لباغی. جه میل

فرمانی فرمانبره‌وایی بیلاور و دوازده مؤسساق [؟] ای بز نویسن.

چمند سالتیک مهنایمتی بیلاور و نمو نویساقانعیان کرد و خه لکتیکی زرد له هوزده کانی سوله‌یسانی و بادکی و کله‌پور و وهرمزبار هاتنه لایان و تیکرپایان به ناوی هوزی گه‌لباغی ناودیر برون. چمند جارتیک له ناو شعوان و مسحه‌مد به‌گی گوزاندا چمند شمپ و هه‌رایه‌ک پروی‌دا؛ له نه‌نجامدا ناشت برونه‌وه و مسحه‌مد به‌گ کیژی خوی دابه مسحه‌مد قولی کوپی یاره‌للاغا و برونه خزم. نه‌سجار شه‌خته‌ی معرگ پاریزتیکی برده‌باغی ژینی هه‌باسی گه‌لباغی و به‌رگ و باری لسن هه‌لوهراند.

جیهان چون جامه، مه‌ی تاکامه، ده‌وران له په‌ستا تینه‌ده‌کا بز چوک و گهوران
به خوزی خوت نیه و نوشین به زوره ده‌بی و به‌خوی سه‌ریشت به‌ریه هه‌وران

یاره‌للاغا که له پرژگاری هه‌باساغا هوز و ناوچه‌کانی سه‌ریمرشتی ده‌کرد، له پاش مردنی خالی، هه‌موو کار و باری مهنایه‌تیه‌که‌ی دایه دست عملی‌باغی خالوزای و گویا به‌هانه‌ی دست له کار کیشانه‌موی نموه بووه گوتوییه من خیزانبارم و پرکارم و قمرزدارم هه‌ر هینه‌ده‌م بز ده‌کری به کاروباری خوم رابگه‌م و ناپه‌رژیمه دنیا‌داری. نمو نمرکه‌ی به تۆ ده‌سپتریم و خوم له گیرودار ده‌بویژیم چاوه‌دیریشت لینه‌ده‌کم. یاره‌للا زور ده‌وله‌مهند و ناژه‌لدارتیکی قورس بووه. ده‌لین له ناو په‌وه‌ی نمودا سیمه‌د نیتیری تۆر هه‌بووه.

له پاش دامه‌زاندنی عملیش، دیاری و پینشکه‌شیتیکی زوری به نامه‌وه بز بینگه به‌گ به‌ری کرد و باسی معرگی هه‌باساغای پی‌راگه‌یاند و نموشی وه‌بیرر هینساوه که هه‌ر وه‌کورو هه‌باساغا پله‌ی موزداری تۆی هه‌بووه، کوپیشی هه‌ر به‌نده‌ی تۆیه و پینم خۆشه سه‌رفرازی که‌ی و نه‌گه‌ر له ژیر سایه‌ی تۆین، بزومه جینگه‌ی شانزیه. بینگه به‌گ تکای یاره‌للاغای گرت و ناوی میرتیک له میسرانی به‌رده‌ستی خوی له عملی‌باغی گه‌لباغی ناو پینداویستی میرایه‌میش هه‌رچی پتویسته پینی به‌خشی. عملی به‌گ به‌ نارخه‌یانی له مه‌لینه‌ندی ژیره‌دستیدا فرمانبره‌وایی خوی ده‌کرد.

له وه‌ختیکدا که سه‌نان پاشاله‌شکری به‌رو نه‌هاوه‌ندی هینا و ناوچه‌کانی ده‌ورویری داگیر کردن، عملی به‌گی گه‌لباغی - که عالی گه‌لباغیشیان پی‌ده‌گوت - هاته به‌ر فرمانی عوسمانی و

سمنانیاشاناردیه سمر کردند و شیخان و نامشی دهریاره نووسی و یاره‌للاغا نامهی برده‌نمسته‌مبول و گه‌باندیه دهریاری سولتان و له دیوانی عوسمانیموه نارچه‌کائی کردند و شیخان و چکران و قه‌لای تهاب و خویرخوپه و تیره‌زنده و قه‌لاتمه و چهند شوینتیکی‌تریش، به سنجق درا به عملی و نمرکه‌له و رهنگمپریزان و سه‌بانانیش به تیمار دران به یاره‌للاغا.

عملی گه‌لباغی

رووداو گتیه‌وهی زیست و خوش‌ناختیر و نه‌ندازه‌گری راست و دروس پیتو، میترووی پیشوویان هه‌لسه‌نگاندوه که چایی و لاریان لئی پمپراندوه و پوخته و پتمویان پراگه‌یانمروه و له باسی عملی‌گه‌لباغی‌دا گوتوویانه: پیاوکی زور خاوین دست و به دست و پیتوند و دوه‌لمه‌مند بووه. هه‌موو سال زوری پیشکمش و دیاری بز بیتگه به‌گی نمرده‌لانی ناردوه و بیتگه به‌گیش زوری خاتر گرتوه.

مهرومالات و چادر و چییی میر وولسات و ساژهللی خیلانی گه‌لباغی - له پاش خاکه‌لیتوهی به‌هاران - ده‌چونه بانه‌میران و هماریان له زوزانی کردند بوو. دهبویه به ناو زه‌هاودا تیره‌میرن و پایزانیش - که خیل بمره ژیر دهبونموه - ریپازیان به ناو پووش و پاوانی زه‌هاودا دهات. فرمانیتیکی سولتانیان به دستموه بوو که هیچ‌کس ناتوانی پووشانه و سه‌رانمو مهرانه‌یان لئی وهرگری بیان به‌رگریان لئی بکا. قویاد به‌گی زه‌هاو - که زور زیانبار دهبوو - ناچار به‌رهنگاریان دهبوو؛ رینگه‌ی کویستانی لئی دهبستن. هه‌موو سالی دوو جاران پایزان و به‌هاران زه‌هاوی و گه‌لباغی لیک و‌ه‌خو ده‌کوتن و دهبوو همرا و شمره‌پمیاغ.

عملی به‌گ به‌هاری ژیانی کموته به‌ر پایزی مرگ و له خیللی زیندوان به‌جی ما و له گوزستان هه‌لیدا. دوو کوپری له پاش به‌جی مان: حمیدر به‌گ و کج به‌گ.

حه‌یدر به‌گ

جینگه‌ی بابی گرتموه؛ هر لمو ساله‌شدا یاره‌للاغا - که تیماری سمره‌خوی به دستموه بوو - له پاش

سه‌سال ته‌من، تیماری لَن بوو به بیماری و به ناچاری دنیای پسر له نازاری وه‌لا نا. سَن کور و پنج‌سده ماله بزورپیاگی له پاش به‌جی مان. ناوی کوره‌کان: مسحه‌مدقولی و نسه‌د و شاه‌بیس بوو.

حمیددر و مسحه‌مدقولی

که یاره‌للاغا به شوین عملی‌یه‌گدا مرد، مسحه‌مدقولی کوری یاره‌للاغا خۆی گمیاندته‌سته‌مبوون و فرمانی هینا که حمیددر له جینی عملی به‌گ بی و مسحه‌مدقولیش به سمر به‌شی بابی خۆی را بگا. سمره‌رای نه‌وه‌ش عوسمانی چونکه مسحه‌مدقولیان به دست پاک ده‌زانی، سَن جاران باجانهمیان پیندا نارده ناستانه و شمرکی خۆی زۆر به باشی نهنجام ده‌دا.

حمیددر به‌گ کورپتکی همبوو ناوی سورخاب به‌گ بوو. دوو خالی نمو سورخابه - که یه‌کیان ناوی موحیبه‌دین بوو - له وه‌ختیکدا له بمر نه‌گورنجای خۆیان، له ولات ناواره بیسورن و له نسته‌مبوون ده‌زبان.^۱ چند جارتیک حمیددر به‌گ رایسپاردبوو که موحیبه‌دین به‌ریتموه، به‌لام نمو سویندی خواردبوو که هم‌گیز نایتموه. جارتیکی‌تر سورخابی خوارزای زۆری پوو لیتسا و موحیبه‌دین دلسی نه‌شکاند و هاتموه و له تۆله‌ی تزیه شکاننده‌کشیدا سَن پۆژان به پۆژوو بوو. کاتی نهم خه‌بره به حمیددر به‌گ گه‌یشت، سورخابی بانگ کرد و گوتی نمو ناراسته سویندی خۆی به هیچ نه‌گرتوه؛ گره‌کسه همر نسته‌بچی و بیکوژی. سورخاب سوار بوو به پیس خالیموه چوو، له نیوه‌ی پری تووشی بوو. تیرینکی ژه‌هراوی له سینگی دا، له مۆغره‌ی پشتیموه سمری کرد و خالی خه‌لتانی خوین کرد و په‌له‌قاژی لَن بری. نیستاش نمو جتیبه له ناو گه‌لباغیاندا «موحیب‌کوژه» یی پَس ده‌لین. له پاش کوژانی نمو، درۆمنایمتی زۆر سه‌خت کموته نیتوان خزم و تیره‌ی همر دوو لاره. حمیددر به‌گ و سورخاب به‌گ^۲ له‌شکریان له عیلی کح به‌گ کرد و سورخاب همر به دستی خۆی حموت کمسی له خالوانی خۆی کوشت. له نهنجامدا هیندیک تفنگچی عیله‌که همره‌دوکیان به گولله کوشتن و هاتیشن ختلی

۱- نم باسی حمیددر و مسحه‌مدقولیه تا سویند شکانه‌که له پرویسه‌ی ۴۲۱ فارسیه‌که‌ی چاپی قاهیسره دایه و زۆر

په‌چرپه‌چ و په‌رت و په‌ریشان و تینک چه‌ژاوه همر نه‌مونه‌دم لَن هملک‌اند. هم‌زار

۲- له فارسیه‌که‌دا سغاب نووسراوه که دپاریشه سورخابه.

حمیدر به گیان ساف له ساف تالان کرد. له پاش نهمان، حوسین به گ^۱ بهشی حمیدر به گی له دیوانی سولتانموه به سنجهقی بز خوی نستاند و ده گمان مرادخانی برابدا دوویهدوو به سمی راده گمیشتن. حوسین به گ، «به گم» کیژی عیل به گی که لهویری ژن بوو. ژنه -وهک له ناو که لهویراندا باوه- همر خوی همه کاره بوو؛ حوسین به گی میردی هه لپه سارد بوو، چمند که سیتیکی پاسپارد مرادخانیان بز کوشت. کوپانی مرادخان -که حوسین به گ و سورحان و سردی بسون- به رابمیری خزمانیان خویان گیانده به غدایه و له لای به گلر به گی شکاتیان کرد. نهویش فرممانی بز قویاد به گی درنه نارد که خویتی بابیان بز بسیتی. قویاد هلی به دهرفت زانی و ده شهوتکدا نه خافل به سمر حوسین به گی دادا و حوسین به گ و دسته و بستمی رایانکرد و له سیروان چون بمو به رهوه و پمنایان به هه لۆخان نمرده لان برد و نیتشاش که سالی ۱۰۹۲ همر له لای فرممانی هوای نمرده لانن. خوا دهیزانی.^۲

۱- هیچ درناکوری نعو حوسین به گه چه کس بووه؟

۲- ناوا نورسراوه. وهک له سموبیریش گوتمان پرژیمانی دستکاری کردوو و کردویهمته ۱۰۰۲. لام وایه هیچیان خوی نیه؛ بهوانه پهراوتزی سمریمنده که. هه ژار

۳- نهمین زه کی ده لۆ: هۆزی گه لباخی سی همزار و پینجسه مالتیک ده بن و له بان هژیسه توو و ساراڤ و قهره دهوار نیشه چین که سمر به نستانن سمن. جه میل

ناوی نعو هۆزه -له سمر زاری خویان و جیرانه کانیان- «گه لواخی» به. وهک ده لۆین: «گه لی یاخی» بیان بیان گوتوو؛ که بۆته گه لباخی و نه چهار گه لواخی. نمو خینله نیتشاکه زوری میان وان له ناوچهی ساراڤ که ده که مینته باکووری سنه ونزیسک به دیواندرهوه و له سنی تاییه ی گاملی، مراوگسوزانی و چۆخه پششی پشک هاتوو و دهوری سنی نابادیسه کن. جیرانه کانیشیان قاتالی و خورخوره و تیله کزین. له همره تووشدا دو تاییه کاکسهرمی و قه ممری، گه لواخی. ماجد

بەشىسى سىتھەم لە روپھەرى سىتھەم

فەرمانرەھوايانى كوردى ئىيران

ئەمويش دەبنە چوار دەستە

زانا و ھۆزانا -رەك پالەى قۇچاغ- پالەمانە ھاتونە دەست و لە تەختە و پەلەى نوخشى پەسىوى داسوپەرىوى مېژوى رۇدانى بە پشت و دانى گۆلگۆل داوتىستاو و بە گېژ لىك ھالا و زەند و مەچەكىان لى ھەلمالىيە و شاقەلى شۇريان ھەلازىيە و داسى بنوسيان بە سان ساويە و بە سووژى و كرژى مليان لىناو و بەر خۇيانداو و گەوزيان لىداو و گەوز بوونە قول و قول بوونە مەلۇ و لە پەرىزى پاك، باغە بەسراو و لە گرشە دراو و بەخىشكى زانست، كىشە كراو و لە سەر چىخونى روپەل پاخراو و گىرەى جەنچەرى وردەو بوونيان لە سەر گىراو و خۇيانى كاودان كۇما كراو و بەشمەنى ئەزمون ھەلاوئىژراو و كوئىز كوتراو و چى چەت و چىو، لە كەو دراو و ھەلاوئىژراو و كە زانىيانە كا چو، ما دانى، خەرمانى مېژوى پاكو و بوختى شەقل كراويان -بۇ چاومۇزى ناھەنگ و بەزمى رۇژى سوورانە- لە بەر راناوين. ولۇ خويانە كە سەردارانى كوردانى ئىيران دەبن بە سى كوت: سىامەنسورى، چكىنى و زەنگنە.

رەك دەمادەم دەگىرەم، ئەو كوردانە لە سى براو -كە وەختى خۇى- لە مەلەبەندى لورستانرا يان لە ولاتى گۇزانرا لە زىد پەروازە بوون و بەرەو عەجەمسان ھاتوون و بە ئاواتى پەلە و پاىە ھاتونە ژىر ساي شاي ئىران و بە نىازى خۇ گەبىشتوون و ھەرىتك برا كراونە مىر. ئەو ھۆزانەش -كە لە دەورەى ئەو سى براىە كۇ بوونەو- ھەر كامىتك بەرەى كام مىسرە، ناوى بۇ خۇى گرتۇتمەو و بەو نازناومە ناسراو. ھۆز و تىسەرىتى كوردىش -كە لە ئىران بەر فەرمان و ھارىكارى شا و دىوانن-

۱- لە سىيى فېھرستە كەدا دەلئ: فەرمانرەھوايانى كوردى ئىران كە «گۇزان» يان پىندەلئىن. جەمىل

ناویان سیایی گیسراوه: لک، زهد، رۆزیمهان^۱ متیلج، حمیسری، شارمزوری، ورمه‌زیار، که‌لانی، نه‌مینلو، مه‌ملوی، کج، کورانی، زکتی، که‌له‌گیر، پاژۆکی، وهی، چه‌مشکه‌زهک، عمره‌بگیرلو و هی‌تریش. چوار له‌وانه - که پاژۆکی و چه‌مشکه‌زهک و وهی و عمره‌بگیرلوون - هر زۆر له میژینه‌وه میر و میرزاده‌ی خۆیان به سمریان راگه‌یشتوون^۲ میرایمتی له ناویاندا به میرات هاتووه. بیستوچوار هۆزی‌تری کوردیش له قهره‌باغی نێراندا نیشته‌جین و به نیگرمی‌دورت (بیستوچوار) به‌ناویانگن. له رۆژگاری شاتۆماسب نه‌حمه‌د به‌گی پرتال^۳ نۆغلی کرا به میری نه‌وانه و بریاردارا که هه‌میشه - ج له سه‌فر یان له مال یی- ده‌بی به‌رانهر به سی‌هه‌زار شه‌رکمر و پاسداری هه‌بی.

له خوراسانیش کورد همن و به ناوی گیتل ناسراون و له رۆژگاری شاتۆماسب، شه‌مه‌دین به‌گیتل میریان بوو. کوردی یی نهمزراویش له خاکی نێراندا زۆر^۴ که لیته‌دا درێوه‌دان ده‌بیته مایه‌ی سه‌ره‌گیژه و به ناچاری خۆم لی بواردن. سوپاس بۆ خودای به‌نده‌ناس.

۱- لک: هۆزێکی گهرمن و له نێراندا بلۆن، زۆریمان له له‌کستان ده‌ژین که له باشووری نێران و باکووری لوپستانه. زهد هۆزێکی له هێزینه‌ی کورده‌یه سه‌رداری کهریم‌خانی زهد به‌ونه ده‌سه‌لاتداری هه‌موو نێران و هوکیان له سالی: ۱۱۶۷.ک (۱۷۵۳.ن) را تا ۱۲۰۲.ک (۱۷۸۷.ن) هر ما و فرمانه‌روای به‌ناویانگیان کهریم‌خان و لوتفعلی‌خان و سادق‌خانی زهد بووه. پاش هه‌له‌وشانی هوکیان، له به‌ر یه‌ک هه‌له‌وشاون و هیندیک له‌وانه نیتسا له زه‌نلشاوا (زهد ناوای لای قهره‌تمپی کوردستانی عه‌راق ده‌ژین. رۆزیمهان: په‌نگه به ناوی رۆزیمهی وه‌زیری به‌هرامی گۆرمه‌ ناو نرابن و نه‌مه‌رۆ به رۆزیمه‌یانی ده‌ناسرین. زه‌مانی شاتۆماسب میرسه‌هری رۆزیمه‌هانی میسری شه‌م هۆزه‌ یه‌وه و ناوی له قاسر/الاعلامی شه‌مه‌دین سامی‌دا هاتووه. جه‌میل

دهستى پهنگه فهرمانه هواياني سيامه نسوورى

خهليل بهگ

سالى ۹۶۰ك (۱۵۵۲-۵۳ز) كورپه ميرىنكى سيامه نسوورى -كه ناوى خهليل بهگ بوو- شاتوماسب برديه جهم خز و بز سمرپاستى له راست كارويارى دنيادارى پمروهراندى و بهگى بز به خان گزوپيموه و كردى به ميرى ميراني همموو كورده كانى نيران. بز ژ هوزى سيامه نسوور بيستوچوار تيره و هوزى كوردي ترش -كه همر بهرى ميرى خويان به جيا همبون- بهرانبهر به فرماني شا، همموو هاتنه بهر فرماني و سولتانيه و زهنجان و نمبهر و زهرين كه سمر و چهند مهلبه مند و ناوچه ي ترى نازربايجان و عراق بين خهلات كرا؛ فرمانيشى بز دهر كرا كه گره كه سى همزار سواري كورد ساز بدا و له نيوانى قهزوين و تورينژ دامزرين و پاسدارى ري و بانان بن و نه هيلن دز و پياو خراب ري بگرن يان له ري دهرچن.

دوو- سى سال ناوا گوزمرا. كوردي دهستپيس و شره خور، زورسى زوربان چوونه لاي خان و راست و رهوان پيچموانى فرماني شا ده بزوتنسموه؛ چتمى و ري پريان ده كرد و كاروانيان رپوت ده كردنسموه و به خانيش زهوت نه دهبون و له نهنجامدا كز بوونسموى شو كوردانه لهو همردانه بيسوه مايه ي پريشاني و سازارداني همموو ريسونگ و ريسولران و شاتوماسب خواخواي بوو وهك خوي لى بيتنسموه. خهليل خانى لهوى همداشت و ناوچه يه كى له خوار عراقى پى به خشى و نارديه سنوورى خوراسان و كاتى به ختى خوارى هينا و دز و چته نانپان برا، همموو همر يهك به لايه كندا بلاو برون و نمويش ههتا له دنيا ژيا، همر له كوشه نى خوراسان ده گه ل هوزى سيامه نسوور، كاروياريان پاسدارى بوو. كاتى كه كاروانى ژياني تووشى ريگرى مرگ هات، كورپكى به ناو دوله تيار به يادگار لى به جيتما.

دوله تيار كورې خهليل خان

به فرماني شاسولتان محمدهد، دوله تيارى ميرمنډال له جنگى بابى دانرا و نازناوى خانى پيندرا و بوو به دوله تيارخان. لهو سرده مانهدا كه ولاسى نازريابجان ده برده مستى عوسمانياندا بسو، دوله تيارخانيان نارده سر سنوورى نازريابجان كه ناگدار بسى. ناوچى كرشب و زهرين كه سر و سجاى و زه نجان و سورلق و قيدار و شهبستان و نهنگوران و قانسجوغه سمرى و قانسجوغه خوارويان پى سپارد. نهو مه لېه نډانه له بهر شعر و شؤر و هلات هلات و كيشه و ناژاوه به سمى نهمپى قزلباشان و له تهق و رهوى كوردان، دهبير پيښاندا چوپويون و هموو ويران و خاپوور برون. دوله تيار دهبوو به فرماني شابه سر رابگا و رتيكيان كاتموه و ناوه دانييان تى بسختاموه. شمويش ناوچى كرشى كرده بنكهى خوى و دژيكي زؤر پشموى لى دروست كرد و شارؤكيكي به دوروه بنيات نا. دتوى بابى بوون ده كه للهى ده مى و قه لاي حسته مى بسرى پى گؤرى و نؤكهرى كردنى پى سرشؤرى بوو؛ له بهر فرماني شاوهدر كهوت.

سولتان محمدهد ويستى ته مېتى كا. دوله تيارخان كه زانى خوى لى ساز ده دن، شمويش وه خؤ كهوت و له دؤزى نهنگوران و شهبستاندا، همپى قه لايه ك گه لك مه زنى دارشت. له سر فرماني شاسولتان محمدهد شش هزار سوار به سردارى مورشيد قولى خانى شاملوو هاتنه سر دوله تيارخان و دهورى قه لايان دا. شمويك له شهوان دوله تيارخان و كؤمه ليك كوردى نه بمره و نازاى يار و هاوكارى، له قه لا دهرچوون و وهك به لاي عاسمان خويان پيندادان و بمربوونه گياني قزلباشه كان. وهك گورگى برسى خؤ باؤرؤته ناو كؤزى كاران، كارتكيان به قزلباش كرد و كاره ساتيكيان به سر هيتان و دابريكيان وى خستن و قرانتيكيان تى خستن، همر مه گسر قزلباش باش بزنان كه چؤن ناشيكيان بؤ نانوه و چمند لاشيان لى گلدانه وه. قزلباش به وره نه ماوى و بسى ذراوى و شپره كراوى و سر لى شتواوى، رتى هلاتنيان گرته بهر و دوله تيارخان كهوته سهريان و پاره دوى نان و زؤرسى زؤريان به ده مى شيران لهت كران و زؤريان پيښان له بهر ده چسو، ده گيران و دهبورانه وه. دايكه پيرهى دوله تيارخان - لهو ناو شهر و ههنگامه دا - سوارى نهمپى برتزين بسوو، وهشؤين راكردووان ده كهوت و همراى ده كرد: «همى به نه قاره! همى به نه قاره!» و اتا ته پل و كهره نايان له مل دارنسن. ملوانه و نه قارهى حموت ميرليويان وه ده ست دوله تيارخان كهوت و هيتانيه وه ناو قه لايه. قه له و قوته

و گه جمر گوجمری شر و شمپرتیری پاشماوهی شیر و خمنجمری کوردان - که دهریاز بیوون - له روویان نههات بگمپرتنموه مژلگمی پینشوویان و له ترسی شاعهباس^۱ بمره پاتهخت نهگمپرانموه و له پووی ناچاری چوونه گمیلان و خویان حاشاردا. خاننهحمه دخانی والی گمیلانی پمسیوی دانن و بریو و نانی بز دابین کردن و له پاش چمن پوژتیک به فرمانی شاله جهلمی دان و بردنیه قهزوتین و له سر گوناھی له شر ههلاتن - دهگمل کۆمه لیک له تاوانباران - بهداردا کران.

بمو سرکهوتنه گرینکه، دهولمتیارخان له خۆ دمرچوو؛ شهمیتانی شر قانهقدی داو وازی به ناوهزی ده کرد و پوژیمهژژ له پتی دهردهبرد؛ تا وای لینهات که پهردهی شوریهی دری و پای له بی شمرمی ههلبیری و گووی بهسته سمر عراق و ویستی ناوچهکانی سرتانییه و نهمهریش همر بهخاته ژیر دستی خۆی. بهلام تا سمر بزوی نهچوه سمر؛ شاعهباس لهشکری زۆری هۆزی شاملووی به سرداری مههدی قولی خانی نهوی نوغزیوارخان ناردسهیری و بز کلۆلی لهو دهمهدا هۆز و تیرهی سمر به دهولمتیارخان و پیاهه شمپرانیهکانی لئ دوور بوون. چمند کسمتکی کهمی دهگهلتا بوو؛ قهلاش هیشتا سمر و ببری نهگیرابوو؛ بوج و روانگهی دیدهوانی لئ نهکرا بوو. له قهلادا خۆی مهلاس داو شاملوو دهوری قهلاپان گرت و ولامیان بز شاعهباس نارد. شا زۆر بهلمز بمرهو شمپرگه کهوته ریگه. دهولمتیارخان له هاتنی خودی پادشازۆر سمرسام بوو. به خۆشی خۆی له قهلاکمی هاته دهر و به سمرشۆری و پارانهوه پتسمهی دهرگانهکمی ماچ کرد. لهسمر فرمانی شاعهباس سینهد کسمتیک له ناغایان و سمرناسانی خزم و کسمی دهولمتیارخان خرانه کۆت و بهندهوه و زنجیر کران و ژن و مال و وردمو مندالیان به تالان بران و پاش چمند پوژتیک دهولمتیارخان به دارتیکدا ههلتاسرا و له دنیای پر له فیزموه بمرهو دنیای خۆشیان ریوی.

باومرت بی به گهتی دوژمنی خۆت پمتی خنگان دهخهیمته گمردنی خۆت
کسکی مارت پهراوند و بوویته برای خۆت به خۆتی دهکمی که پتووی دای^۲

۱ - باسی لهشکری شاسولتان محهمدمو له پر ناری شاعهباس دئا؛ دپاره نهموندهماوه بووه که شای پینشو نهماوه و شاعهباس پمیدا بووه؛ بهلام دانمر نیرانی به باسه که نهادهوه. ههزار

۲ - خوسین هوزنی له تاریخ عاللمرای عباسی دهگپرتنموه دهاسی: نهمیسر دهولمتیارخان له میسه ←

→ بناویانگه‌کانی شازماسبی سرفموی بود. له لای همزه‌میسزای سرفموش زرد له پیش و خشمویست و نیاز رها بود. کانی هژده‌کانی تکلوی تورکمانی له شا هملگه‌رانموره، زوری یاریدی شا داو له پاداشتا کرا به یه‌کینک له سرداره پایهمیزه‌کانی تابیته شاهانه و تا سالی ۹۹۳ ک (۱۵۸۴ ز) هر یو پایموره مایه‌وه. که شاسولتان مسحه‌مصدی خودابندهی سرفموی له توریزموره رپوی کرده‌مهلبنلی سولتانیه و لمعی هملدا، کردیه میری سیامنسوریان و له شعری خویه‌خوی نیران شازادانیش به‌شدار بود. به لمشکری خوی زوری تو‌ماسب‌میسزای برد که ده‌هزار تورکمانی ده‌گله‌ا بره و بمو نازیامتیله لای شای سرخستوره و ده‌گله‌یشی چوته ساین‌قه‌لایه و شم‌کوتایی هاتوره.

همروها حوزنی ده‌لی: دوله‌تیارخان - وک هه‌مورو میره کوره‌کانی نیران- دمیانی شا زور بره‌هیزه! قه‌لای خوی پتمو کردن و ناوچی گوشاد ده‌کرده‌وه و قه‌لای سجاسی دروست کرد و چی پینوسی بسو تسی خزانده. سالی ۹۹۵ ک (۱۵۸۷ ز) که شاععباس هاته سمر ته‌خت، سورپیدقرولی تورکمانی دورزمانی له دوله‌تیار کرد. شا هیشتا خوی نه‌گرتیو بویه خوی تینه‌گه‌مانده. سالی ۹۹۸ ک (۱۵۹۰ ز) لمشکریکی به سمرکردایه‌نی حوسین‌قولی‌سولتانی سیامنسوری نارد‌سمر و دوله‌تیار به گزی‌دا هات و لمشکری شا شکا و شاععباس هیچ پتی بز نه‌مان، پنگه‌ی گزی و فزی نه‌بی؟ به‌لام به‌موش چی بز نه‌کرا.

سالی ۱۰۰۰ ک (۱۵۹۱ ز) شاععباس زرد به هیز بیوو. له قمزونه‌وه له دوله‌تیار گیتاره که با چاری پین بکوی و په‌مانی دۆستانه بی‌مستن. دوله‌تیار له ورامی شادا هملیکوتا سمر زنجان و سولتانیه و نمبهر و تارم و هه‌مروی داگیر کردن. شاععباس له‌شکریکی په‌کجار زوری لسن کز کرده‌وه و به سرداری مهنلی‌قولی‌خانی شاملوی تورکمانی، ناردیه سمری و دوله‌تیارخان نمو لمشکری زردی له ناو برد و بلاوی کرد و نیرانی زرد زیانبار کرد. به‌لام شا دستي لئ هملنه‌گرت له پیتشو پتر لمشکری تمبار کرد و به سمرکردیه‌ی حوسین‌قولی‌خانی قزوچی به گز دوله‌تیاردا کرد و نموش لموی پیتشوی خراپتر به‌سمر هات. نه‌سجار شا حوسین‌خانی شاملوی حاکی قومی به لمشکروه نارد و نمو له هممووان ته‌ختتر پشتی وه عمرزق کومت و نمو لمشکروه یوه به‌فزی پار.

شا هژی - هژی هاتمه سمر گزیه‌بزی و زانی نه‌گمر به شم‌نایی، با به گم‌پین. نامدی بز دوله‌تیار نووسی و نیسه هه‌رشه و زرد به زمان لووسی و دلخوشی دانه‌وه و گله و سکالی دۆستانه بووا داوای لیکرد که ببنوه دۆستی گیانی و شم‌به ده‌لاقه همل‌سیرن. دوله‌تیارخان له ورامدا داوای کرد که له جزیه‌ک چاری به شا بگموی و شا به ناوی راوموه هاته دیدنی و هیزیکی زوری ده‌گمل خز هینا و له نریک قه‌لای نمو لمشکری‌مزی کرد. دوله‌تیار چوه دیداری و شا پیتشوازیه‌کی گمومی لیکرد و دستي ناپه ناو دستي و برده‌یه ناو خیره‌تی خوی و هملی لسن هینا و خم‌سچون گرتیان و خستیانه ناو کوت و زنجیران و دانیشتروانی قه‌لایشان به شیران له بنه هینان و دوله‌تیاران به دبلی هینا قمزوتن و له مپیلانی سع‌دآباد - که هر بز لئ‌هملواسینی کوردان تهرخان کراسو- به داردا کرا. دوابی هژی سیامنسوری درانه دست میرحوسین‌قولی‌خانی سیامنسوری که لموبهر پاسوانی شا بووا زوری به‌پنز و پایه بود. هر نموش سالی ۹۹۹ ک (۱۵۹۹ ز) قه‌لای نیسته‌خر و چمند شورتینکی بز شاععباس گرت و بموه زوری خزمهت پیکرد.

دهستې دووهم شاهزادې هوياني چگنې^۱

نومو هوزه له ناو كوردې نيراندا له هممو هوزان نازاتره و له به سامي و سربريزيدا له گشتان دست بالاتره. له پاش نومي كه بيسمر و سردار و بې داژدار مانموه و له مير وميرزاده كانيان كسيان له نارادا نه ما^۲، وهك كمر كه ميري دوروشوان، پسرژ و بلاو بوونموه و همر پارچميهي له شورتيكنا گيسرانموه و هينديك چويوونه عهراق و بريك به ناو نازربايجاننا خوليانده خوارد و پتگرييان كرده كرده و هيچ كمشيان هه لنه دموارد. بازركان و سموداگر و چمرچي و كارواني له هممو لاي نيرانموه، به داد و قور پيتوانموه هاوريان بز شاتوماسب نارد و داديان له دست چنگيان كرد. شاهزادې چگنې واي دموارد كه له مشكري و خلكي ترش له همر جريهك چنگنې بييني بيكوژي و مالي بيري و نمبي له هممو لايه كموه له نيرانيان درخمنه درموه و بز كوي دهچن بچن. پيتنجهد كسيك له چنگيانه به نيازي چووني هيندستان روو به خورسان پتكوون.

قوزاق خاني تكلوو - كه حاكي هيراتي بوو - له شاتوماسب دهرسا و لاي وابوو پييموه ددا. له چنگيانه ي گيترايموه و له لاي خوي دايسمزرانندن و زوري چاويزي ليتكردن.

كه موموم بهگي سهفوي كاري قوزاق خاني يه كجاري يه كلا كرده، چنگنيه كان روويان كرده غورجستان^۳ و لومي مهكزي خويان دانا. شاي نيران كه نومي زاني و دهشيزاني چمند نازان و هممو كهس ليتيان دهرسي، ميرزاديه كي چنگنې به ناوي بداغ دوزيموه و كرده پاسداري شاهانه و پايدې ميرايتمې دايه و نارديموه ناو چنگيان و ناوچميينكي له خوراساني پي به خشين، كه پتي بزين

۱- چگنې: چنگنې.

۲- سالي ۹۵۵ ك. (۱۵۴۹ ز.) علمي-ولتاني چنگنې ميسري نومو هوزه بسوه و قهوي وان و سنوره كاني له دزي عوسماني پاراستوه و تمنامت كه سولتان سوليمان هاتوه، بو ميره نوموستاوه و پاشه كشمي لمبر كرده. چه ميل

۳- ملبنديكه له نيران كابل و هيراته و له نغفانستاني نيتايه. چه ميل

و هم‌صویان باش بوژان‌نومه.

سالی ۱۰۰۱ ک. (۱۵۹۲ ز.) عبدولسؤمن خان، کوری عبدوللاخان نوزیه‌گ، بؤ گرتنی قه‌لای قوچان به سویایه‌کی سی‌هزار که‌سیه‌وه هاته سمر بداغ‌خان و ده‌وری لیدا؛ شاععبیاس به‌هاوارسه‌وه چوو. عبدولسؤمن خان وازی له قه‌لاکه هیتنا و شا، بداغ‌خانی به لاواندنه‌وی شاهانه سمرفرز و بئی نیاز کرد و پینچ کوری بؤ کرده‌میر و خوزیشی کرده‌میسری میران و گه‌راوه عراق و نیستا له ریزی میره گه‌وره‌کانی شاععبیاسه.^۱

۱- حوزنی موکوریانی ده‌لی: تم بداغ‌خانه میرتیکی بدناویانگ بووه. له پاش مرگی نیسماعیل‌میرزای سه‌فه‌وی و هاتنه سمر ته‌ختی محمدمدی‌خودابه‌نده، «خسیرنسا به‌گم» بی‌دایکی شاععبیاس، خوراسانی به بداغ‌خان سپاره که به سمری رابگا و له تتمر و نوزیه‌کانی بیارتی. بداغ هیتنکه گه‌وره‌ی له هوزی چنگنی پینکمه‌و ناو چوه‌وه خوراسان و خستیه ژیر پنجه‌ی خوزیه‌وه سالی ۹۹۷ ک. (۱۵۸۹ ز.) شاععباس کردیه له‌له‌ی شاه‌ادسرتان حوسین و مه‌لبندی مشه‌ده‌ی له خوراسان بی‌به‌ختی و خه‌بوشان و ده‌وریه‌ریشی دابه کوره‌کانی؛ که حه‌سن سرتان و حوسین سرتانیان له هم‌صووان بدناویانگرتن.

نوروصه‌ممد خانی نه‌توموی چنگیز و عبدولسؤمن‌خانی نوزیه‌گ هاتنه سمری و شم‌ری زور خوتیناویان له ناودا قوم‌ا و کوره‌کان توانیان هیترشه‌یران به پاشدا بگپنه‌وه و سنووری نیرانیان زور باش پاراست. که نیران و عوسمانی بوو به شم‌ریان، شاععبیاس حه‌سن‌عملی‌خانی کوری بداغ‌خانی کرده‌والی هم‌مه‌دان؛ که سنووری بیارتی. تا سالی ۱۰۰۵ ک. (۱۵۹۵ ز.) له هم‌مه‌دان مایه‌وه. سالی ۱۰۰۶ ک. (۱۵۹۶ ز.) لشکری نوزیه‌کان هاته سمر دامغان و بستم. حه‌سن‌عملی‌خانی چنگنی به گویاندا هات و شم‌ری پالمانان‌هی کرد و ده‌گمل میرزاعملی ده‌بیری له مه‌لبانی شم‌ردا کوژا. دوی شو بستم درایه ده‌ست عملی‌سرتانی برای ناونجی.

سالی ۱۰۰۷ ک. (۱۵۹۷ ز.) بداغ‌خان هیترش برده‌سمر معروشاهجان و ماورائونهر و په‌لاماری تورکمان و نوزیه‌کانی داو بره‌وه باغیاد و بوخارای ره‌تاندن و نیسا و نییومردی گرت و شاهجانی هیتنا بره‌فرمان. سالی ۱۰۱۱ ک. (۱۶۰۱ ز.) معزنایمتی قه‌لای ماروچاق درا به یوسف‌عملی‌خانی کوری بداغ‌خان و مه‌لبندیکی زور هم‌راویش به بیارام‌عملی سرتانی کوری بداغ‌خان سپیتر و ده‌گمل یوسف‌عملی‌با به‌هاویشی به سمر بمشی هم‌ردولا راده‌گمیشتن.

روویر ۲۰۷ی کتبه‌که‌ی ره‌شیدپاسمی - که ناوی کورده - ده‌لی: «هاسورخانی چنگنی له میره گه‌وره‌کانی شاععبیاس بوو؛ به سمر معروشاهجان راده‌گمیشتن.» نیستا به‌ته‌واوی نازانین شو هوزه له کوی ده‌ژین. به‌لام سرتان هم‌زار مالینکی ره‌ومندیان زستان له لای هه‌لبه‌جمن و هاوین له معراغه ده‌ژین و ره‌نگه‌ته‌وانی‌تر له ته‌غفانستان بن. چه‌میل

دهستى سېشمه فهرمانر هواياني زنگنه

له رۆژگاري دهسه لاتداري شانيسماعيلي سهفويما زوريان گهشه كرد و پيله و پايه و سايه و مايه ي فرميان بز پميديا بوو. لغوانه بوون كه نزيكان شيره يان بين ده بردن. به لام كه ميره كانيان له ناو چوون، نهو انيش بلاو بوون و بوونه خزمه تكاري قزلباشان و له عراق و خوراسان دامه زران و هينديكي شيان ره گمل پاسداراني پايه بهرزي شا خران.^۱

۱- له سه ميره كاني پيشوويانوه شتيكمان چنگ نه كومت. به لام نووسمري تاريخي نمره ده لان ده لئ: «عملي يالي خان ميري زنگنه له ميره هره نزيكه كاني لاي شاعه باسي سهفوي بوو.» و شي داغي زنگنهش له كتيبه كهي خريدا كه هيشتا چاپ نه كراوه، ده لئ: «له سه مري دوازه ههمي كز چيدا ميرسمایل، ميري زنگنه بوو كه له پاشان بز عوسمانيان بيووه گيري كمر كوك.» همتا مير بوو له زنوراوي نزيك قمي تولى سر به سنگاو بوو - كه نيستا ويرانيه - قه لا كشي ناري قوليه خورمادار بوو. مه لا و فغلي و شاعيري خوش دويست؛ كاروانه رتي ناو ده ريمندي باسره و رځانه ي خوشكرد و له پاش نعو، نه لفا سي كوري بيووه سر كزماري زنگنه و پاش نعو يش نه حممد بهگ و محمه داغي كوري پي راده گيشتن. نه حممد، محمه دي و مده رنا و نعو يش په ناي به نيران برده و جواني پيان پي سپارد. محمه مدناغا به قسيديجيك، گله له براي ده كا و قسيده كهش سالي ۱۹۴۵. ز له دنكي گيتي تازه، ۱۶، بهرگي ۵۱ چاپكراوه. له مويئا ده لئ:

نعمز چيش باچوم زويان بهستانن ورنه ترك زيد چه تور ناسانن
ناو عه واسان، سه داي رځله رځ خهيلي خاستره ن چه بوزورگي تز

نه حممد بهگ پملي هاويشت و زنگنه و گيل و هممه وندي خسته ژير دست و له ده ريمنده په لاماري شارمزوري داو سالي ۱۱۳۳.ك (۱۷۲۰.ز) خانمپاشا بهرمو پاشي گيراپوه. نه حممد بهگ رشيد و بهيتر و دادگمر و زانا و دلاوا بووه؛ چمنده قه لا و پنا و كوشكي هاويني دروست كردوون و نيستا پامون و نه مارون و شوتنه واريان له نزيك قمي توله ماره. سوله يمان بهگ، كوري مستفا بهگ، كوري ميرسمایل - كه نازناوي شيري «زهوون» بووه و له پسماماني نه حممد بهگ - رځ رځ چته چيبي خورنوزان كه لاي گوندي كاني قادر و له ناوچه ي گيل دايه و شوتنه واري كوشك و قه لا نه حممد بهگي ديوه؛ قسيده كي بين هملگوتوه كه له ۵، بهرگي ۵۱ دنكي گيتي تازه دا چاپكراوه. ←

چو له کیفی نیشته‌جی بسو. نهو خه‌بهره له نه‌ستمنیوؤ به بیسمری خاوهن شکزی سولتان
 سولیمان‌خان گه‌یشت، فهرمانی له بان سمرانی به مؤر نه‌خشانده که درزی داود^۱ گیر نه‌بی و سمری
 وهیس و هاوکارانی و دست و پیونده و خزمان و ژن و مندالی به براری بنی‌رتیه ناستانهی کونه به‌خت!
 به پیی فهران، درزی گه‌یسه کیفی و سمری وهیس به‌گ و وه‌مد به‌گی برای و خالیسد و نه‌لوه‌ندی
 کوپی بری و به دیاری بؤ ناستانهی نارد و دوو کوپی مندالوکمی وهیس: قلیج به‌گ و زولفه‌قار به‌گ
 وه‌بر سمر پیران نه‌کومتن و بردیانه لای نه‌حمده به‌گی زهرقی؛ که میسری عیتاق بوو. میسری زهرقی
 په‌نای دان و بوشیان له بمر سردهرانهی به‌رزی به‌ختموهرگای دهرگای پادشا پارایسموه و بژیونیکیان بؤ
 برینموه. له پاش نه‌وهی پی‌گه‌یشتن و بوونه پیار، ده‌گمل خرم و هژی خویسان باریسان لینسا و چسونه
 په‌نای شاتزماسب و دالدهی دان.

قلیج به‌گ کوپی وهیس به‌گ

ههرکه گه‌یشته لای شاتزماسب کردیه میسری پازوکیان و ناوچه‌ی زکمی سمر به ولاتی گه‌نجه‌ی دایه؛
 نؤ سالانی له‌وی رابوارد. لهو کاتهدا که شاله گورجستان ده‌گه‌پراوه، دهرزی مهرگی دهل راجوو.
 کوپنکی منالی جیه‌یشت که ناوی وهیس بوو.

زولفه‌قار به‌گ کوپی وهیس به‌گ

له جتی برای کرا به معزنی پازوکی و شاتزماسب ده‌یمر وهراند؛ به‌لام زور له جیهانیدا نه‌ما. تمه‌منی
 همر له تمه‌منی گولدا بوو، که گره‌ی مهرگی لی هه‌لکرد و لک و پژیی تینک کرده‌وه و سپر به سپری
 هه‌لپرووزاند و ده‌ژیر خاکی ره‌شی خزانده.

گه‌شه میتلاقه بؤچی جهرگی ره‌شه؟ بؤ وه‌نوشه هه‌میشه سمر به هه‌شه؟
 تینده‌گن ههرچی جوانه که‌م تمه‌منه شینه بؤ زور نه‌مانه‌وه‌ی چه‌منه

۱- نه‌مین زه‌کی به داود درزی ناو دها و دهل له هژی «دورزی» بووه که له سورویا ده‌ژین. جه‌میل

چونکه نیرینهی لی نه کموتموه، مزنایهتی بازۆکی بز وهیس بهگی برزای ما و یادگار سه گیان بز کردله له و دایکی وهیس بهگ له یادگار بهگ ترسی پمیدا بوو مبادا کوره کی شتیکی به سمر بی، وهیسی هه لگرت و هاته قهزوین و بر دیه مالی شاتۆماسب.

یادگار بهگ

کوی مه نسوور، کوی زهینه،

کوی شوکور، کوی حوسین عه لی بهگ

له دوی نوه دایکی وهیس کوره کی خۆی له مزنایهتی بازۆکی دور خسته وه، سمرناسان و کهبخواپانی بازۆکی قۆلیان بز یادگار بهگ کیشاو به فرمانی شاهی مزنایهتی بازۆکیان و میرایهتی نه لشگوردی درایه دهست. یادگار بهگ پیاویکی زۆر بیچم خول و دنیوانانه هه لکه وتبوو؛ هه میسه ده گمژ هه والی دل ساویلکه و شیت و ویت و بی پمروادا زۆر به گه لۆزی رایده بوارد. بز خواپهرستیش خۆی نه بوو؛ زۆری گوی به دین نه ده دا. مه لا و کال خۆشیان نه ده بوست و جوتین و نه فرینیان بز ده نارد. له سمر نوه شپا تا بلتی نازا و مبرد و نان یده بوو. له سایه ی مزنایه تیه کی بازۆکی زۆر بوو ژانوه؛ ده ولت و داها تیان زۆر بوو. تزیکی دوو ههزار مالتیک کوردی لاه هاتنه سمر پیتی و گوند و مه زرای نه لشگوردیان هه موو ناوه دان کرده وه و کیتلیان و به رووی دار به گه ل خۆیان به هۆزی بازۆکی ده زانی.

پازد مسال مزنایهتی کرد و خوا له کۆل بۆله ی مه لایانی کرده وه و بز خۆی برده وه.

نیاز بهگ کوی یادگار بهگ

به فرمانی شاتۆماسب مزنایهتی بازۆکیان و میرایهتی نه لشگوردی بی سپیتر. به لام نوه بز له دین لادان و گوی به فرمانی خوانه دان، زۆر له بابی خۆی تزی پمرا ند. کارمه دهستی سنووری پۆم - بز تهموس و تهمشر و پلار - ولامیان بز شای نیران نارد که بهرگی نوی لی مورساره له نه گمر ناکار و کرداری قزلباشیش هه ره ک رهفتاری بازۆکیان و خه نسوویی و چه مشکه زه گ بی، با له کوله کی تعری شدا

نهالین نیمه موسولمانیسن. شاتوماسب بهو سرکونه به شله‌زا و هیندیتکی خنسلور کوشتن و مقسوده به‌گی خنسلوری له قه‌لای نه‌لمووت به‌ند کرد و کاربه‌دستانی سنوری هم‌مو له سر کار ل‌بردن و نیاز به‌گیس و به‌مر کموت؛ له معزنا به‌تیا ن دهر کرد و وهیس به‌گیان - که نازناوی قلیج به‌گ بوو - له جیگه‌ی نموا کرده میر و تا شاتوماسب زیندوو بوو، نیاز به‌گ به نیاز نه‌گه‌یشت و به هیچ کاره‌یی ده‌خولاوه.

له دوی مرگی شاتوماسب، شاسولتان محهمد، پازۆکی کردنه دوویشک: نموانه‌ی شوکور به‌گی بوون به نیاز به‌گی نه‌سپاردن و بوونه به‌مردستی نه‌میرخان؛ به‌ره‌بابی خالد به‌گیس - که هاتبوونه لای قلیج به‌گ - توقماق‌خان سر کرده‌یان بوو. نه‌لشگوردیش وه‌ک هۆزه‌که بیوه دوو کموت. نیاز به‌گ له مو سر سنوره زۆری نازا به‌تی نواند و لهو کاته‌دا که نه‌میرخان شم‌ری له‌له‌پاشای کرد و شکا، نیاز به‌گ له شیروانی له چه‌می قمنه‌دا - که لکتیکی روویاری کوره - خنکا.

وهیس به‌گ - که ناوی قلیج به‌گیس - لی نرابوو - وه‌گ لینی دوا بن، له دوی نموه که دایکی له ترسی کوشتن رفاندی و گه‌یاندیه به‌ر دالده‌ی شاره و له قمزوتیندا گیرساره، چونکه له شار گموره بیوو، زمانزان و وریا و دریا بار هاتبوو؛ له ناو دۆست و هم‌والاندا ده‌ست‌نیشان بوو. شاتوماسب خستیه یزی پاسدارانی پایه‌به‌رز و نزیک بیست سال نمو کاره‌ی کرد. له پاش نموه‌ی نیاز به‌گیان له سر زمان شم‌ری و گونا به‌باری له معزنا به‌تی وه‌دهرنا، نه‌ویان له جیگه‌ی نم دانا.

قلیج به‌گ زۆر مشورخۆر بوو؛ به‌ لیزانی و پێکی کارویاری راده‌پرانند. جوین‌دان به‌ نیسانی سونی و قسه‌ی سووک و کفر کردنی له ناو پازۆکیان هه‌لگرت و نیسلامانه ده‌مزوتوه و نه‌وهندی له وه‌میدا بوو، به‌روه‌ی به‌ نابین دهدا و دلی سونیا ن راده‌گرت. کاتی که شاتوماسب مرد - وه‌ک ده‌زانیسن په‌یمان و سوتندی پادشایان بنیان شه‌ و هه‌لدوه‌شین - نه‌لشگورد وه‌ک ده‌وری پیشوو تووشی ویران بوون هاتوه و کونده‌به‌بۆی کاول دۆستیش شم‌رتنی هیلانه‌ی بز نه‌ما. هۆز و ناپۆره‌ی پازۆکی ولاته‌که‌یمان جیه‌یشت و هه‌له‌وه‌دای شوین چاره‌نوس بوون.

نه‌میرخان یاریده‌تکی دانا میره‌تیه‌که‌ی کرده‌دوو به‌ش؛ قلیج به‌گی له نه‌خچه‌وان دامه‌زرا‌ند و موچه‌یه‌کی بز به‌ریه‌وه و ده‌گه‌ل توقماق‌خان پێکه‌وه له چهرسه‌عد رایان‌ده‌بوارد. لهو کوشه‌نه زۆر

خزمتی زور گرینگی نمنجام دهان.

سال ۹۹۳ ک. (۱۵۸۵ ز.) که عوسمان پاشا ده چووه سر توریز، لهر پوژهرا که عهسکمری دنیاگری نیسلامتی له دهوری حرامی بلاغی لهشکرهزی فرموبوو، توقماق خان و عملی قولی خانی قلیچنوغلی و نسماخانی شاملوو و کمورهکانی تری قزلباش له شوینتیک به ناوی نیبسه دهگمل سنان پاشا چیغالنوغلی دا - که پینتهنکی لهشکری هه میسه له سر بوو - دستمویه خه تینک هالآن و حوین و کیان به تالآن دهچوون و میدان بیوو کومی خوینتی و کن دهیوزرا ملی لیتی و لینی وه پیری و که له کی که لهشی و درنه که ری؟

لهو شمردها قویوچی بهک کوری شاقولی بلیلان سهری قلیچ بهکی بری و هینایه پیش عوسمان پاشا و نافریمی پادشاهان میان پینگه میاند.

قلیچ بهگ کورینکی به ناوی نیماق قولی بهگ له پاش بهجی صا. ده پینشدا ده بووه پیساری سرکردهکانی قزلباش و به تاییهتی خزمتکاری زولفه قارخانی قهرامانلوی حاکمی نهرده ویلی ده کرد. له دوایدا شاعمیاس به پلهی پاسداری سرفرازی کرد.

هینتیک له پارزکیان دهگمل میرهکانی دونبولی له نهخچومان هاتنه بهر فرمائی ناستانهی سولتانموه و له لایمن فرهاد پاشاوه درانه دست نیسراهم بهگ نوقچی شوغلی و هینتیکیش له ناوچهی نهلشگوردیان دهبر دست نا و پاش دو سالآن و ده دریان نا.^۱

۱- نهمین زه کی دهلی: هۆزئکی گهروه به ناوی پارزکی له نهستانی تاران دهزین و هینتیکیشیان له باشووی نیران و پینج هزار مالتیکیان له نزیک معریوانن. جه میل

پوهېری چواره م فهرمانېر هوايانی بدلېس

که دېنه باب و باپسرانی نووسری نهم پوهېرانه

سهرنا

شار و قهلاي بدلېس کې بنياتي ناوه و بژ نهم ناوهي لې تراوه؟

وتسارا! چؤن پميا سووي و له كوتسوه دتې؟ چ جيت ديباري نه كراوه هيتنهدش به جتي!
نهديوې و له تژوان همسو نه خش و پهنك كرى تژن همرا و بمزم و شاهنگ و جهنك
له تژوا پلهي پساوهتي دهر كموت له هانداني تژ سو مرژ سر كموت
نمهي دلتسراني و گه شمي دلبران له تژن سرخي تاجسي سمرې سروربران
نمهي تژوي كارتسك بسچيتنې نه تژوي نه گسر يادگارتيك بميتنې نه تژوي

ومتاكاراني شيرينكار و پهل بهنخش و نيگاراني هموش و بان و ديواراني باله خانه و تهلاراني
كژشك و سمرسرا و دوودهرې و شانشيني ديوه خاني مه كؤ و كؤزي چيرؤ كواناني پتشيinan، له سمر
پوهېري كاغمزي مينامېرې بي دهغمز، بژ وتاري وهك بازاري هيژا و نازاري هه لسنگاوي لينك و
لوس و لهبار كراو و له چمرخ و مشت و مال دراو، خشتي قشتي خهت و خالي ورد و درشتيان - بسؤ
نموودي پر له سوود و چاونمنازي دلنمازي به دلخوازي هونرمه نندان - پال يهك داوه و كؤنگره و
بورجي ترمز و بمرز و پتمو و گورجي دژي رژدي سمر بهوردي كمونارايان بژ هاوردوينه ناراوه و له سمر

قلای بدلیسموه به نووسین وایان پاناوه که قه‌لای بدلیس شوینه‌واری نسکمندری یزنانه. حمدوللا مستوفی قه‌زوتی نووسر و دانهری زینت‌القلوب ده‌لن: «سمرچاوهی پو‌خانه‌ی ده‌جله له قه‌لاکمی نسکمندری جوت قو‌چوهه سمر هه‌لده‌دا و له لای میافارقینه‌وه ناوه‌کانی چیاکانی کوردستانی تیکه‌ل ده‌بن.»^۱

نوسه‌رانی تورک و فارس هیندیک جاران «بدلیس» یان به پیتی «ت» نووسیوه، به‌لام هر «دال» که راسته؛ بۆ چی؟ چونکه نه‌وی زۆر له باوه و له زمان زانای به ناگاو ده‌گپنه‌وه، ناوی به‌کیتک له بیوانی نسکمندره که قه‌لا و باژتیری بدلیس نمو پیاه بنیاتی ناوه. له لایه‌کی‌تریسموه خودانی لرغمتی قاموس^۲ له مهر نمو ناوه ده‌نوسی: «بدلیس به جینگیه‌ک ده‌لین ناوو هم‌وای سازگار بی.»

هیندیک ده‌لین شاری بدلیس سمر به نازربایجانه و برتکی‌دیش واده‌زمان به‌شیک له نهرمنستانه؛ به‌لام نه‌وی بیگومانه و جینگیه باوه‌ری مهنانه، له سمر نیقلیمی چواره‌مه.

پو‌ختمی مه‌به‌ستا:

نه‌وی که زۆر سمرنجی پیاه راده‌کیشی و له بهر گوی سه‌مه‌ره و سه‌میره و هم‌النوسانی پیتینه و شوینه‌وار ناسانانی دیرینه له سه‌رده‌می قه‌له‌مه‌وه خستویانته سمر روویه‌ر: له رۆژ و رۆژگارتیکنا که نسکمندره له بابل و عراقی عمره‌بانوه به‌رمو رۆم وهری کهوتیوو، ریتبازی کهوته که‌ناری رووباری «شط العرب» و ناوه‌کمی و به‌ر دل کهوت و فرمانی دالیزان و پسپورانی ناو به لیواری نمو چومه‌دا پی هه‌لکشین و ویکمون هر ناویک که پاژی زینه، بیده‌نه بهر نه‌زمرونه‌وه و به چاری زیت و روونه‌وه لیتی به‌وانن و بیچیتۆن و پوخت و په‌زی پی بیژن و سنگی که‌ن و بیکه‌لینن و بیپالینن و دایده‌لینن و ژان مه‌شکه‌ی پی برژن هه‌تا باش روون ده‌بیتموه کام ناوی کان و ده‌راوان -له چاوپرایی سمرچاوان- سووک و پهمانتر و سارد و تمزی و به‌تامتره، دیاری که‌ن و به‌ره‌می نمو توژینه‌وه و دۆزینه‌وه‌م بۆ پیتنه‌وه. به ناوه‌زانی له ناوزان، له دواوانه‌وه به‌ری بوون و به‌رمو بناوان پیناچون و هه‌موو تهرزه ناویان

۱- قه‌لای «ذوالقرنین» له سمر ترپیکی چیا نهرغینه. گۆزی «ذوالکفل» پینه‌مه‌ریش ها له‌وی. عمری

۲- مسحه‌مه‌دین گۆری به‌عقوبی فه‌یروزابادی، که خاوه‌نی قاموسی به‌ناویانگه. چه‌میل

نزموزن؛ تا گهینه سر شو پرتزگمیهی چمی بدلیس دهگمل دهجله تیکمل دهکا. که دیدهنه برمهلسنگان، له هاروسنگان گهلیک سفکتر دیتموه؛ که لایچی لن پر دهکن و چمند قومیتیکی لن فردهکن، دلیان فینک دهپیتموه و ماندوویان دهحسیتموه. ناوه و ناو پین ههلدهچن تا دهگمنه نهو بستزوی که چمی کسور و ربات لعی باوهش پینکا دهکن. شو دوو ناوهش هه مبر به به کتر رادهنین، لایان ناشکرا و سوور دهبن ناوی ربات له چار کسور وهک سوآلهت و بلسور وانه و کسور کرزی بردزتهوه. بمر دم چممش ههلدهگمپین تا دهگمنه بناوانی که له سر چهشتیک ههلدهقولی:

له لای نمو ناوه پرونی چاری قرژان	دهکسوته بمریلار و تهوس و تیتال
له شورا بهنگی نمتیرهی دمنهخشان	له ریتی پوژتیکهوه ناروی دهقهلشان
سههژل له کرپوه ساردی دابهزیسور	تسهماشات کردبا چاوت تهزی سور
رمشی زهنگی لهویدا خزوی بشوتبا	دهبا کافور و بهفرت پی بگوتبا
له ناوا تاوی نسکمندر گرویسر	له سرواری چموی ناوی برهویسر
له پرویا نارهقی سر کولمی یاران	له شمرمان خق ودهمر ناخن چچاران
خسر لسمو ناوه لایچیچیکی نوشی	به بی پیسرسون دهژی تاسمر، به خوشی

مژده به نسکمندر درا که شو ناوی تۆ شو ماوهی چننن ساله له تاریکی بقوی دهگمپای، له کوردستانی پروناکدا به پوژی پروون دوزرایموه. به بی هیچ وچان و پشوو به چوار ناله نسپی نازوت و خزی گه یانده کانی و ناوی پسند کراو. دهویتیکی له سر چاوهدا و به دهویری کانیدا پروانی؛ چون دیممنتیک و چون چیمه نیک؟! نموندی چار هه تمر دهکا، هه موو میرگ و میرغوزاره؛ پاک چیمه من لاله زاره؛ چینکیمه و شینکیمه نزاره و چمند جویار و چمند پرویاری به ناودا دین. بز همر لا لای ده کردهوه گهشکه دهبوو، گشتی سموزهی تازه پروای گمش و شفق و بمرهونهقه له دم دهر و کم کم سمری دهریناوه؛ وهک مندالی ساوای نازدار له باومش و کوش و بمری گیای همراشدا له نامۆ خزی پنا داه. سوینس و بمیبون و هه لاله و بیزا و هه لز و دزری و ژاله و بمرهزا و چنوو و مهنسئ و بیژان و گیاهند و خاوه، لیک هالون و سمریان به په کموه ناوه. چیا و کمزی بمرز و سمرکش قیتوقوز له همر

چوار دوره وه کووو خدری زیندهی پسرۆزی بهودم و پیت و جینگوره، سمرتاپا کسکیان پۆشیوه. گولن
 و دوهونی داوین و تیسوی و کیفاری ته لانان، تورت و شلك و شهمندن و هیندهبه گمشه و له شۆقن،
 سویندی بخۆ ناوی ژینی نار نهفسانهیان نۆشیوه.

ههسوو جی پنجمهك لهو میرگ و دهشته به رهنگ و بۆ ههزار هیندهی بهههشته
 ههزار گولن ههس گولهی بۆنیک و رهنگیک ههزار ههس مهلهی شاواز و دهنگیک
 چلان سروه به سرتته دهیدواندن به نهرمی رایده ژاندن بۆ نواندن
 تکهی شهونم له سهس پهلکی گولالان وه کووو خوهدان له سهس گۆنای پوالان
 له دهم چهس داری میوه و داری بیسهس دهسانهس ازاندوه دوو بهس به سبهر
 ههسوو تا پیتی دهکمرته لیسرهواری له جینی باران گولادی لسی دهباری

نسهکندهس باوهپی نهبوو که ههسگیز دیدهی پۆژگار لهو شوینه جواتسری دیبی و لهوه خوشتر به
 سهس بیسری خهیاوادی و به بهردهم گوئی خهیاالشدا تپهسریبی. به دلک نا به ههزار دل شیت و شهیدی
 نهو جوانیه بوو. ناواتی بوو شانهبوایه و بۆی بلوایه ههتا مردن ههس لهو مهلبندهس میتی و لهو
 دیسهمنوه رامیتنی و چاوانی لی نهتروکیتنی.

باروینهی شایان هانی و له گۆزایی دهوری کانی ختوت و خهسگا ههلهرا و بار و نابدارخانه خرا و
 بارهگای کۆری خۆنکاری له لای سهرووی سهسچاوهه بهسریا کرا و دهس کرا به بهزم و ناههنگ و
 بهزمهس به تار و کهمانچه و بلویر و دهف و چهنگ و ساز و سهمتور، کۆری بهزمیان گهس کرد و
 سترانوانانی خۆشخوانی خۆشههنگ و خۆشههنگ و لهبار، به گۆزانی و پهستی دل و سهرویی
 بزوتنیان، سهساکهسریان له فیز و ناز نهس کردن و بالابهسز و بهژنتهسز و قهذراو و بهلهکچاو و کهفهلهخه
 و مهچلهس و شۆخ و شهنگ و پند و چهلهنگ و جگهسری، به دهم سهسوردان و لهسه و سهساوه، دلی
 شکاویان زاخاو ددها و سهسگیتانی لوس و ساده، بهسزهک و کۆجیلهی بادوه، کۆری گهسری
 مهی نۆشانیان نهخته سهس جۆش و تپوانینی شهکرهسیتان و ماچ و موچ له کولم و لیتوان، دلی
 پسرانیان دهشیتواند و دار و بهرد سهسرخۆش ببوون و کهله لا له سهس هۆش چووویون.

له سۆنگهی نازاریکهوه که نسهکندهس ترووشی ببوو، دوو پینشه -وه کووو شاخهگا- له لاجانگیوه

در چو برون، بریشک و لوقمانان گهرا! درمان و همتوانی زور و جزر به جزری ده کار کردن؛ به مری نهدا و دوو شاخه نپروانهوه و هینده لمر سمره مانهوه تا خویان کرده نازناو و گوی به گویی ناوی دههاتن. ناو و هموای نمو همواره سازگاری زور پیکموت. لمر پوژوهه که هاتموی، خوی قمری و شاخ لاواز دهبون و برهبره پروچانهوه و پروانهوه و پاش سرده مانتیک همر نمان و له سر زمانی زهمانه، وه کووو ناوی بی تیشان مان. گزوه پانتیک که له دموری کانیه که یه، نیتستاش ناوی گزوه پانی نسکه مندره.

نیازی کرد که یادگارتیک بز شویتنوار لهو ناقاره به جی بیلی؛ بدلیس ناوی پیایو پاسپارد که لمر ناوه شار و قه لایمک دروست کا، له قایسی و پتمویدا به جزرتیک بی نه گمر زوردارانی وهک خوم بیتنه سرری، سمر بز هیچ کس نه چه میتنی و کس زه مری بی نه هیتنی.

بدلیس به فرمانی خونکار - بی خورتن - وه کار کومت و دوو فرسه خ دوور لمر سمرچاوه و له نیتوانی دیوانی کسور و ربهات، قه لا و شارتیکی بنیات ناو له ماوه یه کی هندکدا نمرکی سرمانی نه نجامدا و له قه لا پالی دایهوه.

نسکه مندر که له لای نیران برمودوا ده گه رایهوه، سرری له بدلیس دایهوه. بدلیس قه لای لی دابهست و درگای شاری لی داخست و نافرمانی خوی راگمیانند و ده شای گمیانند که منیش بز خوم شتیکم و همر کس ناسوگ بیهرتینی، سیمبری به تیر شه پیکم.

نسکه مندر لهو بایی بوون و یاخی بوونهی هممو مووی لمشی گز بوون. فرمانی به لشکری داشالا و برنه سمر نمو شاره و خاپوری کم و داری له سمر بمرد نمیتنی و نمو ناکس و بی تمه گ و پینهنانشم بز بگرن تا ده خوتنی بیگموزیم و بزانی نسکه مندر کیته و جیتی بدلیسی نؤکر کویتیه؟ به لام همیهاته؛ دژ و شاری، شوره قایم و دژوارتیک بوون قوچی ناسنی دیوی ده شکاند. همر چمندی کردیان و کراندیان و خویان له دار و بمراندا نه خشتیکیان بی پروختنرا و نه شورهمیان بی روشینرا و قه لای به لا به فیزومه تیزی به نسکه مندر ده کرد، که نسیتوانی تیزمالکی لی هه لکرتینی. ناچار ده سبرداری بوون و شاریان بز کابرا جی هشت و به جیبیان هشت.

قوناغه پتیمک دوور لموی نسکه مندر لهشکری مزی کرد و فرمانی حسانهوهی دا. بدلیسی نؤکر

پمیدا بوو! شمشیر و کفن به گردن و کلیلی شار به دستمه و به سرشویزی و لاره‌ملی کموته سر خاک و پای. گوتی: من نافرمانیم نه‌کردی؛ تو چونت پین فرموموم وام کرد. تو قه‌لایه‌کت له من ویست هیچ کس وینمی نه‌دیتی و نه‌بیستی و به خونکار و زورداران و وه‌کووو خوشت داگیر نه‌کری و پاروتیکی هیند درکاوی بی به پولاخورانیش نه‌خوری. من شانازی به خوم ده‌کم که توانیومه نه‌رکی سرشان به‌جی بینم و نه‌مه‌گذاری خوم بنوینم. قه‌لاکه به خوت نه‌گیرا؛ ااتا له مسهک دراوه و چسی تو فرموتته گراوه. نیستاش نه‌وا من و کفن و نموش شیری سربرینم. مهرگ و ژینم به‌دس خوتسه و به‌خشینیش له توله خوشتره. نه‌سکمندر دلی هاته جی و زوری نافرین لی کرد و لاواندیسومه و قه‌لای به ناری نه‌وا نا و شاره‌کشی به خوی به‌خشی و نه‌خشی هینای و خوا دای و نه‌گمر خوا دای، پالموده.

نومای قه‌لای شاری بدلیس سی گۆشه‌یه. چونکه سی گۆشه‌ش بی‌نمیره؛ بویه وا سر به گینچه‌له و گمر و گۆنگه‌لی تروش دهن. پیسه‌پیاوی باوه‌پینکراو ده‌گپنومه که له پرژگارتیکی دوردا، هینده‌ی مار لی پمیدا بووه، دژداران له ناو قه‌لادا جه‌جمنیان زور دژوار بووه و تینکۆشاون چاری بکمن. له نه‌نجامدا جادوگمران ته‌لیسمتیکیان له ده‌رگاکه‌ی هه‌لکه‌مندووه که ماران توخنی ناکومن و خه‌لکی قه‌لا ناترینن. نه‌و ته‌لیسمه نیستاش ماوه؛ زه‌لامتیک به مارتیکمه -که ده‌ئاو قۆلی گرتووه- له به‌ردنیک هه‌لکه‌مندراوه و ده‌دیواره‌که گیراوه و ناوی ته‌لیسی ده‌رگایه.

شاری بدلیس ده‌ریه‌ندیکه له نیتوان نازریایجان و دیاربه‌کر و په‌بیهه و نهرمه‌نستاندا. نه‌گمر حاجی تورکستانی و هیندوستانی، یان نیرانی له عراق و خوراسان؛ به‌روه مه‌که و مه‌دینه بیتن -خوا له گموره‌بیان کم نه‌کا- دنیاگمرانی جه‌ده‌یی و زه‌نگیاری و بازرگانی خمتا و خوته^۱ و پروس و سقلاب و بوتغاری و سموداگمرانی عمره‌ب و عجه‌می به ورده‌والمر و کاروانچی و هاتوچۆکه‌ران، له هه‌ندهران وهرتیکم و بیانوی به بدلیسدا بیتن، کونه‌به‌ردتیکیان و به‌مردی گمراه به‌هۆله به‌مردا تپه‌رن و پتی‌ترین نیه. به‌رده‌کونه له باکووری شارموه‌یه و فرسه‌خیک له بدلیس دوره. گراوتیکیشی لی هه‌یه له

۱- خفتا نیه و خیتاپه و ناوچه‌یه‌که له چین و نیسورمه‌توته دیویه و له خان‌بالی پاته‌ختی ژیاوه. نیستا مهنگۆلیای ناروموی پین دهلین. خوتان له تورکستانی چینه و له ولاتی سیلتکیانگ دایه. جه‌میل

شاخه‌کمره دادهری و ورده - ورده‌دهیته بسر و دهرگای کون تمنگ ده‌کاتمه و جاری واش همیه ده‌یگری. خاتونینکی زور خیرمومند - که لمو پوزگاردها ژیاوه - پتی لمو برده‌دابه‌ریوه و نمو کونسی همرا کردوه و نیستا کاروان به هاسانی دهریاز دهن و هینده‌ی پیواچاک پیندا هاتون، شیتینکی پاک و پسروره. هر نمو خاتوننه کارچاکه مزگموت و پردیکی دیشی له ناو شاردا بنیسات ناوه پرد و مزگموتی خاتونیان ناو نراوه.

واقعی^۱ له نوفل کوری عبدلولاه ده‌گیزتهوه که له پوزگاری ده‌سه‌لانی عوممری کوری خهتابدا - خوی لن خوشبن - سالی ۲۷ ک (۶۴۸ ز)، عمیازی کوری غهنه‌می ناردسر دیارسه‌کر و نمرهن. لمو ده‌مدا سمره‌مندا کوری یونس به‌تاریقه، به سمر بدلیس راده‌گه‌یشت. مووش و ساسون به دست سمناسری کافروه بورن. پیتشوا و سرداری شومان، یوستینوسی فرمانبره‌های نه‌خلاتی بسوا که تارون نای کیژی خوی بز جینشین دیاری کردبوو.

کتیبه فتح البلاد^۲ ده‌لی: باوکی تارون نیازی وابوو که کیژه‌گهی بداته بوغوز کوری سمره‌مندا که نامزای خوی و فرمانبره‌های بدلیس بوو. کیژه‌گمش دلی چوویوه سمر مووشی کوری سمناسری که لایکی زور جوان چاک و خوتین‌شیرین و له به‌رچاو بوو. لمو جهنگه‌دا که فرمانبره‌ها کافره‌کان ده‌هاوار و هانای مریه‌می^۳ کوری دارابی فرمانبره‌های نامید هاتن، تارون له باتی بابی هات. لموی چای به مووش کموت و هر به جارتک هوش و دل و دینی دوزاند و دوامین تنوکی شمرنی و ناز و فیزی میتونمی له راست نمو لاره داچوزاند و له جی‌ژواندا پهمانیان داکه یان ده‌می بز به‌کسر بن، یان ناویته‌ی ناو و گل بن. پلانی ره‌وینیان دانا و به نه‌یسی له ناو سویاگه دهرچوون و ناگری دل گمیانندیه لای عمیازی کوری غهنم و له سمر نایینی دلناران به نیسلام سمرقراز کران و نمویندار لیک گری دران و گرتی دلیان ره‌واندوه. پاش ماومیک تارونی بووک، ده‌گمل عمیاز و یارانی کمین و به‌ینی

۱- عمبول کوری عوممری واقعی دهنری فتح‌الشام له پوریم ۶۱ و ۱۱۷، جزمی یه‌کمندا نمو باسه ده‌کا. جه‌میل

۲- ۲۷ هلمبه و ده‌می ۱۷ بی؛ چونکه عوممر سالی ۲۳ مردوه و عمیازیش سالی ۱۸ هاتوته جزیر گرتن. جه‌میل

۳- نیازی «فتح‌البلدان» نه‌محمد، کوری په‌میا، کوری جایی بلازمییه و نمو باسه له پوریم ۲۰-۲۱ دلپه.

جه‌میل

۴- به مریه‌مندا رهنکه نیز نمبووی. جه‌میل

خویان کرد و کیژ وهک راگردوی دس دوژمن هاتموه مالی باوانی و تاوانی خسته سمر موسوش و له هلیکنه کیسی له باوکی خوی هینا و کوشتی و نه خلانی - به بی-شهر و شزپر - خسته دهستی موسولمانان. سمرهندی معزنی بدلیسیش یوقه‌ننای ناردلای عمیاز و سدههزار دینار دراو و ههزار تۆپ کووتالی جوان و پارچه‌ی نایابی فرهنگی و پینج‌سهد سمر نهمپی عمره‌بی و سهد نهمپی سواری خۆمالی - به ناوی پینشکمش و دیاری - پینشکمش به عمیازئ کرد و له رتی ناشیتموه پینک هاتن.

دانشتوانی شاری بدلیس زۆریه‌ی زۆریان نهم‌نهمین و موسولمانه‌کانی شهوی له سمر رچه‌ی شافعیین و هیندیکی زۆر هندک نهمی که له پۆزگاری پیتشودا، چونکه زۆر ده‌سته‌ی تورکان بوون، بز مه‌زه‌بیش لاسای تورکیان کردۆتموه و پهم‌هوی نه‌بووحنه‌یفمن و به خویان ده‌لین حه‌نه‌فی. خوا له همر دووکیان پازی بی. تیکرایی خه‌لکی ولاته‌که له نوئسو و پۆژوان زۆر خیران و خیران ده‌کمن و دلوان و پتوباردۆست و میوان‌پهرست و مه‌ردانه و سمره‌رمز و نازان. همر گوندیکی موسولمانان - با همر دوو - سی مالتیکیش بی - مزگوتیکی لی چی کراره و بانگ‌ده‌ری بز راگیاره و پیتش‌نوئزیان بزخ هیناوه و له راستری دیناریدا بی‌درتفن و شرکی نایین به سهرپاستی به‌چی دینن.

شاری بدلیس زانای گه‌وره‌ی لی هه‌لکه‌وتون. یه‌ک له‌وانه مه‌ولای گه‌وره و به‌ناویانگ و له زانستاندا شه‌شدانگ و له خودا به ترسویم، مه‌ولانا عه‌بدولپه‌حیمی بدلیسی‌یه؛ که په‌راویزی زۆر به‌رتزی له سمر مطلع^۱ نووسیوه؛ که باس له «منطق» و «معانی» ده‌کا و لای مه‌لایان زۆر به به‌روه. هه‌روه‌ها مه‌ولانا مه‌مه‌د به‌رقه‌له‌ی که شرع و هه‌دیسی وهک تاو له به‌ره و بز «نحو» زانیین یه‌کجار له به‌ره و که‌ناره‌ی له سمر هینتی و خه‌ببسی به ناوی نه‌میرشه‌ره‌فی بدلیسی نووسیوه، په‌روه‌ده‌ی شاری بدلیسه.

سه‌رده‌سته‌ی خوداخواهان و پتشانده‌ری گومراهان و په‌ناده‌ری بی‌په‌ناهان و هه‌میشه لای خوداگر شیخ عه‌صماری یاسر^۲، که پیسی دستگیری شیخ نه‌جسه‌مدینی گه‌وره^۳ و موریدی شیخ نه‌بوونه‌جیبی

۱- مطلع الانواری قازی سراج‌ه‌دین کوری نه‌بره‌کری خه‌لکی ورم‌یه؛ که سالی ۶۸۹ ک. مردوه. جه‌میل

۲- له زانا گه‌وره‌کانه و پیسی به‌ر مالیش بووه. سالی ۵۸۲ ک. (۱۱۸۶ ز.) مردوه. جه‌میل

۳- نه‌جسه‌مدین نه‌حمه‌د، کوری عه‌مه‌ر خه‌بوفی. نازناوی طامقالکبیری (به‌لای گه‌وره) بووه. سمر ته‌رقه‌ی کوبه‌ویه له میسر. زیاره‌تی شیخ پۆزیه‌هانی گه‌وره‌ی کردوه و که‌چه‌کمش هیناوه. ته‌فسیرتی قورشان به ناوی ←

سوره هوردی بوه - خودا رهوانیان شادکا - بدلیسیه. ^۱ زانا و دانای هورمور و خودا پورهستی بهخته مور و بهوج و گران و سنگین، مولانا حوسامه دین ^۲. - که پوره هوردی نازهنینی دمستی عه ماری یاسره - به درویشی و چله کیتی بینگیشت و له رازی دروون تیگیشت و هر له باری سوزیانموره، تفسیره که گه لهک هیژا، بژ قورعانا پیروز نویسی و نهویش هر بدلیسی بوه.

مولانا نیدریسی بدلیسی زانا، کوری نمو مولانا حوسامه دینمیه که له پیشدا دیزه ماننی لای شاهانی ناقوزنلور میسزا بوه؛ له پاشان به هه منشین سولتان سلیم خان سرفراز کرا. ^۳

→ بحر الحقائق والمعانی فی تفسیر السبع الثانی له یازدهم رگنا نوسپوره و له ۱۰ جیمادی په که می سالی ۶۱۸ ک. (۱۲۲۱ ن.) مردوه. جه میل

۱- شیخ زیانمدین نه بونه جیب عبدالقادر سوره هوردی، سالی ۴۹۰ ک. له گوندی سوره هورده هاتوته دنیا و بژ خوتندن چوته بهغدا و لای عملی کوری نیهانی و نهمه کوری موهننای خوتندوره و ته که په کی بژ له لای پرژاوی ده جلموره دروست کراوه و سالی ۵۵۵ ک. (۱۱۵۰ ن.) بۆته فیزکاری فیزگمی نیزامیه و سالی ۵۶۳ ک. (۱۱۶۷ ن.) مردوه و له کنار چۆم له فیزگمیدا نیژاوه. جه میل

۲- حوسامه دین عملی له تهریقعی نوربه خشیدا خلیفه بوه. نوربه خش باپیری سعیدی بمرزنجمه. شەرحتکی باشی له اصطلاحات صرفیعی عمودولپه زاق کاشانی کردوه. تفسیرتکی به دوو برگ همیه به ناوی اشارة منزل الکتاب؛ دستنویستکی له کتیبخانهی سولتان سلیم له ناستانه همیه. شەرحتکی به فارسی له سر گلشن راز همیه. سالی ۷۰۰ ک. (۱۳۰۱ ن.) مردوه. جه میل

۳- نمو مولانا تیدریسه خوتنننی له نیران تمولو کردوه و بۆته میسزای بوردستی سولتان به عقویس کوری حسنه درینتی ناقوزنلور. له پاشان کرا به وزیر و لمو به بنمندا سمری له سولتان بایه زبسی دووم داو کتیبی هه شته بهمشتی بژ دانا. دواپه بیوه نورسری شانیسماعیلی سفقوی و له نه نجامدا که زانی عوسمانی زۆر له پنتن، هانه لایان و سولتان سلیم کردیه قازی عسکر و دلخوشی کوردانی دایموره که بیننه بر نالای عوسمانی و ولاتی خوزیشان هر به چنگ بی. سالی ۹۲۶ ک. (۱۵۲۰ ن.) مرد و له گۆرستانی نه بونمییو نیسانی نیژا. نازناوی شیری نه میرهک بو؛ دوو کوری به ناوی نه بولغوزل مسحه مد و مسته فاعلی هه برون که نه میان بزیشک بو.

مزگوتی «زیننه خاتون» ناستانه، زیننهی ژنی مه لاتیدریس دوستی کردوه. جه میل
 نه مین زهکی له خراسهی تاریخی کورد و کوردستاندا، وهرگراوی عمره بی مسحه مده علی عمونی، چاپی بهغدا سالی ۱۹۶۱، له لاپه ۱۶۶-۱۷۷، باسی نمو مه لاتیدرسه دهکا و ده لئی: شانیسماعیلی سفقوی نیازی واپسو حکومته کوردهکان و میرنشینهکان له بین بمری و قزلباشی شیعیان له جن دانی. له سایه مه لاتیدریس زاناوه، سیاسی عوسمانی له مەر کوردانموره دژی سیاسی عجم بوو. نمولان کوردیان دلخوش ده کرد و دستاپهتیان ده گمل ده کردن و هر به هژی نمو سیاسته نهمه شوه هرچی نیازیان بوو دستیان کومت. که سولتان سلیم ←

→ له ناماسیهوه شهري نيزرانی ده‌کرد، چمند جارتيك شيخ حكيم‌مدين نيدرسي بدليسي نارده‌كوردستان كه چاري به مير و سرهك هزه‌كان بگه‌وي و له پروي شيعه و شانسماعيليان راست كاتموه. شيخ نمو نمرگه‌ي زور زانايانه نمنجم داو سالي ۹۲۰ك. (۱۵۱۶ ز.) كه عه‌جم له چالديران شكان، همصوو كورده‌كان ده‌گو نيزان راچوون. دياربه‌كر شؤزي كرد و مسحه‌مدخان نينستاجلوويان وده‌رنا و هاتنه بمر فرماني عوسماني. شمره‌ف به‌گي بدليس، خاليد به‌گي براي راونا -كه گزيري عه‌جه‌مان بوو- نالاي عوسماني له سمر قه‌لای خزي چه‌قاند.

مه‌ليك‌خه‌ليلي خامزي حسه‌نكي‌ف و سرمد -كه له وه‌چي بنه‌مالي نيميوبي بوو- سره‌وه‌ختيك شاي نيزان گرتسي و قمره‌خاني نارده‌سر چيگا‌گه‌ي و قمره‌خان سردي گرت و حسه‌نكي‌ف بؤ نه‌گي‌را. لم هه‌له‌دا ولا‌ته‌گه‌ي خزي ساندوه. مسحه‌مد به‌گي ساسون نيبسي سواردي عه‌جه‌مي له نمرزن دهر‌كرد. سعي‌نده‌حمه‌دي زهرفي به‌ كؤمه‌گي دياربه‌كربان ناتاق و ميافاريني گرتموه. قاسم به‌گ نه‌گيلي ساندوه. جه‌مشيد به‌گي مه‌رداسي پالؤزي له عه‌جم داگير كرد.

عموني ده‌لي: به‌در به‌گي بوختي سويي نيزرانی له جزير دهر‌كرد. سعي‌د به‌گ كوروي شاعملي -كه ميسري سؤزان بوو- نيزرانيه‌كاني له كه‌ركوك و همولير دهر‌كرد. كه سولتان‌سه‌ليم ده‌چروه سمر نيزان، شاه‌ده‌ميسره كوروي ده‌گمل چوون. سولتان، مه‌لانيديرسي كرده‌مكسيس كه كورده‌كاني نيزان مه‌لا‌تبه و گؤلي رومي بي بؤ تاو بكا. سؤلتان سه‌ليم تموريزي گرت و پاش ماوميه‌ك به‌جيتي هيشت. شانسماعيل كه‌وته خنز خر‌كردنموه و به‌ سره‌ركرده‌بتم قمره‌خان لمشكري نارده‌سر دياربه‌كر و له رينگه‌ي چيافچوره‌وه بؤيشت و قزلباشي قه‌لاكاني ساردين و په‌هاشي په‌گمل كه‌وشن و ديوبي دياربه‌كربان دا. خه‌لكي دياربه‌كر ده‌گزيان راچوون و هاواريشيان بؤ سولتان نارده. سولتان له ناماسيه‌وه حاجي يه‌كتاي به‌ هينزيتكوره بؤ ناردين و دريان به‌ قزلباش داو خؤيان گهيانده‌هيمداد‌خو‌ازان. شانسماعيل زؤري لمشكر بؤ يارمتم قمره‌خان نارده و گه‌ميشت‌بووه نزيك نمرچيش و لير‌هواريش زؤر چورغور بوو. مه‌لانيديرسي كورده‌كاني بدليس و ختيزان و مه‌كس و ساسوني وه‌دوو خؤ داو لمه‌كاو به‌ سمردي دادان و شكانفني و جووقه‌واري لسې بېرين. قزلباش ساؤ و نيوتسك ديوبي دياربه‌كربان بمر نهدا. خه‌لكه‌گه‌ي زؤر شيرزه بوونه پازده‌هه‌زار كه‌سيان لي مرد. به‌لام نمو كلؤلانسي چارده‌سال پالموانانه، به‌ گوؤ دؤه‌ناندا ده‌چوونه وازيان له شمر همر نه‌هيتنا. له حسه‌نكي‌ف نامعي سولتان به‌ مه‌لانيديرسي گه‌يشت كه‌وا مسحه‌مد‌پاشا بيقلې به‌ هيزروه بؤ هيمدادي دياربه‌كر به‌رئكرا. مه‌لا نامعي به‌ كؤترئكي نامعه‌ردا نارده‌دياربه‌كر. خه‌لكي دياربه‌كر بمر مرؤده‌ميه بوؤزانموه و ناهيتكيان تئگه‌رايموه. مسحه‌مد‌بيقلې هاتنه حسه‌نكي‌ف و چاري به‌ مه‌لا كه‌وت. قاسم به‌گ و جه‌مشيد به‌گ و حوسين به‌گ، ده‌هه‌زار كوروي چه‌كداريان هه‌بوو؛ هاتبوونه لاي مه‌لانيديرسي. مه‌لا و پاشا -به‌ لمشكري كوردي و توركه‌موه- په‌لاماري قوردي به‌گي قزلباشيان داو قرانيان ده‌لمشكري خست و پرويسان كورده‌دياربه‌كر. قمره‌خان ترسا و وازي له دياربه‌كر هيتنا و هاتنه ساردين و مه‌لا و پاشا -به‌ بسئ كوشتار- چوونه دياربه‌كر. مه‌لانيديرسي نامعي بؤ ماردنينيان نوسسي و زؤري نايه‌ت بؤ نينخستن و له قزلباشاني هاندان. سه‌يعملي ناو به‌ بريكاراي هاتنه لاي مه‌لا و تئگه‌مئزا كه كاتي شمر دهرگاي شارچ بكه‌نوه و قزلباشانيس هان بدن كه خؤيان به‌ دستموه دن.

قمره‌خان چوويروه سنجاري لمشكري مه‌لا و عوسماني به‌ هاساني دهيانتواني بچنه شاري ماردنينموه. به‌لام ←

→ قزلباشی دژدار شمریان کرد و قهلاکش نومدمهخته که به تیسوردلنگیش نهگرا. کیشی ماردین کزتا نمبو، شادی پاشا و محمدمدیقلی کیشیمان له ناو پمیدا برو. شادی تنزرا و چوره ناناقلل. مهلاتیدریس هیصدادی له سولتانی خواست. سالی ۹۲۲ ک (۱۵۱۶ ز) لشکرکی بیست هزار کسمی به سرکردی خورشیدپاشای بژ هات. قمرهخانی قزلباش لهم بهمندا شمشهد پاسوانی شاهی - به سرکردمی حاکمی هممدان و گولشهر - ناردسنجار و له رینگه تروشی معاهاپ چهلیمی کوی مهلاتیدریس و میسی جزیر هاتن و دوی سوکه شریک نمبولمواهاپ ههلات و بمو رینگه هات که عهجهمهکانی لیوه هاتبوون. ماردین و حسنکنیف هر به دست قزلباشوه بوون. لشکری خورشیدپاشا هاته پاقل لشکری محمدمدپاشا و مهلاتیدریس وای پین باش برو که دست بهجی به پانوه هتیش برمن. محمدمدپاشا به قسمی نهکرد و حوسین بهگی میسر خمیریوی به چوار هزار کسموه به پیشهنگ بهرتکرد که دهرلو تاقی کمنوه. نمو پیشهروه تروشی دوی قزلباش بوون و سن همزاریان لی کوژدا و هزارهکمیتریش خۆزگهیمان به مردن دهخواست. دوی نموه لشکری تورک و عهجهم له کزته قوچ حصار گهینه بهک، خورشیدپاشا به شمش همزاریوه راستمی لشکر بوو. چۆپمی لشکریش چوار هزار کورد بوو که سر به مهلیکخهلیل و محممد بهگی ساسن و میرانی شیروان و قاسم بهگی نهگیل و شعرف بهگی بدلیس و داود بهگی نهمیران و نهممد بهگی زهرقی، میسی ناتاغ و شاهلمد بهگی سلیمان بوون و مهلاتیدریس سرداری هممووان بوو. شریکی زور به سام قومما. له چنگمی شمردا گوللمهک بر قمرهخان کموت و کوشی و عهجهم وری بردا و ممدانیان چۆل کرد. مهلاتیدریس و کوردهکانی راوره دویان نان و داره دینیان پستاتون. دسکوتی نمو شمه نعرعمنی و سنجار و تلمعفر و چمرک و سوترک و بیسهچمک و ناو شاری ماردین بوو؛ که گیر عوسمانی کواتن. بهلام سولیمانخانی برای قمرهخان قملای ماردینی چۆل نهکرد و خورشیدپاشا سالتکی به دهردا ههلقولا چی بز دهگمل نهگرا.

سولتان سلیم دوی گرتنی حهلمب و شام، محمدمدیقلی به لشکرهوه بز خورشیدپاشا نارد و قملای ماردینیان بر تۆز دار قهلاکانی حسنکنیف و بهها و بهلقه و موریش بر چنگی عوسمانی کموتن و تمنانت هۆزه پوهندهکانی پۆشنی و حمیری و سنجاری و نیساجلی و جزیری و هۆزی حوالی عهریش همموو دهغالمیان به عوسمانی کرد. پوختهکمی نه ممیله له سایمی وریایی مهلاتیدریس و نازلیی محمدمدپاشاوه، عوسمانی همموو کوردستانی گرت. مهلاتیدریس - کدهیزانی لمو چمند سالددا کوردستان چمند شهره بسوه - بز سولتانی پیشنیار کرد که یاریده کوردهکان بری و دلیان به هوسمانی خۆش کری و زور باشی دمرانی که کوردستان له بارتیکی تاییمتی دایه و میسر و ناغاکان شپری بهکسر دهکن و به هموی نازادی و سریمستین و نمو دلویا سرههخویی کوردهیمان سر دهکیشیتته شیرکیشان و نهگمر تمیا نیدلرمهک بز هممووان دابهمزنی و همموو کوردستان دابگری، سر ناگری. مهلاتیدریس - بمو همموو زیرهکی و زیتیمی خوی - زور به زهحمت توانیبوی همموو کوردان بکاته پیاری عوسمانی و نمدیویست رمنج به خسار پین. بیسی لموه کردبوو که نیداری کوردهان وهک ولاتیتری عوسمانی نمین و هیندیک له دۆز و ساوانی کوردهکان نریک بیتنوه. هرچی نمو پیشنیاری کرد خاومن شکو (سولتان سلیم) پین رازی بسو. زوری بسوا به سهلا همبوو؛ گهلیک فرماتی سپی بز ناردوه و مۆزی پتوانوه و گوتوبوه مهلاتیدریس بز خۆی چۆنی دهوی، پیری ←

→ کاتوره. حمله‌ده‌نالا و پینج‌سده‌خه‌لانی بز نارد که له ناور میره‌کانی کوردستانیا بمشی کا. بیست و پینج‌هزار دۆکه‌ی زیریشی بز خودی چمنایی مه‌لانی‌دیرس نارد. عملی‌عمونی ده‌لی نمو دراوه‌ش همر بز میره‌کان بوو.

له‌سر پلانی مه‌لانی‌دیرس، دیاربه‌کر کرا به‌نۆژده‌سنجقاً یازده‌میان‌تورگی به‌سر راده‌گمیش و وه‌لک‌نمناذول‌وابوون. هه‌شته‌که‌یتر که‌سه‌ممان و قوالب و مه‌راهیبه و تهرجیل و ناتاغ و پهرتله و چهرمک و چپانچور بوون، به‌ده‌ست کوردانه‌وه‌بوو؛ به‌میرات بز کورپان ده‌مایه‌وه. سره‌رای‌نومش پینج‌حکومت‌له‌لیسرای‌دیاربه‌کر دام‌سززان که‌راستموخ‌س‌سر به‌سولتان‌بوون. نومیش‌نه‌گیل و پالو و جزیر و حمزو و کنج‌بوون. کتینبی‌جیه‌بان‌نوسا ده‌لی: به‌حکومتی‌خاپوور و نالش‌گوردوه، دعوت‌حکومت‌بوون. سه‌رۆکی‌نمو حکومتانه‌په‌لی‌میرمه‌یراتیان‌هه‌بوو. له‌کاروباری‌ناوخ‌زدا ده‌سه‌لاتلار‌بوون.

لیوای‌وانیش‌کرا به‌سه‌رحومت‌سنجق و چوار‌حکومت‌که‌سولتان‌بز خۆی‌پس‌راده‌گمیش. نومانیش: ۱- حکومتی‌هه‌کاری؛ که‌هه‌میشه‌ده‌هزار‌چه‌کلار و بز‌شهریش‌پنجا‌هزار‌بوو. ۲- حکومتی‌بدلیس؛ نه‌ویش‌له‌هه‌کاری‌بیه‌یزتر‌نمبرو. ۳- حکومتی‌مه‌حمودی‌له‌پۆژه‌ه‌لانی‌وانا‌سه‌دویست‌هۆزی‌کوردی‌لن‌بوو؛ شمش‌هزار‌چه‌کلاری‌هه‌میشمی‌هه‌بوو. ۴- حکومتی‌پنیاش‌هاوسای‌مه‌حمودی و به‌قهد‌نومانیش‌به‌هیز‌بوو. نه‌ولیاچه‌لمبی‌له‌بهرگی‌۴، ل ۱۷۸۱دجاگه‌له‌مانه‌باسی‌پینج‌حکومتی‌کوردی‌تر‌ده‌کا که‌زه‌مانی‌نمو‌سه‌ر‌به‌نهوریز‌بوون. نومانیش‌کۆتۆل و پیره‌هۆزی و دهمسی و جۆلانی و دونبولیس.

گومان‌له‌وه‌دا‌نیه‌نمو‌دایمش‌کردنی‌که‌مه‌لانی‌دیرسی‌بلیه‌ت‌به‌بیریدا‌هات، تهاو‌ده‌گه‌ل‌باری‌کورد‌ه‌واری‌نمو‌پۆژده‌ا‌پتله‌ده‌هاتمه‌وه. کوردستانی‌وا‌سه‌خت و گمردن‌کەش‌که‌خه‌لکه‌که‌ی‌هه‌میشه‌به‌ناوانی‌سهریستی‌شۆپش‌ده‌گن و خۆ‌به‌کوشت‌ده‌هه‌ن، کس‌تا‌نیستا‌نمپوتانبوه و کمیش‌ناوانی‌وه‌لک‌مه‌لانی‌دیرس‌کومی و ده‌سه‌هۆی‌بکا. پینش‌زه‌مانی‌سولتان‌سه‌لمیم‌چل و شمش‌میرنشینی‌کورد‌هه‌بووه‌که‌له‌سایه‌ی‌پینشیا‌ری‌مه‌لانی‌دیرسه‌وه‌زۆریه‌یان‌له‌ناو‌چوون. دوا‌نمو‌که‌مه‌لانی‌دیرس‌به‌شیرنگاری‌خۆی‌کوردستانی‌وا‌لن‌کرد، همر‌به‌ده‌ستی‌خۆی‌تەپه‌ل و نالای‌به‌ناوی‌سولتان‌هوه‌به‌سه‌رمیره‌کاندا‌به‌شیه‌وه. مه‌للیک‌خه‌لیلی‌پادگاری‌به‌ری‌سه‌لا‌ه‌دینی‌نمییویش‌له‌وه‌هۆل و نالا‌پیسرۆزانی‌پن‌پرا. مه‌لانی‌دیرس‌بجوه‌ده‌ری‌بهر‌کۆژی‌سولتان‌و‌له‌نمناز‌به‌ده‌ر‌خۆشه‌ویست‌ببوو. که‌سولتان‌له‌نیزان‌ده‌هاتمه‌وه‌که‌ده‌چوه‌میریش، مه‌لای‌همر‌ده‌گه‌ل‌بوو.

کوردستانی‌وا‌سه‌خت و به‌هیز -به‌خۆین‌رشتینیکی‌زۆر‌کم و به‌بێ‌شعری‌گران و به‌خۆشی‌و‌پزنامه‌ندی‌کوردان-‌سه‌ر‌بز‌حوکمی‌عوسمانی‌چه‌میش؛؟! نه‌مه‌له‌میژوردا‌وتینه‌نمبروو. کوردستان‌هه‌رگیز‌بز‌هیچ‌داگیرکرتیک‌تهاو‌نه‌هاتۆته‌بهر‌که‌مهند. همر‌له‌زه‌مانی‌ناشۆروه‌هه‌تا‌نیستاش‌زۆر‌به‌توند و تیبۆ‌ده‌گۆ‌داگیرکرتانی‌پاچوه‌وه. ناشۆری، نیرانی، پهرتی، پۆمانی و یۆنانی‌بز‌سه‌رکوت‌کردنی‌کوردان‌و‌داگیرکردنی‌کوردستان‌له‌شکری‌زۆریان‌هه‌تا‌وه‌! به‌لام‌هه‌چیان‌وه‌لک‌مه‌لانی‌دیرسی‌بلیه‌متیان‌پن‌نه‌کراوه. نمو‌پیاوه‌به‌وریایی‌و‌سیاسه‌ت‌زانی‌خۆی، کاسرتیکی‌وا‌ی‌کرد‌عوسمانی‌بیگرتنه‌ناو‌پنجمی‌خۆیان‌هوه‌و‌نمو‌به‌ره‌گموردیان‌پن‌بگمینی.

فرمانی‌سولتان‌سه‌لمیم -که‌بز‌مه‌لانی‌دیرس‌نوسراوه- تورکیه‌که‌له‌تاج‌التواریسخی‌خواجه‌سه‌عه‌ده‌دین، ←

→ بهرگی ۲، ۱۳۲۲ هجری. عملی عمومی کردوویته عمرهیی و دهگمل تورکیه کدا له خولاسهی تاریخی کسورد و کوردستانی نه سین زه کردا خستوویته کناره لاپهری ۱۷۲ و ۱۷۳ هجری. من له تورکیه که میوه و مره گیترا. ههزار

فرمانی به شان و شکوی شاهانه:

سرداری شترانان! پشموای ناگرا جوانان! پتیواری شاری تعریفه! شارهزای دستوری شریعت! کاراصی گری رهانی! تیشکدهی ناسوی بیگروانی! نسوونی په کتابهرست و خواخوازان! مسولانا هه کیسه دینی چازان! خوا بز کرداری چاکت بیتلی.

به گمیشتی فرمائی بهرز و پیروزمان لیت روون بی که نامه کت گمیشته سردهرانی به خستوهرمان و مسوودی پی داین که به بزنی نپوه و له سایه دسپاکی و خودپهرستی و پاستی و دروستیانوه، همسو لیوای دیاربه کر گیسرا. منیش هر وام دهق راده دیت! رووت سی بی. نه گهر خوی گموره همز بکا دهبه هوی گرتی همسو لیوکانی تریش. گش چاوه دیری بهزی شاهانمان دوی دهقوبه و دهریارت دهگری. دهگمل موچهی تا دوی شمشه کانی مسباره کدا، دوو هزار فلوری و کورکیکی سسوز و یهکی وشگ و دوو پارچه فاسون و دوو چوخ و کورکیکی خوری ناستم کوله سسوز و کورکیکی بهر کوله و شگ و شیرینی کالان زهر و کیمخایه کی فم نگیمان بز ناردی. له خوا دهخوازم به دلخوشی و له شاسغی وهریان بگری و له خوتیان بهخت کمی و بهرانبهر به خرمتمکاری و دلسوزی و راستیت، شیوای ناوونیدانموی شاهانی شکو دارمان بی.

چونکه نمو میرانه له دیاربه کرموه هاتوون و دوی تز کهورن، تز دهرانی چون و کام نازانوایان بی رهوایه و چمنیان لی دوه شیتوه و له سنجهقان چیان بی بیرو باشه و لهو دابه شدا گهرک هر کس به بیستی خرمصت و دلسوزیموه لیتی پروانن. نمو چمنه فرمانتکی سپیم بز ناردی و توپدی شاهانی به سهرهویه که برتته دست. جی شانازی سیره گموره کان و پشتیوانی زل و مزنه کان و جی گموره و له پیش، پایبه مرز و بهریز، له خودای بی تیازوه یاری دراو، میری میرانی دیاربه کر (محمد) هه همیشه بهختیار بی.

پتیوسته هر پارچه هرود و ناوتیک، هر موچه و دراوتیک، هر نازناوتیک، به میرتیک لهو میرانه دهگری و هر فرمانتیک له بانی سولتان دهنوسری، هه مووی له دفتر تاییه تیدا بنوسری، و بز سردهرانی پیروزمانی بهری بکمن! تا لیره ههلبگسری و هیچ شتیک ون نهمی.

به دریژی باسی نمو سنجهقانه بنوسن که بهو میرانه دهرین و بشنوسن چونتان داونی و چ نازناوتان بز دیونسوه و چمنقان بهخشش بز دانوان. معراج نومیه نم دابهسه له ماکی کار زیان نهدا و له ناویاندا نیوان تیک نهدا. ههرهوا چمنه کاغزتکی سپیم بز ناردی، توپدی شریفیان له سهره. بز نمو میرانهی بنیره که نیازمانه بیانکتیشینه لای خومان. دهی نامهی لواندموه به رتیک و پتکی بنوسری و دهگمل خلاصی شاهانه بزبان بنیره.

نمو فرمانه شاهانهش دهگمل نمندازی بهخشش و هوی چاوه دیره که، له دفتر تاییه تیدا روونوس بکمن و بز ناستانی منی بنترین - که پمانی جیهانه - تا هه موو شتیکمان له بهر چار بی. لهو پایه تموه کارویاری شاهانه به نارموزی من پتیک هاتوه. خودای بهرز همزکا، هوساری بهزمیم بز نمو لایه هرده چهرخ و پتر چاکمی شاهانیمان بی پروا دهیم.

بژ میسرگرتن، دهژیر ناوره‌نگی به زهر و زه‌نگی شاهانهدا بووه. له‌ویش هه‌لبه‌سته‌ی زۆر به کاکلی به
بهژن و بالای سولتان هه‌لگوتوه و له قه‌سیدی‌کدا دهرده‌دل ده‌کا و نهر چهند تاکانهم لێ هه‌لبژاردوون:

تا نهمزانین له بره‌ودایه، نهمن بره‌وه‌وم

رۆژ هه‌تا رۆژی کمر و گا بێ، له تاریکه‌شه‌وم

ههر نهمزانه وه‌کووو بان بانکه له بان زێ و زێو

منی زاناش به زگی برسسی له خه‌پلیتک ده‌نهم

نهم و نهم رۆژ و شه‌وی شادی‌یه، خۆشی و به‌زمه

ده‌م له پووشم منی بیچاره، نه نهمم و نه نهم

وا گریسان که له لات تهنه‌ل و بی‌کاره‌م من

خۆ له پتی نۆکمری تۆدا دل و باوه‌ر پته‌وم

زۆر که‌ست برده‌به‌ره‌وژوو و به ریکت پرکرد

من گلشیم نیسه رایسه‌م، سه‌ری سهر خیز و چه‌وم

خزم و خیزانی نه‌دارم که له کووردستانن

ههر که‌سه چاوی له رینگامه که فریای بکه‌وم

شوینی تۆ که‌هوتسم و لام وابوو له بی‌رت ناچم

نیسته بۆ نانی گهره‌ک به‌یتر و به‌سه ویتدا بره‌وم

→ وا نیستاش کورێ نهم‌ده‌وتلی (نیسه‌ماعیلی گومرا)، هوسین به‌گ و بارام به‌گ ناوی نارده‌تسه خزمه‌ت
به‌ختیارسان. به زمان و به نووسین هه‌موو جه‌وه به‌نده‌یی خۆی ده‌وتی و ده‌یارپته‌وه و به زمان‌لوسی و پۆن تیندان
ده‌یوی ده‌گه‌لی ناشت بسم و گوتویه: هه‌رچی من به‌موی و ناره‌زوو بکه‌م به‌ بێ خۆ گرتن - ده‌یکا. به‌لام به‌لێن و
ده‌سۆزی جیکه‌ی باوه‌م نیه. له‌بهر شه‌وه ههر دوو پاسه‌اردم گرتن و خسته‌مه قه‌لای دیسقوقه و پیاره‌کانیشیانم
هاویشته قه‌لای «کلیدالبحر». له سهر تۆش پینویسته ده‌ریاره‌ی ناویرای بارکه‌وتوو، زۆر باش بیسه بکه‌یوه و ههر
نیستا بیسه لێ بکه‌وه بۆ به‌رژموندی ده‌ولتی پایهدار و له گه‌شه‌مان تیکۆشهر به!
له کۆتاییدا به هومینم که زۆر ناکاری باش و ناسه‌واری جوان له تۆ دیار بدا. شه‌وه‌ش بزانه پششی خۆت به توویدی
پسرۆزمانه‌وه به‌سته. نیوه‌راستی شه‌ه‌گانی مباره‌ک، ساڵی ۹۲۱، باره‌گای خه‌لیفه، نه‌درنه.

گمر بزانی که چهززانم و خساوهن هوننرم

تینه گمی چمندی کرم، هیندبه زانین قه لوم

دهستی نیدریسه به داوتستهوهیه و لیم روونه

نایه لی چیدی له سرمان و له برسان نهخوم

ژیننامه‌ی هشت پادشای عوسمانیانی، به نزیکه‌ی هشتاهزار شینری جوان و تهر و له‌بار هوندۆتموه؛ که به راستی بز رهوانی دادی داوه و له ویژه‌دا گۆی هوننری بردۆتموه و ناوی ناوه ههشت بههشت. که شانسماعیل پمیدا بوو، شیعه‌گمری برمو پیندا. مه‌لائیدریس مینژووی نهوسای به نه‌بجمدی بز ئیجاد کرد؛ پسته‌گانی «مذهب ناحق» پر به پیتستی دههاتموه. شانسماعیل که نهمه‌ی بیست، مه‌ولانا که‌مال‌الدین ته‌بیبی شیرازی - که هم‌مدهم و هه‌منشین هه‌میشه‌ی بوو - بیان کرده‌کن خۆی و فرمووی: نامه بز مه‌لا بنووسه و لیتی بیرسه نهم تاریخه‌کاری نموه بیان نا؟ که‌مال‌الدین نامه‌یه‌کی نهرم و خۆش و دۆستانه‌ی بز مه‌لا نارد و نهم پرسه‌شی تیندا گونجاند. مه‌لائیدریس له وهرامدا نووسی: به‌لی من گوتوومه؛ به‌لام راستی رسته‌ی عمر‌بیه و نیازم «مذهبننا حق» بسوه. شانسماعیل وهرامه‌که‌ی به دل بووه و له مه‌لای گنپراوته‌وه که بچته لای و بیکاته هاونشین خۆی. مه‌لا نه‌چووه و له وهرامدا قه‌سیده‌یه‌کی بز ناردوه که من چه‌ند تاکه به‌یتیکیان لیتره‌دا ده‌خه‌سه بهر چار:

که به‌ندهو نۆکمری خۆت باش بناسی باشتره میرم

له مینژه نۆکمری شوخانه‌دانن باب و باپیرم

دهزانی بابی به‌سند‌بهاوه پیره‌ت درزی داداره؟

خوداناسینی فیت‌رکرد و له رینگه‌ی چه‌وتی لاداره

منیش لای شاهی حمیدهر بسووم و بز من تا بلتی چابوو

نزیکه و هۆگریمان راست وه‌کوو شیر و شه‌کر وابوو

۱- مذهب ناحق: مزه‌بی ناروا. مذهبنناحق: مزه‌بی نیمه‌ه‌روایه‌ه‌ژار

له باره ی خۆم و خۆشت ږاکه بڼو قسورعان و سپپاره

له همر جڼی ناوی نیسماعیله نیدرسی له لا دیساره

نمبولفمزلی کورپشی زۆر زانا و هونرمه‌ند بوو. له زه‌مانی سولتان سولیمانی به‌هه‌شته‌لاندنا به ده‌فتمرداری شاری ږۆږڼتلی سمرغیراز کړا. ماوه‌یک لمړی ژبانی دهریاز کړد.^۱

دوو کورپ زۆر شایسته‌ی هه‌بوون؛ بڼی ناگا له چاره‌نووسیان له غه‌لتموه له سمر کمشتی به‌رو نسته‌مبولډ ده‌بنموه و له نه‌کاوا بای پیچموانه هه‌لده‌کا و ږایډل و پږی هه‌ودای هومیند تیکمډ ده‌کا و دهریای خه‌مان پیلان ده‌دا و فرزندنی شو هونرمه‌نده‌ده‌کومنه ناو گڼږی به‌لا و گڼږیان ده‌دا و به ناکامی ده‌یانخاته ناو هه‌ناوی ناکاموه و نه‌هنگی مەرگی مرږخۆر، تییان ږۆډی و به‌رو نه‌مانیان ږۆ ده‌با و له ږووی جیهانیان ږاده‌دا.

که‌له‌که ژبنی مرږ، گڼږی مەرگ ږوږڼتلی خینگه‌ده‌ږدی و چه‌په‌رو بیتل وسولډ ده‌شکڼتی

نمبولفمزله‌نه‌فمندی ده‌فتمردار - له تاو و سوتی جووته کورپه‌ی جوانه‌مەرگی - وا شپږزه و په‌ږښان بوو، داوه‌بنی هه‌لازناوی تمونی ناواتی ته‌منی، ده‌لتمری سه‌رده‌فتمری دیوانی گیانکڼښان هه‌لا و هه‌لاوی دلې به‌کولی، گولی ژبانی ژاکاند و په‌نجه‌ی ږه‌شی ږۆلمه‌ردن، په‌ږ-په‌ږ هه‌لی ږیرواند و به‌ر شه‌ږلی نه‌مانی دا. جیا له‌وانیش فرزندنی نیرینه‌ی نه‌بوو. به‌ مەرگی شو، ناسه‌واری خانه‌دانیان ږاپه‌وه.

دیسانه‌که له‌و ماقوله بدلیسیانه - که ناویانگیان دهرکردوه - په‌گیان شتیخ نه‌بووناهیری کورده، که زانای زۆر به‌ ناو و ده‌نگ، مه‌ولاناغه‌بدولمه‌حسان‌جامی، له‌کتیپی نه‌غه‌حات‌دا باسی ده‌کا و گۆږی

۱- ماوه‌یک له مغنییا ماموستا بوو. پاشان ږوو به‌ قازی تم‌ابلس؛ داوه‌ کړا به‌ ده‌فتمردار و سوسنی ساډ نه‌و کاره‌ی کړد و داوه‌ی ژبانی له‌ ناستانه ده‌یگوزهراند. زۆر زانا ږوو و زۆر کتیبی نویسون. تفسیر حسین‌واحد و زه‌خیرحی‌خوارزمشای وهرگڼ‌ږون و کمناره‌ی بڼو تاریخی نیدریس بدلیسی - که باوکی ږوو - نویسه‌وه. قصص‌الانبیاء و تاریخی عرسمانی شو ده‌یانون. دیوانی به‌ فارسی و عربی و تورکی هه‌مه. به‌ دیوانتیک لاسای حافیزی شیرازی کړدوتموه. مزگوت و فیرگه‌یه‌کی له‌ گه‌ږه‌کی تیخانه‌ کړدوه و همر به‌ ناوی خزیسی. سالی ۹۸۲ هـ. (۱۵۷۳ ز.) مردوه.

به ودم و پیروزى، واله گمراهى كسوره؛ له لای خورنشینى بدلیس.

شوكرى شاعیر، كه سمرده ميگ لای میرانى توركمان و پوزگارتيك لای شهرهفخانى بدلیس بوو، پاشان كهوته ریزی همدمهمانى سولتان سهلیمخان و پروداوى زهمانى نهمى به شتیر هونیهتموه و به راستیش گالهى كردووه و به سهلیخنامهى ناواناه. له تیفى پومی خاوهنى تهركه رهى شرعمرای توركى ناوى نهویشى نووسیه؛ مندالی شارى بدلیسه.

معبست نهمه كه: هممیشه شارى بدلیس مهكزی دانا و زانایان و بنكهی به هوش و گوزشان و پمروهندهى خوتندن بووه. نوستادی جی بهرز و بهریز مهولاناموسا - كه نیتستا ماموستای فیرگهى شوكریمس- له مهولانا شاحوسینی باپیری خوی - كه زور ژیاوه و دوازدهییلکهى دسهالهى له سمر دنیاوه دواواوه؛ واتا: سمدویست سال ماوه- چیرۆكى خۆشى بیستووه و بۆ نووسمى نهم پهپرانهى گتیرایمیه كه: بارام بهگى زولقمدری له بریکارى شانيسماعیل، پاریزگارى عهدهلجهواز و نمرجیش و بارگیری پی سپیرابوو. کارگوزارانى شهرهفخان له نهخلات و سمركهوشمان داممزرا بوون. نهم دوو هیزه تیک گیران و همرا قومما. شهرهفخان له بدلیسموه شیخ نه میسرى بلباسی نارد كه سمرپهرشتی شهر بکا پینجسده فقهی و مهلاى بدلیس تیروكهوانیان ههلكرت و بۆخهزا په گهلی كهوتن؛ وپرای نهم چوونه نمرجیش.

ناووههواى سازگارى شارى بدلیس به نووسین پهمنی نادری، شیبای نهمى شوگارانى و گهشت و سمیرانى باغانى و جوانی دام و دهزگاکانى، له وزه لىدوان بهدهره.

سمردهستهى بهرهى میرخاسان كه خهلیفهى شتیهلتیسلام، مهولانا عهدهولخهلاق كورى شیخهمهن خیزانى، كه خهلیفهى شتیهعهدهوللاى بهدهخشانى و گومبزی پر له پوزشانكى له نریكى گۆلعهمیدانه و جتی پهوا بوونى نزایه و سمرزنجهیرهى تهرقهمتیان شیخ پوكنهمدین عهلاهودوهلهى سمنانیه -رازى لای خودا پیروز بى- له مرخی گوههبریاریموه، سرورارى و دوو داوهرسوه و له پهمندى ناووههواى خۆش و نهمى بدلیسیتدا، نهم چهند شتیرانهى نووسیه:

نهمی دل وهره تا ساوى رابوتیره له بدلیسا

تا سروههكه لى بى نرخی نیه سووى عیسا

کوا خدری نهمر باین لسم نساوه بکا چیتوی

چمندهی همیه ناوی ژین لیم روونه که دهمیریزی

باغاسانی بهمهشت کوانی؟ با دهرکموئی خوقوانی

دهرویش وهره نهمر ساکه و کولکعت له گرهو دانس

هوزی که دهمیانزانی له گره چ بهمهشتیکه؟

بیتریان بوو له جیتی خویان لایسان وهیسوو نهشتیکه

کمس لیتره بهرامهی خوش نافروشی نرخ ناکا

سد بونی بهمهشت بسوه همر دم له هوای پاکا

زریان که دهغزدار بسوو سوورایسموه چمند سالتیک

بۆ تۆزی که دهرمان بوو نهمیدزیسموه تسۆزگالتیک

دار و دوهونی پسر گول، باخ و رهزی پسر میوه

دهشت و دهری رهنگیوه کینووکزی خهملیوه

بدلیسه مهکوی پازان بۆ دلبر و چارپازان

یتیک هینسره بسۆ نیازان جن پهسنه له لای چازان

کۆی زستان - له بهر بهفر و مژ و بۆران - خهلکی بدلیس سهغلهت دهن. بهلام دیسان سرما و

سۆلمی هیندهبه سۆزه و گمز نیه بیاننیشیتی.

دارا و نهدار و ناونجی و نامۆ و غمواره و شارهی، ناوردوویمان له سمر داره. بازی داری

قهلاشکمری - نهمهندهی نیستهر ههلهدهگری - نرخسی درههمیتیکی زیوه که دهکاته دوازهناقچه.

سووتهممنی گمرماوانیش همر نیتزنگه. هیندیتیک جاران له پتیمندانی زستاندا، بهفر رینگایان ههلهدهنی و

رینگهی هاتوچوو دهبستی.

همر له زۆر له میژینهوه سولتانی دادگمر و خونکارانی خاوهنشکۆ - له سۆنگهی شارپی پاریزی -

موسولمان و کافرهکانی نهم شارمیان به فرمانان له باج و یتاک لاداره و نهفریننامهشیان نووسیهوه بۆ

همر کسبی دستهلاتدار، که له فرمانهکان لادا.

فرمانروایانی بدلیس بفرمودای یهك، مزگموت و تهكیه و پشوگه و فیرگه و خانعقا و گمرماو و پردیان لی کردوه. بیستویسك پردبمردینه له ناو شاره‌كدا همه‌ه مردم لیتیان دهمپرنهوه. شازده‌گمپه‌گ و هشت گمرماو^۱ و چوار مزگموتی گمروهی همه. مزگموتیکیان له پیششودا کلیسای همره‌نیاں بروه؛ شو کاتمی لشکری نیسلام نم ولاتهمیان گرتوه، کردویانته مزگموت و قزل‌مه‌سجیلدی پی ده‌لین. یه‌کی‌تریان سه‌لجوقیه‌کان کردویانه و میژوی دروست کرانه‌کی به ختی کوفی نوسراوه و ناری مزگموته‌کۆنهمه. یه‌کی‌کی‌تر میرشه‌مسهدین و سیرای کازتیره دهریشیک له نه‌نیشتی گۆل‌همیداندا چی کریه و ناری لی ناوه شه‌مسیه. نوژگهی چوارم شهره‌فخانی باوه‌پیرمی منی هزار ده‌گم‌ل فیرگه و دهریش دانیک له تاخاساردین کردویسه و ناری ناوه شه‌رفسیه. مزگموته‌کان پیشنوژ و بانگدهریان همه و مووچه‌شیاں خمیلی فره‌به. لهو رۆژوه که ری و شوینی نیسلامتی پیدا بروه همتا نیتسا، پروات وایی جارنیک نه‌بروه نوژی همینی و نوژی به گم له شاری بدلیس نه‌کرای.

منی هزار پینج فیرگم لی بنیاد ناوه: خمتیبیه، حاجی به‌گییه، شوکریه، نیدرسییه، نیخلاسیه؛ لای خانعقاه‌کی شه‌مسیه‌من. سالی نۆسه‌دونه‌وتونۆ سرم گرتوون و نیتسا که سپن له فقی، هژانانی هه‌لبوارده و مه‌لا چاکانی دیارده-بۆ فیرکاری- له فیرگه‌کان دامسزاوون. مولانا خدری‌همی^۱ -که بۆ ری و شوینی شافعی و مانا کردنی قورعان و فرموده‌کانی پیغه‌مبیر زانایه‌کی برتۆنهمه و ده‌لین همر کس لای خویندبی خوا ناواتی بیک هیناوه- دهرس‌ریژی شهره‌فیه‌به. برتۆر شه‌مسدین مولانامحه‌مدی شمرانشی -که بۆ گرتنوهی مانای قورعان و باسی عاسمان و «منطق» و «کلام» زۆر کارامیه و به ناکارتمزی له کوردستاندا و له لای مه‌لایان زۆر جینگه‌مبزه- مامۆستای فیرگهی نیخلاسیه‌به. نایس‌زان و مه‌لاچاک و خویاریز و راست و پاک، مولانا محهمد زهرقی، سۆفی فیرگهی حاجی‌به‌گییه‌ی به ده‌ستومه‌یه و دهرسی تیندا ده‌لیتسه‌وه. مولانا عبداللای په‌شك -که زۆر زانا و به هونه‌ره- به فرمانی ناستانه، خزی کردۆته همه‌ه‌کارهی نیدرسییه و قۆلی

۱- له دهنوسیکدا بیست گمرماو. عمونی

۲- له دهنوسیکدا خنر خیزانی. عمونی

بۆ لاسمەر کیشراوه.

مەردمی تری شاره که - له پیشه‌وەر و کاسبکار - ههشتهمه دوکانتیکیان ههیه. له نارشاردا شوینی بههرده‌ر زۆر ههیه. به تاییستی بلیستی دادگەر و دادیار و خێره‌ومه‌ند و چاکه‌کار و باریزکاری دامه‌وان و په‌سیوی لێقه‌ومه‌وان و دلمسۆزی خۆتنده‌واران و هه‌لبژاردی سهرداران و خۆشه‌ویستی خۆنکاران و چی باوری سولتانان، خوسره‌ویاشاکۆنه‌ میسر میسرانی وان - به‌ر بارانی به‌ پێژه‌وی چاکه و به‌زه‌وی خوا که‌وی - دوو گهرمای له‌ مەر مەر و دوخان و سه‌د دووکانیکی دووهره‌وازه و دووه‌لال‌خانه و نیدیستی دروست کردوون و ده‌قه‌به‌لی ده‌رویشدانی «ره‌هوا»یی کردوون و جگه‌ له‌وه که سوود و به‌هره‌یان زۆره‌، شاره‌که‌شیان جوان کردووه. ورده‌کاری وێزه‌وان و پراویز و گه‌ستولفت جوان و پیتۆز و دهم و پل ره‌وان و شاره‌زا له‌ هورنمندی، محمه‌ده‌جان نه‌فندی که به‌ ره‌گه‌ز قازی‌زاده‌و نه‌جی‌زاده‌ی نهم ناوه‌یه و باب و کالانی تم و تم پله و پایه‌ی به‌رزیا‌ن بووه، بۆ هێژووی نه‌و کرده‌وانه‌ رستی «بنای خسروانه‌»یی هاتۆته‌ بیه‌ر.^۱

سه‌ریاری نهم کاره‌چاکه‌ش دوو سه‌رۆزه‌ی زۆر گرینگی خسته‌ کار و به‌ ماوه‌یه‌کی پره‌ندک، سه‌رله‌به‌ری گه‌یاندنی و هه‌موو که‌س ناهه‌رینی کرد. یه‌که‌میان ناوایی ره‌هوا له‌ نیتوان گوندی تاتوان و شاری بدلیس هه‌لکه‌موتووه. دوو کاروانسه‌رای هه‌راو و ده‌رویشدانیکی بلند و گهرماویکی به‌ دیسه‌من و مزگه‌وتیکی له‌ گیان خۆش و ده‌دوکانی شته‌خۆشان له‌ ناواییه‌که‌دا هه‌یه. به‌ مه‌ودای دوازه‌هه‌زار گه‌ز ناوه‌کانیه‌کی هێتاوه و سی ماڵ فه‌له و موسلمانی له‌ ده‌رویه‌ر دامه‌زراندوون و شه‌و زه‌ویانه‌ی که پادشای خوالیخۆشبوو سولتان مرادخان به‌ به‌خشش دا‌بوونی، به‌ خوسره‌ویاشاده‌قه‌به‌لی ره‌ه‌رای کردووه و ده‌راسته‌ی بۆ پێتواران و میروانان ده‌دری به‌ شۆریا و چرا و نان، سه‌ر و سه‌رناس، رووت و که‌سه‌س، توره‌ک و تاجیک، عه‌ره‌ب، عه‌جه‌م، به‌نده‌و نازاد و که‌سه‌نه‌ناس، هه‌ر که‌سه‌یک شه‌و بگاته‌ وی - به‌ پیتی پله‌ی - به‌ خێو ده‌کری. شوینیکی زۆر کویتانیسه‌؛ گه‌رچی له‌ نیتوان بائیز و تاتوانیدا گوندی زۆر و کاروانسه‌رای زه‌وه‌ند هه‌یه، به‌لام به‌ هۆی به‌فری فره و سه‌رمای زۆری - که‌ سالیکی له‌ ناو سالاندا هه‌ر جاری به‌فر باریوه، خه‌لکی بدلیس پیتوارینه‌، هه‌موو چه‌لان، له‌ سه‌رانه‌ری زستاندا، له‌ شیتت به‌ست

۱ - «بنای خسروانه» به‌ هیسایی نه‌بجه‌د ده‌یه‌ته ۹۸۵. هه‌زار

که متری نمبوه - هموو کزینکی زستانه‌ی، چمند ریونگ و بازرگانیک لمو پینه سرما بردوونی. له پادشایانی پیشین و فرمانروایانی گموره به تاییتمی باب و کالی پایه‌بمزی شم هه‌ژاره، چمند جارنک لئی وه‌خز کهوتون که شم شاه‌دانیه ساز کم. نیتستاش شوئیمواری دیوارانیان له پتیمه بلندتر ماره. به لام به هژی دنیا شیوان، نموانیش لییان شیواره و به سرنه‌گرتوویی ماره.

ناره‌زوو زوره و رای ژسان سه‌خته شاخو بز کی بی نم ته‌خت و به‌خته؟

وا نیتستا بیست سال زیاتره که له سایه‌ی کار باشی نمو پاشاخوالتیخوشیروه، هیچ گیاندرنیک له ره‌هویه به سرمایه نهمردوه. حاجی و پیوار و بازرگان - به بی‌ترس و دلتمی - تیده‌پمن. دووه‌مین: له شاری وانیش مزگموتیکی تهرز و بهرز و فیرگه‌یهک و نیرگه‌یهک و گۆشه‌یه‌کی ده‌رویشانی خۆش و جوانی بنیاد ناره. قورعان‌خوئینی خوش‌ناواز و خه‌لکه‌دوئینی سره‌بمزه‌ک و بانگده‌ری سه‌لا و بانگم‌هوان و زارا و شیرین و ناهه‌نگزان و مسجدیوری ژیکه‌له و پروخۆش، لمو نوئزگه‌یه دامه‌زاون و هم‌کس به گوئیه‌ی نمرکی خۆی، موچه‌ی بز دیاری کراوه. دوا به دوا‌ی هم‌ر پیتنج نوئزه‌گان، بز شاد بوونی گیانی پاک‌ی به گهل فاتیحا ده‌خوئین.

شهوانی همینی و دووشه‌موان ختمی قورعانی لی ده‌کری و به بی گومان گیانی پاک‌ی نمو گموره‌یه ودم و پیته‌که‌ی وهرده‌گری.

سپه‌مینان: نووسری نم پوویم‌پانه و ناپۆده‌ی هۆزی پۆزه‌کی - که ماره‌یه‌ک سه‌رگمردانی بیابانی په‌شیمانی و نوقمی ده‌ریای گوم‌پایی بووین و چلوچوار سال له دس به‌دکار ملک و ماژ و زیتد و هم‌المان جیه‌یتشت و کموتینه ناو قزلباشان و به بیستنی قسمی سووکی ناکه‌سه‌په‌چه و به‌دناکاران گرفتار بووین - خوسره‌ویاشابوه پتیمه و پتشانده‌رمان و له نازارمان بوو به دهرمان و زۆری نمرک و نازار کیتشاتا له دیروچار‌ی ده‌رکیتشاین و پتشان کموت و هیتانپیمه ناو باخچه‌ی بی چقلی نیسلام و گه‌یشتمه‌وه نیشتمانی خۆشمویست و شوئینی باب و باییرانم.

۱- ده‌پیتشا گرتی دوو کاری زلز گرینگی کردوه، وا سپه‌ه‌میشی خسته سرما چه‌میل

پوخته‌ی وتار

منی هم‌زار و تپای نزدیک به هزار کس زن و پیاو و زورهان و لاو، گه‌لیک سالان له بمر خودا پاراینموه بسانباتموه ناو نیسلام. خودا نژای رپوا کردین و خوسروپاشابوو به سبهب. کوششی نمو پیاوه کردی و تەقه‌لای نمو پاشایه دای، له نمندازه چوویروه دهری. کاری نمو بوو که پادشای خوالیتخوشبوو له نه‌خچومان ناردیه شوینم و ده‌گمل نمو هزاره زیله‌ی به تاسوخ و پسره‌وازه، هاوردینیموه ناو مه‌لبنده‌کانی نیسلام و چاومان به زید روشن بژوه و به‌ختمور و سرفراز بووین. سوپاس بژ خوا.

نه‌خلات

ناوچه‌کانی دوروبری بدلیسیش هر یه‌کجار خوشن. ناوچه‌ی نه‌خلات - که شاره‌که‌ی شوینموری کموناریه و له رۆژگاری نو‌شیرواندا جاماسب^۱ی مامی له سر بوو، له دوایشنا پایته‌ختی پادشایانی نمرمن بووه - هوای له نمندازه بعدر خوشه. باغات و ریزی بیتادو هممو جۆره میوه‌ی همیه و نمانهت شیلانه و سیتی له دنیاا بیتیتمیه. زۆر سیتی له کیشانه‌دا بمرانبر به سهد دره‌مه! سیتی نه‌خلات لای نمرمن و نازربایجان به‌ناویانگه. هر میتی زۆر باشیشی همیه.

مزگموت و فیرگه و خانقا و ته‌کیه و دهروشدانی زۆرن و فرهش زانای به‌ناویانگ و چاک و پیسری لئ هه‌لکموتون. یه‌ک له‌وانه سمده‌وسیتی نه‌خلاتی^۲ یه^۳ که هم شتیخ و هم مه‌لا بووه و له جعفری‌جامیع^۴ زانیدا له دنیا ناویانگی هه‌بووه. به زهبری جعفر زانیویه که چمنگیزخان پهیدا ده‌بی و تیران و تووران تیک ددها و هر پیتشه‌کی بهر له‌وه بین - دوازه‌هه‌زار مالی خزم و دۆست و په‌یروانی شوین خوی داوه و نیشتمانیان جن هیشتوه و چونه‌ته میسر و تا چمنگی چمنگیزی مسرگ به‌رگی ژینی لئ دادری، هر له‌وی بوو. نیتستاش گومبه‌زی پیسروزی له‌وی جیگه‌ی نیازانه و له میسر

۱- کوری فمرووز، کوری پمزدیگورده. فمرووز بیسته‌مین پادشای ساسانیه. جمیل

۲- رنگه نیازی حوسین، کوری یوسف، کوری عدلی خلاتی به‌ناویانگ بئ که سالی ۷۹۵ ک. (۱۳۹۴ ز.) هانۆته دنیا و له تموریز و ستانی خویندوه و له جزیر بۆته قازی و فیرکار و چووته قاهیره و شام و حج و له مه‌ککه ماومعه و سالی ۸۵۹ ک. (۱۴۶۴ ز.) له‌وی مردوه. جمیل [۱۲] چمنگیز سالی ۱۲۲۷ ز. مردوه. هزار

۳- بیستزانیسی بئ دلتین؛ گویا هممو نه‌پینه‌کی دواړۆی بئ دزانن. جمیل

گهره کیتک همیه، تاخی نه خلاتیانی ناوه.

یه کی تریان ممولانا مه حیه دینی نه خلاتییه. که بز ژماره و پیتوان و زانستی له مەر عاسمانان، زۆر کارامه و زانا بووه. کاتی که نهمیسیردین مسحه مودی تووسی به فرمانی هه لاکۆخان له مراغهی لای تورۆزی روانگمی داده مەرزاند و خمریک بوو زیجی دهنووسی، مولانای برده لای خۆی و وێرای نمو و مونهیددین عمرۆزی و نه جسدین دهییرانی قەزوینی، نمو نمرکیان نه انجام داوه.

له رۆژگاری نیسلامیتیا نه خلات زۆر بمره لا بسوه و زۆر جاران کاول کراوه. سالی ۶۲۶ ک. (۱۲۲۹ ز.) سولتان جه لاله دین خوا ره زمشابه زۆری زۆرداری له بمر چنگ و پلی سه لجه روقیانی هینا دهر و کوشتاری زۆری تینا کرد. نمو جار مغولی هاتنه سمر و وێرانکاری له نەندازه به دهر بووه. سالی ۶۴۴ ک. (۱۲۴۶ ز.) بووه لمرزیتکی وای تووش بسوو، زۆریه زۆری خانوه کانی همر فاندن. سالی ۹۵۵ ک. (۱۵۴۸ ز.) چلهی زستان، شاتۆماسب دهوری قه لای نه خلاتی دار له بمر چمنگی پیاوه کانی سولتان سولهیمان خانی دهرینا و فرمانی دابه سعایتیک قه لاکه میان ده گه ل زوی پیتک کردهوه. له پاشانیش سولتان سولهیمان خانی خهزاکمر خۆی دهشار و دژی پیتشووه نه گه یاند و له سمر پۆخی دهریاچه که، قه ل و شووه کهمی دامه زراند و له سایه ی نهم نا ل و گۆره، کۆنمه شار تهواو وێران بوو؛ شاری تازهش ناوا نه بوو.

جیهان کۆخیتکه وێرانه له سمر پیتبازی لافاوا

به دهستی گۆج و چنگی خاک و خۆل، چاوا ی ده کهمی ناوا؟

نیستاش همرگا شوینهواری شاری وێران ده ده نهموه، خانی و خان و گهرماوی له بمرده تاشراو و مەر مەر تینا ده کار کراو، دهرده کهمن.

مووش

نهمیش همر سمر به بدلیسه. شاریکی زۆر کهمنارایه و ناسهواری وارش و قه لای له میتیزینی نیستمش ماره. له رۆژگاری دهسته لانی باب و کالی نهم همزاره سمر گهردانه، قه لای مووش مهودای فرسه خیتک

له باکووری شاره کموه له سر کهژنک هه لکموتبوو. گهلیک سالان ناوه دان بوو. پاشان سولتانی خهزا کهم خوی لی کرد هویران کهم و له کهرستهی دار و پهردی، له سر گره تیک نیوهی دژتکی کمونارای ساز کرده و پهنجا کهستیکی دژدار و تزییچی و کلهویلی پیداویستی بۆ دیاری کرد.

ئهرممنی به مژ ده لئین «موش». له بهر مژ و دومانس زۆر، دار و باری گهشه ناکا؛ به لآم له دهوری شاره که هیندی لک پمزی همنگور همیه. رمزه کانیا ن له سر تمپک و له قه دی کیوان ناشتوه. مئوی ئه گم له بهرزایی نمب و نه گم به عمرزدا پانه کش، بهری نابن. ته نانه ت ناشی ئه مئوه به خورنه سر سنده گلش.

دانموتلهی هه مه جوزه و همرزیشی بیداد ده بی. دهشتی باش و له مپرگه ی بژوتنی زۆره. دهشته که کانی وینده ری گا و گامیش و پمزی فره به ختو ده گم. ئه وان جووت به کو تان ده گم به لآم له بری جۆته گایه ک بیستو چوار لینگه ی تیده گم. تورک به دهشتی موش ده لئین: موش نه واسی. مودای تیکرای پاستایه که ی ده وازده فرسه خ درتوه و له چوار تا پینج فرسه خ پانه و تژی له گول و پتخانه.

دهوری دهشته که کتواته و کتوه کانیشی جهنگه لی پ و چوغر و تژی بهر و سموز و شینن. چاوه و کانی و پروواری زۆر روون و تمزی و به ترمۆم له بهرزایی کمزانوه سر به ره ژتیر فرکیانه و له دهشت به کتر ده گرنه وه. چه می فورات له باکووری ئه وه ده شتوه سر هه لده دا و سی به کی ده شته که ده بری و به ره و باشو و پتیده به ری. چه می ناوداری قهر سو جوانای چیا ی نه مرودو له خاومری مووشه وه دی و به ناومدی ئه وه ده شته وه که به هه شته دا چه ندی خوا همز کا مشه به. بازی چه مرگ - که بالدارتکی نایابه - له لته واری وئ همیه و داری لاویش بازی سهی به سه ره وه.

هه موه وه رزی سموزه و هه موده به هار	به هه شتیکه ده وه ی چه و لته ووار
چه لوی هه ر به که ی بهرگ و سازتک له بهر	هه موه پیره دارتکی بازتک له سر
له رینی نه مامان به سه د نازه وه	به زم گتیره بالدار به سه د سازه وه
له بهر ئاوی کانیاوی که وسه به زیو	به زستانه گهرمه و به هاوین ته زیو
به هه ر لایه کا لا ده که ی هه ر گوله	له چاو هتیزی بینین و فینکی ده

لمو میرگ و میرخوزارهدا نزدیکه سده مال همرهمنی له دهوری یهك كۆ بوونموه و لهولا و لهملای دهشته كهشدا گوندی موسولمانان همنه.

همه مدوللامستوفی گوتمنی: له زهمانی پادشایانی چمنگیزیدا پیتاکی مووش سی چهل بیست و نۆ هزار و پینچسده زۆر بووه. کاتی سولتان سولهیمانخانی خهراکهر ناوچهی بدلیسی پرگار کرد و چاری پیتا خشاندهوه، جیا له داهااتی نهوقاف و زهوی و زاری هومایونی، داهااتی عوسمانی له مووش به سهراهی چوارهزار کافریشموه - که له سه پیتودانی پیتشو همر کس دهبوو حهفتا ناقچه سهرا نه بدا- تیکرا دهکاته پینچسده و سی و سیههزار و سیسده و بیست و چوار ناقچه. که دوازده ناقچهی عوسمانی مسقاتیک زتوی بیخهوشه.

دهلین بهر له نیسلامتی - که نهرهمن دهسته لاتدار بوون- فرمانبرهوی نهوساکهی مووش، پۆژتک لهشکری خۆی رانا. دهژیر سوارانی سوپادا شه شهسده نهمسی ههبلهقی دیت؛ هیتشتا ناخی ههلهکتیشاره و گووویهتی: «مووش سهرداری به مشووری له سهرا نیه!»

خهفص

ناوچهی بهناویانگی بدلیس یه کتیکه تریان خه نسه؛ که ههوارگهی زهحف ههیه. زۆزانی هه ره گرینگه سوشه هری و بینگۆل و کوستانه شه رهفه دینه. له پۆژگاری باب و کالی نووسه ری نه م په لکانه دا، په و مند و خیلاتی کوردان دههاتنه نمو زۆزانانه و داهاات و قازانجی زۆریان لهو رینگهوه پیده گهیشته. دوو کانی لیتن: په کیان دهیته خوی سپی و نهوی تر نه کهی سووره و داهااتی خوی شو دوو جیتی هه موو ساتیک خۆ له دوازده هزار ناقچه ده دا. بۆ خه رج و باجی دیوانیش بهرانبهر به مووش دیتسهوه. نه گهرچی نیستا و مرزیز و پاله و فهله خوی ههرهمنی له جاری جاران که متهرن، به لام گوند و مزارکانی به قهبل چوون و تیسارن و ههر نیستاکن چوارسه د پارچه ده مبهر به ده ست خه لکه مویه. نهمسی که حیتی عاره بی له مه لبه ندی خه نس ههیه. داهااتی زهوی و زاریش ههر تمنیا دانموتلهیه. شتی زۆر دیدنی و سهیری زرتیاری بولانقه؛ که چوار دهوره ی به گومانم فرسه ختکه. هه میسه ناوی شلویه و قوراونکی نامال سووره و چه میتیکیشی له بهر ده روا هیتند قورواوه که هه رگیز روون نابیتسهوه.

گۈلنىكى تر لە نىۋانى ئەخلات و بولانق ھەمىيە، دەرياچەي نازكى پىن دەلەين. ناۋى بى تەندازە روونە و زۆرىش خۆش و سازگارە. زستانان جۆرتىك دەيەستىن كە چوار مانگان كاروانى بە سەردا دەروا. نىزىكى نەروژ - كە سەھۆل دېتە شكەستن - قرچە و گرمەي ھەتا سى فرسەخ رى دەچىن. كاتى سەھۆل لەمۆي نەما، نىشانەي ھەوا خۆش بوونە. قوپاۋە سوورى بەھاران ماسيەكى زۆر لەمۆ گۆلموە خۆ بە دەم سەرىپۆ دادەن و لە ناو جۆم و چۆمىلكەي گچكەدا، خۆ دەگرنەمە و ئاپۆرەي خەلكى ناۋچەكە بە گەل دەچنە راۋەماسى و ھەتا ھەمىقەك ھەر كەس ھەرچەندى بخوازى ماسى ھەمىيە و پەك ناكەوي. ماسيەكان زۆر گۆشتيان خۆشە؛ دىزىيان لە نيوگەز پشەرە. سەمىر نەمەيە گەراي نازوكى ماسيەكان ۋەكوو ژەھرن! ھەرچى لىيى بخوا پىتى دەمىن. چەند كەستىك لە بەرچاۋى خۆم كەمىتيان لەمۆ گەرايە خوارد، شەم و پۆرتىك بورانەمە و بە دەرمانان پشانەمە و پزگارىيان بوو. ھىندىك كارگوزارى ديوان لىيى پراپوون نەمۆ ماسيانە پاوان كەن و بيانفرۆشن. تەننەت لە مەنى ھەژارىيان بە نىجار گرت كە قازانسىك بۆ دەولەت بىن. بە ھەلكەموت نەمۆ چەند سالە ماسى لە گۆل دەرنەكەوتن و كابرش ھىچيان دەس نەكەوت.

لە باكوورى شارى بىلىس و لە نىۋانى مووش و ئەخلات، چىبايەكى مەزن ھەمىيە، كىتوى نەمروودى پىن دەلەين. ۋەك دەماۋدەم دەگىتپنەۋە: نەمروود زستان لەمۆي بوۋە و بۆ ھەوارىش ھەر لەمۆيە ھەلكشاۋە و لە سەر تروپكى چىباكە دام و دەزگاي پادشايانەي بنىاد ناۋە. زۆرىەي كاتى لەمۆ كۆشكەدا رابواردوۋە. كاتىك خوا پەروى لىيى ۋەرگىتپا، كىتەكەي خستە لەمژوۋە و تەپلەسەرى چىا پەما و پۆچوۋ. لە شۆين قەلا و سەرسەراكە، ناۋەھەلقولى.

چىباي نەمروود لە زەۋىسەمە بەرزايى دوۋەزار گەزە. نەمۆ شۆينەي كە داتەپاۋە، نەنمازەي داخزىنەكەي ھەزار و پىنچسەد گەز دەبىن و لە ناۋەندى چىباكەدا لە ھەر چوار لاۋە پۆچوۋە و دەرياچەيەكى زۆر ھەرا و لەمۆ شۆينەدا پەيدا بوۋە كە چوار دەورەي پىنچەزار گەز بگەرە زىياترىش مەرداىەتى. ھىند بەردەلاننىكى دېر و ھىند لىپەۋارىتىكى چەرە، تەنھا دوۋسى پىنگە ھەمىيە مەردم بىتوانن بىچىن. ۋلاخەپرىش ھەر دوانن. ناۋى گۆل زۆر پوون و ساردەم دەوران دەورى نەمۆ گۆلاۋە دىۋارىتىكى بەردى پەشى ۋەك شانە ھەنگوین كون كونە و لە ھىندىك جەن نەمۆ كونانە پەر بوونەمە و بەردەكەي پشەم كەردوۋە و سەنگى زۆرە. ھىندىكىشى زۆر سووكەلەن! ۋەك بەردەپىيى خۆمالى وان. توركەن بەمۆ جۆرە

بدرانه ده‌لین «دوه‌گوئیزی» (چاوه و شتر). قمرغی خزلی زور که مه؛ به لام نه گمر گل کنندی لى
 بدوزیموه و بیده‌یموه، ناری گمرمی لى دهرده‌چى.

له لای باکووری چیاکه -له پشتهوه- ناویکی خست و پرش همیه. چمشی نهر گزراسنانمیه که
 له کووره‌ی ناسنگران پیدا ده‌ی. له سنگینی و له سه‌ختیدا ناسنیش وه‌پاش خز ده‌دا. نهر پرشاه
 که هله‌ده‌چى، که م‌کم بمره‌ویژر داده‌خزى. منی هزار وای بز ده‌چم که سال به سال دیته سمری و دوو
 چمندانه ده‌بیتمهوه. له بمرزایی سی گمزهوه و به گومانم له دریوایی پینج‌سه‌د همتا شش‌سه‌د گمزدا،
 له چمند شوتنه‌وه دهرده‌چى. نه‌گمر که‌سیک وای نیاز یى که پارچه‌یه‌کی به‌ک معنی لمر پرشاهوه جوئ
 کاتمهوه، تابوی ده‌کری، له شه‌کمتی خزی فل ده‌ی. ده‌سته‌لات همر لای خودایه.

بېرى يەكەم ھۆزى پۇژىكى و ھۆى ئەم ناوھيان

كەھتېل سوارانى ساراي خۆشزوانى و جليست بازانى دەشتى وئىرەوانى، بە واژەى راست و زاراوہى رەوانيان لە بارەى پۇژەكىمە فەرموويانە: وشەى پروزەكى فارسىيە و بە جيم و شينيش نووسراوہ؛ بەلام بە بنچينە ئەم وشەىيە «پۇژە» و «كى» يەكى بۇ يەكەمتى وەدوو خراوہ؛ وەكووو پىياوہكى و شتى تىرش. ھىندىكى پىتۇل و زۇرزان دەلەين كاف و يى بە فارسى پالدىنى شتى گچكۆكەن و جيمەكەش كارى عمرەبە؛ لە ھەر كۆى ژىتان پىتتە بەر، جىمىكى لەجە دادەنتىن. كوردىش زۇر جار لە جىگەى ژى شىن دەپىژن^۱. جا وەك دەلەين، وئە ئەگەر بىست و چوارە، ھەر يەك وەوانى بەكارە؛ با باسى ھۆزەكە بكمين. گوايە پۇژىك لە پۇژاندا بىستوچوار تىرەى سەرەكى لە بەرەبايى پۇژەكى لە نزيك تاب -كە سەر بە ناوچەى خوتتە- كۆ بوونەوہ و بوونە دوو بەش. دوازەيان يەكتىريان گرت و ناويان لە خۆ نا بلباسى. دوازەھۆز و تىسەرەكەىتر بە قەوالىسى ناسراون. دەلەين قەوالىس و بلباس دوو ھۆزى بابانەكانن. ناوى بلبىس و قەوالىس لە دوو گوندانىش نرپاوہ كە ھان لە ناو ھەكارىدا.

پوختەى وتار: كانى لە تاب كۆ بوونەوہ، زەوہەكانى ئەو ناوھيان لە ناو خۆياندا بەشىيەوہ و بە دەلسۆزى يەكتىريان گرت و مەزنىكىيان بۇ خۆ ھەلبۇارد و بوونە ھىزىكى بە پىژ و مليان لە ولات گرتن نا. پۇژەكى رەسەن ئەوہە بەشى لە گوندى تاب ھەبى. ئەوى بەرى نەكەوتى، پىتى دەلەين زەرەپۇژەكى. ئەمسا كە بدلىس و ھەزۆ لە دەست تاويت ناوتىكدا بسون -كە نەتەوہى شايايى گورجستان بسوہ- پۇژەكى دەگۆى راچون و لە ولاتيان تارانووہ. ھىندىك دەلەين ھەزۆ لە گورجى گىسراوہ و بدلىس لە ھۆزى گردكى. ھىندىكىتر لايمان وايە ناوچەى بدلىس لە ناو دەسى ھۆزى زوقەيسى^۲ دەرخوا. كامى

۱- نيازى وايە كە پوزكى و پوجكى و پوشتكى ھىچيان راست نىسن و ھەر پۇژەكەى و واى بە سەر ھاتوہ؛ ھەژار

۲- لە دەستورپىتكدا زوقەيشى نووسراوہ. عمونى

راسته و کام همدلیمه، نؤبال وه ملی چیسرؤکلبیژان.

دوای گرتنی حمزؤ و بدلیس چمند ماومبک له ژیر سایمی سرکؤماری سرداریاندا به سمره خزی و نارامی رایانبوراد و کاتی سمرؤک گیانی پاکمی به پیتمیردی خودا نه سپارد، نیزی نه می لی نه کموتومه و پؤؤه کی بی سمر مانومه و همر کس بؤ لای خؤی راکیشا و نیوان پسا و پینک و هریون و تینک بهریون و شیخری ممولانا هانفی زؤر به جیبه که فعموویه:

گسر ولات لیتی نه مینتی فریارهس مالی ویرانه بی دمس و بی کمس
هیزی فسرمانه هوا نه گمر فموتا قهجه دهرشیتسهوه له مزگهوتا

سمرده مینکیش وا رابرا. له نه نجامدا سمرهک هؤز و پاورؤکمران کؤ بوونهوه و به دل لی بران که بؤ چاری نمو بی ناریه کارنک بکمن. تیکرا وایان به باش زانی عیزه دین و زیانم دین - که همر دویکیان بسرا بوون و له ره گمزدا دهچوونومه سر کیسراپیان و نیشته جهی شاری نه خللات بوون- به میوانی بیتنه ناوخؤ و له ناو گمل و هؤزدا بؤین و ههلیان سمنگینن و بیاندؤزن و همرکی لهوان بؤ فسرمانه هوا دهست دهدا و حاگمستی لی دهوشیتسهوه، بیکنه سمرداری خؤیان و خؤیان لهو همر کس همرکسی و ناباریه پزگار کمن و چیدی سمرزئوی نمبی و پشوتینی له ناو لاجی و نارامی بیتسهوه کایه و گشه به ناوچه که بدری. گموره و گچککش سر له بهریان نم بیره یان پمسن کرد و پمیمانیان داکه سمری مسو لیتی لانمدهن. هیندیک له سمرناسانی هؤز چوونه نه خللات و له شازادانیان گپراه و بهر پمپی قهدر و پیزهوه هینایانته شاری بدلیس. کؤمه لیکیان عیزه دینیان کرده فسرمانه هوا بدلیس و دهسته به کان زیانم دینیان بمل بوو، ده گمل خؤیان برده حمزؤ و کردیان فسرمانه هوا خؤ. خملکه که به گوئی له مستی، ههموو همت و نستی خؤیان دایه دهست نمو دوو برابره و نموانیش زؤر به له باری به کاروباریان دهچاران.

په سنی هؤزی پؤؤه کی

له ناو ههموو کوردستاندا و له چاو ههموو تیره و هؤزان بسؤ نازایی و دلواایی و مردایمستی و به نامووسی و راستی و چاکمی و شمرم به خؤیی و دهست پاکمی و نایینداری-

هزوی پژه کی دیاردهو له ناو کژدا ههلبژاردن. دلسوژی گهره ی خویشان و همتا بلتی نه مه گداران. همر کاتی فرمانه وایان تووشی گیره و قمرقهش ده بی، نهوسا بیانینه چده کمه؟! کس ناو و هسمر خق نادا و له پیتناوی پاریزگاری و ناسوده می میری خویشان، سمر و مالیان بهخت ده کمه. همر جارتیک ولاتی بدلیس بیتگانه زهوتی کردهوو و میر و مهزنی پژه کیانی له سمر فرمان لابردهوو؛ پژه کی واهاروژاون بی نهوهی کس کومه کیان بی، دست له دست و قهوت له خوا هاناش دست و پمی خویشان؛ شیشاونه گیانی دوژمن و ههلوای شهقانیان پی کردوون. له ناو کوردان باوه ده لیتن به ههژماری همر بمردیکی ده دیواری قه لای بدلیس گیراوه، نهوندهش سمری پژه کیانی له پیتناویدا پهراوه. پادشایانی زل و زقردار که چاو ده پنه کوردستان و خق له گرتنی خوش ده کمه، سمر له همرکار پهلاماری سرداری ناوچه می بدلیس و چه کداری پژه کی ده ده. همتا پژه کی به هیتز بن، کوردستان به کس ناگیر و ههژه کانی تری کوردیش چاو له پژه کی ده کمه و خق به گز دوژمندا ده دن. کاتی سولتانی خماکمر^۱ ولاتی بدلیس گرت و شه مسه دین خانی سرداری لی ودهر نا و بهرو نیران ناواره بوو، تا سی سالان ههژه کانی بایه کی و مودکی و زیدانی و بلباسی نه هاتنه بهر فرمانهوه و سولتان هه موو میر و مهزنی زلی کوردستانی ناردنه سمری و نهو کوردانه -وهک دتوه کانی کتوی قاف- پهلاماری پژه کیانی داو نهشیاتوانی رامیان بکمن.

سولتانی سولیمانیایه، که زانی به توند و تیژی چی بژ ناکری و باریان نابا، به هانه دین به گی همزوی هینا و کردیه ده کیسی خوی و خه لکی دللی کینسور و تیره کانی بایه کیانی بژ راست کرد و لهو لاشموه برابم به گ و قاسم به گی کوپی شیخ میری بلباسی دلخوش کرد و مه لاسی کردن؛ نهوسا توانی بدلیس بگری.

گه لیک جبار واهه لده کهوی کوپه میرانی کوردستان دین و سمر له بدلیس ده دن و ماهه یهک دهیگوزمرتین. به لام همرگیز ناغازاده کوپه میرانی پژه کی بژ پژه کیش

۱- وادیاره نیازی سولتان سولیمانی قانونیه. همرنی

نه‌چوونه بمرده‌رکی مائی یه‌ک له میسرانی کوردستان. لاری کۆماری پۆژه‌کسی له ژبانی ناواره‌ییشا زۆر خۆراگر و به پشورن؛ دل‌سارد و نا‌هومی‌ند نابن و کۆشش و خه‌بات ده‌کهن و پینگه‌ی خۆبانه‌ده‌کهنه‌وه و هرنه‌ر و جه‌وه‌مه‌ر ده‌نوینن. بۆ نسوونه‌ده‌رویش مه‌جسمود که‌له‌چیزی -گه‌وره‌ی تیره‌ی که‌له‌چیزیان- ولاتی خۆی به‌جیه‌نیشته‌ و خۆی گه‌یانه‌بهر باره‌گای عمرشاسایی سولتانی سوله‌یمان پایه و له‌سایه‌ی وریا و دریایی و هونه‌رمه‌ندی و مه‌ردی و ره‌ندی و بی‌تۆلی و له‌بهبانی خۆی، خۆی ده‌که‌له‌ پادشاریک خسته‌ و بی‌وهه‌مه‌ده‌می تاییستی و ده‌فی ده‌کویی سولتاندا بوو. هینده‌ی هه‌مووشته‌ ده‌زانی، نیویان لێ نابوو هه‌مووشته‌. شاعیره‌یکی بی‌زینه‌ بوو؛ زۆر هه‌لبه‌سته‌ی به‌ فارسی و تورکی داناون. نوسه‌ری نه‌م بی‌تۆکانه‌ تاک به‌یتیکی له‌ شیعره‌کانی له‌بهره‌، ده‌لی:

سه‌وزه‌ی به‌ ناوی ژینه‌ له‌ بان لئوی نالموه‌ یان ورده‌بازی هه‌نگه‌ به‌ هه‌نگوینی قالموه‌

قورسان خۆینتیکی شه‌وه‌نده‌لێزان و ده‌نگ‌خۆش بوو که‌ نازناوی نیده‌رسی دوه‌مه‌ی پێ وهرگر‌تیبوو. بی‌وهه‌ کۆرنشین پادشاه‌ پله‌ و پایه‌ی کتیب‌داری دیوانی خۆی پێ به‌خشیبوو. هه‌یدهر به‌گی برازاشی بۆ ره‌شیدی و چاونه‌ترسان، ده‌ست نیشانی هه‌مووکمه‌س بوو. له‌ دیوانی سولتانوه‌ه سنجه‌قناری و هۆزی به‌لکو (به‌گله‌ی پێ سپێزا و هیندی‌کیش له‌ ولاتی پالتۆی به‌ مولکایه‌تی درایه‌.

سه‌رناستیکی‌تری پۆژه‌کسی، نیبه‌راهیم به‌گی بلباسی، کورپی قه‌له‌نده‌ر ناغایه‌. دلی له‌ خه‌زمان په‌نجابه‌ و شاه‌اره‌ی سیستان بووه‌. له‌موی خۆی کردۆته‌ پیاوی مه‌حه‌مه‌دخان تورکمان؛ که‌ نه‌وسا فه‌رمانه‌په‌وا بوو. شیره‌ده‌کالان نه‌مه‌ستاره‌ و جه‌وه‌مه‌ری خۆی نیشان داوه‌ و مه‌حه‌مه‌دخان کردوویه‌ته‌ سنوره‌داری لای بلوجان. له‌مو که‌وشمه‌نه‌ ده‌که‌له‌ بلوجان چه‌ند جارێک به‌ شه‌ر هاتوه‌؛ به‌لام کورده‌ی دیواناسایی له‌ نازایی دروست بووه‌، چۆن بلسوجی پێ ده‌وتن؟ به‌زانسه‌دونی و شه‌کانه‌دونی و که‌شتاریکی وای لێ کردوون زۆرهمی پیاوی کاری و نازای بلوجانی له‌ ناو بردوون و ولاتی لێ داگیر کردوون و خه‌لکی ناوچه‌که‌ی سه‌رانه‌سر هاتونه‌

بهر فرمانیهوه و خوی به سردا سپاندوون و به مهزنایمتی پایپوراوهوه.

یهکیتر بمستامناغایه، نعیش گمیوهته قنندهار بۆته پیاری سولتان حوسین میرزا و له ماهیهکی هندکدا زۆریان بهرهوور بردووه و بۆته نهندامیتی کۆزی بریکارانی میرزایی و کات و ساتی به ههمدهمی حوسین میرزا رابراوه.

ناودارتیکی پۆژهکی دی، قاسم بهگی شاحوسیناغای مۆر ههنگره. کاتی که دهگهژ پۆژهکیان له نهخچومان بهرمو بدلیس گمراینهوه، قاسم بهگ هه له جینی خۆی بوو. نهو بهرانبه به بارهگای فرشتاوی مبارهک و بهرز و پیروز هیند به نه مهگ و دلسۆز بوو، دانی به جهرگی خۆیدا گرت و له پتگی راستی لانهدا! چونکه موسا پاسهوانی پایه بهرزی سولتانی بوو، له بهر فرمانی ده رنهچوو! به لām هیندیک کوردی عراق - که پکیان له پۆژهکیان بوو - ده داو و ده لینگی بهربوون و له سهر پلهی یوزباشیمتی نهو نه دیان گمرا تی هالاند که له نهندازه دهرچوو بوو؛ ته میان لی نهرواندهوه هه تا هه موو پله و پایه و سایه و مایمیان لی ساند و بیکاریان کرد. قاسم بهگ وهک فرمانیهوه: پشوو دهرگا ده کاتمهوه؛ خۆی سات داو پیشی خواردهوه تا نهو ده مهی که بریکارانی خونکاری تیگمیشتن چمالیکه و چمند نانخۆرتیکی به نهمه که. زۆر به باشی هاتنه پیش و کردیانهوه به یوزباشی و نیستا که تاریخی کۆچی سالی ههزار و پینجه مه، نهو فرمانیهی به دستمهوه. پیار راست بهروا، لاوتیکی زۆر شایستهیه و زۆر مهرد و نازا و میرخاسه. به هومینم هه سرکهوی.

سه بارهت بهم ناکارانهش پۆژهکی له کوردستاندا له هه موو هۆزه کانی تر له سه مرتر و ناودارترین. نهو هۆزه بیست و چوار تیره؛ پینج له مانه - که قیسانی و بایهکی و مۆدکی و زوقمیی و زیندانی - کۆنه دانیشتوی بدلیمن. ده شیان - که به ره ی بلیاسن - که له چیری و خهریلی و بالهکی و خه یارتی و کۆزی و بریشی و سه کری و گارسی و بیدوری و به لاگهردین. نهو نه هۆزهش - که زهردووزی و نهنداکی و پرتافی و گردیکی و سوهرهوهردی و کاشاغی و خالی و واستوکی و عمزیزانن - قهوالیسین.

بهری نووه م

بنه چه که ی فهرانر هوائانی بدلیس

له زۆرانرا زانیومانه و له میژووانییدا دیومانه که ره گمزی فهرانر هوائانی بدلیس دچتموه سمر کیسرایه کان. هیندی کس پروایان وایه له نتموهی نۆشیروانن. بهلام قسهی راست نهمهیه جاماسیی کورپی فهیرووز - که پنجه مین [؟] کیسرا بووه^۱ - له بریکاری کیسرا قوباد سهریمرشتی ناوچه کانی نهرمنستان و شیروان بوو. که نمو مرد سن کورپی له پاش مان: نهرسی^۱ و سورخاب^۲ و بههوات^۱. نهرسی بوو به جی تشین و نۆشیروانیش بۆ دنیا داری پهره وهراند و پۆژهره و ژۆ بهر مو پیتش ده چرو؛ وا بههیز بوو که لمشکری وهدو خۆی داو هیرشی کرده سمر گمیلان و به زۆر دهستی به سمر دا گرت و کیژی شاهیتیکی گمیلانی بۆ خۆی هینا و نهم ژنهی کورپیکی هینا، ناوی گمیلانهای [؟] لی نرا^۱. پادشاهی کانی روسته مدار له نووهی نمو گمیلانهایمن. سورخاب پادشاهی شیروان بووه و میرانی شیروان وهچی نمون. بههوات له نهخلات نیتته جی بووه و به هندک داهانتیک ساچاندوویعتی و بسز جیهانگیری تینه کۆشاره و خۆی گۆشه گیری له لاسای باب و باییری پین باشتر بووه.

میرانی بدلیس نووهی بههواتن و ده گهل شاهانی روسته مدار و شیروان پسمامی ههفن. ههتا

-
- ۱- نمو برسه که دست نیشانی زۆرنۆفه و دیاره به ههلهی زانیوه چرنکه فهیرووز کیسرای بیسته مه. جه میل
 - ۲- دو شازادهی نهرسی ناو هه بون: ۱- کورپی گۆده مرزا؛ کورپی بلاسی نیشکانی ۲- کورپی بارامی ساسانی. زۆر گهرام چیترم بوو ناوه دست نه کموت. جه میل
 - ۳- سن سورخاب ههفن: ۱- سورخاب کورپی یه زده گوره، مامی نۆشیروان ۲- سورخاب کورپی بارام گۆر ۳- سورخاب کورپی روسته می پالمان، که زۆر ابیان پین گوتوه. جه میل
 - ۴- زۆر گهرام ترووشی نمو ناوه نه بووم و دوهه پین بههرام بوویی و وای به سمر هاتین. جه میل
 - ۵- سهرج/نهمب، رووه پ ۱۱۰-۱۲۰ ده لئ: «پادشاهی سهریر گمیلان شایره که نتموهی بارامی گۆر بوو». زۆر نۆف پرسه کی له سمر داناوه دیاره به ههلهی زانیوه. جه میل

نهری که کلکهای مانگی قوریانی سالی همزار و پینجی کزچه، وا بوو به هموسد و شینست سال،
 فرمانی وایانی ناوچسی بدلیس و دورویمره کسی و حمل و هموشه کبی و بسود و نه بودی،
 مشورخوژانی نم خانهدانه سریه شتی بوون و لمو ماوهی شدا بیخهیه سریهک، سمدود مسالیک لیبیان
 سیتراوه و نامز و بیانی پی راگمیشتون. نمو بیگانانمش که دست درزیبیاں له مالک کرد و به زور
 بدلیسیان لی زومت کردون، چوار چینه پادشاه که له جیتی خویدا به دور و دریتی له مسریان
 ددهوتیم^۱.

پوخته می مهبست، وه که همویمر نوکی بنوسی خه مرپین بوی نه خشاندین:

عیززهدین له ناوچسی بدلیس و زیانه دین له حمز، بوون به سرداری پزوه کیان. پزوه گار
 دهات و پادبرده خه لکی بدلیس ورده ورده له عیززهدین سارد بوونهوه و زیانه دینیان خوش
 دهوست. زیانه دین همستی پینکرد که خه لک له برای دپدزنگن و نمویشیان زور خوش
 گره که و به شاوانن که خوی به سریان رابگا. پزوتیک بز دیداری برای له حمز پزوه اته
 بدلیس و پیشوازی گرمی لی کرا و جوتهی برا پتیک شاد بوون و دلبان به یهک گمشایمه و
 نیتسر بسو به بهزم و همرا و ناهمنگ و شایی و شای لوزغان. ناوهوهای سازگاری شاری
 بدلیس زور به زیانه دین کموت و جگه له رهش دهیدی که وا گموره و گچکه و بمرز و نرمی
 خه لکی ولات - به دل و به گیان - ده گهل نمون، قرمی خوی له بدلیس خوش کرد و به دل
 لپرا که بز خوی یه کلا کاتهوه. به دزیموه کمین و بهینی ده گهل دژدارانی قه لا داخسته
 گوتی: کاتی که من دپزوم برام بز به پی کردنم له قه لایه دمرده کموی، نموسا به فیتلیک
 فره جیک بز قه لا ده گمپتموه. پزوی سه فر زیانه دین سالوایی له برای کرد و پوو به حمز
 ملی پی گرت و براش بز به پی کردنی ده گه لی چوو همتا له شار دورو کموتنموه. زیانه دین
 له پرنیکا پوری کرده عیززهدین و گوتی: ننگوستیلهم له قه لادا به جی ماوه و خوشم نمین
 کس نازانن له کام شوته. نیتوه توتزیک لیره گیر بن تا من به لمز ده چمه قه لا و
 ننگوستیله کم دینمونه. خز برا له برا دل پیس نابن؟ عیززهدین له دمشت مایمه و به

۱- وا دمرده کموی لم چوار دولته: قهره قزینلور، ناققزینلور، سه فرمی و عوسمانی نیاز بین. عمونی

راومه خۆی خمریک کرد. زیانمدین دهرفتی خۆی لښ هینا و هاته قهلا و دهروازې دژ دابهسترا و پهیامی بڼ براکمی خۆی نارد که پتسی بلین: تکا ده کمه وک برای چاک و به ناکار نمو پیاویتیسم ده گمگ بکا و چمند پوژتک بجیته حمزق من له بدلیس ده میتسموه ناووهوای شاری بدلیس له لمش و بهندهنم خۆش دی. تا عیززه دین به خۆی زانی، کاری له کار ترازابوو؛ له لای برای شیرینیوه، تالوی به ده مدا کرابوو.

هاتموه بهر دهروازې دژ و ده گمگ برای بیسه زهی گوتی و پستی و شیر و پتوی بڼ هیناره، بهرې نه دا. تووې شای سارد بسخووه! چاری ناچار زیان له نیروهش وه گمپې همر قازانجه. به کلکی بارگینی دادا و حمزق و ساسون بگره و هانسم! و خۆی لښ ناوچانه دامه زرانند. فرمانې هواپانی حمزق که به خویان ده لښ عنزان، نتموهی شو عیززه دینمن. فرمانې هواپانی بدلیس نتموهی زیانه دینن و ناویان کردونه دیادین.

نم میرانهی به سر بدلیس راگمیشتون و ناویان له تاریخدا همیه و منی هه ژار خویندومنموه، هه ژده که سن. ماوهی حوکمیان له چوار سمد و پنجا سال توژتک زیاتره و به بڼ ناوې سرداری شم مه لښنده بوون. شو میرهیان که نعتابیک ناقسونقور، بدلیسی له دست دهرتسا، نه مزانی کامه میان بووه. که شم پهرانشم نووسین، چمند تاریخیکم بڼ دقزی، ناوی شوم نه دقزیهوه. راستی پروداوه که وایه: نهوسا که قزل نمره لان خاکی نازریایجان و نمره منستانی داگیر کرد، بدلیسیشی وه بهر خق دا. پاش زه مانی سه لاجوقیانیش ناخر و توخری خواپه زمیان بوو که سولتان جه لاهدینی کوپی سولتان مسحه مدهی خواپه زمشاهاته بدلیس، مه لیک نه شرف حوکمی ده کرد. دواي نه شرف مه لیک مه جده دین به دواي نمودا عیززه دین و له دواي شو مورته بووه کر، نهوسا نه میرشخ شرف و دواچار میرزیانه دین بووه؛ که هاوچهرخی نه میرتیموری کرده کان بووه و چاویان به په کتر کموتوه و لښو ده موه همتا نیستا - که فرمانې هواپی بدلیس به کله پوو بڼ نووسری شم پهرانه ماوه توه - سمریه وردیان پتک و پتکه و خۆش و ناخۆش همرچتکیان به سر هاتوه، له شوتنی خۆی بامی ده کری.

هیندیک له میرانی بدلیس بهر ناوې پرپه زهی و خفنی کمیری سولتانانی سهرلند و میرخاس

۱- نعتابیکی مورسل بووه و سالی ۵۲۱ دولتی نعتابیکی دامه زانندهوه. عمونی

په‌سند کەوتوون و خۆیان لە ژێر چاوه‌دێری کەس نەبوێری سەروەرائی بەختەوه‌ری خاوەن شکۆ و کامەرودا بە چاوه‌دێوه و لە سایەیان پایە و پێز و هێز و پێزیان سەری لە عاسمان ساویوه. هێتدیکیشیان بە رەشەبای ناماڵ گۆ و گۆی ناگری تووڕەیی خاوەن ناوی وه‌ک لافزای بەستین بەری کەندال دێی هەردەستین وا خنکاون، وا سووتاون، بوونە لیتە و قەرەبرووت و ناو پای داون و گێژەلووکه‌ لوولی داون.

جا نێمە بۆ هەردوو یاران - کێهەیان ژینی خۆش بووه و کامەیان چاره‌پەش بووه - دووره‌ پەریز ناوەستین و دەست لە دەست و یاری لە خوا، بەریزه‌ رێزیان لێ ده‌گرین.

چیرۆک لێره‌ دەست پێ ده‌کا له‌ پۆزگارانێ پێشیندا دنیاگرتکە که‌ مرخی خۆی لەم کوردستانه‌ خۆش کرد و کێشه‌ و هەرای بۆ میره‌ کوردان نایه‌وه، سەلجوقی نازریایجانێ بوون.

سولتان مەحمود، کۆری سولتان مەحمەدی کۆری سولتان مەلیکشای سەلجوقی، ئەتاییک عیبادەدین ناقسونقوری بە سەر بەشیک لە عێراقی عەرەبه‌وه‌ دانابوو. کۆتخایەتی نازریایجان و نەرمەنیش بە ئەتاییک نیلدگۆز سپێرا بوو؛ که‌ دەبیته‌ بایسری قۆل نەرسەلان. نەم جووتە کارگوزارانە پاسداری سەر سنووران و پارێزگاری بەرژوونێ سەلجوقیان بوون و هەرکەس لە مەلەبەندی خۆیدا نەرمکی خۆی بەریه‌وه‌ دەبرد.

سالی ٥١١ هـ (١١١٧ ز) که‌ خاوەنی مووسڵ نەما، ئەویشیان هەر خەسته‌ بەر دەست عیبادەدینی زەنگیه‌وه‌. پۆزبەرۆژ، هات پووی تێکرد و پلەیی بەره‌و ژوورتر ده‌چوو هەتا گەیشته‌ نەم راده‌که‌ لەشکری هێرش بەری برده‌سەر شام و هەلب و لە ماوه‌په‌کی زۆر که‌مدا دەستی بە سەر نەوێشدا گرت. سالی ٥٣٤ هـ (١١٣٩ ز) کوردستان و دیارە کۆی پەلاماردا؛ بدلیس و ناشووت و ساکۆی و شوێنەکانی تری گرتن و قەلای ناشووتی کاول کرد و قەلایه‌کی بە ناوی خۆی لێ ناوا کرد و عیبادیه‌ی کرده‌پاته‌خت. کوردستان و بەتایبەتی شار و قەلای بدلیس، چل ساڵ پتر لە بەر دەستی سەلجوقیه‌کان زالمی ده‌هات.

سالی ٥٧٦ هـ (١١٨٠ ز) که‌ سولتان سەلحەدین، کۆری نووڕەدین کۆری [؟] سەیفەدین

١- پاسته‌کەمی ده‌بی: ٥٣١ هـ (١١٢٧ ز) ب.ن. جه‌میل

غازی نه‌تاییکی^۱ له شم‌ری میسرانی شکست خوارد، نیتسر لهو پوژوهه پوژی به‌ختیان کشایمیه و دایه زهرده‌بهری کزی و بازبه‌ران به‌هوکانی قوپه ره‌شمی دوژی ده‌ریای شه‌پزل ده‌ری شم‌ری ره‌شی به‌لا و نه‌هاتی داگشی و کشی و ساتی به‌ سمردا هات. نه‌وساکه هۆزی پوژوه‌کی - که چه‌ند سال بوو نه‌ستیره‌ی به‌خت و نیقبالیان ناوا بیسو- ژینی تالیان ته‌می ته‌می بیگانان دایوژشیبوو، ده‌ره‌تانی لئی بریپوون و له ترسی ده‌ست وه‌شاندن و نازاری ناکار کیتیوان، وه‌ک جانمه‌ورانی کیتوی دابوویانه لیس و کیتوان و چاو‌ه‌نۆزی ده‌ره‌ه‌تیک بوون گوپالیان له خیز بیته ده‌ر. که دیتیان هه‌لیان هاته‌وه و نه‌سجار نۆزه گورزی وانسه، وه‌ک شیر له بیته ده‌رچوون و ده‌گیانی دوژمنان به‌ریوون و هه‌لیان کرده‌کلکه و پلکه و قه‌له و قوته‌ی نه‌تاییکان و به‌ خه‌نجه‌ری جه‌مه‌ره‌داریان، که‌ژ و کۆی زیتدی نازداریان له به‌ده‌کاران و نه‌یاریان، به‌ یه‌کجاره‌کی هه‌له‌وه‌ژارد.

نه‌و کاربایه^۲ که له لایهن سه‌له‌جوقیه‌وه له سه‌ر بدلیس داندراره، زۆر شوینه‌واری به‌ به‌هری وه‌ک خانه‌قا و کاروانسه‌را و هزگه‌وت و سپرد، له شاری بدلیس و نه‌خلات به‌ یادگار له پاش ماوه.

وه‌کووو ده‌لین: شاری بدلیس به‌ره‌فرمانی نه‌تاییک قه‌زێ نه‌سه‌لان بووه. هه‌ر چه‌ژیتیک بیته گزیره‌متی ناقسونتوری^۳ [؟] له سه‌ر عیراقسی عه‌ره‌ب و کویتخایه‌تی نیله‌دگزی له ولاتی

۱- دناور نه‌ر ناوه‌دا مامۆستا زیتنۆف پرسه‌کی دناوه و به‌ هه‌له‌ی زانیوه. وا دیاره بۆیه بووه که دانسه‌ر ناوی دوانسی نیتکه‌ژ کردوه؛ یه‌کیان مه‌لیک صالح نیسه‌اعیل کوری نسوره‌دین مه‌حسوده‌ی زه‌نگیه و سالی ۵۶۹.ک (۱۱۷۳.ز) ده‌سالان بووه و کراوته پادشای شام. دوايه سه‌لاحه‌دین مولکی لئ هه‌له‌رچه‌چانه‌وه و هه‌ر هه‌له‌مێن ماوه‌حه‌مه و سالی ۵۷۰.ک (۱۱۷۴.ز) مرده‌وه. دووه سه‌یفه‌دین‌غازی، کوری قوتبه‌دین مه‌رده‌وه، له نه‌تاییکانی مووسله. سالی ۵۶۵.ک (۱۱۶۹.ز) کراوته حاکی مووسل و تا سالی ۵۷۵.ک (۱۱۷۹.ز) حوکمی کردوه. چه‌میل

۲- له نوسخمی ماکدا جئ ناوی نه‌و پیاوه به‌ سپی ماوه‌ته‌وه.

۳- زیتنۆف نه‌م پرسه‌که‌ی لئ کردوه، که وه‌دیاره به‌ هه‌له‌ی زانیوه؛ چه‌رکه ناقسونتۆر و نیله‌دگز به‌کتر ناگره‌مه. دوو ناقسونتۆر هه‌بروون؛ یه‌کیان قه‌سیره‌ده‌وله نه‌بووسه‌عه‌دحاجه‌ب. سالی ۴۷۸ به‌ سه‌ر شام و هه‌له‌بهره دانراوه. ۴۸۷ کوژراوه. دووه‌میان: قه‌سیره‌ده‌وله سه‌یفه‌دین نه‌بووسه‌عه‌د ناقسونتۆری به‌رسقی بووه. سالی ۴۹۸ والی به‌ضا و ۵۰۷ والی مووسل و شام بووه و ۵۲۰ کوژراوه. نیله‌دگز له سالی ۵۵۵ را تا ۵۶۸ حوکمی کردوه. چه‌میل

نازربایجان بهرانبهرن و دهوری حکومت کردنیان له یهك چاغ و میژوودایسه^۱ نیتستاش
 بهرهی سمرجیان - که له ناوچمی بدلیس دهژین- پاشماوهی سلجوقیهکانن و سلجوقیان
 بوته سمرجیان. بهرهبابی تاج نهحمده و قمراکوته و قولی نوزیهکان و هیتریش لهو
 تیرهین.

۱- له نوسخهی تردا نوسراوه: نمو دههههی ناقستقور گزیری عهراقی عهرب بهو، ناران و نازربایجان درابوهه دهست
 نیلذگزی باپیری قزل نهرسهلان و دهورانی حوکمیان ههههههه و پوژگاریان بهرانبهره. عهونی

بری سینه‌م

له‌مانه‌ه‌واییانی بدلیس

که لای پادشایان به‌ریز بوون

مه‌لیک نه‌شرف

نمو دسته زانا و هوزانه‌ی که بز میژوی تیره و هوزه‌کانی کرمانج پروداری راستیان نامانجه و بز تارانی تمترانی چموتی و هه‌له و چه‌ت و په‌له‌ی چموت و خواری همزه‌کاران، چابوکانه هاتونه دست و به چوستی گورپان به‌ستوه و به‌رگی هونمیران پۆشیوه و به یارمستی شۆیه‌سواری زۆر به کاری بنووسی سه‌ریل و پهنه‌جه، په‌نجیان داوه و تیکۆشاون و پروپسری سپ له شانازی سه‌ریمرزانی کوردستانیان پین نه‌خشیوه، لیته‌دا درکاندویانه: نمو گه‌وه‌ره یه‌کدانیه‌ی هیج‌دانمیری خانهدانی معزنه‌کانی بدلیس بووه، به مه‌لیک نه‌شرف ناسراوه و پادشایانی میسر و شامی، زۆریان له لا به‌ریز بووه و چاره‌دیریان لی کردووه و هاوچه‌رخه مه‌لیک نه‌شرف^۱ و به بریکاری نمو سولتانه، بزته سه‌ریمرشتی بدلیس.

سالی ۶۲۵ لک (۱۲۲۷ و ۲۸ ز) سولتان جه‌لال‌دین کوری سولتان محممه‌د خوارپه‌زمشا، له به‌ر چمنگی زه‌بر و زه‌نگی چمنگیزخانی خۆی نه‌گرت و ده‌سته‌لاتداری نیرانی به‌جه‌ه‌یشت و که‌وته ولاتی هینده‌وه؛ کاتی بیستی که چمنگیزخان له جه‌نگی مردندا شکا و به خاکی گۆزه‌وه لکا، له ری کبیج و موکړانموه گه‌یشتموه نیسه‌هانی پایته‌خت و به نیازی گرتنموه نیران، شیرانه هاته مه‌یدانی. هر وه‌ک کرگاری ره‌وانی که‌مال نیسماعیل نیسه‌هانی گوتەنی:

۱- مه‌لیک نه‌شرف سوزه‌خه‌ره‌دین نه‌بولفته‌ح موسا، کوری مه‌لیک‌عادل سه‌یله‌دین نه‌بویره‌کر محممه‌د - برای سولتان سه‌لاحه‌دینی نه‌بیروی - سالی ۵۷۸ هه‌ک هاتۆته دنیاو رۆزی ۴ میسره‌هه‌می ۶۳۵ سردووه. ده‌گه‌ل کبیقروپادشای رۆمنا دژی جه‌لال‌دین مه‌لیکشا پینک هاتوه و به جووته له ۲۸ رهمزانی ۶۲۷ هه‌ک شکاندویانه. جه‌میل

سه دهردی دهرده داران بسویه چاره	جیهان پیت شاهه دان بسۆه دوویاره
دلّت پوروناک و فرمسانت له باره	دهمست ودمسی همیه و پیرززه دستت
له شاراذا نه‌ما، وهک به‌فیری پاره	که دوژمن تین و زهبری تزّی گمیشتی
وه کووو بالدار ده‌گمونه بسر شماره	له روی کافر که شیری تزّ بریسکا
له تسوّرا زهنگ و خاچن پاره پاره	موسولمانی به دستی تزّ گمشی کرد
شموی لامان نه‌بسی دهرد و جخاره	له سایمی تزّ هممو کس کامپ‌هوابه
بمینی و سرر بکیشی بسۆ هزاره	وه کووو نژی و پهات کردین له لافار

وهک ناگری بیتامان به‌ریوه سر و سامانی تهناری گه‌مار و به ماویه‌کی زۆر کم سهری‌کی نمو ولاته‌ی له‌مو پيسانه پاك كرده‌وه. به‌لام له دواي دوو سالان که نوکتای قانان^۱ زانی له نیراندا چروی داوه، سی هزار مغولی وهک غوولی پیاوکوژ و خوینمژی به سرکردایمتی به‌هادوپ و جرماغون نۆیان، بسۆ شمپی سولتان جه‌لاله‌دین ناردنیتیران. سولتان مانه‌وی بسۆ نه‌ما و بهر به نهرمه‌نستان و شاران ره‌وی و له پتی خۆیدا تغلیسی گرت. که له‌مو باره‌وه که‌مال نیم‌سعیل ده‌تی:

له تغلیس تا عومان ناژۆت به سهرپه‌و وروهتیر بیون مغول لهم سووکه غاره

خاوه‌نی تاریخی *روضه الصفا* ده‌تی: «سولتان له عیراق‌مه پیتشان پرووی کرده‌نه‌خلات. مه‌لیک شه‌رف له بدلیس بوو؟ مه‌لیک مه‌جده‌دینی برای به سر نه‌خلات پاده‌گمیش. دانیش‌توانی شاری نه‌خلات مژ و تم، مژی تینک دابوون. به پته‌وی شوهری شار و به قه‌لای به‌رز و دژوار و زۆری دژدار و چه‌کداران، وابایی بیون ناوپریان وه سولتان نه‌داوه و تمنانه‌ت جویتیشیان پیتدا. شه‌ویش له‌شکری لسی دهنگ دان و گه‌ریان ده‌نه‌خلات هالاند و گری شمپی له چوار که‌نار ده‌دار و دیوار هه‌لگرا و ده‌ره‌تان له ناشتی بر.»

دوره‌دانه‌که زۆری برد و زۆری زۆری ناپۆری شار له برسان و له ترسانیش لعرز و زهرد و زه‌بوون بیون و به‌ری شالۆریان نه‌ده‌گرت. پیاوانی سولتانی تووره، که‌لینیان ده‌شووره کرد و خۆیان توپ‌دابه ناو

۱- کبری چنگیزخان، سالی ۶۲۴ هاته سر حرکم و سالی ۶۳۹ ه. (۱۲۴۲ ز). مرد. جه‌میل

شار و ملیان له گوشت و کوشتار نا. دژتک له ناوهندی شار بسو کویلهیه کی مهلیک نئشرف - که عیززه دینیان بی ده گوت - دژداری نمو قه لایه بسو. مهلیک مهجده دین رایکرد و خژی گمیانده لای عیززه دین.

هیتچک له قه لاش هاته یه لکه بی بزیوی هیترسی هیتسا؛ وره و توانا باری لینا و چاری ناچار خفلکی قه لاش هاواری شمپرسیان کرد و مهلیک مهجده دین دهر کموت و همر نمو رۆژه خژی گمیانده لای سولتان و سولتان له تاوانی خۆش بسو؛ زۆریشی دلخوشی داوه و به چاکه سرفرازی کرد. که پروی خۆشی له سولتان دیت، له کۆره که همستا سمرین و بۆ به خشین عیززه دینیش پارایموه. سولتان له ورامدا فهرمووی: پیاوتک خۆی به شایزان شایان نیه راسپاردهی کۆیلهی خۆی بی. عیززه دینیش له پاش دو رۆژ - ویتسرای هیتسرتیک هه مکارانی - زریبان وه ژیرخهفتان داو به ناوی چوونه ژتیر فرمان، له قه لاکموه دهر کموتن و نیازبان وابوو که بیته ناو کۆری سولتان، دهمسته و خمنجمر هه لیکمنی و له پالموه بیهنجنن. هیتسرتیک له پیاوانی سولتان بهو کمین و بهینمیان زانی، تا چه کیان لی نه کردهوه نعیانیهتشت سولتان بیینی. فرماندرا عیززه دین و مهلیک مهجده دینیش ده گم ل زنجیر کران و به جسوت گران».

لغو بهینه دا که شهخلات دوره درابوو، مهلیک نئشرف نامه و پیاری بۆ لای پادشایانی شام نارد و داوای هیمدادی لی کردن. له جهنگمی گیراندا لهشکری میسر و شام گمیشته. مهلیک نئشرف به سویای کوردستانیهوه پیشوازیان چوو. له دهشتی مووش گمینه یهک و تیکرا بۆ ته می کردنی سولتان جه لاله دین هاتن. لهشکری جه لاله دینیش له دهشتی مووش پیته و برهی لی برینهوه و بۆ شمر کردن وه کووو ده لئین: وهک تای ته وراس به ناماده می هاته پیتش. همر دو لهشکر پیکیان دادا و به بی ناویر سنی شهوورۆژ شمپی زۆر خمست و همستم و پر له معترسی و خوتناوی له ناو نمو درانه قومما. به هه لکموت جه لاله دین نومسا که تۆزیک نه خۆش بسو، له سمر تهختی رهوانهوه له شمر کرانی دهروانی. سهرتهنجام لهشکری سولتان هیتزی نه ما و شکا و هه لات. به لام سامی جه لاله دین نه و منده لهو سمر خه لکه بسو،

كس نهويزا شوين شكسته‌كهي كموي. سولتان گهرايموه نه‌خلات. هر نمو روزه دهنگ
داكوت سويای مغول گميشتونته ناران و قزلی سويای به‌هادور و جرماغون نويانيش
كموتونه ري و له نالی تموريزوه دين. كه بييسري به‌ري سولتان نم خه‌بره ناخوشه‌ي
بيست، زور شلوا و له ناچاري باري كرداري خوي گزوي؟ مه‌جده‌دين و عيتززه‌ديني له زيندان
برمه‌لدا كردن و راي‌سپارده‌مه‌ليك نه‌شرف كه دژايمتي نه‌ميتني و كس له كس توله
نه‌ستيني و ناشت بييموه و وهك دؤست پشتي يه‌كتر بگيرين. مه‌ليك نه‌شرف زور به نهرمي
هاته پيش و زور به گرمي دستي دؤستايه‌تي گوشي و هر به‌مه‌شوه نه‌وستا، كيزي
خوي دابه سولتان و بوونه خزميش. سولتان گوتزيموه بدليس و له‌شكره‌كهي بلاو كرد و
خوي له ناو شاردا همشار داو خوي دايه سر گه‌پ و گه‌مه و چه‌قنه و به‌زم و هممه‌مه و
هممو ده‌مان هر خمريكي باده‌خوري و گهلوري بو.

مه‌ليك نه‌شرف ناوه-ناوه سه‌ري ده‌دا و به نهرمي سر‌كزنه‌ي ده‌كرد و ناموزگارانه پيش
ده‌گوت نم جوړه خدو ناكاره له سولتان ناوه‌شيتتوه و به بييري من له ناو شاردا
نه‌ميتيموه و له شويتنيكي چه‌په‌ك بزي زور باشته‌ره؛ خوا نه‌خواستنه نه‌گه‌ر مغول پيت بزنان،
دينه سرمان؛ ده‌ترسم به‌ريه‌ليان كموي و توي نازمين و خوشويست توشي نه‌شكنجه و
نازار بي و دؤست و يار و خزمانيشت له سؤنگه‌ي تو زبانبار بن. به‌لام پمندی كيني داده‌دا؟
هينده‌وه‌بهر هه‌لخوتندنه و شير و رتوي هينانموه، با ده‌بيرد و به هيچ ده‌چوو؛ باش
تعمانت جارتك به به‌رگوتي دانهدا. باش مله به مينگه ده‌يگوت: نمرم له سر مه‌ليك
زوره و له ميوانداريم وه‌رزه و نيازي وايه له بدليسمان وه‌در بتي و خو رزگاركا!

سرده‌مايه‌ك به سردا چوو؛ شموتك له پر نيماس به‌هادوري مغول به سويابه گميشته
بهر شووري بدليس. نمو شهوش وهك هه‌موو شومان سولتان سرخوش و كه‌له‌لا له ممستي
لالاموي ده‌كرد. به دبه‌نگي له سر جينگا بي‌چوله خوي له گه‌ز دابوو. به په‌له خه‌بيريان بو
برد؛ به‌لام كرديان و كراندريان بيتهوش بيدار نه‌كرايموه؛ نافتاويه‌ك ناوي سارديان به سردا
كرد؛ نه‌نجا توتريك نه‌غيار بروه و له كارمساتيان تينگه‌يانند. گوتيان نه‌سپي زين كراويش

ناماده‌نه. سولتان به خیزانی خوی گوت: بابت زوری نسحمت کردم، من بمراده ژوم وهر ده‌گرت؛ من نینستا دهرؤم؛ تو ده‌گه‌لم دی یان نایه‌ی؟ کیژی مه‌لیک له ته‌هی دلّ خوی له سولتان هه‌لناوارد و همر نمو شومه به نیومشمو جووته سواره له شاری بدلیس دهرکومتن. کس نیمزانی نمو سولتانه چی بمره‌هات! به‌لام شیخ روکنه‌دین عه‌لانوده‌ولعی سمنانی - رازی له لای خوا پیروزه - له رساله‌ی اقبالیه‌دا فرموویه: له پیسری خوم (شیخ عمبدولپه‌حسانی کسرفی)م بیستوه که سولتان بۆته نمو‌لیا و له گوندیکی نزدیک به‌غدا به پینه‌دۆزیمتی ده‌ژیا؛ هتا خوا بۆ خوی برده‌وه.

خاومنی تاریخ‌گریده‌ده‌لی: کوردتیک برای له همرکه‌ی شاری شه‌خلاتی کوزرابوو، له پی تووشی سولتان هات و له تۆلمی برابدا کوشتی. خویی تدرکه‌دولنشامی ده‌لی: کوردان له پی تووشی بوون و بۆ خاتری نسپ و پۆشاک‌ی کوشتیان و شمپ و گومیان کرد. خوا ده‌زانی!

مه‌لیک نهره‌ف به بی شومه که سر وه‌بهر باری هیچ پادشاو خونکارتیک بیینی، گه‌لیک سالی فرمان‌په‌وایی کرده‌وه و کاتی له سر دنیا‌ی روونیش کۆچی په‌کجاری فرمووه. -هک باسمان کرد- مه‌لیک مه‌جده‌دینی برای جیگه‌ی نموی گرتۆتسه‌وه و که شمویش به‌ره‌وه‌مان بوو، کوپ و نموه و نهمویان به مه‌زنایمتی هاتوون و تا زه‌مانی دنیاوانی خونکاری زۆر به زهر و زهنگ (تعیسور له‌نگی کوره‌کانی) خوی لی خوش بی، هیچ‌کس خوی تی نه‌گه‌یاننون و زیانی پی نه‌گه‌یاننون.

حاجی شهره‌ف کوپی زیانه‌دین

بازرگانی سودا خوشی شارستانی میژووژانی کوتال و پارچه‌ی نایابی قه‌نموز و خامه‌ک و خارا و تافته و بافته و خانم مهر و هم‌ریر و ناگربارانه و نه‌تله‌سی و کیمخا و داوماسی و مه‌خمری حمورپنگ و شینله و هموری و چیتی گول باتمانی و که‌تان و زه‌پی و کرتشه‌ی گولدار و رتپئی و ساکاری سفت و به‌ریان و جی چاکیان، به تۆپ له بان چاوه‌ی نهرده‌بهر چاوی کرباران داوه و به باژ و گه‌زیان پی‌سواوه و قولانجیشیان له دو داوه و ده‌می خامی تیژ کراویان به ناو قه‌داندا هیناوه و له سه‌رخ دایان درپوه و کولۆنجه و کۆلوانه و سابه و

کراس و لهچک و دهمالیان به بهژنی پیروک بریوه و کۆک و پۆشته، رایان ناوه و باس و خواسمان به پمرداغی - به پمرداغدا رابوریوه که: خاکه لیتوهی سالی ۷۹۶.ک (۱۳۹۴.ز) فمروه دین مانگی جه لالی - که نمو سالتش سالی سه گ بسو - دنیاداری به ناووه ننگ و خاوهن شکۆ (تیمموری لهنگ) پاش داگیر کردنی بهغدايه و گرتنی جزیر و مووسل و تکریت و ماردین و نامیند، له سیواسدا بمره زۆزانی ناله تاق وهری کموت و یۆزی شه مسه پازده ههمی رهجه به مانگی نمو سالت له دهشتی مووش فمرمانی پشودانی داو چمند پۆژنیک وچانی فمرموو. حاجی شهرهف - که به گفستی خاوهنه کهمی ظفرنامه، له مهر په کرهنگی و سمنگینی و دوستایهتی و ممرادیهتی له سمرتاسمیری کوردستان بی هاتوا بسو؛ بسو بهر فمرمانی خونکارش، بی درتیفی و به دلسۆزی، ههمیشه دهس له بان چاوه و دهستونه زهر ههلوئستا بسو - کلیلی قه لای بدلیس و شه خلات و مووش و دژی تریش - که سمریمو بسوون - وهرای دپاری زۆر نایابی ههمه رهنکه و به سدنک سووک و نرخ گران و چمند نهمپی عمره بی نهژاد و نیستری شهش دانگ و دوساد و په هوان، به ناوی پیشکشیت هینسانی و به سمره نهجه رامووسانی پیروۆز و به پیت و جوانی سمداری ههموو سمره هوان، به خته وهر بوو.

یهک لهو نهمپه پیشکه شیانهی، کویتیکی داوین تاریک و سم کۆدک و جومگه پهیت و له سمر لنگ و ناو دهست بلوو و سینه تهخت و قهه باریک و دوو نهمستوو و گوی سه گلادی و همنیه رهق و لاجانگ له یوو دهه و چاو و لوموشوش و بهژن رینک و کلک گر و بسالا بهرز و دیمن تهرز و قیت و قۆز و زیت و نیتسکه و له نهجه کمر و شۆخ و شهنگ و بهر اپهر و پهوت مهر و ناسکه باز و نازهنین و بی مانگری و جووته و گاز و سمرهوشین و هۆگر و رام و دهسته مز و جلسو خۆش و له په بازیدا پهوان و پشودار و بی ههژان و سرکی و ترکه و سمرسم دان بسو. هینده جوان بسو دهتگوت به قه لهم کیشراوه. به ته مهنیش گه لیک جوان و جوانوئیکی تازه گیرای سی سالان و پتیکراو بسو؛ ددانی شیلهی پی مابوون. گه لیک ممر و به گلهمری دیش نهمسپیان به پیشکشیت هینابوون. له دهشتی مووش مله کرا و بهر چاو دران.

هیچ که حیلتیک تیزی نمشکاند و برهوی همموانی شکاند.

زیرانی به زانندبو له گمردا دهیکرده مژ و دومان له شمردا
 کلکی له زهوی به گمرد و یالی لمر بمرزیه هموری راده ماسالی
 بمرتنگ بوو زهوی لمری به شمشانگ چوار نالی په لوی ده خسته سر مانگ
 له برووسکه له پیش له ږنگه پیتوان لای بردبوو کات و سات له نیتوان
 رابوردنی هیتند به هملپ و زوو بوو سد پینه شموی له رۆژ دروو بوو

مەزتەر سەرداری سەرزەوی، بە چاکە و بەزەوی، دەحاجی شەرەفی پوانی و بە سەر و پوی سپر
 خۆشەوه دواندی و نەوئەدی لێ پیتچایمەوه و هیتندی دلخۆشی دايموه و لاواندیموه، که هامپا و دۆست
 و یارانیش نێرەیان بە جینگە دەبرد. سەرەرای ئەو ږنگرتەش جیبی تان تالی زێرین و هەمایە له
 شیرى زێڤى خەلات کرد و سەرەرای مەلەمەندی خۆشی، ناوچەى یاسین و تۆنیک و مەلازگوردیشی پێ
 بەخشی و فرمانی مەزناهینامە و نەفرین نامە له نافرمان، بە مۆزى سەرزێو خۆرى شاهانەى
 تەیموروى نەخشی و بە جارێک سەرفراز کرا.

نایق سۆفی پادشازادىكى ئۆزبەگ بوو؛ دژی سەردارى جیهانگیر، دەدلتا بیری خرابوو؛ له سەر
 ئەو سوچەى گرابوو. ئەمیش درایە دەست حاجی که له زیندانی بدلیسا بەند و کۆت و پیتەندی کا.
 ئەو فرمانە بايی دارە -وەك یادگارى پەهێزا- هەتا سالی ۹۴۰.ك (۱۵۳۳.ز) هیتشتا مابوو.
 ئەمسا که شەرفخان ئەما^۱ و شەمسەدین خانى فرزندى بەدلمەندى دەگەل پیاوانى رۆژه کسى ناواری
 عەجەمستان بوو، نیشان و مۆزى تەیموروى و فرمانى شاهانى پیتشوو، دێر و دەویدا له ناو چوون.
 که شەرفخان دەخەلاتان وەرپیتچرا و وەبەن خاکی رەش ئیتخرا، رۆلەى دلەبەند و شیرینی
 (میسر شەمسەدین) که بە وەلى بەناویانگە، بە جیتشینى داندرأ.

۱- دەپیتشتا هەر ناوی حاجی شەرف بوو؛ دوايى پیتی دەلی: شەرفخان! هەزار

میرشهمسەدین کوری میرحاجی شهرهفخان

تەوئنگەری کەر و نەخشی تەشکەبەرە، سەرگوروشتە ی دەری سفت و پزەهور، لە سەرپەرانی لە
 هەنیشک و لەپەدەستی بەرچەنەیان، دارهەنەیان چەقاندوو و لە خەتۆکە ی گشت و قشتیان،
 تە ی تانیان راپەڕ کردوو؟ ماشەری هەودای پروودایان هەلوژنیو؟ قانگە ی مەبەستی زۆر
 جۆر و پەنگاوە نگیان لەو تەوئە - کە مینووی کەوئە - هەلواسیو. وازە ی وێژە ی باو
 پیندراویان بە داوپیۆ تیسو داو؟ گورد و شیش و هەپۆ و کەرکیتی بەند و بەر و دێر و تیپی
 ریزەپیتی لە دەستان خۆش و لە باری داستانیان بە پەیتی لێ خستۆتە کار و پستەیان تێک
 پەستاو توو و بە قەیحی و تۆرتۆ و برینگی پامان و پەخنە گرتن و لە سەردا پینداچوئەو،
 بڕە و گرنجەک و زیتەو و گلسووی دزۆکەر و ناهەمواریان پێک و لوسو و لێک کردوو و شەر و
 شوو و مەیداندار ی پالەوانان لە چوار فەسڵە ی زۆر سالاندا، وێنە ی لێ کراوە تە وێنە و وە
 ناوئە ی جەمشیدی جەم، پیواران دینتتە بەرچەم و نینە لە تێو پرامانی گۆشە یەکی
 کەنارە کە ی، وامان بەو پرووداوە زانی کە: لە پاش شەو ی قەرا یوسف کوری قەرامحەمد
 تۆرکمانی، لە بەر لێشاوی لەشکری نار و هەرد و بۆداگری نەمیرتە میسوری لەنگ بەزی و
 راپیکرد و بە یلەرم با یزیدخان ی والی رۆم پەنا هەندە بوو، نەمیرتە یسور پیاری لە قەیسەر^۲
 پاسپارد قەرا یوسفی پەنا بەری بەتەو و نەم چەند شینەرەش خزانە ناو نامە کەو و بە
 پیاو کەدا بۆیان نارد.

نەمەن نامەو ی رۆمی نارامگا رومی کیتو رەمینیسی منی پی بگا
 کوماخ^۳ م دەبە و جەنگ مەکە و دەنگ مەکە جیەهانی گۆشادیش لە خۆ تەنگ مەکە

-
- ۱- سولتان باهەزیدخان ی بەکەم، کوری سولتان مرادی بەکەم، سالی ۷۹۱ ک. (۱۳۸۹ ز.) هاتە سەر تەخت و زۆری
 دنیاگرت و تەیسووی لەنگ شکاندی و گرتی و سالی ۸۰۵ ک. (۱۴۰۲ ز.) لە بەندی تەیسووردە مرد. جەمیل
 ۲- بۆزیە بە قەیسەر ناو بردوو چۆنکە رۆم و قەیسەر دەمێک سالان هاتوونە گۆتو و فیزی بوون؟ نەگینا سولتان بوو.
 ۳- /انجە دەلی: کوماخ شارێکی شوورە دارە و لە باشووری ئەنادۆلی تۆرکیایە و لە سەر رەخی چەپی چەمی فورتانێتە و
 لە چەرخ ی میلادی لە سەر وێ بۆزەنشی و عەرەب شەریان بوو. سالی ۱۵۱۵ ز. سولتانە لیبی بەکەم (نۆهەم
 پادشای عوسمانی) داگیر کرد. هەزار

قهرای یوسفی ناپسند و کوری که رنگهی له حاجیانی مه ککمش بری
 پهنات داره کاتن له بر من پوهی گهماره له تو نایه توخنی کمری
 سزای هر نه مس سرسه نیستی بکن به خنجر سمری ژتکه پیستی بکن

راسپارده کوی نه میرتیمور گه شسته رۆم و نیاز و نامه ی پادشاهی له بر بیس و تو زامینی
 هموو سر هر ده خه ملینی سولتان رانا. ورامی نامه ی نو ساند و قمرایوسفی تینگیمانده که لهو
 نزیکه نه مینی و خو بخزینتته ژیر بالی سولتان فخرپوخ^۱ والی میسر.

قمرایوسف و پترای سولتان نه حمده جه لایری حاکی به مغدا - که نعوش په نابهرتک بوو - چرونه
 میسر و لهو ده ممشدا والی میسر ده می دلی بو هم خه می و دوستایه تی تیمور دهبرد. گورجی
 همدردکیانی گرت و له بورجینکی قه لای میسر دا بندی کردن. کاتن بیستی که تیمور مرد و بوو به
 خوراکی مار و مور، زنجیری له مل دامالین و هینانیه دهر و هر یک پیته حمده نو کمریان گرت
 که بزویان له سر خه زینمی میسر بوو. هاتنه ناو پترای نه میران و خه مته تی پادشایان ده کرد و نسپ
 و چه کیش - چیان بویتایه - مشه بوو. به لام هرچی بو نو کمری له سولتان نه حمده ی هالان،
 همصوی به غدایی ناواره و منال و کالی بیتکاره و هرچی و پهرچی و شاگرد هرچی و کزنه کمردار و
 چوره و لات و لووتی شار بوون.

هینه کانی قمرایوسف تورکمانی، قهراقوینلوی به کار و له کل دهرهاتوی رۆزگار و ساز و نامادو
 تمیار بوون. میسری لهو تورکمانانه و بوو زۆریه ترسیان ری تیشته و ده سولتان فخرپوخیان گه یانده: په نا
 به خوا، نه گهر بیتو قمرایوسف و تورکمانی ناق قوینلو وابستین، ناژاومیهک ده نینمه و هیچ دور
 نیه که تینکی زۆر گهوره بکن. له نه نجامی راویژوکاری و سمرین کردنی کاره که، چاره کیان وا
 دۆزیموه رۆزی وازی گۆچان بازی، سولتان فخرپوخ به قمرایوسف بفرموی و پترای دست و پیوه ندانی،
 ورد به مردو که می دانی کۆ که نموه و که نموان دادنه نمونه، ده ستمیهک چه کناری میسری - به تیخی

۱ - دهمین نیازی سولتان فخرج کوری به رفوق بی. عمرنی که دوهم پادشای کویله چه کسه کانی میسر و سالی ۸۰۱
 بوو به پادشا و له سووریا ده گز تیمسوری لنگ راجوو؟ به لام پین نه موهستا و پتک کموتن. سالی ۸۰۸ له پرتک ون بوو؟
 کس نمیزانی چی به سر هات. جه میل

جموه مردارهوه - هه لیان کهنی و برتسوچ و تاوان بیانکوژن.

قمرایوسف های لهو کمین و بینه هه بوو؛ پساوانی خۆی به چه کداری و نامادهی هینانه دوپ مهیدانهوه. سولتان له سمر نیازی گۆزین، فرمانی داقهرا یوسف و پساوانی پهماین و زیسک و چهوان خر کهنهوه. قهرا یوسف هه به سواری هاته بهرانبر سولتان و گوتی: گورهه! ههتا نیتستا تۆ به چاری باوک و فرزند لهم نۆکهری خۆت روانیوه؛ نیتمش بۆ تۆ نان خۆرتیکی راست و چاک و چاکه له چاو و شیریاک بوین. نیتستاش به فیتی به دکاران و له تی چاندنی شۆفاران، دهتهوی خۆینمان برتۆی؟! هیچی من و هیچی تۆ؛ نیمه ژینمان لیره نه ما. له سمر سواریموه بۆ کپنوش بهرانبر به شاپه ماوه و مامزه ی گمیانده ته برادان و هه میدنی له نۆکهران کرد و نه سپیان به ته قله کوت پادان و گۆر و مهیدانیان به جیهنشت و وه کووو ده لێن تا گه یونه دیاره کری، سه دوههشتا جار لهشکریان هاتۆته سر ری و هه موو جاریش هیند مهردانه و نه بهردانه هاتونه ده ست، دهستی ده ستاریان شکانده و له پهریان به زۆر په راندوه و خۆیان گمیانده ته بدلیس و مه لیک شه مه سدینی حاکم په نای داون و قه لای تۆنیک و پاسینی به قه رایوسف به خشیوه و کیژیکیشی لێ خواستوه.

قه رایوسف زستانی لهو ناوه رابوارد. تاوسانی سالی ۸۰۹ ک. (۱۶۰۷ ز.) به یاری مه لیک شه مه سدین، له چهرسه عد ده گۆر میرزا نه بووه کری کورپی میرزا میرانشاهی کورپی نه مه رته میمور راجوو^۱. میرزا نه بووه کری پاو نسا و چهرسه عد و نه خچه وان و مه رهند و سرور و ساکزی گرت و زستانی برده مه رهنه ئی. تاوسانی سالی ۸۰۹ ک. (۱۶۰۷ ز.) میرزا نه بووه کر ده گمۆل میرزا میرانشاهی باوکی - له عیراق و خوراسانیا - لهشکرتیکی بی ژماریان بۆ نازریایه جان هینا و هاتنه ویزه ی قه رایوسف و له شیری غازانی ته موریز به شه ر هاتن و لهشکری مه رلان شکا و میرزا میرانشابه کوشت چوو؛ نازریایه جان - سه ر له بهر - وه گیر قه رایوسف کموت. نیتسر لهو ساوه رۆژ به رۆژ پله ی به ختی بالا ده چوو. ده ستایه تی و خزمایه تیشی ده گمۆل مه لیک شه مه سدینا - ده م له شوین ده م - خۆشتر ده بوو؛ که ده پیدواند

۱ - پهنگه مه بهستی خه لیل کورپی نه میرشاه، کورپی ته میمور بی. جه میل

بني دهگوت رڙلم. که بپوش به شا، بمشهکاني سر به بدليس و بدليسيشي به مولکايهتي
پس بهخشي و فرمانهکاني که دهرارهي ميرشهمسدين دهرکراوه - بس دهرتيدان - راي
دهگوتيم.

رونووسي شهرمان:

فرزنداني زږر خزمويستا! خواي بمرز به منتان بيئي. سردهستان و سرههلان و سمرلقان و
سرهنگان و سرداران و نهميران و گزيران و سمرهران و کويتخايان و ناغايان و مهليکاني
کوردستان و بزهمياگ و دهشتمان و بازرگان و سمرناساني دانيشتواني بدليس و نهخلات و موش و
خمنوس و دهورهيريان و نهوانمش که سرهمانن! با بزنان که بس هيچ رږدهرروايسي، دلسوزي بس
کهمايسي و يهکرهنگي بس تلته و خلته و فيداکاري ريشهداري کوري گوره و پايهبرز و به ناومز و
چاکههمز و دهرپارهسي بيدهسان و پيتلههينمري مهبسانم، ميري ميرهکاني عهجم
(ميرشهمسديني سريلند) له نمدازه به دهر بووه. له خودام دهوي همگيز پايه نومي نوئي و ههتا
قيامت سهلامت بي و چي ناوانته دهستي کموي. نيمش له لاي خزمانوه بق پادااشي شاياني نمو،
به نمرکي خزمانمان زاني که وهک رږڙاني رابراو جهنابي ميري ناويراو به هممو جږر چاههديري و به
زهمين بي بهخشيني زږر، بيهمينه سرروي نامپايان. لهو بارهوه دلي نمرمي پريمهيمي شاهانهمان -
جاري وهگورو دم خوشکمره - نم فرمانهماني دهلاند:

مزنایهتي و ميرايهتي و دهستلات و باج و پيتاکي ديواني بدليس و نهخلات و خمنوس و
موش و دږ و قهلاکاني تر و زيادهپارچهي سرخراو و پاژه زهميني لومبي دهپال خزاو و رپهال نراو -
که دهپيشدش هرهي خزي بوون - له نوئي يتي دههخشينموه و نابي کس بمشي تيداي و بمو هږيموه
نم فرمانه رهوانهمان - دهی خودا پيرږزي کاتن - له سر هممو هاوولاتييان پهخش کرا و برياردرا
که ميري دمست نيشان کراو ناوچه و مهلبند و پاوان و دهشت و کهږ و ناوي و بهږي که بوويهتي،
هي خويهتي و به سرمانتو هممهکارمس و نابي کس - به نيازي هاوهمش - هيچ کاتي به لايدا بچي
يان له دهورهشي ههلهولتي و کس نهکا دهست و پيئومندي تووشي همرا و کيشه بکا. همرکيش بزانيين
ناباره و ليچي لهم فرمانه خواره، دهکيشرتته پای قناره و سزاي زږر بيږمزي دهدي. نمرکي شاني

کارداران و سرکار و کارگوزاران و پش چرموان و سرناسان و نيشته جي و دانيشتوانی بدلیس و نه‌خلات و مووش و خننوس و شوینه‌کان و گنلکه‌کان و پاسداران و دؤدارانه، همه‌میشه زه‌لامه‌کانی میری پایه‌داری کوروم به گه‌وره‌ی خویسان بزانن و به راسپیتری و ناموزگاری و به‌ندی رهند و به‌هرمه‌ندی ره‌فتار بکمن و مل بز دؤزی بچه‌میتنن و خاری و خلیسکی نه‌نویتن. هر ته‌گه‌ره و گرنه‌کیشیان دیته‌هر، په‌نا به پیایوی نمو‌هرن و هر پسروله‌ی نمو‌هرترین و به سرشزیی ویدا برؤن، تا سر و مال نه‌دقوینن.

نمو‌فرمانه باوه‌پنامه، ده‌ی مانگی معلوودی سالی هه‌شتمه‌د و بیست، نویسه‌را و به نیمزای بهرز و جی‌گه‌وره رازینراوه و خه‌ملیندرا.

خاوه‌نی مطلع‌السمعین ده‌لی: سالی ۸۲۳.ک (۱۴۲۰.ز) رؤزی هه‌ژده‌ی مانگی قوریان - که چل رؤز بوو قه‌رایوسف له‌سر دنیا‌به نه‌مابوو - نامه‌یه‌کی زؤر دؤستانه‌ی بز شاپوخ میرزا نویسی و نؤکمرتیکی باوه‌ی پیکراو له‌قه‌ره‌باغی نارانی، نامه‌که‌ی به شاپوخ گمیاند.

ده‌خاکه‌لیتوی به‌هاردا میرزا بز شمری کورانی قه‌رایوسفی تورکمان، له‌گه‌رمیسیری قه‌ره‌باغ وه‌پی کسوت و هاته‌سنووری نمرزنجان. یه‌کی جیمادی یه‌که‌می سالی ۸۲۴.ک (۱۴۲۱.ز) میرشه‌مسهدین والی بدلیس، دیاری و پیشکه‌شتیکی زؤری - به غیاسی قازی محمه‌ده‌دا - بز شاپوخ‌میرزا ناردبوو. له‌شونیک به‌ناوی کتمه‌دیاریه‌کان گمیشته‌میرزا و غیاسی زؤر به‌خیر هیتنا و له‌دیوانی به‌رزی خویدا جیتی نیشان داو دای‌نیشانند و نیاز ره‌وا به‌پزی کرده‌وه. که له‌شکری دنیاگری میرزا شاپوخ، له‌لای نه‌خلات له‌مرگوا - که میرگ و میرخورزاتیکی سموز و خۆش و سازگاره - خیتوت و باره‌گای هه‌لدا، میرشه‌مسهدین و چند کسیتک له‌میره‌کانی کوردستان، چوونه‌پیشوازی به‌پرتزی و یه‌کی جیمادی دووه‌می نمو‌سالی، به‌راموسانی سره‌به‌نجه‌ی به‌پرتزوی سرفراز بوو؛ وه‌به‌رناووی خه‌فته‌سیری شاهی کسوت و به‌لاواننده‌وی شاهانه و خه‌لات په‌خشانی شایانی، شادی کرد و فرمانی فرمانه‌وایی بدلیسی بز نوی کرده‌وه.

نه‌لیم چونکه کسوی خۆمه و نه‌لین باری ویتزه‌وانی خۆی پادنه‌ی و به میرشه‌مسهدین هه‌لده‌لی. نمو‌ی راست بی میرشه‌مسهدین خواپه‌رستیکی به‌راستی و دنیا‌داریکی لیزان و توانا و به‌وه‌ج و

زقزقان بوو. دانیشتوانی ولاته که زقزقان له لا پسررز بووه و ونستاشیان زقزق سپروا پیئیه. گوایه له ری خواناسیدا له حموت ناو پمیرهه تمهوه و پمردهی له نیتوان راداووه و له هیندیک نامه و نامیلکه می دهروشانه دا نورسراوه: جانمهر و مهلی کیتی دهسته موی بوون و له کاتی دمسنوژ هه لگرتن، ناوی دهستیان ده خواردهوه. کمشف و کمراتی تریش زقزقا به لام که من باسیان بکم، به جۆرنکی تر بۆی دهجن. هه موو دم و کات و ساتی به هه مده می و هه منشین چینی هه ره جی زلندی مه لا و زانای به جمههر و سۆفی و دهریش و پیران بوو. به میرشه مسه دینی مه زن به ناویانگه و گش مردمی نمو ناوچانه، داوای هیمدادی پیرانه، له گیانی پاک می نمو ده کم. له دورانی دهسته لاتی تورکومانان سکه و خودبه به ناوی خۆیهوه بووه. نیتاش له ناو کوردستاندا زقزقزی مسمالی هه من؟ پییان ده لئین شه مسه دینی و کورد بز دم هه لیده گرن و منی هه ژاریش دیتومه. سی جۆرسکی دیشم دیوه که سی فرمانی هوای بدلیس لییان داوه. نمو سی میرهش: مسه مه دکوری شهرف و شهرف کوری مسه مه د و شه مسه دین کوری زیانه دین بوون.

له سالی ۸۱۰ ک (۱۲۰۸ ز) دا میرشه مسه دین ته کیه یه ک و نه خۆشخانه و میوانخانه و مزگوتیکی له گۆک مهیدان بنیاد ناوه و به شه مسیه به ناویانگن. گوندی ترمیتی لای مسوش و کفوی سر به گورجیکان و گوندی کاروخ - له نیتوان شه رجیش و عه دله جمرازن - ده گه ل چوار پارچه زه مین و حموت دووکان و کاروانسرایه ک و بیست خانوی هه رمه من نشین له بدلیس و دهروریه می، له موقوفه جاتی ماون و زقزی تریش بوون، فهوتاون. ته کیه که هه ر ناوه دانه و نان و شیوی بی بۆیوی تیدا دهری. گوندی کاروخیش هه روتره نان و خوانی بز خۆمالی و لاره کیان هه ره کووو به که و هه ر کس داواکا، دمه دنی.

له نه نجامدا میرشه مسه دین شه هید کرا. میرزا نه سکه نده می کوری قه رایوسفی تورکومان - که بیواتیکی زقزق نغزان و سرشیت بووه - له شاری نه خللات کوشتویه.

هیندیک ده لئین هه ر له نه خللاتی نیتراوه؛ هیندیک می تر پیئچه موانه ده لئین جه نازه می پسرزی راگویتراوته بدلیس و له به رانبر ته کیه که میدا، له رۆژه لاتی گۆک مهیدان ناشتویانه. هوی کارساتیش - وهک ده لئین - خیتانه که می که دهبوه خۆشکی نه سکه نده، چونکه کیژه تورکومان بوو،

نمب سواری و تیرنمندازی و کاشتواری زرد پی خوش بو. گاغا له بدلیسیش ده ژیا؛ جاروساره وازی لیوو به دستوری مالباوان رهنار بکا. میری گموره گه لیک جاران سرکونه ده کرد و دهیگوت: نیمه کوردین و شوکاره کی که تز دیکه کی له کوردان ناوشیتتومه و داب و باری تورکومانان، ده بی له بیسه خوت بیرمه. به لام ژن، ژن نه بو؛ ژان بسو. نموند چه قه سر و سه مندو دم گمرم و چه قاه سوو بو نه بیتومه. ده بیسیراند و ده بیسیراند و په کی به هیچ نده کموت و وازی له کورینی نهدینا.

کار به نر می و شلی نمیت چاری توندوتیژی ده بیته سرساری

رژینکیان له دور نمو شمه دندو که دا - که زرد قهره چمنای کرد - مهر کزیدی گمیشه نینسکانی و به هیز مسته کزله می کی به دم و لهوسی داکیشاو که لپه ددانیکسی شکاند و خاتوو رکومانی سره سزده، هیچ سی و دوی لی نه کرد و که لپه زهردی دهرن سکمه که وه پینچا و به گازنده ناهنیکم وه بز نسکهنده ری برای نارد، که نهوساکه له نمرجیش بو.

کاتی که نه میرشه مسه دین بز دیده نی برای ژنی - که ده لوشی به نازناو به سردا برابوو - چوو بو نه خللات، هر چاوایان به په کتر کموت، ده لوون سکهنده ری بی نعر، به به هانه کی که لپی خوشکی، گمری تی هالاند و کوشتی؛ به لام به بیسر و ساوهری نووسمیری شم پروپه پرا نه، ددانه که به هانه بسوه و دؤستایمتی شاروخ میرزا نمو که تنه کی کرد.

مه شه رهف کوری مه شه مسه دین

عمودالی به که و پؤست و خمرگه و سه لته و تهیله سان پؤش، متشاو تمه ورزین به دؤش، به نندی تۆزه و چه ماییل و شیر و تهزی و مت و مۆزی درشت و هور له نه ستؤدا و کلانه تا و دهرزیدان و نه مینوک و شانه و کلتور له ناو به ریک و باخه لئا و که شکو و دوف و کوله که ده لاقولئا و گمگمؤکه و زهرکی نار و جامی چل کلیلی چه ج و زهرکی به زریزه و پلپله له شوتکنا، شته کنراو و عاسای سر به گز له مشت و ته پلهی لوا له سهریژی پهریشانی به زه مزه می دهریشانه و یاهوو کیشان، شم بهیت و باوهی گپراوه. پاش نه مانی میرشه مسه دین، میرشه ره فیان له جی دانا؛ به لام پیوانیکی

دیوانه و نامال شیت و کلهمی بوو؛ هؤش و گۆشی دنیاداری له لا نهبوو؛ گهمی بهم ژبانه دههات؛ خموی شمو له تونخانهی گمرماوان بوو. قهقهزکی به بالای خزی له ناسن دروست کردبوو، پۆژانه دهچوره ناویروه و لاسای کهوری ده کردهوه و به قاسپاندنموه دهیگوت: جیتی نیره که و ناوپ کهیه! فرمانپه‌وای ناوتون و تول هیندنه‌ژیا؛ تۆپ و داوی راوی مرگی له مل هالا و همر به لاری توونی جیهانی جیهیتت و له ناو رکمی گۆزیچه‌دا له فیه و پهلغاژه کموت.

بروانه به بیبری خۆت چمند شاه و گه‌دا پۆسی بیته‌ده‌له ژبسی خۆت مهروانه به نامژیسی لیکمی مده‌وه هینده، گۆشتن وده‌کا و له‌ر وا گهلایی وه‌بر خۆیده! چۆن لیتی خوری واده‌روا له‌م به‌یندا که نم له ناوپکه و تونفا پرایده‌بوارد و به به‌زم و نزمی جهمزه‌وه سرگرم بوو، شاه‌خاتوونی خیزانی -که شازاده‌ی هه‌سهنکیف بوو- له‌ سر پرس و رای مه‌لایان هاره‌ی خزی هه‌لوه‌شاندوه و شووی به‌ میسه‌یدی نه‌محمد ناسه‌دین کرد و له پاش مردنی میرشهره‌ف -له‌ به‌ر نه‌وه‌ی میرشه‌مه‌دینی جینشین زۆر منداق بوو؛ به‌ کار و بار نه‌ده‌چارا- هه‌موو داهاات و دارایی و مه‌زنایه‌تی ولاته‌که کموته ناو له‌پ و چنگوری شاه‌خاتوون و میسه‌ده‌که‌ی. پیاو ماقولانی پۆژه‌کی نه‌و دوانمیان وه‌ک لاپه‌سه‌منی خۆسه‌پین سه‌یر ده‌کرد؛ کردیانه که‌له‌وه‌کیشی و سه‌ریان وه‌به‌ر بار نه‌هینا و ملیان نه‌خسته به‌ر نیر و همر کس خزی به‌ مه‌رده‌زانی و همر کس له‌ به‌رخۆیه‌وه ده‌ستی به‌ سر ناوچه‌یه‌لدا گرت. میرمه‌مه‌د ناسه‌دین، شه‌خلاتی برد و عه‌بدولپه‌حسان ناغای قه‌والیسی، چه‌چووور و مووشی زه‌وت کرد و به‌ریه‌له‌بایی به‌ریلاو کموته ناو پۆژه‌کیانه‌وه.

تاوتک دنیا بی میره گزیر له جی وه‌زیره
نه‌گه‌ر نه‌ما پشيله مشکان تللیلیله!

ناوا دیتی سه‌ریزیوی، به‌ نه‌گریسی بدلیسی کرده‌جی گه‌را و چه‌شنی دۆلپا دولینگانه‌ی تی وه‌رتنا. له‌م به‌یندا شه‌مه‌دین له‌ خم په‌خسیبوو. پۆژتک به‌ نیازی راووشکار به‌ سواری له‌ شار ده‌رده‌چوو گه‌یه‌شته سه‌ریدی عه‌ره‌ب و له‌ولاوه‌ش عومسه‌ریادگاران -که پیساوه‌کی بایه‌کی بوو- به‌ چه‌مند باره‌دارتکه‌وه له‌ کیه‌ننوروه ده‌هات و له‌ سه‌ریدی تووشی مه‌هات. خزی گیتل کرد و هه‌روه‌ک

نهیناسیبی و هیچ جاران میری نه‌دیبی رومی و مرگترا و همی له گوندیزه‌کان کرد و هملی پینجان و لمو ملعدا سره دارنک وه بر کمشکنه ژنوی میرکوت و نیش و نازاری پی گه‌یاند. میربه سریا گوراند وتی: کویری! بز کمره گملت لانا‌دهی؟

عومر له ورامدا گوتی: من کویر نیما! نو کسه کویره که خنیمی خوی نانس و عیب و عاری خوی نابین. مری پاسا که بیکوژی؟ به‌لام زوو دستی سارد بژوه و به‌زمی پیدا هاتموه و وازی لی هینا و به‌جه‌یشت.

ترشه به‌رسیله له دم خوش نیه، راو‌سته که‌می سرده‌من پی بچی لهو ترشیه شوکت دده‌من میرله ری بی‌ری کردوه، همیاران! نو کابرا پروته چون ویرای وا له رومسا هه‌لگه‌پرته‌وه و نمو تمسه ج بوو ده‌منی گرت؟ نابی نو ماسته بی‌مو بی؟ شتیک ده‌ژیر لیغه دایه و من نازانم. نیسوری که ده‌گه‌راوه تووشی عومر یادگار بوو، نه‌ویش باری خوی فروشتبوو له شار به‌رو سال ده‌بژوه. لینی پرسی و ره پیم بلنی ته‌چا‌فا نو سفیف گوتن و نو پلاره‌ت بز له من دا؟

عومر زور شورده‌می گرتی و سمری داخست و پاراوه که له تاوانی بیسوری و به‌ت‌مریتی و شمره‌زاری گوتی: ج بکه‌م به دست خوم نمبوو؟ نه‌ونده‌من توم خوش دوی و دل‌سوزی خانه‌دانی توم، مه‌گیس خوا بز خوی بزانی. نه‌گمر به سوک باستان بکری و تموس و تانوتان لی بدری، چاوم به‌ر پی خوم نابینی و بز خوم نازانم ده‌لیم چی. نه‌گمر به گرانی نمرانی و نه‌گمر لیتم تووره‌ نه‌بی، پیم خوشه کول و زوو‌خای چمند سالت له‌لا هه‌ل‌ریژم و چی له دل‌مایه پیت بیژم. چوونه سوچی‌کی دووره‌چاو و نوک و به‌دی کارساتی دایکی و میرسه‌یدی نه‌حمه‌دی بز گتیراوه؟ چون به زیندی سمری بابی، دایکی حاشای لژ کردوه و خوی ده‌باوش بیت‌گانه‌یه‌ک هاوریشتوره و چون نیستا به‌سمرگی شادن و خه‌لک و خواش له پاش‌ملعدا چون گوری مردوو ده‌شیلن و فلان و فیستان ده‌لین چی؟

میرشه‌مه‌دین زانی عومر زور دل‌سوز و نه‌مه‌گذاره، لاواندیه‌وه و بز درکاندنی نهم رازه‌ی سویاسی کرد و پیشی گوت: وه‌ک له‌م خه‌وت راپه‌راندم و ده‌دردی خومت گه‌یاند، دهرمان و چاره‌شت همیه؟ خوت ده‌زانی برینه‌که وه‌بنی داوه و ده‌بی به‌نه‌شتر هه‌ل‌دی. تز نمو نه‌شتره وه‌بینه؟ تا منیش نهم په‌روشینه له شانی خوم بکه‌مموه. عومر ناوی چمند لایکی له‌لا هه‌لدا و گوتی: تز

خۆشت بىيانىبىنە و دليان به لاي خۆتا بىننه؛ نومسا پىت دەلېم چۆن دەكەين. ميرشه مەسەدىن له سەر پلانى يادگار ھەر پۆۋە بەك-دوو لاوتىكى به دزىمە چاۋ پىتدە كەموت و دەگەلىياندا پىتك دەكەموت و پەيمانى دەگەن دەبەستىن.

مىرسەيدىنە ھەمدە^۱ به كەين و بەينەكەي زانى و بۆ پزگارى كەول و گىيانى، بىن ئارپدانەۋە ھەلات و خۆي گەياندە لاي مىرئەبدالى بۆتانى و پەناي پىن برد.

مىرشە مەسەدىن ھەر دەسبەجى داىكى خۆي به زوتىل ھەلىنا و دوای عەرىفى داىكى كەموت. مىرئەبدال ناگادار كرا كە لەشكرى پۆۋەكى دى. ئەۋىش لەشكرى بۆتانى كۆ كەدەۋە و خۆي بۆ شەپى نامادە كەرد. دوو لەشكر بەرانىر وىستا و ھاۋىستا و ھا تاۋىكى تىر پىتك دادەن و شەپ بىقەۋمى، مىرشە مەسەدىن پىياۋى نارە لاي مىرئەبدال، مىرسەيدىنە ھەمدە بىداتى. مىرئەبدال ۋەرامى داۋە: پىياۋ به پىياۋ دەگۆپىنەۋە. نىچە خوتىنى مىرزادىكى بۆتانىمان لە سەر مىرئەسەن شىرەۋىيە و پەناي به نىۋە ھىناۋە. مىرئەسەنمان بەدەنەۋە و مىرسەيدىنە ھەمدە بەرنەۋە. پاش زۆر قەسە به زۆران دان و وتوۋىز، بىرپار درا. چەند ئاغايەكى پۆۋەكى به بارمىتە لە بۆتان بىن تا مىرئەسەن پەيدا دەكەي و ئەۋىش نىستا مىرسەيدىنە ھەمدە بىداتە دەست مىرشە مەسەدىن. ئاۋا سەۋدايان سەرى گەرت. مىرشە مەسەدىن ۋەناۋ كەموت، چەند پۆۋەكى زۆر مەلەۋان و كارامەي ھەلبۇاردن و تىگەباندن كە لەۋى بىچنە خانوۋى وا لە پوۋبارەۋە نىزىك بى. ھەر گا قىرۋە و ھەراتان لە نىچەۋە بەر گەي كەموت، بىزانن ئەۋە نىشانەي پەلاماردانى شەۋمانە. چەك و ئەسپان بەجى بىتلن و بە روۋتى خۆ پەزگ چەم نىتىن و بە مەلە لىن بىمەنەۋە و ۋەرنەۋە ناۋ سۋىيەي خۇمان؛ چۈنكە ھەرگىز نامادە نىم مىرئەسەنىيان بەدەمە دەست. لە سەر بىرپار چەند ئاغايەكى پۆۋەكى پەۋانەي لاي مىرئەبدال بىۋىن و ئاشت بوۋنەۋە و شەپمەس كرا و مىرسەيدىنە ھەمدە بىش ناردا.

كاتى خۇداي پۆۋەبەرستان سەۋداي ھەنگەقارى بىرى و لە ئاسۋى زەردەپەرەۋە بەرەۋە بارەگەي خۆرنىشىن نىشۋى بۆۋە و لە سەر تەختى شەۋەزەنگى شەۋەپەنگى پارا و بەكەي دەخەم راچەۋ، ئەستىرەي بىزۆز بىزۆزان و بەجىرۋەيان دەشەۋ بىسەدارانىيان خۇپى: رابىن! شەۋ

۱- دەپىندا مىر سەيدىنە ھەمدە پىن گوتوۋە و لىرەۋە پىنى دەلى مىر سەيدىنە ھەمدە. ھەزەر

میرسیدنه محمدی نوکرت که پای به نه ننازی بهری خوی پانه کیشابوو؛ تزیات پی هله کیشاپوه و سزای کردهوت دایموه و دستت خوش بی. نیتاش میرم نچوه بچی؛ با سمر دلنه ندیه نه میتی. بحانه خشه و با دیسان وه جاری جاران هیمی دۆستایهتی داخمین و هر چی بووشه با بردیکی له سمر دانیتین. مرشه مسدین بمر قسانه کینهی له سینهدا نهما و گهردی له سمر دل سراه و خوی گیانده مرنه بدال و هاتنه دست و پووی به کسر و له تههی دل ناشت بوونهوه و مرشه مسدین گهراپوه و لمر پۆزهوه ناریان نابوو نه مرشه مسدینی دژوار.

مرشه مسدین پینچ کوری بوون: سولتان نه محمد، سولتان مه محمود، زیانه دین، نه مرشرف، نیبراهیم. سولتان مه محمود و زیانه دین سالی ۸۳۵.ک (۱۴۳۲.ز) به فهتای چاقوقولکه مردن؛ مرشرفیش له ههرتی لاهوتیدا و له جمنگی بهاری ژینا، بمر گره بای مرگ کهوت. میرنیبراهیم بوو به جینشین بابی و ماویهک فرمانه هوا بوو. که نهویش بوو به گۆنشین، مرحاجی محهمدی کوری جیتی گرتوه و سالی ۸۴۷.ک (۱۴۴۴.ز) له ناوهندی شاری بدلیس و له سمر رهخی چه می ربات، فیرگه و مزگوتیکی چی کرد و له سالتیکدا سمریان گیرا. سالی ۸۶۵.ک (۱۴۶۱.ز) پهنجی ژیانی له کۆل بۆوه و لای مزگوته کموه نیژوا و دوو کوری له پاش به جن مان: نیبراهیم و مرشه مسدین. نیبراهیم به پاسپیری باب، به جینشین دیاری کرا و ژینامهشی له معبهولا باسی ده کری.

میرنیبراهیم کوری مرحاجی محهمد

هرزیری چا و له گنجینهی ناسهواری کوردهواری، گاسنی وه سمر دهنده خست و بهرپوولهی دهشیله راکرد و ههوجاری داله بنهوند و هیرتهی له سمر مزانه بمت و کهلی هیتانه بمر نیر و که لهوهی له سل گری دان و پای له سمر پاشدهنده دانا و دسته کهوشی لی داگرت و به هیل و کوروز و هۆگانان کۆدهو بهیاری شتیویری و ورد و سی گاسنه دایموه و له بهرهمی تۆژینهوهی وا دهرکوت که همر زۆر له میژینهوه بهری قهراقۆینلوان و خیله کانی ناقۆینلو دوژمنی بابه کوشته بوون و له پهی سمری بهک دهخهفتان و وهک بهرانی رهش و

سپی ناوچیرزکان، یه کتیریان بمر قوچان ددها و همهمیشه و دایم شمریان بوو.

دهمیتشدا نهمهشمان زانی قمرایوسفی قمراقوینلو، خزمی میرانی بدلیس و خزی له جتیی بایبان ده‌زانی. کاتی نوزون حسنم بهگ جیهانشای شاق‌قوینلو، کوری قمرایوسفی کوشت، دیاربه‌کر و نمره‌نستان و نازربایجانی داگیر کرد و به دل لئی برا ناسواری بنه‌مالهی قمراقوینلوی تورکمان بپریتسه‌وه و خزم و دؤست و هم‌مکاریشیان به یه کجاری له ناو بمرئی. بمر مه‌بسته بمرله هم‌رشت له‌شکرکی بی‌هه‌ژماری به سرداری سوله‌یمان بهگ بیژهن‌نوغلی نارد ببدلیس تا میره‌کاتی بؤ بگری و مه‌لبنده‌کەش داگیر بکا. سوله‌یمان بهگ بمره و کوردستان ره‌وان بوو؛ له‌شکر گه‌بسته بدلیس و تورکمانان له پروکاری قه‌لاکیدا چادریان هه‌لدان. شو دم فرمانه‌روای بدلیس میرنبراهیم، کوری حاجی محمدمد بوو. بورج و شوهری دابمستن و دهرواجهی لئی داخستن و ملی له سنگ‌برهنندی نا. سوله‌یمان بهگ منجنیق و بمره‌قانی و کمره‌ستی قه‌لاگرتنی هه‌مه جۆره‌ی خسته‌کار و سئی سالی ره‌بوق دوری دا. هه‌موو سالی که خزه‌لی گه‌لاپزان به پهنگ پهریوی و لمرزۆکی دادهوری و به خشکه و به خشپه و چریه خه‌بری شالۆی شه‌خته‌ی به گوتیی زه‌ییدا دستراند و عاسمان له ترسی سرمایه، که‌پهنکه‌بۆری همورانی گونبې ده‌خۆزه ده‌پیتجا و ره‌شهبای وه‌شوشومه‌ی پاییز ده‌سکه‌نهی گۆزگیای ده‌کرد و چل و گرتی به قالدۆری ده‌خ و بودران داخنی و داری بؤ ناگر ده‌شکاندن، سوله‌یمان بهگ بیگومان بوو که به‌فری زستانی بدلیس له ساتی شو دوره له دژداران ددها و دهره‌تانیان بؤ ناهیلی؟ وازی له بدلیس ده‌هیتنا و پروی ده‌کرده‌گرمه‌ستیری ناوچه‌ی مساردین و بشیری. خاکه‌لیتوی به‌هارانیش که له‌شکری تین و تیشک به سرکرده‌یی با و باران ده‌هاته جمسته‌ی بۆران و بارن و کرتیوه و کمره‌سیسه و گلترکه و شه‌شپهر له پرووشه‌کردن ده‌کوتن و قه‌لائی کسوی دوره دهران و کلینله هه‌ره‌سیان دیتنا و پرتوده‌پسان و داده‌پمان و پادشای نمرۆز تاوتلی گوتلی له ده‌شت و چیمه‌ن هه‌لده‌دا، بیژهن‌نوغلی - له چالۆی پر هالۆی گومرایسه‌وه - پروی ده‌کرده‌وه بدلیس و ده‌هاتوه شه‌ره‌چنگی نمر پوستم و گۆدهرزانه و دوری قه‌لاکهی ددهاوه و ده‌بووه گرمی منجنیق و زرمه‌ی بمره و هاشه‌ی تیر و له ژیر و ژورر همر میتشک و خوین بوون ده‌پژان و له دار و دیوار ده‌پژان.

دوچین پالمانی به باهۆ و مه‌چک له یه‌کنی هه‌موو دل سپر و دس به چه‌ل

رەمینی مەرگ بسو له ژوو و له ژیر
 که بەردێک دەباری له بانی قەڵا
 دەجرگ و دلی کاکەشان پادەچوو
 دەگرەمینی بە نیازی کوێخایەتی^۱
 دەر و دار و دیواری دژ پەنگی گوڵ
 شەڵان بوون له خوێنی لەش و جەرگ و دل

نەم شەرە درێژە کێشا؛ برساوەتی و بێ بێژی و نەخۆشی زۆر هێزی بە دژداران نەهێشت و زۆری بە ناخدا پۆهێشتن. سەرەرای تورکومانانیش پەتا و چاروقولکەش دەوری دان و یەک له دوو یەک چینیەرە و مەربرایم و حەوت کەس نەمی، زیندوو دەقەڵادا نەمان. لەو بەینەدا مەحمودنۆغلی که شاعیر و پەسندەری سولەیمان بێژن نۆغلی بوو، هەلبەستێکی تورکی نووسی و نەم تاک بەیتە تێدا گونجانە و بۆ خزمەت حەسەن بەگی نارد.

چهار سەر بۆ سولەیمان نانەوێتن کوردی بدلیسی

رەگەز کورد یاری ناوڕێگێکە ناواری هەر بنایسی^۲

لە نەنجامدا که لە سۆنگە ئەو شەرەو، هەر دوولا زۆر زیانبار بوون و توشی زۆر دەرد و ئازار بوون. پێکھاتن پێشیار کرا و پێکھێنەر بوونە ریشچی و بریار درا سولەیمان بەگ ژبان و ئاڤرووی مەریسراھیم بیاریزی و ئەمۆش قەڵا و مەلەبەندەکە بەجێ بێت. کاتی وتووێژ سەری گرت، حەسەن بەگیان ناگادار کرد و ئەنگوستیلەیی بە نیشان نارد و پەیمانێ ناشتی بەسترا. مەریسراھیم لە قەڵایە هاتە دەر و چوو ئەوێز بۆ لای حەسەن بەگ. سولەیمان بەگ دەستی بە سەر بدلیسدا گرت. گواپە دوازدەمال پۆژەکی - که یەک لەوان مائی شەمسەفان بوو - رەگەز مەریسراھیم کەوتوو

۱- زەمانی ئاتۆتێلۆو ئەفەنگ نەبوو؛ نازانم دانەر چۆنی ئەو شەرە هێتاون؟ بەلام وەرگێت دەسپاکی کردوو که بێ دەسکاری وایگۆتوو. هێن

۲- عەلی عەزنی دەق: نیازی واپوو کورد بۆ بنەمالە نەمی سەر ناچەمێتن. پۆژەمانی دەق: نیازی ئەو چیرۆکەپە که بە نەفسانە گوتراوە ناگر خۆشکەرەکی برابەر پێکەمسەر کوردێک بسو بە ناوی هەبرین. دەشکری یادی کۆنە کورد ناگرەمرستەکانی کردی. هەژار

و چونمته نازریایجان. که مرگه‌بشته تهریزی، له سر فرمانی حسن بهگ له شاری قوم موجهه کیان بز بریموه و بهرو عراقیان بهرتکرد.

نمونه‌دهی حسن بهگ مابوو زوری چاویری لی ده‌کرا. له نهنجامدا که حسن بهگ نهنگوستیله‌ی مرگی بز هات و قه‌لای جیهانی جی هینشت و له گزستانیان دامه‌زاند و سری هم‌دای کارویاری دنیا‌داری و ده‌دست به‌عقوب به‌گی کوری که‌وت، به تاوانی سمریزیوی روزه‌کیان و دانه‌مرکانیان له بدلیس، فرمانی داله شاری قوم مرنیسراهمیان سه‌ری. مرنیسراهمی ژنی له خانه‌دانیکی سرناسی قومی هینابوو لهو ژنه‌ی سی کوری سه‌بون: حسن‌عه‌لی، حسین‌عه‌لی، شامحه‌مد.

بیستونز سال ناچه‌ی بدلیس له دست نا‌قزینلو‌دا بوو. هوزی روزه‌کی به به‌کجابه‌کی لیتان قه‌وما‌بوو. پیاره سرناس و ماقوله‌کانیان هر کس بز لایه‌ک به‌ره‌واز بوون و سری مابوشن برونه گۆشه‌گیر و له مالی خویان دهرنه‌که‌وتن و ده‌ستیان به کلاوی خویان داده‌گرت نه‌وه‌ک با بیبا. تمنانه‌ت پیاری وه‌ک محمه‌دناغای که‌له‌ه‌وکی - که‌ه‌لب‌ژارده‌ی راوز‌کمرانی لای خانه‌دانی زیانه‌دین و گموره که‌به‌خودای نساو روزه‌کیان بسو- له پروی ناچاری ببسوه نۆکمری تورکمانانی نا‌قزینلوان و له عراق ده‌ژیا. زور جار واده‌بسو ده‌چسوه شاری قوم سری له‌و کوره میرانه‌ی ده‌دا و بسو خزمه‌تکاری و دلخوش کردنیان دریغی نه‌بوو. تۆمه‌ز پیایوکی زور جیهان‌دیده‌و خاوه‌ن سه‌زمون و تیگه‌یشتره‌و بسو هر هیندی هیندی باسی روزه‌کی و پیاری زوریان و له خن‌بورده‌ویی و چاونه‌ترسیان به گری هه‌لدنیان و بسوی ده‌کوئن که چۆن خانه‌دانی وان له کوردستاندا کس تایان نیه و له پایبه‌مرزی و ره‌گه‌زیا‌کی‌دا بی‌بره‌ه‌لستن. جار‌جاره‌ش خۆشی کمش کژان و ته‌رزی باغان و سه‌وزی چیمه‌ن و دیسه‌نی جوانی نا‌چه‌ی بدلیسی بز باس ده‌کردن و مه‌به‌ستی خۆشی ده‌خسته سری و له بنه‌وه ده‌یگرت وه‌نه‌بی قه‌لا و شووره‌کان هینده‌سه‌خت و دژوار بن به کس نه‌گیری. هوزی روزه‌کی سه‌رداریان هه‌بی، زور به هاسانی به‌رده‌ستیان ده‌کمن. که زانی کورگمل گوئی بز شل ده‌کمن، به راشکاوی له لای درکاندن که نه‌گمر به‌کتک له نیه‌وی نازیز بینه کوردستان، هر بگاته وی، هرچی روزه‌کی‌ن گموره و گچ‌کهمان شوئنی ده‌کمون و به یاری خودا چی وای سی

ناچن قهلاكان ده گرین و نوسا به دلی خۆش، خانه دانی سیس، گمش ده کمینموه و به ناروات ده گمین. شوچار ما دایله چروه خزمهت نعویش و به زمانی خۆشی و نرم و نیانی گرتی دلی خۆی له لا کردهوه و گرتی نزمینی نه گمر دلت بئ و یهك له كورهكانت ره گمژ نه م بهندهی دلمۆزهی بخی و من له خزمهتیا بچمه كوردستان، به دل و به گیان نۆكمری ده كم و هۆزی پۆژه كیش بۆ دهنگ دهم و ده توانین بدلیس له ژیر چنگالی توركومانه كان به زۆر دهرننن و تۆلهی چمند سالی خۆمان بستنن و هۆزی پۆژه كیش - كه دهرمه دهرن و زۆر خاكه سهرن - له سایه تۆوه دینموه ماژ و سهر خاك و ناویان و چاریان به میریان روون ده بتهتوه و نمو چاكه له بیس كمش ناچیتهوه. هیتندی بۆ ههلهخوتند و ده سوتندی گرت، دایکی بئچاره له رووی ناچاری رازی بسو پۆلهی لی دورو كمنموه. دوو جگمگۆشهی كه حهسهنهلی و حوسینعهلی بسوون دانه دست ناغا و مسحه مه ناغاش ههر دووك میرزادهی ده گمژ خۆ هینتا و هاته هه كاری و بوونه میوانی هۆزی ناسوری - كه له ناو خهلكی به سهوچنان ناویانگیان ههیه - لای بیاماقولی هۆزه كهی دانان و گوتی ئهوانه فرزندى منن و پتویسته زۆر باش ناگاتان لی بن و تا من دیموه له پارێزگاریان درتقی نه كمن. خۆشی به تهنیا رووی كرده بدلیس كه هۆز و خزمان ناگادار بكا و كۆیان كاتموه و مۆدهی هاتنهوهی میرزاده كانیان پی راگمینهتی و خۆ ناماده كمن تا له ژیر سایه شابهالی وندا ولاتی خۆیان له دست داگیر كمر پزگار بگمن و ژانی سهرمستی دامه زرتنموه.

ئو سهرومندهش ئو ناسۆریانه كه ژیر فرمانی عیززه دین شیری میری حمزۆ بسوون، فرمانی میریان خسته بهریتوه و له پێ لایان داو ههرچی میرگوتی جوابیان نه داوه و ههرایان ناوه و میرعیززه دین شیر خۆی لی خۆش كردن ته میتیان بكا و له پهر لهشكری هیتانه سهر و شیشه جسته میان.

نه گمر پێگای هه لاتن بكری بهرمهست پشیلهش دیته شهڕ وهك شیری سهرمهست

ناسۆزی كه دیتیان چاریان ناچاره و هات و هاواری سهر و مالیانه، زۆر نه بهردانه رووسه رووی بسوون و ده گسژی راچوون و ده ستیان دانهواند و پالمانانه هاتنه مهیدانی و ههنگامهیان كرد. ههر دووك میرزادهش كه لهو شهڕه دا بۆ هاریكاری خانه خۆتی خۆیان

ھاوکاریان دەکرد، شەھید کران و سەریان تیدا چوو.

مەحمەدناغا لە لای خۆیمووە هۆزی پۆژەکی دەدەسک نابوو، هەر چاوەنۆزێ بۆون میرزادەبەین و پیتشوازیان بچن و فەرمانیان دەنی و هەلکەنە دژ و دەگزیان پراچن و دژ و قەلایان لە دەس دەرتسن و هەروەها مەزن و سەرۆکەکانی کوردستانی بۆ نوو مەبەستە تینگەیاندا بوو. گەش چاوەنۆزێ بۆون کە نەمۆ و سەبە میران بێنەووە و شۆرش هەلگیرسی؟ کەچی لە نەگاوە نوو دەنگ و باسە جگەریرزێن و هەناسووتینی مەرگی ناکاری نوو جووتە لارە هێندەچاو لە دوو، کەوتە بەر گۆیان و گەشکەس لە سوێیان و لە تاو و توێیان هۆشی لە دەس داو دەسی کۆلییان و بەسەر تووتلی ناھومیندی داو دەلسارد بۆونەووە.

بوو بە شین و شەپۆز و گریان و قورپوتوانیک، پۆژی حەشریش وانابن. پۆژەکی بە دابی خۆیان بۆ شینگێتێ و نازەبەتباری، خۆیان دەخسۆڵ دەگەوزاند و کسولافی پەشیان کرد بەسەر و پەلاس و کۆتینە دەواریان بە سەر شان و پیلان دادا و پیتسیری خۆیان دادپێ.

هەموو چاوتیک لە تاوان خۆتینی باراند دلان بۆ جیتی کەسەر، خۆشیان دەتاراند

بەلێ دنیا هەروا بڕووە؟ هەرواش نووی. هەرچی لە ناسۆ سەرکەمۆ و تیشک بەدا، ناواش نووی. کام دام و دەزگای پتمووە کە هەتا سەر هەر بستی و بۆوە لەمرزە دەستی گەردوون نەیلەرتنی و نەپرمیتی؟

چمان دی و چەن بەژن و بالا چەمان؟ گۆلی گەش وەرین و نەمامان نەمان!

لە باغی جیھان چی هەتا سەردەژی؟ مرۆ بۆ گۆلی گۆزە، دار بۆ پۆزی

پاش نوو بەلای ناگەھانە، مەحمەدناغای کەلھۆکی کەوتە ناو شیوی شیوان و قەلەمی دەست و پیتی شکا و رایەل و پۆی بیسر و هۆشی تیشک نالغان و نالۆزان و دایە کێوان و دەستە و نەژۆنۆ بە قورپوتوان دەگۆشە و کەناران دەخزی و فرمیتسکی هەلدەوێراند و بە دەم قولپی گرینمووە و بە جەرگی پەر برینمووە، لە بەرخۆیمووە دەپورتاند: گۆل خۆنچەمی گەشی باخی ناواتم! هیوای دواپۆزی کوردستانە کەم! شەختە نەھاتی و چوون بەسەردا هات؟ مەرگی بۆتووە چۆنی دینەووە؟ چۆ و هەلوەرین؟ چۆنتان جی

هیشتم؟ بهاری ساوام خزه لومری کرد و چومه پاییزی همناسه ساردی. هزار ناخ و داخ بز نزنه مامی شنگ و چه لهنگی باغی میرانم؛ که جن هومیدی کورده واری بوون. کامه چارویس سوو که بهژوبالای به چاو همنگارتن؟ سرگی له نه کار وا به ناکامی ههلی پرتاوتن و به تموری ستم به لایدا هینان! من له دوی نیتوه ژینم بز چیه؟ نیتوه هومید و ناواتی من بوون؛ پیاری ناهومید داری بی‌بیره و چاری برینه و بز ناگر دهشی.

نمو خمریکی شین و شمپور و همناسه سارد هملکیشیان بوو، کهچی له پر یه کینک له دژستانی لئ پمیدا بوو پیتی راگیانند که مزگنیم بز هیناوی نومسا که سولهیمان بهگی بیژمن نوزغلی هیرشی کردبوو سر بدلیس و نابلوقه قهلاکمی دابوو، برابه‌کمی نیسراهم به‌گ مرشه مسه‌دین پوزتیک درهفتی هیناوه و له قه‌لایه درکه‌وتوو و رایکردوو و چوته بۆتان و خۆی کردۆته پناهر و میرمه‌مدی نارۆخی کیژی خۆی لئ ماره کرد و لمو کیژه کوپرتکی همیه ناوی لئ ناوه شهرهف به‌گ و نیستا باوک و فرزند هر دوو مارون و له ناو بۆتانیانن. مسه‌مدناغا یوو موژده‌تسمی خهمی له سر رهوی و شاهینکی دهر گه‌راوه و ته‌واو بووژاوه و گمشاوه. به‌لهز رووی کرده‌بۆتان و مرشه‌مسدینی چاو پینکوت و زوریش وه‌بهردلی کومت و له هستان و پۆنیشن و ناخافتنی بۆی درکه‌وت زۆر پیارینکی به‌قیمته و نه‌وی شو به‌ناواتیموه بوو، هموه. له لای دانیشته به‌هنیسک و فرمیسکوه هرچی به‌سره‌هاته‌کمی بوو سرله‌بهری بۆگتپراوه و مرشه‌مسدین کولی‌گری ده‌نوکئی ما و لیتی پرسی نیستا چت ده‌وی و بۆچی هاتوو؟ گوتی: نمز غولامی ته‌مه؛ ناخر چاره‌مان هر نمتۆی. دست له دست و قوموت له خوا رابه و له‌گه‌لما و ره‌وه و سرداری هۆزه‌کوت بکه با چیدی سرگردان نه‌بن و وهک پیزی بی‌شوان نه‌مینن. مرشه‌مسدین دلی نشکاند و له ته‌کیا هاتومه ولات و هر ده‌گمل گمیشتمومیان، هزار و پینجسد مردنازا و کارامه‌ی هۆزی پۆزه‌کی له ژیر نالای کۆ بوونومه و بی‌خۆگرتن ده‌ره‌ی قه‌لای بدلیسیان دا. لمو ده‌مشدا ناوچه‌کانی بارگیری و عمدلجه‌واز و نرجیش، به‌دست هۆزی تورکمانی مسه‌مد شالوییموه بوون. هر که زانیان مرشه‌مسدین هاتۆته سر قه‌لای بدلیس، به‌لشکرینکی زۆروه هاتنه یاریده دژداران. شه‌مسدین پیتی لیتگرتن و شعری تورکمان و کوردان له دهشتی ره‌هوادا قوموا و هر دوولا زۆر به‌دلیری ده‌گژ یه‌کتیری راجوون و

كوردی نەبەرد و پالەوان لە عەگیدی و مەرخاسینا کارتیکیان کردە کە مێژوو شانازی پێی بکا. بەلام دیسان بێتەنجام بوو.

کە گەردوون چاکی لێ کردی بەلادا کەمەند و شیر و تیرت بەهرە نادا!

لەشکری پۆژەکی شکا! مەرشەمەدین بەر لەوه بە ناوات بگا و قۆلی دوژمن بێسپێتموه، قەلی مەرگی لێی قراند و مەلی گیانی هەلقراند و گۆلی تەمەنی بابردی و پەژارە ی ناکامی ناكام - چەمشنی تیکان و درکەزی - بە بێک و سی یاران و دۆستانی داچوو. مەحمەدانغا نەکوژرا! بەلام سەدخۆزگە ی بە کوژراو «ماوم بەلام چمانی؟ گەلیک خۆشترە نەمان!» کەوتەوه ناو نامرادی و خۆشی و شادی لێ تەرەبوو. خزا بن تەری دلساردی و بە چاری تەر و سوورەوه لە بەرەژووری دەروانی و بۆ گازندە ی چارەپەشی بەم چۆرە گەردوونی دەواند:

کەنگێ لە خەمی رادەپەڕی بەختی رەشی من؟ تا کەنگێ کلۆلی و کول و بێتەمشە بەشی من؟

وەک جاران بگرە زیاتریش سەری نەئۆنۆی کردەسەڕین و شین و گرینی نوێ بۆوه! بارانی پۆندکی سووری خۆیواوکی لە برینان پڕژاند و کوتە جەرگی توی - توی بۆوه، نە هەوای سەربەستی مابوو، نە دەستی دەچوو هێچ کاران. تەنیا تامەزۆی مردن بوو! کەچی لە ناکاو وەک یەکیک لە عاسمانەوه بیدوینێ و فرشتەییکی بەهەشتی دەگوێی هۆشی بێسکینێ:

سەرت هەلبێنە تاکە ی سستی	بە لادا کە بە گورجی چاکی چوستی
دەنسک دەپزی بێشینی زۆر لە بن گۆل	نەشی دەرچی هەتا گۆل بێ لە سەر چۆل
لە سەر خۆ لادەپەردە ی ناھومبیدی	تەمەل بەختسی لە کاردا بووین کێ دی؟
بە دلساردی مەوێژە چی لە من دی؟	لە خۆیوردوو بە کینۆت بۆ لە بن دی

لەو دوژدەمانە تەرەپەر! لەم خەوه چاوه هەلگۆزفە! بیزوو، راپەرە تەکانیک، بە تیسری ساردە کەوانیک، کینلی نامانجان بنگێتو، مامزە ی شنگۆل لە خۆدانیک، لە تەپادی ئەسپی ناواتان بیزێو، لە خوەدان و

١- لەتە بەیتیکی هێشی موکوریانە. هەژار

ناره‌قانیدا شتل کمو به سریره و هم‌پژ عیراقس و میرشامحه‌مدنیکت ماوه سمرنیکیش ده‌گمل وی بسرو! له ناسوی نم خانهدانه، نعوش نهم‌تیزنیک گمشه؛ معه‌ئله له قوم بستینی و له دهریای دوریدا قوم بی. بیخومه ناو گمل و هوز و کلیلی دلخواز و دوزت -لپت پروون بی- له دست نمو دایه. محمه‌مدناغا که لمپ نم بیسه‌ی به دلدا پارد، ترووسکینک له درزنکموه تاریکی له بمر چاو پرواند و جن باقه تیشکینکی شاندا که سر پوچنه‌ی ناخ و په‌کوان دایوشیبوو. بیی دهرکیف ناو عراق و قوم بگره و هاتم! چوره خزمعت دایکی میرزادان و به دم کولی گریانومه کارماتی جهرگمیری جسمن و حوسینی گپراوه؛ که به راستی شینی شهیدنی کمرسه‌لای دیناوه ییاد. باسی بژ کرد که چوژن مرشه‌مسدینیشی کوژرا و چوژن پوژه‌کی بی سرکردوو سردار ماوه و منیان ناردوخته خزمعت تو میرشامحه‌مدی بنیری و به بونده‌ی خوتی بسپیری و بیبهموه کوردستان و هم‌مو هانامان همر بوه.

دایکی کلژل و بمستمزمان کونهمبرینی کولانومه؛ گمرمه‌شتینی لی ژیانومه و دستنی کرد به بانگ و هاوار و سینگ کوتان و هم‌پژ لمرزا! نیتسر داخوازی محمه‌مدناغا و کورپی‌تری ده‌گمل ناردن تازه نده‌کرا باس بگری. ژن له تاو جهرگی بمر زگسوتانه کارنیک ده‌کرد همر مه‌گمر دایکی دوو گپو غریبان بزانی چونه! له باتی وهرام، محمه‌مدناغا چمند جوینیک خوارد و گوتچکه‌ی باش ناودا که نمو خومانمی بر او هژوون و بزی نایمنه دی. محمه‌مدناغا دستبمردار نمبو؛ داوتنی تکای له دست نده‌دا و به کزی دیگوت: نه‌گمر بمرکوژی و سیرمه - سیرمهم کی تازه وهک هاتووم به دستنی والا و بی شامحه‌مد ناگمپرمهوه. خاتوونی بمریز! تو همر بزمیت به خوتا نمیه؛ سووکه ناوونیکیش وهرمه بده. هوزی پوژه‌کی به نیر و میوه، گموره و گچکمیان، منداژ و لایوان، پیر و زورهانسان، به دهره‌دهری و همناساردی و نیز و ناواره، لمردهر لمر کوژان، بیتچاره و کلژل دم‌سوپرتنومه و گش کات و ساتیک دستنی نزایان بمرمو عاسمانه و له دهرگای یه‌زدان ده‌پارتنومه و همر خواخوایانه شامحه‌مدیان بی رهوا بیینی دل و دیدهبان بی پروون بیتنومه. نه‌گمر بزمیت به مندا نایه، بژ نمو بابه کوشته و زگ سورتاوانمش سوت نایتنومه؟ نیتسر همر چوژن بوو دایکی بیتچاره له پووی ناچاری نمو تاقه کورپه‌شی دابه محمه‌مدناغا و ناردیه کوردستان. هیندنیکیش ده‌لین بی‌پرسی دایک

محمدمدناغا مرشامحهمدی هملقربواند و دهگمل خوی هینا.

مرشامحهمد له سالی ۹۰۰ ک (۱۴۹۶ و ۱۴۹۵ ز)دا به پی و قدهمی پیروزی بدلیسی به سر کردوه و هوزی پژهکی به نیاز گیشتن و دههولی درا و شایلموغان کرا و گاوگردهرونیان دهمیشدا کرد و خیر و خیراتیان دهمیشنموه و سوژدهی سویاسیان بز خدا دهبرد.

دهست بهجی کوزی پسرپران گیرا و لهمهر گرتنی قهلائی بدلیسی به دریزی دوان. چون لایان رابوو که نم چند جاره به ناشکرای دهورمیان داوه و همر نهگیراوه و مرشهسهدین و زور کوره ناغای هوزی پژهکیش لومو پرتگمیهدا سریمان داناوه، بریاریان وادا باری شمرهکه نهمجار بگوتون و نهمهش پلان بی له ناو دلی رهشی شهودا که گمردوون بز نازسهتباری سمرتاپا رهشی پویشی و نهمهنگی دهریای تاریکی، مانمووی پژهی هملووشی و جندوکمی شوفا و گوئیگر، به بمری عاسمان هملووسکای و دژداری تورکومانی چاو و دلیان دهخودابن، نومسا پازهوانی چازان کهمندان باوینسه بورجان و گورجانه به دژ هملگمیزن و بیکیینه جهنگی تمن به تمن. ناوا نمبی نهمستیره چارهپرهشیمان ناوا نابن. بمو ناوایه پیاریان ناردهناو بایهکی و مژدهکیان و پازهوئیان دوزینموه و هینایاننه خرمستی مرشامحهمد و نهموش زوری دل دانموه و به بهلین دلخوشی کردن. پازموان پهمانیان دایه همرگا فرمونیان پی بدا، نهگمر له جی پت و گورس شادهماری خویان دابن و به پیپیلکهی مهرگی رهشدا سرکوتبسن، به قهلا هملدهگمیزن و نومسا یان گیان دههگمیزن یان دژداری تورکمانان دهخوین و خور دهگموزین. نهمجاره کموتنه سر بیسی لیکدانی نهمدیوانان و هونینموه کهمندان و پت و دار نامادهکردن. جا وهک دهلین نهگمر خودا کار پتک بیتی، هوزیهکشی دهمهخستین؟ خرا گیانسی نمبووهکر ناغای بایهکی - که پیارهکی دنیدایدهو زور کارامه و به نهمزموون و دلسوژ و دهمنهوهر و کار قایم و دهورنهمدیش بوو - هاته خرمست مرشامحهمد و عمرزی کرد لومو پژهوه که تورکمان بدلیسیان لی داگیر کردوون کار و پیشهی شهورورژم نهمدیوان هونینموه بووه. همر دهمگوت پژهتیک همر دهمی سردارمان پمیدا ببنموه و دیسان به سرمان گمنوه. نومسا با منیش نهمهدهم له دست هاتین. نهمستهه هتا دهلین بمسه پت و دارم لیک هالاندوون و له کوویاندا شاردومنموه و کوویشم وهن گل دارن و چاوهمقزی نهمپژهه بووم. سویاس بز خودا که به نیازی دل گمیشتم.

میرخوزاری کوردستانیان له گیا بۆگه نه بۆار کرد و له در و دالیان پاکردهوه.

مهرشامحه مهد به شادی فرمانه‌هویی پۆژه‌کی گرته دست و له جیتی باب و باییرانی پایمهرزی خۆی دامعزرا و نهریش وهك نعوانی پیتشوو تیتشووده‌ری هه‌زاران و پهناده‌ری بینچاران و دادگهر و گهلپه‌روه‌ر بوو. به‌لام ده‌ورانی فرمانی، وه‌کووو -هه‌ره‌مه‌ی لاهتی- زوو رابرا و ماوه‌ی سه‌روه‌ری کردنی له به‌ر کووتی وهك ده‌ستی نه‌داران ده‌چوو. سی‌سالان سه‌رداری کرد و له سه‌ر دارمه‌ستیان به‌ریکرد. لاونکی زۆر هه‌یژا بووه؛ زۆر نازا و دلآوا بووه و به سه‌ریه‌ری و ناکارته‌ری نیتاش هه‌ر زۆر به‌ناویانگه.

سالی ۹۰۳ك (۱۴۹۴ز) عه‌مری خوای کرد و له گۆك‌مه‌یدان له لای گۆپی پم له نسوری نه‌هه‌شه‌مه‌دینی وه‌لی -خوا بیبه‌خشی- ناشتویانه. کوپکی ته‌مه‌ن مندالی له پاش به‌جی مابوو که ناوی مه‌رتیسه‌راهم بوو.

کاروباری دنیا‌داریش درایه دست‌ی به هیزی عبدولرہ‌حمان‌ناغای قهوالیسی و چہند ناغایہ کی
 پژوہ کیش لہو نمرکہ ہاریکاری ہون۔ مہرشمہ فیش کہ زہمانی مہرشمہ مدد لہ نمروخی بژتانبوہ
 ہینابویان، لہ سر پمندی پژوہ کیان، لہ بریکاری مہرشمہ سیراہیم ناوچہی مووشی پس سپیرا و
 ماویہک ناوا ابرا۔ تا شیخ بلباسی لہ رکی عبدولرہ‌حمان‌ناغا و ہرہبابی قهوالیسی، لہ بدلیسی
 باری کرد و مالہ کمہی خوی بردہ مووش و لہ کن مہرشمہ دامہزرا۔ نیتسر نوسا زمانہ و کمتن گنیر
 و چاوچنوزکان دستیان خستی و تہبابی ناموزایانسان کردہ ناکوکی و دردزنگی۔ مہرشمہ سیراہیم بہ
 یارمہتی عبدولرہ‌حمان قهوالیسی، پیلاننیکیان بژ مہرشمہ دہمہراو گرت۔ وایان‌دانا کارتک بکن
 مہرشمہ فنی بینتہ بدلیس و سوامی چاری بژ نہہیلن و ہمرتک گلینہی ہلکولن۔ سہیدی ناغای
 قهوالیسی^۱ - کہ خمزسہ داریان پس دہ گوت - بسو کاکہ و برالہی زانی و زژ بہ ہلپہ خوی
 گہیاندہ مہرشمہ و دہنگ و باسی راوہ چاو و چاوہراوی بہ گوی گہیاندہ۔

مہرشمہ سیراہیم نامیکی بہ شاب و تاب و گیلزکہ ہلخہ لہ تینی - بہ نژکمریکی بازدار دا -
 ناردہ مووش و بژ مہرشمہ فنی نویسیو: ناردہ زوی دیداری نیتہ نارامی لہ من ہرپوہ و زژ دہمیکہ
 توم نہدیوہ و تکا دہ کم نہ گمر لیتان گران نمہ بژ چمند پژوہ بینتہ بدلیس و بژ ماویہک پیکہوہ
 خوی رابویرین۔ نم ماہمہنمش نہ گمر جار - جار دہدی دووری گمر دیکی خستوتہ نیتوان و تمنکہ
 تہمیک دیتہ ہرچہم، بہ ہمدہمی بہ ودمی تو راسمالین و بیسہوینین۔

مہرشمہ فنی کہ سور دہیزانی نم دانہ خورہ بژ راوہ و داوی چاری لہ ہرچاو بسو، خاوہ خاوی لہ
 چووندا کرد و خوی لہ قہرہی تہپیکہی نندا۔ زژ نامہ نال و گوڑ کران و وردہوردہ بژوہ گلہی ورد و نہرم
 بوونہ قسمی زل و درشت و گہف و ہرہمشہ لیتک کران و مہرشمہ سیراہیم دہ گمل ہیندیک لہ میرہ کانی
 کوردستان لہشکری بردہ سمر مووش و مووشہ دہمی شمہی دہماند۔ لاگرانی مہرشمہ فیش - کہ سوار
 بگی پاژوکی (لہلہ) و مہرشمہ بلباسی و سہیدی عملی ناغای پرتائی و جہ لالناغا و سہید خمزسہ داری
 برای و شیخی ناغای جہ کی بوون - ویرای دست و پتوہندی میر، خویان بژ نہو شمہ سازدا و خزانہ
 قہلای مووشوہ و سہنگمرہندی خویان کرد و وہک تہی تہمداس نامادہی ہرہرہ کانی و خہبات ہون۔

۱- ہر جارٹک «سہیدی» نویسیوہ و دواہی دہیکاتہ «سہیدی» ہرپوت۔ ہزار

له نمنجامدا همر دوو لشکر یتک داهاتن.

زرینوش و تیخانن هیندی به چمنگ
 دوو دهرسا له پوزلا و پراپس نههنگ
 به یه کتر گهیین، بوو به قیره و گورین
 جهلیک سمر برینه و چهلیک زگ درین
 لمبر خوین و خسو دشتی شمر بیووه گوم
 له تیران مه تال بونونه تیژنگی دژم
 به جزرتک ده قه لشی کلار خود به شیر
 وه بیریان دههیناوه کینرد و په نیر
 دههژل کورت بوو پیتمیردی مردن له وی
 که مسی دیسو شاوا هه لیتک هه لکوی

چون لشکری میرنبراهیم گه لیتک زور و لاگرانن میرشرفه فن زور که متر بون، به که مین پوز
 سروهی باوخوشی و سرکه موتن نالی بدلیسیانی شه کاند؛ به لام چونکوو پیوا مقولانی پوزده کسی دلیان
 ده گمل میرشرف بوو، به نهیتی نامه و پیویان نارده قه لا و دلسوژی خوین نشان دا. چولاق خالید،
 کورپی سواره به گی پازوکی - به پینچه وانهی باو که که می - شمر کمری میرنبراهیم بوو. پوزتک شیخ
 میری پلباسی - که لالوی بوو - ده گمل سواره به گی باقی رایان نسیاردی که نینه دؤستی
 میرشرفین؛ زوری سمرناسی پوزده کیش دؤستی نینه په مند ده کمن. تز چوویه لای میرنبراهیم،
 پیمان نالیتی به هره چیه؟ به باب و فرزندایه تی پروت لی دنه نیسن؛ توش و هره ناو کورپی نینه و
 به فرممانی میرشرف به و فرمایشتی وه که نالقی کویلی زیر خرید، ده گوی بگره.

خالید به گه گوتی کردن و هموالی بز باب و خال نارد وا شموه کی میرنبراهیم په لاماری قه لا
 ددا، نیوه درگا گاله معدنه؛ خوم و هه صوو پیواوه کانم خومان ده خینه زوروه.

سوزی که پادشای پوزده لات هیرشی برده صر قه لای دینوی رهشی نه مستیره گر و منسجه نیلی
 ناگریزی تیشک و تینی لسمر ناسوگان دامه زرانند، تری تیوی تیویم و نشان پیتیکی دورره هه لسی له
 دار و دیواران باراند و دشت و کوساری بهر خور داو ختوی شوی تا نولای همو کتوان تاراند. کوردی
 سمر و خمنجر و هشین و خوین خوره و خوین پزینی ژیر فرمانی میرنبراهیم شالواریان بز قه لا
 هینا و له چمنگمی هه لمهت بردنا، خالید به گی خاورن به لین دهره تیتیکی خسته دست و له لای
 نیسمالکی دایه و خوی ناویته نار قه لایه. میرنبراهیم که نهم به لایه میسره هات، په رنگی بزپکا و

شلمزا و ترسی هاتن که هات رووی لی وهرگتیرایی و همر بهوندهش نهرتتموه و هیتیریشی به دوودا
بی، دمستی له دورهدان بمردا و بمرهو بدلیس گهرایموه.

میرشمرهف به لهشکریموه کموته شوئینی و دوروی قه‌لای بدلیسی دا. ههموو رۆژی دهسته -
دهسته و کۆمه‌ل - کۆمه‌ل، له ناغایانی رۆژه‌کی میرئیسیراهیمیان جه‌ده‌هینشت و ده‌هاتنه خزمهت
میرشمرهف. دم له شوئین دم نیشانه‌ی کزی و زه‌سوونی و گلان و سره‌وونسخوونی له دژداران
دمرده‌کموت و ناهومئیدیان بمرده‌کموت. تا کار به چینگایه گمیشته له سمر بیسری میرئیسیراهیم و
دنی عمبولپه‌حماناغا، ریش چمرمگ و کهسوخودایان پاسارده‌لای مرشمرهف و که‌ساسانه پارانموه
و گوتیان نئیمه که پسمامی هه‌فتوین نم ولاته به کهله‌پورو پشکی ممیه، مرشمرهف برای معزن بی؟
بدلیس که وار و بنگه‌هی له میژینمی خانه‌دانه، نه‌خلاتیسی ده‌خه‌ینه سمر، با بۆ نه‌و بی؟ مسوش و
خهنوس ده‌میتنموه بینه پارا میرئیسیراهیم و همدوو پسمام لفریوه به هاوبه‌شی به‌و مه‌لبه‌ندانه
رابگن و دنیا‌ش پینچ و دوو رۆژیکه و ده‌برتتموه نامۆزا بۆ مالی دنیا شیر له رووی هه‌فتو بکیشتن
و خونا یه‌ک و دوو بریژن، کاره‌که گه‌له‌ک نه‌قه‌نجه و ناکاره‌کی پر گه‌ماره.

مرشمرهف و هه‌والانی نمو رپوی‌بازی و فیلسازی‌ی نه‌مان هینایانه کایه، به ده‌سکموئی زلیان
زانی و گوتیان به‌و به‌ش به‌ش رازین.

بریار درا میرئیسیراهیم ناماده‌بی و میرشمرهف بانگیشتن بکا و بچته قه‌ل و ناشت بنموه و
په‌یمانی دۆسی به‌سن و بینه سوئندخۆری یه‌کتر و هه‌تا هاون به به‌شی خۆزبان بساچین و که‌سیان
چاوچنۆکی نه‌کا. میرئیسیراهیم نان و خوانی بۆ میوانی رازاندوه و مرشمرهف ده‌سته پی‌او‌تکی له
هاودستان و یارانی نزیک و تیرادیوری خۆی ده‌گه‌ل خۆدا برده‌قه‌ل و نامۆزای هاته پیشوازی و
یه‌کتریان ده‌هه‌مبیتز گرت و هاتنه سمر و رووی یه‌کتر و زۆریان چاک و خۆشی کرد و چوونه سمر
خوان. به‌زم و ناهه‌نگ شاهانه بوو؛ ممیگتیرانی شل و مل و چاو به‌کل و به‌له‌ک پر و سپی و سۆل و
نرم و نۆل و دس به خه‌نه و دم به خه‌نه و پروگمش و شاد - به نازوه - بادی زهرینی پر باده‌ی
یاقووتی و نالیان ده‌گتیرا و به دیسه‌نی خه‌مه‌وئین و به نمرمه‌گمشتی کۆتری، بره‌وبری هۆری و پهری
نادیار و به شعرایی نیشه‌ده‌ریان، پمئین بمری نمو ممیه بسوون که له به‌مه‌شتی پاکاندا رووبارنیکه.

ستران بیژی له چه زان و شایر و سازنده سازان، به گهلیک ساز و ناوازان همیران و لاوکی کوردانه و شور و ماهووری عجم و کوچمباغی و بهیاتی تورک و پمدهی مقامی حجازیان لیندا و دنگیان لئ هه لبري و ههست و هوشیان له ممت و سرخوشان بری و تمنانت هه یقی عاسمانی له خوشیانای خوی دهزاوت و نهمستیره لهویر لهویرمان چاویران له به کتر داده گرت.

له همر گۆشیتکموه مهبگتیری چاومهست	له بادهی نال و تال سینی له سر دست
له گش لایهک گهواژ و ساز و سه متوور	له همر سووچنیک ده گالین تار و تمنبوور
له کرپنووش بوردنا چهنگیش به کۆمی	به بلویری ده گوت ناودهنگی خۆمی
به ستران بیژ و شوخ و کولمه نالان	ههزار دل پیتکموه ده بران به تالان

لهو جهژنه پیروزه - خۆشه که چاویاز به دلواز ده گمین و ناوانخوازان نیاز رهوا بوون و همر کس له گموره تا بچووک بووکی هیوای گرته باوهش - میرزادان فرمانیان فرموو که ناغایانی پۆژه کس همر کس و تپای هه چهزمی خۆی، بچیتته گۆشه و که ناران و له نه دیوو بهریواران با به راشکاوای رابویرن! خوشیان ده گه ل چه ند لاوتیکدا به تمنیا له هۆده که مان. لهو ده مه دا له پر شیخ میسری پلباسی ده گه ل چه ند سه ریزبو تیکدا وه ژووور که متن. له بان کورسی مه ریه بره میسی دا به زاند و پتی گوت:

که ی رهوایه لیبسی بازان کونده بوو بیگرتمهوه؟ کوند ده گه ل کوندان له ویرانان ده بی بوخلیتموه

دهستی مه ره فهیسی گرت و له سه ر کورسی دانیشان و نه م شیره شی بۆ خوینده وه.

پیروزه بووکی ده ولتمتی بگه ره ده باوهشی با همر که سه ی له شوینتی بنیشی که پتی ده شی

میرزاچاکانی دیوانی به زدان له ژیر سه ر دتیری «به خشنده خواهیه» گهواهی نامه ی شیاری سه زناهیان دامه ره شه رف و چارووکمسانی هه وش و باره گای «بیگانه به ده ره» میسری به رتیران له پا هه تا مه ل زنجیر پیچ کرد و په ییچه کیاندا بۆ سووچی زیندان.

که نزمی و بلندی ده بن چارویار	خودایه و به دهس خۆیمتی کارویار
به کی ته ختی خونکاری بۆ گۆر ده کا	به کیتی که رهو گۆر سه ره و شوپ ده کا

هیتو کار نگه‌بیه بمرده‌می شیر و پمب‌رمب و رمب‌مان، دست‌نوبسته‌ی میربرایم و عمبدول‌رحمان قوالیسی - که چمشنی کز لیک کز بیسون - لیس خویان به‌جیت‌بشت و دهک حمورال‌هیان لیت‌هات و هر کمسه پروی کرده‌لایه‌ک.

میرنبراهیم حموسالان له زینداندا ما. شو کاتمی میرشرف گیرا و خمبر ده‌کوردستان گمرا - که نم باسه‌ش له دواییدا باسی ده‌کری و چزن سرکموت و چزن داکموت و چی به سمرهات، له دوی ده‌دین - روزه‌کی میرنبراهیمیان له گرت‌وخانه دهرتنا و کردیان‌هوه فمرمان‌هوا و گمنج و سامانی میرشرف ساف له سافنی تالان کرا و نیازیشی بوو کورپ‌کمشی میرشه‌مسه‌دینی دوو سالان - که له کیژی عملی به‌گی ساسونی بوو - و برای دایکه‌که‌ی بیکوژی تا عیما‌داغای بایه‌کی خوی گمیانندی و لیتی پاراوه که دایک و کور بدرین بهم و له تزل‌هی زیندیناغای مامی خزیدا - که میرشرف کوشت‌ویه‌تی - بیان‌کروژیت و بهو فیله شو بی‌سووچانه‌ی له مردنی رزگار کرد و ده‌گهل دست و پیت‌هانداندا باری کردن و هینانیه دژی کیفه‌ندور و پاریزگاری لینده‌کردن.

پوختمی وتار:

که میرشرف له ته‌وریز خرایه به‌ندنی، به فرمانی شانیماعیلی سه‌فموی، چاپان‌سولتان نیستاجلوو به له‌شکرتک دوروی قه‌لای بدلیسی گرت و میرنبراهیم دوو سالانی خن لب‌سمر گرت و له‌وسا پیتوه، به‌رگی قزلباشی نه‌گرت و سن ته‌لاقه‌ی نایه مستی بووکی سرداری کردن و چوره نه‌سرد و له‌وش مردن پیتسیری گرت.

شو به‌یندی که له به‌ندا بوو، که‌نیزینکی نیرینه‌یه‌کی بز دیسوو، سولتان مردایان ناونابوو. که میرشرف گمراه‌هوه، سولتان مراد هاته لای و نه‌وش گرتی و زور له زینداندا مایه‌وه و هر له زندانیشدا ریشت. پاش هه‌لاتنی میرنبراهیم، روزه‌کی همتا شه‌ش مانگان دزیان بز دژمن چوژل نه‌کرد و به ته‌ما بوون میرشرف‌فیان بز پیت‌هوه؛ به‌لام که لهو ناهومید بوون، سالی ۹۱۳.ک (۱۵۰۷.ز) جاری ناچار قه‌لایان دابه دست‌هوه و چاپان سولتان، کورد به‌گ شه‌رفلوی نیستاجلوی کرده‌فمرمانداری بدلیس و بز خوی گمراه ته‌وریزتی.

داممزوانموی مهرشرف له سر بدلیس

دلرونك و ناکارچاکی نم جیهانی ناووخاکه لییان پرونه همر کس ده گمل خوی خوی پاک بی و پنا و
هانا و هیوای تمنا به یزدانی بمرز و تالک بی و لمو پیوه پروی ده کس نمبی و به کس تر دریس
نمبی و خو له ناره وایان لادا، خواش پشتی له همر دئ نادا و بمردی سارد و گمرمی دهردی ناگوزوری و
که مایمی ناخاته بمر و کوشکی نیازانی سرده گری و باغی شواتی سرده گری و گولی هیوای
دپشکری و سروی شادی بز دنگوی و چی بوی، بوی ده چته سر. همر خاون پایه و مایمیکیش که
همر بایی زپر و ززه و دین به دنیاوه ده گزوی و له راست خودا دل ده گزوی و سرمی له بمر ناچه میتی،
له نمنجام همر داده میتی و خودا زور زور له بنه دیتی و درزی لسوتبمرزی و به فیزی، به پای
تورمیی دهرمیتی و کونده به بوی لی ده خویتی و له جی باغچی به خت و هاتی، گیا بزگمه و که کره
و گوژالک و نوسه که و درک و دال و کارگه گولانه دهرمیتی و ده کریته گنده لی بی بمر.

که تز رتیکی خوی بندنیهک سر کوی سر و جی بلنده و به کس ناسمی
کمیگیش هملیدیری خوی ناگری هزار جار به لاساری بی داگری!
کری تزیه نستور و باریک بسوه نه گمر تنگه کمل بیان ملی میرووه
نه توی تیژ ده کوی نووکی درک و چقل له پاسی گوله و بزته پهرینی چل

مهمستم لم پیشدستیه سره تایهک بز ژینامهی خویش نه نجامی مهرشرفی کامره وایه.
کویکی مندال و بی تاب کمتبروه ناو بزتانیان و له نمرؤخنا دهیگوزمراند. همر وهک له مومیریشموه
بنوسی هونمیریشمان به ژیهاتی بمرهاتی به سر زوانی لوسیدا هات، مبرشامحه مد ناردی
لموی هینایموه و پمروراندی. کاتی نمیش له ژیر سرپوشی خاک خوت، له بریکاری مبرشبراهیم
به سر هیندیک لم ناوچانهی سر به بدلیس راده گمیش. دواپه به یاری پرژه کیان سو به
فرمانره وای بدلیس و له پاش موداپه کی هندک شانیسماعیلی سه فموی به لشکر هاته سر مبرعش
و عه لاند هولی زولقه دری دهرؤستی نه هات و شکا. له پاش شکانی زولقه دری بمره و دیاربه کر
وره چمرخا و لمو ده مشدا بایی دایکی نووسری نم پروپه رانه - که نه مبربه گی موسلو سو - به

دیاربه‌کری^۱ پاده‌گمیشته خوی کرده‌بمرفرمانی شاو دیاری زۆر و زۆر بمرخی به ناوی پیشکیش بز هینا. یهک لموانه پارچه لاتیکی «بورکک»^۱ بوو؛ له گورچيله ممری ده‌کرد. له خه‌زینهی خونکارانی کموناروه کموتیوه دست پادشایانی بایمندی و له‌مانه‌وه بمو په‌سیوو. لمو ساوه که کتوی خه‌تلان له زه‌مانی عبیباسیانا له بمو بوومه‌لمرزه قه‌لشی و ساله‌های سال له ناو گمراذانی به‌ردین، پارچه لالی وهک منالی ساوای نازدار به خوینی جگمر پمروهراند، هیشتان دیده‌ی خاس په‌سندی دورناس و گومهرفرۆشان نه بمو رهنگه و نه بمو سمنگه و نه بمو رندی و قه‌شمنگیه لالی هاوتایان نه‌دیوه و تازه‌ش وینهی نایتموه. شاله خویشیان هر خه‌نی بوو به‌گی بز گۆپرموه به خان و کردیه مۆره‌لگری شاه‌ی و پله‌ی له‌له‌ی شاتۆماسییشی دایه و خوراسان و هیراتیسی له باتی به‌خشش پس به‌خشی و پایه و پیزی هاته پیزی همره به‌رزان. سمریهرشتی دیاربه‌گریش به مسحه‌مه‌دخان نیستاجلووی کوری میرزا به‌گ سپیرا.

هیندیک له هۆزی زولقه‌داری له دژی «خرسرت»^۲ غمزی سوون و نه‌هاتنه بمرفرمانه‌وه؛ شانیسماعیل چوهه سمریان و به حموتیمه‌ک قه‌لاکهی له دست دهرتینان و لموتوه بمرو نه‌خلات هات و له تزیک نه‌خلات داومزی.

مهرشرف بز میوانداری کموته خۆ ناماده‌کردن. خیشویتی شایسته‌ی شایان و کۆنی همراوی رهنگاپه‌نگ، تاوتلی همزده‌نمستونده‌کی و ده‌واری به نه‌خش و نیگار، سمریان له هم‌وران ده‌سای و وهک هموری پیری نیسانی په‌کتریان پاله‌ستۆ ده‌دا و به‌نده‌ناوریشمی گورزه‌هۆن لیتیان ببوو ناوریه‌کمر و سمرانسمریان له بمو جوانی همیگترانی چاوتاسک و له‌ش‌ناسک و باسک و زه‌ندی هه‌لمالای سپی مینا، به‌فر و بلوور و لاوی ده‌مرووت و لووس و پووس و زه‌رینه‌پۆش و موشه‌فخۆش، که بانگی نۆشانۆشیان بوو، چادر خمرمانی گولان و سابات جیی راوگه‌ی دلان سوون. ناوریوی تریسی ره‌ش پزاسوو؛ خوینی کرابوه پیاله‌وه و پروومه‌تالان و چاومه‌ستان بمو تاله‌ خوشه‌تاله‌وه، به بمو پیزی به‌پزانداندا به سهد

۱- بورکک نووسراوه. ده‌ی «بورککه»^۱ توکی بی؛ که به گورچيله ده‌لین. وادیاره له‌مه‌که همر وهک بیجی

گورچیلهی بووه؛ رهنگیسی بمو سوویه بووه. هه‌ژار

۲- رهنگه خرت برت (خمریوت) بی. جمیل

کریشه و نازوه، بۆکر نۆش دهجه مینمه و به لمباری و له چه مزانی نۆشی گیان و فرمویان بوو. ساز لیدهری بزم سازهر - له سر هموای گولگمشت و دهشت- به گموال و بلسور و چمنگ، گۆزانی بیژانی خوش دهنگ، به بهسته و دلۆ و لاوک و گهلۆ و نازیزه و پایزه و سوارۆ و درکانه و شمو و نیوه شو، شمویان کردهرۆزی خۆشی و پۆژیان کرده جیژن و شایی.

له سر دهستی کیژی زهری کیژی رهز که هات پیسر و دهرۆش له دین بوون وهرهز سه ماکهر له کۆرډا به سه د نازوه ده سووران به دم ساز و ناوازه شه مندهی له بالا لهرین زهرده مسم دلسی نۆقره نۆقرهی نهما زۆر و کم به هیلکان و چهپلهی کچی شوخ و شمنگ له پاریز و ترسان نه پرو ما نه رهنگ له بهر لاوک و دیسمنی لاری لار نه گوی گویی له کس پاده داشت و نه چار

ناندانهر و خوانه پراژین شه مندهیان شیو و تاشتی همه رهنگی نیشتیا بسزۆینی لیکاو تکین به تمنگی یه کمه دابو که جیکلدانهی نارمزی چاوچنۆک و خوازه لۆکیش به سه دیه کی نه ده گمیش و پارو پۆینی تاممزرۆ و زگمهرستی دهرهت ره خستین، له زه حیان سامی پتیده نیش و واقی چلیسی و ده ما و ههر به تماشا مه دهبوو.

له پاش فراوین خارن و به زیاد کردنی زهواده که، نۆرهی پیشکمش و دیاری هات. پهوه نهمپ و کهریه بهز و نیستر و وشتر، به قهتار پیشکیش کران و گلینهی پر له بهزمی مه زانهمیان هه لازی و دهری دلی دیاری گری شاهانهمیان وا ناخنی که خهنی سوو؟ فرمانه پوانامه ی بدلیس و زۆر خه لاتی گرانمایی دابه مه و سه ره برزی کرد.

جاری دووم: شانیسما عیل زستانی له خۆی پاده بوواد. مه شه رهف و مه لیک خه لیلی حه سه ن کتیف و شاعه لی به گی بۆتانی و میسری جزیر و مه رداودی خیزانی و عه لی به گی ساسۆنی و یازده پیپاو ماقولی تریش له میسه کانی کوردستان، بۆ پاموسانی سه ر پتسه می باره گای شاپورنه خۆیه و به ماچی سه ره درانه کمی سه رفراز بوون. ده پیشدا زۆر پتیزان لی تان. مه حه مه دخان سه ره مرشتی دیاره کر، کورد زۆریان به سه ره هتا بوو نازاری له ده ستیان دیبوو. بۆ سه وونه ده لێن کاتی مه حه مه دخان پرو به

دیاریه کر ده چوو له دئی پانشین - که سر به ناوچهی بدلیسه - داوهزیبوو؛ کارگوزاری نه میرشمرهف - که شیخ میری بلباسی بوو - چوو دیدهنی و کاتی همستا به گزیاله که می چند جارتک ته پی له قالیچه هینا و به تووره می تیی راخوری نۆمحه مدد به گا گهره که چافین خز وه که می ته بخز شان مرۆین ته د بدلیسئوه بیورن به زۆر گیسکتیک له رۆزه که می بستیئن، له چنگی من رزگار نابن.

شاقولی سولتان نیستاجلوو چاوشلوو - که دوايه والی هیسات بوو - بۆ نووسری نهم پوو پیرانه می گتپراوه، گوتی: باوکم پیاری نهم مسحه مددخانه بوو؛ دهگه لی ده چوو دیاریه کرۆ. له هه موو پی و به تایه می له لای بدلیس بی تۆشعی کارتیکی کرد که هه موو کهس نهمسپ و چه کی خۆی فرۆشت و بمنانیان دا. باوکم له دۆلی کیفه نهمور نهمسپه که می خۆی به چوارنانی گارس فرۆشت و کهس نه می ده کرا به خۆرای می نه جۆیه که یاخۆ نانه کی بتهرسی له بۆره بیباگان بستیی. شتی له مانهش پیستیری به چاو دیوو که له میرانی ده زانی و لیره بیلیم ده بیته درۆداداری. جا که زانی وا میره کوورد به سرجه می چوونه بهر باره گای شایی، له دیاریه کرهوه رایسپارد نه گهر فرمانی شاهانه می بی چمند و چون بۆ گرتی نهم میره کوردستانیانه بیته دانی، به لاین ده دم نهم شوینانه می کوردستانی که هیچ کاتی نه هاتوونه بهر که مهندی پادشایانی له میزینهش، من به ماوهیه کی زۆر هندک بیگرم و بیخه مه مشتت. کاتی نهم پیشیاری می نهم له بهر ده می شادانرا، له سر گفتی نهم کافره بهرعه لدايه - جیا له شامحه مدد شیره می و عه لی به گی میری ساسۆن - خرچچوون هه موویان پتچان و ههر بهک له وان درانه ده ست نه میرتک له قزلباشان. میرشمره فی دابه نه میرخان مووسلو.

لشکری شاگه لیتک پتر له دنکی بارانی غورهم کۆ بوونه وه و بوونه سن قۆل: قۆلیتک چاپان سولتان بردی که بدلیسی بی بستیی. دئیو سولتان رۆملووش به قۆلیتک پوری کرده ناوچه می هه کاری. به کان به گی قۆرچی باشی تکلووش به تیبه لهشکرتکه وه رهوانه می سر جزیر کرا. دیسان باسی نه و گیرانه و رزگار بوونی هینتیک میران - خودا یار بی - به نۆره می خۆیان لئی ده دوتیم.

پوخته‌ی مهبست:

ماومیهک نمو نه‌میرانه له گرتووخانه مانهوه و روژتیک له پر دهنگ داکموت که شه‌یه‌لخانی نوزه‌کی به لمشکری بیتادموه له ناوی جه‌یحون پم‌یموه و ده‌یه‌وی خوراسان بگری. به بیستی نهم هم‌واله شان‌یسماعیل شاش و واش بوو؛ له گرتنی میر و مزنانی کوردستان تووشی پم‌شیمانی بیوو. هیندیکی لی نازاد کردن؛ لیشی پرسین سردار و پیشمواتان کین؟ هم‌مو به ده‌ستی‌جم گوتیان میرشرف و مه‌لیک خلیل. نموانی دی هم‌مو بردا و نمو دوانه‌ی به بماندی هینستن و ده‌گمل خوشیا برمو خوراسانی بردن.

محمه‌دناغای که‌له‌وکی^۱ و دهروش مه‌حمود که‌له‌چتری - که به بیسی کۆکه‌ره‌وی نهم پم‌پانه بۆ دلسۆزی و ناکارچاکی له ناو هۆزی رۆژه‌کیدا و بگره له هم‌مو کوردستان وهک نمو دوانه ده‌س ناکمون - به بی نهم‌وی کس بیاناسی ره‌گمل هۆردوی شاده‌کمون و ده‌چنه عراق. همر له دۆزی چمند روژتیکدا میوه و خۆراک هه‌لده‌گرن و ده‌چنه چادری تورکمانان و سر له میرشرف دهمن و کمین و به‌ینی خۆ ده‌کمن که چۆن راکا و کهنگی هملی.

لمشکری شاله چالی‌کولی سر به ره‌ی وچانی گرت. محمه‌دناغا و دهروش مه‌حمود زانیان هه‌له و هه‌لکه‌موتوه؛ چمند نهم‌پتیکیان به زینمه له نهم‌یوی هۆردوو راگرت. محمه‌مدی ممرشاخوری پرتافی - که له بهرگی دهروشاندا خزمه‌تکاری میرشرف بوو - له شوینی میرشرف خموت و میرشرفیان له ناو چادری دست به سری هینا دهر و ساریان کرد و چمند پیاویتی زۆر به کاری ره‌گمل کموتن و کوردستانیان کرده‌روگه. بۆ به‌یانی لای نیسوموژ تورکمانان پیتیان زانی و له خۆبوردویی و به جهرگی محمه‌مدی ممرشاخوریان به لاهه زۆر پیاوانه بوو، به نمرسی خۆیان به‌خشی و چیان لی نه‌کرد.

محمه‌دناغا و دهروش مه‌حمود و میرشرف هاتنه مه‌لهمندی هه‌کاری و چوونه گوندیک که شیخ نهم‌یری بلباسی له بهر گتچه‌لی قزلباش له زیدی خۆی تهره بیوو، له‌مو گونده‌دا خۆی مات دابوو؛ خهریکی گارس چاندن بوو. له‌مو ده‌مه‌دا که نموان چوون، بیتیکسی به ده‌ستمه‌ه بوو په‌له

۱- له فارسیه‌کی چاپی میسر، لیره «یارمحمه‌دناغایه» به‌لام دواپی همر «محمه‌مدی بی پاره. هه‌زار

گارسه‌کمی ناو ده‌داشت. محمدمدناغا و دهریش مه‌حمود لومو لای ته‌خته گارسه‌کموه قادی لیده‌کمن و ده‌لین: وهره مزوانی‌مان دمیبه تا مهرشرفت نشان دین. باوره ناکا و ده‌لی نوه له ناوهر به دورره. ده‌لین خوا دهرفتی داوه و له به‌مندی پزگار کراوه و ده‌گمل خومانسان هیناوه و هیچ گالتمت ده‌گمل ناکمین. بیتی ناودتری هه‌لداشت و سوژده‌ی شوکرانی خوی برد و رایکرد خوی گمیاندسه‌میر و کومته سمر خاک و پایموه و فرمیسکی شادی هه‌لوهراند. مینا یاقوب، که له گۆشهی غه‌مخانداه له سونی یوسف سۆمای نه‌ما و به بۆی کراس بینا بۆوه، نعوش به ماچی دست و پای میری ههره خۆشمویستی، چاری دلّ و دلی چاری پوون بوونهوه و به گمشکه داریموه ده‌یگوت:

سویاسم بۆ خردا وا به‌ختمیارم له‌ممولای ریشک و پیشکن کاروبارم
له‌ناسۆ تیشکی دلشادی پمیا بوو شعوی دهرد و که‌سمر تهمفروتونا بوو

شعر و پۆژتیک لومو مان و له سپیدی‌کدا - که میری نیقلیمی چوارهم له خیتومی گرتووخانه‌ی شعر دهرکوت و له ناسۆی کۆساران هه‌لات و تاری له کوردستان تارانده - نهو کۆسواره نهمسپیان تاودان و چوونه ناو هۆزی نیسپایرد. شعرهف به‌گی نیسپایردی پینشوازی گهرمی لی کردن و تا چمند پۆژتیک بۆ پشوودان و میوانی لومو نیتوانده‌مانهوه. شیخ‌نهمیرده‌گمل چمند کهمتیک به پیشروی چوونه بدلیس که مزگینی هاتنموی مهرآگه‌مین. تا مهرگه‌میشته به‌رموه، ناپۆره و هه‌شاماتی زۆر چاوه‌پیتی میر و فرمان بوون. دسته و له‌جی دهرمی قه‌لای بدلیس درا.

کورد به‌گ شعره‌فلوو - که له سمر بدلیس و عهدله‌جمواز و نهمرجیش گزیری شانیسماعیل بوو - کاتی زانی وا شیخ نهمیربه دوو هه‌زار چه‌کدارموه دهرمی قه‌لای بدلیسی دا، ده‌گمل قزلباشه‌کانی ناوچه‌ی بارگیری و نهمرجیشدا په‌لاماری شیخ میری داو له گۆک میدانی بدلیسی دوو له‌شکر ده‌گۆره‌ک راچوون. زۆر نه‌مابوو شنه‌ی شادی سمرکوتنی به‌رمو پۆزه‌کیانی هه‌لکا، که له پرتیکا محمدمه‌د به‌گی پازۆکی ولامی نارد: من له قزلباش بیترام و دیمه هیسادی خزمانم. به‌گریکاری و پزوی بازی فریوی شیخ نهمیری داو له جه‌نگی جه‌نگ و تمنگانه - که تینی بلنسی شعری موسی عاسانی هه‌لده‌په‌رووزاند - ده‌گمل پینچمه‌د که‌س پازۆکی له نهمکهمندر بۆلاغی‌یه‌وه هات و پشتی له شیخ میری سهند و به شیر ده‌پۆزه‌کیان به‌رموو!

پژوهگی که تا نمو دهمه وه کووو لیزگهی کز لینگ کز بوون، به دهردی حموراله چوون و لینگ بلاو بوون! بهختی بن ته می کورد به کی وهک نه ستیره ی کاروان کوزوی لای شموه کی گه شه ی کرد و چاوی وری پژوه کیانی به شماره له سز خست و به پانمود شالوی برد.

شیخ میروهک هه سیره ی بنه له سیره کرتن نه کموت و له میدانن ناوا نه بوو؛ خمزای کرد و همرای کرد تا ویرای عه لیاغای کوری، بهرکی شهیدانیان پوشی و مردانه له میدان کموتن. قزلباشان که شیخ میریان ناو لینابوو: قهر میزید، لاشه ی نمو و کورده کیان له ناو کزک میداندا سوتانند.

دوای نمو بهلا دلتمزینه، دوز له میرشرف نالوزا و دیسی دلخواز له پشت سپرده ی ناهومیندی خوی مه لاس داو تا چاره سازی بینچاران دهرتانی بز نبردخساند، کری کویزه ی ره ها نه بوو.

هوی سپههم:

چیزکی بدلیس ساندنموه و دوا بهسرهاتی مهرشرف

خردادای پاژ دوه! هرگا خودا دای	له ناو مهلبندی هاتان خیر و کویخای
دبهر ناوزهنگی تزدان خیر و خوشی	له سمر خهرمانی سووری بی کلوشی
هه مسور شویتیشک له تقوا شاهدانه	مهلیش راست دهبن بی ناو و دانه

میرشرف که لهو هلهدا بوی نهره خسا بدلیسی دسختاموه و به شوین چارهدا ده گمرا، کاتی زانی که خونکاری سرزه مینگر (سولتان سلیم خان) به نیازه بازیک بهرو نیران باوی و داگیری کا، نموش ویرای شورسواری دنیا دیده پسنیدیدی هونروهوران و سمرتیریدی به ختمه هوران و شارهزای هه مسور پی و شوینان و ماموستای سپی وه خوینان، له کری و نه خشی دینداریدا تمونگه ری کرزپیس و نموی خواناسانی بدلیس (هه کیم نیدریس) و ده گمل ناموزگاری هه لبارده ی خانهدانی ناس و دیارده ی (زیانددین محمهد ناغای که له زوکی) پمیسان و گشتی دلسوزی و سوزی دور له گمرد و توزیان به ناسانه ی دهرلته خانه ی بهری عوسمانی راگمیاند و بز نم مهبسته بیست کسمیان له مهن و میری کوردستان ده گمل خودا کرده همدست و نامه ی بهندهواری خوینان به هوی مهولانا نیدریس و محمهدناغای که له زوکی بز ناستانه ی هات هیلانه ی سولتان پهوانه کرد و سولتانی دوست

لاوتنه‌وی دژ و نیمیار تاوتنمه‌وه، له سمر بیسر و پیشنیاری سر و مەزنانی کوردستان، به‌ره‌وه عه‌جه‌مستان بزووت و بۆ نەرمەن و نازربایسجان بوو به بزووت و له سمر سارای چالدیرانی، شانسیماعیلی به‌رخۆ داو تینکی‌شکاند. میرشەرف و چەند سەرداریکی کوردستان، جەمەداری کامیاری سولتانی بەخت لەبار بوون. خان‌مەحمەد -سەریەرشتی دیاربه‌کر- لەو شەڕە سەری تینداچو؟ سێ برای بوون: قەرەخان و عیووز به‌گ و نولاش به‌گ. قەرەخان بوو به جیگری و کرا به والی دیاربه‌کر و بدلیس درا به عیووز و فەرمانه‌هویی جزیریشت، دیوانی شانایه به‌ر چەنگی شولاش به‌گ.

که نالی به‌پێزی سولتان له تەوریزه‌وه بۆ لای رۆم رووی وەرگێرا، حەکیم نیدریس به سولتانی خاوهن شکۆی پیشنیار کرد که میره‌کانی کوردستان له به‌زه‌می شاهانه‌تان چاوه‌نێن، ولگمی باب و بایسرایان پێ ببه‌خشی و به‌کتیکیشیان هەر له خۆیان بۆ به‌کی به سەرداری گشتی و به تینکرایسی هێرش به‌رنه سەر قەرەخان و له دیاربه‌کری دەرپەرتن. سولتانی هەموو دنیاگر له وەرمانیدا فەرموویان هەر کام لەو میر و مەزنانه‌ی کوردستان بۆ میری میران دەست دەدا با بۆ خۆیان ناودێری کەن و دابنێی و میره‌ کورده‌کانی‌تریش ده‌ژێر فەرمانی ئەودا بن و کۆشش بکەن قزلباش له ناو به‌رن. حەکیم نیدریس جوابی‌داوه که ئەوانه زۆریه‌یان هێند خۆیەرستن هیچیان سەریان بۆ ئەوی‌تر ناچه‌میتن و ئەگەر تۆ چاوت لەوه پێ قزلباشان له ناو به‌ری، وا باشتره نۆکه‌ریکی به‌ر باره‌گای دنیا په‌نا ئەم پله‌ی پێ بسپێردی تا سەرداره کورده‌کانیش زوو بێتته به‌ر فەرمانیه‌وه و ئەم کاره زووتر کۆتا بێ! له سەر پیشنیاری مه‌لا چاروش، مەحمەدناغا -که بیفلومەحمەدیان پێ ده‌گوت- کرا به میری میرانی دیاربه‌کر و سوپاسالاری کوردستان بۆ گرتنی دیاربه‌کری په‌وانه کرد. هەر دوو لەشکر له قوچ‌هەسار -که له نالی نووسه‌ییینه- وه‌ک هه‌وری به شریخه و گرمه به‌رانبه‌ر به به‌ک ریزیان به‌ست. به‌کەم دەستە‌ی به‌ر له هەرکەس بوونه دەسته‌چیلە‌ی شەری، رۆژه‌کی بوون. ئەوان زووتر هێرشیان کرد و تاج ئەحمەد و قاسم ئەنداک‌ی و میرشاهوسینی کیسانی و میرسەیفەمدین و عومەر جاندار -که قاره‌مانی رۆژگار و پالەوانی هه‌ره به‌کار بوون- لەو رۆژه‌دا شه‌هید کران.

زۆریه‌ی ناغای رۆژه‌کیانیش به تاییه‌تی مەرحەمەد ناسرەدینی و سەیدسەلمانان قه‌والیسی و قه‌رابادگار و زۆری دیش -که دادی مەردا به‌تیان‌دا- له مەیدانی‌دا زامار بوون. قەرەخان له شەڕدا

کوژرا و لمشکری قزلباش شکا و زۆریه‌ی زۆریان به دلیل گیران.

سەری دوژمنانیان نەوی کردەوه پەری بەختی سلیمان کەوی کردەوه
 وڵاتی گراویان بە شیر ساندەوه برینیان بە سەربەستی برژاندەوه

نەوسا کە هەر میره کوردێک بۆ گرتنی مەلەبەندی خۆیان بزوتن، میرشەرفیش بە هاوکاری مەحمەد بەگی حمزەویی و میرداودی مەزنی خێزان و میرشامحەمەدی شێروویی و میرانی مەکس و نیسپایرد، دەوری قەلای بدلیسیان دا. نابلۆقەمان زۆری کێشار دژداره قزلباشەکان لە قەلادا زۆریان بۆهات. گوتیان نەگەر مەحمەد بەگی غەرزانی و میرشامحەمەدی شێروویی دەستەبەر بن - کە خۆین و ماڵ و مەندالمان دەپارێزێ- قەلای بە دەستەوه دەدەین. لە سەر نەو مەرجە پێک هاتن و میرشەرف نەو دژدارانەیی بە دوو میره کە نەسپارد و گەیانەیاننە سەر سنووری نەرجیش و وان و رەوانەیی ئێترانیان کردن.

نێتەر هەتا دێزەمانی لە دیوانی سولتانەوه و لە دواي نەویش لە لایەنی سولتان سولەیمانخانەوه، پارێزگاری نەو سنوو و کەوشەمانە بە میرشەرف سپێژابوو؛ نەمرکی خۆشی زۆر بە باشی نەنجام دەدا و هەر دوو لاشی دڵ راگرتبوون و نەبەهێشت هیچ لای لێ پرەنجێن.

هەتا نەو سەرووبەندانە کە چووا سولتان تکلۆ بێسوو کۆتێخا و هەمەکارەیی شاتۆماسب و نۆلمە تکلۆی خەمی کرا بە سەریەرشتی نازربایجان و بۆ پارێزگاری کەوشەمان زۆتر کاتی لە وان و وستان رادەهوارد. کاتی حوسێنخانێ شاملو دەگەڵ چەند قزلباشێکمان لە کۆتستانی کەندمانی نێسفەمانی، چووا سولتانیان لە ناو برد و خێلی تکلۆ لێیان شێوا، نۆلمە لە تەورێزێ یاغی بسوو؛ گەنجینەیی شاهانەیی سپێکرد و دارای تەوریزێ پووت کردن و بە مەلھووری مالی زۆری کۆ کردەوه و پووی کردەمەلەبەندی وان و نامەیی تۆی لە کۆیلەتی و بەلێنی زۆر دڵخۆشکەرەیی بە پیاوی رازداری خۆینا، بۆ بارەگای سولتان سولەیمانخانێ نارد. کاتی دەنگ و هەوایی ناو نامە، وەبەر گوتێچکەیی خاوەن شکۆی سولتان کەوت، بە فرمانی بێ چەند و چون میرشەرف بە لەشکرەوه پووی کردەوان کە نۆلمە و ماڵ و مەنل و پیاوەکانی بێتێرتە ناستانە. نۆلمە دەگەڵ دووسەد سواریک لە پیاوانی هۆزی تکلۆ تا خەروم هاتە پێشوازی و لە سەر رەخی چۆمی خەروم چاویان بە یەک و دوو کەوت. نۆلمە پووی لە میرشەرف نا

که له قه‌لای وان میوان بی و بیته میوانی نۆلمه و پشاش چمند رۆژ بچنه بدلیسی. له‌م بهینه‌دا هیندیک خه‌لکی وان و وستان به میریان گوت: ژنی نۆلمه دایمی شاتۆماسبه و ده‌گه‌ل برابه‌کی خۆیدا نارده‌بته لای شای نیران که نیرانیان خۆش کاتمه. نه‌وه‌ک نۆلمه به‌گزیکاری شو میوانداریسه ساز دای و تۆ و ناغایانی به‌رده‌ستت بکاته دیاری ده‌ستی خۆ و به به‌رتیل بتانا به شا. میرشهره‌ف له‌م باس و خواسه تاسا و کموته دلخوریومه و خۆی له چورنه قه‌لا گرت و هرچمند نۆلمه تکای لسی کرد به‌هره‌ی نه‌دا و زۆر به‌هانه‌ی هینانومه.

له نه‌نجامدا بریار درا نۆلمه سولتان و میرشهره‌ف له گوندی خرکوم بسیتن و نه‌میره به‌گی مه‌حمودی و چمند پیاوکی نۆلمه بچن مال و مندال و بارخانه‌ی نۆلمه و ده‌ست و پیوندانی له قه‌لای وان. دهرخن و پینکوه بچنه بدلیسی. میربه‌گ و هاوپیکانی له شویندا گه‌ینه وانسی و برای نۆلمه و چندیکی تر دهره‌زیمان قایم کرد و پیمان نه‌دا میربه‌گ و پیاری نۆلمه بچنه زووری. میرشهره‌ف که نه‌مه‌ی زانی پیتی وابوو چورنه سه‌ر قه‌لا و دهره‌دانی که‌لکی نیه و له‌وانه‌شه قزلباشی دهره‌به‌ریان لی کۆوه بن و نۆلمه‌ش سه‌ری تیندا بچی. چاری ناچار نۆلمه و نزیکه‌ی دووسه‌د کس له پیوانی -که به پیسر میره‌وه هاتبوون- خسته ته‌ک خۆ و به‌رمو بدلیسی په‌وانه بوون.

نۆلمه و هاوپیکانی نۆلمه مال و مندالیان به‌جی ما و عاشته‌بایان بۆ ده‌رنه‌چوو. هر به‌سو کمل و په‌لی به‌ریان و به‌و پاییزی سارد و زریان، هه‌ناو بریان و چاو به‌گریان و به نه‌سپی بی زین و لغاو، بوونه هاوپی میرشهره‌فن.

سه‌مه‌ده‌سه‌ه‌نه‌مان قه‌والیسی -کۆنه له‌له‌م- بۆی وه‌گه‌تپام گوتی: نه‌وسا که نۆلمه و چمند ناغایه‌کی هاوکاری هاتنه به‌ر دهرگای خنوه و گوتیان کاریکی گرینگمان له خزمه‌ت میرشهره‌ف هه‌یه و ده‌مانه‌وی عمزی بکه‌ین، میرشهره‌ف فه‌رمووی بینه زوور و لیتی پرسین کاره‌که‌م چه‌یه؟ گوتیان نۆلمه له دوا‌ی سا‌و عمزت ده‌کا: مه‌رده‌زانی که شو برا و خزمانه‌ی من چمند به نه‌می جوولانه‌وه و ده‌ستیان به سه‌ر مال و مندالی مه‌دا گرت و نیتستاش ناوا وه‌ک سه‌للی رووت بچینه به‌رده‌می سولتان نه بۆمه جوانه نه بۆ تۆ. یان فه‌رمان ده‌من و هه‌موو هه‌والانم سه‌رژنی کمن و سه‌ره‌که‌مان بکه دیاری و بۆ ناستانه‌ی خونکاریان به‌پی بکه، یاخۆ به‌رمانده‌به‌رمو وان به‌گه‌رتینه‌وه شو ناگه‌سه‌نه ته‌مه‌ی کهن و مال و مناله‌کان بیتیین و نه‌وسا به دلی خاتره‌جهم روو بکه‌ینه خزمه‌ت

سولتان و به سمریمرزی خۆمان پانئیین.

مهرشرف زۆری بز پامسا و فرموروی: فرمورودی خودا و پیته مبرانیسه که بز کاران ناموزگاری به دۆست و هاوکاران بکری. ئیمش ته گیسرمان دهنترینه خزمهت سولتان. پیایوی ئۆلمه گه پانسه و هر لمو شموه دا مهرشرف چمند ناغای جی باومری خۆی کۆکردنوه و مهبسته کهی خسته بمریان و هر کس چی پی باش بوو گوتی.

له دواچار مهرشرف فرموروی: له راستیدا نهم کابرایمی بعم بیجموه بنترینه خزمهت سولتان، دمیکنینه دوژمنی خۆمان. من به لاموه و با باشه سی سه د کهمیک پیاری نازا و لاری به کار بنترینه سر ری وان و رینگه ئۆلمش بدمین بخوا. کاتی کهمیک دوور کومتوه همر باکمین: ئۆلمه ههلات! هیندیک پیایوشی شوین بهمین و ئۆلمه و چمند کهمیک هاروی بکوژین و سمره گانیان به خهمبری ناخۆشوه بنترینه ناستانه و نمر به لایمی له کۆل دنیا بکهموه. نهینا ناوا ئۆلمه بخوا و بگاته باره گای سولتان، نیمه کرده پشیمان و توشی گیتچهل و همر دئیین. هیندیک گوتیان تو راست ده کهی به لام هیندیک ملیان نهدا و گوتیان: سمر و چاومشی بیگانه و سمر به دولهت له ناو لشکرماندا زۆرن، نه گمر سهی ناشکرا بی کاری مهبه، سزای زۆر گومره مان ده دن و پاکانهی خۆمان پی ناکری. ئیشتر نه بمرانی ئۆلمه و نه پلانی مهرشرفی به جی هاتن. ئۆلمه وهک دۆلمه ههله و شارهاته بدلیس و لموی پوشته میان کردهوه و بموی پری پتی و قه دروه رهوانهی ناستانه میان کرد.

ئۆلمه کاتی له بمره کونهی بدلیسی چوو بمودیوا، بوو به دیویک که له ناو غاری درچوی یان همزیایم که تامه زۆری خوین مژین بی، پک و کینهی له مهرشرف له ناو سینه جی کردهوه و همر گه یشته بمردهم سولتان رشایوه و گله و گازندهی ههله پتشتن و گوتی: چونکه دۆستی همره باشی قزلباشه، سوو کایهتی به سمر هینام و تمنانهت نیازشی وابوو بز دلخۆشی شاتۆماسب من بکوژی. له بزمیت چاومزۆم مهرشرفی له کار بهخی و بدلیس به بمرنده بسپیری و خوا یارم بی همرو ولای عهجم و ممله بندی نازرایجان خۆناگرن و به زۆنکی زوو دهیاندسه دست پیایوی تو و نمر کارهش همره من ده کری و له لام وهک ناخوار دنومیه. بز راست و درۆی قهشم بنترین له دوری مهرشرف باومر ناکم به قسه و بکا. لمو ده مه دا عملی سمدان - که پیایوی قموالیسی سوو - ده گه ئۆلمه میان

نارده بود؛ هر لهوی بود. ناردیان هینایانه دیوان و لییان پرسی: له ناستانهی سولتانهوه له میسه رکهت بگپنرموه دی یان نایه؟ کوردی دلّساف و بیگری گوتی: نیستا و لهم کاته هاتنیان بز درگای باره گای بهرز، شتی له ناوهز به دووره. وزیران و کاریدهستان وهرامی عملی سهیدانیان کرده بلگهی راستی نۆلمه و هرچون پیسه، وایان برده بردهم سولتان و نهم قسعیان به نیشانهی یاغی بیون و شورش زانی و گوتیان دیاره قزلباشی له عوسمانی پیی باشته. له سر نهمه هر نمو دهسه بدلیس به نۆلمه به خشرا و زور چه کداری ینگچی چمری و تازه شرکمر بز نۆلمه کو کرایهوه که بدلیسی ده گمل بگرن و فیل یاقوب پاشای میسری میرانی دیاره کریان کرده سرداری لشکر و شویش سی هزار چه کداری له دیاره کر و کوردستان و مرعش و حمله بی دنگ داو بردنیه بدلیس گرتی.

مهرشرف لهو دنگ و باسه تاسانی به سردا هات و نارام و حه جیمینی نه ما. هر چند دیاری و پاکویننامی نارد بهر باره گای بهرزی سولتان، سوودی نهاد. گموره وهزیری نمو دهسه رکی کونی له مهرشرف ده دلدنا بود؛ مهرشرف نسیپتیکی باشی له شمری هوزی پاژوکی ده گمل تالان هیئنا بود، سره لئوهزیر روی لی نابوو که نسیپه پیشککش بکا، نمیدابویه! شویش نۆلمه خزی کردهوه و گوتی به داد و بیاد نهاد و بهانهی نسیپه کوی پیگرت.

مهرشرف که ناهرمید بود، چاری ناچار قه لای بدلیسی دابهست و سینه سد پیاری خاوهن ناوی مهرگکی پلنگدیری روزه کیانی خسته بردهست نیسراهم یاغای بلباسی و میرمهحه مد ناسردهینی، که پاریزگاری بدلیس بن و نسیپاتی قه لاداری و نیسروی روزه تمنگانان و هم موو پینداویستی دانی. مهرشه مسدینی کوی خزی ده گمل مال و خیزانیدا نارد قه لای نه ختمار و قه لاکانی مووش و نه خللات و کیفه نندور و ناهورک و کلههوک و فمیروز و سه لم و گولخار و تاتیک و سوی - که نمو زمان ناوهدان بیون - هم مووی روزه کی لی دانان و بز خوشی وهک گوتیویانه «دوامین چاره داغ کردن»، چند کسی ده گمل خزی برد و خزی گیانده ناستانهی شاتوماسب که نمو سایه له تهوریز بود؛ پنهانی پی برد و داخوازی هیمداد و کومه گی لی کرد و شانمو پهری پتیزی لی گرت و هرچی مهرگوتی، نیگوت نا.

فیل یاقوب و نۆلمه سالی ۹۳۸ ک (۱۵۳۲ ز) هاتن دهوری بدلیسیان داو شمر و هه للا

هملایسا و گم و بلتسه و کوانوی شمر له پشت همورانش دایسا. همورو پوزان که پاشای شهری نوزله می قه لای عاسمان که معندی تیرتزی به تاو دهبورج و بارووی کونگره می مه کزی نستیران ده گیراند، گم مه لای نایبری جهنگیش ده خزایه ناو گمره لان و ده بووه شمیری پالعووانان. هرگا همیعی عاسمان پیتر، له ناسوی کیتو درده کموت و پاسموانی ده شته پانی عابی په نگی بر ده کموت و ترفه می له سر کیتفوه پشودانی راده گمیاند، مردانی دل برود و نمبردانی ده شتی نمبرد، خوروی سمریان داده مرکا و دستیان له شمر هلدگرت و پایان له گم ده حمساره و لعشیان ده خسته سمر همدرد و مژولیان تیک ده پیراند و پیلوریان به چاودا ددها و خمونیان به خوتنموه ده دیت. ماره می سنی مانگ واگوزمرا، بورج و کونگره می شورده کان به تزیی قه لارمین و منسجه نیکی که فر سوتین وهک ددانسی پیرهنه نکان پر بورن له که لای و کولین و هیند نه مابوو که قه لای سمر بچه میتنی، شاتوماسب له پاته ختی تمویزهوه بز ریزگرتنی مهرشرف بز خوی روی کرده بدلیس و کاتی خبهری هاتنی شاله نه خلات و عدله جمواز بلار بزه، فیل یاقوب و نوزمه به جروت دستیان له بدلیس هه لگرت و ری هه لاتیان ره چار کرد. به جوزیک سمریان لی شیوا، زوری زوری گرانبار و خیرهت و دوو تزیی گموره - که له لای روزه لاتی شار هم مبری درگای ته لیس، دابه سرابورن و دار و دیواری قه لایان بسو دوو تزیانه ده ته پاند - له ده شتی شمرگه به جه مان. ده گیتنموه قمریادگار که له دوایه دوره کایان به نازناو دایه، هر به سواری له قه لاره بازی برد و به چوار ناله نه سپی تاو داو له نه خلاتی همواتی دوژمن هه لاتی به باره گای شاهی گمیاند و به لاواندنموه شاهانه و به به خششی شایانی خوی سرفراز و بی نیاز کرا.

مهرشرف بز پیشکشی شا و دیاری همواژ و یارانی، فرمانی دا که دهو و دووی سال و داهات و مهرانه و پاتالانه می همورو هژز و ختله کانی ناوچه می بدلیس و هر شوتیک که ده برده مستی نموده - چ کافر و چ موسولمان - هم مووی ده بی کز کرتنموه. باج نه ستینی زور قیرسیچمه و زیر و تیزی وه ناو خستن و به سنی پوزان دراوتیکی بیتادیان بز و مسر په کنا. له نه خلاتی به خوشی هاتنی شاره، میوانداریه کی وای سازدا و ناهمنگیکی وای بریا کرد که هیچکس وینه می نهدیوه. هموتوانه لسو

عاسمانه به هر حموتان له دهژنی مانگیان ددها و بانگیان ددها و بانگیان له نستیره ده کرد بیننه سمیری. زوهره وه سه ما کهوتبو؛ خزی باده دا. لهیل و مه جرووم بهیتی خزیان له بیسر چوویوو؛ بهو ناهمنگیان هه لده گوت. جووتهی کهوان، کهوان ژهن و قرژانگ به دوو سمر دههات و سمیری خزی به شاباش ددها. که لایو گلمسی ده کرد که خور رتگی لی بریوه و ری نادا سترانهک بیژی. کاروان کوژه به واق وری ده کاروانچیانی ده خوری که لهو خواندها به شدار بن. تای تراز و به دوو سمره همر میوهیان هه لده کیشاو هیشوی پیرو له خوی دهویست هیشووه ترینه کی وا با، که لهو کویه دا خورابا. پژوی گموره دامین- دامین بارهش- بارهش خهلات په خسانی زتی پیوو؛ بهریکی داروده منی ناخنیوو؛ ورچی زل و ورچه چوکه - بز مل و مزی تیکه بهرماو- پاسهوانی خیتوتان بوون. به هزاران چاو له کادز له بهرد و کهلی ناورگی بهریره ژشان پرورش بوون و ناویان ده کرد. په شمالی سهد نستونده کی و خیتوهی ههشتا چه لاکمی و کونی له بان چیلی تازهی ناوری شمچن، همر یهک بز زور خز نیشانان، قوتکه کی گولینگی کولویان ده ورگی عاسمان گیرابوو. له بهر تهختی زتی و زتی و مرواری بهند - که کهس نهیده زانی چمنن- همر ری پیداریش نه مابوو. له ههردهران و دههران، داری عود و نه سپه مندهری چاوزاران، له سمر سکلان هه لده قرچان و بیتل و که پی میوانانیان دناختی و بز بین هه لکلان له میهر بوون. ستان لاری هه لاولاری چاو مهست و له دل ههنگیوه به پیانی زتی و زتیوه و زهرده خهمنه به لیتوهه، همرای فرموو به خورموه میان گالهی ده کرد و به تیلهی چاو، خواهرستی له زهریشیان ورده گه مراند. گزوانی بیژانی دهنگ خوش ژانی دلانیان دهرهواند و خه میان بهر و پیوو ده کهواند و ره گی کهسمریان ده خهواند. سه ماکمران له دلهرمان و دلهرمان به بهر دهف و دمه گموه و به جلکی هه مپرنگموه، تهنگی دلیان دهره تاند و نیشتیای گراویان دهرهواند:

چ کس نهیدیگه ساوا نان و خوانی	چلۆن بانگیتشتیک؟ ممر خوا بزانی
گه ری دهریا و چه همیشه که میان دهناسی	نه مه نده پیژ کرابوو جوره ماسی
به کسورزای و بهشی سووره و کسرای	له ناو پوندا مه لسی قاز و مرای
قسرانسی پیو به لار و هیلکه کمر هات	میشک همر نه پر سه چهی به سمر هات
گمه و قسپه له سمر دنیا نه مابوو	که قوژک و کهو نه و نه ممر بهر پرابوو

چرین و هه لکرانیان بسو له سر شیش	قورینگ و پۆر و چیرگ و بۆقله و میش
دهبوو گسای ژتسر زهوش پهل پهل کرابا	له بهر پییری نه گهر گۆشتی خورابسا
کسلای دووگسهبرخیشی له سر بسو	پلاو ساوار نه بهس گۆشتی له بهر بوو
وهیان زانسی خوراون دیتسر زه مانی	تەنانت کار و بهرخسی عاسمانی
گهر و فتدهر بهزار و بنیقل و چاو	گولار و ماست و دۆ و دۆشاو و خۆشاو
مهلا و شتیخیان دهخسته سر بههانه	سجوق و میتۆز و ههنگوینی شانه
له خسۆرایان دراند پوو بهندی شەرمی	تسری و گندۆر و شفتی و خۆخ و ههرمی

تا سی یۆژان بهزم و ناههنگ له نارا بوو. له ناو میوانان کەس نه ما له بهخشش گیرفان پر نه کا و هیچ تامهرزویه کیش نه بوو له چێژهی خۆش، خۆی مر نه کا. نمو جار نۆرهی پیشکەشی شاهاته پیتی. شتی وایان له کۆر دانا و دیاری وایان هینا گۆرۆ، که تا نیتستا نه هیچ چاوتیک نهو نه دی پیکمه دیوه، نه هیچ گۆتیهک باس و خواسی نایابی وای به بهرگوتدا تیتیهریوه. دهسته دهسته مهلی پاری له سهقر و واشوه بگره تا شاهین و تەرلان و باز، نەسپی که حیل به زینی قهلتاغ زتیرهوه، کولهوشهگ، پارچمی ههروهنگ، مهخمر و زتی یافتی فهروهنگ، له بهر چاری شاپریزگران و چاوی سپر بهزه شاهانه به خۆشیموه سهیری کردن. نهویش که مبهره شیریکی زتیره و گهوههر وی خراو و خهفتانی ناوری شمی چوار تویی زتیره دۆزی به خهلات دایه و نازناوی خانیشی لی نا و یه کجاری سرفرازی کرد و پلهی سهرداری لهشکر و میسری میسرانی کوردستانیشی پی بهخشی و فرمانی پیروزی و جوانی لهو بارهوه بۆ خسته کار که وا لیره پای دهگوتین.

روونووسی شهرمان

چونکه نیازی به نه پهی دهسه لاتی خونکارانی ناکار تهرز و ههوتیشی به رهوژوور چرونی کارواری پادشایانی خاوهن شکۆ، چاوه دتیری و راهیتانی کۆمهلتیک له سهروهانه که نهوانه دایم و دهرهم له پیناوی بیسر و بهوا تیتکۆشاون و له بهر هیچ کۆسپ و له مپهرتیک دانه ماون و له مهیدانی مانوو بوونی و بۆ نهترسان له تیتچوونی گۆی چالاکیان له نامپایان بره دۆتهوه، له پای خزمهت گوزاریسا و له باری

فیداکاریدا همر سوور بوون و له خاوی و گزی دوور بوون و هه موو سرمایه ی ژیانیان بز دهرگای جیهان پهنامان و باره گای گمردوون ناسامان بهخت ده کمن و به گیانبازی و له خویردن، کمند و کۆسپی سمر پرئ نئمه تهخت ده کمن، لمو باره و پالووی فرمانپهواوی و گمشدهری دام و دهزگای ترۆپ بهرزی حکوموهمتحان، سمرهوی میرانی همزن و پوختهی بنه مالمی گوره، ژیهاتوی دسته لاتداری و بهختیاری دین و دنیا (شهره فخان) زۆر به دلسۆزی و پهراوه بهم خانه دانه بهرزه مان - که هیلانهی سمرهزانه - پهناهیته و وازی له دوژمن هیناوه و داوینی چاکه و بهزهیی و پیاوشتی نئمه ی باداوه و وه زوان حال پیمان نهوشی:

هائنی من نه لمبر پیزه نه زیتروزیوه ترسی دوژمن منی پیچاوه ته مالی نئوه

به کۆپی بهرز و پیروزمان سمر فراز بوو. بیتگومان بهزهیی و چاکه یی نه ندازهی شاهانه مان وهی دل و هیز و پیزی پی ده به خشی و وهک زانایان به رهوانی فرموو گیانه:

پهسیسو و پهناهی بیتگمه مالی من که سیک خۆ بههاوئته بن بالی من
له کس با نه ترسی به سوئند و بدلین وهناکه له گوئ کاتسری پی بلین

وا نمو میره پهنا بهره له ژیر سینهری دووهر و بهریانی نئمه دا ریگهی درا و پله و پایه ی نازناوی «خان» ی پندراو ناومان لی ناوه «شهره فخان». پئشموایی کزیله کانی دیوانی بهر زیشمان پیندا و له پیزی خان و میرانی خودان شانی بهر باره گای سمریلندا هساو کرا و کراش به میری میران و فرمانپهواوی هه موو میرانی کوردستان. بدلیس و نه خلات و مووش و خه نووس - ویترا ی نهو شوئانه ی تریش که ژیره دسته ی میری ده منیشان کراو بوون - به زه منی پاریزدای بریکارانی پیروز ی شاهانه ی خۆمانن زانی و بهو پیاوه شایسته من به خشی و سمر ههوساری بگره و بهردهو گیروداری دنیا داری و دارایی نمو ولاته مان دهناو مشتی گری گشتی نمو میره نا؛ تا هه همیشه وهک دیتین: «به چاکه کزیله پهناکه» نهویش چاکه ی له بهرچاو بی و له شاپتی خزمته ی شادا نه مه گذار و دس به کار بی و وهک نۆکهری چاک و دلسۆز، با چاک ی لۆ بکا به لادا و بز هیم پتهوی و هه مپهنگی، نهوهند هه موئ و تهقلادا که میر ومه زانانی هاوسای گشتیان لاسای نمو وه کمن و له سایه ی نم فیداکاریه ی، دم له

دو دم له بهرچاومان پسننتر و لامان خوښه ويستر دېي.

له سر همو مو وگزيړان و سرگرداني كوردستانه، كه نم خانه ناو دراوه، به ميري ميران بزائن و سرگزي بهر فرماني بن و هيچ كات و سات و زه ماني له بهر فرماني دهرنه چن و خاوه خاويشي لي نه كمن و گوي بژ چاره كاني شل كمن و هم پيداويستيكي بوي - كه بژ دولت بهره ي بوي - بوي پيك بئين. پادشايان و كزيخان و بژر پياگ و دانيشواني نمو ناوچانه و سرگومار و خيلمار و نازه لداري سر بهوتنه، گره كه خاني ناويراو به ترخاني شابزائن و فرماني هوايان خويسي و هرچي نيژي وه گوي بكمن و لاري و چوتي ده گمل نه كمن. نركي سرشاني خانيشه نرعي مسكين و ژيرده ستان ره فتاري نمونده خاسوي، نزي به خيري بژ بكمن. زوردار، بيژور بهر خونه دا و لاسار، همزار دانه كرزي تا ميري دهرودراويش چاوليكمري په چاوكمن و بمسر شوي نمودا برون.

هرگا نم فرمانه جوانه به نيمزاي بمرز و پيسر زمان رازايموه و نه خشيئندرا، نمو فرمان سميتندرا. به فرماني بمرز ميانه خوي بمرز بمرز تري كا و هتا هتا به بهيتي و هم ميشه دهر ميندا بي و دستي كسي بي پانه كا.

له بيستي سمره مانگي ناخر خير و له باو خوښي سالي نوسد و سي و نو نيسرا.

دواي وي كه سرچاوي بهزه ي روان و رووني شاهانه نمو فرمانه جواني ده لاند، شمره فخان جگمرگوشه كي - كه ميره مسه ديني ناويو - له نيختماروه هينا و په گمل پياوه كاني شاي خست. نالاي له شكري پادشا روي كرده نازر بيايجان و له پاته ختا حسايوه.

لومر ميندا خمبرياندا كه عوييدخاني نوزيه كي، خوراساني بهرخز داوه و وا نزيكيه ساليكيشه له دوره ي شاري هيراته و بارام ميرزاي خستوه ته ناو تنگانوه و پياوه كاني بارام ميرزا له برسانا هر چرمي كولاو ده جان! بمو باسه چرم برزته، شا شلمزا و ميره مسه ديني ناردهوه و نامهي پسر له دلانموي بژ شمره فخاني نووسين و كاروباري نازر بيايجاني بي سپارد. هينديك ميري قزلباش وهك: هلههل سولتان عمره بگيرلوو و نوهيس سولتاني پازوكي و شهجل سولتاني قاجار و نه ميره كي مه محمودي و مورسا سولتان - كه سمره رشتي نمويژ بوو - راي سپاردن كه بنه يار و هاوكاري و

هرگا له دوی هرکامی نارد و کومه‌گی له کی داوا کرد، زور زوو به دهنگیموه بچن. خویشی بز کیتشی عوبیدخان پووی کرده نالی خوراسان.

له باوکی خوم بیست دمیفرموی: کاتیک که من مالآواییم له شاتوماسین دهخواست، فرموی: بچو به باوکی خوت بلن هتا تیشه له لای خوراسان دینموه، هر چوینیک بی دهگهل عوسمانیاندا پتک بی و تیکی نه‌دا؛ چونکه نولمه دوژمنیستی و له بی‌فرمی و کمتنگیزی و دوژمانیندا له دنیادا بی‌تیشه‌یه. لمبر چاومه دنی عوسمانی لیده‌دا و تووشی گنجه‌لنکی ده‌کا. به‌لام شهره‌فخان گوی نه‌دا بمو ناموزگاربه باشانه و ویستی نولمه لمو کوردانه بکاتموه که هواسای بوون و وه‌ختی خوی چوویرونه لای فیل یاقروب پاشا و نولمه‌ی و هاتبوونه بدلیس گرتن. چوه سر میرداودی خیزانی و ناوچه‌کمی لی تالان کرد و سن پوزانیش ده‌وری قه‌لای خیزانی دا؛ که میرداودی تیدابوو. له هر دو لا چند بریندار و کوژراویش هه‌بوون. له پر دهنگ و باس داکه‌وت: نولمه گه‌یشته بدلیسن. شهره‌فخان قه‌لای خیزانی واز لی هتا و گه‌رایموه. له سر نه‌وه میره خمیانست باره‌کان تمواو له شهره‌فخان سل بوون و به کومه‌ل چوونه لای نولمه‌ی. هر له نار پوژه‌کیانیندا نه‌میردغای کیسانی و برابمغای بلباسی کوپ شیخ نه‌میر و قه‌له‌نده‌راغای فرزندمی محمه‌داغای که‌له‌وکی و ده‌رویش مه‌حمود که‌له‌چیزی له شهره‌فخان زیز بوون و ته‌کیانداوه ته‌ک نولموه.

پوخته‌ی شه‌مس: دیسانموه ده‌هزار چه‌کناری پیاده‌و سوار و تفه‌نگران و کموان به‌شان به سرکردایمتی نولمه و به کومه‌گی فیل یاقروب و به هاوکاری نمو کوردانه، ده‌پایزی سالی ۹۴۰ ک. (۱۵۴۳ ز) دا به پتگی ناوچه‌ی خیزاندا لشکریان بمره تاتیک هات و لمو ده‌مه‌شدا چه‌کنارانی شهره‌فخان له پینج هزار پتر نه‌بوون. راسپیری شاتوماسی هاته بیسی؟ ویستی پوو بکاته نالمتاغ و نه‌لشکوردی و پیوا بنیزی موسا سولتان و میسی‌تر له توریزرا کومه‌گ و هیمداد بنیترن و نه‌وسا ده‌گو نولمه راچی. بمو بیسه ناغای پوژه‌کی ملیان نه‌دا و به تاییمتی سعیدی عه‌لیاغای پرتافی - که لمو ده‌مه‌دا هه‌مه‌کاری شهره‌فخان و پیش چرموگی پوژه‌کیان بوو- به سره‌رقی و هیچ نزمانی له کتزی دیواندا گوتی: پوژه‌کی نه‌گمر ده‌خویان رانه‌بینن که به‌گو نولمه‌دا بچن، من فه‌له و هر‌مه‌نیه‌کانی ولاتی بدلیس کوم ده‌که‌م و هر بموان نمو شهره‌ی ده‌که‌م! شهره‌فخان له‌مه‌ر زانیاری

ره‌صل و نستیره ناسیموه دستیکی زور بالای همبو؛ گوتی له ره‌لم پروانیوه، نه‌سجار پلمی به‌ختی نۆلمه زور له سره و چارنوروسمان بمره‌زیره داکه‌وتیوه؛ به هیچ جزئیک ره‌وا نیه لم ده‌مه‌دا ده‌گزی راجین. به‌لام چه‌نه بازی زور و هر و گیلی نمو کوردانه ناموزگاری و بهن خۆ دان و بینیان چه‌قاند که بمو له‌شکره که‌مموه ده‌گز نمو همزاره زیلمی نۆلمه و فیله و کوردان راجن!

نۆلمه گه‌بشته تاتیکی - که سر به ناوچه‌ی بدلیسه - و هر دوو له‌شکر له‌وتندهری توشی یه‌ک بوون. نۆلمه پشتی له‌شکری خۆی دابوه کمز و پیشه‌کشی زه‌میتیک بوو همزنی لیتا چنابوو. شموی ناوی تیکردبوو، بیوه قوب و پیزی له‌شکری خۆی رانا، ینگیچمیری و کمانداری کردبووه دوو قول و له ناو دلی له‌شکریدا جی کردبووه.

شهره‌فخانیس له هم‌مبهر دوژمنی خۆیدا ریزی له‌شکری خۆی رانا و چه‌کداره‌کانی رۆژه‌کی به‌ بی‌نۆمه زوری دژ و رۆزی جیگه‌ی بیته‌نه بمرچاو، به‌ فیز و ده‌خۆرادیوی هیرشیان بره‌ و له‌ هه‌ردوو لا لاوانی له‌ شهره‌ سرخۆش و کفن پۆش و شیر و هشین و شیر گورین، له‌ ده‌شته‌دا مه‌حشهریان به‌ریا کردبوو. تۆز و تینی شهر و گه‌ران بیوه هه‌مو و خۆینی گهرمی لی‌ ده‌باری.

سه‌گزی یه‌کسرا چون له‌ ده‌شت و ره‌وه‌ز	له‌ دوو لاره‌ لاوانسی کوردی نه‌بهر
له‌می خۆینی گه‌ش لاش و که‌له‌ی ده‌برد	سی یه‌کسمان ناگه‌ری هه‌لده‌کرد
وه‌بهر خۆی ده‌دان هه‌ر هه‌له‌ی سی و چل	که‌مه‌ند هه‌زده‌ها بو ده‌هالا له‌ صل
درینگی ده‌بیسرا له‌ زور هه‌نده‌ران	مه‌تال بیوه سندان نا‌سنگه‌ران
نه‌گه‌ر مار هه‌با ده‌چه‌ ناو په‌لکه‌ سیر	له‌ به‌ر ریزی و گیزیوی تیر و شیر
برووسکی ده‌دا دوو‌خی تینی ده‌بان	تسه‌نگ دوو‌که‌لی بیوه هه‌ورتیک له‌ بان
له‌ گهرمی شهر توانمه‌ جه‌رگ و ناو	له‌ گشلا مه‌رگ داده‌باری به‌ تاو

له‌ جه‌نگه‌ی نمو هه‌نگامه‌دا و له‌و ته‌نگانه‌ به‌ سامه‌دا - که هه‌موو مه‌ردنکی گه‌رناس لی‌ به‌راسو یان سه‌ری خۆی بدو‌رین یان نمو شهره‌ی به‌ریته‌وه - نه‌مویه‌گی مه‌حمودی که‌ سه‌رکرده‌ی بالی راستی له‌شکری شهره‌فخانی بوو، کورده‌ناموسی به‌ریندا و په‌رۆی شینی به‌تاموسی له‌ دوو هه‌نیه‌ی خۆی گریندا

نهمه‌گیان همر نمبوو یان تۆمی فوتسا پسر و پووجه نه‌گمر دیشته له خه‌وتا

به خۆی و هاوکارانیه‌وه له شه‌ره‌خان هه‌لگه‌راوه و گه‌یشته سوپاگه‌ی نۆلمه‌ی! به هه‌لکوت له‌وه
ده‌مه‌شدا گولله‌ی تهن‌گ شانی چه‌په‌ی خانی پینکا و تینک هه‌لگلا و خۆی له سمر نه‌سپ بۆ نه‌گرا و
ده‌ستی جله‌وی شل بۆه. پۆژه‌که‌ی که نه‌مه‌یان دی، همر به‌که به لایه‌کدا هه‌لات. له‌وه پۆژه‌دا هه‌وسه‌ده
پیاوی پاله‌وان و له‌شکرشکین ده‌خۆتینی خۆدا شه‌لال بوون! پینجسه‌دیان له نه‌مه‌یرزاده‌وه ناغایانی
پۆژه‌که‌ی بوون که ده‌گه‌ل سه‌میدی عه‌لیاغای بریکار سه‌ریان تیندا چوو. سه‌کر به‌گی کورپی و هیندیک له
پۆژه‌گیان به دیل گیران. نۆلمه له پاش شه‌ر بردنه‌وه، همر له‌وتیه‌وه پووی کرده‌وان و وستانی و پینی
نه‌ناپه ناوچه‌ی بدلیس. منداڵ و مه‌زنی پۆژه‌گیان نه‌م کارسه‌ته گه‌وره‌یه‌وان له سه‌میدی عه‌لیاغای زانی و
به تووک و نه‌فرین و جویتان به‌ری بوون و نژای خه‌لکی له‌ی گیرابوو بۆده خزمیشی فه‌وتان و هه‌موو
که‌سیان دوا‌پراو بوون.

شه‌ره‌خان که شه‌هید کرا، ته‌مه‌نی له چله‌وه‌لاوه‌وه ته‌کی دابوو به په‌نجاره‌وه. سه‌ی ساڵ پتسر
فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆ بوو! مه‌ر شه‌سه‌دین تاقانه‌ی بوو! که له که‌زی عه‌لی به‌گی ساسۆنیه‌وه خۆدا
دابوو. بوو که که‌شی که‌نیشکی مه‌حه‌مه‌ده به‌گی هه‌زوی بوو! که خۆی بۆی خواست. هه‌وه شه‌وه‌روژۆ به‌زم
و نا‌هه‌نگی بۆ گه‌تیا و نا‌هه‌نگ له گۆک مه‌یدان گیرا! نه‌یه‌شت هه‌چ شتی نا‌په‌وا و پینچه‌وانه‌ی دین و
نایین له‌وه به‌زمه‌دا بیته‌ کایه‌ و هه‌رچه‌ونی شه‌رع فه‌رموو‌بووی و شوینی موسولمانه‌تی بوو، شا‌وا کرا.
به‌لام ته‌رزه‌ نان و خوانیک پازایه‌وه کاکیشانه‌که‌ی نه‌مه سه‌ره هه‌زاران چاوی داچه‌قاند و له دووره‌وه تینی
پاده‌ما و هه‌سیره‌ی جگه‌رگۆشه‌ی خۆی بۆ شابه‌ش پینشیا‌ر ده‌کرد و گوڵ نه‌ستیره‌ی داده‌باراند. خه‌تیه‌ت
و کۆن به هه‌زار چه‌ر نه‌خش و نیگار خه‌مه‌لینرا بوون و هه‌زاران بۆ گوڵ و په‌سحان بۆ بۆ و به‌رامه‌
چینرا‌بوون و به سه‌تان تام شی‌وه‌ لیترا‌بوون. میسرانی مه‌زنی کوردستان سه‌میده‌سه‌مه‌دی هه‌کاری و
شاعه‌لی به‌گی بو‌تانی و مه‌لیک خه‌لیلی نه‌ییری و هه‌سه‌ن به‌گی پالوه‌ی له‌وه مه‌وه‌به‌به‌شار بوون و
زۆری پین گه‌ش و دلشاد بوون. نه‌مه سه‌رده‌مه گه‌مه‌ی لا‌وانی کوردستان گۆیتن و کاشۆبازی بوو! یا خۆ

گالتهی قه‌بقتین^۱ بوو. همروا یالته به‌که‌مزیز بوو به شاباش و به‌خشش دهدرا. له پاش تهمو‌او‌بوونی گزومند، پیشکش و جیازی زور نایاب درایم و معزنانه و به دلخوشی گم‌رانیوه.

میرشمره‌فغان خرابی له بیس نده‌چوون؟ هر کس له سال و زه‌مانان ده‌گم‌ل باب و کالانیشی ناهن‌جاری لی پرو‌دابی، ده‌س‌ریانوه نده‌چوون؟ توله‌ی خوی لی ده‌کردنوه. بز نسوونه شانیسماعیل چۆلاق‌خالیدی پازوکی کرده‌س‌رداری کوردستان و نموش مه‌لبندی نوچکانی له ناوچه‌ی موشی دابری و خسته‌ی سر ناوچه‌ی خنوس و دای به روستم به‌گی برای و زوری زوری له هوزی پوزوه‌کی درکرد و زستانان له نوچکان ده‌ژیا. سالی نۆسه‌دویستودوو له چله‌ی زستان و س‌رمادا، تفت هه‌لاوتیا دیمست و هالو له دم دره‌کوتبا هردهم و دست وه‌ای ده‌بست به ن‌مردین و سمیلموه خلمی ده‌هات، سموره نینگی دینا و به‌راز پووشی سر یه‌ک دنا و قه‌قنم‌س بالی بز لیک دهدان، که ساری دزانه هه‌لکمن و تۆزکیان گرم بیتنوه، میرشمره‌فغان کیسی هینا و هم‌زاروینچ‌سه‌د جیتیسی پوزوه‌کیانی تیار کرد و هم‌مو لاکان^۲ یان کرده‌یا و روستم به‌گیان په‌لامار دا. روستم به‌گیس و دوو کوری و چوارسه‌د زه‌لامی پازوکی زور نازایان له ناو بردن. کوت و کویرم ناپاریزم، شیر و خن‌ج‌م‌ریان هه‌لکیشار به‌ریونه گموره و گچ‌کیان و جوقه‌واریان لی نه‌هیشتن. هیندیک له دستیان ده‌چو‌بوون، چو‌بوونه نه‌ش‌ک‌م‌وتیکمه که له لای قه‌لای نوچ‌کانه. نموانیشیان به‌دووقانگ داو له دوو‌که‌لدا خن‌ک‌اندیانن. نووسری شم پرو‌ی‌م‌رانه له دۆستانی خوی بیستوه گۆیا تمنا پیریزینیک چو‌بو‌یوه بن هه‌م‌بانیکمه و لمو پازوکی قراندا تمنا هر نمو بزگار بووه. نا بهم چوره سزای کرده‌وی ناپه‌وای نمو پازوکیانه‌ی دایوه! مال و منالیان هرچی بوو به دیل و تالان هینانی و به بی‌ژبان گم‌رایوه.

سالی سی و نۆ^۳ لی برابوو قه‌لای نیختیمار وه‌ستین. نمو قه‌لایه له مابه‌بینی ده‌ریاچه‌ی وان و

۱- دهلئ «قیق اناختن» وانا: کوله‌که هاریشتن؛ که نم گم‌م‌یه نمیسراوه. پ‌نگ هر تۆزینی نیاز بو‌یین. هم‌زار

۲- لاکان پیل‌و‌تیکه بز سر به‌فر له شول ده‌چنن و وه‌ک نالیکه گموره وایه و نموه «نیسی» هه‌که؛ بۆنانی «لسان» یی دهلین. هم‌زار

۳- له ماکه فارسیه‌که‌دا: تسع و ثلاثین وانا: ۳۹ نووسراوه. هه‌ونی ۹۳۹ی نووسیه. پوزوسعیانی دهلئ پ‌نگه ۹۳۹ یی. من لام وایه «تسع‌م‌ایه و ثلاثین» بووه و مبه‌ستی سالی ۹۳۰ یی؛ چونکه میژووی فرمانی شا ۹۳۹ یه و دهلئ هر چوره سر خیزان و له بهر نۆسه‌دو وازی هانی و له چلیشه‌دا کوژا. دهلئ سالی ۹۳۸ گم‌وی ناره‌نیختیمار ←

نمرجیسه و همر زۆر له میژینهشوه به دست پۆژهکیانوه بووه. پاشان میرهکانی شهنیۆ دهستیان به سردا گرتیوو. چهند کهشیهکی ناماده کرد و به زۆرداری قهلاکهی له دست دهرفشان. پوستهم بهگی کوپ مهلیک بهگی ههکاری - که فرمانداری قهلا بوو - گوللمیک پتیکای و کوژرا. فرمانپوای بۆتی به زۆر نهمردی وهبهر خۆ دابوو، شهرهفخان لیتی نهمستاندهوه و دایهوه مهلیک خهلیلی فرمانپوای ههمسنگیفا. همر وهک بهرفیش له چیرۆکی پتیک و پتیکدا باسی کرا، ناچهی نهمزهنی له چنگی مهلیک خهلیل پزگار کرد و نایه مشتت مسحهمه بهگی ساسۆنی. نهمساش که هۆزی مهحمودی به کۆمهگی قزلباشان چوونه سر عزیزه دین شیرتیه کاری، شیخ بلباسی نارد و مهحمودی له کۆل کردهوه. وهک گویشمان کاتی که نورکه مز سولتان سمر کردهی قزلباشی وان، عیومز بهگی مهحمودی گرت، به زۆری پیتی بهره لدا کرد.

بۆ ختیر و ختیرات کردنیش مزگهوتیکی زۆر لهبار و فیزگهیهکی زۆر تمیاز و دهرفیشدانیکی نازداری ههر له بدلیس بنیاد ناوه و ناوی ناون «شهرهفیه» و پاسته بازار و خانیکی دوو نهۆمی گهوره و چهند گوند و ممرای زۆر باش و چهند دووکان و ناشینکی ههمیشه گهر و بههره فرهی کردهوهقف و سمریرشتی نمو وهقف و زهوی و زارانهی داوه به وهچی نترینهی، همتا دنیا دهپرتسهوه. له لای مزگهوته گهوره کهی شهرهفیه جن گۆپی بۆ خۆ دیاری کرد و که مرد، شاینگی خاتوونی ژنی - کیژی عهلی بهگی ساسۆن - گونبهزکی له سمر کرد و سمریشی گرت. له دراوی مهقوقوفه جاتی، قورعان خوین به کری گیسراون ههموو بهیانی و نیتاران له سمر گۆره پسرۆزه کهی خهریکی قورعان خویندن.

هۆی چوارهم:

ژیننامهی مورهه مسه دین، کوپی شهرهفخان

نهمانهی پیتۆل و ژیرن و دوور دهبینن و له سمر بیسرن و به چاوی دل تیشکی بهزهی خویبان دیوه و میتشکیان بهژهکی یهمزانی پهمهریوه، لایان روونه همر کهس خودا دستت بگری و نیازی بئ سمرزی کانهوه و وهی لاوتنی و دلخۆشی کا و خهمی له بیسر بیاتهوه، همر وا له چارلیکنانیکدا تاجی بهختی

→ که دیاره هی خۆی بووه. ههژار

له سمر سمر و له سمر ته ختی کامر هوا بوونی راده‌نی و له بهر جاوی هم موو کمنی خۆشمویست و جوان و پرندو جیتی بلندی بۆ داده‌نی و خودا به دهستی توانای خزی، رایسینتی و دمی سرودرینتی و که فرمرویه «چل بمیان همر به دهستی خۆم قوری ناده‌م شتلاوه»، نهم نیازه ده‌گه‌به‌نی که بۆ سرۆ جوانی و شکۆ و به‌ختموهری و تیزی و نیزی، خاکه‌سری و کرزی و خاوی و له‌ز و سستی و به‌زوقین و به‌رزی و پمستی و تۆله و به‌خشین، ساردی و کهرمی و خۆشی و ترشی پمیدا ده‌بن. گشتی همر ده‌سکاری وین و بۆ فرمانی شو سمرنموین.

که فرمرویه «بۆیم ناردی که دنیات له بهر وه‌حمنی»، فرمروشیمتی «هیچ شتیک به دەس توۆ نیه»، مانگی چاره‌به‌و جوانیه - که نۆبووکی عاسمانیه - کیران و پهلای دیتته سمر. به‌هاری واخۆش و ره‌نگین پاییزی سارد و خه‌مگینی به شوینموه و رسوی به‌فران - که ری ده‌بیرن - به بای به‌هار ده‌توتنموه و پنجه پوشی بابرده‌له له زهنوتیران ده‌روینموه. نهمانه پهنن بۆ نیمه و په‌نده‌گمش زه‌حفه نه‌کیمه. ده‌ستیک له پیوار همیه ژاری و تمیاری به‌ش ده‌کا و به‌ختیاریت کاری نهمه و نهمیشه چاره‌ت ره‌ش ده‌کا.

ژیننامی پر له هه‌نگامی مهر شه‌مس‌دین، پاژیکه له‌م مه‌به‌سته‌مان. ده‌پیشدا له شوینی بارکی، بوو به فرمان‌په‌وای بدلیس و له نهم‌جامدا به‌خت کۆمه‌گی نه‌کرد و سولتانی خه‌زا که‌م ره‌نجا و له نیشتمان ناواره بوو. درێزه‌ی باسیش نهمه‌یه:

له دواي نهمی که میر شه‌رف له تاتیکی شه‌هید کرا، هۆزی پۆژه‌کسی چوونه دووی و له قه‌لای نیشختماره‌وه هاوردیانموه بدلیس و کردیانه فرمان‌په‌وای خۆ و سمریان وه‌بهر باری هیتنا و گیسرودار و کاروباری دنیاداری خرا ناو له‌پیی له‌باری حاجی شه‌رف، کوپی مسحه‌مه‌دناغا که‌له‌هۆکی. له پاش سالیك و شمش همیقان که فرمان‌په‌وایی ده‌کرد، له پرانهموی سالی ۹۶۱.ك (۱۵۳۴ و ۱۵۳۵.ن) له سمر دنهدانی تۆله، به فرمانی سولتان سوله‌یمان‌خان، ئیبراهیم پاشای سمره‌وزیر کرا به سمردار له‌شکر و په‌وانمی نازریایجان بوو.

کاتی نالای به‌رزه بالای له‌شکری ههمیشه له سمر، دیاره‌کریان پۆشن کرده‌وه، شه‌مس‌دین به‌گ دیاری و پیتشکیتی زۆر باشی به پیتشوازی پاشاوه برد. کاتی گمیشه سوپاگی عمسکری همرگیز نهمبز و له خزمه‌ت پاشا‌ده‌بزی، پاشا‌گه‌لیکی پتۆ لێ نا و بۆ خۆی له بریکاری سولتان فرمانی

فرمانی بود بدلیسی بؤ نیمزا کرد و ده گمّل لهشکری قمت نمشکاو نمویش پروی کرده تهوریزنی. شاتؤماسب که زانیموه وا عوسمانی هاتونوه سر، دستی له خوراسان بپردا و به هله داوان هاتموه نازربایجان. که نیبراهیم پاشاییستی شاله خوراسانموه هات، زؤر به پهلّه پیسوی ناردّه ناستانهی عاسمان ناسایی سولتانی و پهیکی پاشاوهک رمه سبا رضی ده پیترا و به نامموه خؤی گمیاندهم بره باره گا. له نامه کهدا نووسرابوو: شاتؤماسب خؤی دیتموه و چمتری عاسمان پرووشینی تؤش له عهجه مستان بی باشه. نیتر سولتانی خه زاکمر بؤ شمعی نیران کموته خؤ و لمشکری نموده ساز داکه له نمستیرهی عاسمان و له ره مسل و گه لای دارانش زؤر پتسر بوو. له پاتسه ختی بی چاوتینی نمسته میروئی وده رکموت و بمره و تهوریز جولئی فغرموو. همردوک پاشاله مانگیتکدا گمیشتنه نازربایجان. نموسا سولتانی خه زاکمر - له سر ده ستوری عوسمانی - پیکی و مسر زورنای شمعی خست و وای تی توراند که پمردی گوئی فریشتهی عاسمانیان دراند. ده هؤلی تووکی شمیرانی، دار و بمردی ده همزاند و زار و زور هانی ده بزاند. سولتان به گوئی میسه زه لاهه کانی کرده شو کسانهی که زؤر جارن له زؤر شمیران سرکهوتون و کارامن و له کلی میمانی ده رکموتون، همصوی کردن به پیشهنگی لهشکری به زهبروزهنگی تا به هلهپه و گوپ و تاویان و شیری جه همرداری تازه ساویان زراوی عهجه مان بمرن و زؤر زوو بی سمرو بمریان کم. راسته و چویه و دور لهشکری وهک شووردهی نمسکه مند مرتمنی و به هموای عراق دهنگی دان. شاتؤماسب هات گمیشته سولتانییه و سر پئی سویای سولتانی گرت. لمر ده مه دا قزلباشان همر خؤ به خؤ تیلک بمر بچون؟ سر و خمیان لی شیتوابوو؟ له ههشت همزار سواری پتسر ده گمّل شای نیراندا نمبوو. له بمر نموه بؤی نه ده کرا خؤ له بمر سویای وهک دهریای سولتان سوله ییمان رابگری و بؤ شمعی کردن پی دابگری، ناچار بمره و دهرگمیزین و همصمدان چوو. پلمی سرما له حانسی پلمی تمرازوو شازده دهره جه تیپمیری. لهشکری به فر و کرپسوه و بادوه و بؤزان و تؤفان - که می کم نیسمی کم - داباری و پزنگه و بانس و اناخنسین که لهشکری پی و قدمم خیری عوسمانی نمیده توانی همنگا و بنی و له سرمانا - سرله بمریان - وهک میتؤؤکه هله ده لهریزین. زینده هوریکي زؤر بیتداد له پؤمی و نمسپ و کمر و چاروی و پمرواری له هؤردوی پیسرزی سولتان که میسه بسون و له بمر سرما و بهسته لهک و به فری زؤر و بؤیوی کم، به هیلاک چوون. چونکه عمسکری نیسلامی چاوتینی

کاری لای کردن!

سولتان ناچار بنگیچمری و گرانباری له تموریز له لای تۆلمه به‌جی هیشت و به‌رو نارامگی به‌غدایه وهری کموت. مسحه‌مدخان شمره‌فدین تۆغلی تکلر - که سرپیرشتی به‌غدا بوو - هر که بیستی سولیمان هات، وەلک میسروله عه‌جه‌مانه کموته په‌له و په‌لی صاّ و مندالی گرت و به‌رو شوشتر و ددزفولی قاچاندی و ناوپی نعداوه. به‌ بئ هیچ شمر و خورین‌پیزی، سولتان به‌غدای هاته دست و زستانی لموی گوزهراند.

شهمسه‌دین به‌گ - که نمر په‌ینه هر ده‌گمل سولتانیدا بوو - له به‌غدایه تیزنی خواست و به‌رو بدلیس گه‌رایه‌وه.

کاتی سولتان خمزاکمر له خاکه‌لیتوی به‌هاردا له خمتی نالتون کۆپریموه پرووی کرده‌نازربایجان و ده‌نگ و باسی گه‌رانموی به‌رو باره‌گای شکۆدار له گونبه‌زی په‌نگاوه‌نگی عاسمانی ده‌نگی دایه‌وه، له پشت نه‌خلات چیغ و چادری بمسبات و سه‌یوان و ساباتی پرهات سه‌ریان ده‌مانگ و پۆژ هه‌لسون. له سۆنگه‌ی گۆلمه‌زی تۆلمه و وه‌زیره پایه‌به‌رزه‌کان، له دووی شه‌مه‌دین به‌گیان نارد و له دیوانی سولیمانی تییان گمیاند که پادشاوای نیازه لیت بخوازی ده‌ست له بدلیسی هه‌لگری و ناوچه‌ی مه‌لاتیه و مرعیش به‌ مولکایمتی وه‌رگری. شه‌مه‌دین به‌گ وهرامی دانسه‌وه و فرموی: مولک و سر و مالی نیشه هی پادشایه.

مه‌حمود عیبادان پایه‌کی - ناغایه‌کی سه‌رناسی هۆزی پۆژه‌کی - که لهو کۆرده‌ا نه‌مه‌ی بیست، پرووی کرده‌شه‌مه‌دین به‌گ و هر به‌ کرمانجی دواندی و گوتی: نه‌گمر بدلیس داگیر کمن و ناگردانی خاندانسان کۆتر کمنه‌وه، پۆژه‌کی ژینیان بز چه‌؟ میرم نه‌گمر تۆ لیم‌گه‌رتی هر نیتسه نیسراهم پاشای گموره وه‌زیر به‌م خمنجهرم ده‌هنجنم. هر نه‌مه‌رۆ و له‌م دیوانه‌دا سه‌دو په‌نجا پۆژه‌کی هه‌ن؟ هه‌موومان له پتی نیتوه‌دا گیانی خزمان به‌خت ده‌کمین و ژسانی دیلی و ناری زیند و به‌جی دتیلین. مره‌شه‌مه‌دین جوابی داوه: پادشاو وه‌زیر خراپه‌م ده‌باره ناکمن سوچ و تاوان له تۆلمه‌یه.

له‌ دوژمن به‌خت و هات په‌کلایمتی کرد ده‌نا فه‌هاد گه‌لیتک سازایمتی کرد

به کر بهگی رۆژبەیانى - که سەرزکى کۆیلەکانى دياربە کر بوو؛ لەو دەمەشدا بە سنجەقى
 عدەلجەواز پادەگەيشت- که هەرەشە و گەفسى کابراى بە گوى گەيشت، نوویش هەر بە کوردى گوتى:
 نەکەى بە قەسى کوردى نەزان بەلەياک بە سەر خۆت بىتى؛ بدليسيشت لە دەس بچى. هەر خۆت
 بىتمزەرەت بىتى، زۆر پى ناچى ديسانەو دەبىستىنەو.

کاتى جوابى دلسۆزانەى شەمسەدين بەگ بە خزمەت پادشاگەيشت، خەلاتى شاهانە و نەسبى
 بەزىن و لغاو و رەشمە و زىزەى زىرەو و پەسولەى فەرمانرەوايى مەلایىەى بۆ هاتە دەرا؛ بدليسيش
 درا بە نۆلمە. شەمسەدين بەگ قەلاکانى ولاتى بدليسى چۆل کرد و نايە مشت کارگوزارانى سولتان.
 پازدەکەسى لە سەرناسانى رۆژەکى پيش خۆى ناردە مەلایىە. دواى وەى کاروانى بەودمى بارخانەى
 سولتان کۆچى کرد، شەمسەدين بەگ مال و خاو و خىزانى برد و نيازى بوو بە رىسى ساسۆندا بەرەو
 مەلایىە بچى؟ ئەو سەردەمە سولەيمان بەگى عەززانى -مىسىر ولاتى ساسۆن بوو- چوونەکەى
 شەمسەدين بەگى بە دل نەبوو. کاتى که هەر خۆ بە خۆ بوون پى گوت: لە خانەدانى نىوە؛ هەر تۆ
 ماردى کەلبەرى پىرکاتمەو. رۆمى بلحن؛ جى متمانە و باوەرپە نىن. ئەگەر شرت و گومىان کردى،
 ئەوسا خانەدانى بدليسى ناسەواريان دەبىتمەو. ئەو قسانە ترستىكى زۆرى وەبەر نا و لە مەلایىەى
 دوودل کرد.

وا هەلکەوت لەو دەمەشدا شاتەماسپ لە نەرجيش بوو؛ مونتەشاسولتان و عەبدوللاخان و
 بەدرخانى نىستاجلوى هەر سىک ناردن مووش و ئەخلاى تالان کەن. ترس هەبوو که لەشکرى
 قزلباش دەرىنگى باش لە هۆزى رۆژەکى بەن. ناچار بىرى مەلایىەى گۆزى و يە کەسەر بەرەو قزلباشى
 باداوە و هاتە بەر بەمىداغى شاو؛ پوى کۆچى خستە تەورۆزى و شەش ناغای هۆزى رۆژەکيش رەگەل
 کەوتن. که نۆلمە بەم کارەى زانى، ترسا و بدليسى بەجى هيشت و لە شوین سولتانى خەزاکەر خۆى
 گەمیانە دياربە کرى تا ماو مەك قەلای بدليسى بى خاو و دۆدار ماو. پاشان لە سەر پىشنيارى نۆلمە،
 هەر چوار ناوچەى نامورەك و خوت و پوغناد و کرنج، لە بدليسى جوى کرانەو و ناوى سنجەقيان لى
 نرا و دران بە نىبىراهم بەگى کورپى شىخ مىسىر بلباسى. نىبىراهم بەگ قەلاکانى نامورەك و
 کەلهۆك و پوغنادى وەرگرت؛ بەلام بەختە کویتى نەبگرت، دلى ناغای رۆژەکىيانيش وەخۆ بگىرى.

قلندمراغای لی رهنجا و به هاوکاری میرمحمدمد ناسره‌دینی و دده‌به‌گی قموالیسی و چوارسه‌د
چهدناری پزوه‌گی، له مه‌لیواکه‌ی بدلیسی یاخی بوون و خیزان و مالیان بار کرد و له زیندیان ناواره
بوون و نه‌ویش بز نازریایجان چوون.

له پاش هاتنی نهمانه شاتزماسب ناوپی له شه‌مسهدین داوه و ناوی نا شه‌مسهدین‌خان و وه‌کمووو
میره مزنه‌گانی ده‌خوتنده‌وه. سمراب و چهند شوینتری پین سپارد و پاشان ناردیه سمر مراغه و
سمرده‌میکیش ده‌ماووند و داره‌لسمرزی دایه و سمرنه‌نجام به‌هری جه‌روود و گریه‌روود و فرماهانی
عراقی به مووجه له بز بریموه. شه‌مسهدین‌خان زوویه‌ی کاتی -له زوزان و گمرمه‌سیران- له خزمه‌ت
شادا راد‌مه‌وارد. نزیکه‌ی سه‌توپه‌نجا کس له پزوه‌کیان چوونه ریزی پاسه‌وانه گموره‌کان و نزیه‌چیه
خاوه‌ن پایه‌کان. دوو له‌وانه -که شیخ نه‌میری بلجاسی و دده‌به‌گ قموالیسی بوون- پایه‌ی بسمرزی
سمرلقایم‌تیان درایه و به‌و پله سمرفراز کران.

دوای کۆچی قلندمراغا و دده‌به‌گ و میرمحمدمد، خوسره‌ویاشامیری میرانی دیاربه‌کری له
نیبراهیم به‌گ دردزنگ بوو؛ ناردی که بیته دیاربه‌کری. نیبراهیم به‌گ له خۆی ترسا و خۆی له
قهری پاشانده‌ا و قه‌لاکانیشی دابمستن. کاتی نم دنگ و همواره دده‌وووی به‌ری‌تیچکی ته‌ختی
خودان به‌خت هالا، فرمانی له بان سمرانی بو‌میرانی کوردستان نارد هه‌موو ویکرا بچنه سمر
نیبراهیم به‌گ و دهردمستی کم‌ن. نمو میرانه له سۆنگه‌ی نمو فرمانه‌موه، دهوری قه‌لای که‌له‌هۆکیان
دار ده‌برایم به‌گیان هه‌لیتیچا و هیتیچکیان لی وئسک هیتنایموه و هیتندیان تنگه‌ی پی هه‌لجنی خۆی
کرده‌دۆستی دوژمنی و داوای ناشتی و هیتنی کرد و قاسم‌باغای برای خۆشی نارد که بچینه لای
خوسره‌ویاشاوار داوای به‌خشینی بز بکا. پاشا فرمووی: خۆی بیته لام تا بیبه‌خشم. برایم به‌گ
زاتی‌نه‌کرد خۆی دده‌وای پاشا‌بخا. نه‌سجاره شیخ میری برای نارد‌ه‌لای نمو نه‌میرانه که دهوری
قه‌لایان دابوو. پوری لی نابوون که شیخ میری بگمیه‌ننه خوسره‌ویاشاوار پیتی بلین که چهند پزۆتیک
موردا بدن و دهوری قه‌لاکم چۆز بکن نمو‌سا به‌ خزمه‌تی ده‌گم و همر چۆنی فرمووی واده‌گم.
نه‌میره‌کان له‌و باره‌وه پرسیان له خوسره‌ویاشا‌کرد. ملی نه‌دا و قاسم‌باغای به‌ سزادانه‌وه له شاری
دیاربه‌کری کوشت و فرمانی بز میره‌کان نارد که شیخ نه‌میری برایشی به‌ دهردی قاسم‌باغا بمرن و

دستپیش له قهلا هه‌لنگرن. شیخ میرله دۆستانی خزی بیست که ده‌بسی چی ده‌گمل بکری، نوژی شیوان به بیانوی دمنویزه‌لنگرن له کۆپی میران درکوت و خزی هاویشته میشه و لیر و پای کرد و چوه ناو هه‌کاریان و له‌وتیشموه به‌رهو قزلباشان رهوی.

برایم بهگ که زانیموه قاسماغای برای کوژی‌اوه و شیخ میرلسو ناوه نه‌ماوه، له که‌له‌هۆکی گوتی‌ایموه و چوه ناو قه‌لای نامورک و له‌وتیش هه‌جیمی بز نه‌ما و پای نیرانی گرته به‌ر و پهنای به قزلباش هاورد. که‌مارۆ دراوه‌کانیش ده‌سته و دامانی میران بیون که ده‌س له خوتنیان بشۆرن. به هۆی به‌هانه‌دین به‌گی حمزۆ، چاریان له تاوانیان پۆشی و به سلامتی دریانکردن و همر سیک قه‌لا ویران کران.

شاتۆماسب و شه‌مسهدین‌خان پرویان به برایم بهگ نهدا. له دوی دوو سال هه‌میسان هاتموه پۆم و شیرورکفی ده‌ستۆ کرد و خزی هاویشه ژیر سر پتسمه‌ی درگای سولتانی خزاکمر (سوله‌یسانی دووم). له بهر تیشکی به‌زه‌ی سولتان گونا‌هه‌کانی توانموه و سنجمقیکیان له ناوچه‌ی رۆڤتلی دایه و هه‌تا مابوو همر له‌وی بوو؛ له دوایدا چمند کۆیله‌کی خزی کوشتیان.

شیخ نه‌مورسر له هه‌وه‌لی زۆری چاکه ده‌گمل کرا و یه‌کجار زۆری ریز لی نرا و کرا به سمرلقی به‌ری پاسه‌وانه‌کانی شایی و له دوایدا نه‌مهنده‌ی تریاک ده‌کیشابه جارتیک تامی خزی بری و له به‌رچاری شاو سوپایی و هۆز و خزم و خۆیی کموت و هه‌موو کس لینی ده‌ته‌کیه‌وه. سالی ۹۶۵ ک. (۱۵۶۱ ز) که منی هزار کردبوومه بریکاری خۆم، له شیروان عه‌مری خودای کرد. ده‌ده‌به‌گیش له سمرلقی قۆلجی تارانیاں درکرد و ویرای چل قۆلجی رۆژه‌کی بریکاری و خزم‌تکاری باوکی به‌ریزی ده‌کرد و سالی ۹۵۶ ک. (۱۵۵۵ ز) له کوردستان شه‌هید کرا.

شه‌مسهدین‌خان یه‌کجاره‌کی له هه‌مده‌می شاوره‌ز سوو؛ خزی کرده‌گۆشه‌نشین و وای نه‌ده‌کرد که‌س بیبینی. سه‌د تهنن - که ده‌کاته دووسه‌ده هزار ناچه‌ی درای عوسمانی - له باجی شاری نیسفه‌هان به موچه‌ی بۆی براییه‌وه؛ حوکمی ترخانیشیان دایه. بکه و مه‌که‌ی له سر نه‌ی، ده‌سال لهو شاره‌دا پای‌وارد.

که شانیسماعیلی دووم له دۆی قه‌هقهه‌هه درکوت و له قه‌مزۆین نیشته بان ته‌ختی پادشایی نیران

زەمىن، نارديه شوين باوكى بەرپىزىم و برديه قەزوين. تەواوتىك بە ناودا چووبو؟ شىستوحوەر پەلە لە پەيزەى تەمەنى وەبەر خۇ داڭبوو. زۆريەى كاتى مەسبارەكيان بە كوول و كەسەر دەبورو و دەردى سوخته و شيلە و نىگار و تريك كيشانىش مەشكيان وشك ھەلتىناڭبوو؟ نەى دەپەرژا ھاودەمى خونكاران بكا و تىكەلى كەسى نەدەكرد و ھەر ھۆگرى تەنيايى بوو.

ھەتا دل بىرى تۆى بى، كىنى لە بىرە؟ دل و مەشك بە بىرى تۆو گىرە

تەمى لىك دورى و جودايى كوڤ و كىژان و خزمان و ھەموو ھۆزى ڤۆژەكيانى لى ھالابوو؟ ژيانيان لى تال كردبوو. بە ھەلكوت نەم كاتەى كە ھاتە قەزوين، زار و زىچى گەمورە و گچكە و پىسارى سەرناسى ڤۆژەكى لە قەزوين بوون. پىتيان شاد و شوكوڤ بۆو و بە ديداريان گەشاڭبوو.

ھەر لەم سەروەندانەشدا بەرەبەرە داڭ بە بارى زەبوون بوون و ھىژ و گوڤى بە ناسازى بارى كرد و لە كەنەفتى پەكى كەفت و بانگەوازى «وہ گەڤى بۆ لاى خوداى خۆت! ڤازىت دەكا» بە گۆشى ھۆشى شەنەفت و مزگىنى «ژيانى خۆشە و ھا لە بەھەشتى بەرزدا» بە دل بىست و گەلىكى لە گيانى خۆش ھات و ھەر لە قەزوين غەنەنامەى ژىنى سوتاند و لە سايى بەھەشتا نووسا.

كەس ناشى لە چنگ مەرگ ڤەھا بى و ھا تەسوو، ھەر نەشى وەھا بى
نەم ڤىگەمىە ڤىرەوى ھەمانە گۆڤخانەپە كۆڤى ھاودەمانە
نەم گەمىيە بەھەشت و جىگەخۆشە بۆ نىمە نەمانى جىنى ڤەرۆشە

دوو كوڤى ھەبوون: يەكيان شەرف كە نەم ڤەرانە دەنووسى، دووم خەلەف بەگى ناوہ كە سەردەمىك نۆبەچى شانىسەمەيل بوو؛ چەند سالىكىش بە شانازى پەلە سەرلەقى دراڭە. زۆر دەستى ھەمزەمىرزاش بوو؛ لە پاش ئەوى مىرزىا كوژا، سەرى ھىتا بەر فەرمانى سولتان مەرادخانى خودابەخشىو. بە پەلە و پاڭەى سەنچەقەدارى نەلشگورد و مەلازگەردى سەرفراز بوو.

کوتایى

ژیننامه‌ی منی هه‌زاری شکسته‌بالی ژیان‌تاز، له پۆزی له دابله‌بوونهوه هه‌تا نه‌مپۆ، که میژوی کۆچ له سالی هه‌زاروینج دایه.

منم وه‌ک گۆ له مه‌یدانی جیهانا	به‌ران‌بهر چاره‌نوس بی‌هیز و توانا
تلاوت‌لمه و له‌بهر کاشۆ ده‌که‌م ره‌و	نه‌ نارامم هه‌یه پۆژ و نه‌ شه‌و خه‌و
به‌ بی‌رما دئ به‌سه‌ره‌اتی ژیانم	هه‌لیک دل‌خۆش و سه‌د جار دل به‌ ژانم
منال بووم خۆ نه‌گرتوو شلک و ساوا	به‌ ناز ده‌ژيام له‌ باوه‌ش دای و باوا
له‌ پشتی بیشکه نه‌مه‌توانی هه‌ستم	گونا‌هیشم نه‌بوون، ده‌ستیان ده‌به‌ستم
چه‌چه‌م هه‌یزی نه‌بوو بیکه‌م له‌مه‌م گیر	ده‌م راهیندرا بۆ مۆت‌نسی شیر
به‌ گاهۆلکه له‌ پۆیین راده‌هاتم	به‌ره‌و پیری به‌ره‌و پیری ده‌هاتم
به‌ پا رامیان نه‌گرت بۆ داره‌ داره	که‌م و کور راده‌وستام لاره‌ لاره
به‌ په‌یتی بوومه‌ خۆی باز و هه‌نگاو	له‌ خاوم خسته‌ دهر به‌ژن و له‌شی خاو
درامه‌ ده‌ستی مامۆستا که‌ فیر بم	وه‌کووو به‌رخیک نه‌بم به‌مخۆن و شیر بم
نه‌لف بئ تازه‌ بینه‌ و کۆنه‌ لابه‌	ره‌وانت بئ و له‌ به‌رکه‌ ئاری بابه‌
به‌ داری نه‌و له‌ زانیین بوومه‌ دارا	له‌ به‌رچاوم ته‌می تاریکی تارا
له‌ سپاره‌ و له‌ ورده‌ پرده‌ درچوو	زه‌مانی سوخته‌میش زوو به‌ سه‌رچوو
هه‌مه‌ووم زانیین له‌ زانستی دیاره‌	هه‌نمه‌مه‌ندیک په‌نیو هاتم بۆاره‌

دل‌م کورکاندی بۆ ده‌رویشی کردن	که‌ لیم روون بن ده‌راوی ژین و مردن
به‌زه‌ی خواهات و رایک‌شاده‌می دل	له‌ گل ده‌رچووم و گول بووم چوومه‌ سه‌ر چل

نەمۆتتەش چاوەڕێی کۆچبەری مەرگم
 لە هینز و تاوی لاوی بەش بپارم
 لە دورادوور دەهۆلی گوی تەپەیی دی
 ددان دەمیان بە جێئێشتم تەك و تووك
 بەشانیگی ریشی داپۆشیم كەپۆه
 لە كەرنۆش بۆ نەمان پشتم چەماوه
 بەمەرو گۆپ تێك نراوه ساز و بەرگم
 منەیی كز بیون دەكا سۆمایی چارم
 كوتەیی مەرگە و دەپێغی هەمیدی! كەیی دی؟
 لە ناو وێزانە ورتەیی دی پەمپووی پووك
 لە لای خۆم لاوه لای لاوان دزیه
 لە ناواتی ژیان چەم لا نەماوه!

هەموو ژیر و زیدەزان و میرزا چاك و خۆتێندەوارانی لە زەبر و زیت و دەبنەوێر و دیسەن كێ، لێم تێدەگەن كە نیازم لە ریز كردنی نەم چەند كوچكە پێبازانە، شارهزا بوونی رێتوارة تا لە بواری زۆرباری پر كۆل و خەم و پەژارەیی منی ژاری بێ پەمپوۆ، نەپەنومە و بێپەنومە و لەم پۆژمۆه دنیای پوونم بە چاو دیوه و بوومە هەمدا و لە تەمۆنی بێ راپهێل و پۆی پووی نەم جیهانە كەنەدا تێوه دراوم و تێوه گلاوم، هەتا وێستام كە لە شەكەتیا و هەستاوم و چاوەنۆم كەیی دەمكاته بێرە و بێرست و تاوم لێ دەبێرێ و هەلەدەوم، لە بەر چاوانی رانێم و ژینامەیی پر لە هەنگامە و سەمەری من، لە ناو گۆزكی كۆپێ كەرمی پێرەبیاوان، خەمپۆتین و لە شەمۆشینی لاواندا، خەمپۆتین بێ.

كاتێ باوی خاوەن ناوی منی هەژار، چارەنوس پالی پێهنا و لە نیشتمانی دلگێر و زێنی باب و باپیرانی هەلۆهەداوو، كەوتە عەجەمستانەوه؟ كێزێ نەمیرخان مەسولوی خواست؟ كە نەو ژنە دابكی منە. نەمیرخانێ بابی داكم كۆپێ گولابی بەگ، كۆپێ نەمیربەگ تۆقات باپەنومە؟ كە زەمانی دەسەلاتی حەسەن بەگی باپەنومەیی میرتێكی پایە پتەو و گەوتێكی نەو زنجیرە بوو. كە حەسەن بەگ لە قەرەباغ دەگەل سولتان نەبوسەعییدی كۆرەكان بوو بە شەریان و نەوجارەش كە دەگەل سولتان مەحمەدخانێ خەزاكەر لە سەر سارای باپۆرتی پێك هەلپۆزان، باپیرم لە هەردوك شەران زۆر عەگید و گەرناس بووه و كرابووە میری نەرمزنجان. هێمان شۆتەواری باشی - لە مەر مەزگەوت و فێرگەوه - لەو شارۆكەدا هەر ماون.

سالی نۆسەدوچلۆنۆ (١٥٤٣ ز.)، كە سالیش كەروێشكەسالا بوو، ژینی دەربەدەری بافۆ تەمەنی حەمساڵانە بوو. نەم مەزجەوه بێككەر و نەم قەلەندەر و هەژارە لە ناوچەیی قومی عێراقی لە شارۆكە

گریهرودی رژی بیستی ناو جیژنانی له مالی قازی ژدی بووم. بهرهی نمو ماله قازیانمی گریهرودی دهچنموه سمر قازی شوردهیمی کوفهیمی و لموتا ناواره بوون و لمو ناوهدا گیسراونموه، همهیشه پیاری زور زانا و بمنابانگیان لی هه لکموتوون. من که همر له شلکیموره تا نیستا، که پلهی ژینم چۆته نمو دیوی په نجاوه و پالی به شستموه داوه، هۆگری خوتندهوارانسم و هاوونشین زانیارانسم و همرگیز خۆم لی هه لتاواردون، له پیتی نزای پیروزی نمو به ودمانهی دزمانم.

هسته به لمر خۆ بته کینه له خاک ریت بجه سمر شوین و بچهی پیای چاک
کیته زیانبار بی له لای پیای مسرد؟ پاکژی لای پاکه نه گمرده و نه دهره

پادشاهی خوالیخۆشبوو شاتۆماسب کردبووه خو، منالی میر ومه زنانی له تهمهنی بهرایهرا
دهنارده ناو ئەندەروونی تاییهتی دهریاری خۆی و شان به شانێ شازادهو نه جیژادهکان - له ژیر چاوه دیزی
خۆیدا - دهبا پهرورد هه بونایه و لموی پیتان به خوتندرایه. به فیرکاری به ناکار و دیندار و پسۆر و زانا
و دلسۆزی دهمپاردن و له تیکهلی پیاری همرزه و دمست و دامین پیس و نه گریس و زوان شپری
دهپاراستن. تا شلک بوون فیری قورعان و شایین و خعت و سیوادیان دهکردن. که له خه میش
دهره خسیس و دهگمینه پلهی خۆناسین، فیزی سوارچاکی و چالاکي و تیرنه نذازی و شیروه شینی و
دام و دستوری سویایی و پهفتاری فرمانه وایی و گه مه و یاری هونهراوی وهک جلیت و شه قین
دهکران. دهیفرموو: نیگار بکیشن! دس پهنگینی هونهرتکی به بههرهیه و فیره سهلیقهتان دهکا:

خیسوی دلی پاک به سمرتکاتموه شادی به پیک هاتنی ناواتموه
چاوی بگیتی له زوی پیای چاک گول له درک دهردهچی، گوهمر له خاک
تیشکی به زوی پیای خودات وی کهوی رام سووه به خعت و له سمرت نارپوی

به پیتی نمو باوه گۆپینه، که تهمهنی منی ههزار پای نایه ناو ننق سالیموه، یانی له سال
نۆسه دوپه نجاوه شتا (۱۵۵۲ ز) بریامه ئەندەروونموه و شوینی تاییهتیم پیندا و ماوهی سی سال له
ژیر سایمی نمو پادشاه موشت پاکه و له پیزی خزمهتکارانی به ناکاریدا پامان بوارد.

سالی نۆسه دوهمستویهک بارکی پایه بهرز و گه ورهه خۆی له خزمهتی شاه بوارد و گۆشه نشینی

هه‌ل‌ب‌زارد. گه‌له‌ک‌زى ه‌زى ر‌ز‌ه‌کى ر‌ويان له شات‌ماسب نا که منيسان ب‌س‌س‌ر‌ز دانس. پاشاله س‌ر تکای ن‌وان -ه‌م‌ر‌چ‌م‌ند د‌وا‌ز‌ده‌سال‌ن‌ه‌ش ب‌وم- پ‌له مى‌راي‌مى دامى و ساليان و م‌ه‌م‌م‌ود‌ابادى له ناو‌چ‌مى شيروان پى به‌خ‌ش‌يم. سى سالان ل‌مو ناو‌ده‌ا مام. کاتى ش‌يخ مى‌سرى بلباسى -که له‌له و بريکارم ب‌و- ع‌م‌رى خ‌واى کرد، ساليان‌ش لى گ‌ز‌د‌را. منى ه‌زار له ه‌ا‌ر‌ي‌ن‌م‌وا‌رى ح‌م‌ر‌قان^۱ چ‌وم‌وه لای شا. ن‌م‌ويش منى به م‌ح‌م‌م‌د به‌گى لائ‌وم سپارد؛ که حاکمى ه‌م‌م‌دان ب‌و. خال‌م -که له جى باوکم ب‌و- کي‌زى خ‌زى لى ماره کردم و ر‌ه‌گ‌ل ک‌و‌رانى خ‌زى خ‌ستم. شات‌ماسب مو‌چ‌مى من و ب‌ز‌ويى ه‌زى ر‌ز‌ه‌کى له نالى ه‌م‌م‌دان د‌دها. سى سالان‌ش له ه‌م‌م‌دان‌يم گ‌وز‌ر‌اند.

له ه‌م‌راى سولتان باي‌م‌زید، که هات‌ب‌وه لای شاو گيسرا و هات‌چ‌و‌ک‌م‌ر له ر‌ز‌م‌وه ز‌ر د‌ه‌ه‌ات‌ن، ناردیانه ش‌وتنى باوکم و بردیانه شارى ق‌ه‌ز‌وين و ز‌ور‌يان دل‌خ‌وشى داي‌وه و ديسان کردیانه‌وه به مى‌سرى ه‌زى ر‌ز‌ه‌کى و گ‌ر‌ي‌ه‌ر‌و‌ودى س‌ر به قوميان دايه دست و ناردیانه وى. به‌لام باوکم مى‌راي‌مى واى ن‌د‌ه‌ويست؛ پاش چ‌م‌ند سالتک دايه د‌وا‌وه. شای به‌م‌ش‌تى ديسان‌م‌وه ن‌م‌ ه‌زاره‌ى کرد‌وه مى‌سرى ر‌ز‌ه‌کى و مو‌چ‌ه و ني‌ر‌وى پيا‌وه‌کانسى له باجى نيسف‌ه‌ان د‌دها و منيش له ق‌ه‌ز‌وين مام‌وه و دوو سالان ه‌م‌ر له لای خ‌زى ب‌وم. له ن‌م‌ن‌ج‌ام‌دا خ‌وا واى ر‌ه‌خ‌ساند خان‌ن‌ه‌ح‌م‌ده‌ى گيلانى والى «بي‌ه» گ‌را و شالى برا ولات‌ه‌کى داگير بکا. منى ده‌گ‌ل چ‌م‌ند مى‌ر‌ي‌کى ق‌ز‌لباشدا نارد که به بي‌ه ر‌اب‌گ‌م‌ين. ن‌م‌سیره ق‌ز‌لباش‌ه‌کان کار‌ي‌کى وایان ن‌د‌ه‌کرد که دلى شای پى وه‌ح‌س؛ ز‌ور‌يان دست‌د‌ر‌ت‌ز‌وى ده‌کرد و خ‌ه‌لکيان و‌م‌زاله ه‌يناب‌و. جگه له من که خ‌ه‌لک و خ‌وام ر‌ازى ده‌کرد.

پيسارانى که کار‌م‌ده‌ستى خ‌ون‌ن‌کاران چاکيان ن‌م‌ونه که ه‌م‌ورى دوو باران
گ‌ا ب‌م‌ردن و س‌م‌ر‌ش‌ک‌ينى ز‌ر‌د‌اران‌ن گ‌ا م‌ه‌ل‌ح‌م‌ى زامى دل برين‌داران

چ‌ا‌وه‌د‌ت‌رى د‌ل‌س‌ز‌ان‌ه‌ى ب‌ز‌ه‌پياگ و ز‌ت‌ر‌ده‌ستانى ن‌مو ناو‌م‌ کرد و ه‌م‌يشه ته‌ق‌لام د‌دها که شادلى به من شابى و به ناوت‌يشم گ‌م‌يشتم. چ‌م‌ند جار‌ي‌ک بريکارى شاف‌ر‌مانى جوانى ب‌ز ناردم د‌ميان‌ف‌ر‌م‌وو: ت‌ز پيا‌وي‌کى داد‌گ‌م‌ر و گ‌ه‌ل‌ه‌ر‌وم‌رى و نازاي‌م‌تى و ن‌م‌ب‌ر‌ديش‌ت ديارى داوه؛ ر‌و‌وس‌ورى ه‌م‌ر دوو دنيا بى.

۱- ر‌ه‌نگه خ‌م‌ر‌قان پى که له ن‌وستانى خ‌ور‌لسانه. ه‌زار

پوخته‌ی وتار له سزنگه‌ی نژای پادشای دادپروم کرام گمیشته جینگیه‌ک من چوارسه‌دوینجا
 چه‌کداری سوار و پیاده‌م بوو، شازاده‌یه‌کی گیلانی - که ناوی سولتان هاشم بوو - به هژده‌هزار
 کسموه هاته سرم و ده‌گژی راچوم. خودای گه‌وره یاریده‌دام و شکاندم. هزاروهمشتمده گیلانی
 لمو مه‌یدانه‌دا تختیل بوون. سن که‌لکم له سره‌کانیان هلچنی. جگه لموه‌ش زور جاری دیش به‌زه‌ی
 خدا خویندمیموه و له زور کاران هاته هانام و سرکه‌وتسم و زور ورمین و بره‌وکوتسم.

هموای گیلان زور ناخوش بوو؛ نه‌خوشینی زور تیدا بوو. زوری پیروی همه نازای روزه‌کسی لموی
 له ناو چوون. منی هزار گیلانم له بمر بیزابوو. نوو بیزاریه و پیشیناری جی‌هیشتم ده‌شاگه‌یاند. له
 دوی حسواس که له لموی بووم؛ نیزی درکوتسم بز هات و هاتمه قمزوتین و پادشام لموی چاو پیکه‌وت
 و فرموی: هر ده‌گمل خومدا ده‌بی. قزلباش لیبیان گزرا بوو؛ بی‌ونسه هر کس هر کس و
 دویمه‌کیان دنایه‌وه. شاتوماسب پیروی کمنفتی کرد بوو؛ هاری پی زوت نمده‌بوون. زور ویده‌چوو
 زور پی نه‌چی تیک بمر بن و ناوازه بته‌نیتمه‌وه. به‌لاموه هیچ باش نه‌بوو بستیموه؛ لیم داوا کرد که
 بز لایکه له ولاتی پارترابوم بمری بکات. شویش له ولاتی شیروانی چمد جینگیه‌کی پی به‌خشم
 نازووقه‌ی هژی روزه‌کی له باجی مه‌لبنده‌کانی سر به شیروانی بره‌وه. نوو شوینانه‌ش تره‌اکمان و
 نمرش و ناقداش و قباله و باکو و کمناراب بوون.

منی هزار چومسه شیروان. هشت مانگ بوو له شیروان ده‌زیام، که شامرد و همرا له قمزوتینا
 رویدا و سولتان حمیدرمیسرا کوژرا و نیسماعیل میسرا له قه‌لا ده‌رکوت و گه‌یشته پاته‌ختی
 قمزوتین. له سر فرمانی پیروزی چومسه قمزوتین و لموتینه به پله‌ی میری میسرانی کورد سرفراز
 بووم. بریاریدا که همیشه به دیداری به‌ختیار بسم و فرمان‌درا مه‌وه‌زنانی کوردستان و لوپستان و
 گوزان و هم‌وو کوردی دیش، هرکئی کاری به پادشایه، بیته لام و هم‌وو کارتیک له سر دستی نم
 هزاره‌ بپریتمه‌وه. هینده‌ی دستی قدری لی نام که له نمندازه درچوو بوو. پیروی چاونه‌زیر و چوک و
 نه‌خوازا قزلباشه‌کان گشیان نیرمیان پیم دبرد. تا سرنه‌نجام کمن‌گتیران، شایان و تینگه‌یاندبوو که
 گوايه من و قزلباش نیازمان وایه سولتان حوسین‌میرزای برای بکینه‌شا. هر خوی پیروی وازواری
 بوو. له دوایشدا له قه‌لادا فیزی تلیاک کیتشان ببوو؛ ناوه‌زی ته‌واو تیک چوو بوو. ده‌گمل کسا

نمیدتوانی مانگیك هملكا. بيم هژيموه گنتي درؤي دوو زماناني دهربارهي بنده قوزيموه. هيتندي له قزلباشاني سزا دان و خنكاندني و هيتنديكي له كار ودهر نا و بمني كرن و منيشي يعو بهانهوه كه نه خچومانم ده داتي له دوروي خؤي دورو خستوه. پسولم ده سمرم چهقاند و پرهواني نازربايجان بووم. هر نهمه خؤي له لاي خواهه بؤ شادي بهلگه و نيشان و ههروي پيش پيژونه باران و مزگيني ديني ياران و هاتنهوه بؤ نيشتمان بوو. دواي نهموي ساليك و چوار سانگ فرمانبرواي نه خچومان بووم، له سؤنگهي خوسره پاشاهه - كه ميرمي ميراني وان بوو - له زمينعل بهگي هه كاري و حسمن بهگي مهحمودي را مژدهم بؤ هات كه له دهرگانهي خونكاري دنيا داري به ختيار و دادگمر و ههژار به ختيركمر و قه درزان به ههشتي سولتان مرادخاني خودا ليخوشبوي نورانيهوه، فرماني فرمانبروايي بدليسيان پي رها ديوي و له سايهي بهزمي زؤر و بي نهندهزي شاهانهوه، مزنايهتي خانه داني باب و كالان هر به خؤت به خشرايموه و به بي دوودلي و به خؤشي بگه پيروه نيشتمانت. وهك فرمانبرودس «هممو شتيك بهر هوماكي ورده گهري»، ستهم پؤزي شمشه كاني سالي ۹۸۶ ك (۱۵۷۵ ز) ده گمل چوارسه د كسي هارپيم - كه دووسه ديان پؤزه كسي بسون - له نه خچه وانتي دهرچويين و به ياريدهي عمه كيري وان و به كؤمهگي مير وه زمانني كوردستان گهيشتينه شاري وان و خوسره پاشام چاو پينكومت. پيشوازي گه رمي لن كردم و ههتا بليني پيزي گرتسم و هارودميه ناو شاره وه و خه و هري هاتني مني به پينچكي تهختي به بهختي شكؤداري سولتان گه ياند.

فرمانني فرمانبروايي به خهلاتي شاهانهوه و شيرتيكي زيتر كه له خهزنهي سولتان قه دواني چهره كسي والي ميرسي^۱ گهيشتبهوه خهزتنهي دارمالي سولتان، ده گمل نامهي پيسرؤزييي وهزيه پايه برزه كان، به تايبمني نامهي وهزيي هه رمل محمهد پاشام بؤ هات و مستهفا چارهش هيتاني. سهره راي نهمانه هممو، مستهفا پاشاي سهرداري لهشكري هه ميشه له سهر، شيري زيتر و خهلاتي زؤر گرانبايي بؤ ناردم و له ناو ههواژ و نامپايان شانازيم به خؤم ده كرد و به دلشادي و كامراني هاتنهوه بنكهي سهرداري باب و بايبراني مهن.

۱- هيج «قه دول» ناو له چهركان نمؤته شا. نؤيم پاشاي كؤيله كاني دهربايي له ميرسي «فلادون» بوو. له روانيه فلادون برويته قه دولان. جه ميل

خوا پیتیکی هیتنا ساوات و نیازم کاری راست هیتنا و گمیه دلخوازم

لمو ده موهه که سولتانی خاومن شکز سویای همیسه له سمری بز شیروان و گورجستان و مهلبندی نازریایجان نارد، ده سالان بئ پسانهوه له زۆریه سمر و هیرشاندا منیش وهک بهخت و پیروزی پا بهپا ده گه لئا بووم و هرچی کم پین سیتراوه، به دل و داو پینکم هیتناوه و هیتندم دلسۆزی و گیانبازی له خۆمهوه پیشانداوه که سولتانی به همشته لان له بنووسی گموهه ریاریموه سروراری بز باراندوم و هر به خهتی پهنگینی خزی چوار جاران منی دواندوه و به سردتیری «دۆستی به راستیم شمه فخان» خویندوو میهوه و درکاندوشیه که دلسۆزی و خزمهتکاریت له برچاوه و دلسی روون و تیشکدهرمان ناشکرایه و به راشکاری چاوه تۆزی نهویه پری چاوه دتیریم به.

سال نۆسه دونه وه دیهک (۱۵۸۲ ز)، کاتی فرهادپاشای سردار یه ریوانی خسته دست و قه لایه کی لی بنیادنا، منی ده گه ل ههسمن پاشای میرانی شامیدا ناره تفرلیس و گورجستان که نازووقه و خهزنه برین. لمو سه فهره هیتدیک خهزمت له دس منی ههزار هاتن. له پاداشاناوچهی مسوش و چهند گوندیکی مولکی خاسم بز خرایه سمر بدلیس و دووسه ههزار ناچهشم بز برایموه و مووچهم گهیشته چواره دوههزار ناچهی عوسمانی.

له رۆژگاری دهسه لاتی خونکاران و پادشایانی خانهدانی عوسمانیدا هیچ میر و فرمانه وه یهک به قه من پهیش نه خراوه و چون خۆم تماشای نه کراوه.

وا نیمرۆش که میژووی کۆچی له کلکهی مانگی قوربانی سالی ههزار و پیننج دایه، له سایه شای سایه چهور و گموره (ابوالمظفر) سرتان مسحه مه دخانهوه - خودای مهزن بئ سه لای کا - فرمانه وهایی چهند ساله له دست نهم ههزاره دایه و نهرکی دنیا داریه کهشم به فرزندنی کار پهسند و نۆیره ی به بهروبووم نه بولسمه عالی شه مسه دین به گ سپاردوه؟ خرا دهست دهبین بالی گری و هه میسه بالا دستی کا.

جا وهک باوی نووسمرانه، به نهرکی باو و فرزندنی، ههندی پهنه و نامۆژگاری له کتیبی «خردنامه» ی مولانای جامی خوا به خشیو پاده گویتیم:

وهه لامهوه کۆپه شیرینه کهما گه شهی باغی ژین و گسور و تینه کهم

دلت بینه سر هست و گوی شل که بزم
 به پروابه دلسوز و خه مخزوری توّم
 هه مرو پهنی من وهک دور و گوهره
 نه گمر ژیری گوی بینه گوهمر بعره
 که به گویم بکی، دهیبه مسردیکی رهند
 پهسندی و له لای هیچ کسمی نایبه پهند

خودای گموره راسته و گمرکیه به بست
 له یی راستی خزی لانهدا خواپهرست
 دهسی راست بهشی هیز و پرکاریه
 گمرای راستی ماکسی پرکاریه
 ههتا خوات له بییره له بیری خودای
 دهسی پیتهوه و خۆشهویستی له لای
 کسمی خوا له بییر کا کلۆل همر نموه
 هموا پیتهور و داری بیتهر نموه

له چاو و له دل کویتره نه خویندهوار
 خودا ناوی سردوون له ریزه دیوار
 گمراهه که که باش هه لکبوی و سرکهوی
 له فیرسون و خویندن گهرهک نهمروی
 ههچی فسیرکراشی دهکاری کهوه
 به کار نایه خویندن به بی کردوه
 نه گمر خویندهوار ری له خۆ خوار دهکا
 کمریکه و کتیبیان له خۆ بار دهکا

له میژوی بهسه رهاتی رابردووان
 بسرزی چیان بۆ لوا و چۆن لوان؟!
 نمهند مع و خونکار و زۆرداره هات
 نمهند دهسته لاتدار له سر پرووی زه مین
 هه ژاران همزاران که چهوسانموره
 به نابووتی هاتن، به پرووی رهوین
 سمرنجی بدهی گمر لمان و له مان
 له بیگار به بی نان به لیسانموره
 له ژیر خاکی رمش بوونه توژ و نه مان
 نموی ماوه همر ناوه بۆ پیس و پاک
 به دوویانموره تا ههیه ناو و خاک
 لکا ناوی به دفعی به سهد جوینموره
 ههزار تووک و نه فرینی به شوینموره
 بهشی پیایوی باش نافهریسم و نزان
 له خۆت چاکتران هه لبریزه به دوست
 له خۆت چاکتران هه لبریزه به دوست
 ههوالی هموالانی بیتهر مه به
 برای رۆدی فسیری گزی و گمر مه به

چ هاسان و زوو خوی خراب فیر دهبی
 نه گمر کاله پالّ گا بیمسرتیهوه
 وهخّ مه گره دؤستی قزوه و نارهسن
 کمینکی بلئی دوویشک پمروهرم
 گهزنده گمزین بؤ تز ناکا رها
 بهرو شیسوی شیوان سرهوژیر دهبی
 بهسزمان له تووش تووشی ده گرتیموه
 به زیریان بکیشی هر نهو ناکهسن
 له دیزهی نهشّ نه برئی ماستی گمرم
 نه گمر گموره بئی مار ده بیته زهها

پشوسواری کار و کرت تیک ددها
 به توریه ییهوه هر کنّ خسوی هه لماند
 له سرخوژی نالتوزی به کلا دهکا
 به بیتهنی فرّه داره گوئز دیتّه بهر
 سمری بمرد و هیلکهی مرت لیک ددها
 بهن و پرسی ژیسری و بهبیری پساند
 گری رادهکا و دهردی دلّ چا دهکا
 به فیتوی نمرم مار له کون دیتّه بهر

به کار و به کوشش پلهت سمر بخه
 بهری پهنجی خزت، گهنجی سمر بهستیه
 له پزگی دهسی دهسکه نهی نیسک و نؤک
 ببهخسه و بخو هرچی خوا داویه بهش
 نهوهک پمیکی مردن درهنگ بیته دووت
 بنوسم له نسوسین زمانی سوا
 وشه باش گه لیکه و له لای زور کسه
 به باهو و مهچک نانسی خوت دهر بخه
 بهشی چاو له دس، سووکیه و پمستیه
 نسوی تر دهوستی ملی خوازهلؤک
 شتیکیشی پاشقلده بؤ پؤزی رهش
 کولّ و دهرده پیسری و همزاری به جوت
 پهشاوی له دهم هات و مروی لی پوا
 نه گمر تیگه بشتوی نهوه ندهت بهسه

خوای گموره یاریدهی دام و بنوسه ورده کاره کم، بهرموژی دور و مرواری سمر بهژورد و ناسهواری
 معزنهکانی کوردهواری، زور به دانسته و له باری پیوه کرد و لیزگهی رتک و تهرز و جوانی سهروهوانی
 کوردستانی له بهر خوئندهواران رانا و لیرهش پیته -وهک له دیباچه لینی دوام- نیازمه خامه
 دهههراش و نامه یهوان و پاراوم بؤ پروداوی دوانه برپاوی سولتانهکانی عوسمانی و شایانی نیران و
 تووران ترخان بگم.

خۆشه باسی کورد و کوردستانی خۆم باسی خۆم و خویش و خانه و لانی خۆم
 زۆر سوپاس که خوا گه یاندى و پێکی خست چوو مه پیزه‌ی نامه‌نووسی کورد پهرست
 پیتى دهردانم له دل کوروايموه سیس بيسو چيرۆکی کورد، بوورایم وه
 چى له دهستم هات و هاته بهر وزه‌م نهرکی خۆم هینایه‌ دى و دهرچووم له خه‌م
 ديسرى کۆتابوون و پیتى دوايیه بشمرم چش پینچى مالاوايیه
 شمه‌رفنامه ليره‌دا دوايى هات

شمه‌رفخان ليره‌ی بريموه. نه‌ميسن زه‌كيش نه‌ميكراوه بيخاته سهر. به‌لام ده‌لى سالى ۱۰۶۶.ك
 (۱۶۷۶.ز) مه‌ليك نه‌حمه‌دپاشای والى وانى، بريمه‌هانى دۆزیه‌وه و به‌ له‌شكرتيكى زۆروه‌وه چوه‌ سه‌ر
 عمه‌دالخانى ميسرى بدليس. زۆريه‌ی له‌شكره‌كشى كوردی ده‌ورى بدليس بوون. شه‌مى پى فرۆشت و
 ولانى پى به‌جى هيشت و تالانى كرد و نه‌و سامان و گه‌نجينه‌ی -كه‌ ده‌ميك بسو توركان چاويان
 بريمويه- هه‌مووى هینا و نه‌و ميرنشينيى له‌ ناو برد. نه‌وليا چه‌له‌مى ده‌گم‌ل ليزنه‌ی تالان نووسنا
 بووه و ده‌لى: «هه‌مو بارى و شتر كتيبى بوون. كتيبخانه‌ی تايه‌تى مې، پتر له‌ چواره‌زار ده‌سنووسى
 زۆر ناياب و به‌هادارى تينا هه‌بوو كه‌ هه‌موو ده‌به‌رگ گيسراو و نه‌خشيتراو بوون و له‌مه‌ر نايين و
 تاريخ و زمان و جانه‌مه‌ر و گيا و گژ و بژيشكى و «تشریح» و پيسودانى شه‌نر و قافيه‌ بوون و ديوانه
 شه‌نریش گه‌لتيك بوون. زۆريش وینه و نه‌خسه و تابلۆى نايابى هه‌بوون. هه‌ر موبۆخۆى ۷۶ كتيب و
 ۱۰۵ ناميلكه‌ی به‌ فارسى و عه‌ره‌بى دانابوون».

ره‌نگه‌ هه‌ر نه‌و ميسره‌ بووى كه‌ جيهانگه‌رى فه‌رانسى «مسيۆ بارن تاوانيه» چاوى پى كه‌وتوه. له
 نيران سالى ۱۰۶۵ و ۱۰۷۰.ك (۱۶۳۵ و ۱۶۶۰.ز) له‌ ده‌ورانسى شاسه‌فسى و شاعه‌باسى دووه‌م و
 شاسوله‌يماندا -به‌ بازرگانى- هاتۆته‌ خاومرزه‌ميسن. مسيۆ بارن ده‌لى: «كه‌ له‌ بدليسى دابه‌زم،
 گورجى حاكم پى زانى و نارديه‌ شوينم. ده‌شمزانى چۆن ده‌بى بچم بۆلاى ميسر؛ دوو تۆپ نه‌تله‌سى
 خه‌تخه‌تى هه‌ودا زۆپين و زۆيون و هينديك ده‌سه‌رى ناوړيشم و دوو شه‌وكلاوى توركانه‌ و ده‌ستى جلى
 شه‌وانم بۆ برد. زۆرى وه‌به‌ردل كه‌وتن و نه‌ويش دوو مه‌رى قه‌لمو و هينديك خواره‌مه‌نى تير و سراوى
 دامى و هيشه‌ه‌ تيره‌كى تازه‌شيان بۆ هینام؛ كه‌ له‌و كژه‌دا زۆر پيم سهر بوو هه‌يه‌.

لمو ده‌مدا که له لای بووم، نه‌میری حه‌لب ناردبووی بژیشکیتیکی برینگمری فهرانسی بژ بنیزنموه؛ که له شعری کانادیا دیل کرابوو؛ له حه‌لبه‌موه رایکردبوو پمنای به بدلیس هینابوو. میربه کابرای پاسپارده‌ی گوت نه‌گمر سپارده‌نه‌بای زۆر به بی زه‌لمتی ده‌مکوشتی؛ به‌لام پاسپارده‌ناکوژرتین. بژ میری حه‌لبی نووسی ده‌بی سولتان بهو بی‌ته‌ده‌یه‌ت بزانی. نه‌گمر شمیش سزات نهدا، خوا ده‌یزانی بژ خۆم تۆله‌ت لیدمستینم. له راستیندا میریتیکی زۆر به پرشته؛ نیرانی و تورکی لئی ده‌ترسین و دیاری بژ ده‌نیرن. چونکه زۆر باش له ده‌ستی دی رتگی نیتوان حه‌لب و تموریز بیستی. عوسمانیش به بدلیسدا نه‌بی رتگیان نیه بچنه وان. دۆلی بدلیس له هه‌موو شوینی دنیا سه‌ختسره. ده‌کمس بیگرن، هه‌زار کمیان ده‌رۆست نایه. دوو کمزی رۆدی هه‌له‌مووت ده‌ره‌ی بدلیسیان گرتوه. قه‌لاش لمو ناوه‌نده‌دایه و له سمر کیتیکی خه‌م و لووس هه‌لکه‌وتوه و تنیا رتیه‌کی بژ ده‌چی و به سئ شووره ده‌ره‌ دراوه؛ دوانیان نیتوانیان هه‌راوه و شووره‌ی سینه‌م تنه‌نگه‌به‌ره و کۆشکی میری ده‌ناودایه. بژ سه‌رکه‌وتنی قه‌لایه، ده‌بی نه‌سپت زۆر به‌کار بی؛ به‌لام هه‌ر میر و میراخوڕ ده‌توانن به سواری بیچن. سه‌ره‌ای قه‌لای قایمیشی، ده‌توانن بیست تا بیست و پینج هه‌زار سوار و زۆریش پیاده‌ی چه‌کنار ناماده‌کا.»

کتیبی القضاة الکوردیه، روه‌به‌ر ۴۹ ده‌لی: «هه‌تا سالی ۱۳۳۱ ک. (۱۹۱۳ ز)ش خه‌لکی بدلیس کۆلیان نه‌دا و دارای سه‌ره‌خۆ بوونیان کرد. دوامین شوۆرش مه‌لاسه‌لیم و شه‌هاب و عه‌لی هه‌لیانگیرساند و سه‌رته‌که‌وتن. مه‌لاسه‌لیم پمنای به قونسولخانه‌ی روس برد و له‌وتندا ما هه‌تا تورک و روس به شعر هاتن. عه‌سکه‌ری تورک رۆانه ناو قونسولخانه و مه‌لاسه‌لیمیان ده‌رتنا و له خه‌یابانی بدلیسی هه‌لیانواسی. جه‌میل

ساعات حموتان حموت که می پاش نیوه پژی پژی همینی، بیستونزه می مانگی ناب، سالی ۶۹ ی زایینی - که حموتی خمرمانان ده کا - له گوندی حاجی نؤمران، وهر گتپانی شمره فنا مه کوتایی هات. خوا یارمتهی دام زؤ شوکور.

هزار

شعوی همینی، حه فده هه می مانگی نیبار، سالی ۱۹۷۰ - که وهخت دوو سمعاتونیسو له نیوه شو تینه ریپوو - له جی هه واری بیخولان، له لای گوندی مه می خه لان، له ناوچه می باله کایه می، وهر گه واری شمره فنا مه کم نویسیموه. بهختیارم که خوی گمره دهرفتهی داو نمونه وشه کوردیم له سر کاغز جی کرده وه. بهومیتیم له ناو نمچن و منالانی دوار پژی کورد بههره می کی لی بیسن. خوا گهره میه.

هزار

ساعات بهک و پینج ده قیقی بهیانی، بیستو حموته می ناداری سالی ۱۹۷۳ ز، انا حموتی خاکه لیه وه، بز دووهمین جار منی هزار شمره فنا مه پالک نیس کرد.

بهغدا، گهره کی نیسکان، هزار

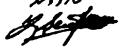
عزیز و محترم خادوم
 مکتوب تشریحی و علامه فاضل بود که اطمینان حاصل کردیم . علامه تشریحی تشریحی
 با حسن نظر و نظر در تاریخ قدس کتب حسنه و علامه فاضل تشریحی تشریحی
 سویدیم . همانند تشریحی تشریحی . اوزده و صدی عمر دیدیم . در تشریح
 بدو در علامه فاضل و علامه فاضل تشریحی تشریحی . با اطمینان حاصل
 اطمینان حاصل کردیم . تشریحی و اطمینان حاصل کردیم . تشریحی
 در تشریحی تشریحی .

اولی و دومین تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 علامه فاضل تشریحی تشریحی . تشریحی تشریحی .
 در تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 اطمینان حاصل کردیم . تشریحی تشریحی .

هر چند اولی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 با اطمینان حاصل کردیم . تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .

تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 علامه فاضل تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 علامه فاضل تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .

برای تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .
 تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .

تشریحی تشریحی

علامه فاضل تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی تشریحی .

ماموستا زیا شمره‌فخان نورهی شمره‌فخانی معرن، ئیستا له بیرونی دهی.
 زیستانی سالی ۱۹۷۲ به هزی ماموستا نهممعدین معرنی پرسیارم لی کرد: مرگی
 شمره‌فخان له چ سالیکدا بووه؟ له ورامدا ئم تامه کلپشمکراوهی به تورگی بۆ
 ماموستا نهممعدین نووسیوه، که ورمگنپراومه سر کوردهی. هه‌لر

برای خوشمویست و به‌پێژم!

ئه‌مه‌رێ نامه و به‌سته‌که‌م وهرگرت؟ سوپاسی په‌یوه‌ندیت ده‌که‌م. هینه‌ده‌ی که به نهماغیت دلته‌نگ

بووم، هینه‌ده‌پتر به چا بوونه‌وت شادم. هه‌جیشت پیروزی. ئاواتمه تهمهن درێژ و له‌شاغ بی.

خیزانم ئیستا له ماڵ نیه؟ به‌لام سلاری ئه‌ویشتان لی ده‌که‌م. سه‌لامم بۆ خانم ئه‌فه‌ندی به‌پێژتان

و چاوی نازادی کوپتان ماچ ده‌که‌م. هه‌ر که‌س لی‌مان ده‌پرسی و دۆسته، سه‌لامی لی ده‌که‌م.

به داخوه ئه‌و مابه‌ینه که له‌وی بووم هه‌ژاری شاعیری هه‌ژام نهدی. سوپاسی هه‌ستی دۆستانه‌ی

ده‌که‌م و سه‌رکه‌وتنی ده‌خوازم. هه‌ر پرستیکی ده‌رساره‌ی بایسری خوالیخۆشبووم و خانه‌دانه‌که‌مانیه‌وه

کردوه ئه‌وه‌نده‌ی ده‌یزانم وهرامی ده‌ده‌مه‌وه و نه‌گه‌ر که‌م و کوپیشی تێدایێ له قه‌ستان نیه و ده‌بی

بمه‌خشن. به‌ر له هه‌موو شتی‌ک ده‌مه‌وی له‌و بابه‌تمه‌وه بدوتم که شمره‌فخان به‌ نیازی پێکه‌هینانی

ده‌ولته‌ی کورد نه‌وکتیبه‌ی نووسیوه. چونکه له‌و خانه‌دانه‌دا -به‌ر له شمره‌فخان و دوا‌ی شمره‌ف

خانیش- زۆر پیاوی سیاسی و به‌نرخ هه‌له‌که‌وتوون (ده‌سنووسی ناسانه‌ی تورکی، به‌شی بلیس).

ده‌سه‌لاتی خانه‌دان له‌ پۆزگاری‌کدا گه‌یشتبووه نازریایجانیش؛ سه‌کیان به‌ ناوی خۆیان لی‌داوه و

خو‌دبه‌یان به‌ ناو خو‌تندراوه‌تمه‌وه. بیستدوو فرمانه‌ه‌وای سه‌ریه‌خۆیان به‌ شو‌ین یه‌کدا هاتوون.

(تورکه‌چه‌ حیات نه‌منسقلو‌پیدی، سلیمان دولته‌ری کلیمه‌سی).

خوالیخۆشبوو شمره‌فخانی پینتجه‌م، مانگی قوربانی سالی ۱۵۴۳.ز له شاری قوم -که سه‌ر به

گره‌ه‌رو‌دی عه‌راقه- له‌ دایک بووه و سالی ۱۶۰۳ و ۱۶۰۴.ز وه‌فاتی کردوه.

شاعیری به‌پێژ دلتیایێ که نه‌م نووسراوه‌ راسته و جیتی گومان نیه. چاوه‌نۆ‌پی هه‌موالی ده‌که‌م.

دیسان و دیسان چاوتان ماچ ده‌که‌م، برای خوشمویستم!

براتان: زیا شمره‌فخان